

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Love og Forordninger samt Reskripter m. m.

Supplement

til

den efter Indenrigsministeriets Foranstaltning udgivne Samling af Love og Anordninger af mere almindelig Interesse.

Udgivne

til Brug for studerende og i det praktiske Liv

af

Oskar Damfier,

og

Fr. Krog,

Fuldmægtig og Ekspeditionssekretær
i Kultusministeriet.

Bureauchef ved Rigsdagen.

1891—1893.

Kjøbenhavn.

Trykt og forlagt af J. P. Schultz.
1895.

Indhold.

(Henvisningerne til Indenrigsministeriets Samling angive Sidetallet i Udgaven af 1892.)

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1891.			
2.	Januar. Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt det er tilladt at ombære eller lade ombære Kollenter uden Politimesterens Tilladelse....	1.	
3.	— Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang. Anvendelse af § 3 i Lov angaaende Frihed for Bygningsafgift af 16. April 1873.....	1.	
3.	— Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorvidt en ved Kommunens Skolevæsen ansat Lærer er berettiget til at tage Bopæl udenfor Kommunen, skønt der ikke ses at være Mangel paa Huslejlighed i Byen.....	2.	
9.	— Kongl. Resol. ang. Afholdelsen af Baar-tingene paa Færøerne.....	2.	
9.	— Lov ang. Stempelafgiften af de af Halsborg Kommune for et Laan paa indtil 500,000 Kr. udstedte Obligationer.....	3.	
10.	— Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilsælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12. April 1889 § 2, næstsidste Stykke, ere anvendelige		

1891.

		Supple- mentet.	Indt. Samt.
		Side.	Side.
	paa en til vedkommende Ejers eget Brug bestemt Stubmølle.....	3.	
12. Januar.	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt praktiserende Læger under en offentlig Behandling undergivet Epidemi kunne ordinere Medicamenter og Desinfektionsmidler, saaledes at Udgifterne hertil betales af det offentlige i Henhold til Bestemmelserne i § 22, jfr. § 21, i Lov Nr. 78 af 20. April 1888	4.	
12. —	Justitsmin. Skr. ang., at Søforklaring eller Forhør i Miesbør af Strandingsforordningen af 28. December 1836 §§ 13 og 21 ikke behøve at optages, hvor Dørrighedens Assistanse ikke begæres eller benyttes ved Bjergningen.....	6.	
14. —	Justitsmin. Skr. ang. Affattelsen af det i Skiftelovens § 78 ommeldte Dokument.	7.	
14. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt Udbrænding af snævre Skorstene i straatækte Bygninger er tilladt	7.	
17. —	Anordning ang. en Forandring i Anordningen om Posternes Benyttelse af 7. September 1888, Afsnit II., § 6 og § 11, m. m.	8.	
17. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Autorisationen af en romersk-katholsk Menigheds Kirkebøger	12.	
17. —	Bekendtgørelse om de lærde Skolers og Realskolernes Eksamensprotokoller	12.	
21. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. en Sognepræsts Forpligtelse til at foranstalte Notering af Børns Fødsel i Kirkebøgerne i deres legale Fødekommune ...	14.	
27. —	Bekendtgørelse ang. Modtagelse i Overformynderiet af kontante Midler	(15.)	1.
27. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt Stadens Brolægningstvæsen er beføjet til at nægte Tilladelse til Anbringelse af Op- og		

		Supple- mentet.	Subst. Samt.
		Side.	Side.
1891.			
	Medgange fra og til Kældere, nauset at disse fyldestgøre Bestemmelserne i Bygningsloven for Kjøbenhavn af 12. April 1889 § 8, 1. Punktum	15.	
30. Januar.	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt der tilkommer Landpolitibetjente, hvem der er tilstaaet Befordringsgodtgørelse for al deres Tjenestegerning, Befordringsgodtgørelse i Henhold til § 2 i Loven af 20. April 1888	16.	
3. Februar.	Justitsmin. Cirk. ang. Udbetalingen af Statens Halvdel af den de kommunale Tilshynsmænd med Maskiner i Henhold til Lov af 12. April 1889 § 15, sidste Stykke, tilkommende Godtgørelse	17.	
3. —	Justitsmin. Skr. ang., at Skifteretten, som behandler en frasepareret Husfrus Dødsbo, ikke kan fordrø et forfaldent Underholdningsbidrag til Husfruen affonet af Manden	17.	
6. —	Lov ang. Beregning af Pension for det kongelige Skuespil- og Balletpersonale . .	18.	
11. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at der ikke tilkommer Formanden for Underkommissionen og de Medlemmer af denne, der ifølge Indvarsling møde ved en Overkommissionsforretning angaaende Aflysning af Egt og Arbejde ved Kirke-reparationer, Diæter og Rejsegodtgørelse.	18.	
12. —	Bekendtgørelse om nogle Forandringer i de ved Rancelliplakat af 19. Marts 1812 bekendtgjorte Bestemmelser ang. Bortfor-pagtning af Præstegaardsjorder	(20.)	1.
13. —	Rundgørelse ang. Stadsfæstelse paa reviderede Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland	20.	
16. —	Bekendtgørelse ang. de private lærde		

		Supple-	
		mentet.	Indt.
		Side.	Saml.
1891.	Skolers og Realskolernes videnskabelige Samlinger	47.	
16. Februar.	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. Anvendelsen af de Beløb, som af den almindelige Skolefond tilskydes til Vedligeholdelse og Supplering af de lærde Skolers videnskabelige Samlinger	49.	
16. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at der i Læringskontrakter uanset Lov 30. Marts 1889 § 4 kan optages en Bestemmelse om, at det Lærlingen tilkommende vederlag skal bestaa i Betaling efter Afkort	50.	
16. —	Justitsmin. Skr. ang. Forhændelse i Udlandet af en Amtsresolution angaaende Underholdsbidrag	51.	
17. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Betydningen af en af en Frimenighedspræst foretagen Jordpaafastelse i Hjemmet.	52.	
20. —	Bekendtgørelse om Feu-Regulativ for det kongelige Teater	53.	
21. —	Justitsmin. Skr. ang., at det paahviler Politikassen af den samme tilfældende Andel af Hundeafgiften i Kjøbstæderne at afholde Udgiften ved Hundetegns Anskaffelse	56.	
24. —	Rongl. Resolution ang. Fritagelse for Omvurdering af Ejendomme, der tjene som Pant for Midler under Indenrigsministeriets Overtilsyn	(56.)	2.
25. —	Bekendtgørelse ang. Indskrænkning i det i Henhold til Fiskerilovens § 9 under 29. Januar 1890 indførte Forbud mod Baadffiskeri i visse Bande	(57.)	3.
25. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt Bestemmelserne i Stk. 2 i Indenrigsministeriets Cirkulære af 6. Februar 1890 ere anvendelige i det Tilfælde, at Ejeren af en paa Grund af miltbrandartet Rosen		

1891.

		Supple- mentet.	Indm. Sant.
		Side.	Side.
	under offentligt Tilsyn staaende Svine- besætning agter til eget Forbrug, altsaa saaledes, at ingen Del af Dyrene bort- føres fra Stedet, at slagte tilshneladende sunde Svin af en saadan Besætning . . .	57.	
26. Februar.	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorvidt der skal erlægges sædvanlig Prob- stelsøn og Befordringsgodtgørelse for det aarlige Syn over en Valgmenigheds- kirke	57.	
27. —	Justitsmin. Skr. ang., at Kommanditister ikke kunne tegne Firma undtagen som Prokurister	58.	
28. —	Bekendtgørelse ang. Indretningen af og Tilshuet med Dampkedler paa Landjorden samt den Rebelejerne paahvilende An- meldelsespligt	58.	
2. Marts.	Kongl. Resol. ang. Indretningen af en Borgerstoleeksamen	(77.)	4.
3. —	Indenrigsmin. Cirk. ang. de Udgifter, der medgaa til Transport af Delin- kventer, som af Retsbetjentene i et Amt begæres fremsendte fra andre Amtet til Undersøgelse og Dom	77.	
4. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Beregningen af Bandslynmænds Befordringsgodtgørelse efter Lov 28. Maj 1880 § 10	79.	
4. —	Justitsmin. Skr. ang. Forstaaelsen af Udtrykket „ved en Bedrift“ i § 15 i Lov af 12. April 1889 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilsælde ved Brug af Maskiner	79.	
4. —	Bekendtgørelse ang. Indretning af en Borgerstoleeksamen	80.	
5. —	Justitsmin. Skr. ang., at Udbetaling af Underholdsbidrag i Genhold til Lov af 20. April 1888 ikke kan tilkomme Udo- ivforældrene af et uægte Barn	87.	

		Supple- mentet.	Indm. Samt.	
1891.		Side.	Side.	
6.	Marts.	Indenrigsmin. Skr. ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Bødtægten for Styrelsen af Københavns kommunale Anliggender af 30. December 1857 vedrørende Personalet ved den elektriske Station	88.	
7.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., at Handel med uformalede Kornvarer i Købstæderne i Henhold til Lov 15. April 1854 § 1 er aldeles fri	89.	
9.	—	Regulativ ang. Desinfektion	(90.)	4.
10.	—	Bekendtgørelse om Provinsarkiverne og Embedsmændenes Forhold til dem	(90.)	12.
11.	—	Justitsmin. Skr. ang. Baalæg til en Forligskommission om at give nogle Parter Udgang til for samme at ratihabere et Forlig	90.	
11.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., at den Omstændighed, at en Person paa en ved et Byraadsvalg afgiven Stemmeseddel ikkun er betegnet ved sit Efternavn og ved sin Stilling, i og for sig ikke indeholder tilstrækkelig Grund til at kassere den afgivne Stemme	91.	
11.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., at Valgbestyrelsen ved Optælling af de ved et Omvalg paa Medlemmer til en Købstads Egningskommission afgivne Stemmer med Hætte havde undladt at medregne de paa en Person faldne Stemmer, hvem Byraadet havde fritaget for at modtage det paa ham ved det første Valg faldne Valg	93.	
11.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt det kan anses tilladeligt at binde Vaad med dobbelt eller flerdobbelt Garn, særlig i Hoven	94.	
11.	—	Justitsmin. Skr. ang., hvorledes Børgen skal forholde sig for at komme i Besid-		

1891.		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
	delse af en umyndiggjorts Formue til Anbringelse i Overformynderiet	95.	
12.	Marts. Justitsmin. Skr. ang., hvad der vil være at iagttage før tvende Udlændinges Egtevielse her i Riget	95.	
12.	— Indenrigsmin. Skr., hvorved det tillades, at Færgestedet paa Thung nedlægges ...	97.	
12.	— Indenrigsmin. Skr. ang. Stabfæstelse paa et Tillæg til Bedtægt for Styrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender angaaende en Assistentpost af 1. Klasse paa Blegdamsospitalets Kontor	97.	
12.	— Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt en Politimester paa egen Haand havde kunnet hæve en efter Begæring af vedkommende Amtsbejinspektør for Overtrædelse af Bestemmelserne i Forordning af 13. December 1792 § 82 anlagt offentlig Politisag	97.	
13.	— Lov om Divisionssektioner	(98.)	17.
13.	— Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. en Kirketiendeejers Forpligtelse til at efterkomme Synets Fordring om at indsende Tegninger til Arbejders Udførelse ved Kirken	99.	
17.	— Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt Stævningsmændene i Genhold til § 3 i Lov 11. April 1890 kunne nægte at forkynde en Indkaldelse til Forligskommissionen, fordi den ikke ledsages af Genpart til Indklagede	99.	
20.	— Bekendtgørelse om Forandring i Reglement af 10. December 1883 om Ordens Overholdelse m. m. paa Kjøbenhavns Inderred og i Kjøbenhavns Havn	(99.)	19.
22.	— Generaldirekt. f. Stattev. Skr. ang. et Andragende fra et Dampskibsfelskab i Kjøbenhavn om, at der maa blive tilføjet Selskabet Kreditoplagsret	100.	

		Supple-	Indm.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1891.			
23. Marts.	Bestemmelser vedrørende Arbejdstiden paa Orlogsværftet	100.	
28. —	Justitsmin. Cirk. ang. Gendarmerikorpsets fremtidige Inddeling og Stationering.	102.	
31. —	Lov om Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn samt om Nedsættelse af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn m. v. . . .	(102.)	20.
1. April.	Foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling indtil Finansloven for Finansaaret fra 1. April 1891 til 31. Marts 1892 er givet	(103.)	28.
1. —	Lov om Forklængelse af Varigheden af Loven af 14. December 1887 om Foranstaltninger imod den saakaldte Svinedifteritis	(103.)	28.
1. —	Lov om den offentlige Fred paa Folketkirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen	(103.)	29.
1. —	Lov om Forklængelse af den midlertidige Jagtlov af 1. Marts 1888	(103.)	31.
1. —	Lov om en Ølstat m. m.	(103.)	31.
1. —	Lov om Endringer i Lovgivningen om Told- og indenlandsk Roesukkerafgift	(103.)	40.
1. —	Lov om Fæstevirksomhedens Ordning	(104.)	42.
1. —	Lov om Oprettelse af Landvæsenkommissioner paa Færøerne	104.	
1. —	Lov om Tillæg til og Forandring i Jagtlov for Færøerne af 9. Februar 1854 . .	108.	
1. —	Lov om Grandestævne paa Færøerne	109.	
1. —	Lov om Fabrikation og Forhandling af Margarine m. m.	(113.)	45.
1. —	Lov om Skolelærernes Enteforsørgelsespligt og om Bonusubbetaling af Skolefondene til Skolelærere og Lærereinder . .	(114.)	51.
1. —	Lov om Lønninger for Forstanderne og Lærerne ved Statsseminarierne	(114.)	53.
1. —	Lov om Forgølse af Klasselotteriets Lodder	(114.)	54.
1. —	Lov om Amtsforvalternes Kontorhold	114.	

1891.		Supple-	
		mentet.	
		Side.	Sidm. Samf.
1.	April. Indenrigsmin. Skr. ang., at Amtsraadet ikke kan meddele Samtykke til, at en Landkommunes Kasse tilskyder et Beløb til Udgifterne ved en ny Kirkes Opførelse, men vel til Kommunens Garanti for et af Kirken i denne Anledning optaget Laan	115.	
2.	— Justitsmin. Skr. ang., at en Barnefaders Forsørgelseskommune er forpligtet til at refundere hans Opholdskommune paa den Tid, et Underholdsbidrag kræves betalt, et af denne forstødt Bidrag, uanset at Barnefaderen havde forladt Kommunen, da Bidraget betales	116.	
4.	— Meddelelse om den for Tidsrummet fra den 1. Januar 1891 til den 31. December 1900 fastsatte Norm for Fordelingen af forskellige Udgifter over Købstæderne saavel i de enkelte Amtter som i Sjællands og Fyens Stifter samt over Købstæderne og Landet i de enkelte Amtsraadskredse	117.	
6.	— Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvad der er at iagttage ved Jordfæstelse her i Landet af Liget af en udenfor Riget død Person	127.	
7.	— Indenrigsmin. Skr. ang. Kursberegningen af Sparekassernes Børseffekter i Genhold til Lov 28. Maj 1880 § 4	128.	
9.	— Lov om Evangsauktioner m. m.	(129.)	55.
9.	— Lov om det offentlige Fattigvæsen	(129.)	80.
9.	— Lov om Snekastning	(129.)	113.
9.	— Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet	(129.)	123.
9.	— Lov om Lodstvang for Christiansøes Havn	(129.)	128.
9.	— Lov om Underfølgelse af Levnetsmidler m. m.	(129.)	146.

		Supple- mentet.	Subm. Samt.
		Side.	Side.
1891.			
13.	April.	Første Revisionsdepartements Cirk. ang. Sikring af Beviset for Meddelelsen til Arvinger om Følgen af at overskide Fristen for Arveafgifters Betaling	130.
15.	—	Justitsmin. Cirk. ang. Gennemførelsen af Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. April 1891	130.
15.	—	Indenrigsmin. Skr. ang. Fornyhelse af de til Kreditforeninger udstedte Panteobligationer inden Udløbet af 20 Aar	132.
15.	—	Justitsmin. Skr. ang., om der tilkommer en Distriktslæge Honorar for Lægebeføg i Anledning af det ham efter Epidemilovens § 3 paahvilende Tilsyn under en under offentlig Behandling tagen Difterytisepidemi	136.
18.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. en Drengs Fratagelse fra Moderen paa Grund af Skoleforsømmelser	137.
18.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. indeholdende nærmere instruksistiske Bestemmelser og Anvisning med Hensyn til Approbation af Kontrakter om Præstegaardsjorders Bortforpagtning	137.
21.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorvidt en Kateket og Inspektør ved Borgereskolen i en Købstad kan blive berettiget til Alderstillæg af Skolefonden efter Lov af 8. Marts 1856 § 10 og til ekstraordinært Lønningstillæg overensstemmende med Reglerne i Lov af 23. April 1881	144.
21.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at et aandsvagt Barn, som Faderen ikke ønsker indlagt paa en Abnormanstalt, ikke kan fratages ham, samt om, hvorledes Barnet bliver at undervise	145.
22.	—	Bekendtgørelse ang. Margarinebeholderes Form og Mærkning m. v.	(147.)
			128.

		Supple-	Indm.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1891.			
23. April.	Bekendtgørelse om Lodstvang for Christiansøes Havn	147.	
27. —	Indenrigsmin. Str. ang. Formen for Hjemstedsbeviser, naar saadanne skulle meddeles ugifte Kvinder og Personer under 18 Aar til Brug ved Nedsættelse i Udlandet	148.	
28. —	Indenrigsmin. Str. ang. Forstaaelsen af § 6 i Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. m. af 26. Maj 1868.	149.	
30. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., hvorvidt den en Ejendom paahvilende Brændfelsesleverance til Skolevæsenet ved Ejendommens Udstyknng skal fordeles mellem Parcellerne	150.	
1. Maj.	Justitsmin. Str. ang., hvorvidt en Arbejdsgevers Forpligtelse i Henhold til Rancelli-Cirkulære af 5. December 1820 til at tilbageholde en Alimentants Løn gælder Bidrag, der ere forfaldne før Resolutionens Forkyndelse for ham	152.	
8. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., hvorvidt Plakaten af 31. Oktober 1827 endnu gælder ved Udpantning for Lændevederlag, der er bestemt til Korn in natura	152.	
8. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. Fritagelse for Kirkebyens Skolelærer for at ringe med Kirkens Klokke	154.	
9. —	Justitsmin. Cirk. ang. Gravhøje og Sten-dyser langs Jernbane- og Vejlinier samt Danesø	155.	
12. —	Bekendtgørelse om Forandring i Reglerne for Afholdelsen af de lærde Skolers aarlige Hovedeksaminer	155.	
13. —	Justitsmin. Str. ang. en Sognepræsts Fritagelse for et Aar af Skifteforvalteren overdraget Hverv som Lavværge for en Enke	156.	

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1891.			
13. Maj.	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt Kirkefangeren er berettiget til det i Sportelreglementets § 147 fastsatte Gebyr, naar han ved Kirkestævne oplæser de i Justitsministeriets Rundgørelse af 14. Marts 1871 Post 2 omhandlede Befendtgørelser.	157.	
14. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang., hvilke Attester for Zvelse i praktisk Skolegerning der kræves ved Indmeldelse til Skolelærereksamen.....	158.	
14. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. Forbringerne i Skrivning ved Skolelærereksamen.....	159.	
14. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Fastsættelse af Takstregulativ for Anvisning af Begravelsesplads paa Kirkegaarde paa Landet.....	159.	
14. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorvidt Udgifter, vedrørende en Kirke, der skulle opkræves hos Tiendejerne, skulle fordeles efter det nye eller det gamle Hartkorn.....	160.	
16. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorvidt Ekspropriation til Skolelod og Byggegrund kan finde Sted ved en Skoles Flytning.....	161.	
19. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt saadanne før Loven af 1. April 1891 autoriserede Fæstemænd, hvis Virksomhed omfatter baade mandlige og kvindelige Tyender og Arbejdere, have Ret til at fortsætte deres hidtilværende Virksomhed usorandret indtil 2 Mar efter bemeldte Lovs Stadfæstelse.....	163.	
20. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr., om Ministeriets Skrivelse af 2. Juni 1888 ang. Antagelsen af Vikarer for Lærere ved en Købstadskole er anvendelig ogsaa for Landsbyhskolelæreres Vedkommende...	164.	

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1891.			
21. Maj.	Fundats for N ^o Carlsberg Ølyttotek . . .	164.	
26. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvad der ved en Realkole, som afholder almindelig Forberedelseseksamen, maa be- trages som Maximum af det tilladelige Elevantal i hver enkelt Klasse	167.	
27. —	Kundgørelse ang. Citronesedler af en for- andret Indretning, som af Nationalbanken sættes i Omløb	167.	
27. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at Øvrigheds- Paategninger paa Læringskontrakter ere stempel- og gebyrfri	169.	
28. —	Bekendtgørelse om Udtagelser fra For- budet mod Arbejde i Fabrikker m. v. paa Folketjens Heligdage	(169.)	133.
29. —	Bekendtgørelse ang. en Konvention om Dannelsen af en international Union til Udgivelse af Toldtariffer, afsluttet i Brys- sel den 5. Juli 1890	(169.)	136.
1. Juni.	Indenrigsmin. Cirk. ang. Alderdoms- understøttelsesloven af 9. April 1891 og Blanketter til Benyttelse ved Begæringer om Alderdomsunderstøttelse	169.	
2. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at Bestemmelser i Kancelli-Cirkulære af 4. Oktober 1828 om, at der bør gives de yngre Børn det samme Tilnavn, som de ældre allerede have, ikke gælder, naar de ældre Børn fejlagtig ere døbt med et and ^t Efternavn end det Faderen ved hans Døb tillagte	179.	
3. —	Bekendtgørelse om en mellem Danmark og det tyske Rige afsluttet Konvention angaaende gensidig Ophævelse af Afdrags- retten	(180.)	140.
4. —	Bekendtgørelse ang. Oplag i beboede Byg- ninger i Kjøbenhavn af Stenolie og de øvrige i Institutministeriets Bekendtgørelse		

		Supple- mentet.	Subm. Saml.
		Side.	Side.
1891.	af 8. September 1875 Nr. 1 omhandlede brandfarlige Vædster	(181.)	141.
4. Juni.	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Valg af Bestyrelse for „de fattiges Kasse“.	181.	
6. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Afgangen til at vinde Universitetets Prismedaille	181.	
6. —	Justitsmin. Skr. ang. Forhøjelse af en i en paptækket Mejeribygning anbragt vid Skorsten ved Anbringelse af et 9" Jernrør	182.	
9. —	Bekendtgørelse ang. Ikræfttræden af Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet af 9. April d. A., forsaavidt angaar Rjshenhavns og Frederiksberg Kommuner	(182.)	144.
11. —	Justitsmin. Skr. ang. Optagelsen af Forgængerens Navn i et Firma	183.	
15. —	Indenrigsmin. Cirk. vedrørende enkelte Bestemmelser i Lov om Snækastning af 9. April 1891	183.	
19. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende Kirkers Rengøring	192.	
20. —	Justitsmin. Skr. ang. Afvisning af Anmeldelse fra Enkeltmand af et Firma, kaldet „De forenede . . . fabrikker N. N.“.	194.	
20. —	Justitsmin. Skr. ang., at den aarlige Session for 5. Udskrivningskreds 434—449. Lægd (Rjær Herred) fremtidig holdes i Nørresundby i Stedet for, som hidtil, i Aalborg	194.	
20. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Omfanget af offentligt Tilshu m. m. i Aulekning af Miltbrand i en Besætning	195.	
23. —	Bekendtgørelse om en af den kgl. danske Regering og den kgl. svenske-norske Regering vedtagen Deklaration angaaende Telegrafkorrespondancen mellem Danmark		

1891.		Supple-	Indm.
		Side.	Samt.
	og Sverrig samt mellem Danmark og Norge	195.	
23. Juni.	Bekendtgørelse ang. Telegrafkorrespondancen med Udlandet i Henhold til den under 22/10. Juli 1875 i St. Petersborg afsluttede internationale Telegrafkonvention med tilhørende, i Paris den 21. Juni 1890 vedtagne, reviderede Tjenestereglement og Taksttabeller	198.	
26. —	Tillæg til midlertidig Organisationsplan for Statsbanerne af 5. Maj 1887	205.	
26. —	Kongl. Resol., hvorved bifaldes, at alle Sager vedrørende Farmaceuters Uddannelse udenfor Apotekerne samt vedrørende de farmaceutiske Eksamina henlægges fra Justitsministeriet til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet	205.	
30. —	Justitsmin. Skr. ang. Egheds- og Dødsattester for en her hjemmehørende afdød, hvis Lig brændes i Udlandet	206.	
4. Juli.	Justitsmin. Cirk. ang. Deling af 3. Udskrivningskreds 41. Lægd	207.	
6. —	Justitsmin. Cirk. ang. Beregningen af de de Børnepligtige af Lægdsskullen efter Lov 7. Maj 1870 tilkommende Rejsepenge	207.	
7. —	Bekendtgørelse om Forandring i Tillæg til Tariffen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger	209.	
7. —	Bekendtgørelse om Forandringer i Tariffen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger	210.	
10. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Kirketiendejerens Ret til lukket Kirkestol i Kirken	211.	
10. —	Rundtgørelse ang. Stadfæstelse paa reviderede Statutter for Kreditforeningen af Laudejendomsbesiddere i Nørrejylland	212.	

		Supple-	
		mentet.	
		Side.	Side.
1891.			
10.	Juli.	Indenrigsmin. Str. ang. Skolelæreres med flere Bestillingsmænds Udelukkelse fra at konkurrere til Præmi: for hyppig Dyrkning af Huslobber.....	246.
11.	—	Justitsmin. Str. ang. Kommanditselskabers Firma	246.
11.	—	Justitsmin. Str. ang. Forandring af et Firmanavn, der er anmeldt i Henhold til Firmalovens § 37	246.
17.	—	Indenrigsmin. Str. ang. Udbredelsen af Omkostningerne ved Udsendelse af Brigade og Mandstab fra Nykjøbing til Mølle Strand i Anledning af tre Skibes Stranding dersteds	247.
22.	—	Indenrigsmin. Str. ang., hvorvidt Bestemmelsen i Bygningsloven for Købstæderne af 30. December 1858 § 15, 3. Punktum, kan bringes til Uvendelse paa nogle før Lovens Emanation paa Fjællelag opførte Skorstene	247.
25.	—	Indenrigsmin. Str. ang. Forbud mod Brug af Mælk fra en Kvæjsbesætning, i hvilken der er udbrudt Miltbrand	247.
25.	—	Indenrigsmin. Str. ang. offentlig Tilsyn i Anledning af miltbrandarten Rosen i en Svinebesætning	248.
25.	—	Indenrigsmin. Str. ang., om en Købstadmølle uden Borgerstabe: berettiget til at forhandle udenlandsk Evedeklid og Boghvedegrøn samt Mais og Risfodermel	248.
30.	—	Bekendtgørelse om, at de i Lov, indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af umyndiges Midler, af 26. Maj 1868 § 1, jfr. allerhøjeste Resolution af 5. August 1851, nævnte Afgifter af de Rentor, som af Overformynderiets indenbys Afdeling udbetales eller oplægges, fra og med den 1. Oktober d. A. opkræves med deres fulde Beløb	(249.) 144.

		Supple-	
		mentet.	Indm.-
		Side.	Side.
1891.			
4. August.	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., at Skoledirektionen ikke kan anses for bunden til Skolekommissionen ved Overdragelse af Tilshyret med privat underviste Børns Undervisning efter Anordning af 29. Juli 1814 f. L. § 18.	249.	
7. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. en Sognepræsts Vægning ved at autorisere Studsmaalsbøger for Børn af Bapstister.	250.	
10. —	Indenrigsmin. Str. ang. Stadfæstelse af et Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns Kommunale Anliggender vedrørende de af Alderdomsunderstøttelsesloven flydende Forretninger	250.	
11. —	Bekendtgørelse om Forandring i Lariffen for Købstædernes almindelige Brandforsikring.	251.	
12. —	Bekendtgørelse ang. Toldgodtgørelse for Sukker og Sirup, som udføres.	252.	
12. —	Justitsmin. Cirk. ang. Foranstaltninger til Sikring af det ved Mobilisering af Hær og Flaade til Overførelse af Børnepligtige m. m. nødvendige, fuldt bemandede Dampskibsmateriel.	252.	
17. —	Anordning ang. Tillæg til Anordning af 6. September 1888 om Behandlingen af Postforsendelser til og fra Stats- og kommunale Myndigheder.	(253.)	165.
22. —	Indenrigsmin. Str. ang, hvorvidt Begæringer om Alderdomsunderstøttelse skulle være ledsagede af Fødsels- og Straffeattester.	254.	
22. —	Indenrigsmin. Str. ang. Repræsentationen af tre med en Købstad forbundne Landdistrikter ved Afgørelse af Sager om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet.	255.	

		Supple- mentet.	Indm. Sant.
		Side.	Side.
1891.			
24. August.	Bekendtgørelse ang. Undtagelse fra Bestemmelsen i Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts 1889 § 7, sidste Stykke ..	(256.)	166.
24. —	Indenrigsmin. Skr. ang., i hvilket Forhold Landdistriktet skal bidrage til de bet i Forening med Købstaden paahvilende Udgifter til Alderbomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet, jfr. Lov af 9. April 1891.....	256.	
24. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Opholdskom- munens Forpligtelse til at udrede Alder- domsunderstøttelsen	257.	
25. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang., at Præsterne ikke kunne tillade Læg- prædikanter at tale ved den offentlige Gudstjeneste....	257.	
26. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt Al- derdomsunderstøttelse kan udbetales forud for et Kvartal ad Gangen, samt om der til Hjemkørsel af Brændsel til de under- støttede kan udskrives Sognerejser, saa- ledes at ingen Udgift hertil kan erholdes refunderet af Forsørgelseskommunen eller af Statskassen.....	258.	
26. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Virkningen af Hjælp til Konfirmationsudstyr, tilstaaet fattige Folks Børn af Kommunklassen ..	260.	
27. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. Benyttelsen af Faner eller Musikkorps ved Begravelser.....	261.	
7. Septbr.	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Forstaaelsen af Udtrykket „Embedsforpligt- telse“ i Ministeriets Cirkulære af 1. Marts 1890 som fritagende for Betaling af Skolevidnesbyrd	262.	
8. —	Bekendtgørelse om, at Lov om Under- søggelse af Levnetsmidler m. m. af 9. April d. A. træder i Kraft den 1. Ok- tober d. A., m. m.	(262.)	148.

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1891.			
8. Septbr.	Bekendtgørelse om Politiets Virksomhed med Hensyn til Udtagelse af Prøver af Levnedsmidler til Undersøgelse	(262.)	149.
8. —	Bekendtgørelse ang. Indførsel af Flæst og andre raa Produkter af Svin fra de forenede Stater af Nordamerika	(263.)	150.
10. —	Anordning ang. Forandring i Anordning af 6. September 1888 om Behandlingen af Postforsendelser til og fra Stats- og kommunale Myndigheder	(263.)	151.
10. —	Justitsmin. Cirk. ang. Afholdelsen af Udgifterne ved Forbryderes Ublevering imellem Danmark og det tyske Rige	263.	
10. —	Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang., hvilke Gebyrer der bør beregnes for Hartkornsattester og Udskrifter af Matriculen, udfærdigede af en Amtstue	263.	
10. —	Allerh. Reskr. ang., at der maa tillægges dem, der for Fremtiden blive Enker efter residerende Kapellaner i Kjøbenhavn, Enkepension af Kalbet	(264.)	151.
15. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt en Vedtægt angaaende Udførelsen som Naturalarbejde af Snekastningen paa en Købstads offentlige Veje og Gangstier kan bafæres paa andre Regler for Arbejdets Fordeling end de i Lov 9. April 1891 §§ 4—14 forestkrevne med Hensyn til Snekastningen i Landkommunerne	265.	
15. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Forstaaelsen af Obergangsbestemmelsen i Loven om Alderdomsunderstøttelse af 9. April 1891 § 2	265.	
18. —	Lov om, at de islandske Love herefter kun skulle udgaa paa Islandsk	266.	
18. —	Justitsmin. Skr. ang., at Fødselsattester i offentlige Sager ordentligvis bør rekvireres direkte hos vedkommende Sognepræst	267.	

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1891.			
21. Septbr.	Indenrigsm. Skr. ang., at Befættelsen af en ved et af den almindelige Vælgerklasse valgt Sogneraadsmedlems Død ledigbleven Plads i Sogneraadet ikke kan udsættes længere end til det først forefaldende ordentlige Valg paa Sogneraadsmedlemmer.....	267.	
21. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at Personer, der erholde Alderdomsunderstøttelse, ikke kunne have Ophold paa Fattiggaarden mod Bederlag til Kommunen.....	268.	
24. —	Bekendtgørelse ang. Kassation af Stempelmærker.....	(269.)	152.
25. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Oprettelsen af en særskilt „de Fattiges Kasse“ for hvert af de to til en Kommune hørende Sogne.....	269.	
26. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Omfanget af den i Tilfælde af Miltbrand nødvendige Desinfektion af den Stald, hvori de af Sygdommen angrebne Dyr have henstaaet.....	269.	
26. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Begæringer om Alderdomsunderstøttelser, der ere underfrevne „m. p. B.“.....	270.	
28. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at en udenlandst Mandsperson, der agter at indgaa Ægteskab her i Landet, enten maa præstere Hjemstedsbevis eller godtgøre, at Indenrigsministeriet har bevilget ham Udstagelse herfra.....	271.	
29. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Bogeskolens Stilling i Landkommunen..	272.	
1. Oktober.	Justitsmin. Cirk. ang. en ny Fortegnelse over Lægderne i Danmark.....	274.	
2. —	Lov om Forandring i § 25 i Lov af 18. September 1885 om Oprettelse af en Landsbank paa Island.....	275.	

		Supple-	Inhalt.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1891.			
3. Oktober.	Rundgørelse ang. Stadsfæstelse paa reviderede Statutter for den vest- og sønderjydske Kreditforening	276.	
6. —	Generaldirektor. for Stattev. Skr. ang., hvorvidt Bestemmelserne i Lov af 4. Juli 1850 om visse Begunstigelser ved Afhændelse af Bøndergods til Brugerne eller deres Børn og Svigerbørn kunne komme til Anvendelse med Hensyn til Afhændelse af en Gaard til Fæsterens Stedsøns Søn	320.	
6. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at Attest fra vedkommende Forsørgelseskommune om, at den en Mandsperson i Løbet af de sidste 5 Aar ydede Fattigunderstøttelse er ham estergivet, ikke er tilstrækkelig for ham til Egteskabs Indgaelse	320.	
6. —	Justitsmin. Skr. ang., om en saakaldt „støbt“ v: af større og mindre Flintsten samt Kalk opført Mur kan betragtes som Grundmur	321.	
12. —	Judenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt Sognefogder kunne bestilles til Snefogder . . .	322.	
14. —	Rundgørelse ang. Stadsfæstelse paa et Tillæg til Statutterne for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet	322.	
14. —	Tillæg til Bestemmelsen af 26. April 1881 angaaende en Omordning af Kjøbenhavns Politis Hovedstations 2. og 3. Afdeling	323.	
14. —	Justitsmin. Skr. ang. Approbation paa et Tillæg til Bestemmelserne af 31. December 1874 om Lønninger for Embedsmænd og Betjente under Kjøbenhavns Politi	323.	
16. —	Generaldirektor. for Stattev. Skr. ang., hvorvidt en Auktions skriver har været be-		

1891.		Supple- mentet.	Indm. Samf.
		Side.	Side.
	rettiget til at beregne Gehyr og Stempel for nogle til Bilag for Kommuneregnskabet bestemte Udskrifter af Auktionsprotokollen	324.	
19.	Oktober. Justitsmin. Skr. ang., at Skjønnets over, hvorvidt Spørgsmaalet om et Barns Fritagelse for at sættes under Tiltale i Genhold til Straffelovens § 36 skal forelægges Ministeriet til Afgjørelse, tilkommer vedkommende Amtmand	324.	
20.	— Bekendtgørelse om Uudtagelse fra Forbudet mod Arbejde m. v. i Fabrikker paa Folketjerkens Helligdage	(325.)	153.
23.	— Kgl. Resolution ang. Tilladelse for kirkelig Forening for indre Mission i Kjøbenhavn til paa hvert Aars Allehelgens Søndag at foranstalte en Kollekt i Kjøbenhavns Kirker til Fordel for Foreningen.	(325.)	154.
24.	— Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at Beslutningen om Opførelsen af et Ligkapel ved en Kirke maa træffes af Majoriteten af Liendeejerne, beregnet efter deres Hartkorn	325.	
27.	— Indenrigsmin. Skr. ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende Loven af 9. April 1891 om Alderdomsunderstøttelse	327.	
28.	— Kirke- og Undervisningsmin. Kirk. ang. de Bevisligheder, som en udenlandsk Mandsperson, der ikke har vundet Forsørgelsesret i en dansk Kommune, skal tilvejebringe for at kunne indgaa Ægteskab her i Landet	328.	
28.	— Kirke- og Undervisningsmin. Kirk. ang. Fritagelse for Deltagelse i Religionsundervisning for en Discipel i en lærd Skole, hvis Forældre ere udtraadte af Folketjirken	329.	
28.	— Justitsmin. Skr. ang. Beregningen af		

		Supple-	
		mentet.	
		Side.	Side.
1891.	Baretægtspenge og Underholdspenge m. m. ved Afsoning af Fængselsstraf	330.	
29. Oktober.	Bekendtgørelse om Ministerialbøgernes Førelse efter nye Skemaer m. m.	(330.)	154.
31. —	Generaldirekt. f. Skattev. Str. ang., at Bøden efter Toldforordningens § 299 for for sen Indbetaling af Kreditoplagsafgifter ikke kommer til Anvendelse, hvor Kreditoplagshaveren er gaaet fallit og Indbetaling altsaa sker ved Skifteretten, forudsat at Afgifterne først ere forfaldne, efter at Boet er taget under Konkursbehandling	330.	
2. Novbr.	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. Skolepenges Betaling, naar Skolerne ere lukkede paa Grund af Epidemi	331.	
5. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. Regler for Tilsyn med Opfyldelsen af den Lærerne ved det kommunale Borger- og Almueskolevæsen udenfor Kjøbenhavn paa hvilende Enkeforsørgelsespligt	332.	
5. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. forsludsvis Indbetaling fra Skolefondenes Regnskabsførere til Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 af Skolelæreres Forsikringspræmier	336.	
6. —	Justitsmin. Cirk. ang. Dommerfuldmægtiges private Forretninger	336.	
6. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., hvorvidt der kan tilstedes unge Piger, der agte at underkaste sig almindelig Forberedelseseksamen, Afgang til Realskolen i Kjøbstæderne	337.	
7. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. Indførelse af Gymnastikprotokoller i Borger- og Almueskolerne	339.	
9. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. Retsvirkningen af et amerikansk Ekilsmisse-		

		Supple- mentet.	Subm. Samt.
		Side.	Side.
	dekret, hvorved et her i Landet indgaaet Ægteffab hæves.....	340.	
10.	Novbr. Generaldirekt. for Stattev. Str. ang., hvorvidt Erklæringer, hvorved myndige Arvinger meddele deres Moder Tilladelse til at hensesidde i uskiftet Bo, ere stempel- pligtige, og i saa Fald, om de, naar de underskrives af flere Arvinger, bør stemples som en eller flere Dekklarationer.....	340.	
10.	— Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. Indførelse af Gymnastikprotokoller.....	341.	
11.	— Generaldirektor. for Stattev. Str. ang., hvorvidt den i Bekendtgørelse af 24. Sep- tember 1891 indeholdte Tilbagekaldelse af den ved Bekendtgørelse af 26. Juli 1883 givne Tilladelse til Kassation af Stem- pelmærker ad mekanisk Vej ogsaa gælder Embedsmænds Bemyndigelse til ved Kas- sation at benytte et Stempel, der inde- holder Embedets Navn.....	341.	
12.	— Indenrigsmin. Str. ang., at Bevilling til Forening af Borgerstab som Købmand i en Købstad med Borgerstab som Farver sammesteds er uforudsøden.....	341.	
14.	— Indenrigsmin. Str. ang. Forstaaelsen af Lov om Snekastning af 9. April d. A. § 8, 3. Stykke, hvorefter Skolelærere ikke skulle medtages ved Ansættelse til Snekastning som Brugere af deres Skole- lodder.....	342.	
14.	— Indenrigsmin. Str. ang., om en en Enke efter en Mand, der uød Alderdoms- understøttelse, tilstaaet Hjælp til Mandens Begravelse kan henregnes under Alder- domsunderstøttelse, samt, hvorledes For- højelse af tilstaaet Alderdomsunderstøttelse skal søges.....	342.	
14.	— Indenrigsmin. Str. ang., hvorvidt Al- derdomsunderstøttelse kunde tilstaaes en		

1891.		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Stde.	Stde.
	Enke, hvis Mand i 1890 havde erholdt Fattigunderstøttelse	344.	
16. Novbr.	Bekendtgørelse ang. nyt Optryk af de i Lov om Fabrikation og Forhandling af Margarine m. m. af 1. April 1891 omhandlede Farvetavler	(345.)	162.
19. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Udelsen af den et joroløst Hus paa hvilende Høstdag til Sognepræsten eller Bederlaget derfor, naar Præstegaarden er bortforpagtet.	345.	
21. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at de Ejeren af en paa Grund af mildbrandartet Rosen under offentligt Tilsyn stillet Svinebesætning givne Paalæg rettest bør gives i Form af et Tilhold til Politiprotokollen	346.	
21. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt frit Husly i Kommunens Fattighus er til Ginder for at erholde Alderdomsunderstøttelse	347.	
23. —	Indenrigsmin. Skr. ang., af hvem Valget af Bestyrelse for „de Fattiges Kasse“ i en Købstad skal ledes	348.	
24. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt Alderdomsunderstøttelse kan ydes en forladt Husfru	349.	
25. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at der ikke kan tilkomme Sognebeboerne nogen Ret til mod Tiendejernens Protest at foretage Arbejder ved en Kirkegaard	349.	
30. —	Indenrigsmin. Cirk. ang. Størelsen af Lærepenge i Henhold til Fattiglovens § 57.	350.	
3. December.	Kongelig Resolution angaaende Zions Fond for udtjente Missionærer i Ostindien.	(350.)	163.
5. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at det ikke i og for sig er tilstrækkeligt til at udelukke		

1891.		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
	nogen fra at erholde Alderdomsunder- støttelse, at han ejer en fast Ejendom . . .	351.	
7.	December. Indenrigsmin. Str. ang. samtidig Drift af Købmands- eller Detailhandel i for- forskellige Kommuner under samme Juris- diction	352.	
8.	— Indenrigsmin. Str. ang., at en Bygning, der kun delvis er ansat til Bygnings- afgift, ogsaa kun bliver at medtage for en afpasset Del af Assuranceværdien ved Ansættelse til Snelastningsvligt	352.	
10.	— Indenrigsmin. Str. ang., hvorvidt efter den nye Fattiglov en Persons Forsørgel- seskommune overfor Opholdskommunen kan paatage sig samtlige Udgifter ved hans Forsørgelse sammesteds, naar han ikke ønskes hjemsendt.	353.	
10.	— Bekendtgørelse ang. et Klinisk Kursus i epidemiske Sygdomme, som de lægeviden- skabelige studerende ved Universitetet skulle gennemgaa, forinden de stedes til Em- bedsksamens 2. Del	(354.)	164.
10.	— Lov ang. en forhøjet Ligning til Fre- deriksborg, gl. Årsens og gl. Aarhus Amters Skolefonds	(354.)	164.
12.	— Finansmin. Cirk. ang. Tilvejebringelse af Oplysninger gennem Strandfogderne om, hvorvidt Fyr har været set om Bord i et strandet Skib	354.	
14.	— Indenrigsmin. Cirk. ang. Tilvejebringelse af Betalings-Takster for kommunale For- sørgelsesanstalter og Sygehuse til Afvit- ling af Fattigkommunernes indbyrdes Mellembværende	355.	
14.	— Indenrigsmin. Cirk. ang. Forstud paa Statstilstud til Kommunernes aarlige Ud- gifter ved Alderdomsunderstøttelsen	356.	
16.	— Justitsmin. Cirk. ang. Medlemmer af		

		Supple- mentel.	Indm. Samf.
		Side.	Side.
1891.			
19. Decbr.	Haandværkskvindenes Rejseforeninger, som træffes i Betleri	358.	
19. —	Kundgørelse ang. Stab'æftelse paa reviderede Statutter for Kreditsforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne	358.	
19. —	Justitsmin. Cirk. ang. Oplysninger, der skulle fordres ved Begæringer om Kuratorbestikkelser.	385.	
23. —	Indenrigsmin. Str. ang. Indenrigsministeriets Ret til i Henhold til Snedastningslovens § 11 at meddele Fritagelse for Hverbet som Snefoged	386.	
24. —	Indenrigsmin. Str. indeholdende Beslædning til Forstaaelse af Fattiglovens § 25 i Tilfælde, der ligge forud for Fattiglovens Krafttræden	387.	
24. —	Indenrigsmin. Str. ang. Meddelelse af Pas til Udsørsel og Forhandling af de af en Person selv forfærdigede Blikgenstande	391.	
9. —	Bekendtgørelse ang. Udsørsel af Svin til Dyssland over Gedser	(391.)	165.
0. —	Regulativ med Hensyn til forskellige Hjemsendelsen og Løsladelsen af Straffefanger vedrørende Forhold	(391.)	165.
1892.			
3. Januar.	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. Overførelse af Karaktererne i Fysik og Kemi fra lægevidenskabelig Forberedelseseksamen til Skoleembedseksamen i Naturhistorie og Geografi.	392.	
7. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., at det maa være Regeringens Sag at meddele de fornødne reglementariske Bestemmelser med Hensyn til Kirkebøgernes Førelse	393.	
	Fjortende Hæfte.		II

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1892.			
7. Januar.	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. de partielle Eksaminer, som den polytekniske Læreanstalt har Ret til at afholde	394.	
11. —	Generaldirektor. for Skattev. Str. ang., at den i Stempelovens § 10 omhandlede Kendelse ikke kan afkræves, naar Stævninger og Indlæg begæres stemplede inden den vedkommende ved en Dom forelagte Frist	395.	
12. —	Rongl. Resolution, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Ordningen af det Forhold, hvori det ved Universitetet oprettede Laboratorium for medicinsk Bakteriologi skal staa til Universitetet . . .	395.	
13. —	Bekendtgørelse om Forandring i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 21. Marts 1890 angaaende Forbud mod Indførsel fra Island til Færøerne af faar m. m..	396.	
13. —	Indenrigsmin. Str. ang. Stadfæstelse af et Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender, vedrørende Lønninger ved Gasværkerne . . .	396.	
13. —	Indenrigsmin. Str. ang. Stadfæstelse af et Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender, vedrørende Drettelsen af nye Embeder og Bestillinger under Stadens Belysningsvæsen	397.	
14. —	Indenrigsmin. Str. ang., at blandt de Omkostninger, som en Kommune, der yder Fattigunderstøttelse til andetsteds forsørgelsesberettigede Personer, kan forlange refunderede af Forsørgelseskommmunen, kan ikke opføres Udgifter til Børns Skolegang.	398.	
14. —	Indenrigsmin. Str. ang., at en Værlingskontrakt, hvori indeholdes en Bestemmelse om, at Forældre eller Værger i Tilfælde af Værlingens Sygdom skulle give denne		

		Supple-	
		mentet.	
		Side.	Sidn. Saml.
			Side.
1892.	Gusly og Pleje, medens Læge og Mikstur udredes af Læremesteren, ikke er i Overensstemmelse med Lærlingeloven.	399.	
14. Januar.	Justitsmin. Skr. ang., at Deboerne paa Søndersø ikke kunne indkaldes til møderes Villie at give Møde for Retten i Thorshavn i private Politisager, og at dette som Regel heller ikke bør ske i offentlige Politisager	400.	
15. —	Lov om Revisionsfristen for Loven om Konsulatsafgifter af 5. April 1888.	(401.)	168.
16. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Betingelserne for at opnaa Alderdomsunderstøttelse naar Vedkommende paa det Tidspunkt, Begæringen indgives, modtager Hjælp af andre	402.	
18. —	Bekendtgørelse om en Klassifikations-Tarif for Kjøbenhavns Brandforsikring	(404.)	168.
18. —	Rongl. Resolution ang. et Tillæg til det adelige Stift Valløes Foundation af 14. Maj 1838 § 21 med dertil hørende senere Bestemmelser	404.	
26. —	Justitsmin. Skr. ang., at en Barnefaders Forsørgelseskommune er pligtig at udrede det fulde i vedkommende Alimentations-resolution fastsatte Bidrag uden Hensyn til, om Barnet i en Del af det forud for Forsaldstiden liggende Aar har været anbragt i et andet Amt, hvor Normalbidraget er mindre end der, hvor Barnet var anbragt paa Forsaldstiden	404.	
28. —	Justitsmin. Skr. ang. Betingelserne, hvorunder der af Sessionerne kan tillægges værnepligtige lægestuderende Tillægsvedtegning om Tjenestedygtighed som Underlæger	406.	
28. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Betalingen for Gravsteder paa Landsbykirkegaarde	406.	

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side
1891.			
28. Januar.	Kirke- og Undervisningsmin. Girt. ang., hvad en Præst skal iagttage, forinden han foretager Tillysning til Ægteffab for en mindreaarig Person.	407.	
28. —	Rongl. Resol. ang., at de arkæologiske, historiske og etnografiske Samlinger paa Palæet i Skalleboderne, med Undtagelse af den kongelige Mønt- og Medaillesamling, skulle samles under Fællesnavnet National-museet, der deles i 2 Afdelinger m. m. . .	408.	
2. Februar.	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., hvorvidt Børn af Forældre, der have indgaaet borgerligt Ægteffab, og som begge erklære at være uden Trosbekendelse, kunne undtages fra Undervisning i Religion i Skolen	408.	
3. —	Justitsmin. Str. ang., hvorvidt en ny Autorisation af en en Gang autoriseret Hovedbog er nødvendig, naar den deri gennemdragne med vedkommende Autoritets Segl forsynede Snor er bristet	409.	
4. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. Provstens Ret til at oppebære Diæter for Møde i Provsteretsager	410.	
5. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., hvorvidt Pigers Optagelse i en Realskole tilstedes, selv om der ved denne oprettes Latinklasser.	410.	
6. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., at det maa staa Stiftsøvrigheden frit for som Betingelse for Meddelelse af Approbation paa Forpagningskontrakter angaaende Præstegaarde at forlange optaget deri Bestemmelser om, at Forpagteren skal udføre det Præsten paahvilende Snefastningsarbejde og i Ildbrandsstilfælde anvende en Del af Brandskadeerstatningen paa en bestemt Maade	410.	

1892.

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
6.	Februar. Justitsmin. Str. ang. Honorar til en praktiserende Læge for Fødselshjælp, som han efter af Distriktslægen under dennes Sygdomsforfald at være tilkaldt har ydet en under vedkommende Fattigvæsens Forsørgelse værende Barfælkene	412.	
8.	— Regulativ for Pantelaanere i Frederiksberg Virk under Kjøbenhavns Amt.	(412.)	176.
9.	— Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. Prøven i Dissektion ved den lægevidenskabelige Eksamen	413.	
12.	— Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., at Valg af Kirkebærger efter Forordningen af 13. November 1829 § 1 ikke bør foregaa efter simpel Stemmeslæb, men saaledes at den enkelte Kirketiende-ejer har Stemmeret i Forhold til sin Andel i Kirketienden	413.	
15.	— Første Revisionsbep. Cirk. ang. Fremlæggelse til Sportelregnskaberne af særskilte Anmeldelser fra de overordentlige Skifteforvaltere med Hensyn til Beregning af Skifteafgifter i de af dem behandlede Boer.	414.	
18.	— Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. Tilladelse for en Frimenighed til at indrette en særlig Begravelsesplads for Menighedens Medlemmer	415.	
19.	— Lov om Pensioner og Understøttelser til Hertuginde Vilhelmine Maries Hofbetjente	417.	
19.	— Lov om Forandring i Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkesfælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12. April 1889 § 12.	(419.)	178.
19.	— Bekendtgørelse ang. Indsendelse af Dag- og Ugeblade til Provinsarkiverne i Henhold til Lov af 30. Marts 1889 § 1.	(419.)	178.

II*

	Supple- mentet.	Indm Samt.
	Side.	Side.
1892.		
19. Februar. Lov om Ægtefæls Indgaaelse for danske Konsuler i Udlandet	(419.)	380.
20. — Anordning om Indretningen af de statsvidenskabelige Eksaminer ved Universitetets rets- og statsvidenskabelige Fakultet.	(419.)	179.
20. — Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at der fra Reglen i Rancellistrivelse af 28. Maj 1836 om, at et Barn, som efter at være mulkteret for Skoleforsømmelse søger Skolen stadigt i en Maaned, kun kan mulkteres med den laveste Mulkt, naar det atter udebliver, bør ske Undtagelse, naarsomhelst dens Overholdelse vil medføre Elusion af Lovgivningens Bestemmelser om Mulkering	419.	
20. — Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Fremgangsmaaden, naar Kirketiendeejere undlade at anskaffe de nye ved allerhøjeste Resolution anordnede Kirkebøger	421.	
22. — Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorledes de i Lov af 9. April 1891 § 42 omhandlede Dphlysninger om en Persons Forsørgelsessted, der agter at indgaa Ægtefælskab, skulle fremstafes	422.	
23. — Justitsmin. Cirk. ang., at Pas for Rejsende til Rusland skulle være ledsagede af en Tekstoversættelse i det tyske eller det franske Sprog	422.	
24. — Bekendtgørelse om Stadsfæstelse af den paa Postkongressen i Wien den 4. Juli 1891 vedtagne Konvention angaaende Verdenspostforeningen	423.	
24. — Bekendtgørelse om Stadsfæstelse af den paa Postkongressen i Wien den 4. Juli 1891 vedtagne Overenskomst om Udvæksling af Breve og Bøger med angiven Værdi	446.	
24. — Bekendtgørelse om Stadsfæstelse af den paa Postkongressen i Wien den 4. Juli 1891		

1892.		Supple- mentet.	Subm. Samt.
		Side.	Side.
	vedtagne Overenskomst om Udbetaling af Postanvisninger	456.	
24.	Februar. Bekendtgørelse om Stadfæstelse af den paa Postkongressen i Wien den 4. Juli 1891 vedtagne Konvention angaaende Udbetaling af Postpakter	464.	
24.	— Bekendtgørelse om Stadfæstelse af den paa Postkongressen i Wien den 4. Juli 1891 vedtagne Overenskomst om Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter ved Postvæsenets Mellemkomst	477.	
25.	— Indenrigsmin. Str. ang. de Takster for Benyttelsen af Kjøbenhavns Kommunes Hospitaler og Fattigvæsenets Stiftelser, som blive at lægge til Grund for Fattigvæsenets Krav paa Refusion for Underhold og Kur fra fremmede Kommuner, Statsklassen og private	484.	
26.	— Kongl. Resol. ang. Bestyrelsen af det kgl. Frederiks Hospital og den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse	484.	
27.	— Bekendtgørelse ang. Retskrivningen	484.	
27.	— Bekendtgørelse ang. Retskrivningen	490.	
8.	Marts. Bekendtgørelse ang. Betingelserne for at kunne udøve Landlægevirksomhed og Omfanget af denne	(507.)	186.
11.	— Bekendtgørelse ang. Henlæggelse af Middelgrundsfortet under Staden Kjøbenhavns Jurisdiktion	(507.)	188.
11.	— Lov om Salg af fersk Fisk m. m. ved offentlig Auktion	(508.)	188.
11.	— Lov om Genoprettelse af et Departementschefsembede under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet	(508.)	188.
11.	— Lov om Afhændelse af Skovridergaarden „Kalholmegaard“ m. m. og deraf følgende Forandring i Lønningsvilkårene for Embedet som Skovrider for 1. Frederiksborg Skovdistrikt	508.	

		Supple-	Indm.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1892.			
11.	Marts. Lov om visse Underofficerers Forsyning med Overmunderingsfager	(509.)	189.
11.	— Lov om Tilføbsafgift af Skibe, der indføres til Færøerne	(509.)	189.
11.	— Lov sigtende til at lette Udarbejdelsen af nye Skøde- og Panteregistre paa Færøerne	509.	
11.	— Lov om Udelæggelse af Ravnens Yngel paa Færøerne	511.	
11.	— Lov om Jurisdiktionsforandringer i Ribe Amt	(513.)	190.
11.	— Justitsmin. Skr. ang., at Handel med Aviser paa Jernbanestationer paa Søn- og Helligdage ikke strider mod Helligdagsloven	513.	
14.	— Plakat ang. Takster for Benyttelse af Kjøbenhavns Kommunes Hospitaler og Fattigvæsenets Stiftelser	(513.)	191.
15.	— Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang., hvorvidt en til en Enke udbetalt, af hendes afdøde Mand tegnet Livsforsikring vilde være at medregne til Fællesboets Beholdning	513.	
16.	— Regulativ for Gasforsyning fra Kjøbenhavns Gasværker	514.	
16.	— Instruks for de i Genhold til Lov af 4. Marts 1857 autoriserede Gasmestre i Kjøbenhavn	518.	
17.	— Bestemmelser ang. Indlæg af Gasledninger m. m. og Benyttelsen af Gas fra Kjøbenhavns Gasværker	521.	
18.	— Bekendtgørelse ang. Forholdsregler mod Indførsel af Hunde	(526.)	192.
21.	— Justitsmin. Circ. ang. Oprettelsen af et nyt Lægd i 5. Udskrivningskreds	526.	
21.	— Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at enhver Skolediscipel, der ved eller efter sin Udtrædelse af Skolen har modtaget et Testimonium om Ild og Forhold under		

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1892.	Skolegangen, fremtidig kan erholde enhver Art af Skoletestimonier udleveret uden Betaling	526.	
22. Marts.	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. et Andragende fra Thisted Amts Landbygningers Brandforsikring om, at Amtets Præster maa faa Tilladelse til at have deres Præstegaardes Bygninger forsikrede i nævnte Brandforsikring	528.	
23. —	Indenrigsmin. Str. ang., hvorledes Omkostningerne ved de i Lov Nr. 67 af 9. April 1891 om det offentlige Fattigvæsen § 27 omhandlede hjemløse trængendes Begravelse blive at afholde	528.	
23. —	Indenrigsmin. Str. ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i § 23 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 om, at udenlandske Kvinder, der indgaa Ægteskab med danske indfødte, herved vinde Forsørgelsesret efter de samme Regler som for indfødte Hustruer	528.	
25. —	Lov om Sønringen m. m.	(529.)	193.
25. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., paa hvilket Tidspunkt Skolefondenes Forpligtelse til at sikre Overlevelsesrente for Skolelærere ophører i Henhold til Bestemmelserne i Lov af 1. April 1891 §§ 1 og 2	529.	
25. —	Indenrigsmin. Str. ang. en Omstøbelse af en Amtsresolution, hvorved det var paalagt en Kommune at refundere en anden Kommune $\frac{3}{4}$ af en af sidstnævnte Kommune tilstaaet Alderdomsunderstøttelse til en der bosat, men endnu i førstnævnte Kommune forsørgelsesberettiget, idet den nævnte Kommune efter den paagældendes Forhold havde manglet Føje til at tilstaa ham Alderdomsunderstøttelse	530.	

		Supple-	Subm.
		mentet.	Samt.
		Side.	Side.
1892.			
26.	Marts. Befendtgørelse om en forandret Inddeling af Kredse under første Fabrikinspektorat	532.	
26.	— Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at Privatister kunne indmeldes til Prøven i 4. Klasse's Fag eller til Udgangseksamen for studerende, om de end ikke have deltaget i vedkommende forberedende Kursus i det hele Skoleaar, naar de blot inden en Maaned efter Skoleaarets Begyndelse have paabegyndt Undervisningen hos deres Dimisfor	533.	
26.	— Justitsmin. Skr. ang. en af Magistraten i Anledning af en Ministeriet forelagt Sag fremsat Bemærkning om, at Firma-lovens § 36 formentlig alene handler om Udskrifter af samtlige registrerede Dplysninger	534.	
29.	— Befendtgørelse ang. Meddelelse af Til-ladelser til Flytning af Lig paa Njebenhavns Kirkegaarde	535.	
29.	— Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorledes en Sognepræst har at forholde sig, naar Faderen til et formentlig ægtefødt Barn ved Fødselsanmeldelsen vægrer sig ved at producere Vielsesattest	535.	
30.	— Befendtgørelse ang. Indførsel af Svin og visse Handelsprodukter af Husdyr fra Tyskland, Belgien og Frankrig	(537.)	467, Note.
30.	— Lov om forskellige Skatter og Afgifter paa Færøerne	537.	
30.	— Lov om Hesteavlens Fremme paa Færøerne	543.	
30.	— Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme	(544.)	205.
30.	— Lov om Styrmandseksamen m. m.	(544.)	222.
30.	— Lov om Eksaminer for Maskinister	(544.)	231.

1892.		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
30.	Marts.	Lov om Tillæg til Lov af 28. Maj 1880 om Oprettelse af tvende Kreditforeninger for mindre Ejendomme paa Landet.....	(544.) 235.
30		Lov om en Statskole til Udbannelse af Lærereinder i Forskolen.....	(544.) 236.
31.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Sognepræstens Forpligtelse til portofrit at tilstille et Sogneraad Daabsattester til Brug ved Undersøgelsen af Begæringer om Alderdomsunderstøttelse.....	544.
1.	April.	Foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finansloven for Finansaaret fra 1. April 1892 til 31. Marts 1893 er givet.....	(545.) 237.
1.		Lov om Forlængelse af Varigheden af Loven af 14. December 1887 om Foranstaltninger imod den saakaldte Svinedifteritis.....	(545.) 238.
1.	—	Sølov.....	(545.) 238.
1.	—	Lov om danske Skibes Registrering m. m.	(545.) 340.
1.	—	Lov om Ligbrænding.....	(546.) 378.
6.	—	Bekendtgørelse om en mellem Danmark og Italien affluttet Konvention angaaende gensidig Ophævelse af Afdragsretten....	(546.) 383.
9.	—	Juslitsmin. Cirk. ang. Kontrol med Anvendelsen af den animale Lymfe og Lægernes Afgang til at faa denne udleveret.....	546.
9.	—	Juslitsmin. Cirk. ang. Kontrol med Anvendelsen af den animale Lymfe og Lægernes Afgang til at faa denne udleveret.....	547.
12.	—	Anordning, hvorved Lov om Tvangsauktioner m. m. af 9. April 1891 sættes i Kraft paa Færøerne.....	548.
12.	—	Lov om Godtgørelse for udførte Grundforbedringer m. v. paa Statens Fæstegods paa Færøerne.....	552.

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1892.			
12.	April.	Lov om Statsbanedriftens Ordning	(554.) 385.
12.	—	Lov om en Udbidelse af Rentegarantien for den lolland-falsterfke Jernbane m. m.	(554.) 408.
12.	—	Lov om Forhryringsagenter m. m.	(554.) 409.
12.	—	Lov om Tillæg til og Forandringer i de om den lgl. Veterinær- og Landbohøj- skole gældende Lovbestemmelser	(554.) 413.
12.	—	Lov om Tillæg til Lov om Landkom- munernes Ethrelse m. v. af 6. Juli 1867	(554.) 415.
12.	—	Lov om Oprettelse af Søretter udenfor Kjøbenhavn samt om Søforklaringer og Søforhør	(555.) 416.
12.	—	Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere aflede udenfor Egtetab m. m.	(555.) 423.
12.	—	Lov om de Univeritetet og Kommuni- tetet vedkommende Lønningsforhold	(555.) 428.
12.	—	Lov om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved de lærde Skoler samt ved Sørs Akademis lærde Skole og Op- dragelsesanstalt	(555.) 432.
12.	—	Lov om Statstilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsfokoler	(555.) 436.
12.	—	Lov om anerkendte Sygekasser	(555.) 438.
12.	—	Indenrigsmin. Cirk. ang. Affattelsen af Reglementer for Forsørgelsesanstalterne . .	556.
12.	—	Indenrigsmin. Str. ang. Oprettelse af Asyl for Personer, der erholde Alder- domsunderstøttelse	568.
12.	—	Indenrigsmin. Str. ang., hvorvidt Fat- tiggaarde kunne benyttes som Aldershjem eller Asyl for Personer, som ere be- rettede til at nyde Alderdomsunder- støttelse	569.
12.	—	Indenrigsmin. Str. ang., hvorvidt Maribo Amts Evangsarbejds- og Daareanstalt ved Satskjøbing er at henregne til de i Lov Nr. 67 af 9. April 1891 § 61 om- meldte, af Staten godkendte Anstalter . . .	571.

		Supple- mentel.	Indm. Samf.
		Side.	Side.
1892.			
13. April.	Bekendtgørelse ang. Forbud mod Indførsel til Færøerne af Hornkvæg, Svin, Faar og Geder fra Tyskland, Belgien og Frankrig	571.	
13. —	Bekendtgørelse ang. Forbud mod Indførsel til Færøerne af Hunde	572.	
23. —	Bekendtgørelse ang. Staden Kjøbenhavns Inddeling i Storstensfejerdistrikter	572.	
23. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Fremgangsmaaden ved Anlægget af et Søgemaal, der i Henhold til Kirkesynsloven af 19 Februar 1861 § 29 vil være at anlægge mod en Kirkeejer til Efterkommelse af et Synspaalæg	573.	
27. —	Koncession for Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab til at drive en Frihavn ved Kjøbenhavn	(574.)	451.
28. —	Tillæg til Politivebtægten for Kjøbenhavn af 22. Juni 1883 ang. Forandring af Bedtægtens §§ 5, 11, 33, 35, 42 og 92	(574.)	466.
3 Maj.	Indenrigsmin. Skr. ang., at enhver, der brygger Al til Salg, er pligtig at erhverve Næringsadkomst og føre autoriserede Handelsbøger	574.	
6. —	Justitsmin. Cirk. ang. Beregningen af de de værnepligtige af Sørudden tilkommende Indrejsepenge	575.	
9. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at Hvervet som Snefoged ikke bør overdrages saadanne, hvis Helbredstilstand forbyder dem at særdes ude under alle Slags Vejrforhold	575.	
11. —	Kongl. Resol. om Nedsættelse af en Kommission til at gennemse og omarbejde de af Regeringen i 1880—81 og 1881—82 forelagte Forslag til Love om Retsplejens Ordning	576.	
14. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., Sogneboernes Pligt til at besørge		

		Supple- mentet.	Inhm. Saml.
		Side.	Side.
1892.			
16. Maj.	Kørsel til Kirken i Anledning af Lægning af et nyt Gulv i samme	577.	
	Bekendtgørelse om Tillæg til Reglement af 26. Maj 1888 om Anvendelsen af de Papirforter som af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet anstattes eller bestilles til Brug i Statstjenesten samt om Blæk i samme Djemed.	578.	
19. —	Justitsmin. Skr. ang., at Barnefaderens Alimentationspligt ikke bortfalder, fordi Barnet opdrages i Ublandet, men at hans Opholdskommunes, eventuelt hans Forsørgelseskommunes Pligt til for ham at indrede Vidraget derved maa anses bortfaldet	584.	
19. —	Plak ang. Torveordenen i Kjøbenhavn	(584.)	467.
19. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. om, hvorvidt Statsunderstøttelse til Ophold paa en Højskole kan nydes ved en Højskole, der ikke var anerkendt,* da Understøttelsen blev tilstaaet	585.	
19. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. en Skolekommissions Forhold til en privat Skole	585.	
20. —	Bekendtgørelse ang. Tegning af Abonnement paa Lovtidenden og Ministerialtidenden	587.	
20. —	Justitsmin. Skr. ang., at Bestemmelsen i § 23, 1. Stykke, i Lov af 30. Marts 1892 om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme ikke er anvendelig med Hensyn til Barselseber	587.	
20. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at Elever paa Skolestibet „Georg Stage“ i Almindelighed kunne indlægges frit paa Frederiks Hospital.	587.	
20. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at en Bestemmelse i en Lærekontrakt om, at Mesteren, naar Lærlingen er syg over en Maaned,		

		Supple- mentet.	Inhm. Samt.
		Side.	Side.
1892.	kan fordre Læreforholdet hævet, og at de Forpligtelser, som Mesteren udover denne Tid i Sygdomstilsælde ellers har overfor Lærlingen, da overgaa paa deenes Fader, er uforenelig med Lærlingeloven	588.	
24. Maj.	Bekendtgørelse ang. Præget af Gulds- Bryllups 2=Kronestykkerne	590.	
24. —	Justitsmin. Cirkl. ang. Beregningen af den i Lov af 30. Marts d. N. om forskellige Skatter og Afgifter paa Færserne omhandlede Indsørfelsafgift af Spirituosa	590.	
24. —	Approbation paa Forandringer i Reglement af 20. April 1888 for Undervisningen ved Kunstakademiet	593.	
25. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Tilladeligheden af i en Del af en Fattiggaard at oprette et Børnehjem for Børn, der ikke forsørges i Forbindelse med deres Forældre	594.	
28. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at en Skifteforvalter ikke kan gøre Meddelelse af en Attest for et Dødsfalds Anmeldelse afhængig af, at han først faar Dplysning om Arvesforholdene	595.	
30. —	Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang. Bggningsafgift af Loftsrum	596.	
31. —	Bekendtgørelse ang. Indsørsel af raa Huder og Skind samt uvadstet Uld fra Tyskland, Belgien og Frankrig	(596.)	467.
1. Juni.	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt en Ejer af en Hund, som han har købt af en i en anden Kommune boende, skal betale Afgift af Hunden for det Afgiftsjaar, hvori Salget er foregaaet, og for hvilket Sælgeren har betalt Afgift i sin Kommune	596.	
7. —	Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang., hvorvidt der med Hensyn til Beregningen		

1892.

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Eide.	Eide.
	af Arveafgiften i Boet efter en afdød Enkemand og dennes tidligere afdøde Hustru, efter hvem han hensad i uskiftet Bo, ved Udregningen af den Enkemanden efter hans Hustru tilfaldne Broderlob vilde være at tage Hensyn til Hustruens Børn af et tidligere Egteskab, som efter hendes Død havde givet Afkald paa Arv.	597.	
9.	Juni. Indenrigsmin. Skr. ang. Forstaaelse af Bestemmelsen i § 17 i Købstadkommunal- loven, hvorefter ingen for Overlignings- kommissionen kan erholde Medsættelse i sit eller Forhøjelse af en andens Skatte- bidrag, medmindre dette findes at være sat mindst 10 pCt. henholdsvis for højt eller for lavt	598.	
11.	— Justitsmin. Skr. ang., hvem Apotekerne maa bruge til Medhjælp	599.	
14.	— Justitsmin. Cirkl. ang., at Dokumenter, der indsendes til Konfirmation, skulle være ledsagede af bekræftede Genpartier ..	600.	
14.	— Justitsmin. Skr. ang., at den Faderen til et vægte Barn ved Lov 20. April 1888 § 1 paalagte Alimentationspligt udover Barnets 14. Aar, for saa vidt det er trængende, er ligesom den ordinære Alimentationspligt til Børn indtil 14-Aars Alderen ikke afhængig af Faderens For- muevillkaar	601.	
14.	— Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at Bestemmelsen i Kirkesynslovens § 30 i. f., at ingen Synsmand maa befatte sig med Arbejde for den Kirke eller ved den Præstegaard, som han syner, eller i hvis Oversyn han deltager, er at forstaa saa- ledes, at Synsmanden heller ikke maa befatte sig med Arbejdet, naar det afshnes af en anden	602.	
15.	— Koncession for Vejle-Give Jernbanesjel-		

		Supple-	
		mentet.	Indm. Samt.
		Stbe.	Side.
1892.	stab til Anlæg og Penyttelse af en Jernbane fra Vejle til Give	602.	
15. Juni.	Indenrigsmin. Skr. ang. Refusion fra Statskassen af Omkostninger ved Forsørgelsen af en i Slesvig før 1864 født, med ekstraordinært Hjemhedsbevis her forsynet Person efter den nye Fattigløbs Straftræden	616.	
16. —	Bekendtgørelse om Afleveringen af Ministerialbøger til Provinsarkiverne	(617.)	469
17. —	Justitsmin. Cirk. ang. Affattelsen af Straffeattester	617.	
17. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at Forakriften i Landkommunallovens § 20 om, at Statteligningen skal „fremlygge til Estersyn“ i en vis Tid, bethyder, at den skal fremlygge til offentligt Estersyn for enhver, og ikke udelukkende for Kommunens Beboere	618.	
20. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. om Forstaaelsen af Reglen i Lov af 8. Marts 1856 § 2 om Lærerboligens Størrelse . .	619.	
21. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at der vel intet er i Vejen for, at en Sognekommune yder Bidrag til et Barns Anbringelse paa Kysthospitalet, men at Sogneraadet ikke kan bestemme, at denne Understøttelse ikke skal betragtes som Fattighjælp	620.	
21. —	Bekendtgørelse om Afsluttelsen af en Overenskomst om Postforbindelsen mellem Danmark og Sverrig	622.	
21. —	Bekendtgørelse om Afsluttelsen af en Overenskomst om Postforbindelsen mellem Danmark og Norge	634.	
21. —	Bekendtgørelse om den i Bryssel den 2. Juli 1890 afsluttede General-Akt angaaende Foranstaltninger imod Handelen med afrikanske Slaver og til Fremme af		

1892.		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
	Civilisationen i visse Dele af Afrika m. m., med vedføjjet Deklaration af samme Dag	645.	
23. Juni.	Regulativ for Behandling af Lig	(681.)	470.
24. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. en Forespørgsel fra en Klokker og Graver om, hvorvidt der skal findes med Kirkeklokkerne Store Bededag og Aftenen forud	681.	
24. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvad der kan fordres til Konstatering af Understrifter paa Forloverattester	681.	
27. —	Bekendtgørelse om Begæringer fra Skatteasser om Anerkendelse i Henhold til Loven af 12. April 1892	(682.)	474.
30. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Betydningen af Hjemmedaabs Publikation og Virkningen af dennes Udelabelse ..	682.	
30. —	Justitsmin. Cirk. ang. Fastsættelsen af de i § 5 i Lov af 12. April 1892 om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægteffab, omhandlede Normalbidrag	682.	
4. Juli.	Bekendtgørelse om Forandring af Dagen for Afholdelsen af Fredericia Købstads ordinære Ret	684.	
4. —	Rongl. Resol. ang. Pension til Enten efter residerende Kapellaner udenfor Kjøbenhavn	(684.)	476.
6. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende en Udlændings Indgaaelse af Ægteffab her i Landet	684.	
9. —	Justitsmin. Skr. ang., at de aarlige Sessioner for 5. Udskrivningskreds's 472. Lægd (Raabjerg Sogn) fremtidig maa afholdes i Frederikshavns Købstad i Stedet for som hidtil henholdsvis i Skagen og Hjørring	686.	

		Supple- mentet.	Subm. Saml.
		Side.	Side.
1891.			
9. Juli.	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. Indførelse af Massebestyrrelse for en Del af Fyens Stifts offentlige Midler	686.	
9. —	Justitsmin. Str. ang. Aktiefesttabers Anmeldelse til Handelsregistrene	687.	
9. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang., hvorvidt den trængende, som for Kommunens Regning modtager Lægehjælp eller en anden af de i Fattiglovens § 44 litra a og b omhandlede Understøttelser, derved maatte være udelukket fra Udgang til Understøttelse af de fattiges Klasse af Hensyn til Bestemmelsen i Lov 8. Marts 1856 § 5	688.	
11. —	Generaldirektor. for Statter. Str. ang., hvorledes forstellige i en Købefontrakt mellem en Kommune som Sælger og en privat Køber om nogle Parceller Køberen paalagte Byrder vilde influere paa Dokumentets Stempelpligt	688.	
12. —	Bekendtgørelse om Ændring i det af Justitsministeriet den 12. Juli 1878 stadfæstede Gebyrregulativ for visse Forretninger ved den almindelige Brandforsikring for Landbygninger	689.	
12. —	Indenrigsmin. Cirk. ang. Dispensation fra Forbudet mod Indførsel af levende Hornkvæg fra Slesvig	689.	
12. —	Generaldirektor. for Statter. Str. ang., hvorvidt Licitationer, der alene angaa Leverancer og Transporter af Materiale til Vedligeholdelse af Amtets Landeveje uden tillige at angaa Leverance af Arbejde til bemeldte Djemed, ville være at sportulere efter Sportelreglementets § 124, jfr. § 99, eller efter Plakat 24. Marts 1847	691.	
15. —	Indenrigsmin. Str. ang., hvorvidt Bestemmelsen i Fattigloven 9. April 1891		

1892.

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
	§ 53 kommer til Anvendelse med Hensyn til Personer, der efter udstaaet Straf for Betleri og Løsgænger i Medfør af Fattiglovens § 56 blive at hjemsende fra Anstalten ved Politiets Foranstaltning, og navnlig, om der vil være at tilvejebringe Lægeattest om de paagældendes Sundhedstilstand	692.	
18.	Juli. Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt Reglen i § 48 i Fattigloven om, at en Kommune, der har ydet en ikke sammesteds forsørgelsesberettiget Person Fattighjælp, senest 6 Uger efter Udløbet af det Halvaar, i hvilket Understøttelsen er ydet, skal sende Regning over samme til den erstatningspligtige Kommune, ogsaa finder Anvendelse, hvor Sagen drejer sig om Refusion af ydet Alderdomsunderstøttelse.	693.	
21.	-- Indenrigsmin. Skr. ang., hvilken Kommune der i et givet Tilfælde maatte anses for Fødekommune for et vægte Barn, hvis Moder ikke havde dansk Indfødsret.	694.	
25.	-- Indenrigsmin. Cirk. ang. Betalingen for Benyttelse af kommunale Sygehuse	695	
25.	-- Indenrigsmin. Cirk. ang. Takster for Opholdet i kommunale Forsørgelsesanstalter	696.	
26.	-- Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang., hvorvidt den Omstændighed, at en Person ved sin Underskrift som Kautionist og Selvfryldner paa en mellem Besidderen af et Grevskab og en tidligere Fæsters Dattersøn oprettet, i Henhold til Lov 4. Juli 1850 med Stempel til 1 Kr. forsynet Købekontrakt angaaende en Fæstegaard havde indestaaet for den kontante Del af Købesummen samt nogle andre Køberer paahvilende Udbetalinger, maatte medføre, at Kontrakten vilde være at		

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1892.	stemple yderligere til 2. Klases Takst af disse Velsøb	698.	
27. Juli.	Indenrigsmin. Skr. ang. Omkostningerne ved Behandlingen af en Patient, som ikke havde Forsørgelsehjem her i Riget og var blevet anbragt paa et Sygehus i en anden Kommune end den, hvorunder han var bleven funden tilstadekommen og blottet for Subsistensmidler	698.	
30. —	Felendtgørelse ang. Skolekontingentet i Rønde lærde Skoles to øverste Klasser. .	699.	
1. August.	Indenrigsmin. Skr. ang. Bestemmelsen i § 2 b i Lov Nr. 69 af 9. April 1891 om, at Afgangen til Alderdomsunderstøttelse er betinget af, at vedkommende ikke til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold	700.	
2. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at der maa kunne tillægges Børn, der ere fødte inden Forældrenes efter en i Senhold til D. L. 3—16—8 erhvervet Bevilling indgaaede Ægtefælle, Faderens Efternavn	701.	
3. —	Bekendtgørelse ang. Forholdsregler vedrørende Udsørselen af Husdyr til Belgien	702.	
3. —	Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang., hvorledes et Bevis, hvorved en Person erkendte af en anden at have modtaget to Sparekassébøger med Vemyndigelse for ham til paa disse at hæve 5,000 Kr. for derefter at udsætte denne Sum til Forrentning for Ejerinden, vilde være at stemple	705.	
5. —	Finansmin. Cirk. ang. de privilegerede Plades Ret til Betaling for officielle Bekendtgørelser, hvorved Ejerne af hjerget Forfransøgods indkalbes	705.	

		Supple-	
		mentet.	Inhm. Samf.
		Side.	Side.
1892.			
8. August	Bekendtgørelse om Forandring af Jurisdiktionsgrænsen mellem Bølling og Nørre Herreders og Hammerum Herreds Jurisdiktion	706.	
8. —	Anordning ang. Indbetaling til og Udbetaling fra Stiftsøvrighederne af de entledigede Præster og Præsteenker tilkommende Pensioner	(707.)	476.
9. —	Indenrigsmin. Skr. ang. fremmedes Udgang til at erhverve Næringsadkomst her i Riget.	707.	
13. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Udgifterne ved en fra Kolding Købstad til Erøskøbing hjemvist Haandværkskvindes Overførelse fra Svendborg til Erøskøbing	708.	
16.	Bekendtgørelse om en ny Tarif for Købstædernes almindelige Brandforsikring . .	708.	
20. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Bestyrelsesforholdene ved det kongelige Frederiks Hospital og den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse	715.	
20. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Lægeraadets Sammensætning m. m. for Frederiks Hospitals Vedkommende	719.	
20 —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Bestyrelsen af den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse	724.	
22. —	Bekendtgørelse om Forandring i allerhøjeste Anordning af 25. Oktober 1883 om Indførelse af nye Stoleembeds-eksaminer	(727.)	479.
22. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt en Bager=Enke, der i Henhold til Næringslovens § 7 fortsætter sin Mand's Næringsvej som Bager, er berettiget til i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts 1889 at antage en Lærling	728.	

		Supple- mentet.	Indl. Samt.
		Side.	Side.
1892.			
22.	Augst.	Indenrigsmin. Skr. ang., at Fødselen af et Barn, hvis Fader ved Barnets Fødsel havde nydt Alderdomsunderstøttelse, vilde være at notere i Kirkebogen for det Sogn, hvor Faderen var forsørgelsesberettiget, og ikke der, hvor Faderen var bosiddende	728.
22.	—	Indenrigsmin. Skr. ang. Forstaaelsen af Udtrykket „Straffestedets Fattigvæsen“ i Fattiglovens § 56, 2. Stykke	729.
23.	—	Justitsmin. Skr. ang., at Forpligtelsen for det offentlige til under en under offentlig Behandling tagen Epidemi at bære Omkostningerne ved en Patients Behandling ophører, naar Smittefaren for hans Vedkommende er forbi, og strækker sig ikke til Patientens Behandling for Efterfygdomme	730.
23	—	Justitsmin. Skr. ang., at det maa bero paa Amtets Afgørelse, om et Tilfælde egner sig til at gøres til Genstand for Justitsaktion eller for Politiretsbehandling.	731.
23.	—	Kongelig Resolution ang Myndighed for Chefen for Minespærringerne ved Kjøbenhavn til at benytte Disciplinarmidlerne og anvende Straf uden Dom	732.
24.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at Tinglæsning af Obligationer, der udstedes af Præster for Embedslaan, maa anses for ufornudden	732.
26.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. om Lønningen for Sygeplejepersonalet, Plejemødre osv. ved Frederiks Hospital og Fødsels- og Plejestiftelsen	733.
1.	Septbr.	Foreløbig Lov ang. yderligere Foranstaltninger mod Indførelse af astatisk Kolera	(734.)
2.	—	Bekendtgørelse om Tillæg til Justitsministeriets Bekendtgørelse af 28. Februar 1891 angaaende Indretningen af og	481.

		Supple- mentet.	Indm Samt.
		Side.	Side.
1892.	Tilshynt med Dampkedler paa Landjorden samt den Kedelejerne paahvilende Anmelbelsespligt	734.	
3. Septbr.	Bekendtgørelse om midlertidig Bemyn- digelse for Amtmændene til at forbyde Afholdelsen af Markeder	(735.)	482.
9. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt Damp- tærskning paa Marken af Sæd, samtidig med, at denne indhøstes, er tilladt paa Søn- og Helligdage	735.	
12. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt de Ud- gifter, der flyde af de i Regulativet for Ligs Behandling af 23. Juni d. A. inde- holdte almindelige Forfrifter om, hvor- ledes Lig skulle behandles, naar vedkom- mende er død af de i Reglementet om- meldte smitsomme Sygdomme, kunne ligesom de af særlige Paabud eller For- anstaltninger fra Sundhedskommissionens Side flydende Udgifter kræves afholdte af det offentlige	736.	
12. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorvidt en Person, der havde bestaaet 4. Klasses Hovedeksamen ved Nyløbing Katedralskole, men uden at opnaa det befalede Antal Points i Afslutnings- sagerne, kunde faa Tilladelse til at supplere denne Eksamen med en Tillægsprøve i Latin og Græsk for derefter at læse til Afgangseksamen for studerende	736.	
12. —	Indenrigsmin. Skr. ang. trængendes Ud- gang til for Kommunens Regning at nyde Lægehjælp og de øvrige i § 44 litra a og b i Fattigloven omhandlede Understøttelser i Forbindelse med Hjælp af „de fattiges Kasse“ i Henhold til Lov af 8. Marts 1856	737.	
14. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. et Andragende om Tilladelse for en stu-		

	derende til at underkaste sig den lægevidenskabelige Embedseksamen uden først at have bestaaet Forberedelseksamen . . .	737.	
20. Septbr.	Plakat ang. Drettelsen af nye Roder i Kjøbenhavn	738.	
21. —	Anordning ang. Kravene til den udbidede Styrmandsseksamen (Styrmandsseksamens 2. Afdeling)	(739.)	483.
21. —	Anordning ang. Kravene til den udbidede Maskinisteksamen (Maskinisteksamens 2. Afdeling)	(740.)	484.
21. —	Anordning om Drettelse af en farmaceutisk Læreanstalt og om de farmaceutiske Eksaminer	(740.)	486.
21. —	Regulativ for den farmaceutiske Læreanstalt	740.	
21. —	Tjenestereglement for det kongelige Teater og Kapel	742.	
22. —	Bekendtgørelse ang. en Omregulering af forskellige af Staden Kjøbenhavns Oppebørselsdistrikter	769.	
22. —	Juslitsmin. Skr. ang. et nyt Lægb	771.	
23. —	Anordning, hvorved den i Loven af 11. April 1890 hjemlede Bestyttelse for Varemærker gøres anvendelig i Forhold til de forenede Stater af Amerika	(771.)	496.
23. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at to i Ægtefælle fødte Børn, hvis Fædre vare svenske fødte og ikke havde dansk Indfødsret, ikke kunde anses for at have nogen retlig Fødekommune her i Riget	771.	
23. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorledes der, efterat Fattigloven af 9. April 1891 er traadt i Kraft fra 1. Januar 1892 at regne, vil være at forholde med Forsørgelsen af en thytt Undersaats danskfødt Enke, der indtil da har været forsørgt af Rølding Røbstadkommune som		

1892.

		ben Kommune, hvor hun forinden sit Ægtekab var forsørgelsesberettiget.	772.
26.	Septbr.	Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang., hvorvidt Paategninger paa Gældsbeviser, hvorved der gives Henstand med Betalingen til en nærmere fastsat Tid, skulle forsynes med Stempel.	773.
26.	—	Judenrigsmin. Skr. ang. et Andragende, hvori Sogneraadet for N. N. Kommune forespørger, om en i bemeldte Kommune forsørgelsesberettiget Mandsperson, for hvem Kommunen har udredet Alimentationsbidrag til tvende udenfor Ægtekab fødte Børn, som Følge deraf vil kunne forlanges hjemsendt.	773.
27.	—	Justitsmin. Skr. ang. en Besværing fra en Handelsingartner i en Købstad over, at der er blevet nægtet ham Tilladelse til at afbrænde Begsatter for at beskytte et ham tilhørende, paa Købstadens Markjorder beliggende Frøstykke mod Nattefrost.	774.
28.	—	Judenrigsmin. Skr. ang., at en Enke, der selv ikke havde modtaget Fattighjælp, men hvis Mand, fra hvem hun levede fattigt adskilt, engang havde faaet Fattighjælp paa Grund af Sygdom, ikke kunde faa Alderdomsunderstøttelse.	774.
28.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvilke Bevisligheder en Sognepræst skal fordrø for, at Personer, der agte at indgaa Ægtekab, ikke i 5 Aar have nydt urefunderet Fattigunderstøttelse, samt om, hvorvidt Afsoning af et Alimentsbidrag kan stilles lige med Betaling.	775.
1.	Oktober.	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. om Omfanget af Præsternes Forpligtelse til	

Skr.
Sit

		Supple-	Samt.
		Side.	Side.
1892.	i hver Maaned at gøre Indberetning til Fattigbestyrelserne om anmeldte Fødsler..	777.	
4. Oktober.	Regulativ for Udførelsen af Rigbrænding.	(778.)	497.
5. —	Justitsmin. Cirk. ang., at Lærere ikke bør være Røgsmænd	778.	
5. —	Indenrigsmin. Skr. ang. hvorledes Loven om Alderdomsunderstøttelse bliver at bringe til Ubvendelse, forsaavidt angaar Medlemmer af det mosaiske Trossamfund i Kjøbenhavn	779.	
10. —	Generaldirektor. for Statter. Skr. ang. Gebyrberegningen for Domsaffigelse i en Gæsteretsdag i Tilfælde af, at Sagens Optagelse til Dom sker paa en ordinær Retsdag, men Dommen affiges ved en Ekstraret	780.	
11. —	Bekendtgørelse ang. Rødkontrolstationerne i Kjøbenhavn	780.	
12. —	Lov om Tillæg til Loven af 29. December 1857 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene	(781.)	498.
18. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. Tilplantning af de til jydste Præstegaarde hørende Hedearealer	781.	
19. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. Fristen for Indgivelse af Ansøgninger om Fornæelse af Tilladelse til Afholdelse af almindelig Forberedelseseksamen	783.	
20. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang., hvorledes der er at forholde med Dødsattester, naar en afdød begravnes i et andet Sogn end det, hvor Dødsfaldet har fundet Sted	783.	
21. —	Bekendtgørelse, hvorved Bestemmelserne om det almindelige danske Handelsflag indskræpes	(785.)	499.
21. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt nogle Personer, der under en Tyverisag ere indkaldte for at give Forklaring ere be-		

1892.

		Supple- ment.	Indm. Sant.
		Side.	Side.
	rettigede til i Medfør af Lov 20. April 1888 at forlange Erstatning for Indtægtstab samt Rejsegodtgørelse, uanset, at de ere bestaaende i Sagen	785.	
27. Oktober.	Bekendtgørelse om Korandring i Bekendtgørelse af 19. September 1888 angaaende Postforholdet mellem Kongeriget og de dansk-vestindiske Læge	786.	
27. —	Juslitsmin. Skr. ang., hvorvidt en praktiserende Læge, der har haft Patienter, lidende af nogen af de i Lov 30. Marts 1892 § 23, 2. Stykke, ommeldte smitsomme Sygdomme, under Behandling, er pligtig til uden Betaling at udstede Attester for de skolegængende Børn af samme Husstand	786.	
28. —	Bekendtgørelse om Afholdelse af Hvetbo Herreds ordinære Ting og Forligskommissionen for Ljørring Amts 8. Forligsfreds paa Tinghuset i Pandrup	787.	
3. Novbr.	Kirke- og Undervisningemin. Skr. ang., hvormed det paahviler at foranstalte Sneen kastet af Vejen fra Kirkegaardsporten til Kirkegården, navnlig enten Ejeren af Kirketienden eller Sognets Beboere som en Del af det kommunale Snefastningsarbejde	787.	
4. —	Anordning om Anmeldelse af Navnestempel paa Arbejder, forfærdigede af Guldb eller Sølv	(788.)	499.
4. —	Anordning ang. Lempelser i Sølv af 1. April 1892, forsaavidt angaar Færserne	788.	
4. —	Anordning om Lempelser i Lov om Dp-rættelsen af Særetter udenfor Kjøbenhavn samt om Søforklaringer og Søforhør af 12. April 1892, forsaavidt angaar Færserne	790.	

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1892.			
5. Novbr.	Generaldirektor. for Stattes. Str. ang. Stempelpligten for en Skrivelse fra en Sagfører til en Auktionsret, hvori han paa vedkommende Rekvirents Vegne afbestiller og forlanger aflyst en begæret Auktion over en fast Ejendom, samt for en Skrivelse, hvori to Personer som sekundære Panthabere i den paagældende Ejendom give deres Samtykke til Auktionens Aflysning	792.	
7. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirkl. ang. Oprettelsen af Bogeskoler og Lærernes Stilling ved samme	792.	
8. —	Justitsmin. Str. ang., hvorvidt en Styrmand havde været berettiget til at fordræ sig afmønstret, fordi det paagældende her hjemmehørende Skib efter Ubløsning af Ladningen i vedkommende fremmede Havn er blevet ublejet til at gøre Tjeneste som Depotskib paa den paagældende af gul Feber hærgeede Plads	796.	
10. —	Bekendtgørelse ang. Foranstaltninger mod Mund- og Klobesyge	(796.)	503.
10. —	Bekendtgørelse ang. Udførsel af Kvæg, Faar, Geeder og Svin til Ublandet	(796.)	510.
10. —	Bekendtgørelse om en imellem Danmark og Frankrig affluttet Deklaration angaaende Oprindelsescertifikater for Handelsvarer	(796.)	517.
10. —	Indenrigsmin. Str. ang. Forsørgelseskommunens Forpligtelse i et givet Tilfælde til at refunderer Dpholdskommunen, hvad denne har ydet i Fattighjælp	796.	
10. —	Indenrigsmin. Str. ang. Forsørgelseskommunens Forpligtelse i et givet Tilfælde til at refunderer Dpholdskommunen, hvad denne har ydet den paagældende i Fattighjælp	798	

		Supple-	
		mentet.	
		Side.	Side.
1892.			
12.	Novbr.	Bekendtgjørelse ang. Modtagelse af Løbe- løer og andet Levekæg paa Kjøbenhavns Kvægtorb	799.
12.	—	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt en Køb- stads Bygningskommission var beføjet til i et Tilfælde, hvor en Ejendom allerede fra ældre Tid ikke havde tilstrækkeligt ubebygget Areal, i Medfør af Bygnings- lov af 30. December 1858 § 21 at for- byde Ombygninger af Stalbe og lignende Udhuse til Beboelseslejligheder, selv om de paagældende Bygninger ikke samtidig forhøjes eller udvides	799.
14.	—	Lov om midlertidig Udsættelse af Tids- punktet for Bortsalg af Hovedgaardene Kaurholm og Trollesminde	800.
14.	—	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt en Pige i Henhold til Lov Nr. 73 af 12. April 1892 § 4 er berettiget til gennem Magi- straten at erholde udbetalt et en Soldat i den bestindiste Hærstyrke paalagt Un- derholdsbidrag til et af hende udenfor Egteskab avlet, den 4. Maj 1890 født Barn	800.
14.	—	Bekendtgørelse ang. Udvæksling af Post- anvisninger	800.
15.	—	Justitsmin. Skr. ang. de Embedslægen til- kommende Dagpenge for Rejser, der ere foretagne ifølge det ham i Henhold til § 3 i Lov 30. Marts 1892 paahvilende Overtilsyn eller udenfor Sygebesøg i An- ledning af offentlig Behandling	801.
19.	—	Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang. Reglen i Stempelovens § 37 om Stemp- ling af Magekiftekontrakter	801.
21	—	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt en Skole- lærer er pligtig at modtage Valg som Brandsynsvidne	802.

		Supple- mentet.	Andet Samt.
		Side.	Side.
1892.			
23. Novbr.	Justitsmin. Str. ang. de overordentlige Sundhedskommissioners Medlemmers Ret til Dagpenge under Rejser.....	803.	
25. —	Bekendtgørelse om Regler for Benyttelsen af Statsbanerne til Befordring af Patienter med smitsomme Sygdomme	803.	
26. —	Indenrigsmin. Str. ang. Stadsfæstelse af, at der fra 1. Januar 1893 under Kjøbenhavns Vandværk oprettes et Embede som Viceinspektør ved Vandværket med en Begyndelseslønnings af 2,800 Kr. aarlig stigende hvert 3. Aar med 200 Kr. indtil 3,600 Kr.	805.	
26. —	Bekendtgørelse ang. Indførelse af Løbetøer og andet Levekvæg paa Kjøbenhavns Kvægtorb	805.	
30. —	Bekendtgørelse om en Tillægsbestemmelse til Regulativet for Tandlægestolen og Tandlægeeksamen af 1. April 1889	806	
1. Decbr.	Bekendtgørelse om Vedtagelsen af en Tillægsbestemmelse til Overenskomsten af 27. November 1891 om Postforbindelsen mellem Danmark og Sverrig	806.	
1. —	Bekendtgørelse om Afsluttelsen af en Tillægsoverenskomst til Overenskomsten af 27. November 1891 om Postforbindelsen mellem Danmark og Norge ...	807.	
1. —	Generaldirektor. for Stattev. Str. ang. Gebyr ved Løsningen af en paa en for 10 Aar indgaaet Forpagtningskontrakt medbest. Paategning, indeholdende to Mænds personlige Kaution for Opfyldelsen af Forpagterens Forpligtelser efter Kontrakten samt til yderligere Sikkerhed herfor den ene Kautionists Pantfættelse af en ham tilhørende Ejendom.....	808.	
2. —	Kirke- og Undervisningsmin. Str. ang. Karakterberegningen ved de to ved Anordning af 20. Februar 1892 indrettede		

		Supple-	Indm.
		mentet.	Samt
		Side.	Side.
	statsvidenskabelige Eksamina ved det rets- og statsvidenskabelige Fakultet	809.	
5.	Decbr. Kirke- og Undervisningsmin. Cirkl. ang. Præsternes Medvirkning ved Ligbrænding.	811.	
6.	— Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt en Skolelærer, som holder Tjenestekarl til Hjælp ved Skoleloddens Drift, kan ansættes til Enkeltning efter Folkehold . . .	811.	
6.	— Indenrigsmin. Skr. ang. en Kommunes Pligt til at refundere Omkostningerne ved en i Kommunen forsørgelsesberettiget Person's Kur og Pleje paa Kommunehospitalet i Kjøbenhavn	812.	
7.	— Bekendtgørelse om Forbringerne til Modersmaalets Behandling ved de under Universitetet hørende Eksaminer	(813.)	517.
7.	— Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt et Sogneraad var berettiget til at nægte en i vedkommende Sogn forsørgelsesberettiget Person, der for 2 à 3 Aar siden har oppebaaret Fattighjælp, men hvem der derefter i Henhold til den i Lov Nr. 69 af 9. April 1891 § 2 c indeholdte Overgangsbestemmelse er tilbøjet Alderdomsunderstøttelse, Samtykke til at indgaa Ægteskab	813.	
9.	— Bekendtgørelse ang. nærmere Ordning af den geistlige Betjening i Arresthusene . . .	(814.)	518.
9.	— Kirke- og Undervisningsmin. Cirkl. ang. Lærernes Lønningforhold	814.	
9.	— Indenrigsmin. Skr. ang. Embedsmænd og Funktionærer ved Ladegaarden og Almindelig Hospital. (Som Note: Ordensreglementer for Arbejdsanstalten og Sygeafdelingen paa Kjøbenhavns Tvangs- og Arbejdsanstalt)	816.	
10.	Auordning ang. internationale Søvejsreglers Anvendelse paa danske Fartøjer . . .	(821.)	519.

1892.		Supple-	Indt.
		Side.	Side.
10.	Decbr.	Reglement i Henhold til Sølovens § 45 for Skibsmandskabets Forplejning og Op- holdsrum ombord	(821.) 519.
10.	—	Bekendtgørelse om Forandring i Justits- ministeriets Bekendtgørelse af 15. De- cember 1875 angaaende Dødsattester. . . .	821.
10.	—	Justitsmin. Cirk. ang. Indskærpelse af, at Lighnsmændene i de af dem ud- stedte Dødsattester have at anføre af- dødes fulde Navn, saavel Familienavn som Fornavne	822.
13.	—	Bekendtgørelse om Regler angaaende det Udvalg, som i Lovtilfælde har at af- gøre Spørgsmaal om Udgang til Med- lemsret i en anerkendt Sygekasse	(822.) 524.
13.	—	Indenrigsmin. Cirk. ang. Afgivelse af Befordring til Afhentelse af den af en Sygekasse benyttede Læge eller Forde- moder m. m.	822.
13.	—	Indenrigsmin. Cirk. ang. det i Syge- kasseovens § 7 ommeldte Udvalg til Afgørelse af Spørgsmaal om Udgang til Medlemsret i en anerkendt Syge- kasse	823.
16.	—	Bekendtgørelse ang. Søforternes Hen- læggelse i kirkelig Henseende under Cita- delsoqnet i Kjøbenhavn	(824.) 525.
16.	—	Takstbestemmelser for Medlemmer af stats- anerkendte Sygekasser paa de under Kjø- benhavns Magistrats 2. Afdeling hørende Hospitaller	824.
17.	—	Bekendtgørelse om Bestemmelse i Henhold til Sølov af 1. April 1892 § 105 om Fordelingen af Bøder efter nævnte Lovs § 102.	(825.) 525.
17.	—	Bekendtgørelse ang. Fordeling paa Sta- den Kjøbenhavn, de øvrige Købstæder og Amtsrådsredsene af Feste og Vogne,	

1892.

		Supple- mentet.	Samt. Samt.
		Side.	Side.
	som udskrives ifølge Lov af 16. Juni 1876 m. m.	(825.)	526.
17. Decbr.	Indenrigsmin. Cirk. ang. Udskrivning af Heste og Bogue paa mindre Ler i Tilfælde af Krigsberebtskab.	825.	
20. —	Bekendtgørelse om Trykfejl i Søløv af 1. April 1892.	(826.)	530.
22. —	Bekendtgørelse om Indretningen og Autorisationen af den i Søløvens § 35 ommeldte Skibsdagbog (Journal) og Raftindagbog.	(826.)	531.
23. —	Approbation af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet paa en Tilføjeelse til det under 20. April 1888 approberede Reglement for Undervisningen ved Kunstakademiet, § 13.	826.	
24. —	Bekendtgørelse om en forandret Affattelse af § 29 i Fællesregulativet for Statens Sindsygeanstalter af 3. November 1888.	(827.)	532.
24. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorledes der vil være at forholde, naar en alderdomsunderstøttet, der bliver syg, vægrer sig ved efter Kommunalbestyrelsens Forlangende og Lægens Raad at lade sig indlægge paa et Sygehus.	827.	
29. —	Bekendtgørelse ang. Stadsfæstelse paa et Tillæg til Bedtægten for Kjøbenhavns Brandforsikring.	(827.)	533.
29. —	Bekendtgørelse om et af Justitsministeriet stadfæstet Tillæg til den for Kjøbenhavns Brandforsikring gældende Klassifikations-Tarif.	(828.)	537.
29. —	Bejledning for Mønstringsbestyrerne med Hensyn til Udsørelsen af de dem ifølge Lov Nr. 67 af 12. April 1892 §§ 7 og 8, jfr. Søløv af 1. April 1892 §§ 71 og 72, paahvilende Forretninger med Hensyn til Forhyring af Søfolk m. m.	(828.)	539.

		Supple- mentet.	Subst. Samt.
		Side.	Side.
1892.			
30. Decbr.	Bekendtgørelse om offentlig Anerkendelse af Sygekasser	828.	
30. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt en Kommune, der havde tilstaaet en senere afdød Person Alderdomsunderstøttelse, er forpligtet til at udbetale til Skifteretten Understøttelsen indtil Dødsdagen	837.	
31. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. de Sygekasser, der efter Overenskomst med Hospitalet have Adgang til modereret Patientbehandling for deres Medlemmer	838.	
1893.			
4. Januar.	Indenrigsmin. Skr. ang. Gaugdagsarbejde af Hartkornshusmænd til Vedligeholdelse af Kommunens Beje	839.	
10. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Postforsendelses Udlivering til Fattiglemmer	840.	
10. —	Overinspektjonen for Fængselsvæsenets Cirkl. ang. Hjemmeligholdelse af de Straffefanger vedrørende Anliggender og Adgang til at besøge Straffeanstalterne m. v.	841.	
11. —	Bekendtgørelse om Sværkættelsen af de i Lov om Jurisdiktionsforandringer i Ribe Amt af 11te Marts 1892 foreskrevne Jurisdiktionsforandringer	843.	
11. —	Bekendtgørelse om Forandring i Reglement af 10. December 1883 om Ordens Overholdelse m. m. paa Kjøbenhavns Indreud og i Kjøbenhavns Havn	(843.)	545.
11. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., om Personer, der have nydt Alderdomsunderstøttelse, skulle begraves i „Frijord“	844.	
11. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Dyrettelsen af en Fuldmægtigplads ved Gasværkernes Bogholder- og Meterkontor	844.	

		Supple- mentet.	Subm. Samt.
		Side.	Side.
1893.			
12. Januar.	Justitsmin. Cirk. ang., hvad der skal iagttages ved Aflevering til Tvangsarbejdsanstalterne af Personer, der ere ansete med Straf for Løsgængerier eller Betleri	844.	
12. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Snekastningsarbejde af Parceller med under 2 Ekpr. Hartkorn i Henhold til Snekastningslovens § 8, 2. Stk.	845.	
13. —	Bekendtgørelse om Forandring i Bestemmelserne om den indre Ordning af det kongelige Akademi for de skønne Kunster og de aarlige Udstillinger ved samme.	846.	
13. —	Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang. Gebyr for Tinglæsning af tvende Paa- tegninger paa en Panteobligation	846.	
13. —	Justitsmin. Skr. ang. Forkyndelse af en Dom i Tilfælde af, at domfældte forsætlig unddrager sig Forkyndelsen	847.	
13. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at der ikke udenfor Kjøbenhavn kræves særlige Kvalifikationer for at kunne bestyre private Skoler	848.	
21. —	Generaldirektor for Skattev. Skr. ang. Beregningen af Skifteafgifter i Dødsboer	848.	
21. —	Indenrigsmin. Skr. ang. den Distriktslægen tilkommende Betaling for Under- søgelse og Behandling af alderdomsunder- støttede Personer	849.	
23. —	Indenrigsmin. Cirk. ang. Bemyndigelse for Amtmændene til at tillade Afholdelsen af Markeder for Kvæg, Faar, Geder og Svin	850.	
1. Februar.	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt Kjøb- stadkommunallovens § 13, 2. Stk., er bortfaldet ved Fattiglovens § 29, 1. Stk.	851.	
6. —	Justitsmin. Skr. ang. Modtagelsen af en Firmaanmeldelse	852.	

		Supple-	Indl.
		mentet.	Saml.
		Side.	Side.
1893.			
8. Februar.	Fundats for Kong Christian den Niendes og Dronning Louises Guldbryllupslegat til Bedste for trængende danske Kvinder..	852.	
13. —	Generaldirektor. f. Skattev. Cirk. ang. Amtstuefuldmægtiges Bestæftigelse med Ordning af Bygningsafgiftsforhold for private	854.	
15 —	Bekendtgørelse ang. Bestemmelser om Afholdelsen af Styrmandsseksamen samt Fiske- og Sætteskipperprøverne	855.	
15. —	Bekendtgørelse ang. Bestemmelser om Afholdelsen af Eksaminer for Massinister ..	863.	
18.	Indenrigsmin. Skr. ang., at Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Alderdomsunderstøttelse er ydet større end fornuødent, tilkommer det Amt, hvorunder Dpholdskommunen henhører	870.	
18. —	Bekendtgørelse ang. Modtagelsen af klobærende Husdyr paa Kjøbenhavns Rvagtov	871.	
20. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt Alderdomsunderstøttelse kunde ydes en Person, der ejede en Kapital paa 170 Kr.	871.	
21 —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. om Foretagelse af firkelige Handlinger, naar Lig af Medlemmer af Folketirken brændes	872.	
22. —	Første Revisions Departements Cirk. ang. Overlevering af Embedsarkiver ved Embedsliste	876.	
22. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Refusion af Udgifter ved et nægte Barns Forsørgelse ved Fattighæsenet.	877.	
24. —	Regulativ for de godkendte Navigations-skoler	(877.)	545.
24. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at Dphold paa Island ikke skyldstgør Alderdomsunderstøttelseslovens Fordring om „Dphold her i Landet“	878.	
25. —	Indenrigsmin. Cirk. ang. Forandringer i Afmærkning af Havne nr. v.	878.	

1893.		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
27. Februar.	Justitsmin. Cirk. ang. Indsendelse af Prøver til Laboratoriet for Statens Under- søgelses af Levnedsmidler	879.	
1. Marts.	Indenrigsmin. Skr. ang. Ekviperingen og Afleveringen af døvstumme Børn, der ifølge Paalæg skulle optages paa et Døv- stummeinstitut	880.	
1. —	Justitsmin. Skr. ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i Brandpolitilov af 2 Marts 1861 § 10 Nr. 6	881.	
4. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Udredelsen af Omkostningerne ved Anbringelsen af et uægte Barn, hvis i Sverrig fødte Moder hensad i Forbedringshuset	881.	
6. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Ordningen af Forretningerne ved Alderdomsunderstøt- telses- og Forsørgelsesvæsenet i Kjøbenhavn	882.	
7. —	Bekendtgørelse om, at Skibe, som indløbe i Issefjorden, skulle erhverve Praktika ved Nørvig	883.	
8. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at det altid er Hovedpersonens Opholdskommune, der har at tage Bestemmelse om Størelsen af Alderdomsunderstøttelsen, selv om Familien opholder sig andetsteds	884.	
8. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at, naar en forladt Kone kommer under Trang i en Kommune, medens Manden nyder Alder- domsunderstøttelse andensteds, maa det be- dømmes efter Reglerne i Fattiglovens § 10, om den Konen ydede Hjælp for ham med- fører de med Modtagelse af Fattighjælp forbundne Virkninger	885.	
9. —	Lov om Kirkers Opvarmning	(886.)	548.
9. —	Lov om Forøgelse af Afsesforernes Antal i den kongl. Viborgske Landsoverret	(886.)	553.
9. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorledes den Hjælp, som i Henhold til Fattigloven af		

		Supple- mentet.	Indm. Samt
		Side.	Side.
1893.	9. April 1891 § 63 af Opholdscommunen hdes Medlemmer af Sygekasser efter Op- høret af Sygekassehjælpen, skal beregnes, naar hele eller en Del af Hjælpen bestaar i Hospitalshjælp, og naar der for saadan er tilstaaet Sygekassen Moderation i Be- talingen	887.	
9. Marts	Generaldirekt. for Statter. Str. ang. Op- maaling af Beboelseslejligheder til Ritagelse for Bygningsafgift i Henhold til Lov af 16. April 1873 § 3, navnlig angaaende Betydningen af Udtrykket „Overmure“...	888.	
13. —	Bekendtgørelse ang. Forsendelsen af levende Kvæg, Faar, Geder og Svin	(888.)	553.
13. —	Indenrigsmin. Cirk. ang., at Tinglæsning af Obligationer for Embedsmaan til Præster af offentlige Stiftelses Midler er ufor- nøden ..	889.	
15. —	Indenrigsmin. Cirk. ang. Omfanget af den Hjælp, som i Henhold til Fattiglovens § 64 hdes her i Landet hjemmehørende Søfolk, der forlise paa dansk Kyst	889.	
16. —	Indenrigsmin. Str. ang., hvilken kommunal Kasse Udgifterne til Kur og Pleje for offentlig Regning af Personer, der lide af venerisk Sygdom, skulle falde til Last. ..	890.	
17. —	Bekendtgørelse ang. Forandring i Oppe- børselsdistrikter og Antallet af Rodemestre i Kjøbenhavn	891.	
17. —	Justitsmin. Cirk. ang. Inddelingen af Lægsforstanderierne i Varde Købstad, Øster og Vester Herreder samt Stads Herred .	892.	
20. —	Bekendtgørelse ang. Meddelelser til Syge- kasseinspektøren fra de Udvalg, som have at afgøre Spørgsmaal om Afgang til Medlemsret i en anerkendt Sygekasse .	(893.)	556.
22. —	Kundgørelse ang. Stadfæstelse af Tillæg I. til Statutterne for Kreditforeningen af		

		Supple- mentet.	Subw. Samt.
		Side.	Side.
1893.	Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Østifterne	893.	
22. Marts.	Bekendtgørelse ang. Modtagelse paa Køben- havns Kvægtorb af levende Kvæg, Faar, Geder og Svin	894.	
22. —	Kundtgørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Statutterne for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland	894.	
23. —	Bekendtgørelse om de ved Lov om Juris- diktionsforandringer i Ribe Amt af 11. Marts 1892 foranledigede Forligskreds- inddelingen i Ribe Amt	895.	
24.	Justitsmin. Skr. ang., hvem der skal afholde Udgifterne ved Tilbagebringelsen ved Politiet af en Lærling, der uberettiget har forladt sin Tjeneste	896.	
28. —	Bedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at anse som bunden Næring i København (897.)		556.
28.	Bedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at anse som bunden Næring i Frederiksberg Sogns Bydistrikt	(897.)	559.
28.	Bedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at anse som bunden Næring i Odense Købstad	(897.)	560.
28. —	Bedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at anse som bunden Næring i Roskilde Købstad	(898.)	563.
28. —	De for de øvrige Provinskøbstæder samt for Marstal Handelsplads og Nørresundby Kommune udfærdigede Bedtægter for, hvad der er at anse som bunden Næring	(898.)	565.
28. --	Bedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at anse som bunden Næring i Frederiksborg Amts Landdistrikt	(898.)	567.
28. --	De for de øvrige Landdistrikter udfærdigede Bedtægter for, hvad der er at anse som bunden Næring	(898.)	567.

		Supple- mentet.	Indv. Samt.
		Side.	Side.
1893.			
29. Marts.	Lov om forlænget Varighed af Lov af 11. April 1890 om Afstaaelse af Vandforsyningsanlæg	(898.)	569.
29. —	Lov indeholdende Bestemmelser om Godtgørelse for Indkvartering i Tilfælde af overordentlige Troppeamlinger	(898.)	569.
29. —	Lov om Tillæg til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet af 15. Maj 1868 . . .	(899.)	571.
29. —	Lov om Afstaaelse af Grund til Fyranlæg m. m.	(899.)	571.
29. —	Lov om Jurisdiktionsforandringer i Frederiksborg Amt m. m.	(899.)	572.
29. —	Lov om Forlængelse af Lov af 1. April 1888 om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn	(899.)	574.
29. —	Lov om Lønninger for de ved det kongl. Blindeinstitut ansatte Lærere	(899.)	574.
29. —	Lov om Lønninger for de ved de kongl. Døvstummeinstituter og den kongl. Døvsstummeskole i Nyborg ansatte Lærere . . .	(899.)	576.
29. —	Lov om Pensionering af Lærere og Lærereinder ved Almueskolebæsenet paa Færøerne	900.	
29. —	Lov om Tidens Bestemmelse	(904.)	577.
1. April.	Foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finansloven for Finansaaaret fra 1. April 1893 til 31. Marts 1894 er givet	(904.)	578.
1. —	Bekendtgørelse ang. Udførsel af Svin til Udlandet	(904.)	578.
1. —	Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Loven af 18 Juni 1870 om Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871.	(904.)	579.
1. —	Lov om Bonus for Femaaret 1886—90 til Interessenter i Livsforsikrings- og Forsørgelses- og Forsørgelsesanstalten af 1871	(905.)	584.
1. —	Lov ang. yderligere Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Koleræ	(905.)	590.
1. —	Lov om Jordemødrenes Lønning m. m. .	(905.)	592.

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1893.			
1. April.	Lov om nogle forandrede Bestemmelser om Dragør Lodseri.	(905.)	593.
1. —	Regler for Forretningsgangen ved Udelsen af Lægehjælp til Personer, der oppebære Alderdomsunderstøttelse i Kjøbenhavn . . .	905.	
4. —	Indenrigsmin. Cirk. ang., paa hvilke Vilkaar Kolportagebevillinger ere meddelte	908.	
6. —	Bekendtgørelse om, at Marstal Sømandsforening er gjort delagtig i de i Søløv af 1. April 1892 § 102 ommeldte Bøder . .	(910.)	594.
6. —	Bekendtgørelse om Bestemmelse i Henhold til Lov om Sønringen m. m. af 25. Marts 1892 § 23 om Fordelingen af Bøder efter nævnte Lov	(911.)	595.
12. —	Justitsmin. Cirk. ang. Deling af 3. Udskrivningskredsens 91 Lægd (Humble Sogn) i 2 Lægder	911.	
13. —	Bekendtgørelse indeholdende Forfrifter og Regler for Skibes Forsyning med Lægemidler.	(911.)	596.
13. —	Indenrigsmin. Str. ang., hvorvidt den Omstændighed, at en Ejendom i Snekastningsaarets Løb overgaar til ny Ejer eller Bruger, kan bevirke Forandring i Fortegnelsen over de snekastningspligtige	911.	
13. —	Foreløbig Forretningsgang for Forsørgelsesvæsenet i Kjøbenhavn	912.	
14. —	Lov om Konsulatvæsenet	(920.)	598.
14. —	Lov om Udvidelse af Sindssygeanstalten ved Middelfart	(920.)	601.
14. —	Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder	920.	
14. —	Fiskerilov for Færøerne.	923.	
14. —	Lov om Frihed for Bygningsafgift	(929.)	602.
14. —	Lov om Bygningsarbejder og Anlæg for Ingeniørregimentet	(929.)	602.
14. —	Lov om Lønninger for de ved det store kongelige Bibliothek og ved Universitets-		

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
	bibliotheket ansatte Embeds- og Bestillings- mænd	(929.)	603.
14.	April. Lov ang. den kommunale Bestatning i den nydannede Sundbyernes Sognekommune	(929.)	605.
14.	— Lov om Begunstigelser for en Kreditfore- ning af Grundejere paa Landet i Jylland	(930.)	608.
14.	— Lov om forandret Affattelse af § 9 i Loven af 1. April 1887 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme	(930.)	610.
14.	— Lov om smitsomme Sygdomme hos Hus- dyrene	(930.)	613.
14.	— Lov om Statsunderstøttelse til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæget	(930.)	631.
14.	— Lov for Færøerne om Beskyttelse af Mus- linger	930.	
14.	— Anordning om midlertidige Forandringer i Anordning af 23. Oktober 1885 angaaende Told- og Skibsafgifter paa St. Thomas	933.	
17.	— Justitsmin. Skr. ang. Omfanget og Ud- øvelsen af Straffemyndigheden i en Dvangs- arbejdsanstalt	934.	
17.	— Justitsmin. Skr. ang., at den i Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere fødte udenfor Ægtefælle, m. m. af 12. April 1892 § 4 foreskrevne Forkyndelse af Ali- mentationsresolutioner alene har Hensyn til Forkyndelse for vedkommende Barne- fæder	935.	
19.	— Bekendtgørelse om Ophævelse af Jernbane- raadet	936.	632.
20.	— Kongl. Resolution ang. Bortfald af den Militæretaten tilkommende Ret til Benyttelse af Blegdams-, Nørre- og Østerfælled	937.	
20.	— Bekendtgørelse ang. Forbud mod Indførsel til Færøerne af levende Hornkvæg, Faar, Geder og Svin	938.	
22.	— Bekendtgørelse ang. den i Lov Nr. 40 af		

		Supple-	Indm.
		mentet.	Saml.
1893.		Side.	Side.
	25. Marts 1892 om Sønæringen m. m. omhandlede Synsprøve	(940.)	632.
22.	April. Bekendtgørelse om Gennemførelsen af Bestemmelsen i § 1 i Lov af 14. April 1893 angaaende Frihed for Bygningsafgift.	(941.)	634.
22.	— Kundtgørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Statutterne for Kredittassen for Landejendomme i Østifterne	941.	
22.	— Justitsmin. Skr. ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i Bekendtgørelse af 30. Marts 1889 § 15, 2. Punktum, om Smedieforstene	944.	
26.	— Indenrigsmin. Cirk. ang. de Grundsaetninger, der følges ved Afgørelsen af Udskyfningsager	945.	
26.	— Generaldirektor. for Skattev. Cirk. ang. Anvendelsen af § 2 i Lov 14. April 1893 angaaende Frihed for Bygningsafgift	952.	
26.	— Generaldirektor. for Skattev. Cirk. ang. Andragender om Fritagelse for Bygningsafgift i Henhold til Lov 14. April 1893.	953.	
26.	— Generaldirektor. for Skattev. Cirk. ang. Loven om Frihed for Bygningsafgift af 14. April 1893.	955.	
27.	— Bekendtgørelse ang. Ordningen af Forsørgelsesvæsenet i Kjøbenhavn.	957.	
27.	— Justitsmin. Skr. ang. Hæresoprejsning efter en Dom for Overtrædelse af Straffelovens § 242	962.	
29.	— Anordning om Indførelsen af en ny Farmakopoe	(964.)	636.
1.	Maj. Indenrigsmin. Cirk. ang. det almindelige danske Handelsflaags Proportioner	965.	
5.	— Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. en af en Sognepræst indført Ordning, hvorefter Altergang kun maatte finde Sted efter afholdt Skriftemaal Dagen forud	968.	
8.	— Justitsmin. Cirk. ang. Betingelserne for Udbrænding af snævre Skorstene	969.	

		Supple- mentet.	Judm. Samt.
		Side.	Side.
1893.			
8. Maj.	Justitsmin. Skr. ang. Bemyndigelse for Stiftsøvrigheden til at fravige Bestem- melsen om Udlodningspaategninger i Plakat 10. April 1795 § 1.	970.	
9. —	Generaldirekt. for Skattev. Skr. ang. Gebyr i en Sag mellem Husbond og Tyende, som angaar saavel Løn som Straf og Erstatning for Injurier fra Husbondens Side	970.	
10. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt Søløvens Bestemmelser om Bjergeløn kunne anvendes med Hensyn til løst Gods, der findes i aaen Sø eller opdriver paa Forstranden	971.	
13. —	Bekendtgørelse ang. Foranstaltninger mod Mund- og Klovesyge	(972.)	637.
15. —	Bekendtgørelse om Undtagelser fra For- budet mod Arbejde i Fabrikker m. v. paa Folketjens Helligdage	(972.)	637.
15. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt der kan tilstaaes Alderdomsunderstøttelse til Personer, som ere i Besiddelse af mindre Kapitaler	972.	
16. —	Justitsmin. Skr. ang. Omkostningerne ved Transport af Effekter til og fra Desinfektion, der er beordret af en Læge.	975.	
17. —	Kongl. Resol. ang. Dispaicheur-Eksamen	(976.)	638.
17. —	Anordning til nøjere Bestemmelse af Sø- løvens § 34	(976.)	638.
17. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt Alder- domsunderstøttelse kan tilstaaes en paa en Sindsygeanstalt anbragt sindsyge	976.	
19. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt det kan paahvile Fattigkommunerne som Bligt at yde Bidrag til aandsvage Børns Anbringelse paa Abnormanstalt	977.	
24. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt Udgifterne ved en af en uheldelig venerisk Sygdom lidende Persons Behandling m. v. kunne		

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
1893.		Side.	Side.
	fordres udbredede af det offentlige efter Lov 10. April 1874 § 1	978.	
24.	Maj. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., i hvilket Omfang Præstegaarde paa Landet ere fritagne for at svare Bygningsskifte.	979.	
26.	— Allerhøjeste Anordning om Foranstaltninger til Krigsmagtens hurtige Mobilisering ..	(980.)	639.
27.	— Bekendtgørelse ang. Mødebefalinger.....	980.	
27.	— Kundgørelse ang., paa hvilke Steder i danske Farvande der findes Lodstvang. .	984.	
27.	— Kundgørelse ang. Fritagelse for at erlægge det i Lov om Lønninger ved Søværnet af 15. Maj 1868 § 11 omhandlede Vederslag for Ophold paa Sygehus af Underklasserne af Søværnets faste Mandskab m. m.	985.	
27.	— Indenrigsmin. Skr. ang. en Begæring om Alderdomsunderstøttelse fra en Person, der i sin Husstand har et adopteret umyndigt Barn	985.	
29.	— Instruks ang. Udskrivningschefers, Lægsforstanderes og Mønstringsbestyreres Forhold med Hensyn til lgl. Anordning af 26. Maj 1893 om Foranstaltninger til Krigsmagtens hurtige Mobilisering ..	986.	
30.	— Instruks ang. Lægsmands Forhold ved Krigsmagtens hurtige Mobilisering	994.	
30.	— Indenrigsmin. Cirk. ang. Indholdet m. v. af de Hjemstedsbeviser, der skulle udstedes i Medfør af Fattiglovens § 58	999.	
31.	— Bekendtgørelse om Anmeldelser om Statsunderstøttelse til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæget	1000.	
31.	— Indenrigsmin. Cirk. ang. Afholdelsen af Udgifterne ifølge Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 for saa vidt disse Udgifter skulle udbredes af det offentlige	1002.	

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1893.			
31. Maj.	Bekendtgørelse om Bestemmelse i Henhold til § 3 i Lov om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 angaaende Skibsføreres Anmeldelsespligt over for de kongelige Konsularembudsmand i Udlandet	(1005.)	644.
31. —	Justitsmin. Skr. ang., af hvilken Retsbetjent en Tvangsauktion skal afholdes over en Ejendom, der har Fordrilliggende og Bygninger beliggende i forstellige Herreder	1005.	
31. —	Bekendtgørelse om den i Venedig den 30. Januar 1892 afsluttede Konvention, indeholdende de paa den sammesteds afholdte internationale Sundhedskonference vedtagne Bestemmelser	1006.	
1. Juni.	Betingelser, paa hvilke den kommunale elektriske Station afgiver Strøm til private Forbrugere	1012.	
1. —	Instruks for de af Magistraten autoriserede Installatører af elektriske Anlæg, som ønskes satte i Forbindelse med Ledningerne fra den kommunale elektriske Station . .	1016.	
1. —	Regulativ for Udførelsen af elektriske Anlæg, som ønskes satte i Forbindelse med Ledningerne fra den elektriske Station	1019.	
7. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at der ikke vil kunne ydes en paa Indfødsretsloven optagen Person Alderdomsunderstøttelse, forinden han har godtgjort at være løst fra sit tidligere Undersaatsforhold	1020.	
9. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr om, hvorvidt Mulktning for Skoleforsømmelser efter de sædvanlige Regler kan anvendes, naar Børn komme for sent i Skole. . . .	1021.	
13. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt Opholdskommunen kan afholde Udgiften ved en hjemløs trængendes Behandling af en Specialist uden Samtykke fra Amtsrådet og Byrådene i Amtsrådskredsen	1022.	

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1893.			
14. Juni.	Konseilspræsidiets Skr. ang. Fortolkningen af den Bestemmelse, ifølge hvilken der er tillagt Direktøren for Kunstakademiet Rang i 3. Klasse Nr. 3 efter Rangforordningen	1023.	
21. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt en i Søverrig født Pige, der ikke har Indfødsret her i Landet, men har opholdt sig her siden 1879, kan fordre et hende ifølge Overøvrighedsresolution tilkommende Underholdsbidrag udredet af det offentlige	1023.	
21. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt der tilkommer dem, der, medens de paa et Hospital ere under Behandling for en anden Sygdom, angribes af en af de i Lov 30. Marts 1892 § 2 in fine omhandlede Sygdomme, vederlagsfri Behandling	1024.	
21. —	Justitsmin. Skr. ang., at de aarlige Sessioner for 5. Udskrivningskreds's 524. —531. Røgder fra Sessionen for Aaret 1894 at regne afholdes i Pandrup	1025.	
24. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorledes Prøven i Religion vil være at afholde i en Friskole	1025.	
26. —	Bekendtgørelse ang. Indgivelse af Ansøgninger om Statsunderstøttelse til Festeavls- og Kvægavlsforeninger	1026.	
26. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Ordningen af Skolelærernes Enkeforsørgelse paa Færøerne	1026.	
26. —	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt den af en Person, der har begært Bevis som Styrmænd, forrettede Sømandstjeneste paa Krydstoldfahrt kan henregnes til Tjeneste i „føgaaende“ Sejlskib, ifr. § 11 a. i Lov om Søneringen m. m. af 25. Marts 1892	1030.	
26. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Tilførsler til Kirkebøgerne, naar et Barn		

1893.		Supple- mentet.	Subm. Samt.
		Side.	Side.
	døbes eller navngives i et andet Pastorat end det, hvori det er født	1030.	
27.	Juni. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende den daglige Klokkeringning Morgen og Aften	1031.	
30.	— Befendtgørelse ang. Omordning af Staden Kjøbenhavns 6. og 22. Oppebørselsdistrikt (Nørrevold Kvarter).	1032.	
30.	— Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorvidt et Sogns Kirkefanger har nogen særlig Ret til at fungere ved Begravelsen af udensogets Lig paa Sognets Kirkegaard	1033.	
1.	Juli. Befendtgørelse angaaende Forbud mod Indførsel til Færøerne af Ræve og andre Rovdyr.	1033.	
3.	— Befendtgørelse om Forandring i den af Justitsministeriet under 16. August 1892 stadfæstede Tarif for Købstædernes almindelige Brandforsikring	1034.	
4.	— Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang., hvad der skal iagttages i Tilfælde, hvor Lig begravnes i et andet Pastorat end det, hvor Dødsfaldet har fundet Sted.	1034.	
4.	— Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorvidt en tidligere Ejer af en Fjerdedel af en Kirketiende, efterat Ejerne af de øvrige tre Fjerdedele ved tinglæst Deklaration havde frasagt sig deres Rettigheder til denne Tiende, vilde kunne betragtes som Ejer af den samlede Kirketiende.	1035.	
5.	— Justitsmin. Skr. ang. Sessjonerne for de under Skads Herreds og Fjand Birks Lægsforstanderier hørende Lægder	1036.	
6.	— Justitsmin. Skr. ang. Firmategning af en udkrivkyndig	1036.	
7.	— Generaldir. for Skattev. Skr. ang. Beregning af Gebyr, naar Syns- og Skøns- mænd til Besigtigelse af Skib og Ladning		

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
1893.		Side.	Side.
	udmeldes udenfor Retten af Sorettens Formand	1036.	
10.	Juli. Indenrigsmin. Skr. ang., fra hvilket Tidspunkt et af en Kommune udredet Underholdsbidrag kan betragtes som en Barnefaderen ydet Fattighjælp	1037.	
10.	— Indenrigsmin. Cirk. ang. Modtagelse til foreløbig Forsørgelse i en Kommune af trængende danske Undersaatter, der hjemsendes fra Lyffland	1038.	
13.	— Bekendtgørelse om Udstedelse af midlertidige Nationalitets-Certifikater for de i Udlandet for dansk Regning købte Skibe	(1038.)	647.
13.	— Justitsmin. Skr. ang. Opbevaring af Domsakterne i Justits- og offentlige Politisager	1039.	
14.	— Justitsmin. Skr. ang., at Stillingen som Sognesoged er uforenelig med Næringsdrift som Gæstgiver	1039.	
17.	— Bekendtgørelse om Vedtagelsen af et Tillæg til § 8 i Vedtægten for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger	1039.	
17.	— Indenrigsmin. Cirk. ang., aarlige Indberetninger om, i hvilke Tilfælde Personer, der ere forsynede med ekstraordinære Hjemstedsbeviser, i Genhold til Reglen i Fattiglovens § 23 ere antagne til Forsørgelse for en Kommunes egen Regning	1040.	
21.	— Anordning angaaende Fastsættelsen af de Pensioner, der tilkomme Præstenker	(1041.)	648.
21.	— Plan for Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen	1041.	
21.	— Indenrigsmin. Skr. om Oprettelse af en Fuldmægtigplads i Stadens Statteinspektorat	1058.	
22.	— Kundgørelse angaaende Stadsafstelse paa et Tillæg til Statutterne for Kreditsforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn	1058.	

		Supple- mentet.	Indu- Samt.
		Side.	Side.
1893.			
22.	Juli.	Justitsmin. Cirf. ang. Foranstaltninger med Hensyn til Krigsmagtens hurtige Mobilisering.....	1059.
24.	—	Bekendtgørelse om Ophævelse af den allerhøjeste Anordning af 4. December 1886 om Indkaldelse under særlige Forhold af Mandskab m. m. til Hæren og Søværnet	(1060.) 651.
24.	—	Indenrigsmin. Skr. ang. Anvendelse af Overgangsbestemmelsen i Alderdomsunderstøttelseslovens § 2.....	1061.
24.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt en af en Person tilsnegen Alderdomsunderstøttelse fremtidig skal betragtes som Fattighjælp med de dertil knyttede Virkninger.....	1061.
25.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Cirf. ang. Omfanget af Undervisningen i Botanik til 4. Klasse's Hovedeksamen og almindelig Forberedelseseksamen.....	1062.
26.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Udregningen af en Skolelærers Tjenestetid i Slesvig efter Adskillelsen ved Beregning af Lønningstillæg efter Lov af 23. April 1881.....	1064.
29.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., om der tilkommer Baudshynsmændene Vederlag for at slyne mindre, offentlige Baudløb, samt om Burderingen ved Hegusshynsmænd i Henhold til L. 25. Marts 1872 § 13 ..	1065.
29.	—	Indenrigsmin. Skr. ang. Rægtelse af Alderdomsunderstøttelse til en Husmand med Jord.....	1066.
29.	—	Indenrigsmin. Skr., hvorved Ferne og Stads Sogne fra 1. Januar 1894 at regne i kommunal Henseende adskilles fra Esbjerg Sogn.....	1067.
29.	—	Rundgørelse ang. Stadsfæstelse af Statutter for en Kreditforening af Grundejere paa Landet i Jylland.....	1067.

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1893.			
1. August.	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at Æsning til Ægtefælle og paafølgende Bielse ikke skal foretages i Slotskirken, fordi Brudgommen hører til Hof- og Slots- menigheden	1090.	
2. —	Bekendtgørelse om Indretningen og Autori- sationen af den i Sølovens § 35 ommeldte Skibsdagbog (Journal) og Maskindagbog	(1091.)	651.
2. —	Justitsmin. Skr. ang., at de ved Lov 1. Marts 1889 § 13 paabudte Brandshyn ved Brandfogden ikke kunne undslades, fordi en nedbrændt Bygning som tilhørende Staten synes af Statens Bygningsinspektør	1091.	
3. —	Bekendtgørelse ang. Betingelserne for Mod- tagelsen af klobbærende Husdyr paa Kvæg- torvet	1091.	
4. —	Justitsmin. Skr. ang. den i Sølovens § 93 indeholdte Bestemmelse	1092.	
9. —	Kongelig Resolution ang. Bestemmelser om Optagelsen af Patienter med visse smittefarlige Sygdomme i det kgl. Frederiks Hospital	1093.	
11. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorvidt Børnene i den By, hvori en af Staten understøttet Realskole er beliggende, have Fortrinnsret til Optagelse i Skolen fremfor Børn fra Landet	1093.	
12. —	Bekendtgørelse ang Taksten for Brev- forsendelser fra Danmark til Lande uden- for Verdenspostforeningen	1094.	
12. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Refusion til Lærere af Portoudgifter ved Indsendelse af de maanedlige Indberetninger om Skoleforfølgelse	1094.	
16. —	Justitsmin. Skr. ang. Præstens Afgang til at besøge Arrestanter i Enrum	1095.	
18. —	Bekendtgørelse ang Taksten for Brev- forsendelser fra Danmark til Lande uden- for Verdenspostforeningen	1096.	

		Supple- mentet.	Indv. Samt.
		Side.	Side.
1893.			
19. August.	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., at det kan forlanges, at Børnene fiske Fodtøj i Skolen, naar Udgifterne til Skistofskoene ikke paalægges Forældrene	1097.	
19. —	Justitsmin. Skr. ang., at det ikke kan paalægges en Barnemoders Opholdskommune at udrede Underholdsbidrag, naar det paa den Tid, da Begæringen rettes til samme, er sandsynligt, at Barnefaderen har forladt Landet	1098.	
21. —	Justitsmin. Cirk. ang. Lægetilsynet med Personer, der indkomme her i Riget fra Lande, ligeoverfor hvilke almindeligt Estersyn i Anledning af Kolera eller Karantæne er sat i Kraft	1099.	
23. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. en i Skatteaarets Løb forflyttet Militærs Forpligtelse til at svare det ham paalignede Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn	1100.	
25. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Højesterets Dom af 18. Maj 1893 om Deling af et Præsteembedes Indtægter og Udgifter i Raadensaaret	1101.	
25. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorvidt en paa Landsfvageanstalten paa Gl. Bakkehus med Statsunderstøttelse anbragt Druk, som Forældrene, efter at han var kommen hjem i en Ferie, ikke paaany ønskede anbragt paa Anstalten, paaany skulde indsendes	1102.	
25. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt en Ud- lænding kan fungere som Forlover for sin Søn her i Riget	1103.	
30. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Tilvebringelse af et Vigkapel paa en Landsbykirkegaard	1103.	
31.	Første Revisionsdep. Cirk. ang. Retsbe- tjentenes Forpligtelse til at føre Hovedbog	1104.	

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1893.			
31. August.	Justitsmin. Skr. ang., at Udgiften ved Tilshynet med de i Hjemmet tilbageblevne Børn, efterat Forældrene ere indlagte til vederlagsfri Behandling paa et Epidemihus, ikke kan afholdes som Epidemiu dgift	1105.	
1. Septbr.	Rgl. Resol. ang. Forandringer i den kongelige Anordning af 9. September 1887 ang. Plan for Søofficersskolen	1105.	
1. —	Rgl. Resol. ang. Betingelserne for, at Sekondlieutenanter i Søofficerskorpsen kunne indgaa Ægteftab	1106.	
1. —	Rgl. Resol. ang. Rang for forstellige Embeder samt ang. Obhøvelse af en Rangbestemmelse	1107.	
4. —	Indenrigsmin. Skr., hvorved Elling og Tolne Sogne adskilles i kommunal Henseende som tvende selvstændige Kommuner	1108.	
6. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang., den Fremgangsmaade, der vil være at følge, naar en Kirke skal forsynes med jærligt Barmeapparat	1108.	
7. —	Justitsmin. Skr. ang. Konfirmation paa en Ægtepagt, naar Ægtefolkene ville tage Bopæl udenfor Landet	1112.	
8. —	Bekendtgørelse ang. Lægetilshu med Berjoner, der ankomme fra Steder, lige over for hvilke Kvarantæne mod asiatisk Kolera er sat i Kraft	1112.	
12. —	Bekendtgørelse om Forandring i den allerhøjeste Anordning af 25. Oktober 1883 om Indførelse af Skoleembedssekaminer ved Universitetet	(1115.)	653.
12. —	Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang. Beregningen af Stempelafgift og Tinglæsningsgebyr for Obligationer til en Kreditforening, hvorved nye Interessenter overtage tidligere Interessenters Gæld. .	1115.	
14. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Frigørelse af		

		Supple- mentet.	Judm. Samt.
		Side.	Side.
1893.			
14. Septbr.	Trykfaer ved Indsendelsen til offentlige Biblioteker og Provinsarkiverne	1116.	
15. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at et af en Købstadskommunalbestyrelse optaget midlertidigt Laan ikke kan fornys Aaret efter uden Indenrigsministeriets Samtykke . . .	1116.	
16. —	Justitsmin. Skr. ang. Forstaaelsen af Ordet „Bopæl“ i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme af 30. Marts 1892 § 2	1117.	
16. —	Anordning om Lempelser i Lov om danske Skibes Registrering m m. af 1. April 1892, for saa vidt angaar Færøerne . . .	1118.	
16. —	Anordning om Foranstaltning mod Snive- sygdommen paa Et. Croix	1121.	
16. —	Lov om Afgift til Lodseriet i Reykjavik . .	1124.	
16. —	Rgl. Resol. ang., at visse Bevillinger til fuldstændig Ophævelse af Egtteskab frem- tidig maa udfærdiges af Justitsministeriet ad mandatum	(1125.)	654.
19. —	Justitsmin. Cirk. ang. Gennemførelsen af Bestemmelsen i Fattiglovens § 33 om Tilvejebringelse af Tvangsarbejdsanstalter.	1125.	
19. —	Justitsmin. Skr. ang. Refusion fra en Barnefaders Forsørgelseskommune af et af Opholdskommunen forstrakt Underholds- bidrag, for hvilket Udbantning forgæves var forsøgt	1126.	
21. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Ansvar for en Købstadskommunes Regnskabsvæsen	1127.	
21. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Forstaaelsen af Købstadskommunallovens § 6	1127.	
21. —	Indenrigsmin. Skr. ang., at Sogneraadet skal besørge Tilsigelsen til de i Sygekasse- loven af 12. April 1892 § 13 omhandlede Kørsler	1128.	
21. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Bestemmelsen af en Persons Forsørgelseskommune, naar		

1893.		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
	hans Fødested senere er indlagt under en anden Kommune	1129.	
21.	Septbr. Indenrigsmin. Skr. ang. Omfanget af den Refusionspligt, der i Henhold til Fattiglovens § 51, 6. Stykke, paahviler Forsørgelseskommunen i Tilfælde, hvor en Person, der nyder vedvarende Understøttelse i sin Forsørgelseskommune, tager Ophold i en anden Kommune uden begge Kommuners Samtykke	1130.	
21.	— Indenrigsmin. Skr. ang., at direkte Understøttelse fra Forsørgelseskommunen til en sig i en anden Kommune opholdende Person er stridende mod Lovgivningen	1130.	
21.	— Indenrigsmin. Skr. ang. Ikonsumæssig Ansættelse af Udgiften ved Ophold paa en Forsørgelsesanstalt, for hvilken ikke er approberet Takst	1131.	
21.	— Bekendtgørelse angaaende Anmeldelse til og Indførelse i Kirkebøgerne af Dødsfald i Kjøbenhavn samt om de vedkommende Præsters Rettigheder med Hensyn til Begravelser m. m.	1133.	
23.	— Justitsmin. Cirk. ang. Erføringstiden for Fernbanerestaurationer	1135.	
23.	— Bekendtgørelse om Tidsfrister for Indsendelse af anerkendte Sygekassers Regnskab og Beretning	(1135.)	565.
26.	— Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. Forstolernes Ordning	1135.	
27.	— Indenrigsmin. Cirk. ang. en Dyrlæges Tilstedeværelse ved Markeder og Dyrtuer	1138.	
27.	— Bekendtgørelse ang. Udførsel af Kvæg, Faar, Geder og Svin til Udlandet	(1139.)	656.
27.	— Bekendtgørelse ang. Forsendelse af levende Kvæg, Faar, Geder og Svin	(1139.)	656.
27.	— Indenrigsmin. Skr. ang. Valg af Medlemmer til Hesteopdrætterforeningernes Raaringsudvalg	1140.	

1893.		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
27.	Septbr.	Indenrigsmin. Skr. ang. Dækning af Omkostningerne ved en alderdomsuuderstøttets Behandling ved en Specialist . . .	1140.
27.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt en Mand's Erhvervelse af Korførgelsesret kunde anses for afbrudt eller hvilende ved, at hans Hustru for offentlig Regning havde henligget paa en Sindsygeanstalt	1141.
27.	—	Justitsmin. Skr. ang., at Pl. 12. Januar 1820 fremdeles er gældende	1142.
27.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Beregning af Læreres Anciennitet	1142.
29.	—	Justitsmin. Skr. ang. Fysici Ret til Befordringsgodtgørelse og Diæter for Rejser i Anledning af Jordemoderkonferencer	1143.
29.	—	Rgl. Resol., hvorved det allernaadigst bifaldes, at de færreste Sysselmænd for Fremtiden efter Indstilling af Amtet ansættes og afstediges af Justitsministeriet	1143.
30.	—	Bekendtgørelse om Bestemmelse i Henhold til Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 § 68 med Hensyn til de der omhandlede Bøder for Færøernes Vedkommende	1144.
2.	Oktbr.	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Gebyret for Afholdelse af Tillægsprøve til almindelig Forberedelseseksamen i Latin for Farmaceuter	1144.
6.	—	Justitsmin. Cirk. ang. Desinfektion af Transportmidler, hvori Syge transporteres til Sygehuse til Behandling for smittomme Sygdomme udenfor Tilfælde af offentlig Behandling	1145.
7.	—	Indenrigsmin. Cirk. ang. Autorisation af Mønstringbestyrernes Protokol	1146.
12.	—	Justitsmin. Skr. ang., at Bevilling til at være executor testamenti i Boet efter en indsendt Konsul fra en fremmed Stat ikke kunde meddeles	1147.

		Supple- mentet.	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1893.			
14. Oktbr.	Indenrigsmin. Skr. ang. Omfanget af den kommunale Revision.....	1147.	
17. —	Indenrigsmin. Skr. ang., om en i Henhold til Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts 1889 § 18 affagt Voldgiftskendelse er eksigibel med Hensyn til den ved Kendelsen fastsatte Erstatning.....	1147.	
17. —	Justitsmin. Skr. ang., om Bestemmelserne i Lov af 24. Marts 1875 ere anvendelige paa en Egetræs Baad, der drives ved en Petroleumsmotor.....	1148.	
18. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Fastsættelse af Snekastning efter Folkehold.....	1148.	
19. —	Indenrigsmin. Skr. ang. Ophævelse af det mellem Odense Kjøbstad og Odense Bor Arne Landsogns Distrikt bestaaende Fællesskab i Henseende til Fattigvæsen....	1149.	
19. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Ligningen af Udgiften ved Anskaffelse af Brændsel m. v. til Kirkers Opvarmning.	1149.	
21. —	Justitsmin. Skr. ang., hvorvidt der tilkommer den i beneficerede Sager for den beneficerede Part beskikkede Sagsfører Salær for Møde under Eksekutionsforretningen.	1150.	
21. —	Bestemmelser for Søofficersskolens Vedkommende angaaende Udstedelsen af Bevis for at have bestaaet Styrmandskamen 1. og 2. Afdeling.....	1151.	
23. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Tilladelse til Udskrivning af en Borgerstole ved 13 Aars Alderen.....	1151.	
24. —	Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. ang. Gymnastikundervisningen ved de højere Pige-skoler.....	1152.	
24. —	Indenrigsmin. Skr. om Forstaaelsen af forskellige Bestemmelser i Lov Nr. 40 af 25. Marts 1892 om Sønringen m. m.	1153.	
26. —	Bekendtgørelse vedkommende Dagrenovationens Bortførsel.....	1155.	

		Supple- mentet	Indm. Samt.
		Side.	Side.
1893.			
26. Oktbr.	Lov om Sønæringen paa Island	1155.	
31. —	Bekendtgørelse om Afholdelse af Hillerød Købstads ordinære Ret	1160.	
31. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Bestemmelsen i Tyndelov af 10. Maj 1854 § 54 om, at Udskrivningsbevis fra Skolen skal indføres i Skudsmaalsbøger.	1160.	
1. Novbr.	Indenrigsmin. Skr. ang. Meddelelse af Bevis som Sætterfkipper	1162.	
1. —	Indenrigsmin. Skr. ang., om den som „Kunderosen“ betegnede Evgdom hos Svinet bør henføres under de i Lov om smitsomme Evgdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 § 2 omhandlede Evg- domme	1162.	
4. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. For- staaelsen af Cirk. 5. November 1891 om Til- synet med Skolelæreres Enkeforsørgelse	1163.	
6. —	Reglement i Henhold til Søløvens § 45 for Skibsmandskabets Forplejning og Op- holdsrum om Vord i færøste Fiskerskibe	1163.	
6. —	Jusfimsmin. Skr. ang. Formen for Firma- anmeldelse af et af to Brødre bestaaende Kommanditselskab, der agtede at drive Manufakturhandel	1166.	
10. —	Overenskomst angaaende Ordningen af Forholdene med Hensyn til Hæveanlægget omkring Lyfbaadehavnen ved Langelinie m m.	1167.	
14. —	Jusfimsmin. Skr. ang., at en Barnefaders Betaling af et Underholdsbidrag i Henhold til et Forlig maa stilles lige med Forligers Forkyndelse for ham i Henhold til Lov 12. April 1892 § 4, 1. Stk.	1171.	
16. —	Jusfimsmin. Skr. ang., hvorvidt en Under- dommer som Formand i en Soret efter Lov 12. April 1892 § 5 har Krav paa Dagpenge og Befordringsgodtgørelse	1172.	

		Supple- mentet.	Indn. Samt.
1893.		Side.	Side.
16.	Novbr.	Justitsmin. Skr. ang., at et Underholds- bidrag kan fordres udbetalt af Barnefaderens Forsørgelseskommune indtil Barnets Døds- dag	1172.
17.	—	Bekendtgørelse om nogle Forandringer i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 27. Maj d. A. om Mødebefalinger	1173.
17.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., om en Gaard- ejer, der har forpagtet en Skolelod, kan ansættes til Snekastning af bemeldte Skolelod	1174.
17.	—	Justitsmin. Skr. ang. Betingelserne for Udstedelsen af den i Lov om Underholds- bidrag til nægte Børn m. m. af 12. April 1892 § 4 omhandlede Attest om Barne- moderens Formueforhold og Erhverv.	1174.
18.	—	Justitsmin. Skr. ang. forskellige Spørgs- maal vedrørende Foranstaltninger til Krigs- magtens hurtige Mobilisering.	1176.
20.	—	Justitsmin. Skr. ang. Dækning af Ud- gifterne ved en betinget benaadet Vare- tagtsfangens Hensidde i Arrest.	1177.
20.	—	Indenrigsmin. Skr. ang. Fordelingen af Udgifterne mellem Dpholds- og Forsørgelses- kommunen ved en siudsøhg Pige, som Dpholdskommunen havde maatte antage sig	1178.
22.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., hvorvidt en her i Landet indspødt Mand vedblivende kan lade en ham tilhørende Jagt sejle under dansk Flag og lade den være hjemme- hørende her, uanset at han tager fast Dphold og Bopæl i Udlandet.	1178.
24.	—	Justitsmin. Cirk. ang. Udbetaling af Under- holdningspenge til befarent Mandskab, der indkaldes til Tjeneste paa Flaaden.	1179.
24.	—	Anordning, hvorved Lov om anerkendte Sygekasser af 12. April 1892 sættes i Kraft paa Færøerne.	1180.
24.	—	Anordning, hvorved Lov om Bestyttelse for	

		Supple- mentet.	Tidn. Samt.
		Side.	Side.
1893.	Baremærker af 11. April 1890 sættes i Kraft paa Færøerne	1181.	
24. Novbr.	Lov om Nedsættelse af Indførjelsstolben for Korkpropper	(1181.)	657.
24. —	Anordning ang. Plan for Søværnets Underofficersskole	1182.	
24. —	Islandsk Lov om Affkæffelse af Bemærkning om Forelæggelses og Lardags Ophevelse i Stævninger	1198.	
24. —	Lov om Autorisation af Handelssteder paa Island	1199.	
27. —	Indenrigsmin. Cirk. ang. den Meddelelse om et Barns Fødsel, som Fattigbestyrelsen for den Kommune, i hvilken Barnet er født, skal afgive efter Fattiglovens § 21.	1199.	
30. —	Justitsmin. Skr. ang. Barnemoderens Opholdscommunes Forpligtelse til forstudsvis at udrede Underholdsbidrag, naar Barnefaderen farer i udenrigsk Fart med et dansk Skib	1199.	
30. —	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. gejstlig Mægling i Anledning af Skilsmisse i et Tilfælde, hvor Mandens Opholdssted var ukendt	1200.	
1. Decbr.	Justitsmin. Skr. ang. Partræderes Hjemsted	1201.	
1. —	Indenrigsmin. Cirk. ang. Tilsynet med, at Skibe, forinden de udklareres, opfylde Søværningslovens Bestemmelser om Dæksbefalingsmændenes Antal og Betjeningen ved Maskinen	1202.	
7. —	Bekendtgørelse om Forandring i Anordning af 16 Juni 1882 om Undervisningen i de lærde Skoler	(1203.)	657.
7. —	Justitsmin. Skr. ang. Anvendelsen af Plakat 27. Juni 1781 om Beslag paa kongelige Betjentes Gage paa Fyrbødere ved Statsbanerne	1203.	

		Supple- mentet.	Indm. Saml.	
1893.		Side.	Side.	
8.	Decbr.	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende Højtids- ofrets Erløggelse	1204.	
8.	—	Justitsmin. Cirk. ang. den Føgeden, Auktions- og Skifteforvalteren i Medfør af Skibsregistreringslovens §§ 39 og 40 paahvilende Forpligtelse	1208.	
8.	—	Bekendtgørelse ang. Registrerings- og Skibs- maalings-Bureauet i Kjøbenhavn	(1209.)	658.
8.	—	Bekendtgørelse ang. den i Henhold til Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 § 6 fastsatte Inddeling af Kongeriget i Registrerings-Distrikter og dissees Omraade samt om de Toldkamre, der skulle være Distriks-Registrerings-Kon- torer	(1209.)	658.
8.	—	Bekendtgørelse om Anmeldelse til Registre- ring af Panterrettigheder i registrerede Skibe	(1209.)	661.
9.	—	Bekendtgørelse om Bestemmelse i Henhold til Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 § 68 om For- delingen af de for Overtrædelse af denne Lov eller dertil sig sluttende Anordninger paalagte Bøder	(1209.)	661.
9.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., om en Lærlinge- kontrakt's Forsyning med den i Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts 1889 § 1 foreskrevne Paategning	1210.	
11.	—	Indenrigsmin. Cirk. ang. Foranstaltninger mod Mund- og Klobesygen	1210.	
12.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Lovgivningens Bestemmelser om Tiderne, paa hvilke kirkelige Egtevielser kunne fore- tages, og om Gebyrer for samme	1211.	
12.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang., hvorvidt Kantoren ved en Købstadskirke er forpligtet til at udføre Sungen ved Be- gravelser	1212.	

1893.		Supple- meritet.	Subm. Samf.
		Side.	Side.
15.	Decbr.	Lov om Tillæg til og Endring i Skibsregistreringsloven	(1212.) 662.
15.	—	Instr. for de danske Konsuler i Udlandet.	(1212.) 664.
15.	—	Kommentar til Konsulinstruktionen	1212.
15.	—	Meddelelse ang. de gældende Regler om det danske Skibsmaals Anerkendelse i fremmede Havne	1227.
15.	—	Gebyrtafst for Embedshandlinger ved de danske Konsulater og Vicekonsulater	1230.
15.	—	Raadstueplakat ang. Frihavnsværteret	(1240.) 687.
15.	—	Rundgørelse til Islanderne ang. en fra Altingets nederste Afdeling indgiven Adresse m. m.	1241.
15.	—	Kirke- og Undervisningsmin. Skr. ang. Kjøbenhavns Begravelsesvæsen	1243.
18.	—	Bestemmelser ang. værnepligtigt Jernbane- og Telegrafpersonales Fritagelse for Møde ved Krigsmagten i Mobiliseringstilfælde	(1247.) 687.
18.	—	Generaldirektor. for Skattev. Cirk. ang. Konsulatafgift af danske Handelsffibe	1247.
20.	—	Bekendtgørelse ang. Forbud mod Indførsel af Klid i brugte Sække	(1251.) 690.
20.	—	Bekendtgørelse ang. den nye Bestemmelse af Tiden	(1251.) 691.
21.	—	Rundgørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Statutterne for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland	1251.
23.	—	Finansmin. Cirk. ang. Indsendelse til Nationalmuseet af jordsfundne Sager, der af Hinderen afgives til Forstatens Embedsmænd	1252.
23.	—	Indenrigsmin. Skr. ang., at Besvarelserne af Revisorerne's Udsættelser til en Købstadskommunes Regnskaber maa underskrives eller attesteres af Kasse- og Regnskabsudvalget	1254.
29.	—	Justitsmin. Skr. ang. Forfølgning mod et Fruentimmer, der var under kriminel	

		Supple- mentet.	Indm. Saml.
		Side.	Side.
1893.			
29. Decbr.	Undersøgelse ved en Jurisdiktion for Tyveri, da hun blev anholdt under en anden Jurisdiktion for et der forøvet Tyveri .. Kirke- og Undervisningsmin. Tirsk ang, at Giftermaalstilladelse for Hørens og Hlaadens Personale ikke fritager for Jagttagelse af Lov 5. Januar 1851 § 3	1254.	
30. —	Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang. Stempling af „mandats“ og „checks“ .	1255. 1256.	

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Sørg Amt) ang., hvorvidt det er tilladt at ombære eller lade ombære Kollekter uden Politimesterens Tilladelse. 2. Jan.

..... at det efter Lovgivningen, jfr. Plakat af 19. Oktober 1822, er forbudt at anstille Kollekter, hvorved der efter Justitsministeriets Formening maa forstaaes Opfordringer til at gøre Gaver til Personer eller Indretninger, som ske ved personlig Henvendelse til andre end Indbydernes egen Bekendtskabskreds eller saadanne Personer, som ved deres særlige Stilling til de Personer eller Indretninger, til hvilke Indsamlingen sker, maa forudsættes at være villige til at yde Bidrag, samt at Politimesteren ikke er beføjet til at meddele Tilladelse til at anstille Kollekter.

Generaldirektor. for Skattev. Skr. (til en Amtmand) ang. Anvendelse af § 3 i Lov angaaende Frihed for Bygningsafgift af 16. April 1873. 3. Jan.

..... at der ved Spørgsmaalet om en Beboelseslejligheds indvendige Størrelse vil være at tage Hensyn til samtlige de til Beboelse og Husholdning benyttede Lokaler, derunder ogsaa de Dele af Lejligheden, der ere beliggende i Kvist- eller Loftsetagen, og som paa Grund af,
Trettende Hæfte. 1

3 Jan. at de kun have Vinduer i Gavlen eller igennem Taget, ifølge Forordning af 1. Oktober 1802 § 29, ifr. §§ 30 og 36, selv ere bygningsafgiftsfrie, hvorimod Lokaler, der ikke henhøre til en bestemt Beboelseslejlighed, men ere fælles for flere Lejligheder (fælles Forstue, fælles Køkken, fælles Badstuehus o. l.), ikke ville være at medregne ved Bestemmelsen af de enkelte Lejligheds indvendige Maal.

3. Jan. Kirke- og Undervisningsmin. Etr. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang., hvorvidt en ved Kommunens Skolevæsen ansat Lærer er berettiget til at tage Bopæl udenfor Kommunen, skjønt der ikke ses at være Mangel paa Huslejlighed i Byen.

..... at Ministeriet maa formene, at der, naar den af Læreren valgte Bopæl ikke er saa langt bortliggende. at der ved dens Beliggenhed lægges ham Hindringer i Vejen for at udføre sin Embedsgering, savnes Hjemmel til at forbyde en Lærer at tage Bopæl udenfor Kommunen.

9. Jan. Kongl. Resol. ang. Afholdelsen af Vaartingene paa Færøerne. (Justitsministeriet).

..... at der maa tillægges Amtmanden over Færøerne Bemyndigelse til fremtidig, efter Indstilling fra Sorensskriveren, for hvert Aar inden for de ved Bekendtgørelse af 30. Januar 1864 fastsatte Grænser *) at

*) Ved Bekendtgørelse af 30. Januar 1864 kundgjordes en kongl. Resolution af 19. s. M., hvorved bifaldtes, at Vaartingene paa Færøerne for Fremtiden afholdtes i Maanederne Maj og Juni, og at som

fastsætte saavel de Lieder, til hvilke, som den Følgeorden, 9. Jan
hvori Baartingene paa Færøerne i det paagældende Aar
ville være at afholde.

**Lov ang. Stempelafgiften af de af Aalborg 9. Jan.
Kommune for et Laan paa indtil 500,000 Kr. ud- Nr. 6.
stedte Obligationer. (Finansministeriet.)**

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Migs-
dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet
følgende Lov:

Aalborg Kommune bemyndiges til for et Laan paa
indtil 500,000 Kr., som agtes optaget hos Forsørgelses-
foreningen „Bikuben“ i Kjøbenhavn til Bestridelse af Ud-
gifterne ved forskjellige kommunale Foranstaltninger og Ar-
bejder og til Indfrielse af ældre Laan, at udstede Partial-
obligationer paa ustempelt Papir, lydende paa Hænde-
haveren eller paa Navn, imod at der for Laanet udstedes
en Hovedobligation, forsynet med Stempel af 2. Klasse's
Lafst efter Lov af 19. Februar 1861 om Brugen af
stempelt Papir § 3, jfr. Lov af 21. Marts 1874.

Transport af de paa Navn lydende eller senere paa
Navn noterede Obligationer kan ske ved Paategning uden
Brug af Stempel.

**Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Hjør 10. Jan.
ring Amt) ang., hvorv dt Bestemmelserne i Lov om
Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde
ved Brug af Maskiner m. m. af 12. April 1889**

Følge heraf det befalede Maanedsting i Thorshavn
for Juni Maaned bortfaldt, hvorimod Maanedsting
skal afholdes sammesteds i Januar og April
Maaned.

10. Jan. § 2, næstsidste Stykke, ere anvendelige paa en til vedkommende Ejers eget Brug bestemt Stubmølle.

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Gaardejer N. N. begærer Justitsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvor vidt Bestemmelserne i § 2, næstsidste Stykke, i Lov af 12. April 1889 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m. finder Anvendelse paa de almindelige, alene til vedkommende Ejers eget Brug bestemte Stubmøller, dels eventuelt paaanker den kommunale Tilsynsmands Fordringer med Hensyn til Bestaffenheden af det Rækværk, der vil være at anbringe om Andragerens Mølle, har Hr. Amtmanden udtalt, at det fremsatte Spørgsmaal formentlig maa besvares bekræftende, samt at der ikke kan gives Tilsynsmanden Medhold i, at det ligger i Ordet „Rækværk“, at Hegnet ganske eller til Dels skal være af Træ, men at det væsentlige ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvor vidt Hegnet er forsvareligt, formentlig maa være, at det er af en saadan Bestaffenhed, at uvedkommende kun ved Uagtsomhed kunne komme i Berøring med Bingerne, og at det i det enkelte Tilfælde bliver Domstolene, som under en i Henhold til Lovens § 20 anlagt Politisag have at afgøre, om Tilsynets Fordring har været berettiget.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at Justitsministeriet kan tiltræde Hr. Amtmandens foransførte Ytringer.

12. Jan. Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Sjørring Amt) ang., hvorvidt praktiserende Læger under en offentlig Behandling undergIVEN Epidemi kunne ordinere Medikamenter og Desinfektionsmidler, saaledes at Udgifterne hertil betales af det offentlige i

Henhold til Bestemmelserne i § 22, jfr. § 21, i 12. Jan. Lov Nr. 78 af 20. April 1888*).

I et hertil indsendt Andragende har praktiserende Læge N. N. af N. N. Kjøbstad foresp. rgt, hvor vidt praktiserende Læger under en offentlig Behandling undergiven Epidemii kunne ordinere Medikamenter og Desinfektionsmidler, saaledes at Udgifterne hertil betales af det offentlige i Henhold til Bestemmelserne i § 22, jfr. § 21, i Lov Nr. 78 af 20. April 1888.

Foranlediget heraf skal man, efter over Sagen at have brevvekslet med det kongelige Sundhedskollegium, tjenstligst melde, at under Forudsætning af, at Sygdomstilfældet er anmeldt for Sundhedskommissionen, og at vedkommende ikke efter Lovens § 21, 1. Stykke, er pligtig selv at bære den paagældende Udgift, ville de til Medicin medgaaede Udgifter være at afholde af det offentlige, og at det samme under Forudsætning af, at Sundhedskommissionen efter Forholdene ikke finder Anledning til selv i Medfør af Lovens § 11 at overtage de til Patientens Isolation og Forebyggelse af Smittens Udbredelse sigtende Foranstaltninger, vil være Tilfældet med de Udgifter, der sthyde af den behandlede Læges Paabud i saa Henseende i Medfør af Lovens §§ 11 og 12, hvorimod de i sammes §§ 13 og 14 omhandlede Foranstaltninger kun kunne træffes af Sundhedskommissionen eller isølge udtrykkelig Mandat fra denne. — Det bliver derhos at iagttage, at Desinfektioner i Henhold til Lovens §§ 12—14 ske i Overensstemmelse med sammes § 16**).

*) Se nu Lov Nr. 46, 30. Marts 1892 § 26, jfr. § 25.

***) Til Lov 20. April 1888 §§ 11—16 svarer i Loven af 30. Marts 1892 §§ 14—20.

12. Jan. Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Randers Amt) ang., at Soforflaring eller Forhør i Medfør af Strandingsforordningen af 28. December 1836 §§ 13 og 21 ikke behøve at optages, hvor Dvrighedens Assistance ikke begæres eller benyttes ved Bjergningen

Med behagelig Skrivelse af 31. f M. har Hr. Kammerherren hertil indsendt et Andragende fra Politimesteren i N. N. Købstad, hvori denne, hvem De i Anledning af den hoslagt tilbagefølgende Sag betræffende Udbredelsen af Omkostningerne ved Hjemsendelsen af Mandskabet fra en strandet Bark har tilskrevet, at der efter Strandingsforordningens §§ 13 og 21 bør optages Forflaring i hvert Strandingstilfælde, naar Folk medfølge, begærer indstillet til Justitsministeriets Afgørelse, om den Forflaring og det Forhør, der efter de nævnte Bestemmelser i Strandingsforordningen bør optages ved Strandinger til nærmere Oplysning om de med Strandingen forbundne Omstændigheder m. v., ogsaa skal optages i saadanne Tilfælde, hvor Dvrighedens Assistance ikke blev begært eller benyttet ved Bjergningen.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet ikke kan anse de paaberaabte Bestemmelser i Strandingsforordningens § 13 og § 21 anvendelige i det foreliggende Tilfælde, hvor Dvrigheden intet har haft at besatte sig med Strandingen, og at der heller ikke findes nogen anden Bestemmelse, i Henhold til hvilken Forhør eller Forflaring i saadanne Tilfælde altid bør optages uden Hensyn til, hvor vidt de med Strandingstilfældet forbundne Omstændigheder maatte give særlig Anledning hertil.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Frederiksberg Amt) ang. **Affattelsen af det i Skiftelovens § 78 ommeldte Dokument.** 14. Jan.

Ved at fremsende Afskrift af en af Amtets Bemærkninger ved det den 26. Juni f. A. foretagne Eftersyn af Protokollerne for N. N. Birkis Jurisdiktion og af Svaret paa samme har Hr. Kammerherren udbedt Dem Justitsministeriets Afgørelse af, hvor vidt det i Skiftelovens § 78 ommeldte Dokument kan fordrøes saaledes affattet, at Indtægten og Udgiften er specificeret, saa at Skifteretten ikke blot kan paafe, at den opgivne Arvenasse er korrekt fordelt og udbetalt, for saa vidt de umyndige angaar, men ogsaa, at den ikke er opjort med et mindre Beløb end Boets Betsfæstehed og Status maatte medføre, idet De har udtalt, at Spørgsmaalets bekræftende Besvarelse synes ikke blot direkte at følge af Ordene „Fortegnelse over Boets Indgæld og Udgæld“ i bemeldte Paragraf i Skifteloven, men ogsaa af, at Skifteretten skal gennemgaa Dokumentet og paa Grundlag deraf kunne danne sig en Mening om, hvor vidt de umyndige have faaet, hvad der tilkommer dem.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet med Dem er enigt i, at det saaledes fremsatte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Hølbæk Amt) ang., hvorvidt **Udbrænding af snævre Skorstene i Straatakte Bygninger er tilladt.** 14. Jan.

..... at det rejste Spørgsmaal maa besvares bekræftende, jfr. Lov af 1. Marts 1889 § 12 og Justitsministeriets Bekendtgørelse af 30. f. M. § 22.

17. Jan. **Anordning ang. en Forandring i Anordningen Nr. 10. om Posternes Benyttelse af 7. September 1888, Afsnit II. § 6 og § 11 m. m. (Indenrigsministeriet.)**

Det fastsættes herved, at levende Egler fremtidigt ere undtagne fra Forbudet i Anordning af 7. September 1888, Afsnit II., § 6, 3. Stykke, mod Forsendelse med Posterne af andre levende Dyr end Fugle.

I Stedet for den i Anordning om Posternes Benyttelse af 7. September 1888, Afsnit II., § 11, 1. Stykke, indeholdte Bestemmelse, hvorefter de gældende Frigørelsesmidler ere de af Postbestyrelsen til enhver Tid til forskellige Værdier udstedte Frimærker, Brevkort, jaavel enkelte som med betalt Svar samt med Frimærker forsynede lukkede Korrespondancekort, Konvolutter og Omflag til Korrespondanceforsendelser, fastsættes det herved, at ikkun de Frigørelsesmidler af nævnte Art, der til enhver Tid udstedes af Postvæsenet, ere gyldige.

De Frigørelsesmidler, som for Tiden udstedes af Postvæsenet, ere følgende:

A. Postfrimærker.

1. Almindelige Postfrimærker.

af graa Farve med blaa Rand til en Værdi af 3 D. pr. Stk.						
- blaa	—	graa	—	—	4	—
- rød	—	graa	—	—	8	—
- rødviolet	—	graa	—	—	12	—
- brun	—	graa	—	—	16	—
- grøn	—	graa	—	—	25	—
- violet	—	brun	—	—	50	—
- gul	—	graa	—	—	100	—
- grøn Farve til en Værdi af.....					5	—
- rød	—	—		10	—
- blaa	—	—		20	—

2. Tjeneste = Postfrimærker.

17. Jan.

af violet Farve til en Værdi af 3 D. pr. Stk.

- blaa	—	—	4	—	—
- rød	—	—	8	—	—
- grøn	—	—	32	—	—

B. Postfrimærke-Konvolutter.

med paatrykt Frimærke af blaa Farve til en Værdi af 4 Dre pr. Stk.,

med paatrykt Frimærke af rød Farve til en Værdi af 8 Dre pr. Stk.

C. Korrespondancekort.

med paatrykt Frimærke af blaa Farve til en Værdi af 4 Dre pr. Stk.,

med paatrykt Frimærke af rød Farve til en Værdi af 8 Dre pr. Stk.

Korrespondancekort ere dobbelte Kort, som kunne tilfuges ved, at de gummerede Kande paa Kortenes to Dele sammenklæbes. Paa kortenes Adresseside er følgende trykt: I øverste højre Hjørne Frimærket; i øverste venstre Hjørne det danske Vaabenmærke; paa paa Midten øverst Betegnelsen „Korrespondancekort“, derunder 4 punkterede Linier til Adressens Anbringelse, den øverste begyndende med Ordet: „Til“. Adressesidens nederste Rand er derhos paatrykt Sætningen: „Man aabner Kortet ved at afrive Randen“; dog ere Korrespondancekort ogsaa gældende, paa hvilke denne Bemærkning ikke findes eller er gengivet i andre Udtryk.

D. Brevkort.

1. Almindelige enkelte Brevkort:

a. med graat Tryk paa hvidt Papir til en Værdi af 3 Dre pr. Stk.,

17. Jan. b. med grønt Tryk paa hvidt Papir til en Værdi af 5 Øre pr. Stk.

Paa disse Brevforts Adresseside er følgende trykt:

En langs Kortets Kant løbende à la Grecque
 Børd; i øverste højre Hjørne Frimærket; i øverste
 venstre Hjørne det danske Vaabenmærke; paa
 Midten øverst Betegnelsen: „Brev=Kort“ og der=
 under i en Parenthes Sætningen: „Paa denne
 Side skrives kun Adressen“; og iøvrigt 4 punk=
 terede Linier til Adressens Anbringelse, den øverste
 begynder med Ordet „Til“.

- c. med rødt Tryk paa gult Papir til en Værdi af 10 Øre pr. Stk.

Dette Kort er paa Adressesiden udstyret som Kortene
 under a. og b., dog at det i Stedet for Be=
 tegnelse: „Brev=Kort“ og den derunder an=
 bragte Sætning i Parenthes, har følgende trykte
 Tekst: øverst Ordet: „Verdenspostforeningen“; der=
 under i Parenthes Sætningen: „Union postale
 universelle“; derunder Ordet: „Danmark“; der=
 under Ordene: „Brevfort (Carte postale)“; og
 derunder følgende Sætninger: „Paa denne Side
 skrives kun Adressen (Côté réservé à l'adresse)“.

2. Almindelige dobbelte Brevfort:

- a. med graat Tryk paa hvidt Papir } 3 Ø. for hver af
 til en Værdi af 6 Ø. pr. Stk. } Kortets 2 Dele.
 b. med grønt Tryk paa hvidt Papir } 5 Ø. for hver af
 til en Værdi af 10 Ø. pr. Stk. } Kortets 2 Dele.

Disse Kort ere paa Adressesiden udstyrede som Kor=
 tene under 1. a. og b., blot at der i Hovedkortenes
 nederste venstre Hjørne er anbragt følgende Sæt=
 ning: „Bedhængende Kort er bestemt til Svaret“,
 hvorhos Svarfortene have Ordet: „Svar“ anbragt

i en Parenthes under den øvrige Tekst paa Korts Midte.

- c. med rødt Tryk paa gult Papir til } 10 D. for hver af
 en Værdi af 20 D. pr. Stk. } Korts 2 Dels.

Dette Kort er paa Adressesiden indstyrede som Kortet under 1. c., blot at der i Stedet for Ordene: „Brevkort (Carte postale)“ findes i Hovedkortet Ordene „Brevkort med forudbetalt Svar“ og derunder „(Carte postale avec réponse payée)“ samt i Svarkortet Ordene: „Svar-Brevkort“ og derunder: „(Carte postale-réponse)“.

3. Tjeneste-Brevkort:

- a. med graat Tryk paa hvidt Papir til en Værdi af 3 D. pr. Stk.
 b. med grønt Tryk paa hvidt Papir til en Værdi af 5 D. pr. Stk.

Disse Kort ere paa Adressesiden indstyrede ganske som Kortene under 1. a. og b., dog at de mangle Baabenmærket og i Stedet for Betegnelsen: „Brevkort“ have Betegnelsen: „Tjeneste-Brevkort“.

E. Postfrimærke-Omslag.

- med paatrykt Frimærke af blaa Farve til en Værdi af 4 D. pr. Stk.,
 med paatrykt Frimærke af grøn Farve til en Værdi af 5 D. pr. Stk.

Saaframt de korresponderende maatte være i Besiddelse af Eksemplarer af Postvæsenets ældre Serier af Frigjørelsesmidler, ville saadanne, saaframt de ere unakulerede, ved Posthusene kunne forlanges ombyttede med tilsvarende eller andre Arter af de ugaeldende Frigjørelsesmidler af en til selve Frimærkernes Paalydende svarende Værdi. Ere Eksemplarerne makulerede, bestemmer Postbestyrelsen, om Ombytning kan finde Sted.

17. Jan. Med Hensyn til de af private i Henshold til de derom givne For skrifter (se Postanordningen af 7. September 1888, Afjnit II, § 1, 2. Stykke) fremstillede Brevfort, der ere overensstemmende med ældre Serier af Postvæsenets Brevfort, bemærkes det, at saadanne Kort kunne benyttes indtil Udgangen af Aaret 1891.

17. Jan. **Kirke- og Undervisningsmin. Etr. (til Amtmanden over Vejle Amt) ang. Autorisationen af en romersk-katholsk Menigheds Kirkebøger.**

..... at Autorisationen af det nævnte Eksamensfonds Kirkebøger vil ere at foretage af Borgmesteren i vedkommende Købstad.

17. Jan. **Bekendtgørelse om de lærde Skolers og Realskolerne's Eksamensprotokoller (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

I Betragtning af, at der ved alle Skoler, som afholde Eksaminer, der give dem, som have bestaaet dem, visse Rettigheder, bør af de over disse Eksaminer førte Protokoller til enhver Tid kunne erholdes Udskrifter, som i enhver Henseende afgive et fuldgyldigt Bevis for hver enkelt bestaaet Prøve, vil Ministeriet herved have fastsat følgende nærmere Regler om Indretningen og Opbevaringen af de lærde Skolers og Realskolerne's Eksamensprotokoller:

1. Ved de eksamensberettigede lærde Skoler skal der føres to særskilte Protokoller, nemlig en over Afgangseksamen og en over 4. Klasse's Eksamen og almindelig Forberedelseksamen, for saa vidt ogsaa denne sidste Eksamen tages ved Skolen. Har nogen Skole hidtil ført en fælles Protokol over alle disse Eksaminer, kan dette Forhold vedblive, indtil den nu i Brug værende Protokol er udfreven.

Ligeledes skal der ved enhver Realskole, som afholder 17. Jan. almindelig Forberedelseseksamen, føres en særskilt Protokol over denne Eksamen.

Alle Protokoller over de nævnte Eksaminer, som for Fremtiden tages i Brug, skulle forinden autoriseres af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

2. I den Protokol, der ved de lærde Skoler føres over 4. Klases Eksamen og almindelig Forberedelseseksamen, skal tillige indføres følgende særskilte Prøver, der afholdes i de til disse Eksaminer henhørende Fag, nemlig saaledes:

- a) i Forbindelse med 4. Klases Eksamen: den tilsvarende præliminære Prøve for Privatister efter Reglerne i Befendtgørelse af 28. Maj 1889; den dertil hørende Tillægsprøve, som efter særlig Tilladelse kan aflægges af Privatister, der ønske at gaa over fra en Studieretning til en anden; og Tillægsprøven i Naturlære for Skoledisciple af sproglig-historisk Retning i Henhold til Befendtgørelse af 5. Januar 1889;
- b) i Forbindelse med almindelig Forberedelseseksamen: Tillægsprøven til denne Eksamen i Latin eller Latin og Græsk (jfr. Befendtgørelse af 28. Maj 1889); den særlige Prøve i Latin, der er Forprøve for Farmaceuter (Anordning af 30. August 1881 §§ 3 og 7); Tillægsprøven i Fransk eller Tysk (samme Anordnings § 2); og de tvende Tillægsprøver, med hvilke henholdsvis Skolelærer- og Skolelærerindeeksamen kan suppleres (Anordning 1881 § 9 og Anordning af 12. Maj 1882 § 2 a).

I Realskolernes Eksamensprotokol indføres ligeledes de ovenfor angivne Prøver, for saa vidt de kunne aflægges ved Realskolerne eller efter Omstændighederne ved nogle af

17. Jan. disse, nemlig de særlige Prøver i Naturlære, i Latin (for Farmaceuter), i Fransk eller Tysk, og Tillægsprøverne til Skolelærer- og Skolelærerindeeksamen.

3. I Eksamensprotokollen maa nøjagtig angives Benævnelsen for enhver Prøve, Terminen for Eksamens Afholdelse, eller efter Omstændighederne Datoen for de særlige Prøver, hver Eksaminands fulde Navn, Fødselsdag og Fødested, hans Faders Navn og Stilling, og hvor vidt han prøves som Skolediscipel eller Privatist; endvidere Prøvens Udfald i hvert enkelt Fag og Hovedkarakteren, i Overensstemmelse med de derom gældende Regler; alt saaledes, at en Udskrift af Protokollen kan give alle de Oplysninger, som bør kunne fordres af et Eksamensbevis, for at dette i alle Tilfælde kan være den paagældende til Nytte som saadant.

Protokollen skal, naar Eksamen i et Fag er endt, underskrives af Eksaminator og de efter Prøvens Bestaffenhed tilstedeværende Censorer, ogsaa naar Eksaminanderne rejceres eller forlade Prøven inden dens Slutning.

4. De her omhandlede Protokoller skulle stedse opbevares ved Skolerne, for at der paa Begæring naar som helst kan meddeles Attester ved Udskrift af dem. Naar en Skole nedlægges, skulle i samme Djiemed dens Protokoller, for hele den Tid, hvori de have været førte ved Skolen, indsendes til Ministeriet til offentlig Opbevaring. De Skoler, der eventuelt maatte ønske at afgive ældre udfrevne Eksamensprotokoller, kunne indsende saadanne til Ministeriet.

21. Jan. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Biskoppen over Sjællands Stift) ang. en Sognepræsts Forpligtelse til at foranstalte Notering af Børns Fødsel i Kirkebøgerne i deres legale Fødekommune.

Efter at have brevvekslet med Indenrigsministeriet i

Anledning af det med Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 29. November f. A. modtagne Andragende, hvori Sognepræsten for Sønder Ferneløse og Søstrup Menigheder forespørger, om han er pligtig at efterkomme en af Slotsbjergby-Mørke Sogneraad fremsat Begæring om Notering i Sønder Ferneløse Kirkebog af en i Sønder Ferneløse-Søstrup Kommune forsørgelsesberettiget Husmands og Hustrus 4 Børn, der ere fødte i Mørke Sogn, men hvis Forældre ved deres Børns Fødsel nøde Fattiguunderstøttelse af Forsørgelseskommunen, skulde Ministeriet tjenstligt melde til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse, at Indenrigsministeriet i sin Erklæring over Sagen, som dette Ministerium kan tiltræde, har udtalt, at det med Amtmanden over Holbæk Amt maa være enigt i, at ovennævnte Kommune er Børnenes legale Fødekommune, og at Sognepræsten saaledes ikke vil kunne vægre sig ved at foranstalte den ommeldte Notering.

Bekendtgørelse ang. Modtagelse i Overformyndeheder af kontante Midler. (Justitsministeriet.) Nr. 13. 27. Jan.

Indm. Saml. pag. 1.

Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) 27. Jan. ang., hvorvidt Stadens Brolægningssvæsen er beføjet til at nægte Tilladelse til Anbringelse af Op- og Medgange fra og til Kjældere, nanset at disse fyldestgøre Bestemmelserne i Bygningsloven for Kjøbenhavn af 12. April 1889 § 8, 1. Punktum.

..... at Justitsministeriet efter bemeldte Paragrafs udtrykkelige Lydende maa anse Brolægningssvæsenet for beføjet til at nægte Tilladelse til de omhandlede Op- og Medganges Anbringelse.

30. Jan. **Justitsmin. Str.** (til Amtmanden over Solbæ Amt) ang., hvorvidt der tilkommer Landpolitibetjente, hvem der er tilstaaet Befordringsgodtgørelse for al deres Tjenestegerning, Befordringsgodtgørelse i Henhold til § 2 i Loven af 20. April 1888.

Med Hensyn til, at det i Justitsministeriets Skrivelse af 4. Oktober f. A. (Min Tid. A. Nr. 249)* er udtalt som Ministeriets Formening, at Politibetjente, der tilfiges til at afgive Bidnesforklaringer under offentlige Sager, maa, forudsat at de ikke samtidigt i anden Anledning møde for Politimesteren, være berettigede til at erholde Befordringsgodtgørelse i Henhold til § 2 i Loven af 20. April 1888 om Godtgørelse til Bidner i offentlige Sager, har Hr. Kammerherren i behagelig Skrivelse af 21. ds. forespurgt, om den saaledes udtalte Regel kan komme til Anvendelse paa Landpolitibetjente, hvem der er tilstaaet Befordringsgodtgørelse — særskilt eller indbefattet i Lønnen — for al deres Tjenestegerning.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet maa anse alle Politibetjente, der tilfiges som Bidner, uanset om der er tillagt dem Befordringsgodtgørelse af Amtsrådet, for berettigede til under de i bemeldte Skrivelse af 4. Oktober f. A. omhandlede Betingelser at paastå Befordringsgodtgørelse i Henhold til Lov af 20. April 1888 § 2, medmindre de udtrykkeligt ved de Vilkaar, paa hvilke de ere antagne, eller ved Fastsættelsen af deres Befordringsgodtgørelse ere eller blive udelukkede fra at gøre Krav paa saadan Godtgørelse.

*) Se nærværende Samlings 12. Hæfte Side 922—23.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. 3. Febr.
 Udbetalingen af Statens Halvdel af den de kommunale Tilhynsmænd med Maskiner i Henhold til Lov af 12. April 1889 § 15, sidste Stykke, tilkommende Godtgørelse.

Da den Statskassen ifølge § 15, sidste Stykke, i Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner af 12. April 1889 paahvilende Halvdel af de de kommunevalgte Tilhynsmænd tilkommende, af Amts- eller Købstadkommunerne foreløbigt udrede, Beløb først vil blive anvist, naar de paagældende kommunale Regnskaber ere reviderede, skal man tjenstligst anmode Dhr. Amtmænd om ved Indsendelsen af Begæring om saadan Anvisning at ville paase, at Begæringerne ledsages af Oplysning om, at Regnskaberne have været underkastede Revision, uden at der ved samme er fundet noget at erindre.

Justitsmin. Skr. (til Overpræsidenten i Rjø= 3. Febr.
 benhavn) ang., at Skifteretten, som behandler en frasepareret Hustru Dødsbo, ikke kan fordre et forfaldent Underholdningsbidrag til Hustruen affonet af Manden.

I behagelig Skrivelse af 14. f. M. har Hr. Kammerherren andraget, at frasepareret Hustru N. N., der under 10. Februar f. A. hos sin Mand, Arbejdsmand N. N., havde forlangt inddrevet og eventuelt affonet et skyldigt Underholdningsbidrag for $\frac{1}{2}$ Aar til 31. Oktober 1889, 120 Kr., afgit ved Døden den 28de Juni f. A., medens der med Manden efter en under 23. Maj f. A. af Kongens Foged forgæves forsøgt Udpantning var indledet Forhandlinger om en mindelig Afvikling, samt at N. N. Birks Skifteret, som behandler den afsødes Bo, derefter har forlangt hele Restgælden affonet. De har i denne Anledning

3. Febr. begært Justitsministeriets Afgørelse af, hvor vidt der kan beordres Afsoning efter Skifterettens Rekvifition.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet med Hr. Kammerherren er enig i, at Skifteretten, som behandler en frasepareret Hustrus Dødsbo, i Modsætning til hvad der gælder med Hensyn til Udpantning, jfr. Lov af 29. Marts 1873 § 2, ikke kan anses berettiget til at fordrø et forfaldent Underholdsbidrag til Hustruen afsonet af Manden.

6. Febr. **Lov ang. Beregning af Pension for det kongelige Nr. 42. lige Skuespil- og Balletpersonale.** (Kirke- og Undervisningsministeriet)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Naar nogen af det kongelig ansatte Skuespil- eller Balletpersonale afgaar med Pension, maa hans eller hendes Indtægt i Fæu tages i Beregning til Pensionens Bestemmelse efter Lov af 5. Januar 1851 § 3, jfr. § 4, med Gennemsnittet af Fæuens Beløb i den for vedkommende gunstigste Række af 5 paa hinanden følgende Teatervaar efter den paagældendes kongelige Udnævnelse, i Stedet for efter Gennemsnittet af hans eller hendes Fæuindtægt i de sidste fem Aar.

11. Febr. **Indenrigsmin. Skr.** (til Formanden for Overkommissionen for Afløsning af Ægt og Arbejde til N. N. Kirke) ang., at der ikke tilkommer Formanden for Underkommissionen og de Medlemmer af denne, der ifølge Indvarsling møde ved en Overkommissionsforretning angaaende Afløsning af Ægt og Arbejde ved Kirkereparationer, Diæter og Rejse-godtgørelse.

I Skrivelse af 10. December f. A. har Hr. Stats-

raaden som Formand for Overkommisjonen for Afsløsning af Ægt og Arbejde til N. N. Kirke indberettet, at der angaaende den nævnte Afsløsning for Overkommisjonen er affluttet Overenskomst mellem Parterne, ifølge hvilken blandt andet de arbejdspligtige Beboere i Sognet have paataget sig at betale alle af Overkommisjonen skydende Udgifter; da der imidlertid er opstaaet Spørgsmaal, om der til disse Udgifter retteligt kan henregnes Rejsseudgifter og Diæter for Formanden for Underkommisjonen og et Medlem af denne, der efter den fete Indvarsling have givet Møde for Overkommisjonen, har man fra begge Sider enedes om at henstille dette Spørgsmaal til Indenrigsministeriets Afgørelse.

Saaledes foranlediget skulde man tjenstligt melde, at ifølge Lov af 28. Februar 1856 om Afsløsning af Ægt og Arbejde ved Kirkeparationer vil Afgørelsen af det nævnte Spørgsmaal bero paa Forstaaelsen af den i Lov 4de Juli 1850 om Afsløsning af det Gaarde og Boelssteder paa hvilende Goveri m. m. § 10 indeholdte Bestemmelse, ifølge hvilken foruden de paagældende Parter ogsaa de Mænd, som have deltaget i den paaankede Kendelses Afgørelse, blive at indvarse. Naar imidlertid henses til, at det ikke er gjort de nævnte Mænd til Pligt at give Møde for Overkommisjonen, saa at Indvarslingen alene stier i Mændenes egen Interesse for at give dem Lejlighed til, om de ønske det, at møde for Overkommisjonen for at forsvare deres tidligere Behandling af Sagen, maatte man kræve udtrykkelig Hjælp for at tillægge Mændene Ret til hos Parterne at erholde Diæter og Rejssegodtgørelse for deres Møde for Overkommisjonen, men en saadan Hjælp findes ikke i Loven, der snarere ved de i § 11 brugte Udtryk (for enhver afholdt Forretning osv.) synes at have tilkendegivet, at ikkun de Medlemmer, der have afholdt den paagældende Forretning, have Ret til Diæter og Rejssegodtgørelse. Dertil kommer, at der i andre Tilfælde af Paaanke ikke ifølge Lovgivningen tilkommer den eller dem, der have affagt den paaankede Kendelse, Godt-

11 Febr.

11. Febr. gørelse for deres Møde i Overinstansen, naar Indvarsling hertil af de paagældende ikkun er forefrevet for at give dem Lejlighed til at forsvare deres Behandling af Sagen, i hvilken Henseende man her særligt skal henvide til den derom i Lov om Landvæsenkommissioner af 30. December 1858 § 19 indeholdte Bestemmelse.

§ Henshold til det saaledes anførte maa Indenrigsministeriet holde for, at der i det foreliggende Tilfælde ikke tilkommer Formanden for Underkommissionen og det Medlem af deeme, som med ham har givet Møde for Overkommissionen, Ret til Diæter og Rejsegodtgørelse for dette Møde.

12. Febr. **Bekendtgørelse om nogle Forandringer i de ved Nr. 23. Kancelliplakat af 19. Marts 1812 bekendtgjorte Bestemmelser ang. Bortforpagtning af Præstegaardsjorder.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 1.

13. Febr. **Kundgørelse ang. Stadfæstelse paa reviderede Nr. 20. Statuter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Sjælland*.)** (Indenrigsministeriet.)

Kapitel 1.

1. Foreningens Bestemmelse er at yde dens Medlemmer Laan imod Sikkerhed i deres Ejendomme og give dem Afgang til ved mindre Afbetalinger at afbrage denne Gæld.

2. Kun Ejere af mindre Ejendomme paa Landet og paa Købstædernes Markjorder og af Huse opførte paa saadanne, derunder ogsaa jordløse Huse, som ved en Takstation under Sagttagelse af de i det følgende angivne Regler ikke ere ansatte til en højere Værdi end 6,000 Kr., og som ere

*) Se Kundgørelse Nr. 156, 14. Oktober 1891 angaaende Stadfæstelse paa et Tillæg til disse Statuter.

beliggende i Sjælland med dertil hørende Der, Samsø und- 13. Febr.
tagen, kunne optages som Medlemmer i Foreningen. Alle
Medlemmer hæfte, een for alle og alle for een, for de af
Foreningen udstedte Gældsforfrivninger med de af dem til
Foreningen pantsatte Ejendommens fulde Takationsværdi,
saafremt de have erholdt til Laan det hele Beløb, som efter
Statutterne kan udlaanes af Foreningen (Halvdelen eller to
Femtedele af Takationsværdien) og i samme Forhold til
det laante Beløb, naar de have erholdt et mindre Beløb.
De kunne først udtræde af Foreningen, naar de have af-
gjort deres Gæld til samme overensstemmende med de i det
følgende foreskrevne Bestemmelser.

3. Laan i jordløse Huse, d. e. uden Jordtilliggende
eller dog med mindre end 1 Skp. Land, kunne kun tilstaaes
med indtil to Femtedele af det Beløb, hvortil den til Pant
tilbudte Ejendom er vurderet paa den Maade, som herefter
bestemmes. I andre Ejendomme kan der tilstaaes Laan
med indtil Halvdelen af Burderingssummen. Der tilstaaes
i Reglen kun Laan imod 1. Prioritets Panteret. Dog kan
der ogsaa i Huse med Jordtilliggende gives Laan, naar de
Kapitaler, som skulle hæfte paa Ejendommen foran det hos
Foreningen søgte Laan, enten ere Midler under offentlig
Bestyrelse eller offentlig Kontrol (saasom Overformynderi-
midler, offentlige Stiftelses Midler, fideikommissariske Ka-
pitaler osv., derimod ikke Sparekassemidler) eller ere, selv
ved Forandring af Ejer, nopsigelige fra Kreditors Side i
det mindste i 10 Aar fra den Tid, da Foreningen giver
Laan, eller ere aarlige nopsigelige Afgifter. Det af For-
eningen tilstaaede Laan maa imidlertid i intet Tilfælde ud-
gøre et større Beløb, end at det i Forening med den forud
prioriterede Hæftelses Kapitalbeløb ikke overstiger henholdsvis
to Femtedele eller Halvdelen af Ejendommens Takations-
værdi. Ved enhver Ejendoms Pantsætning skal derhos til-
lige gives Pant i Ejendommens Besætning og Inventar,

13. Febr. den til enhver Tid paa Ejendommen værende Gødning og Afgrøde i Straa, Hø og utærstet Sæd og øvrige Indtægter samt i Bygningernes og det pantfattede Løsøres Afsvarelsesummer.

4. Foreningen er pligtig at meddele Indenrigsministeren enhver Oplysning, der af denne affordres den angaaende Foreningens Forhold. Ministeren kan til enhver Tid lade foretage Undersøgelse af samtlige Foreningen vedrørende Forhold, ligesom han ogsaa er berettiget til at sætte Foreningen under Administration og eventuelt standse dens Virksomhed, naar der til Fyldestgørelse af det solidariske Ansvar i noget Regnskabsaar afkræves Medlemmerne 1 pCt. af de laante Beløb.

Kapitel 2.

Om Medlemmernes Optagelse.

5. Den, der attraar at indtræde som Medlem i Foreningen, har direkte til Repræsentanten for den Kreds, hvori Ejendommen ligger, at indgive Begæring derom og at ledsage denne med de Dokumenter, der vedrøre hans Ejendom, og hvoraf han er i Besiddelse. Repræsentanten tilstiller ham derefter en af Bestyrelsen affattet Formular, som han har at underskrive og tilbagevende tillige med et saadant kontant Beløb, som Udgifterne ved Taksationen ville andrage, og endvidere, for saa vidt nedenstaaende Oplysninger ikke ere til Stede, de af Repræsentanten opgivne specificerede Beløb til disses Anskaffelse; dog bliver det til Taksationen indbetalte Beløb at godtgøre Laansøgeren, saafremt Laanet udbetales. De nødvendige Oplysninger, som Repræsentanten maa skaffe til Veje, saafremt de ikke ere til Stede, ere:

- a) De Udkomst-dokumenter, ifølge hvilke Laansøgeren besidder Ejendommen, eller behørig bekræftede Afskrifter deraf;
- b) Attest af Pantebogen om de Behæftelser eller Servitutter, der paahvile Ejendommen;
- c) Attest om Bygningernes Af-

surancesum eller gyldig Brandpolice; d) Angivelse af de Afgifter og andre Byrder, der paahvile Ejendommen, saa vidt muligt bilagt med Kvitteringer for det sidst forløbne Aar; e) Lejefkontrakter; f) Attest om det pantsatte Løssøres Assurancesum eller gyldig Police samt g) Kort over Ejendommens Tilliggende, forfattet af en autoriseret Landmaaler eller Kopi af Matrikulkortet; h) Attest af en autoriseret Landmaaler eller fra Matrikulskontoret om Arealets Størrelse; i) de Pantebogsudskrifter betræffende Forpagtninger, Lejemaal og deslige vedrørende Ejendommen, som kunne have Betydning for Pantsætningen.

6. Først naar de nævnte Oplysninger m. m. ere komne til Stede, foranstalter Repræsentanten den til Pant tilbudte Ejendom takseret under Sagttagelse af efterfølgende Regler.

7. For ethvert af Syllands Herreder eller saadanne større eller mindre Distrikter, som bestemmes ved Repræsentantfabet's Beslutning, udnævner Bestyrelsen efter Indstilling af vedkommende Kredses Repræsentant 1 Burderingsmand; endvidere udnævner Bestyrelsen 1 Burderingsmand for hver Sogneraadskreds, hver Handelsplads samt hver Købstads Markjorder efter Indstilling af de derværende Medlemmer af Foreningen, hvis Bestemmelse herom tages paa et Møde, der ledes af Repræsentanten. Vil Bestyrelsen ikke udnævne den, der indstilles af henholdsvis Repræsentanten eller vedkommende Medlemmer af Foreningen, udnævner den midlertidigt en anden, som dog kun fungerer til næste Repræsentantfaksmøde, hvor da Valget foretages af Repræsentanterne i Forening med Bestyrelsen.

8. Burderingsmændene skulle være uberygtede Mænd, der ere i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab, og som derhos maa antages med Trofak og Samvittighedsfuldhed at ville røgte det dem overdragne Hverv; de behøve ikke at være Medlemmer af Foreningen, men de maa ikke samtidig

13. Febr. være Vurderingsmænd for nogen anden Kreditforening og skulle have Bopæl i det paagældende Distrikt, Herred eller Kommune. De fungere i 3 Aar, men kunne genvælges Naar en Vurderingsmand paa Grund af slet eller forsømmelig Udførelse af sit Hverv eller af andre Grunde ikke anses skikket til at vedblive Bestillingen, kan Bestyrelsen afskedige ham og efter at have indhentet Repræsentantens Erklæring ansætte en anden for Resten af den Afgaaedes Funktionstid. Onsker en Vurderingsmand at fratræde eller bliver vedvarende forhindret fra at udføre sit Hverv, udnævnes paa samme Raade en ny for Resten af den afgaaedes Funktionstid.

9. Vurderingsmændene afgive til Bestyrelsen, førend de tiltræde, en skriftlig Forsikring, hvori de erklære, at de som rettsfane Mænd med Troskab og Samvittighedsfuldhed ville røgte det dem betroede Hverv, nøje efterkomme de dengivne Forskrifter med Hensyn til Vurderingen af Ejendomme og stedse udføre Takstationen saaledes, som de troste sig ti inden Retten med Ed at bekræfte, naar fordres.

10. Vurderingsmændene maa ikke vurdere Ejendomme der tilhøre Personer, med hvem de ere beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende Linie eller i første eller anden Sidelinie.

11. Bestyrelsen affatter til Brug for Vurderingsmændene Formular og Instruks, som de have at følge ved Udførelsen og Affattelsen af deres Forretninger under Sagttagelse af efterfølgende Bestemmelser

12. Vurderingsmændene have at ansætte de Ejendomme, til hvis Vurdering de kaldes, til den Vardi, de efter deres Overbevisning have i Handel og Wandel. I Forretningerne bør de fuldstændigt og nøjagtigt beskrive Ejendommen med de den paahvilende Byrder og de Indtægter og Udgifter, der kunne paaregnes af den, saaledes at det rimelige Indtægtsoverskud med Klarhed fremgaar af For

retningen, men der behøves intet specificeret Overflag at 13. Febr. affattes over Indtægter for sig og Udgifter for sig; derimod skal det fornødne angives angaaende Veligheden, Jordens Bestaand og Kulturstilstand, Bygningernes Vedligeholdelsestilstand og de andre særegne Omstændigheder, der maa have Indflydelse paa Værdien, saasom Besætningens Størrelse og dens Bestaand i det hele, og maa det oplyses, hvor vidt den tilstedeværende Besætning, derunder indbefattet Redskaber og Inventarium, staar i et passende Forhold til Ejendommens Kulturstilstand og Dyrkningsmaade.

13. Vedkommende Kredses Repræsentant sender, saa snart de ifølge Statuternes § 5 krævede Oplysninger ere komne til Stede, disse tillige med Laanebegæringen til vedkommende Herreds- eller Distriktsvurderingsmand, og denne, der betragtes som Formand for Forretningens Udførelse, forhandler da med vedkommende Steds Vurderingsmand om Dagen og Klokkeslettet til Forretningens Afholdelse, hvorom betimelig Underretning skriftlig meddeles Laansøgeren. Naar ikke særlige Omstændigheder derfor ere til Hinder, hvorom i saa Fald Underretning bliver at meddele Laansøgeren, skal Forretningen afholdes senest 14 Dage efter, at de nødvendige Oplysninger ere ihændekomne nævnte Formand. Er denne forhindret fra at udføre Forretningen, maa han uopholdeligt underrette Repræsentanten derom, og denne skal da tilstille en af vedkommende Herreds andre Vurderingsmænd Laanebegæring med Bilag; denne bliver da at betragte som Formand for Forretningen, som han udfører i Forening med vedkommende Vurderingsmand. Er denne forhindret fra at udføre Forretningen, henvender Formanden sig til en af Nabokommunernes Vurderingsmænd og foretager Forretningen i Forening med denne.

14. Til den berammede Tid gibe de paagældende Vurderingsmænd Møde paa Ejendommen, der skal vurderes, og foretage Forretningen; denne affattes straks skriftligt paa Trettende Hæfte.

13. Febr. Stedet og indsendes snarest muligt, forsynet med Mændenes og Laansøgerens Underskrift, tillige med de sendte Dphsninger til Repræsentanten.

15. Det paaligger Herredsburderingsmanden eller den, der træder i hans Sted, at føre Forretningen i Pennen, og skal han indføre Genparter af de af ham afholdte Forretninger i en til dette Brug indrettet Protokol, hvoraf han imod en Betaling af 50 Ore skal give Laansøgeren eller andre, som deri have lovlig Interesse, Udskrift.

16. Det er en Pligt for Foreningens Burderingsmænd saa vidt muligt at holde Dje med de pantsatte Ejendomme, og naar de erfare noget som helst, der med Hensyn til disse kan være af Betydning for dem at erfare, da øjeblikkeligt at gøre Indberetning derom til Bestyrelsen og Repræsentanten. Ligeledes ere Kommuneburderingsmændene pligtige til efter Bestyrelsens eller Repræsentantens Anmodning at foretage Eftersyn og afgive Indberetning i Anledning af Ejerskifter, Rentestancer m. m.; de erholde for hvert saadant Eftersyn et Bederlag af 2 Kr., der, naar Eftersynet sker paa Grund af Ejerskifte, udredes af Pantets nye Ejer.

17. Burderingsmændene erholde for hver Burderingsforretning, de afholde, 2 Kr. hver, men ingen Diæter Stedets Burderingsmand erholder ingen Befordringsgodtgørelse, undtagen naar han fungerer uden for den Kommune, i hvilken han bor, i hvilket Tilfælde han oppebærer 1 Kr. 35 Ore pr. løbende Mil, han maa rejse; derimod erholder Herredsburderings- eller Distriktsburderingsmanden for hver Burderingsforretning, han afholder, i Befordringsgodtgørelse enten en bestemt Betaling for hver Takstation, han foretager, eller ogsaa pr. løbende Mil, i begge Tilfælde efter en af Bestyrelsen fastsat Takst, som skal approberes af Indenrigsministeren, og 50 Ore i Godtgørelse for Porto, Papir m. m. Ligeledes erholder vedkommende Repræsentant

for hver afholdt Burderingsforretning 50 Ore for Porto, 13 Febr. Papir m. m. Ovennævnte Betalinger afholdes af det Beløb, som enhver Laansøger maa erlægge ved Indsendelsen af sin Laanbegæring.

18. Paa de Kejser, Herredsburderingsmanden foretager til Eftersyn af Panter, naar Bestyrelsen maatte forlange det, erholder han i Befordringsgodtgørelse 1 Kr. 35 Ore pr. løbende Mil og i Diæter 4 Kr. for en hel Dag og 2 Kr. for en halv (det er 6 Timer).

19. Taksationsforretningerne over jordløse Huse kunne afholdes Aaret rundt; over Huse med Jordtilliggende kun i Tidsrummet fra 1. April til 1. November, og de Laansøgere, der ikke inden hvert Aars 1. September til Repræsentanten have indgivet deres Begæring om Optagelse i Foreningen, kunne først vente Taksationsforretningen afholdt i det følgende Aar. Dog kan Bestyrelsen i særlige Tilfælde godkende, at Taksationsforretningen er afholdt uden for det anførte Tidsrum, naar Taksationsmændene erklære, at Aars-tiden ikke har været til Hinder for, at de have kunnet foretage Forretningen med fornøden Paalidelighed.

20. Ejeren er pligtig at meddele Taksationsmændene de Oplysninger om Ejendommens særlige Bestaffenhed, som disse maatte forlange.

21. Repræsentanten har at afgive sin Erklæring over enhver afholdt Burderingsforretning og om, hvilket Laan han mener at kunne anbefale. Bestyrelsen afgør derefter, om Laan kan bevilges eller ikke, og meddeler snarest muligt den vedkommende Underretning derom.

22. Naar Laan er bevilget, tilstiller Bestyrelsen Laansøgeren den Obligation, der bliver at udstede. Laansøgeren underskriver derefter denne Obligation i Overværelse af tvende Bitterlighedsvidner, hvilke medunderskrive til Bitterlighed, samt besørger den stemplet og tinglæst paa sin Bekostning og indsender den til Bestyrelsen. Naar denne finder

13. Febr. Obligationen i behørig Orden, og navnlig intet er at bemærke ved Tinglæsningspaategningen, udbetales Laanets Beløb til Laansøgeren eller hans befuldmægtigede tillige med Takationsgodtgørelsen; men for saa vidt der paa den pantsatte Ejendom hviler Forhæftelser, som ere til Hinder for, at den Foreningen tilbødte Sikkerhed kan træde i Kraft, kan Laanet først udbetales, naar de Forordninger, hvorved hine Forhæftelser begrundes, indleveres til Bestyrelsen, forsynede med fornøden Kvittering. Ved Laanets Udbetaling erlægges Laansøgeren $2\frac{1}{2}$ pCt. af Laanets Størrelse, hvoraf de to Femtedele tilfalde Foreningens Administrationsfond og de tre Femtedele dens Reserbefond, samt Betalingen for ældre Behæftelses Udskættelse af Pantebogen og Portoudgifter, men i øvrigt erlægges ingen Betaling til Foreningens Kasse, dens Bestyrelse, Embedsmænd eller Repræsentanter.

Kapitel 3.

Om Medlemmernes Forpligtelser og Ret- tigheder.

23. Laan tilstaaes af Foreningen med ikke under 50 Kr. og ikke over 3,000 Kr. i Summer, der ere defektive med 50. Enhver, der erholder Laan af Foreningen, er pligtig at modtage samme i de af Foreningen udstedte Obligationer efter disses paalydende Beløb, men naar en Laansøger fordrer det, er Bestyrelsen pligtig til uden Godtgørelse, men imod Erstatning af udlagte Omkostninger, at besørge Obligationerne omsatte i rede Penge. Foreningen er for øvrigt berettiget til at udbetale Laanene med rede Penge.

Rentegodtgørelse for Tiden fra den 11te i Terminsmaaneden, hvori Medlemmer indtræde, og til den paafølgende 1. Januar eller 1. Juli, fra hvilke Tidspunkter de i Anledning af Laanet udstedte Kasseobligationer forventes, gives ikke.

24. De af Foreningen tilstaaede Laan ere nopfigelige 13 Febr. fra Foreningens Side, saa længe vedkommende Medlem i enhver Henseende nøjagtigt opfylder de indgaaede Forpligtelser; men skulde han lade Pantet forfalde saaledes, at det ikke længere afgiver statutmæssig Sikkerhed, eller undlade at holde Bygningerne og Løssøret assureret imod Ildsvaade eller paadrage Pantet Restancer af Skatter, Afgifter, Præstationer eller med Hensyn til Behæftelser, som ere prioriterede i Ejendommen forud for Foreningens Fordring, er Bestyrelsen berettiget til at anse den tilbagebærende Rest af Laanet for straks forfalden til Udbetaling uden Opsigelse og at skride til Ejendommens Realisation.

25. Ethvert Medlem er pligtigt at tilstede Bestyrelsen, Repræsentanten eller dem, som af disse dertil bemyndiges, Afgang til paa enhver Tid at undersøge den pantsatte Ejendoms Tilstand og at meddele de Oplysninger, som i saa Henseende maatte forlanges.

26. Foreningens Medlemmer betale $4\frac{1}{2}$ pCt. aarligt af den oprindelige Gæld, indtil den er aldeles indfriet, hvilke $4\frac{1}{2}$ pCt. erlægges den 11. Juni og 11. December, hver Gang med det halve eller $2\frac{1}{2}$ pCt. Heraf tilfalder Administrationsfonden $\frac{1}{15}$ pCt. og Reservecfonden $\frac{1}{10}$ pCt.; af den tilbageblevne Del beregnes som Rente af den til enhver Tid skyldige Kapital $1\frac{3}{4}$ pCt., og Resten affrives som Afdrag paa Gælden. Denne vil saaledes i Løbet af højst 45 Aar være afbetalt; dog skulle de før 11. December 1888 indtraadte Medlemmer vedblive at indbetale $5\frac{1}{2}$ pCt. aarligt af deres oprindelige Laan, indtil Omkostningerne ved den den 1. Juli 1889 foretagne Konvertering af Foreningens Kasseeobligationer ere dækkede. Indtil dette er sket, afdrages hvert Aar de samme Beløb, som vilde have været at afdrage, hvis Konverteringen ikke havde fundet Sted.

13. Febr.

Tidspunktet for Retsættelsen bekendtgøres af Bestyrelsen inden vedkommende Terminsmaanedes Begyndelse.

De i Foreningen før 11. December 1888 indtraadte Medlemmer, som helt eller delvis udtræde af Foreningen, forinden Konverteringsomkostningerne ere dækkede, ville have at erlægge den paa dem faldne Del deraf, der beregnes som om Restbeløbet skulde dækkes i Udtrædelsesterminen.

Fremdeles er ethvert Medlem pligtigt til at tilsvare de yderligere Bidrag, som ifølge Repræsentantskabets Beslutning maa afkræves dem for at dække det Understud, som Foreningen maatte faa.

27. Ovennævnte halvvaarlige Ydelse $2\frac{2}{3}$ pCt. erlægges første Gang den 11. Juni eller 11. December, der følger efter Laanets Stiftelse. Ethvert Medlem af Foreningen, der ikke inden henholdsvis 1. August eller 1. Februar har betalt den i den nærmest foregaaende Termin forfaldne halvvaarlige Ydelse, skal, hvis Udlæg ikke straks finder Sted, erlægge en Bøde af $\frac{1}{4}$ pCt. af Hovedstolens Beløb, der tilfalder Foreningens Administrationsfond, naar Eftersyn i Henhold til Statutterne er foretaget enten af Repræsentanten eller Kommunevurderingsmanden.

Berigtiges Rentestancen og Bøden ikke straks, maa vedkommende Medlem vente, at Bestyrelsen uden Henstand vil lade den pantsatte Ejendom realisere til Dækning af saavel Kapital som Renter og øvrige Bidrag efter foregaaende Paragraf, samt skadesløse Omkostninger i Henhold til den udstedte Forordning.

28. De Bidrag, som Medlemmerne efter det foregaaende have at erlægge, betales med Landets Penge paa Foreningens Kontor eller, hvor i Jylland Bestyrelsen derhos maatte bestemme.

29. Ethvert Medlem er i øvrigt pligtigt at underkaste sig disse Statutters Bestemmelser og de Forandringer, som de paa statutmæssig Maade maatte undergaa, om hvilken

Forpligtelse den fornødne Bestemmelse skal udtrykkelig op- 13. Febr.
tages i den til Foreningen udstedte Obligation.

30. For ethvert Medlem holdes i Foreningens Bøger en særlig Konto, som til enhver Tid maa udvise dets Medlem bærende med Foreningen. Den Kvittering, som meddeles ethvert Medlem for Rentex, Kapitalafdrag og øvrige Bidrag i hver af de foranstørte Indbetalingsterminer, skal specificere de indbetalte Beløb og tillige nøjagtigt oplyse Størrelsen af det Restbeløb, som Medlemmet efter sin Konto i Foreningens Bøger er denne skyldigt.

31. Ethvert Medlem kan med den i den følgende Paragraf nævnte Begrænsning frigøre sig for sine Forpligtelser til Foreningen og saaledes udtræde af samme, naar han til Foreningen i en af de ovennævnte Terminer indbetaler saavel den af ham laante Kapital med Rentex som andre Bidrag, han ifølge Statutterne og den ham paahvilende solidariske Forpligtelse maatte have at erlægge. For saa vidt Indbetalingen af hans Kapitalgæld sker med de af Foreningen udstedte Obligationer efter disses paalydende Værdi, kan samme foregaa uden Opsigelse; men indbetales Kapitalgælden med rede Penge, kan Bestyrelsen fordrø i Maaneders Opsigelse. Ethvert Medlem kan ogsaa gøre ekstraordinære Afdrag paa sin Gæld i en af de ovennævnte Terminer, dog ikke med mindre Summer ad Gangen end 50 Kr. Saadanne Afdrag kunne erlægges uden Opsigelse, naar Betalingen sker med de af Foreningen udstedte Obligationer efter disses paalydende Værdi; men erlægges Betalingen med rede Penge, kan Bestyrelsen fordrø i Maaneders Opsigelse. Naar et Medlem frivilligt gør Afdrag paa sin Gæld eller helt ndbetaler denne, har han til Reserverfonden at erlægge en Rendelse af $\frac{1}{2}$ pCt. af den frivilligt gjorte Indbetaling, og tilfalder det af ham gjorte Indskud Foreningens Fond, naar han helt udtræder.

13. Febr.

32. Naar et Medlem udtræder af Foreningen, opgøres hans Mellembærende med denne i Henhold til den for ham førte Konto; men der meddeles ham ikke Tilstaaelse for Ophøret af den ham paahvilende solidariske Forpligtelse, førend det løbende Aars Regnskab er aflagt og decideret.

33. Naar et Medlem ønsker, at en Del af den af ham pantsatte Ejendom fritages for Behæftelsen til Foreningen, kan saadant ske efter Bestyrelsens Afgørelse enten derved, at han indbetaler til Foreningen en saa stor Del af den skyldige Kapital, som den Del af Ejendommen, der skal frigøres for Behæftelsen, stønnes at udgøre af den hele pantsatte Ejendom, eller — saafremt hin Del af Ejendommen overgaar til en ny Ejer, — ved, at denne indtræder i Foreningen som Interessent for det Beløb, der af Gældens daværende Størrelse stønnes at maatte falde paa denne Del af Ejendommen. Den nye Ejers halvårlige Bidrag bestemmes selvfølgelig i Forhold til den oprindelige Gæld. Ingen kan imidlertid saaledes optages som Medlem i Foreningen for et mindre Beløb end 50 Kr. og kun, for saa vidt der i øvrigt intet findes at erindre imod hans Optagelse. I saadanne Tilfælde kan Bestyrelsen fordre en ny Taksationsforretning paa Laantagerens Bekostning afholdt over de paagældende Ejendomme.

34. Naar et Laan ønskes forøget, maa der forholdes som med et nyt Laans Meddelelse.

35. I Tilfælde af, at den til Pant stillede Ejendom sælges, kan Køberen indtræde ganske i Sælgerens Forhold til Foreningen imod ny Obligations Udstedelse, dog paa Betingelse af, at den pantsatte Ejendom for Køberens Regning underkastes Eftersyn af Kommunevurderingsmanden, og, om Bestyrelsen forlanger det, undergives ny Taksation og derefter befindes at hve statutmæssig Sikkerhed, samt at

der i øvrigt intet findes at erindre mod Køberens Optagelse 13. Febr. i Foreningen. Den, der ved Købekontrakt eller Skøde sælger en til Foreningen pantsat Ejendom eller en Del deraf, skal inden tre Maanedes efter Overdragelses-Dokumentets Oprettelse gøre Anmeldelse derom til Bestyrelsen. Undlader han dette, skal han, for saa vidt Bestyrelsen maatte fordre det, erlægge en Bøde af $\frac{1}{2}$ pCt. af Hovedstolens Beløb. Bestyrelsen kan fritage den nye Ejer for at udstede en ny Obligation til Foreningen, naar han indsender skriftlig Erklæring fra Obligationens Udsteder om, at denne ikke har noget imod vedblivende at hæfte personligt for Laanet, og den nye Ejer ogsaa ved et særskilt Dokument paatager sig det personlige Ansvar for Laanet.

Undlader den nye Ejer paa Bestyrelsens Opfordring enten at udstede ny Obligation eller paa den anførte Maade at paatage sig det personlige Ansvar, medfører dette, at Laanet er forfaldent til Betaling straks uden videre Opsigelse.

Kapitel 4.

Om Foreningens Fonds og Obligationer.

36. Foreningens Amortisationsfond bestaar af de af dens Medlemmer erlagte Renter af modtagne Laan og af Afdragene paa disse Laan. Samtlige disse Midler skulde anvendes til Forrentning og Indfrielse af de af Foreningen udstedte Obligationer.

37. Foreningens Administrationsfond bestaar 1) af den Understøttelse, der af Statskassen er ydet Foreningen en Gang for alle til dens første Indretning, 2) af den aarlige Ydelse af $\frac{2}{15}$ pCt. af Medlemmernes oprindelige Gæld (§ 26), 3) af to Femtedele af det Bidrag, Medlemmerne en Gang for alle erlægge ved deres Indtrædelse i Foreningen (§ 22), 4) af de Bøder, Interessenterne erlægge.

13. Febr. Det er Fondens Bestemmelse at afholde Foreningens Administrationsudgifter.

Foreningens Reservecfond bestaar 1) af den aarlige Ydelse af $\frac{1}{5}$ pCt. af Medlemmernes oprindelige Gæld (§ 26), 2) af tre Fenttedele af det Bidrag, Medlemmerne erlægge ved deres Indtrædelse i Foreningen (§ 22), 3) af de ikke hævede Rente- og Kapitalbeløb, 4) af Renter af de Effekter, Fonden maatte være i Besiddelse af, og 5) af al anden tilfældig Indtægt. Det er denne Fonds Bestemmelse at dække de Tab, som Foreningen ved sine Medlemmer eller paa anden Maade maatte lide, samt at yde Administrations- og Amortisationsfonden de fornødne Tilskud. Naar Fondens Beholdning overstiger 5 pCt. af den Foreningens paahvilende Gæld, kan det ved Repræsentantskabets Beslutning bestemmes, hvorledes dette Beløb kan komme Medlemmerne til Gode.

38. Naar et Pant maa overtages af Foreningen, og det ikke inden 12 Uger efter Overtagelsen er solgt, skal der i den første halvaarlige Termin, der indtræffer efter 12 Ugers Forløb efter Overtagelsen, inddrages og annulleres et Beløb af de af Foreningen udstedte Obligationer, der svarer til en Tredjedel af den paa Pantet hvilende Gæld til Foreningen, og i hver af de to første derpaa følgende halvaarlige Terminer et lignende Beløb. Pantet skal stilles til offentlig Auktion inden Udløbet af et Aar efter Overtagelsen; for saa vidt det ikke sælges, kan det for Fremtiden kun opføres i Foreningens Bøger med et Beløb, som ikke overstiger det højeste ved Auktionen gjorte Bud. Det er for øvrigt en Selskabsregel, at det aarlige Regnskab bør indeholde en særlig for hvert af de saaledes overtagne Panter opgjort Status, saavel for dem, der ved Regnskabsaarets Udløb endnu ere i Foreningens Besiddelse, som for dem, der i Aarets Løb ere afhændede. Bestyrelsens

aarlige Beretning til Repræsentantskabet maa da, naar det 13. Febr. maatte være nødvendigt, meddele yderligere Oplysninger til at tydeliggøre bemeldte Status. Ved det aarlige Regnskabs Indsendelse bliver det at meddele Indenrigsministeren, for saa vidt der i saadan Anledning er foretaget noget paa Generalforsamlingen. Af den Del af det tidligere Laan, for hvilken, som foranført, ikke annulleres Kasseobligationer, bliver der i saadanne Tilfælde at erlægge statutmæssige Renter og Afdrag, som om saadanne endnu indstod i den overtagne Ejendom, og vil det da paahvile Reserverfonden at udrede den Del af bemeldte Afdrag og Renter, som Ejendommens Indtægter ikke maatte tilstrække at bestride.

39. De af Foreningen udstedte Obligationer affattes efter den af Repræsentantskabet vedtagne Formular med saavel dansk som tysk Tekst og underskrives af Bestyrelsen. De udfærdiges i Summer paa 2,000, 500, 400, 200 og 50 Kr., hver af disse Størrelser med sit særlige Litra, og hver Obligation forshues med Løbenummer. Obligationerne lyde paa Ihændehaveren, men kunne noteres paa Navn hos Foreningen. I Obligationerne ansøres saavel den aarlige Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt., der oppebæres af samme og garanteres af Staten, som hvorledes der efter Statutterne forholdes med Indfrielsen. Med Obligationerne udleveres Talons med Renteanvisninger for mindst 20 Aar, og naar den sidste af disse er forfalden og indleveret, eller naar Indfaldelse af Renteanvisninger maatte finde Sted, erholdes ny Talon med Renteanvisninger imod den ældre Talons Aflevering.

40. Rente udbetales hver 1. Juli og 2. Januar med Halvdelen af dens aarlige Beløb mod Aflevering af den tilsvarende Renteanvisning. Udbetalingerne ske paa Foreningens Kontor i Kjøbenhavn, men Bestyrelsen kan ogsaa foranstalte, at de, om fornødent gøres, foregaa i andre af de større Købstæder her i Landet, saavel som paa

13. Febr. en eller flere af Udlandets større Handelspladser. Naar Renteudbetalingen sker indenfor Foreningens Kontor, vil det senest 14 Dage før Forfaldstiden blive bekendtgjort i den til offentlige Bekendtgørelser for hele Landet autoriserede Avis. Af de Rentebeløb, der ikke hæves til Forfaldstid, svares ingen Rente.

41. De af Foreningen udstedte Obligationer kunne ikke opsiges af Ejeren, men i enhver af de to halvårlige Terminer 11. Juni og 11. December skal den Amortisationsfonden tilhørende Beholdning, efter at de skyldige Renter af Obligationerne ere fradragne, anvendes til Indløsning af de af Foreningen udstedte Obligationer efter Lodtrækning under Kontrol af Notarius publicus. Lodtrækningen skal foretages saa betimeligt, at de udtrukne Nummere 6 Maanedes før Udbetalingsterminen kunne bekendtgøres og dermed de paagældende Obligationer indfalder i den til offentlige Bekendtgørelser for hele Landet autoriserede Avis.

42. Paa foransførte Maade og med foransførte Bærfel kan Foreningen til enhver Termin opsigte enten samtlige udstedte Obligationer eller en Del deraf. Efter den Termin, i hvilken en Obligation forfalder til Udbetaling, svares ingen Rente af samme.

43. De til Udbetaling forfaldne Kapital- og Rentebeløb, der ikke hæves inden 20 Aar efter Forfaldstiden, hjemfalder til Foreningens Reservecfond. Med Hensyn til Mortifikationen af bortblevne Obligationer og Renteanvisninger forholdes efter den almindelige Lovgivnings Bestemmelser.

44. De ifølge Lodtrækningen indfrieede eller ved Indbetalinger af Laan benyttede Obligationer maa ingen Sinde igen sættes i Omløb, men skulle tilligemed Talons og Renteanvisninger straks paa en saadan Maade annulleres, at de derved gøres ugyldige, og henlægges i Foreningens

Kasse, indtil de ved Regnskabsaarets Slutning tillige med 13. Febr. de i dette indløste Kenteanvisninger opbrændes af Notarius publicus, hvis Aktsbeskrivelse af Opbrændingen forevises Revisorerne.

45. Der maa til ingen Tid cirkulere et større Beløb af Gældsforfrivninger imod Foreningen end det Beløb, som Foreningen ejer af de af dens Medlemmer udstedte Panteobligationer. Saafremt Foreningen lider noget Tab hos noget Medlem, bliver dette, for saa vidt det ikke kan dækkes af Reserverfondens Beholdning, at fordele paa de øvrige Medlemmer i det Forhold, hvori de ere lodtagne i Foreningen, og disse ere da pligtige til inden for Grænserne af den dem efter disse Statutter paahvilende solidariske Forpligtelse at indbetale det dem paalignede Bidrag til Foreningen i dennes Kasse senest 3 Maaneder efter at Bestyrelsen derom har udstedt offentlig Bekendtgørelse.

46. Saasnart Statskassen i Kraft af den ved Loven af 28. Maj 1880 tilfagte Rentegaranti har maattet hde Tilskud til Kreditorernes Fyldestgørelse. har Bestyrelsen uopholdeligt at træffe Foranstaltning til Beløbets Dækning ved Udskrivning hos Interessenterne i Henhold til det disse paahvilende solidariske Ansvar.

Kapitel 5.

Om Foreningens Bestyrelse.

47. Den øverste besluttende Myndighed i alle Foreningens Anliggender er hos Generalforsamlingen, der bestaar af Foreningens Medlemmer og Repræsentanter. Under Ansvar til Generalforsamlingen bestyres Foreningens Anliggender af en Bestyrelse og et Repræsentantskab i Overensstemmelse med de efterfølgende Regler.

48. Bestyrelsen bestaar af en Formand, en administrerende Direktør og 3 Meddirektører, hvilke vælges af Repræsentanterne, dog at Formandens Valg altid maa stad-

13. Febr. fæstes af Indenrigsministeren; forkastes Valget, skal en ny Formand vælges, som paany maa søge Stadfæstelse, og saa fremdeles. Bestyrelsens Medlemmer vælges for et Tidsrum af 5 Aar, saaledes at det af disse, der har fungeret i 5 Aar, afgaar. Bestyrelsesmedlemmerne tiltræde deres Stilling med det nye Regnskabsaars Begyndelse, efter at de ere valgte. Naar et Bestyrelsesmedlem afgaar ved Døden eller paa anden Maade har Forfald, kan Repræsentantskabets Formand konstituere en midlertidigt til indtil næste Repræsentantskabsmøde at fungere i hans Sted; for saa vidt angaar Formanden og den administrerende Direktør, skal Indenrigsministeren stadfæste Konstitutionen. Bestyrelsens Sæde skal være i Aalborg, men Forandring heri kan gøres efter Bestyrelsens Indstilling af Repræsentantskabet. Naar Bestyrelsens Sæde forandres, sker Indberetning derom til Indenrigsministeren, og Forandringen bekendtgøres paa samme Maade som for den ordinære Generalforsamling bestemt.

49. Den administrerende Direktør forestaar Foreningens daglige Forretninger og besørger navnlig Korrespondancen samt har overhovedet det nærmere Tilsyn med den hele Forretningsførelse.

50. Alle Begæringer om Laan af Foreningen samt de i §§ 33 og 35 omhandlede Anliggender afgøres af Bestyrelsen. Afgørelsen, der, for saa vidt angaar Laanets Størrelse, er endelig, træffes ved Stemmeslæthed. Bestyrelsen udfærdiger og underskriver paa Foreningens Begne dennes Kasseobligationer. Den drager Omsorg for, at de bevilgede Laan komme Laansøgeren i Hænde enten i Obligationer eller i rede Penge. Den paafer, at Medlemmernes Kenter og øvrige Bidrag til Foreningen indkomme i rette Tid. Den fører Tilsyn med Panternes Vedligeholdelse, saa ofte den anser det nødvendigt. Den tager Beslutning om, naar et bevilget Laan i Medhold af disse Statuter skal op-

figes eller Ewangsmidler skulle anvendes imod de Medlem- 13. Febr.
mer, som paadrage sig Restancer til Foreningen, eller som
tilfidesætte Statutternes Bestemmelser. Den besørger Ren-
terne af Foreningens Obligationer udbetalte i rette For-
faldstid og drager Omfarg for, at de efter Rodtrækningen
forfaldne Obligationer indfries. Den drager Omfarg for,
at den tilstedeværende Kassebeholdning gøres frugtbringende
enten ved Optrøb af Foreningens Obligationer eller paa
anden betryggende Maade. I det hele taget har Be-
styrelsen at besørge alle løbende Forretningsager og at vare-
tage Foreningens Anliggender paa bedste Maade overens-
stemmende med Statutterne og en af Repræsentantskabet
efter Bestyrelsens Indstilling vedtagen Forretningsorden.

51. Bestyrelsen antager den fornødne Medhjælp til
Besørgelsen af Kassererforretningerne og Bogholderiet m. m.
Det fast ansatte Kontorpersonales Løn fastsættes af Repræ-
sentskabet efter Bestyrelsens Forslag.

52. Foreningens Regnskabsaar regnes fra 1. April til
31. Marts. For hvert Kvartal forfattes særlige Ekstrakter
over de foregaaede Ind- og Udbetalinger. Det aarlige
Regnskab opgøres inden paafølgende 15. Juni, og Regn-
skabs ekstrakten opgøres inden 3 Uger efter hvert Kvartals
Udløb.

53. Bestyrelsen foranstalter det aarlige Regnskab i
revideret Stand fremlagt for Repræsentantskabet og Ge-
neralforsamlingen samt offentliggjort og besørger saavel
dette som Kvartals ekstrakterne indsendte til Indenrigsmini-
steren.

54. Foreningens Repræsentantskab bestaar af en For-
mand, der ikke behøver at være Repræsentant for nogen
Kreds, samt af i det mindste een Repræsentant for hvert af
Sjællands Amt. Repræsentanterne behøve ikke at være
Medlemmer af Foreningen. Naar Medlemmernes Antal
eller de lokale Forhold i noget Amt gøre saadant tilraadeligt,

13. Febr. kan det samlede Repræsentantskab dele Amtet i flere Repræsentantskabskredse. I hver Repræsentantskabskreds udnævnes desuden en Suppleant. Repræsentanternes Formand vælges paa tre Aar af den ordinære Generalforsamling. Valg af Repræsentanter og Suppleanter foretages af de i den paagældende Kreds bosiddende Medlemmer. Repræsentanter og Suppleanter fungere i tre Aar, og en Tredjedel afgaar hvert Aar. Valget ledes af Repræsentantskabets Formand. Til Valgets Gyldighed fordres over Halvdelen af de afgivne Stemmer.

Repræsentantskabets Formand og Repræsentanterne tiltræde deres Stilling med det nye Regnskabsaars Begyndelse, efter at de ere valgte.

55. Repræsentanterne forsamles i det mindste en Gang aarligt paa det Sted, som af Bestyrelsen og Repræsentanterne ved Stemmeslæthed bestemmes. For at de kunne tage gyldig Beslutning, fordres, at Halvdelen af Repræsentanterne ere til Stede, og at over Halvdelen af de tilstedeværende ere enige i Beslutningen. Til Gyldigheden af de Valg, som i Repræsentantskabsmøderne ere at foretage, fordres ligeledes over Halvdelen af de afgivne Stemmer. Det aarlige Repræsentantskabsmøde afholdes i September Maaned. Repræsentantskabets Formand leder Forhandlingerne i Møderne. Repræsentantskabets Møder ere offentlige; dog kunne to Trediedele af de tilstedeværende Repræsentanter beslutte at afholde Mødet for lukkede Døre.

56. I det aarlige Repræsentantskabsmøde aflægger Bestyrelsen Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Regnskabsaar samt fremlægger Regnskabet med Revisorerens Bemærkninger og Besvarelse herpaa samt Afskrifter af de i det forløbne Regnskabsaar og senere afgivne Kvartalsekstrakter. Repræsentantskabet giver Decision paa Regnskabet, hvorefter dette med Revisionens Bemærkninger og Repræsentantskabets Decision tilstilles Indenrigsministeriet, der deciderer Regnskabet for sit Vedkommende og meddeler Bestyrelsen Kvit-

tering for rigtig Regnskabsaflæggelse. Der foretages derefter 13. Febr. de Valg, som Repræsentantskabet har at udføre, samt forhandles og afgøres de Spørgsmaal, som enten af Bestyrelsen eller nogen af Repræsentanterne eller af Foreningens Medlemmer ere fremsatte. De Begæring om Optagelse i Foreningen, som af Bestyrelsen maatte være afflaede, skulle paa vedkommendes Forlangende af Bestyrelsen forelægges det samlede Repræsentantskab til Afgørelse under eventuel Appel til Generalforsamlingen.

57. Ekstraordinære Repræsentantskabsmøder afholdes, naar enten Repræsentantskabets Formand eller Bestyrelsen finder Anledning til at forlange indkaldt saadanne eller mindst en Tredjedel af Repræsentanterne forlanger det.

58. Repræsentantskabets Formand foranstalter Tiden og Stedet til Repræsentantskabsmøderne bekendtgjorte med mindst 14 Dages Varjel, men ekstraordinære Repræsentantskabsmøder kunne dog i paatrængende Tilfælde indkalbes med 8 Dages Varjel. Formanden bør senest 8 Dage før et Mødes Afholdelse meddele enhver Repræsentant særlig Underretning derom med kort Angivelse af de Sager, som ville komme under Forhandling.

59. De Sager, som noget Medlem ønsker forelagte i Repræsentantskabsmødet, maa inden 14 Dage før Mødets Afholdelse være anmeldte for Formanden. I de ekstraordinære Repræsentantskabsmøder kunne kun de Sager, der have foranlediget Mødets Afholdelse, komme under Afgørelse. Undtagelser fra disse Bestemmelser kunne dog ske med Samtykke af $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende stemmeberettigede.

60. Repræsentantskabet har at tage Beslutning om Planen for Foreningens Virksomhed og i det hele at varetage Foreningens Liv paa bedste Maade samt at paase, at Foreningens Statutter overholdes. Det er berettiget til at suspendere Bestyrelsens Medlemmer og den valgte Revisor, men til en saadan Beslutnings Gyldighed udfordres, at to Tredjedele af Repræsentanterne have været til Stede, og at

13. Febr. over Halvdelen af de tilstedeværende Repræsentanter har været enig i Beslutningen, samt at Beslutningen, for saa vidt den angaar Bestyrelsens Formand, stadfæstes af Indenrigsministeren.

61. Bestyrelsens Medlemmer deltage i Repræsentantskabsmøderne og have Stemme ved Afgørelsen lige med Repræsentanterne undtagen i de Sager, hvor der er Spørgsmaal om Ansvar for Forretningsførelsen eller Valg af Direktør og Revisor. En Repræsentant og et Bestyrelsesmedlem er ikke stemmeberettiget i de Sager, der vedrøre deres egne Interesser. I Tilfælde af Stemmелighed gør Repræsentantskabets Formands Stemme Udslaget.

62. Inden en Maaned, efter at det aarlige Regnskabsmøde er afholdt, skulle Repræsentanterne hver i sin Kreds med mindst 8 Dages Varjel ved Befeudtgørelse i en af Amtets Aviser indkalde de i Kredsen boende Medlemmer af Foreningen til Møder paa bekvemlige Steder, i Reglen et Møde for hvert to Herreder. Paa disse Møder skulle Repræsentanterne fremlægge den af Bestyrelsen meddelte Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar og det offentliggjorte Regnskab samt en Ekstrakt af, hvad der er vedtaget paa det aarlige Repræsentantskabsmøde.

63. Repræsentanterne have at være opmærksomme paa, om de til Foreningen pantsatte Ejendomme tabe i Værdi, og ere pligtige at gøre Indberetning til Bestyrelsen, naar de formene, at en til Foreningen pantsat Ejendom ikke holdes i tilbørlig Stand. De ere ogsaa pligtige at meddele Bestyrelsen de Erklæringer og Oplysninger, som denne forlanger. Bestyrelsen har senest inden henholdsvis hvert Aars 1. Februar og 1. August at afgive til vedkommende Repræsentant en Liste over de i dennes Kreds værende Medlemmer, der staa til Restance med deres halvaarlige Ydelse, og skal, for saa vidt ikke allerede Bestyrelsen har fundet det nødvendigt at foretage retslige Skridt til vedkommende Pants

Realisation, Repræsentanten, enten selv eller ved Kommune- 13. Febr.
 vurderingsmanden, snarest muligt foretage et Eftersyn af de
 paagældende Pantter og indsende Betænkning om disse til
 Bestyrelsen, hvorefter denne tager Bestemmelse om, hvad
 der videre skal foretages. Repræsentanten eller under
 dennes Forsald Suppleanten skal derhos i det mindste hvert
 femte Aar besigtige de til Foreningen pantsatte Ejendomme,
 saaledes at ca. en Femtedel af disse efter Omgang aarligt
 besigtiges.

64. Af Indevrigsministeren udnævnes den ene af Re-
 visorerne, af Repræsentantskabet den anden. Reglementet
 for Revisionen fastsættes af Indevrigsministeren. Revi-
 sorerne gennemgaa det aarlige Regnskab og efterse den isølge
 samme tilstedeværende Beholdning saavel af Aktiver som
 Penge og have navnlig at bevidne, at de indfrieede Obliga-
 tioner og Renteanvisninger ere blevne annullerede og op-
 brændte overensstemmende med Statutternes Forskrifter.
 Revisorerens Bemærkninger skulle være Bestyrelsen tilstillede
 inden hvert Aars 25. August; Bestyrelsens Besvarelser her-
 paa afgives inden 8 Dage efter Udsættelsernes Modtagelse;
 Revisorerne maa dernæst inden 8 Dage erklære, om de finde
 Bestyrelsens Besvarelse fyldestgørende eller ikke, og afgive et
 Forslag til Repræsentantskabet, om Regnskabet kan af samme
 kvitteres, eller om Ansvar er at paalægge nogen. I øvrigt
 kan Repræsentantskabets Formand i Forening med Be-
 styrelsen, naar det af Revisionen begæres, ansætte fornøden
 Medhjælp ved denne, dog at, om Revisionen ikke føler sig
 tilfredsstillet ved den ansatte Medhjælp, Afgørelsen er hos
 Indevrigsministeren.

65. Den af Repræsentantskabet valgte Revisor fungerer
 i to Aar. For ham vælges en Suppleant. Skulde i
 Aarets Løb saavel den valgte Revisor som Suppleanten faa
 Forsald, forinden Regnskabet er revideret, kan Repræsentant-
 skabets Formand bestikke en duelig Mand til at deltage i

13. Febr. Revisionen, indtil det aarlige Repræsentantskabsmøde afholdes. Revisionen har Afgang til paa Foreningens Møder at udtale sig om dens Anliggender, men den har ikke Stemmeret.

66. Der skal aarligt afholdes en Generalforsamling af Foreningens Medlemmer, hvilken bør afholdes saa vidt muligt umiddelbart efter det aarlige Repræsentantskabsmøde paa samme Sted som dette. Derhos kan saavel Bestyrelsen som en Tredjedel af Repræsentanterne eller mindst 100 Medlemmer forlange en ekstraordinær Generalforsamling afholdt. Naar der skal afholdes Generalforsamling, bestemmer Repræsentantskabets Formand Tiden dertil og bekendtgør dette med mindst 14 Dages Varjel i de lokale Blade efter Bestyrelsens Bestemmelse, hvilken Bekendtgørelse da maa indeholde en kort Angivelse af de Sager, som skulle forhandles. Ekstraordinære Generalforsamlinger afholdes paa det Sted, hvor Foreningens Bestyrelse og Repræsentantskabets Formand finde det beejligt.

67. Paa den aarlige Generalforsamling fremlægges den Repræsentantskabet af Bestyrelsen meddelte Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar saavel som Regnskabet med Revisionens Bemærkninger og Besvarelse. Der tages derhos Bestemmelse om de Besværinger, som maatte være indgivne om, at der enten af Bestyrelsen eller af det samlede Repræsentantskab er nægtet nogen Optagelse i Foreningen, samt om de øvrige Sager, som maatte foreligge. I Tilfælde af, at der er Spørgsmaal om Forandringer i disse Statutter, saavel som naar Repræsentantskabet har suspenderet nogen af Repræsentanterne, Bestyrelsesmedlemmerne eller den valgte Revisor, og den paagældende forlanger det, eller naar Bestyrelsen tror at burde vægre sig ved at udføre nogen af Repræsentantskabet tagen Beslutning, uden at Repræsentantskabet, naar saadan Vægring er frem-

fat, vil forandre sin Beslutning, skal Sagen forelægges en 13. Febr. Generalforsamling til Afgørelse.

68. Ethvert Medlem af Foreningen og enhver Repræsentant i denne er berettiget til at møde paa Generalforsamlingen og afgive Stemme. Bestyrelsens Medlemmer have Afgang men ikke Stemmeret; denne kan kun udøves af de paa Generalforsamlingen tilstedeværende Repræsentanter og af de Medlemmer, som godtgøre deres Ret ved at forevise Kvittering for, at forfaldne Ydelser til Foreningen ere betalte. Til at fatte Beslutning udfordres, at i det mindste 30 stemmeberettigede have været til Stede paa Generalforsamlingen. Er dette ikke Tilfældet, berammes en ny Generalforsamling med mindst 14 Dages Varfel til Afholdelse paa det Sted, hvor Foreningen har sit Sæde, hvorom Bekendtgørelse under Paaberaabelse af nærværende Paragrafer paa den i § 66 fastsatte Maade, og denne Generalforsamling er da berettiget til at tage Beslutning uden Hensyn til, hvor mange Medlemmer der ere til Stede. Enhver Beslutning af Generalforsamlingen maa for at være gyldig være billiget af over Halvdelen af de afgivne Stemmer.

69. Ved alle Omvalg kunne de fratrædende genvælges. Naar nogen fratræder sin Bestilling uden for sin Tur, fungerer den, der vælges i hans Sted, kun i det Tidsrum, der er tilbage, indtil den fratraadte efter Tur skulde være fratraadt.

70. Formanden for Bestyrelsen erholder i aarlig Løn 1,000 Kr., den administrerende Direktør 5,000 Kr., og hver af de tre andre Bestyrelsesmedlemmer 500 Kr.

71. Repræsentanterne lønnes hver med 200 Kr. aarligt samt erholde 1 Kr. for hver Burdering, der afholdes i vedkommendes Kreds i Anledning af ansøgte Laan. Revisorerne lønnes hver med 1,000 Kr. aarligt. Naar Suppleanten fungerer, oppebærer han i sin Funktionstid det Bederlag, som er tillagt den, i hvis Sted han fungerer.

13. Febr.

72. Naar Bestyrelsesmedlemmer, Repræsentanter, herunder Repræsentantskabets Formand, og Rejsejører foretage Rejser i Foreningens Anliggender, erholde de 6 Kr. i Diæter dagligt foruden Rejsegodtgørelse, beregnet ved Rejser paa Jernbaner efter 2. Klasse's Takst, og ved Dampskibsrejser efter 1. Klasse's Takst. De erholde 2 Kr. i Befordringsvederlag for hver Mil, de have at rejse uden for Jernbane og Dampskib, dog at Repræsentanterne for det i § 62 omhandlede ordinære Eftersyn ikke oppebære Diæter eller Befordringsgodtgørelse, men erholde 1 Kr. for hvert besigtiget Pant.

73. Diæter og Befordringsvederlag afholdes af Foreningens Kasse efter indgiben, af Bestyrelsen anvist Regning.

74. Forandring i disse Statutter kan kun foretages ved en paa den foran foreskrevne Maade sammenkaldt Generalforsamlings Beslutning, og træder først i Kraft, naar samme er stadfæstet af Indenrigsministeren. Beslutning om Foreningens Opløsning har dog først Gyldighed, naar den, efter at være vedtagen paa en Generalforsamling, atter paa en i samme Tid paa den anførte Maade med mindst 4 Ugers Varfel sammenkaldt Generalforsamling tiltrædes af $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer og derhos stadfæstes af Indenrigsministeren. I saadant Tilfælde deles Foreningens Formue mellem Medlemmerne i samme Forhold, i hvilket de ere pligtige at deltage i lidte Tab, men intet Medlem kan uden sit Samtykke ved en saadan Beslutning paalægges at indbetale sin Gæld til Foreningen i kortere Tid, end det hjemles ved hans udstedte Panteobligation og Foreningens Statutter, ligesom ikke heller noget Medlem er pligtigt uden eget Samtykke i øvrigt at taale nogen Forandring i det Retsforhold, hvori han efter sin Panteobligation og Foreningens Statutter staar til Foreningen.

Foranstaaende reviderede Statutter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland, der

træde i Stedet for de under 9de August 1880 approberede 13. Febr. Statutter og de dertil sig sluttende senere Tillæg stadfæstes herved i Henhold til Lovene af 28. Maj 1880 og 12. Maj 1882.

Hvilket i Overensstemmelse med førstnævnte Lovs § 6 bringes til offentlig Kundskab.

**Bekendtgørelse ang. de private lærde Skolers og 16. Febr.
Realskolernes videnskabelige Samlinger. (Ministeriet Nr. 25.
for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

Efter at Ministeriet ved Cirkulære til samtlige lærde Skoler og Realskoler af 3. Maj 1890 har anordnet en offentlig Kontrol med Anvendelsen af de Statsbidrag, der ydes dels til Vedligeholdelse og Supplering af de eksamensberettigede Skolers Samlinger af fysiske Apparater, dels til Anskaffelse af saadanne Samlinger for andre Skoler, har man fundet det nødvendigt i Tilslutning til bemeldte Cirkulære at fastsætte nærmere Regler for Udbetalingen af de her omhandlede Statstilskud, saaledes som det vil fremgaa af det følgende:

De ved Cirkulæret af 5. Marts 1888 anordnede Samlinger af naturhistoriske Præparater blive herved underlagte de samme Regler som de fysiske Apparatsamlinger, idet den tekniske Inspektør, der ifølge det foran nævnte Cirkulære er beskikket til ved regelmæssige Besøg at føre Tilsyn med de eksamensberettigede Skolers Apparatsamlinger og derved tage Bestemmelse om de nødvendige Reparationer og Suppleringer, tillige efter Samraad med vedkommende Skolebestyrer og Faglærere bør kunne afgøre, hvor meget der skal anvendes til Vedligeholdelse af de naturhistoriske Samlinger. Kun paa denne Maade vil det Beløb, der hvert Aar habes til Disposition for Skolernes videnskabelige Samlinger, blive brugt til den endeligste Bestemmelse af de nødvendige Reparationer og Suppleringer.

16. Febr. stabelige Samlinger i det hele, kunne fordeles efter Skolernes Fornødenhed.

Som Følge heraf skulle alle Regninger for nye Anskaffelser og for Reparationer, hvad enten de angaa den ene eller den anden Art af Samlinger, forinden Udbetalingen indsendes til den tekniske Inspektør (for Tiden J. E. Hornung, Konservator ved den polytekniske Læreaanstalt) med Skolens Attest angaaende Regningens Rigtighed. Finder Skolen noget at udsætte paa de modtagne Genstande eller de foretagne Reparationer, maa de herhen hørende Spørgsmaal saa vidt som muligt ved samme Lejlighed indstilles til Afgørelse gennem Inspektøren.

For saa vidt Regningen derefter er bleven godkendt, navnlig med Hensyn til de beregnede Priser, skal den tekniske Inspektør, efter hvad der af Hensyn til Leverandørens Bopæl maa anses for hensigtsmæssigt, enten anvise Regningen til Udbetaling ved Universitetskæsturen eller tilbagejende den til Udbetaling ved Skolen selv.

De Beløb, som efter det anførte foreløbig blive at udbetale af Skolerne selv, blive dem refunderede af Universitetskæsturen, efter at alle Regninger for det paagældende Finansaar med behørig Kvittering ere indsendte dertil, hvilket maa ske paa een Gang og senest inden Finansaarets Udløb den 1. April. Forlods Refusion af enkelte Regninger kan dog forventes, naar det af Skolen udlagte Beløb udgør mindst 100 Kr.

Enhver Regning bør, hvad enten den indsendes til den tekniske Inspektør eller til Universitetskæsturen, være ledsaget af en Skrivelse, hvori det angives, om den angaar et til Anskaffelsen af nye Samlinger af Ministeriet bevilget Tilskud (Sorø Akademis Konto 16 a) eller de af Inspektøren bestemte Summer til Vedligeholdelsen af Samlinger (Sorø Akademis Konto 16 b).

Alle Henvendelser til Ministeriet om Anvisning af de 16. Febr. her omhandlede Beløb bortfalde for Fremtiden, hvorimod Ansøgninger om Tilskud til Anstæffelse af nye Samlinger ligesom hidtil indsendes inden hvert Aars 1. April.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til de lærde 16. Febr. Skolers Rektorer og Forstanderskaber) ang. Anvendelsen af de Beløb, som af den almindelige Skolefond tilskydes til Vedligeholdelse og Supplering af de lærde Skolers videnskabelige Samlinge .

Foranlediget ved en hertil indkommen Forespørgsel angaaende Regnskabsføringen over de Beløb, der under den ved Cirkulæret af 3. Maj 1890 anordnede Kontrol anvendes til Vedligeholdelse og Supplering af de lærde Skolers videnskabelige Samlinger, skal Ministeriet tjenstligst meddele Dhr. Rektorer og Skoleforstandere følgende til nærmere Oplysning og fornøden Sagttagelse.

Bestemmelserne i det ovennævnte Cirkulære have kun Hensyn til Anvendelsen af de Beløb, som af den almindelige Skolefond fordeles mellem de enkelte Skoler uden for den Sum, der paa Skolevæsenets Udgiftspost 5 hvert Aar stilles til Raadighed for Skolerne selv. Følgelig ville Skolerne som hidtil selv kunne tage Bestemmelse om alle Udgifter af de paa deres særlige Budgetter bevilgede Summer til Biblioteker samt fysiske og naturhistoriske Samlinger, ogsaa for saa vidt nogen Del deraf maatte blive anvendt til disse Samlingers Vedligeholdelse.

Det ommeldte Tilskud fra Skolefonden fordeles derimod efter Bestemmelse af den tekniske Inspektør (Undervisningsinspektionens tekniske Assistent), som mindst hvert andet Aar skal besøge enhver offentlig lærd Skole. Ved disse Besøg tager Inspektøren, under Samraad med Rektoren og vedkommende Faglærere, Bestemmelse om, hvad

16. Febr. der af det til hans Naadighed stillede Beløb kan anvendes til Reparationer og Anskaffelser af fysiske Apparater og naturhistoriske Genstande, idet begge Arter af Samlinger herved indordnes under fælles Regler

Enhver Regning over Udgifter, der afholdes af det Beløb, som af den tekniske Inspektør er tillagt vedkommende Skole, skal, forinden den udbetales, indsendes til hans Godkendelse. Inspektøren vil derefter, navnlig under Hensyn til Leverandørens Bopæl, træffe Afgørelse om Udbetalingen, idet han, naar Regningen er godkendt, anviser den til Udbetaling enten ved Universitetskassaturen eller ved Skolens Kasse, i sidste Fald selvfølgelig ved Tilbagebetaling af Regningen med hans Paategning. I Skolens Regnskab føres Beløbet til Udgift under Kontoen for Biblioteker og videnskabelige Samlinger som Tillæg til det for Skolen under denne Konto i øvrigt normerede Beløb.

16. Febr. **Indenrigsmin. Str. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang., at der i Lærlingekontrakter nænsat Lov 30. Marts 1889 § 4 kan optages en Bestemmelse om, at det Lærlingen tilkommende Bederlag skal bestaa i Betaling efter Akkord.**

I det med Kjøbenhavns Magistrats Skrivelse af 8. f. M. tilbagefulgte Andragende har Bestyrelsen for Foreningen til Lærlinges Uddannelse henledet Opmærksomheden paa det ønskelige i, at der i de Lærlingekontrakter, som Foreningen opretter med Maskinfabrikanter, Jernstøbere, Klejnsnede og næringsdrivende i dermed beslægtede Fag, i hvilke alt Arbejde — ogsaa Lærlingenes — udføres efter Akkord eller en bestemt Betaling for hvert enkelt udført Arbejde, optages en Bestemmelse om, at det Lærlingen tilkommende Bederlag skal bestaa i Betaling efter Akkord efter den paa Fabrikken eller Værkstedet gældende Bestemmelse. Be-

sthyrelsen har derhos anholdt om, at det uanset Forskriften i 16. Febr. Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts 1889 § 4, hvorefter det ved Lærlingekontrakten nøjagtigt skal bestemmes, om Læremesteren skal forsyne Lærlingen med Husly, Føde, Klæder m. m. eller i Stedet derfor give ham vederlag for hans Arbejde i Penge, maa tillades Foreningen at optage en saadan Bestemmelse i de omhandlede Lærlingekontrakter

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at man med Magistraten er enig i, at det ikke kan anses stridende mod Forskriften i Lærlingelovens § 4, at der i Kontrakterne optages en Bestemmelse som den omhandlede.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Frederiksberg Amt) ang. Fortyndelse i Udlandet af en Amtsresolution angaaende Underholdsbidrag. 16. Febr.

I Anledning af et hertil indsendt Andragende, hvori N. N. Sogneraad forespørger, hvor vidt der i Henhold til et imellem Sogneraadet og Lømmersvend N. N. i N. N. Købstads Politivet den 12. Juli 1889 affluttet og af Amtet den 18. f. M. approberet Forlig angaaende bemeldte Lømmersvends Udredelse af Underholdsbidrag til et nægte Barn kan affordres hans Forsørgelseskommune paaløbne Bidrag i Overensstemmelse med Lov af 20. April 1888 § 4*), efter at bemeldte Forlig under 7. November f. A. er forkyndt for ham i Norge af 2 Stævningsmænd, hvis Kompetence er attesteret af det danske Vicekonsulat sammesteds, skal man tjenstligst melde, at den i Udlandet efter den der gældende Lovgivning stedfundne Fortyndelse af en Amtsresolution angaaende Underholdsbidrag har samme Betydning, som om den var sket her i Landet.

*) Se nu Lov Nr. 73, 12. April 1892 § 4, 2. Stk.

17. Febr. **Kirke- og Undervisningsmin. Etr.** (til Biskoppen over Sjællands Stift) ang. Betydningen af en af en Frimenighedspræst foretagen Jordpaafasttelse i Hjemmet.

Bed at indberette, at Frimenighedspræst Grunnet den 9. September f. A. efter Begæring af Gaardmand N. N. i N. N. Sogn har foretaget Jordpaafasttelse i Hjemmet paa dennes Barn, har Sognepræsten for N. N. Menigheder i et med Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 8. November f. A. modtaget Andragende forespurgt dels om, hvor vidt Frimenighedspræst Grunnet er berettiget til at foretage en saadan Handling, dels om, hvilken Betydning den har, navnlig om ikke ovennævnte Gaardmand ved at benytte en uden for Folketirken staaende Præst ved den paagældende Lejlighed maa betragtes som udtraadt af Folketirken, saaledes at han ikke kan vedblive at være Medlem af Sognets Skolekommission, lige som han heller ikke kan antages som Fadder ved Daab i Folketirken.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om behageligt at lade Andrageren tilkendegive, at der ikke vil kunne gøres Ansvar gældende imod Grunnet for den i Hjemmet foretagne Jordpaafasttelse, hvis Betydning i folkekirkelig Henseende er den, at vedkommende, der har anmodet ham om at udføre den eo ipso dermed er udtraadt af Folketirken. Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om, hvor vidt vedkommende kan antages til Fadder ved Daabshandlinger i Folketirken, maa dette Spørgsmaal i Henhold til § 17 i Forordning 30. Maj 1828 beivares bekræftende, idet man dog, hvis Begæring derom skulde fremkomme, maa anse det for rettest, at Sognepræsten i saa Fald gør saavel Forældrene som den paagældende Fadder opmærksomme paa den Forpligtelse, der paahviler dem til at drage Omfjorg for, at Barnet til sin

Lid stedes til Deltagelse i Folketjersens Undervisning og 19. Febr. Besjedning, indtil det har opnaact den Alder, da det har Afgang til selv at bekræfte sin Daabspagt, jfr Ministeriets Skrivelse af 21. September 1869 (Geistlig Reskriptsamling).

Hvad sluttelig angaar Spørgsmaalet om, hvor vidt den paagældende kan vedblive at være Medlem af Stolekommissionen, skal der senere blive meddelt Besked herom*).

Bekendtgørelse om Fenu-Regulativ for det kongelige Teater. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.) 20. Febr. Nr. 28.

Efter Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under Dags Dato allernaadigst at stadfæste følgende Fenu-Regulativ for det kongelige Teater.

1. Af enhver Forestillings Bruttoindtægt afgaar der 10 pCt, hvoraf 7½ pCt udbetales som Fenu eller Spillepræmie og 2½ pCt. tilfalder Alderdomsforsørgelsesfonden for det ikke kongeligt ansatte Personale.

For de kongeligt ansatte Kunstneres Vedkommende forhøjes Fenuen med ⅓, og dette Beløb fradrages Alderdomsforsørgelsesfondens 2½ pCt.

2. Teatrets feuberettigede Kunstnere klassificeres med Hensyn til Fenuen i 4 Klasser, hvoraf 1. Klasse atter er delt i 2 Afdelinger: 1. Klasse A og 1. Klasse B.

Naar en Kunstner udelukkende honoreres med en fast Sum for hver Optræden, benyttes den Fenu-Andel, der vilde falde paa Rollen, hvis vedkommende var fast ansat, som en Del af Honoraret. Teaterchefen bestemmer i hvert enkelt Tilfælde hans Fenuklasse, der dog ikke kan være 1. Klasse A.

*) Ved Skrivelse til Biskoppen af 13. Marts j. A. blev dette Spørgsmaal besvaret benægtende.

20. Febr. Udføres i øvrigt en Rolle af en ikke-feuberettiget, tillægges den Rollen tilkommende Fen Alderdomsforsørgelsesfonden, beregnet, som om vedkommende var i 4. Feuklasse.

For, hvad der i Teatersproget kaldes at sige Replikker, kan der ikke beregnes Fen.

Naar et Korparti i den saakaldte store Opera har den Betydning, at det overdrages til en Kunstner af 1. eller 2. Klasse, kan Partiet undtagelsesvis sættes i 4. Klasse.

3. Indtrædelse i de feuberettigedes Klasse eller Op-rykning i en anden Feuklasse sker ikke efter Lønning eller Anciennitet, men udelukkende efter Talent og overvejende Brugbarhed.

I 1. Klasse maa kun Teatrets virkelige Talenter optages og i 1. Klasse A kun Kunstnere med fremragende dramatisk Evne.

4. I 1. Klasse A maa der kun være indtil 7 Pladser, nemlig 4, som udelukkende ere forbeholdte Skuespillet, 2, som udelukkende ere forbeholdte Operaen, og 1, som udelukkende er forbeholdt Balletten.

Pladserne ville ikke være at besætte, naar der ikke er Kunstnere, som fuldt ud opfylde Betingelserne for at optages i Klassen.

5. Rollerne deles som hidtil i 4 Klasser. Til Grundlag for Rollens Klassifikation tjener som Regel kun dens Størrelse. Udførelsen kan i denne Henseende ikke faa nogen Betydning.

Rolleklassifikationen, der i Reglen skal ske forinden Prøvernes Begyndelse, bestemmes af Teaterchefen efter Indstilling af den paagældende Sceneinstruktør. Teaterchefen lader udarbejde almindelige Regler for Rolleklassifikationen, hvilke tjene til Rettesnor for Sceneinstruktøren.

Indføres væsentlige Forkortelser eller Tilføjelser i en Rolle, efter at Rolleklassifikationen er foretaget, kan Rollen omklassificeres.

6. Feuen fordeles efter følgende Pointskala:

20. Febr.

Skuespillere af Klasse:	1 a	1 b	2	3	4
Rolle af Klasse 1	16	12	9	7	5
do. 2	12	9	7	5	4
do. 3	9	7	5	4	3
do. 4	7	5	4	3	2

7. Særdeles anstrængende Roller af 1. Klasse kunne betegnes med „NB.“, hvormed følger en Ekstra-Spillepræmie af 16 Kr. I samme Stykke maa ikke mere end 2 Roller betegnes med NB., og bliver Ekstra-Spillepræmien da at dele ligeligt imellem disse. Beløbet udtages af de til Feu bestemte 7½ pSt., forinden Fordelingen efter Skalaen i foregaaende Paragraf finder Sted.

8. Udføres to Roller i et Stykke af samme Kunstner, faar han ikke Feu af begge Roller, derimod beregnes hans Feu af en Klasse højere end den, hvori den største af de to Roller staar.

9. Enhver feuberettiget kan forlange at blive bekendt med Rolleklassifikationen af de Stykker, hvori han spiller.

10. Indtrædelse i de feuberettigedes Klasse eller Op-rykning i en højere Feuklasse bestemmes af Ministeriet efter Indstilling af Teaterchefen.

Denne har dog forinden, ved Slutningen af hver Sæson, at konferere herom med Sceneinstruktørerne samt for Opera- og Balletpersonalets Vedkommende med Kapel- og Balletmesteren. Mulige Uoverensstemmelser anføres i Indstillingen til Ministeriet. Dettets Resolution meddeles de forannævnte Embedsmænd.

Ved nye Engagementer bestemmer Ministeriet, efter Teaterchefens Indstilling, de paagældendes Feuklasse, dog kun for 1 Aar.

20. Febr. **11.** Dette Regulativ træder i Kraft fra Begyndelsen af Sæsonen 1891—92.

En ny Kolleklassifikation af ældre Stykker skal dog kun finde Sted, for saa vidt disse indskrives paa ny med i det væsentlige forandret Rollebetsætning.

12. Alle tidligere Bestemmelser vedrørende Feuen ophæves herved.

21. Febr. **Justitsmin. Str.** (til Amtmanden over Odense Amt) ang., at det paahviler Politikassen af den samme tilfaldende Andel af Hundeafgiften i Købstæderne at afholde Udgiften ved Hundetegns Anskaffelse.

I behagelig Skrivelse af 5. ds. har Hr. Kammerherren i Anledning af et fra Byfogden i N. N. Købstad fremkommet Andragende, hvori denne forespørger, om ikke Anskaffelsen af Hundetegn, efter at Lov af 12. April 1889 om Hundeafgift m. m. er traadt i Kraft, ogsaa for Købstædernes Bedkommende bør bekostes af Kommunekassen, begært en Udtalelse fra Justitsministeriet om, hvor vidt den tidligere Regel om bemeldte Udgifts Afholdelse af Politikassen maa anses at være undergaaet en Forandring som Følge af den nævnte Lov.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at der efter Justitsministeriets Foraning ikke ved Loven af 12. April 1889 er sket nogen Forandring i den hidtil gældende Regel, hvorefter det paahviler Politikassen af den samme tilfaldende Andel af Hundeafgiften i Købstæderne at afholde Udgiften ved Hundetegns Anskaffelse.

24. Febr. **Rougl. Resolution ang. Fritagelse for Ombudring af Ejendomme, der tjene som Pant for**

Widler under Indenrigsministeriets Overtilsyhu. (Sn= 24. Febr. denrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 2.

Bekendtgørelse ang. Indskrænkning i det i Hen= 25. Febr. hold til Fiskerilovens § 9 under 29. Januar 1890 Nr. 24. ndstedte Forbud mod Baadfiskeri i visse Bunde. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 3.

Indenrigsmin. Skr. (til en Amtmand) ang., 25. Febr. hvorvidt Bestemmelserne i Stk. 2 i Indenrigsministeriets Cirkulære af 6. Februar 1890 ere anvendelige i det Tilfælde, at Ejeren af en paa Grund af miltbrandartet Rosen under offentlig Tilsyhu staaende Svinebesætning agter til eget Forbrug, altsaa saaledes, at ingen Del af Dyrene bortføres fra Stedet, at slagte tilsyneladende sunde Svin af en saadan Besætning.

..... at det ommeldte Spørgsmaal maa besvares benægtende, idet Post 2 i Ministeriets for nævnte Cirkulære kun indeholder Regler for det Tilfælde, at Ejeren agter at slagte og afhænde tilsyneladende sunde Svin af sin Besætning.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Biskop= 26. Febr pen over Sjællands Stift) ang., hvorvidt der skal erlægges sædvanlig Provsteløn og Befordringsgodtgørelse for det aarlige Ehu over en Valgmenighedskirke.

..... at der tilkommer Provsten og

26. Febr. Synsmændene Befordring samt Synsmændene Vederlag, begge Dele efter de i Lov om Kirkesyn af 19. Februar 1861 § 32 indeholdte Regler, for de Syn, der afholdes over den nævnte Balmenighedskirke, og at Ministeriet ikke skønner rettere, end at der ubetinget tilkommer Provsterne Provsteløn af Balmenighedskirkerne ligesom af andre Kirker, jfr. D. L. 2—16—10, uden at Ministeriet har Myndighed til at fritage for dens Erlæggelse.

27. Febr. **Justitsmin. Skr. (til Magistraten i Lemvig) ang., at Kommanditister ikke kunne tegne Firma undtagen som Prokurister.**

I Anledning af den af den ærede Magistrat under 27. f. M. udfærdigede Bekendtgørelse angaaende en til Handelsregistret modtagen Anmeldelse fra Firmaet N. N. skal man ikke undlade at gøre opmærksom paa, at der i Medfør af Firmalovgivningen ikke vil kunne tillægges Kommanditister Ret til at tegne Firma undtagen som Prokurister.

28. Febr. **Bekendtgørelse ang. Indretningen af og Tilsynet Nr. 27. med Dampkedler paa Landjorden samt den Redeljerne paahvilende Anmeldelsespligt. (Justitsministeriet.)**

I Medfør af Lov om Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden af 24. Marts 1875, saaledes som denne er bleven forandret ved Lov af 2. April 1880 samt ved Lov af 12. April. 1889 § 13, fastsættes herved følgende:

A. Tilsynets Genstand.

1. Genstand for det offentlige Tilsyn er enhver Damp-

kedel, der paa Landjorden bruges enten som særskilt Damp- 28. Febr.
udviklingsapparat eller til at forsyne en Dampmaskine.

Fra det offentlige Tilsyn ere dog, foruden de i Lov af 24.
Marts 1875 § 23 nævnte Dampkedler, endvidere undtagne:

1) Cylindriske Dampkedler uden indvendig Ildkanal,
hvis Rumfang ikke er over 200 Potter, naar de: a) ere for-
synede med en Sikkerhedsventil af 1 Tommes Diameter uden
Snævring i Aabningen samt med i det mindste en Vand-
standsviser og et Forsyningsapparat for Vand, og b) fyldest-
gøre de Forrifter, som indeholdes i de 3 sidste Stykker af
denne Bekendtgørelses § 2.

2) Kedler, som ikke rumme over 500 Potter, naar de
ere forsynede med en Sikkerhedsventil med fri Udstrømnings-
aabning for Dampen af mindst 0,07 Kvadrattomme for hver
Kvadratfod Ildpaavirkningsflade (jfr. § 2, 1. Stykke) og To-
talbelastningen af denne Sikkerhedsventil højest udgør 10 Pund
pr. Kvadrattomme, eller det paa anden Maade godtgøres for
Tilsynet, at Trykket ikke overstiger den nævnte Størrelse

3) Kedler som rumme over 500 Potter, naar de ere
forsynede med: a) en Sikkerhedsventil som under Nr. 2, og
hvis Totalbelastning højest udgør 7 Pund pr. Kvadrattomme,
b) et aabent med Atmosphæren i Forbindelse staaende Rør af
mindst 3 Tommers Rysningsdiameter samt højest 16 Fods
vertikal Højde, regnet fra Rørets nederste Aabning, hvorhos
dette ikke maa naa dybere ned i Kedlens Vandbeholdning end
til mindst 4 Tommer over Kedlens Bund.

Paa de under Nr. 2 og Nr. 3 nævnte Kedler finde
Forrifterne i de 3 sidste Stykker af denne Bekendtgørelses
§ 2 Anvendelse, dog at Kedler, som ikke rumme over 300
Potter, helt eller delvis kunne forfærdiges af Støbejern. for
saa vidt de ere forsynede med et aabent, med Atmosphæren i
Forbindelse staaende Rør af mindst 1½ Tommes eller, hvis
Kedlen lovlig er tagen i Brug før den 1. Januar 1881, af 1
Tommes Rysningsaabning, samt højest 6 Fods vertikal Højde,

28. Febr. regnet fra Kædets nederste Åbning, der tillige ikke maa være Kædens Bund nærmere end 4 Tommer.

B. Indretningen af de Tilshyret undergivne Dampkedler.

2 Dampkedlens Ildpaavirkningsflade, hvorved forstaas hele den Flade af Kædens Bægge, Kanaler eller Rør, som er udsat for Ildens eller Køgens umiddelbare Paavirkning, skal overalt være i Berøring med Vand, idet den normale Vandstand i Kæden skal ligge mindst 4 Tommer over Ildpaavirkningsfladen.

Ovennævnte Bestemmelse finder dog ikke Anvendelse paa:

1) Apparater til Overhedning af Damp, der ikke udgøre Dele af selve Dampkedlen,

2) saadanne Dele af Ildpaavirkningsfladen, som paa Grund af deres forholdsvis ringe Udstrækning og deres Beliggenhed ifølge Tilshynets Skøn ingen Sunde ere udsatte for at blive glødende selv ved meget stærk Fyring

Ingen Del af en Kædens Ildpaavirkningsflade maa udføres af Støbejern eller Messing. Herfra undtages dog cylindriske Rør af Messing, der ikke ere over 4 Tommer i indvendigt Ivermaal.

Brugen af Dampkedler, hvis Plader ere samlede ved Falsning, forbydes.

Brugen af Dampkedler med svejsede Pladesamlinger (herunder dog ikke indbefattet de s. k. Gallorways Rør eller lignende Røgrør), paa hvilke Dampens Tryk virker i sønderrivende Retning, er ikkun tilstedelig, naar Svejsningen i hvert enkelt Tilfælde af Tilshyret skønnes forfarligt udført.

3. Kædens normale Vandstand (jfr. § 2, 1 Stykke) skal være angiven ved et tydeligt Metalmærke paa Kæden, samt, saafremt dette Mærke ved særlige Kædekonstruktioner

skjules ved Mur eller anden Beflødning, tillige ved en tydelig Linie paa Muren eller Beflødningen. 28. Febr.

For at kunne kontrollere Vandstanden i Kedlen skal der paa denne findes et Apparat, der stadigt viser Vandstanden, samt 3 Prøvehaner eller Prøveventiler med passende Udstømningsaabninger, af hvilke den ene skal have sin indvendige Munding 3 Tommer over, den anden 1 Tomme under og den tredje 3 Tommer under den normale Vandstand. For saa vidt Vandstandsviseren og Prøvehanerne eller Prøveventilerne ikke hver for sig ere anbragte umiddelbart paa Kedlen, skal den sættes Forbindelse mellem dem og Kedlen tilvejebringes ved Rør af mindst 3 Tommers Lysningsdiameter.

Prøvehanerne eller Prøveventilerne skulle være saaledes indrettede, at man for at fjerne Kedelsten og andre Urensigheder kan støde i lige Retning gennem dem.

De ovennævnte Apparater skulle anbringes saaledes, at de med Lethed kunne iagttages og betjenes af Fyrbøderen.

4. Enhver Dampkedel skal være forbunden med mindst eet forsvarligt **Vandforsyningsapparat**, som er i Stand til at vedligeholde den normale Vandstand i Kedlen.

Hvor Røret fra et Forsyningsapparat — Føderøret — indmunder i Kedlen, skal der umiddelbart ved Indmundingen anbringes en særlig selvlukkende Ventil (Kontraventil), som hindrer Vandet i at strømme ud af Kedlen gennem Føderøret, idet der dog mellem Kontraventilen og Kedlen umiddelbart ved denne vil kunne indskydes en Stophane. Saavel Kontraventil som Stophane skulle være saaledes anbragte, at de ere let tilgængelige.

Lokomotiver og Lokomobiler skulle have 2 af hinanden uafhængigt virkende Forsyningsapparater, der ikke maa drives ved samme Maskine, og som hvert for sig er i Stand til at vedligeholde Vandstanden i Kedlen.

28. Febr. Med Hensyn til Lokomotiver og Lokomobiler som lovligt ere tagne i Brug før den 1. Januar 1881, tilstedes det dog, at de kun ere forsynede med en af Hovedmaskinen dreven Fødepumpe, for saa vidt den lader sig udløse fra Maskinen og drive ved Haandkraft.

Umiddelbar Forskning af Kedlen fra en Bys Vandledning kan i Reglen ikke anses for forsvarlig.

Flere Dampkedler, henhørende til samme Bedrift, tillades det at forsyne ved et fælles Forsyningsapparat, naar dette er i Stand til at forsyne jaavel hver enkelt Kedel som alle Kedlerne tilsammen med den fornødne Vandmængde.

5. Paa enhver Dampkedel skal anbringes mindst 1 eller, naar Kedlens Ildpaavirkningsflade er større end 400 Kvadratfod, mindst 2 **Sikkerhedsventiler**. Ventilerne skulle være saaledes indrettede, at Størrelsen af det Areal, paa hvilket Dampens Tryk virker, lader sig nøjagtig bestemme.

Belastningen paa Ventilerne skal tilvejebringes ved Vægte som trykke paa Ventilerne umiddelbart eller ved Hjælp af Vægtstænger, indrettede saaledes, at det Tryk, med hvilket Vægten virker paa Ventilen, nøjagtig lader sig bestemme og ikke vilkaarligt kan forandres. Det tillades at ophænge Vægtene i eller lade dem hvile paa Fjedre.

At belaste Ventilerne ved spændte Fjedre alene virkende umiddelbart eller ved Hjælp af Vægtstænger paa Ventilerne, kan kun tillades paa saadanne Kedler, som under deres Brug ere underkastede stærke Rystelser, og kun for saa vidt Fjedrene efter Tilfynets Skøn tilstede Ventilerne at aabne sig tilstrækkeligt.

Belastningen maa ikke være større end, at Dampen aabner Ventilerne, naar den har naaet den største Spænding, som ifølge den af Tilfynet foretagne Prøve med Kedlen maa have i denne (jfr. D. § 13), ligesom Belastningen ikke yderligere maa forøges ved Paahængning af Vægt eller kunne

jørsges ved Forskydning af Vægte eller Spænding af Fjedre. 28. Febr.
 — Hvor Belastningen derfor er tilvejebragt ved Vægte paa Vægtstænger, maa disse ikke have Overlængde, ligesom de ved Anvendelse af Skydelod skulle for Enden være forsynede med en Stoppestift. Hvor Belastningen er tilvejebragt ved Fjedre, maa der være anbragt en Stopper, som forhindrer, at Fjedrene spændes for stærkt.

Alle Ventiler skulle i øvrigt være saaledes indrettede, at Dampen i intet Tilfælde kan aftaste Ventilen, selv om de Midler, ved hvilke Ventilerne belastes, skulde ophøre at virke.

Naar flere Kedler henhøre til samme Anlæg, saaledes at deres Vand- eller Damprum staa i indbyrdes Forbindelse, skulle alle Sikkerhedsventilerne aabne ved en Dampspænding, svarende til det laveste Tryk, til hvilket nogen af Kedlerne er prøvet.

Arealet af Sikkerhedsventilens Udsaabning eller Summen af alle Sikkerhedsventilernes Udsaabningsarealer \geq Summen af Arealerne af de Aabninger, hvorigennem Dampen, naar alle Sikkerhedsventilerne samtidigt løstes, kan strøme ud, maa ikke være mindre end angivet i nedenstaaende Tabel, der bestemmer Udsaabningen i Kvadrattommer for hver Kvadratfod af Kedlens Udpaavirningsflade i Forhold til den højeste tilladte Dampspænding, idet dog ved Kedler, som tages i Brug efter denne Bekendtgørelses Træden i Kraft, ingen Ventil maa have mindre Diameter end 1 Tomme eller mindre Udsaabningsareal end $\frac{1}{2}$ Kvadrattomme.

(Se Tabellen paa næste Side).

Naar der paa en Kedel skal findes flere end 1 Sikkerhedsventil, maa ingen af disse ved Kedler, tagne i Brug efter denne Bekendtgørelses Træden i Kraft, have mindre end en Tredjedel af det samlede ved Kedlens Størrelse bestemte Udsaabningsareal.

28. Febr.

<p>Største tilladte Trykforfæl paa Kvadrattommen.</p>	0 til 7 Pb.	7 incl. til 14 Pb.	14 incl. til 21 Pb.	21 incl. til 28 Pb.
	Kvadrattommer.			
<p>Areal af Pysaabningen for hver Kvadratsføds Ildpaavirningsflade</p>	0,0707	0,0465	0,0369	0,0298
<p>Største tilladte Trykforfæl paa Kvadrattommen.</p>	28 incl. til 35 Pb.	35 incl. til 42 Pb.	42 incl. til 49 Pb.	49 incl. til 56 Pb.
	Kvadrattommer			
<p>Areal af Pysaabningen for hver Kvadratsføds Ildpaavirningsflade</p>	0,0250	0,0215	0,0189	0,0166

Største tilladte Trykforstel paa Kvadrattommen.	56 incl. til 63 $\text{\textcircled{R}}$.	63 incl. til 70 $\text{\textcircled{R}}$.	70 incl. til 77 $\text{\textcircled{R}}$.	77 incl. til 84 $\text{\textcircled{R}}$.	84 $\text{\textcircled{R}}$. og derover.
Kvadrattommer.					
Areal af Lysaabningen for hver Kvadratfods Abspærings- ningsflade	0,0112	0,0138	0,0127	0,0117	0,0110

Dei Redier, som lovfigt ere tagne i Brug før denne Befendtgørelses Træden i Kraft, vilse dog føl-
gende Forhold mellem Arealet af Lysaabningen og Abspæringsfladen for Dampspændinger af 84 $\text{\textcircled{R}}$.
og derover være tilladte:

Største tilladte Trykforstel paa Kvadrattommen.	84 incl. til 91 $\text{\textcircled{R}}$.	91 incl. til 98 $\text{\textcircled{R}}$.	98 incl. til 105 $\text{\textcircled{R}}$.	105 $\text{\textcircled{R}}$. og derover.	
Kvadrattommer.					
Areal af Lysaabningen for hver Kvadratfods Abspæringsflade	0,0103	0,0102	0,0096	0,0091	

28. Febr.

28 Febr.

Bejene for Dampen fra Kedlen til Sikkerhedsventilerne og fra disse til den frie Luft maa paa intet Sted have mindre Tværsnitsarealer end de Udsaabninger, som Sikkerhedsventilerne efter ovenstaaende mindst skulle have.

Kedler med flade eller indbuede Sider eller Bunde skulle være forsynede med en Luftventil, jaafremt ikke de nævnte Dele af Kedlen have saa stor Styrke i Forhold til deres Udstrækning, at de efter Tilsynets Skøn kuene modstaa Atmosfærens Tryk.

6. Enhver Dampkedel skal være forsynet med en efter Tilsynets Skøn forsvarelig **Maaler for Dampens Spænding**, som skal kunne iagttages fra Fyrpladsen. Paa denne Maaler, hvis Forbindelse med Kedlen skal kunne afspærres ved en Hane, skal et tydeligt Mærke for højeste i Kedlen tilladte Dampspænding være anbragt saaledes, at det ikke kan udvistes eller forskydes.

7. Paa enhver Dampkedel skal der findes et Apparat til Anbringelse af Tilsynets Kontrolmanometer, nemlig et med Hane forsynet Rør, der ender i en lodret Metalflaenke af $\frac{3}{16}$ Tommes Tykkelse og $1\frac{1}{2}$ Tommes Længde. Flanschen af de angivne Dimensioner kan anbringes paa den øverste Prøvehane.

Til Tilvejebringelse af Forbindelsen med Prøveapparatet skal der paa et passende Sted paa Kedlen enten være anbragt et med en Metalprop lukket Hul med $\frac{1}{2}$ Tommes Rørfnit eller forefindes en $\frac{1}{2}$ Tommes Hane med rund, lodret Flansche af $\frac{3}{8}$ Tommes Tykkelse og $1\frac{1}{2}$ Tommes Længde samt Halsen bag Flanschen $\frac{7}{8}$ Tommes udvendigt Længde.

8. Ethvert fra en Dampkedel udgaaende Rør skal umiddelbart ved Kedlen være forsynet med en Hane eller Afspæringsventil.

Denne Bestemmelse skal for Kedler, lovligt tagne i Brug

før denne Bekendtgørelses Træden i Kraft, dog først være 28. Febr. gennemført den 1. Januar 1894.

9. Paa enhver Dampkedel skal Fabrikfens Mærke og Fabrikfens Løbenummer eller andet Mærke, hvorved Kedlens Identitet aldeles utvivlsomt kan godtgøres, og det Mærke, i hvilket Kedlen er forjærdiget, være angivet paa en paa selve Kedlen med Kobbernagler fastnuttet Metalplade, som sledse skal være synlig. Paa Lokomobiler skal desuden Ejersens Navn være anbragt paa en solid og iøjnefaldende Maade.

C. Den Kedelejerne paahvilende Anmeldelsespligt.

10. Forinden en det offentlige Tilsyn undergIVEN Dampkedel som ny eller efter foretagen Hovedreparation eller en faststaaende Dampkedel efter stedfunden Flytning tages i Brug, skal Ejeren derom gøre Anmeldelse for Stedets Politimester og for denne forevise Synsforretningen med det paa-gældende Fabrikinspektors paategnede Tilladelse til, at Kedlen maa tages i Brug.

Fremdeles skal enhver, som bliver Ejer af en det offentlige Tilsyn undergIVEN bevægelig Kedel (Lokomotiv, Lokomobil), anmelde dette for det Fabrikinspektorat, i hvilket Ejeren har Bopæl. Han er endvidere forpligtet til, naar Dampkedlen, uden i Løbet af Måret at have været underkastet Syn eller Eftersyn, bruges uden for det Fabrikinspektorat, i hvilket han har Bopæl, at anmelde dette for samme og til, naar som helst det forlanges, at meddele Fabrikinspektoratet Underretning om, hvor Dampkedlen forefindes.

D. Prøvelse af de Tilsyuet undergivne Dampkedler.

11. Rekvifition om Foretagelsen af det i Lov af 24. Marts 1875 § 4 paabudte Syn rettes til den Assistent under Fabrikinspektoraterne, i hvis Kreds Kedlen forefindes. Synet, om hvis Afholdelse der i Mangel af mindelig Aftale bør gives Rekvirenten mindst 3 Dages Varjel, skal

28. Febr. foretages inden 3 Uger efter Rekvifitionen, idet der herved er følgende at iagttage:

Forinden en Kedel, der ikke tidligere har været underkastet Prøve her i Landet, eller en tidligere her i Landet prøvet Kedel, for saa vidt den ved en foretagen Hovedreparation er undergaaet Forandring i Konstruktion eller Dimensioner, underkastes Syn med Trykprøve, skal Rekvirenten afgive en af Fabrikanten udfærdiget og underskreven nøjagtig **Beskrivelse af Kedlen** med Opgivelse af dens Identitetsmærke samt af hvem, hvor og i hvilket Aar den er forfærdiget. Beskrivelsen, til hvilken Blanketter, udfærdigede af Fabriktilsynet, kunne erholdes gratis udleverede hos dets Assisterter, skal indeholde nøjagtige Oplysninger om Kedlens Konstruktion, de forskellige Deles Dimensioner, Materiale og Samlingsmaade, idet Tilsynet er berettiget til ved særlige Kedelkonstruktioner at forlange Beskrivelsen ledsaget af en Tegning i passende Maalestof.

Ved Rekvifition af Trykprøver af tidligere her i Landet prøvede Kedler, som have været underkastede Flytning eller en Hovedreparation, ved hvilken der ikke er foretaget Forandringer i Konstruktion og Dimensioner, træder den over Kedlen sidst udstedte Synsforretning i Stedet for ovennævnte Beskrivelse, idet der tillige vil være at opgive, hvor Kedlen sidst har været benyttet.

12. Forinden Trykprøven afholdes, skal der af Kedlens Ejer eller Bruger være truffet de fornødne **Foranstaltninger** til, at Synet kan foretages paa betryggende Maade, i hvilken Henseende Tilsynet saamtidigt med Ansættelsen af Trykprøven vil have at meddele fornødne For skrifter.

I øvrigt er Kedlens Ejer eller Bruger pligtig til at yde den til Synets Foretagelse fornødne Arbejdshjælp.

13. Ved Synsforretningen skal Tilsynet undersøge, om alle ved denne Anordning truffne Bestemmelser om Kedlen ere iagttagne, samt underkaste denne en **Trykprøve** ved Ind-

pumpning af Vand, hvorved godtgøres, om Kedlen ved et 28. Febr. Tryk, som er $\frac{2}{3}$ Gange saa stort som det Damptryk, den ved Brugen vil blive underkastet udviser nogen væsentlig Utæthed eller nogen større Formforandring, som kunne medføre Fare ved Kedlens Benyttelse med den af Ejeren eller Brugeren opgivne Dampspænding.

Saafernt Kedlen paa et af Trykprøvens Stadier har vist nogen betænkelig Utæthed, eller den har erholdt en væsentlig Formforandring, saaledes at dens Benyttelse ved den opgivne Spænding maa anses for utilstedelig, er Tilsynet, saafremt det forlanges, bemyndiget til at undersøge, hvor stort et Tryk Kedlen kan udholde uden at vise nogen væsentlig Utæthed samt uden at faa større eller blivende Formforandringer.

Kedlen maa kun benyttes ved en Dampspænding, som ikke overstiger $\frac{1}{3}$ af det Tryk, hvormed den er prøvet og funden tilstrækkelig stærk og tæt.

Er en Kedel prøvet i Udblandet, fastsættes det højest tilladte Damptryk i Kedlen ligeledes til $\frac{2}{3}$ af det, hvormed Kedlen er prøvet

Naar det højeste tilladelige Damptryk i Kedlen er fastsat, og Sikkerhedsventilerne og deres Belastning ere befundne at være i Overensstemmelse med dette Tryk, mærkes selve Kedlen paa et isjuefaldende Sted med det med Krone forsynede Prøvestempel samt Navstallet; Vandliniens Beliggenhed betegnes ved Stemplet VL, og der foretages de fornødne Stemplinger af alle de til Sikkerhedsventilerne hørende Dele. Kobbernaglerne, ved hvilke Identitetspladen er fastnippet paa Kedlen, stemples med ronen.

I øvrigt ere Fabrikinspektorerne bemyndigede til uden særlig Trykprøve at tilstede Anbringelsen af en Sikkerhedsventil, naar Tilsynet ved Beregning har forvisset sig om, at Ventilens Dimensioner og Belastning ere saadanne, at den

28. Febr. for Kedlen højeste tilladte Spænding ikke kan overskrides, og derefter tilkendegiver dette ved den ovenfor paabudte Stemp-
ling af Ventildelene.

14. Ved ethvert Syn er Tilsynet berettiget til at fore-
tage en indvendig Besigtigelse.

15. Naar Syn er foretaget, vil Synsforretningen
af Assistenten blive tilstillet vedkommende Fabrikinspektorat,
som derefter tilstiller Kedelejeren (Rekvirenten) Underretning
om, hvor Duplikatet af Synsforretningen vil kunne
løses mod Erløggelse af den ved Loven hjemlede Betaling,
der ved saadanne Syn, som ere foranstaltede paa Grund af
tidligere Syn, omfatter samtlige af det nye Syn flydende
Omkostninger.

Ved ethvert Syn og Eftersyn af en det offentliges Til-
syn undergIVEN Dampkedel skal det Ejeren tilhørende Eksem-
plar af den sidste Synsforretning være tilgængeligt for den
tilsynsførende.

16. Ved de aarlige Eftersyn, som foretages til ube-
stemte Tider og uden at være ledsagede af Trykprøve, efter-
ses, om Kedlen vedvarende er indrettet i Overensstemmelse
med de i Afsnit B. givne Bestemmelser, ligesom der føres
Kontrol med Kedlens forsvarlige Benyttelse efter de i Afsnit
E. og F. givne Bestemmelser.

For saa vidt Kedlen ved Eftersynet maatte vise sig at
være i en saadan Tilstand, at den fortsatte Brug skønnes at
være forbunden med Fare, kan Fabrikinspektoratet nedlægge
Forbud imod dens Brug, indtil den har været underkastet et
Syn med Trykprøve.

E. Om Vasning af de det offentliges Tilsyn undergivne Dampkedler.

17. Paa og omkring Kedlen skal der altid være rydde-
ligt, rent og ordentligt, Spjeldet til Skorstenen skal stedse
være i Orden.

18. Prøvehanerne og Vandstandsviserne skulle altid 28. Febr. holdes i ren og brugbar Stand.

- a) Prøvehanerne undersøges flere Gange om Dagen, men navnlig ved hver Opfyring; ere de tilstoppede, skulle de ufortøvet renses.

Under Brugen af Kedlen skal der af underste Prøvehane altid udstrømme Vand, af mellemste Hane ligeledes Vand og af den øverste Damp.

- b) Vandstandsglasfset skal stadigt iagttages, og det maa navnlig paases, at Vandet, hver Gang der fyres, staar mindst i samme Højde som Vandlinien paa Kedlen. Mindst een Gang om Dagen skal Fyrbøderen forvisse sig om, at Hauerne paa Vandstandsglasfset ere i Orden, idet Glasfets Udblæsningshane aabnes samtidigt med, at de to Forbindelseshaner skiftevis aabnes og lukkes forsigtigt. Viser nogen af Hauerne sig herved at være tilstoppet, maa den uopholdeligt renses; findes Utætheder, skulle de snarest muligt repareres.

Springer Glasfset, skal det straks erstattes af et nyt.

- c) Svømmeren prøves jævnligt, navnlig hver Gang der fyres, om den bevæger sig frit.

19. Vandstanden i Kedlen maa ikke synke dybere end til det paa Kedlen anbragte Vandstandsmærke, der stedse skal holdes tydeligt angivet. Skulde af en eller anden Grund, f. Eks. ved Forsømmelighed fra Fyrbøderens Side eller ved et pludseligt stort Dampforbrug, Vandstanden synke væsentligt dybere, navnlig saafremt den synker saa dybt, at den ikke angives ved Vandstandsviserne eller Prøvehanerne, og der saaledes kan være Fare for, at nogen Del af Aldpaavirkningsfladen er blottet for Vand, skal Kedlen, saafremt den er i Forbindelse med en eller flere andre Kedler, affærres fra disse; Alden skal dernæst ufortøvet

28. Febr. rages ud, Spjeldet og Fyrdøren aabnes og Kedlen henstaa roligt, til den er affølet. Under ingen Omstændigheder maa der, naar ovenstaaende Tilfælde indtræder, sættes Vand paa Kedlen, forinden Afkøling af Kedlen og Murbærket har fundet Sted.

Har nogen Del af Ildkanalen været glødende, maa Kedlen ikke benyttes, forinden det ved en omhyggelig Undersøgelse af Tilshyuet — eventuelt ved en Trykprøve — er godtgjort, at den fremdeles er i tjenstdygtig Stand.

Paa Vandforsyningsapparaterne og dertil hørende Føderør med Kontraventil skal Fyrbøderen under Fødningen stadigt have sin Opmærksomhed henvendt, for at overbevise sig om, at der virkelig gaar Vand paa Kedlen.

Hvor der findes Reserve-Fødeapparat, skal dette mindst een Gang dagligt sættes i Virksomhed, for at der kan have Sikkerhed for, at det er i brugbar Stand.

20 Dampspændingen maa ikke stige højere end angivet ved Mærket paa Trykmaaleren. Skulde det ved uforstigt Fyring eller pludselig ophørt Dampforbrug stige højere end tilladt saaledes at Sikkerhedsventilerne begynde at blæse stærkt ud, skal Ilden usfortøvet dæmpes og Kedlen forsynes med Vand. Er Vandstanden imidlertid sunken saa dybt, at der kan være Fare for, at nogen Del af Ildpaavirkningsfladen kan være blottet for Vand, maa der dog, som angivet i forrige Paragraf, under ingen Omstændigheder sættes Vand paa Kedlen.

- a) Trykmaaleren skal iagttages, hver Gang der fyres. Naar Lejlighed dertil gives, skal det efterses, om Trykmaalerens Viser, naar der ingen Spænding er paa Kedlen, er gaaet tilbage paa Nulpunktet; viser der sig nogen væsentlig Afvigelse herfra, som kunde

tyde paa, at Trykmaaleren er i Orden, skal dette 28. Febr. meddeles Kedlens Ejer eller Bruger.

- b) Sikkerhedsventilerne maa under ingen Omstændigheder overbelastes, være sig ved Paa-hængning af Vægt, Forstykning af Vægtlod eller Spænding af Fjeder ud over, hvad der er tilfældet ved den sidst afholdte Synsforretning. De skulle mindst een Gang dagligt forsigtigt løstes lidt, for at Sikkerhed kan have sig for, at de stedse ere i Orden.

21. Kedelrensningen skal finde Sted, saa ofte det gøres fornødent; herved skal alt Bundfald samt al Kedelsten fjernes af Kedlen.

Føderøret og Udblæsningsrøret saavel som Forbindelsesrørene imellem Kedlen og Vandstandsglasjet samt Prøvehanerne befries omhyggeligt for Sten og Slam. Sikkerhedsventilen, Kontraventilen samt de forskellige Haner efterses omhyggeligt og efterslibes, om fornødent.

Bed enhver Kedelrensning efterses Kedlen omhyggeligt saavel udbvendigt som indvendigt, og Fejl eller Læk, som ere forefundne ved den daglige Gang eller ved Rensningen, skulle da afhjælpes. Ere Fejlene saa betydelige, at de ikke straks kunne udbedres, skal Kedlens Ejer eller Bruger underrettes derom.

Afsætter Fødebandet meget Slam og Bundfald, bør der hver Morgen eller efter et andet længere Ophold, forinden Kedlen atter sættes i Arbejde (altsaa medens Vandet endnu er i Ro), udblæses saa meget Vand, at den væsentligste Del af Slam og Bundfald bortfjernes. Ved Arbejdets Ophør om Aftenen sættes da mindst saa meget Vand paa Kedlen over normal Vandstand, som der skal blæses ud den næste Morgen.

Saafermt der vises Forsømmelighed i Henseende til Kedlens forsvarlige Rensning, kan Tilfynet paabyde, at

4

Errettende Hæfte.

28. Febr. Kedlen renses med visse bestemte Mellemrum, der dog ikke maa være kortere end 3 Uger, naar Kedlen benyttes 12 Timer i hvert Døgn, og i Forhold dertil, naar den bruges mere eller mindre.

22. Før ethvert længere **Ophold** skal Kedlen forsynes med Vand over den sædvanlige Vandstand, ligesom Ilden skal slukkes, saafremt Kedlen lades uden Tilsyn. Før eller under en kortere Stansning skal Ilden dæmpes og Vand sættes paa Kedlen. Saa længe der er Ild paa Risten, maa Spjeldet til Skorstenen — til Forhindring af Gasekspllosioner i Fyrkanalen — aldrig lukkes fuldstændigt.

Saa længe der er Spænding paa Kedlen, maa Støt eller Slag paa den undgaas; det er derfor ikke tilstedelig at foretage Stenninger af Flanscher eller Stemmefuger medens Kedlen er i Brug.

23. Den, som betjener Kedlen, skal i en **Bog**, for skal forevises og af Tilsynet forsynes med Paategning ved hvert Syn og Eftersyn, dagligt optegne, hvor mange Time Kedlen benyttes, naar den renses og efterjes, og hvilke væsentlige Mangler der ere forefundne eller formodede at være til Stede. Saadanne Mangler skal han uopholdeligt anmeldte for Kedlens Ejer eller Bruger, der er pligtig til i nærest muligt at lade dem afhjælpe.

I denne Bog skal tillige Tilsynet anføre de Mangle det ved hvert foretaget Syn eller Eftersyn har forefundet ved Kedlen, og den Tidsfrist, inden hvilken det paabudne skal være udført.

Et af Justitsministeriet forfattet **Uddrag** af de vigtige Bestemmelser om Dampkedlers Indretning og Pasning, der anfaas udliveret hos Assistenterne, skal ved faststaaende Kedler findes opslaaet paa et lyst Sted i Nærheden af Kedelrummet.

F. Om Brugen af Lokomobiler i Nærheden af Bygninger og let antændelige Genstande. 28. Febr

24. Enhver kan modsætte sig, at et Lokomobil benyttes inden for 50 Alen fra hans med Straa, Rør eller lignende let antændeligt Tag belagt Bygning, Stak eller Mødding. Brugeren af en Ejendom har i saa Henseende samme Ret som Ejeren.

25. Lokomobiler maa ikke benyttes i nærmere Afstand end 10 Alen fra Bygninger, belagte med Straa. Rør eller lignende let antændeligt Tag, Stak, Mødding eller andre større Dplag af lige saa brændbare Stoffer uden for Hus, og naar de benyttes i nærmere Afstand fra de nævnte Genstande end 20 Alen, skal der

- a) under Risten være anbragt en tætfluttende lukket Afkekasse af støbt Jern eller af forsvarelig tykke Smedejernsplader med en hensigtsmæssigt indrettet Forplade under Indfyrringsstedet,
- b) omkring Lokomobilet anbringes en Skærm af Jernblik eller af Træ, mindst 2 Alen høj og i en saadan Afstand fra Lokomobilet, at en Mand kan gaa mellem dette og Skærmen,
- c) til Brændsel alene benyttes Stenful eller Kokes og Einders, hvorhos der
- d) over Skorstenens Munding skal være anbragt en til Skorstenens øverste Rand nøje fluttende dobbelt Gnistfanger af Jerntraad, hvis Traade ikke ere fjernede over $\frac{1}{4}$ Tomme fra hinanden og med en Afstand af mindst 2 Tommer mellem Rættene. Et Gnistfangeren overdækket med en bevægelig Plade, maa denne ikke være løftet, saa længe der er Fyr under Kedlen.

Naar et Lokomobil benyttes i mindre end 50 Alens Afstand fra Bygninger, belagte med Straa, Rør eller

28. Febr. lignende let antændeligt Tag, Stak, Rødding eller andre større Oplag af lige saa brændbare Sager uden for Huset skal Pladsen, hvorpaa Lokomotivet opstilles, forinden frigøres og under Brugen i en Omkreds af 10 Alen fra Lokomotivet stedse holdes ryddelig for Halm og lignende brændbare Stoffer. hvorhos der under Brugen i Lokomotivets umiddelbare Nærhed altid skal have et større Kar med Vand og Brandspande samt en Brandstige paa rede Haand.

26. Ved Benyttelse af Lokomotiver i Byer kan de af Politiet forlanges, at der skal drages Omhu for, at Røgen fra Lokomotivet ikke bliver til Ulempe for de omboende.

27. Et Eksempplar af de om Brugen af Lokomotiver i Nærheden af Bygninger og let antændelige Genstande til enhver Tid gældende Bestemmelser skal stedse medfølge ethvert Lokomotiv, der udlejes til Brug; tillige skal Fyrbøderen være i Besiddelse af et Eksempplar af de i ovenstaaende Afsnit E indeholdte Bestemmelser for Pasning af Dampkedler.

Saadanne Eksemplarer kunne forlanges udleverede uden Betaling hos enhver af Assistenterne under Fabrikinspektorerne.

G. Om Ophævelse af ældre Bestemmelser.

28. Bekendtgørelse ongaende Indretningen af og Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden af 1. December 1880 samt Bekendtgørelse af 15. Oktober 1881 ophæves.

Foranstaaende Bestemmelser træde i Kraft fra den 1. April 1891.

**Kongl. Resol. ang Indretningen af en Borger- 2. Marts.
Koleeksamen*).** (Ministeriet for Kirke- og Under-
visningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 4

**Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 3 Marts
ang.,** hvorledes de Udgifter, der medgaa til Trans-
port af Delinkventer, som af Retsbetjentene i et Amt
begæres fremsendte fra andre Amter til Undersøgelse
og Dom.

I en gennem Justitsministeriet hertil indkommen Stri-
velse har Amtmanden over Sorø Amt meddelt, at der ved
Revisionen af Sorø Amts Repartitionsfonds Regnskab for
1889—90 under Paaberaabelse af Bestemmelsen i Forord-
ning om Fribefordringsvæsenet af 26. Juni 1844 § 10 af
Revisor er gjort Udsættelse med Hensyn til den hidtil i
Amtskommunen fulgte Praksis, hvorefter de Udgifter, der
medgaa til Transport af Delinkventer, som af Retsbetjentene
i Amtet rekvireres fremsendte fra andre Amter til Under-
søgelse og Dom, henregnes til Delinkventomkostninger i den
paagældende Sag og saaledes udredes af Amtets Reparti-
tionsfond, uden at der forlanges Refusion fra de Amter,
hvorfra eller hvorigennem Transporten har fundet Sted.
Under Henvisning hertil har Amtmanden forespurgt, hvor-
ledes bemeldte Udgifter ville være at udrede.

Efter den Anledning, den Ministeriet saaledes forelagte
Sag dertil giver, skulde man tjenstligst til fremtidig Sagt-

*) De nærmere Bestemmelser angaaende Indretningen
af denne Eksamen kundgjordes ved Ministeriets Be-
kendtgørelse af 4. s. M., der findes optaget i nær-
værende Samling.

3. Marts. tagelse ikke undlade at meddele, at, for saa vidt de ommeldte Transporter — hvad nu kun aldeles undtagelsesvis vil være Tilfældet — afgives in natura paa den i ovennævnte Forordning forudsatte Maade, maa Byrden af dem ifølge Reglen i oftnævnte Forordnings § 10 (jfr. § 4 Nr. 12) ligesom andre Amtsrejser, der afgives in natura, bæres af de forskellige Amter, gennem hvilke Transporten falder.

Hvad derimod angaar Spørgsmaalet om, hvorledes Udgifterne skulle afholdes, naar der i Stedet for ovennævnte Fremgangsmaade benyttes saadanne offentlige Befordringsmidler, som Jernbaner, Dampstibe, Posten og deslige, eller anden lejet Befordring, er dette Spørgsmaal til forskellig Tid af Administrationen besvaret paa forskellig Maade. Efter at Ministeriet imidlertid har gjort Sagen til Genstand for fornyet Overvejelse, skønnes det ikke rettere, end at Forudsætningen for i disse Tilfælde at benytte den ved Forordningen af 1844 hjemlede Fordelingsmaade ikke foreligger, men at hele Udgiften — hvad ogsaa alt i Indenrigsministeriets Cirkulære af 24. Maj 1867 (Departementstidende 1867 Side 520) *) er antaget med Hensyn til Transporten af undvegne Varetægtsarrestanter — maa betragtes som Delinkventomkostninger og som Følge heraf udelukkende bæres, for saa vidt den paagældende Sag behandles ved en Landjurisdiktion, af vedkommende Amtsrepartitionssfond og, for saa vidt den behandles ved en Købstadjurisdiktion, af vedkommende Amts Købstæder (paa Bornholm den for Købstæder og Land fælles Amtssfond).

Det er dog en Selvfølge, at de her omhandlede Udgifter ingen Sinde som Aktionsomkostninger kunne paalægges den tiltalte.

*) Se nærværende Samlings 8. Hæfte Side 223—24.

Indenrigsmin. Etr. (til Amtmanden over Veile Amt) ang. Beregningen af Baudsynsmænds Befordringsgodtgørelse efter Lov 28. Maj 1880 § 10. 4. Marts.

I behagelig Skrivelse af 31. Januar d. A. har Hr. Amtmanden begæret Ministeriets Resolution med Hensyn til en fra Formanden for Baudsynsmændene i N. N. Kommune fremkommen Forespørgsel, om der maatte tilkomme ham Befordringsgodtgørelse, og i bekræftende Fald med hvilket Beløb, i Anledning af en af ham foretagen Synsforretning over det mindre offentlige Vandløb N. N. Aa, hvis Endepunkter begge ad nærmeste Kørevej ligge over 1 Mil fra hans Bopæl, og som selv har en Længde af 1 Mil, uanset at Afstanden mellem Bopælen og Aaen muligt paa enkelte Punkter af dennes Strækning er under 1 Mil.

I Anledning heraf skal man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at man med Dem maa holde for, at Lov om Bauds Afledning og Afbenyttelse af 28. Maj 1880 § 10 er at forstaa saaledes, at der, naar vedkommende Baudsynsmænds Bopæl ad nærmeste Kørevei ligger over 1 Mil fra det Sted, hvor Synsforretningen tager sin Begyndelse eller afsluttes, tilkommer ham en Befordringsgodtgørelse af 1 Krone pr. Mil for den sammenlagte Vejlangde fra hans Bopæl til de nævnte tvende Steder, ligesom man maa formene, at der ved Befordringsgodtgørelsens Fastsættelse intet Hensyn kan tages til Længden af det synede Vandløb. Som Følge heraf maa man med Dem være enig i, at der i det foreliggende Tilfælde tilkommer Forespørgeren det af ham beregnede Beløb af 2 Kroner i Befordringsgodtgørelse.

Justitsmin. Etr. (til Amtmanden over Maribo Amt) ang. Forstaaelsen af Udtrykket „ved en Be- 4. Marts.

4. Marts. **drift" i § 15 i Lov af 12. April 1889 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner.**

I Anledning af, at N. N. Sogneraad i et til Sv. Stiftamtmanden indgivet Andragende angaaende Forstaaelsen af Udtrykket „ved en Bedrift“ i § 15 i Lov af 12. April 1889 om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner har forespurgt, hvor vidt vedkommende Synsmand, naar en Gaardmand foruden sin Jord har en Vindmølle, hvorved han driver Næring, og som han altsaa ikke udelukkende benytter til Formaling af Korn til Gaardens eget Brug, er berettiget til at betragte Gaarden og Møllen som to Bedrifter, og som Følge heraf berettiget til at beregne sig Betaling for Syn af Maskiner ved to forskellige Bedrifter, har De i behagelig Skrivelse af 20. f. M. udbedt Dem en Udtalelse herom af Justitsministeriet, idet De har bemærket, at ved Udtrykket „en Bedrift“ i bemeldte Paragraf formentlig nærmest maa forstaaes hele den Virksomhed, som drives for samme Mandes Regning paa samme Ejendom, og at det fremsatte Spørgsmaal derfor maa besvares benægtende.

Saaledes foranlediget skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet tiltræder den af Dem udtalte Anskuelse.

4. Marts. **Bekendtgørelse ang. Indretning af en Borger-
Nr. 31. skoleexamen. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Førestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 2. d. M. allernaadigst at bemyndige Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet til at bevilge saadanne kommunale eller private Vorgerfskoler

for Drengene, som ansøge derom, Tillæbelse til for deres egne Disciple at afholde en af Staten kontrolleret, paa normalt begavede Børn i 14 à 15 Aars (Konfirmations-) Alderen beregnet Afslutningseksamen, der dog ikke medfører offentlige Rettigheder i nogen Henseende, og hvorfra ingen Overførelse af Karakterer til nogen bestaaende Eksamen kan finde Sted.

Derhos er Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet ved samme allerhøjeste Resolution bemyndiget til i Henseende til Ordningen i det enkelte og Afholdelsen af denne Eksamen samt Kontrollen med samme m. m. at give de nærmere Regler og træffe de fornødne Foranstaltninger.

§ Henhold til den saaledes meddelte allerhøjeste Bemyndigelse fastsættes herved følgende nærmere Bestemmelser for bemeldte Eksamen:

1. Genstandene for Prøven og Fordringerne ved denne blive følgende:

- a) Religion. Bibelhistorien maa være gennemgaaet i et Omfang omtrent som Balslevs Bibelhistorie. — Endvidere skulle alle Hovedstykkerne i Balslevs Lærebog være læste; dog fordres ikke Forklaringerne lærte udenad. Mundtlig Prøve.
- b) Modersmaalet. Det vigtigste af Sprogets Grammatik maa være indøvet, og Stykker af vore betydeligere Forfattere, hvis Liv og Virksomhed i korte Træk maa gennemgaaes, skulle være læste, deriblandt en Komædie af Holberg og en Tragedie af Dehlsenschläger. — Mundtlig Prøve i Oplæsning, Gengivelse og Analyse. — Skriftlig Prøve: En Genfortælling og en fri Gengivelse af et Lettere, fra Undervisningen bekendt Stof.
- c) Historie. Fædrelandshistorien maa være gennemgaaet efter en Lærebog paa mindst 150 Oktavsider

4. Marts.

og Hovedtrækkene af Verdenshistorien, særlig den nyere Tids, efter en Bog paa mindst 100 Oktavsider. Mundtlig Prøve.

- d) Tysk og Engelsk eller kun et af disse Sprog. Eleverne skulle have gennemgaaet passende Elementarbøger og dernæst have læst i Tysk mindst 100 Sider, i Engelsk mindst 50 Sider (à 1200 Bogstaver) af blandet Indhold, udelukkende Prosa og af lettere Bestaffenhed med Hensyn til Sproget; endvidere maa de være øvede i Anvendelsen af Sprogens Grammatik. Der prøves i Dplæsning, Oversættelse af det læste og Grammatik samt i Oversættelse fra Dansk til det fremmede Sprog af lette Sætninger.
- e) Regning. Eleverne maa være indøvede i paa Tabellen at udføre Regning med hele og brudne Tal, anvendte paa ligefrem og omvendt, enkelt og sammenfat Reguladetri, Delingsregning, Renteregning, almindelig Handelsregning, Blandingsregning, samt i at behandle Tal og lette Opgaver i Hovedet. Der forelægges til skriftlig Prøve 2 Opgaver i praktisk Regning og aflægges mundtlig Prøve i Hovedregning.
- f) Matematik.
1. Aritmetik. Talsystemet og de vigtigste Sætninger om de 4 Regningsarter med hele og brudne, positive og negative Tal, Ligninger af 1. Grad med 1 og 2 ubekendte, Proportioner og Decimalbrøk maa være indøvede; tillige maa Udbragning af Kvadratrod kendes. Mundtlig Prøve.
 2. I Geometri lægges Hovedvægten paa geometrisk Tegning og Figurers Udmaalning; de Sætninger om Vinkler, Trekkanter, Parallelogrammer, regulære Polygoner og Cirkler, som ere nødvendige til Forstaelsen heraf, gennemgaaes. Tillige anskuelig-

gøres Udmaaling af de vigtigste Legemers Oberflader og Rumfang. De i det sidste Aar udførte geometriske Tegninger fremlægges til Bedømmelse. Mundtlig Prøve.

- g) Naturlære. Gennem Forsøg og Forklaring maa Eleverne være bragte til at forstaa de vigtigste Naturfænomenener, særlig dem, der have Betydning i det daglige og praktiske Liv. Omfanget kan passende bestemmes ved en Bog paa mindst 100 Oktavsider. Mundtlig Prøve.
- h) Naturhistorie. Ved Paavisning paa virkelige Naturgenstande og ved Forklaring maa Eleverne have lært at kende Hovedformerne af navnlig de højere Dyr og Planter samt Menneskets Bygning, hvortil knyttes Hovedsætningerne af Sundheds læren, alt efter mindre Lærebøger. Mundtlig Prøve.
- i) Geografi. Fædrelandets og det øvrige Europas Geografi samt Hovedtrækkene af de fremmede Verdensdele maa være gennemgaaede efter en Lærebog paa mindst 100 Oktavsider. Mundtlig Prøve.
- k) Frihaandstegning. Eleverne skulle have gennemgaaet et planmæssigt Kursus i Tegning efter plane Figurer (Fortegninger) og Modeller (Klodser, Brugsgenstande eller Gibs), f. Eks. efter Tegneinspektør Andersens System. Ved Eksamen fremlægges det sidste Aars Tegninger til Bedømmelse.
- l) Skrivning. Eleverne skulle være oplærte til en fast og god Haandskrift. I det sidste Skoleaar skrive de hver Maaned en Side i en Maanedsskrivebog, som fremlægges til Bedømmelse ved Eksamen.
- m) Gymnastik. Eleverne skulle have gennemgaaet og kunne gøre Rede for de i den autoriserede Lærebog i Gymnastik § 75 nævnte, for Borgerfkolet bestemte Øvelser.

4. Marts. Endvidere maa Skolens Læseplan have et passende ugentligt Timetal til Sang.

2. Udfaldet af Eksamen tilkendegives ikke ved forskellige Karakterer, men alene ved Udtrykket „Bestaaet“ eller „Ikke bestaaet“, saaledes at der til „Bestaaet“ kan føjes Til-læget „med Udmærkelse“.

3. Med Hensyn til Beregningen af Karaktererne ved Eksamen fastsættes følgende Regler:

a) Den ved Censureringen fremkomne Hovedkarakter for Faget har følgende Værdi: Udmærket godt = 9, Udmærket godt? = 8, Meget godt = 7, Meget godt? = 6, Godt = 5, Godt? = 4, Temmelig godt = 2, Temmelig godt? = $\div 2$, Maadelig = $\div 9$, Slet = $\div 18$.

b) Der gives Karakterer af indbyrdes lige Værdi i: Religion, Modersmaalet (mundtlig Prøve), Historie, Lyf og Engelsk eller et af disse Sprog, Aritmetik, Geometri, Naturlære, Naturhistorie, Geografi, Frihaandstegning, Skrivning, Gymnastik og Orden med skriftlige Eksamensarbejder.

Hovedkarakteren for den skriftlige Prøve i Modersmaalet samt for Regning (skriftlig og mundtlig) tæller dobbelt.

Den eksaminerende Lærer og Censorerne, som bedømme en Prøve, skriftlig eller mundtlig, have efter indbyrdes Konference at afgøre, hvilke af de ovennævnte Karakterer der i Faget vil være at tillægge Eksaminanden.

4. For at bestaa Eksamen fordres mindst 5 Points i Gennemsnit af de givne Karakterer; til „Bestaaet med Udmærkelse“ fordres mindst en Gennemsnitskarakter af 8 Points.

En Eksaminand, som ikke hører til Folkekirken, kan fritages for Prøve i Religion.

Karakteren i Gymnastik bortfalder for dem, som ifølge 4. Marts. Løgeattest ikke have kunnet deltage i Gymnastikprøven.

5. For at kunne stedes til den her omhandlede Eksamen maa Eksaminanden som Discipel have deltaget fuldstændigt i Undervisningen i en eksamensberettiget Skoles to øverste Klasser.

6. Eksamen afholdes indenfor Lidsrummet mellem den 15. Marts og den 30. April.

Da Opgaverne til skriftlig Besvarelse, der gives af Ministeriet, ere fælles for alle Skoler, afholdes den skriftlige Del af Eksamen samtidig i dem alle; derimod vil der med Hensyn til Afholdebelsen af den mundtlige Del saa vidt muligt blive taget Hensyn til den enkelte Skoles Ønske i saa Henseende.

Opgaverne skulle senest 4 Dage før den skriftlige Eksamens Begyndelse være tilstillede Skolerne i et Antal, der retter sig efter Eksaminandernes; Indmeldelse af disse vil være at indsende til Ministeriet inden hvert Aars 1. Februar.

Konvoluten, hvori alle Opgaverne sendes, maa ikke aabnes af andre end Adressaten.

Den enkelte forseglede Opgavepakke maa først aabnes i Eksamenslokalet til det for Opgavernes Besvarelse fastsatte Klokket, inden hvilket alle Eksaminanderne skulle være samlede.

Tilsynet skal føres af mindst 2 af Skolen bestilte tilsynshavende i hvert Lokale, i hvilket der skrives. Den ene tilsynshavende vælges blandt Skolens Lærerpersone; dog maa han ikke være Lærer i det Fag, hvortil Opgaven hører. Den anden tilsynshavende vælges udenfor Lærerpersonalet.

En af de tilsynshavende forsyner enhver Besvarelse med sit Navns Underskrift samt Angivelse af Klokket for dens Aflevering.

4 Marts. Den mundtlige Eksamen overværes af tvende Censorer, der tillige bedømme de skriftlige Opgaver. Den ene af disse Censorer, der maa have Fagkundskab og Undervisnings erfaring i matematisk Retning, udnævnes af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den anden i Kjøbenhavn af Skoledirektionen, udenfor Kjøbenhavn af Skolekommissionen, for saa vidt ikke Distriktsprovsten maatte være villig til at være Censor. De indgive begge i Forening Indberetning til Ministeriet om Eksamens Udfald. Anser nogen af dem sig ikke for tilstrækkelig sagkyndig til at censurere i et eller andet Fag, vælger Skolen med hans Minde selv en Censor, som dertil maatte egne sig og være villig.

Eksamensprøven i ethvert Fag censureres tillige af den eksaminerende Lærer.

Eksamensbeviserne udfærdiges ved de kommunale Skoler af Skolens Førstelærer, ved private Skoler af Skolens Bestyrer.

Samtlige med den officielle Eksamenkontrol forbundne Udgifter og Dagpenge udredes forskudsvis af Ministeriets Kasse, men repareres efter affluttet Eksamen paa Skolerne efter de Regler, der i saa Henseende senere fastsættes.

7. Ansøgninger om Tilladelse til at maatte afholdes den her omhandlede Eksamen blive at indsende gennem vedkommende Skoledirektion. Udenfor Kjøbenhavn maa Ansøgningerne ogsaa for de private Skolers Vedkommende være ledsagede af Erklæringer fra Skolekommissionen.

Ministeriet kan tage den givne Tilladelse tilbage, naar Censorerne efter Eksamensudfaldet finde det uforvarsligt at lade Skolen beholde Tilladelsen.

8. Nedenstaaende Timetabel maa efter Ministeriets Formening anses som passende for en Borgerfole med 7 fremadskrivende Klasser (for Børn fra 7 til 14 Aar), i hvilken der undervises saa vel i Tyft som i Engelsk.

4. Marts.

	1. Klasse.	2. Klasse.	3. Klasse.	4. Klasse.	5. Klasse.	6. Klasse.	7. Klasse.
Religion	2	2	2	2	2	2	2
Dans og Anstuelssøvelser . .	10	10	9	7	5	5	4
Historie	»	2	3	3	2	2	3
Dyff	»	»	»	»	3	3	3
Engelsk	»	»	»	2	2	3	3
Regning og Matematik	6	6	6	6	8	8	8
Naturlære	»	»	»	»	2	2	2
Naturhistorie	»	1	2	2	2	2	2
Geografi	»	1	2	2	2	2	2
Frihaandstegning	»	»	»	2	2	2	2
Skrivning	4	4	3	3	2	1	1
Gymnastik	3	3	3	3	3	3	3
Sang	»	»	1	1	1	1	1
Sum	25	29	31	33	36	36	36

Det maa dog bemærkes, at lokale Forhold, f. Eks. Ordningen af de nederste (Forberedelses-) Klasser, ofte kunne nødvendiggøre Afbigelses fra denne Tabel

Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) 5. Marts.
ang., at Udbetaling af Underholdsbidrag i Genhold til Lov af 20. April 1888 ikke kan tilkomme Adoptivforældre af et uægte Barn.

I behagelig Skrivelse af 24. f. M. har den ærede Magistrat ved at andrage, at Arbeidsmand N. N. og Hustru her af Staden, der ifølge Bevilling af 15. Januar d. N.

5. Marts. have adopteret et uden for Ægtefæb avlet Pigebarn, til hvis Underhold Kommiss. N. N. ifølge Alimentationsresolution af 23 Februar 1888 er tilpligtet at bidrage 72 Kr. aarlig, have forlangt udbetalt Underholdsbidrag i Hensyn til Lov af 20. April 1888, begært Justitsministeriets Resolution med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor vidt den omhandlede Ret tilkommer de nævnte Adoptivforældre.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at man med Magistraten er enig i, at den i Lov af 20. April 1888 § 4 omhandlede Ret ikke tilkommer Personer, der have adopteret et uægte Barn.

6. Marts. **Indenrigsmin. Skr. (til Overpræsidenten i Kjøbenhavn) ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30. December 1857 vedrørende Personalet ved den elektriske Station.**

Efter Hr. Overpræsidentens i Skrivelse af 25. f. M. derom gjorde Indstilling stadfæster Ministeriet herved som Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30. December 1857 følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Bestemmelser:

1) Fra 1. Januar 1891 eller dog fra Begyndelsen af Aaret ansættes ved den elektriske Station en Driftsbestyrer, som lønnes med 2,800 Kr., stigende hvert 3. Aar med 300 Kr. til 4,000 Kr., samt med fri Bolig, saa snart denne kan staffles til Veje paa Stationen, Brændsel og Lys, dog saaledes at Brændsel og Lys kan afløses naar som helst mod et aarligt Bederlag af 300 Kr.

Driftsbestyreren bliver fideordnet med de nuværende Driftsinspektører paa Gasværkerne, hvem der derfor til-

lægges samme Lønning og samme Benævnelse som oven 6. Marts angivet.

Disse tre Embedsmænd fortere under Gasværksbestyreren, som fører Dverbestyrelsen af Stadens Gas- og Elektricitetsværker og danner et Nlemled mellem Borgmesteren og Driftsbestyrerne. Han benævnes efter 1. Maj d. A. Direktør for Stadens Belysningsvæsen, og under ham henlægges desuden samtlige Værkers Kasse- og Regnskabsvæsen. Direktøren bliver at lønne som Stadsingeniøren Stadsarkitekten og lignende Embedsmænd.

2) Fra 1. Marts 1891 sættes ved den elektriske Station en Elektriker og en Maskiningeniør, der begge lønnes med 2,000 Kr., stigende hvert 3. Aar med 200 Kr. til 3,000 Kr., samt fri Bolig, saa snart denne kan afgives paa Stationen, Brændsel og Lys, dog saaledes at Brændsel og Lys kan afløses naar som helst med et aarligt Bederlag af 250 Kr.

Det nærmere angaaende alle i det foregaaende nævnte Embedsmænds Virksomhedsomraade og Myndighed ordnes af Magistraten.

Med Hensyn til Ansættelses- og Pensionsforhold komme de for Kommunens med tilsvarende Gager lønede Embedsmænd gældende Regler til Anvendelse.

Judenrigsmin. Efr. (til Amtmanden over Ribe 7 Marts. Amt) ang., at Handel med nformalede Kornvarer i Købstæderne i Henhold til Lov 15. April 1854 § 1 er aldeles fri.

I det med Amtets paategnede Erklæring af 16. Januar d. A. hertil indkomne Andragende har N. N. af Varde, som har Borgerstab som Gæstgiver i bemeldte Købstad, anholdt om Bevilling til, uanset Bestemmelsen i Næringsloven af 29. December 1857 § 64, tillige at vinde

7. Marts. Borgerstab som Købmand sammesteds, for at han, der i Forbindelse med sin Næring som Gæstgiver har drevet Handel med indenlandsk Korn, kan udvide sin Forretning til ogsaa at omfatte Handel med udenlandsk Korn

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at, da ifølge § 1 i Lov indeholdende nogle Bestemmelser angaaende Handel med Kornvarer og Brød af 15. April 1854, der ikke er hævet ved Næringsloven af 29. December 1857, Handel med uformalede Kornvarer i Købstæderne er aldeles fri, og da denne Bestemmelse maa antages at angaa saavel indenlandsk som udenlandsk Varer, foreligger der ikke for Næringslovgivningens Vedkommende nogen Nødvendighed for Andrageren for i det tilsigtede Djemed at erhverve Næringsadkomst som Købmand.

9. Marts. **Regulativ ang. Desinfektion.** (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 4.

10. Marts. **Bekendtgørelse om Provinsarkiverne og Embedsmændenes Forhold til dem.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 12.

11. Marts. **Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Forligskommission) ang. Paalæg til en Forligskommission om at give nogle Parter Adgang til for samme at ratihabere et Forlig.**

Med behagelig Skrivelse af 11. f. M. har den ærede Kommission hertil tilbagesendt et Andragende, hvori Underretsfagfører N. N. paa vedkommendes Begne befværer sig over, at Kommissionen har vægret sig ved at lade Grosserer N. N. og Skrædermester N. N. her af Staden ved

deres befuldmægtigede for Kommissionen ratihabere et 11. Marts. imellem dem den 12. Januar d. A. indgaaet Forlig, hvorved bemeldte Skrædermester N. N., næst at erkende en hos ham den 10. f. M. for skyldig Husleje m. m. i Henhold til en imellem ham og fornævnte Grosserer N. N. indgaaet Lejekontrakt om en Lejlighed i sidstnævntes Ejendom foretagne Arrestforretning for loblig foretagen, og dernæst at frafalde sammes Justifikation, har erkendt sig pligtig til at betale foruden Sagens Omkostninger dels den ifølge Lejekontrakten den 3. Januar d. A. forfaldne Leje af fornævnte Lejlighed for $\frac{1}{4}$ Aar indtil April Flyttedag d. A., dels de ifølge Kontrakten efterhaanden forfaldende Lejesummer indtil April Flyttedag 1895, til hvilket Tidspunkt Lejeforholdet efter Kontrakten skulde ophøre.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst meddele, at man har tilkendegivet Andrageren, at Ministeriet ikke finder Anledning til at paalægge Forligskommissionen at give de fornævnte Parter Adgang til for samme at ratihabere det ommeldte Forlig.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Randers Amt) ang., at den Omstændighed, at en Person paa en ved et Byraadsvalg afgiven Stemmeseddel ikkun er betegnet ved sit Efternavn og ved sin Stilling, i og for sig ikke indeholder tilstrækkelig Grund til at kassere den afgivne Stemme. 11. Marts.

I det med Amtets paategnede Erklæring af 12. f. M. hertil indsendte Andragende har Partikulier C. N. Boldsen af Randers i Henhold til § 9 i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 for Ministeriet indanket den af Byraadet i Randers under 20. Januar d. A. afgivne Kendelse, hvorefter Raadet har afvist den af ham indgivne Klage over det i Købstaden den 13. samme Maaned af de højt beskattedes

11. Marts. Vælgerklasse foretogne Valg af Medlemmer til Byraadet, ved hvilket der efter forudgaaet Opfordring fra en stor Areds af Vælgere blandt andre blev stemt paa ham.

Klagen gaar ud paa, at Valgbestyrrelsen kun har opført som faldne paa ham 171 gyldige Stemmer, medens 16 Stemmesedler, paa hvilke der alene stod anført „Partifulier Boldsen“ uden Betegnelse af Fornavn, ikke bleve medregnede for hans Vedkommende under Hensyn til, at der i Randers Kjøbstad er bosat en anden Mand af samme Navn og Stilling, og at som Følge heraf Arkitekt E. Uhen, der havde erholdt 182 gyldige Stemmer, blev erklæret som valgt.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at den Omstændighed alene, at en Person under de angivne Forhold paa en Stemmeseddel ifkun er betegnet ved sit Efternavn og ved sin Stilling, i og for sig ikke indeholder tilstrækkelig Grund til at kassere den afgivne Stemme, men at det afgørende maa være, hvor vidt det efter hvad der i øvrigt foreligger, maa anses for utvivlsomt, at der ved Stemmegivningen ifkun kan have været sigtet til en bestemt Mand; der er derfor ogsaa i den i Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 47 af 20. April 1882 indeholdte Vejledning til Forstaaelsen af Kjøbstadkommunallovens § 8 alene fremhævet, at Stemmesedlen bør indeholde en „efter Omstændighederne“ tilstrækkelig tydelig Betegnelse af de Personers Navne, paa hvilke der stemmes, saa at ingen Forveksling kan finde Sted, hvorimod der ikke er opstillet som en absolut Betingelse for Stemmeafgivningens Gyldighed, at Personerne paa Stemmesedlerne ere betegnede ved deres fulde Navn.

Da der nu efter de i den her omhandlede Sag foreliggende Oplysninger ingen som helst Grund er til at drage i Tvivl og ikke heller synes fra nogen Side at være blevet betvivlet, at der ved den paa de paagældende Stemmesedler

brugte Betegnelse „Partikulier Boldsfen“ har været figtet til 11. Marts. Klageren, og ikke til den anden i Købstaden bosatte ca. 70-aarige Mand af samme Navn og Stilling, om hvis Valg der ikke ved den paagældende Lejlighed har været eller efter Forholdene kunde være Spørgsmaal, og som ogsaa i Almindelighed betegnes som forhenværende Landmand og ikke som „Partikulier“, skønner Ministeriet ikke rettere, end at Valgbestyrelsen har savnet Føje til at undlade at tage Hensyn til de paa Klageren saaledes faldne Stemmer.

Som Følge heraf maa oftnævnte Partikulier E. N. Boldsfen og derimod ikke Arkitekt E. Achen anses som valgt til Medlem af Byraadet.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Odense 11. Marts. Amt) ang., at Valgbestyrelsen ved Optælling af de ved et Omvalg paa Medlemmer til en Købstads Vigningskommission afgivne Stemmer med Rette havde undladt at medregne de paa en Person faldne Stemmer, hvem Byraadet havde fritaget for at modtage det paa ham ved det første Valg faldne Valg.

I det med Amtets Skrivelse af 29. November f. A. tilbagefulgte Andragende har N. N. med flere Beboere af Middelfart i Henhold til Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 § 22, jfr. § 9, for Ministeriet indanket en af Middelfart Byraad under 3. Oktober f. A. affagt Kendelse, ifølge hvilken en fremsat Indsigelse imod Gyldigheden af det af den højst beskattede Vælgerklasse den 18. September f. A. foretagne Omvalg paa 2 Medlemmer til Købstadens Vigningskommission ikke er bleven tagen til Følge.

Den foreliggende Besværing gaar ud paa, at Valgbestyrelsen ikke har taget Hensyn til, at det højeste Antal Stemmer ved det omhandlede Valg er faldet paa By- og Herredsfuldmægtig N. N., hvem Byraadet under 5. Sep-

11.Marts. tember f. A. havde fritaget for at modtage det paa ham under 21. August f. A. faldne Valg som Vigningskommisær, men har erklæret Dyråge N. N. og Tobaksfabrikant N. N., som efter bemeldte By- og Herredsfuldmechtig N. N. erholdt det højeste Antal Stemmer, for valgte til Medlemmer af Vigningskommissionen.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet finder, at Valgbestyrelsen i det foreliggende Tilfælde med Rette har undladt ved Optællingen at medregne de paa By- og Herredsfuldmechtig N. N. faldne Stemmer, og at det derfor maa have sit Forblivende ved den af Byraadet under 3. Oktober f. A. affagte Kendelse.

11.Marts. **Judenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Ringkjøbing Amt) ang., hvorvidt det kan anses tilladeligt at binde Baad med dobbelt eller ferdobbelt Garn, særlig i Hoven.**

I det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 25. Oktober f. A. hertil indsendte Andragende har Herredsfogden i N. N. Herreder til Brug under en mod tvende Fiskere for Overtrædelse af Fiskerilovens Bestemmelser angaaende Fiskeriet i Limfjorden indledet Undersøgelse begært en Udtalelse fra Ministeriet om, hvor vidt det kan anses tilladeligt at binde Baad med dobbelt eller ferdobbelt Garn, særlig i Hoven.

Efter i denne Anledning at have brevvækslet med Fiskerikontrolløren for Sjælland og Ministeriets Konsulent i Fiskerisagen skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at da de i Fiskeriloven indeholdte Bestemmelser angaaende Mafsevidde for Garnredskaber tilfugte at bewirke, at Maffen under Garnets Brug lader er vis Plads aaben til Gennemgang for mindre Fisk, maa allerede de nævnte Bestemmelser være til Hinder for, at Garnet bindes paa den omhandlede Maade, nemlig af 2 eller flere Lag nsammentvundne Garn, hvorved der tilveje

bringes Hindring for de mindre Fisks frie Gang gennem 11. Marts. Massen; men i øvrigt maa det antages, at Garn, der ere bundne paa den nævnte Maade, henhøre til de Redskaber, der ere forbudte ifølge Bestemmelserne i Fiskerilovens § 39.

Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Rjøben- 11. Marts.
havns Amt) ang., hvorledes Børgen skal forholde sig for at komme i Besiddelse af en umyndiggjorts Formue til Anbringelse i Overformynderiet.

Ved at meddele, at det har vist sig umuligt for vedkommende Børgen at komme i Besiddelse af den den umyndiggjorte N. N. tilhørende Formue for efter Reglerne at anbringe denne i Overformynderiet, har Herredsfogden i N. N. Herred i det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 26. f. M. hertil indsendte Andragende forespurgt, om den umyndiggjorte ved Politiets Assistance vil kunne udsættes af Besiddelsen af sin Formue, og om Omkostningerne herved i bekræftende Fald skulle afholdes af hendes Formue. Hr. Stiftamtmanden har i den Anledning henstillet, om ikke Sagen rettest bør ordnes saaledes, at Børgen begæver den umyndiggjortes Formue registreret af Skifteretten, og at den paagældendes Effekter samtidig med Registreringen bringes ud af den umyndiggjortes Besiddelse til Indsættelse i Overformynderiet.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst meddele, at efter Ministeriets Formening vil vedkommende Børgen have at henvende sig til Fogden med Begæring om at sætte den umyndiggjorte ud af den ulovlige Besiddelse af hendes Formue, hvorhos tilføjes, at det til at dække Omkostningerne ved en saadan Fogedforretning medgaaende Beløb kan føres til Udgift i vedkommende Børgemaalsregnskab.

**Justitsmin. Str. (til Ministeriet for Kirke- og 12. Marts.
Undervisningsvæsenet) ang., hvad der vil være at**

12. Marts. iagttagelse for tvende Udlændinges Ægtevielse her i Riget.

I Anledning af det med Kirke- og Undervisningsministeriets behagelige Skrivelse af 9. ds. Justitsministeriet til Betænkning tilfillede Andragende, hvori Sognepræsten for N. N. Menigheder forespørger, om han maa ægtevie en Mand fra Holmsland, der opholder sig i Slesvig og er blevet forlovet med en Pige fra dette Land, til hvilket de er Brudeparrets Hensigt efter Brylluppet at vende tilbage skal man tjenstligst meddele, at der, som udtalt i Justitsministeriets Skrivelser af 27. Juli 1863 og 27. November 1866, jfr. tillige Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 2. Marts 1886 (i gejstlig Reskriptsamling,*) m. fl. efter den her gældende Lovgivning intet er til Hinder for at tvende her sig opholdende Udlændinge med fuld borgerlig Virkning her i Landet ægtevies af den til Ægtevielse berettigede Præst, som de dertil kunne formaa, naar i det hele det samme af Præsten paases som ved Vielse af Indlændinge, altsaa blandt andet, at de paagældende, for saavidt Hysning ikke ønskes eller paa Grund af Brudens ren midlertidige Ophold her i Landet ikke kan ske, producere Vielsebrev, samt tilvejebringe de foreskrevne Bevisligheder og Legitimationer, men at der selvfølgelig dermed intet er afgjort angaaende Spørgsmaalet om, hvor vidt et saaledes indgaaet Ægteskab uden for Riget vil blive anerkendt som gyldigt indgaaet. For saa vidt imidlertid Vielsen i Hensyn til foransførte ikke maatte kunne finde Sted uden Vielsebrev finder Justitsministeriet Anledning til at gøre opmærksom paa, at man under Hensyn til stedfunden Elusion af andre Landes Love ved Cirkulære af 5. Februar 1883 Nr. 5 ha paalagt Overøvrighederne ikke at meddele Udlændinge Vielsebrev, med mindre Bruden har taget saadant Ophold her i Landet, at Hysning her gyldigt kunde foregaa, og en

*) Se nærværende Samlings 12. Hæfte Side 19—20.

bestemt danst Præst vilde være pligtig til at foretage Viel= 12.Marts.
sen, og at Justitsministeriet ikke vil kunne fravige dette
Bilkaar for Vielsebrevs Meddelelse, med mindre der tilveje-
bringes en Erklæring fra vedkommende udenlandske Myn-
dighed eller vedkommende fremmede Magts her værende
diplomatisk Repræsentant til Sikkerhed for, at der efter
Brudens Hjemsteds Love intet er til Hinder for Ægteskabets
Indgaaelse her i Landet.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Mar= 12.Marts.
hus Amt), hvorved det tillades, at Færgestedet
paa Thuns nedlægges efter Indstilling af Aarhus
Amtsråd i Henhold til § 4 i Lov af 21. Marts
1874 om Bestyrelsen af Færgevæsenet.

Indenrigsmin. Skr. (til Overpræsidenten i Kjø= 12.Marts.
benhavn) ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Ved-
tægt for Styrelsen af Kjøbenhavns kommunale An-
liggender af 30. December 1857, vedrørende en af
Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagen Bestem-
melse om, at der fra 1. Marts 1891 oprettes en
Assistentpost af 1. Klasse paa Blegdams hospitalets
Kontor.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Viborg 12.Marts.
Amt) ang., hvorvidt en Politimester paa egen Haand
havde kunnet hævde en efter Begæring af vedkom-
mende Amtsvejsinspektør for Overtrædelse af Bestem-
melserne i Forordning af 13. December 1793 § 82
anlagt offentlig Politisag.

I behagelig Skrivelse af 11. Juli har Hr. Kammer-
herren med Hensyn til, at Politimesteren i N. N. Herreder
Trettende Gæste.

12. Marts. paa egen Haand har hævet en efter Begæring af vedkommende Amtsvejinspektør for Overtrædelse af Bestemmelserne i Forordning af 13. December 1793 § 82 anlagt offentlig Politifag, og derefter i en ham afæftet Erklæring til Støtte herfor har paaberaabt sig, at den omhandlede Undersøgelse ikke kan siges at være begæret af en kommunal Myndighed, da Begæringen ikke er fremkommen fra Amtsraadet, men alene fra Vejinspektøren, der formentlig ikke uden særlig Bemyndigelse kan handle paa Raadets Vegne, udbedt Dem Justitsministeriets Resolution i Sagen, idet De har udtalt som Deres Anskuelse, at kommunale Embedsmænd, til hvis Ledelse et administrativt Forretningsomraade er betroet, maa betragtes som handlende paa vedkommende kommunale Myndigheders Vegne, saa at Henvendelser fra dem maa anses som kommende fra selve de nævnte Myndigheder.

Foranlediget heraf skal man efter over Sagen at have brevvekslet med Indenrigsministeriet tjenstligst melde, at, da der ikke kan antages at tilkomme Amtsraadene nogen Ret til at fordre Krænkelse af Bejvæjenets Interesser paatale under en offentlig Politifag, og da det herefter bliver overflødig at undersøge, hvor vidt der under en modsat Forudsætning maatte antages at tilkomme Vejinspektøren nogen almindelig Bemyndigelse til i det paagældende Forhold at optræde paa Amtsraadets Vegne, maa Justitsministeriet give Politimesteren Medhold i, at der ikke har paahvilet ham nogen Pligt til, forinden han hævede den omhandlede Sag, at indhente Amtsraadets Samtykke hertil.

13. Marts.

Lov om Divifektioner. (Justitsministeriet).

Nr. 43.

Subm. Saml. pag. 17.

**Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskop= 13.Marts.
en over Viborg Stift) ang. en Kirketiendeejers
forpligtelse til at efterkomme Synets Fordring om
at indsende Tegninger til Arbejders Udførelse ved
Kirken.**

..... at da der ikke kan være nogen
Tvivl om, at der efter den Maade, hvorpaa Byggefore-
tagender almindeligen iværksættes, hører Tegninger til Ud-
førelsen af ethvert omhyggelig ordnet Byggearbejde, maa
ette faa meget mere gælde om Arbejder ved Bygninger,
er, som i nærværende Tilfælde, ere af monumental Ka-
akter, uden at der i saa Henseende kan støttes noget i
nodsat Retning paa den Omstændighed, at Synsloven ikke
trykkelig har udtalt sig herom, jfr. ogsaa vedkommende
Landsthingsudvalgs Betænkning, Rigsdagstidende for 1860
3. Spalte 429. Ministeriet maa derfor anse det for at
ære Synets Ret og Pligt at forlange Tegninger forelagte
af Kirketiendeejerne, hvor der efter Arbejdets Betskaffenhed
endes Anledning hertil.

**Juslitsmin. Str. (til Amtmanden over Rjøben= 17.Marts.
havns Amt) ang., hvorvidt Stævningmændene i
denhold til § 3 i Lov 11. April 1890 kunne nægte
at forkynde en Indkaldelse til Forligskommissionen,
ordi den ikke ledsages af Genpart til Overlevering
il Indklagede.**

..... at Juslitsministeriet med Hr.
stiftamtmanden er enig i, at den citerede Lovbestemmelse
ikke hjemler den saaledes stillede Fordring.

**Bekendtgørelse om Forandring i Reglement af 20.Marts.
0. December 1883 om Ordens Overholdelse m. m. Nr. 40.**

20. Marts. paa Kjøbenhavns Inderred og i Kjøbenhavns Havn.
(Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 19.

22. Marts. **Generaldirekt. f. Skattev. Str.** (til Overtoldinspektoratet i Kjøbenhavn) ang. et Andragende fra et Dampskibsselskab i Kjøbenhavn om, at der maa blive tilstaaet Selskabet Kreditoplagsret i dets eget Navn, navnlig for Kul, Lougværk og Sejldug, imod at Bestyrelsens Formand kautionerer for Selskabet.

..... at da det paagældende Dampskibsselskab ikke driver Handel, kan der ikke tilstaaes Selskabet som saadant Kreditoplagsret, hvorimod der intet vil være at erindre mod, at et af Bestyrelsens Medlemmer, der har eller maatte erhverve Kreditoplagsret, tager de Selskabet tilhørende Varer paa sit Kreditoplag, saaledes at Varerne i et og alt blive at henregne til samme.

23. Marts. **Bestemmelser vedrørende Arbejdstiden paa Orlogsværftet.** (Marineministeriet.)

Ministeriet har under 23. d M. resolveret, at Bestemmelserne i § 8 af det foreløbige Reglement for Underklasserne af Flaadens faste Mandskab af 19. September 1868 ophæves fra den 1. April d. A. at regne, og at følgende Bestemmelser vedrørende Arbejdstiden paa Orlogsværftet fra samme Dag træde i Kraft.

Den reglementerede Arbejdstid er:

fra 16. Marts til 15 Oktober, begge inkl., fra Kl. 6: For middag til Kl 4 $\frac{1}{4}$ Eftermiddag,

	begge Dage inkl.	23. Marts.	
fra 1. Marts til 15. Marts	} fra Kl. 6 ¹ / ₂ Fm. til Kl. 4 ¹ / ₄ Em.,		
- 16. Oktbr. - 31. Oktbr.			
- 16. Febr. - 29. Febr.		} - - 7 - - - 4 ¹ / ₄ -	
- 1. Novbr. - 15. Novbr.			
- 1. Febr. - 15. Febr.		} - - 7 ¹ / ₂ - - - 4 ¹ / ₄ -	
- 16. Novbr. - 30. Novbr.			
- 16. Januar - 31. Januar	- - 8 - - - 4 ¹ / ₄ -		
- 1. Decbr. - 15. Januar	- - 8 - - - 3 ³ / ₄ -		

Om Eftermiddagen tilstaaes der Mandskabet til Omklædning 15 Minutter før den reglementerede Arbejdstids Ophør, og paa de Dage Lønning udbetates ophører Arbejdet 15 Minutter tidligere.

Den reglementerede Hviletid er:

	begge Dage inkl.	
	Frokost fra Kl.	Middag fra Kl.
fra 16. Marts til 15. Oktbr.	8 til 8 ¹ / ₂ ,	11 ¹ / ₂ til 12 ¹ / ₂ ,
- 1. Marts - 15. Marts	} 8 - 8 ¹ / ₂ ,	11 ¹ / ₂ - 12,
- 16. Oktbr. - 31. Oktbr.		
- 16. Febr. - 29. Febr.	} 8 ¹ / ₂ - 9,	11 ¹ / ₂ - 12,
- 1. Novbr. - 15. Novbr.		
- 16. Novbr. - 15. Februar	ingen,	11 ¹ / ₂ - 12.

Naar Arbejdet om Vinteren paabegyndes mindst 1¹/₂ Time før den reglementerede Arbejdstid, tilstaaes der 20 Min. til Frokost fra Kl. 8 til Kl. 8. 20 Min., og naar Arbejdet fortsættes mindst 2 Timer efter den reglementerede Arbejdstid, tilstaaes der 15 Min. Hviletid fra Kl. 4 til 4¹/₄, undtagen i December og 1. Halvdel af Januar Maaned, hvor Hviletiden i saa Tilfælde er fra Kl. 3¹/₂ til 3³/₄.

23. Marts. Som Natarbejde beregnes:

Alt Arbejde, der udføres mellem Kl. 8 Eftermiddag og Kl. 6 Morgen.

28. Marts. **Justitsmin. Cirk.** (til samtlige Amtmænd og Politimyndigheder) ang. Gendarmerikorpsets fremtidige Inddeling og Stationering.

Justitsministeriet skal herved tjenstligt bringe til D'Her.s Kundskab, at man fra Krigsministeriet har modtaget Meddelelse om, at det ved allerhøjeste Resolution af 18. d. M. er bestemt, at Gendarmerikorpset fremtidigt skal inddeles i 3 i Stedet for som hidtil i 4 Gendarmeriaafdelinger, hvorefter Krigsministeriet har bestemt, at Gendarmeriaafdelingerne fremtidigt skulle inddeles i Officersdistrikter i Stedet for som hidtil i Gendarmeridetachementer, og at Officersdistrikterne skulle inddeles i Gendarmerestationer.

Gendarmeriaafdelingerne ville blive stationerede saaledes:

1. Gendarmeriaafdeling i Kjøbenhavn med Officersdistrikter i Kjøbenhavn, Frederiksberg, Holbæk, Ringsted, Næstved og Nykjøbing paa Falster.
2. Gendarmeriaafdeling i Kolding med Officersdistrikter i Kolding, Vejle, Hølstebro, Odense og Svendborg.
3. Gendarmeriaafdeling i Aarhus med Officersdistrikter i Aarhus, Hobro, Thisted og Hjørring.

31. Marts. **Lov om Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn Nr. 44. samt om Nedsættelse af Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn m. v.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 20.

Foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, 1. April.
indtil Finansloven for Finansaaret fra 1. April Nr. 46.
1891 til 31. Marts 1892 er givet*).

Indm. Saml. pag. 28.

**Lov om Forlængelse af Varigheden af Loven af 1 April.
14. December 1887 om Foranstaltninger imod den Nr. 47.
saakaldte Svinedifteritis.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 28.

**Lov om den offentlige Fred paa Folkekirkens 1. April.
helligdage samt paa Grundlovsdagen.** (Justits- Nr. 48.
ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 29.

**Lov om Forlængelse af den midlertidige Jagtlov 1. April.
af 1. Marts 1888.** (Indenrigsministeriet.) Nr. 49.

Indm. Saml. pag. 31.

Lov om en Olfat m. m. (Finansministeriet.) 1. April.

Indm. Saml. pag. 31.

Nr. 50.

**Lov om Endringer i Lovgivningen om Told- og 1. April.
indenlandsk Roesukkerafgift.** (Finansministeriet.) Nr. 51.

Indm. Saml. pag. 40.

*) Kontrafigneret af samtlige Ministre: J. B. S. Estrup,
J. Nellesmann, D. D. Rosenørn-Lehn, N. J. Kavn,
J. F. Scavenius, Bahnsen, Ingerslev.

1. April. **Lov om Fæstevirksomhedens Ordning.** (Justits
Nr. 53. ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 42.

1. April. **Lov om Oprettelse af Landvæsenkommissioner**
Nr. 54. paa Færøerne. (Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigs-
dagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæste
følgende Lov:

1. De ved Lov om Udfgiftning af Fælleshauger paa
Færøerne af 4. Marts 1857, jfr. Lov om Ordningen a-
de til Haugevæsenet paa Færøerne hørende Forhold af 23
Februar 1866 § 80, 2. Stykke, anordnede Udfgiftningskom-
missioner faa vel som de for samme ved de nævnte Lov-
anordnede Overinstanser ophæves. Til Behandling og Paa-
kendelse af de ved de nævnte Love til Udfgiftningskommis-
sionerne henlagte Sager samt af de i Lov om Grandestævn
paa Færøerne af D. D. § 2, jfr. §§ 7 og 10, ommeldt
Sager, oprettes i hver Syssel en Landvæsenkommission, fr
hvilken Indankning sker til en for Færøerne fælles Over-
landvæsenkommission.

2. Hver af Landvæsenkommissionerne bestaar af Syssel-
manden som Formand og to af Lagtinget valgte, i Sysselen
bosatte Mænd. Overlandvæsenkommissionen bestaar af
Sorenkskriveren som Formand og 4 af Lagtinget valgte Mænd
Til i Forsaldstilsælde at tiltræde Kommissionerne vælges af
Lagtinget 4 Suppleanter til hver. Kommissionernes Med-
lemmer og Suppleanter vælges for 6 Aar. Genvalg kan
finde Sted.

3. Naar en Sag ønskes indbragt for Landvæsenkommis-
sionen har vedkommende Klager derom at indgive skriftlig B-
gæring til Sysselmanden. Er det en paa Grandestævne tage

Beslutning, der paaantes, skal Begæringen være indgivet senest 1. April. 8 Uger efter den Dag, da Beslutningen er vedtagen. Sghselmanden har derpaa, næst at meddele Klageren Attest om Sagens Indbringelse, at udfærdige Indkaldelse i samme med Angivelse af Tid og Sted for Sagens Behandling, hvilken altid bør henlægges til den Bygd, hvortil Sagen nærmest hører. Sghselmanden har derhos at give Landvæsenkommissionens øvrige Medlemmer Meddelelse om Sagen og dens Foretagelse.

4. Indkaldelsen maa Klageren med mindst 14 Dages Varfel lade bekendtgøre ved Læsning til Kirkestævne og iøvrigt paa anden sædvanlig Maade efter den af Sghselmanden derom i Indkaldelsen givne Anvisning i den eller de vedkommende Bygder. Særlig Underretning om Sagens Foretagelse skal derhos af Sghselmanden meddeles Landfogden i de Tilfælde, hvor Godsadministrationens Samtykke efter de gældende Bestemmelser skal indhentes.

5. Naar Kommissionen er traadt sammen, bør den saavidt mulig uafbrudt fortsætte Sagens Behandling, indtil alle fornødne Oplysninger ere tilvejebragte, særlig ved at høre Parterne og modtage Vidneforklaringer samt, om fornødent, befære Aastedet. Vidner kunne uden Hensyn til deres Bærning tilkaldes til at give Møde paa det Sted, hvor Kommissionen holdes. Indkaldelsen af Vidner udfærdiges af Sghselmanden efter vedkommende Parts Begæring. Kommissionen kan ogsaa, forsaavidt den finder Anledning dertil, tilkalde sagkyndig Bistand.

Kommissionen har at mægle Forlig mellem Parterne. Biser Forligsprøven sig at være forgæves, optages Sagen til Kendelse, der affiges inden 6 Uger efter Optagelsen, idet Parterne, samtidig med Optagelsen, underrettes om Tid og Sted for Kendelsens Afslutning.

6. Er nogen af Parterne utilfreds med Landvæsenkommissionens Kendelse, skal det staa ham frit for inden 3

1. April. Maaneder fra Affigelsen at indanke den for Overlandvæsenkommissionen. Naar 3 Maaneder ere forløbne, kan Paaanke ikke finde Sted uden Opvejsningsbevilling, der meddeles af Amtet, men kun naar den paagældende fremfører en antagelig Grund for, at Appellen ikke i rette Tid er iværksat, og der ikke er hengaaet længere Tid end 6 Maaneder fra Kendelsens Affigelse. For denne Bevilling, der udfærdiges ved simpel Ekspedition, erlægges intet Gebyr.

7. Begæring om Appellen indgives skriftlig, ledsaget af Udtvækselsbeskrivelse af Landvæsenkommissionsforretningen, til Sorenskriveren, der derpaa, efter at have meddelt Attest om, at Appel er begæret, straks efter Reglerne i §§ 3 og 4 udfærdiger Indkaldelse for Overlandvæsenkommissionen, samt giver dennes øvrige Medlemmer den fornødne Meddelelse om Sagen og dens Foretagelse. Indkaldelsen tilstilles Appellanten til Forhørdelse overensstemmende med Reglerne i § 4, samt for Medlemmerne af den Landvæsenkommission, der har paakendt Sagen i 1. Instant.

8. Iøvrigt forholdes med Hensyn til Sagens Behandling, Optagelse og Paakendelse ved Overlandvæsenkommissionen efter de samme Regler som ved Landvæsenkommissionen, jfr. § 5, hvorved bemærkes, at Parterne ikke ere pligtige at fremlægge Situationskort for Overlandvæsenkommissionen, hvis Medlemmer derimod, naar det begæres, eller Sagen efter deres eget Skøn fordrer det, skulle befare Aastedet. Parterne kunne uden Bevilling for Overlandvæsenkommissionen fremlægge nye Bevisligheder og føre nye Vidner.

9. Overlandvæsenkommissionens Kendelser ere endelige. Dog staar det den Part, der vil anke over, at Overlandvæsenkommissionen har afgjort Punkter, der ligge udenfor Landvæsenkommissionens Omraade, eller afvist Sager, der ligge indenfor dens Omraade, frit for at indanke Kendelsen for Højesteret, der da kun vil have at afgøre, om Overlandvæsenkommissionen har været kompetent eller ikke, og efter

Omstændighederne helt eller delvis at ophæve Kendelsen og 1. April.
at afvise Sagen fra eller henvise den til Landvæsenkommissionen, men isøvrigt ikke indlade sig paa Sagens Realitet.

10. Foruden fri Befordring tilkommer der ethvert af Landvæsenkommissionens og Overlandvæsenkommissionens Medlemmer en Godtgørelse af 2 Kr. for hver Dag, Forretningen nødvendiggør deres Fraværelse fra Hjemmet. Det samme tilkommer Vidner, der maa give Møde uden for deres Eghed. Formener en Part, at der er forlangt Dagpenge for et for stort Antal Dage, kan han i Løbet af 14 Dage, efter at Beløbet er affordret, forelægge Sagen for Amtmanden, ved hvis Afgørelse det har sit Forblivende. Tilfaldte sagkyndige tilkommer der foruden fri Befordring en Godtgørelse, hvis Størrelse fastsættes af Kommissionen.

Forinden Landvæsenkommissionens eller Overlandvæsenkommissionens Formand udsteder Indkaldelse til den eller de indklagede eller til Vidner, kan han forlange, at Rekvirenten deponerer et efter hans Skøn til de i denne Paragraf omhandlede Omkostninger tilstrækkeligt Pengebeløb.

I Kendelsen skal bestemmes, af hvem og i hvilket Forhold Sagens Omkostninger skulle udredes.

Af den Godtgørelse, der tilkommer Medlemmer af Landvæsenkommissionen og Overlandvæsenkommissionen samt Vidner, skal den Del, der tilkommer dem for Fraværelse fra Hjemmet ud over den Tid, selve Forretningen varer, repareres efter Marketal paa samtlige de i Sagen interesserede.

11. Paalægges det ved Kendelsen nogen af Parterne at udrede Sagsomkostninger eller andre Pengebeløb, skal der i Kendelsen fastsættes en, fra sammes Afgivelse regnet, passende Betalingsfrist, efter hvis Udløb Beløbet efter en simpel Udskrift af Kendelsen kan inddrives ved Eksekution paa sædvanlig Maade. De i § 10 omhandlede Godtgørelser og Rejseomkostninger kunne inddrives ved Udpantning.

1. April. Paalægges det nogen af Parterne at foretage noget, skal der i Kendelsen træffes Bestemmelse om den Tvang, der skal anvendes for at faa det udført, samt den Frist efter Kendelsens Affigelse, inden hvilken det skal ske. Er det derefter bestemt, at en et Fællesbrug vedrørende Handling skal udføres ved Sghselmanden, hvilket altid skal fastsættes, hvor Kendelsen gaar ud paa Foretagelsen af en Udskiftning, tilkommer der denne, til hvem da vedkommende Part har at henvende sig med en Udskrift af Kendelsen, en Godtgørelse af 2 Kr. for hver Dag, Forretningen nødvendiggor hans Fraværelse fra Hjemmet, foruden fri Befordring, hvilke Udgifter saavel som Udgiften til den nødvendige Assistance repareret efter Marketal paa samtlige Lodtagere i det paagældende Fællesbrug og kunne inddrives ved Udpantning.

En saadan Forretning skal, forinden den foretages, med 14 Dages Bærjel være bekendtgjort af Sghselmanden efter Reglerne i § 4.

12. De til Brug for Landvæsenkommissionerne og Overlandvæsenkommissionen nødvendige Protokoller anskaffes for Amtsrepartitionsfondens Regning og autoriseres af Amtet. For Udskrifter og Aktsbeskrivelser af Kommissionernes Forhandlinger betales Gebyrer efter Sportelreglementet, hvilke tilfalde Formanden i den Kommission, hvorfra de rekvireres, og kunne inddrives ved Udpantning.

13. Denne Lov træder i Kraft den 1. August 1891.

1. April. **Lov om Tillæg til og Forandring i Sagtløv for Nr. 55. Færøerne af 9. Februar 1854. (Justitsministeriet.)**

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Det skal ved Fangst af Søjugle være forbudt at anvende enten Spredning af Garn paa Landjorden eller

saakaldet Omansfej, naar den er forbunden med Støj, lige- 1. April.
som det overhovedet skal være forbudt i Fuglepladserne at
drive Fangst paa en saadan Maade, at Fuglen derved ødes.

Æg af Lombier maa ikke tages oftere end een Gang
aarlig paa samme Sted i en Fugleplads og ikke efter 8.
Juni.

2. Den i Jagtlov af 9. Februar 1854 § 3 fastsatte
Fredningstid fra 1. Marts til 15. August forandres til fra
15. Marts til Udgangen af August.

3. I Tidsrummet fra 1. Juli til Udgangen af August
maa ingen paa Færøerne til Bands dræbe eller ødelægge
Lombier paa anden Maade end ved Flejestang.

4. Overtrædelse af denne Lov og Overtrædelse af Jagt-
lov for Færøerne af 9. Februar 1854 § 3 straffes med
Bøder fra 2—50 Kr.

For hver Fugl, som ved ulovlig Jagt dræbes eller øde-
lægges, bødes i de i Jagtlov af 1854 § 3 og i denne Lovs
§§ 1 og 3 omhandlede Tilfælde 50 Ere. Bøderne for
Overtrædelse af Jagtlov af 1854 § 3 og af denne Lovs § 1
tilfalde den for vedkommende Sogn eller Kommune, hvor
Fuglebjerget n. v. er beliggende, ved Lov af 9. Februar
1883 om Endringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne
af 22. Marts 1855 anordnede Understøttelseskasse. Andre
Bøder efter denne Lov tilfalde Amtsfattiggassen.

Sager, der anlægges efter denne Lov, behandles som
offentlige Politisager.

5. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juni 1891.

Lov om Grandestævne paa Færøerne. (Justits- 1. April.
ministeriet.) Nr. 56.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigs-
dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet
følgende Lov:

1. April.

1. Grandestævne afholdes som hidtil af Sjødsjefmanden aarlig paa hans første Omrejse i Sjødsjefet i hvert Grandestævnedistrikt for sig. Forandring i den bestaaende Distriktsinddeling kan, forsaavidt over Halvdelen af den eller de vedkommende Bygders Husfædre fremsætte Begæring herom paa Grandestævne, foretages af Amtet efter Indstilling af Sjødsjefmanden.

2. Paa Grandestævne kan der under Jagttagelse af de Regler, som indeholdes i nærværende Lov eller iøvrigt ere forenskrevne ved den gældende Lovgivning, oprettes Vedtægter, som skulle være bindende for alle, der som Ejere eller Brugere ere lodtagne i de paagældende Ejendomme og Herligheder:

- a. angaaende Brugen af Fordejendomme og Herligheder, der ere i Fællig, samt angaaende Udfiskning og Deling af Fælleshauger og i Fællig værende Herligheder, og
- b. angaaende Sammenlægning af Haugeparter og større eller mindre Fællesbrug, som vedrøre Jordherligheder.

3. Ligeledes kunne paa Grandestævne oprettes Vedtægter til Ordning af saadanne indre Bygdeforhold, der have almindelig Betydning for Beboerne, uden dog at henhøre under den kommunale Forvaltning, hvilke Vedtægter dog, for at have forbindende Kraft, skulle være approberede af Amtet.

4. De Sager, som ønskes afgjorte paa Grandestævne, skulle være anmeldte for Sjødsjefmanden inden det foregaaende Aars 1. November.

5. Inden 1. Januar har Sjødsjefmanden ved Læsning til Kirkestævne og efter Omstændighederne tillige gennem vedkommende Skjedsstoffer at lade bekendtgøre i de til Grandestævnedistriktet hørende Bygder, hvilke Sager for ham ere anmeldte til Foretagelse ved det paafølgende Grandestævne, tilligemed en Angivelse af, til hvilken Tid han agter at

begynde sin Grandestævnerese, og paa hvilke Dage han kan 1. April. ventes at være i de forskjellige Bygder.

Hvor Godsadministrationens Samtykke efter de hidtil gældende Bestemmelser skal indhentes, har Sysselmanen inden samme Tidspunkt at give Landfogden fornøden Meddelelse om Sagens Foretagelse paa Grandestævne.

Selve Dagen for Grandestavnets Afholdelse bliver derefter, forsaavidt nogen Sag er anmeldt til Forhandling, af Sysselmanen at foranstalte bekendtgjort i de paagældende Bygder med mindst Aftens Varsel paa den efter de stedlige Forhold hensigtsmæssigste Maade.

6. Stemmeret i Sager angaaende de i § 2 nævnte Jordbrugsforhold tilkommer enhver i den enkelte Sag interesseret Ejer eller Kongsfæster.

Stemmeret i Sager angaaende de i § 3 nævnte Bygdeforhold tilkommer enhver i den paagældende Sag interesseret Husfader.

Hvor ikke anderledes er bestemt i Lovgivningen, kan ingen stemme for andre uden efter skriftlig Fuldmagt.

7. Hvor ikke anderledes i Lovgivningen er fastsat, udfordres til gyldig Beslutning i de Sager, der omhandles i denne Lovs § 2, mindst Halvdelen af de mødende stemmeberettigedes Stemmer og Halvdelen af det repræsenterede Marketal, dog saaledes, at i de Sager, der omhandles i § 2 a. — Ejere af mindst $\frac{1}{3}$ af hele Marketallet maa have stemt for Sagen, og at — i de Sager, som omhandles i § 2 b. — Ejere af mindst $\frac{2}{3}$ af hvert Brugs Marketal have stemt for Sagen. Kongsfæstere regnes lige med Ejere.

Den foransførte Regel om Afgørelsen af de i § 2 a. omhandlede Sager bliver ogsaa at følge i det i Tugtlov for Færøerne af 9de Februar 1854 § 6 omhandlede Tilfælde.

8. Vedtægter angaaende de i § 3 omhandlede Bygdeforhold kunne oprettes ved simpel Stenmesterhed, dog saaledes,

April. at der til en gyldig Besslutning udfordres, at mindst $\frac{1}{3}$ af samtlige stemmeberettigede Husfædre have stemt for Sagen.

Naar der er hengaaet 4 Uger efter en saadan Bedtægts Oprettelse — inden hvis Forløb eventuelle Indsigelser mod samme maa være fremsatte for Sghsfelmanden — bliver den af denne med hans Erklæring at indsende til Amtet, og har Amtmanden, naar han finder, at den egner sig dertil, at forsynne den med Approbation og samtidig at bestemme, til hvilken Tid den skal træde i Kraft.

9. Forhandlingerne paa Grandestævne ledes af Sghsfelmanden efter en af Bygdens Husfædre ved simpel Stemmesfærlighed vedtagen Forretningsorden og indføres i Sghsfelets Politiprotokol, af hvilken enhver stemmeberettiget kan erholde Udskrift mod det i Sportelreglementet for Udskrifter bestemte Gebyr. Ved Mødets Slutning oplæses Protokollen og underskrives af Sghsfelmanden med Vidner, efter at det protokollerede er blevet vedtaget.

Forretningsordenen og de indgaaede Bedtægter indføres ved Sghsfelmandens Foranstaltning i en for Kommunens Regning anskaffet Grandestævneprotokol for det vedkommende Distrikt.

10. Anser Sghsfelmanden en paa Grandestævne i Overensstemmelse med § 7 oprettet Bedtægt for lovstridig, stiller han den i Bero, selv om ingen Indsigelse fremkommer mod samme, hvorefter han uopholdelig har at indstille Spørgsmaalet til Amtmandens Afgørelse, ved hvilken det har sit Forblivende, jvfr. dog Stykke 2.

Finder ellers nogen sig brøstholden ved en saadan Bedtægt og derfor agter at bestride dens Gyldighed, kan han indbringe Spørgsmaalet desangaaende for Sghsfelets Landvæsenkommission. Bedtægten bliver i saa Fald at stille i Bero, indtil Sagen ved Kendelse er bleven endelig afgjort.

11. For hver af de paa Grandestævne oprettede Bedtægter bliver der af og iblandt de i Sagen stemmeberettigede

at vælge en eller flere i Distriktet bosatte Mænd til at føre 1. April. Tilsyn med, at de i Vedtægten fastsatte Bestemmelser blive overholdte, samt gøre Anmeldelse til Sysselmanden om de imod samme begaaede Overtrædelser. Valget foretages paa Grandestævne ved simpel Stemmeskerhed for 3 Aar ad Gangen. Enhver, der ikke har fyldt 60 Aar, er pligtig at modtage det paa ham faldne Valg, men kan undslaa sig for at modtage Genvalg, førend lige saa lang Tid er forløben som den, hvort han har udført det omhandlede Hverv.

12. For saa vidt der ikke i de gældende Love er foreskrevet særlige Straffebestemmelser, blive Overtrædelser af de paa Grandestævne oprettede Vedtægter at straffe med Bøder af indtil 25 Kroner, som tilfalde Stedets Fattigvæsen.

Med samme Straf anses de (efter § 11) ansatte Tilsynsmænd for forsætlig Undladelse af den dem paahvilende Anmeldelsespligt.

13. Sager, der anlægges for deslige Overtrædelser, behandles af vedkommende Sysselmand som offentlige Politisager og paaankes eventuelt til Amtets Overpolitiret. Paa-tale kan kun finde Sted efter Anmeldelse fra de i § 11 omhandlede Tilsynsmænd, eller naar den begæres af nogen anden, der er interesseret i den paagældende Vedtægt.

14. Med Hensyn til de enkelte Forretninger, der foretages paa Grandestævne og ikke ere omhandlede i denne Lov, har det sit Forblivende ved de i saa Henseende gældende Regler.

15. Denne Lov træder i Kraft den 1. August 1891.

Lov om Fabrikation og Forhandling af Mar- 1. April.
garine m. m. (Indenrigsministeriet.) Nr. 57.

Indm. Saml. pag. 45.

1. April. **Lov om Skolelærernes Enteforsørgelsespligt og Nr. 58. om Bonusudbetaling af Skolefondene til Skolelærere og Læreriuder.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 51.

1. April. **Lov om Lønninger for Forstanderne og Lærerne Nr. 59. ved Statsseminarierne.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 53.

1. April. **Lov om Forøgelse af Klasselotteriets Lodder. Nr. 60.** (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 54.

1. April. **Lov om Amtsforvalternes Kontorhold.** (Finansministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Efternævnte Amtsforvalterembeder tillægges der følgende aarlige Beløb i Godtgørelse for Kontorhold:

Aalborg	Amtstue.....	3,950 Rr.
Aarhus	—	3,050 —
Aksens	—	2,050 —
Bornholms	—	1,800 —
Ebeltoft	—	1,800 —
Frederiksborg	—	5,300 —
Hjørring	—	3,400 —
Holbæk	—	3,200 —
Holstebro	—	4,150 —

Kjøbenhavns Amtstue	3,250 Kr.	1. April.
Maribo —	4,500 —	
Næstved —	950 —	
Odense —	3,300 —	
Præstø Amts sjællandske Amtstue	4,700 —	
Randers Amtstue	3,050 —	
Ribe —	1,150 —	
Roskilde —	2,100 —	
Standerborg —	3,200 —	
Slagelse —	2,400 —	
Svendborg —	3,550 —	
Thisted —	3,300 —	
Varde —	1,600 —	
Vejele —	3,400 —	
Viborg —	3,450 —	

Skovkasereven i Esrom tillægges der en

aarlig Kontorholdsgodtgørelse af 3,500 —

2. I Tilfælde af Omlægning af Amtstuedistrikterne er Regeringen bemyndiget til, om fornødent, at omfordele de for de paagældende Amtstuer fastsatte Kontorholdsgodtgørelser.

3. Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1891.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Ring- 1. April.
kjøbing Amt) ang., at Amtsrådet ikke kan meddele Samtykke til, at en Landkommunes Kasse tilskyder et Beløb til Udgifterne ved en ny Kirkes Opførelse, men vel til Kommunens Garanti for et af Kirken i denne Anledning optaget Laan.

I Skrivelse af 19. September 1889 har Amtet forespurgt, hvor vidt Amtsrådet kan anses berettiget til at samtykke i et Andragende fra Herning Sogneraad om af Kommunens Kasse at maatte tilskyde indtil 6,000 Kr. til Udgifterne ved

1. April. Opførelsen af en ny Kirke i Herning, og har man senere modtaget en fra de tiendefri Hartkornsejere i Herning Sogn fremkommen Indsigelse imod, at Sognekommunen overtager den ovennævnte, Herning nye Kirke paahvilende Gæld.

Efter i denne Anledning stedfunden Brevveksling med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet skulde man til behagelig Efterretning tjenstligt melde, at man maa holde for, at det ligger uden for Amtsrådets Omraade at meddele saadant Samtykke.

I øvrigt har man fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet modtaget Underretning om, at samme ved Skrivelse af 24. f. M. til Stiftsøvrigheden over Ribe Stift har meddelt Samtykke til, at det til Kirkens Opførelse og Kirkegaardens Fuldførelse ud over de tilstedeværende Midler medgaaede Beløb, hvis Størrelse ifølge Oplysninger fra Biskoppen over Ribe Stift andrager 9,000 Kr., tilvejebringes ved et af Kirken under Kommunens Garanti optaget Laan, til hvis Forrentning og Afdragning de fornødne Midler om fornødent ville være at tilvejebringe ved Ligning paa Menighedens Medlemmer i Henhold til D. L. 2—22—64.

Ved at meddele foranstaaende skulde man derhos tjenstligt melde, at der ikke herfra habes noget at erindre imod, at Amtsrådet meddeler Samtykke til, at Herning Kommune overtager den ommeldte Garanti.

2. April. **Justitsmin. Str.** (til Amtmanden over Odense Amt) ang., at en Barnefaders Forsørgelseskommune er forpligtet til at refundere hans Opholdskommune paa den Tid, et Underholdsbidrag kræves betalt, et af denne forskudt Bidrag, uanset at Barnefaderen havde forladt Kommunen, da Bidraget betales.

I et hertil indsendt Andragende har Sogneraadet for N. N. Kommune besværet sig over, at De ved Resolution

af 8. Oktober f. A. har paalagt bemeldte Kommune som 2. April. Sadelmager N. N.'s Forsørgelseskommune at refundere Assens Kommune et Underholdsbidrag af 20 Kr. til et af ham med Fruentimmeret N. N. af N. N. Købstad uden for Ægtefælleab, den 19 Februar 1889 født Barn, hvilket Bidrag sidst nævnte Kommune som bemeldte Sadelmager N. N.'s Opholdskommune har betalt til Fattigvæsenet i fornævnte Købstad, idet Sogneraadet for den nævnte Kommune til Støtte for sit Andragende har anført, at da Barnefaderen havde forladt Assens før Bidragets Betaling, burde denne Købstads Kommune formentlig ikke have erlagt Bidraget.

Foranlediget heraf skal man meddele, at da Barnefaderen ifølge det oplyste opholdt sig i Assens paa det Tidspunkt, da det paagældende Bidrag af Hjørring Købstads Fattigvæsen krævedes betalt, maa det have sit Forblivende ved Hr. Kammerherrens Resolution, hvorefter vedkommende Kommune er pligtig at refundere Assens Kommune Beløbet.

Meddelelse om den for Tidrummet fra den 1. 4 April. Januar 1891 til den 31. December 1900 fastsatte Norm for Fordelingen af forskellige Udgifter over Købstæderne saavel i de enkelte Amter som i Sjællands og Fyens Stifter samt over Købstæderne og Landet i de enkelte Amtsbraadskredse.

Til Vejledning ved Udførelsen af Repartitionen af de Udgifter, som ifølge Lovgivningen, jfr. Forordningen af 8. Januar 1830, Forordningen af 15. September 1832 og Forordningen af 7. Juni 1843, ere gjorte til Genstand for aarlige Fordelinger paa Købstæderne i hvert enkelt Amt i Forhold til disses Folkemængde, blev der efter Afholdelsen af den almindelige Folketælling i 1880 (jfr. Min. Tid. 1881 B. Side 305—10) truffet Bestemmelse om, hvad enhver Købstad i Danmark, dog Staden Kjøbenhavn og Køb-

4. April. Stæderne paa Bornholm herfra undtagne, vilde have at udrede af hvert 100 Kr., som lignes mellem det enkelte Amts Købstæder, hvori den er beliggende, ligesom der for Sjællands og Fyns Stifters Bedkommende blev givet en lignende Bestemmelse for, i hvilket Forhold disse Stifters Købstæder vilde have at tage Del i de i Forordningen af 8. Januar 1830 § 3 omhandlede Udgifter, der fordeles stiftsvis.

Da der ved Foretagelsen af de her omhandlede Ligninger mellem Købstæderne for Aaret fra den 1 Januar 1891 til den 31. December 1900 vil blive Spørgsmaal om en lignende Fordelingsnorm, baseret paa Resultaterne af den i Aaret 1890 foretagne Folketælling, har Ministeriet ladet en saadan udarbejde. I Forbindelse hermed har man, med Hensyn til, at enkelte kommunale Udgifter ifølge forskellige Love, jfr. Lov om Borger- og Almuehølevæsenet af 8. Marts 1856 §§ 4 og 7 c, Lov om fattiges med fleres Hjemsendelse af 14. Marts 1867 § 2, 4. Stykke, sammenholdt med Indenrigsministeriets Skrivelse af 11. Maj 1867 (Departementstidenden for samme Aar, Side 504), Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2. Juli 1880 § 36 og Lov om smitsomme Sygdomme af 20 April 1888 § 22 ere gjorte til Genstand for Fordeling paa den enkelte Amtsradskreds og de med samme i Forbindelse staaende Købstæder efter Folketallet, anset det for ønskeligt, at der, samtidigt med den ovenomhandlede Foranstaltning, for hver enkelt Amtsradskreds, dog med Undtagelse af Kjøbenhavns og Bornholms Amtsradskreds, blev taget Bestemmelse om, i hvilket Forhold Amtsradskredsen og hver enkelt af de med samme i Forbindelse staaende Købstæder skulle deltage i Udredelsen af hvert Hundrede Kroner, der lignes paa den anførte Maade, og Ministeriet har derfor i Overensstemmelse hermed

affattet en Fordelingsnorm ogjaa for de nyberørte Udgifters 4. April. Vedkommende.

Ifølge de omhandlede Fordelingsnormer, der ere gældende for Aaret fra den 1. Januar 1891 til den 31. December 1900, vil der af hvert 100 Kroner, som bliver at udrede af Købstæderne amts vis, falde:

	Kr. Ø.	Kr.
i Kjøbenhavns Amt:		
paa Roskilde Købstad.....	67. 97,3	100
— Røge —	32. 2,7	
i Frederiksborg Amt:		
paa Helsingør Købstad....	66. 58,6	100
— Hillerød —	22. 43,6	
— Frederiksfund —	10. 97,8	
i Holbæk Amt:		
paa Holbæk Købstad.....	42. 62,0	100
— Nykjøbing —	18. 54,3	
— Rallundborg —	38. 82,8	
i Sorø Amt:		
paa Ringsted Købstad.....	13. 58,6	100
— Sorø —	10. 44,3	
— Slagelse —	37. 61,0	
— Korsør —	25. 83,3	
— Skjelfør —	12. 52,3	
i Præstø Amt:		
paa Storehedinge Købstad ..	12. 14,6	100
— Næstved — ..	39. 75,4	
— Præstø — ..	10. 83,8	
— Bordingborg — ..	23. 3,5	
— Stege — ..	14. 22,7	

4. April.

	Kr. Ø.	Kr.
i Maribo Amt:		
paa Stubbekjøbing Købstad .	7. 14 ₂	
— Nykjøbing — .	28. 11 ₉	
— Nysted — .	6. 53 ₂	
— Salskjøbing — .	6. 92 ₅	
— Maribo — .	11. 74 ₃	
— Nødby — .	8. 48 ₆	
— Næstov — .	31. 5 ₃	
		100
i Odense Amt:		
paa Odense Købstad	72. 50 ₆	
— Kjerteminde —	5. 92 ₀	
— Bogense —	4. 56 ₀	
— Middelfart —	7. 37 ₃	
— Assens —	9. 64 ₁	
		100
Svendborg Amt:		
paa Nyborg Købstad	25. 77 ₈	
— Svendborg	37. 30 ₉	
— Faaborg —	15. 67 ₀	
— Rudkjøbing —	14. 85 ₁	
— Erøskjøbing —	6. 39 ₂	
		100
i Hjørring Amt:		
paa Stagen Købstad	15. 45 ₆	
— Frederikshavn —	32. 25 ₅	
— Hjørring —	40. 28 ₆	
— Søby —	12. 00 ₃	
		100
i Thisted Amt:		
paa Thisted Købstad	60. 4 ₇	
— Nykjøbing —	39. 95 ₃	
		100

4. April

	Kr. Ø.	Kr.
Aalborg Amt:		
paa Aalborg Købstad	92. 97,8	100
— Nibe —	7. 2,2	
Viborg Amt:		
paa Viborg Købstad	69. 3,6	100
— Skive —	30. 96,4	
Randers Amt:		
paa Hobro Købstad	10. 53,6	100
— Mariager —	3. 15,3	
— Randers —	68. 84,7	
— Grenaa —	12. 14,4	
— Ebeltoft —	5. 32,0	
Aarhus Amt:		
paa Aarhus Købstad	62. 90,3	100
— Skanderborg —	4. 44,4	
— Horsens —	32. 65,3	
Veile Amt:		
paa Veile Købstad	31. 39,1	100
— Fredericia —	34. 97,8	
— Rødding —	33. 63,1	
Ringkjøbing Amt:		
paa Lemvig Købstad	28. 17,3	100
— Holstebro —	45. 9,0	
— Ringkjøbing —	26. 73,7	
Nibe Amt:		
paa Varde Købstad	50. 19,3	100
— Nibe —	49. 80,7	

4. April. Af hvert 100⁰ Kroner, som stiftsvis bliver at udrede af Købstæderne i Sjællands Stift, med Undtagelse af Bornholm og Kjøbenhavn, samt i Fyns Stift, vil der falde:

i Sjællands Stift:		Kr. D.	Kr.	
paa Roskilde	Købstad	10. 24 ₄	100	
— Rjøge	—	4. 82 ₇		
— Helsingør	—	16. 28 ₃		
— Hillerød	—	5. 48 ₆		
— Frederiksfund	—	2. 68 ₄		
— Solbæk	—	5. 75 ₂		
— Nykjøbing	—	2. 50 ₂		
— Kallundborg	—	5. 24 ₀		
— Ringsted	—	3. 62 ₀		
— Sorø	—	2. 78 ₃		
— Slagelse	—	10. 2 ₂		
— Korsør	—	6. 88 ₄		
— Skjelsfør	—	3. 33 ₈		
— Storehedinge	—	2. 47 ₀		
— Næstved	—	8. 8 ₄		
— Præstø	—	2. 20 ₄		
— Bordingborg	—	4. 68 ₄		
— Stege	—	2. 89 ₃		
i Fyns Stift:				
paa Odense	Købstad	46. 42 ₀		100
— Kierteminde	—	3. 79 ₀		
— Bogenfse	—	2. 91 ₉		
— Middelfart	—	4. 72 ₁		
— Assens	—	6. 17 ₃		
— Nyborg	—	9. 27 ₄		
— Svendborg	—	13. 42 ₃		
— Faaborg	—	5. 63 ₇		
— Rudkjøbing	—	5. 34 ₃		
— Erøskjøbing	—	2. 30 ₀		

Af hvert 100 Kroner, som bliver at udrede af den 4. April. enkelte Amtsrådskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder, vil der falde:

	Kr. D.	Kr.
i Roskilde Amtsrådskreds:		
paa Roskilde Købstad.....	16. 29,2	
— Hjøge —	7. 67,7	
— Landdistriktet	76. 3,1	
		100
i Frederiksborg Amtsråds- kreds:		
paa Helsingør Købstad....	13. 8,6	
— Hillerød —	4. 40,9	
— Frederiksfund —	2. 15,7	
— Landdistriktet	80. 34,8	
		100
i Holbæk Amtsrådskreds:		
paa Holbæk Købstad	4. 15,5	
— Nykjøbing —	1. 80,7	
— Kallundborg —	3. 78,5	
— Landdistriktet	90. 25,3	
		100
i Sorø Amtsrådskreds:		
paa Ringsted Købstad.....	2. 76,7	
— Sorø —	2. 12,7	
— Slagelse —	7. 66,0	
— Korsør —	5. 26,2	
— Skjelsfør —	2. 55,2	
— Landdistriktet	79. 63,2	
		100
i Præstø Amtsrådskreds:		
paa Storehedinge Købstad .	1. 67,0	
— Næstved — ..	5. 46,7	
At overføre...	7. 13,7	

4. April.

	Kr. Ø.	Kr.
Overført...	7. 13,7	
paa Præsts Købstad..	1. 49,0	
— Bordingborg — ..	3. 16,8	
— Stege — ..	1. 95,6	
— Landdistriktet	86. 24,9	100
Maribo Amtsradsfreds:		
paa Stubbekjøbing Købstad..	1. 53,8	
— Nykjøbing — ..	6. 5,4	
— Nysted — ..	1. 40,6	
— Sakskjøbing — ..	1. 49,1	
— Maribo — ..	2. 52,8	
— Nødbj — ..	1. 82,7	
— Nakslov — ..	6. 68,5	
— Landdistriktet	78. 47,1	100
i Odense Amtsradsfreds:		
paa Odense Købstad.....	32. 58,9	
— Kjerteminde —	2. 66,1	
— Bogense —	2. 4,9	
— Landdistriktet	62. 70,1	100
i Assens Amtsradsfreds:		
paa Middelfart Købstad	7. 12,5	
— Assens —	9. 31,6	
— Landdistriktet	83. 55,9	100
i Svendborg Amtsradsfreds:		
paa Nyborg Købstad.....	5. 1,1	
— Svendborg —	7. 25,3	
— Faaborg —	3. 4,6	
At overføre...	15. 31,0	

	Kr. Ø.	Kr.	4. April.
Overført...	15. 31,0		
paa Rudkjøbing Købstad....	2. 88,7		
— Vråskjøbing —	1. 24,3		
— Landdistriktet	80. 56,0		
		100	
Hjørring Amtsradsreds:			
paa Skagen Købstad....	2. 10,0		
— Frederikshavn —	4. 38,3		
— Hjørring —	5. 47,5		
— Søby —	1. 63,1		
— Landdistriktet	86. 41,1		
		100	
Lhisted Amtsradsreds:			
paa Lhisted Købstad.....	7. 81,0		
— Nylkjøbing —	5. 19,7		
— Landdistriktet	86. 99,3		
		100	
Aalborg Amtsradsreds:			
paa Aalborg Købstad	18. 61,0		
— Nibe —	1. 40,5		
— Landdistriktet	79. 98,5		
		100	
Biborg Amtsradsreds:			
paa Biborg Købstad.....	8. 28,7		
— Skive —	3. 71,7		
— Landdistriktet	87. 99,6		
		100	
Randers Amtsradsreds:			
paa Hobro Købstad.....	2. 30,2		
— Mariager —	„ 68,2		
— Randers —	15. 4,4		
		100	
At overføre ..	18. 3,5		

4. April.

	Kr. Ø.	Kr.
Overført ..	18. 3 ₅	
paa Grenaa Købstad.....	2. 65 ₄	
— Ebeltoft —	1. 16 ₃	
— Landdistriktet	78. 14 ₈	100
i Aarhus Amtsrådskreds:		
paa Aarhus Købstad.....	42. 72 ₈	
— Landdistriktet	57. 72 ₂	100
i Skanderborg Amtsråds- kreds:		
paa Skanderborg Købstad...	2. 96 ₉	
— Horsens — ...	21. 81 ₇	
— Landdistriktet	75. 21 ₄	100
Vejele Amtsrådskreds:		
paa Vejele Købstad.....	8. 5 ₅	
— Fredericia —	8. 97 ₅	
— Kolding —	8. 63 ₀	
— Landdistriktet	74. 34 ₀	100
i Ringkjøbing Amtsråds- kreds:		
paa Lemvig Købstad.....	2. 44 ₇	
— Holstebro —	3. 91 ₇	
— Ringkjøbing —	2. 32 ₃	
— Landdistriktet	91. 31 ₈	100
i Ribe Amtsrådskreds:		
paa Varde Købstad.....	5. 30 ₁	
— Ribe —	5. 26 ₀	
— Landdistriktet	89. 43 ₉	100

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til en Sogne- 6. April.
 præst) ang., hvad der er at iagttage ved Jord-
 fæstelse her i Landet af Riget af en udenfor Riget
 fød Person.

I Anledning af en gennem Biskoppen over Aarhus
 Stift modtagen Indberetning fra Provsten for N. N. Per-
 eder om, at der i Morgen til Voel vil ankomme Riget af
 en Kone, der er afgaaet ved Døden i Sverrig, men som
 ønskes jordet paa Voel Kirkegaard, efter at Begravelses-
 ceremonierne ere foretagne i Sverrig, skulde Ministeriet,
 vilket der ikke er levnet Tid til at brevveksle med Justitsmini-
 sterioriet*), tjenstligst meddele Deres Belærverdighed, at Ju-
 stitsministeriet i Anledning af en Forespørgsel om, hvorledes
 der skal i Henseende til Rigshj, dels med Hensyn til Ind-
 øvelsen i Kirkebogen skal forholdsvis ved Begravelser af Rig
 f her hjemmehørende Personer, som udenfor Rigets
 grænser ere døde ombord paa Skibe eller andetsteds, og
 live bragte til Stedet for at begraves paa deres Hjem-
 avus Kirkegaard, i Skrivelse af 27. December 1881 —
 Ministerialtidende A Nr. 208 — har udtalt, at der affet fra
 et Tilfælde, hvor der foreligger en behørig af vedkommende
 denlandske Myndighed udstedt Dødsattest for den udenfor
 andet afdøde Person, altid i Tilfælde af den forommeldte
 Ort bør foretages Rigshj overensstemmende med de herom
 ældende almindelige Regler, ligesom i saa Fald Døds-
 ttesten af vedkommende Sognepræst paa sædvanlig Maade
 stiller vedkommende Embedslæge, for at Dødsfaldet kan
 live optaget paa Mortalitetstabellerne. Det tilføjes, at

*) I den senere herom med Justitsministeriet stedsfundne
 Brevveksling henholdt dette sig til sine Udtalelser i
 ovennævnte Skrivelse af 27. December 1881, se nær-
 værende Samlings 11. Hæfte Side 121—22.

6. April. Jordpaakastelse vil være ufornudden, naar der foreligge Attest om Jordpaakastelse fra den Præst i Sverrig, som ha udført samme.

7. April. **Indenrigsmin. Str. (til Sparekassensinspektøren ang. Kursberegningen af Sparekassernes Børsseffekte i Henhold til Lov 28. Maj 1880 § 4.**

Under Henvisning til, at det i § 4 i Lov om Spare og Laanekasser af 28. Maj 1880 blandt andet er bestemt at de af Sparekassernes Bærdipapirer, for hvilke der notere Kurs paa Børsen i Kjøbenhavn, i Sparekassernes Regnska skulle opføres til de paa Afslutningsdagen sidst noterede Køber kurser, dog, for saa vidt det er Obligationer, efter en Gennemsnitsberegning af denne Kurs og Kurserne paa de til svarende Dage i de nærmest forudgaaende 2 Aar, i hvill Obligationerne have været i vedkommende Sparekasses Besiddelse, har Hr. Sparekassensinspektøren efter dertil given Anledning i Skrivelse af 13. f. M. begært Ministeriets Resolution for, hvor vidt det er en Forudsætning for Anvendelse af den saaledes for Obligationer givne Regel, at disse i de mindste have været i Sparekassens Besiddelse i over 2 Aar medens de, hvor dette ikke har været Tilfældet, ifølge Hovedreglen skulle opføres til de paa Afslutningsdagen sidst notered Køberkurser, selv om de den tilsvarende Dag Aaret forni have tilhørt Sparekassen.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning tjenstligst melde, at Ministeriet efter Bestemmelsens aabenbar Hensigt maa holde for, at Meningen med den i Sparekasse lovens § 4 indeholdte Tidsbestemmelse kun har været a begrænse Beregningen til Kurserne paa de paagældende Dage i de nærmest forudgaaende 2 Aar, men at i øvrig Gennemsnitsberegning skal bringes til Anvendelse, hvor der efter Sparekassens Besiddelsesforhold til den paagældende

Obligation er mulig, og saaledes altjaa i det af Dem frem- 7. April.
vagne Tilfælde, hvor Obligationen i eet Aar har været i
Sparekassens Besiddelse, nemlig foruden paa Afslutningsdagen
paa den tilsvarende Dag i det foregaaende Aar.

Lov om Tvangsauktioner m. m. (Justitsmini- 9. April.
steriet.) Nr. 66.

Indm. Saml. pag. 55.

Lov om det offentlige Fattigvæsen. (Inden- 9. April.
rigsministeriet.) Nr. 67.

Indm. Saml. pag. 80.

Lov om Snekastning. (Indenrigsministeriet.) 9. April.

Indm. Saml. pag. 113. Nr. 68.

**Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige 9. April.
Erængende udenfor Fattigvæsenet.** (Indenrigsmini- Nr. 69.
steriet.)

Indm. Saml. pag. 123.

Lov om Lodstvang for Christiansøes Havn. 9. April
Marineministeriet.) Nr. 70.

Indm. Saml. pag. 128.

Lov om Undersøgelse af Levnetsmidler m. m.*). 9. April.
Justitsministeriet.) Nr. 136.

Indm. Saml. pag. 146.

* Sfr. Bekendtgørelse Nr. 137, af 8. September s. A.
(i Indenrigsministeriets Samling).

13. April. **Første Revisionsdepartement's Cirk.** (til samtlige Skifteforvaltere) ang. Sikring af Beviset for Meddelelsen til Arvinger om Følgen af at oversidd Fristen for Arveafgifts Betaling.

Paa dertil given Foranledning henledes D'Her. Skifteforvalteres Opmærksomhed paa Nødvendigheden af, at den Medfør af Forordningen angaaende Kancelliets Kasse- og Regnskabsvæsen af 8. Juli 1840 § 7, jfr. Cirkulære fra 1. Revisionsdepartement af 2. August 1879 (Min. Tid. A. Nr. 129)* til paagældende Arvinger givne Meddelelse blandt andet om Følgen af, at de oversidde Fristen for Betaling af Arveafgifter, sker saaledes (t. Eks. til Skifteprotokollen), at der i paakommende Tilfælde habes Bevis for, at saada Meddelelse har fundet Sted.

15. April. **Justitsmin. Cirk.** (til samtlige Amtmænd) ang. Gennemførelse af Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. April 1891.

Bed § 2 i Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. d. M., hvilken Lov ifølge sammes § 7 træder i Kraft 3 Maanedet efter den Dag, da det Numer af Lovtidenden, i hvilke Loven kundgøres, udkommer, er det blandt andet fastsat, at Fæsteforretningernes Antal bestemmes og Bevilling til Udøvelse af Fæstevirksomhed meddeles i Købstæderne af Kommunalbestyrelsen og paa Landet af Amtsrådet, dog at paa Landet det stedlige Sogneraad forinden skal have udtalt sig for Oprettelsen af en Fæstevirksomhed der paa Stedet

Foranlediget heraf og idet man henviser til de øvrige Bestemmelser i Loven, der er optaget i det den 7. ds. udkomne Numer af Lovtidenden under Nr. 53, skal man tjens

*) Se nærværende Samlings 10. Hæfte Side 472—73

ligst anmode Hr. Amtmanden om at foranledige, at ved 15. April. kommende Kommunalbestyrelse og Amtsraad i det Dem underlagte Amt foretage det til Lovens Gennemførelse videre fornødne, idet man særlig under Henvisning til Lovens § 3, sidste Stykke, forventer, at de af Kommunalbestyrelserne og Amtsraadene fastsætte nærmere Regler for Fæstevirksomheden og Betalingen herfor i behørig Tid indsendes til Justitsministeriets Godkendelse. Man tilføjer, at Ministeriets Godkendelse stedse vil være afhængig af, at Reglerne indeholde saadanne Forskrifter for Forretningsførelsen, der navnlig gennem Førelsen af de fornødne Protokoller give en tilstrækkelig Afgang til i det enkelte at kontrollere vedkommende Forretning. Til Vejledning i saa Henseende tror Ministeriet at burde bringe til almindelig Kundskab de væsentligste Bestemmelser af fornævnte Art, der indeholdes i de af Kjøbenhavns Magistrat hidtil udfærdigede Autorisationer. I Medfør af disse skal vedkommende Forretning til Afbenyttelse under Udførelse af Fæsteforretningerne anskaffe en gennemdragen, med Autorisation forsynet Protokol med tilhørende Register, hvori ansøres med Angivelse af Dagen dem, som søge Lyende, og en anden lignende Protokol for dem, som melde sig for at anbringes i Tjeneste, Dags- eller andet Arbejde, hvilke Protokoller indrettes efter godkendte Skemata. Forretningen er til enhver Tid pligtig til at forevise disse Protokoller samt tillige at gøre Rede for sin Forretningsførelse for Politiet, ligesom den iøvrigt har at rette sig efter enhver af vedkommende Autoriteter givne Anvisning. Endvidere bør Forretningen være forsynet med trykte Blanketter til Overenskomster mellem Husbond og Lyende, hvilke den for dem, som maatte ønske det, skal udfylde og foranledige understrevne af de paagældende. Naar Husbond eller Lyende, som maatte forlange Bevis for, hvad der mellem dem er vedtaget hos Forretningen, har denne derom at meddele dem Udskrift af Protokollerne,

15. April. hvorimod den ikke i Almindelighed maa give uvedkommende private Personer saadan Udskrift.

15. April **Indenrigsmin. Skr. (til Bestyrelsen for ny jydsk Købstad-Kreditforening) ang. Fornælse af de til Kreditforeninger udstedte Panteobligationer inden Udløbet af 20 Aar*).**

3 behagelig Skrivelse af 12. Februar d. A. har Bestyrelsen, for saa vidt D. L. 5—14—4 maatte anses anvende-

*) Justitsministeriets Skrivelse af 24. April 1863, der var stilet til Kultusministeriet og Indenrigsministeriet, og som særlig angik Spørgsmaalet om Nødvendigheden af Tinglæsning af Fornælsespaategninger efter Lovens 5—14—4, er saalydende:

„Efter at Justitsministeriet under 4. Januar 1861 havde besvaret en Forespørgsel fra Stiftsøvrigheden over Aarhus Stift om, hvorvidt Fornælsespaategninger efter Lovens 5—14—4 paa Gældsbreve til offentlige Stiftelser skulle tinglæses, derhen, at Ministeriet ansaa saadan Tinglæsning for ufornudden, har Revisionsdepartementet for Kongeriget, næst at bemærke, at samme i Henhold hertil har frafaldet en ved Direktionsregnskabet for Støvringgaard Kloster for Aaret 1860 gjort Udsættelse i fornævnte Henseende, i Skrivelse af 6. December f. A. yttret, at medens forskellige tidligere Afgørelser af det antydede Spørgsmaal t. Eks. Kanc. Skr. af 10. Juli 1832 og Justitsmin. Skr. af 2. April 1852, gaa i samme Retning, er der givet den modsatte Anskuelse Medhold i Kanc. Skr. af 3. April 1830 ad 5, der anser det for forstigtigt, at Tinglæsning finder Sted, samt i Skrivelser fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet til Universitetets Kvæstur af 20. Januar 1858 og fra Indenrigsministeriet til Generaldecidivatet for det direkte Skattevæsen af 5. August f. A., der udtale sig for, at Fornælsespaategningerne bør tinglæses paa vedkommende Debitorens Bekostning. Skønt Revisionsdepartementet har fundet, at over-

lig paa de til Kreditforeningen udstedte Panteobligationer, 15. April. forespurgt, om disse bør fornyes af vedkommende Debitor, samt i bekræftende Fald, hvor vidt saadan Fornøjelse vil være at tinglæse.

vejende Grunde tale for den af Justitsministeriet i de ovennævnte Skrivelser af 2. April 1852 og 4. Januar 1861 antagne Mening, har samme dog under den forhaandenværende Meningsulighed og navnlig af Hensyn til det i den fornævnte Skrivelse fra Kirke- og Undervisningsministeriet fremhævede Hensyn, at der undertiden forekommer almindelige Mortifikationsager til Berigtigelse af vedkommende Pantebøger, trøst fremdeles at burde ved Decisioner paalægge Vedkommende at foranstalte saadanne Paategninger tinglæste paa vedkommende Debitorens Bekostning. Men da de affagte Decisioner, for saa vidt de ikke ville være at indanke for Højesteret, kunne indankes for de vedkommende Ministerier, og det er at antage, at de i forekommende Tilfælde ville blive stadfæstede af Indenrigsministeriet og Kirke- og Undervisningsministeriet, hvorimod det givne Paalæg vil blive ophævet af Justitsministeriet, vilde der herved fremkomme en lidet ønskelig Uoverensstemmelse, der navnlig for saa vidt vilde kunne medføre Ulempe, som det oftere er Tilfældet, at een Panteobligation er udstedt for Midler tilhørende forskellige Stiftelser, der henhøre under forskellige Ministerier. Revisionsdepartementet har derfor troet at burde henstille til Justitsministeriet, om samme ikke maatt: finde det rettest eller hensigtsmæssigst, at oftnævnte Fornøjelsespaategninger fordrebes tinglæste.

Da Justitsministeriet maa være enigt med Revisionsdepartementet i, at en forskellig Fremgangsmaade i den nævnte Henseende er lidet ønskelig, har man taget Spørgsmaalet under fornyet Overvejelse. Ministeriet har imidlertid ikke kunnet opgive sin Formening om, at den omhandlede Tinglæsning er unødvendig, og at der følgerlig ikke er tilstrækkelig Grund til at paalægge offentlige Stiftelser Debitorer de med saadan Tinglæsning forbundne Omkostninger. Iagtet det vel nu, efter hvad der ved forskellige Højesteretsdomme er statueret, maa anses for givet, at

15. April. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning tjenstligst melde, at Justitsministeriet, med hvilket man har brevvekslet over Sagen har udtalt, at samme, der i det hele henholder sig til det i sin Skrivelse af 24. April 1863 (Ne-

Panteobligationer ere undergivne den almindelige Præskription efter L. 5—14—4, er det dog, som fremhævet i Ranc. Eft. af 10. Juli 1832, utvivlsomt, at det er Panteforskrivningernes almindelige Egenkab som Gældsbreve, der begrunder Lovstedets Anvendelse paa dem. Panteretten gaar kun tilgrunde, fordi den personlige Forpligtelse, hvortil den slutter sig, falder bort ved Præskriptionen, og der kan ikke være Tale om, at Panteretten, naar den personlige Forpligtelse er holdt ilive, skulde være undergivet en fuldstandig Præskription, eller at der skulde udfordres andet og mere for at holde Gældsrevet ilive som Pantebrev end hvad der i L. 5—14—4 er fordret til at holde det ilive som personligt Krav. Naar derfor Debtors bevislige Anerkendelse af Gælden foreligger ved den Obligationen meddelte Fornyhelsespaategning, er Gældsrevet i enhver Henseende holdt ilive, ogsaa med Hensyn til Panteretten; thi L. 5—14—4 fordrer ikke Tinglæsning af Fornyhelsespaategninger. Fra Lovgivningens Bestemmelser om Stiftelsen af Panteret, hvortil Tinglæsning er nødvendig, lader der sig aabenbart ikke udlede, at de omhandlede Fornyhelsespaategninger maa tinglæses for at holde den en Gang stiftede Panteret i Kraft, og L. 5—7—7 fører saaledes saa lidt som L. 5—14—4 til at statuere Nødvendigheden af Fornyhelsespaategningernes Tinglæsning. Skulde saadan Tinglæsning ikkedestomindre kunne anses for tilraadelig, maatte det da være af den i den ovennævnte Skrivelse fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fremhævede Grund, at der undertiden forekommer almindelige Mortifikationsjager til Berigtigelse af vedkommende Pantebøger. Justitsministeriet skal imidlertid hertil bemærke, at Muligheden af, at en Panteobligation, tilhørende en offentlig Stiftelse, kan blive udslettet af Pantebogen i Henhold til en almindelig Bevilling til at erhverve Mortifikationsdom over Dokumenter, der ere over 20 Aar gamle, men henstaa uudslekkede i Pantebogen, er

skriptsamlingen) udtalte, ikke skønner, at der for de til Kreditforeninger udstedte Obligationer kan gælde nogen anden Regel end den for Pantedebitorer i Almindelighed gældende.

§ Overensstemmelse hermed maa det anses rettest, at

meget fjern, idet den maa forudsætte, at baade vedkommende Retsfriver, der søger Pantebøgerne berigtigede ved Mortifikationsfagen, og Bestyrelsen af den paagældende offentlige Stiftelse have forsømt, hvad der paalaa dem som Pligt. Ifølge Bestemmelserne i Forordn. af 28. Marts 1845 § 17 skal nemlig vedkommende Retsbetjent, naar der „findes uudslettede Forskrivninger, der dog efter Sandsynlighed ere afgjorte, ved hensigtsmæssige Midler søge at komme til vis Kundskab herom“ osv., og kun for saa vidt „der bliver Hæftelsesbreve tilbage, som ere over 20 Aar gamle, og med Hensyn til hvilke det ej kan bringes i vis Erfaring, om de ere afgjorte eller ikke“, bør han efter dertil erhvervet Bevilling, der ikke meddeles uden Retsfriverens Erklæring om, at han har anvendt de i Forordningens § 17 nævnte Midler til at komme til Kundskab om, om de uudslettede Breve ere afgjorte eller ikke, indkalde „de mulige Ihænder“. Hvis Kreditor efter Pantebogens Udvisende er en offentlig Stiftelse, vil vedkommende Retsbetjent saaledes altid være forpligtet til at henvende sig til samme inden Udslettelsen, for at erholde „vis Kundskab“. Paa den anden Side vil Mortifikationsstævningen, der med Aar og Dags Varjel indrykkes i de offentlige Tidender, ikke let kunne undgaa at komme til Stiftelsens Bestyrelses Kundskab, da en omhyggelig Bestyrelse altid maa have sin Opmærksomhed henvendt paa de i Aviserne indrykkede Proklamata osv. Stulde der være Anledning til at søge yderligere Garanti for de offentlige Stiftelser mod at præjudiceres af en saadan almindelig Mortifikationsfag, forekommer det Ministeriet at maatte være tilstrækkeligt ved et Cirkulære at indskærpe Bestyrelserne af de offentlige Stiftelser at have deres Opmærksomhed henvendt paa, om der i nogen Jurisdiktion, hvor Panteobligationer, som tilhøre Stiftelser og ere ældre end 20 Aar, ere tinglæste, udstedes offentlig Mortifikationsstævning med Hensyn til alle over 20 Aar gamle Dokumenter, der

15. April. de til Kreditforeningen udstedte Panteobligationer fornyes af vedkommende Debitor inden Udløbet af 20 Aar efter Panteobligationens Udstedelse, hvorimod det ikke kan anses foruødent, at Debtors Erklæring om Fornyelsen tinglæses.

15. April. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang., om der tilkommer en Distriktslæge Honorar for Lægebeføg i Anledning af det ham

henstaa udsfattede. Et saadant Cirkulære er Ministeriet fundet at lade udgaa, medens man derimod i Henhold til det ovenansførte vedblivende maa anse det for uforuødent at paalægge Debitorerne de med en Tinglæsning af Fornyelsespaategningerne forbundne Omkostninger. I Henhold hertil har Ministeriet troet at burde henstille til velbemeldte Ministerium, om en ensartet Fremgangsmaade ikke kunde tilvejebringes derved, at samme sluttede sig til Justitsministeriets Anskuelse".

Efter at Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet under 1. August 1863 og Indenrigsministeriet under 27. Juni 1865 havde svaret, at de maatte fastholde deres tidligere udtalte Anskuelse om det tilraadelige i, at de omhandlede Fornyelsespaategninger fordres tinglæste, tilskrev Justitsministeriet under 2. August 1865 Revisionsdepartementet for Kongeriget, at skønt Justitsministeriet fremdeles maatte fastholde sin i Skrivelse af 4. Januar 1861 udtalte Anskuelse, at Tinglæsning af disse Paategninger er uforuøden, vilde man dog, da de tvende nævnte Ministerier ikke havde troet at kunne frafalde Fordringen om Tinglæsning, af Hensyn til Dufseligheden af, at en ensartet Fremgangsmaade følges med Hensyn til de under de forskellige Ministerier forterende Stiftelses Gældsbreve, ikke modsatte sig, at samme Regel ogsaa følges for de under Justitsministeriet forterende offentlige Stiftelses Vedkommende. Herom bleve Indenrigsministeriet og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet under samme Datum underrettede. (Udsings Reskriptjamling).

efter Epidemilovens § 3 paahvilende Tilsyn under 15 April.
en under offentlig Behandling tagen Difteritisepidemi.

..... at der ikke tilkommer Distrikts-
lagen Honorar for deslige Besøg.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Skole- 18. April.
direktionen for Ringsted og Allsted Herreder) ang.
en Drengs Fratagelse fra Moderen paa Grund af
Skoleforsømmelser.

..... at de Foranstaltninger, som maatte
blive fornødne som Følge af gentagne Skoleforsømmelser
fra den paagældende Drengs Side, ville være at foretage
af N. N. Kommune som Opholdskommune, uanset om
Drengen og hans Moder maatte være forsørgelsesberettigede
andetsteds, jfr. Kirke- og Undervisningsministeriets Skriv-
velse af 19. Februar 1864 (Geistlig Reskriptsamling for
1864)*, hvilken Skrivelse er udgaaet efter forudgaaende
Forhandling saavel med Justits- som med Indenrigsministeriet.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Stifts- 18. April.
øvrighederne) indeholdende nærmere instruksoriske
Bestemmelser og Anvisning med Hensyn til Appro-

*) I den nævnte Skrivelse bifaldt Ministeriet efter Brev-
veksling med Justitsministeriet og Indenrigsmini-
steriet en Indstilling fra et Sogneforstanderskab, om
der, saafremt en i Sognet bosat, men i et andet
Pastorat forsørgelsesberettiget Person ikke inden en
af Skoledirektionen nærmere fastsat Frist lod sine
Børn stadig søge Skolen, maatte træffes Foranstalt-
ning til at anbringe Børnene i Pleje hos paalidelige
Folk, der vilde have at drage Omfjerg for, at
Børnene holdtes til stadig Skolegang, idet Ministeriet
tilføjede, at for saa vidt der opstod Spørgsmaal om,
ved hvem saadant blev at besørge, burde dette ske ved
Opholdskommunens Foranstaltning.

18. April. bation af Kontrakter om Præstegaardsjorders Bortforpagtning*).

Bed allerhøjeste Resolution af 10. Februar d. A. (se Befendtgørelse af 12. s. M.) om nogle Forandringer i de ved Rancelliplakat af 19 Marts 1812 bekendtgjorte Bestemmelser angaaende Bortforpagtning af Præstegaardsjorder er Ministeriet blandt andet blevet allernaadigst bemyndiget til at meddele Stiftsøvrighederne nærmere instruktivste Bestemmelser og Anvisning med Hensyn til Approbation af Kontrakter om Præstegaardsjorders Bortforpagtning.

I denne Anledning skal Ministeriet tjenstligst meddele Stiftsøvrighederne følgende:

1) Kontrakter om Bortforpagtning af Præstegaardsavlinger bør først og fremmest indeholde nøjagtig Angivelse af, hvad der overdrages Forpagteren til Brug baade af Jorderne og af Bygningerne, eventuelt tillige af Besætning og Inventar. I denne Henseende bemærkes, at Præstegaardens Have samt Lunde og Skovstykker, der findes paa Jorderne, dog altid bør undtages fra Forpagtningen, og at Forpagteren udtrykkelig bør forpligtes til at respektere Beboelsinger af enkelte Trær, Krat eller Egepurrer, der muligt maatte være paa det bortforpagtede Areal. Tillige maa her mærkes Forpagterens mulige Forpligtelser med Hensyn til Vedligeholdelse af de Bygninger, der overdrages ham til Brug, med Hensyn til Renholdelse af Gaardsrummet m. v., og han bør altid forpligtes til at vedligeholde Hegn og Grøfter, der findes om eller paa Jorderne. Endvidere maa mærkes mulige Indskrænkninger i Forpagterens Brugsret, i hvilken Henseende bemærkes, at der som Regel bør forbeholdes Præsten ndelukkende Ret til Jagt og Fiskeri. Endvidere bør der ikke savnes Bestemmelser om Retten til at holde Fjerkræ, Hunde og deslige. Ret for Ejeren og hans

*) I en Skrivelse af 21. s. M. til Stiftsøvrigheden over Ribe Stift udtalte Ministeriet, at ogsaa Sager om Bortlejning af Præstegaardsjorder — in casu en Eng — maatte høre under Stiftsøvrighedens Afgørelse.

Husstand til at færdes paa de bortforpagtede Jorder bør 18. April. altid betinges. Der bør altid indføres en Bestemmelse, ved hvilken Forpagteren paatager sig Ansvaret for, at hans Husstand omgaaes varligen med Jld og Lys, samt forpligter sig til at sørge for, at der ikke finder Mattesæde, Svir eller anden lignende Ulfik Sted i Huset. Det vil være rettest udtrykkeligt at udtale, at Forpagteren er uberettiget til at bortleje de bortforpagtede Jorder og Bygninger eller Dele deraf.

2) I Overensstemmelse med hvad der er foreskrevet i Ministeriets Urfulare af 26. Januar 1886, vil der i enhver Kontrakt være at indføre en udtrykkelig Bestemmelse om, at de Gravhøje (Kæmpehøje), Stendysser og andre Fortidslevninger, der maatte være paa Jorderne, ikke maa berøres med Plov, Haffe eller Spade, og at Højenes Omfang ikke maa formindskes ved lidt efter lidt at afpløje deres Rand nedefra, samt at Sten, der høre til Højene eller Dysserne, ikke maa afgraves, omkastes, flyttes, bortføres eller sønderflaas.

3) Sædskiftet og hele den øvrige Driftsplan bør nøje og i fornøden Detail bestemmes i Kontrakten efter tilbørligt Hensyn til Jordernes Bestaaffenhed og Egnens klimatiske og økonomiske Forhold. I denne Henseende skal man isørrigt indskrænke sig til særligt at bemærke, at det ikkun undtagelsesvis paa Grund af særegne Forhold bør tillades, at det indavlede Foder ikke fortæres i Præstegaarden, imod at der udføres et vist Kvantum Gødning paa de bortforpagtede Jorder; og bør der i saa Tilfælde udtrykkelig bestemmes, hvorledes en virksom Kontrol skal føres i sidstnævnte Henseende. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Indrømmelse af denne Tilladelse bør der tages særligt Hensyn til, hvorvidt den tilraades af de i Bekendtgørelse af 12. d. M. Nr. 2 ommeldte bekendte, dygtige Landmænd paa Egnen, hvis udtrykkelige Udtalelse om dette Punkt altid maa være tilvejebragt. I øvrigt vil det være rettest udtrykkelig at udtale, at Sæd i Straaet, Græs og Kløver, Hø og Palm, Gødning,

18. April. Tørv og Mergel ikke maa bortføres fra Præstegaarden, se i øvrigt nedenfor Nr. 10.

Til Driftsplanen hører ogsaa Bestemmelse om, at der skal holdes Befætning af mindst et vist nærmere angivet Antal Kreaturer og do. Heste, hvilket Tal ikke maa formindskes.

4) Hvad Bederlaget angaar, da bør det være passende efter det Udbytte, som kan ventes af Jorderne. Endvidere bør det paases, at der er vedtaget, at Forpagteren leverer de fornødne Naturalpræstationer til Præstens Husholdning, især Mælk, og den fornødne Gødning til Præstens Have, samt præsterer alle Præstens Kørsler, der finde Sted i Embedets Medfør, — enten uden Bederlag eller — og dette bør i Almindelighed foretrækkes — imod et i Kontrakten nøjagtig pr Enhed bestemt Bederlag. Forpagteren bør af de til Stat og Kommune paabudne Præstationer udrede i det mindste dem, der lettest kunne ydes ved ham. I øvrigt bør altid en væsentlig Del af Forpagtningsafgiften, saasom det halve, bestemmes til Korn efter Kapitelstakst.

5) Forpagteren bør være forpligtet til til enhver Tid at holde sine værlige Gjenstande og Kreaturer, Heste og Faar samt alt Foder, Hø og Straa, Sæd og Gødning forsikret til fuld Værdi mod Ildsvaade i en solid Brandforsikring.

I Tilfælde af Ildsvaade skal Forpagteren ingen Forordning have paa Erstatning af Præsten for Uffavn.

6) Det kan vedtages, at i Tilfælde af Forpagterens Død hans Enke, saalænge hun forbliver ugift, skal kunne blive ved Forpagtningen for Resten af Forpagtningstiden. Men i øvrigt skal ingen andre kunne indtræde i Forpagtningsforholdet, heller ikke Forpagterens Konkursbo. I Tilfælde af, at Forpagtningen bortfalder før Tiden, bør dog vedkommende (Enken, Arvingerne, Konkursboet) altid være forpligtede til at vedblive Forpagtningsforholdet indtil den 1. April, der indtræffer mindst 3 Maaneder efter Dødsfaldet eller Konkursens Indtræden.

Det bemærkes, at i Tilfælde af Præstens Afgang, inden 18. April. en af ham indsendt Kontrakt er approberet, vil Eftermandens Erklæring være at indhente af Stiftsøvrigheden, forinden Approbation meddeles paa Kontrakten.

7) Det bør nøjagtig anføres i Kontrakten, hvorledes der skal forholdes ved det bortforpagtedes Overlevering til Forpagteren og Aflevering fra ham, hvilken Sæd han modtager — nedlagt i Jorden eller som Saaæd — og igen skal aflevere, og hvilke Arbejder det paahviler ham at have foretaget ved Jorden forinden Afleveringen. Forpagteren bør derhos forpligtes til ved Fratrædelsen uden Bederlag at aflevere det fornødne Kvantum Hø og Halm til Besætningens Underhold til sædvanlig Græsningstid samt den fornødne Gødning til Driftens Fortsættelse.

8) Forpagtningkontrakten bør indeholde det fornødne angaaende den Sikkerhed, som Forpagteren stiller for Kontraktens nøjagtige Opfyldelse. Denne kan enten være reel, nemlig Depositum af rede Penge eller Pantfættelse af Pengeeffekter, paa hvilke der noteres Kurs paa Kjøbenhavns Børs, eller personlig, nemlig Selvfylbuerkæftion af to bekendte, vederhæftige Mænd, der indbyrdes forpligte sig een for begge og begge for een Stiftsøvrigheden maa skønne om Sikkerhedens Tilstrækkelighed og paase, at Sikkerhedsstillelsen virkelig og prompte kommer til Eksistens.

Desuden bør Forpagteren til Sikkerhed for Afgiften og Kontraktens Opfyldelse i det hele give første Prioritets Pantret i alle sine Kreaturer, Heste og Faar, Sæd, Hø og Foder samt i det hele i alle sine til Driftens Udøvelse hørende Ejendele og i Produkterne af Driften saa og i Assurance-summen for disse Ejendele.

9) Kontrakten bør indeholde fornødne Bestemmelser om Virkningerne af Misligholdelse fra Forpagterens Side, ud over hvad der følger af Lovgivningens almindelige Forfrister. I denne Henseende bør det blandt andet bestemmes, at der-

18. April. som Forpagteren ikke betaler Forpagtningsafgiften til rette Forfaldstid, eller dersom han ikke nøje følger den foreskrevne Driftsplan, skal det staa Præsten frit for — jaafremt han ikke foretrækker med 3 Maaneders Varjel at udsige Forpagteren til at flytte bort til den førstkommande 1. April — straks at erklære Forpagtningen for hævet og uden Lov og Dom at lade Forpagteren udsætte af Forpagtningen, hvorhos Forpagteren i alle Tilfælde skal være pligtig til efter uvillige Mænds Skøn at erstatte Præsten ethvert Tab, som han lider ved Forpagtningens Ophør i Altide.

Forpagteren bør ndtrykkeligt forpligtes til, dersom Forderne ved Forpagtningens Udløb eller Ophør aabenbart skulde være forringede i Produktionsevne, da at hyde Godtgørelse herfor efter uvillige Mænds Skøn, hvilken Godtgørelse indbetales til Stiftsøvrigheden paa Kaldets Begne for at anvendes til Kaldets Bedste efter nærmere Bestemmelse af Ministeriet.

I Tilfælde af Søgmaal vedkommende Kontrakten skulde Forpagteren og hans Kavtionister være undergivne den i Forordningen af 25. Januar 1828 hjemlede hurtige Retsforfølgning.]

Søgmaal mod Forpagteren skal kunne anlægges — efter foregaaende Klage til Forligelseskommissionen i den Forligskreds, i hvilken Præstegaarden er beliggende, og efter Stævning med Varjel som til indenherreds Mand, forkyndt paa Forpagterens hidtilværende Bolig i eller ved Præstegaarden — ved Præstegaardens Børneting, alt uden Hensyn til, hvor Forpagteren eller de, der træde i hans Sted, til den Tid maatte bo eller opholde sig.

10) Det er en Selvfølge, at der ikke ved Approbationen af Forpagtningskontrakter kan approberes noget af Stiftsøvrigheden, som enten er forbudt eller som udkræver Tiladelse af andre Myndigheder, hvorved blandt andet i særdeleshed maa mærkes de Bestemmelser, der forbyde Afhæn-

delse fra Præstegaarden af Sæd i Straæct, Græs og Kløver, 18. April. Hø og Halm, Gødning, Løv og Mergel, jfr. Forordning af 9. Februar 1831, Rancellivlakat af 31. Juli 1819, Ministeriets Skrivelse af 19. November 1852, jfr. Ministeriets Skrivelse af 22. Januar 1873. Det samme gælder om Opførelsen af nye Bygninger eller Tilbygninger til de gamle, da der behøves Tilladelse fra Ministeriet til, at de kunne betragtes som Forpagterens Ejendom.

Hvor i saadanne Tilfælde en i Forbindelse med Bortforpagtningen vedtages en Overenskomst mellem Præsten og Forpagteren kræver Tilladelse af Ministeriet, bør dette Punkt gøres til Genstand for et særskilt Andragende fra Præstens Side.

11) For at have en Regel til Afgørelse af mulige Raadensaarsspørgsmaal henstilles det til Afgørelse efter Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde, hvorvidt der under Hensyn til Jordens Beskaffenhed og Egnens almindelige Driftsmaade jaa vel som til den for Avlingen vedtagne særlige Driftsplan vil i Kontrakten kunne indføres en Bestemmelse om, hvilken Del af Forpagtningsafgiften der skal anses som Ækvivalent for Vintersæden, hvilken Del af Afgiften der skal anses som Erstatning for Baarsæd, og hvilken for Sommergræsning; og hvor en saadan Bestemmelse findes indført i Kontrakten, bør de tvende Mænd, der i Henhold til Bekendtgørelsen af 12. Februar d. A. Nr. 2. skulle afgive Erklæring om Kontrakten i dens Helhed, opfordres til at udtale sig særlig om dette Punkt.

12) Det er en Selvsølge, at de Bestemmelser, der isølge nærværende Anvisning optages i Forpagtningskontrakterne, indføres sammesteds i deres Helhed, og at man ikke maa nøjes med alene at henvise til nærværende Instruks eller enkelte af dens Stykker.

Forøvrigt vil det muligt være hensigtsmæssigt, om Stiftsøvrigheden maatte finde Aulebning til naar nogen Tid

18. April. er gaaet, at udsende en af den selv forfattet Formular til Stiftets Præster til Vejledning ved Uffattelse af Forpagtningsskontrakter.

13) Der bør i Kontrakten bestemmes, hvilken af Parterne der betaler Omkostningerne ved Kontraktens Oprettelse, enten Forpagteren alene, eller han og Præsten i lige Deling.

14) Stiftsøvrigheden maa forvisse sig om, at Kontrakten bliver behørigt tinglæst, hvortil hører, at den tillige bliver særligt læst som Pantebrev, jfr. ovenfor Nr. 8.

Tillige vil Stiftsøvrigheden have at vaage over, at Stempellovgivningens Forskrifter blive fyldestgjorte.

21. April. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** (til Skole-
raadet for Ringkjøbing Amt) ang., hvorvidt en
Kateket og Inspektør ved Borgerkolen i en Købstad
kan blive berettiget til Alderstillæg af Skolefonden
efter Lov af 8. Marts 1856 § 10 og til ekstra-
ordinært Lønningstillæg overensstemmende med Reg-
lerne i Lov af 23. April 1881*).

..... at det fremsatte Spørgsmaal maa
bevares bekræftende i begge Henseender.

*) Da Lov af 23. April 1881 er forbigaaet paa sit
Sted baade i Indenrigsministeriets og nærværende
Samling, optages den her. Den er saalydende:

**Lov om midlertidige Tilskud til Skolefondene
til Lønningstillæg til Skolelærere og Lærervinder.
(Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigs-
dagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stad-
fæstet følgende Lov:

1. I de tvende Finansaar 1881—82 og 1882—
83 tilskydes aarlig af Statskassen 300,000 Kr. til

Kirke- og Undervisningsmin. Etr. (til Amtmanden over Solbæk Amt) ang., at et aandsvagt Barn, som Faderen ikke ønsker indlagt paa en Abnormanstalt, ikke kan fratages ham, samt om, hvorledes Barnet bliver at undervise.

Justitsministeriet har tilstillet dette Ministerium en Skrivelse af 29. Januar d. A. fra Hr. Kammerherren,

Skolefondene til Lønningstillæg til de ved Købstædernes og Landkommunernes Skolevæsen fast ansatte eller konstituerede Skolelærere og Læreriuder.

2. Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fordele aarlig denne Sum mellem Skoleraadene saaledes, at det Lønningstillæg, der vil tilfalde Lærerne, i de enkelte Skoleraadstredse, jfr. § 3, kommer til at udgøre tilnærmelsesvis den samme Procentdel af de første 800 Kr. af hvert Embedes Reguleringssum.

3. Skoleraadene fordele den hver Kreds tilfaldende Sum med visse pCt. af de første 800 Kr. af hvert Embedes Reguleringssum saaledes, at den Lærer, der den 1. April har været fast ansat i 10 à 20 Aar, jaar $1\frac{1}{2}$ Gang, og den, der har været ansat i over 20 Aar, 2 Gange saa meget procentvis Tillæg som den, der har været fast ansat i 5 à 10 Aar. Har nogen fast ansat Lærer eller Læreriude været konstitueret mindst et Aar i Embedet, der tidligere have været besørgede ved fast Ansættelse eller ere bestemte til senere at gaa over dertil, bliver saadan Konstitutionstid at medtage ved Beregningen af Tjenestetiden. Ligeledes skulle Lærere og Læreriuder, der have Konstitution i saadanne Embeder, være berettigede til Tillæg. Den Lærer, der ikke har været fast ansat eller konstitueret i 5 Aar, faar intet Tillæg. For Skolelærere, der have været fast ansatte i Hertugdømmet Slesvig før 30. Oktober 1864, regnes den Tid, som de i det hele have været fast ansatte i Hertugdømmet, med ved Beregning af Tjenesteaalderen.

Ingen Lønning kan ved dette Tillæg bringes

21. April. hvori indstilles, at Barnet N. N., født den 30. Maj 1877, Datter af de nu separerede Egtefolk Husmand N. N. og Hustru, ved Justitsministeriets Foranstaltning maa blive frataget Forældrene og anbragt paa en Anstalt for aandsvage for der at undervises, da Barnets ovennævnte Fader, der ved Separationsbevillingen har erholdt Forældremyndigheden over det, har modsat sig en Anbringelse som nævnt, og da det, efter hvad der er oplyst af Skolekommissionen og vedkommende Læge, maa anses afgjort, at Barnet intet kan lære ved at undervises paa sædvanlig Maade sammen med andre Børn, hvorimod et bedre Resultat vil kunne opnaas ved en anden Opdragelsesmaade.

Justitsministeriet har hertil bemærket, at det, da det ikke er oplyst, at det nævnte Barn har gjort sig skyldig i Skoleforsømmelser, ligger uden for sammes Myndighed at bestemme, at Barnet skal fratages Forældrene, og tilstillet dette Ministerium Sagen til Afgørelse af Spørgsmaalet, om der paa anden Maade maatte kunne træffes Foranstaltninger til en bedre Undervisning af det paagældende Barn.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet næst tjenstligt at meddele Dem Justitsministeriets fornævnte Resolution, at det af den oven angivne Grund ikke kan bestemme, at Barnet skal fratages Forældrene, tjenstligt melde, at Ministeriet ikke heller efter de oplyste Omstændigheder kan beordre Barnet indlagt paa en Aandsvageanstalt, men at der, saafremt det paagældende Barn ikke er uimodtageligt for enhver Undervisning, med Hensyn til dets Oplærelse maa forholdes i Overensstemmelse med Ministeriets Resolutioner

over 1,600 Kr. paa Landet og 2,000 Kr. i Købstæderne og Handelspladserne. Tillægsbeløbene afrundes til hele Kroner saaledes, at det overskydende bortfalder.

af 8. Februar 1855 og 24. Marts 1885*), saaledes at 21. April. Stedets Skolelærer udenfor den sædvanlige Skoletid vil have at undervise det mod Godtgørelse af Kommunen, saafremt Barnets Fader ikke har Evne til at udrede samme.

Bekendtgørelse ang. Margarinebeholderes Form 22. April.
og Mærkning m. v. (Indenrigsministeriet.) Nr. 76.

Indm. Saml. pag. 128.

Bekendtgørelse om Lodstvang for Christiansø 23. April.
Havn. (Marineministeriet.) Nr. 79.

I Henhold til Lov af 9. April d. A. bestemmes det herved, at ethvert Skib eller Fartøj af 30 Register-Tons Brutto og derover fra 15. Maj d. A. (inkl.) skal være pligtigt at tage Lods saavel for Indgaaende som for Udgaaende af Christiansø Havn. Fra samme Tid er Lov om Lodsvesenet af 13. Juni 1879 § 16 gældende for den nævnte Tvangslodsnings Bedkommende.

Betalingen for Lodsning ind i eller ud af Christiansø Havn erlægges indtil videre efter Interimstakst for det derværende Lodsferi af 17. Juni 1856.

*) I den første af de citerede Skrivelser, der forøvrigt, forsaavidt de i samme indeholdte Resolutioner angaar, ere enslydende med den ovenangførte, udtales det, hvad Udgifterne ved Barnets Undervisning angaar, at Ministeriet maa være af den Formening, at det i Henhold til Grundlovens § 90 — rev. Ordl. § 85 — maa være Faderens egen Sag at udrede disse, saafremt han dertil har Evne, og at det først kan blive Kommunens Sag at træde til, naar det viser sig, at Faderen ikke selv formaar at bære Omkostningerne ved hans Barns Opførelse. I en Ranc. Skr. af 19. Maj 1846 var i et lignende Tilfælde Udgiften ved Barnets Undervisning uden Forbehold paalagt Kommunen.

27. April. **Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Aarhus Amt) ang. Formen for Hjemstedsbeviser, naar saadanne skulle meddeles ugifte Kvinder og Personer under 18 Aar til Brug ved Nedsættelse i Udlandet.**

I Gensvar paa den med Amtets behagelige Skrivelse af 14. d. M. modtagne Forespørgsel fra Byraadet i Aarhus betræffende Formen for de i Ministeriets Cirkulærer af 30 December 1871 og 28. Maj 1874 (jfr. nu ogsaa § 58 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. d. M.) ommeldte Hjemstedsbeviser, naar saadanne skulle meddeles ugifte Kvinder og Personer under 18 Aar til Brug ved Nedsættelse i Udlandet, skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at der for ugifte Kvinders Vedkommende i Reglen kun vil være Anledning til den Afvigelse fra den foreskrevne Form for deslige Beviser, at alene den paagældende selv omtales i Beviset, uden at det udtrykkeligt anføres, at Modtagelsespligten ogsaa skal omfatte hendes umyndige Børn, hvorved kun kan forstaaes hendes umyndige nægte Børn; Bemærkning om, at Modtagelsespligten ogsaa omfatter saadanne Børn, bør kun optages i Beviset, naar det udtrykkeligt begæres.

For saa vidt der i undtagelsesvis maatte blive Spørgsmaal om Meddelelse af selvstændigt Hjemstedsbevis til Personer under 18 Aar, maatte Ministeriet som almindelig Regel finde det rettest, at Beviset udfærdiges af den Kommune, der efter Fattiglovgivningen maa betragtes som den paagældendes Fødekommune; skulde vedkommende inden sit fyldte 18. Aar falde Fattigvæsenet til Byrde, maa der desuagtet med hans eller hendes Forsørgelse indtil den Tid forholdes efter de almindelige Regler om Forsørgelsen af Personer under 18 Aar.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Vejle 28. April. Amt) ang. **Forstaaelsen af § 6 i Lov om Kjøbstadkommunernes Styrelse m. m. af 26. Maj 1868.**

Under Henvisning til den i Lov om Kjøbstadkommunernes Styrelse m. v. af 26. Maj 1868 § 6 indeholdte Bestemmelse om, at en Kjøbstadbeboer for at kunne deltage i Valgene til Byraadet skal have svaret direkte Skat til Kommunen i det forud for Valget gaaende Kalenderaar, har Borgmesteren i Fredericia til Vejledning ved Udarbejdelsen af den i Lovens § 8 ommeldte Liste over Vælgerne i det med Amtets paa-tegnede Erklæring af 12. f. M. hertil indkomne Andragende begært Ministeriets Resolution for, hvor vidt det maa anses for berettiget af Valglisten at udelade dem, der paa det Tids-punkt, da Listen affattes, vel ikke have svaret det fulde dem for det paagældende Aar paahvilende Skattebidrag, men dog ikke kunne anses for Skatterestanter, idet Terminen for Er-læggelsen af sidste Halvaars eller Kvartals Skattebidrag efter de herom i Medfør af Lovens § 29 i den kommunale Ved-tægt trufne Bestemmelser ikke ved Listens Affattelse af dem er oversiddet.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at det saaledes rejste Spørgsmaal maa besvares benægtende, jfr. ogsaa Ministeriets Skrivelse Nr. 172 af 1. December 1887 i Ministerialtidende A*).

For saa vidt Borgmesteren endvidere har forespurgt, om Valgbestyrelsen, naar en Kjøbstadbeboer paa Grund af Restance med de ham paahvilende Kommunefatter med Rette er udeladt af Valglisten, er pligtig til senere at optage ham paa Listen, naar han inden Udløbet af den i Lov af 26. Maj 1868 § 8 satte Frist til Indgivelse af Klager over Valg-listerne berigtiger sin Restance, samt om ikke det Skattebeløb,

*) Se nærværende Samlings 12. Hæfte Side 247.

28. April. som den til Valg af Byraadets mindre Del berettigede Femtedel af Købstadkommunens valgberettigede Indvaanere ifølge Lovens § 6 skal have udredet i det forud for Valget gaaende Aar, er at forstaa som $\frac{2}{3}$ af det Skattebeløb, som samtlige de paa Valglisten opførte Vælgere have udredet, skulde man derhos ikke undlade at bemærke, at det første Spørgsmaal maa besvares bekræftende, medens man med Hensyn til det sidste Spørgsmaal skal henvise til Indenrigsministeriets Skrivelse af 8. November 1860 i den Udsingste Reskriptsamling angaaende den tilsvarende Bestemmelse i Lov af 31. Marts 1860 § 3*).

30. April. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Amtmanden over Sorø Amt) ang., hvorvidt den en Ejendom paahvilende Brændselsleverance til Skolevæsenet ved Ejendommens Udstykning skal fordeles mellem Parcellerne.

I Skrivelse af 10. Januar d. A. har Hr. Kammerherren begæret Ministeriets Erklæring om, hvem det paa-

*) I Indenrigsministeriets Skrivelse af 8. November 1860 indeholdes Svar paa tvende Spørgsmaal med Hensyn til Anvendelse af Lov af 31. Marts s. A. angaaende de kommunale Valg i Købstæderne, nemlig 1) om Kæmneren kan vælges til Medlem af Ligningskommisjonen, og 2) om Udtrykket „Kommunens samtlige Skatter“ i fornævnte Lovs § 3, 2. Punktum, er at forstaa saaledes, at dertil blive at henregne samtlige Afgifter, som svares af valgberettigede og af ikke-valgberettigede. Indenrigsministeriets Svar gik ud paa, at det første Spørgsmaal maatte besvares bekræftende, og at der til „Kommunens samtlige Skatter“ maatte henregnes saavel de ikke-valgberettigedes som de valgberettigedes Bidrag, men at der derimod til at udgøre de i Paragraffen omhandlede $\frac{2}{3}$ af disse Skatter ikke kunde medregnes Bidrag fra andre Skatteydere end saadanne, som ere valgberettigede.

hviler at fordele Skolebrændselet mellem en udstykket Gaards 30. April. Hovedparcel og de fra Gaarden udstykkede Parceller, i hvilken Henseende De har forment, at Hovedparcellisten paa samme Maade som for Degnetraven maa hæfte for Ydelsens hele Beløb imod Regres til de andre Parcellister.

I denne Anledning har Ministeriet brevvekslet med Indenrigsministeriet, som om det foreliggende Spørgsmaal har udtalt sig saaledes: „Indenrigsministeriet maa for sit Bedkommende holde for, at det med Hensyn til Udredelse af Skolebrændsel er en ligegyldig Omstændighed, om en Ejendom er en Parcel af en anden eller ikke, og i første Tilfælde, om det er en Hovedparcel eller en Biparcel, og at Analogien fra, hvad der gælder om Degnetraven, ikke kan være afgørende, allerede af den Grund, at Størrelsen af Skolebrændselet ikke — saaledes som Tilfældet er med Degnetraven — udgør et fixum for den enkelte Ejendom, men er Forandring undergivet, navnlig ved Omfordeling af Kommunens Skoledistrikter, hvoraf følger, at Skolebrændselet er og maa være Genstand for Paaligning og ikke saaledes som Degnetraven kan betragtes som en de enkelte Ejendomme i Kommunen paahvilende særegen Ejendomsbyrde. Man maa saaledes antage, at der ikke paahviler Hovedparcellisten noget Ansvar for Skolebrændsel for de fra Gaarden udstykkede Parceller, men at det maa være Sogueraadets egen Sag i Forhold til Hartforret at foretage Ligningen af Skolebrændselet paa samtlige Grundejendomme i Kommunen i Overensstemmelse med Reglerne i Anordningen 29. Juli 1814 § 55 b, jfr. Lov 20. Juni 1850 § 16. I øvrigt henhører det opfastede Spørgsmaal efter sin Natur i fornødent Fald under Domstolens Afgørelse“.

Hvilket herved meddeles Dem til fornøden Efterretning med Tilføje, at man maa henholde sig til Indenrigsministeriets ovenstaaende Erklæring.

1. Maj. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Kjøbenhavn's Amt) ang., hvorvidt en Arbejdsgivers Forpligtelse i Henhold til Rancelli-Cirkulære af 5. December 1820 til at tilbageholde en Alimentants Løn gælder Bidrag, der ere forfaldne for Resolutionens Forkyndelse for ham.

Med Hensyn til, at Kongens Foged her i Staden har nægtet paa Rekvifition af Birkedommeren i Frederiksberg Birk at indfordre det Massinarbejder N. N. ved Alimentationsresolution paalagte Underholdsbidrag til et af ham med Fruentimmeret N. N. avlet uægte Barn for et Tidrum af 4 Maaneder til den 22. Januar d. A. hos Barnefaderens Arbejdsgiver, for hvem for nævnte Resolution var bleven forkyndt den 20. Februar d. A., under Paaberaabelse af, at Arbejdsgiverens Forpligtelse til at tilbageholde Alimentants Løn formentlig ikkun kan gælde Bidrag, der forfalde efter Resolutionens Forkyndelse, har for nævnte Birkedommer, der ikke deler denne Opfattelse af Rancelli-Cirkulære af 5. December 1820, anholdt om en Udtalelse herfra, om hvorledes der i slige Tilfælde vil være at forholde.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at Justitsministeriet maa anse Kongens Fogeds Vægring ved at af fordre Arbejdsgiveren det omhandlede Bidrag for uberettiget, men at Spørgsmaalet i øvrigt henhører under Domstolens Afgørelse, hvorfor man maa have vedkommende henvist til at æffe Fogdens Kendelse og eventuelt gøre denne til Genstand for Appel.

8. Maj. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** (til Stiftsøvrigheden over Viborg Stift) ang., hvorvidt Plakaten af 31. Oktober 1827 endnu gælder ved Ud-

Udpantning for Tiendevederlag, der er bestemt til Korn in natura. 8. Maj.

I et med Hr. Kammerherrens og Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 10. Marts d. N. modtaget Andragende har Provsten for N. N. Herreder anholdt om Ministeriets Afgørelse af, hvorvidt der fremdeles ved Udpantning for Tiendevederlag, der er bestemt til Korn in natura, vil være at forholde efter Bestemmelserne i Plakat 31. Oktober 1827, navnlig saaledes, at Præstationens Pengeværdi af Fogeden med tiltagne Vidner skal bestemmes under særligt Hensyn til „de højeste Torvepriser, som i de sidste 14 Dage have fundet Sted i nærmeste Kjøbstad eller Ladested.“

Ved hertil at indsende dette Andragende have De ytret, at De nærmest ere tilbøjelige til at antage, at den ansførte Bestemmelse i Plakat 31. Oktober 1827 maa anses hævet ved den i Lov om Udpantning af 29. Marts 1873 § 7 givne almindelige Forfrist om, at Pengeværdien, efter at Skyldnerens Erklæring saavidt muligt er indhentet, skal ansættes af Fogden eller Sognefogden efter bedste Skøn med Bistand af de tiltagne Vidner, dog uden at disses Anskuelse har bindende Betydning.

Efter i Anledning af denne Sag at have brevkøstet med Justitsministeriet skulde Ministeriet med Bemærkning, at Spørgsmaalet i hvert Fald henhører under Domstolenes Afgørelse, tjenstligst melde, at man maa være enig i, at det rejste Spørgsmaal maa besvares paa den af Stiftsøvrigheden angivne Maade, i hvilken Retning det formentlig ogsaa er afgjort ved en i den seneste Tid af Viborg Overret affagt Dom*).

*) Viborg Landsoverrets Dom af 23. Marts 1891. II. j. N. 1891 pag. 506.

8. Maj. **Kirke- og Undervisningsmin. Etr. (til Skole-**
direktionen for Morsø Herreder) ang. Fritagelse
for Kirkebyens Skolelærer for at ringe med Kirkeens
Kloffe.

..... at man ikke ser sig i Stand til at fritage Andrageren for at udføre det nævnte Hverv, da den Sognemændene ved Danste Lov 2—15—5 paalagte Forpligtelse til at ringe med Kirkekloffen maa anses] som bortfalden, jfr. Rancelli-Skrivelse af 11. Juli 1837*).

- *) I den her citerede Skrivelse svares der bl. a. paa en Forespørgsel, om ikke Sognemændene paa de Steder, hvor det ikke alene maatte virke forstyrrende for Skoleundervisningen, især i de korte Vinterdage, men jalde Skolelæreren, der stundom bor $\frac{1}{4}$ Mil og derover fra Kirken, fast uoverkommeligt at ringe Kirkekloffen, maatte tilpligtes at besørge Ringningen ffistevis, og samme Forpligtelse under lige Omstændigheder paahvile Kirkeejerne, — at om Skolelæreren bor i Kirkebyen eller ikke, om han bor langt fra eller nær ved Kirken, gør intet til Sagen, men naar Kirkebyen hører til hans Skoledistrikt, er han Kirkebyens Lærer og som saadan pligtig til at besørge den omhandlede Ringning af Kirkekloffen, uden at kunne paabyrde enten Sognemændene eller Kirkejeeren denne Forpligtelse. Det følger imidlertid af sig selv, at Skolelæreren, naar han bor saa langt fra Kirken, at han ikke, uden at forsømme Skoleundervisningen, selv kan udføre Ringningen, maa lade denne besørge ved en anden; og skulde det findes, at han var afslagt saa maadeligt, at det vilde være ham umuligt at udrede den fornødne Betaling til Ringeren, maatte der gøres Indstilling om det fornødne Tillæg i denne Henseende, hvis dette ikke ved approberet Plan er jaffat.

**Justitsmin. Cirk. (til samtlige Politimestre) 9. Maj.
ang. Gravhøje og Stendysser langs Jernbane- og
Vejlinier samt Danefæ.**

I Anledning af en derom fra Direktionen for de anti-
kvariske Mindesmærkers Bevaring fremkommen Begæring skal
man tjenstligst anmode Dhrr. om, naar det maatte komme til
Deres Kundskab, at Gravhøje og Stendysser langs Jern-
bane- og Vejlinier bestadiges, da herom at give fornævnte
Direktion Underretning, samt at vaage over, at ulovlig Til-
egnelse af Danefæ og saadanne Oldsager, som maa henregnes
herunder, ikke finder Sted, ligesom man endelig skal anmode
Dem om at ville instruere vedkommende Politibetjente og
Gendarmer om under Patrouilleringen at have deres Op-
mærksomhed henvendt paa disse Forhold.

**Bekendtgørelse om Forandring i Reglerne for 12. Maj.
Afholdelsen af de lærde Skolars aarlige Hoved- Nr. 86.
eksaminer. (Ministeriet for Kirke- og Undervis-
ningsvæsenet.)**

Efter Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste
Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under
Dags Dato at bifalde:

at Bestemmelserne i Bekendtgørelsen om en Undervis-
ningsplan og Eksamensbestemmelser for de lærde Skoler
i Danmark af 13. Maj 1850, § 9 b. 2, forandres saa-
ledes, at der ved de lærde Skolars og Kønne højere
Realskoles aarlige Hovedeksaminer, med Undtagelse af 4.
Klassens Hovedeksamen, foruden den eksaminerende Lærer
kun behøver at være en af Skolens andre Lærere til
Stede som Censor.

Ved at bekendtgøre ovenstaaende allerhøjeste Resolution
undlader Ministeriet ikke at bemærke, at det herved kun er

2. Maj. tilfigtet at forskaffe de lærde Skoler en Lettelse med Hensyn til de aarlige Eksaminers Afholdelse, men ingenlunde at udelukke Skolerne fra at benytte fremmede fagkyndiges Medvirkning ved Censuren. Man vil tværtimod af Hensyn til det ønskelige i at vække og fremme Interessen for Skolen hos Omverdenen betragte det som i høj Grad tilraadeligt, at der fremdeles tilfalder som anden Censor ved Hovedeksamen en udenfor Skolen staaende Mand; og dette bør kun undlades, naar det viser sig forbundet med uforholdsmæssige Vanskeligheder at formaa en fremmed Censor til at møde.

Det tilføjes, at saavel de ved Bekendtgørelsen af 13. Maj 1850 i øvrigt givne Regler om Hovedeksamens Afholdelse som de, der gælde om Skolernes afsluttende Prøver, forblive uberørte af nærværende Bestemmelser.

13. Maj. **Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Rjøbenhavns Amt) ang. en Sognepræsts Fritagelse for et ham af Skifteforvalteren overdraget Hverv som Lavværg for en Enke.**

..... at man med Dem er enig i, at det bliver en Følge af Bestemmelserne i Privilegierne af 15. December 1670 § 4, jfr. Rescript af 7. Oktober 1682, at den begærte Fritagelse vil være at tilstaa Andrageren*).

*) Konfirmation paa og Forbedring i de samtlige Geistlige ndi begge Riger Danmark og Norge den 24. Juni 1661 givne Privilegier af 15. December 1670 § 4 er saalydende: „Til de Geistlige deres efterladte umyndige Børns Bedste og Fordel ville Vi iligemaade, at naar Mangel findes paa vederhæftige fødte Formyndere efter Loven, eller paa Præster ndi det Herred, hvor noget geistligt Skifte falder, som de umyndiges Værgemaal sig sikkerligen kunne og godbilligen ville paa tage, eller og naar det Herreds Præster, som nogenledes ere vederhæftige, med andre Formynderstaber

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Sjør= 13. Maj.
ring Amt) ang., hvorvidt Kirkesangeren er berettiget
til det i Sportelreglementets § 147 fastsatte Gebyr,
naar han ved Kirkestævne oplæser de i Justitsmini-
steriets Kundgørelse af 14. Marts 1871 Post 2
omhandlede Bekendtgørelser.

I Anledning af et hertil indsendt Andragende, hvori
Skolelærer og Kirkesanger N. N. forespørger, om Kirkesangeren,
naar han ved Kirkestævne oplæser de i Post 2 i Justitsmini-
steriets Kundgørelse af 14. Marts 1871 omhandlede Bekendtgø-
relser, er berettiget til herfor at forlange det i Sportel-
reglementet af 22. Marts 1814 § 147 fastsatte Gebyr, samt
i benægtende Fald, om Kirkesangeren er pligtig at læse saa-
danne Bekendtgørelser til Kirkestævne, skal man tjenstligst melde,

tilforn ere betyngede, da skal Herredsprovsten derom
ansøge Bore Amtmænd, eller Amtsforvaltere over
samme Herred eller og Stiftsbefalingsmand, om det
er paa Landet, mens i Kjøbstæderne Borgmester og
Raad, hvilke og hermed skal være anbefalet, af andre
vederhæftige der udi Amtet eller ndi Byen betimeligen
de umyndige nøjagtige Formyndere at tilforordne, saa
at ingen Præst noget Værgemaal imod hans Villie
skal paalægges. — Ved Reskript 7. Oktober 1682
kommuniceredes der Biskopperne en Højesteretsdom af
28. September 1674, hvilken udsørligen og nærmere
forklarer, hvorledes bemeldte Post i Privilegierne skal og
bør forstaas. Domskonklusionen er saalydende: Land-
dommernes Dom bør ved Magt at blive, og de Gejst-
liges Privilegier ikke saa at forstaas, at jo Præ-
sterne, enddog de ellers i Almindelighed for alle Slags
Værgemaal, som de sig ikke godvilligen ville paatage,
ere forstaaenede, dog alligevel ej bør være forstaaenede
for deres egne Herredspræsters eserladte umyndige
Børns Værgemaal, naar ellers ingen fri Bærge findes,
som vederhæftig er, hvormed da Superintendenterne,
hver udi sit Stift, tilbørlig Indseende have bør.“

13. Maj. at Kirkesangeren kan vægre sig ved at oplæse til Kirkestavnne saadanne Bekendtgørelser, hvis Oplæsning Sognefogden ifølge Kundtgørelsens Post 2 er pligtig at foretage, og at Kirkesangeren, saafremt han desuagtet foretager saadan Oplæsning, ikke er berettiget til herfor at oppebære noget Gebyr.

Med Hensyn dernæst til, at Kirkesangeren endvidere har forespurgt om, hvilke Forretninger der falder ind under de i Sportelreglementets § 147 omhandlede „andre saadanne Foranstaltninger“, skal man tjenstligst melde, at der ved dette Udtryk efter Ministeriets Formening kun sigtes til egentlige Retshandlinger.

14. Maj. **Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Seminarieforstanderne) ang., hvilke Attester for Ovelse i praktisk Skolegerning der kræves ved Indmeldelse til Skolelærereksamen.**

Da Ministeriets Opmærksomhed er bleven henledet paa, at der ideligt ved Indmeldelse til Skolelærereksamen indsendes ufyldstgørende Attester for de vedkommendes Ovelse i praktisk Skolegerning, skal Ministeriet herved anmode Hr. Forstanderen om at ville gøre Deres Elever bekendte med, at der efter Bestemmelserne af 6. April 1889 om Skolelærer- og Skolelærerindeeksamen ved Indmeldelse til Skolelærereksamen kræves i den nævnte Henseende: Vidnesbyrd fra en Lærer og Præst i Forening om, at vedkommende mindst 1 Aar flittigt og stadigt har ledet eller deltaget som Hjælper i Undervisningen i en Skole, samt at han har vist godt Forhold og har Anlæg til Skolegerningen, og at Eksaminanden altsaa før Indmeldelsen til 1. Del af Eksamen maa have undervist i 12 Maanedes. Dispensation herfra kan kun forventes meddelt, naar den paagældende har undervist i 9 Maanedes, og for saa vidt nogen Eksaminand vil søge saadan Dispensation, maa Ansøgning herom indsendes til Ministeriet

i saa betimelig Tid, at den eventuelle Dispensation kan være 14. Maj. erhvervet inden Indmeldelsen.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Seminarieforstanderne) ang. Fordringerne i Skrivning ved Skolelærereksamen.

I Bestemmelserne af 6. April 1889 om Skolelærer- og Skolelærerindeeksamen er med Hensyn til Skrivning stillet følgende Fordringer.

„Der ønskes Færdighed i Skønsskrivning med latinske Bogstaver, en tydelig og smagfuld Haandskrift samt Sans for Orden og Planmæssighed i det skrevne.“

Da Ministeriets Opmærksomhed senere er bleven henledet paa, at det vil kunne falde vanskeligt for Eksaminanderne at efterkomme Fordringen om en smagfuld Haandskrift, og at Fordringen herom er noget ubestemt, fordi Bedømmelsen af Haandskriftens Smagfuldhed for en Del vil være afhængig af den enkelte Censurs subjektive Opfattelse, har det frafaldet Fordringen om en smagfuld Haandskrift, saaledes at der fremtidigt med Hensyn til Skrivning kun fordres Færdighed i Skønsskrivning med latinske Bogstaver, en tydelig Haandskrift samt Sans for Orden og Planmæssighed i det skrevne.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Stiftsamtmanden og Biskoppen over Fyens Stift) ang. Fastsættelse af Takstregulativ for Anvisning af Begravelsesplads paa Kirkegaarde paa Landet. 14. Maj.

I Anledning af et fra Besidderen af Stamhuset N. N. hertil indkommet Andragende angaaende Fastsættelsen af et Takstregulativ for Anvisning af Begravelsesplads paa N. N. Sognes Kirkegaarde skulde Ministeriet med Henvisning til den fra Hr. Kammerherren og Deres Højærverdigheds For-

14. Maj. mand i Bispeembedet modtagne Erklæring af 2. September 1885 tjenstligt melde til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse, at der fra Ministeriets Side ikke findes noget at erindre imod, at der, naar nogen ønsker sig et Begravelsessted med Plads for flere Lig udlagt paa een Gang, eller naar et Gravsted ønskes erhvervet for længere Tid end 20 Aar, da derfor forlanges en billig Betaling, dog at Begravelsesplads for en efterlevende Ægtefælle ved Siden af den afdøde altid maa kunne fordres udlagt uden Betaling for de første 20 Aar, for hvilke Gravstedet ønskes erhvervet. Med Hensyn til Vilkaarene for Gravstedernes Erhvervelse vil Ministeriet anse det for rigtigt, at de ved dets Skrivelse af 5. Juli 1884 for Erhvervelse af Gravsteder paa de Statsklassen tilhørende Kirkegaarde fassatte Bestemmelser følges, saaledes at altsaa Aaremaalet bestemmes til 5 Bicennier eller 100 Aar, at regne fra Dagen for den første Erhvervelse, dog at Retten til Gravstedets Benyttelse til nye Begravelser maa bortfalde i Tilfælde af eventuel Nedlæggelse af Kirkegaarden som Begravelsesplads paa Grund af hygiejniske eller lignende Hensyn, samt at Betalingen for Jorden fastsættes til 4 Kr. pr. 8 Kvadratalen for hvert Bicennium, for hvilket Gravstedet maatte ønskes erhvervet eller fornyet. Det tilføjes, at de erlagte Kendelser blive at inddrage blandt Stiftets offentlige Midler til Forrentning til Fordel for Kirken.

14. Maj. **Kirke- og Undervisningsmin. Str.** (til Amtmanden over Ringkjøbing Amt og Provsten for Bandfuld m. fl. Herreder) ang., hvorvidt Udgifter vedrørende en Kirke, der skulle opkræves hos Tiende-ejerne, skulle fordeles efter det nye eller det gamle Hartkorn.

Bed hertil at tilbagefende et Andragende, hvori en Del Medejere af N. N. Kirketiende anholde om, at de Udgifter

vedrørende Kirken, der blive at opkræbe hos Eiendeejerne, 14. Maj. maa blive fordelte efter det nye Hartkorn i Stedet for som hidtil efter det gamle, have Hr. Amtmanden og Deres Højærværdighed i behagelig Skrivelse af 7. j. M. ytret, at det i Andragendet rejste Spørgsmaal formentlig maa bevares saaledes, at Udgifterne ved Kirkens Reparation m. m. maa lignedes efter det gamle Hartkorn, for saa vidt Eiendeejerne ikke kunne enes om at lægge det nye Hartkorn til Grund for Rigningen, og at de, der formene at have Krav paa Medsættelse i Udgifterne paa Grund af, at de have erholdt Afgang i Hartkorn, maa henvises til at gøre deres Rettigheder i saa Henseende gældende ved Domstolene, dersom mindelig Overenskomst ikke kan opnaas.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet, som under Forudsætning af, at Kirken er erhvervet af Beboerne forinden den nye Matrikuls Indførelse, kan tiltræde Deres ovennævnte Ytringer, tjenstligst anmode Dem om behagelig at ville give Andragerne Befæd i Overensstemmelse hermed.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skole= 16. Maj. direktionen for Hjerm og Binding Herreder) ang., hvorvidt Ekspropriation til Skolelod og Byggegrund kan finde Sted ved en Skoles Flytning.

I Skrivelse af 21. Januar d. A. har Direktionen indberettet, at efterat det ved Ministeriets Resolution af 15. Juli j. A. var bleven bestemt, at Lærerkæsterne ved N. N. Skole skulde forøges paa den Maade, at der i Stedet for den nuværende Skole med 1 Lærer skulde bygges en ny Skole med 2 Skolestuer og Bolig for 2 Lærere og ansættes en Aundelærer ved Skolen, samt at denne Skole skulde flyttes fra sin nuværende Plads til et mere centralt beliggende Sted i Sognet, nemlig ved Kirken, blev der afholdt et Landvæsenkommisjonsmøde for at tage Bestemmelse om, hvor Skolen

16. Maj. skulde ligge og Jordlod til den ny Skole udlægges. En saadan særdeles heldig Beliggenhed og passende Jordlod blev af Kommissionen paavist, men ved den derefter følgende Forhandling med Ejeren af den Gaard, af hvis Jorder Byggepladsen og Jordlobden skulde tages, vægrede han sig bestemt ved at sælge i hvert Fald til en antagelig Pris, idet han fastholdt som sin Formening, at Byggeplads og Jordlod i dette Tilfælde ikke kunde tages ved Ekspropriation i Henhold til en Skrivelse af 10. Februar 1875 fra Indenrigsministeriet*), hvori dette udtaler sig for, at hvor et Skoledistrikt er forshnet med anordningsmæssig Skolelod og Skolen kun flyttes hen

*) Det hedder i Indenrigsministeriets Str. af 10. Februar 1875 saaledes: „at ligesom det dog forekommer Ministeriet tvivlsomt, om Anordningen af 29. Juli 1814 § 52 kan siges at indeholde Hjemmel til i Tilfælde af en Skoles Flytning at skaffe den fornødne Bygge- og Haveplads tilveje ved Ekspropriation, eller om ikke bemeldte Lovbestemmelse snarere maa antages alene at have det Tilfælde for Dje, at Skoledistriktet ikke er forshnet ued anordningsmæssig Skolebygning, og at en saadan derfor skal skaffes tilveje, saaledes kan man i ethvert Fald, hvad angaar Erhvervelse af en Skolelod, ikke opfatte de herhen hørende Lovbestemmelser og navnlig Plakat af 25. November 1801 saaledes, at de skulle kunne hjemle Ekspropriation i et Tilfælde som det foreliggende, hvor der ikke, saaledes som de paagældende Lovbestemmelser, saa vidt skønnes, udtrykkelig forudsætte, er Spørgsmaal om en ny Skoles Oprettelse eller om den forhaandenbærende Skolelods Udvidelse til den anordningsmæssige Størrelse — i hvilke Tilfælde Udgang til at foretage Ekspropriation er nødvendig, saafremt Anordningens Forrifter angaaende Skoleloden overhovedet skulle kunne gennemføres — men kun om i et Skoledistrikt, der alt er forshnet med anordningsmæssig Skolelod, og i hvilket Lovgivningens Forrifter i saa Henseende saaledes ere stete Fyldest, af Hensyn til det hensigtsmæssige at flytte Skolen til et andet Sted i Distriktet og dersteds erhverve en ny Jordlod til samme.

til et mere hensigtsmæssigt Sted i Sognet, kan Ekspropriation til Skolelod ikke finde Sted, hvilket Tilfælde vedkommende Ejer mente at foreligge ved denne Lejlighed. 16. Maj.

Skønt Landbræfskommissionen ikke var enig med Ejeren i, at et Tilfælde som det foreliggende kom ind under de i Indenrigsministeriets Skrivelse omtalte Forhold, enedes den med ham om gennem Skoledirektionen at indgaa med en Forespørgsel til Ministeriet om, hvorvidt der i dette Tilfælde kan eksproprieres Jord til Skolen eller ej, og Direktionen har derefter udbedt sig Ministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet.

Foranlediget heraf skal Ministeriet meddele, at Indenrigsministeriet, med hvilket man har brevvækslet om Sagen, har udtalt, at den ved den ovenansførte Skrivelse trufne Afgørelse ikkun angaar det Tilfælde, at en Skole tænkes henflyttet til et andet for sammes Beliggenhed hensigtsmæssigere Sted, uden at der tillige er tilfjaget nogen Udvidelse af Skolen, og at den saaledes ikke kan finde Anvendelse i det foreliggende Tilfælde, i hvilket der agtes tilvejebragt den fornødne Plads til Tilvejebringelse af en større Skolebygning for Sognet, der skal kunne samle alle Sognets Børn og afgive Bolig for tvende Lærere. I nærværende Tilfælde vil der saaledes formentlig ikke være noget til Hinder for Sværtsættelsen af den i saa Henseende fornødne Ekspropriation, hvilken forøvrigt stønnes at have Hjemmel i Nr. 29. Juli 1814 f. L. § 52.

Til denne Indenrigsministeriets Udtalelse kan dette Ministerium for sit Vedkommende ganske henholde sig.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Aarhus Amt) ang., hvorvidt saadanne før Loven af 1. April 1891 autoriserede Fæstetænd, hvis Virksomhed omfatter baade mandlige og kvindelige Tyender og Ar- 19. Maj.

19. Maj. **bejdere, have Ret til at fortsætte deres hidtilværende Virksomhed uforandret indtil 2 Mar efter bemeldte Lovs Stadfæstelse.**

..... at det fremsatte Spørgsmaal efter Justitsministeriets Formening maa besvares bekræftende.

20. Maj. **Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Skole-
direktionen for D. og B. Flakkebjerg Herreder) om
Ministeriets Skrivelse af 2. Juni 1888*) ang. An-
tagelsen af Vikarer for Lærere ved en Købstadskole
er anvendelig ogsaa for Landsbyhskolelæreres Ved-
kommende.**

..... at en analogist Anvendelse af Be-
stemmelserne i bemeldte Skrivelse ikke er berettiget, da den
angaar Købstadforhold, samt at man savner positive Bestem-
melser om Antagelsen og Lønningen af Vikarer for Landsby-
skolelærere i disses Sygdomsforfald, men at Ministeriet, hvad
det tidligere har udtalt, maa finde det rimeligt, at Udgifter
til Lønningen af Vikarer — i alle Tilfælde inden for et
kortere Tidsrum — udredes af vedkommende Kommune, uden
at man dog vil kunne i Almindelighed give nærmere Regler
herom, eller om, hvor stor Betaling der i hvert enkelt Til-
fælde skal ydes Vikaren. For saa vidt dernæst Antagelsen
af Vikaren angaar, bemærkes, at denne maa tilkomme Læreren
med Skolebestyrelsens Samtykke eller efter Omstændighederne
Skolebestyrelsen alene.

21. Maj. **Fundats for Ny Carlsberg Glyptotek. (Mini-
steriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

1. Ny Carlsberg Glyptotek, der er stiftet af Brygger
Carl Jacobsen og Hustru Ottilia Jacobsen med Bistand af
Staten og Kjøbenhavns Kommune, skulle stedse udgøre en

*) Se nærværende Samlings 12. Hæfte Side 352.

selvstændig offentlig Samling, staaende under en selvstændig Bestyrelse, med egne Midler og dreven for egen Regning.

Glyptoteket kan ingenfinde indgaa under nogen anden Samling. Derimod skulle andre Samlinger af ligeartet Indhold kunne optages til Forbindelse med det, naar Bestyrelsen intet har derimod at erindre.

2. Glyptotekets Samlinger bestaa af de af Stifterne til det skænkede, i Glyptotekets Katalog af 1888 optagne Kunstværker, Antikviteter og øvrige Genstande, af de af Stifterne for 250,000 Kroner senere til det indkøbte Kunstgenstande, af de for Ny Carlsberg Kunstlegats Renter, indtil dette Legat overgaar til Glyptotekets Bestyrelse, indkøbte samt af de af andre til Glyptoteket skænkede Kunstværker. Glyptoteket skal nogle Dage om Ugen være tilgængeligt for Publikum uden Betaling.

3. Til Opbevaring af Glyptotekets Samlinger opføres en Bygning paa den af Kjøbenhavns Kommune dertil anviste Grund.

Til Bygningen, der opføres efter en af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Kommunalbestyrelsen biligtet Plan, kan anvendes indtil 750,000 Kroner af den af Stat og Kommune til Foretagendet bevilgede Sum af en Million Kroner.

4. Til Glyptoteket henlægges en Grundfond, hvis Kapital er urørlig, og som frugtbargøres efter Reglerne for Anbringelse af umyndiges Midler, ligesom dens Værdipapirer forsynes med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Forbudspaategning. Grundfonden bestaar af:

a. De af Stifterne til den skænkede.....	500,000 Kr.
b. Resten af det af Stat og Kommune til
Foretagendet bevilgede Beløb	250,000 —
c. Ny Carlsberg Kunstlegats Kapitalformue	250,000 —
	1,000,000 Kr.

5. De aarlige Renter af Grundfonden og Glyptotekets øvrige Indtægter blive at anvende af Bestyrelsen til Byg-

21. Maj. ningens Vedligeholdelse og eventuelle Udvidelse, til Samlingens Drift og til nye Anskaffelser.

Hvad der i det enkelte Aar ikke anvendes paa denne Maade, oplægges og gøres frugtbringende, men henregnes ikke til Grundfonden og kan senere anvendes til Fyldestgørelse af ovennævnte Formaal.

Der aflægges aarligt af Bestyrelsen en Beretning om Glyptotekets Virksomhed i det forløbne Aar som et Kapital- og Kasseregustab. Dette revideres af en af Kommunalbestyrelsen dertil antagen Revisor og decideres og kvitteres af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

6. Glyptotekets Bestyrelse bestaar af 5 Medlemmer, af hvilke de to vælges af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, de to af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, og et af det kongelige Kunstakademi. Medlemmerne vælges paa 5 Aar ad Gangen, og et Medlem afgaar aarligt. Umiddelbart Genvalg kan kun finde Sted en Gang. Bestyrelsen vælger selv sin Formand. Beslutning kan kun tages, naar mindst 3 Medlemmer ere til Stede og deltage i Afgørelsen.

I Tilfælde af Stemmeligbed er Formandens Stemme afgørende.

Bestyrelsen er ulønnet, den antager selv den fornødne lønede Medhjælp.

Saa længe Stifteren Carl Jacobsen lever, er han Medlem af Bestyrelsen og dens Formand. Efter hans Død, eller naar han ønsker at fratræde, indtræder med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Billigelse den af hans Sønner, som han dertil har bestemt, i Bestyrelsen, for saa vidt Sønnen til den Tid er juldmyndig. Saa længe Carl Jacobsen eller hans Søn er Medlem af Bestyrelsen, vælges intet Medlem til denne af Kunstakademiet, og der finder da kun Fratrædelse af et Bestyrelsesmedlem Sted i de første 4 Aar af en 5aarig Valgperiode. Efter det første Valg af Medlemmer fungere disse alle i 5 Aar og først derefter fra-

træder et hvert Aar, saaledes at i de først følgende 3 21. Maj. eller eventuelt 4 Aar Lodtrækningen gør Udslaget.

7. Tillægsbestemmelser til og Ændringer i nærværende Fundats kunne med Bestyrelsens, Kommunalbestyrelsens og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Billigelse træffes med allerhøjeste Stadsrættelse.

8. Den i Post 6 nævnte Bestyrelse træder først i Virksomhed, naar Bygningen er opført. Indtil da fungerer med Carl Jacobsen som Formand den af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og Kommunalbestyrelsen til denne Sags Ordning nedsatte Komite som midlertidig Bestyrelse.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Be= 26. Maj
styreren af en kommunal Realskole) ang., hvad der ved en Realskole, som afholder almindelig Forberedelseseksamen, maa betragtes som **Maximum** af det tilladelige Elefantal i hver enkelt Klasse.

..... at det ved Anordningen for Almueskolevæsenet i Kjøbstæderne af 29. Juli 1814 § 76 er foreskrevet, at i de borgerlige Realskoler bør Læreren i Almindelighed ikke have flere end i det højeste 24 Børn paa en Gang i een Afdeling at undervise, og at denne Bestemmelse fremdeles gælder for alle kommunale Realskoler i Kjøbstæderne. Ministeriet maa imidlertid, i Henhold til den af Undervisningsinspektøren for de kommunale og private Realskoler afgivne Erklæring i Sagen, tilføje, at det maa anses for i høj Grad ønskeligt, at en Skole, der arbejder med den nævnte affsluttende Eksamen for Dje, i de øverste 4 Klasser ikke lader mere end 20 Elever nyde samtidig Undervisning.

Kundgørelse ang. Tironesedler af en forandret 27. Maj.
Judretning, som af Nationalbanken sættes i Omløb. Nr. 90.
(Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende, osv., G. v.: At det for Os er andraget, hvorledes Nationalbanken i Kjøbenhavn

27. Maj. ønskes at sætte i Omløb nye Titronesedler, afvigende fra de nu i Omløb værende og indrettede overensstemmende med et af Bankens Direktion til Vor Justitsminister indsendt Prøveaftryk.

Da Vor allerhøjeste Bemyndigelse hertil er ansøgt, have Vi allernaadigst besluttet og befale herved:

1. Nationalbanken i København skal være bemyndiget til at udstede nye Sedler, lydende paa 10 Kroner, indrettede i Overensstemmelse med et af Bankens Direktion til Vor Justitsminister indsendt Prøveaftryk, og skulle disse Sedler gaa og gælde som lovligt Betalingsmiddel for den paalydende Sum saavel ved de offentlige Kasser som imellem Mand og Mand lige med de øvrige af bemeldte Bank udgivne Sedler.

2. De nye Titronesedler trykkes med brun Farve paa Papir, hvori foroven er anbragt to Vandmærker, nemlig i Seddelens Midte et kvindeligt Hoved (Minerva) og til højre derfor et mandligt Hoved (Vulkan). Papiret er paa alle Seddelens fire Sider beskaaret.

Forfiden har et Undertryk med Titaller og er delt ved et mørkt Tværbaand, hvori er trykt

Ti Kroner.

I den nederste Del er derunder til højre trykt:

Vexles paa Anfordring med Guldmønt

Nationalbanken i København

med Aarstal; herunder to Navne et trykt og et skrevet. Til venstre herfor et Tital med Ornamentter. I den øverste Del findes til venstre det danske Vaaben i sort Bund; til højre de to Vandmærker og over dem Seddelens Nummer to Gange.

Bagsiden er uden Undertryk og delt ved et hvidt Tværbaand, hvori er trykt „Ti Kroner“. Foruden findes afbildet 10 Enkronestykker; foroven 3 hvide Felter, hvoraf de to rumme Vandmærkerne. Om hele Bagsiden er en Ramme, indeholdende Ordene „10 Kroner“.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang., at der for de **Paategninger**, som i Henhold til Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts 1889 § 1 af vedkommende **Dyrigheder** meddeles **Lærlingekontrakterne**, ikke bliver at erlægge nogen **Stempelafgift**, samt at der ej heller for saadanne **Paategninger** kan fordres noget **Gebyr** til **Statsskassen**.

Bekendtgørelse om Undtagelser fra Forbudet mod Arbejde i Fabrikker m. v. paa Folketirkens Helligdage. (Justitsministeriet.) 28. Maj. Nr. 89.

Indm. Saml. pag. 133.

Bekendtgørelse ang. en Konvention om Dannelsen af en international Union til Udgivelse af Toldtariffer, affluttet i Bryksel den 5. Juli 1890. (Udenrigsministeriet.) 29. Maj. Nr. 92.

Indm. Saml. pag. 136.

Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. **Alderdomsunderstøttelsesloven** af 9. April 1891 og **Blanketter** til **Benyttelse** ved **Begæringer** om **Alderdomsunderstøttelse**.

Bed under Henvisning til § 3 i Lov om **Alderdomsunderstøttelse** til værdige trængende uden for **Fattigvæsenet** af 9. April 1891 at fremsende til **Fordeling** mellem **Kommunalebestyrelserne** et **Antal** af de i **Loven** omhandlede **Blanketter** til **Benyttelse** ved **Begæringer** om **Alderdomsunderstøttelse** skulde

1. Juni. man bede Kommunalbestyrelsernes Opmærksomhed henledet paa, at det paahviler dem at drage Omfarg for, at der stedse haves til Disposition den fornødne Beholdning af saadanne Blanketter, formulerede paa den her forestrevne Maade, hvilke paa derom fremsat Anmodning ville være at udlevere uden Betaling til dem af Kommunens Beboere, der kunne komme i Betragtning til at erholde Understøttelse, samt at Omkostningerne ved Blanketternes Anskaffelse maa afholdes af Kommunekassen.

I Forbindelse hermed finder Ministeriet Anledning til at fremhæve, at, naar der i Loven om Alderdomsunderstøttelse henvises til „Kommunerne“, maa der navnlig efter Indholdet af Lovens § 7 herved være sigtet til den samme kommunale Enhed som i Fattiglovgivningen, altsaa til „Fattigkommunerne“. Heraf følger, at i de Tilfælde, hvor et Landdistrikt med Hensyn til Fattigvæsen hører ind under en Købstad eller en Handelsplads, maa Købstaden eller Handelspladsen i Forening med Landdistriktet ogsaa i Henseende til Alderdomsunderstøttelsen betragtes som een Kommune, samt at et Medlem af Landdistriktets Bestyrelse i saadanne Sager maa tiltræde Kommunalbestyrelsen eller vedkommende staaende Udvalg, for saa vidt det i den kommunale Vedtægt for en Købstad med Indenrigsministeriets Samtykke maatte blive bestemt, at Behandlingen af Spørgsmaal om Alderdomsunderstøttelse skal overdrages et saadant. Herved bemærkes i øvrigt, at Ministeriet ikke kan anse det for rigtigt, at Afgørelsen af disse Spørgsmaal i Købstæderne henlægges til Fattigudvalget, om det end selvfølgelig kan vise sig formaaltjenligt og i visse Tilfælde vel ogsaa nødvendigt, at der desangaaende indhentes Betænkning fra dette Udvalg.

Ifølge Lovens § 8 skulle de af vedkommende Kommune til Alderdomsunderstøttelse afholdte Omkostninger med Fradrag af opnaaet Refusion opføres under en særskilt Post i

Kommunens aarlige Regnskab. Under denne Post maa kun 1. Juni. opføres Udgifterne til saadanne Understøttelser, med Hensyn til hvilke der inden Regnskabets Afslutning af Kommunalbestyrelsen eller Overøvrigheden er truffen Afgørelse af, at de falde ind under den heromhandlede Lov. Er en saadan Afgørelse til den Tid endnu ikke truffen, ville Udgifterne i det paagældende Regnskabsaar være at opføre under Udgifterne til Fattigvæsenet, jfr. § 4, 2. Stykke; bestemmes det da senere, at den ydede Understøttelse skal betragtes som Alderdomsunderstøttelse, vil det medgaaede Beløb i det næste Regnskab være at fradrage Fattigvæsensudgifterne og at føre til Udgift under Alderdomsunderstøttelserne, saaledes at Beløbet først da kommer i Betragtning ved Udmaalingen af Statskassens Tilskud i Henhold til Lovens § 9. Fra Udgiften under den omhandlede særskilte Post maa kun drages, hvad Kommunen ved Regnskabets Afslutning har erholdt refunderet andetsteds fra i Medfør af Bestemmelserne i Lovens § 7 for Understøttelser til Personer, der ikke ere forsørgelsesberettigede sammesteds, hvorimod de Beløb, der senere maatte blive refunderede, ville være at fradrage Alderdomsunderstøttelsesomkostningerne i det næste Regnskab. At Statskassens Tilskud efter Lovens § 9 ikke vil være at postere under næsnævnte Post, er en Selvfølge; Tilskudet bør rettest føres særskilt til Indtægt under den paa Indtægtsiden af Kommunens Regnskab anførte Post „Andre Indtægter“.

I § 8 er det fremdeles bestemt, at, efter at Kommunens aarlige Regnskab paa sædvanlig Maade er bleven revideret af de kommunale Revisorer og derefter decideret, bliver en Afsskrift af den omtvænte særskilte Post med tilhørende Bilag, — hvorunder selvsølgelig de fremkomne Begæringer med, hvad dertil hører — at tilstille Stedets Overøvrighed, der gennemgaar og om fornødent berigtiger det saaledes mod-

1. Juni. tage, og derefter indberetter til Indenrigsministeriet, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt i Alderdomsunderstøttelse. Ved Indenrigsministeriets Foranstaltning fordeles derefter Statstilskudet mellem Kommunerne i Forhold til, hvad hver enkelt af disse ifølge de modtagne Indberetninger har anvendt.

Da en saadan Fordeling i Reglen ikke vil kunde finde Sted, forinden der fra samtlige Landets Kommuner foreligger Oplysning om, hvad der er anvendt til Alderdomsunderstøttelse, er det for at undgaa, at Kommunerne maa vente for længe paa Anvisningen af Statstilskudet, af Bigtighed, at de befalede Frister for de kommunale Regnskabs Revision og Decision nøje overholdes. Stiller det sig for den enkelte Kommune tvivlsomt, om dette kan naas, maatte Forholdet ordnes saaledes, at Udgiftposten vedrørende Alderdomsunderstøttelsen med tilhørende Bilag undergives særskilt regnskabsmæssig Behandling, som under alle Omstændigheder maatte kunne tilendebringes i rette Tid. Sagttages dette, og hermed ville Dhrr. Amtmænd have Indseende, kunne Amtterne være i Besiddelse af hele det fornødne regnskabsmæssige Materiale senest inden Udgangen af hvert Aars September Maaned (d: den hderste Frist, inden hvilken Købstadkommunernes Regnskaber i revideret og decideret Stand skulle være indsendte til Indenrigsministeriet, jfr. Købstadkommunallovens § 34), og de befalede Indberetninger fra Amtterne om, hvad der af hver enkelt Kommune er anvendt til Alderdomsunderstøttelse, maatte da senest inden Udgangen af hvert Aars Oktober Maaned være i Ministeriets Besiddelse, saaledes at Statstilskudet vil kunne være fordelt og anvist inden Aarets Udgang.

Sluttelig tilføjes, at et passende Antal af nærbærende Cirkulære vil blive Dhrr. Amtmænd tilstillet til Fordeling mellem Kommunalbestyrelserne.

Skema A. For Mænd og ugifte Kvinder.

1. Juni.

Begæring om Alderdomsunderstøttelse

i Henhold til Loven af 9. April 1891

af

..... Kommune

fra

(fulde Navn og Stilling)

boende

født den i Sogn, Amt.

Nedenstaaende Spørgsmaal besvares saa udtømmende som muligt, og Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder, som Andrageren kan fremstaffe, vedlægges.

- 1) Har Andrageren i de sidste 10 Aar uafbrudt haft fast Ophold heri Landet og i bekræftende Fald hvor og hvorlænge paa hvert enkelt Sted?
- 2) Har Andrageren i Løbet af de sidste 10 Aar modtaget nogen som helst Fattighjælp til sig selv eller til Hustru, ægte eller uægte Børn, Adoptivbørn eller Stedbørn og i bekræftende Fald, hvori har Understøttelsen bestaaet, naar er den ydet og af hvilken Kommune?
- 3) Er Andrageren i Løbet af de sidste 10 Aar ved Dom funden skyldig i Løsgængereri eller Betleri?
- 4) Er Andrageren nogen Sinde ved Dom funden skyldig i en Forbrydelse og i bekræftende Fald naar og hvorledes?
- 5) Hvilken Kommune anser Andrageren for sin Forsørgelseskommune?

[o: som Regel den Kommune, hvor han sidst har haft femaarigt uafbrudt Ophold uden at have modtaget Fattighjælp, eller for saa vidt han ikke i nogen Kommune har haft saadant Ophold, hans Fødekommune.]

1. Juni.
- 6) Familiens Størrelse og de enkelte Familienmedlemmers Alder?
 - 7) Bor Andrageren alene eller sammen med Familie eller andre, og da med hvem?
 - 8) a. Hvori bestaar Andragerens og Husstands Erhverv?
b. Den omtrentlige Størrelse af Andragerens og Husstands samlede Indtægt i det sidste Aar?
c. Hvor meget af denne Indtægt har hidrørt fra Pension, Aftægt, Rentenydelse, Legater, faste Ejendomme, Understøttelser eller lignende Indtægtskilder, saa vidt muligt opgivet hver for sig?
 - 9) Har Andrageren Udfigt til Understøttelse af Slægtninge eller andre, og har han Arb i Bente?
 - 10) Andragerens Formue?
[Kapitaler, fast Ejendom, Aftægtsrettigheder, Løsøre, udestaaende Forbringinger m. m., med Angivelse af den omtrentlige Værdi.]
 - 11) Andragerens Gæld?
 - 12) Hvor meget har Andragerens Husleje udgjort i de sidste Aar?
 - 13) Aarsagen til Andragerens Trang, derunder Oplysning om hans og Hustrus Helbredstilstand og Arbejdsdygtighed m. m.?
 - 14) Hvor meget Andrageren behøver, og hvori han ønsker, at Understøttelsen maatte bestaa?
 - 15) Andre Bemærkninger, som Andrageren selv finder Anledning til at fremsætte.

Herved erklærer jeg paa Tro og Love, at samtlige foranstaaende Besvarelser af de stillede Spørgsmaal ere rigtige og afgivne uden Forbehold, saaledes at de ere i Overensstemmelse med Sandheden.

Datum:

Underskrift:

Bopæl:

Vi undertegnede, der kende Andragerens Forhold, attestere, 1. Juni.
at hans Trang ikke er begrundet i Handlinger, ved hvilke
han til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv
Midlerne til sit Underhold, i hans uordentlige eller ødsle
Levned, eller paa anden Maade er selvforskyldt.

Datum:

Underskrifter:

Bopæl:

NB. Opmærksomheden henledes paa:

at den Hjælp, som det bliver nødvendigt at tilstaa
Andrageren, før Spørgsmaalet om hans Krav paa Alder-
domsunderstøttelse er endelig afgjort, betragtes, for saa vidt
saadant Krav nægtes, som Fattighjælp, samt

at den, som i de Tilfælde, hvor Loven paabyder eller
tilsteder saadant, afgiver en Erklæring paa Tro og Love,
ifalder Straf, naar Erklæringen befindes at være falsk; det
samme gælder om den, der til Brug i Retsforhold, der ved-
komme det offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring eller
skriftlig bevidner noget, hvorom han ingen Kundskab har.

Stema B. For Enter og for fraskilte og fraseparerede
Hustruer.

Begæring om Alderdomsunderstøttelse

i Henhold til Loven af 9. April 1891

af

Kommune

fra

(fulde Navn og Stilling)

boende

født den i Sogn, Amt.

1. Juni. Nedenstaaende Spørgsmaal besvares saa udtømmende som muligt, og Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder, som Andragerinden kan fremstaffe, vedlægges.

- 1) Mandens fulde Navn og Stilling?
- 2) Naar og hvor er han født, og for saa vidt han er i Live, hvor opholder han sig for Tiden?
- 3) Naar er Ægteskabet hævet, ved hans Død eller ved Skilsmisse, eller naar har Separationen fundet Sted.
- 4) Har Andragerinden i de sidste 10 Aar uafbrudt haft fast Ophold her i Landet, og i bekræftende Fald hvor og hvorlænge paa hvert enkelt Sted?
- 5) Har Andragerinden eller hendes Mand, medens hun levede i Ægteskab med ham, i Løbet af de sidste 10 Aar modtaget nogen som helst Fattighjælp til dem selv eller til ægte eller uægte Børn, Adoptivbørn eller Stedbørn, og i bekræftende Fald, hvori har Understøttelsen bestaaet, naar er den ydet og af hvilken Kommune;
- 6) Er Andragerinden i Løbet af de sidste 10 Aar ved Dom funden skyldig i Løsgængereri eller Betleri?
- 7) Er Andragerinden nogen Ginde ved Dom funden skyldig i en Forbrydelse, og i bekræftende Fald naar og hvorledes?
- 8) Hvilken Kommune anser Andragerinden for sin Forsørgelseskommune?
 [o: for fraseparerede Koners Vedkommende den Kommune, hvor Manden er forsørgelsesberettiget, og for Enker og fraskilte Koners Vedkommende den

Kommune, hvor Manden ved Ægteskabets Op- 1. Juni.
 løsning var forsørgelsesberettiget, for saa vidt de
 ikke senere ved femaarigt uafbrudt Ophold i en
 Kommune selv have vundet Forsørgeshjem
 sammesteds.]

- 9) Familiens Størrelse og de enkelte Familienmedlemmers Alder?
- 10) Bor Andragerinden alene eller sammen med Familie eller andre?
- 11) a. Hvori bestaar Andragerindens og Husstands Erhverv?
 b. Den omtrentlige Størrelse af Andragerindens og Husstands samlede Indtægt i det sidste Aar?
 c. Hvor meget af denne Indtægt har hidrørt fra Pension, Aftægt, Rentenydelse, Legater, faste Ejendomme, Understøttelser, Underholdsbidrag fra Manden eller lignende Indtægtskilder, saa vidt mulig opgivet hver for sig?
- 12) Har Andragerinden Udsigt til Understøttelse af Slægtninge eller andre, og har hun Arv i Vente?
 For fraseparerede og fraskilte Koners Bedkommende bedes det oplyst, om Manden er pligtig at yde Underholdsbidrag og i bekræftende Fald, hvorledes dette er fastsat?
- 13) Andragerindens Formue?
 [Kapitaler, fast Ejendom, Aftægtsrettigheder, Løssøre, udestaaende Fordringer m. m., med Angivelse af den omtrentlige Værdi.]
- 14) Andragerindens Gæld?
- 15) Hvor meget har Andragerindens Husleje udgjort i det sidste Aar?

1. Juni. 16) Marsagen til Andragerindens Trang, derunder Op-
lysning om hendes Helbredstilstand og Arbejdsdygtig-
hed m. m.?
- 17) Hvor meget Andragerinden behøver, og hvori hun
ønsker, at Understøttelsen maatte bestaa?
- 18) Andre Bemærkninger, som Andrageren selv finder
Anledning til at fremsætte.

Herved erklærer jeg paa Tro og Love, at samtlige foran-
staaende Besvarelser af de stillede Spørgsmaal ere rigtige og
afgivne uden Forbehold, saaledes at de ere i Overensstem-
melse med Sandheden.

Datum:

Underskrift:

Bopæl:

Vi undertegnede, der kende Andragerindens Forhold,
attestere, at hendes Trang ikke er begrundet i Handlinger,
ved hvilke hun til Fordel for Børn eller andre har betaget
sig selv Midlerne til sit Underhold, i hendes nordentlige eller
ødsle Levned, eller paa anden Maade er selvforskyldt.

Datum:

Underskrifter:

Bopæl:

NB. Opmærksomheden henledes paa:

at den Hjælp, som det bliver nødvendigt at tilstaa An-
dragerinden, før Spørgsmaalet om hendes Krav paa Alder-
domsunderstøttelse er endelig afgjort, betragtes, for saa vidt
saadant Krav nægtes, som Fattighjælp, samt

at den, som i de Tilfælde, hvor Loven paabyder eller
tilsteder saadant, afgiver en Erklæring paa Tro og Love,

ifalder Straf, naar Erklæringen befindes at være falsk; det samme gælder om den, der til Brug i Retsforhold, der vedkomme det offentlige, afgiver falsk skriftlig Erklæring eller skriftlig bevidner noget, hvorom han ingen Kundskab har. 1. Juni.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Biskoppen over Viborg Stift) ang., at Bestemmelsen i Rancelli-Cirkulære af 4. Oktober 1828 om, at der bør gives de yngre Børn det samme Tilnavn, som de ældre allerede have, ikke gælder, naar de ældre Børn fejlagtigt ere døbte med et andet Efternavn end det Faderen ved hans Daab tillagte. 2. Juni.

I et med Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 14. April d. A. hertil indkommet Andragende har Sognepræsten for N. N. Menigheder næst at meddele, at han den 16. Marts d. A. har hjemmedøbt en Søn af Gaardejer Jens Christian Laustsen Jespersen med Tilnavnet Jespersen, nanset at denne Mand's 3 ældre Børn ere døbte med Tilnavnet Esperen, ophyst, at det af Pastoratets Kirkebøger fremgaar, at Bestemmelserne i Forordning af 30. Maj 1828 og Rancelli-Cirkulære af 4. Oktober s. A. i høj Grad ere blevne tilfidesatte i Pastoratet, hvorfor nævnte Sognepræst har forespurgt,

om han i ethvert saadant Tilfælde er forpligtet til at døbe et Barn med Faderens Efternavn, nanset at der er tillagt de ældre Sødsfende et andet Efternavn, og

om der, naar Sagen af ham indberettes til Ministeriet, kan ventes Tilladelse til, at de ældre Børn faa deres Tilnavn forandret til det rette, samt om saadan eventuel Tilladelse i ethvert Tilfælde vil blive meddeelt uden Betaling.

2 Juni. Efter i Anledning heraf at have brevvækslet med Justitsministeriet, skulde Ministeriet med Henvisning til sin Skrivelse af 16. December 1889 (i Geistlig Reskriptsamling) til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Bestemmelsen i Rancelli=Cirkulære af 4. Oktober 1828 om, at der bør gives de yngre Børn det samme Tilnavn, som de ældre allerede have, ikke kan berettige til, naar de ældre Børn fejlagtig ere døbte med et andet Efternavn end det Faderen ved hans Daab tillagte, at døbe de yngre Børn med det samme urette Efternavn, men at Præsten i saa Tilfælde maa døbe de yngre Børn med det Faderen ved hans Daab tillagte Familienavn og derpaa gøre Indberetning hertil om det de ældre Børn givne urigtige Efternavn, for at den fornødne Bemyndigelse herfra kan meddeles Præsten til ved Tilførsel i Kirkebogen at foretage en Rettelse af de ældre Børns Navn.

Under Forudsætning derfor af, at der i det i Sognepræst N. N.'s Andragende nævnte specielle Tilfælde er tillagt Faderen ved hans Daab Efternavnet Jespersen, er det med Rette, at der ved Hjemmedaaben den 16. Marts f. N. er tillagt dennes Søn Jens Christian Laustsen dette Efternavn, med hvilket ogsaa de tre ældre Sødfænde burde have været døbte, hvorfor Ministeriet herved bemyndiger ham til ved Tilførsel til vedkommende Kirkebog under Paaberaabelse af denne Ministeriets Resolution at rette det disse givne Efternavn til Jespersen.

3. Juni. **Bekendtgørelse om en mellem Danmark og det Nr. 95. tyske Rige afsluttet Konvention angaaende gensidig Ophævelse af Afdragbretten. (Udenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 140.

Bekendtgørelse ang. Oplag i beboede Bygninger 4. Juni.
i Kjøbenhavn af Stenolie og de øvrige i Justits- Nr. 96.
ministeriets Bekendtgørelse af 8. September 1875
Nr. 1 omhandlede brandfarlige Vædsker. (Justits-
 ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 141.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Amt- 4. Juni.
 manden over Vejle Amt) ang. Valg af Bestyrelse
 for „de fattiges Kasse“.

..... Ministeriet — da det af en til
 samme indsendt Sag fremgik, at der med Hensyn til Valget
 til Bestyrelse for „de Fattiges Kasse“ i N. N. Sogn for-
 holdes saaledes, at der vælges fem Medlemmer til samme af
 Hensyn til, at der i Sognet er fem Byer — beder Sogne-
 raadet tilkendegivet, at da denne Fremgangsmaade er i Strid
 med Lov 8. Marts 1856, hvorefter Bestyrelsen for „de Fat-
 tiges Kasse“ skal bestaa af trende for hele Sognet valgte
 Medlemmer, maa den nævnte Ordning ikke finde Sted.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Konfi- 6. Juni.
 storium) ang. Afgangen til at vinde Universitetets
 Prismedaille.

Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisnings-
 væsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under
 2. ds. behaget Hs. Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde,
 at den ved allerhøjeste Resolution af 23. Juni 1868 fastsatte
 Bestemmelse om, at Afgangen til at vinde Universitetets Pris-
 medaille staar aaben for enhver, der uden at have opnaaet
 fast kongelig Ansættelse paa den Tid, Prisopgaven bevares,

6. Juni maatte søle sig opfordret til at deltage i Konkurrencen, med Henſyn til Prisopgaver, der fremtidig maatte blive udsatte, begrænses derhen, at den konkurrerende ved Opgavens Besvarelse ikke maa være over 30 Aar gammel.

6. Juni. **Justitsmin. Str.** (til Amtmanden over Viborg Amt) ang. Forhøjelse af en i en paptækket Mejeribygning anbragt vid Skorsten ved Anbringelse af et 9" Jærnrør.

I Anledning af det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 17. f. M. hertil indsendte Andragende, hvori Bestyrelsen for det i N. N. Sogn beliggende N. N. Andelsmejeri forespørger, om der er noget til Hinder for, at en i den paptækkede Mejeribygning anbragt vid Skorsten, som for øvrigt er opført paa lovmæssig Maade, og som rager 10 Alen op over Tagrygningen, forhøjes ved, at der oven paa samme anbringes et Jærnrør af 9" Vidde, skal man, efter over Sagen at have indhentet en Erklæring fra Direktionen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger, tjenstligst melde, at, naar den ommeldte Skorsten i øvrigt fyldestgør de i Loven stillede Fordringer, altsaa blandt andet helt igennem er opført af Grundmur indtil den for det paagældende Tilfælde foreskrevne Højde, er der ifølge Justitsministeriets Formening intet til Hinder for, at Røret yderligere forhøjes ved Anbringelse af et Jærnrør som det omhandlede.

9. Juni. **Bekendtgørelse ang. Krafttræden af Lov om Nr. 97. Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet af 9. April f. A., forsaavidt angaar Kjøbenhavns og Frederiksberg Kommuner. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 144.

Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) 11. Juni.
ang. Optagelsen af Forgængerens Navn i et Firma.

I det med Kjøbenhavns Magistrats behagelige Skrivelse af 28. f. M. hertil indsendte Andragende har Grosserer N. N. her af Staden til Justitsministeriets Afgørelse indaunet Spørgsmaalet om Modtagelsen til Handelsregisteret af den hoslagt tilbagefølgende Anmeldelse om, at A. A. driver Handel under Firma N. N.'s Efterfølger A. A. Ved hertil at indsende Sagen har den ærede Magistrat bemærket, at det paagældende Firmanavn, da Andrageren ifølge det oplyste ikkun har overdraget den af ham hidtil drevne Detailhandel til nævnte A. A., medens han forbeholder sig selv at fortsætte den af ham hidtil drevne Engros-Forretning, formentlig savner fornøden Hjemmel i Fimalovens § 13.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at da Firma-lovens § 13 kun angaar det Tilfælde, at Forgængerens Firma med en Tilføjelse, der angiver Efterfølgerforholdet, udgør selve Firmaet, kan Ministeriet ikke anse nærværende Firma, der fyldestgør Forfristen om Enkeltmandsfirma i Lovens § 9, og som med Hensyn til Optagelsen af Forgængerens Navn i Firmaet har Hjemmel i Lovens § 10, for stridende imod den nævnte Lov.

Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 15. Juni.
vedrørende enkelte Bestemmelser i Lov om Snefastning af 9. April 1891.

For at lette Gennemførelsen af Lov om Snefastning af 9. April d. A. har Ministeriet troet allerede nu at burde udtale sig om enkelte af Lovens Bestemmelser og har navnlig ønsket at henlede de paagældende kommunale Myndigheders Opmærksomhed paa saadanne ved Loven foreskrevne Forholdsregler, der blive at forberede i indeværende Sommer og at bringe til Udførelse saa betids, at den nye Ordning, som

15. Juni. fastsat ved Lovens § 21, kan træde i Virksomhed den 1. December d. A.

I denne Anledning bemærkes følgende:

1. Medens efter den hidtil gældende Ordning ikkun Fastfattelsen af de nærmere Regler om Snekastningsbhyrdens Fordeling inden for den lobbestemte Kamme har været lagt i de kommunale Myndigheders Hænder, hvorimod Snekastningens Udførelse har været undergivet Øvrighedens Forsorg, er ved Loven af 9. April d. A. Snekastningen i det hele gaaet over til at blive et kommunalt Anliggende dog under Politiovrighedens Tilsyn. Med Hensyn til Omfanget af den Kommunerne saaledes paalagte Forpligtelse foreskriver Lovens § 1, at alle offentlige Bejse skulle fastes, for saa vidt der ikke for enkelte Bivejes Vedkommende af Amtsrådet (Amtmanden) er tilstaaet Kommunen Fritagelse, medens det er overladt til vedkommende Kommunalbestyrelse under Appel til Amtsrådet (Amtmanden) at bestemme, paa hvilke offentlige Gangstier i Kommunen Snekastning skal finde Sted.

2. I Landkommunerne udføres Snekastningen, med de i Lovens § 3, 2. og 3. Stykke angivne Undtagelser, ved Naturalarbejde. Grundlaget for Snekastningsbhyrdens Fordeling dannes ved et af Amtsrådet efter Forhandling med Sogneraadene for større eller mindre Distrikter i Amtsråds-kredsene affattet Regulativ, der skal indeholde nærmere Regler om Fordelingen af Snekastningsbhyrden paa Brugerne (Ejeren, for saa vidt han selv er Bruger) af de i vedkommende Kommune beliggende faste Ejendomme i Forhold til Hartkorn, bygningsafgiftspligtige Bygningers Assuranceværdi og Folkehold, hvorved er at iagttage, at 1 Td. Hartkorn, 3 à 5,000 Kr. Assuranceværdi og 1 à 2 Mandes Folkehold stilles lige, og at der paalignes hver fulde Td. Hartkorn (eller dertil svarende Assuranceværdi eller Folkehold) den samme Snekastningshjælp. Til Vejledning ved Regulativernes Udarbejdelse

vedsøjes neden for et Udkast til et saadant Regulativ. Naar 15. Juni. Regulativerne ere vedtagne af Amtsraadet, bør de foranlediges trykte, og Eksemplarer tilstilles de vedkommende Sogneraad, ligesom et Eksempplar af hvert forventes indsendt til Indenrigsministeriet.

3. Sogneraadene have at træffe Bestemmelse om, hvor vidt den paagældende Kommune skal udgøre een eller flere Arbejdskredse, samt eventuelt hvorledes Inddelingen skal ske og paa hvilke Vejstrækninger og Gangstier hver Kreds skal forrette Snefastning, hvorved bemærkes, at de Veje og Gangstier, der skulle kastes for Kommunens Regning, jfr. Lovens § 3, 2. og 3. Stykke, selvfølgelig ikke kunne medtages ved denne Fordeling. Den saaledes trufne Bestemmelse fremlægges til almindeligt Eftersyn efter de i Lovens § 4 nærmere angivne Regler.

Inden den 1. Oktober forfatter Sogneraadet en Fortegnelse over de snefastningspligtige i hver Kreds med Angivelse af den hver Mand paahvilende Snefastningsbørde og Mandskabets Fordeling i Omgangen, se omstaaende Vejledning. Fortegnelsen skal efter forudgaaet offentlig Bekendtgørelse fremlægges i Kredsen til almindeligt Eftersyn i Dagene fra den 1. til den 7. Oktober og gælder, naar den, for saa vidt angaar Mandskabets Fordeling i Omgangen, er forsynet med Amtsraadets Approbationspaategning, for Aaret fra 1. December næstefter.

4. Endvidere befinder Sogneraadet under Stadfæstelse af Amtsraadet een eller efter Omstændighederne flere Snefogder i hver Arbejdskreds. Om Snefogedens Pligter gives der ham en skriftlig Instruks, der udfærdiges af Sogneraadet under Sagttagelse af Lovens Forrifter i saa Henseende, se navnlig §§ 11, 12, 13, 17, 18 og 19. I denne Forbindelse henledes Opmærksomheden paa, at det paaligger Amtsraadene efter forudgaaet Forhandling med Sognergadene at fastsætte

15. Juni. den Bredde, i hvilken Sporene paa de forskjellige Beje skulle kastes.

5. Med Hensyn til, at det i Lovens § 15 er forestkrevet, at Snekastningen i Købstæderne (derunder regnet Handelspladserne Frederiksberg, Frederiksbævt, Marstal, Løgstør, Nørresundby og Silkeborg), skal udføres enten for Kommunekassens Regning efter afholdt Licitation, Afford underhaanden eller ved lejede Folk, eller helt eller delvis som Naturalarbejde, og at i sidste Tilfælde de fornødne Bestemmelser blive at optage i en af Kommunalbestyrelsen udfærdiget og af Indenrigsministeren stadfæstet Vedtægt, som tillige kan omfatte Snerydningen paa Gaderne, forventer man fra de Kommunalbestyrelser, der ønske Snekastningen udført ved Naturalarbejde, inden 1. Oktober d. A. at modtage gennem vedkommende Amtmand Udkast til vedtægtsmæssige Bestemmelser derom til Stadfæstelse.

6. De Kommuner, som, fordi der i samme findes Statsfokke, hvorpaa der hverken hviler Ager- og Engs Hartkorn eller Skovskuld, i Henhold til Lovens § 7, 2. Stykke, have Krav paa en aarlig Snekastningsgodtgørelse af Statskassen efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse, ville have senest 2 Maaneder efter hvert Snekastningsaars Udløb (første Gang for Aaret 1. December 1891 til 30. November 1892) gennem vedkommende Amtmand hertil at indsende Andragende derom med Opgivelse af de ikke skyldsatte Statsfokkes Areal i Kommunen samt Oplysning om Omfanget af det i det nærmest foregaaende Snekastningsaar i Kommunen udførte Snekastningsarbejde, saavel det, der er præsteret som Naturalarbejde, som det, der er udført for Kommunens Regning, hvorhos Andragendet maa være bilagt med en Afskrift af de for Snekastningsaaret gældende Fortegnelser over de snekastningspligtige i Kommunen.

Ved at meddele foranstaaende skulde man tjenstligst anmode Dhr. Amtmænd om, hver for det Dem underlagte

Amts Bedkommende, at gøre de paagældende Myndigheder 15. Juni. bekendte med nærværende Cirkulære, af hvilket et Antal Eksemplarer vil blive Dem tilstillet.

Udkast til Regulativ

for

Snefastningsbyrdens Fordeling

i N. N. Kommuner i N. N. Amtsradskreds.

1. Snefastningsbyrden fordeles paa Brugerne (Ejerne, for saa vidt de selv bruge Ejendommen) af de i Sognekommunerne beliggende faste Ejendomme i Forhold til Hartkorn, bygningssafgiftspligtige Bygningers Assuranceværdi og Folkehold efter følgende Regler:

a) Der svares af:

(Se Tabellen paa næste Side).

b) Skovskuld regnes halvt mod Ager og Engs Hartkorn.

c) Af Hartkorn under 2. Skp. og Assuranceværdi under 1,000 Kr. svares ikke Snefastningsarbejde.

d) Skolelærere medtages ikke som Brugere af deres Skolelodder.

e) Naar Bygninger, hvorpaa der hviler Bygningssafgift, tillige finde Anvendelse som Landbrugsbygninger, skal Sogneraadet foretage en dertil svarende Medsættelse i den snefastningspligtige Assurancefum.

f) Hører der Hartkorn (2 Skp. eller derover) til en bygningssafgiftspligtig Ejendom, udfindes Snefastningsbyrden ved at sammenlægge det Antal Dage, til hvilket den paagældende kan ansættes henholdsvis efter Hartkornet og Assuranceværdien.

g) Folkeholdet lægges, hvor den paagældende er Bruger af Hartkorn eller bygningssafgiftspligtige Bygninger, kun til Grund for Ansættelsen, naar og for saa vidt den efter samme beregnede Snefastningsbyrdelse over-

15. Juni.

Farttoen.	Bygnings- gæstfrancebetendi.		Folke- hold.	Antal Dage i Dngangen.	Bemærkninger.
	Fr.	Fr.	Mænd.		
2 Gsp. til 4 Gsp. inrl.	1,000 til	2,000 inrl.	"	1/4	3: 1 Mænd i 1 Dag i hver 4. Dngang.
over 4 — - 1 £b. —	over 2,000 -	5,000 —	1	1/2	
— 1 £b. - 2 — —	— 5,000 -	10,000 —	2	1	
— 2 — - 3 — —	- 10,000 -	15,000 —	3	1 1/2	3: 1 Mænd i 1 Dag i hver Dngang og 1 i hver anden.
— 3 — - 4 — —	— 15,000 -	20,000 —	4	2	
— 4 — - 4 — —	— 20,000 -	25,000 —	5	2 1/2	
" " " "	" " " "	" " " "	"	"	
" " " "	" " " "	" " " "	"	"	
" " " "	" " " "	" " " "	"	"	
— 99 — - 100 — —	— 495,000 -	500,000 —	100	50	

skrides den Ydelse, der bliver at paaligne efter Hart- 15. Juni.
forn og Assurancefum.

- h) Under Folkehoid medregnes foruden mandligt Tyende ogsaa andre faste mandlige Medhjælpere, der deltage i Arbejdet lige med dette, samt Svende og Lærklinge over 18 Aar.
- i) I Tilfælde, hvor en Mand ansættes til Snefastning i flere end een Kommune, bliver det at iagttage, at der ikke paalignes ham en større Snefastningsbyrde, end der vilde være blevet ham paalagt, hvis Ansættelsen var sket under eet i den Kommune, hvor den væsentligste Del af Ejendommen er beliggende.

2. Brugere (derunder ogsaa Indsiddere) af de i en Kommune beliggende Steder, hvortil intet Hartforn hører eller dog under 2 Skp., hde, for saa vidt de ikke kunne ansættes højere efter Assuranceværdi eller Folkehoid, 1 Snefastningsdag hver Vinter. Dog kunne Mænd, der ere over 60 Aar eller saa svagelige, at de ikke uden Fare for deres Helbred personlig kunne deltage i Snefastningsarbejdet, samt Kvinder fritages fra den Forpligtelse til Snefastning, der herefter ellers vilde paahvile dem, naar de efter Sogneraadets Skøn mangle Evne til at leje en Mand til i deres Sted at udføre Arbejdet.

3. I følgende Tilfælde kan, for saa vidt fornøden Anmeldelse sker til Sogneraadet inden et Aars 15. Oktober, den snefastningspligtige forlange sig fritagen for at stille Mandskab in natura mod at erlægge en af Amtsraadet fastsat Betaling for hver Mand, han efter foranstaaende Regler skulde have stillet:

- a) naar Brugeren af en Stov ikke bor i den Kommune, hvori Stoven ligger;
- b) naar en Ejendoms Beboelsesbygninger henstaa ubeboede i Tidsrummet fra 1. November til 31. Marts, uden at der i denne Tid dersteds holdes Bedrift, samt

15. Juni. c) i Tilfælde, hvor en Mand ansættes til Snekastning i flere end een Kommune, for saa vidt angaar Forpligtelsen til at præstere Snekastning i andre Kommuner end den, hvori Ejendommens Beboelsesbygninger ere beliggende.

For de herefter skulde Beløb, der forfalde til Betaling hvert Aars 1. Maj, lejer Sogneraadet Mandskab til Udførelse af de paagældendes Snekastningsarbejde.

Hvis den, der saaledes er berettiget til at afgøre sin Snekastningsbøde med Penge, ønsker at afgøre den in natura, skal han for Sogneraadet opgive en i den paagældende Arbejdsreds bosat Mand, til hvem Tilfigelsen kan rettes.

4. Sogneraadene føre Bog over alt udført Snekastningsarbejde med nøjagtig Angivelse af, naar og af hvem det er forrettet.

N. N. Amtsråd, d.

Veiledning til Affattelse af Fortegnelse

over det snekastningspligtige Mandskab i N. N. Kreds i N. N. Sogn med Angivelse af den hver Mand paa hvilende Snekastningsbøde samt Mandskabets Forbøling i Omgangen.

(Se Tabellen paa næste Side).

1. Naar der ikke paa anden Maade kan tilvejebringes tilstrækkeligt Arbejdsmandskab til at staffe Vejene farbare, kan enhver af de paa ovenstaaende Fortegnelse opførte Personer uden for Omgangen og uanset, hvor mange eller hvor saa Dage han er ansat til i Omgangen, tilfiges til mod Betaling af Kr. Dre pr. Dag at forrette Snekastningsarbejde, dog ikke mere end 1 Dag, forinden hele Mandskabet paa denne Maade har været tilfugt.

15. Juni.

By eller Sogn.	Navn.	Bartform.			Assurance= værdi af bhgnings= afgiftepligtige Bhgninger.	Folke= hold.	Snefæft= ningsdage i Dm= gangen.	Dagens Forbeting i Dmgangen.				Bemærkninger.	
		1	2	3				4					
N. N.	N. N.	1	*	1	"	1/2	"	"	"	"	"	"	1 Dag i hver anden Dmgang.
--	—	5	3	2	"	3	"	1	1	1	"	"	Ugjort med Þenge (Stov).
—	—	50	"	"	12,000 Kr.	25	"	6	6	6	"	"	
—	—	"	"	3	"	1 1/2	"	1	1	1	"	"	
—	—	"	4	"	"	3	"	"	"	"	"	"	Snefaged, fritagen.
—	—	8	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	1 Dag i Winteren.
—	—	"	"	2	"	"	"	"	"	"	"	"	1 do.
—	—	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	"	65 Kar, fritagen.
—	—	"	"	1	"	"	"	"	"	"	"	"	
Tilfammen...							33	8	8 1/2	8	8 1/2	2	

15. Juni. 2. Arbejdstiden er, om fornødent, fra Solens Opgang til dens Nedgang med passende Hviletider.

3. Den, der ikke efterkommer Tilfigelsen eller sender en uarbejdsdygtig Person, ifalder en Bøde af fra 1 til 5 Kr. for hver udebleven eller uarbejdsdygtig Person, hvorhos han vil have at erstatte Kommunen de Udgifter, den i denne Anledning maatte have haft til Tilvejebringelsen af lejet Mandskab.

4. Den, der forlader Arbejdet i urette Tid eller under dets Udførelse gør sig skyldig i grov Forsømmelse eller Drukkenfab, straffes med Bøder fra 1 til 5 Kr.

5. Snejogederne besørge Tilfigelserne og lede Arbejdet efter deres Instruks.

Ovenstaaende Fortegnelse, der er bestemt til at gælde fra 1. December 1891 til 30. November 1892, fremlægges efter stedfunden offentlig Bekendtgørelse til Esterhyn i fra den 1. til den 7. Oktober 1891.

Indsigelser skulle for at komme i Betragtning være indgivne til undertegnede Sogneraad inden den 15. Oktober d. A.

Sogneraadet for N. N. Kommune d.

(Underskrifter).

Approberet.

Amtsraadet for N. N. Amtsradsfreds.

(Underskrifter.)

19. Juni. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Biskoppen over Sjællands Stift) ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende Kirkers Rengøring.

I et med Deres Højærværdigheds behagelige Erklæring af 16. Februar d. A. forshnet Andragende har Provsten for N. N. Herreder paa Foranledning af en derom fremsat Fore-

spørgsel fra Ejeren af en Kirketiende anholdt om Ministeriets 19. Juni.
Resolution for:

- 1) hvem det maatte paahvile at levere Fejekost og Støvekost m. v. til den ordinære stadige Rengøring af Kirken;
- 2) hvem det maatte paahvile at besørge den ordinære Rengørelse af det ved Kirken opførte Ligkapel; og
- 3) hvem det maatte paahvile at rengøre Kaffelovnen i Kirken og sammes Rør og Skorstenen samt at pudse Kaffelovnen.

Efter i Anledning heraf senere at have modtaget Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 28. f. M. skulde Ministeriet tjenstligt melde til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse:

- ad 1) at det, for saa vidt der ikke paa det paagældende Sted har dannet sig en partikulær Praksis i modsat Retning, formentlig maa paahvile Kirkebyens Skolelærer som den, hvem Kirkens ordinære stadige Rengørelse paahviler, at levere Fejekost og Støvekost m. v. til denne Rengøring,
- ad 2) at man med Deres Højærværdighed er enig i, at Rengøringen af Ligkapellet ikke kan paalægges Kirkebylæreren, men at Forholdet maa ordnes saaledes, at den ved Kirken ansatte Graver besørger Kapellet rengjort efter hver Afbenyttelse mod derfor at erholde passende Godtgørelse af dem, der have benyttet det, eller, for saa vidt der erlægges Betaling for Ligkapellets Benyttelse, i hvilket Tilfælde ogsaa Kapellet's Rengøring maa anses for at være indbefattet i denne Betaling, af Kirketiende-ejeren; og
- ad 3) at det, overensstemmende med hvad Ministeriet gættende Gange tidligere har udtalt, jfr. dets Skrivelser af 11. Juli 1874, 30. Juli 1877 og 29. Juli 1878 (i Gejstlig Reskriptsamling), maa paahvile Menigheden

19. Juni. ved Kirkeværgeu at sørge for Kaffelovneus og den dertil hørende Skorstens Renholdelse.

I øvrigt tilføjes, at samtlige tre Spørgsmaal høre under Domstolens Afgørelse.

20. Juni. **Justitsmin. Str. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. Afvisning af Anmeldelse fra Enkeltmand af et Firma, kaldet „De forenedefabrikker N. N.“**

I Anledning af det med Kjøbenhavns Magistrats behagelige Skrivelse af 6. d. M. hertil tilbagefendte Andragende, hvori N. N. besværer sig over den stedsfundne Afvisning af en af ham indgiven Anmeldelse til Handelsregisteret om, at han under Firma „De forenedefabrikker, N. N.“ driver Fabrikdrift, skal man tjenstligst melde, at, da det hverken er oplyst, at Anmelderen samtidig driver flere Fabrikationsvirksomheder af den paagældende Art, som paa Grund af deres Beliggenhed, Personale og øvrige Forhold have Karakteren af selvstændige Fabrikker, eller at der foreligger en Forening af flere, tidligere paa forskjellig Haand værende Forretninger, maa Justitsministeriet være enig i, at den foreliggende Anmeldelse under Henjyn til Grundsætningerne i Fimalovens §§ 9—13 ikke bør modtages til Handelsregisteret, før Anmelderen har tilvejebragt antagelig Oplysning om en af de nævnte Forudsætningers Tilstedeværelse.

20. Juni. **Justitsmin. Str. (til Chefen for 5. Udskrivningskreds) ang., at den aarlige Sektion for 5. Udskrivningskreds 434—449. Lægd (Kjær Herred) fremtidig holdes i Nørresundby i Stedet for, som hidtil, i Aalborg.**

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Viborg Amt) ang. Omfanget af offentligt Tilsyn m. m. i Anledning af Miltbrand i en Besætning. 20. Juni.

I Anledningen af den med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 12. f. M. hertil indkomne Indberetning fra Politimesteren i N. N. Herred angaaende Miltbrand i den N. N. tilhørende Besætning skal man med Hensyn til, at det i det i bemeldte Anledning affagde Dekret er anført, at Svinebesætningen vil være at stille under offentligt Tilsyn, tjenstlig anmode Dem om at foranledige Dekretet udvidet til at gælde hele den paa den paagældende Ejendom værende Husdyrbesætning.

I Forbindelse hermed bedes derhos den nævnte Politimesters Opmærksomhed henledet paa, at, for saa vidt det ifølge den paagældende Dyrlæges Indstilling Post I er paalagt Ejeren, at intet Dyr af hans Besætning af nogen som helst Grund maa føres uden for Ejendommens Grænser eller paa offentlig Vej, da er det saaledes givne Raabud for omfattende, idet det navnlig, saa længe der ikke viser sig noget mistænkeligt Sygdomstilfælde i Hestebesætningen, ikke bør forbydes Ejeren at benytte sine Heste uden for Ejendommen, dog paa Betingelse af, at de ikke opstaldes i fremmede Stalde, fodres ved fælles Krybber eller vandes ved fælles Vandtrug.

Bekendtgørelse om en af den kgl. danske Regering og den kgl. svensk-norske Regering vedtagen Deklaration angaaende Telegrafkorrespondancen mellem Danmark og Sverrig samt mellem Danmark og Norge. (Indenrigsministeriet.) 23. Juni. Nr. 104.

Af den kongelige danske Regering og den kongelige svensk-

23. Juni. norske Regering er der den 17. denne Maaned vedtaget følgende Deklaration:

Deklaration

angaaende Telegrafkorrespondancen mellem Danmark og Sverige samt mellem Danmark og Norge.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regering og Hans Majestæt Kongen af Sverrige og Norges Regeringer have bemyndiget undertegnede til at afslutte følgende Overenskomst.

1. De Bestemmelser, som indeholdes i den i St. Petersborg Aar 1875 afsluttede internationale Telegrafkonvention og i det dertil hørende Reglement, saaledes som dette til enhver Tid er gældende for den internationale Telegrafkorrespondance, skulde komme til Anvendelse ved Telegramudvekslingen mellem Danmark og Sverige samt mellem Danmark og Norge.

2. For almindelige Telegrammer, som udveksles direkte imellem Danmark og Sverrige med Undtagelse af saadanne, som omhandles i Punkt 2 af denne Artikel, beregnes en Grundtakst af 0,30 Krone for hvert Telegram og en Ordtakst af 0,10 Krone for hvert Ord, dog saaledes, at Minimumsafgiften for et saadant Telegram kommer til at udgøre i alt 0,80 Krone. Af de i Henhold hertil opkrævede Gebyrer tilfalde to Femtedele Danmark og tre Femtedele Sverrig.

For almindelige Telegrammer, som udveksles direkte mellem de paa begge Sider af Øresund beliggende danske og svenske Telegrafstationer, til hvilke sidste Stationen i Lund ogsaa skal henføres, beregnes samme Grundtakst, som ovenfor er nævnt, samt en Ordtakst af 0,05 Krone for hvert Ord, dog saaledes, at Minimumstaksten for et saadant Telegram bliver ialt 0,60 Krone. Over disse Telegrammer finder ingen Gebyrafregning Sted, idet hver Administration beholder udelt de af denne oppebaarne Gebyrer, deri indbefattet Beløbene for betalte Svar og andre tilfældige Afgifter.

3. For almindelige Telegrammer, som udveksles mellem Danmark og Norge enten gennem Sverige eller ved Hjælp af en privat undersøift Kabel mellem dansk og norsk Kyst beregnes en Grundtakst af 0,50 Krone for hvert Telegram og en Ordtakst af 0,10 Krone for hvert Ord, dog saaledes, at Minimumstaksten for et saadant Telegram bliver ialt 0,80 Krone. De optrævede Gebyrer for dem af de ovennævnte Telegrammer, der befordres gennem Sverige, fordeles saaledes, at Danmark erholder tre Tiendedele, Norge fire Tiendedele og Sverige tre Tiendedele.

For den Korrespondance mellem Danmark og Norge, som befordres ved det nævnte undersøifte Kabel, skulle den danske og den norske Regering lade sig det være magtpaaliggende at tilvejebringe en saadan Fordeling af de oppebaarne Gebyrer, at de tvende Landes Andele blive de samme som, naar den omhandlede Korrespondance befordres gennem Sverige.

4. For Telegrammer, som udveksles mellem Sverige og Norge eller mellem Danmark og Sverige, og som befordres i første Tilfælde igennem Danmark og ovennævnte undersøifte Kabel og i sidste Tilfælde gennem Norge og samme Kabel, beregnes ud over de for den direkte Telegramudveksling mellem nævnte Lande fastsatte Takster en Tillægsafgift af 0,05 Krone for hvert Ord. Denne Afgift tilfalder det Land, som transiteres, hvilket bestrider Udgiften for Befordringen gennem Kablet.

5. Med Hensyn til det i Artikel LXXIX af det fra 1. Juli 1891 gældende internationale Telegrafreglement blandt andet tagne Forbehold om Befordring til nedsat Pris af Telegrammer for Pressen under visse Bilkkaar og saaledes, at den almindelige Telegrafkorrespondance ikke derved lider noget Afbræk, overlades det Telegrafadministrationerne at træffe saadanne Overenskomster, som maatte synes passende.

g*

23. Juni. 6. Vedligeholdelsen af de i Øresund udlagte undersøiske Kabler, der tilhøre Danmark og Sverige i Føring, saavel som Anskaffelsen, Udlægningen og Vedligeholdelsen af nye undersøiske Ledninger, naar saadanne fremtidig skulle anses fornødne for Telegrafkorrespondancen mellem Danmark og Sverige, sker paa fælles Bekostning, saaledes at begge Lande bidrage hver med en Halvdel til Bestridelse af Omkostningerne. Vedligeholdelsen for fælles Regning af de omhandlede Anlæg med tilhørende Sømærker og Kabelhuse besørjes af det danske Telegrafvæsen, der skal være bemyndiget til efter eget Tykke at lade fornødne Reparationer og Vedligeholdelsesarbejder udføre, hvorimod Udførelsen af større Arbejder eller Tilbebringelsen af nye Ledninger ikke maa foretages, førend de to Landes Telegrafadministrationer have forhandlet derom samt hver for sig erholdt fornøden Bemyndigelse til Udgifternes Afholdelse.

Naar herhen hørende Arbejder skulle udføres paa svensk Territorium, bør saadant ikke ske uden foregaaende Anmeldelse til vedkommende svenske stedlige Myndighed, der er berettiget til at søre Tilsyn med Arbejdets Udførelse, og hvem det paahviler at yde den i saa Henseende fornødne Hjælp.

Den danske og den svenske Telegrafadministration træffe Aftale om Afslæggelse af Regnskaber over Udgifter og tilstedeværende fælles Beholdninger af Materiel, henhørende til de omhandlede undersøiske Telegrafledninger.

7. Denne Overenskomst, som træder i Stedet for den hidtil gældende Deklaration af 15. Marts 1880 med Tillæg af 15. Juni 1886, skal være gældende fra 1. Juli 1891 at regne paa ubestemt Tid. Den kan opsiges, men forbliver da gældende indtil Forløbet af et Aar efter Opsigelsesdagen.

23. Juni. 100 **Bekendtgørelse ang. Telegrafkorrespondancen med**
 Nr. 107. **Udlandet i Henhold til den under 22/10. Juli 1875**

i St. Petersborg affluttede internationale Telegrafkonvention med tilhørende, i Paris den 21. Juni 1890 vedtagne, reviderede Tjenestereglement og Taksttabeller. (Indenrigsministeriet.) 23. Juni.

Fra 1. Juli 1891 gælde for Telegrafkorrespondancen med de udenlandske Stater, der have tiltraadt den under ²²/₁₀ Juli 1875 i St. Petersborg affluttede internationale Telegrafkonvention, samt med de udenlandske private Anlæg, hvis Bestyrelser have sluttet sig til bemeldte Konvention, Bestemmelserne i det til Konventionen hørende, paa Telegrafkonferencen i Paris den 21. Juni 1890 vedtagne reviderede Reglement med vedføjede Taksttabeller med de Modifikationer, der følge af de med Tyskland samt med Sverrig og Norge affluttede særlige Overenskomster.

I øvrigt komme de i Reglementet for den indenlandske Afbenyttelse af de danske Statstelegraflinier indeholdte Regler til Anvendelse, for saa vidt de ikke staa i Strid med foruævnte Bestemmelser.

Som særlige for den udenlandske Telegrafkorrespondance i Henhold hertil gældende Bestemmelser fremhæves følgende:

A. Reglementariske Bestemmelser.

1. Som Statstelegrammer behandles Telegrammer, der udgaa fra Statens Overhoved, Ministrene, de højstkommanderende til Lands og til Lands, de kontraherende Regeringers diplomatiskke eller Konsularagenter, samt Svar paa bemeldte Telegrammer.

Telegrammer fra Konsularagenter, der drive Handelsforretninger, betragtes kun som Statstelegrammer, naar de ere adresserede til en officiel Person og omhandle Tjenesteanliggender.

2. Alle telegrammer befordres som saadanne til og fra Stater, der tilstede denne Art af Telegrammer.

23. Juni. 3. Telegrammer i aftalt Sprog kunne befordres til og fra de Stater, der tilstede denne Art af Telegrammer.

Til Affattelsen af Telegrammer i aftalt Sprog kunne dertil indrettede Ordsamlinger benyttes. Af Telegrafadministrationernes internationale Bureau i Bern vil der blive udgivet en officiel Ordsamling, hvis Anvendelse til Telegrammer i aftalt Sprog vil blive obligatorisk for den europæiske internationale Korrespondance 3 Aar efter dens Udgivelse.

Egennavne maa ikke benyttes ved Sammensætningen af Ordsamlinger og ere i Telegrammer med aftalt Sprog kun tilladte med den Betydning, som de have i almindeligt Sprog.

Indleveringsstationen kan forlange Fremlæggelsen af Ordsamlingen for at kontrollere de anførte Bestemmelseres Overholdelse og for at undersøge, om de benyttede Ord deri forefindes.

4. Angivelserne i Adressen maa, med Undtagelse af Personnavne, være skrevne paa Frankst eller i det Lands Sprog, hvortil Telegrammet er bestemt. Dette Lands Navn bør anføres, naar der kan være Tvivl om, hvorhen Telegrammet skal sendes.

De foran Adressen anførte Angivelser, vedrørende forudbetalt Svar, Udbringning, Ankomstbevis, Mtelegrammer og deslige skulle, for saa vidt de derfor vedtagne Forkortelser ikke benyttes, være skrevne paa Frankst.

5. Naar et Telegrams Underskrift er legaliseret, kan Affenderen lade denne Legalisation befordre enten ordret eller ved Formlen:

»Signature legalisée par . . . »

Affendelsestationen verificerer Legalisationens Ægthed.

Naar Underskriften ikke er Stationen bekendt, kan den kun betragte Legalisationen som ægte, naar den er forsynet med den undertegnede Myndigheds Segl, hvorimod den ellers skal nægte Modtagelsen og Befordringen af Legalisationen.

Legalisationen medregnes ved Ordteillingen, den sættes 23. Juni. efter Telegrammets Underskrift.

6. Afsenderen kan foreskrive, ad hvilken Vej han vil have sit Telegram befordret. Angivelsen herom befordres som tjenstlig Bemærkning og takseres ikke.

Afsenderen kan ikke gøre Erstatningskrav gældende, naar Telegrammet paa Grund af Linieafbrydelse, eller fordi Befordringen synes at ville foranledige betydelig Forsinkelse, sendes ad anden Vej end af ham forlangt.

Naar Afsenderen har forlangt sit Telegram sendt ved Telegraf til en angiven Station og derfra pr. Post til Bestemmelsesstedet, efterkommes saadant Forlangende af Stationerne.

Naar Postbefordringen ønskes ndført ved anbefalet Brev, tilføjes foran Adressen „Poste recommandée“ eller „(P. R.)“, hvilken sidste Tilføjelse regnes for et Ord. Afsenderen maa derhos erlægge 40 Øre for Postbefordringen.

7. Saavel i europæisk som i ekstra-europæisk Korrespondance regnes Adressestationens og Adresselandets Navne hvert for et Ord, uanset det Antal Bogstaver, de indeholde, naar disse Navne ere skrevne saaledes, som de ere anførte i den officielle internationale Stationsfortegnelse.

8. Ved den ekstra-europæiske Korrespondance er Maximum af Længden for et Ord fastsat til 10 Bogstaver, saaledes at der regnes et Ord for hver 10 overstyvende Bogstaver og for en overstyvende Del af dette Antal.

Ved den nævnte Korrespondance udfindes det Ordantal, der svarer til en Gruppe af Ciffre eller Bogstaver, ved at dividere Antallet af Ciffre med 3 og tilføje et Ord for den fremkomne Rest.

9. Paa de ekstra-europæiske Linier have ingen Forpligtelse til at telegrafere Interpunktionstegn, Vindestreger, Apostroffer og Alinea.

23. Juni. 10. Telegrammer til ekstra-europæiske Lande befordres i Tilfælde af Linieafbrudelse ikke ad en dyrere Vej end de almindelige, medmindre Afsenderen har deponeret Taksten for denne Befordring.

11. Annulleringer sendes saa vidt muligt succesfuldt til de Stationer, til hvilke det oprindelige Telegram er befordret, indtil den sidste naas. Indleveringsstationen tilbagebetaler Afsenderen Gebyrerne for de ikke gennemløbne Strækninger, saavel for det oprindelige Telegram som for Annullerings-telegrammet.

12. Ved Indlevering af et Telegram kan Forudbetalingen for Svar ikke overskride Gebyret for et almindeligt Telegram paa 30 Ord imellem Telegrammets Indleverings- og Adressested, medmindre der er Spørgsmaal om Gentagelse af et tidligere befordret-Telegram.

Naar Afsenderen ikke har angivet Antallet af Ordene i det Svar, der ønskes forudbetalt, opkræves Gebyret for et almindeligt Telegram paa 10 Ord imellem Indleverings- og Adressestedet.

Ved ekstra-europæisk Korrespondance tilbagebetales det erlagte Svargebyr, naar Svarbeviset ikke benyttes. Dette sker derimod ikke for europæisk Korrespondance.

13. For Kollationering af udenlandske Telegrammer betales et Gebyr lig Fjerdedelen af Gebyret for selve Telegrammet.

14. Gebyret for et Ankomstbevis er lig Gebyret for et almindeligt Telegram paa 10 Ord imellem Indleverings- og Modtagelsesstationen.

15. Gentagelsesgebyret for Telegrammer til flere Adressater paa samme Sted eller til samme Adressat med flere Bopæle paa samme Sted er 36 Ø., for saa vidt Telegrammets Ordantal, Adresserne deri indbefattede, ikke overstiger 100 Ord. For hver overstigende Række af 100 Ord eller derunder beregnes yderligere 36 Ø.

16. For ekstra-europæiske Telegrammer kan Afsenderen uden at betale Ankomstbevis forud erlægge Viderebefordringsgebyret, for saa vidt dettes Størrelse maatte være bekendt for Indleveringsstationen.

17. Naar der i Telegrammer, der ankomme fra Udlandet og ere affattede i det danske Sprog, findes Sammenføjninger af Ord, der stride imod Sprogbrugen, er Adressaten forpligtet til at betale det ved Telegrammets Indlevering for lidet erlagte Beløb, beregnet efter dansk Opkrævning. Naar Adressaten nægter at betale dette Beløb, indleveres Telegrammet ikke og Afsenderen underrettes herom ved et Tjenestetelegram.

18. Originale ekstra-europæiske Telegrammer og de dertil hørende Aktstykker, som tilbageholdes af Telegrafadministrationerne, opbevares i 12 Maaneder.

19. Tilbagebetaling af Gebyrerne paa Grund af, at et Telegram er blevet forvansket, finder under ingen Omstændigheder Sted, medmindre Telegrammet er kollationeret.

Tilbagebetaling af Gebyrerne i Tilfælde af Forsinkelse finder Sted, saavel naar Telegrammet kommer senere til Adressestationen, end Tilfældet havde været, hvis det var blevet befordret med Posten, som ogsaa, naar Forsinkelsen overstiger 2 Gange 24 Timer for europæiske og 6 Gange 24 Timer for ekstra-europæiske Telegrammer.

I den ekstra-europæiske Korrespondance tilbagebetales Gebyret for ethvert under Befordringen udeladt Ord.

20. For ekstra-europæiske Telegrammer er Fristen for Begæringer om Tilbagebetaling af Gebyrerne 6 Maaneder fra Indleveringsdagen.

B. Takstbestemmelser.

De ved det internationale Telegrafreglement fastsatte Gebyrer for Telegrammer, der talfæres efter det europæiske

23. Juni. Takstsystem, opkræves her i Landet for Telegrammer, der befordres ad de direkte Veje, paa følgende Maade:

Telegrammer til:	Takst pr. Ord.	Tillægstatst pr. Telegram.
Belgien	15	30
Bosnien og Herzegovina	20	50
Bulgarien	20	50
Frankrig:		
a) indbefattet Korsika	20	50
b) Algier og Tunis	25	50
Gibraltar	30	50
Grækenland	40	50
Italien	20	50
Kanariske Øer	70	50
Luxemburg	15	30
Malta	30	50
Montenegro	20	50
Nederlandene	15	30
Norge	10	50
Portugal	30	50
Rumænien	20	50
Rusland	30	50
Schweiz	15	30
Senegal	130	50
Serbien	20	50
Spanien	25	50
Storbritannien og Irland ...	25	50
Sverrig:		
a) Stationerne ved Sundet	5	30
b) andre Stationer	10	30

23. Juni.

Telegrammer til:	Takst pr. Ord.	Tillægstatst pr. Telegram.
Tanger (Marokko)	30	50
Tyskland	8	24
Tyrkiet.....	40	50
Ungarn	15	50
Østerrig.....	15	50
Tripolis	100	50

For Telegrammer under det europæiske Takstsystem, der af Afsenderen forlanges sendte ad andre Veje end de sædvanlige, saavel som for Telegrammer, der tariferes efter det ekstra-europæiske Takstsystem, beregnes Gebyrerne for hvert Ord efter de i det internationale Reglement med tilhørende Taksttabeller angivne Takster samt efter de i øvrigt til enhver Tid gældende Takster. Det fremkomne Beløb i Francs om sættes til Kronemønt ved at regne en Franc til 72 Ø. og ved at afrunde Beløbet opad til det nærmeste med fem delelige Tal.

Tillæg til midlertidig Organisationsplan for 26. Juni.
Statsbanerne af 5. Maj 1887. (Indenrigsmini- Nr. 108.
steriet.)

Det af Ministeriet under 3. Juni 1889 udfærdigede Tillæg til midlertidig Organisationsplan for Statsbanerne af 5. Maj 1887 ophæves fra den 1. Juli d. A. at regne.

Rongl. Resol., hvorved bifalder, at alle Sager 26. Juni.
vedrørende Farmaceuters Uddannelse udenfor Apo-
tekerne samt vedrørende de farmaceutiske Eksamina

26. Juni. henlægges fra Justitsministeriet til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. (Justitsministeriet.)

30. Juni. Justitsmin. Skr. (til Kirke- og Undervisnings-
Nr. 196. ministeriet) ang. Eighyns- og Dødsattester for en her hjemmehørende Afdød, hvis Lig brændes i Udlandet.

I behagelig Skrivelse af 12. ds. har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet ved hertil at overfende det hoslagt tilbagefølgende Andragende, hvori Sognepræsten for N. N. Menighed forespørger, hvorledes han vil have at forholde sig i Anledning af, at en Urne, indeholdende Afsten af afdøde N. N., som den 9. April d. A. afgik ved Døden her i Staden, og hvis Lig er brændt i et Krematorium i Østeborg den 13. s. M., den 18. næstefter i al Stilhed er begravet i den N. N.'s Familiebegravelse paa N. N. Kirkegaard, udbedt sig Justitsministeriets Betænkning over den saaledes foreliggende Sag.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at Justitsministeriet med velbemeldte Ministerium maa være enig i, at, ligesom det følger af Forskrifterne i Lov om Eighyn af 2. Januar 1871, at Liget af en her afdød Person ikke maa bortfendes her fra Landet, forinden det befalede Eighyn har fundet Sted, saaledes paahviler det ogsaa den Præst, til hvem den afdødes efterladte efter en i Udlandet foregaaet Ligbrænding henvende sig for at erholde Tilladelse til Afstens Nedsettelse paa en herværende Kirkegaard, forinden saadan Tilladelse meddeles, at forlange sig forevist Dødsattest eller Duplikat heraf samt Attest for, at Dødsfaldet er anmeldt for vedkommende Skifteret heri Landet, samt endvidere at tilføre Kirkebogen det fornødne om den stedfundne Jordfæstelse af den afdødes Afte og i paakommende Tilfælde meddele Attest herom i Form af en Udskrift af Kirkeboget, jfr. med Hensyn

til det Tilfælde, at Afsens Jordfæstelse finder Sted i et andet 30. Juni. Sogn end Dødsstedets, velbemeldte Ministeriums Instruktion af 15. December 1875 § 10 (Nr. 250).*)

**Justitsmin. Cirk. (til samtlige Udskrivnings- 4. Juli.
chefer m. fl.) ang. Deling af 3. Udskrivningskreds
41. Lægd.**

Fra 1. August d. A. bliver 3. Udskrivningskreds' 41. Lægd (Kinge Sogn) delt i følgende 2 Lægder:

Lægd 41 a, Kinge Sogns sydbøstlige Del (Kinge, Brangstrup, Lombjerg, Boldstrup, Kjellerup, Voltinggaards Skov).

Lægd 41 b, Kinge Sogns nordvestlige Del (Sødinge Lammehave, Kynkebygaard, Kynkeby, Boltestov, Boltinge, Voltinggaard, Voltinggaards Enemærker).

**Justitsmin. Cirk. (til samtlige Udskrivnings- 6. Juli.
chefer m. fl.) ang. Beregningen af de de Børne-**

*) Den citerede Instruktion er Kirke- og Undervisningsministeriets Instruktion for Præsterne angaaende, hvad de have at iagttage til Tilvejebringelse af Dødelighedsstatistikens Materiale. § 10 ophæver den Sognepræsterne ved Kanc. Cirk. af 9. Juni 1838 givne Forfæstelse angaaende Indførsel i Sognets Ministerialbog af Anmeldelserne i de Tilfælde, i hvilke et Lig bortføres fra det Sted, hvor Dødsfaldet er indtruffet, for at begraves paa et andet Sogns Kirkegaard, og paalægger fremtidig Sognepræsterne i det omhandlede Tilfælde at numerere og medregne Dødsfaldet i det Steds Ministerialbog, hvor Døden har fundet Sted, medens der paa den anden Side i det Steds Ministerialbog, hvor Liget jordes, ifkun skal gøres Vedtædning om, at den paagældende er stedt til Jorden, men var afgang ved Døden et andet Sted, der opgives, og Dødsfaldet bliver saaledes ikke at numerere i Ministerialbogen for det Sogn, hvor Jordfæstelsen finder Sted.

6. Juli. pligtige af Lægdsrullen efter Lov 7. Maj 1870 tilkommende Rejsepenge.

Da Justitsministeriet er blevet opmærksomt paa, at Bestemmelserne i Lov om Rejsepenge til værnepligtige af Lægdsrullen af 7. Maj 1870 § 1 om Udbetaling af Dagpenge ikke forstaas paa samme Maade af de forskellige Lægdsforstandere, har man anset det fornødent til Efterretning og fremtidig Sagttagelse i Henhold til Lovens § 3 at fastsætte følgende Regler for Beregningen:

A. Naar Vejen ubelukkende tilbagelægges til Fods, udbetales Dagpenge for 1 Døgn med 66 Ore, saa snart Vejlængden overstiger 5 Mil, med Tillæg af 66 Ore for hver 5 Mil, Rejsen yderligere udgør.

B. For saa vidt Vejen tilbagelægges helt eller delvis med Benyttelse af Jernbane eller til Sø, komme følgende Regler til Anvendelse med Hensyn til Beregning af Dagpenge:

- a) Dagpenge tilkomme ikke den paagældende, naar han, med Benyttelse af Jernbaners eller Dampskibes planmæssige Fart, inden for 12 Timer kan naa Bestemmelsesstedet til det i Indfaldelsesordren angivne Klokketlet eller, naar intet Klokketlet er opgivet, samt ved Hjemsendelse, kan naa Bestemmelsesstedet inden Kl. 10 Aften.
- b) Hvor Reglen under a ikke kommer til Anvendelse, beregnes Dagpengene med 66 Ore for de første 36 Timer efter Afgangen, med 2 Gange 66 Ore, naar Rejsen medtager over 36 Timer, men ikke over 60 Timer, og saa fremdeles.
- c) Reisetidens Længde bestemmes ved den planmæssige Farttid, som medgaar til Benyttelse af Jernbaner eller Dampskibe, med Tillæg af 2 Timer for hver Mil, der maa tilbagelægges til Fods, for saa vidt

Bejlængden ikke overstiger 3 Mil, men ellers $2\frac{1}{2}$ 6. Juli.
Time pr. Mil.

- d) Hvor Rejsen helt eller delvis sker med Sejlfartøj eller Baad, beregnes den dertil medgaaende Tid stønmæssigt. Er i saadant Tilfælde Rejsetiden forlænget ud over det foreløbigt beregnede, saavel som i Tilfælde af Forsinkelse i de planmæssige Farter eller af Istransport, skal den paagældende for det Efterkrav, han i den Henseende kan rejse, forshue sig med Attest fra Fartøjets Fører eller andre vedkommende.

Bekendtgørelse om Forandring i Tillæg til Tariffen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger. (Justitsministeriet.)

7. Juli.

Nr. 116.

§ Henhold til Lov af 23. April 1870 § 2 har Justitsministeriet meddelt Samtykke til følgende af Repræsentantskabet for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger vedtagne Forandring i det under 21. Juli 1888 stadfæstede Tillæg til den under 8. Juli 1885 udfærdigede Tarif for bemeldte Brandforsikring.

§ Præmie af kort Forsikring for Bygninger under Opførelse og de for dem bestemte løse Materialier paa Byggepladser i Kjøbenhavn's Forstæder og Frederiksberg Sogn erlægges:

2	Dre pr. 100 Kr.,	naar Forsikringen tegnes for 1 Maaned,		
4	—	naar den tegnes for indtil 3 Maaneder,		
6	—	—	—	6
9	—	—	—	12
$\frac{3}{4}$	—	for hver Maaned over 12 Maaneder.		og

Naar en kort Forsikring inden dens Udløb begæres forlænget, beregnes Præmien for Tillæget efter, hvad Præmien

7. Juli. for det samlede Tidrum vilde have udgjort, dog aldrig mere end 2 Ore maanedlig pr. 100 Kr.

7. Juli. **Bekendtgørelse om Forandringer i Tariffen for Nr. 117. den almindelige Brandforsikring for Landbygninger.**
(Justitsministeriet.)

I Henhold til Lov af 23. April 1870 § 2 har Justitsministeriet meddelt Samtykke til følgende af Repræsentantskabet for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger vedtagne Forandringer i den under 8. Juli 1885 udfærdigede Tarif for bemeldte Brandforsikring og Tillæg til samme af 8. Juli 1890.

A. I § 4 i Litr. a i Tariffen af 1885 indføres følgende Ændringer:

1) Under Punkt 1

2. Klasse 2. Risiko 14 D. ændres til 18 D.

3. Klasse mellem 24 og 30,000 Kr.

— 1. Risiko Litr. b 8 D. ændres til 10 D.

— 2. Risiko 24 — — 28 —

3. Klasse over 30,000 Kr.

— 1. Risiko Litr. b 8 D. ændres til 20 D.

— 2. Risiko 40 — — 52 —

2) Til Punkt 2 tilføjes:

Bygninger af 3. Kl. 1. Risiko Litr. b i Handelspladserne erlægge 10 D. pr. 100 Kr.

B. Det til Repræsentantskabets Beslutning af 1890, stadfæstet af Justitsministeriet den 8. Juli s. A., om, at Punkt 4 i § 4 a udgaar, og at Ordene „eller Sammenbygning med“ i § 5 a udgaa, knyttede Forbehold „at de heraf følgende Forhøjelser i Kontingentet ikke bringes til Anvendelse paa Ejendomme, der i Henhold til de hidtil gældende Regler have² erholdt Kontingent-Nedsættelse, førend Forsikringsforholdet undergaar Forandring“, ophæves.

C. Disse Endringer træde i Kraft den 1. April 1892. 7. Juli.

D. En Revision af Tariffen skal finde Sted inden 1. April 1895.

E. Den Kirkerne samt Bygninger i Rjøbenhavn's Forstæder og Frederiksberg Sogn midlertidig indrømmede Fritagelse for at bidrage til en Ekstraopkrævning til Supplering af Reserverfonden forlænges indtil 1. April 1895.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskopen over Viborg Stift) ang. Kirketiendejeerens Ret til lukket Kirkestol i Kirken. 10. Juli.

..... at man maa være enig med Deres Højærværdighed i, at der i Henhold til § 7 i Synsloven af 19. Februar 1861 maa tilkomme Kirketiendejeeeren Ret til at have en aflukket Stol i Kirken — i hvilken Henseende Ministeriet skal henwise til, hvad der med Hensyn til Præstens Stol er udtalt i en Viborg Landsoverrets Dom af 4. Juni 1888 (U. f. N. 1888 pag. 867) —, og at det navnlig i saa Henseende maa være uden Betydning, om Kirketiendejeeeren bor i Sognet eller, som i nærværende Tilfælde, er bosiddende i mange Miles Afstand fra Kirken. Ministeriet maa dernæst ogsaa være enig med Dem i, at en saadan Stol efter Henvendelse fra Tiendejeeeren bør anvises denne af Synet, og at derfor vedkommende Kirketiendejeeer formelt har været uberettiget til paa egen Haand at udbælde sig den i Andragendet nævnte Stol; men da han ved Valget af denne synes at være gaaet frem med al mulig Besfedenhed, finder Ministeriet under Forudsætning af, at den af ham valgte Stol ikke tidligere har været eller af Synet nu maatte være bestemt til andet Brug, som derved vilde hindres, ikke, at der er tilstrækkelig Anledning for Synet til, saafremt en mindelig Overenskomst ikke kan opnaas, at gøre nogen Ubsættelse angaaende Fjærnelsen af

10. Juli. Luffet paa den af Eiendeejeren valgte Stol og Ordningen af den ovennævnte Stol paa Kvindesiden til Brug for ham.

10. Juli. **Kundgørelse ang. Stadfæstelse paa reviderede Nr. 118. Statutter for Kreditforeningen af Landejendomsbeddere i Nørrejylland. (Indenrigsministeriet.)**

I. Almindelige Bestemmelser.

1. Foreningen, der er begyndt og har virket siden 11. December Termin 1851, har til Formaal at staffe sine Interessenter Laan mod Sikkerhed i de dem tilhørende Landejendomme i Nørrejylland og at give dem Afgang til ved mindre Afbetalinger at afdrage denne Gæld.

Som Følge heraf kunne kun Ejere af Landejendomme, som ere beliggende i Nørrejylland med dertil hørende Der, optages som Interessenter i Foreningen.

2. Der tilstaaes kun Laan i Ejendomme, der anvendes til Agerbrug og Kvægavl.

De med en saadan Ejendom forbundne Indtægter af Arvefæsteafgifter, faste Refusioner o. besl. saavel som af Fæstegods og Eiender anses som hidrørende fra Agerbrug.

Er der med en Landejendom forbundet Indtægter af anden Bestaaffenhed, saasom af Skovbrug eller Tørvemoser, eller en særlig Industri, saasom Teglværk og Kornmøllebrug, eller der findes Bygninger derpaa, som ikke behøves til Jordernes Drift, men dog antages til enhver Tid at kunne bortlejes, kan Indtægten heraf ikke beregnes som fast Indtægt for Ejendommen, men vel tages i Betragtning som en af Konjunkturerne afhængig Omstændighed, der kan give Ejendommen forøget Salgsværdi; dog maa Tillægget herfor ingen Sinde beregnes til mere end til en Tredjedel af den Værdi, hvortil Ejendommen i det hele sættes, og altsaa ikke udgøre mere

end Halvdelen af, hvad Ejendommen, som Landejendom alene 10. Juli betragtet, vurderes til.

3. Der kan ikke tilstaaes højere Laan af Foreningen end tre Femtedele af det Beløb, hvortil den vedkommende Ejendom, der tilbydes i Pant, i Overensstemmelse med Statutterne vurderes.

Der tilstaaes i Reglen kun Laan mod 1ste Prioritets Panteret; dog kan der ogsaa gives Laan i Ejendomme, paa hvilke der hæfter Kapitaler, der ere uopfigelige fra Kreditors Side, eller aarlige Afgifter, der paa samme Maade ere uopfigelige; men i saa Tilfælde maa det af Foreningen tilstaaede Laan ikke udgøre et større Beløb end, at det i Forening med den forud prioriterede Hæstelses Kapitalbeløb ikke overstiger tre Femtedele af Ejendommens Vurderingssum.

Laan mod 2. Prioritets Panteret kan undtagelsesvis tilstaaes, naar den i Ejendommen indestaaende 1ste Prioritet er Midler, der høre under offentlig Bestyrelse, eller naar første Prioritetshaver forsyner sin Forfkrivning med Paategning om, at hans Pantefordring, selv i Tilfælde af Ejerfsifte, er uopfigelig i 10 Aar, og denne Paategning derhos tinglæses. I disse Tilfælde maa dog det af Foreningen tilstaaede Laan i Forening med det forud prioriterede Kapitalbeløb ikke overstige to Femtedele af Ejendommens Vurderingssum.

Ved enhver Ejendoms Pantfætning gives tillige Pant i Ejendommens Bygninger med mur- og nagelfaste Appertinentier (herunder indbefattet Raffelovne, Komsurer og indmurede Redler) og øvrigt Tilbehør, dens Besætning og Inventarium (herunder Driftsmateriel og Landbrugsmaskiner), samt Gødning og Afgrøde i Straa, Hø og utærstet Sæd, saa og i Bygningernes og de pantsatte Ejendoles Assurance-sommer.

4. Interessenternes Indtrædelse i Foreningen saavel som Foreningens Udstedelse af Kasseobligationer sker i Serier eller Afdelinger. Naar en Serie eller Afdeling er fluttet,

10. Juli. kan der af samme hverken tilstaaes nye Laan eller af Foreningen udstedes nye Kasseobligationer.

5. Foreningens 4 første Serier ere sluttede.

Den løbende 5. Serie og de følgende Serier skulle sluttet med den tyvende Halvaarstermin, efter at Serien er begyndt, saafremt denne da har Interessenter for mindst 10 Millioner Kroner, men ellers med den Termin, hvori dette Beløb er naaet; (jfr. dog § 8).

5. Serie omfatter en Underafdeling, hvori den aarlige Rente er $\frac{1}{2}$ pCt. mindre end i Hovedafdelingen.

6. I alle til Foreningen udstedte Panteobligationer og i de af Foreningen selv udstedte Panteobligationer, 1. Series undtagne, skal det udtrykkelig ansøres, til hvilken Serie de henhøre, ligesom ogsaa de med Kasseobligationerne følgende Renteanvisninger herom skulle have en tydelig Betegnelse. Obligationer og Renteanvisninger af den i forrige Paragraf omtalte Underafdeling i 5. Serie skulle desuden tydelig betegnes som saadanne ved, at der under Seriebetegnelsen sættes „ $3\frac{1}{2}$ pCt.“

De Kasseobligationer, der ikke have nogen Betegnelse af Serie, henhøre alle til 1. Serie.

7. Interessenterne i hver Serie hæfte solidarisk (een for alle og alle for een) for de af Foreningen udstedte Kasseobligationer af den Serie, hvortil de høre, og i øvrigt for alle af Serien særligt overtagne Forpligtelser, med de af dem til Foreningen pantsatte Ejendommes fulde Burderingssum, saafremt de have erholdt tre Femtedele af denne til Laans, og i samme Forhold til det laante Beløb, naar dette har udgjort et mindre Beløb af Burderingssummen. De kunne først udtræde af Foreningen, naar de ganske have afgjort deres Gæld til denne, overensstemmende med de i det følgende foreskrevne Bestemmelser.

Interessenterne i 5. Seriers 1. og 2. Afdeling ere indbyrdes solidarisk ansvarlige.

Naar en Serie er sluttet, vedbliver det solidariske An- 10. Juli.
 svar mellem denne og den efterfølgende Serie, indtil den nye
 Serie har Interessenter for 2 Millioner Kroner, hvorefter
 det ganske ophører.

8. Forinden en løbende Serie slutes, kan det af Re-
 præsentantskabet med Indenrigsministeriets Billigelse vedtages
 at forlænge Serien ud over den 20. Halvaarstermin; men
 inden Forlængelsen vedtages, skal det tages under Overvejelse,
 om der maatte findes Anledning til samtidig at danne Under-
 afdelinger i samme Serie med begrænset subsidær Solidaritet
 mellem Afdelingerne indbyrdes, men med samtlige Afdelingers
 fulde Solidaritet lige over for Ejerne af Kasseobligationerne.

9. Blicher en Series Slutning i Medhold af foregaa-
 ende Paragraf eller § 5 udsat over den 20. Halvaarstermin,
 skal saadant indberettes til Indenrigsministeriet og kundgøres
 saavel i den til offentlige Kundgøvelser for hele Landet auto-
 riserede Avis som i de 4 jydske Stiftstidender inden Udløbet
 af 3 Maaneder efter den 20. Halvaarstermins Begyndelse.

Eignende Indberetning og Kundgørelse skal ogsaa finde
 Sted, hver Gang en Serie er sluttet, senest inden 3 Maa-
 neder efter Udløbet af den Termin, hvormed Serien er sluttet.

10. Saaframt Foreningen lider Tab hos nogen In-
 teressent, bliver dette, for saa vidt det ikke kan dækkes af
 den vedkommende Series Reservecfond, at fordele paa de
 øvrige Interessenter i den paagældende Serie i det Forhold,
 hvori de ere lodtagne i Foreningen inden for Grænserne af
 den dem efter disse Statutter (§ 7) paahvilende solidariske
 Forpligtelse, (jfr. dog § 39).

II. Optagelse af Laan.

11. Den, der ønsker at indtræde som Interessent i
 Foreningen, maa herom til Direktionen indgive en skriftlig
 Begæring, ledsaget af de fornødne Bevisligheder. Til saa-
 danne Begæringer skal der fra Foreningens Kontor uden
 Betaling udtaleres Blanketter, og disse skulle tillige indeholde

10. Juli. Angivelse af, hvilke Dokumenter og Oplysninger Laansøgeren har at indsende, saasom:

Skøde eller andet Afdomsdokument, i Original eller Genpart.

Pantebog=Attest.

Amtstueattest eller anden autoriseret Oplysning om Ejendommens Eftersætning.

Attest om Bygningernes og det under Pantet indbefattede Løssøres Forsikringsnummer.

Autoriseret Kort og Arealberegning. (Kort over det en større Landejendom tilliggende Bøndergods behøves dog ikke, naar tilstrækkelig Oplysning om denne Del af Ejendommen paa anden Maade kan tilvejebringes).

Forpagtnings- og Lejekontrakter i Original eller Genpart; for Bøndergodfers Vedkommende Afskrift af Fordebogen.

Enhver Laansøger har derhos ved Laanebegæringens Indgivelse for Ejendommens Burdering til Foreningens Administrationsfond at indbetale et saadant Beløb, som af Repræsentantskabet og Direktionen til enhver Tid bestemmes. Derksom Begæringen gaar ud paa Forandringer i ældre Laan, har vedkommende, naar ny Burdering efter de i §§ 28, 29 og 32 anførte Regler ikke fordres, til Administrationsfonden at erlægge $\frac{1}{5}$ af det Beløb, som skulde have været erlagt, hvis Burdering var bleven afholdt. Hvor særlige Burderingsmænd benyttes (§ 12), er vedkommende Laansøger pligtig at udrede de hermed forbundne Udgifter.

12. Saa snart Laanebegæringen er indkommen til Direktionen, og denne har forvisset sig om, at alle fornødne Oplysninger ere til Stede, eller disse i Mangel heraf paa Direktionens Opfordring af Laansøgeren ere tilvejebragte, foranlediger Direktionen Burdering afholdt over Ejendommen og affender de modtagne Dokumenter og Oplysninger til de

udnævnte Burderingsmænd, fom derefter ere pligtige at ud- 10. Juli.
føre Forretningen snarest muligt og ſeneſt inden 14 Dage.

Enhver Burderingsforretning udføres af 2 af Direktionen blandt Foreningens faſte Burderingsmænd valgte Mænd; dog kan Direktionen, hvor ſærlige Forhold maatte gøre det henſigtsmæssigt, udnævne enten flere Burderingsmænd eller Mænd i eller uden for Foreningen med ſærlig Sagkundskab til at udføre Burderingen.

Den vedkommende Ejer er pligtig at meddele Burderingsmændene de yderligere Oplyſninger, Ejendommen vedrørende, ſom diſſe maatte forlange.

Forretningerne maa i Reglen ikkun foretages i Tidsrummet fra 1. April til 1. November. Undtagelſe herfra tilſtedes, naar Burderingsmændene udtrykkelig i Forretningen erklære, at Aarstiden ikke har været til Hindre for omhyggeligt at underſøge og bedømme Forbudsmonnets — ſaaavel Overfladens ſom Underlagets — Beſtaffenhed.

13. Ejendommens Burdering foretages overensſtemmende med de Regler, ſom til enhver Tid ere ſaſttatte for Burderinger til Laan af offentlige eller umyndiges Midler og i øvrigt efter den af Direktionen for Foreningens Burderingsmænd affattede og af Indenrigsministeriet billigede Inſtruktſ, ſom Burderingsmændene nøje have at følge ved Forretningens Udførelſe.

14. Naar Burderingsforretningen er afholdt, have Burderingsmændene at indſende Beſkrivelse deraf tillige med de ved Forretningen benyttede Dokumenter til Direktionen. De bør derhos meddele Laansøgeren Underretning om Burderingsbeløbet.

15. Naar Direktionen har modtaget Beſkrivelse af den afholdte Burderingsforretning og ved Gennemſynet af denne ikke var fundet Anledning til at affordre Burderingsmændene nærmere Forklaring eller Oplyſning, beſtemmer Direktionen i Forening med Repræſentanten for den Kredſ, hvori Ejendommene ligger.

10. Juli. dommen er beliggende, for hvor stort et Beløb vedkommende kan antages som Interessent i Foreningen, og meddeleer Laansøgeren Underretning herom.

16. Naar Laanet er bevilget og Laansøgeren erklærer at ville modtage samme, tilstiller Direktionen ham den Obligation, som bliver at udstede til Foreningen, til videre foruden Berigtigelse efter Direktionens Bestemmelse.

Ægtheden af Debtors Underskrift og Dateringens Rigtighed bliver at attestere enten af Notarius publicus eller af 2 Bitterlighedsvidner, hvoraf den ene skal være Repræsentant, Burderingsmand eller Sagsfører for Foreningen.

Naar Obligationen derefter er tinglæst og berigtiget Staud udsendes til Foreningens Kontor tillige med det Bidrag af $2\frac{1}{2}$ pCt. af Laanets paalydende Beløb, som enhver indtrædende Interessent har at indskyde til Reserveconden (§ 34 a), og Obligationen i øvrigt af Direktionen findes i behørig Orden, udbetales Laanets Beløb til Laansøgeren eller den, som han dertil bemyndiger.

Beføstningen ved Laanefagens fuldstændige Berigtigelse, ogsaa hvor denne sker ved Foreningens Foranstaltning, afholdes af Laansøgeren.

17. Der tilstaaes ikke af Foreningen Laan for en mindre Sum end 1,200 Kr. og kun Laan, som udgøre fulde Hundreder Kroner.

Enhver, der erholder Laan, er pligtig at modtage det i de af Foreningen udstedte Gældsforfrevninger (Kasseobligationer) efter disses paalydende Beløb; men det er overladt Foreningen at udbetale Laanet med rede Penge (§ 58). Enhver Laantager, som erholder Laanet udbetalt med Obligationer, kan jordre disse udstedte enten paa Navn eller paa Skandehaveren. Naar en Laantager ønsker det, er Direktionen pligtig at besørge Obligationerne omsatte for ham til rede Penge, uden Godtgørelse, men selvfølgelig mod Erstatning af de med Umsætningen forbundne Omkostninger.

III. Interessenternes Forpligtelser og
Retligheder.

10. Juli.

18. Enhver Interessent maa ved den Panteobligation, han udsteder til Foreningen, forpligte sig til at underkaste sig disse Statutters Bestemmelser og de Forandringer i eller Tillæg til samme, som paa statutmæssig Maade maatte blive vedtagne, samt endvidere forbinde sig til at taale, at Direktionen i Medhold af Statutterne og særlig § 23 uden foregaaende Forligsmægling, Rettergang eller Dom ved Fogeden gør Udlæg i Pantet eller en Del deraf og lader samme bortfølge ved offentlig Auktion eller i fornødent Fald udlægge Foreningen til Ejendom, uden at det begærte Udlæg eller den derefter berammede Auktion skal kunne stanses eller underkendes ved nogen Paaankning til højere Ret, naar Auktionen er afholdt i Overensstemmelse med Lovgivningens almindelige Regler for Tvangsauktioner. Dog staar det vedkommende Interessent frit for, hvis han anser sig forurettet, at anlægge Regressøgemaal til at erholde fuld Erstatning af Foreningen.

19. Interessenterne ere forpligtede til at tilstede Direktionen, Repræsentanterne eller dem, som af Direktionen dertil bemyndiges, Udgang til paa enhver Tid at undersøge de pantsatte Ejendommers Tilstand, saavel som at meddele de Oplysninger, som i saa Henseende maatte forlanges.

Ligeledes bør enhver Interessent, naar saadant fordres, tilstille Direktionen tilstrækkeligt Bevis for, at ingen Restance i nogen Henseende paahviler Ejendommen for det sidst forløbne Aar, og for, at saavel Bygninger som Besætning og Inventarium ere forsikrede mod Ildsvaade.

20. Enhver Interessent er, indtil hans Gæld til Foreningen er afgjort, pligtig aarligt at forrente og afdrage denne med det Beløb, som bestemmes ved enhver Series eller Afdelings Oprettelse, samt endvidere at erlægge de til enhver

10. Juli. Tid fastsatte Bidrag til Foreningens Reservecjend og Administrationsfond.

Interessenterne i 1. Serie og i 5. Series 1. Afdeling svare en aarlig Ydelse af $4\frac{1}{2}$ pCt. af Laanets oprindelige Beløb, hvoraf $\frac{1}{10}$ pCt. tillægges Foreningens fælles Administrationsfond; af de tilbageblivende $4\frac{2}{5}$ pCt. ere 4 pCt. Rente af den til enhver Tid skyldige Restgjæld, og det øvrige affskrives som Afdrag paa Gælden.

Interessenterne i 2., 3. og 4. Serie samt 5. Series 2. Afdeling svare aarligt 4 pCt. af Laanets oprindelige Beløb, hvoraf $\frac{1}{10}$ pCt. tilfalder Foreningens fælles Administrationsfond; af de tilbageblivende $3\frac{9}{10}$ pCt. ere $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente af den til enhver Tid skyldige Kapital, og det øvrige affskrives som Afdrag paa Gælden.

Disse Ydelser betales med Halvdelen i hver 11. Juni og 11. December Termin.

I de 3 første Serier forudbetale Interessenterne deres halvaarlige Ydelser, i de øvrige Serier betale de dem for det forløbne Halvaar.

Den ved Laanets Stiftelse fastsatte aarlige Forrentning og Afbetaling kan ingen Sinde forhøjes uden den paagældende Interessents Samtykke, men vel nedsættes, naar dette kan ske, uden at Foreningen derved sættes ud af Stand til at opfylde de den paahvilende Forpligtelser.

Det bestemmes i øvrigt altid, førend en ny Serie eller Afdeling begynder, af Repræsentantskabet og Direktionen med Indenrigsministeriets Samtykke, hvorledes de til denne Serie eller Afdeling hørende Obligationer skulle forventes og afdrages.

21. Fremdeles er enhver Interessent forpligtet til, inden for Grænserne af den ham paahvilende solidariske Forpligtelse (§ 7), at erlægge de ekstraordinære Ydelser, der ved Repræsentantskabets Beslutning maatte vedtages til at dække de Tab, som den Serie, hvortil han hører, maatte lide, for

faa vidt disse Tab ikke kunne afholdes af Seriens Reservecfond (jfr. dog § 39, 2. Led) samt at indbetale de paalignede Bidrag til Foreningens Kasse, efter herom af Direktionen udstedt offentlig Kundgørelse, i den 3 Maanedes berefter nærmest følgende 11. Juni eller 11. December Termin.

22. Alle de Betalinger, som Interessenterne have at præstere i rede Penge til Foreningen, skulle erlægges med Landets Penge paa Foreningens Kontor eller paa det andet Sted i Jylland, som Direktionen nærmere maatte opgive.

23. De af Foreningen tilstaaede Laan ere nopfigelige fra Foreningens Side, saa længe vedkommende Debitor i enhver Henseende nøjagtig opfylder de indgaaede Forpligtelser, men forfalde straks til Udbetaling,

- a) naar de Debitor efter Statutterne paahvilende Ydelser til Foreningen ikke promte erlægges, og navnlig, naar de halvvaarlige Bidrag ikke ere indbetalte i Foreningens Kasse inden Terminsmaanedens Udløb. Udebliver Betalingen ud over denne Tid, tilsvares derhos, regnet fra den 11. i Terminsmaaneden, 5 pCt. p. a. i Rentetreute af Beløbet, mindst for 1 Maaned;
- b) naar det stillede Pant eller Dele deraf, saasom Bygninger, Besætning eller Inventarium væsentlig forringes, eller Jordernes rettidige, forsvarlige og hensigtsmæssige Drift forsømmes, eller Gødning eller det for Ejendommens Behov fornødne Foder, Føde- og Sædeforn bortføres fra Ejendommen, og denne ved Skøn af 2 af Foreningens Vurderingsmænd — hvilket Skøn kan foregaa uden Tilvarsling til vedkommende Interessent — paa Grund af saadan Forringelse ikke længere findes at afgive statutmæssig Sikkerhed for Laanet;
- c) naar de pantsatte Bygninger og Løssøregenstande ikke altid holdes asfurerede mod Ildsvaade til deres Værdi;

10. Juli.
- d) naar Pantet paadrages Restancer af Skatter og offentlige Afgifter, Tiende eller andre Præstationer og Behæftelser, som ere prioriterede forud for Foreningens Fordring, medmindre det forfaldne Beløb deponeres og paaløbne Omkostninger betales;
 - e) naar de i Statutternes § 30 omhandlede Afsløsningskapitaler ikke af Ejeren indbetales;
 - f) naar Pantet eller en Del deraf gaar over til ny Ejer, være sig ved hvilken som helst Udkomst, ogsaa Købekontrakt, og Anmeldelse herom ikke er afgiven til Direktionen inden 6 Maanedes efter Udkomstdokumentets Oprettelse;
 - g) naar en ny Ejer, som har erholdt Tilladelse til at indtræde i tidligere Ejers Gældsforhold til Foreningen, ikke inden Udløbet af den af Direktionen fastsatte Frist i behørig tinglæst Stand indsender den nye Panteobligation, han vil have at udstede til Foreningen, eller han undlader at betale de af Laanefagens Berigtigelse flydende Udgifter;
 - h) naar fordrede Afdrag paa Kapitalen ved Relaksation, Ejersifte og deslige ikke erlægges inden den af Direktionen fastsatte Frist;
 - i) naar ifaldne Bøder ikke paa Anfordring erlægges.

I disse Tilfælde, hvert for sig, er Kreditforeningen berettiget til at anse den skyldige Kapital og øvrige statutnæssige Bidrag samt skadesløse Omkostninger forfaldne til Udbetaling, og til straks at sride til Udlæg og Realisation af det stillede Pant i Henhold til den udstedte Forskrivning.

Anvendes Bestemmelserne under f., g. og h., ikke over for Debitor, men Ordningen af Forholdet til Foreningen med Direktionens Samtykke sker efter de fastsatte Fristers Udløb, er Direktionen berettiget til at afkræve Debitor en Bøde af $\frac{1}{8}$ pCt. af Hovedstolens Beløb, hvilken Bøde tilfalder vedkommende Series Reservefond. De herefter ifaldne Bøder

kan Direktionen dog eftergive, naar særlige Omstændigheder maatte tale derfor. 10. Juli.

24. For enhver Interessent holdes i Foreningens Bøger en særlig Konto, hvorpaa opføres alt, hvad han skylder til Foreningen, og hvad deraf er indbetalt, og som altid skal udvise saavel hans Andel i Reservecapitalen som hans Mellemværende med Foreningen i det hele. Enhver Interessent kan til enhver Tid erholde Udskrift af den for ham førte Konto uden Betaling.

25. Enhver Interessent kan frigøre sig for sine Forpligtelser til Foreningen og udtræde deraf, naar han i en 11. Juni eller 11. December Termin indbetaler den skyldige Kapital saavel som alle ham efter disse Statutter paahvilende Udgifter (jfr. § 20, 21 og 80). Dette kan ske uden foregaaende Varjel, naar Betalingen erlægges med de af Foreningen udstedte, ikke udtrukne Kasseobligationer, men disse maa altid være af den Serie og Afdeling, hvortil Laanet hører. De modtages til deres paalydende Værdi, men hvad der af Restgælden er over fulde Hundrede Kroner, betales kontant.

Tilfuges Betalingen derimod erlagt i rede Penge, kan Foreningen jordre 7 Maaneders Opfigelse, for saa vidt Laanet er af 1. Serie, og ellers 4 Maaneders Opfigelse.

26. Paa samme Maade, som i forrige Paragraf er bestemt, kan enhver Interessent ogsaa gøre større eller mindre Afdrag paa sin Gæld ud over de ordinære halvaarlige Afdrag, dog ikke med mindre Summer end 100 Kr. ad Gangen og kun i fulde Hundreder af Kroner.

Ved alle saadanne frivillig erlagte ekstraordinære Afdrag erholder vedkommende Interessent ingen Medsættelse i sine halvaarlige Udgifter, der fremdeles betales i Forhold til Laanets oprindelige Beløb medmindre Gælden nedbringes med en Kierdedel.

10. Juli.

Det skal i øvrigt altid iagttages, at den statutmæssige halvårlige Amortisation ikke paa Grund af Afdraget forlænges.

27. Naar en Interessent ganske udtræder af Foreningen ved Indbetaling af sin Gæld efter § 25, saavel som naar der ellers er Spørgsmaal om Dpgørelse af hans Mellemværende med Foreningen, foregaar saadan Dpgørelse i Genhold til den for ham førte Konto i Bøgerne (§ 24), men der kan ikke meddeles ham Røttering for det ham paahvilende solidariske Ansvar, førend Marsregnskabet har været afgivet til Indenrigsministeriet, og dette intet derved har fundet at erindre, medmindre der haves saadan Sikkerhed for Fyldstgørelsen af det solidariske Ansvar, som Indenrigsministeriet har fundet tilstrækkelig.

28. Naar en Interessent ønsker at frigøre en Del af den af ham pantsatte Ejendom for Hæftelsen til Foreningen, kan saadant tilstedes, enten imod, at han indbetaler en forholdsmaessig Del af sin Gæld til Foreningen eller, saafremt den Del af Ejendommen, der søges frigjort, overgaar til en ny Ejer, derved, at denne indtræder som Interessent for en Del af Gælden, dog ej under 1,200 Kr. — Herved maa stedsse iagttages, at det Tidsrum, inden for hvilket det oprindelige Laan vilde være amortiseret, ikke paa Grund af Laanets Deling forlænges.

I Tilfælde af, at den til Pant stillede Ejendom sælges, hvad enten saadant sker ved frivilligt eller tvungent Salg, selv om dette sidste er stet ved Foreningens Foranstaltning, kan Køberen indtræde ganske i Sælgerens Forhold til Foreningen, mod ny Obligations Udstedelse, dog at den pantsatte Ejendom, om saadant af Direktionen forlanges, undergives ny Burdering og derved befindes at yde statutmæssig Sikkerhed, og der i øvrigt intet findes at erindre imod Køberens Optagelse i Foreningen.

Under det i § 23 nævnte Ansvar bør i øvrigt, saa snart 10. Juli. nogen til Foreningen pantsat Ejendom eller nogen Del af samme ved Købefontrakt eller andet Dokument overdrages til ny Ejer, inden 6 Maanedes efter Dokumentets Oprettelse herom gøres Anmeldelse til Direktionen. Samme Ansvar paahviler ligeledes den vedkommende nye Ejer af Pantet, naar han efter meddeelt Tilladelse til at indtræde i den tidligere Ejers Gældsforhold til Foreningen, ikke inden Udløbet af den ham af Direktionen forestrevne Frist i behørig tinglæst Stand indsender den nye Panteobligation, hvortil Koncept af Foreningen er ham tilsendt.

29. Naar et Laan søffes forøget, maa dermed forholdes som ved et nyt Laans Meddelelse, dog at ny Burdering af Eiendommen ikke er fornøden, medmindre dette forlanges af Direktionen (jfr. § 11).

30. Naar de til en Ejendom hørende Indtægter og Naturalydelser blive afløste mod et Kapitalvederlag, er Foreningen berettiget til at fordrø sig Afsløsningskapitalen udbetalt, for saa vidt denne udgør over 4 pCt. af Foreningens Tilgodehavende, til Afdrag herpaa.

31. I første Serie kan enhver Interessent, der enten i 10 Aar har været Medlem af Serien eller har afbetalt en Fjerdedel af sin Gæld, erholde denne omfrevne til dens tilbageværende Størrelse, dog kun i fulde Hundrede Kroner. Naar dette er sket, beregnes Forrentningen og de øvrige halv-aarlige Ydelser kun af den Sum, hvortil Gælden er omfreven, og den paagældende betragtes da som ny Interessent med denne Sum i samme Serie.

I de øvrige sluttede Serier kan ingen saadan Omfrevning foregaa.

I den løbende Serie derimod vil enhver Interessent, naar han enten i 10 Aar har været Interessent i Serien eller en Afdeling af denne eller har afbetalt en Fjerdedel af sin Gæld ved statutmæssig aarlig Amortisation, kunne fordrø

10. Juli. denne omfrevne til dens tilbageværende Størrelse, dog kun i fulde Hundreder Kroner, saa længe Serien ikke er sluttet.

32. Derfom en Interessent i en sluttet Serie, for at faa sin Gælds Hovedstol nedfrevne med det Beløb, han ved sine statutmæssige halvaarlige Ydelser efterhaanden har afbetalt, og derved opnaa Rettelse i sine halvaarlige Ydelser, eller af andre Grunde ønsker Restbeløbet af sin Gæld overført til den løbende Serie, kan dette ske derved, at han indfrier sin Gæld til den Serie, af hvilken han er Medlem (§ 25, jfr. § 38), hvorefter hans Panteobligation til Foreningen forsynes med Paategning om, at han for Restgælden, afrundet til fulde Hundreder Kroner, indtræder som Interessent i den løbende Serie med Forpligtelse til af den saaledes afrundede Restgæld som Hovedstol for Fremtiden at svare de statutmæssige Ydelser til den nye Serie eller til den af dens Afdelinger, hvori han har begært at indtræde.

Saadan Overførelse kan dog ikke ske for mindre Hovedstol end 1,200 Kr., og er altid betinget af, at det stillede Pant yder statutmæssig Sikkerhed, hvilket Direktionen kan forordre godtgjort ved ny Vurderingsforretning.

De med Overførelsen forbundne Omkostninger udredes af vedkommende Interessent, der ligeledes for den overførte Sum maa indbetale det sædvanlige Indskud af $2\frac{1}{2}$ pCt. til den nye Series Reservecfond.

Kaar den løbende Serie har flere Afdelinger, kan Overførelse efter de i nærværende Paragraf indeholdte Regler ogsaa foregaa fra den ene Afdeling til den anden.

IV. Foreningens Fonds og Obligationer.

33. Til Inddragning (Amortisation) af Foreningens Kasseobligationer, af hvilke der ingen Sunde maa være et større Beløb i Omløb for hver Serie eller Afdeling, end det Beløb, som vedkommende Serie eller Afdeling ejer i Panteobligationer fra dens Interessenter og derpaa erlagte kontante

Uddrag, skal der for hver Serie i hver 11. Juni og 11. December Termin anvendes:

- a) det halvjaarlige Beløb, som Interessenterne have at afbetale paa deres Gæld (§ 20);
- b) den af udtraadte Interessenter erlagte Tilbagebetaling saavel som de ekstraordinære Uddrag, der af Interessenterne erlægges (§§ 25 og 26);
- c) hvad der af en Series Reservecapital eller af Administrationsfonden eller af en Series Interessenter ifølge ekstraordinær Paaligning tilskydes for at dække lidte Tab.

34. Enhver Serie har sin særskilte Reservecapital; for de 2 Afdelinger hvoraf 5. Serie bestaar, er Reservecapitalen fælles.

Enhver Series Reservecapital dannes af dens Beholdning og har følgende Indtægter:

- a) det Bidrag, indtrædende Interessenter have at indskyde til Reservecapitalen, og som udgør 2½ pCt. af Beløbet af deres Laan;
- b) Rente af resterende Ydelsler (§ 23 a);
- c) Renteindtægten af Fondens Beholdning og for de 3 første Series Vedkommende af de af Interessenterne forudbetalte Halvjaarshyldelser;
- d) Rentebesparelsen ved, at der maatte blive amortiseret et større Beløb af Series Kasseobligationer, end Interessenterne have afdraget paa deres Gæld;
- e) Gevinst ved Realisation af overtagne Pantar og ved, at nogen til Serien hørende Kasseobligation eller Renteandvisning maatte forkomme uden at blive erstattet af Foreningen;
- f) hjemfaldne Kapital- og Rentebeløb, der ikke ere hævede inden 20 Aar efter Forfaldstid (§ 47);
- g) Bøder i Anledning af Gjærskifte (§ 23).

10. Juli.

35. Af hver Series særlige Reservecfond afholdes de Tab, der maatte lides ved Realisationen af noget til den paagældende Serie hørende Pant, herunder indbefattet de Omkostninger, der maatte foranlediges ved, at Foreningen lader et Pant realisere.

Saafrømt Administrationsfonden er utilstrækkelig til at afholde de den paahvilende Udgifter, skal der endvidere, til Dækning heraf, af hver Series Reservecfond hdes aarligt Tilskud. Dette Tilskud beregnes procentvis efter det Beløb, hvorfor enhver Serie har Interessenter, saaledes, at den halve Del af et Aars Tilskud ved Regnskabsaarets Slutning tilsvares af hvert af de særlige Reservecfonds efter det Beløb, hvorfor den enkelte Serie har Interessenter ved Regnskabsaarets Begyndelse, og den anden Halvdel af det Beløb, hvorfor Serien har Interessenter i Regnskabsaarets første Termin.

36. Da Reservecfondenes væsentligste Formaal er at sikre den prompte Erlæggelse af alle Foreningen paahvilende Udbetalinger, maa Fondens Beholdning i den enkelte Serie ikke gives nogen anden Anvendelse end i foregaaende Paragraph bestemt, førend den er stegen til 5 pCt. af de Serien paahvilende Raasobligationer, og navnlig ikke anvendes til Rettelse af Interessenternes ordinære halvaarlige Ydelser eller afskrives paa deres Laan.

Men naar en Series Reservecfond overstiger 5 pCt. af Seriens Obligationsgæld, kunne Repræsentantskabet og Direktionen med Indenrigsministeriets Samtykke tage Bestemmelse om, hvorledes det overskydende Beløb skal komme Seriens Interessenter til gode.

37. Naar Foreningen til Ejendom har maattet overtage en til den pantsat Ejendom, skal denue snarest muligt sælges. Kan Salget imidlertid ikke straks iværksættes uden Tab, er Direktionen berettiget til, efter at Ejendommen er bleven underkastet en ny statutmæssig Burdering, at udsætte Annullering af den tilsvarende Sum af vedkommende Series

Kasseobligationer ud over den nærmest paafølgende Halvaars- 10. Juli.
termin, dog kun for saa stort et Beløb, at dette i Forening
med den mulig forud prioriterede Gæld ikke overstiger $\frac{2}{3}$ af
Burdberingssummen. Af det Beløb, der saaledes bliver staa-
ende i Pantet, blive de statutmæssige Ydelser til de sædvan-
lige Forsaldstider at dække af Reserveconden for vedkommende
Serie. I Direktionens aarlige Beretning bliver der at give
Oplysning om, hvor stort et Beløb der i Løbet af Regn-
sabsaaret saaledes har henstaaet og endnu ved dets Slutning
henstaar i overtagne og uafhændede Panter. Bliver Pantet
ikke solgt inden 2 Aar, efter at det er udlagt Foreningen til
Ejendom, skal det hele i Pantet tilbagestaaende Beløb af
Foreningens Fordring i den efter Udløbet af denne Tidsfrist
paafølgende første Halvaarstermin dækkes af vedkommende
Series Reserveconden og et tilsvarende Beløb af Seriens Kasse-
obligationer annulleres, medmindre Indenrigsministeriet i
særlige Tilfælde paa Direktionens Andrageude samtykker i
en Afvigelse herfra.

38. Fondens Administrationsfond er fælles for alle
Serier og har følgende Indtægter:

- a) Interessenternes halvaarlige Ydelser, $\frac{1}{20}$ pCt. af deres
Laans Hovedstol;
- b) Renteindtægten af Fondens Beholdning;
- c) den Betaling, der ifølge § 11 af Laansjogere erlægges
for Burderinger, og den i samme Paragraf fastsatte
Rendelse af en Femtedel heraf;
- d) Rendelsen for Obligationers Ombhytning (§ 43);
- e) alle de Indtægter for Foreningen, som ikke efter Be-
stemmelserne i § 34 tilfalde Seriernes Reserveconden;
- f) eventuelle Tilskud fra de enkelte Seriers Reserveconden
(§ 35).

39. Af Administrationsfonden afholdes alle Udgifter
ved Foreningens Bestyrelse. Dog refunderes de Udgifter,
Fonden maatte have afholdt ved Realisation af Panter, af

10. Juli. den vedkommende Series Reservefond senest ved hvert Regnskabsaars Slutning.

Skulde Foreningen nogenfinde i et Regnskabsaar lide et saadant Tab, at den paagældende Series Reservefond ikke kan dække dette, bliver Administrationsfondens Beholdning at anvende til Tabets Dækning, førend der kan afkræves Interessenterne noget ekstraordinært Bidrag hertil.

40. Dersom Administrationsfonden skulde opnaa en saadan Størrelse, at den, foruden at have en efter Forholdene til den Tid passende Beholdning, kan afholde de aarlige Udgifter, der efter det foransjorte paahvile den, ved dens øvrige aarlige Indtægter, uden at det fulde Bidrag, som de enkelte Series Interessenter dertil skulde yde, behøves, kan Repræsentantskabet og Direktionen enten nedsætte eller aldeles hæve Interessenternes aarlige Bidrag til Fonden, hvilket da først skal komme de sluttede Series Interessenter til gode, eller ogsaa med Indenrigsministeriets Samtykke gøre saadan anden Anvendelse af Fondens Beholdning, som stemmer med Foreningens Formaal.

41. Alle af Foreningen i en Serie eller Afdeling af en Serie udstedte Kasseobligationer ere funderede i samtlige til den paagældende Serie eller Afdeling af Interessenterne udstedte Panteobligationer, dog med den Indskrænkning, som følger af Bestemmelsen i § 7 i Slutningen.

Disse Kasseobligationer underskrives paa Foreningens Begue af Direktionen og paategnes af Foreningens Kontrolør, og det skal anføres i Teksten, at Obligationerne ikke uden saadan Paategning ere gyldige imod Foreningen. Herfra undtages dog de indtil 11. Juni 1855 inklusive udfærdigede Kasseobligationer, idet disse ikke ere forsynede med Paategning af Kontroløren. De udstedes i Summer paa 2,000, 1,000, 200 og 100 Kr., i 5. og følgende Serier dog tillige paa 5,000 Kr. Sidstnævnte Slags Obligationer betegnes med Litra A. A., de øvrige henholdsvis med Litra A., B.,

C. og D. Endvidere skulle Obligationerne, indtagne i 1. 10. Juli. Serie, være betegnede med Seriens Nummer, og de, der høre til 5. Series 2. Afdeling, tillige med Mærket „3½ pCt.“, anbragt under Seriebetegnelsen.

Obligationerne lyde paa Ihændehaveren, men kunne efter Begæring ogsaa noteres paa Navn i Foreningens Bøger.

§ Obligationerne ansøres saavel den aarlige Rente, der gives, som, hvorledes der efter Statutterne forholdes med Indfrielsen.

42. Med Kasseobligationerne udleveres Renteanvisninger med tilhørende Talon for et saadant Tidsrum, beregnet fra Seriens Begyndelse, som Direktionen bestemmer, dog at dette Tidsrum er mindst 19 Aar. Renteanvisningerne skulle være forsynede med tydelig Betegnelse af, til hvilken Serie eller Underafdeling af en Serie de henhøre, og af den Rente, der svares. Naar den sidste af Renteanvisningerne er forfalden og indleveres tilligemed Talonen, udleveres der i Genhold til denne nye Renteanvisninger med Talon som foransøgt. Denne Udlevering af nye Renteanvisninger skal foregaa dels paa Foreningens Kontor og dels i Kjøbenhavn og i øvrigt paa de Steder, Direktionen finder hensigtsmæssigt, og skal herom ske fornøden Bekendtgørelse i Berlingske Tidende og de 4 jydskke Stiftstidender 3 Maanedes forud.

§ 43. For 5. og følgende Seriers Vedkommende kan Ombytning af en større Obligation mod tilsvarende mindre eller af flere mindre Obligationer mod en tilsvarende større, saa længe Serien eller Afdelingen ikke er sluttet (§ 4), ske paa Foreningens Kontor, naar den eller de Obligationer, der ønskes ombyttede, ere i fuldstændig Orden. For saadan Ombytning betales en Rente til Administrationsfonden efter Direktionens Bestemmelse.

Bytningen kan ske enten ved Reservecfondens Beholdning eller ved nye dertil udfærdigede Kasseobligationer.

10. Juli.

44. Renten af Foreningens Kasseobligationer udbetales i hver 11. Juni og 11. December Termin med Halvdelen af dens aarlige Beløb imod Aflevering af den tilsvarende Renteanvisning.

Udbetalingen foregaar baade paa Foreningens Kontor og i Kjøbenhavn saavel som i nogle af de større Byer her i Landet og paa nogle af de større Handelspladser i Udlandet.

Om den Rentendbetaling, der finder Sted uden for Foreningens Kontor, bliver der at indrykke Kundgørelse senest 14 Dage før Terminen i en af de paa det paagældende Sted mere udbredte Aviser.

Af de Rentebeløb, der ikke hæves til Forfaldstid, tilsvares ingen Rente, og naar et Rentebeløb ikke er hævet inden en Maaned efter Forfaldsdagen, kan det først fordres udbetalt i den paafølgende Termin.

45. Foreningens Kasseobligationer kunne ikke opsiges fra Ejernes eller Ihændehavnernes Side; men det efter § 33 til Amortisation bestemte Beløb anvendes i hver 11. Juni eller 11. December Termin til Indløsning af de af Foreningen udstedte Kasseobligationer, særskilt for hver enkelt Serie og Afdeling. Den til den ordinære Amortisation svarende Inddragning af Foreningens Obligationer skal altid ske ved Lodtrækning.

Lodtrækningen maa foregaa saa betimelig, at de udtrukne Numre for 1. Series Vedkommende mindst 6 Maaned og for de øvrige Series Vedkommende mindst 3 Maaned før Udbetalingsterminen kunne offentliggøres og dermed de paagældende Obligationer indkaldes til Udbetaling, saavel i Berlingske Tidende som i den Avis, der er autoriseret til flige Kundgørelser paa det Sted, hvor Foreningen har sit Kontor.

46. Paa foransførte Maade og med ansførte Varfel kan Foreningen til enhver 11. Juni eller 11. December Termin opsigte enten samtlige udstedte Kasseobligationer eller en Del deraf.

Efter den Termin, i hvilken en Obligation forfalder til 10. Juli. Udbetaling, svares der ingen Renter af den.

47. De til Udbetaling forfaldne Kapital- og Rentebeløb, der ikke hæves inden 20 Aar efter Forfaldstiden, hjemfalde til vedkommende Series Reservefond.

Med Hensyn til Mortifikation af bortblevne Kasseobligationer og Renteanvisninger forholdes efter den almindelige Lovgivnings Bestemmelser.

48. De ifølge Lodtrækningen indfrieede eller til Amortisation indkøbte Obligationer, saavel som de ifølge § 43 tilhlyttede Obligationer maa ingen Sinde igen sættes i Omløb, men skulle straks forshues med Annullationspaategning og henlægges i Foreningens Kasse, indtil de ved Revisionen af Aarsregnskabet have været Revisorerne foreviste, hvorefter de foranstaltes opbrændte i Overværelse af Notarius publicus.

V. Foreningens Bestyrelse.

49. Den øverste besluttende Myndighed i alle Foreningens Anliggender tilkommer Generalforsamlingen, som bestaar af Foreningens Interessenter.

Under Ansvar til Generalforsamlingen bestyres Foreningens Anliggender af en Direktion og et Repræsentantskab.

50. Direktionen bestaar af en Formand og 2 andre Medlemmer. Den vælges af Repræsentantskabet for en Tid af 6 Aar, saaledes at en af Direktørerne skiftevis aagaar hvert andet Aar.

Direktørerne skulle være bosiddende i den By, hvor Foreningen har sit Kontor, eller saa nær derved, at de uden Vanskelighed kunne komme til Stede der.

Direktionen kan ikke tage nogen gyldig Beslutning, uden at 2 af dens Medlemmer ere til Stede. Har en Direktør Forfald, kan Repræsentantskabets Formand konstituere en anden Mand til midlertidig at fungere.

Foreningens Kontor skal være enten i Aarhus, Randers eller Viborg og kan efter Repræsentantskabets Beslutning hen-

10. Juli. lægges fra en til en anden af disse Byer, hvilket i saa Fald skal indberettes til Indenrigsministeriet og kundgøres i Berlingske Tidende og de fire jydskke Stiftstidender.

51. Direktionens Formand forestaar Foreningens daglige Forretninger, besørger navnlig Korrespondancen og fører overhovedet det nærmere Tilsyn med den hele Forretningsførelse.

52. Direktionen afgør i Forening med Repræsentanten for den Kreds, hvori den paagældende Ejendom er beliggende, alle Laanefager. Intet Laan kan bevilges uden ved Stemmeslørhed, men hvis Stemmerne staa lige, gør Direktionens Formands Udslaget.

Direktionen udsærdiger og underskriver paa Foreningens Vegne de Obligationer, som udstedes af denne, dog skulle disse tillige paategnes af Kontroløren (jfr. § 41).

Direktionen foranstalter de tilstaaede Laan udbetalte (jfr. §§ 17 og 58, paaser, at Interessenternes statutmæssige Ydelser indkomme til rette Tid, og tager Beslutning om, naar Evangsmidler skulle anvendes i Henhold til § 23, og træffer de hertil fornødne Foranstaltninger paa Foreningens Vegne. Direktionen fører ligeledes Tilsyn med Panternes Vedligeholdelse og er pligtig ved et af sine Medlemmer i Forening med Repræsentanten for vedkommende Kreds at foretage et almindeligt Eftersyn af de til Foreningen pantfattede Ejendomme til de Tider og i det Omfang, som ved det aarlige Repræsentantmøde bestemmes, dog saaledes, at der i enhver Repræsentantkreds finder Eftersyn Sted mindst hvert femte Aar. Dette Eftersyn kan dog ogsaa udsøres af Repræsentanten i Forening med en af Direktionen dertil udnævnt Interessent. Direktionen drager endvidere Omfarg for, at Renterne af Foreningens Klasseobligationer udbetales til rette Forfaldstider, for Udbetalingen af de lodtrukne Obligationer og for Klassebeholdningens Frugtbargørelse enten ved Optrøb af Foreningens Obligationer eller paa anden betryggende

Maade. I det hele har Direktionen at besørge alle løbende 10. Juli. Forretningsjager og at varetage Foreningens Anliggender overensstemmende med Statutterne og de af Repræsentantskabet tagne Beslutninger.

53. Direktionen antager det for Foreningen fornødne Kontorpersonale efter de af Repræsentantskabet herfor nærmere bestemte Regler og ordner i øvrigt det fornødne til Forretningernes forsvarlige Udførelse.

54. Foreningens Regnskabsaar regnes fra 1. April til den paafølgende 31. Marts. For hvert Kvartal forfattes særlige Regnskabsekstrakter over foregaaede Ind- og Udbetalinger.

Det aarlige Regnskab opgøres inden den paafølgende 1. Juni og tilføres derefter Revisorerne. Naar Regnskabet af disse er revideret, fremlægger Direktionen det for Repræsentantskabet (jfr. § 58) og Generalforsamlingen og besørger det offentliggjort og indsendt til Indenrigsministeriet.

Kvartalekstrakterne skulle være opgjorte inden 3 Uger efter Kvartalets Udløb og indsendes derefter ligeledes til Indenrigsministeriet.

55. Direktionen i Forening med Repræsentantskabet inddeler Jylland med tilhørende Der i Repræsentantkredse af et saadant Omfang, som Forholdene til enhver Tid antages at gøre formaalstjenstligt til Varetagelsen af Foreningens Arbejde. For hver Kreds vælges en Repræsentant. Valget af Repræsentanten foretages af de i Kredsen boende Interessenter. Repræsentanterne fungerer i 3 Aar, og afgaar saa vidt muligt en Tredjedel af dem aarligt.

56. Valg af Repræsentanter skal foregaa paa et for Repræsentantkredsens Interessenter bekvemt Sted i Kredsen og bekendtgøres med 8 Dages Varjel i mindst eet af de i Kredsen mest udbredte Blade.

Valget ledes af den Interessent, som de tilstedeværende paa den jongerende Repræsentants Foranledning dertil vælge.

10. Juli.

Ved Valget bliver det Stemmeantal, hvorover enhver tilstedeværende Interessent raader, at beregne efter § 73. Finder Genvalg ikke Sted, er Valget dog kun gyldigt, naar mindst $\frac{1}{10}$ af de i Kredsen boende Interessenter have givet Møde og deltaget i Afstemningen. Er dette ikke Tilfældet, indvarsles til et nyt Repræsentantvalg 8 Dage derefter, hvor Valget afgøres af de mødte Interessenter uden Hensyn til, hvem der vælges, og hvor mange Interessenter der møde. I begge Tilfælde maa dog den valgte have opnaaet flere end Halvdelen af de afgivne Stemmer. Har han ikke dette, foretages bundet Valg mellem de to, som ved den første Afstemning have opnaaet det største Antal Stemmer. Skulde Stemmerne staa lige mellem flere, maa det forinden ved Lodtrækning af Forhandlingslederen afgøres, hvem af disse der skal komme i Betragtning ved det bundne Valg.

57. Repræsentantskabet samles i det mindste een Gang aarligt, paa det Sted, som af Direktionen og Repræsentanterne bestemmes. Det aarlige Møde skal i Reglen afholdes paa forskjelligt Sted hvert Aar.

For at Repræsentantskabet kan tage en gyldig Beslutning, udkræves, at to Trediedele af Repræsentanterne ere til Stede, og at flere end Halvdelen af de tilstedeværende ere enige i Beslutningen. Til Gyldigheden af de Valg, som Repræsentantskabet har at foretage, fordres ligeledes flere end Halvdelen af de afgivne Stemmer.

Det aarlige Repræsentantskabsmøde skal senest afholdes inden Udgangen af Juli Maaned. Paa dette Møde vælges under Ledelse af Direktionens Formand blandt Repræsentanterne en Formand og en Næstformand for det følgende Aar. Repræsentanternes Formand leder Forhandlingerne i Møderne, som ere offentlige, medmindre $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende Repræsentanter beslutte at afholde Mødet for lukkede Døre.

58. Paa det aarlige Repræsentantskabsmøde aflægges

Direktionen Beretning om Foreningens Virksomhed i det 10. Juli.
forløbne Regnskabsaar og giver Oplysning om den stedfundne
Besigtigelse af Pantar (§§ 19, 52) samt om overtagne eller
nashændede Pantar (§ 37) og om de Tilfælde, hvor der
midlertidig har fundet Bestikkelse af Funktionærer Sted
(§ 74).

Direktionen fremlægger endvidere Regnskabet med Re-
visorernes Bemærkninger og Besvarelsen herpaa samt Af-
skrifter af de i det forløbne Regnskabsaar og senere afgivne
Kvartalsekstrakter. Repræsentantskabet afgiver Decision paa
Regnskabet og meddeler Direktionen Kwittering for rigtigt
Regnskabs Afslæggelse. Der foretages derefter de Valg, som
Repræsentantskabet har at udføre, samt forhandles og af-
gøres de Spørgsmaal, som enten af Direktionen eller nogen
af Repræsentanterne eller Foreningens Medlemmer ere
fremsatte, ligesom de Begæringer om Optagelse i For-
eningen, som maatte være afslaaede, skulle paa vedkommendes
Begæring af Direktionen forelægges det samlede Repræsen-
tantskab til Afgørelse.

Repræsentantskabet bestemmer, hvor vidt de af For-
eningen tilstaaede Laan skulle udbetales i Kasseobligationer
eller i rede Penge (§ 17).

59. Ekstraordinære Repræsentantskabsmøder afholdes,
naar enten Direktionen finder Anledning til at indkalde
saadanne eller det forlanges af en Tredjedel af Repræsen-
tanterne.

60. Direktionen og Repræsentantskabets Formand for-
anstalter Tiden og Stedet for Repræsentantskabsmøderne
kundgjorte i de fire jydskke Stiftsavisser med mindst 3 Ugers
Varjel; ekstraordinære Repræsentantskabsmøder kunne dog i
paatrængende Tilfælde indkaldes med 8 Dages Varjel. Di-
rektionen bør senest 8 Dage, førend Mødet afholdes, med-
dele enhver Repræsentant særlig Underretning derom med
Angivelse af Forhandlingsgenstandene.

10. Juli.

61. De Sager, som nogen Interessent ønsker forelagte Repræsentantskabet i dets aarlige Møde, maa inden 14 Dage før Mødets Afholdelse være anmeldte for Direktionen. Ungaar Forslaget Endringer i Foreningens Statutter, skal det forelægges en Generalforsamling, naar det tiltrædes af en Tredjedel af Medlemmerne paa et beslutningsdygtigt Repræsentantsmøde. I de ekstraordinære Repræsentantskabsmøder kunne kun de Sager, som have foranlediget Mødet, komme under Afgørelse, hvorfra dog Undtagelse kan ske med Samtykke af to Tredjedele af de tilstedeværende.

62. Repræsentantskabet har at tage Beslutning om Planen for Foreningens Virksomhed og i det hele at varetage Foreningens Tarv paa bedste Maade og har navnlig at paase, at Foreningens Statutter overholdes. Det er berettiget til at suspendere Direktionens Medlemmer saavel som Kontroløren, Revisorerne og Burderingsmændene; men hertil udfordres, at to Tredjedele af Foreningens samtlige Repræsentanter have været enige om Beslutningen.

63. Direktionens Medlemmer deltage i Repræsentantskabets Møder og have Stemme ved Afgørelsen lige med Repræsentanterne undtagen i de Sager, hvor der er Spørgsmaal om Ansvar for Direktører eller Valg af Direktører, Kontrolør eller Revisorer.

64. Repræsentanterne deltage hver for sin Kredses Bedkommende med Direktionen i Afgørelsen af de indkomne Begæring om Optagelse i Foreningen. Det paaligger dem at være opmærksomme paa, om de til Foreningen pantsatte Ejendomme tabe i Værdi, og de skulle gøre Indberetning til Direktionen, naar de formene, at en til Foreningen pantsat Ejendom ikke holdes i tilbørlig Stand. De ere pligtige at meddele Direktionen de Erklæringer og Oplysninger, som denne forlanger. Ligeledes have de, hver i

sin Kreds, at deltage i det i § 52 omhandlede Eftersyn af 10. Juli. Foreningens Pantet.

65. Repræsentantskabet udnævner en Kontrolør, som ved Udfærdigelsen af de Obligationer, der udstedes af Foreningen, har at paategne disse og paase, at de for Laan af Foreningen udstedte Panteobligationer foreligge i behørig Orden. Kasseobligationerne ere ikke gyldige mod Foreningen uden Kontrolørens Paategning, hvorom Bemærkning optages i Obligationernes Tekst (jfr. § 41). Valget gælder for 3 Aar.

66. Repræsentantskabet udnævner en fast Revisor, som følger Foreningens daglige Forretninger og foretager den fornødne specielle Revision saavel af Foreningens Regnskabsvæsen som dens Beholdninger af Aktiver og Penge, alt overensstemmende med den for ham udfærdigede Instruks. Valget gælder for 3 Aar.

Desuden vælger Repræsentantskabet hvert Aar paa det ordinære Repræsentantmøde 3 kritiske Revisorer, hvoraf de 2 dog ikke maa være Medlemmer af Repræsentantskabet, til at undersøge Foreningens Beholdninger og, efter at Regnskabet er aflagt og revideret af den faste Revisor, kritisk at gennemgaa dette samt til at gjøre Forslag til Decisionen af de til Regnskabet gjorte Udsættelser.

67. Hver Repræsentantkreds deles i 2 eller flere ikke for vidtstrakte Burderingsdistrikter efter Repræsentantskabets nærmere Bestemmelse. For hvert Burderingsdistrikt vælges 3 Burderingsmænd for et Tidsrum af 3 Aar, dog saaledes, at en af Burderingsmændene aarligt afgaar. Burderingsmændene vælges af Direktionen efter Indstilling af de i Distriktet bosatte Interessenter. Bestemmelse om denne Indstilling tages paa et af Repræsentanten med 8 Dages Varfel i mindst eet af de i Kredsen mest udbredte Blade indbarjlet Møde, der afholdes i Distriktet og ledes af Repræsentanten; dog udfordres, for at Interessenterne kunne

10. Juli. foretage Indstilling, at en Tiendedel og mindst 20 Interessenter ere til Stede paa Mødet.

Stemmeantallet beregnes efter § 73, og maa den indstillede have opnaaet flere end Halvdelen af de afgivne Stemmer. Har han ikke dette, forholdes efter Reglerne i § 56 om bundet Valg.

Hvor der ved Mødet ikke har været en Tiendedel og mindst 20 af Distriktets Interessenter til Stede, eller hvor der i et Distrikt ikke er mindst 20 Interessenter, foretages Valget af Direktionen efter Indstilling af Repræsentanten. I de sidstnævnte Distrikter kunne til Burderingsmænd vælges Mænd, som ikke ere Interessenter.

Vil Direktionen ikke vælge den, der saaledes indstilles til Burderingsmand, beskifter den midlertidigt en anden Burderingsmand, der dog kun fungerer til næste Repræsentantmøde, hvor da Valget foretages af Repræsentantskabet og Direktionen i Forening.

68. Paa de Møder, Repræsentanten efter § 67 afholder i sin Kreds, skal han fremlægge den af Direktionen meddelte Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Regnskabsaar og det offentliggjorte Regnskab samt en Ekstrakt af, hvad der er vedtaget i det aarlige Repræsentantmøde.

I de Burderingsdistrikter, hvor der ikke er mindst 20 Interessenter, kunne disse tilvarfsles til at overvære de fornævnte Møder for der at modtage Oplysning om Beretningen m. v.

69. Burderingsmændene afgive efter deres Ud nævnelse til Direktionen en skriftlig Forsikring, hvori de erklære at ville som retskafne Mænd med Trofast og Samvittighedsfuldhed røgte det dem betroede Hverv, nøje efterkomme de dem givne Forskrifter med Hensyn til Burdering af Ejendomme og stedsø udføre Burderingerne saaledes, som

de træste sig til, om forlanges, at bekræfte med Ed for 10. Juli Retten.

70. Burderingsmændene maa ikke vurdere Ejendomme, der tilhøre Personer, med hvilke de ere beslægtede eller besvognede i op- eller nedstigende Linie eller i første eller anden Sidelinie.

De ere pligtige at foretage Eftersyn af de til Foreningen pantsatte Ejendomme, naar Direktionen maatte forlange saadant.

71. Der skal aarligt afholdes en Generalforsamling af Foreningens Interessenter, i Reglen senest 1 Maaned efter det aarlige Repræsentantmøde. Direktionen og Repræsentantskabets Formand bestemme Tiden og Stedet og bekendtgøre dette med mindst 14 Dages Varjel i de 4 jydste Stiftstidender med Angivelse af de Genstande, som skulle forhandles.

Ekstraordinære Generalforsamlinger kunne forlanges af Direktionen, $\frac{1}{3}$ af Repræsentanterne eller 100 Interessenter. Ekstraordinære Generalforsamlinger saavel som Generalforsamlinger, paa hvilke der forelægges Forslag til Forandringer i Kreditforeningens Statutter, afholdes i Regelen paa det Sted, hvor Foreningen har sit Sæde, og bekendtgøres paa samme Maade som den ordinære Generalforsamling.

72. Paa den aarlige Generalforsamling, der ledes af Repræsentantskabets Formand eller i hans Forsald af Næstformanden, fremlægges Direktionens Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar saavel som det reviderede og deciderede Regnskab og de afgivne Kvartalsekstrakter. Der tages Bestemmelse om de Besværing, der maatte være indgivne om, at der enten af Direktionen eller det samlede Repræsentantskab er nægtet Laansøgere Optagelse i Foreningen, samt om de øvrige Sager, der maatte foreligge. I Tilfælde af, at der er Spørgsmaal om Forandring i
Trettende Hæfte.

10 Juli. disse Statutter saavel som, naar enten Repræsentantskabet har suspenderet nogen af Direktørerne, Kontroløren, Revisorerne eller Vurderingsmændene, og den paagældende forlanger det, eller naar Direktionen tror at burde vægre sig ved at udføre en af Repræsentantskabet tagen Beslutning, uden at Repræsentantskabet, naar saadan Vægring er fremfat, vil forandre sin Beslutning, skal Sagen forelægges en Generalforsamling.

73. Enhver Interessent — Mand eller Kvinde — er berettiget til at møde paa Generalforsamlingen og afgive Stemme. For en umyndig Interessent er den for ham beskikkede Værge stemmeberettiget, og den mindreaarige Interessent kan afgive Stemme i Forening med sin beskikkede Kurator. Ejes en Ejendom af flere, er den af Medejerne, som disse dertil skriftlig bemyndige, stemmeberettiget. Den, der er Interessent for en Hovedstol af 20,000 Kr. eller derunder, har 1 Stemme, og den, der er Interessent for en større Sum, har 1 Stemme for hver fulde 20,000 Kr., som hans skyldige Hovedstol udgør, indtil 5 Stemmer, som er det højeste Stemmeantal, der kan tilkomme nogen Interessent. Enhver Interessent maa for at kunne afgive Stemme paa Generalforsamlingen være personlig til Stede. For at en Generalforsamling kan tage gyldige Beslutninger, maa der i det mindste være saa mange Interessenter til Stede, at de kunne afgive 30 Stemmer. Er der ikke et saadant Antal Stemmer til Stede, berammes en ny Generalforsamling med mindst 14 Dages Varjel, hvorom Kundgørelse under Paaberaabelse af nærværende Paragraf sker paa den i § 71 fastsatte Maade, og denne Generalforsamling er da berettiget til, uden Hensyn til hvor mange Interessenter der møde, at tage Beslutning. Enhver Beslutning af Generalforsamlingen maa, for at være gyldig, være billiget af flere end det halve Antal af de afgivne Stemmer.

74. Med Undtagelse af Direktørerne, Kontroløren, den 10. Juli. faste Revisor og det paa Foreningens Kontor ansatte Personale skulle Foreningens Bestillingsmænd vælges blandt dens Interessenter; jfr. dog § 67.

Naar nogen Bestillingsmand, Direktørerne og Kontorpersonalet undtagne (jfr. §§ 50 og 53), enten maa fratræde uden for sin Tur eller i enkelte Tilfælde er forhindret fra at udføre sin Bestilling, kan Repræsentantskabets Formand i Forbindelse med Direktionen midlertidig beskikke en anden Mand i den paagældendes Sted. I førstnævnte Tilfælde gælder Beskikkelsen dog kun, indtil nyt Valg kan foregaa paa den i Statutterne bestemte Maade.

75. Lønnen for den administrerende Direktør fastsættes til 8,000 Kr. og for de tvende andre Medlemmer af Direktionen til 4,000 Kr. for hver. Forandring heri kan foretages af Repræsentantskabet med Indenrigsministeriets Billigelse.

For Rejser i Foreningens Anliggender uden for Direktionensgrænser tilkommer der Direktørerne samme Befordringsgodtgørelse og Dagpenge, som fastsættes for Repræsentanterne for Rejser udenfor deres Kreds.

Lønnen for Kontroløren og den faste Revisor bestemmes af Repræsentantskabet.

Det Bederlag, der tilkommer Repræsentanterne, de fritte Revisorer og Vurderingsmændene, bestemmes efter Direktionens Indstilling af Generalforsamlingen med Indenrigsministeriets Billigelse.

76. Forandring i disse Statutter kan kun foretages ved Generalforsamlingens Beslutning og træder først i Kraft, naar denne Beslutning er billiget af Indenrigsministeriet.

77. Beslutning om Foreningens Opløsning har først Gyldighed, naar den efter at være vedtagen af en General-

10. Juli. forsamling atter tiltrædes af en i saadant Djemed med mindst 4 Ugers Barfel sammenkaldt Generalforsamling og med $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer og derhos billiges af Indenrigsministeret.

Bed Foreningens Opløsning beles dens Formue og navnlig Administrationsfondens Beholdning imellem Interessenterne i samme Forhold, i hvilket de ere pligtige at deltage i lidte Tab, men ingen Interessent kan ved en saadan Beslutning uden sit Samtykke paalægges at indbetale sin Gæld til Foreningen i kortere Tid, end der hjemles ved hans Forskrivning og Foreningens Statutter, ligesom ei heller nogen Interessent er pligtig i øvrigt at taale nogen Forandring i det Retsforhold, hvori han efter sin Forskrivning og Foreningens Statutter staar til Foreningen.

78. Ved disse Statutter hæves de for Foreningen under 1. December 1851 stadfæstede Statutter og de senere under 18. April 1857, 5. Marts 1859, 21. Maj 1861, 15. Marts 1864, 17. Januar 1870, 20. Januar 1875, 3. Juli 1876, 21. August 1878, 23. Juni 1879, 24. Juni 1882, 7. Juli 1883, 11. Juni 1884, 26. Marts 1887 og 9. September 1889 stadfæstede Statuttillæg.

VI. Midlertidige Bestemmelser.

79. Bestemmelserne i foranstaaende Statutter skulle ikke være til Hinder for, at den Del af Reservecfondens Beholdning for 2., 3. og 4. Series Vedkommende, der overstiger 3 pCt. af den paagældende Series Gæld, anvendes til at dække de Udgiftsbeløb med Renter, som maatte følge af, at de til nævnte Serier hørende 4 pCt.s Kasseobligationer ere konverterede til $3\frac{1}{2}$ pCt.s Rente bærende.

80. De Omkostninger, som Konverteringen af 2., 3. og 4. Series Kasseobligationer fra 4 pCt. til $3\frac{1}{2}$ pCt. har medført, og som forstudsvis udredes af hver Serie for sig, skulde refunderes vedkommende Serie af dens Interessenter i Forhold til deres Restgæld og i Henhold til det særlige Regnskab, som herfor bliver at føre, derved, at Interessenterne i disse Serier, saa længe indtil den Del af Omkostningerne, som ikke dækkes af Reserverfondene efter forrige Paragraf, er afviklet, svare den nuværende aarlige Ydelse af $4\frac{1}{2}$ pCt.

For saa vidt et Laans Restgæld maatte blive indfriet, forinden den til samme svarende Konverteringsgæld er fuldstændig dækket, skal den ved Indfrielsen endnu resterende Del af denne Gæld betales kontant, og den til Foreningen udstedte Panteobligation kan ikke fordres tvivleret for dens Restpaalydende, forinden saadan Betaling er præsteret.

81. Af Foreningens 2., 3. og 4. Serie skal der til Konverteringens Gennemførelse kunne optages de fornødne Laan.

Viborg, den 10. Juni 1891.

Esmann.

A. Neergaard.

H. C. Nyholm.

Føraustaaende reviderede Statutter for Kreditforeningen af nydsste Landejendomsbesiddere, der træde i Stedet for de under 1. December 1851 approberede Statutter og de dertil sig sluttende senere Tillæg, stadfæstes herved i Henhold til Loven af 20. Juni 1850.

Hvilket herved i Overensstemmelse med bemeldte Lovs § 5 bringes til offentlig Kundskab.

10. Juli. **Judenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Aarhus Amt) ang. **Skolelæreres med flere Bestillingsmænds Udelukkelse fra at konkurrere til Præmie for ypperlig Dyrkning af Huslodder.**

..... at Ministeriet ikke kan anse Skolelærere for berettigede til for Dyrkning af Skolelodden at erholde Andel i det Beløb, der af Staten gennem Landboforeningerne aarlig uddeles som Præmier for ypperlig Dyrkning af Huslodder. — Det samme gælder endvidere Bestyrere af kommunale Forsørgelsesanstalter og lignende Bestillingsmænd for de Lodder, der ere tillagte dem i Følge deres Bestilling.

11. Juli. **Justitsmin. Str.** (til Politimesteren i Nørhald m. fl. Herreder) ang. **Kommanditselskabs Firma.**

I Anledning af den af Hr. Overaudtøren under 27. Maj d. A. udfærdigede Bekendtgørelse angaaende en til Handelsregistret modtagen Anmeldelse om Firmaet „Odum Kolonial- og Produkthandel ved N. Andersen Ladefoged & Co., begrænset“, undlader man ikke at gøre opmærksom paa, at der i et Kommanditselskabs Firma ikke tør findes Ordet „begrænset“ eller lignende Tilførsler, som forudsætte, at der ikke i Selskabet findes nogen fuldt ansvarlig Deltager.

11. Juli. **Justitsmin. Str.** (til Birkedommeren i Hørs-holm Birk) ang. **Forandring af et Firmaanavn, der er anmeldt i Henhold til Firmalovens § 37.**

I Anledning af den af Hr. Kammerjunkerens under 4. j. M. udfærdigede Bekendtgørelse angaaende en til Handelsregistret modtagen Anmeldelse om, at det i sin Tid i Medfør af Firmalovens § 37 anmeldte Firma „Koejoed

& Drnstrup, begrænset" er forandret til „Roefoed og Svendsen, begrænset“, undslader man ikke at gøre opmærksom paa, at Firmanavne, der alene have deres Hjemmel fra Bestemmelserne i Fimalovens § 37, ikke kunne forandres uden samtidig at bringes i Overensstemmelse med de almindelige Forrifter i Fimalovens § 9 ff.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over 17. Juli. Maribo Amt) ang. Uddedelsen af Omkostningerne ved Udsendelse af Baade og Mandskab fra Rylsbing til Mllev Strand i Anledning af tre Skibes Stranding derstedes.

..... at de nævnte Udgifter ikke kunne falde Statskassen til Last, hvorimod man maa holde for, at de i Medfør af Lov Nr. 71 indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor Kjøbenhavn af 4. Februar 1871 § 16 ville være at afholde af Amtsrepartitionsfonden.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over 22. Juli. Svendborg Amt) ang., hvorvidt Bestemmelsen i Bygningsloven for Kjøbstæderne af 30. December 1858 § 15, 3. Punktum, kan bringes til Anvendelse paa nogle før Lovens Emanation paa Bjækkelag opførte Skorstene.

..... at der ikke i Lovens § 32 haves Hjemmel til at fordre saadanne ældre Skorstene ændrede i Overensstemmelse med de nævnte Forrifter.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over 25. Juli. Svendborg Amt) ang. Forbud mod Brug af Mælk fra

25. Juli. en Kvægbesætning, i hvilken der er udbrudt Miltbrand.

..... at det ikke har været nødvendigt, saaledes som det er flet i det foreliggende Tilfælde, at forbyde al Brug af Mælk fra Besætningen, hvorimod det vilde have været tilstrækkeligt at forbyde økonomisk Anvendelse af Mælken fra de syge Dyr.

25. Juli. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Ribe Amt) ang. offentligt Tilsyn i Aaledning af miltbrandartet Rosen i en Svinebesætning.

..... at Politimesteren i det foreliggende Tilfælde i Stedet for overensstemmende med Dyrlægens Indstilling at stille Svinebesætningen alene under offentligt Tilsyn, har stillet hele Husdyrbesætningen under saadant Tilsyn, hvad selvfølgelig ikke har været nødvendigt i Aaledning af den her omhandlede Sygdom, hvoraf kun Svin kunne angribes.

25. Juli. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang., om en Købstadmøller uden Borgerstab som Købmand er berettiget til at forhandle udenlandsk Hvedeklid og Boghvedegrøn samt Mais og Risfodermel.

..... at Ministeriet maa holde for, at det rejste Spørgsmaal i Henhold til § 3 i Lov angaaende Handel med Kornvarer og Brød af 15. April 1854 maa besvares bekræftende, for saa vidt Hvedeklid og Boghvedegrøn angaar, men at det samme ikke gælder om Mais og Risfodermel; om det nemlig end — som udtalt i Indenrigsministeriets Skrivelse Nr. 84 af 7. Marts 1891 (i

Ministerialtidenden)*) — forholder sig saa, at Bestemmelserne i fornævnte Lov angaa saavel udenlandske som indenlandske Kornvarer, kan Loven dog ikke antages at have andre udenlandske Kornsorter for Dje end saadanne, som ogsaa dyrkes her i Landet, og hvad særlig Risfodermel angaar, maa bemærkes, at Ris altid i Næringslovgivningen er bleven betragtet som en under den bundne Handelsnæring henhørende Kolonialvare. 25. Juli.

Bekendtgørelse om, at de i Lov, indeholdende Bestemmelser angaaende Forvaltningen af Umyndiges Midler, af 26. Mai 1868 § 1, jfr. allerhøjeste Resolution af 5. August 1851, nævnte Afgifter af de Henter, som af Overformynderiets indenbys Afdeling udbetales eller oplægges, fra og med den 1. Oktober d. A. opkræves med deres fulde Beløb. (Justitsministeriet.) 30. Juli. Nr. 122.

Indm. Saml. pag. 144.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skoledirektionen for Mols m. fl. Herreder) ang., at Skoledirektionen ikke kan anses for bunden til Skolekommissionen ved Overdragelsen af Tilsynet med privat underviste Børns Undervisning efter Anordning af 29. Juli 1814 f. L. § 18. 4. Aug.

I et hertil indsendt Andragende have de valgte Medlemmer af Skolekommissionen i N. N. Kommune, som Direktionen bekendt, besværet sig over, at Skoledirektionen i Medfør af § 18 i Anordning af 29. Juli 1814 for

*) Se paa sit Sted foran.

4. Aug. Landet har meddelt Autorisation af den Undervisning, som Gaardbestyrer N. N. lader sine Børn blive til Del i Hjemmet ved en Lærerinde, paa den Betingelse, at Stedets Sognepræst fører Tilsyn med Undervisningen og finder den tilstrækkelig, idet Andragerne formene, at dette Tilsyn burde have været overdraget til Skolekommissionen og ikke til Sognepræsten alene.

Foranlediget heraf skal Ministeriet efter Modtagelsen af Direktionens Erklæring af 14. f. M. meddele, at man ikke kan give Klagerne Medhold i deres Besværing, da Direktionen ikke kan anses for bunden til Skolekommissionen ved Overdragelsen af det her omhandlede Tilsyn.

7. Aug. Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskoppen over Sjællands Stift) ang. en Sognepræsts Børging ved at autorisere Studsmaalsbøger for Børn af Baptister.

.....tilkendegive Sognepræst N. N., at det i Medfør af Thyndeloven af 10. Mai 1854 § 52 paa-hviler ham som Sognepræst at foretage saadanne Autorisationer.

10. Aug. Indenrigsmin. Str. (til Overpræsidenten i Kjøbenhavn) ang. Stadfæstelse af et Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender vedrørende de af Alderdomsunderstøttelsesloven flydende Forretninger.

Efter Hr. Overpræsidentens i Skrivelse af 1. d. M. derom gjorde Indstilling stadfæster Ministeriet herved, som Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns

kommunale Muliggender af 30. December 1857, følgende af 10. Aug. Kjøbenhavn's Kommunalbestyrelse vedtagne Bestemmelser:

„Foruden Bestyrelsen af det almindelige Fattigvæsen, med hvad dertil hører, henlægges der endvidere under Magistratens 3. Afdeling de Forretninger, der nødvendiggøres ved Loven af 9. April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige Trængende udenfor Fattigvæsenet.“

**Bekendtgørelse om Forandring i Tariffen for 11. Aug.
Købstædernes almindelige Brandforsikring. (Justits- Nr. 125.
ministeriet.)**

I Henhold til Lov af 14. Maj 1870 § 2 har Justitsministeriet meddelt Samtykke til følgende af Repræsentantskabet for Købstædernes almindelige Brandforsikring vedtagne forandrede Affattelse af § 6 i den under 7. August 1876 udfærdigede Tarif for bemeldte Brandforsikring, hvorefter bemeldte Paragraf herefter affattes saaledes:

„For enhver i Halvaarets Løb tegnet ny Forsikring eller Omforsikring erlægges som Kontingent 1 Kr., med et Tillæg, beregnet af Forsikringssummen for den eller de Bygninger med Tilbehør, som have været undergivne Vurdering, af 50 Ore for hvert fulde Tusinde Kroner, som Summen overstiger 2,000 Kr. indtil 10,000 Kr., og 25 Ore for hvert overstydende 1,000 Kr. — Ved de almindelige Omvurderinger efter Vedtægtens § 37, 2. Stykke, bliver dog intet saadant Kontingent at beregne.

For Indtegning til Forsikring mod Sprængningsffade erlægges det halve af denne Afgift.

Dette Ekstratillæg erlægges til den først paafølgende

11. Aug. 1. April eller 1. Oktober i Forbindelse med Ejenndommens øvrige Kontingent“.

Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1. Oktober 1891.

12. Aug. **Bekendtgørelse ang. Toldgodtgørelse for Sukker Nr. 126. og Sirup, som udføres. (Generaldirektoratet for Skattevæsenet.)**

I Henhold til § 26 i Lov om Told- og Skibsafgifterne af 4. Juli 1863 bekendtgøres herved, at som Følge af Lov om Ændringer i Lovgivningen om Told- og indenlandssk Koesukkerafgift af 1. April d. A. fastsættes Toldgodtgørelsen for Sukker og Sirup, der udføres til fremmed eller toldfrit Sted, fra den 1. Oktober d. A. at regne og indtil videre saaledes:

- a) for Kandis samt Sukker i hele eller sønderflaaede Toppe, Plader, Rager eller deslige, uden Hensyn til Farven; fremdeles for hvidt pulveriseret Sukker, der er lysere end den Toldstederne i Henhold til Indførselstoldtariffen oversendte Regelsprøve, som nærmest svarer til Amsterdammers Standardprøve Nr. 18, 1 Pd. 3 Dre;
- b) for Sirup, 1 Pd. 1 Dre.

Den i ovenangførte § 26 nævnte mindste Udførselsmængde, hvorfor Godtgørelse kan udbetales, vil være henholdsvis 67 Pd. af de ovenfor under a nævnte Sukkere og 200 Pd. af Sirup. Godtgørelsen skal være krævet inden fire Uger fra Udførselen.

12. Aug. **Justitsmin. Cirk. (til samtlige Udskrivningschefer og Mønstringsbestyrere) ang. Foranstaltninger til Sifring af det ved Mobilisering af Hær og**

Flaade til Overførelse af Værnepligtige m. m. nød- 12. Aug. vendige, fuldt bemandede Dampskibsmateriel

For at kunne sikre sig det ved Mobilisering af Hær og Flaade til Overførelse af værnepligtige m. m. nødvendige fuldt mobile, altsaa fuldt bemandede Dampskibsmateriel er der ved Forhandling mellem Justitsministeriet og de tvende militære Ministerier blevet fastsat følgende Regler:

Naar Mobiliseringsordre er udstedt, paahviler det Chefen for Søtransportvæsenet uopholdeligt pr. Telegram at meddele samtlige Mønstringsbestyrere, hvilke Dampskibe han har engageret til Søtransporttjeneste. Denne Meddelelse vil være at betragte som en Tilfendegivelse om, at de opgivne Dampskibes Besætninger foreløbigt skulle forblive uberørte af al Indkaldelse.

Det paahviler enhver Fører af de til Søtransporttjeneste engagerede Dampskibe ved første Lejlighed, der tilbyder sig, og senest uopholdelig efter at hans Skib er udgaaet af Søtransporttjeneste, ved Henvendelse til nærmeste Mønstringsbestyrer at skaffe sig Oplysning om, hvilke af hans Besætning der ere indkaldte, og samtidig modtage Indkaldelsesordre for disse.

Naar et Skib udgaar af Søtransportvæsenets Tjeneste, skal Føreren uden Ophold lade de indkaldte af hans Besætning afgaa, medgivende hver af dem foruden Indkaldelsesordren tillige et i en nærmere bestemt Form affattet Bevis for, at den paagældende til den i Beviset opgivne Dag har været i Søtransportvæsenets Tjeneste.

**Anordning ang. Tillæg til Anordning af 6. 17. Aug.
September 1888 om Behandlingen af Postfor- Nr. 130.
sendelser til og fra Stats- og kommunale Myndig-
digheder. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 165.

22. Aug.

Indenrigsmin. Efr. (til Amtmanden over Frederiksborg Amt) ang., hvorvidt Begæringer om Alderdomsunderstøttelse skulle være ledsagede af Fødsels- og Straffeattester.

Under Henvisning til, at det i Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet af 9. April d. A. § 3 blandt andet er bestemt, at Begæringen om saadan Understøttelse „skal være ledsaget af de Legitimationspapirer og øvrige Bevisligheder, som Andrageren kan fremskaffe“, har Sogneraadet for Åsminderød-Grønholt Kommune i det med Amtets behagelige Skrivelse af 30. j. M. hertil indsendte Andragende forespurgt, om det kan forlanges, at deslige Begæringer skulle være ledsagede af Fødselsattester og Straffeattester, og om de i modsat Fald af Kommunalbestyrelserne kunne afvises og eventuelt henlægges.

Næst i denne Anledning at bemærke, at den omhandlede Bestemmelse i Loven af 9. April d. A. er at forstaa saaledes, at Begæringen om Alderdomsunderstøttelse skal være ledsaget af de Bevisligheder, som det efter de foreliggende Forhold med Billighed kan forlanges, at Andrageren selv fremskaffer, skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at, medens Fødselsattester som Regel maa medfølge, vil der ikke kunne stilles Fordring om, at Andrageren skal fremskaffe egentlige Straffeattester, men Kommunalbestyrelserne maa, naar de anse saadanne for nødvendige, selv foretage Skridt til deres Tilvejebringelse. At disse og lignende Attester skulle meddeles uden Betaling, naar de direkte rekvireres af de kommunale Myndigheder til Brug ved deres Undersøgelser i Anledning af fremkomne Begæringer om Alderdomsunderstøttelse, følger ligefrem af Bestemmelsen i Lovens § 4, men det samme synes i øvrigt ifølge bemeldte Bestemmelse at maatte være Tilfældet, selv om vedkommende Attest rekvireres af Andrageren, naar denne kan godtgøre,

at den kommunale Myndighed har forlangt dens Tilvebringelse til Sagens Afgørelse. 22. Aug.

Om at afvise eller at henlægge en Begøring, der efter Kommunalbestyrelsens Skøn ikke er behørig dokumenteret, vil der ordentligvis ikke kunne være Spørgsmaal; Kommunalbestyrelsen maa i saadanne Tilfælde henlede vedkommendes Opmærksomhed paa, hvilke yderligere Attester og Oplysninger det efter sammes Formening maa paahvile ham at tilvejebringe, og Sagens Afgørelse vil da kunne stilles i Vero, indtil det manglende foreligger, for saa vidt det da ikke ved Sagens Indankning for højere Myndighed maatte blive paalagt Kommunalbestyrelsen selv at foretage det fornødne til Oplysningernes Tilvejebringelse.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Odense Amt) ang. Repræsentationen af tre med en Købstad forbundne Landdistrikter ved Afgørelse af Sager om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet. 22. Aug.

Under Henvisning til, at det af Odense Byraad er besluttet, at Sager om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet i Medfør af Lov af 9. April d. A. skulle afgøres i det samlede Byraad, som i dette Djemed tiltrædes af Repræsentanter for de tre Landdistrikter, der med Hensyn til Fattigvæsenet ere forbundne med Odense Købstad, har Amtet i behagelig Skrivelse af 13. f. M. begært Ministeriets Resolution for, hvor vidt disse Repræsentanter, saaledes som af Byraadet forment, skulle være de samme, som i Medfør af § 15 i Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. v. af 26. Maj 1868 ere valgte for Distrikterne til Medlemmer af Byraadet i Fattigvæsensanliggender, eller om der kan vælges særlige Medlemmer for Landdistrikterne til at tiltræde Byraadet i de omhandlede Sager.

22. Aug. Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Købstadkommunallovens § 15 forudsætter, at et Landdistrikt i de almindelige Anliggender, det har tilfælles med vedkommende Købstad, kun i Byraadet kan være repræsenteret af et enkelt Medlem, og at der derfor maa gives Odense Byraad Medhold i den af samme hævdede Opfattelse af Forholdet.

24. Aug. **Bekendtgørelse ang. Udtagelse fra Bestemmel-**
 Nr. 131. **sen i Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts**
1889 § 7, sidste Stykke. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 166.

24. Aug. **Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over**
Odense Amt) ang., i hvilket Forhold Landdistriktet
skal bidrage til de det i Forening med Kjøbstaden
paahvilende Udgifter til Alderdomsunderstøttelse til
værdige trængende udenfor Fattigvæsenet, jfr. Lov
af 9. April 1891.

..... at det Forhold, i hvilket Landdistriktet skal bidrage til de nævnte Udgifter, maa fastsættes paa den i Lov om Købstadkommunernes Styrelse af 26. Maj 1868 § 15 angivne Maade, nemlig af Byraadet og Amtsrådet i Forening, saaledes at denne Fastsættelse gælder for den tilbagestaaende Del af det Treaar, for hvilket den nuværende Fordelingsnorm med Hensyn til de øvrige for Købstaden og Landdistriktet fælles Udgifter er gældende, og at Ministeriet derfor i Overensstemmelse med sidstnævnte Bestemmelse ikke kan finde Anledning til at udtale sig om de ommeldte Spørgsmaal, forinden det maatte vise sig, at Byraad og Amtsråd ikke kunne komme til Enighed.

Judenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Ring- 24. Aug.
kjøbing Amt) ang. **Opholdskommunens Forpligtelse**
til at udrede Alderdomsunderstøttelsen.

I det med Amtets Skrivelse af 29. f. M. hertil indsendte Andragende har Rindom Sogneraad forespurgt, hvor vidt det paahviler Rindom eller Stabil Kommune i Medfør af Lov af 9. April d. A. angaaende Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet at udrede saadan Understøttelse til N. N., om hvem det er oplyst, at han er 77 Aar gammel, at han er forsørgelsesberettiget i Stabil, men opholder sig i Rindom Kommune, samt at han siden den 1. Februar d. A. har modtaget Fattigunderstøttelse fra sin Forsørgelseskommune gennem Rindom Sogns Fattigvæsen.

I Anledning heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at Ministeriet med Amtet maa være enig i, at det under Forudsætning af, at den paagældende Person i øvrigt opfylder Betingelserne for Afgang til Alderdomsunderstøttelse, maa paahvile Rindom Kommune som Opholdskommune at udrede Understøttelsen, saaledes at bemeldte Kommune i Henhold til Lovens § 7 har Krav paa at erholde tre Fjerdedele af de anvendte Bekostninger refunderede af Stabil Kommune.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Biskop= 25. Aug.
perne) ang., at Præsterne ikke kunne tillade Lægprædikanter at tale ved den offentlige Gudstjeneste.

Uf en Indberetning derom fra en Biskop erfares det, at en Sognepræst paa Landet har efter foregaaende Bekendtgørelse i Aviserne ladet en Indremissionær fra Kjøbenhavn tale i Kirken efter Sognepræstens Prædiken, men inden Gudstjenestens Afslutning. I Anledning heraf har Ministeriet

25. Aug. Dags Dato anmodet Biskoppen om at tilkendegive den paa-gældende Sognepræst, at han har været aldeles uberettiget til at tillade en Lægprædikant at tale ved Menighedens ordi-nære Gudstjeneste, eftersom Præsternes Bemyndigelse til at tilstede Mænd, der ikke have Udgang til Prædikestolen, at tage Ordet i Kirken indskrænker sig til gudelige Forsamlinger (se Lov af 25. Marts 1872 § 11, jfr. Ministeriets Skrivelse af 17 August s. N.), hvorhos man i øvrigt har ladet Præsten meddele en alvorlig Advarsel.

Da det imidlertid isølge Biskoppens Indberetning maa antages, at saadanne Tilfælde som det omhandlede, om end sjældne, dog ikke ere aldeles ukendte, skulde Ministeriet i Be-tragtning af, at det ikke bør taales, at der vilkaarligen fore-tages Afvigelser fra den Form og Karakter, som den kirkelige Lovgivning og Tradition hjemler Menighedens almindelige Gudstjeneste i vor Folkekirke, tillige herved tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om behagelig at paalægge Provsterne i det Dem betroede Stift at vaage over, at Præsterne ikke tilstede Lægprædikanter at tale ved den offentlige Gudstjeneste.

26. Aug. **Indenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Præstø Amt) ang., hvorvidt Alderdomsunderstøttelse i Henhold til Lov af 9. April 1891 kan udbetales forud for et Kvartal ad Gangen, samt om der til Hjemførsel af Brændsel til de understøttede kan ud-skrives Sognerejser, saaledes at ingen Udgift hertil kan erholdes refunderet af Forsørgelseskommunen eller af Statskassen.

..... at det første Spørgsmaal ikke lader sig besvare i den Almindelighed, hvori det er stillet, men at dets Afgørelse maa bero paa de i ethvert enkelt Tilfælde foreliggende Forhold, j. Eks. om Understøttelsen kun tilsigter

at afhjælpe en rent midlertidig Trang, eller om Trangen er 26. Aug.
 begrundet i mere vedvarende Marsager, om det maa anses
 rettest, at Understøttelsen ydes i Penge eller i Naturalier,
 om Huslejhjælp alene er tilstrækkelig, eller om yderligere
 Understøttelse er fornøden osv. Naar der er Tale om en
 fast aarlig Pengeunderstøttelse, turde der i øvrigt ikkun aldeles
 undtagelsesvis være Anledning til at udbetale den for mere
 end højest en Maaned ad Gangen, medens derimod f. Eks.
 Huslejhjælp i mange Tilfælde maa betales kvartalsvis eller
 endog halvaarsvis forud efter de forskjellige Steders Skik
 og Brug.

Hvad angaar det andet af de af Amtet rejste Spørgs-
 maal, bemærkes, at dette maa besvares bekræftende, idet der
 i jørgen Lovens § 5, 2. Stykke, er hjemlet Kommunalbestyrel-
 serne Ret til at udskrive Sogueresjer til de i Loven omhand-
 lede trængende i samme Omfang og efter samme Regler som
 til trængende i Almindelighed. At der ikke for en som
 Pligtarbejde præsteret Kørsel af vedkommende Opholdskom-
 mune kan beregnes noget Vederlag, der skulde kunne fordres
 refunderet, er en Selvfølge, men det samme maa gælde, selv
 om det i en Kommune i Medsør af § 17 i Lov om Land-
 kommunernes Styrelse m. v. af 6 Juli 1867 maatte være
 bestemt, at Pligtarbejdet for det enkelte Aar skal bortfalde
 og skal udsøres ved lejede Folk for Kommunens Regning;
 thi i Forholdet mellem Opholdskommunen paa den ene Side
 og Forsørgelseskommunen eller Statskassen paa den anden
 Side maa den lovheimlede Ret til at udskrive Pligtarbejde
 for saa vidt tillige anses for en Pligt, som det over for Op-
 holdskommunen, der har betalt for en Understøttelse, som
 ikke behøvede at have medført Udgift for Kommunens Kasse,
 maa kunne gøres gældende, at de afholdte Udgifter have
 været usornødnede og som Følge heraf ikke kunne være Gen-
 stand for Refusion.

26. Aug. Samme Betragtning maa derhos efter det øvrige Indhold af Lovens § 5, 2. Stykke, føre til, at der for Bederlag til Læge og Jordemoder til de her omhandlede trængende ikke under den i Lovens § 8 ommeldte Post i Kommunens Regnskab kan føres til Udgift et større Beløb, end vedkommende Embedslæge eller Distriktsjordemoder efter de gældende Regler vilde kunne have fordret for Hjælp, ydet til trængende i i Almindelighed, og at der ikke heller for Begravelshjælp vil kunne beregnes større Betaling, end Begravelsen koster, naar Kommunen fuldt ud benytter sig af de Fordele, som Lovgivningen hjemler ved Begravelser for Fattigvæsenets Regning (Forordning af 24. September 1708 II. § 23, hvorefter, naar en fattig dør, „Bymændene“ omsonst skulle kaste Graven og bære ham til Jorden, og Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April d. A. § 44 sidste Stykke, hvorefter der ved Begravelser, der ske for Kommunens Regning, ingen Betaling erlægges til Præsten, Kirkebetjenten eller Kirken).

26. Aug. **Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Maribo Amt) ang. Virkningen af Hjælp til Konfirmationsudstyr, tilstaaet fattige Folks Børn af Kommunekassen.**

Under Henvisning til, at Sogneraadet for N. N. Kommune hidtil aarligt af Kommunekassen som Hjælp til Konfirmationsudstyr har tilstaaet fattige Folks Børn mindre Beløb, der vel have været opførte i Kommuneregnskaberne under Udgifterne til Fattigvæsenet, men dog ingen Sunde ere blevne betragtede som Fattighjælp med dertil knyttede Virkninger, har bemeldte Sogneraad i det med Amtets Skrivelse af 28. f. M. fremsendte Andragende forespurgt, om en slig Understøttelse kan være til Hindrer for, at der tilstaaes vedkommende Forældre Alderdomsunderstøttelse i

Medsjør af Lov af 9. April d. A., naar Betingelserne herfor 26. Aug. i øvrigt ere til Stede.

Bed at forelægge Ministeriet denne Sag har Amtet for sit Vedkommende blandt andet bemærket, at det er samme bekendt, at der i flere andre Kommuner i Amtet uddeles lignende Understøttelser til Konfirmationshjælp, og at det foreliggende Spørgsmaals Afgørelse derfor har mere almindelig Interesse.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at man med Amtet maa være enig i, at Understøttelser af den omhandlede Art, der hverken ere tilstaaede eller modtagne som Fattighjælp, ikke kunne betage Modtagerne Udgangen til Alderdomsunderstøttelse, men at man i øvrigt maa holde for, at det er utilstedeligt af Sognekommunernes Kasse at udrede de paagældende Understøttelser paa Vilkaar af, at der ikke med dem skal være forbundne de almindelige af Fattighjælp flydende Virkninger.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Biskop- 27. Aug perne) ang. Benyttelsen af Faner eller Musikkorps ved Begravelser.

I Anledning af, at der til Ministeriet jævnlig indkommer Forespørgsler om, hvorvidt det er tilladt at benytte Faner eller særegne Musikkorpsers Assistance ved Begravelseshøjtideligheder i Kirken eller paa Kirkegaarden, skulde man, efter at denne Sag har været Genstand for Behandling i det kirkelige Raad, tjenstligt anmode Deres Højærværdighed om behagelig at tilkendegive Præsterne i det Dem betroede Stift, at det følger af Præstens i Lovgivningen, jfr. Lov om Brugen af Kirkerne af 25. Marts 1872 § 11, udtrykkelig anerkendte Ansvar for, at de kirkelige Handlinger i Kirken og paa Kirkegaarden udføres med

27. Avg. **Sømmelighed og Orden**, at hverken Faner eller ekstraordinær Musik maa kunne benyttes ved Begravelser i Kirke, i Ligkapel eller paa Kirkegaard, uden at vedkommende forud have erhvervet Præstens Tilladelse dertil, hvilken derhos bliver at søge i betimelig Tid, senest Dagen forud, og at slig Tilladelse ikke bør gives, hvor Forholdet er det, at Benyttelsen af den paagældende Musik eller vedkommende Faner maatte berygtes at ville forarge, eller i alt Fald forstyrre Deltagerne i den kirkelige Handling, saa at den rolige og andægtige Stemning, som denne forudsætter, hindres derved.

7. Sept. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til en Rektor) ang. Forstaaelsen af Udtrykket „Embedsforflyttelse“ i Ministeriets Cirkulære af 1. Marts 1890 som fritagende for Betaling af Skolevidnesbyrd.**

..... at der herunder indbefattes ethvert Tilfælde, hvor en Embedsmand skifter Bopæl for at overtage et Embede paa et andet Sted i Landet, eller hvor en privat Mand beskikkes til et Embede og i denne Anledning maa flytte til en anden Landsdel.

8. Sept. **Bekendtgørelse om, at Lov om Undersøgelse af Nr. 137. Levnedsmidler m. m. af 9. April d. A. træder i Kraft den 1. Oktober d. A., m. m. (Justitsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 148.

8. Sept. **Bekendtgørelse om Politiets Virksomhed med Hen- Nr. 138. syn til Udtagelse af Prover af Levnedsmidler til Undersøgelse. (Justitsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 149.

**Bekendtgørelse ang. Indførsel af Flæsk og andre 8. Sept.
raa Produkter af Svin fra de forenede Stater af Nr. 139.
Nordamerika. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 150.

**Anordning ang. Forandring i Anordning af 6. 10. Sept.
September 1888 om Behandlingen af Postforsendel- Nr. 142.
ser til og fra Stats- og kommunale Myndigheder.
(Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 151.

**Justitsmin Cirk. (til samtlige Amtmænd og 10. Sept.
Politimyndigheder) ang. Afholdelsen af Udgifterne
ved Forbryderes Udlevering imellem Danmark og det
tydske Rige.**

Efter at der imellem den danske og den tyske Regering har været ført Forhandlinger om Afholdelsen af Udgifterne ved Forbryderes Udlevering imellem Danmark og det tyske Rige, er der truffet Overenskomst om en saadan Ordning af det paagældende Forhold, at Omkostningerne ved Efterjøgelse, Paagribelse, Fængsling og Transport af Forbrydere indtil den danske henholdsvis tyske Grænse eller indtil vedkommende danske henholdsvis tyske Udsibningshavn bæres af den Stat, til hvilken Begæringen om Udlevering er rettet, hvorimod Omkostningerne ved Forbryderes Transport til Søs samt Udgiften ved Transport gennem et af Rigerne af Forbrydere, udleverede af en tredje Stat, bæres af den Stat, som har begæret Udleveringen.

**Generaldirektor. for Skattev. Str. (til en Amts- 10. Sept.
forvalter) ang., hvilke Gebyrer der bør beregnes for**

10. Sept. **Hartfornssattester og Udskrifter af Matrikulen, udfærdigede af en Amtstue.**

I Anledning af en fra N. N. Amtstue indkommen Forespørgsel om, hvilke Gebhæver der bør beregnes for Hartfornssattester og Udskrifter af Matrikulen, udfærdigede af Amtstuen, har Generaldirektoratet udtalt, at der savnes Hjemmel til at anvende Reglerne i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 15. Oktober 1874 om Betalingen for Kopier af de i Indenrigsministeriet beroende, Matrikulen vedrørende Dokumenter paa de af Amtstuerne udfærdigede Udskrifter og Attester, hvorimod der med Hensyn til disse i Overensstemmelse med Rentekammer-Cirkulære af 7de Oktober 1843 § 4, Indenrigsministeriets Skrivelse af 18de Juni 1863 (Departementstidende S. 501) og Generaldirektoratets Skrivelse af 27. Marts 1873 (Min. Tid. f. A. Nr. 47) vil være at forholde saaledes, at Hartfornssattester angaaende en Ejendoms nuværende Skyldfæstning, der udfærdiges efter Rekvifition af en Landinspektør til Brug ved Udskykning, skulle udfærdiges uden Betaling, at der i øvrigt for Hartfornssattester angaaende en Ejendoms nuværende Skyldfæstning kun kan beregnes 41 Ore pr. Ark, og at der for andre Udskrifter af Matrikulen, herunder Udskrifter, der udvise Anførelsen i 1844 tillige med de senere stedsfundne Forandringer, kun beregnes 1 Kr. pr. Ark, saaledes at, hvad der er mindre end 1 Ark, regnes for et helt Ark, hvorhos man har tilføjet, at Amtstuen maa være berettiget til at forlange, at Landinspektørerne straks ved Rekvifitionen af Hartfornssattester opgive, at de af dem skulle benyttes til Brug ved Udskykning, idet de i modsat Fald maa betale Attesterne med 41 Ore pr. Ark.

10. Sept. **Allerb. Reskr. (til Biskoppen over Sjællands Stift) ang., at der maa tillægges dem, der for**

Fremtiden blive Enke efter residerende Kapellaner i 12. Sept. Kjøbenhavn, Entepension af Kaldet. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 151.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Hjør: 15. Sept. ring Amt) ang., hvorvidt en Bedtægt angaaende Udførelsen som Naturalarbejde af Snekastningen paa en Kjøbstads offentlige Beje og Gangstier kan baseres paa andre Regler for Arbejdets Fordeling end de i Lov 9. April 1891 §§ 4—14 foreskrevne med Hensyn til Snekastningen i Landkommunerne.

..... at det saaledes rejste Spørgsmaal efter Ministeriets Formening maa besvares bekræftende.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Præstø 15. Sept. Amt) ang. Forstaaelsen af Overgangsbestemmelsen i Loven om Alderdomsunderstøttelse af 9. April 1891 § 2.

Bed Skrivelse af 26. f. M. har Amtet forelagt Ministeriet det hermed tilbagefølgende Andragende, hvori Enken M. N. af N. N., der er født i 1827, bevræder sig over, at Storehedinge Landsogns Sogneraad har nægtet hende Alderdomsunderstøttelse i Henhold til Lov Nr. 69 af 9de April d. A. paa Grund af, at der i 1885, medens hendes Mand endnu levede, er tilstaaet ham Fattighjælp.

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning tjenstligt melde, at der ved den i Lovens § 2 in fine indeholdte Overgangsbestemmelse maa antages at være tilfugt at stille de Personer over 60 Aar, som paa det Tidspunkt, da Loven træder i Kraft, nyde eller have nydt Under-

Trettende Hæfte. 12

15. Sept. Støttelse af Fattigvæsenet, paa samme Maade som, om Loven havde været gældende, da Understøttelsen blev dem ydet, og at det saaledes ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvor vidt deslige Personer nu have Krav paa Alderdomsunderstøttelse, maa komme an paa, om den tidligere modtagne Fattighjælp under den nævnte Forudsætning kunde have været forlangt som Alderdomsunderstøttelse.

Da nu i det foreliggende Tilfælde Andragerindens Mand er født i Maret 1822 og saaledes var over 60 Aar, da han i 1885 modtog Understøttelse af Fattigvæsenet, vil denne ikke over for ham — og altsaa heller ikke over for hans Hustru — kunne betragtes som Fattighjælp, saafremt han den Gang i øvrigt opfyldte Betingelserne for Opnaaelse af Alderdomsunderstøttelse; for saa vidt dette har været Tilfældet, vil der ikke nu kunne nægtes hende Understøttelse af den Grund, at hun i 1885 endnu ikke havde fyldt sit 60de Aar.

18. Sept. **Lov om, at de islandske Love herefter kun skulle udgaa paa Islandsk.** (Ministeriet for Island.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Altinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke Stadfæstet følgende Lov:

1. De af Altinget vedtagne, af Kongen stadfæstede Love udgaa herefter kun med islandsk Tekst.

2. Samtidig med vedkommende Lovs Emanation autoriserer Ministeriet for Island en ved sammes Foranstaltning tilvejebragt dansk officiel Oversættelse af Loven, som bekendtgøres i Kongeriget paa den der med Hensyn til Loves Publikation brugelige Maade. Denne Oversættelse kan lægges til Grund ved Lovens Anvendelse af danske Domstole og Regeringsmyndigheder.

3. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1892.

Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Viborg 18. Sept. Amt) ang., at Fødselsattester i offentlige Sager ordentligvis bør rekvireres direkte hos vedkommende Sognepræst.

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Herredsfogden i N. N. Herreder henleder Opmærksomheden paa, at det mere og mere bliver Sædvane, at Fødselsattester til Brug i offentlige Sager ikke af Jurisdiktionerne rekvireres ved direkte Henvendelse til vedkommende Sognepræst, men derimod ved Henvendelse til den Retsbetjent, i hvis Jurisdiktion Fødesognet er beliggende, undertiden endog kun gennem en i „Politiefterretninger“ indrykket Meddelelse, har Hr. Kammerherren i behagelig Skrivelse af 8de d. M. under Henviisning til, at den angivne Fremgangsmaade kan bevirke en Forsinkelse af en Sags Fremme, der bør søges undgaaet, udtalt, at de ommeldte Attester formentlig ordentligvis bør rekvireres direkte hos vedkommende Sognepræst.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet tiltræder den af Dem saaledes udtalte Anskuelse.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Ma- 21. Sept. ribo Amt) ang., at Besættelsen af en ved et af den almindelige Bælgerklasse valgt Sogneraadsmedlems Død ledigbleven Plads i Sogneraadet ikke kan udsættes længere end til det først forefaldende ordentlige Valg paa Sogneraadsmedlemmer.

I det med Amtets Skrivelse af 9. d. M. tilbagefulgte Andragende har Smed N. N. af N. N. forespurgt, hvor vidt N. N. Sogneraad, efter at det af den almindelige Bælgerklasse valgte Medlem af Sogneraadet, N. N., den 22. Oktober 1888 var afgaaet ved Døden, har været berettiget til at opsætte Besættelsen af den saaledes ledig blevene Plads

21 Sept. i Raadet længere end til de næste ordentlige Valg efter hans Død, uanset at disse afholdes af den højtbesfattede Vælgerklasse.

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at den i Landkommunalloven af 6. Juli 1867 § 10 i Slutningen indeholdte Bestemmelse, hvorefter der ved et Medlems Udtrædelse af Sogneraadet skal foretages nyt Valg, medmindre Raadet med Enstemmighed vedtager, at Besættelsen af den ledige Plads kan op sættes til næste almindelige Valg, er at forstaa saaledes, at der ved Udtrykket „almindelige“ Valg i denne Sammenhæng er sigtet til de hvert 3dje Aar foresaldende „ordentlige“ Valg, og at den ledig blevene Plads's Besættelse ikke kan udsættes længere end til de første efter Vakancen foresaldende ordentlige Valg uden Hensyn til, om disse blive at foretage af den almindelige eller af den højtbesfattede Vælgerklasse.

21. Sept. **Indenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Præstø Amt) ang., at Personer, der erholde Alderdomsunderstøttelse, ikke kunne have Ophold paa Fattiggaarden mod at Kommunen faar Alderdomsunderstøttelsen som Bederlag.

Ved Skrivelse af 26. f. M. har Amtet forelagt Ministeriet et Andragende, hvori N. N. Sogneraad har forespurgt, hvor vidt det kan tilstedes, at 4 gamle Mænd og Kvinder, der hidtil have været forsørgede paa Kommunens Fattiggaard, men som i Genhold til Lov Nr. 69 af 9. April d. A. have fremsat Begæring om Alderdomsunderstøttelse, hvilken er dem tilstaaet henholdsvis med 200 Kr. og med 150 Kr. aarlig til hver, efter deres eget Ønske kunne forblive paa Fattiggaarden, dog uden at være undergivne nogen Tvang, mod at Kommunen da erholder Alderdomsunderstøttelsen

som Vederlag for deres Forplejning og Ophold paa Fattig= 21. Sept. gaarden.

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa anse en saadan Ordning for usforenelig med Bestemmelserne i fornævnte Lov, hvorfor der ikke heller i Henhold til sammes § 9 kan tilstaaes Tilskud af Statskassen til Kommunens Udgifter ved de paagældendes Forsørgelse paa den omhandlede Maade.

Bekendtgørelse ang. Kassation af Stempelmærker. 24. Sept.
(Generaldirektoratet for Skattevæsenet.) Nr. 148.

Indm. Saml. pag. 152.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Amtman= 25. Sept. den over Holbæk Amt) ang. Oprettelsen af en særskilt „de Fattiges Kasse“ for hvert af de to til en Kommune hørende Sogne.

..... at der intet habes at erindre imod, at der oprettes en særskilt „de Fattiges Kasse“ for hvert af de to Sogne, saaledes at de i Loven af 8. Marts 1856, jfr. navnlig dens § 2 og dens § 7, nævnte Indtægter fra hvert af Sognene tilfalde det paagældende Sogns „de Fattiges Kasse“ og kun komme Sognets Beboere tilgode, medens der ikke fra det ene Sogns „de Fattiges Kasse“ kan ydes Bidrag til det andet Sogns.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Sorø 26. Sept. Amt) ang. Omfanget af den i Tilfælde af Miltbrand nødvendige Desinfektion af den Stald, hvori de af Sygdommen angrebne Dyr have henstaaet.

26. Sept. Med behagelig Skrivelse af 9. Maj d. A. har Hr. Amtmanden til Ministeriets Afgørelse indsendt en fra Birke-
dommeren i N. N. Birk fremkommen Forespørgsel angaaende
Omfanget af den i Tilfælde af Miltbrand nødvendige Des-
infektion af den Stald, hvori de af Sygdommen angrebne
Dyr have henstaaet.

Foranlediget heraf skal man efter stedfunden Brev-
veksling med det veterincære Sundhedsraad under Henvis-
ning til Bestemmelserne i Instruks for Dyr læger af 28.
September 1858 B. b., Miltbrand, sammenholdt med B. a. 6.,
til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse
tjenstlig melde, at der altid bør finde en Rensning og Des-
infektion Sted af hele den Stald, hvori de af Sygdommen
angrebne Dyr have henstaaet. For saa vidt dette, hvad der
altid maa anses for det rigtigste, er sket straks samtidig med
Desinfektionen af det Sted, hvor de syge Dyr have henstaaet,
og umiddelbart efter at disse ere blevne affondrede fra den
øvrige Besætning, behøves ingen yderligere Desinfektion,
jaafremt ingen nye Sygdomstilfælde senere maatte have vist
sig i den i Stalden henstaaende Besætning. Har den første
Desinfektion derimod været indskrænket til det Sted, hvor
de syge Dyr have staaet, maa der foretages en yderligere
efter de stedlige Forhold og Omstændigheder afpasset Des-
infektion af hele Stalden. Det tilføjes, at det Sted eller
den Stald, hvor de syge Dyr efter Affondringen have hen-
staaet, selvfølgelig ogsaa skal desinficeres, forinden det offent-
liges Tilsyn ophæves.

26. Sept. **Judenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Præstø
Amt) ang. Begæringer om Alderdomsunderstøttelse,
der ere understrevne „m. p. P.“**

Under Henvisning til, at flere af de til Amtet ind-
komne Begæringer om Alderdomsunderstøttelse af vedkom-

mente Andragere ere underskrevne „n. p. B.“, har Amtet 26. Sept. i Skrivelse af 26. f. M. forespurgt, om saadan Underskrift, forudsat at Dokumentet tillige er forsynet med Underskrift af Bitterlighedsvidner (jfr. D. L. 5—1—7), kan tages for gyldig, eller om der i saadanne Tilfælde skal følges den i Lov Nr. 69 af 9. April d. A. § 3 foreskrevne Fremgangsmaade, hvorefter, naar vedkommende selv er ude af Stand til at udstede en Erklæring paa Tro og Love om, at Begæringens Indhold er overensstemmende med Sandheden, Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger skal attesteres af tvende med Forholdene nøje kendte Personer.

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning tjenstligt melde, at, naar Andrageren med Sagttagelse af Forstrifterne i D. L. 5—1—7 har underskrevet Erklæringen om, at Begæringens Indhold er overensstemmende med Sandheden, og Kommunalbestyrelsen intet finder at erindre mod de Mænds Troværdighed, der have underskrevet til Bitterlighed, kan det ikke forlanges af Andrageren, at han skal fremstaffe den i § 3 in fine foreskrevne Attest om Rigtigheden af de i Begæringen indeholdte Oplysninger.

Indenrigsmin. Skr. (til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet) ang., at en udenlandsk Mandsperson, der agter at indgaa Ægtefælskab her i Landet, enten maa præstere Hjemstedsbevis eller godtgøre, at Indenrigsministeriet har bevilget ham Undtagelse herfra.

I Skrivelse af 20. Juli d. A. har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet begært Indenrigsministeriets Optringer i Anledning af hosfølgende Andragende, hvori Biskoppen over Fyns Stift under Henvisning til Indholdet af § 42 i Lov Nr. 67 af 9. April d. A. om det offentlige

28. Sept. Fattigvæsen har henstillet, at der gives Præsterne fornøden Vejledning med Hensyn til, i hvilke fremmede Lande danske Underaafter kunne indgaa Egteskab uden at tilvejebringe Bevis for, at de med Familie og i Tilfælde af deres Død deres Enker og Børn i Trangstilfælde ville blive modtagne i Danmark.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Underretning tjenstligt melde, at Indenrigsministeriet maa holde for, at en saadan Vejledning for Sognepræsterne er ufornøden, idet disse ifølge Fattiglovens § 42 alene ere henviste til at forlange, at den udenlandske Mandsperson, der agter at indgaa Egteskab her i Landet, enten præsterer Hjemstedsbevis eller godtgør, at Indenrigsministeriet har bevilget ham Undtagelse herfra. Meningen med den i den ommeldte Paragraf indeholdte Bestemmelse: „Dog kan Indenrigsministeren bevilge Undtagelse herfra, naar særdeles Omstændigheder tale derfor, og navnlig bør saadant Bevis ikke fordres, naar i den paagældendes Hjemland danske Underaafter kunne indgaa Egteskab uden at tilvejebringe det“, kan efter Sætningsforbindelsen nemlig kun være den, at det Forhold, at danske Underaafter i paagældendes Hjemland kunne indgaa Egteskab uden at tilvejebringe Hjemstedsbevis, af Lovgivningen er fremhævet som en af de særdeles Omstændigheder, under hvilke Indenrigsministeriet kan bevilge Undtagelse fra Regelen om Bevisets Nødvendighed.

29. Sept. **Kirke- og Undervisningsmin. Str.** (til en Skoledirektion) ang. **Bogeskolens Stilling i Landkommunen.**

3 Skrivelser af 25. f. M. har Deres Højrædighed for at opnaa Klarhed med Hensyn til Bogeskolernes Stilling i Landkommuner udviklet Deres Opfattelse af disse Skolers Stilling og udbedt Dem Ministeriets Afgjørelse af, hvorvidt denne Deres Opfattelse er rigtig. Deres Opfattelse gaar

ud paa følgende: 1. Naar en Bogeskole oprettes i et Skole- 29. Sept. distrikt uden Ministeriets Paalæg men med sammes Tilladelse som Led i det stedlige Skolevæsen, bekendtgøres Pladsen ledig af Sogneraadet, der saa modtager Ansøgningerne og vælger Lærerinden paa en vis Opfigelsesfrist fra begge Sider. Den valgte stadfæstes saa af Skoledirektionen, hvis Samtykke ligeledes udkræves til den paagældendes Afstedigelse, og Bogeskolen kan atter nedlægges, naar Sogneraadet og Skoledirektionen derom maatte være enige. Lærerinden kan ikke saa fast Ansættelse og altsaa heller ikke Pensionsret. 2. Bliver derimod en Bogeskole oprettet i Følge Ministeriets Paalæg, bliver Embedet at opslaa ledigt af Skoledirektionen, der modtager Ansøgningerne, indsender dem til Sogneraadet til Indstilling af 3 Ansøgere og derpaa ansætter en af disse ved Konstitution. Efter to Mars Forløb vil den ansatte kunne vente fast Ansættelse med Pensionsret, naar forinden Sogneraadet og Skoledirektionen finde Anledning til at ønske Embedet fastsat som et stedsevarende Led i det stedlige Skolevæsen og erhverve Ministeriets Samtykke hertil samt til Fastsættelse af en Reguleringssum. En saadan Bogeskole kan ikke nedlægges uden efter Ansøgning med Ministeriets Tilladelse, og Lærerinden kan ikke affedigelses uden efter de samme Regler, der gjælde for Afstedigelser af fast ansatte Skolelærere.

Ministeriet skal i Anledning af denne Forespørgsel meddele, at man ikke kan tillægge den af Dem opstillede Sondring mellem, om Bogeskolerne oprettes med Ministeriets Tilladelse eller efter Ministeriets Paalæg, nogen Betydning. Disse Skoler, til hvis Oprettelse der altid maa kræves Ministeriets Tilladelse, jfr. Lov af 8. Marts 1856 § 1 i. f., ville være aldeles ens stillede i begge disse Tilfælde. Ministeriet kan i øvrigt godkende det af Dem under Nr. 1 udvirkede, idet man dog skal tilføje, at der ogsaa til Bogeskolernes Nedlæggelse kræves Tilladelse fra Ministeriet.

29. Sept. Ministeriet vil samtidig med, at der gives Tilladelse til Fogeskolens Oprettelse, fastsætte Lønningen og som Regel bestemme, at eksaminerede Lærereinder bør have Fortrinsret for ueksaminerede ved Lærerindepladsens Besættelse. Man skal endelig accentuere disse Skolers midlertidige Karakter, hvoraf følger, at Lærereinderne ikke kunne faa fast Ansættelse og Pensionsret. Med Hensyn til det af Dem under Nr. 2 udviklede skal Ministeriet bemærke, at der her formentlig foreligger en Forbeksling mellem Fogelærereindeembeder og faste Lærereindeembeder efter Lov af 29. Marts 1867 § 2, hvilke Lærereindeembeder jo for saa vidt gerne kunne være „Fogelærereindeembeder“, som vedkommende Lærereinder kunne have det Hverv at undervise de yngste Klasser. Paa saadanne Embeder, der enten kunne oprettes i Stedet for Andenlærereembeder efter den nævnte Lovbestemmelse eller kunne udvikle sig af egentlige Fogelærereindeembeder, naar vedkommende Skoleautoriteter ere komne til Klarhed om, at en Fogeskole bør overgaa til at blive et fast Led i Sognets Skolevæsen, finder det af Dem under Nr. 2 udviklede fuldt ud Anvendelse. Ministeriet skal endelig henbise til Cirkulære af 10. Maj 1878*), der for de egentlige Fogeskolers Vedkommende endnu staar ved Magt.

1. Okt. **Justitsmin. Cirk. (til Udskrivningscheferne, Lægdsforstanderne og Lægds mændene samt Mønstringsbestyrerne) ang. en ny Fortegnelse over Lægderne i Danmark.**

Efter at Justitsministeriet fra vedkommende Udskrivningschefer og Lægdsforstandere har indhentet Forslag i Anledning af Udarbejdelsen af en ny Fortegnelse over Lægderne i Dan-

*) Se nærværende Samlings 10de Hæfte Side 342—344.

mark, fastsættes den hermed følgende Inddeling og Nummer= 1. Okt.
følge for Lægder som gældende fra den 1. Januar 1892*).

I Fortegnelsen mærkes følgende Afvigelser fra den nuværende Ordning:

1. 1ste Udskrivningskreds's 22de Lægd Gjentofte Sogns vestre Del er delt i to Lægder 22 a og 22 b.
2. De under Kallehave Sogn hørende Der:
Långø, tidligere af 2den Udskrivningskreds's 152de Lægd, og Lærø, tidligere af samme Kreds's 153de Lægd, samt Lillesø ere henlagte under Kredsens 174de Lægd, Damsholte Sogn.
3. 3dje Udskrivningskreds's 33te Lægd St. Jørgens og Sørup Sogne er delt i to Lægder 33 a og 33 b.
4. Samme Kreds's 237te og 238te Lægd Kolding Købstad og Landsogn ere sammendragne til et Lægd.
5. Ollerup By og Mark af samme Kreds's 252de Lægd er henlagt til Kredsens 253de Lægd.
6. 4de Udskrivningskreds's 62de Lægd Onsdager Sogn er delt i to Lægder 62 a og 62 b.
7. Haustrup By af samme Kreds's 100de Lægd er henlagt til Kredsens 99de Lægd.
8. Samme Kreds's 159de Lægd Østbirk Sogn er delt i to Lægder 159 a og 159 b og
9. Samme Kreds's 212te Lægd Linaa Sogn er delt i to Lægder 212 a og 212 b.

**Lov om Forandring i § 25 i Lov af 18. Sep- 2. Okt.
tember 1885 om Oprettelsen af en Landsbank paa
Island. (Ministeriet for Island.)**

*) Med Hensyn til Inddelingen og Numerfølgten henvises til Ministerialtidende A for 1891 Side 213 ff., hvor der ogsaa — Side 240 ff. — findes optaget en Fortegnelse efter Bogstavfølgten over hvert Sogns Plads i den nye Lægdsinddeling.

2. Okt. Vi Christian den Niende osv. G. v.: Altinget har vedtaget og Vi ved vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:
1. Landsbankens administrerende Direktør lønnes med 5,000 Kr. aarlig. Landsbankens administrerende Direktør maa aldrig forestaa et Embede eller drive andet Erhverv. Bogholderen lønnes med 2,400 Kr. aarlig. Kassereren lønnes med 2,400 Kr. aarlig. Endvidere erholder Kassereren $\frac{1}{5}$ $\frac{0}{100}$ af Bankens Indbetalinger og Udbetalinger efter hvert Kvartalsregnskab.
2. For saa vidt den administrerende Direktør angaar, træder denne Lov i Kraft, naar han fyldestgør de i § 1 fastsatte Betingelser.
3. Okt. **Kundgørelse ang. Stadfæstelse paa reviderede Sta-
Nr. 151. tutter for den vest- og sønderjydske Kreditforening.
(Indenrigsministeriet).**

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

1. Foreningens Formaal er at skaffe dens Medlemmer uopsigelige Laan i deres Landejendomme, hvilke Laan forrentes og afdrages ved uforanderlige halvaarlige Indbetalinger, saaledes at Afdragene stige i samme Grad, som Renten synker.

Dette søges opnaaet derved, at der af Foreningen udstedes og sættes i Omløb et Beløb af Obligationer, der svarer til det Beløb, for hvilket den har modtaget Pante- forskrivninger fra sine Medlemmer, saaledes at disse Obligationer sikres, forrentes og afbetales efter nedenstaaende Bestemmelser.

2. Medlem af Foreningen er enhver Ejer af Landejendomme i Ringkjøbing og Ribe Amter, samt i de 8 forhenværende fiesvigiske Sogne i Rolding Herred, Vejle Amt,

som mod Pantfættelse af sin Ejendom har modtaget Laan af 3. Okt. Foreningen.

Endvidere ere Ejere af de til Foreningen pantsatte Ejendomme i Slesvig, der have udstedt Panteforskrivninger til Foreningen, Medlemmer af denne.

3. Foreningens Udlaan afgrænses i særegne Serier og Afdelinger.

I alle af Medlemmerne til Foreningen udstedte Panteforskrivninger og af Foreningens Bestyrelse til Ihænde-
haveren udstedte Kasseobligationer skal det udtrykkelig anføres, til hvilken Serie eller Afdeling de henhøre, ligesom ogsaa de til Kasseobligationerne hørende Rentekupons skulle have tydelig Betegnelse derom.

Det er derhos en Selvfølge, at enhver Afbetaling med Kasseobligationer paa et hos Foreningen optaget Laan kun kan finde Sted med Obligationer af den Serie eller Afdeling, hvortil Laanet hører.

Repræsentantskabet og Bestyrelsen skal med Indenrigsministeriets Billigelse kunne bestemme Afslutningen af en Serie eller en af dens Underafdelinger, naar den har naaet en Størrelse af 20 Millioner Kroner.

Naar en Serie eller Afdeling sluttet og en ny begynder, skal dette tilstrækkelig og betimelig bekendtgøres.

4. Samtlige Medlemmer inden for hver Serie eller Afdeling hæfte solidarisk eller en for alle og alle for en, serie- eller afdelingsvis, for de af Foreningen udstedte Obligationer med de af dem pantsatte Ejendommens fulde Taksværdi, for saa vidt de have erholdt til Laan det hele Beløb, som efter disse Statutter kan udlaanes af Foreningen, nemlig $\frac{3}{5}$ af Taksværdien, og i samme Forhold til det laante Beløb, naar de have erholdt et mindre Laan.

Naar en Serie eller Afdeling er sluttet, skal dog det solidariske Ansvar vedblive mellem denne og den efterføl-

3. Okt. gende, indtil sidstnævnte ved Udløbet af et Regnskabsaar har opnaaet en samlet Hovedstol af 2 Millioner Kroner.

Det bliver at iagttage, at der ikke meddeles den Interesent, der udtroeder af Foreningen eller en bestemt Serie, Tilstaaelse for Ophøret af det ham paahvilende solidariske Ansvar, forinden Regnskabet for det paagældende Aar af Indenrigsministeriet er blevet forshnet med Paategning om, at der ved samme intet fra det offentliges Side er fundet at erindre, eller han har stillet en saadan Sikkerhed for Fyldestgørelsen af det solidariske Ansvar, som Indenrigsministeriet finder tilstrækkelig.

Interesenterne kunne først udtræde af Foreningen, naar de ganske have afbetalt deres Gjæld til samme, overensstemmende med de i det følgende foreskrevne Bestemmelser.

5. Der tilstaaes kun Aaen i Ejendomme, som anvendes til Agerbrug og Kvægavl, men, for saa vidt der med en saadan Ejendom er forbundet Indtægter af anden Beskaffenhed, saasom af Skovbrug eller Tørvemoser, eller saadanne Anlæg som Teglværk, Krohold, Kornmøllebrug, Brændevinsbrænderi eller andet Fabrik anlæg, eller Bygninger, som ikke ere fornødne til Jordens Drift, men dog kunne antages til enhver Tid at kunne bortlejes, — da kan Kapitalværdien heraf, beregnet paa den Maade, som herefter bestemmes, tillægges den Værdi, hvortil Ejendommen efter dens Indtægter af Agerbrug og Kvægavl ansættes; men dette Tillæg kan ingen Sinde beregnes til mere end $\frac{1}{3}$ af Ejendommens hele beregnede Værdi.

De til en Ejendom hørende Indtægter af Arveskifteafgifter og faste Refusioner, saavel som af Bøndergods og Tiender, anses som hidrørende fra Agerbrug.

For at kunne modtages som Pant maa Ejendommen ifølge Takstation af de af Foreningen antagne Takstationsmænd kunne afgive et sikkert aarligt Indtægtsoverskud.

Ved Pantfættelsen af en Ejendom maa derhos tillige 3. Okt. gives Pant i demnes Befætning, Inventarium, Avls- og Mejeriredstaber, Folkesenge, Fjeder- og Rejsevogne, Seletøjer og Aildebrændsel samt i Ejendommens Produkter, derunder aftarstket Korn.

Endvidere skal pantfættes de i Ejendommens Bygninger værende mur- og sømfaste Genstande, hvortil henregnes Kaffelovne, Komsurer og Grubekedler samt Bygningernes og de øvrige Genstandes Assurancesummer.

6. Laan af Foreningen kunne kun tilstaaes med indtil $\frac{3}{5}$ af det Beløb, hvortil den til Pant tilbudte Ejendom er vurderet efter de i disse Statutter indeholdte Regler.

I Størrelsen af det Laan, der saaledes kan indrømmes, bliver at fradrage Beløbet af de Kapitaler eller kapitaliserede aarlige Afgifter, saasom Arvesæsteafgifter eller deslige, der skulle forblive indestaaende i Ejendommen med Prioritet fremfor Foreningen. Faste aarlige Afgifter blive at betragte som en 25 Gange saa stor Kapital.

Laanet kan ikke være mindre end 600 Kr. og maa udgøre et Beløb, hvori 100 gaar op. Det tilstaaes i Reglen kun paa 1ste Prioritets Panteret; dog kan der ogsaa gives Laan i saadanne Ejendomme, paa hvilke der hæfter Kapitaler uopfigelige fra Kreditors Side, eller aarlige Afgifter uopfigelige paa samme Maade, ligesom der ogsaa tilstaaes Laan mod 2den Prioritets Panteret, naar den første Prioritets-haver forsyner den til ham udstedte Forfkrivning med en i Pantebogen indført Paategning om, at hans Fordring, selv i Tilfælde af Forandring af Pantets Ejer, ikke skal blive opsagt i de 10 første Aar, eller endelig den i Ejendommen indestaaende første Prioritetsfordring er Midler, som høre under offentlig Bestyrelse.

7. Den, der ønsker at indtræde i Foreningen, har at henvende sig til Bestyrelsen med en skriftlig Begæring om at faa sin Ejendom takseret, hvilken Begæring, der bliver

3. Okt. at fremsende inden en af Bestyrelsen nærmere fastsat Frist, tillige maa indeholde en Angivelse af det Laan, som attraas. Trykte Formularer til disse Begæringes kunne erholdes saavel paa Foreningens Kontor som hos Repræsentanterne og skulle tillige angive, hvilke andre Oplysninger og Dokumenter, Ejendommen betræffende, der bliver at vedlægge Begæringen enten i Original eller i behørig bekræftede Genpartter, saasom:

- a. Skøder og andre Udkomst-dokumenter.
- b. Attest eller Udskrift af Pantebogen om de Ejendommen paahvilende Behæftelser og Servitutter.
- c. Attest om Bygningernes Brandassurancesum eller Udskrift af Brandtaksationsprotokollen samt behørig Oplysning om Besættningens og Inventariets Assurancesum.
- d. Autoriseret Kort over Ejendommens Tiliggende eller Kopi af Udskiftnings- eller Matrikulkortet, samt en Arealberegning. Naar en Del af Ejendommen er Bøndergods eller Skove og Lørvemoser, behøves dog ikke Kort herover, naar behørig Oplysninger om alle Ejendommens Bestanddele paa anden Maade tilvejebringes.
- e. De Forpagtnings- eller Lejekontrakter, hvorved nogen Del af Ejendommen maatte være bortforpagtet eller bortlejet, samt Udskrift af Fordebogen, for saa vidt der til Ejendommen hører Bøndergods.

Bekostningen ved Taksationen og Repræsentantens Efterhyn af en Ejendom, hvori Laan søges, afholdes af Foreningen, imod at enhver Laansøger til Bestridelse af Udgifterne herved til vedkommende Series Reservecfond erlægger en Betaling, der i Forhold til Størrelsen af det forlangte Laan udfindes ved at beregne af

de første 5,000 Kr.	4 ‰
de næste 5,000 Kr.	3 ‰
de næste 10,000 Kr.	2 ‰

og af de overstigende 1 $\frac{0}{100}$, dog at Betalingen ikke maa 3. Okt. overstige 80 Kr. og ikke være mindre end 10 Kr.

Disse Takster kunne af Repræsentantskabet og Bestyrelsen i Forening forandres, saaledes at Forholdet mellem de angivne Satser bevares, naar saadan Forandring maatte vise sig nødvendig, for at virkelig medgaaede Omkostninger nøjagtigere kunne dækkes.

Saafremt Betalingen ikke erlægges ved Begæringens Indgivelse, skal der stilles Sikkerhed for, at Beløbet betales i den næstfølgende Termin.

Saa snart en Blanket til Laanebegæring forlanges, skal Bestyrelsen sammen med Blanketten tilstille den paagældende et Eksemplar af Foreningens Statutter.

Saafremt en Ejendoms Størrelse eller særlige Bestaffenhed foranlediger Benyttelsen af flere end 2 Taksummænd, eller af Mænd med særlig Fagkundskab, er Kreditforeningen berettiget til at fordrø de dertil medgaaede Udgifter erstatte.

Ved Beregningen af foranstaaende Betaling bliver i alle Tilfælde, hvor Laan ønskes paa 2den Prioritet, den i Ejendommen paa 1ste Prioritet indstaaende Kapital ligesom ogsaa Kapitalværdien af forud prioriterede Afgifter (herunder ogsaa Aftægter) at lægge til Laanet, og Betalingen at erlægges efter Størrelsen af det samlede Beløb, der saaledes udkommer.

Saafremt Laanet paa 1ste Prioritet imidlertid fhydes til en af Foreningens Serier eller Afdelinger, skal dette ikke medregnes ved den foranstaaende Beregning, men Betalingen bliver alene at erlægges efter Størrelsen af det begærte Tillægslaan.

For saa vidt den fornævnte Betaling maatte vise sig utilstrækkelig til Bestridelsen af samtlige Udgifter, tilsthyder Reservecapitalen for den paagældende Serie eller Afdeling det

3. Okt. manglende Beløb, men beholder paa den anden Side det mulige Overskud.

Ejeren er pligtig til under Forretningen at meddele Takstationsmændene alle de Oplysninger om Ejendommen, som disse i Medfør af deres Instruks og ellers til Djemedets Opnaaelse maatte forlange, og har han ved sin Underskrift at tilføje Takstationsforretningen en Erklæring om, at han har meddelt disse Oplysninger efter bedste Vidende. Endvidere er han pligtig at meddele Repræsentanten lignende Oplysninger.

Det Repræsentanterne og Takstationerne for de afholdte Forretninger tilkommende Beløb udbetales i Reglen halv-aarlig til de vedkommende efter indgiven og rigtig befunden Regning, der maa opløse, naar og hos hvem de derpaa opførte Forretninger ere afholdte.

8. Naar Bestyrelsen intet finder at erindre ved Takstationsforretningen, eller og de yderligere Oplysninger, der maatte findes nødvendige, ere erhvervede, afgør den, hvorvidt det attraaede Laan kan bevilges, hvorom vedkommende snarest muligt derefter vil blive underrettet.

Naar Laanet bevilges, har Laantageren efter en ham tilskillet Koncept at udstede sin Panteforskrivning, som underskrives i 2de Bestyrelsen bekendte Mænds Overvarelse og derefter foranstaltes tinglæst, hvorefter Laanet vil blive udbetalt.

Det er en Selvfølge, at Foreningens Bestyrelse er aldeles uberettiget til paa nogen Maade at behæfte eller afhænde de af Medlemmerne til Foreningen udstedte Panteforskrivninger.

Omkostningerne ved Obligationens Udstedelse og dens Tinglæsning m. v. blive selvfølgelig at afholde af Laantageren.

Kapitel II.

3. Okt.

**Om Pantets Taksation og Kontrol med dets
Bedligholdelse.**

9. Enhver til Pant tilbudt Ejendom taksæres af to af Foreningens faste Taksationsmænd. Taksationen skal i Reglen afholdes i Tidsrummet fra 1. April til 1. November. Dog kan Bestyrelsen tilstede Undtagelse herfra, naar Taksationsmændene udtrykkelig erklære, at Aarstiden ikke har været til Hinder for Forretningens paalidelige Udførelse.

10. Under Forretningens Udførelse have Taksationsmændene nøje at følge den dem meddelte Instruks. Herved bør de dog ingenlunde lade sig afholde fra at tage Hensyn til saadanne i Instruksen ikke omhandlede særegne Forhold og Omstændigheder, som kunne have Indflydelse paa Ejendommens Værdi. Saa bør de og affordre Ejeren alle de til en nøjagtig Taksation fornødne Oplysninger og efter endt Forretning straks give den beskreven.

11. Enhver Taksationsforretning skal indeholde en fuldstændig og nøjagtig Beskrivelse af den paagældende Ejendoms Bestaffenhed, navnlig Angivelse af dens Skyldsætning, Areal og dettes naturlige Bestaffenhed samt af Ejendommens Kulturtilstand og Dyrkningsmaade og af Bygningernes Tilstand. Over Besætningen og alle ved et Landbrug vigtigere Inventarierstykker og Redskaber bør der optages en nøjagtig Fortegnelse, hvorhos Taksationsmændene skulle afgive deres Skøn om, hvor vidt Besætning og Inventarium staa i et passende Forhold til Ejendommens Størrelse og Driftsmaade.

12. Taksationen af en Ejendom bør i Reglen ske ved at udfinde det Beløb, hvormed de aarlige Indtægter overstige de aarlige Udgifter.

Ved Bedømmelsen heraf skal den Kulturtilstand og Drift, hvori Ejendommen befindes, lægges til Grund. Naar imidlertid en Ejendom befindes i en særdeles høj Kultur-

3. Okt. tilstand, der ikke kan forudsættes at kunne vedligeholdes, selv under Forandring af Ejer, da bliver Takationsværdien kun at fastsætte efter det Indtægtsoverskud, som Ejendommen kan antages at afgive, naar den dyrkes paa den Maade, som maa anses at være den almindelige for Ejendomme af lignende Beskaffenhed og Størrelse.

Afgiver en Ejendom efter den Kulturtilstand, hvori den for Tiden findes, og den Maade, hvorpaa den dyrkes, et mindre Indtægtsoverskud, end det kan antages, at den vilde afgive, naar den var bragt til en bedre Kulturtilstand og dyrkedes paa en hensigtsmæssigere Maade, bliver dens Takationsværdi dog kun at fastsætte efter det Indtægtsoverskud, som den for Tiden afgiver.

13. Samtlige Indtægter af en Ejendoms Agerbrug og Kvægavl saavel som samtlige Udgifter ved dens Vedligeholdelse og Drift bør ansættes til Værdi i Penge, for saa vidt Udgiften ikke forlods er fradraget Indtægten, idet den afholdes in natura af Ejendommens Produkter eller Arbejdskraft, f. Eks. hvad der antages at medgaa til Udsæd samt til Husholdning for Gaardens egne Folk eller til Besætningens Fodring eller Vejarbejde in natura eller deslige.

Til Udgifter ved et Landbrug bliver saaledes at regne og ansætte i Penge:

- a) Alle Skatter og Afgifter til Staten og Kommunen, derunder indbefattet Renterne af Bankhæftelsen, for saa vidt denne ikke er indløst.
- b) Det ved Tiendekommissionens Medvirkning fastsatte Tiendebederlag i Penge og alle andre faste Pengepræstationer, derunder indbefattet Værdien af saadanne Naturalpræstationer, som ikke avles ved Gaarden; men ikke Arveskæftesafgifter.
- c) Præmier af Bygningernes, Besætningens, Inventariets og Produktbeholdningens Udfurcesum.

- d) Seks Procent saavel af den Kapitalværdi, som Besætning og Inventarium ffjønnes at have, som af den fornødne Driftskapital. 3. Okt.
- e) Samtlige Driftsudgifter, for saa vidt de ikke afholdes in natura af Ejendommens Produkter eller Arbejds-kraft og saaledes ere fradrage ved Indtægtsberegningen, saavel som de til Bygningernes, Besættningens og Inventariets Vedligeholdelse fornødne Omkostninger, Løn til det faste Lyende og Daglejere eller Akkordarbejdere; endvidere Udgifter til Husholdning for Gaardens egne Folk, til Anskaffelse af Saasæd og andet Sædefrø, Brændsel osv.

Foranførte Udgifter ansættes til det Beløb, som de ifølge Takationsmændenes Skøn om den almindelige Gen-nemsnitspris paa Egnen ville udgøre under Forudsætning af samme Driftsmaade, som er lagt til Grund ved Indtægtsberegningen. Til det Beløb, hvortil saaledes de aarlige Udgifter ved Ejendommens Vedligeholdelse og Drift ansættes, lægges endvidere som tilfældig Udgift $\frac{1}{10}$ af for-nævnte samlede Sum.

14. Det Beløb, som udkommer ved at drage Ud-gifternes samlede Sum fra Indtægternes samlede Sum, er at betragte som Ejendommens aarlige Indtægtsoverskud, og det 25-dobbelte Beløb heraf anses i Reglen som Ejendom-mens Takationssum.

For saa vidt Takationsmændene imidlertid maatte finde, at der enten til en Ejendoms tilbørlige Drift eller, for at Bygningerne kunne anses at være i en til Ejen-dommens Størrelse og øvrige Bestaaffenhed passende Til-stand, maatte udfordres saadanne Udgifter — enten til ny Bygningers Opførelse eller til Istandsættelse af de ældre Bygninger eller til Grundsforbedringer —, som ikke kunne henføres til de aarlige Vedligeholdelses- eller Drifts-Om-kostninger, da bliver Beløbet af disse Udgifter at fradrage det udfundne Kapitalbeløb.

3. Okt. Taksationsmændene bør derhos i ethvert Tilfælde afgive Erklæring om, hvor vidt der er særlige Omstændigheder til Stede, som kunne begrunde nogen og da hvilken Medsættelse af Ejendommens Taksationssum, ligesom de derhos udtrykkelig maa angive, til hvilken Salgsværdis de skønne, at Ejendommen efter gangbare Priser i Handel og Wandel kan ansættes, hvorhos de endvidere, for saa vidt den udfundne Taksationsværdis i nogen væsentlig Grad afviger enten fra denne Salgsværdis eller fra den for Ejendommen sidst erlagte Købesum, maa anføre de Grunde, der efter deres Formening have bevirket denne Forskel, samt endvidere deres Formening om, hvor vidt den udfundne Taksationsværdis staar i et passende Forhold til de for andre Ejendomme af lignende Beskaffenhed i samme Egn i den senere Tid erlagte Købesummer. Hvis Ejendommen er bortforpagtet, bliver Taksationssummen at sammenligne med Forpagningsafgiften.

Derfor den af Taksationsmændene ansatte Salgsværdis er mindre end den med Hensyn til Indtægtsoverskudet udfundne Taksationssum, da kan Størrelsen af Laanet kun bestemmes i Forhold til den ansatte Salgsværdis.

15. Med Hensyn til Jorder, der ikke drives under et selvstændigt Landbrug, men antages fordelagtigst at kunne bortlejes i Maremaal, bliver Indtægtsoverskudet at beregne efter den aarlige Leje, som under sædvanlige Forhold vil kunne erholdes. Er det derimod Engstrækninger, hvis Afgrøde sædvanlig bortsælges til Høflet, der skulle takseres, bør Indtægtsoverskudet beregnes af det aarlige Pengedybte, som Engen i Gennemsnit af et større Antal Aar bevislig har afgivet.

I den saaledes som Lejeafgift i den ene eller anden Form beregnede Indtægt fradrages alle Ejeren paahvilende Udgifter, og Resten betragtes som Indtægtsoverskud.

16. Naar der til en Ejendom hører Bøndergods eller andre mindre Landbrug, ansættes Kapitalværdien heraf til det 25-dobbelte Beløb af, hvad Ejerens aarlige Indtægtsoverskud i Gennemsnit har udgjort i de sidste 10 Aar. 3. Okt.

Til de aarlige Indtægter af Fæstegods regnes, foruden Landgilbe, Høberipenge og andre kontraktmæssige faste Afgifter, saaledes som disse ere anførte i Fordebogen, endvidere $\frac{1}{30}$ af samtlige sidst betalte Indfæstninger eller af de ved Arvefæste betingede Rekognitioner. For saa vidt nogen af disse Indtægter svares in natura, bliver deres Pengeværdi at beregne efter de i § 19 anførte Regler; dog kan Naturalhøveri eller Arbejdspræstationer af Brugeren kun ansættes til det Pengebeløb, der kan anses som en passende Bederlagssum for disse Byrders Afløsning.

Til de aarlige Udgifter ved Fordegods regnes de med Indtægternes og navnlig med de kongelige Statters Oppebørsel saavel som med Godssets Bestyrelse og Bedligholdelse forbundne Omkostninger, hvilke ligeledes beregnes efter 10 Aars Gennemsnit.

17. Værdien af Tiender, der ere fastsatte for bestandigt til et uforanderligt Bederlag i Penge eller Korn, og andre bestandige og uforanderlige Refusioner beregnes efter de samme Grundsætninger, som for Fordegods ere foreskrevne. Blandt Udgifterne ved Tienderne maa optages de samme paahvilende Afgifter til det offentlige, og ved Kirketienden maa navnlig medtages saavel Præmien af den Sum, hvorfor Kirken er brandassureret, som de med Kirkens og Kirkegaardens Bedligholdelse forbundne aarlige Udgifter efter 10 Aars Gennemsnit; men i det Indtægtsoverskud, som derefter beregnes for en Kirketiende, bliver endvidere at fradrage $\frac{1}{10}$ for de Hovedreparationer, som Kirken i længere Mellemrum maatte behøve. Ved Ansættelsen af Udgifter af enhver Tiende maa derhos steds 4

3. Okt. pEt. af den hele aarlige Indtægt beregnes til Udgift som Bekostning ved Indtægternes Oppebørsel.

18. Kapitalværdien af Skove og Tørvemoser beregnes ligeledes til det 25-dobbelte Beløb af det Indtægtsoverskud, som de under fornødent Hensyn til den bestaaende Lovgivning antages uden Værdiforringelse aarligt at kunne afgive; men herved maa tillige tages særligt Hensyn til, om Afsetningen efter Egnens Forhold kan antages at være stadig.

19. For saa vidt de Landbrugsprodukter, som skulde ansættes til Pengeværdi, ere Genstand for Kapitelstakst, bliver deres Pris at beregne efter Middeltallet af 10 Aars Kapitelstakst, saaledes at af de sidste 12 Aars Kapitelstakst saavel den højeste som den laveste udelades af Beregningen.

De øvrige Produkter ansættes paa samme Maade til Penge efter Middelsprisen i Egnen for et saadant Antal Aar, som Takstationsmændene kunne overkomme og efter Omstændighederne anse for passende.

Herved bliver at iagttage, at, naar den saaledes udfundne Pris er Markedspris, maa den derefter beregnede Pengeværdi nedsættes med et saadant Beløb, som Produkternes Transport til det paagældende Marked antages at ville koste.

20. Kapitalværdien af de ved en Ejendom værende Bygninger, som ikke ere fornødne til Jordens Drift, men kunne antages til enhver Tid at kunne bortlejes, ansættes i Forhold til den Indtægt, som de maa antages ved Bortleje at kunne afgive efter Fradrag af Vedligeholdelsesomkostningerne.

Zeglbærker, Krohold, Kornmøllebrug, Brændevinsbrænderier og andre Fabrik anlæg kunne derimod ikke vurderes efter den Indtægt, som de ved deres Afbenyttelse som saadanne kunne afgive, men de bør kun ansættes til det

Beløb, som de dertil anlagte Bygninger med tilhørende Grund og Inventarium kunne antages at ville koste ved Salg. 3. Okt.

Kapitel III.

Om Medlemmernes Forpligtelser og Rettigheder.

21. De tilstaaede Laan udbetales med de af Foreningen udstedte paa Ihændehaveren lydende Obligationer efter deres paalydende Beløb. Bestyrelsen er pligtig til, naar en Laantager ønsker det, at besørge Obligationerne omsatte til rede Penge, alene mod Erstatning af de udlagte Omkostninger.

22. De af Foreningen tilstaaede Laan ere uopsigelige fra Foreningens Side, saa længe vedkommende Debitor i enhver Henseende nøjagtig opfylder de indgaaede Forpligtelser. Naar den pantsatte Ejendom ikke holdes i tilbørlig Stand, og det ved Dmtaksation viser sig, at den paa Grund af Forringelse har tabt $\frac{1}{3}$ af sin Værdi, eller det undlades at holde Bygningerne, Besætning og Inventarium assurerede for den fulde Værdi mod Ildsvaade, eller der paadrages Restancer af Skatter, offentlige Afgifter eller Tiender, eller Restancer med Hensyn til Præstationer og Behæftelser, som ere prioriterede i Ejendommen forud for Foreningens Fordring, eller naar Gødning bortføres fra den pantsatte Ejendom, naar den pantsatte Besætning og Inventarium formindskes eller forringes med Halvdelen af dens oprindelige Værdi, og naar Pantet eller en Del af samme gaar over til en ny Ejer, være sig ved Skøde, Mageskiftebrev, Gavebrev, Testamente, Udlæggsdokument, Arv, Ægtefælle eller hvilken som helst anden Adkomst, hvorunder ogsaa Købekontrakt bliver at hense, da er Bestyrelsen berettiget til at anse den tilbageværende Rest af Laanet straks

3. Okt. forfalden til Udbetaling uden Opsigelse og at stride til Gældens Inddrivelse.

23. Enhver Laantager maa ved den Panteforskrivning, han udsteder til Foreningen, indrømme Bestyrelsen Ret til, naar han ikke opfylder sine kontraktmæssige Forpligtelser, enten ved Fogden at gøre Udlæg i Pantet eller en Del deraf og derefter at lade samme bortselge ved offentlig Auktion eller i fornødent Fald udlægge Foreningen til Ejendom, alt uden foregaaende Forligsmægling, Nættergang eller Dom, uden at det begærte Udlæg eller den derefter berammede Auktion skal kunne standses eller underkendes ved nogen Paaankning ved højere Ret, naar Auktionen er afholdt i Overensstemmelse med den gældende Lovgivning om Tvangsauktioner, eller ogsaa taale, at Bestyrelsen indtaler sit Krav mod ham i den ubetingede Mandatprocesses Form, og skal han i saa Tilfælde ikke kunne benytte Edsdelationen som Bevismiddel eller i det hele mod saadant Søgmaal kunne fremsætte Kontrafjægsmaal, hvorhos det udlaaente Beløb med Renter og øvrige Bidrag til Foreningen samt skadesløse Omkostninger skal være forfalden til Udbetaling i den nærmest paafølgende 11. Juni eller 11. December Termin, medmindre Bestyrelsen samtykker i, at Køberen indtræder i Sælgerens Gældsforhold til Foreningen og udsteder en ny Obligation eller en Agnitionsaft.

Dog staar det vedkommende Medlem frit for i saadanne Tilfælde at anlægge Negressjægsmaal til at erholde fuld Erstatning af Foreningen.

24. Ethvert Medlem er forpligtet til at tilstede Bestyrelsen eller dem, som af denne dertil bemyndiges, Afgang til paa enhver Tid at undersøge den pantsatte Ejendoms Tilstand, samt til at meddele de Oplysninger, som i saa Henseende maatte forlanges.

Vil Bestyrelsen derefter foranstalte en Omtaksation af Pantet, da er Ejeren vel pligtig til at lade dette ske, men ikke til at udrede de dermed forbundne Udgifter, medmindre det derved skulde vise sig, at Pantet paa Grund af Forringelse har tabt $\frac{1}{8}$ af sin Værdi.

Endvidere skal ethvert Medlem, om forlanges, inden Udgangen af hvert Aars Juni Maaned tilstille Bestyrelsen behørigt Bevis for, at ingen Nøstancce i nogen Henseende paahviler Ejendommen for det sidst forløbne Aar, og at saavel Bygninger som Besætning, Inventarium og Udsredskaber ere forsikrede mod Ildsvaade.

25. Ethvert Medlem er i øvrigt forpligtet til at underkaste sig disse Statutters Bestemmelser og de Forandringer, som de paa statutmæssig Maade maatte undergaa, om hvilken Forpligtelse den fornødne Bestemmelse skal optages i den til Foreningen udstedte Obligation.

26. Ethvert Medlem kan til en af de halvaarlige Terminer, 11. Juni og 11. December, uden Barsel afbetale paa sin Gæld større eller mindre Beløb med Kasseobligationer af den paagældende Serie og Afdeling, hvilke Obligationer modtages til deres paalydende Beløb.

Med de i §§ 67 og 70 nævnte Opsigelsesfrister for de deri nævnte Serier kunne derhos Medlemmerne i disse med rede Penge indfri hele Nøstgælden og ophøre da at være Medlemmer af Foreningen, ligesom de paa Gælden kunne gøre et hvilket som helst Afdrag, hvori 100 gaar op, men blive de ikke derved fritagne for at svare statutmæssige halvaarlige Ydelser af Laanets Nøsthovedstol. Dog kan Bestyrelsen først meddele Tilstaaelse for Ophøret af den solidariske Forpligtelse, naar det løbende Aars Regnskab er aflagt og decideret, og derhos Indenrigsministeriet har erklæret, at der fra det offentlige Side intet ved Regnskabet er fundet at erindre.

3. Okt.

3. Okt.

Naar Gælden indfries eller Afdrag paa samme gøres efter Opfigelse og ved kontant Indbetaling, maa der samtidig med Opfigelsen stilles en saadan Sikkerhed, som Bestyrelsen finder betryggende, for, at Indbetalingen foregaar inden den 18. i den paagældende Terminsmaaned.

27. Vil en Interessent for Næstbeløbet af sin Gæld overføres fra en affluttet Serie eller Afdeling til en af de aabne Serier eller Afdelinger, kan dette kun ske ved, at han paa den Maade, Statutterne i øvrigt hjemle, afgør hele sit Mellemværende med den Serie, hvoraf han agter at udtræde. Den af ham udstedte Panteforskrivning forsynes med fornøden Paategning om, at den for dens Næstpaalydende er overført til den aabne Serie.

Ved en saadan Overførelse skal Interessentens Gæld omskrives til dens Næstbeløb, og dette bliver da at anse som det Beløb, hvorfor han indtræder som Interessent i den aabne Serie eller Afdeling. Overførelsen kan kun ske for saadanne Summer, hvori 100 gaar op, og ikke for mindre Summer end 600 Kr., og maa ikke ske, medmindre det stillede Pant yder statutmæssig Sikkerhed for Gældens Næstbeløb, hvilket Bestyrelsen kan fordrø godtgjort ved en paa foreskreven Maade afholdt Takstationsforretning.

For saa vidt der i en Ejendom ikke ønskes yderligere Laan end det heri oprindeligt givne, vil ny Takstation i Anledning af Gældens Overførelse ikke være nødvendig, naar Pantet ikke siden sidste Takstation er undergaaet nogen Forandring, særlig ved Frasalg af Parceller eller Nedrivelse af Bygninger, og det derhos ved Erklæring fra vedkommende Repræsentant godtgøres, at Pantet ej heller paa anden Maade er forringet, men yder betryggende Sikkerhed.

28. Naar en til Foreningen pantsat Ejendom ved frivillig eller tvungen Afhændelse gaar over til en ny Ejer, kan Bestyrelsen, naar den finder, at Foreningen intet derved taber, lade den ny Ejer træde ind i den forrige Ejers

Forhold til Foreningen imod at udstede en ny For- 3. Okt.
 skrivning og eventuelt underkaste Ejendommen en ny
 Takstation, der da maa vise, at Ejendommen hder statut-
 mæssig Sikkerhed.

Er Ejendommen købt ved Auktion, frivillig eller
 tvungen, maa der af Laanet hos den nye Ejer kun for-
 blive indestaaende indtil $\frac{3}{5}$ af Købesummen med Tillæg
 af Rentereftancer og Omkostninger, medmindre der paa
 Ejendommen senere er foretaget paaviselige og større
 Forbedringer, saasom Opsørelse af nye Bygninger, Dræning
 eller deslige.

Undlader den nye Ejer at tilstille Bestyrelsen sin be-
 hørig tinglæste Panteforskrivning inden Udløbet af den ham
 af Bestyrelsen bevilgede Tid, ifalder han en Bøde til ved-
 kommende Series Reservecfond af $\frac{1}{4}$ pCt. af det Beløb,
 Forskrivningen skal lyde paa.

Den, der sælger en til Kreditforeningen pantsat Ejen-
 dom eller en Del deraf, skal inden 6 Maaneder efter Op-
 rettelsen af Overdragelsesdokumentet, hvorunder ogsaa Købe-
 kontrakt bliver at henføre, derom gøre Anmeldelse til Be-
 styrelsen. Undlader han saadant, skal han erlægge en
 Bøde af $\frac{1}{4}$ pCt. af Hovedstolens Beløb til vedkommende
 Series Reservecfond.

Blive de foreskrevne Bøder ikke paa Anfordring er-
 lagte, er tillige Kapitalen straks og uden Opsigelse forfalden
 til Betaling, og Bestyrelsen berettiget til straks at friide til
 Ejendommens Realisation. Naar særlige Omstændigheder
 tale herfor, skal Bestyrelsen kunne nedsætte eller aldeles efter-
 give Udredelsen af de ifaldne Bøder.

Enhver særlig takseret Del af en pantsat Ejendom kan
 frigøres for Behæftelsen til Foreningen enten ved at ind-
 betale en saa stor Del af den skyldige Kapital, som den
 paagældende Del af Ejendommen ifølge Takstationen udgør
 af den hele pantsatte Ejendom, eller, saafremt hin Del af

3. Okt. Ejendommen overgaar til en ny Ejer, ved, at denne indtræder som Medlem i Foreningen for den Sum, der af Gældens daværende Beløb falder paa denne Del af Ejendommen. Denne Sum maa dog ej være mindre end 600 Kr.

Er den Del af Ejendommen, der attraas frigjort for Behæftelsen, ikke særlig takseret, vil det Beløb af Gælden, der falder paa denne Del, være at bestemme ved en jaadan Takstation enten af den tilbageblivende eller den udgaacende Del af Pantet, som Foreningens Bestyrelse maatte finde fornuften.

I alle Tilfælde, hvor enten en Del af en til Foreningen pantjat Ejendom udgaar af Pantet, eller forskellige Dele af en Ejendom, som under eet have været pantjatte til Foreningen, hver for sig stilles til Pant, maa det derhos paases, at de i § 5 givne Forskrifter om, at Skove, Tørvemoser, Teglværk m. v. kun kunne antages til Pant i Forbindelse med egentlige Landejendomme og i det her bestemte Forhold — ikke overskrives.

Naar den Parcel, der ønskes frigjort for Behæftelsen, kun udgør en mindre Del af den pantjatte Ejendom eller bestaar af fraliggende Hede eller Moselodder, der ikke have særlig Betydning for den tilbageblivende Del af Ejendommen, kan Bestyrelsen frasælde Takstationen ligesom ogsaa indrømme, at Parcellen udgaar af Pantet uden Afdrag paa Gælden.

29. Naar de til en Ejendom hørende Indtægter og Naturalhjælper, saasom Tiendeafgifter, Hoveri eller lignende, maatte enten ved frivillig Overenskomst eller ved offentlig Foranstaltning blive afløste mod et Kapitalvederlag, er Foreningen berettiget til at fordrø sig Vederlagskapitalen udbetalt til Afdrag paa sit Tilgodehavende.

30. For ethvert Medlem holdes i Foreningens Bøger en særlig Konto, hvorpaa ansøres alt, hvad han skylder til

Foreningen, og hvad derpaa er indbetalt, og som til enhver 3. Okt. Tid maa udvise, saavel hans Andel i Reservecapitalen, som hans Mellemværende med Foreningen i det hele.

Af denne Konto kan det paagældende Medlem til enhver Tid erholde Udskrift uden Betaling.

Kapitel IV.

Om de af Foreningen udstedte Obligationer, disses Afbetaling og Forrentning samt om Reservecapitalen.

31. Det Beløb, som ethvert Medlem ifølge de udede for hver enkelt Serie eller Afdeling givne Regler halv-aarlig har at afbetale paa sin Gæld, saavel som hvad den betingede Rente af den hele oprindelige Gæld udgør mere end Renten af den til enhver Tid tilbagestaaende Gæld, samt de yderligere Udgifter, som maatte erlægges, henføres til Seriens eller Afdelingens Afbetalings- eller Amortisationsfond og anvendes til Inddragning af de af Serien eller Afdelingen udstedte Obligationer paa den Maade, som udede for bestemmes.

Enhver Serie skal have sin egen Amortisationsfond, for hvilken holdes særlig Bog og aflægges særligt Regnskab.

32. Foreningens Seriers Reservecapital bestaa foruden af det Indskud, som Medlemmerne i de afsluttede Serier og Afdelinger have gjort, og som de ifølge de særegne Bestemmelser for de aabne Serier have at gøre i samme, af det aarlige Bidrag af Laanenes oprindelige Beløb, som de ifølge de for hver enkelt Serie og Afdeling givne Regler have at erlægge, af Renter saavel af Fondens Effekter som af de forud betalte Renter og Udgifter, samt af tilfældige Indtægter, saasom Rente af resterende Indbetalinger, ikke hævdede Rente- og Kapitalbeløb.

3. Okt. Reservecfondens Størrelse bliver at beregne efter den til enhver Tid noterede Kurs paa de Obligationer, hvori Beholdningen er gjort frugtbringende.

Reservecfondens Bestemmelse er at afholde Foreningens Bestyrelses Omkostninger og serie- eller afdelingsvis at dække mulige Tab samt derhos at give Afbetalingsfondene de fornødne Forskud, naar disse paa Grund af Restancer ikke kunne dække deres Udgifter.

Reservecfonden vil altsaa kun have at dække de selve Serien eller Afdelingen paaførte Tab, alene med Undtagelse af det midlertidige Fællesskab mellem en sluttet og en paabegyndt Serie eller Afdeling, indtil denne sidste har naaet et Ublaar af 2 Millioner Kroner, samt de særegne Regler for de Serier, hvori Underafdelinger ere indførte. Fondens Aktivbeholdning maa kun anvendes til Optagelse af Laan i et saadant Omfang, som Seriens eller Afdelingens egne Forsødenheder kræve. At der holdes særlig Bog og aflægges særligt Regnskab for enhver Series eller Afdelings Reservecfond, følger af de i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser.

Saafernt en eller flere af Serierne nogen Sinde skulde lide et saadant Tab, at det ikke kan dækkes af vedkommende Reservecfond, bliver det at fordele paa Seriens samtlige Medlemmer inden for Grænserne af den dem paahvilende solidariske Forpligtelse, og disse ere da pligtige til at indbetale det paalignede Bidrag efter 3 Maaneders Varjel i en eller flere af de halvvaarlige Terminer.

33. Ligesom Kassebogen i Regnskabsaarets Løb af praktiske Hensyn maa føres fælles og ligeledes Indtællinger og Udtællinger maa foregaa i Forening for alle Serier, saaledes skal der ogsaa i Regnskabsaarets Løb holdes fælles Bog over alle Foreningens Administrationsudgifter. Af disse har dog hver Reservecfond særlig at afholde de Udgifter, der medgaa til Anskaffelse af Blanketter til Obliga-

tioner og Renteanvisninger samt til Repræsentanter og 3. Okt.
Taksatorer for Betsigtigelse af tilbudte Panter og Om-
taksationer, hvorimod ved det aarlige Regnskabs Opgørelse
samtlige øvrige Administrationsudgifters samlede Beløb paa-
lignes alle Serier og Afdelinger, enhver i Forhold til den
samlede Hovedstol, som de ved Regnskabsaarets Udløb re-
spektive udvise. Den saaledes paalignede Andel føres til
Udgift i hver Series eller Afdelings Bøger og Regnskab og
udredes af dens Beholdning.

34. Naar Foreningen lader sig udlægge til Ejendom
et eller flere af Foreningens Panter, skal Bestyrelsen, saa-
fremt den ikke foretrækker straks at indløse et saadant Beløb
af de udstedte til vedkommende Serie hørende Obligationer,
som svarer til den ved Udlæget bevirkede Afgang i den
paagældende Series Medlemmers Panteforskrivninger, lade
det eller de overtagne Panter paa ny paa statutmæssig
Maade taksere.

Indløsningen af de udstedte Obligationer skal derefter
kunne udsættes for et Beløb, der ikke overstiger $\frac{3}{5}$ af den
saaledes udsundne ny Taksationsværdi. Hvilke der paa de
overtagne Panter Behæftelser med Prioritet foran For-
eningen, fradrages disse, saafremt de ikke ved Overtagelsen
kontant udbetales, i det Beløb, for hvilket Indløsningen
efter det foranstaaende kan udsættes. Den ny Taksations-
værdi kommer ikke i Betragtning i foransførte Henseende, for
saa vidt den overstiger den Sum, for hvilken den paagældende
Ejendom er bleven Foreningen udlagt.

Det Beløb af Seriens Obligationer, hvis Indløsning
saaledes udsættes, maa ingen Sinde udgøre mere end 5 pCt.
af det hele Beløb af de udstedte Obligationer, henhørende
til vedkommende Serie.

Et overtaget Pant bliver at afhænde snarest muligt
med fornødent Henblik paa Foreningens Tarv; dog maa den

3. Okt. formeldte Udsættelse af Indløsning af de cirkulerende Gældsfor-
skrivninger ikke udstrækkes over 2 Aar.

Ved Afhændelsen kan Bestyrelsen optage Køberen af Pantet som Medlem for det Beløb af den oprindelige Gæld, som ikke i Henhold til Statutterne allerede er blevet afdraget, dog blive de halvaarlige Renter og Afdrag at udråde med samme Beløb, som om Køberen umiddelbart havde succederet den sidste Ejer af Pantet for Foreningen, ligesom han ogsaa maa paatage sig det solidariske Ansvar til den paagældende Serie i samme Omfang som denne.

Saa længe et overtaget Pant forbliver i Foreningens Eje, udredes de halvaarlige Renter og Afdrag, der statutmæssig vilde have paahvilet den forrige Ejer, af vedkommende Series eller Afdelings Reservecfond; af denne Fond afholdes ligeledes Udgifterne ved den i Anledning af Panternes Overtagelse og senere Afhændelse fornødne Indløsning af de udstedte Obligationer.

Der maa med den i denne Paragraf nævnte Undertagelse til ingen Tid være et større Beløb af Obligationer i Omløb mod Serierne eller Afdelingerne, end disse eje i Medlemmernes Panteforskrivninger.

35. De Obligationer, der udstedes af Foreningen, skulle affattes efter en af Bestyrelsen vedtagen Formular og underskrives af denne paa Foreningens Vegne. De ere for hver Series Vedkommende fikrede i samtlige til denne pantsatte Ejendomme. De udfærdiges kun for Summer paa 2,000 Kr., 1,000 Kr., 200 Kr. og 100 Kr., saaledes at hver Størrelse har sit Vitra og hver Obligation sit eget Løbenummer, ligesom det i dem udtrykkelig skal ansøres, til hvilken Serie de henhøre. Obligationerne lyde paa Ihændehaveren, men kunne ogsaa efter Begæring noteres paa Navn i Foreningens Bøger. I Obligationerne angives jaavel den aarlige Rente, der oppebæres af samme, som

hvorledes der efter Statutterne forholdes med Indfrielsen. 3. Okt. Ved deres Udlevering blive de ledsagede af Rentekupons.

36. Renten udbetales i hver 11. Juni og 11. December Termin med Halvdelen af dens aarlige Beløb, mod Aflevering af de tilsvarende Rentekupons.

Udbetalingen sker dels paa Foreningens Kontor i Ringkjøbing og dels i Kjøbenhavn, ligesom Bestyrelsen ogsaa, om fornødent gøres, vil foranstalte, at Udbetalingen kan foregaa paa andre bekvemme Steder.

Af de Rentebeløb, som ikke hæves til Forfaldstiden, tilsvares ingen Rente, og naar et Rentebeløb ikke er hævet inden en Maaned efter Forfaldsdagen, kan det først forbres udbetalt i den paafølgende Termin.

37. De af Foreningen udstedte Obligationer kunne ikke opsiges af Hænderhaverne, men i enhver 11. Juni og 11. December Termin skal den til Afbetalingsfonden hørende Beholdning, efter Fradrag af de Renter, der skyldes, anvendes til Indløsning af Foreningens Obligationer, saaledes at det ved Lodtrækning bestemmes, hvilke Obligationer der skulle indfries. Denne Lodtrækning, der skal foretages særlig for hver Serie og foregaa i Overværelse af Stedets Nretsfriver, skal foretages saa betimelig, at det 3 Maaned før Udbetalingsterminerne kan bekendtgøres i „Berlingske Tidende“, hvilke Obligationer der skulle udbetales.

Paa foransjorte Maade og med det foransjorte Varsel kan Foreningen til enhver Termin opsigte enten samtlige udstedte Obligationer eller en Del deraf.

Efter den Termin, i hvilken en Obligation forfalder til Udbetaling, svares ingen Rente af samme.

38. De indfrieede Obligationer maa ingen Ginde igen sættes i Omløb, men skulle forsynes med en saadan Paa-tegning af Bestyrelsen, at de derved gøres ugyldige, og henlægges i Foreningens Kasse, indtil de ved Revisionen af Arets Regnskab have været foreviste Medlemmerne,

3. Okt. hvorefter de foranstaltede opbrændte i Dørværelse af Stedets Retsfriver.

De til Udbetaling forfaldne Kapital- og Rentebeløb, der ikke hæves inden 20 Aar efter Forfaldstiden, hjemfalde til vedkommende Series Reserverfond.

Med Hensyn til Mortifikationen af bortblevne Obligationer og Rentekuponer forholdes efter den almindelige Lovgivnings Bestemmelser.

Kapitel V.

Om Bestyrelsen.

39. Den øverste besluttende Myndighed i alle Foreningens Anliggender tilkommer Generalforsamlingen.

Under Ansvar til denne bestyres Foreningens Anliggender af en Direktion eller Bestyrelse, der kontrolleres af et Repræsentantskab.

40. Bestyrelsen bestaar af 3 Medlemmer og vælges af Repræsentantskabet. Bestyrerne, af hvilke een stedsf skal være retskyndig og een landbrugskyndig, vælges paa 6 Aar, jaaledes at een afgaar hvert andet Aar. Det afgøres ved Lodtrækning, hvilke af de første Gang valgte Bestyrere der skulle afgaa efter 2 og 4 Aars Forløb. Senere afgaar hvert andet Aar det Medlem af Bestyrelsen, som har fungeret i 6 Aar.

Bestyrelsens Medlemmer skulle være bosiddende inden for Foreningens Ublaansomraade, og Formanden i Ringkjøbing, som er Foreningens Domicil.

Bestyrelsen kan ikke tage nogen Beslutning, medmindre Flertallet af dens Medlemmer er enigt i samme.

Naar en af Bestyrerne for en Tid er forhindret i at varetage sine Forretninger, kan Repræsentantskabet konstituere en anden Mand til midlertidig at fungere i hans Forjald.

41. Det retskyndige Bestyrelsesmedlem er Formand og administrerende Direktør. Denne forestaar Foreningens daglige Forretninger og besørger navnlig Brevvekslingen samt har overhovedet det nærmere Tilsyn med den hele Forretningsførelse. 3. Okt.]

42. Alle Begæringer om Optagelse i Foreningen og Laan af denne afgøres af Bestyrelsen, der udfærdiger og underskriver paa Foreningens Vegne de Obligationer, der udstedes af samme. Den foranstalter de tilstaaede Laan udbetalte til de indtrædende Medlemmer og paaser, at disses Renter og øvrige Bidrag til Foreningen indkomme i rette Tid. Den fører det fornødne Tilsyn med Panternes Vedligeholdelse og kan, saa ofte den finder det fornødent, lade enhver til Foreningen pantsat Ejendom besigtige ved et af sine Medlemmer i Forening med vedkommende Distrikts Repræsentant, hvilket saa vidt muligt bør ske i det mindste hvert tiende Aar.

Den tager Beslutning om, naar og hvorledes forfaldne Laan og Restancer skulle inddrives, og besørger Renterne af Foreningens Obligationer, saavel som de ved Lodtrækning optagne Obligationer udbetalte til rette Forfaldstider. Den drager Omsorg for, at den tilstedeværende Kassebeholdning gøres frugtbringende enten ved Opkøb af Foreningens egne Obligationer eller paa anden betryggende Maade.

43. Udførelsen af Kassererforretningerne og Regnskabsførelsen overdrages af Bestyrelsen under dens Tilsyn til en Kasserer og en Bogholder. Bestyrelsen har til ubestemte Tider, men i det mindste en Gang om Maanedet, at foretage en Kasseundersøgelse og at indføre Udfaldet i sin Forhandlingsprotokol.

Størrelsen af den Sikkerhed, der skal stilles af Kassereren, bestemmes af Repræsentantskabet og Bestyrelsen, hvilken sidst overhovedet ordner det fornødne til Forretningernes Udførelse.

3. Okt. 44. Foreningens Regnskabsaar falder sammen med Kalenderaaret, og for hvert Kvartal forfattes særlige Ekstrakter over de foregaaende Ind- og Udbetalinger.

Det aarlige Regnskab opgøres og tilstilles Revisorerne inden den paafølgende 15. Februar, og Regnskabssekstrakten opgøres inden 3 Uger efter hvert Kvartals Udløb.

Bestyrelsen foranstalter det aarlige Regnskab fremlagt for Repræsentantskabet og Generalforsamlingen, offentliggør Regnskabet og besørger saavel dette som Kvartalsekstrakterne indsendte til Indenrigsministeriet.

Ethvert Medlem har Ret til at efterse Regnskabet med Bilag i 10 Dage før Generalforsamlingen.

45. Bestyrelsen har i det hele at varetage Foreningens Anliggender paa bedste Maade og at holde sig Statutterne efterrettelig.

46. Med Hensyn til Repræsentantvalgene lægges Jurisdiktionsinddelingen til Grund, saaledes at der i ethvert Herred, i hvilket der i det mindste er 5 Medlemmer, og i hvilket der af Foreningen er udløst et Beløb af mindst 100,000 Kr., vælges mindst een Repræsentant, der fungerer i 3 Aar. Delingen iværksættes efter Beslutning af Bestyrelsen og Repræsentantskabet i Forening, med særligt Hensigt til Soguenes Veliggenhed, Folketal og Medlemstal.

Det afgøres ved Lodtrækning, hvilke af de første Gang valgte Repræsentanter der skulle afgaa efter 1 og 2 Aars Forløb.

Den ny Kredsdeling træder i Kraft første Gang, der skal være nyt Repræsentantvalg. De nuværende Repræsentanter, som ikke afgaa til denne Tid, betragtes som værende Repræsentanter for den Kreds, hvori de ved Adskillelsen bo, indtil deres Valgperiode udløber.

Valget ledes af et af Repræsentantskabet udnævnt Medlem. Skulde en Repræsentant afgaa, forinden hans Funct-

tionstid er udløben, har det saaledes udnævnte Medlem at 3. Okt.
foranstalte et nyt Valg.

For de Kredse, i hvilke der efter det foranførte ingen Repræsentant bliver at vælge, overtages dennes Forretninger af Repræsentanten i en tilstødende Kreds eller en anden paa-
lidelig Mand, efter Bestemmelse af det samlede Repræsen-
tantskab. Dette kan ogsaa, naar Medlemmernes Antal eller
lokale Forhold gøre saadant tilraadeligt, foretage Foran-
dringer i Repræsentantkredsenes Omfang og Antal.

Naar en Repræsentant er forhindret i at udføre sine
Forretninger, eller naar ingen Repræsentant er udnævnt for
en Kreds, kan Bestyrelsen midlertidig beskikke en Mand til at
fungere som Repræsentant, indtil det i saa Henseende for-
nødne kan foretages i et Repræsentantskabsmøde.

47. Repræsentanterne forsamles i det mindste een
Gang aarlig. For at de kunne tage en gyldig Beslutning,
fordres, at over Halvdelen af dem er til Stede, og at flere
end Halvdelen af de tilstedeværende ere enige i Beslutningen.
Til Gyldigheden af de Valg, som Repræsentantskabet har at
foretage, fordres ligeledes flere end Halvdelen af de afgivne
Stemmer.

Det aarlige Repræsentantskabsmøde afholdes saa vidt
muligt i April Maaned. I dette Møde vælges en af Re-
præsentanterne til Formand for det følgende Aar. Denne
Formand leder Forhandlingerne i Møderne.

Overordentlige Repræsentantskabsmøder afholdes, naar
enten Bestyrelsen finder Anledning til at indkalde et saadant,
eller $\frac{1}{5}$ af Repræsentanterne forlange det.

48. I det aarlige Repræsentantskabsmøde aflægges Be-
styrelsen Beretning om Foreningens Virksomhed i det for-
løbne Aar samt fremlægger Regnskabet med Revisorernes
Bemærkninger og Besvarelsen herpaa tillige med Afskrifter
af de i det forløbne Aar og senere afgivne Kvartalsekstrakter.

3. Okt. Repræsentantskabet afgiver Decision paa Regnskabet og meddeler Bestyrelsen Kvittering for rigtig Regnskabs Af-læggelse.

Der næst foretages de Valg, som Repræsentantskabet har at udføre, samt forhandles og afgøres de Spørgsmaal, som enten af Bestyrelsen, Repræsentanterne eller Foreningens Medlemmer ere fremsatte.

I de overordentlige Repræsentantskabsmøder kunne alene de Genstande, som have foranlediget Mødet, komme under Afgørelse, med mindre saavel Bestyrelsen som Repræsentantskabet meddele Samtykke dertil.

49. Bestyrelsen bestemmer Tiden og Stedet, der altid skal være inden for Foreningens Udsømsomraade, til Repræsentantskabsmøderne tilstrækkelig kundgjort med mindst 3 Ugers Varjel, men overordentlige Møder kunne dog i paa-trængende Tilfælde indkaldes med 8 Dages Varjel. Den bør derhos senest 8 Dage før et Mødes Afholdelse meddele enhver Repræsentant særlig Underretning derom med en kort Angivelse af de Genstande, som ville komme under For-handling. De Genstande, som noget Medlem ønsker fore-lagte Repræsentantskabet i det aarlige Møde, maa inden 3 Uger før dets Afholdelse være anmeldte for Bestyrelsen.

50. Repræsentantskabet har at varetage Foreningens Lærv paa bedste Maade og navnlig paafe, at dens Statutter nøje overholdes.

Det er berettiget til at suspendere saavel Bestyrelsens Medlemmer som Revisorerne og Taksationsmændene, men til en saadan Beslutnings Gyldighed fordres, at flere end Halvdelen af samtlige Repræsentanter stemme derfor.

51. Inden 6 Uger efter, at det aarlige Repræsentantskabsmøde er afholdt, skulle Repræsentanterne, hver i sit Distrikt, med mindst 14 Dages Varjel ved en Bekendtgørelse i de i Egnen mest udbredte Aviser indkalde de i Distriktet boende Medlemmer af Foreningen til Møde paa et bekvemt

Sted. Paa dette Møde skal Repræsentanten fremlægge den 3. Okt. af Bestyrelsen meddelte Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar og det offentliggjorte Regnskab samt et Udtog af, hvad der er vedtaget i det aarlige Repræsentantskabsmøde; tillige foretages Valg af en Repræsentant, for saa vidt en saadan bliver at vælge. Til Valgets Gyldighed fordrer flere end Halvdelen af de afgivne Stemmer. Opnaas dette ikke ved 1ste Stemmegivning, stemmes der paa ny. Opnaas heller ikke da absolut Flertal, foretages afgørende bundet Valg mellem de 2, der sidst havde flest Stemmer.

De afgaaede Bestillingsmænd røgte deres Hverv Terminen ud.

52. Repræsentanterne skulle, efter at have efterset den takserede Ejendom, hver for sit Distrikts Vedkommende afgive Erklæring til Bestyrelsen angaaende de indkomne Begæringer om Optagelse i Foreningen.

For hvert saadant Efterhyn som ogsaa for Efterhyn af overtagne Panter faar Repræsentanten 8 Kr., som udredes af Foreningens Kasse.

Repræsentanterne have derhos at være opmærksomme paa, om de til Foreningen pantsatte Ejendomme ved Misbrug tabe i Værdi, og de skulle, for saa vidt saadant finder Sted, derom straks gøre Indberetning til Bestyrelsen.

De ere ogsaa pligtige til overhovedet at meddele Bestyrelsen saadanne Erklæringer og Oplysninger, som denne i Foreningens Interesse forlanger, ligesom de have, hver i sit Distrikt, at ledsage Bestyrelsens Medlemmer, naar nogen af disse besigtiger de til Foreningen pantsatte Ejendomme.

53. Repræsentantskabet udnævner 2 kritiske Revisorer, som gennemgaa det aarlige Regnskab med dertil hørende Bilag og efterse den efter samme tilstedeværende Beholdning af saavel Aktiver som af Penge samt derhos bevidne, at de

3. Okt. efter Regnskabet indfriede Obligationer have været dem foreviste, forsynede med Ughældighedspaategning.

Revisorernes Bemærkninger skulle være Bestyrelsen tilstillede inden 6 Uger efter, at de have modtaget Regnskabet, og Bestyrelsens Besvarelse herpaa afgives inden 10 Dage derefter. Revisorerne maa dernæst inden 4 Dage erklære, om de finde Bestyrelsens Besvarelse fyldestgørende eller ikke, og afgive Forslag til Repræsentantskabet om, hvor vidt Tilstaelse for rigtig Regnskabs Afslæggelse kan gives, eller om Ansvar er at paalægge nogen.

Uf Revisorerne afgaar een hvert Aar.

For hver Revisor vælges tillige en Suppleant.

Skulde der dog ikke være 2 af de valgte Mænd, der ere i Stand til rettidig at revidere Regnskabet og i det hele varetage Revisorerens Hverv, kan Bestyrelsen i Forening med den tilbageværende Revisor bestikke en duelig Mand til for det løbende Aar at deltage i Revisionen, indtil det aarlige Repræsentantskabsmøde afholdes.

I øvrigt kan Bestyrelsen og Repræsentantskabet, naar Forretningernes Udvidelse gøre saadant fornødent, ansætte lønnet Medhjælp ved Revisionen.

54. For hver Repræsentantskabs kreds udnævner Bestyrelsen efter Indstilling af Repræsentanten en Herreds- eller Kreds-Taksationsmand, der fungerer i 3 Aar og som Taksationsformand i Kredsen udfører alt skriftligt Arbejde, Taksationer vedkommende.

Til at bistaa denne ved Taksationernes Udførelse udnævner Bestyrelsen en Burderingsmand for hvert Sogn efter Indstilling af Foreningens Medlemmer i Sognet.

Medlemmerne kunne dog kun tage Bestemmelse om, hvem de ønske indstillede som Burderingsmænd, naar en Femtedel og mindst 10 af Foreningens Medlemmer i Sognet ere til Stede paa et i den Anledning afholdt Møde;

hvis dette ikke er Tilfældet, har derimod Repræsentanten at fremsætte Forslag til Bestyrelsen om, hvem der skal vælges. 3. Okt.

Vil Bestyrelsen ikke udnævne den, der indstilles af henholdsvis Repræsentanten og vedkommende Medlemmer af Foreningen, udnævner den midlertidig en anden, som fungerer til næste Repræsentantskabsmøde, hvor da Valget foretages af Repræsentantskabet og Bestyrelsen i Forening.

For hver Forretning erholder hver af Taksatorerne en Betaling af 4 Kr., hvorhos Herreds- eller Distriktskassationsmanden (Formanden) desuden faar 4 Kr. for hver Forretning som Bederlag for Befordring og for Udførelsen af det skriftlige Arbejde.

55. Taksationsmændene afgive, efter deres Udnævnelse, til Bestyrelsen en skriftlig Erklæring, hvori de forsikre, at de som retskafne Mænd med Trost og Samvittighedsfuldhed ville røgte det dem betroede Hverv, nøje efterkomme de dem givne Forskrifter med Hensyn til Taksationer af Ejendomme og stedsse udføre Taksationerne saaledes, som de træste sig til inden Retten med deres forporlige Ed at bekræfte, naar paaafordres.

56. Taksationsmændene ere pligtige til at foretage Taksationsforretningen inden 14 Dage efter, at de derom ere anmodede af Bestyrelsen eller vedkommende Repræsentant, medmindre de have bevisligt Forsald, hvorom da Repræsentanten bliver at underrette. De ere ligeledes pligtige at foretage Efterhyn af de til Foreningen pantfattede Ejendomme, naar Bestyrelsen maatte forlange saadant.

De have derhos at være opmærksomme paa, om de til Foreningen pantfattede Ejendomme ved Misbrug tabe i Værdi, og de skulle, for saa vidt saadant finder Sted, derom straks gøre Indberetning til Bestyrelsen.

Naar en Taksationsmand er beslægget eller besvogret i op- eller nedstigende Linie eller i Sideliniens første eller

3. Okt. anden Grad med Ejeren af den Ejendom, som skal takseres, kan han ikke foretage Forretningen.

Naar en eller flere af Takstationsmændene i en Kreds ere forhindrede i at udføre deres Forretninger, kan Bestyrelsen midlertidig, indtil Valg kan ske, bestikke en eller flere Mænd til at fungere som Takstationsmænd.

57. Der skal aarlig afholdes en Generalforsamling, saa vidt muligt umiddelbart efter det aarlige Repræsentantskabsmøde. Derhos kan saavel Bestyrelsen som $\frac{1}{3}$ af Repræsentanterne forlange en overordentlig Generalforsamling afholdt, hvilket ogsaa kan forlanges af 100 Medlemmer eller stemmeberettigede Obligationsejere.

Tiden og Stedet til Generalforsamlingens Afholdelse og Dagsordenen for Mødet kundgøres tilstrækkelig.

Generalforsamlingen skal afholdes inden for Foreningens Ublaansomraade her i Landet.

Dagsordenen skal indeholde en Fortegnelse over alt, hvad der ønskes forhandlet.

Ethvert Medlem kan til den ordentlige Generalforsamling fremsætte Forslag til Forhandling. Saadanne Forslag skulle være Bestyrelsen i Hænde senest den 15de Marts.

Paa overordentlige Generalforsamlinger kunne alene de Sager, som have foranlediget Generalforsamlingen, komme til Afgørelse.

58. Paa den aarlige Generalforsamling fremlægges den Repræsentantskabet af Bestyrelsen meddelte Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar, saavel som Regnskabet og de afgivne Kvartalskstrakter.

I Tilfælde af, at der er Spørgsmaal om Forandringer i disse Statutter, saavel som naar enten Repræsentantskabet har suspenderet nogen af Bestyrerne eller Revisorerne, og den paagældende forlanger det, eller naar Bestyrelsen tror at burde vægre sig ved at udføre nogen af Repræsentantskabet tagen Beslutning, uden at dette, naar en saadan Væg-

ring er fremsat, vil forandre sin Beslutning, skal Sagen 3. Okt. forelægges en overordentlig Generalforsamling.

59. Ethvert Medlem af Foreningen er berettiget til at møde ved Generalforsamlingen og at afgive Stemme. Den, der er indtraadt i Foreningen som Medlem for en Sum af 10,000 Kr. eller derunder, har een Stemme, og den, der er indtraadt som Medlem for en større Sum, har desuden een Stemme for hver 20,000 Kr., som denne Sum udgør mere end 10,000 Kr., indtil 5 Stemmer.

Endvidere er enhver, der er og i en Maaned har været noteret i Foreningens Bøger som Ejer af et Beløb af mindst 1,000 Kr. af de af Foreningen udstedte Obligationer, berettiget til at møde og afgive Stemme paa Generalforsamlingen, og den, der saaledes er noteret som Ejer af et større Beløb end 10,000 Kr., har desuden een Stemme for hver overstygende 20,000 Kr., indtil 5 Stemmer, som er det højeste Stemmetal, der kan tilkomme nogen, som er interesseret i Foreningen, hvad enten det er som Medlem eller som Ejer af dens Obligationer.

Kun de, der ere personlig til Stede, kunne afgive Stemme paa Generalforsamlingen.

For at en overordentlig Generalforsamling kan tage gyldige Beslutninger, maa der være i det mindste et saadant Antal stemmeberettigede til Stede, at de kunne afgive 100 Stemmer. Er der ikke et saadant Antal til Stede, berammes en ny Generalforsamling med mindst 14 Dages Bærsel, hvorom Bekendtgørelse under Paaberaabelse af denne Paragraf sker paa den i § 57 fastsatte Maade, og denne er da berettiget til at tage Beslutning uden Hensyn til, hvor mange stemmeberettigede der ere til Stede. Enhver Beslutning af Generalforsamlingen maa, for at være gyldig, være billiget af flere end det halve Antal af de afgivne Stemmer.

60. Til Bestyrere kunne vælges Mænd uden for For-

3. Okt. eningen, men Repræsentanter og Taksationsmænd skulle være Medlemmer af Foreningen.

Naar et Medlem vælges til Bestyrer, kan han ikke, saa længe han beklæder denne Stilling, erholde hyderligere Laan af Foreningen.

Medlemmerne ere pligtige at modtage de Valg, som falde paa dem, naar Repræsentantskabet ikke, paa deres Begæring, finder tilstrækkelig Grund til at fritage dem derfor.

Ved alle Omvalg kunne de fratrædende genvælges, men de kunne vægre sig ved at modtage nyt Valg i lige saa lang Tid, som de have fungeret.

Naar nogen fratræder sin Bestilling uden for sin Tur, fungerer den, der vælges i hans Sted, kun i det Tidsrum, der er tilbage indtil den Tid, da den fratrædende efter Tur skulde være fratraadt.

Repræsentanterne og Taksationsmændene ere pligtige til uden Vederlag at give Laansøgere saa fylldige Oplysninger som muligt om, hvad der fordres til Ordning af Laan.

61. Repræsentantskabet bestemmer Lønnen for Direktørerne efter Forretningernes Omfang og i Forhold til de Lønninger, der oppebæres af Bestyrererne ved Landets øvrige Kreditforeninger.

Lønnen for Kasseren, Bogholderen og Revisorerne bestemmes ligeledes af Repræsentantskabet efter Bestyrelsens Forslag.

Det underordnede Kontorpersonales Løn bestemmes af Bestyrelsen under Repræsentantskabets Billigelse.

62. Repræsentanterne og Bestyrerne erholde for Rejser i deres Bestillings Anliggender, med Undtagelse af de i § 52 nævnte Forretninger, 6 Kr. i Dagpenge for hver hel Dag, de tilbringe ved selve Forretningen og paa Rejser dertil og derfra; varer hele Rejsen ikke 6 Timer, da kun det halve. I Befordringsgodtgørelse erholde de 1 Kr. pr.

øbende Mil, hvor Jernbane ikke kan benyttes, og ellers 3. Okt. den Klases Jernbanetakst.

Diæter og Befordringsomkostninger afholdes af Foreningens Kasse efter indgiven af Bestyrelsen anviset Regning.

63. Forandring i disse Statutter kan kun foretages ved en paa den forefrevne Maade sammentaldt Generalforsamlings Beslutning og træder først i Kraft, naar samme er billiget af Indenrigsministeriet.

Beslutning om Foreningens eller en eller flere Series Opløsning har dog først Gyldighed, naar den, efter at være vedtagen paa en Generalforsamling, atter tiltrædes paa en saadant Djeemed paa den foranførte Maade med mindst 4 Agers Varjel sammentaldt Generalforsamling af $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer og derhos billiget af Indenrigsministeriet.

Uden sit Samtykke kan dog intet Medlem ved en saadan Beslutning paalægges at indbetale sin Gæld til Foreningen eller Serien i kortere Tid, end der hjemles ved hans udstedte Forskrivning og Foreningens Statutter, ligesom ej heller noget Medlem er pligtigt uden eget Samtykke at taale nogen Forandring i det Retsforhold, hvori han efter sin Forskrivning og Foreningens Statutter staar til Foreningen.

Kapitel VI.

Fælles Bestemmelser for 1ste, 2den, 3dje og 4de Serie.

- 64.** De Laan, som ere stiftede i Tidsrummet fra
- a. 11. December 1860 til 11. Juni 1873, begge inklusive, danne 1. Serie,
 - b. 11. December 1873 til 11. Juni 1878, begge inklusive, danne 2. Serie,
 - c. 11. December 1878 til 11. Juni 1882, begge inklusive, danne 3. Serie,

3. Okt. d. 11. December 1882 til 11. Juni 1887, begge inklusive, danne 4. Serie, og blive de af disse Serier udstedte Kasseobligationer betegnede:

1. Series konverterede 4 pCt.s Obligationer, amortisable 100.
2. Series konverterede 4 pCt.s Obligationer, amortisable 100.
3. Series konverterede 4 pCt.s Obligationer, amortisable 100.
4. Series konverterede 4 pCt.s Obligationer, amortisable 100.

65. Ethvert Medlem betaler aarligt $4\frac{60}{100}$ pCt. af sin oprindelige Gæld, indtil denne er aldeles afgjort.

Heraf anvendes $4\frac{52}{100}$ pCt. til Gældens Forrentning og Afbetaling, saaledes at alt, hvad der ikke medgaar til at forrente den til enhver Tid tilbagestaaende Gæld med 4 pCt. aarlig, afskrives som Udbrug paa Gælden, der afbetales i Løbet af omtrent 56 Aar.

Til Reservecapitalen afgives $\frac{8}{100}$ pCt. aarlig som Bidrag til Bestyrelsesomkostningerne.

De nuværende Beholdninger i Konverteringsfonden blive for 1., 2. og 3. Series Vedkommende i 11. December Termin 1891 at afskrive ekstraordinært paa Medlemmernes Gæld, medens den til 4. Serie hørende Beholdning overføres til dennes Reservecapital.

66. De aarlige Bidrag, som Medlemmerne efter foranstaaende Paragraf have at erlægge, betaales forud med Halvdelen i hver 11. Juni og 11. December Termin for det kommende Halvaar. Naar Betalingen ikke erlægges inden den paafølgende 1. Juli eller 1. Januar, tilsvares Rente af Beløbet 5 pCt. p. a. fra den foregaaende 11. Juni eller 11. December, og udebliver Betalingen efter 11. Juli eller 11. Januar, maa vedkommende Debitor vente

at Bestyrelsen straks vil lade den pantsatte Ejendom realisere 3. Okt. til Dækning af saa vel Kapital som Rente og øvrige forfaldne Bidrag samt skadesløse Omkostninger i Henhold til den udstedte Forskrivning.

67. Den i § 26 omhandlede Opfigelsesfrist er 6 Maaneder.

Kapitel VII.

Særlige Bestemmelser for 1., 2. og 3. Serie.

68. Ved Optagelsen i Foreningens 3 nævnte Serier har hvert Medlem betalt et Indskud til den paagældende Series Reservecfond af 5 pCt. af det tilstaaede Laan, for hvilket Indskud særligt Bevis er meddelt ham som Lødtager i Reservecfonden. Af de saaledes indskudte Beløb ville Lødtagerne erholde mindst 4 pCt. aarlig i Rente, saa snart den paagældende Fonds Status tillader det, efter Bestyrelsens og Repræsentantskabets nærmere Bestemmelse. Ligeledes kan Bestyrelsen og Repræsentantskabet bestemme, at der skal ske Afdrag paa selve disse Indskud, naar Reservecfonden for den paagældende Serie ikke herved nedbringes under 10 pCt. af de mod Serien til den Tid cirkulerende Kasseobligationers samlede Beløb, og skal Afdraget, der dog ikke maa være under 10 pCt., afskrives paa det for Indskudet udstedte Bevis. For saa vidt Afdrag paa selve Indskudet erlægges, bliver kun dette Restbeløb fremtidigt at forrente.

Gaar Reservecfonden ned under 5 pCt. af Seriens Gæld, da erlægges ingen Rente af Indskudet til Lødtagerne i Fonden, forinden denne ved den opsparede Rente atter har naaet den nævnte Størrelse.

Hvis Reservecfonden nogen Sinde skulde blive mindre end 3 pCt. af Seriens Gæld, da ere samtlige Medlemmer i den paagældende Serie forpligtede til efter Bestyrelsens og Repræsentantskabets nærmere Bestemmelse med 3 Maaneders Varfel til en eller flere af de halvaarlige Terminer Trettende Hæfte.

3. Okt. at udrede saadanne overordentlige Bidrag, som ved nøjagtig Paaligning paa enhver i Forhold til hans oprindelige Gæld til Serien maatte udfordres for atter at bringe Fonden op til denne Størrelse.

Ved Seriens Opløsning tilfalder Reservecfondens hele Beholdning Lodtagerne i samme i Forhold til deres Indskud efter de dem meddelte Beviser, hvorimod Seriens øvrige Formue deles imellem Medlemmerne i samme Forhold, i hvilket de ere pligtige at deltage i de lidte Tab.

Saafernt et Medlem udtræder af Serien, bliver dets Forhold som Lodtager i Reservecfonden uforandret efter det til ham udfædte Bevis, for saa vidt han ikke maatte have overdraget det til en anden.

Naar et Medlem godtgør, at han ekstraordinært har indfriet sin tidligere Gæld til en af disse 3 Serier og optaget et nyt Laan af samme Størrelse i en af de senere Serier, skal han være berettiget til i en 11. Juni eller 11. December Termin at faa sit oprindelige Reservecfonds-Indskud tilbagebetalt imod at afgive det herfor udfædte Bevis og imod at erlægge en Rente af $\frac{1}{2}$ pCt. af Laanets oprindelige Beløb til den paagældende Seriers Reservecfond.

Kapitel VIII.

Særlige Bestemmelser for 4. Serie.

69. Ved Optagelsen i denne Serie har hvert Medlem betalt et Indskud til Seriens Reservecfond af $2\frac{1}{2}$ pCt. af det tilstaaede Laan, og skal den enhver Interessent tilkommende Andel i Reservecfonden i alle Tilfælde følge og forblive ved Laanet og Pantet og bliver først ved Laanets Indfrielse, paa hvilken Maade det end foregaar, og saaledes som nedenfor bestemt, at udbetale til den, der paa den Tid med tinglæst Adkomst godtgør at være Ejer af Pantet. Af de saaledes gjorte Indskud gives ingen Rente eller Udbytte.

Overordentlige Bidrag til Reservecapitalen kunne op= 3. Okt.
fræves, naar Fonden af en eller anden Grund bliver
mindre end $1\frac{1}{2}$ pCt. af Seriens Gæld efter de imod samme
cirkulerende Kasseobligationers samlede Beløb, og blive
disse Bidrag at paaligne Medlemmerne i Forhold til deres
Gælds Hovedstol efter de til Serien af dem udstedte Pante-
forskrivninger.

Naar en Interessent ved overordentlig Indbetaling
frivillig indfrier sin Gæld, bliver der at godtgøre ham $\frac{4}{5}$
af hans i Reservecapitalen gjorte Indskud, for saa vidt
Seriens Reservecapital paa den Tid, Udtrædelsen foregaar,
ikke er under $2\frac{1}{2}$ pCt. og ikke over 3 pCt. af Medlem-
mernes Gæld efter de til Serien udstedte Panteforskriv-
ningers Hovedstol, hvorimod Restbeløbet af hans Andel i
Reservecapitalen tilfalder denne som Rendelse i Anledning
af Udtrædelsen og for Frigørelsen af det solidariske
Ansvar.

Er Reservecapitalen under $2\frac{1}{2}$ pCt. eller over 3 pCt.
af Medlemmernes fornævnte Gæld, skal det ved en af
Repræsentantskabet og Bestyrelsen for hvert Aar tagen Be-
slutning nærmere fastsættes, hvilken Godtgørelse der efter
samtlige forhaandenværende Omstændigheder — hvorunder
navnlig ogsaa den længere eller kortere Tid, paagældende
har været Medlem af Foreningen, tages i Betragtning —
bliver at udbetale den udtrædende, dog saaledes, at den
Rendelse, der afgives til Reservecapitalen i Anledning af Ud-
trædelsen og for Frigørelsen af det solidariske Ansvar, ikke
bliver under $\frac{1}{2}$ pCt. af Medlemmernes Gæld efter de til
Serien udstedte Panteforskrivningers Hovedstol.

Skulde Reservecapitalen paa den Tid, Udtrædelsen fore-
gaar, ikke have en Beholdning af 1 pCt. af Medlem-
mernes Gæld efter de til Serien udstedte Panteforskriv-
ningers Hovedstol, har den udtrædende at erlægge en
Rendelse til Fonden af en saadan Størrelse, at samme i

3. Okt. Forening med paagældendes Andel i Reservecapitalens tilstedeværende Beholdning i alt udgør 1 pCt. af hans oprindelige Gæld til Serien.

Ved Seriens Opløsning bliver Reservecapitalens hele Beholdning og Seriens øvrige Formue at dele imellem Medlemmerne i samme Forhold, i hvilket de ere pligtige at deltage i lidte Tab, men dog saaledes, at de først indtraadte Interessenter i Forhold til de senere indtraadte, for hvert Halvaar de tidligere end disse bleve Medlemmer af Foreningen, som halvaarlig Rente af deres Indstud forlods godtgøres indtil $1\frac{1}{2}$ pro mille af deres Gælds Hovedstol af det Beløb, Reservecapitalens Beholdning maatte overstige $2\frac{1}{2}$ pCt. af den Sum, den samlede Hovedstol af Medlemmernes Gæld efter de af dem til Serien udstedte Panteforskrivninger udgør, for saa vidt de ikke ved overordentlige Afdrag paa deres Gæld allerede maatte have modtaget en saadan Godtgørelse.

Kapitel IX.

Særlige Bestemmelser for 5. Serie.

70. Denne Serie er paabegyndt i 11. December Termin 1887.

Medlemmerne betale aarlig til Foreningen $4\frac{1}{2}$ pCt. af deres oprindelige Gæld, indtil denne er aldeles afgjort.

Heraf anvendes $4\frac{34}{100}$ pCt. til Gældens Forrentning og Afbetaling, saaledes at alt, hvad heraf ikke medgaar til at forrente den til enhver Tid tilbagestaaende Gæld med 4 pCt., affrives som Afdrag paa Gælden, der saaledes vil blive afbetalt i Løbet af omtrent 64 Aar.

Til Reservecapitalen afgives $1\frac{0}{100}$ pCt. aarlig som Bidrag til Bestyrelsesomkostninger.

I 5. Serie er derhos oprettet en Afdeling, i hvilken Kreditforeningen ogsaa giver Laan, der udbetales i $3\frac{1}{2}$ pCt. rentebærende Kasseobligationer. Af saadanne Laan

svares aarlig af det oprindelige Beløb 4 pEt., indtil Gælden 3. Okt. er aldeles afgjort.

Heraf anvendes $3\frac{84}{100}$ pEt. til Gældens Forrentning og Afbetaling, saaledes at alt, hvad heraf ikke medgaar til at forrente den til enhver tilbagestaaende Gæld med $3\frac{1}{2}$ pEt. aarlig, affskrives som Afdrag paa Gælden, der saaledes vil blive afbetalt i Løbet af omtrent 70 Aar.

Til Reserverfonden afgives $1\frac{6}{100}$ pEt. aarlig som Bidrag til Bestyrelsesomkostninger.

De Laan, der udbetales i Seriens 4 pEt. rentebærende Obligationer, udgøre dens 1. Hovedafdeling, medens de Laan, der udbetales i $3\frac{1}{2}$ pEt. rentebærende Obligationer, udgøre Seriens 2. Hovedafdeling.

Enhver af de to Afdelinger skal have sin egen Amortisationsfond, over hvilken der holdes særlig Bog, men begge Afdelinger skulle have fælles Reserve- og Administrationsfond. Til denne erlægges enhver Interessent i begge Afdelinger ved Indtrædelsen et Indskud af $2\frac{1}{2}$ pEt. af Laanets Beløb, saaledes som for 4. Serie bestemt, og i øvrigt gælde samtlige for denne Serie trufne særlige Bestemmelser efter § 69 ogsaa Medlemmerne i 5. Serie.

De til enhver af de to Afdelinger hørende Kasseobligationer ville være at udsærdige med et forskelligt Ydre og Indhold, der tydelig betegne Forskellen imellem dem.

Bed statutmæssig Indfrielse af eller overordentlig Afbetaling paa Gælden med Kreditforeningsobligationer vil der kun kunne benyttes saadanne, der henhøre til den Afdeling, i hvilken Laanet er stiftet, og skal den i § 37 fastsatte Lodtrækning foregaa mellem de til hver af de 2 Afdelinger hørende Kasseobligationer i nøje Overensstemmelse med den statutmæssige Amortisation af Laanene i hver af Afdelingerne.

3. Okt. Opsigelsesfristen efter § 26 er for begge disse Afdelingers Vedkommende 4 Maaaneder.

Den aarlige Ydelse af Rente og Bidrag bliver at betale halvvaarsvis efter Indtrædelsen i Serien med Halvdelen i hver 11. Juni og 11. December Termin.

Naar Betalingen ikke erlægges inden den paafølgende 18. Juni eller 18. December, tilsvares af Beløbet 5 pCt. p. a. fra den foregaaende 11. Juni eller 11. December, og udebliver Betalingen efter 11. Juli eller 11. Januar, forholde som i § 66, sidste Stykke, bestemt.

Kapitel X.

Særlige Bestemmelser for 1. Serie,
amortisabel 110.
(4 pCt.s Afdelingen).

71. Denne Serie er paabegyndt i 11. December Termin 1885, og er dens Underafdeling Litra A. sluttet med 11. Juni Termin 1888, medens Underafdeling Litra B. er paabegyndt i 11. December Termin 1888.

72. Bestyrelsen og Repræsentantskabet kunne med Billigelse af Indenrigsministeriet tage Bestemmelse om, at Serien ved Afslutningen af Litra B. yderligere skal fortsætte Ublaane og danne nye Underafdelinger under C., D. o. s. fr.

Det Seriens Medlemmer paahvilende solidariske Ansvar skal være indskrænket til de til enhver af disse Underafdelinger hørende Medlemmer og altsaa kun være gældende for de hver enkelt Underafdeling særligt paadragne eller af enhver af disse overtagne Forpligtelser, men dog saaledes, at dette solidariske Ansvar vedbliver imellem alle Afdelinger lige overfor de af Serien udstedte Kasseobligationer, idet det kun er med Hensyn til selve Interessenterne og den disse paahvilende Gjæld, at det solidariske Ansvar er indskrænket til de til Underafdelingerne hørende Medlemmer. Det er

3. Okt.

saaledes selvsølgelig kun det Tab, den paagældende Underafdeling efter Realisation af dens Pantar og den derefter stedfundne Opgørelse ikke selv har set sig i Stand til at dække, som den anden Underafdeling er ansvarlig for og pligtig til at afholde.

De af Serien udstedte Obligationer indfries efter Lodtrækning med et Tillæg af 10 pCt. af deres Paalydende.

Af Laanene svares aarlig 5 pCt., heraf tilfalder $\frac{1}{10}$ pCt. Reserve- og Administrationsfonden, af de tilbageblivende $\frac{49}{10}$ pCt. ere 4 pCt. af den til enhver Tid skyldige Kapital Rente, og det øvrige affrives som Afdrag paa Gælden, men dog saaledes, at $\frac{1}{11}$ af det Beløb, Afbetalingsfondens Beholdning til enhver Termin udgør, anvendes til at afholde det Tillæg af 10 pCt., hvormed de udstedte 4 pCt. rentebærende Rasseobligationer, som foran bestemt, blive at indfri. Enhver af Underafdelingerne skal have sin egen særlige Amortisationsfond og sin egen særlige Reservefond, for hvilke der holdes særlig Bog og aflægges særligt Regnskab.

Til Reservefonden erlægges enhver Interessent ved Indtrædelsen et Indskud af $2\frac{1}{2}$ pCt. af Laanets Beløb, saaledes som for 4. og 5. Serie bestemt, og i øvrigt gælde samtlige for 4. Serie trufne særlige Bestemmelser efter § 69 ogsaa for Medlemmerne i denne Serie.

73. Den aarlige Ydelse af Rente og Bidrag bliver at betale halvaarsvis efter Indtrædelsen i Foreningen med Halvdelen hver 11. Juni og 11. December Termin.

Naar Betalingen ikke erlægges inden den paafølgende 18. Juni eller 18. December, tilsvares Rente af Beløbet 5 pCt. p. a. fra den foregaaende 11. Juni eller 11. December, og udebliver Betalingen efter 11. Juli og 11. Januar, forholdes som i § 66 sidste Stykke bestemt.

74. Overordentlig Indfrielse af et Laan saavel som Afdrag paa samme vil alene kunne foregaa med Obligationer og selvsølgelig kun med de for Laan i denne Serie ud-

3. Okt. stedte 4 pCt. rentebærende til 110 amortisable Kasseobligationer. Ved saadan Indfrielse af hele Gælden vil dog den Del af Laanets Restbeløb, der ikke er delelig med 100, blive at indbetale kontant med et Tillæg af 10 pCt.

Bestyrelsen for den vest- og sønderjydske Kreditforening,
Kingsløbing, den 12. September 1891.

M. Clausen. P. Smith. P. Nøes.

Foranstaaende reviderede Statutter for den vest- og sønderjydske Kreditforening, der træde i Stedet for de under 15. December 1860 approberede Statutter og de dertil sig sluttende senere Tillæg, stadfæstes herved i Henhold til Loven af 20. Juni 1850.

Hvilket i Overensstemmelse med bemeldte Lovs § 5 herved bringes til offentlig Kundskab.

6. Okt. Generaldirektor. for Skattev. Etr. (til en Amtmand) ang., hvorvidt Bestemmelserne i Lov af 4. Juli 1850 om visse Begunstigelser ved Afhændelse af Bøndergods til Brugere eller deres Born og Svigerborn kunne komme til Anvendelse med Hensyn til Afhændelsen af en Gaard til Fæsterens Stedsøns Son.

..... at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

6. Okt. Kirke- og Undervisningsmin. Etr. (til Amtmanden over Odense Amt) ang., at Attest fra vedkommende Forsørgelseskomme om, at den en Mandsperson i Lobet af de sidste 5 Aar ydede Fattig-

understøttelse er ham eftergivet, ikke er tilstrækkelig for ham til **Egteskabs Indgaaelse**. 6. Okt.

I et direkte hertil indsendt Andragende har Enkemand N. N., der ønsker at indgaa Egteskab, besværet sig over, at Sognepræst N. N. har vægret sig ved at foretage den i saa Henseende fornødne Ulysning paa Grundlag af den i Sagen foreliggende Attest om Eftergivelse af en Andrageren fra hans Forsørgelseskommune i 1887—88 ydet Fattigunderstøttelse.

Efter i denne Anledning at have brevvækslet med Biskoppen over Fyns Stift og med Indenrigsministeriet, hvilket sidste har udtalt, at den Omstændighed, at den en Person i Løbet af de sidste 5 Aar ydede Fattigunderstøttelse er ham eftergivet, ikke hjemler ham Ret til at indgaa Egteskab uden Samtykke af hans Forsørgelseskommune, men at Understøttelsen maa være tilbagebetalt, skulde Ministeriet tjenstligt anmode Hr. Kammerherren om behagelig at ville tilkendegive Andrageren, at Præsten allerede paa Grund heraf har været berettiget til at nægte at foretage Ulysning selv bortset fra, at der, efter hvad der er oplyst for Ministeriet, ikke synes at have været tilstrækkeligt Forløfte.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Randers 9. Okt. Amt) ang., om en saakaldet „støbt“ d: af større og mindre Flintsten samt Kalk opført Mur kan betragtes som Grundmur, saaledes at en paa denne Maade opmuret Brandgavl af 1 Stens Tykkelse fyldestgør Bestemmelsen i § 8 i Bygningsloven af 30. December 1858.

..... at det fremsatte Spørgsmaal efter Justitsministeriets Formening maa besvares benægtende.

12. Okt. **Indenrigsmin. Str. (til en Amtmand) ang., hvorvidt Sognefogder kunne bestikkes til Snefogder.**

..... at Bestemmelsen i Lov om Snefastning af 9. April d. A. § 20 om Politiets Tilsyn med alt Snefastningen vedrørende er til Hinder for, at Sognefogder kunne bestikkes til Snefogder.

14. Okt. **Rundgørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Statutterne for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland. (Indenrigsministeriet.)**

Tillæg

til de under 13. Februar 1891 stadfæstede Statutter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland.

Bestyrelsen bemyndiges til at tage Bestemmelse om, at Kreditforeningen fremtidig ogsaa giver Laan, der udbetales i 4 pCt. rentebærende Kasseobligationer. Af saadanne Laan svares aarlig af det oprindelige Laan $5\frac{1}{5}$ pCt. saa længe, indtil det er aldeles indfriet; heraf tilfalder $\frac{2}{15}$ pCt. Foreningens Administrationsfond og $\frac{1}{5}$ pCt. Reservefonden; af de tilbageværende $4\frac{13}{15}$ pCt. er 4 pCt. af den til enhver Tid skyldige Kapital Rente, og det øvrige affskrives som Afdrag paa Gælden.

Ærkelige Obligationer med tilhørende Renteanvisninger for denne Afdeling blive at udstede, og formuleres de tydelig betegne som 4 pCt. rentebærende Obligationer.

I øvrigt ere Foreningens almindelige Statutter gældende for denne Afdeling, selvsølgelig saaledes, at Betaling af Gælden til hver Afdeling, naar den præsteres i Kasseobligationer, maa erlægges i de til den paagældende Afdeling hørende ikke udtrukne Obligationer.

Foranstaaende Tillæg stadfæstes i Genhold til Lov af 28. Maj 1880.

Tillæg til Bestemmelsen af 26. April 1881 an^d 14. Okt. gaaende en Omordning af Kjøbenhavns Politis Hovedstations 2. og 3. Afdeling. (Justitsministeriet.) Nr. 157.

§ 2 i Tillæget af 26. April 1881 til Politiregulativet af 12. Juni 1863 forandres herved saaledes:

Bemeldte Afdelings faste Styrke skal udgøre 15 Overpolitibetjente og 37 Politibetjente, der lønnes saaledes:

5 Overpolitibetjente	med	1,800	Kr.	hver,
5	—	—	1,600	— —
5	—	—	1,400	— —
13 Politibetjente	—	—	1,200	— —
12	—	—	1,100	— —
12	—	—	1,000	— —

Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) 14. Okt. ang. Approbation paa et Tillæg til Bestemmelserne af 31. December 1874 om Lønninger for Embedsmænd og Betjente under Kjøbenhavns Politi.

Tillæget er saalydende:

„Tillæget af 28. Oktober 1890 til Lønningsbestemmelserne af 31. December 1874 forandres saaledes, at de aarlige Lønninger for Overpolitibetjente og Politibetjente herefter blive som følger:

10 Overpolitibetjente,	lønede	hver	med	1,800	Kr.
15	—	—	—	1,600	—
14	—	—	—	1,400	—
52 Politibetjente	—	—	—	1,200	—
124	—	—	—	1,100	—
119	—	—	—	1,000	—
66	—	—	—	900	—
43	—	—	—	800	—
44	—	—	—	700	—

Denne Bestemmelse er gældende fra den 15. d. M.”

16. Okt. **Generaldirektor. for Skatten. Skr.** (til en Amtmand) ang., hvorvidt en Auktionskriver har været berettiget til at beregne Gebyr og Stempel for nogle til Bilag for Kommuneregnskabet bestemte Udskrifter af Auktionsprotokollen.

..... at medens man maa holde for, at Udskrifter til det ommeldte Brug i Medfør af Forordningen angaaende Kasse- og Regnskabsvæsenet i Almindelighed af 8. Juli 1840 § 29, jfr. § 57, kunne udfærdiges uden Gebyr, indeholdes der derimod ikke i Stempelloven nogen Hjemmel til at udfærdige Udskrifterne uden Brug af Stempel.

19. Okt. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Thisted Amt) ang., at Skønnet over, hvorvidt Spørgsmaalet om et Borns Fritagelse for at sættes under Tiltale i Henhold til Straffelovens § 36 skal forelægges Ministeriet til Afgjørelse, tilkommer vedkommende Amtmand.

Med behagelig Skrivelse af 18. f. M. har Hr. Amtmanden hertil indsendt et Andragende, hvori Herredsfogden i N. N. Herreder har besvaret sig over, at De har vægret Dem ved at forelægge Ministeriet en fra ham modtagen Indstilling om, at den den 7de Maj 1878 fødte Dreng N. N., som havde gjort sig skyldig i Tyveri, maatte fritages for at sættes under Tiltale i denne Anledning, imod at der i Retten gaves ham en Advarsel og i Hjemmet en legemlig Kædselse under Tilsyn af en ved Politiet ansat.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet, der fastholder sin i Skrivelse af 5. Oktober 1871 udtalte Anskuelse, med Dem maa være enig i, at Skønnet over, hvor vidt de her omhandlede Sager skulle forelægges

Ministeriet til Afgørelse i Henhold til Straffelovens § 36, 19. Okt. tilkommer vedkommende Amtmand.

Bekendtgørelse om Undtagelse fra Forbudet mod 20. Okt. Arbejde m. v. i Fabrikker paa Folketirkens Helligdage. Nr. 160. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 153.

Rgl. Resolution ang. Tilladelse for kirkelig For- 23. Okt. ening for indre Mission i Kjøbenhavn til paa hvert Aars Allehelgens Søndag at foranstalte en Kollekt i Kjøbenhavns Kirker til Fordel for Foreningen. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 154.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Stifts- 24. Okt. øvrigheden over Aarhus Stift) ang., at Beslutningen om Opførelsen af et Vigkapel ved en Kirke maa træffes af Majoriteten af Tiendeejerne, beregnet efter deres Hartkorn.

Med Hr. Stiftamtmandens og Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 25. August d. A. har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori Provsten for Hads og Ming Herreder foranlediget ved en Henvendelse derom fra Bærgerne for Drmslev Kirke forespørger, om disse ere beretigede til ved Kirken at lade opføre et Vigkapel, naar dettes Opførelse er blevet besluttet med Enstemmighed af Kirketiendeejerne paa et i denne Anledning ved Kirkestæbne og Bekendtgørelse i de stedlige Dagblade tillyst Møde, uanset at kun en mindre Del af samtlige Kirketiendeejere, beregnet efter deres Hartkorn, have været til Stede ved dette.

24. Okt. Foranlediget heraf skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at man maa være enig med Hr. Stiftamtmanden og Deres Højærværdighed i, at Spørgsmaalet om, hvor vidt der i Genhold til det derom til Bærgerne fremkomne Andragende vil være at opføre et Vigkapel ved Ormslev Kirke, maa høre til de Anliggender, hvorom Tiendeejerne ville have at tage Beslutning efter de derom i Forordningen af 13. November 1829 § 6 givne Regler, men for saa vidt De derefter have forment, at det maa være tilstrækkeligt, at Fler-tallet af de Kirketiendeejere, beregnet efter deres Hartkorn, som have givet Møde efter en af Bærgerne paa behørig Maade fket Indvarsling, have givet deres Samtykke til den nævnte Foranstaltning, hvilket anvendt paa det i Andragendet nævnte Tilfælde maa medføre, at det af Bærgerne rejste Spørgsmaal maa bevares bekræftende, og at de Kirketiendeejere, som muligt ere misfornøjede med den tagne Beslutning, som Følge af deres Undladelse med at give Møde maa have fortabt Afgangen til at indbringe Spørgsmaalet til Afgørelse for Amtmanden og Provsten paa den i Forordningen af 13. November 1829 foreskrevne Maade, kan Ministeriet ikke være enig heri, idet en saadan Regel formentlig ikke kan opstilles uden positiv Hjemmel, hvorimod man maa holde for, at Beslutningen for at være bindende for samtlige Tiendeejere maa træffes af Majoriteten af disse beregnet efter deres Hartkorn, hvad enten de vedkommende Tiendeejere have mødt eller ikke have mødt efter en foretagen Indvarsling, og i øvrigt selvsjælgelig saaledes, at det maa staa Minoriteten frit for at indbringe Spørgsmaalet til Afgørelse for Amtmand og Provst.

Med Hensyn til den eventuelle Opførelse af Vigkapellet henvises i øvrigt til Ministeriets Cirkulære af 18. Maj 1886.

Judenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Vejle 27. Okt. Amt) ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende Loven af 9. April 1891 om Alderdomsunderstøttelse.

I det med Amtets Skrivelse af 15de August d. A. hertil indsendte Andragende har N. N. Sogneraad forespurgt:

- 1) om der i Medfør af Lov Nr. 69 af 9. April d. A. om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet kan ydes saadan Understøttelse til en Mand, der er over 60 Aar, men hvis Hustru er under 60 Aar;
- 2) om lignende Understøttelse kan ydes en Kone, der er over 60 Aar, men hvis Mand er under 60 Aar;
- 3) om den, der har faaet tilkendt Alderdomsunderstøttelse, men derefter fraslytter vedkommende Kommune, kan forlange sig Understøttelsen udbetalt af Forsørgelseskommunen, eller om han mister den ved Flytningen;
- 4) om den en Gang tilstaaede Alderdomsunderstøttelse maa betragtes som vedblivende, eller om ny Ansøgning maa indgives ved hvert Regnskabsaars Slutning.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at Ministeriet med Amtet er enig i, at de rejste Spørgsmaal maa besvares saaledes:

- ad 1) at, da Manden har fuld Forsørgelsespligt over for Hustruen, hvad enten hun er over eller under 60 Aar, maa dette Spørgsmaal besvares bekræftende;
- ad 2) at dette Spørgsmaal maa besvares benægtende;
- ad 3) at Alderdomsunderstøttelse ikke udredes af Forsørgelseskommunen som saadan, men af vedkommende Opholdskommune, jfr. Lovens § 7; naar den understøttede fraslytter sin Kommune, maa han derfor være henvist til om Understøttelsen at henvende sig til sin nye Opholdskommune, hvis Bestyrelse vil have at

27. Okt. afgøre hans Begjæring derom, navnlig ogsaa under Henvisning til den ved hans Flytning fremkaldte Forandring i hans Forhold;

ad 4) at fornyet Begjæring om Alderdomsunderstøttelse maa anses usornøden, for saa vidt det ikke ved Understøttelsens Tilstaaelse udtrykkelig er tilkendegivet den paagældende, at den maa betragtes som begrundet i midlertidige Årsager; derimod maa det blive Kommunalbestyrelsens Sag, naar den har Grund til at antage, at paagældendes Forhold have forandret sig, at anstille Undersøgelse i saa Henseende og eventuelt træffe Bestemmelse om Understøttelsens Formindsættelse eller Ophør.

28. Okt. **Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Biskopperne) ang. de Bevisligheder, som en udenlandsk Mandsperson, der ikke har vundet Forsørgelsesret i en dansk Kommune, skal tilvejebringe for at kunne indgaa Ægteskab her i Landet.**

3 Anledning af forskellige til Ministeriet indkomne Andragender, hvori der med Henvisning til den i § 42 i Lov af 9. April d. A. om det offentlige Fattigvæsen indeholdte Bestemmelse om de Bevisligheder, som en udenlandsk Mandsperson, der ikke har vundet Forsørgelsesret i en dansk Kommune, skal tilvejebringe for at kunne indgaa Ægteskab her i Landet, anholdes om, at der maa blive givet Præsterne fornøden Vejledning med Hensyn til, i hvilke fremmede Lande danske Undersaatter kunne indgaa Ægteskab uden at tilvejebringe Bevis for, at de med Familie og, i Tilfælde af deres Død, deres Enker og umyndige Børn i Trangstilfælde ville blive modtagne i Danmark, skulde Ministeriet, efter derom at have brevvækslet med Indenrigsministeriet, tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om

behagelig at ville tillkjendegive samtlige Præster i det Dem 28. Okt. betroede Stift, at de ifølge den ovennævnte Lovs § 42 alene ere henbiste til at forlange, at den udenlandske Mandsperson, der agter at indgaa Ægteskab her i Landet, enten præsterer Hjemstedsbevis (=: Bevis for, at han med Familie og, i Tilfælde af hans Død, hans Enke og umyndige Børn i Trangstilfælde ville blive modtagne i det paagældende fremmede Land) eller godtgør, at Indenrigsministeriet har bevilget ham Undtagelse herfra.

Det fornødne Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære vil blive tilfattet Deres Højærbærdighed til Fordeling blandt Præsterne i det Dem betroede Stift.

Kirke- og Undervisningsmin. Estr. (til Eforatet 28. Okt. for en lærd Skole) ang. Fritagelse for Deltagelse i Religionsundervisningen for en Discipel i en lærd Skole, hvis Forældre ere udtraadte af Folketirken.

J behagelig Skrivelse af 5. d. M. har Hr. Stiftamtmanden og Deres Højærbærdighed udtalt Dem angaaende N. N.'s fornøede Andragende om, at hans Søn, som er optagen i N. N. lærde Skole, maa fritages for Deltagelse i Religionsundervisningen, efter at Andrageren har erklæret, at han og hans Hustru ere udtraadte af Folketirken.

Ministeriet har i denne Anledning i Overensstemmelse med Deres Indstilling ved Skrivelse af Dags Dato til Skolens Rektor bevilget det ansøgte paa de af Bestemmelserne i Lov af 13. April 1851 om Ægteskab uden for Folketirken følgende Vilkaar, nemlig at den stedlige Skolebestyrelse har at paase, at den paagældende Dreng ikke savner Oplysning om de moralske og almindelige religiøse Begreber, og at han, for saa vidt Forældrene ikke erklære at staa uden for de kristelige Trossamfund, beholder Kundskab om Bibelhistorien. Man har tilføjet, at Forsømmelser fra Forældre-

28. Okt. nes Side i denne Henseende ville medføre, at den fornødne Undervisning maa meddeles ham i Skolen, og ligeledes bemærket, at man har anmodet vedkommende Skoledirektion om at give Skolekommissionen for N. N. Røbstad det nødvendige Paalæg desangaaende.

29. Okt. **Justitsmin. Efr. (til Amtmanden over Frederiksborg Amt) ang. Beregningen af Baretægtspenge og Underholdspenge m. m. ved Afsoning af Fængselsstraf.**

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Birkedommeren i N. N. Birk anholder om Justitsministeriets Afgørelse af Spørgsmaalet, om ikke Arrestforvareren i N. N. Røbstad med Hensyn til Fruentimmeret N. N.s Afsoning af den hende ved nævnte Birks Ekstrarets Dom idømte Straf af 40 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost har været berettiget til at beregne sig Baretægtspenge og Underholdspenge m. m. for 41 Dage, har Hr. Kammerherren udtalt, at den i Justitsministeriets Skrivelse af 20. Oktober 1879 (Ministerialtidende A Nr. 169) indeholdte Afgørelse formentlig alene kan komme til Anvendelse ved Udstaaelsen af Baretægtsarrest og ikke tillige ved Afsoning af Fængselsstraf, da Løsladelsen skal ske til en til Indsættelsen svarende Tid.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at det nu foreliggende Spørgsmaal efter Justitsministeriets Formening maa besvares paa samme Maade som det i Justitsministeriets fornævnte Skrivelse af 20. Oktober 1879 omhandlede.

29. Okt. **Bekendtgørelse om Ministerialbogernes Førelse Nr. 168. efter nye Skemaer m. m. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

Indm. Saml. pag. 154.

Generaldirektor. f. Skattev. Etr. (til N. N. Told- 31. Okt.
kammer) ang., at Bøden efter Toldforordningens §
229 for for sen Indbetaling af Kreditoplagsafgifter
ikke kommer til Anvendelse, hvor Kreditoplagshaveren
er gaaet fallit og Indbetalingen altsaa sker ved
Skifteretten, forudsat at Afgifterne først ere for-
faldne efter at Bøet er taget under Konkursbe-
handling.

Ved at indberette, at Tobaksfabriken N. N. i N. N.,
 hvem der er indrømmet Kreditoplagsret for Tobak, den 8.
 ds. har overgivet sit Bø til Konkursbehandling, og at Skifte-
 retten den 14. næstefter til Toldkammeret har indbetalt de
 skyldige Kreditoplagsafgifter, af hvilke 858 Kr. 30 Ø. vare
 forfaldne til Betaling den 13. ds., har Toldkammeret i Skri-
 velse af 15de ds. forespurgt, om Konkursbøet af det nævnte
 Beløb vil have at svare 1 pCt. for 1 Dag som Tillægs-
 afgift i Henhold til § 229 i Toldforordningen af 1. Februar
 1797.

I denne Anledning undlader man ikke tjenstlig at til-
 bagemelde, at der i nærværende Tilfælde, hvor Afgifterne
 først ere forfaldne til Betaling, efter at Dplagshaverens Bø
 var blevet taget under Konkursbehandling, ikke mod Bøet vil
 kunne rejses noget Krav i Henhold til bemeldte Paragraf
 i Toldforordningen.

Kirke- og Undervisningsmin. Etr. (til Skole= 2. Nov.
direktionen for Gudme og Binding Herreder) ang.
Skolepenge's Betaling, naar Skolerne ere lukkede paa
Grund af Epidemi.

..... at vedkommende Forældre ere pligtige
 til at betale Skolepenge for deres Børn i en Købstads Kom-

2. Nov. muneskoler for et Tidrum, da Skolerne paa Grund af Epidemi have været lukkede.

5. Nov. Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til samtlige Skoledirektioner udenfor Kjøbenhavn) ang. Regler for Tilsynet med Opfyldelsen af den Lærerne ved det kommunale Borger- og Almueskolevæsen udenfor Kjøbenhavn paahvilende Enkeforsørgelsespligt*).

Efter at der ved Lov af 1. April d. A. om Skolelærernes Enkeforsørgelsespligt m. m., hvilken Lov findes aftrykt nedenfor som Bilag 1, er givet nye Regler om Opfyldelsen af den Lærerne ved det kommunale Borger- og Almueskolevæsen uden for Kjøbenhavn ifølge Lov af 8. Marts 1856 § 21, jfr. Lov af 18. Juni 1870 § 22, paahvilende Enkeforsørgelsespligt, vil Ministeriet, for at der kan blive ført fornødent Tilsyn med denne Forpligtelses Opfyldelse, have fastsat følgende Regler til fremtidig Sagttagelse i saa Henseende fra den 1. April 1892 at regne:

1. Saa snart et Lærerembede ved det kommunale Skolevæsen uden for Kjøbenhavn, saavel i Købstæderne som paa Landet, for hvilket Reguleringssum er fastsat, er blevet vakant, bliver dette uopholdeligt af Skoledirektionen at indberette til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Saa snart Embedet igen er blevet besat, vil Skoledirektionen,

*) Som Bilag til dette Cirkulære fandtes aftrykt Lov af 1. April 1891 om Skolelærernes Enkeforsørgelsespligt (Bilag 1) og Bekendtgørelse fra Finansministeriet af 25. Februar 1871 om Vilkaarene for Benyttelse af Livsforsikring til Fyldestgørelse af pensionsberettigede Embedsmænds lovbefalede Enkeforsørgelse (Bilag 2). Disse Bestemmelser findes hver paa sit Sted i Indenrigsministeriets Samling, og det er derfor anset for ufornødent at medtage dem her.

5. Nov.
hvad enten den, der ansættes i Embedet, ikke ved Ansættelsen beklædte noget andet Embede, eller han forflyttes fra et saadant, have samtidigt med Kaldsbrevets Udfærdigelse, eller, hvis Kaldsretten tilkommer Biskoppen eller Konfistorium ved Kjøbenhavns Universitet, umiddelbart efter at have faaet Meddelelse om Kaldsbrevets Udfærdigelse, at tilstille den paagældende Lærer et Enkeforsørgelseschema til Udfyldning. Det fornødne Antal Schemaer vil blive tilstillet Skoledirektionerne herfra. Læreren vil derefter, hvad enten han er gift eller ikke, have snarest muligt at tilbagefende Schemaet i udfyldt Stand til Skoledirektionen, hvorefter denne uopholdelig indsender Schemaet til Ministeriet, ledsaget af de Bemærkninger, som Direktionen maatte finde Anledning til.

2. Naar Reguleringssummen for et Skolelærerembede maatte blive forhøjet, eller en Lærer maatte rykke op paa et højere Lønningstrin, for hvilket en højere Reguleringssum er fastsat, i hvilket sidste Tilfælde Direktionen straks maa indberette Oprykningen til Ministeriet, vil Skoledirektionen ligeledes have at tilstille Læreren et Enkeforsørgelseschema, hvorefter der bliver at forholde paa samme Maade som under 1. angivet.

3. Naar Ministeriet har modtaget Enkeforsørgelseschemaet, underretter det, saafremt Læreren er gift, gennem Skoledirektionen denne om, hvor stor Overlevelsesrente, eventuelt Livsforsikring, han vil have at sikre sin Hustru, eller hvor meget den alt tegnede Forsikring vil være at forhøje. Samtidigt hermed tilstiller Ministeriet ham de fornødne Blanketter til Afbenyttelse ved hans Forhandlinger med Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871. Læreren vil derefter have snarest muligt i nævnte Anstalt at tegne eller forhøje Overlevelsesrenten eller Livsforsikringen, hvor der ikke undtagelsesvis skulde blive meddelt ham Tilladelse til paa anden Maade at fyldestgøre sin Enkeforsørgelsespligt.

Efter at Overlevelsesrenten eller Livsforsikringen er be-

5. Nov. rigtiget, vil der af Læreren gennem Skoledirektionen være at tilstille Ministeriet fornøden Oplysning herom, som, hvor ikke særlige Forhold umuliggjør det, maa foreligge Ministeriet inden en Maaned efter den ovennævnte Underretnings Dato. Benyttes Overlevelsesrente, maa Indtegningsbevisets Mærke og Nummer, Forsikringens Størrelse samt Præmiernes Varighed, Beløb og Forsaldstiden angives. Benyttes Livsforsikring, bliver Forsikringsdokumentet, hvis et saadant have, men ellers Anstaltens Kvittering for det første Indskud at indsende. Forsikringsdokumentet maa enten være Police, lydende paa, at Forsikringssummen udbetales til Ihænde-haveren, eller Indtegningsbevis, lydende paa Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. De i den omstaaende Bekendtgørelse fra Finansministeriet af 25. Februar 1871 (Bilag 2) anførte Vilkaar for Benyttelse af Livsforsikring til Fyldbestgørelse af pensionsberettigede Embedsmænds Lovbefalede Enkeforsørgelse ere i øvrigt, for saa vidt der efter Forholdets Natur kan blive Spørgsmaal herom, anvendelige paa Skolelærere, dog at her Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet træder i Finansministeriets Sted.

Forsikringsdokumenterne for de af Skolelærere inden den 1. April 1892 i Livsforsikringsanstalten til Berigtigelse af pligtig Enkeforsørgelse tegnede Livsforsikringer blive straks efter den nævnte Dato at indsende til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet til Opbevaring, ganske paa samme Maade som ogsaa fremtidigt Dokumenterne for Livsforsikringer, der ønskes benyttede i saadant Øjemed, blive at indsende.

4. Naar en Lærer, der er fast ansat i et af de under 1. nævnte Embeder, agter at indgaa Ægteskab og i den Anledning vil have at berigtige sin Enkeforsørgelsespligt, vil han til Ministeriet have at indgive Andragende om Enkeforsørgelsens Berigtigelse, ledsaget af et udfyldt Enkeforsørgelses-skema, hvis saadant ikke alt er indsendt. Der vil

derefter være at forholde som under 3. anført. Skoledirektionen bemhødiges til, naar vedkommende Lærer ved enten at forevise Anstaltens Kvittering for, at det første Indskud er erlagt, eller ved at forevise Forsikringsdokumentet for samme godtgør, at Enkeforsørgelsespligten er fyldestgjort, at udfærdige den fornødne Attest til Læreren til Forevisning for den Præst, der skal forrette Vielsen. Er der benyttet pligtig Overlevelsesrente, gælder denne først fra Vielsesdagen, og Attest om Vielsen maa derfor indsendes til Livsforsikringsanstalten inden 14 Dage derefter. 5. Nov.

5. Naar Vakance i et Embede er foranlediget ved Lærers Død, maa den i 1. ommeldte Indberetning til Ministeriet tillige indeholde Oplysning om, hvor vidt den afdøde har efterladt sig Enke, eller dette ikke er Tilfældet.

6. I Overensstemmelse med Lov af 1. April 1891 § 4 har Ministeriet under Dags Dato paalagt Skolefondenes Regnskabsførere fra den 1. April n. A. at regne forinden hver Maanedes Begyndelse, men første Gang straks ved Begyndelsen af April Maaned 1892, af Skolefonden forskudsvis at indbetale til Livsforsikringsanstalten de i Maanedens Løb forfaldende Præmier for Skolelærere i Skoleraadskredsen. Lærerne ville, for saa vidt Forholdet ikke ordnes ved Indholdelse i deres Lønninger og Indbetaling fra vedkommende Sogneraad (jfr. Cirkulæret af Dags Dato til samtlige Skoleraad), have straks ved Begyndelsen af hver Maaned at indbetale Premierne til Skolefondskassereren, første Gang i April 1892.

7. Alle Udfærdigelser fra Skoledirektionerne vedrørende Skolelærernes Enkeforsørgelsespligt besørges af Provsten alene paa Skoledirektionens Begne, ligesom alle Skrivelser vedrørende disse Sager fra Ministeriet ville blive tilfillede Provsten direkte.

5. Nov. Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til samtlige Skoleraad) ang. forskudsvis indbetaling fra Skolefondenes Regnskabsførere til Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 af Skolelæreres Forsikringspræmier.

Under Henvisning til § 4 i Lov af 1. April d. A. om Skolelærernes Enkeforsørgelsespligt m. m. skal Ministeriet anmode Skoleraadene om at paalægge Skolefondenes Regnskabsførere fra den 1. April 1892 at regne forinden hver Maanedes Begyndelse men første Gang straks ved Begyndelsen af April Maaned 1892 af Skolefonden forskudsvis at indbetale til Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 de i Maanedens Løb forfaldende Præmier af pligtige Overlevelsesrenter og Livsforsikringer, tegnede af Skolelærerne i Skoleraadskredsen, i nævnte Anstalt. Denne Forpligtelse vedvarer, selv om vedkommende Lærer affediges, saaledes at Præmierne i dette Tilfælde indeholdes i hans Pension.

En Liste over, af hvilke Lærere i Skoleraadskredsen saadanne Præmier ville være at erlægge, samt over Præmiernes Størrelse vil blive meddelt Skoleraadene herfra, ligesom Ministeriet vil lade tilflyde Skoleraadene Meddelelse om de Forandringer, der maatte foregaa med Hensyn til disse Forhold. Det er ved Cirkulære af Dags Dato herfra blevet paalagt Lærerne straks ved Begyndelsen af hver Maaned at indbetale de Præmier, de ville have at svare, til Skolefondskassereren. Man skal i øvrigt henstille til Skoleraadene, hvor vidt samme maatte ønske ved Forhandling med Sogneraadene i Skoleraadskredsen at ordne Forholdet saaledes, at Sogneraadene indbetale Præmierne af Kommunens Kasse mod at indeholde dem i Skolelærernes Lønninger.

6. Nov. Justitsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. Dommerfuldmægtiges private Forretninger.

Da Justitsministeriet ikke kan finde det foreneligt med 6. Nov. Stillingen som Dommeres konstituerede Fuldmægtige, at de ved Bekendtgørelse i Blade og Opflag paa offentlige Steder anbefale sig til Befolkningen med Hensyn til Udførelsen af private Forretninger, skal man have Dhr. Amtmænd anmodede om at have Opmærksomheden henvendt paa, at dette fremtidig ikke finder Sted, med Tilføjende, at i Tilfælde af Overtrædelse skal den vedkommende Dommerfuldmægtig meddelte Konstitution straks tilbagekaldes.

Da det fremdeles giver Anledning til Misthændinger og, for saa vidt Fuldmægtigene have paataget sig Inkassationer, til Inhabilitetstilfælde for Dommeren, at Personer, der staa i meget nært Slægtskabsforhold eller Svogerkabsforhold til Dommeren, konstitueres til paa hans Vegne at udføre visse Forretninger, samtidigt med, at de paatage sig Udførelsen af private Forretninger, skal Ministeriet endvidere anmode Dhr. Amtmænd om fremtidig ikke at meddele Sønner eller Sviger sønner af Retsbetjente Konstitution til at udføre nogen Del af vedkommende Retsbetjents Embedsforretninger, medmindre de forpligte sig til ikke at paatage sig Udførelsen af private juridiske Forretninger for Jurisdiktionens Beboere, og for saa vidt saadan Konstitution for Tiden er meddelt, at tilbagekalde den, for saa vidt vedkommende ikke inden en af Amtmanden fastsat Frist paatager sig en lignende Forpligtelse.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Bestyreren 6. Nov. for en Købstads Realskole) ang., hvorvidt der kan tilstedes unge Piger, der agte at underkaste sig almindelig Forberedelseseksamen, Afgang til Realskolen i Købstæderne.

..... at der i alle Skolens Klasser kan optages kvindelige Elever i Henhold til Grundfættningerne i Trettende Hæfte.

6. Nov. den ved Kancelli=Cirkulære af 10. Februar 1838 bekendtgjorte allerhøjeste Resolution af 17. Januar s. A. angaaende Indretningen af højere Borgerfokler i Købstæderne*).

- *) Kgl. Resol. af 10. Februar 1838 er saalydende: Vi vilie med særdeles Velbehag anse det, naar der i Købstæderne gøres Udveje til, ved Siden af de almindelige Borgerfokler, hvori der fremdeles, som hidtil, bør være Udgang for alle Indvaanere til uden Betaling at faa deres Børn underviste i de for alle fornødne Kundskaber og Færdigheder, i Overensstemmelse med, hvad der for disse Skoler er befalet, at indrette højere Borgerfokler, i hvilke en mere udvidet Undervisning gives for Børn af begge Køn, imod at de derfor erlægge saadanne Skolepenge, at derved den forøgede Udgift dækkes, som en saadan Skole vil medføre, fremfor dem, der vilde være forbundne med, at disse Børn nøde Undervisning i den almindelige Borgerfokle. Forinden nogen saadan højere Borgerfokle maa indrettes, bliver der af Skolekommissionen at udarbejde en udsjrlig motiveret Plan, der med Skoledirektionens Betænkning bliver at indsende til Kancelliets Approbation. Ligesom denne Plan nøjagtigen bør bestemme, i hvilke af de i Anordningen for Købstæderne af 29. Juli 1814 § 74 nævnte Lærefag der efter Indvaanernes Tarv og de Midler, hvorpaa der kan gøres Regning, bør gives Undervisning, og hvorledes denne hensigtsmæssigt kan besjrges, enten ved Hjælp af de ved den almindelige Borgerfokle ansatte Lærere eller ved andre særlig dertil antagne, saaledes bør den og være ledsaget af en med muligste Nøjagtighed affattet Forklaring over alle de Bekostninger, som det kan ventes, at den foreslaaede højere Borgerfokle kan forarsage, og den Indtægt, der kan ventes af de i Forslag bragte Skolepenge. For saa vidt det i enkelte Byer, paa Grund af særdeles Omstændigheder, maatte være gørligt at affondre de Børn, der kunne behøve en mere udvidet Undervisning, fra simple Almuesbørn i særskilte Skoler, uden at der i nogen af disse betales Skolepenge, kan ogsaa saadan Affondring med Vort Kancellis Approbation iværksættes, dog saaledes, at hverken de sidst-

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til samtlige 7. Nov. Skoledirektioner udenfor Kjøbenhavn) ang. Indførelse af Gymnastikprotokoller i Borger- og Almueskolerne.

Efter de af Gymnastikinspektøren paa hans Inspektionsrejser indvundne Erfaringer føres kun i ganske enkelte Borger- og Almueskoler den i den autoriserede Lærebog i Gymnastik § 69 d. paabudte Gymnastikprotokol til Kontrol dels med Skolebørnenes Deltagelse i Legemsøvelserne og dels med, i hvilke Øvelser der i Gymnastiktimerne er blevet undervist. Der savnes saaledes i de fleste Skoler et Middel saavel for Skolemyndighederne som for Gymnastikinspektøren ved hans Inspektioner til at føre den fornødne Kontrol med Gymnastiken.

Ministeriet har derfor foranlediget, at der i Trykken, hos Firmaet Brødrene Bachhausen i Aarhus, udgives Gymnastikprotokoller, der ere indrettede efter Gymnastikinspektørens Anvisning, hvilke Protokoller det herved gøres til Pligt for By- og Sogneraadene at anskaffe og for Lærerne at føre.

Protokollerne, der tillige komme til at indeholde For-tegnelse over de Øvelser, som den paagældende Skoles Børn skulle undervises i, og over de Apparater, som skulle findes ved Skolen, ville foreligge færdige til Anstæffelse til Skolerne fra næste Skoleaars Begyndelse og i stort Folioformat og i stift Bind komme til at koste 1 Kr. eller 1 Kr. 50 Ø. Styk-tet i Forhold til deres Størrelse.

meldte Børns anordningsmæssige Undervisning der-ved liber, eller at saadanne Udgifter forarsages, at derved vilde fremkomme Ubillighed mod den Del af Indvaanerne, der ikke kunne benytte den fortrinligere Skole.

9. Nov. **Kirke- og Undervisningsmin. Str.** (til Biskoppen over Aarhus Stift) ang. Retsvirkningen af et amerikansk Skilsmisjedefret, hvorved et her i Landet indgaaet Ægteskab hæves.

Med Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 9. f. M. har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori Sognepræst N. N. forespørger, om han, naar Betingelserne i øvrigt ere til Stede, er berettiget til at vie den i Skrivelsen nævnte Person, hvis tidligere her i Landet indgaaede Ægteskab ifølge det hoslagt tilbagefølgende, af Distriktsretten for det tredje Retsdistrikt i Utah-Territoriet i Saltsøprovinzen i de nordamerikanske Fristater udfærdigede Dokument er ophævet ved et sammesteds den 16. August 1888 affagt Skilsmisjedefret.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst melde, at Justitsministeriet, med hvilket man har brevvækslet om Sagen, har udtalt, at det efter Indholdet af det paagældende amerikanske Skilsmisjedefret, der dog vil være behørigt at legalisere, maa anse den paagældende berettiget til uden særlig Tilladelse at indgaa nyt Ægteskab her i Riget.

10. Nov. **Generaldirektor. for Skattev. Str.** (til en Amtmand) ang., hvorvidt Erklæringer, hvorved myndige Arvinger meddele deres Moder Tilladelse til at hense i uskiftet Bo, ere stempelpligtige, og i saa Fald, om de, naar de underskrives af flere Arvinger, bør stemples som en eller flere Deklarationer.

..... at man favner Hjemmel til at lade saadanne Erklæringer passere uden Stempel, samt at de ville være at stemple som lige saa mange Deklarationer, som der er Underfrevere.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til de lærde 10. Nov. Skoler og de eksamensberettigede Realskoler) ang. Indførelse af Gymnastikprotokoller*).

Generaldirektor. for Skattev. Skr. (til en Amtmand) ang., hvorvidt den i Bekendtgørelse af 24. September 1891 indeholdte Tilbagekaldelse af den ved Bekendtgørelse af 26. Juli 1883 givne Tilladelse til Kassation af Stempelmærker ad mekanisk Vej ogsaa gælder den Embedsmænd i Slutningen af sidstnævnte Bekendtgørelse meddelte Bemærkning til ved Kassation at benytte et Stempel, der indeholder Embedets Navn.

..... at den ved Bekendtgørelse af 26. Juli 1883 meddelte Tilladelse i sin Helhed er tilbagekaldt.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Ringkjøbing Amt) ang., at Bevilling til Forening af Borgerklub som Kjøbmand i en Kjøbstad med Borgerklub som Farver sammesteds er ufornøden.

..... at Næringen som Farver i Henhold til, hvad der er udtalt i Indenrigsministeriets Skrivelse af 21. August 1869 (Departementstidende 1869 Side 830)**), er at anse som Fabriknæring, og at den ansøgte Dispensa-

*) Der træffes i dette Cirkulære tilsvarende Forholdsregler som i foranstaaende Cirkulære af 7de s. M. til Skoledirektionerne for Borger- og Almueskolernes Vedkommende, kun med nogen Forstel i Indretningen af Protokollerne.

**) Se nærværende Samlings 8. Hæfte Side 400.

12. Nov. tiou fra Bestemmelsen i Næringsloven af 29. December 1857 § 24 saaledes er uforløst.

14. Nov. **Judenrigsmin. Str. (til en Amtmand) ang. Forstaelsen af Lov om Snekastning af 9. April d. A. § 8, 3. Stykke, hvorefter Skolelærere ikke skulle medtages ved Ansættelse til Snekastning som Brugere af deres Skolelodder.**

..... at Ministeriet maa holde for, at den nævnte Lovbestemmelse maa forstås saaledes, at den Snekastningspligt, som i andet Fald vilde have paahvilet Brugeren af paagældende Ejendom paa Grund af dens Jordtilliggende, bortfalder, naar det er Skolelæreren, der er Bruger, og Tilliggendet er hans Skolelod. Heraf følger, at Skolelæreren, hvis der ikke i Medfør af Lovens § 5 paa andet Grundlag vil kunne paalægges ham Snekastning, overhovedet ikke er snekastningspligtig — altsaa heller ikke, som af Sogneraadet antaget, efter Lovens § 8, 2det Stykke — og derfor ikke hører til dem, som skulle optages paa den i Lovens § 9 omhandlede Fortegnelse og efter dens § 10 kunne tilføres til at forrette Snekastningsarbejde uden for Omgangen.

14. Nov. **Judenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Sorø Amt) ang., om en en Gæste efter en Mand, der nød Alderdomsunderstøttelse, tilstaaet Hjælp til Mandens Begravelse kan henregnes under Alderdomsunderstøttelse, samt, hvorledes Forhøjelse af tilstaaet Alderdomsunderstøttelse skal søges.**

I det med Amtets Skrivelse af 19. September d. A. modtagne Andragende har N. N. Sogneraad meddelt, at

samme har maattet tilstaa Enken efter en Mand, der i Genhold 14. Nov. til Lov Nr. 69 af 9. April d. A. sød Alderdomsunderstøttelse, en Hjælp til Mandens Begravelse af 13 Kroner, og i den Anledning forespurgt, om denne Hjælp kan henregnes under Alderdomsunderstøttelse, samt i saa Fald, om Enken skal indgive Begæring derom.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at der ikke paahviler Enken som saadan nogen i Lovgivningen begrundet Forpligtelse til at bekoste hendes afdøde Mand's Begravelse, hvorimod denne Forpligtelse maa paahvile afdødes Bo; saafremt dette er ude af Stand til at bekoste Begravelsen, og det offentlige saaledes maa træde hjælpende til, maa Begraveshjælpen betragtes som ydet til afdøde, uden at det kan komme i Betragtning, til hvem Hjælpen er udbetalt, idet Udbetalingen maa ske til den, der paatager sig paa det offentliges Vegne at iværksætte Begravelsen.

Efter Bestemmelserne i Loven om Alderdomsunderstøttelse, særlig dens § 5, skønnes der intet til Hinder for, at Begraveshjælp kan ydes som Alderdomsunderstøttelse til den, der indtil sin Død har nydt saadan Understøttelse, dog selvfølgelig kun, saafremt Trang til den nævnte Hjælp er til Stede.

Med Hensyn til den Begraveshjælp, der ydes som Alderdomsunderstøttelse, maa der i øvrigt forholdes efter Lovens § 5, 2det Stykke; i den foreliggende Sag vil derfor Udgiften til Gravens Rastning, der ses at være indbefattet under den ydede Hjælp, ikke kunne blive Genstand for Refusion fra Statskassen (jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse Nr. 201 af 26. August d. A.).

For saa vidt Sogneraadet derhos har forespurgt, om samme i Genhold til mundtlig Begæring fra vedkommende kan forhøje en tilstaaet Alderdomsunderstøttelse, eller om der

14. Nov. skal fremsættes ny skriftlig Begæring, maa Ministeriet holde for, at ny skriftlig Begæring, affattet efter den ifølge Lovens § 3 forefrevne Formular, vel ikke er fornøden, men at Grunden til Forhøjelsen maa skriftlig konstateres, enten ved et af den paagældende indgivet Andragende eller ved en af Sogneraadet angaaende Trangen optagen Afhøring, med hvis Affattelse der rettest vil kunne forholdes efter den i Fattiglovens § 43 givne Forfkrift. Saafremt den paagældende opholder sig uden for Forsørgelseskommunen, maa Sogneraadet gøre Anmeldelse til denne om den tilstaaede Forhøjelse i Henhold til Reglen i § 7 i Loven om Alderdomsunderstøttelse.

14. Nov. **Indenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Vejle Amt) ang., hvorvidt Alderdomsunderstøttelse kunde tilstaaes en Enke, hvis Mand i 1890 havde erholdt Fattigunderstøttelse.

I det med Amtets paateguede Erklæring af 26. f. M. hertil indkomne Andragende har N. N. Byraad forespurgt, hvor vidt Enken efter en Mand, der senest i 1890 har erholdt Fattigunderstøttelse, og som paa dette Tidspunkt ikke var fyldt sit 60de Aar, har Krav paa Alderdomsunderstøttelse i Henhold til Lov af 9. April d. A. under Hensyn til, at hun selv var over 60 Aar, da Hjælpen blev ydet hendes afdøde Mand og hende.

Næst i denne Anledning at henvise til Ministeriets Skrivelse Nr. 258 af 15. September d. A. i Ministerialtidende, hvorefter der ved den i Lovens § 2 in fine indeholdte Overgangsbestemmelse maa antages at være tilfigtet at stille de Personer over 60 Aar, som paa det Tidspunkt, da Loven træder i Kraft, nyde eller have nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, paa samme Maade, som om Loven havde

været gældende, da Understøttelsen blev dem ydet, saaledes 14. Nov. at det ved Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvor vidt deslige Personer nu have Krav paa Alderdomsunderstøttelse, maa komme an paa, om den tidligere modtagne Fattighjælp under den nævnte Forudsætning kunde have været forlangt som Alderdomsunderstøttelse, skulde man til Efterretning og videre fornyden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at da den Understøttelse, den paagældende og hendes afdøde Ægtefælle modtog i 1890, forinden sidstnævnte havde fyldt det 60de Aar, ikke, hvis Alderdomsunderstøttelsesloven paa det Tidspunkt havde været gældende, kunde have været forlangt som Alderdomsunderstøttelse, men havde maattet betragtes som Fattighjælp, ikke alene til ham, men ogsaa i Forhold til hende, vil hun ikke nu kunne gøre Fordring paa Alderdomsunderstøttelse.

Bekendtgørelse ang. nyt Optryk af de i Lov om 16. Nov. Fabrikation og Forhandling af Margarine m. m. af Nr. 171. 1. April 1871 omhandlede Farvetavler. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 162.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskop= 19. Nov. pen over Sjællands Stift) ang. Ydelsen af den et jordløst Hus paahvilende Høstdag til Sognepræsten eller Bederlaget derfor, naar Præstegaarden er bortforpagtet.

Efter Modtagelsen af Deres Højærværdigheds Ytringer i behagelig Skrivelse af 31. f. M. i Anledning af det direkte hertil indkomne Andragende, hvori Politibetjent

19. Nov. R. N., der ejer et jordløst Hus i R. N. Sogn, anholder om Ministeriets Resolution for, om det tilkommer ham, hvem der af Sognepræsten er afkrævet 50 Dre i Bederlag for en Høstdag, at træffe Valget imellem at præstere Høstdagen eller at betale 50 Dre, og i bekræftende Fald om han, for saa vidt han vælger at præstere en Høstdag, bliver helt fri for den paagældende Ydelse, naar der, som Tilfældet af ham er angivet at være i R. N. Sogn, ingen Avling hører til Præstegaarden, skulde Ministeriet tjenstligt melde, at det i Overensstemmelse med, hvad der ved tidligere Lejligheder er hævdet, med Deres Højærværdighed maa antage, at Valget imellem at præstere Høstdagen eller betale 50 Dre tilkommer Yderen, men at den Omstændighed, at Præstegaardsjorden, saaledes som det er Tilfældet i R. N. Sogn, er bortforpagtet, ikke kan stilles lige med, at der ingen Avling hører til Præstegaarden, idet det i førstnævnte Tilfælde maa staa Præsten frit for efter Overenskomst med Forpagteren at paalægge de Husmænd, der vælge at præstere Høstdagen, at yde denne til Forpagteren. I øvrigt tilføjes, at det heromhandlede Spørgsmaal hører under Domstolenes Afgørelse.

21. Nov. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Sorø Amt) ang., at de Ejeren af en paa Grund af miltbrandartet Rosen under offentlig Tilsyn stillet Svinebesætning givne Paalæg rettest bør gives i Form af et Tilhold til Politiprotokollen.

I Anledning af den med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 15. f. M. hertil indsendte Subberetning fra Politimesteren i R. N. Birk, hvoraf fremgaar, at de R. N. og N. N. tilhørende Svinebesætninger ere blevne stillede under offentlig Tilsyn paa Grund af miltbrandartet Rosen,

skal man tjenstligst bede den nævnte Politimesters Opmærksomhed henledet paa, at det ikke er rigtigt, naar han har indskrænket sig til ved det Politiprotokollen tilførte Dekret at sætte fornævnte Svinebesætninger samt N. N.s Svinesti under offentlig Tilsyn, uden tillige at angive, hvilke nærmere Foranstaltninger der af ham ere truffet til Sygdommens Undertrykkelse og Forhindring af Smittens videre Udbredelse. Det bør nemlig af Sagen, naar samme forelægges højere Autoriteter, fremgaa, hvor vidt vedkommende Politimester har approberet den fra Dyrlægen fremkomne Indstilling eller har fundet sig foranlediget til at træffe andre Forholdsregler, for at det derefter kan bedømmes, hvor vidt der i det foreliggende Tilfælde fra det stedlige Veterinærpolitisk Side overhovedet er truffet saadanne Foranstaltninger, som i sig ere hensigtsmæssige og samtidig lovhjælpe, hvortil kommer, at de vedkommende Eier givne Paalæg bør gives i en saadan Form, at Overtrædelse deraf kan medføre Strafsansvar, og at det derfor rettest bør ske i Form af et Tilhold til Politiprotokollen.

Judenrigsmin. Str. (til Amtmanden over 21. Nov. Præstø Amt) ang., hvorvidt frit Husly i Kommunens Fattighus er til Hindrer for at erholde Alderdomsunderstøttelse.

Ved at fremsende de hermed tilbagefølgende Bilag, hvoraf fremgaar, at N. N. Sogneraad har tilstaaet Alderdomsunderstøttelse i Henhold til Lov Nr. 69 af 9. April d. A. til den i 1811 fødte Enke efter den i 1861 ved Døden afgaaede Indfædder N. N., uanset at hun siden 1864 har haft frit Husly i Kommunens Fattighus, har Amtet i Skrivelse af 3. d. M. forespurgt, om den nævnte Udelse af

21. Nov. frit Husly i Kommunens Fattighus er til Hinder for, at vedkommende erholder Alderdomsunderstøttelse.

Foranlediget heraf skulde man tjenstligst melde, at den Understøttelse, Kommunen har ydet den paagældende ved at tilstaa hende frit Husly, maa betragtes som Fattighjælp med de deraf flydende Virkninger, uanset at den ikke maatte have medført nogen direkte Udgift for Kommunen; det tilføjes, at det i saa Henseende ikke heller kan komme i Betragtning, at paagældende, hvilket hun har anført i sin Begæring om Alderdomsunderstøttelse, ikke selv vil have opfattet den nævnte Understøttelse som Fattighjælp, idet en saadan Opfattelse efter Forholdets Bestaand vilde være ubesøjet.

Det af Amtet rejste Spørgsmaal maa saaledes efter Ministeriets Mening besvares bekræftende.

23. Nov. **Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Ribe Amt) ang., af hvem Valget af Bestyrelse for „de Fattiges Kasse“ i en Købstad skal ledes.**

Under Henvisning til, at det i Lov om Tilvejebringelse af Midler til fri Fattigunderstøttelse af 8. Marts 1856 § 4 er bestemt, at Valget af de Mænd, der have at bestyre „de fattiges Kasse“, skal ledes af Borgerrepræsentationens Formand, har Borgmesteren i N. N. Købstad paa Byraadets Vegne forespurgt, om det ommeldte Valg, efter at den tidligere Borgerrepræsentation som Følge af Bestemmelserne i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 er bortfalden, nu bliver at lede af Byraadets Formand eller af den kommunale Valgbestyrelse eller af en af Byraadets valgte Medlemmer af disses egen Midte dertil udnævnt. I denne Anledning skulde man tjenstligst melde, at

Vedelsen af det omhandlede Valg maa paahvile Byraadets 23. Nov. Formand.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Marhus Amt) ang., hvorvidt Alderdomsunderstøttelse kan ydes en forladt Hustru. 24. Nov.

..... at en forladt Hustru, der ikke er separeret eller skilt fra sin Mand, ikke falder ind under Bestemmelserne i Lov Nr. 69 af 9. April d. A. om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Bispe- skoppen over Viborg Stift) ang., at der ikke kan tilkomme Sognebeboerne nogen Ret til mod Tiende- ejernes Protest at foretage Arbejder ved en Kirke- gaard. 25. Nov.

Med Deres Højarværdigheds behagelige Skrivelse af 6. d. M. har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori Gaardejer N. N. med flere Beboere af N. N. Sogn forespørge, hvorvidt Kirketiendejerne kunne forbyde Sognets Beboere for egen Regning at lade anlægge paa Sognets Kirkegaard enkelte Gange, plante en Række Løvtrær langs Digerne og plante Hække omkring de enkelte Gravsteder, naar alt foretages efter en bestemt Plan, som forinden er approberet af det stedlige Kirkesyn.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligt melde, at bortset fra den Ret, som maa tilkomme de Beboere, til hvilke Gravsteder ere udlagte paa Kirkegaarden, til at indhegne disse Gravsteder, hvorved de imidlertid samtidigt i

25. Nov. **Henhold til Synslovens § 19** paatage sig Forpligtelse til at vedligeholde Gravstederne med Indhegning, antager Ministeriet ikke, at der kan tilkomme Sognebeboerne nogen Ret til mod Tiendeejernes Protest at foretage de onspurgte eller lignende Arbejder ved Kirkegaarden, selv om det sker efter en af Synet approberet Plan, idet det maa blive Synets Sag at paase, at Kirkegaarden fyldestgør de Forordringer, som bør stilles til en Kirkegaard, og hvis dette ikke er Tilfældet, at paalægge Tiendeejerne at foretage de Foranstaltninger, som maatte anses for fornødne.

30. Nov. **Indenrigsmin. Cirk.** (til samtlige Amtmænd) ang. **Størrelsen af Lærepenge i Henhold til Fattiglovens § 57.**

I Henhold til § 57 i Lov Nr. 67 af 9. April d. A. om det offentlige Fattigvæsen har Indenrigsministeriet fra den 1. Januar 1892 at regne fastsat Størrelsen af de i bemeldte Paragraf omhandlede Lærepenge til 25 Ore for hver Mil, som vedkommende efter den ham foreskrevne Rejseplan har at tilbagelægge.

3. Dec. **Kongelig Resolution angaaende Zions Fond for udtjente Missionærer i Ostindien*).** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 163.

*) I „Love og Ekspeditioner vedkommende Kirke- og Skolevæsen for 1891“ findes denne Resolution Side 228 ff. opført under Dato 17. December.

Sammensteds findes den Foredstilling fra Ministeriet, der ligger til Grund for den kongl. Resolution, og i hvilken der indeholdes nærmere Oplysning om Zions Fonds Dannelse.

Indenrigsmin. Skr. (til en Amtmand) ang., at 5. Dec
det ikke i og for sig er tilstrækkeligt til at udelukke
nogen fra at erholde Alderdomsunderstøttelse, at han
ejer en fast Ejendom.

Ved at fremsende de hermed tilbagefølgende Bilag har N. N. Sogneraad i det med Amtets Skrivelse af 19. f. M. hertil indkomne Andragende for Ministeriet indanket Amtets Resolution af 26. September d. A., hvorved den af Raadet trufne Bestemmelse om at nægte Husmand og Murer N. N. af N. N. Mark den af ham begærte Alderdomsunderstøttelse er forandret derhen, at der fra 1. Juli d. A. at regne indtil videre er tilstaaet ham en Understøttelse af 50 Kr. aarlig, idet Sogneraadet navnlig har gjort gjældende, at den paagældende ved at sælge den ham tilhørende Ejendom vilde være i Stand til ved Hjælp af den derved indvundne Røbesum eller ved at betinge sig Aftægt at forsyre sig selv og Hustru uden at falde Kommunens Skatteydere til Byrde.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Ejterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at det ikke i og for sig er tilstrækkeligt til at udelukke nogen fra at erholde Alderdomsunderstøttelse, at han ejer en fast Ejendom, og at der saaledes er en Mulighed for, at han ved Salg af Ejendommen kan skaffe sig de nødvendige Midler til at afhjælpe den i Djeblicket tilstedeværende Trang, hvorimod Spørgsmaalet maa besvares efter Omstændighederne i det enkelte Tilfælde og navnlig ogsaa efter Hensynet til, om den paagældende er Familieforsørger.

Medens man saaledes med Amtet er enig i, at den paagældende Husmand ikke kan være udelukket fra at erholde Alderdomsunderstøttelse alene af den Grund, at han ejer fast Ejendom, maa Ministeriet i øvrigt holde for, at

5. Dec der efter det i Sagen foreliggende angaaende paagældendes Erhvervsøve ne ikke har været tilstrækkelig Føje for Amtet til at forandre den af Sogneraadet tagne Bestemmelse, ved hvilken det saaledes maa have sit Forblivende.

7. Dec. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Aalborg Amt) ang. samtidig Drift af Købmands- eller Detailhandel i forskellige Kommuner under samme Jurisdiktion.

I Anledning af den med Amtets Skrivelse af 13. f. M. hertil indkomne Forespørgsel fra Politimesteren i N. N. Herreder skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet med Amtet er enigt i, at der intet er til Hinder for, at en Person samtidig driver Købmandshandel eller Detailhandel i forskellige til samme Jurisdiktion hørende Kommuner, men at der maa erhverves særskilt Næringsadkomst for hver Kommunes Vedkommende.

8. Dec. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Præstø Amt) ang., at en Bygning, der kun delvis er ansat til Bygningsafgift, ogsaa kun bliver at medtage for en afpasset Del af Assuranceværdien ved Ansættelse til Snekastningspligt.

I behagelig Skrivelse af 10. f. M. har Hr. Amtmanden ved at meddele, at N. N. Sogneraad, da Stationskontoret] paa N. Station, hvor der tillige er Brevsamling, er blevet opmaalt til Bygningsafgift med 62 Kvadratalen, har optaget det østjællandske Jærnbanelstak paa Fortegteguelsen over de snekastningspligtige med 34 Dage i Sm-

jaugen, idet hele Stationens Assuranceværdi, 68,965 Kr., 8. Dec. er lagt til Grund for Ansættelsen, begæret Ministeriets Resolution angaaende Rigtigheden af denne Ansættelse.

Saaledes foranlediget skulde man til behagelig Efterretning tjenstlig melde, at Ministeriet maa holde for, at den i Sænkastningsloven af 9. April d. A. § 5 i Begyndelsen om Sænkastningsbørdens Fordeling i Forhold bl. a. til bygningsskiftspligtige Bygningers Assuranceværdi indeholdte Bestemmelse, hvis Udtryk utvivlsomt ere valgte alene med de almindelige Tilfælde for Dje, at bygningsskiftspligtige Bygninger ere underkastede denne Afgiftspligt i deres Helhed, naa de Undtagelsestilfælde, hvor kun en Del af en Bygning er opmaalt til Bygningsskift, anvendes saaledes, at der kun nedtages en af Sogneraadet, eventuelt Amtsraadet, efter Forholdet mellem den bygningsskiftspligtige Del af Bygningen og denne i dens Helhed afsættet Del af Bygningens Assuranceværdi. Som Følge heraf maa man anse den omhandlede, af nævnte Sogneraad foretagne Ansættelse for rigtig.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Thisted Amt) ang., hvor vidt efter den nye Fattiglov og Personens Forsørgelsekommune overfor Opholdskommunen kan paatage sig samtlige Udgifter ved hans forsørgelse sammesteds, naar han ikke ønskes hjemendt. 10. Dec.

..... at den nye Fattiglov lige saa lidt som en gældende Lovgivning udelukker, at der for saa vidt naar Omkostningerne ved Forsørgelsen af en Person udenfor hans Forsørgelsekommune, træffes Overenskomst mellem

10 Dec. Forsørgelseskommunen og Dpholds-kommunen om andre Refusionsregler end de i § 43 i fornævnte Lov hjemlede.

10. Dec. **Bekendtgørelse ang. et klinisk Kursus i epidemiologi Nr. 177. Sygdomme, som de lægevidenskabelige Studerende ved Universitetet skulle gennemgaa, forinden de stedes til Embedsksamens 2. Del. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

Indm. Saml. pag. 164.

10. Dec. **Lov. ang. en forhøjet Bgning til Frederiksborg Nr. 178. gl. Årsens og gl. Aarhus Amters Skolefonds. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

Indm. Saml. pag. 164.

12. Dec. **Finansmin. Circ. (til samtlige Amtmænd) ang. Tilvejebringelse af Oplysninger gennem Strandfogderne om, hvor vidt Fyr har været set om Bord i et strandet Skib.**

Efter Anmodning af Marineministeret skal Finansministeriet herved tjenstlig anmode Dhr. Amtmænd om behagelig at ville foranledige, at der af de Dem underlagte Retsbetjente gives de i de paagældende Jurisdiktioner ansatte Strandfogder Paalæg om i Strandingstilfælde at yde Fyrimestrene deres Assistance til at tilvejebringe Oplysning om, hvor vidt Fyret har været set om Bord i det strandede Skib, og da hvor lang Tid, inden Strandingen indtraf.

**Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 14. Dec.
ang. Tilvejebringelse af Betalings-Takster for kom-
munele Forsørgelsesanstalter og Sygehuse til Afvik-
ling af Fattigkommunernes indbyrdes Mellemvæ-
rende.**

§ 48 i Lov Nr. 67 af 9. April d. A. om det offentlige Fattigvæsen, der handler om de Regninger over Omkostningerne ved hdet Fattighjælp, som Opholdskommunen har at tilstille den erstatningspligtige Kommune, er det bl. a. fastsat, at de enkelte Udgifter saa vidt muligt hver især blive at angive paa Regningen „medmindre den trængende har været indlagt paa et offentligt Sygehus eller en anden Anstalt, for hvis Afbenyttelse der er fastsat en bestemt Betaling, i hvilket Tilfælde denne uden Eftervisning af de enkelte Udgifter kan lægges til Grund for Erstatningskravet“.

I denne Anledning skulde man tjenstligst anmode Dhr. Amtmænd om at henlede vedkommende kommunale Bestyrelser's Opmærksomhed paa, at det for at lette Afviklingen af det indbyrdes Mellemværende mellem Fattigkommunerne vilde være ønskeligt, at der for Ophold paa kommunale Forsørgelsesanstalter fastsattes en Betalings-Takst, der kan lægges til Grund ved Beregningen af de Udgifter, der blive at bære af vedkommende erstatningspligtige Kommune, men at det, for at en saadan Betalings-Takst skal kunne tillægges den i Fattiglovens ovennævnte § 48 forudsatte Betydning som bindende Rettesnor mellem Fattigkommunerne, vil være nødvendigt, at Fastsættelsen af Taksten sker ved Approbation af de i Fattiglovens § 31 nævnte Myndigheder, altsaa for de Sognekommunerne tilhørende Anstalter af Amtsraadet, for de Købstadkommunerne og Handelspladserne tilhørende Anstalter af Indenrigsministeriet; i øvrigt turde det være

14. Dec. heldigt, om der af Amtsraadene blev stræbt hen til, at den omhandlede Betalings-Takst bestemtes ens for alle til samme Amtsraadsreds henhørende sognekommunale Forsørgelsesanstalter.

Hvad de kommunale Sygehuse angaar, vil Betalingen for Afbenyttelsen af samme efter de gældende Regler være at approbere af Indenrigsministeriet, hvad enten saadanne Sygehuse drives for en Købstadkommunes eller for en Amtskommunes Regning; i saa Henseende skal man bemærke, at der, hvor Omstændighederne tale derfor, ikke i og for sig kan være noget til Hinder for, at Taksten fastsættes forskellig for de for privat Regning og for de for Fattigkommunernes Regning indlagte Patienter; herpaa bedes vedkommende Byraads og Amtsraads Opmærksomhed henledet med Henstilling om at tage Spørgsmaalet under Overvejelse og eventuelt derom gøre nærmere Indstilling til Ministeriet.

14. Dec. **Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. Forskud paa Statstilskud til Kommunernes aarlige Udgifter ved Alderdomsunderstøttelsen.**

Sjølge Bestemmelserne i § 8 i Lov Nr. 69 af 9. April d. A. om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet, jfr. Indenrigsministeriets Cirkulare Nr. 109 af 1. Juni d. A., vil den endelige Afregning og Anvisning af det i bemeldte Lovs § 9 ommeldte Statstilskud til Kommunernes aarlige Udgifter ved Alderdomsunderstøttelsen ikke kunne ventes at finde Sted førend henimod Slutningen af det paafølgende Aar.

For at bidrage til Afhjælpingen af de økonomiske Vanskeligheder, som heraf navnlig i den første Tid maatte

kunne opstaa for Kommunerne, vil Ministeriet i alt Fald 14. Dec. indtil videre være villigt til at tilstaa de Kommuner, der herom maatte andrage, et passende Forfsud paa det dem tilkommende Statstilfsud, saa snart der fra dem foreligger et foreløbigt Regnskab over de i det foregaaende Aar i saa Henseende hafte Udgifter. For imidlertid at sikre sig, at saadanne Andragender indeholde de fornødne Oplysninger, og for at kunne kontrolere, at Opgørelsen af Udgifterne foretages paa behørig Maade, maa Ministeriet forlange, at samtlige saadanne Andragender affattes paa ensartet Maade, og man fremsender derfor hermed et Antal Eksemplarer af en sformatif Blanket til de omhandlede Andragender, for at disse Blanketter paa nærmere Begæring kunne blive udlæverede fra Amtet til de Kommuner, der maatte ønske at andrage om Forfsud.

Kommunernes Andragender herom indsendes til Amtet.

Andragender, som indkomme til Amtet efter Udgangen af Januar Maaned, blive at lægge til Side uden at tages i Betragtning; det samme gælder om Andragender, der ikke ere affattede paa fyldestgørende Maade, dog at det staar Amtet frit for efter eget bedste Skønnende at berigtige de i det foreløbige Regnskab indløbne Fejl, for saa vidt saadant er muligt.

Der maatte derefter af Amtet affattes en sformatif Fortegnelse over samtlige til Amtet (Amtsvaadskreisen og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder) hørende Kommuner, saaledes at disse opføres, hver med sit Løbenummer i en bestemt Orden, som nærmere herfra vil blive angiven; paa denne Fortegnelse maatte da for de Kommuners Vedkommende, der have andraget om Forfsud — dog med Forbigaaelse af de Kommuner, hvis Andragender Amtet i Genjold til foranstaaende har udfyldt — anføres Størrelsen af

14. Dec. deres i det forudgaaende Kalenderaar hafte Udgifter til Alderdomsunderstøttelse.

Den af Amtet saaledes affattede Fortegnelse maatte, forsynet med Amtets Underskrift, indsendes hertil inden 15. Februar, hvorefter der af Ministeriet vil blive taget Bestemmelse om Anvisning af de omhandlede Forskud.

Samtlige Andragender om Forskud forblive beroende ved Amtet.

16. Dec. **Justitsmin. Cirk. (til samtlige Politimestre) ang. Medlemmer af Haandværksvendenes Rejseforeninger, som træffes i Betleri.**

Da det er kommet til Justitsministeriets Kundskab, at de i Ministeriets Cirkulære af 14. April 1888 (Min. Tid A. 1888 Nr. 37)*) indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Medlemmer af Haandværksvendenes Rejseforeninger, som træffes i Betleri, ikke altid nøje efterkommes, skal man her ved tjenstligst have d'Hr. indskærpet, at Rejsebøgerne i de omhandlede Tilfælde ville være at fratage de paagældende og at indsende direkte til Formanden for de nævnte Foreningers Forretningsudvalg, Arkitekt F. A. Thomsen i Slagelse.

19. Dec. **Kundgørelse ang. Stadfæstelse paa reviderede Statutter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejen**

*) I Cirk. 14. April 1888 anmodes Politimestrene efter at der med Justitsministeriets Godkendelse unde 23. Februar f. A. er vedtaget nye Fælleslove a Haandværksvendenes Rejseforeninger, om, naar c Medlem af bemeldte Rejseforeninger træffes i Betler i Overensstemmelse med de nævnte Loves § 9 c foranledige, at Rejsebogen fratages ham og sendes t Forretningsudvalgets Formand.

Domme paa Landet i Distrikterne. (Indenrigsmini-19. Dec. teriet.)

Kap. I.

Almindelige Bestemmelser.

1. Foreningens Bestemmelse er at yde dens Medlemmer Laan mod Sikkerhed i de dem tilhørende Ejendomme og at give dem Udgang til ved mindre Afbetalinger at afdrage denne Gjæld.

2. Kun Ejere af mindre Ejendomme paa Landet og paa Kjøbstædernes Markjorder — derunder ogsaa jordløse Huse — som ved en Vurdering efter de i det følgende angivne Regler ikke ere ansatte til en højere Værdi end 6,000 Kr., og som ere beliggende i Distrikterne, Samsø derunder indbefattet, kunne optages som Medlemmer i Foreningen. Alle Medlemmer hæfte een for alle og alle for een, for de af Foreningen udstedte Gældsforfrivninger med de af dem til Foreningen pantsatte Ejendommers fulde Vurderingssum, aafremt de have erholdt til Laan det hele Beløb, som efter disse Statutter kan udlaanes af Foreningen (Halvdelen eller to Femtedele af Vurderingssummen) og i samme Forhold til det laante Beløb, naar de have erholdt et mindre Beløb. De kunne først udtræde af Foreningen, naar de ganske have afgjort deres Gæld til samme, overensstemmende med de i det følgende foreskrevne Bestemmelser.

3. Laan af Foreningen i jordløse Huse, 3: Huse uden roget som helst Jordtilliggende eller dog med et mindre Jordtilliggende end 1 Skæppe Land, kunne kun tilstaaes for indtil to Femtedele af det Beløb, hvortil den til Pant tilnødte Ejendom er vurderet paa den Maade, som herefter bestemmes. I andre Ejendomme kan der tilstaaes Laan for

19. Dec. indtil Halvdelen af Burderingssummen. Der tilstaaes Reglen kun Laan mod 1ste Prioritets Panteret. Dog kan der ogsaa gives Laan mod sekundær Prioritet i Huse med Fordrilliggende, naar de Kapitaler, som skulle hæfte paa Ejendommen foran det hos Foreningen søgte Laan, enten ere Midler under offentlig Bestyrelse eller offentlig Kontrol (saasom Overformyndermidler, offentlige Stiftelses Midler fideikommissariske Kapitaler o. s. v., derimod ikke Sparekassemidler), eller ere, selv ved Forandring af Ejend., uopsigelige fra Kreditors Side i det mindste i 10 Aar fra den Tid, da Foreningen giver Laan, eller ere aarlige, uopsigelig Afgifter. Det af Foreningen tilstaaede Laan maa imidlertid i intet Tilfælde udgøre et større Beløb, end at det i Forening med den forud prioriterede Hæftelses Kapitalbeløb ikke overstiger Halvdelen af Ejendommens Burderingssum. Ved enhver Ejendoms Pantfættning maa derhos tillige gives Pant i Besættning og Inventar, den til enhver Tid paa Ejendommen værende Gødning og Afgrøde i Straa, Hø og utærsket Sæd samt i Ejendommens Leje- og øvrige Indtægter og i Assurancesummerne for Bygningerne og de øvrigt pantfattede Ejendele.

4. Foreningen er pligtig at meddele Indenrigsministeren enhver Oplysning, der af denne affordres den angaaende Foreningens Forhold. Ministeren kan ligeledes til enhver Tid lade foretage Undersøgelse af samtlige Foreningens vedrørende Forhold, ligesom han ogsaa er berettiget til at sætte Foreningen under Administration og eventuelt standse dens Virksomhed, naar der til Fyldestgørelse af det solidariske Ansvar i noget Regnskabsaar afkræves Medlemmerne 1 pC af de laante Beløb.

5. Der maa til ingen Tid cirkulere et større Beløb og Gældsforfkrivninger mod Foreningen end det Beløb, som Foreningen ejer af de af dens Medlemmer udstedte Pante

obligationer. Saafremt Foreningen lider noget Tab hos 19. Dec
 noget Medlem, bliver dette, for saa vidt det ikke kan dækkes
 af Reserve- og Administrationsfondens Beholdning, at for-
 dele paa de øvrige Medlemmer i det Forhold, hvori de ere
 lodtagne i Foreningen, og disse ere da pligtige til inden for
 Grænserne af den dem efter disse Statutter paahvilende
 solidariske Forpligtelse at indbetale det dem paalignede Bidrag
 til Foreningen i dennes Kasse 3 Maaneder efter, at Bestyrelsen
 derom har udstedt offentlig Bekendtgørelse.

6. Saafremt Statskassen i Kraft af den ved Lov af
 28. Maj 1880 tilfagte Rentegaranti har maattet yde Tilskud
 til Kreditorernes Fuldbringelse, har Bestyrelsen uopholdelig
 at træffe Foranstaltninger til Beløbets Dækning ved Udskriv-
 ning hos Medlemmerne i Genhold til det disse paahvilende
 solidariske Ansvar.

Kap. II.

Om Medlemmernes Optagelse.

7. Den, som ønsker at indtræde som Medlem i Forenin-
 gen, har direkte til Repræsentanten for den Kreds, hvori Ejen-
 dommen ligger, at indgive Begæring derom, ledsaget af de
 hans Ejendom vedrørende Dokumenter, hvoraf han er i Be-
 siddelse, samt med Angivelse af, om Laanet ønskes mod
 4 $\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Ydelse i 3 $\frac{1}{2}$ pCt. Kasseobligationer eller
 mod 5 $\frac{1}{2}$ pCt. Ydelse i 4 pCt. Kasseobligationer. Repræ-
 sentanten tilstiller hån derefter en af Bestyrelsen affattet
 Formular, som han har at underskrive og tilbagesende tillige
 med et saadant kontant Beløb, som Udgifterne ved Burde-
 ringen antages at ville andrage, og endvidere, for saa vidt
 nedeomvante Oplysninger ikke ere til Stede, de af Repræ-
 sentanten opgivne specificerede Beløb til disses Anskaffelse;
 dog bliver det til Burderingen indbetalte Beløb at godtgøre

19. Dec. Laansøgeren, saafremt Laanet berigtiges. De nødvendige Oplysninger, som Repræsentanten maa skaffe til Veje, saafremt de ikke ere til Stede, ere:

- a) De Adkomstdokumenter, ifølge hvilke Laansøgeren besidder Ejendommen, eller behørigen bekræftede Afskrifter deraf;
- b) Attest af Pantebogen om de Ejendommen paahvilende Behæftelser eller Servitutter;
- c) Attest om Bygningernes Asurancesum eller Udskrift af Brandtaksationsprotokollen;
- d) Attest om Asurancesummen for Besætning, Inventar, Afgrøde m. v.;
- e) Angivelse af de Ejendommen paahvilende Skatter, Afgifter og andre Byrder, saa vidt muligt bilagt med Kwitteringer for det sidst forløbne Aar;
- f) Lejekontrakter;
samt ved Begæringer om Laan i Huse med Jordtilliggende tillige:
- g) Kort over Ejendommens Tilliggende, optaget af en Landinspektør eller autoriseret Landmaaler, eller Kopi af Udsiftnings- eller Matrikulskortet;
- h) Attest af en Landinspektør eller autoriseret Landmaaler om Arealets Størrelse, for saa vidt det ikke findes angivet paa Kortet.

8. Naar de nævnte Oplysninger m. m. ere komne til Stede, foranstalter Repræsentanten den til Pant tilbudte Ejendom vurderet. Vurderingsforretningen med tilhørende Dokumenter samt Laanbegæringen indsender han derefter til Bestyrelsen med sin Erklæring om, hvor vidt han kan anbefale Laanet eller ikke. Bestyrelsen afgør, om Laanet kan bevilges eller ikke, og meddeler inarest muligt den vedkommende Underretning derom.

9. Naar Laanet bevilges, tilstiller Bestyrelsen Laan-

søgeren den Obligation, der bliver at udstede. Laansøgeren 19. Dec. besørger derefter denne Obligation underskrevet i Overværelse af tvende Bitterlighedsvidner samt stemplet og tinglæst paa egen Bekostning og indsender den til Bestyrelsen. Naar denne finder Obligationen i behørig Orden og navnlig intet at bemærke ved Tinglæsningspaategningen, udbetales Laanets Beløb til Laansøgeren eller til den, som han dertil bemyndiger, tilligemed det til Burderingen indbetalte Beløb. For saa vidt der imidlertid paa den pantsatte Ejendom hviler Behæftelser, som ere til Hinder for, at den Foreningens tilbudte Sikkerhed kan træde i Kraft, kan Laanet først udbetales, naar de Forsskrivninger, hvorved hine Behæftelser begrundes, indleveres til Bestyrelsen, forsynede med fornøden Kvittering. Ved Laanets Udbetaling erlægger Laansøgeren 2½ pCt. af Laanets Størrelse til Foreningens Reserve- og Administrationsfond tillige med Betalingen for mulige ældre Obligationers Udslettelse af Pantebogen, samt Portoudgifter, men i øvrigt erlægges ingen Betaling til Foreningens Kasse, dens Bestyrelse, Embedsmænd eller Repræsentanter.

Kap. III.

Om Foreningens Burderingsmænd og om Burdering af Ejendommene.

10. De Foreningen som Panter tilbudte Ejendomme skulle vurderes af tvende af Foreningens faste Burderingsmænd. Dog kan Bestyrelsen undtagelsesvis tilstaa Laan paa Grundlag af Burderingsforretninger i Genhold til Loven af 19. Marts 1869, naar disse ere afholdte i Løbet af det sidste Aar før Laanbegæringens Dato.

11. Efter Indstilling af vedkommende Kredts's Repræsentant udnævner Foreningens Bestyrelse en Burderingsmand

19. Dec. for hvert af Distikternes Herreder eller andre større eller mindre Distrikter og ligeledes en Burderingsmand for hver Kommune. Om de skete Valg finder offentlig Bekendtgørelse Sted.

12. Burderingsmændene, der ikke behøve at være Medlemmer af Foreningen, skulle være uberhyggede Mænd, som ere i Besiddelse af den fornødne Sagkundskab til at bedømme mindre Landejendommers Værdi. og som derhos maa antages med Trofskab og Samvittighedsfuldhed at ville røgte det dem overdragne Hverv. De skulle være bosiddende henholdsvis i paagældende Herred (Distrikt) eller Kommune. De fungere i 3 Aar og kunne genvælges. Naar en Burderingsmand ønsker at fratræde, eller han frastytter paagældende Herred (Distrikt) eller Kommune, eller han paa Grund af forsømmelig Udførelse af sit Hverv eller af andre Grunde ikke længere kan anses skikket til at varetage sin Bestilling, udnævner Bestyrelsen efter Indstilling af Repræsentanten i hans Sted en anden for den tilbagestaaende Del af hans Funktionstid. For saa vidt Bestyrelsen ikke kan tage Repræsentantens Indstilling til Følge, udnævner den midlertidigt en anden Burderingsmand, der dog kun fungerer til førstkommende Repræsentantskabsmøde, paa hvilket Valget da foretages af Repræsentanterne i Forening med Bestyrelsen.

13. Burderingsmændene afgive efter deres Udnævnelse til Bestyrelsen en skriftlig Forsikring, hvori de erklære, at de som rettskafne Mænd med Trofskab og Samvittighedsfuldhed ville røgte det dem betroede Hverv, nøje efterkomme de dem givne Forrifter med Hensyn til Burderingen af Ejendomme og stedse udføre denne saaledes, som de træste sig til med Ed inden Retten at bekræfte den, om det fordræs.

14. En Burderingsmand kan ikke vurdere Ejendomme, der tilhøre Personer, med hvem han er beslægtet eller be-

svogret i op- eller nedstigende Linie eller i første eller anden 19. Dec. Sidelinie.

15. Bestyrelsen affatter til Efterretning for Burderingsmændene en Instruks, som disse have nøje at følge ved Udførelsen af Forretningerne.

16. Burderingsforretningerne over jordløse Huse kunne afholdes Aaret rundt, over Huse med Jordtilliggende kun i Tidsrummet fra 1. April til 1. November, og de Laansøgere, der ikke forinden hvert Aars 15. September til Repræsentanten have afgivet deres Begæringer om Optagelse i Forretningen, kunne først vente Burderingsforretningen afholdt i det følgende Aar. Dog kan Bestyrelsen i særlige Tilfælde tilstaa Laan paa Grundlag af Burderingsforretninger, afholdte uden for det anførte Tidsrum, naar Burderingsmændene erklære, at Aarstiden ikke har været til Hinder for, at de have kunnet foretage Forretningen med fornøden Paa-lidelighed.

17. Saa snart de i Statutternes § 7 krævede Oplysninger ere komne til Stede, sender vedkommende Kreds's Repræsentant disse til Herreds-(Distrikts-)Burderingsmanden i paagældende Herred (Distrikt). Denne, der betragtes som Formand for Forretningen, forhandler da med vedkommende Kommuneburderingsmand om Dagen og Klokkeslettet for Forretningens Afholdelse, hvorom betimelig Underretning skriftlig gives Laansøgeren. Naar ikke særlige Omstændigheder ere til Hinder derfor, i hvilket Tilfælde Underretning bliver at meddele Laansøgeren, skal Forretningen afholdes senest 14 Dage efter, at de nødvendige Dokumenter ere komne Herreds-(Distrikts-)Burderingsmanden i Hænde. Er denne forhindret fra at udføre Forretningen, maa han uopholdelig underrette Repræsentanten derom, og denne konstituerer da for den paagældende Forretnings Vedkommende en af Herredets Kommuneburderingsmænd som Herreds-

19. Dec. (Distrikts-)Vurderingsmand. Har en Kommunevurderingsmand Forsald, henvender Herreds-(Distrikts-)Vurderingsmanden sig til en af Nabolokkommunernes Vurderingsmænd og foretager Forretningen i Forening med ham.

18. Til den berammede Tid give de paagældende Vurderingsmænd Møde paa den Ejendom, der skal vurderes, og foretage Forretningen. I Beskrivelsen, der affattes efter en af Bestyrelsen udarbejdet Formular, optages alt fornødent vedrørende Ejendommens Beliggenhed og Hovedanvendelse, Jordtilliggendets Størrelse, Bestaffenhed og Kulturtilstand, Bygningernes Bestaffenhed, Indretning og Vedligeholdelsestilstand samt alle saadanne Omstændigheder, der maatte have Indflydelse paa Værdien, saasom Oplysning om tilstedeværende Besætning, Redskaber og Inventarium. Beskrivelsen bør endvidere omfatte alle de Ejendommen paahvilende Byrder samt de Indtægter og Udgifter, der kunne paaregnes af den, saaledes at det rimelige Indtægtsoverskud med Klarhed fremgaar af Forretningen. Det bør udtrykkelig fremhæves, hvor stort det efter deres Skøn maa blive, men der behøves intet specificeret Overslag at affattes over Indtægter for sig og Udgifter for sig. I Henhold hertil ansættes Ejendommen til den Værdi, den efter Vurderingsmændenes Overbevisning vil have i Handel og Wandel. Laansøgeren er pligtig at meddele Vurderingsmændene alle Oplysninger om Ejendommens Bestaffenhed, som disse maatte forlange.

19. Beskrivelsen affattes af Herreds-(Distrikts-)Vurderingsmanden paa Stedet eller snarest muligt efter Forretningens Afholdelse og indsendes, forsynet med Mændenes og Laansøgerens Underskrift, tillige med de Sagen vedrørende Dokumenter uopholdelig til Repræsentanten.

20. Betalingen for Vurderingsforretningerne — jaavel Diæter som Befordringsgodtgørelse — beregnes efter

Reglerne i Lov om Ublaas af umyndiges Midler m. m. af 19. Dec. 19. Marts 1869.

21. Naar Burderingsmændene maatte erfare noget som helst, der kunde være af Betydning for Foreningen med Hensyn til de til denne pantsatte Ejendomme, have de øjeblikkelig derom at gøre Indberetning til Repræsentanten. Herreds-(Distrikts-)Burderingsmanden er derhos pligtig til efter Opfordring at ledsage Bestyrelsens Medlemmer paa disses Rejser til Eftersyn af Pantet, i hvilket Tilfælde Repræsentantens Pligt til Ledfagelse i Henhold til Statutternes § 64 bortfalder. For disse Rejser erholder Herreds-(Distrikts-)Burderingsmanden i Diæter 2 Kr. for hver halve Dag à 6 Timer og 4 Kr. for hver hel Dag.

22. Kommuneburderingsmændene ere pligtige til efter Bestyrelsens eller Repræsentantens Opfordring at foretage Eftersyn og afgive Indberetning i Anledning af Ejerskifter, Rentestancer m. v.; de erholde for hvert saadant Eftersyn et vederlag af 2 Kr., der, naar Eftersynet sker paa Grund af Ejerskifte, udredes af Pantets nye Ejer.

Kap. IV.

Om Medlemmernes Forpligtelser og Rettigheder.

23. Laan gives ikke for et større Beløb end 3,000 Kroner og kun i Summer, der ere delelige med 50. Laan tilstaaes mod aarlig Udelse af enten $4\frac{1}{5}$ eller $5\frac{1}{5}$ pCt. efter Laansøgerens eget Valg, og denne er da pligtig at modtage Laanet henholdsvis i Foreningens $3\frac{1}{2}$ pCt. eller dens 4 pCt. rentebærende Obligationer efter disses paalydende Beløb, men Foreningen er berettiget til at udbetale Laanet med rede Penge. Naar en Laansøger fordrer det, er Bestyrelsen pligtig uden Godtgørelse, men alene mod Erstatning af ud-

19. Dec. lagte Omkostninger, at besørge Obligationerne omfatte i rede Penge.

24. De af Foreningen tilstaaede Laan ere uopfigelige fra Foreningens Side, saa længe vedkommende Medlem i enhver Henseende nøjagtigt opfylder de indgaaede Forpligtelser. Men skulde han udeblive med noget til Foreningen skyldigt Bidrag ud over rette Forfaldstid, eller skulde han lade Pantet forfalde saaledes, at det ved en paa hans Befordring foretagen Omvurdering findes ikke længer at yde statutmæssig Sikkerhed, eller undlader han at holde Bygningerne og de øvrige pantsatte Ejendele assurerede mod Ildsbaade, eller paadrager han Pantet Restancer af Skatter, Afgifter, Præstationer eller Behæftelser, som ere prioriterede i Ejendommen forud for Foreningens Fordring, er Bestyrelsen berettiget til at anse den tilbageværende Rest af Laanet for straks forfalden til Udbetaling uden Opfigelse og at skride til Ejendommens Realisation.

25. Ethvert Medlem er pligtigt at tilstede Bestyrelsen, Repræsentanten eller dem, som af disse dertil bemyndiges, Afgang til paa enhver Tid at undersøge den pantsatte Ejendoms Tilstand og at meddele de Oplysninger, som i saa Henseende maatte kræves. Ligeledes bør ethvert Medlem paa Forlangende inden Udgangen af hvert Aars Marts Maaned tilstille vedkommende Repræsentant fornødent Bevis for, at ingen Restance i nogen Henseende paahviler Ejendommen for det forløbne Regnskabsaar, og at saavel Bygningerne som de øvrige pantsatte Ejendele ere forsikrede mod Ildsbaade.

26. De før Konverteringen af 1889 indtraadte Medlemmer betale $5\frac{1}{8}$ pCt. aarlig — eller $2\frac{3}{8}$ pCt. halvaarlig — af deres Laans Hovedstol, indtil Konverteringsomkostningerne ere dækkede, hvorefter de betale $4\frac{7}{20}$ pCt. aarlig eller $2\frac{7}{40}$ pCt. halvaarlig. Af det halvaarlige Bidrag tilfalder $\frac{19}{100}$ pCt. af Laanets Størrelse pr. 11. Juni 1889

Reserve- og Administrationsfonden, Renten beregnes med 19. Dec. $1\frac{3}{4}$ pCt. af den til enhver Tid skyldige Restgæld, og det tilbageblivende Beløb anvendes til Afdrag og — indtil videre — til Dækning af Omkostninger ved Konvertering. Gælden vil i Løbet af 45 Aar være afbetalt paa c. 1 pCt. nær, hvilken Rest da indbetales tillige med den sidste halvaarlige Rente.

Foreningens øvrige Medlemmer betale, efter som det af dem ved Laanets Tilstaelse er vedtaget (jfr. § 23) enten $4\frac{1}{5}$ pCt. eller $5\frac{1}{5}$ pCt. aarlig af deres oprindelige Gæld, saa længe indtil den er aldeles indfriet, hvilken Ydelse erlægges den 11. Juni og 11. December, hver Gang med det halve (henholdsvis $2\frac{2}{5}$ eller $2\frac{3}{5}$ pCt.). Heraf tilfalder Reserve- og Administrationsfonden $\frac{19}{100}$ pCt. af Gældens oprindelige Beløb; af den tilbageblivende Del beregnes som Rente af den til enhver Tid skyldige Kapital henholdsvis $1\frac{3}{4}$ eller 2 pCt., og Resten affrives som Afdrag paa Gælden. Denne vil da paa c. 1 pCt. nær være afbetalt for de $4\frac{1}{5}$ pCt. Laans Vedkommende i 45 Aar og for de $5\frac{1}{5}$ pCt. Laans Vedkommende i $44\frac{1}{2}$ Aar. Resten indbetales tillige med den sidste halvaarlige Ydelse.

27. Indfrier noget før Konverteringen af 1889 indtraadt Medlem helt eller delvis sit Laan, forinden Konverteringsomkostningerne ere dækkede, har han at erlægge forholdsmæssig Andel af de ved Laanets eller Afdragets Indbetaling endnu udækkede Konverteringsomkostninger.

28. Ethvert Medlem er i øvrigt pligtigt at tilsvare de yderligere Bidrag, som ved Repræsentantskabets Beslutning maatte vedtages for at dække det Underflud, som Foreningen maatte faa.

29. Den halvaarlige Ydelse efter § 26 erlægges første Gang den 11. Juni eller 11. December, der følger efter Laanets Stiftelse. Er Laanet optaget paa en Tid, der falder mellem disse Terminer, beregnes i den første Termin Ydelsen

19. Dec. med $\frac{1}{6}$ maanedlig fra den 11. i den Maaned, hvori Laanet er berigtiget. Naar Betalingen af noget Bidrag ikke er sket inden henholdsvis den 1. Juli eller 1. Januar, jvares $\frac{1}{2}$ pCt. af Restancen som Strafrente for den løbende Maaned og fremdeles $\frac{1}{2}$ pCt. for hver begyndende Maaned, indtil Betaling sker, og maa vedkommende Medlem derhos vente, at Bestyrelsen, saafremt Betalingen udebliver efter den 11. Juli eller 11. Januar, straks vil lade den pantsatte Ejendom realisere til Dækning af saavel Kapital som Renter og øvrige Bidrag samt skadesløse Omkostninger i Henhold til den udstedte Obligation.

30. Det Bidrag, som Medlemmerne efter det foregaaende have at erlægge, betales med Landets Penge paa Bestyrelsens Kontor i Kjøbenhavn.

31. Ethvert Medlem er i øvrigt pligtigt at underkaste sig disse Statutters Bestemmelser og de Forandringer, som disse paa statutmæssig Maade maatte undergaa, om hvilken Forpligtelse den fornødne Bestemmelse skal optages i den til Foreningen udstedte Obligation.

32. For ethvert Medlem holdes i Foreningens Bøger en særlig Konto, som til enhver Tid maa udvise hans Medlemværende med Foreningen. Den Kvittering, som meddeles ethvert Medlem for Renter, Kapitalafdrag og øvrige Bidrag i hver af de foranstøede Indbetalingsterminer, skal specificere de indbetalte Beløb og tillige nøjagtigt oplyse Størrelsen af det Restbeløb, som Medlemmet efter sin Konto i Foreningens Bøger er denne skyldig.

33. Ethvert Medlem kan frigøre sig for sine Forpligtelser til Foreningen og saaledes udtræde af samme, naar han til Foreningen i en af de to ovennævnte Terminer indbetaler den af ham laante Kapital med Renter samt øvrige statutmæssige Bidrag, (Kfr. dog § 34). For saa vidt Indbetalingen af hans Kapitalgæld sker med de af Foreningen udstedte Obligationer efter disses paalydende Verdi, kan

janne foregaa uden Opsigelse, men indbetales Kapitalgælden med rede Penge, kan Bestyrelsen fordre 6 Maaneders Opsigelse. — Ethvert Medlem kan ligeledes gøre ekstraordinære Afdrag paa sin Gæld i en af de ovennævnte Terminer, dog ikke med mindre Summer ad Gangen end 50 Kroner. Saadanne Afdrag kunne erlægges uden Opsigelse, naar Betalingen sker med de af Foreningen udstedte Obligationer efter disses paalydende Værdi, men erlægges Betalingen med rede Penge, kan Bestyrelsen fordre 6 Maaneders Opsigelse. Ved Betaling med Foreningens Obligationer er det en Selvfølge, at de før Konverteringen af 1889 indtraadte Medlemmer samt de Medlemmer, der have stiftet Laan mod $4\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Ydelse, have at erlægge Betalingen i $3\frac{1}{2}$ pCt. Kasseobligationer, medens Betalingen for de øvrige Medlemmers Vedkommende sker i 4 pCt. Kasseobligationer. — Naar et Medlem frivillig gør Afdrag paa sin Gæld eller helt udbetaler denne, har han til Reserve- og Administrationsfonden at erlægge en Kændelse af $\frac{1}{2}$ pCt. af den frivillig gjorte Indbetaling, for saa vidt ikke Repræsentantskabet med Indenrigsministeriets Samtykke maatte træffe en anden Bestemmelse.

34. Naar et Medlem ganske udtræder af Foreningen, opgøres hans Mellembværende med denne i Henhold til den for ham førte Konto, men der meddeles ham ikke Tilstaaelse for Ophøret af den ham paahvilende solidariske Forpligtelse, førend det løbende Aars Regnskab er aflagt og decideret.

35. Naar et Medlem ønsker, at en Del af den af ham pantsatte Ejendom skal fritages for Behæftelsen til Foreningen, kan saadant ske enten derved, at han indbetaler til Foreningen en saa stor Del af den skyldige Kapital, som den Del af Ejendommen, der skal frigøres for Behæftelsen, skønnes at udgøre af den hele pantsatte Ejendom, eller, saafremt hin Del af Ejendommen overgaar til en ny Ejer, ved, at denne indtræder som Medlem i Foreningen for det Beløb, der af

19. Dec. Gældens daværende Størrelse falder paa denne Del af Ejendommen. Den nye Ejers halvaarlige Bidrag bestemmes selvfølgelig i Forhold til den oprindelige Gæld. Ingen kan imidlertid saaledes optages som Medlem i Foreningen for et mindre Beløb end 50 Kr. og kun for saa vidt der i øvrigt intet findes at erindre mod hans Optagelse. I saadant Tilfælde kan Bestyrelsen fordre nye Burderingsforretninger paa Laantagerens Bekostning afholdte over de paagældende Ejendomme.

36. Naar et Laan ønskes forøget, forholdes der som med et nyt Laans Meddelelse.

37. I Tilfælde af, at den til Pant stillede Ejendom sælges, kan Køberen indtræde ganske i Sælgerens Forhold til Foreningen mod ny Obligations Udstedelse, dog at den pantsatte Ejendom, om Bestyrelsen forlanger det, undergives ny Burdering for Køberens Regning og befindes at yde statutmæssig Sikkerhed, og at der i øvrigt intet findes at erindre mod Køberens Optagelse i Foreningen. — Den, der sælger en til Foreningen pantsat Ejendom eller en Del deraf, skal inden 3 Maanedes efter Overdragelsesdokumentets Oprettelse gøre Anmeldelse derom til Bestyrelsen. Undlader han dette, skal han erlægge en Bøde af $\frac{1}{2}$ pCt. af Hovedstolens Beløb. Dette gælder ligeledes, naar Ejendommen overdrages ved Købekontrakt.

Kap. V.

Om Foreningens Fonds og Obligationer.

38. Foreningens Amortisationsfond bestaar af de af dens Medlemmer erlagte Renter af modtagne Laan og af Afdragene paa disse Laan. Samtlige disse Midler skulle paa den i efterfølgende Paragraffer nævnte Maade anvendes til Forrentning og Indfrielse af de af Foreningen udstedte Obligationer.

39. Foreningens Reserve- og Administrationsfond be- 19. Dec.
staar af:

- a) den Understøttelse, der af Statskassen er ydet Forening-
gen en Gang for alle til dens første Indretning;
- b) de ordentlige og overordentlige Bidrag, som Medlem-
merne ifølge §§ 9, 26 og 28 have at erlægge til denne
Fond;
- c) Renterne af de Restancer, som Medlemmerne maatte
paadrage sig ved de skyldige Indbetalinger af enhver
Art;
- d) de ikke hævede Rente- og Kapitalbeløb;
- e) Renterne af de Effekter, som denne Fond maatte være
i Besiddelse af;
- f) al anden tilfældig Indtægt.

Det er denne Fonds Bestemmelse at afholde Foreningens
Administrationsudgifter, at dække de Tab, som Foreningen
ved sine Medlemmer eller paa anden Maade maatte lide,
samt at yde Amortisationsfonden de fornødne Tilskud, naar
den paa Grund af Restancer ikke kan dække sine Udgifter.
— Naar Fondens Beholdning har naaet en Størrelse, der
overstiger 6 pCt af den Foreningen paahvilende Gæld, be-
stemmer Repræsentantskabet, hvorledes dette Beløb kan komme
Medlemmerne til gode.

40. Naar et Pant maa overtages af Foreningen, skal
der i den første halvaarlige Termin, der in træffer efter 12
Ugers Forløb efter Overtagelsen, inddrages og annulleres et
Beløb af Foreningens Kasseobligationer af den paagældende
Afdeling, der svarer til $\frac{1}{3}$ af den paa Pantet hvilende Gæld
til Foreningen, og i hver af de to første derpaa følgende
halvaarlige Terminer et lignende Beløb. Pantet skal ordent-
ligvis stilles til offentlig Auktion inden Udløbet af et Aar
efter Overtagelsen. For saa vidt det ikke sælges, kan det for
Fremtiden kun opjøres i Foreningens Bøger med et Beløb,
som ikke overstiger det højeste ved Auktionen gjorte Bud.

19. Dec. Det er for øvrigt en Selvfølge, at det aarlige Regnskab bør indeholde en særlig for hvert af de saaledes overtagne Pantter opgjort Status, saavel for dem, der ved Regnskabsaarets Udløb endnu ere i Foreningens Besiddelse, som for dem, der i Aarets Løb ere afhændede. Bestyrelsens aarlige Beretning til Repræsentantskabet vil da kunne meddele de yderligere Oplysninger, som maatte være fornødne til at tydeliggøre bemeldte Status. Ved det aarlige Regnskabs Indsendelse bliver tillige at meddele Indenrigsministeren, hvad der i den Anledning er foretaget paa Generalforsamlingen. — Af den Del af det tidligere Laan, for hvilken, som foransørt, ikke straks annulleres Kasseobligationer, bliver der i saadanne Tilfælde at erlægge statutmæssige Renter og Afdrag, som om saadanne endnu indestod i den overtagne Ejendom, og det vil da paahvile Reserve- og Administrationsfonden at udrede den Del af bemeldte Afdrag og Renter, som Ejendommens Indtægter ikke maatte tilstrække at bestride.

41. Foreningen udsteder saavel $3\frac{1}{2}$ som 4 pCt. rentebærende Kasseobligationer, der affattes efter den af Repræsentantskabet vedtagne Formular med saavel dansk som tyff Tekst og underskrives af Bestyrelsen. De udfærdiges for hver Afdeling i Summer paa 2,000, 500, 400, 200 og 50 Kroner, hver af disse Størrelser med sit særlige Litra, og enhver Obligation forsynes med Løbenummer. Obligationerne lyde paa Ihændehaveren, men kunne noteres paa Navn i Foreningens Bøger. I Obligationerne ansføres saavel den aarlige Rente, der oppebæres af samme og garanteres af Staten, som hvorledes der efter Statutterne forholder med Indfrielsen. — Med Obligationerne udleveres Renteanvisninger for mindst 20 Aar, og naar den sidste af disse er forfalden og indleveret, erholdes nye Renteanvisninger for de følgende 20 Aar mod Forevisning af den paagældende Obligation.

42. Renten udbetales hver 1. Juli og 2. Januar med

Halvdelen af dens aarlige Beløb mod Aflevering af den tilsvarende Renteanvisning. Udbetalingerne ske paa Foreningens Kontor i Kjøbenhavn, men Bestyrelsen kan ogsaa foranstalte, at de, om fornødent gøres, foregaa i andre af de større Købstæder her i Landet saavel som paa en eller flere af Udlandets større Handelspladser. Naar Renteudbetalingen sker uden for Kjøbenhavn, vil dette senest 14 Dage før Forfaldstiden paa behørig Maade blive bekendtgjort; dog gælder dette ikke for Udlandets Vedkommende. — Af de Rentebeløb, der ikke hæves til Forfaldstid, svares ingen Rente, og naar et Rentebeløb ikke er hævet inden en Maaned efter Forfaldsdag, kan Beløbet først fordres udbetalt i den paafølgende Termin.

43. De af Foreningen udstedte Obligationer kunne ikke opsiges af Ejeren, men i enhver af de to i foranstaaende Paragraf nævnte Terminer skal den Amortisationsfonden tilhørende Beholdning, efter at de skyldige Renter af Obligationerne ere fradragne, anvendes til Indløsning af de af Foreningen udstedte Obligationer efter Lodtrækning under Kontrol af Notarius publicus. Lodtrækningen skal foretages for hver Obligationsafdeling for sig i Overensstemmelse med den statutmæssige Amortisation, og den skal ske saa betimeligt, at de udtrukne Numere mindst 3 Maaned før Udbetalingsterminen kunne bekendtgøres, og dermed de paagældende Obligationer indkaldes i den til offentlige Bekendtgørelser for hele Landet autoriserede Avis.

44. Paa foransførte Maade og med foransførte Varsel an Foreningen til enhver Termin opsigte samtlige udstedte Obligationer eller en Del deraf. — Efter den Termin, i hvilken en Obligation er forfalden til Udbetaling, svares ingen Rente af samme.

45. De til Udbetaling forfaldne Kapitaler og Renter, er ikke hæves inden 20 Aar efter Forfaldstiden, hjemfalde til Foreningens Reserve- og Administrationsfond. — Med

19. Dec.

19. Dec. Hensyn til Mortifikation af bortblevne Obligationer og Renteanvisninger forholdes efter den almindelige Lovgivnings Bestemmelser.

46. De ifølge Lodtrækning indfrieede eller til Tilbagebetaling af Laan eller som ekstraordinære Afdrag anvendte Obligationer maa ingen Sinde igen sættes i Omløb, men skulle forsynes med en saadan Paategning af Bestyrelsen, at de derved gøres ugyldige, og henlægges i Foreningens Kasse, indtil de ved Regnskabsaarets Slutning opbrændes i Overværelse af Notarius publicus, hvis Aktsbeskrivelse af Opbrændingen forevies Revisorerne.

47. De af Foreningen udstedte Obligationer kunne holdes optagne i Foreningens Indskrivningsbøger, dog kun for saa vidt Obligationsbeløbet, der ønskes indskrevet, udgør i det mindste 30,000 Kr. Obligationerne, der først maa være noterede i Foreningens Bøger som tilhørende den, for hvem de forlanges indskrevne, forsynes af Bestyrelsen med en Paategning, hvorved de indtil videre sættes ud af Circulation, og der meddeles Obligationsejeren et af Bestyrelsen udstedt Indskrivningsbevis, som ikke kan transporteres eller paa anden Maade afhændes saa lidt som pantsættes med Retsvirkning over for Foreningen.

Den nærmere Ordning af Indskrivningen bliver at træffe af Repræsentantskabet med Indevrigsministeriets Samtykke

Kap. VI.

Om Foreningens Bestyrelse.

48. Den øverste besluttende Myndighed i alle Foreningens Anliggender tilkommer Generalforsamlingen, der bestaar af Foreningens Medlemmer og Repræsentanter. — Under Ansvar til Generalforsamlingen varetages Foreningens Anliggender af en Bestyrelse og et Repræsentantskab i Overensstemmelse med de efterfølgende Regler.

49. Bestyrelsen bestaar af en Formand og to Med- 19. Dec.
direktører, af hvilke den ene er Forretningsfører. De vælges af Repræsentanterne, dog at Formandens Valg stadfæstes af Indenrigsministeren. Saavel Formanden som Bestyrelsens to andre Medlemmer fungere ordentligvis i 6 Aar. Af Bestyrelsen afgaar en hvert andet Aar. Bestyrelsens Medlemmer skulle være bosiddende i Kjøbenhavn, hvor Foreningens Kontor holdes, eller saa nær ved denne Stad, at de uden Vanskelighed kunne komme der til Stede. Naar en Direktør for en Tid har Forfald, kan Repræsentantskabets Formand konstituere en anden Mand til midlertidig at fungere i hans Sted, dog ikke ud over det først paafølgende Repræsentantskabsmøde; for saa vidt angaar Formanden, skal Indenrigsministeren stadfæste Konstitutionen.

50. Den forretningsførende Direktør forestaar Foreningens daglige Forretninger og besørger navnlig Korrespondancen. Formanden fører det nærmere Tilsyn med Forretningernes Ledelse.

51. Alle Begæring om Optagelse i Foreningen og om Laan af denne afgøres af Bestyrelsen. Ingen saadan Begæring kan bevilges uden ved Stemmemajoritet. Bestyrelsen udfærdiger og underskriver paa Foreningens Vegne de Obligationer, som udstedes af denne. Den drager Omforg for, at de bevilgede Laan komme Laansøgerne i Hænde enten i Obligationer eller i rebe Penge. Den paaser, at Medlemmernes Renter og øvrige Bidrag til Foreningen indkomme i rette Tid. Den fører det fornødne Tilsyn med Panternes Vedligeholdelse og kan ved et af sine Medlemmer i Forening med vedkommende Kredts Repræsentant lade enhver til Foreningen pantfæt Ejendom besigtige, saa ofte den anser det for nødvendigt (sfr. § 64). Den tager Beslutning om, naar et bevilget Laan i Medhold af disse Statutter skal opsiges, eller Evangsmidler skulle anvendes mod de Medlemmer, som paadrage sig Restancer til Foreningen. Den besørger

19. Dec. Renterne af Foreningens Obligationer udbetalte til rette Forfaldstid samt Udbetalingen af de efter Lodtrækning forfaldne Obligationer. Den drager Omsorg for, at den tilstedeværende Kassebeholdning gøres frugtbringende enten ved Opløb af Foreningens Obligationer eller paa anden betryggende Maade. I det hele taget har Bestyrelsen at besørge alle løbende Forretningsgager og at varetage Foreningens Anliggender paa bedste Maade overensstemmende med Statutterne og de af Repræsentantskabet tagne Beslutninger.

52. Bestyrelsen antager den fornødne Medhjælp til Besørgelsen af Kassererforretningerne og Bogholderiet. Kontorpersonalets Løn fastsættes af Repræsentantskabet efter Bestyrelsens Forslag.

53. Foreningens Regnskabsaar regnes fra 1. April til 31. Marts. For hvert Kvartal forfattes særlige Ekstrakter over de foregaaede Ind- og Udbetalinger. Det aarlige Regnskab opgøres inden paafølgende 15. Juni, og Regnskabssekstrakterne opgøres inden 3 Uger efter hvert Kvartals Udløb.

54. Bestyrelsen foranstalter det aarlige Regnskab fremlagt for Repræsentantskabet og Generalforsamlingen samt offentliggjort og besørger saavel dette som Kvartalssekstrakterne indsendte til Indenrigsministeren.

55. Foreningens Repræsentantskab bestaar af en Formand, der ikke behøver at være Repræsentant for nogen Kreds, samt af i det mindste een Repræsentant for hver af Distrikternes Amter. Repræsentanten behøver ikke at være Medlem af Foreningen. Naar Medlemmernes Antal eller de lokale Forhold i noget Amt gøre saadant tilraadeligt, kan det samlede Repræsentantskab dele Amtet i flere Repræsentantskabskredse. I hver Repræsentantskabskreds udnævnes desuden en Suppleant. Repræsentanternes Formand vælges paa 6 Aar af den ordinære Generalforsamling. Af sin egen Midte vælger Repræsentantskabet derhos en Næstformand,

der i Formandens Forfald træder i dennes Sted; Valget 19. Dec. gælder for 6 Aar. Valg af Repræsentanter og Suppleanter foretages af de i den paagældende Kreds bosiddende Medlemmer, saafremt der i Kredsen er 10 Medlemmer; ellers foretages Valget af Repræsentantskabet. Repræsentanterne og Suppleanterne fungere i 6 Aar og en Tredjedel afgaar hvert andet Aar. Ved Repræsentantvalgene kan ethvert Medlem af Foreningen besuldmægtige et andet Medlem til paa sine Vegne at afgive Stemme. Valget ledes af det Medlem, som de tilstedeværende paa den afgaaende Repræsentants Foranledning dertil vælge. Til Valgets Gyldighed fordres over Halvdelen af de afgivne Stemmer. I en af Bestyrelsen autoriseret Protokol foranlediger Repræsentanten tilført det ved Mødet passerede. Ved Mødets Slutning oplæses Protokollen og forsynes med Dirigentens Underskrift; umiddelbart efter Valget indsender Repræsentanten en Udskrift af Protokolltilførslen til Foreningens Bestyrelse. En lignende Fremgangsmaade finder Sted ved det Møde, Repræsentanten aarlig afholder med Kredsens Interessenter.

56. Repræsentanterne forsamles i det mindste een Gang aarlig i Kjøbenhavn. For at de kunne tage gyldig Beslutning fordres, at Halvdelen af Repræsentanterne ere til Stede, og at over Halvdelen af de tilstedeværende ere enige i Beslutningen. Til Gyldigheden af de Valg, som Repræsentantskabet har at foretage, fordres ligeledes over Halvdelen af de afgivne Stemmer. Det aarlige Repræsentantskabsmøde afholdes i Oktober Maaned. Repræsentanternes Formand leder Forhandlingerne i Møderne; disse ere offentlige, dog kunne to Tredjedele af de tilstedeværende Repræsentanter beslutte at afholde Møderne for lukkede Døre.

57. I det aarlige Repræsentantskabsmøde aflægger Bestyrelsen Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Regnskabsaar samt fremlægger Regnskabet med Revisorerens Bemærkninger m. v., saa og Afskrifter af de i det

19. Dec. forløbne Regnskabsaar og senere afgivne Kvartalssekstrakter. Repræsentantskabet afgiver Decision paa Regnskabet, hvorefter dette med Revisionens Bemærkninger og Repræsentantskabets Decision tilstilles Indenrigsministeriet, der deciderer Regnskabet for sit Vedkommende og meddeler Bestyrelsen Skittering for rigtigt Regnskabs Afslæggelse. Der foretages derefter de Valg, som Repræsentantskabet har at udføre, samt forhandles og afgøres de Sager, som enten af Bestyrelsen eller nogen af Repræsentanterne eller Foreningens Medlemmer ere forebragte, ligesom de Begæringer om Optagelse i Foreningen, som af Bestyrelsen maatte være afflaaede, skulle paa vedkommendes Begæring af Bestyrelsen forelægges det samlede Repræsentantskab til Afgørelse.

58. Ekstraordinære Repræsentantskabsmøder afholdes, naar enten Repræsentantskabets Formand, Bestyrelsen eller en Tredjedel af Repræsentanterne forlange det.

59. Repræsentanternes Formand foranstalter Tiden og Stedet til Repræsentantskabsmøderne bekendtgjort med mindst 3 Ugers Varjel. Ekstraordinære Repræsentantskabsmøder kunne dog i paatrængende Tilfælde indkaldes med 8 Dages Varjel. Senest 8 Dage før et Mødes Afholdelse gives der enhver Repræsentant særlig Underretning derom med kort Angivelse af de Sager, som ville komme under Forhandling.

60. De Sager, som noget Medlem ønsker forelagt i Repræsentantskabsmødet, maa inden 14 Dage før Mødets Afholdelse være anmeldte for Bestyrelsen. I de ekstraordinære Repræsentantskabsmøder kunne kun de Sager, der have foranlediget Mødets Afholdelse, komme under Afgørelse. Undtagelser fra disse Bestemmelser kunne ske med Samtykke af to Tredjedele af de tilstedeværende stemmeberettigede.

61. Repræsentantskabet har at tage Beslutning om Planen for Foreningens Virksomhed og i det hele at varetage Foreningens Liv paa bedste Maade samt navnlig at paase, at Foreningens Statutter overholdes. Det er beret-

iget til at suspendere Bestyrelsens Medlemmer og den valgte Revisor, men til en saadan Beslutnings Gyldighed udfordres, at to Tredjedele af Repræsentanterne have været til Stede, og at over Halvdelen af de tilstedeværende Repræsentanter have været enige i Beslutningen.

62. Bestyrelsens Medlemmer deltage i Repræsentantskabsmøderne og have Stemme ved Afgørelsen lige med Repræsentanterne undtagen i de Sager, hvor der er Spørgsmaal om Ansvar for Forretningsførelsen eller Valg af Direktører og Revisor. En Repræsentant er ikke stemmeberettiget i de Sager, der vedrøre hans egen Interesse. I Tilfælde af Stemmelighed gør Repræsentanternes Formands Stemme Udslaget.

63. Inden en Maaned efter, at det aarlige Repræsentantskabsmøde er afholdt, skulle Repræsentanterne hver i sin Kreds med mindst 8 Dages Varjel ved Bekendtgørelse i en af Amtets Aviser indkalde de i Kredsen boende Medlemmer i Foreningen til Møde paa et opgivet Sted. Paa dette Møde skulle Repræsentanterne fremlægge den af Bestyrelsen freddede Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Regnskabsaar og det offentliggjorte Regnskab samt en Rapport af, hvad der er vedtaget i det aarlige Repræsentantskabsmøde. Lillige foretages Valg af Repræsentant for Kredsen, hvis et saadant er nødvendigt.

64. Repræsentanterne have at være opmærksomme paa, at de til Foreningen pantsatte Ejendomme tabe i Værdi, og de ere pligtige at gøre Indberetning til Bestyrelsen, naar de formeene, at en til Foreningen pantsat Ejendom ikke holdes tilbørlig Stand. De ere ogsaa pligtige at meddele Bestyrelsen de Erklæringer og Oplysninger, som denne forlanger. Medlemmets Medlemmer have de hver i sin Kreds at ledsage Bestyrelsens Medlemmer, naar nogen af disse besigtiger de til Foreningen pantsatte Ejendomme (ihr. §§ 21 og 51), og bør desuden ledsage Repræsentanten enten med eller uden Ledsagelse af et Medlem

19. Dec.

19. Dec. af Bestyrelsen i det mindste hvert tredje Aar besigtige de Foreningen pantsatte Ejendomme.

65. Det aarlige Regnskab gennemgaaes af 2 Revisorer af hvilke Indenrigsministeren vælger den ene, og Repræsentanterne den anden tillige med en Suppleant. Reglementet for Revisionen fastsættes af Indenrigsministeren. Revisorerne have at efterse den ifølge Regnskabet tilstedeværende Behovning saavel af Aktiver som af Penge og have navnlig at lvidne, at de indfrieede Obligationer ere blevne annullerede opbrændte overensstemmende med Statutternes Forskrift. Revisorerne Bemærkninger skulle være Bestyrelsen tilstille inden 3 Uger efter, at de have modtaget Regnskabet, og Bestyrelsens Bejvarelse herpaa afgives inden 8 Dage efter Ufættelsernes Modtagelse. Revisorerne maa derefter inden 12 Dage erklære, om de finde Bestyrelsens Bejvarelse fyldestgøven eller ikke, og afgive Forslag til Repræsentantskabet, om Regnskabet kan af samme kvitteres, eller om Ansvar er at pålægge nogen. I øvrigt kan Bestyrelsen og Repræsentantskabet naar Foreningens Udvidelse gør saadant fornødent, ansøge Medhjælp ved Revisionen. — Skulde i Aarets Løb saadan den valgte Revisor som Suppleanten saa Forsald, forind Regnskabet er revideret, kan Repræsentanternes Formand bestikke en duelig Mand til at deltage i Revisionen indtil den aarlige Repræsentantskabsmøde afholdes. Den valgte Revisor fungerer i 2 Aar.

66. Der skal aarliggen afholdes en Generalforsamling af Foreningens Medlemmer, saa vidt muligt umiddelbart efter det aarlige Repræsentantskabsmøde, i Kjøbenhavn. De her kan saavel Bestyrelsen som en Tredjedel af Repræsentanterne forlange en ekstraordinær Generalforsamling afholdt. Denne kan ligeledes forlanges afholdt paa Begæring af 1/3 Medlemmer. Bestyrelsen bestemmer Tiden for Generalforsamlingens Afholdelse og udsteder derom Bekendtgørelse mindst 14 Dages Forvarsel i de forskjellige Amtstidender. E

idtgørelsen maa da indeholde en kort Angivelse af de Sager, 19. Dec. n skulle forhandles. Ekstraordinære Generalforsamlinger holdes i Reglen i Kjøbenhavn.

67. Paa den aarlige Generalforsamling fremlægges i Repræsentantskabet af Bestyrelsen meddelte Beretning om reningens Virksomhed i det forløbne Aar saavel som Regnbet og de afgivne Kvartalsketstrakter med Revisionens Berefninger m. v. Der tages derhos Bestemmelse om de sværinger, som maatte være indgivne over, at der enten Bestyrelsen eller det samlede Repræsentantskab er nægtet den Optagelse i Foreningen, samt om de øvrige Sager, i maatte foreligge. I Tilfælde af, at der er Spørgsmaal Forandring i disse Statutter, saavel som naar Repræsentantskabet har suspenderet nogen af Direktørerne eller den gte Revisor, og den paagældende forlanger det, eller naar styrelsen tror at burde vægre sig ved at udføre nogen af præsentantskabet tagen Beslutning, uden at Repræsentantdet, naar saadan Vægring er fremsat, vil forandre sin slutning, skal Sagen forelægges en Generalforsamling.

68. Ethvert Medlem af Foreningen og enhver Reprætant i denne er berettiget til at møde paa Generalforsamlen og afgive Stemme. For at en Generalforsamling tage gyldig Beslutning, maa der være i det mindste 20 nmeberettigede til Stede. Er dette ikke Tilfældet, berammes ny Generalforsamling med mindst 14 Dages Varfel, rom Bekendtgørelse under Paaberaabelse af nærværende ragraf sfer paa den i § 66 fastsatte Maade, og denne neralforsamling er da berettiget til at tage Beslutning uden ispu til, hvor mange Medlemmer der er til Stede. Enr Beslutning af Generalforsamlingen maa for at være dig være billiget af over Halvdelen af de afgivne Stemmer.

69. Ved alle Valg kunne de fratrædende genvælges. ar nogen fratræder sin Bestilling uden for sin Tur, funer den, der vælges i hans Sted, kun i det Lidsrum, der

19. Dec. er tilbage indtil den Tid, da den fratraadte efter Lur skal være fratraadt.

70. Bestyrelsens Formand erholder i aarlig Løn 1,500 K den forretningsførende Direktør 4,500 og den tredje Direktør 1,500 Kr. I denne Løn er indbefattet Godtgørelser for Rejser fra Direktørernes Bopæl til Foreningens Kontor. Repræsentanterne lønnes med 1 Krone for hver Burdering for retning, der i Regnskabsaarets Løb optages i deres Repræsentantskabskreds, samt med en fast aarlig Gage af 250 K. Revisorerne lønnes hver med 400 Kr. aarlig. Naar en Suppleant midlertidig fungerer som Repræsentant eller Revisor oppebærer han den Repræsentanten eller Revisoren for den Tidrum tilkommende Godtgørelse. Forandringer i disse Bestemmelser kunne foretages af Repræsentantskabet med Indvilligheedsministeriets Samtykke.

71. For Rejser i deres Bestillings Anliggender erhver Bestyrelsen, Repræsentantskabets Formand, Repræsentanter og Revisorerne hver 2 Kr. daglig, naar Rejsen tilendebringes paa een Dag, og 4 Kr. daglig, naar Rejsen medtager flere Dage, alt foruden Godtgørelse for hver Banemil, der er beregnet efter 2den Klasse's Takst, og 2 Kr. i Befordringsomkostninger for hver Mil, de have at rejse uden for Jærnbanen. Denne Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse paa den Repræsentanterne tilkommende Godtgørelse for Paragraffers eftersynet i Henhold til Slutningsbestemmelsen i Statutterne § 64, idet denne beregnes med 1 Krone for hvert efterfølgende Pant.

72. Diæter og Befordringsomkostninger afholdes af Foreningens Kasse efter indgiver af Bestyrelsen anvist Indtægt.

73. Forandring i disse Statutter kan kun foretages ved en paa den foran foreskrevne Maade sammenkaldt Generalforsamlings Beslutning og træder først i Kraft, naar den er godkendt af Indvilligheedsministeren. Beslutning

Foreningens Opløsning har dog først Gyldighed, naar den, 19. Dec. efter at være vedtagen paa en Generalforsamling, atter paa en i samme Njemed paa den foransførte Maade med mindst 4 Ugers Bærsel sammenkaldt Generalforsamling tiltrædes af tre Fjerdedele af de afgivne Stemmer og derhos billiges af Indenrigsministeren. I saadant Tilfælde deles Foreningens Formue mellem Medlemmerne i samme Forhold, i hvilket de ere pligtige at deltage i lidte Tab, men intet Medlem kan uden sit Samtykke ved en saadan Beslutning paalægges at indbetale sin Gæld til Foreningen i kortere Tidsrum, end det hjemles ved hans udstedte Panteobligation og Foreningens Statutter, ligesom ikke heller noget Medlem er pligtigt uden eget Samtykke i øvrigt at taale nogen Forandring i det Nætsforhold, hvori han efter sin Panteobligation og disse Statutter staar til Foreningen.

Kjøbenhavn, den 17. December 1891.

E. Moltke. Holger Paludan. Ernst Bilsted. J. Dons.

Foranstaaende reviderede Statutter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Stiftterne, der træde i Stedet for de under 30. September 1880 approberede Statutter og de dertil sig sluttende senere Tillæg, stadfæstes herved i Henhold til Lovene af 28. Maj 1880 og 12. Maj 1882.

Hvilket i Overensstemmelse med førstnævnte Lovs § 6 bringes til offentlig Kundskab.

Juristsmin. Cirt. (til Kjøbenhavns Magistrat og 19. Dec. Skifteretterne udenfor Kjøbenhavn) ang. Oplysninger, der skulle fordres ved Begæringer om Kuratorbestikkelser.

Til Forebyggelse af de Ulemper, der have vist sig ved, at Begæringer om Bestikkelse af Kurator tages til Følge, uden at der er givet vedkommendes Fader Lejlighed til at blibe

19. Dec. bekendt med Sagen, skal Ministeriet herved anmode Kjøbenhavns Magistrat og samtlige Skifteretter uden for Kjøbenhavn om, naar saadan Begæring fremkommer, og vedkommendes Fader ikke er foreslaaet til at overtage Kuratelet, eller Andragendet er ledsaget af nogen Udtalelse fra ham, at ville iagttage som Regel at begære Oplysning meddelt om, hvor vidt vedkommendes Fader er i Live, og for saa vidt dette er Tilfældet, og Faderen opholder sig her i Landet, at give ham Lejlighed til at ytre sig over den fremsatte Begæring.

23. Dec. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Holbæc Amt) ang. **Indenrigsministeriets Ret til i Henhold til Snekastningslovens § 11 at meddele Fritagelse for Hvervet som Snefoged.**

I Anledning af det med Hr. Amtmandens Skrivelse af 12. d. M. hertil tilbagefendte Andragende, hvori Gaardejer N. N. af N. N. under Henvisning til § 11 i Lov om Snekastning af 9. April d. A. har anholdt om Fritagelse for det ham overdragne Hverv som Snefoged, skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at Bestemmelsen i den citerede Lov om, at Indenrigsministeren af særlige Grunde kan meddele Fritagelse for Hvervet som Snefoged, ikke finder Anvendelse i Tilfælde som det foreliggende, hvor der er Spørgsmaal om enkelte Personers Fritagelse af Grunde, der hidrøre fra vedkommendes personlige Forhold, men alene sigter til saadanne Tilfælde, hvor det maatte vise sig ønskeligt at udvide den allerede ved Loven givne almindelige Fritagelse for Personer i visse Stillingen (Lyende samt Personer, der staa i fast Tjenesteforhold til Staten eller Kommunen), med hvis Baretagelse Hvervet som Snefoged er i den Grad uforeneligt, at Fritagelse bør tilstaaes, jfr. Rigsdagstidende 1889—90 Tillæg A. Sp. 1474.

Som Følge heraf ser Ministeriet sig ikke i Stand til at foretage videre i Anledning af det høslagt tilbagefølgende

Andragende, men maa have det overladt til de Myndigheder, 23. Dec. i hvis Haand Bestikkelsen af Snesfogder er lagt (Sogneraadet under Stadfastelse af Amtsraadet), at træffe Afgørelse i denne Sag.

Indenrigsmin. Str. (til Kjøbenhavns Magistrat) 24. Dec.
indeholdende Vejledning til Forstaaelse af Fattig-
lovens § 25 i Tilfælde, der ligge forud for Fattig-
lovens Ikrafttræden.

Under Henvisning til, at det i § 25 i Lov Nr. 67 om det offentlige Fattigvæsen af 9. April d. A. er bestemt, at alle Spørgsmaal om trængendes Forsørgelsessted — med det i Paragraffens 2det Stykke nærmere angivne Forbehold — fra den 1. Januar 1892 at regne afgøres „efter denne Lovs Regler“, har Magistraten i Skrivelse af 20de f. M. anholdt om en nærmere Vejledning herfra med Hensyn til Forstaaelsen af fornævnte § 25, sammenholdt med de foregaaende Paragraffer i Loven, i de Tilfælde, hvor man maa gaa tilbage til Tiden førend Fattiglovens Ikrafttræden den 1. Januar 1892.

I denne Anledning skulde man tjenstligst udtale følgende angaaende de i Magistratens ovennævnte Skrivelse nærmere angivne Spørgsmaal:

I. Forsørgelsesstedet, for saa vidt dette bestemmes ved Ophold i samme Kommune gennem det lovbestemte Tidrum.

1. Ifølge Forordning af 24. Januar 1844 § 8 kan fast ansatte militæres Ophold paa et Sted som tjenestegørende ikke begrunde Erhvervelse af Forsørgelsesret i den Kommune, hvor et saadant Ophold finder Sted. Til militære henregnes ogsaa de ved Militæretaterne ansatte Haandværkere, der ick staa i nogen borgerlig Forbindelse med den Kommune, hvorunder de ifølge denne Ansættelse opholde sig.

24. Dec. For saa vidt der efter den 1. Januar 1892 bliver Spørgsmaal om, hvor en saadan Person er forsørgelsesberettiget, maa det Tidsrum, i hvilket han i fornævnte Egenkab har haft Ophold i en Kommune, medregnes som begrundende Erhvervelse af Forsørgelsesret, selv om det i det hele eller for en Del falder forud for den 1. Januar 1892 (Fattiglovens § 25, ifr. § 16).

Er en af de her omhandlede Personer afgaaet ved Døden forinden den 1. Januar 1892, beholder hans Enke fremdeles efter den 1. Januar 1892 det Forsørgelsessted, som Manden havde ved sin Død efter den da gældende Ret, indtil hun selv vinder Forsørgelsesret andetsteds (Fattiglovens § 25, ifr. § 22).

2. Følge Fattiglovens § 23 er det en Betingelse for, at Udlændinge kunne vinde Forsørgelsesret her i Landet, at de erholde Indfødsret; som Følge heraf blive Udlændinge, saa længe de ikke have erholdt Indfødsret, at forsørge overensstemmende med Reglerne i Fattiglovens § 27 (hjemløse trængende), og dette maa ogsaa gælde om de Udlændinge, der, uden at have erholdt Indfødsret, forinden den 1. Januar 1892 have erhvervet Forsørgelsesret i en bestemt Kommune her i Landet; i saa Henseende kan derhos den Omstændighed, at de i Aaret 1891 have modtaget Fattighjælp, ikke gøre nogen Forandring, idet Bestemmelsen i Fattiglovens § 25, andet Stykke, sammenholdt med § 23, efter sit Indhold ikke kan finde Anvendelse paa Udlændinge, som ikke have erholdt Indfødsret.

Er en Udlænding afgaaet ved Døden forinden den 1. Januar 1892, beholder hans danffødte Enke fremdeles efter den 1. Januar 1892 det Forsørgelsessted, som Manden havde ved sin Død efter den da gældende Ret, indtil hun selv vinder Forsørgelsesret andetsteds (Fattiglovens § 25, ifr. § 22).

3. Efter Bestemmelserne i Fattiglovens § 23 erhverve 24. Dec. de Personer, som ifølge Artikel 19 i Fredstraktaten af 30. Oktober 1864 have bevaret deres Indfødsret, Forsørgelsesret her i Landet overensstemmende med Lovens almindelige Regler, altsaa ved femaarigt Ophold i samme Kommune, medens der nu hertil udfordres femtenaarigt Ophold, jfr. Lov Nr. 37 af 9. Marts 1872 § 4.

For saa vidt der bliver Spørgsmaal om, hvor en saadan Person efter den 1. Januar 1892 er forsørgelsesberettiget, bliver ogsaa det forud for den 1. Januar 1892 liggende Tidsrum at tage i Betragtning ved Beregningen af det femaarige Ophold (Fattiglovens § 25, jfr. § 23).

4. Ifølge Forordningen af 24. Januar 1844 § 13 (jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af 1. Juli 1856) afbrydes Erhvervelse af Forsørgelsesret ikke ved den Enghjælp, som i Henhold til denne Lovbestemmelse ydes af Opholds- eller Tjenestekommunen, hvorimod Forsørgelsesrettens Erhvervelse, saa længe Kuren varer, betragtes som hvilende, saaledes at Tiden førend Kurens Begyndelse kan sammenlægges med Tiden efter Kurens Ophør.

Med Hensyn til den Betydning, som der maa tillægges denne Bestemmelse i Forbindelse med Fattiglovens § 25, skal man bemærke, at Fattigloven i dens §§ 44, 61, 63 og 64, jfr. ogsaa § 10, har bestemt, at visse Understøttelser, der ydes af Fattigkommunen, ikke skulle betragtes som Fattighjælp i Forhold til den understøttede, hvoraf da følger, at paagældendes Erhvervelse af Forsørgelsesret ved Ophold i en Kommune ikke afbrydes derved, at han nyder saadan Understøttelse. Det er imidlertid en Selvfølge, at disse Regler kun kunne komme til Anvendelse paa de Understøttelser, der ydes efter den 1. Januar 1892, og at Understøttelser af den omspurgte Bestaffenhed, der ere ydede før den nævnte Dato, og som saaledes ere oppebaarne som Fattighjælp og for den paagældende have medført Fattighjælps Virkninger, fremdeles

24. Dec. maa betragtes som Fattighjælp ogsaa ved Afgørelsen af Spørgsmaal om, hvor den paagældende efter den 1. Januar 1892 skal anses som forsørgelsesberettiget. Overhovedet maa Spørgsmaalet, om nogen til en given Tid har „nydt Fattighjælp“ (Fattiglovens § 16), afgøres efter de paa den Tid gældende Regler, og i Overensstemmelse hermed maa det ogsaa antages, at den i Genhold til Forordningen af 24. Januar 1844 § 13 oppebaarne Engehjælp ved Afgørelse af Forsørgelses-Spørgsmaal efter 1. Januar 1892 fremdeles maa betragtes som Fattighjælp, men med den ved den ovennævnte Lovbestemmelse hjemlede begrænsede Virkning, nemlig at Engehjælpen ikke har afbrudt det Ophold, der stifter Forsørgelsesret, men ikkun bevirket, at Opholdet, saa længe Kuren har varet, betragtes som hvilende.

II. Fødekommunen som Forsørgelsessted.

Fattiglovens Bestemmelser om, hvilken Kommune der skal anses som Fødekommune, indeholdes i §§ 18—21; disse Bestemmelser ere vel i Hovedtrækkene stemmende med de nu gældende Regler, men de afvige dog paa et ikke uvæsentligt Punkt fra disse, idet der fordres for ægte Børns Vedkommende (§ 18), at Forældrenes, for uægte Børns Vedkommende (§ 19), at Moderens Ophold i den paagældende Kommune henholdsvis paa Barnets Fødselstid og paa Timaanedersdagen før Fødselen skal være „et til Erhvervelse af Forsørgelsesret egnet Ophold“, medens den nugældende Lovgivning kun fordrer „fast Ophold“ (Forordningen af 24. Januar 1844 §§ 2—4). I Forbindelse med denne Bestemmelse i den hidtil gældende Ret har Fattigloven i § 21 anordnet, at vedkommende Præst i den første Uge af hver Maaned om alle de til ham i den forløbne Maaned anmeldte Fødseler har at gøre Indberetning til Fattigbestyrelsen, der derefter har at foretage de fornødne Skridt til Udfindelse af Barnets legale Fødekommune, for at Bemærkning herom kan gøres i vedkommende Kirkebøger. Endvidere bestemmes i

fornævnte § 21, at, saafremt der ingen Bemærkning er stet 24. Dec. i Kirkebøgerne, skal Barnet anses at have Fødehjemstedsret i den Kommune, hvor det er født, indtil andet bevises. Denne Bestemmelse maa anses begrundet i, at vedkommende Fattigbestyrelse har forsjømt i rette Tid at iagttage det fornødne.

Fattigloven har saaledes med Hensyn til Fødekommunen som Forsørgelsessted navnlig indført den nye Regel, at Spørgsmaalet om, hvilken Kommune der vil være at anse som Barnets legale Fødekommune, skal finde sin Afgørelse straks ved Barnets Fødsel, uagtet Afgørelsen først kan faa Betydning ved Barnets fyldte 18de Aar; denne Regel er vel i sig selv hensigtsmæssig, men turde tillige være nødvendig, naar Fattigloven kræver, at Forældrenes Ophold i Barnets Fødekommune skal være selvstændigt, for at det kan begrunde Barnets Erhvervelse af Forsørgelsessted i den nævnte Kommune; denne Egenskab ved Opholdet bør nemlig straks undersøges og konstateres. Det følger imidlertid heraf, at Fattiglovens Bestemmelser i §§ 18—21 danne en Helhed, og da det nu ikke vil være muligt ved Afgørelsen efter 1ste Januar 1892 af Spørgsmaalet om Forsørgelsesstedet for trængende, der ere fødte før den nævnte Dag, at bringe Bestemmelserne i Lovens § 21 til Anvendelse, vil man derved tillige være udelukket fra i det nævnte Tilfælde at anvende de i §§ 18—20 indeholdte Bestemmelser for saa vidt disse, som ovenfor fremhævet, afvige fra den hidtil gældende Ret. Det skønnes derfor ikke rettere, end at Spørgsmaal om det legale Fødested for Personer, der ere fødte før 1ste Januar 1892, ogsaa efter denne Dag fremdeles maa afgøres efter den hidtil gældende Rets Regler, eller med andre Ord, at de nævnte Personer beholde det af dem ved Fødselen erhvervede legale Fødehjem, hvilket ogsaa stemmer med den Opfattelse af Fødestedet, som ligger til Grund for Udfattelsen af Fattiglovens Bestemmelser herom, særlig dens § 21.

24. Dec. **Indenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Odense Amt) ang. Meddelelse af Pas til Udførsel og Forhandling af de af en Person selv forfærdigede Blikgenstande.

I det med Amtets Skrivelse af 4. f. M. modtagne Andragende har Husmand N. N. af N. N. anholdt om Ministeriets Resolution for, hvor vidt Politimesteren i N. N. Herreder N. N. har været berettiget til at nægte at forny et ham af den tidligere Politimester i bemeldte Herreder for et Aar meddelt Pas til at omsøre og forhandle de af ham selv forfærdigede Blikgenstande.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at der ikke af vedkommende Politimester kan indrømmes Andrageren nogen videre gaaende Besøgelse i den ommeldte Henseende, end der efter Lovgivningen tilkommer ham, samt at det henhører under Domstolenes Afgørelse, om han maa anses for berettiget til ved Udførsel at sælge de af ham forfærdigede Varer.

29. Dec. **Bekendtgørelse ang. Udførsel af Svin til Tyskland Nr. 183. over Gjedser.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 165.

30. Dec. **Regulativ med Hensyn til forskellige Hjemsendelsen Nr. 184. og Lovladelsen af Straffefanger vedrørende Forhold.** (Justisministeriet.)

Indm. Saml. pag. 165.

6. Jan. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** (til Konsistorium ved Københavns Universitet) ang., at Overførelse af Karaktererne i Fysik og Kemi fra lægevidenskabelig

Forberedelseseksamen, jfr. Bekendtgørelse af 25. Oktober 1890, til Skoleembedsksamen i Naturhistorie og Geografi kun kan finde Sted, saafremt Proven i alle de 4 under bemeldte Forberedelseseksamen hørende Fag er aflagt samtidig i Juni-Juli Eksamensterminer. 6. Jan.

Kirke- og Undervisningsmin. Str., hvori bl. a. udtales, at Synet intet har at gøre med Indholdet af de Skemaer, der skulle benyttes ved Kirkebøgers Førelse, men at det maa være Regeringens Sag at meddele de fornødne reglementariske Bestemmelser med Hensyn til samme, jfr. Reskript af 11te December 1812*). 7. Jan.

*) Reskr. til samtlige Biskopper i Danmark, Norge og Island angaaende hensigtsvarende Ministerial-Kirkebøgers Førelse af 11te December 1812 — i Kollegialtidende for 1812 p. 802 ff. og Fogtmanns Reskriptsamling for j. N. p. 338 ff. fejlagtig anført under Dato 1ste December 1812 — er faalydende:

Da Vi have bragt i Erfaring, at Ministerial-Kirkebøgerne, hvilke det i Lovgivningen er befalet enhver Sognepræst at holde, føres paa forskellige Maader, samt at disse Bøger mangle den Fuldstændighed, som de bør have, i Betragtning af den Vigtighed, de i samme indeholdte Efterretninger i saa mange Henseender ere af, ikke alene i geistlige, men ogsaa i borgerlige Anliggender, og Os af Vort danske Rancelli er foredragten en allerunderdanigst Forestilling om, hvorledes disse Mangler kunne være at rette og afhjælpe, og Ministerial-Kirkebøgers Indretning forbedres, saaledes, at de overalt i begge Vore Kongeriger kunne blive førte paa hensigtsvarende Maade efter een og samme Norm, og at af dem for Fremtiden kunne erholdes alle de Efterretninger, som i Overensstemmelse med Djemedet ved Anordningen om disse

7. Jan. **Kirke- og Undervisningsmin. Str.** (til Direktøren for den polytekniske Læreanstalt) ang., at ved de partielle Eksaminer, som den polytekniske Læreanstalt har Ret til at afholde, skal Hovedfaget tages i den Udstrækning, i hvilket det doceres ved Læreanstalten, og at kun den, der ved en partiel Eksamen opnaar saadanne Karakterer, at deres Middelværdi mindst vilde svare til godt (5 Points), anses som havende bestaaet Proven.

Bøger kunne fordres saavel i kirkelige som i borgerlige Anliggender; saa give Vi Dig hermed tilkendte, at Vi hermed allernaadigst ville have fastsat og anordnet følgende:

Kirkebøgerne skulle overalt i Bore Riger indrettes og føres in Duplo, i Overensstemmelse med vedhæftede 7 Skemata. Disse Skemata skulle trykkes, saa at hver Præst paa vedkommende Kirkes Regning kan købe et indbundet og gennemtruffet Eksemplar, som forsynes med vedkommende Amtsprovstes Autorisation med Underskrift og Segl, og i hvilket alt for hele Pastoratet af Sognepræsten skal indføres. Ligeledes skal hver Kirkes Degn, eller den i Kirken fungerende Kirkesanger, have et Eksemplar for denne Kirke, som ogsaa bliver bekostet af Kirken, og autoriseres af Sognepræsten, hvilken Protokol Degnen eller Kirkesangeren har at føre under Præstens Opsigt. Vedkommende Præst og Degn eller Kirkesanger skulle i sidste Uge før Advent og straks efter Paaste, konferere disse in Duplo forfattede ministerielle Kirkebøger med hinanden, dog saaledes, at disse Bøger ikke maa være nogen Nat under eet og samme Tag, og skulle Amtsprovsterne ved deres aarlige Visitationer have Opsyn med, at disse Kollationer blive holdte, og derom aarliggen gøre Indberetning til Biskopperne. Endelig ville Vi, at Degnene eller Kirkesangerne skulle tillige, ligesom forhen, føre en egen Kommuniionsprotokol.

Derefter Du Dig allerunderdanigst haver at rette. Befalende Dig Gud.

Generaldirektor. for Skattev. Str. (til N. N. 11. Jan. Amt) ang., at den i Stempelovens § 10 omhandlede Kendelse ikke kan afkræves, naar Stævninger og Indlæg begæres stemplede inden den vedkommende ved en Dom forelagte Frist.

Ved at meddele, at det ofte forekommer, at der ved Domme forelægges vedkommende Sagsfører eller Parter en Frist til Berigtigelse af forskellige under Proceduren fremlagte, paa ustemplet Papir udfærdigede Stævninger og Indlæg, har By- og Herredsfogeden i N. N. i den med Amtets behagelige Skrivelse af 17. November f. A. fremsendte Skrivelse udbedt sig Generaldirektoratets Resolution med Hensyn til Spørgsmaalet, om det, naar de paagældende inden Fristens Udløb begære at berigtige Stemplingen, kan anses for berettiget at afkræve dem den i Stempelovens § 10 ommeldte Kendelse af 33 Øre for Kassationen af vedkommende Stempelmærker.

Foranlediget heraf skal man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt meddele, at den Omstændighed, at Berigtigelsen af de paagældende Dokumenters Stempling først finder Sted efter Domsaffigelsen, naar det dog sker inden den ved Dommen fastsatte Fristes Udløb, ikke kan berettigede Retsbetjentene til at fordre den i Stempelovens § 10 omhandlede Kendelse.

Kongl. Resolution, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Ordningen af det Forhold, hvori det ved Universitetet oprettede Laboratorium for medicinsk Bakteriologi skal staa til Universitetet. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.) 12. Jan.

12. Jan. 1. Laboratoriet henhører til det videnskabelige Apparat under det lægevidenskabelige Fakultet. Laboratoriets Inventar og Utenfiser tilhøre Universitetet (ifr. Egl. Resolution af 24de April 1883).

2. Laboratoriets Hovedbestemmelse er at tjene Undervisningen i medicinsk Bakteriologi ved Afholdelsen af praktiske Kurser. Af disse skal i det mindste eet hvert Aar være særligt indrettet for lægevidenskabelige studerende, og disse skulle have Fortrinsret til at deltage i dette.

3. Laboratoriet har indtil videre sin Plads i botanisk Haves Museumsbygning. Til sin Drift raader det over en aarlig Sum, der for Tiden udredes af Universitetets Konto for videnskabelige Formaaels Fremme.

4. Den midlertidige Docent i medicinsk Bakteriologi er Laboratoriets Forstander og Bestyrer. Hans Ansættelse sker efter Indstilling af Fakultetet. Saa længe han fungerer, er han Medlem af Fakultetet.

13. Jan. **Bekendtgørelse om Forandring i Justitsministeriets Nr. 5. Bekendtgørelse af 21. Marts 1890 angaaende Forbud mod Indførsel fra Island til Færøerne af Faar m. m. (Justitsministeriet).**

Under de raa Dele af Faar, som ikke maa indføres fra Island til Færøerne, skal være indbefattet Uld, hvorimod det skal være tilladt at indføre saltet Rød og Talg af Faar, saafremt der fra Lurigheden paa Affendelsesstedet medfølger Attest for, at de paagældende Varer ere udfibede i saltet Tilstand.

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

13. Jan. **Indenrigsmin. Skr. (til Overpræsidenten i Kjøbenhavn) ang. Stadfæstelse af et Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender.**

Bed at meddele, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse 13. Jan. har vedtaget, at der ved Gasværkerne her i Staden ansættes 2 Assistenten af 1. Klasse, der lønnes paa sædvanlig Maade med 1,400 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 200 Kr. indtil 2,000 Kr., har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 6. d. M. indstillet, at den saaledes vedtagne Bestemmelse stadfæstes som Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30. December 1857.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at den begærte Stadfæstelse herved meddeles.

Indenrigsmin. Str. (til Overpræsidenten i Kjøbenhavn) ang. Stadfæstelse af et Tillæg til Vedtægten for Styrelsen af Kjøbenhavns kommunale Anliggender, vedrørende Oprettelsen af nye Embeder og Bestillinger under Statens Belysningsvæsen. 13. Jan.

Efter Hr. Overpræsidentens i Skrivelse af 6. d. M. derom gjorde Indstilling stadfæster Ministeriet herved som Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30te December 1857 følgende af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Bestemmelser angaaende Oprettelsen af forskjellige nye Embeder og Bestillinger under Stadens Belysningsvæsen, nemlig:

1. Gasværkerne. Ved hvert af Stadens to Gasværker ansættes fra 1. Januar 1892 en Værkmester; der tillægges hver af Værkmestrene i aarlig Lønning 2,000 Kr., stigende hvert 3. Aar med 200 Kr. indtil 3,000 Kr., foruden fri Bolig, Lys og Brændsel, saa snart fri Bolig paa vedkommende Gasværk kan skaffes til Beje. Indtil Bolig for Værkmesteren paa Bestre Gasværk kan tilvejebringes, tillægges der ham en aarlig Godtgørelse.

13. Jan. II. Den elektriske Station. Fra den Dag, Anlægget tages i Drift, ansættes en Ingeniør eller Fuldmægtig, som lønnes med 2,000 Kr., stigende hvert 3. Aar med 200 Kr. indtil 3,000 Kr., og hvem der tillægges fri Bolig i Adelgade Nr. 10, Brændsel og Lys, to Assistentter, af hvilke den ene skal være maskinlyndig, den anden elektrisk uddannet, som lønnes med 1,400 Kr., stigende paa almindelig Maade til 2,000 Kr., og hvem der desuden tillægges fri Bolig i Adelgade Nr. 10, Brændsel og Lys. For saa vidt Boligerne i Adelgade Nr. 10 ikke straks kunne stilles til Disposition, gælder Afdgangen til Bolig, Brændsel og Lys kun fra den Dag, da Bolig kan afgives, og med Hensyn til Brændsel og Lys bemærkes, at disse Emolumenter kunne afløses naar som helst mod et fast aarligt Pengevederlag, som bestemmes af Kommunalbestyrelsen.

Med Hensyn til alle i det foregaaende nævnte Ansættelser under Velysningsvæsenet komme de for Kommunens med tilsvarende Gager lønnede Embedsmænd gældende Regler til Anvendelse. Det nærmere angaaende alle i det foregaaende nævnte Embedsmænds og Funktionærers Virksomhedsomraade og Myndighed fastsættes af Magistraten.

14. Jan. **Indenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Vejle Amt) ang., at blandt de Omkostninger, som en Kommune, der yder Fattigunderstøttelse til andetsteds forsørgelsesberettigede Personer, kan forlange refunderede af Forsørgelsekommunen, kan ikke opføres Udgifter til Børns Skolegang.

I det med Amtets paategnede Erklæring af 12. November f. A. hertil indkomne Andragende har Fredericia Byraads Udvalg for Fattigvæsenet begært Ministeriets Reso-

lution for, hvor vidt en Kommune, der yder Fattigunderstøt- 14. Jan.
telse til andetsteds forsørgelsesberettigede Personer, af For-
sørgelseskommunen kan forlange refunderet Udgifterne ved de
paagældende Børns Skolegang, eller om Opholdskommunen
i ethvert Fald ikke maatte kunne fordre Erstatning for de
Skolelæreren i Medfør af § 11 i Lov om Borger- og Almue-
skolevæsenet af 8. Marts 1856 tilkommende „Skolepenge“
for saadanne Børn.

Efter at man i denne Anledning har brevbekfælt med
Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, der har ud-
talt, at det ved fornævnte Lovbestemmelse under Form af
Skolepenge beregnet til en Kr. for hvert Barn, der ved Na-
rets Begyndelse søger Skolen, Lærerne tilstaaede Lønnings-
tillæg maa tilkomme disse, hvad enten de Skolen søgende
Børn høre under Fattigvæsenet eller ikke, skulde man til
Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde,
at ifølge § 44 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9.
April f. A. ere kun saadanne Understøttelser, der inden for
de for Ydelse af Fattighjælp dragne Grænser ere ydede af
en Kommune til en ikke sammesteds forsørgelsesberettiget Per-
son, Genstand for Erstatning mellem Kommunerne indbyrdes.
Da nu Udgifterne til Børns Skolegang ifølge Grundlovens
§ 85 ikke kunne betragtes som Fattighjælp til Forældrene,
maa Ministeriet holde for, at Opholdskommunen ikke blandt
de Omkostninger, om hvis Refusion der i Henhold til Reg-
lerne i Fattiglovens §§ 44 og 45 bliver Spørgsmaal, kan
opføre saadanne Udgifter og altsaa ikke det i Loven af 8.
Marts 1856 § 11 omhandlede Lønningsstillæg til Læreren,
hvad enten dette tilvejebringes ved almindelig Eigning eller
indkræves i Form af „Skolepenge“.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Vejle 14. Jan.
Amt) ang., at en Værlingekontrakt, hvori indeholdes
en Bestemmelse om, at Forældre eller Børgere i Til-

14 Jan. fælde af Lærlingens Sygdom skulle give denne Husly og Pleje, medens Læge og Mikstur udredes af Læremesteren, ikke er i Overensstemmelse med Lærlinge-loven.

Bed hertil at indsende en mellem Smedemester N. N. af Kolding som Læremester og N. N. sammesteds som Bærg for sin Søn N. N. indgaaet Lærlingekontrakt har Magistraten i Kolding i det med Amtets paategnede Erklæring af 3. November f. A. modtagne Andragende forespurgt, om bemeldte Kontrakt under Hensyn til, at der i sammes Post 6 indeholdes en saa lydende Bestemmelse:

„Derfor Sygdom indtræffer i Læretiden, maa Forældre eller Bærgere give Lærlingen Husly og Pleje, hvorimod Læge og Mikstur udredes af Læremesteren. Ved Indlæggelse paa Sygehuset udredes alle Udgifter af Læremesteren“,

kan forsynes med den i Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts 1889 § 1 paabudte Paategning om, at Kontrakten er affattet i Overensstemmelse med bemeldte Lovs Forskrifter.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at den ovennævnte Bestemmelse er uforenelig med Lovens § 11, hvorefter det maa fordres, at Læremesteren ved Kontrakten lige over for Lærlingen overtager de i bemeldte § 11 foreskrevne Forpligtelser, med Hensyn til hvilke der ikke ad kontraktsmæssig Vej kan ske nogen Indskrænkning lige over for Lærlingen. Det tilføjes dog, at der derimod ikke kan være noget til Hinder for, at Lærlingens Fader over for Læremesteren forpligter sig personlig til at yde denne Hjælp i Tilfælde af Lærlingens Sygdom.

14. Jan. Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Færøerne) ang., at Beboerne paa Søndø ikke kunne indtaldes

til mod deres Villie at give Møde for Retten i 14. Jan. ThorsHAVN i private Politifager, og at dette som Regel heller ikke bør ske i offentlige Politifager.

I behagelig Skrivelse af 31. Oktober f. A. har Hr. Amtmanden hertil indberettet, at der til sidste Lagting fra en Del Beboere paa Sudeø er indgivet et Andragende om, at Tinget vilde udvirke, at Beboerne paa Sudeø fremtidig ikke kunne indkaldes til i private eller offentlige Politifager at give Møde for Retten i ThorsHAVN, være sig som Parter eller Vidner, samt at Tinget i den Anledning har vedtaget at henlede Justitsministeriets Opmærksomhed paa det ønskelige i en hensigtsmæssig Ordning af dette Forhold.

Saaledes foranlediget indblader man ikke til behagelig Efterretning og Bekendtgørelse for Lagtinget og Sorensskriveren herved tjenstlig at meddele, at Justitsministeriet med Dem og den nævnte Embedsmand maa være enig i, at Indkaldelse for Retten i ThorsHAVN, være sig som Part eller Vidne, imod vedkommendes Vilje af Personer, boende paa Sudeø, i private Politifager maa anses udelukket ved Analogien af Forordning af 30. Marts 1836 §§ 5 og 6, og da man villiger, at det som Regel iagttages, at der heller ikke i offentlige Politifager finder Indkaldelse Sted af saadanne Personer til den nævnte Ret, men at der, naar den paagældende Sag ikke kan opfattes til et ordinært Ting paa Sudeø, meddeles den derværende SysseLMAND Konstitution til paa Sorensskriverens Begne og paa hans Ansøgning og Tilsvær at behandle Sagen, kan Ministeriet ikke finde sig foranlediget til i denne Sag at foretage videre.

Lov om Revisionsfristen for Loven om Konsul- 15. Jan.
afgifter af 5. April 1888. (Udenrigsministeriet). Nr. 6.

Indm. Saml. pag. 168.

16. Jan. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over N. N. Amt) ang. Betingelserne for at opnaa Alderdomsunderstøttelse, naar vedkommende paa det Tidspunkt, Begæringen indgives, modtager Hjælp af andre.

I det med Amtets Skrivelse af 12. f. M. hertil indkomne Andragende har N. N. Sogneraad for Ministeriet indanket en af Amtet afgiven Resolution, hvorved der er tilagt fhv. Husmand N. N.'s Enke N. N. en Alderdomsunderstøttelse af 100 Kr. aarlig, fra den 1. Juli f. A. at regne, hvorimod Sogneraadet havde besluttet, at der ikke kunde tillægges den nævnte Enke nogen Alderdomsunderstøttelse.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende Enke er 68 Aar gammel og er uden Erhverv, men at hun, da hun indgav Begæring om Alderdomsunderstøttelse, havde og i en Narrække havde haft Underhold hos sin Søn, Lejehusmand N. N. Medens Sogneraadet nu har forment, at Enken ikke var i saadan Trang, at hun var berettiget til Alderdomsunderstøttelse, har Amtet antaget, at, da Enken ikke har noget retligt Krav paa at underholdes af sin Søn, hos hvem hun hidtil har haft Ophold, maa hun være berettiget til at erholde Alderdomsunderstøttelse, og Amtet har derfor tillagt hende saadan Understøttelse med det fulde af hende begærte Beløb.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Loven om Alderdomsunderstøttelse af 9. April f. A. i sine Bestemmelser gennemgaaende forudsætter, at den, der har Adgang til at opnaa Alderdomsunderstøttelse, skal befinde sig i Trang paa det Tidspunkt, da Begæring om Understøttelsen fremsættes. Men medens Loven har dette Tilfælde for Dje som det almindelige, er det dog ikke dermed udelukket, at Understøttelsen ogsaa kan tilstaaes i saadanne Tilfælde, der ganske maa stilles

ved Siden af hint, saaledes naar Trangen vel ikke er til Stede 16. Jan. til det angivne Tidspunkt, men hvor det med Sikkerhed maa antages, at den er umiddelbart forestaaende. Dette kan navnlig foreligge, hvor den, der begærer Alderdomsunderstøttelse, paa det Tidspunkt, da han indgiver sin Begæring derom, modtager Hjælp af andre. Det maa her i hvert enkelt Tilfælde efter Skøn over samtlige foreliggende Forhold afgøres, om den paagældende maa antages at være stillet umiddelbart foran for en indtrædende Trang eller ikke, og der kan i saa Henseende ikke lægges afgørende Vægt paa, om den Hjælp, der hidtil har holdt Trangen borte fra ham, er ydet ham, uden at han har retligt Krav paa at erholde Hjælpen. En moralsk Forpligtelse til at underholde andre i Forbindelse med den forpligtedes Evne til at opfylde den ham paahvilende moralske Pligt vil kunne bevirke, at der for den paagældende, om han end selv er formue- og erhvervsløs, ikke med Høje kan siges at være en umiddelbart forestaaende Trang til Stede, og det samme kan endog gælde Hjælp, der ydes uden nogen Forpligtelse, saasom Legathjælp, der tilstaaes den paagældende imod fornøjet aarlig Ansøgning. Om nu end, naar en Person faar sit Underhold udelukkende ved Hjælp fra andre, Forholdene ofte ville give den kommunale Bestyrelse Høje til at tilstaa den paagældende Understøttelse, og navnlig en begrænset Understøttelse, kunne Forholdene dog være af en saadan Bestaaffenhed, at Bestyrelsen maa være berettiget til at nægte den paagældende Understøttelse, saa længe han ikke kan godtgøre, at han virkelig er trængende til Understøttelsen; det maa i saa Henseende erindres, at Loven i dens § 4, 2. Stykke, har draget Omsorg for, at den Hjælp, som det paa Grund af indtraadt Trang bliver nødvendigt at tilstaa den paagældende, forinden Sagen kan finde sin endelige Afgørelse, eventuelt vil blive betragtet som Alderdomsunderstøttelse og ikke som Fattighjælp.

16. Jan. I Overensstemmelse med det saaledes anførte maa Ministeriet, særlig ogsaa under Hensyn til, at paagældende Enkes Søn, Lejehusmand N. N., har vedkendt sig at have lovet sin afdøde Fader efter Evne at holde ham og Moderen fri for det offentlige Fattigvæsen, holde for, at N. N. Sogneraad ikke kan antages at have savnet Grund til at afflaa Enkens Begæring om Alderdomsunderstøttelse, og det maa saaledes have sit Forblivende ved den af Sogneraadet deromtagne Beslutning.
18. Jan. **Bekendtgørelse om en Klassifikations-Larif for Kjøbenhavn's Brandforsikring.** (Justitsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 168.
18. Jan. Kongl. Resol., hvorved paa Justitsministeriets derom nedlagte Forestilling bifaldes et Tillæg til det adelige Stift Balløs Foundation af 14. Maj 1838 § 21 med dertil hørende senere Bestemmelser, saaledes at den Stiftets Kurator ved allerhøjeste Reskripter af 27. April 1867 Post 11 og 2. April 1873 Post 8 givne Bemyndigelse til at understøtte Børn af de af Stiftet lønnede Embedsmænd og Betjente samt af Gaardmænd, Husmænd og Indsiddere, som bo paa Stiftets Godser, til Børnenes videre Uddannelse for Livet, udvides til at omfatte Børn af Forpagtere paa Stiftets Godser, under særlige for Forpagteren ugunstige Forhold.
26. Jan. Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang., at en Barnefaders Forsørgelsekommune er

ligtig at udrede det fulde i vedkommende Alimen- 26 Jan.
 tationsresolution fastsatte Bidrag uden Hensyn til,
 om Barnet i en Del af det forud for Forfaldstiden
 liggende Aar har været anbragt i et andet Amt, hvor
 Normalbidraget er mindre end der, hvor Barnet var
 anbragt paa Forfaldstiden.

Bed at andrage, at Sogneraadet for N. N. Kommune,
 hvilken det som Lønnersvend N. N.'s Forsørgelseskommune
 påhviler at udrede det denne ifølge Kjøbenhavns Amts Re-
 solution af 8. Juni 1886 påhvilende aarlige Underholds-
 bidrag til det af Fruentimmeret N. N. den 14. Februar

A. inden for Ægtefælskab fødte Barn for 1 Aar indtil den
 3. August f. A. har vægret sig ved at udrede det nævnte
 bidrag med det fulde i Alimentationsresolutionen fastsatte
 Beløb af 60 Kr. aarlig under Påberaabelse af, at Barnet
 siden fra 14. August til 31. December 1890 har været
 anbragt i Frederiksborg Amt og derefter indtil 13. August
 A. her i Staden, og at Forsørgelseskommunen for det først-
 nævnte Tidsrum ikkun kan være pligtig at udrede et efter
 et for nævnte Amt fastsatte Normalbidrag af 40 Kr. aarlig
 eregnet mindre Beløb, har Magistraten, der formener, at
 et er Normalbidraget i den Kommune, i hvilken Barnet er
 anbragt paa Forfaldsdagen, der maa komme i Betragtning,
 behagelig Skrivelse af 7. f. N. anholdt om Ministeriets
 afgørelse i Sagen.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justits-
 ministeriet, da Loven af 20. April 1888 maa forudsættes
 at have gjort Moderens Ret til at erholde Bidraget af-
 ængig af en Undersøgelse af og nærmere Godtgørelse af, at
 Barnet ikke har opholdt sig paa andre Steder end det, paa
 hvilket det befandt sig paa den Tid, da Bidraget forfalder og
 Moderen derved berettiges til at komme til at nyde godt deraf,

26. Jan. maa formene, at der kun kan tages Hensyn til Normalbidrag for det Sted, hvor Barnet opholder sig paa Forsaldsdagen.
28. Jan. **Justitsmin. Cirk.** (til samtlige Udskrivningschefer ang. Betingelserne, hvorunder der af Sessioenerne la tillægges værnepligtige lægestuderende Tillægsvedtegnin om Tjenestedygtighed som Underlæger.

Paa dertil givne Foranledning skal man tjenstligst her lede Opmærksomheden paa, at den i fgl. Anordning af 16 Juni 1882 § 8 nævnte Betingelse for, at der af Sessioener kan tillægges værnepligtige lægestuderende Tillægsvedtegnin om Tjenestedygtighed som Underlæger (L.), nemlig at de som lægestuderende i mindst 2 Aar have gjort Tjeneste ved et af de større Hospitaler i Kjøbenhavn (Frederiks Hospital eller Kommunehospitalet), ifkun er opfyldt, saafremt de værnepligtige paa den Tid, de fremstille sig for Sessioenen, i fulde Aar have været antagne til Tjeneste (indskrevne som Volontærer) ved de nævnte Hospitaler. Man skal derfor anmode om, at der ved Tilbedingen af Tillægsvedtegningen L. fremtidig kun tages Hensyn til saadanne Erklæringer fra Hospitalerne om toaarig Hospitalstjeneste, i hvilke det Tidspunkt paa hvilket paagældende er indskreven som Volontær, er nøagtigt angivet.

28. Jan. **Kirke- og Undervisningsmin. Cirk.** (til Stiftsøvrighederne) ang. Betalingen for Gravsteder paa Landbykirkegaarde.

Paa dertil af det kirkelige Raad givne Foranledning skal det Ministeriet tjenstligst anmode Stiftsøvrigheden om behagelig for det Dem betroede Stifts Bedkommende at vil henlede Kirketiendeejernes Opmærksomhed paa, at de ikke er berettigede til paa egen Haand at fastsætte Takster for G

vervelse af Gravsteder paa Landsbykirkegaardene i de Til- 28. Jan.
 elde, hvor der kan tages Betaling herfor, men at flige
 Takster for at være gyldige kræve Stiftsøvrighedens Appro-
 ation, samt at de Beløb, der modtages i Betaling for Grav-
 eder, ville være at indbetale til Stiftsøvrigheden for ved-
 ennes Foranstaltning at frugtbargøres blandt Stiftets offent-
 lige Midler som en Kirken tilhørende Kapital, af hvilken den
 edkommende Tiendeejer nyder Renten.

**Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Biskop- 28. Jan.
 erner) ang., hvad en Præst skal iagttage, forinden
 han foretager Tillysning til Ægteskab for en mindre-
 aarig Person.**

Paa dertil given Foranledning skulde Ministeriet med
 henvisning til, at det ifølge Forordning af 30. April 1824
 § 4, ifr. § 3 Nr. 6, paahviler vedkommende Præst, forinden
 han iværksætter Tillysning til Ægteskab, at forsyne sig med
 autentiske Beviser blandt andet om, at Bruden, hvis hun
 ikke er Enke eller fuldmyndig (ifr. Lov om Kvindens Mynd-
 ighed af 29. December 1857), og Brudgommen, hvis han
 ikke er fuldmyndig, have Forældres eller andre vedkommendes
 Samtykke, hvoraf følger, at en Udtalelse herom i Forlover-
 ttesterne ikke kan anses for at være tilstrækkelig, tjenstligst
 innde Deres Højærværdighed om behagelig at ville paa-
 ægge Præsterne i det Dem betroede Stift, forinden de tage
 en Kurators Samtykke til en mindreaarig Persons Ægteskab
 or godt, at paase, at der foreligger betryggende Dølysnung
 om, hvor vidt den mindreaariges Fader er i Live, idet
 Bielsen i saa Fald ikke maa foretages, forinden hans Sam-
 tlykke er tilvejebragt, eller hans Nægtelse af at meddele saa-
 vant Samtykke er af Øvrigheden funden ugyldig.

28. Jan. Kongl. Resol., hvorved det paa Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets derom nedlagte Forsstilling bifaldes, at de arkæologiske, historiske og etnografiske Samlinger paa Palæet i Kallebodern med Undtagelse af den kongelige Mønt- og Medaillesamling, samles under Fællesnavnet Nationalmuseet der deles i 2 Afdelinger; at det kongelige Muséum for de nordiske Oldsager for Fremtiden heneævne den danske Samling, hvorunder henlægges de antikke Mindesmærker, saaledes at den særlige Direktion for disse bortfalder; at under Nationalmuseets første Afdeling henlægges den danske Samlings forhistoriske Del, Antiksamlingen og den etnografiske Samling, og under anden Afdeling den danske Samlings historiske Del, hvori Folkemuseet ved dets eventuelle Indlemmelse blandt Statsamlingerne kommer til at indgaa, alt fra den 1 April 1892 at regne.

2. Febr. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Overpræsidenten i Kjøbenhavn) ang., hvor vidt Børn og Forældre, der have indgaaet borgerligt Egteskab, og som begge erklære at være uden Trosbekendelse, kann undtages fra Undervisning i Religion i Skolen.

I et til Justitsministeriet indgivet og af samme hertoverfendt Andragende har N. N. blandt andet forespurgt om han, hvis Agt det var den 20. f. M. for Kjøbenhavn Magistrat at indgaa borgerligt Egteskab med sin hidtil til det mosaiske Trossamfund hørende Forlovede, vil, naar han og hans Hustru begge erklære at være uden Trosbekendelse (Fritænkere), og han selv udtræder af Folkekirken, kann

fordre de Børn, der maatte fødes i Ægteskabet, undtagne 2. Febr. fra Undervisning i Religion i Skolen, naar han sørger for, at Børnene ikke savne Oplysning om de moralske og almindelige religiøse Begreber.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst anmode Hr. Overpræsidenten om behagelig at ville tilkendegive Andrageren, at man er enig i, at Lov 13. April 1851 § 11, 2., 3. og 4. Punktum, vilde kunne finde Anvendelse paa de Børn, der maatte fødes i det omhandlede Ægteskab.

Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) 3. Febr. ang., hvorvidt ny Autorisation af en en Gang autoriseret Hovedbog er nødvendig, naar den deri gennemdragne med vedkommende Autoritets Segl forsynede Snor er bristet.

Bed hertil at tilbagesende det fra Firmaet N. N. fremkomne Andragende, hvori bemeldte Firma har anholdt om, at Firmaets den 7. Maj 1887 af Kjøbenhavns Magistrat autoriserede Hovedbog, efter at den deri gennemdragne med Staden Kjøbenhavns Segl forsynede Snor er bristet, maa blive omautoriseret med Ghlidighed fra den oprindelige Autorisations Dato, har velbemeldte Magistrat bemærket, at samme, naar der indleveres autoriserede Handelsbøger, i hvilke den gennemdragne Snor eller det derpaa anbragte Segl er bestdiget, stadig følger som Regel, saa længe Snoren eller Seglet endnu ikke er fuldstændig brudt, at forsyne Bøgerne med ny Snor og Forsegling uden Erlæggelse af Kendelse og uden Stempel, idet den med Autorisationen forbundne Garanti under den angivne Forudsætning maa anses bevaret, medens Autorisationen derimod antages at have mistet sin Betydning, naar Snoren eller Seglet har været fuldstændigt brudt, inden Bogen afleveres til Magistraten, og at en Autorisation, som derefter foretages, er en ny Akt, som der ikke kan tillægges tilbagevirkende Kraft.

3. Febr. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Ministeriet tiltræder den af Magistraten saaledes hævede Anskuelse.

4. Febr. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Provsten for Bornholms Provsti) ang. Provstens Ret til at oppebære Diæter for Møde i Provsteretsfager.

I Skrivelse af 3. f. M. har Deres Højærværdighed forespurgt, af hvem de Dem formentlig tilkommende Diæter for tvende Dage at have været til Stede i N. N. for at deltage i den ved Ministeriets Skrivelse af 29. April f. Aar beordrede Provsteret for at undersøge det mellem Skoleinspektøren i N. N. og Andenlærerinden sammesteds opstaaede ufordragelige Forhold ville være at udrede, hvorhos De endvidere har forespurgt, om De er berettiget til at kræve Befordringsgodtgørelse i Anledning af de tvende Provsteretsmøder særligt godtgjort. Saaledes foranlediget skal Ministeriet meddele Dem, at det maa give Dem Medhold i, at De er berettiget til for de nævnte Provsteretsmøder at oppebære Diæter, og at De om disses Udbetaling maa henvende Dem til Amtet, hvorimod Ministeriet ikke kan antage, at der i Genhold til Forordning af 21. Juni 1844 kan tilkomme Dem nogen Befordringsgodtgørelse for disse Møder.

5. Febr. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til N. N.) ang., hvor vidt Pigers Optagelse i en Realskole tilstedes, selv om der ved denne oprettes Latinklasser.

..... at Ministeriet ikke finder noget at erindre mod en saadan Optagelse.

6. Febr. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Stiftamtmanden og Biskoppen over Lolland-Falsters Stift) ang., at det maa staa Stiftsovrigheden frit for som

Betingelse for Meddelelse af Approbation paa Forpagtningskontrakter angaaende Præstegaarde at forlange optaget deri Bestemmelser om, at Forpagteren skal udføre det Præsten paahvilende Snekastningsarbejde og i Ildbrandstilsælde anvende en Del af Brandskadeerstatningen paa en bestemt Maade. 6. Febr.

J behagelig Skrivelse af 14. Oktober f. A. har Deres Højærværdighed henstillet, at der til de af Ministeriet i Cirkulære til Stiftsøvrighederne af 18. April f. A. givne instruksoriske Bestemmelser og Anvisning med Hensyn til Approbation af Kontrakter om Præstegaardsjorders Vortforpagtning søjes Bestemmelser dels om, at Forpagteren skal være forpligtet til at udføre eller lade udføre alt Præsten paahvilende Snekastningsarbejde, dels om, at han skal være forpligtet til i Ildbrandstilsælde at anvende hele den Brandskadeerstatning, han oppebærer for brændt Gødning, og Halvdelen af Erstatningen for brændt Foder, Hø og Straa til Indkøb af naturlig eller kunstig Gødning.

Efter i denne Anledning at have modtaget Hr. Stiftsamtmandens Nringer i behagelig Skrivelse af 28. November f. A., hvori De slutter Dem til det fornævnte Forslag, dog med de Indskrænkninger, at den første Bestemmelse kun bør omfatte det Præsten personlig paahvilende Snekastningsarbejde og ikke Snekastningsarbejde efter Folkehold, samt at det kun gøres Forpagteren til Pligt at anvende den i den anden Bestemmelse nævnte Halvdel af Brandskadeerstatning for brændt Foder, Hø og Straa til Indkøb af Gødning, for saa vidt den ikke anvendes til Indkøb af Foder, Hø og Straa, skulde Ministeriet tjenstligst melde til behagelig Efterretning, at det ikke finder tilstrækkelig Anledning til at gøre en almindelig Tilsløjelse til Instruksen for de tvende Punkters Bedkommende, men at det selvfølgelig maa staa Stiftsøvrigheden aabent paa egen Haand at stille disse Betingelser for

6. Febr. Meddelelse af Approbation paa Forpagtningskontrakter angaaende Præstegaarde, som indsendes til Dem.

6. Febr. **Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Ribe Amt)** ang. Honorar til en praktiserende Læge for Fødselsbistand, som han efter af Distriktslægen under dennes Sygdomsforfald at være tilkaldt har ydet en under vedkommende Fattigvæsenes Forsørgelse værende Barfekkone.

Med Skrivelse af 31. December f. A. har Ribe Amt hertil tilbagesendt et Andragende, hvori praktiserende Læge N. N. i N. N. Røbstad med Hensyn til, at Byraadets Udvalg for Fattigvæsenet har vægret sig ved at betale en af ham til Udvalget indgIVEN Dægning for Fødselsbistand, som han efter af Distriktslægen i bemeldte Røbstad under dennes Sygdomsforfald at være tilkaldt har ydet en under Røbstadens Fattigvæsenes Forsørgelse værende Barfekkone, begærer en Udtalelse fra Justitsministeriet om, hvor vidt den nævnte Dægning har været berettiget.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at da Distriktslægen har haft lovligt Forfald, under hvilket han ikke var forpligtet til paa sin Bekostning at foranledige sine Embedsforretninger udførte af en anden Læge, og da Distriktslægen i Grundsætningerne om uanmodet Forretningsførelse har haft fuld Føje til under de foreliggende Omstændigheder paa Fattigvæsenets Vegne at foranstalte en anden Læge tilkaldt til at udføre Forretningen, maa Ministeriet anse det nævnte Udvalg for forpligtet til at vederlægge denne Læge med det ham lovligt tilkommende Honorar, men at Spørgsmaalet, ogsaa med Hensyn til Honorarets Størrelse, i øvrigt henhører under Domstolenes Afgørelse.

8. Febr. **Regulativ for Pantelaanere i Frederiksberg Birk Nr. 11. under Kjøbenhavns Amt. (Indenrigsministeriet).**

Indm. Saml. pag. 176.

**Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Konsisto- 9. Febr.
um) ang. Prøven i Dissektion ved den lægeviden-
abelige Eksamen.**

Med behagelig Skrivelse af 21. f. M. har Konsisto-
rum hertil indsendt et Andragende, hvori det lægeviden-
abelige Fakultet begærer Ministeriets Bemyndigelse til at
retage den Forandring ved Afholdelsen af Eksamen i Dis-
sektion ved den lægevidenskabelige Embedseksamen, at Prøven
Dissektion, der hidtil har været indrettet saaledes, at Ud-
bejdelsen af Præparaterne foregaar under Klausur, idet
hver enkelt Eksaminand anbringes for sig i et eller andet
stue paa kirurgisk Akademi i den Tid af 11 Timer, som
tilstaaet til Præparation, for Fremtiden maa foretages
saaledes, at Eksaminanderne udarbejde deres Præparater i
deres Lokale under fælles Inspektion ligesom ved den skrift-
lige Eksamen.

I Genhold til den givne Motivering af dette Forslag
i Konsistoriums nærmere Bemærkninger om Sagen skal
Ministeriet herved tjenstligst tilbagemelde til behagelig Efter-
retning og til fornøden videre Bekendtgørelse, at man med-
deler Fakultetet Bemyndigelse til at lade den nævnte Prøve
retage paa den ovenfor angivne Maade.

**Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Amtman- 12. Febr.
en over Viborg Amt og Provsten for Lysgaard
i. fl. Herreder) ang., at Valg af Kirkeværger efter
forordningen af 13. November 1829 § 1 ikke bør
foretages efter simpel Stemmeslæthed, men saaledes at
den enkelte Kirketiendejer har Stemmeret i Forhold
til sin Andel i Kirketienden.**

Foranledigede ved Omstændighederne af et foreliggende
Ansøgning af en Kirkeværger have Hr. Kammerherren og Deres
særberedelse i behagelig Skrivelse af 9de f. M. anmodet

12. Febr. om en Udtalelse fra Ministeriet om, hvor vidt det i Ministeriets Skrivelser af 10. Juni 1868, 5. April 1876 og August 1880 antagne Resultat, at Valg af Kirkeværger eft Forordning af 13. November 1829 § 1 bør foregaa eft simpel Stemmeskerhed, fremdeles vil være at fastholde, ell om ikke dette Valg ligesom de øvrige Kirken vedrørende Aliggender maa afgøres efter Bestemmelserne i Forordninge §§ 4 og 6.

I Anledning heraf skulde Ministeriet til behagelig Efte retning tjenstligst melde, at man, navnlig ogsaa under Hens til den Regel, der i Lov om Kirkesyn af 19. Februar 18 § 26 er givet med Hensyn til Valget af de der næv tvende Mænd, der skulle tage Beslutning paa Tiendeejern Begne, maa finde overvejende Betænkelighed ved at fasthol den af Ministeriet tidligere udtalte Anstuelse med Hensyn Fremgangsmaaden ved Valg af Kirkeværger i Genhold § 1 i Forordning af 13. November 1829, idet man m være mest tilbøjelig til at antage, at det nævnte Valg, se utvivlsomt er et Anliggende, hvorom Kirketiendeejerne vi have at tage Beslutning, maa, i Mangel af anden dero mellem vedkommende Kirketiendeejere truffen Bestemmel foregaa paa den i Forordningens § 6 nævnte Maade, saaled at den enkelte Kirketiendeejer har Stemmeret i Forhold sin Andel i Kirketienden.

Det tilføjes i øvrigt, at Spørgsmaalet eventuelt m være forbeholdt Domstolenes Afgørelse.

15. Febr. Første Revisionsdep. Kirk. (til Skifteretteri udenfor Kjøbenhavn) ang. Fremlæggelse til Spø telregnskaberne af særskilte Anmeldelser fra de ove ordentlige Skifteforvaltere med Hensyn til Beregnin af Skifteafgifter i de af dem behandlede Boer.

Med Hensyn til de af overordentlige Skifteforvalte behandlede Boer ville Skifteretterne, der have at modta

Skifteafgifterne af saadanne Boer og føre dem til Indtægt 15. Febr.
i Sporteljournalen (jfr. Rancelliets Kasseforordning af 8.
Juli 1840 § 8), behageligen drage Omsorg for, at der ved
Sportelregnskaberne ikke alene fremlægges Arveafgiftsanmel-
delser, men ogsaa særskilte Anmeldelser fra de overordentlige
Skifteforvaltere om, hvor vidt Skifteafgifter til Stats-
kassen, i Henhold til Skifteafgiftsloven af 30. November 1874
§ 1 første Stykke, have været at beregne i de paagældende
Boer, og, saafremt Skifteafgifter ere beregnede, da med
hvilke Beløb.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Amtman- 18. Febr.
den over Præstø Amt) ang. Tilladelse for en Fri-
menighed til at indrette en særlig Begravelsesplads
for Menighedens Medlemmer.

I et til Ministeriet indsendt Andragende have Frimenig-
hedspræst Kønne og Gaarbejerne Poul Nielsen og Jens
Nielsen, formentlig af Gjevns, Lyderslev Sogn, paa en i
Stevns Herred dannet Frimenigheds Vegne anholdt om
Tilladelse til at maatte indrette en Begravelsesplads for
Menighedens Medlemmer paa et dertil erhvervet Areal ved
Kirken i Gjevns.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet tjenstligst anmode
Hr. Kammerherren om behagelig at ville tilkendegive An-
dragerne, at Ministeriet ikke vil have noget at erindre imod,
at der for den nævnte Menighed indrettes en egen Begrav-
elsesplads paa det af Menigheden dertil erhvervede Areal,
men at det selvfølgelig i nærværende Tilfælde som ellers,
hvor Tilladelse er meddelt til Oprettelse af særlige Begrav-
elsespladser uden for Sognets Kirkegaard, maa være en
Forudsætning herfor, at der ikke af hygiejniske Hensyn maatte
være nogen Betænkelighed ved Arealets Benyttelse paa nævnte
Maade, hvorom Attest fra Sundhedskommissionen vil være
at indhente af Menighedens Bestyrelse, samt at der ved en
Tjortende Hæfte. 18

18. Febr. af Menighedens Bestyrelse paa Menighedens Begue udstedt og paa vedkommende Ejendom, hvortil det til Begravelsesplads udfete Areal hører, tinglæst Deklaration staffles Sikkerhed til Stede for, at det paagældende Areal ikke alene, saa længe det benyttes i det nævnte Djemed, holdes fredet og forsynet med forsvarligt Hegn og Lufke, men ogsaa for, at det i Tilfælde af, at Frimenigheden opløses, eller at Arealet ikke længere agtes benyttet til Begravelsesplads, enten altid i Fremtiden vil blive holdt fredet og forsynet med forsvarligt Hegn og Lufke med Forpligtelse for Ejerne til at afholde samtlige Omkostninger ved de Synsforretninger, som i Anledning heraf maatte anses for fornødne, eller, om forlanges, vil blive afgivet til fremtidig Benyttelse som Filialkirkegaard for Sognet, hvorfor det, forinden endelig Tilladelse til Arealets Benyttelse som Begravelsesplads meddeles, maa dokumenteres for Ministeriet, at Fordringerne i de nævnte Henseender ere fyldestgjorte. Men endvidere maa Tilladelsen til Benyttelsen af en egen Begravelsesplads for Menighedens Medlemmer i dette Tilfælde være knyttet til den Betingelse, at Menighedens Bestyrelse foruden at underkaste sig den borgerlige Øvrigheds Tilhyn med, at der ved Benyttelsen ikke foregaar noget, som strider mod den offentlige Orden eller Sømmelighed eller mod Sundhedspolitiets Fordringer, maa paatage sig Ansvar for, at intet Lig nedlægges i samme, forinden Anmeldelse om Dødsfaldet til Indførelse i Sognets Kirkebog er afgiven til Stedets Sognepræst, og at dennes Attest herom tillige med de øvrige i Lovgivningen i Henseende til Dødsfald og Begravelse paabudte Attester ere foreviste for vedkommende Politimester. Til den Ende maa det derfor yderligere kræves, at det, forinden Kirkegaarden tages i Brug af Menigheden, oplyses for Politimesteren og vedkommende Sognepræst, hvem der som Menighedens Bestyrelse til enhver Tid staar til Ansvar over for det offentlige for Overholdelsen af de ovennævnte Betingelser

og Lovgivningens Forfkrifter i det hele med Hensyn til Døds- 18. Febr.
fald og Begravelse.

**Lov om Pensioner og Understøttelser til Hertuginde 19. Febr.
Wilhelmine Maries Hofbetjente. (Finansmini- Nr. 13.
steriet.)**

Vi Christian den Niende, o. s. v., G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Fra den 1. Juni 1891 at regne tillægges der efternævnte Hofbetjente, som have staaet i Hertuginde Wilhelmine Maries Tjeneste, følgende aarlige Pensioner af Statskassen:

1. Hofchef, Kammerherre Friedrich Otto Chr. v. Buchwaldt.....	3,758 Kr. 45 Ø.
2. Hofdame, Frøken Fanny v. Wimpffen	350 — " —
3. Lektrice, Frøken Emma Caspers....	624 — 64 —
4. Livlæge, Dr. med. Christian Schmid.	1,080 — 89 —
5. Husshovmester Hans Hansen.....	1,545 — 67 —
6. Kammerfrue Conradine Regenburg..	1,398 — 63 —
7. Kammerjomfru Amalie Augusta Albertine Mahrt.....	691 — 11 —
8. Kammerlakaj Johann Friedrich Conrad Schrader.....	1,188 — 45 —
9. Lakaj Friedrich Klaproth.....	630 — 75 —

2. Efternævnte tillægges fra 1. Juni 1891 at regne følgende livsvarige Understøttelser:

1. Oldfrue Charlotte Therese Augusta Mahrt..	510 Kr.
2. Hussholderisse Catharina Klaproth.....	670 —
3. Livvadskepig Marie Sophie Margrethe Lamp.	560 —
4. Lakaj Johann Herman Anton Schmidt....	630 —
5. Lakaj Iver Clausen....	630 —
6. Lakaj Claus Carsten Piepgras.....	720 —
7. Lakaj Jürgen Kühnl.....	630 —

19. Febr.	8. Biløber Marquardt Christian Petersen	510 Kr.
	9. Biløber Detlef Müller	500 —
	10. Espkammerbetjent og Taffeldækker Ludvig Friedrich Mathias Petersen	440 —
	11. Svejtser Claus Christian Ræve	690 —
	12. Badstferinde Anna Catharina Elmuc.	450 —
	13. Stupige Christine Margrethe Catharina Witt	360 —
	14. Forgemaakbetjent og Bud Peter Truelisen. . .	330 —
	15. Køkkenfart og Brændebærer Christian Mohr.	400 —

3. Til efternævnte udbetales en Gang for alle følgende Understøttelser:

1. Kammerjomfru Laurine Jensine Pviid	680 Kr.
2. Livkust Peter Detlef Thomsen	1,780 —
3. Forrider Herman Detlef Hansen	1,050 —
4. 1. Stupige Catharine Alsen	520 —
5. 2. Stupige Agnes Schmidt	520 —
6. 1. Køkkenpige Adelheid Franziska Anuttsched .	550 —
7. 2. Køkkenpige Anna Christine Bruhn.	530 —
8. Kaminkone Magdalene Christine Asmusen	550 —

4. Fra 1. Juni 1891 at regne overtager Statskassen til Udredelse følgende af Hertugindens Hofkasse hidtil udredede aarlige Pensionsbeløb:

1. Fhv. Hofdame, Kammerherveinde Marie Frederikke Caroline Hedemann . .	2,666 Kr. 67 Ø.
2. Fhv. Gemakspige Kirstine Henningsen	160 — " —
3. — Hofdamejomfru Johanne Rorf .	120 — " —
4. Lafaj Søren Hansens Enke	133 — 33 —
5. Livkust Chr. Markshausens Enke. . .	266 — 68 —
6. Livkust Johann Hinrich Erichsens Enke	160 — " —

5. Samtlige de i §§ 1, 2 og 4 opførte Pensioner og livsvarige Understøttelser blive at behandle efter Pensionslovens Forskrifter og navnlig at inddrage eller nedfætte,

naar vedkommende paa ny maatte ansættes enten i Statens 19. Febr. eller det kongelige Hofs Tjeneste.

Lov om Forandring i Lov om Foranstaltninger til 19. Febr. Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner Nr. 14. m. m. af 12. April 1889 § 12. (Justitsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 178.

Bekendtgørelse ang. Indsendelse af Dag- og Ugeblade 19. Febr. til Provinsarkiverne i Henhold til Lov af 30. Marts Nr. 16. 1889 § 1. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)
Indm. Saml. pag. 178.

Lov om Egtfæls Indgaaelse for danske Konsuler 19. Febr. i Udlandet. Nr. 79.
Indm. Saml. pag. 380.

Anordning om Indretningen af de statsvidenskabelige 20. Febr. Eksaminer ved Universitetets rets- og statsvidenskabelige Fakultet. Nr. 22. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)
Indm. Saml. pag. 179.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skoledirektionen for Flestum-Hornum Herreder i Aalborg Amt) ang., at der fra Reglen i Rancellistkrivelse af 28. Mai 1836 om, at et Barn, som efter at være mulfteret for Skoleforsømmelse søger Skolen stadig i

20. Febr. en Maaned, kun kan mulkteres med den laveste Mulk, naar det atter udebliver, bør ske Undtagelse, naar somhelst dens Overholdelse vil medføre Elusion af Lovgivningens Bestemmelser om Mulktering.

I Skrivelse af 10. December sidstleden har Direktionen indberettet, at det af en til samme fra vedkommende Sognepræst indkommen Indberetning fremgaar, at i N. N. Skoledistrikt i N. N. Sogn den i Rancelliskrivelse af 28. Maj 1836 opstillede Regel for Dittering af Skolemulkter, hvorefter det Barn, som efter at være mulkteret søger Skolen stadigt i en Maaned, kun kan mulkteres med den laveste Mulk for hver forsjømt Dag, naar det atter udebliver, har ført til en Elusion af Lovgivningens Bestemmelser om Mulktering for Skoleforsømmelser, idet flere Husbønder og Forældre lade deres Tyende og Børn søge og forsjømme Skolen regelmæssigt hver anden Maaned, hvorved Mulkten for ulovlige Forsømmelser altid holdes nede paa Minimum, og har Direktionen i den Anledning forespurgt, om det saavel i dette som i andre lignende Tilfælde i Overensstemmelse med, hvad der er udtalt i Ministeriets Skrivelse af 23de Oktober 1855, maatte være berettiget for at hindre denne Fremgangsmaade at gøre Undtagelse fra den i Rancelliskrivelsen givne Regel.

Saaledes foranlediget skal Ministeriet i Overensstemmelse med, hvad man i ovennævnte Skrivelse af 23. Oktober 1855 har udtalt, til fornøden Efterretning meddele, at den i Rancelliskrivelse af 28. Maj 1836 opstillede administrative Regel for Mulktering vel i Almindelighed bør følges, men at Undtagelse fra samme dog bør gøres, naar som helst dens Overholdelse vil medføre en Elusion af Lovgivningens Bestemmelser om Mulktering. Som Følge heraf vil i saadanne Tilfælde som det her omhandlede Mulkten være at fordoble, indtil det skønnes, at den har gjort den tilsigtede Virkning,

dog at det ved Lovgivningen fastsatte Maximum ikke over= 20. Febr. strides.

Kirke= og Undervisningsmin. Skr. (til Biskoppen 20. Febr. over Aarhus Stift) ang. Fremgangsmaaden, naar Kirketiendeejere undlade at anskaffe de nye ved allerhøjeste Resolution anordnede Kirkebøger.

I behagelig Skrivelse af 6. d. M. har Deres Højarværdighed, foranlediget af en Indberetning fra Provsten for N. N. Herreders Provsti om, at tvende Kirketiendeejere hidtil have undladt at anskaffe de ved allerhøjeste Resolution af 19. August f. A. anordnede nye Kirkebøger, udbedt Dem Ministeriets Resolution for, hvorledes der i den Anledning vil være at forholde.

I Anledning heraf skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse tjenstlig melde, at da Anskaffelsen og Førelsen af Kirkebøgerne efter de nye Skemaer ikke bør udsættes til efter Tilendebringelsen af det Søgemaal, som der i Tilfælde af en Kirketiendeejers Bægning ved at anskaffe de nye Kirkebøger maa anlægges mod ham til Opfyldelsen af den ham i saa Henseende i Henhold til Synslovens § 6 paahvilende Forpligtelse, maa Ministeriet finde det rettest, at der i saadant Tilfælde forholdes paa den Maade, at det af Provsten tilkendegives de vedkommende, at Kirkebøgerne, saafremt Tiendeejerne ikke inden en passende kortere Frist tilstille Provsten de paagældende Kirkebøger eller for ham godtgøre at have truffet de fornødne Foranstaltninger hertil, ville blive anskaffede for de vedkommendes Regning og Sag derefter anlagt mod dem til Betaling af de dertil medgaaede Beløb, samt at Ministeriet til den Ende samtidigt har tilskrevet Stiftsøvrigheden over Aarhus Stift om at ville foranledige de eventuelt til An=

20. Febr. Skaffelse af Kirkebøger i saadanne Tilfælde medgaaende Beløb anviste vedkommende Provst til Udbetaling af Stiftsmidlerne og derefter paa Ministeriets Vegne anlægge Søgmaal mod de vedkommende Tjendeejere til Refusion af Beløbet.

22. Febr. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Biskoppen over Lolland-Falsters Stift) ang., hvorledes de i Lov af 9. April 1891 § 42 omhandlede Oplysninger om en Persons Forsørgelsessted, der agter at indgaa Ægteskab, skulle fremskaffes.

..... at det ikke paahviler Præsten at søge oplyst, i hvilken Kommune den, der vil indgaa Ægteskab, er forsørgelsesberettiget, men at Præsten for at fri sig for Ansvar maa fordrø, at den paagældende enten fremskaffer en Attest, i hvilken en Kommune erkender ham forsørgelsesberettiget og derfor enten samtykker i Ægteskabet eller bevidner, at han ikke i de sidste 5 Aar har modtaget urefunderet Fattigunderstøttelse fra samme, eller godtgør, i hvilke Kommuner han i de sidste 5 Aar har haft Ophold, og at han ikke i nogen af disse i dette Tidrum har modtaget Fattigunderstøttelse, som ikke er tilbagebetalt. Hvilket tjenstligt meddeles Deres Højærværdighed til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse, idet bemærkes, at Indenrigsministeriet ved Sagens Tilbagesendelse har tilføjet, at det maa holde for, at en Kommune i Reglen ikke kan vægre sig ved paa vedkommendes Forlangende i Attester til Brug ved Ægteskabs Indgaaelse at udtale sig om hans Forsørgelsesret i Kommunen.

23. Febr. Justitsmin. Cirk. (til Politidirektøren i Kjøbenhavn og samtlige Politimestre) ang., at Pas for Rejsende til Rusland skulle være ledsagede af

en Tekstoversættelse i det tydske eller det franske Sprog. 23. Febr.

Da Udenrigsministeriet har henledet Justitsministeriets Opmærksomhed paa, at ifølge de russiske Love skulle alle udenlandske Pas, som ikke ere affattede i det tydske eller franske Sprog, være ledsagede af en Tekstoversættelse i det ene af disse Sprog, og fremhævet, at Indehaverne af saadanne Pas uden ledsagende Oversættelse løbe den Risiko allerede ved Grænsen at blive viste tilbage, særlig paa de mindre Grænsestationer, og i øvrigt ere udsatte for adskillig Ulempe, skal man tjenstligt anmode Hr. (Tit.) om at drage Omhu for, at danske rejsende, som begive sig til Rusland, fremtidig^{ere} ere forsynede med en Oversættelse af det dem dertil [meddelte Pas enten i det tydske eller i det franske Sprog.

Det tilføjes, at det ved Udstedelsen af Rejsepas til Rusland vil være tilstrækkeligt, at der under Rubrikken: „Særlige Bemdtegn for Pasindehaveren“ anføres vedkommende Person's Alder.

Bekendtgørelse om Stadfæstelse af den paa Postkongressen i Wien den 4. Juli 1891 vedtagne Konvention angaaende Verdenspostforeningen. (Udenrigsministeriet.) 24. Febr. Nr. 17.

Under 16. November f. A. har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at stadfæste følgende af en Del af de paa Postkongressen i Wien repræsenterede Staters befuldmægtigede den 4. Juli 1891 vedtagne Konvention angaaende Verdenspostforeningen.

Konvention angaaende Verdenspostforeningen, affuttet imellem

Tyskland og de Tyske Protektorat-Gebeter, De Forenede Stater i Amerika, Den Argentinske Republik, Østerrig-Un-

24. Febr. garn, Belgien, Bolivia, Brasilien, Bulgarien, Chili, Republikken Columbia, Kongostaten, Republikken Costa-Rica, Danmark og de Danske Kolonier, Den Dominikanske Republik, Ægypten, Ecuador, Spanien og de Spanske Kolonier, Frankrig og de Franke Kolonier, Storbritannien og forskellige Engelse Kolonier, De Engelse Kolonier i Australien, Canada, Britisk Indien, Grækenland, Guatemala, Republikken Haiti, Kongeriget Hawaii, Republikken Honduras, Italien, Japan, Republikken Liberia, Luxemburg, Mexiko, Montenegro, Nicaragua, Norge, Paraguay, Nederlandene og de Nederlandse Kolonier, Peru, Persien, Portugal og de Portugisiske Kolonier, Rumænien, Rusland, Salvador, Serbien, Kongeriget Siam, Den Sydafrikanske Republik, Sverige, Svejts, Tunis, Tyrkiet, Uruguay samt de forenede Stater i Venezuela.

Efterat undertegnede befuldmægtigede for Regeringerne i de ovennævnte Lande i Henhold til Artikel 19 i den under 1. Juni 1878 i Paris afsluttede Konvention om Verdenspostforeningen have været samlede til en Kongres i Wien, have de, efter fælles Overenskomst og under Forbehold af Ratifikation, ændret foranstaaende Konvention saavel som de i Lissabon under 21de Marts 1885 vedtagne Tillægs-Bestemmelser til samme, saaledes som det fremgaar af nedenstaaende Bestemmelser:

Artikel 1.

De Lande, imellem hvilke nærværende Konvention er afsluttet, saavel som de Lande, der senere maatte tiltræde samme, danne under Navn af Verdenspostforeningen (Union postale universelle) eet Postomraade til gensidig Udveksling af Postforsendelser imellem deres Posthuse.

Artikel 2

Bestemmelserne i denne Konvention omfatte Breve, Brevfort — saavel enkelte som med betalt Svar —, Tryksager

af enhver Art, Forretningspapirer samt Vareprøver og Møn- 24. Febr.
stre fra et af Landene i Foreningen til et andet af disse
Land. De finde ligeledes Anvendelse paa Postudvekslingen
af de ovennævnte Genstande imellem Landene i Foreningen
og Lande udenfor Foreningen, saafremt denne Udveksling
finder Sted ved Benyttelse af Posttjenesten i mindst to af de
kontraherende Lande.

Artikel 3.

1. — Postbestyrrelserne i Nabolande eller i Lande, der
ere i Stand til at korrespondere direkte med hinanden uden
at benytte en anden Bestyrrelses Posttjeneste som Mellemed,
fastsætte efter fælles Overenskomst Vilkaarene for Befordringen
af deres respektive Poster over Grænsen eller fra den ene
Grænse til den anden.

2. — Naar ingen anden Bestemmelse er truffen, be-
trages som en anden Bestyrrelses Posttjeneste den Søbefordring,
der finder Sted direkte imellem to Lande ved Hjælp af Paket-
eller andre Skibe, der af et af Landene benyttes til Posttjeneste;
og saavel denne Befordring som den, der finder Sted imellem
to Posthuse i samme Land ved Benyttelse af et andet Lands
Sø- eller Landbefordringsmidler, ere underkastede Bestem-
melserne i næste Artikel.

Artikel 4.

1. — Ret til Transit er hjemlet over hele Foreningens
Omraade.

2. — Som Følge heraf kunne de forskjellige Lande i
Foreningen gennem et eller flere af Foreningslandene gen-
sidig tilstille hinanden Postforsendelser, saavel i lukkede Post-
sække som stykkevis, alt efter Samfærdselens Behov og Post-
tjenestens Tarv.

24. Febr.

3. — For Forsendelser, der enten stykkevis, eller i lukkede Postkætte, udbekses imellem to af Landene i Foreningen ved Benyttelse af et eller flere andre Foreningslandes Postvæsen, erlægges til ethvert af de Lande, over hvilke Udbekstningen finder Sted, eller hvis Postvæsen deltager i Befordringen, følgende Transitafgifter, nemlig:

1) For Befordring til Lands 2 Francs pr. Kilogram for Breve eller Brevkort og 25 Centimer pr. Kilogram for andre Forsendelser.

2) For Befordring til Søs 15 Francs pr. Kilogram for Breve eller Brevkort og 1 Franc pr. Kilogram for andre Forsendelser.

4. — Det er dog forudsat:

1) At overalt, hvor Transiten allerede for Tiden finder Sted gratis eller under gunstigere Vilkaar, vedbliver dette Forhold uforandret, dog med Undtagelse af det i Stykket 3 nedenfor omhandlede Tilfælde;

2) At overalt, hvor Godtgørelsen for Søbefordring for Tiden er fastsat til 5 Francs pr. Kilogram for Breve eller Brevkort og til 50 Centimer pr. Kilogram for andre Genstande, skal denne Godtgørelse bibeholdes;

3) At enhver Søbefordring paa en Strækning af højst 300 Sømil er fri for Afgift, saafremt vedkommende Bestyrelse allerede for de paa denne Strækning befordrede Postkætte eller Forsendelsers Vedkommende har Ret til den for Landtransit fastsatte Godtgørelse; i modsat Fald betales for samme 2 Francs pr. Kilogram for Breve eller Brevkort og 25 Centimer pr. Kilogram for andre Forsendelser;

4) At, naar Søtransporten besørjes af to eller flere Bestyrelser, kunne Afgifterne for hele Strækningen ikke overstige 15 Francs pr. Kilogram for Breve eller Brevkort og 1 Franc pr. Kilogram for andre Forsendelser, hvilke Afgifter da fordeles pro rata imellem bemeldte Postbestyrelser i Forhold til de tilbagelagte Strækninger, uden

at Herimod stridende Overenskomster imellem de paa 24. Febr. gældende Parter derved præjudiceres;

5) At de i nærværende Artikel opregnede Godtgørelser hverken finde Anvendelse paa Befordringer, der udføres ved et Postvæsen, hvis Bestyrelse ikke hører med til Foreningen, eller paa Befordringer inden for Foreningen, der finde Sted ved ekstraordinære Befordringslejligheder, som især særligt Djemed ere oprettede eller vedligeholdte af en Bestyrelse enten til Fordel for eller paa Begæring af en eller flere andre Bestyrelser. Blskaarne for disse to Slags Befordringer fastsættes ved gensidig Overenskomst imellem de paagældende Bestyrelser.

5. — Transitomkostningerne afholdes af Postbestyrelserne i Afgangslandet.

6. — Generalafregningen over disse Udgifter finder Sted paa Grundlag af Opgørelser, der foretages hvert tredje Aar i et Tidrum af 28 Dage, som nærmere fastsættes i det i nedenstaaende Artikel 20 omhandlede Ekspeditionsreglement.

7. — Fritagne for enhver Godtgørelse for Land- eller Søbefordring ere Postbestyrelsernes indbyrdes Brevveksling, Svarbrevkort, som tilbagesendes til Afgangslandet, omspedede eller fejlspederede Forsendelser, uanbringelige Forsendelser, Modtagelsesbeviser, Postanvisninger og alle andre til Posttjenesten hørende Dokumenter.

Artikel 5.

1. — Portoen for Postforsendelsernes Befordring over hele Foreningens Omraade, deri indbefattet Aflevering paa Adressaternes Bopæl i de Foreningslande, hvor Ombeling er eller bliver indført, er fastsat saaledes:

1) Breve: for hver Vægtprogression af 15 Grammer eller derunder 25 Centimer pr. Brev, naar Brevene ere frigtjorte; i modsat Fald det dobbelte;

24. Febr.

2) Brevkort: 10 Centimer for hvert enkelt Brevkort eller for enhver af de to Dele, hvoraf Brevkort med betalt Svar bestaa.

Ufrankerede Brevkort ere underkastede samme Porto som ufrankerede Breve.

3) Tryksager af enhver Art, Forretningspapirer samt Vareprøver og Mønstre: for hver Vægtprogression af 50 Grammer eller derunder 5 Centimer for hver særlig adresseret Genstand eller Pakke, saafremt denne ikke indeholder noget Brev eller nogen haandskreven Bemærkning, der har Karakter af en formelig og personlig Korrespondance, og saafremt den er saaledes behandlet, at en Undersøgelse let kan finde Sted.

For Forretningspapirer kan Portoen ikke være under 25 Centimer pr. Forsendelse, og for Vareprøver og Mønstre ikke under 10 Centimer pr. Forsendelse.

2. — Foruden de i den foregaaende Paragraf fastsatte Porto-Beløb kan der endvidere opkræves:

1) For enhver Forsendelse, der er undergivet en Søbefordrings-Godtgørelse af 15 Francs pr. Kilogram for Breve eller Brevkort og af 1 Franc pr. Kilogram for andre Genstande, i alle de Forbindelser, paa hvilke disse Godtgørelser finde Anvendelse, en Tillægsporto, der ikke maa overstige 25 Centimer pr. Enkeltstuds for Breve, 5 Centimer pr. Brevkort og 5 Centimer pr. 50 Grammer eller derunder for andre Genstande;

2) For enhver Forsendelse, der enten befordres ved et Postvæsen, hvis Bestyrelse ikke hører med til Foreningen, eller inden for Foreningen ved ekstraordinære Befordringsmidler, som foranledige særlige Udgifter, en Tillægsporto i Forhold til disse Udgifter.

3. — For utilstrækkelig frigjorte Forsendelser af enhver Art erlægges af Modtageren det dobbelte af det Beløb, der mangler i den fuldstændige Frigørelse, dog saaledes at denne

Porto ikke maa overstige den, som i Bestemmelseslandet op= 24. Febr. kræves for ufrigjorte Forsendelser samme Sted fra af samme Art og Vægt.

4. — Med Undtagelse af Breve og Brevkort skulle Forsendelserne være i det mindste delvis frigjorte.

5. — Pakker med Vareprøver eller Mønstre maa ikke indeholde nogen Forsendelse, der har Handelsværdi; de maa ikke veje over 250 Grammer eller i Omfang maale mere end 30 Centimeter i Længden, 20 Centimeter i Bredden og 10 Centimeter i Højden eller, hvis de have Form af Kuler, 30 Centimeter i Længden og 15 Centimeter i Diameter. Dog ere vedkommende Landes Postbestyrelser bemyndigede til efter fælles Overenskomst at vedtage til deres gensidige Udbekslinger højere Grænser for Vægten og Omfanget end de ovenfor fastsatte.

6. — Pakker med Forretningspapirer eller Tryksager maa ikke veje over 2 Kilogrammer eller paa nogen af deres Flader maale mere end 45 Centimeter. Dog vil der med Posten kunne befordres Pakker i Kuleform, naar deres Diameter ikke overstiger 1 Centimeter og Længden ikke 75 Centimeter.

Artikel. 6.

1. — De i Artikel 5 nævnte Genstande kunne sendes som anbefalede.

2. — For enhver anbefalet Forsendelse skal af Afsenderen erlægges:

1) Den ordinære Porto for Forsendelsen efter dennes Bestaffenhed;

2) Et Anbefalingsgebyr af højst 25 Centimer, deri indbefattet Betaling for Levering af et Postbevis til Afsenderen.

3. — Afsenderen af en anbefalet Forsendelse kan erholde

24. Febr. et Modtagelsesbevis for samme, naar han forud erlægger et Gebyr af højst 25 Centimer.

Artikel 7.

1. — Anbefalede Forsendelser kunne belastes med Postopkrævninger indtil et Beløb af 500 Francs i Forbindelserne imellem de Lande, hvis Postbestyrelser blive enige om at indføre denne Udveksling. Disse Forsendelser behandles og taksæres som anbefalede Forsendelser.

2. — Det af Adressaten indbetalte Beløb skal tilstilles Affenderen igennem en Postanvisning efter Fradrag af Portoen for almindelige Postanvisninger og et Indkasseringugebyr af 10 Centimer.

Artikel 8.

1. — Saafremt en anbefalet Forsendelse gaar tabt og dette ikke skyldes uafvendelige Naturbegivenheder eller deslige (vis major), har Affenderen eller, paa dennes Begæring, Adressaten Ret til en Skadeserstatning af 50 Francs.

2. — Forpligtelsen til at udbetale Skadeserstatningen paahviler den Bestyrelse, hvorunder det affendende Posthus hører. Der er forbeholdt denne Postbestyrelse Regres mod den ansvarhavende Bestyrelse, det vil sige imod den Bestyrelse, paa hvis Omraade eller i hvis Posttjeneste Tabet har fundet Sted.

3. — Indtil det modsatte bliver bevist, paahviler Ansvaret det Postvæsen, som, efter at have modtaget Forsendelsen uden Bemærkning, hverken kan godtgøre dens Aflevering til Adressaten eller eventuelt dens rigtige Afgivelse til det næste Postvæsen. For poste restaute Forsendelsers Bedkommende ophører Ansvaret, naar de ere blevne udleverede til en Person, som i Genhold til de i Bestemmelseslandet gældende Regler har godtgjort, at hans Navn og Stilling stemme overens med Angivelserne i Udskriften.

4. — Stadeserstatningens Udredelse ved det affsendende 24. Febr. Postvæsen skal finde Sted snarest muligt og senest inden et Aar, at regne fra den Dag, da Reklamationen derom er sket. Det ansvarhavende Postvæsen er forpligtet til uopholdelig at godtgøre det affsendende Postvæsen Beløbet af den Erstatning, dette har udbetalt. Saafremt det ansvarhavende Postvæsen har givet det affsendende Postvæsen Meddelelse om ikke at effektuere Udbetalingen, skal det godtgøre sidstnævnte Postvæsen de Omkostninger, der maatte være foranledigede ved, at Udbetalingen ikke har fundet Sted.

5. — Man er kommen overens om, at Forlangender om Erstatning kun kunne fremsættes i Løbet af et Aar, at regne fra den anbefalede Forsendelses Indlevering til Postvæsenet; naar denne Tidsfrist er udløben, har Reklamantens ingen Ret til Stadeserstatning.

6. — Dersom Tabet har fundet Sted under Befordringen, uden at det er muligt at paavise, paa hvilket Lands Omraade det er sket, fordeles Stadeserstatningen ligelig imellem de paagældende Lande.

7. — Postbestyrrelsernes Ansvar med Hensyn til anbefalede Forsendelser ophører, saasnart de rette vedkommende have kvitteret for dem og modtaget dem.

Artikel 9.

1. — Affenderen af en Brevforsendelse kan forlange den tilbage eller lade Forandringer foretage i dens Adressering, saa længe som Forsendelsens Udlevering til Adressaten endnu ikke har fundet Sted.

2. — Begæringer besangaaende befordres pr. Post eller pr. Telegraf paa Affenderens Bekostning, der i den Anledning har at erlægge:

1) For enhver pr. Post befordret Begæring: Taksten for et anbefalet Enkeltbrev;

24. Febr.

2) For enhver pr. Telegraf befordret Begæring: Telegramtakst efter den almindelige Tarif.

3. — Bestemmelserne i nærværende Artikel ere ikke bindende for de Lande, ifølge hvis Lovgivning Affenderen ikke har Raadighed over en Forsendelse, saa længe den endnu er i Postvæsenets Væge.

Artikel 10.

De Foreningslande, der ikke have Franc'en til Møntenhed, ansatte Portoen til de Betsøb, der i hvert Lands Mønt svare til de i ovenstaaende Artikler 5 og 6 bestemte Satser. Disse Lande have Ret til at afrunde Brøker i Overensstemmelse med den Label, der findes i det i nærværende Konventions Artikel 20 omtalte Ekspeditionsreglement.

Artikel 11.

1. — Frigørelse af Forsendelser af enhver Art kan kun finde Sted ved Anvendelse af de i Affendelseslandet til Privatkorrespondance udfærdigede Postfrimærker. Som lovlig frigjorte betragtes dog ligeledes Svar-Brevkort, der ere forsynede med det Lands Frimærker, som har udfærdiget Kortene.

2. — Tjenesteforsendelser, som i Postanliggender udveksles imellem Postbestyrrelserne, ere ene undtagne fra denne Forpligtelse og befordres portofrit.

3. — Forsendelser, som i rum Sø nedlægges i Brevkassen paa et Paketskib eller overgives til Skibsførere, kunne frigøres med Postfrimærker udstedte i det Land, som Skibet tilhører, eller i hvis Tjeneste det færes, og efter samme Lands Takster. Saafremt Nedlæggelsen eller Afgivelsen om Bord finder Sted under Opholdet paa et af Fartens Endepunkter eller paa et af de mellemliggende Anløbssteder, er Frigjørelsen kun gyldig, for saa vidt den har fundet Sted med det Lands Postfrimærker, i hvis Farvande Skibet befinder sig, og efter samme Lands Takster.

Artikel 12.

24. Febr.

1. — Ethvert Land beholder udelst de Beløb, som det har oppebaaret i Henhold til ovenstaaende Artikler 5, 6, 7, 10 og 11 med Undtagelse af Godtgørelsen for de i Artikel 7 Paragraf 2 omtalte Anvisninger.

2. — Som Følge heraf finder der ikke i den Anledning nogen Afregning Sted imellem de forskellige Bestyrelser i Foreningen, med Undtagelse af den i nærværende Artikel § 1 omtalte Godtgørelse.

3. — Breve og andre Postforsendelser kunne hverken i Affendelses- eller Bestemmelseslandet belastes med nogen anden Afgift eller noget andet Postgebyr for Affenderen eller Adressaten end de i de ovennævnte Artikler omhandlede.

Artikel 13.

1. — Brevforsendelser af enhver Art kunne i de Foreningslande, som indvillige i at paatage sig denne Besørgelsesmaade i deres indbyrdes Forbindelse, paa Affenderens Begæring afleveres paa vedkommendes Bopæl af et særligt Bud umiddelbart efter Ankomsten.

2. — Disse Forsendelser, som benævnes „Ekspressforsendelser“, ere underkastede en særlig Takst for Afleveringen paa vedkommendes Bopæl; denne Takst er fastsat til 30 Centimer og skal forudbetales med det fulde Beløb af Affenderen som Tillæg til den ordinære Porto. Beløbet tilfalder Affendelseslandet.

3. — Naar Forsendelsen er bestemt til et Sted, hvor der ikke findes noget Posthus, kan Bestemmelsesstedets Postbestyrelse opkræve en Tillægsporto, som ikke maa overstige den for Ekspressbesørgelse i dens indre Posttjeneste fastsatte Betaling, efter Fradrag af det af Affenderen betalte Gebyr eller dets tilsvarende Beløb i det Lands Mønt, som oppebærer denne Tillægsporto.

4. — Ekspressforsendelser, som ikke maatte være forud

24. Febr. frigjorte med det fulde Betsp af de Takster, der skulle forudbetales, besørgeres ombelte paa ordinær Maade.

Artikel 14.

1. — For Omspedition af Postforsendelser indenfor Foreningen opkræves ingen Tillægsporto.

2. — For uanbringelige Forsendelsers Vedkommende affortes der ikke de mellemliggende Postbestyrelser de dem for den forudgaaende Befordring af disse Forsendelser tilkommende Transitgebyrer.

3. — For ufrigjorte Breve og Brevkort saa vel som for utilstrækkelig frigjorte Forsendelser af enhver Art, som vende tilbage til Afsendelseslandet som Følge af Omspedition, eller fordi de ikke have kunnet anbringes, betales af Adressaterne eller Afsenderne samme Porto som for Forsendelser af samme Art, der afgaa direkte fra det første Bestemmelsesland til Afsendelseslandet.

Artikel 15.

1. — Ved Benyttelse af andre Landes Land- eller Søbefordringsmidler kunne lufkede Postbætte udveksles imellem et af de kontraherende Landes Posthuse og Cheferne for samme Lands i Udlandet stationerede Södivisioner eller Krigsskibe.

2. — Forsendelser af enhver Art, der indeholdes i disse Postbætte, skulde udelukkende være adresserede til eller afsendte fra Officerer og Mandskab paa de Skibe, til eller fra hvilke Bættene sendes; deres Takster og Forsendelsesvilkaar fastsættes af Postbestyrelsen i det Land, hvortil Skibene høre, i Henhold til dette Lands indre reglementariske Bestemmelser.

3. — I Mangel af anden Overenskomst imellem de paagældende Postbestyrelser erlægger det Postvæsen, som har affendt de heromhandlede Postbætte, eller til hvem de have været sendte, til de mellemliggende Postvæsener Transitgodtgørelser, som beregnes i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 4.

Artikel 16.

24. Febr.

1. — Uheldigkede fra Befordring ere:

- a) Forretningspapirer, Vareprøver og Mønstre og Tryksager, der ikke ere i det mindste delvis frigjorte, eller som ikke ere saaledes beskafne, at en Underjøgelse af deres Indhold let kan finde Sted;
- b) Forsendelser af samme Natur, som overskride de i Artikel 5 fastsatte Grænser for Vægten og Omfanget;
- c) Vareprøver og Mønstre, som have Handelsværdi.

2. — Naar de i den foregaaende Paragraf omtalte Forsendelser forekomme, skulle de tilbageendes til Afgangsstedet og, om muligt, tilbagegives til Affenderen.

3. — Det er forbudt:

1) at befordre med Posten:

- a) Vareprøver og Mønstre og andre Genstande, som ere af en saadan Beskaffenhed, at de enten kunne frembyde Fare for Postbetjentene eller makulere eller beskadige Forsendelserne;
 - b) eksploderende og brandfarlige Sager saa vel som Genstande, hvis Befordring er forbunden med Fare; levende eller døde Dyr og Insekter, med de i Ekspeditionsreglementet anførte Undtagelser.
- 2) at indlægge i almindelige eller anbefalede Forsendelser, der indleveres til Befordring med Posten:

- a) gangbare Mønststykker;
- b) toldpligtige Sager;
- c) Genstande af Guld eller Sølv, Edelstene, Juveler eller andre Pretiosa, dog kun for saa vidt deres Indlæggelse eller Forsendelse maatte være forbudt ifølge Lovgivningen i de paagældende Lande.

4. — Genstande, der rammes af de i ovenstaaende Paragraf 3 nævnte Forbud, og som med Urette maatte være blevne affendte, skulle tilbageendes til Afgangsstedet, medmindre Postbestyrelsen i Bestemmelseslandet ved sin Lovgivning eller

24. Febr. sine indre reglementariske Forskrifter maatte være bemyndiget til at behandle disse paa anden Maade.

5. — Forøvrigt er der forbeholdt Regeringen i hvert Land i Foreningen Ret til at udlade at befordre eller omdele paa sit Omraade dels saadanne af de Genstande, hvorfor der er fastsat en nedsat Porto, med Hensyn til hvilke der ikke er sket de Love, Forordninger eller Bestemmelser Fyldest, som fastsatte Betingelserne for deres Offentliggørelse eller Udbredelse i Landet, dels Forsendelser af enhver Art, paa hvilke der bemærkes Paa skrifter, Tegninger osv., som ere forbudte ved bemeldte Lands Love eller reglementariske Bestemmelser.

Artikel 17.

1. — De Lande i Foreningen, som have Forbindelse med Lande udenfor Foreningen, tilstede alle de andre Lande i Foreningen Udgang til at benytte disse Forbindelser til Udveksling af Postforsendelser med Landene udenfor Foreningen.

2. — Postforsendelser, der udveksles stykkevis imellem et Land i Foreningen og et Land udenfor denne ved Benyttelsen af et andet Foreningsland som Mellemed, behandles, hvad Befordringen udenfor Foreningens Grænser angaar, i Henshold til de særlige Konventioner, Overenskomster eller Bestemmelser, hvorved Postforholdene imellem sidstnævnte Land og Ikke-Foreningslandet ere ordnede.

3. — Med Hensyn til Transitafgifterne indenfor Foreningen stilles Forsendelser fra eller til et fremmed Land lige med Forsendelser fra eller til det Foreningsland, som har Forbindelserne med førstnævnte Land.

4. — Med Hensyn til Transitafgifterne udenfor Foreningens Grænser bliver der for Forsendelser til et fremmed Land at erlægge til det Foreningsland, som har Forbindel-

ferne med Ikke-Foreningslandet, følgende Transitafgifter, 24. Febr. nemlig:

- a) For Befordring til Søs udenfor Foreningen 20 Francs pr. Kilogram for Breve eller Brevkort, og 1 Franc pr. Kilogram for andre Forsendelser;
- b) For Befordring til Lands udenfor Foreningen de eventuelle Afgifter pr. Kilogram, som opgives af det Foreningsland, som har Forbindelserne med det fremmede Land, der tjener som Mellemled.

5. — Naar Søtransporten besørges af to eller flere Lande, kunne Afgifterne for hele Strækningen til Søs, indenfor og udenfor Foreningen, ikke overstige 20 Francs pr. Kilogram for Breve eller Brevkort og 1 Franc pr. Kilogram for andre Forsendelser, hvilke Afgifter da fordeles pro rata imellem bemeldte Lande i Forhold til de tilbagelagte Strækninger, uden at herimod stridende Overenskomster imellem de paagældende Parter derved præjudiceres.

6. — De oven for nævnte Transitafgifter udenfor Foreningen afholdes af Postbestyrelsen i Afganglandet. De finde Anvendelse paa alle Forsendelser, hvad enten de befordres stykkevis eller i lukkede Postsække. Men saafremt lukkede Postsække sendes fra et Foreningsland til et Ikke-Foreningsland, eller fra et Ikke-Foreningsland til et Foreningsland, skal en foreløbig Overenskomst angaaende Betalingsmaaden for Transitafgifterne afflutes imellem de paagældende Postbestyrelser.

7. — Generalafregningen over Transitafgifterne for de imellem et Foreningsland og et fremmed Land ved et andet Foreningslands Mellemkomst udvekslede Forsendelser finder Sted paa Grundlag af Opgørelser, der foretages paa samme Tid som de, der i Henhold til ovenstaaende Artikel 4 foretages til Fasthættelse af Transitafgifterne indenfor Foreningen.

8. — De Portobeløb, der i et Foreningsland opkræves for Forsendelser til eller fra et Ikke-Foreningsland, som be-

24. Febr. fordres igennem et andet Foreningsland, kunne aldrig være lavere end Foreningens Normaltakst. Disje Portobeløb tilfalde udelt det Land, som oppebærer dem.

Artikel 18.

De høje kontraherende Parter forpligte sig til at træffe eller foreslaa deres respektive Lovgivningsmagter de nødvendige Foranstaltninger til Fastsættelse af Straf for svigagtig Benyttelse af eftergjorte eller allerede benyttede Postfrimærker til Frigørelse af Forsendelser. De forpligte sig ligeledes til at træffe eller foreslaa deres respektive Lovgivningsmagter de nødvendige Foranstaltninger til at forbyde og stanse Fabrikation, Salg, Udbredelse eller Omdeling, i svigagtig Hensigt, af saadanne Eftergørelser eller Efterligninger af de i Posttjenesten benyttede Vignetter og Frimærker, at der derved maatte kunne finde Forveksling Sted med de af Postbestyrelsen i et af de kontraherende Lande udfærdigede Vignetter og Frimærker.

Artikel 19.

Besørgelsen af Breve og Bøger med angiven Værdi, Postanvisninger, Postparker, Post-Indkasseringer samt Reglerne for Identitetsbøger, Avisabonnementer osv. gøres til Genstand for særlige Overenskomster imellem de forskellige Lande eller Grupper af Lande i Foreningen.

Artikel 20.

1. — Postbestyrelserne i de forskellige Lande, hvoraf Foreningen bestaar, ere berettigede til ved fælles Overenskomst at fastsætte i et Ekspeditionsreglement alle de nærmere Forholdsregler, der anses for nødvendige.

2. — De forskellige Postbestyrelser kunne endvidere indbyrdes træffe de fornødne Overenskomster med Hensyn til Spørgsmaal, som ikke angaa Foreningen i dens Helhed,

forudsat at disse Overenskomster ikke staa i Strid med nær= 24. Febr. værende Konvention.

3. — Det er dog tilladt vedkommende Postbestyrelser indbyrdes at komme overens om Vedtagelsen af nedsat Porto indenfor en Rayon af 30 Kilometer.

Artikel 21.

1. — Med Hensyn til alt, hvad der ikke findes omtalt i de i nærværende Konvention indeholdte Bestemmelser, medfører Konventionen ingen Forandring i hvert enkelt Lands Lovgivning.

2. — Den indskrænker ikke de kontraherende Parters Ret til at vedligeholde eller afslutte Overenskomster samt vedligeholde og oprette snævrere Foreninger til forbedret Udvikling af de gensidige Postforhold.

Artikel 22.

1. — Under Navn af Verdenspostforeningens internationale Bureau (Bureau international de l'Union postale universelle) vedbliver der at bestaa et Centralkontor, som er underlagt den svejtsiske Postbestyrelses Overopsyn; Omkostningerne ved samme afholdes af samtlige Postbestyrelser i Foreningen.

2. — Dette Bureaus Hverv er, som hidtil, at samle, ordne, bekendtgøre og fordele alle saadanne Oplysninger, som vedrøre den internationale Posttjeneste; paa Begæring af vedkommende Parter at afgive Skøn angaaende Tvivls- spørgsmaal; at forberede Behandlingen af Begæring om Forandring i de af Kongressen vedtagne Bestemmelser; at bekendtgøre de vedtagne Ændringer; og overhovedet at foretage de Undersøgelser og Arbejder, der maatte blive det overdragne i Postforeningens Interesse.

Artikel 23.

1. — I Tilfælde af Meningsulighed mellem to eller
Tjortende Hæfte.

24. Febr. flere af Foreningens Medlemmer angaaende Fortolkningen af nærværende Konvention eller angaaende en Postbestyrelses Ansvar, saafremt en anbefalet Forsendelse maatte være gaaet tabt, afgøres Stridsspørgsmaalet ved en Voldgiftskendelse. I denne Anledning udnævner enhver af de paagældende Postbestyrelser et andet af Foreningens Medlemmer, som ikke er direkte interesseret i Sagen.

2. — Voldgiftskendelsen affiges efter simpel Stemmeslæthed.

3. — I Tilfælde af Stemmelighed vælge Voldgiftsmændene til Sagens Afgørelse en anden Postbestyrelse, som ligeledes er uinteresseret i Stridsspørgsmaalet.

4. — Bestemmelserne i nærværende Artikel finde ligeledes Anvendelse paa alle de Overenskomster, der afsluttes i Genhold til ovenstaaende Artikel 19.

Artikel 24.

1. — Der er aabnet de Lande, som ikke have deltaget i nærværende Konvention, Afgang til paa Begjæring at tiltræde den.

2. — Denne Tiltrædelse bliver ad diplomatisk Vej kundgjort for Regeringen i Forbundsstaten Svejts og af denne for alle Foreningslandene.

3. — Den medfører ubetinget Anerkendelse af alle de Forpligtelser og Afgang til alle de Fordele, som omhandles i nærværende Konvention.

4. — Regeringen i Forbundsstaten Svejts afgør efter fælles Overenskomst med vedkommende Lands Regering, med hvor stort et Tilskud Postbestyrelsen i sistnævnte Land skal deltage i Udgifterne ved det internationale Bureau og eventuelt, hvilke Portobeløb der af bemeldte Postbestyrelse skal opkræves i Genhold til ovenstaaende Artikel 10.

Artikel 25.

1. — Kongresser af befuldmægtigede fra de kontra-

herende Lande eller almindelige administrative Konferencer, 24. Febr. alt efter Bigtigheden af de foreliggende Spørgsmaal, træde sammen, naar Begæring derom er fremsat eller tiltraadt af mindst to Tredjedele enten af Regeringerne eller af Postbestyrelserne efter Omstændighederne.

2. — En Kongres skal dog finde Sted mindst hvert femte Aar.

3 — Hvert Land kan lade sig repræsentere saavel ved en eller flere delegerede som ved et andet Lands delegerede. Men man er kommen overens om, at et Lands delegeret eller delegerede kun kunne overtage to Landes Repræsentation, det Lands indbefattet, som de repræsentere.

4. — Ved Forhandlingerne raader hvert Land kun over een Stemme.

5 — Hver Kongres fastsætter, hvor den næste Kongres skal træde sammen.

6. — For Konferencernes Bedkommende fastsætte Postbestyrelserne Samlingsstederne paa Forslag af det internationale Bureau.

Artikel 26.

1. — I Mellemtiden fra den ene Samling til den næste har enhver Postbestyrelse i et Foreningsland Ret til igennem det internationale Bureau at tilstille de øvrige deltagende Bestyrelser Forslag angaaende Foreningens Anliggender.

2. — Ethvert Forslag underkastes følgende Behandling:

En Frist af fem Maanedes stilles Postbestyrelserne i Foreningen til at undersøge Forslagene og tilstille det internationale Bureau deres eventuelle Bemærkninger, Ændringsforslag eller Modforslag. Svarene samles ved det internationale Bureaus Foranstaltning og meddeles Postbestyrelserne med Opfordring til at udtale sig for eller imod. De Bestyrelser, der ikke have afgivet deres Stemme inden en

24. Febr. Frist af seks Maaneder, at regne fra Datum paa det internationale Bureaus andet Cirkulære, der har bragt dem Meddelelse om de gjorte Bemærkninger, betragtes som afholdende sig fra at stemme.

3. — For at Forslagene skulle blive gyldige, maa de opnaa:

1) Enstemmighed, saafremt der er Spørgsmaal om Tilføjelse af nye Artikler eller om Forandring af Bestemmelserne i nærværende Artikel saabesom i ovenstaaende Artikler 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15 og 18;

1) to Tredjedele af Stemmerne, saafremt der er Spørgsmaal om Forandring af andre af Konventionens Bestemmelser end de i Artiklerne 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 15, 18 og 26 indeholdte;

3) simpel absolut Stemmesflerhed, saafremt der er Spørgsmaal om Fortolkning af Konventionens Bestemmelser, med Undtagelse af det Tilfælde af Meningsulighed, der findes omtalt i ovenstaaende Artikel 23.

4. — De vedtagne Beslutninger stadfæstes i de to første Tilfælde ved en diplomatisk Erklæring som det paahviler Regeringen i Forbundsstaten Sveits at udfærdige og tilstille alle de kontraherende Landes Regeringer, og i det tredje Tilfælde ved en simpel Meddelelse fra det internationale Bureau til samtlige Postbestyrelser i Foreningen.

5. — Ingen vedtagen Forandring eller Beslutning bliver gyldig før n. indst to Maaneder efter, at der er udgaaet Meddelelse om den.

Artikel 27.

Med Hensyn til Anvendelsen af ovenstaaende Artikler 22, 25 og 26 betragtes som udgjørende eet Land eller efter Omstændighederne een Postbestyrelse:

- 1) Det brittisk-indiske Keiserdømme;
- 2) Canada;

- 3) Samtlige brittiske Kolonier i Australien;
- 4) Samtlige danske Kolonier;
- 5) Samtlige spanske Kolonier;
- 6) Samtlige franske Kolonier;
- 7) Samtlige nederlandske Kolonier;
- 8) Samtlige portugisiske Kolonier.

24. Febr.

Artikel 28.

Nærværende Konvention skal træde i Kraft den 1. Juli 1892 og forbliver gældende paa ubestemt Tid; men enhver af de kontraherende Parter har Ret til at træde ud af Foreningen, naar dens Regering et Aar forud har gjort Anmeldelse derom til Regeringen i Forbundsstaten Svejts.

Artikel 29.

1. — Fra den Dag at regne, da nærværende Konvention træder i Kraft, ophæves alle Bestemmelser i de mellem de forskellige Lande eller Postbestyrelser tidligere afsluttede Traktater, Konventioner, Overenskomster eller deslige, for saa vidt som bemeldte Bestemmelser ikke stemme med, hvad der er fastsat i nærværende Konvention, og uden at de ved ovenstaaende Artikel 21 forbeholdte Rettigheder derved præjudiceres.

2. — Nærværende Konvention skal ratificeres, saa snart ske kan. Ratifikationsdokumenterne skulle udveksles i Wien.

3. — Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede for de oven for anførte Lande underskrevet Konventionen i Wien, den fjerde Juli Atten Hundrede og En og Halvfemfindsthye.

Slutningsprotokol.

J Begreb med at skride til Underskrivningen af de af den almindelige Postkongres i Wien vedtagne Konventioner ere undertegnede befuldmægtigede komne overens om følgende:

24. Febr

I.

Som Undtagelse fra den i Konventionens Artikel 6 indeholdte Bestemmelse, der fastsætter Anbefalingsgebyret til højst 25 Centimer, er man kommen overens om, at de ikke-europæiske Stater ere bemyndigede til som Maksimum vedblivende at opkræve 50 Centimer, deri indbefattet Betalingen for Udstedelsen af et Postbevis til Afsenderen.

II.

Som Undtagelse fra Bestemmelserne i Konventionens Artikel 8 er man kommen overens om, at Bestyrrelserne i de ikke-europæiske Lande, hvis Lovgivning ikke for Tiden anerkender Ansvarlighedsprincippet, fremdeles kunne udsætte Anvendelsen af dette Princip saa længe, indtil de have kunnet erhverve den lovgivende Magts Bemyndigelse til at indføre det. Indtil da have de øvrige Lande ikke nogen Forpligtelse til at udrede Stadeserstatning for Tab paa deres Postomraade af anbefalede Forsendelser til eller fra bemeldte Lande.

III.

Da Bolivia, Chili, Costa-Rica, den Dominikanske Republik, Ecuador, Haiti, Honduras og Nicaragua, som ere Medlemmer af Postforeningen, ikke have ladet sig repræsentere paa Kongressen, staar Protokollen dem aaben til Tiltrædelse af de Konventioner, som ere blevne vedtagne paa samme, eller af en enkelt af disse Konventioner.

Protokollen staar ligeledes aaben for de britiske Kolonier i Australien, hvis delegerede paa Kongressen have erklæret, at det er disse Landes Hensigt at indtræde i Verdenspostforeningen fra den 1. Oktober 1891 at regne.

Den staar fremdeles aaben for den sydamerikanske Republik, hvis delegerede paa Kongressen har udtalt, at det er dette Lands Hensigt at tiltræde Verdenspostforeningen, med Forbehold af senere at fastsætte Tiden for dets Indtræden i bemeldte Forening.

For at lette de andre Lande, som endnu ikke ere Medlemmer af Verdenspostforeningen, deres Indtræden i denne, staa Protokollen endelig ogsaa aaben for dem.

IV.

Protokollen staa aaben for de Lande, hvis Repræsentanter i Dag ikkun have undertegnet Hovedkonventionen eller enkelte af de af Kongressen vedtagne Konventioner, saa at det skal staa dem frit for at tiltræde de øvrige Dags Dato undertegnede Konventioner eller en enkelt af disse.

V.

De i ovenstaaende Artikel III omtalte Tiltrædelser skulle af de respektive Regeringer kundgøres ad diplomatisk Vej for den Kejserslig-Kongelige Østerrigsk-Ungarske Regering. Den Tidsfrist, som er indrømmet dem til denne Kundgørelse, udløber den 1. Juni 1892.

VI.

Saaframt en eller flere af de Parter, som have deltaget i de i Dag i Wien undertegnede Postkonventioner, ikke skulle ratificere en eller anden af disse Konventioner, skal vedkommende Konvention ikke desto mindre beholde sin Gyldighed for de Stater, som have ratificeret den.

Til Bekræftelse heraf have de nedennævnte befuldmægtigede optaget nærværende Slutningsprotokol, der skal have samme Kraft og samme Gyldighed, som om dens Bestemmelser vare indførte i selve Teksten af de Konventioner, hvortil den henviser, og understrevet den i et Eksempplar, der bliver nedlagt i den østerrigiske Regerings Arkiv og tilstilles enhver af Parterne i Afskrift.

Wien, den Fjerde Juli Atten Hundrede og En og Halvsejmsindstyve.

24. Febr. **Bekendtgørelse om Stadfæstelse af den paa Post-**
N. 18. kongressen i Wien den 4. Juli 1891 vedtagne Over-
enskomst om Udvæksling af Breve og Bæster med
angiven Værdi. (Indenrigsministeriet).

Under 16. November f. A. har det behaget Hans Maje-
 stæt Kongen allernaadigst at stadfæste følgende af en Del af
 de paa Postkongressen i Wien repræsenterede Staters befuld-
 mægtigede den 4. Juli 1891 vedtagne Overenskomst om
 Udvæksling af Breve og Bæster med angiven Værdi:

Overenskomst om Udvæksling af Breve og Bæster
med angiven Værdi,

affluttet imellem

Tyskland, Den Argentinske Republik, Østerrig-Ungarn, Bel-
 gien, Brasilien, Bulgarien, Republiken Costa-Rica, Danmark
 og de Danske Kolonier, Ægypten, Spanien, Frankrig og de
 Franske Kolonier, Italien, Republiken Liberia, Luxemburg,
 Norge, Nederlandene, Portugal og de Portugisiske Kolonier,
 Rumænten, Rusland, Salvador, Serbien, Sverige, Svejts,
 Tunis og Tyrkiet.

I Henhold til Artikel 19 i Hovedkonventionen have
 undertegnede befuldmægtigede for Regeringerne i de oven-
 nævnte Lande efter fælles Overenskomst og under Forbehold
 af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

Artikel 1.

1. — Der kan fra et af ovennævnte Lande til et andet
 af disse forsendes Breve, indeholdende angivne Værdipapirer,
 og Bæster, indeholdende angivne Juveler og Prætiøsa, med
 Forsikring af de angivne Værdier.

Deltagelsen i Udvækslingen af Bæster med Værdiangi-
 velse indskrænkes til dem af de kontraherende Lande, hvis
 Postbestyrelser ere blevne enige om at indføre denne Udvæks-
 ling i deres indbyrdes Forbindelser.

2. — Maksimalvægten for *W*esterne er fastsat til 1 24. Febr. Kilogram pr. Forsendelse.

3. — Hvert enkelt Postvæsen har Ret til for sit Vedkommende for *Værdiangivelsen* at fastsætte et Maksimum, som i intet Tilfælde maa være under 10,000 Francs pr. Forsendelse, og man er kommen overens om, at de forskellige Postbestyrelser, som deltage i Befordringen, ikke ere bundne ud over det Maksimum, som de hver for sig have fastsat.

4. — Paa Breve og *W*ester med *Værdiangivelse* kan der tages Postoprævning indtil et Beløb af 500 Francs efter de i *Hovedkonventionens* Artikel 7 nærmere fastsatte Regler.

Artikel 2.

1. — Ret til Transit er hjemlet over ethvert af de tiltrædende Landes Omraade, og Omfanget af det Ansvar, der paahviler de i denne Befordring deltagende Postvæsenes, findes fastsat i nedenstaaende Artikel 11.

Det samme gælder om den *Søbefordring*, der udføres eller garanteres af Postvæsenet i de tiltrædende Lande, saafremt vedkommende Postvæsen er i Stand til at overtage Ansvaret for *Værdisager* om Bord paa de *Paket-* eller andre Skibe, som det benytter.

2. — Naar ikke anden Overenskomst er truffen imellem *Afgangs-* og *Bestemmelses-Postvæsenet*, sker Befordringen af Forsendelser med angiven *Værdi*, der udveksles mellem *Alle-Nabolande*, stykkevis og ad de *Router*, der benyttes til Befordring af almindelige Brevforsendelser.

3. — Med Hensyn til Udvekslingen af Breve og *W*ester med angiven *Værdi* imellem to Lande, der til deres ordinære indbyrdes Postforbindelse benytte et eller flere, i nærværende Overenskomst ikke deltagende Lande som *Mellemlid* eller *Søbefordringsmidler*, for hvilke der ikke er fastsat nogen

24. Febr. Erstatningspligt, kan der imellem Postbestyrelserne i Affendelses- og Bestemmelseslandet aftales særlige Foranstaltninger, saasom Anvendelse af længere Ruter, Befordring i lukkede Postkætte osv.

Artikel 3.

1. — De i Hovedkonventionens Artikel 4 omhandlede Transitomkostninger erlægges af Postvæsenet i Affendelseslandet til de Postvæsen, som deltage i aaben eller lukket Transitbefordring af Breve med angiven Værdi.

2. — For Brev med angiven Værdi erlægges af Postvæsenet i Affendelseslandet en Porto af 50 Centimer pr. Forsendelse til Postbestyrelsen i Bestemmelseslandet og eventuelt til enhver af de Bestyrelser, som deltage i Landtransiten. Desuden har Postvæsenet i Affendelseslandet eventuelt at erlægge en Porto af 1 Franc til enhver af de Bestyrelser, som deltage i Søtransiten.

3. — Uafhængigt af disse Omkostninger og Portobeløb erlægger Postbestyrelsen i Affendelseslandet til Postbestyrelsen i Bestemmelseslandet og eventuelt til enhver af de Bestyrelser, som deltage i Landtransiten med overtagen Erstatningspligt, et Forsikringsgebyr af 5 Centimer for hvert angivet Beløb af 300 Francs eller Del deraf.

4. — Endvidere erlægges der, saafremt der er Søbefordring, med den samme overtagne Erstatningspligt, af Postbestyrelsen i Affendelseslandet til ethvert af de i denne Befordring deltagende Postvæsen et Søforsikringsgebyr af 10 Centimer for hvert angivet Beløb af 300 Francs eller Del deraf.

Artikel 4.

1. — Portoen for Breve og Brev med angiven Værdi skal erlægges forud og bestaar:

1) for Brevene, af den Porto og det Gebyr, der ere 24 Febr. fastsatte for et anbefalet Brev af samme Vægt og til samme Bestemmelsessted, hvilke Porto- og Gebyrbeløb udelte tilfalde det affsendende Postvæsen; for *Æsternerne*, af en Porto af 50 Centimer for hvert Land, der deltager i Landtransiten, og eventuelt en Porto af 1 Franc for hvert Land, der deltager i *Søtransiten*;

2) for Brevene og *Æsternerne*, af et Forsikringsgebyr, der beregnes for hvert angivet Beløb af 300 Francs eller Del deraf, med 10 Centimer for *Nabolande* eller *Lande*, som staa i direkte *Søpostforbindelse* med hinanden, og med 25 Centimer for andre *Lande*, i begge Tilfælde eventuelt med Tillæg af det i sidste Stykke af ovenstaaende Artikel 3 omhandlede *Søforsikringsgebyr*.

Som *Overgangsforanstaltning* er der imidlertid tilstaaet enhver af de kontraherende Parter Ret til, af Hensyn til dens *Mønt-* eller andre Forhold, at opkræve et andet Gebyr end det oven for angivne, dog saaledes, at dette Gebyr ikke maa overstige $\frac{1}{2}$ pCt. af det angivne Beløb.

2. — Afsenderen af en Forsendelse med angiven *Værdi* erholder ved Indleveringen uden Betaling et summarist Postbevis for sin Forsendelse

3. — Man er udtrykkelig kommen overens om, at Breve og *Æster* med angiven *Værdi*, med Undtagelse af det i nedenstaaende Artikel 9 Paragraf 2 omtalte Tilfælde af *Æstersendelse*, ikke kunne belastes med nogen anden Postafgift for Modtageren end eventuelt for Aflevering paa dennes *Bopæl*.

Artikel 5.

Breve med angiven *Værdi*, der udveksles imellem Postbestyrrelserne indbyrdes, befordres uden Erlæggelse af Porto

24. Febr. eller Forsikringsgebyr i Overensstemmelse med den i Hovedkonventionens Artikel 11 Paragraf 2 givne Bestemmelse.

Artikel 6.

1. — Afsenderen af en Forsendelse med angiven Værdi kan paa de i Hovedkonventionens Artikel 6 for anbefalede Forsendelsers Vedkommende fastsætte Betingelser erholde udleveret et Bevis for Forsendelsens Aflevering til Adressaten.

2. — Gebyret for Modtagelsesbeviserne tilfalder udelst Postvæsenet i Afsendelseslandet.

Artikel 7.

1. — Paa de Betingelser og med de Forbehold, som for almindelige og anbefalede Brevforsendelsers Vedkommende ere fastsatte ved Hovedkonventionens Artikel 9, kan Afsenderen af en Forsendelse med angiven Værdi, saa længe som Forsendelsens Udlevering til Adressaten endnu ikke har fundet Sted, tage den tilbage eller foretage Forandringer i dens Adressering for at affende den paany enten til et Sted i det oprindelige Bestemmelsesland eller til hvilket som helst af de kontraherende Lande. Denne Ret er, hvad Forandringer i Adresseringer angaar, indskrænket til Forsendelser, hvis Værdiangivelse ikke overstiger 500 Francs.

2. — Paa de Betingelser og med de Forbehold, som ere fastsatte ved bemeldte Konventions Artikel 13, kan Afsenderen fremdeles forlange Forsendelsen afleveret paa vedkommendes Bopæl af et særligt Bud umiddelbart efter Ankomsten.

Der er dog forbeholdt Postvæsenet paa Bestemmelsesstedet Ret til, naar saadant stemmer med dets egne indre Anordninger, i Stedet for selve Forsendelsen at lade en Anmeldelse om dens Ankomst aflevere pr. Ekspres.

Artikel 8.

1. — Enhver svigagtig Angivelse af en højere Værdi

end den, der virkelig er indlagt i et Brev eller i en Æfte, 24. Febr. er forbudt.

3 Tilfælde af saadan svigagtig Angivelse mister Affenderen al Ret til Erstatning, ganske affet fra den retslige Forsøgning, som Affendelseslandets Lovgivning maatte hjemle.

2. — Det er ligeledes forbudt i Æfter med angiven Værdi at indlægge Breve eller Meddelelser, som kunne tjene i Stedet for Brevveksling, gangbar Mønt, Banknoter eller hvilke som helst Værdipapirer paa Hænder, Obligationer og Genstande, som henhøre til kategorien Forretningspapirer.

Genstande, som rammes af dette Forbud, ere udefukkede fra Befordring.

Artikel 9.

1 — Naar et Brev eller en Æfte med angiven Værdi paa Grund af Adressatens Bopælsforandring eftersendes indenfor Bestemmelseslandet, belastes Forsendelsen ikke med nogen Tillægsporto.

2. — Finder der Eftersendelse Sted til et andet af de kontraherende Lande end Bestemmelseslandet, blive de i Paragrafferne 3 og 4 i nærværende Overenskomsts Artikel 3 fastsatte Forsikringsgebyrer i Anledning af Eftersendelsen opkrævede hos Adressaten til Fordel for ethvert af de i den nye Befordring deltagende Postvæsenes. For Æfter med angiven Værdi opkræves desuden den i ovenstaaende Artikel 3, Paragraf 2, fastsatte Porto.

3. — For Eftersendelse paa Grund af Fejlspejering, eller fordi en Forsendelse ikke har kunnet anbringes, opkræves ingen yderligere Postpenge af de korresponderende.

Artikel 10.

1. — Med Hensyn til alt, hvad der, for Udsørfelens Vedkommende, angaar Godtgørelsen af Stemplingsudgifter og, for Indsørfelens Vedkommende, Prøvestemplingen og Sold-

24. Febr. behandlingen, ere Væster med angiven Værdi underkastede Affendelses- eller Bestemmelseslandets Lovgivning.

2. — De Gebyrer til Statskassen og de Proberingsudgifter, som skulle erlægges ved Indførselen, opkræves hos Adressaterne ved Ombeligen. Dersom en Væste med angiven Værdi paa Grund af, at Modtageren har skiftet Opholdssted, at Forsendelsen er bleven nægtet Modtagelse, eller af hvilken som helst anden Grund bliver omspederet til et andet Land, som deltager i Udvekslingen, eller tilbagesendt til Affendelseslandet, blive saadanne af de heromhandlede Udgifter, der ikke kunne godtgøres ved den nye Udførsel, overførte fra Postvæsen til Postvæsen for at afkræves Adressaten eller Afsenderen.

Artikel 11.

1. — Naar et Brev eller en Væste med angiven Værdi er gaaet tabt eller bleven røvet eller bestadiget, og dette ikke skyldes uafvendelige Naturbegivenheder eller deslige (vis major), har Affenderen eller paa dennes Begæring Adressaten Ret til en Skadeserstatning svarende til det virkelige Beløb af det, som er gaaet tabt eller er blevet røvet eller bestadiget, medmindre Skaden er forarsaget ved Fejl eller Forsømmelighed fra Affenderens Side eller er en Følge af Genstandens Bestaffenhed, dog at Skadeserstatningen i intet Tilfælde kan overstige den angivne Værdi.

De Lande, som ere villige til at overtage den Risiko, der kan blive en Følge af vis major, ere berettigede til i den Anledning at opkræve en Tillægsporto, der dog ikke maa overstige det i nærværende Overenskomsts Artikel 4, § 1 sidste Stykke, fastsatte Maksimum

3 — Forpligtelsen til at udbetale Skadeserstatningen paahviler den Bestyrelse, hvorunder det affendende Posthus hører. Der er forbeholdt denne Bestyrelse Regres imod den ansvarhavende Bestyrelse, det vil sige imod den Bestyrelse,

paa hvis Omraade eller i hvis Posttjeneste Tabet eller Nø- 24. Febr. veriet har fundet Sted.

Saafrømt det ansvarhavende Postvæsen skulde have til- meldt det affsendende Postvæsen, at Betalingen ikke maa effek- tueres, vil det have at godtgøre sidstnævnte Postvæsen de Udgifter, der maatte være blevne en Følge af Ikke-Betalingen.

4. — Indtil det modsatte bliver bevist, hviler Ansvarøet paa det Postvæsen, som, efter at have modtaget Forsendelsen uden Bemærkning, hverken kan godtgøre dens Aflevering til Adressaten eller eventuelt dens rigtige Afgivelse til det næste Postvæsen.

5. — Skadeserstatningens Udredelse ved det affsendende Postvæsen skal finde Sted snarest muligt og senest inden et Aar at regne fra den Dag, da Reklamationen derom er sket. Det ansvarhavende Postvæsen er pligtigt til uophødelig ved Befæl eller Postanvisning at godtgøre det affsendende Post- væsen det af samme udredede Erstatningsbeløb.

6. — Man er kommen overens om, at Reklamation kun tilstedes i Løbet af et Aar at regne fra det med Ind- holdsangivelse forshnede Brevs Indlevering til Postvæsenet; naar denne Tidsfrist er udløben, har Reklamanten ikke Ret til nogen Skadeserstatning.

7. — Alle Ejermændens Rettigheder overføres paa den Postbestyrrelse, for hvis Regning Udbetaling af Erstatning har fundet Sted for angivne Værdier, der ikke ere indgaaede til Bestemmelsesstedet.

8. — Derksom Tabet, Nøveriet eller Bestadigelsen har fundet Sted under Befordringen imellem to Nabolandes Ud- vekslingskontorer, uden at det er muligt at paavise, paa hvilket af de to Omraader det er sket, fordeles Skadeserstatningen ligelig imellem begge de paagældende Bestyrrelser.

Det samme gælder i Tilfælde af Udbesløg i Luftede Poster, saafremt Tabet, Nøveriet eller Bestadigelsen har fundet

24. Febr. Sted paa et mellemliggende, ikke ansvarligt Postvæsens Omraade eller i dets Posttjeneste.

9. — Postbestyrelsernes Ansvar med Hensyn til de i Forsendelser indeholdte angivne Værdier ophører, saa snart de rette vedkommende have twitteret for Forsendelserne.

Artikel 12.

1. — Der er forbeholdt hvert Land Ret til paa Forsendelser med angiven Værdi til eller fra andre Lande at bringe sine egne Love eller de i Landet gældende Anordninger til Anvendelse, for saa vidt nærværende Overenskomst ikke strider dertilmod.

2. — Bestemmelserne i nærværende Overenskomst medføre ingen Indskrænkning i de kontraherende Parters Ret til at vedligeholde eller afslutte særlige Overenskomster samt vedligeholde og oprette snevrere Foreninger med det Formaal yderligere at udbille Besørgelsen af Breve og Bøger med angiven Værdi.

Artikel 13.

Enhver af de kontraherende Bestyrelser kan i Tilfælde af overordentlige Omstændigheder af den Bestaffenhed, at en saadan Foranstaltning derved berettiges, midlertidig stanse Besørgelsen af Forsendelser med angiven Værdi, saavel hvad Afsendelsen som Modtagelsen angaar, og enten helt eller delvis, imod at der uopholdelig, i fornødent Fald pr. Telegram, gives den eller de vedkommende Bestyrelser Underretning derom.

Artikel 14.

Der er aabnet de Lande i Foreningen, som ikke have deltaget i nærværende Overenskomst, Adgang til at tiltræde den paa Begæring og paa den Maade, der med Hensyn til

Tiltrædelse til Verdenspostforeningen er foreskrevet i Hovedkonventionens Artikel 24.

Artikel 15.

Postbestyrrelserne i de kontraherende Lande bestemme Formen for Breve og Bøger med angiven Værdi samt disses Forjendelsesmaade og fastsætte alle de andre detaljerede eller reglementariske Forholdsregler, der maatte være nødvendige for at sikre Udførelsen af nærværende Overenskomst.

Artikel 16.

1. — I Mellemtiden mellem de i Hovedkonventionens Artikel 25 omhandlede Samlinger har enhver Postbestyrelse i et af de kontraherende Lande Ret til gennem det internationale Bureau at tilstille de øvrige deltagende Bestyrelser Forslag vedrørende Besørgelsen af Breve og Bøger med angiven Værdi.

2. — Ethvert Forslag er underkastet den i Hovedkonventionens Artikel 26 § 2 fastsatte Fremgangsmaade.

3. — For at Forslagene skulle blive gyldige, maa de opnaa:

- 1) Enstemmighed, saafremt der er Spørgsmaal om Tilføjselsen af nye Artikler eller om Forandring af Bestemmelserne i nærværende Artikel og i Artiklerne 1, 2, 3, 4, 5, 7, 11 og 16;
- 2) to Tredjedele af Stemmerne, saafremt der er Spørgsmaal om Forandring af andre af nærværende Overenskomsts Bestemmelser end dem i Artiklerne 1, 2, 3, 4, 5, 7, 11 og 16;
- 3) simpel absolut Stemmeslæthed, saafremt der er Spørgsmaal om Fortolkning af Bestemmelserne i nærværende Overenskomst, med Undtagelse af det i Hovedkonventionens Artikel 23 omtalte Tilfælde af Meningsulighed.

24. Febr. 4. — De vedtagne Beslutninger stadfæstes i de to første Tilfælde ved en diplomatisk Erklæring og i det tredje Tilfælde ved en administrativ Meddelelse paa den i Hovedkonventionens Artikel 26 angivne Maade

5. — Ingen Forandring eller Beslutning bliver gyldig før mindst to Maaneder, efter at der er udgaaet Meddelelse om den.

Artikel 17.

1. — Nærværende Overenskomst skal træde i Kraft den 1ste Juli 1892 og skal have samme Varighed som Hovedkonventionen, uden at den Ret, der er forbeholdt ethvert Land til at fratræde Overenskomsten, naar Anmeldelse derom er sket et Aar forud fra dens Regering til Regeringen i Forbundsstaten Svejts, derved præjudiceres.

2. — Fra den Dag at regne, da nærværende Overenskomst træder i Kraft, ophæves alle de Bestemmelser, hvorom de forskellige kontraherende Lande eller deres Postbestyrelser tidligere ere blevne enige, for saa vidt som de ikke stemme med, hvad der er fastsat i nærværende Overenskomst, og uden at Bestemmelserne i ovenstaaende Artikel 12 derved præjudiceres.

3. Nærværende Overenskomst skal ratificeres, saa snart ske kan. Ratifikationsdokumenterne skulle udveksles i Wien.

Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede for de ovenfor anførte Lande underskrevet nærværende Overenskomst i Wien, den fjerde Juli Atten Hundrede og En og Halvfemsindstyve.

Hvilket, efter at Ratifikationerne under 1ste December f. A. ere blevne udvekslede i Wien, herved bringes til almindelig Kundskab.

24. Febr. **Bekendtgørelse om Stadfæstelse af den paa Post-Nr. 19. kongressen i Wien den 4de Juli 1891 vedtagne Over-**

enkomst om Udbæksling af Postanvisninger. (Snden= 24. Febr. rigsministeriet).

Under 16. November f. A. har det behaget Hans Maje-
stæt Kongen allernaadigst at stadfæste følgende af en Del af
de paa Postkongressen i Wien repræsenterede Staters befuld-
mægtigede den 4de Juli 1891 vedtagne Ooverenskomst om
Udbæksling af Postanvisninger:

Ooverenskomst om Udbæksling af Postanvisninger, affluttet imellem

Dyffland, Den Argentinske Republik, Østerrig-Ungarn, Bel-
gien, Brasilien, Bulgarien, Chili, Republiken Costa-Rica,
Danmark og de Danske Kolonier, Øgypten, Frankrig og de
Franske Kolonier, Italien, Japan, Republiken Liberia, Luxem-
burg, Norge, Nederlandene og de Nederlandste Kolonier,
Portugal og de Portugisiste Kolonier, Rumænien, Salvador,
Kongeriget Siam, Sverige, Svejts, Tunis,
Tyrkiet og Uruguay.

I Henhold til Hovedkonventionens Artikel 19 have under-
tegnede befuldmægtigede for de ovenfor nævnte Lande under
Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Ooverenskomst:

Artikel 1.

Udbækslingen af Pengesforsendelser gennem Postvæsenet
og ved Hjælp af Anvisninger imellem de kontraherende
Landene, hvis Postbestyrelser blive enige om at oprette en saa-
dan Udbæksling, ordnes ved Bestemmelserne i nærværende
Ooverenskomst.

Artikel 2

1. — Som almindelig Regel gælder, at Anvisningernes
Beløb skal indbetales af Afsenderne og udbetales til Adres-
saterne i rede Penge; men enhver Bestyrelse har Ret til i

24. Febr. saa Henseende at modtage og selv at anvende alle i Landet lovlig gældende Papirpenge, imod eventuel at tage Kursforskellen i Beregning.

2. — Ingen Anvisning maa lyde paa et større Beløb end 500 effektive Francs eller et dertil svarende Beløb i hvert Lands egen Mønt.

3. — I Mangel af anden Overenskomst imellem de paagældende Postbestyrelser bliver Beløbet af enhver Anvisning angiven i det Lands Mønt, hvor Udbetalingen skal finde Sted. I den Anledning fastsætter Postbestyrelsen i Affendelseslandet selv Omsætningsforholdet mellem sin egen og Bestemmelseslandets Mønt.

Nævnte Postbestyrelse fastsætter ligeledes om fornødent Indbetalingskursen, naar Affendelses- og Bestemmelseslandet have samme Møntenhed.

4. — Der er forbeholdt ethvert af de kontraherende Lande Ret til paa sit Omraade at erklære Ejendomsretten til Postanvisninger fra et andet af disse Lande for transportabel ved Endossement.

Artikel 3.

1. — Den almindelige Porto, som skal erlægges af Afsenderen for enhver i Henhold til den foregaaende Artikel befordret Pengesendelse, fastsættes i Metalværdi til 25 Centimer for hver 25 Francs eller Del deraf eller til det dertil svarende Beløb i de kontraherende Landes respektive Mønt med Tilladelse til i fornødent Fald at afrunde Brøkerne

Fritagne for al Porto ere Tjenesteanvisninger, som i Postanliggender udveksles mellem Postbestyrelserne.

2. — Den Postbestyrelse, som har udstedt Postanvisninger, tilgodefriver den Bestyrelse, som har udbetalt dem, $\frac{1}{2}$ pCt. af Totalbeløbet af de udbetalte Anvisninger, Tjenesteanvisningerne dog herfra undtagne.

3. Postanvisningerne saavel som de for disse Anvis-

ninger udstedte Kvitteringer og de til Afsenderne udleverede 24. Febr. Postbeviser kunne ikke belastes med nogen som helst Afgift eller Porto for vedkommende Afsendere eller Adressater udover den i Henhold til nærværende Artikels Paragraf 1 oppebaarne Porto, alene med Undtagelse af eventuelt Om- delingsgebyr.

4. — Afsenderen af en Postanvisning kan faa udleveret en Tilstaaelse for Anvisningens Udbetaling, naar han forud erlægger et, udeslukkende Postvæsenet i Afsendelseslandet tilfaldende, fast Gebyr af samme Størrelse som det, der i dette Land oppebæres for Modtagelsesbeviser for anbefalede Brevforsendelser.

5. — Paa de Betingelser og med de Forbehold, som i Hovedkonventionens Artikel 9 ere fastsatte for almindelige Brevforsendelses Vedkommende, kan Afsenderen af en Postanvisning forlange den tilbage eller lade Forandringer foretage i dens Adressering, saa længe som Anvisningens Udlevering til Adressaten endnu ikke har fundet Sted.

6. — Ligeledes kan Afsenderen paa de i bemeldte Konventions Artikel 13 fastsatte Betingelser forlange Beløbene afleverede paa vedkommendes Bopæl af et særligt Bud umiddelbart efter Anvisningernes Ankomst.

7. — Der er dog forbeholdt Postvæsenet paa Bestemmelsesstedet Ret til, naar saadant maatte være stemmende med dets indre reglementariske Bestemmelser, i Stedet for Beløbene at lade en Anmeldelse om Anvisningens Ankomst eller selve Anvisningen besørge pr. Ekspres.

Artikel 4.

1. — Postanvisninger kunne udveksles ved Telegrafen i Forbindelserne mellem de Lande, som ere forbundne med hinanden ved en Statstelegraf, eller som indvilge i hertil at benytte private Telegrafer; de benævnes i saa Fald Telegram-Postanvisninger.

24. Febr. 2. — Telegram-Postanvisninger kunne ligesom almindelige Telegrammer og paa samme Betingelser som disse gøres til Genstand for Behandling som Itetelegrammer, for Forudbetaling af Svar, for Kollationering, for Modtagelsesbevis, for Befordring pr. Post eller Ekspresbesørgelse. Der kan endvidere ved disse Anvisninger forlanges udfærdiget Meddelelse om deres Udbetaling, til Forsendelse og Udlevering pr. Post.

3. — Affenderen af en Telegram-Postanvisning har at betale:

- a) Den almindelige Porto for Postanvisninger og, saafremt der er forlangt Underretning om stedfunden Udbetaling, det faste Gebyr herfor;
- b) Taksten for Telegrammet.

4. — Telegram-Postanvisninger belastes ikke med andre Omkostninger end de, som ere foreskrevne i nærværende Artikel, eller som kunne oppebæres i Henhold til de internationale Telegraf-Reglementer.

Artikel 5.

Paa Grund af Adressatens Bopælsforandring kunne almindelige Postanvisninger omspederes fra et af de i Overenskomsten deltagende Lande til et andet af disse Lande. Naar det nye Bestemmelsesland har et andet Møntsystem end det oprindelige Bestemmelsesland, udføres Anvisningsbeløbets Reduktion til det førstnævnte Lands Mønt af det omspederende Postkontor efter det Reduktionsforhold, der er vedtaget for Anvisninger til dette Land fra det oprindelige Bestemmelsesland. Der opkræves ingen Tillægsporto for Omspeditionen, men det nye Bestemmelsesland oppebærer i hvert Fald den Portoandel, som vilde være tilfalden det, hvis Anvisningen oprindeligt havde været adresseret til det, selv i det Tilfælde, at den faktisk erlagte Porto, som Følge af en særlig Overenskomst imellem Affendelseslandet og det oprindelige Be-

stemmelsesland, skulde være lavere end den i nærværende 24. Febr. Overenskomst Artikel 3 fastsatte.

Artikel 6.

1. — Postbestyrrelserne i de kontraherende Lande affatte til de i nede nævnte Reglement fastsatte Lider Afregninger, i hvilke alle de af den paagældende Bestyrrelses Kontorer udbetalte Beløb optages; og disse Afregninger blive da, saafremt ingen anden Overenskomst er truffen, efter at være blevne undersøgte og vedtagne, salberede til den i bemeldte Reglement fastsatte Tid i det tilgodehavende Lands Mønt i Guld af den Bestyrrelse, som findes i Gæld til en anden.

2. — I dette Djemed bliver, naar Anvisningerne ere blevne udbetalte i forskellig Mønt, det laveste Tilgodehavende omsat i samme Mønt som det højeste Tilgodehavende, og sker denne Omsætning efter Gennemsnits-Beksekkursen i det betalingspligtige Lands Hovedstad i den Periode, Afregningen angaar.

3 — I Tilfælde af, at en Afregning ikke bliver salderet inden den vedtagne Frist, er Saldoens Beløb rentebærende fra den Dag at regne, da den nævnte Frist udløber, og indtil den Dag, Betalingen finder Sted. Disse Renter beregnes med 5 pCt. aarlig og debiteres den Postbestyrrelse, der resterer med Betalingen, i næste Afregning.

Artikel 7.

1. For de i Postanvisninger omsatte Beløb indestaas ligeoverfor Afsenderne indtil det Øjeblik, hvor de rigtig ere blevne udbetalte til Adressaterne eller dem, som disse have befuldmægtiget i deres Sted.

2. — De Beløb, som hver Postbestyrrelse har inkasseret imod Postanvisninger, hvis Paalydende ikke er blevet forlangt udbetalt af rette vedkommende inden Udløbet af den ved Afsendelseslandets Love og Anordninger fastsatte Tid, tilfalde definitivt den Postbestyrrelse, som har udstedt Anvisningerne.

24. Febr.

Artikel 8.

Bestemmelserne i nærværende Overenskomst indskrænke ikke de kontraherende Parters Ret til at vedligeholde eller afslutte særlige Overenskomster samt til at vedligeholde og oprette snævrere Foreninger til Forbedring af den internationale Postanvisningsforbindelse.

Artikel 9.

Enhver Postbestyrelse kan i Tilfælde af overordentlige Omstændigheder af den Bestyrelse, at en saadan Foranstaltning derved berettiges, midlertidig stanse Udvækslingen af internationale Anvisninger, enten helt eller delvis, imod at der uophødelig, i fornødent Fald pr. Telegram, gives den eller de vedkommende Bestyrelser Underretning derom.

Artikel 10.

Der er aabnet de Foreningslande, som ikke have deltaget i nærværende Overenskomst, Afgang til paa Begæring at tiltræde den paa den i Hovedkonventionens Artikel 24 med Hensyn til Indtrædelse i Verdenspostforeningen foreskrevne Maade.

Artikel 11.

Postbestyrelserne i de kontraherende Lande bestemme enhver for sit Vedkommende, hvilke Kontorer der skal udlevere og betale de Anvisninger, som udfærdiges i Genhold til de foregaaende Artikler. De bestemme Anvisningernes Form og Forsendelsesmaade, Formen for de i Artikel 6 omhandlede Afregninger samt enhver anden detailleret eller reglementarisk Forholdsregel, der maatte være nødvendig til Udførelsen af nærværende Overenskomst.

Artikel 12.

1. — I Mellemtiden imellem de i Hovedkonventionens

Artikel 25 omhandlede Samlinger har enhver Postbestyrelse 24. Febr. i et af de kontraherende Lande Ret til igennem det internationale Bureau at tilstille de øvrige deltagende Bestyrelser Forslag vedrørende Postanvisnings-Udbekslingen.

2. — Ethvert Forslag er underkastet den i Hovedkonventionens Artikel 26, § 2, fastsatte Fremgangsmaade.

3. — For at Forslagene skulle blive gyldige, maa de opnaa:

- 1) Enstemmighed, saafremt der er Spørgsmaal om Tilføjelsen af nye Artikler eller om Forandring af Bestemmelserne i nærværende Artikel og i Artiklerne 1, 2, 3, 4, 6 og 13 i nærværende Overenskomst;
- 2) to Tredjedele af Stemmerne, saafremt der er Spørgsmaal om Forandring af andre Bestemmelser end dem i de ovennævnte Artikler;
- 3) simpel absolut Stemmemajoritet, saafremt der er Spørgsmaal om Fortolkning af Bestemmelserne i nærværende Overenskomst, med Undtagelse af det i Hovedkonventionens Artikel 23 nævnte Tilfælde af Meningsulighed.

4. — De vedtagne Beslutninger stadfæstes i de to første Tilfælde ved en diplomatisk Erklæring og i det tredje Tilfælde ved en administrativ Meddelelse paa den i Hovedkonventionens Artikel 26 angivne Maade.

5. — Ingen Forandring eller Beslutning bliver gyldig, før mindst to Aaaneder efter at der er udgaaet Meddelelse om den.

Artikel 13.

1 — Nærværende Overenskomst skal træde i Kraft den 1. Juli 1892.

2. — Den skal have samme Varighed som Hovedkonventionen, uden at den ethvert Land forbeholdte Ret til at fratrage Overenskomsten, naar Anmeldelse derom er flet et

24. Febr. **Var forud fra dens Regering til Regeringen i Forbundsstaten Svejts, derved præjudiceres.**

3. — Fra den Dag at regne, da nærværende Overenskomst træder i Kraft, ophæves alle imellem de kontraherende Parters Regeringer eller Postbestyrelser vedtagne Bestemmelser, for saa vidt som disse ikke stemme med, hvad der er fastsat i nærværende Overenskomst, alt uden at de ved Artikel 8 forbeholdte Rettigheder derved præjudiceres.

4. — Nærværende Overenskomst skal ratificeres saa snart ske kan. Ratifikationsdokumenterne skulle udveksles i Wien.

Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede for de ovenfor anførte Lande underskrevet nærværende Overenskomst i Wien, den fjerde Juli Atten Hundrede og En og Halvfemsindstyve.

Hvilket, efterat Ratifikationerne under 1. December f. A. ere blevne udvekslede i Wien, herved bringes til almindelig Kundskab.

24. Febr. **Bekendtgørelse om Stadfæstelse af den paa Post-Nr. 20. kongressen i Wien den 4. Juli 1891 vedtagne Konvention angaaende Udveksling af Postpaffer. (Indenrigsministeriet).**

Under 16. November f. A. har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at stadfæste følgende af en Del af de paa Postkongressen i Wien repræsenterede Staters befuldmægtigede den 4. Juli 1891 vedtagne Konvention angaaende Udveksling af Postpaffer:

**Konvention angaaende Udveksling af Postpaffer,
affluttet imellem**

Tyskland, Den Argentinske Republik, Østrig-Ungarn, Belgien, Brasilien, Chili, Republiken Columbia, Republiken Costa Rica, Danmark og de Danske Kolonier, Egypten, Spanien, Frankrig og de Franske Kolonier, Grækenland, Italien, Republiken

Liberia, Luxemburg, Montenegro, Norge, Paraguay, Neder- 24. Febr.
landene og de Nederlandske Kolonier, Portugal og de Portu-
gisiske Kolonier, Rumænien, Salvador, Serbien, Kongeriget
Siam, Sverige, Svejts, Tunis, Tyrkiet, Uruguay samt de
Forenede Stater i Venezuela.

Undertegnede, befuldmægtigede for Regeringerne i de
ovenfor nævnte Lande, have i Medfør af Hovedkonventionens
Artikel 19 under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende
Konvention:

Artikel 1.

1. — Under Navn af Postpakker kan der fra et af oven-
nævnte Lande til et andet af disse Lande forsendes Pakker
med eller uden angiven Værdi indtil en Vægt af 5 Kilogram.
Paa disse Pakker kan der tages Postopkrævning.

Det staar dog undtagelsesvis ethvert Land frit for:

- a. at fastsætte 3 Kilogram som Vægtgrænsen for de
Pakker, det modtager til Postbesørgelse;
- b. ikke at paatage sig Befordringen af Pakker med an-
given Værdi, af Pakker, hvorpaa der hviler Postopkrævning,
eller af voluminøse Pakker.

Ethvert Land fastsætter for sit Vedkommende Maksimums-
beløbet for Værdiangivelsen og for Postopkrævningen, hvilket
dog i intet Tilfælde kan være lavere end 500 Francs.

Have to eller flere Lande antaget forskellige Maksimal-
beløb, er det den laveste Grænse, der maa lægges til Grund
i deres indbyrdes Forhold.

2. — Ekspeditionsreglementet foreskriver de øvrige Be-
tingelser, under hvilke Pakkerne kunne modtages til Forjen-
delse, og bestemmer navnlig, hvilke Pakker der skal betragtes
som voluminøse.

Artikel 2.

1. — Ret til Transit er hjemlet over ethvert af de tiltræ-
dende Landes Omraade, og Omfanget af det Ansvær, der paahviler

24. Febr. de i Befordringen deltagende Postvæsener, findes fastsat i nedenstaaende Artikel 13.

2. — Naar ikke anden Overenskomst er truffen mellem de paagældende Postvæsener, ster Forjendelsen af Postpakter, der udveksles mellem Ikke-Nabolande, stykkevis.

Artikel 3.

1. — Postbestyrelsen i Affendelseslandet erlægger til enhver af de Bestyrelser, der deltage i Landtransiten, en Afgift af 50 Centimer for hver Pakke.

2. — Endvidere erlægger Postbestyrelsen i Affendelseslandet, hvis der er een eller flere Søbefordringer, til ethvert Postvæsen, der deltager i Søbefordringen, en Afgift, der for hver Pakke er fastsat saaledes:

25 Centimer for Søbefordring paa en Strækning af indtil 500 Sømil.

50 Centimer for Søbefordring paa en Strækning af over 500 Sømil indtil 1000 Sømil.

1 Franc for Søbefordring paa en Strækning af over 1000 Sømil indtil 3000 Sømil.

2 Francs for Søbefordring paa en Strækning af over 3000 Sømil indtil 6000 Sømil.

3 Francs for Søbefordring paa en Strækning af over 6000 Sømil.

Disse Strækninger beregnes eventuelt efter Middelfaststanden mellem de to korresponderende Landes respektive Havne.

3. — Tre Pakkerne voluminøse, forhøjes de i de foregaaende Paragraffer 1 og 2 fastsatte Godtgørelsesbelsøb med 50 pCt.

4. — Foruden disse Transitafgifter har Affendelseslandets Postbestyrelse i Forsikringsgebyr for Pakker med angiven Værdi til enhver af de Postbestyrelser, som deltage i Land- eller Søtransitten med overtagen Erstatningspligt, at erlægge

en forholdsvis Afgift lig den, som erlægges for Breve med angiven Værdi.

Artikel 4.

Postpakterne skulle forud frigøres.

Artikel 5.

1. — Portoet for Postpakter sammensættes af en Afgift, der for hver Pakke udgør saa mange Gange 50 Centimer eller det tilsvarende Beløb i hvert Lands Mønt, som der er Postvæsenet, der deltagte i Landbefordringen, med eventuelt Tillæg af den i foranstaaende Artikel 3 § 2 ommeldte Søbefordringsgodtgørelse og af de i nedenstaaende Paragraffer omtalte Portobeløb og Gebyrer. De i hvert Lands Mønt til ovenstaaende Satser svarende Beløb fastsættes ved Ekspeditionsreglementet.

2. — For voluminøse Pakker opkræves en Tillægsporto af 50 pCt., som eventuelt afrundes til et med 5 Centimer deleligt Tal.

3. — For Pakker med angiven Værdi opkræves et Forskringsgebyr lig det, som opkræves for Breve med angiven Værdi.

4. — Affendere af Pakker med Postopkrævning erlægge en særlig Porto, der ikke kan overskride 20 Centimer for hvert fuldt Beløb af 20 Francs af Postopkrævningens Paa-lydende.

Postvæsenet i Affendelseslandet godtgør Postvæsenet i Bestemmelseslandet $\frac{1}{2}$ pCt. af Beløbet af enhver Postopkrævning, saaledes at Brøkdele af $\frac{1}{2}$ Tiendedel (5 Centimer) regnes for fulde halve Tiendedele. Den Postvæsenet i Bestemmelseslandet tilkommende Andel maa aldrig være under 10 Centimer pr. Postopkrævning.

5. — Som Overgangsforanstaltning er der hjemlet ethvert af de kontraherende Lande Ret til at opkræve en Til-

24. Febr. Lægspporto af 25 Centimer pr. Pakke for de fra dets Posthuse afgaaende eller til disse ankommende Postpakker.

Denne Tillægspporto kan undtagelsesvis forhøjes til et Maksimum af 75 Centimer for den Argentinske Republik, Brasilien, Chili, Columbia, de Nederlandske Kolonier, Paraguay, Persien, Salvador, Siam, Sverige, det asiatiske Tyrki, Uruguay og Venezuela.

6. — For Befordringen mellem Frankrig paa den ene Side og Algier samt Korsika paa den anden Side opkræves ligeledes en Tillægspporto af 25 Centimer pr. Pakke.

7. — Mod Forudbetalingen af et fast Gebyr af i det højeste 25 Centimer kan Affenderen af en Postpakke faa udleveret et Bevis for Forsendelsens Modtagelse af Adressaten. Dette Gebyr tilfalder helt Affendelseslandets Postvæsen.

Artikel 6.

For enhver Pakke betaler Affendelseslandets Postvæsen følgende Godtgørelsesbeløb:

a. Til Bestemmelseslandets Postbestyrelse 50 Centimer foruden eventuelt: de i den foranstaaende Artikel 5 Paragraferne 2, 5 og 6 fastsatte Tillægsportobeløb; den bemeldte Postbestyrelse tilkommende Andel af det i nævnte Artikels Paragraf 4 bestemte Optrækningsgebyr; samt et Gebyr af 5 Centimer for hver 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi.

b. Eventuelt til enhver i Transitbefordringen deltagende Postbestyrelse de i Artikel 3 fastsatte Afgifter.

Artikel 7.

I Bestemmelseslandet kan der for Udbringningen og Toldbehandlingen opkræves et Gebyr, der dog i alt ikke maa overstige 25 Centimer pr. Pakke. Saafremt ingen anden Overenskomst er truffen imellem de paagældende Postbesty-

relser, bliver dette Gebyr afkrævet Modtageren ved Pakkens 24. Febr. Udlevering.

Artikel 8.

1. — Pakker kunne i de Foreningslande, hvis Postbestyrrelser blive enige om at paatage sig denne Besørgelsesmaade i deres indbyrdes Forbindelse, paa Affenderens Begæring afleveres paa vedkommendes Bopæl af et særligt Bud umiddelbart efter Ankomsten.

Disse Forsendelser, som benævnes „Ekspressforsendelser“, ere undertastede en særlig Takst; denne er fastsat til 50 Centimer og skal forudbetales med det fulde Beløb af Affenderen som Tillæg til den ordinære Porto, hvad enten Pakken kan udleveres til Adressaten eller ikkun aviseres pr. Ekspres i Bestemmelseslandet. Bemeldte Takst hører med til de Godtgørelser, der tilfalde nysnævnte Land.

2. — Naar Pakken er bestemt til et Sted, hvor der ikke findes noget Posthus, kan Postvæsenet i Bestemmelseslandet for Pakkens Udlevering eller for den Anmeldelse, hvorved Adressaten opfordres til at komme og afhente den, opbevære en Tillægsporto, som ikke maa overstige den for Ekspressbesørgelse i dens indre Posttjeneste fastsatte Betaling efter Fradrag af det af Affenderen betalte Gebyr eller dets tilsvarende Beløb i det Lands Mønt, som opbevarer denne Tillægsporto.

3. — Der gøres kun een Gang Forsøg med Pakkens Udlevering eller med Affendelsen af en Anmeldelse til Adressaten. Efter et forgæves Forsøg betragtes Pakken ikke længer som Ekspressforsendelse, og dens Udlevering finder da Sted efter de for almindelige Pakker gældende Regler.

4. — Saafremt en Pakke af den heromhandlede Art paa Grund af Adressatens Bopælsforandring omspederes til et andet Land, uden at Udleveringen pr. Ekspres er bleven forsøgt, bliver det af Affenderen erlagte Gebyr godtgjort det nye Bestemmelsesland, hvis dette har indvilget i at paatage

24. Febr. sig Ekspresbeførgelsen; i modsat Fald beholder Postvæsenet i det første Bestemmelsesland dette Gebyr, hvilket ligeledes gælder for uanbringelige Pakkers Bedkommende.

Artikel 9.

1. — De Pakker, paa hvilke nærværende Konvention kommer til Anvendelse, maa ikke belastes med andre Postgebyrer end dem, der omhandles i foranstaaende Artikler 3, 5 og 7 og den efterfølgende Artikel 11.

2. — Toldafgifterne skulle erlægges af Pakkernes Adressater. Dog kunne i Forbindelserne mellem Postvæsenet, som indbyrdes ere blevne enige i saa Henseende, Afsenderne overtage Erlæggelsen af de heromhandlede Afgifter imod forud at afgive Erklæring desangaaende til Afgangsposthuset. I saa Tilfælde skulle de paa Bestemmelsesposthusets Begæring efterhaanden betale de Beløb, samme maatte opgive dem.

Artikel 10.

1. — Afsenderen af en Postpakke kan forlange den tilbage eller lade Forandringer foretage i dens Adressering paa de Betingelser og med de Forbehold, som for Brevforsendelsernes Bedkommende ere fastsatte i Hovedkonventionens Artikel 9, hvorved dog fremdeles bliver at bemærke, at han, saafremt han forlanger en Pakke tilbagesendt eller ompederet, er forpligtet til forud at indestaa for Erlæggelsen af Portoet for den nye Befordring.

2. — Enhver Postbestyrelse er bemyndiget til at indskrænke Retten til at lade Forandringer foretage i Adresseringen til Pakker, hvis Værdiangivelse ikke overstiger 500 Francs.

Artikel 11.

1. — For Postpakkers Eftersendelse fra et Land til et andet paa Grund af, at Modtageren har stiftet Opholdssted,

saar vel som for Tilbagefødselsens af uanbringelige Postpakker 24. Febr. ville de i Artikel 5 §§ 1, 2, 3, 5 og 6 fastsatte Afgiftsbeløb være at opkræve hos Adressaterne eller eventuelt hos Afjenderne, hvilke derhos ere forpligtede til at refundere Toldafgifterne eller andre særlige Omkostninger (Pakhusleje, Toldomkostninger, osv.).

2. — I Tilfælde af Omspedering af en Pakke, hvorpaa der hviler Postopkrævning, skal den Andel af Postopkrævningsgebyret, som Postvæsenet i Afjenderlandet har at godtgøre Postvæsenet i det første Bestemmelsesland, af bemeldte Postvæsen tillægges Postvæsenet i det definitive Bestemmelsesland.

Artikel 12.

1. — Pakker, indeholdende Breve eller Meddelelser, der have Karakteren af Korrespondance, eller indeholdende Genstande, hvis Indførsel er forbudt ved Told- og andre Love eller Anordninger, maa ikke forsendes med Posten. Det er ligeledes forbudt at forsende Møntstykker, Genstande af Guld eller Sølv samt andre Pretiosa i Pakker uden angiven Værdi, naar Forsendelserne ere bestemte til Lande, der tilstede Værdiangivelse. Det er dog tilladt i Forsendelsen at indlægge den aabne Faktura, naar denne ikke indeholder andre Bemærkninger end dem, der følge af Fakturaens Bestaafenhed som saadan.

2. — Saafremt en Pakke, der rammes af et af disse Forbud, af et Foreningspostvæsen overleveres til et andet Foreningspostvæsen, følger dette den Fremgangsmaade og de Regler, der ere foreskrevne ved de i dets Land gældende Love og Anordninger.

Artikel 13.

1. — Naar en Postpakke gaar tabt, bliver bortrøvet eller bestadiget, og dette ikke skyldes uafvendelige Naturbegivenheder eller deslige (vis major), har Afjenderen eller, i

24. Febr. Mangel eller paa Begæring af denne, Adressaten Ret til en Skadeserstatning svarende til Tabet eller Bestadigelsens virkelige Beløb, hvilken Erstatning dog, for saa vidt angaar almindelige Pakker, ikke kan overstige 15 Francs eller 25 Francs, efter som deres Vægt er under eller over tre Kilogram, og for Pakker med angiven Værdi ikke dennes Beløb.

Er Pakken gaaet tabt, har Affenderen desuden Ret til at faa Forsendelsesomkostningerne godtgjorte.

2. — De Lande, som ere villige til at overtage den Risiko, der kan følge af vis major, ere bemyndigede til i den Anledning for Pakker med angiven Værdi at opkræve en Tillægsporto efter de i Overenskomsten om Breve og Pæsker med angiven Værdi Artikel 11 § 2 nærmere fastsatte Regler.

3. — Forpligtelsen til at betale Skadeserstatning paa hviler den Postbestyrelse, hvorunder Affendelsesposthuset hører. Der er forbeholdt denne Bestyrelse Regres mod den ansvarshavende Bestyrelse, det vil sige mod den Bestyrelse, paa hvis Omraade eller i hvis Posttjeneste Tabet, Røveriet eller Bestadigelsen har fundet Sted.

Saaframt det ansvarshavende Postvæsen har givet det affendende Postvæsen Meddelelse om ikke at effektuere Udbetalingen, skal det godtgøre sidsmævnte Postvæsen de Omkostninger, der maatte være foranledigede ved, at Udbetalingen ikke har fundet Sted.

4. — Indtil det modsatte bliver bevist, hviler Ansvarret paa det Postvæsen, som efter at have modtaget Forsendelsen uden Bemærkning hverken kan godtgøre dens Aflevering til Adressaten eller eventuelt dens rigtige Afgivelse til det næste Postvæsen.

5. — Erstatningens Udbredelse ved det affendende Postvæsen skal finde Sted snarest mulig og senest inden et Aar at regne fra den Dag, da Reklamationen derom er fket. Det ansvarshavende Postvæsen er forpligtet til uopholdelig at godt-

gøre det affsendende Postvæsen Beløbet af den Erstatning, 24. Febr. dette har udbetalt.

6. — Man er kommen overens om, at Reklamationen kun tilstedes i Løbet af et Aar, at regne fra Pakkens Indlevering til Postvæsenet; efter denne Tidsfrist har Reklamanten ikke Ret til Erstatning.

7. — Har Tabet eller Beskadigelsen fundet Sted under Befordringen mellem to Nabolandes Udvekslingskontorer, uden at det kan konstateres, paa hvilket af de to Omraader Tabet eller Beskadigelsen er sket, deles Stabeserstatningen lige mellem begge de paagældende Bestyrelser.

8. — Postbestyrelsernes Ansvar med Hensyn til Postpakterne ophører, saasnart rette vedkommende har modtaget disse.

Artikel 14.

Enhver svigagtig Angivelse af en højere Værdi end den, Indholdet af en Postpakke virkelig har, er forbudt. I Tilfælde af saadan svigagtig Angivelse mister Affsenderen ethvert Krav paa Erstatning, foruden at han underkastes den retslige Forfølgning, som Affsendelseslandets Lovgivning maatte hjemle.

Artikel 15.

Enhver Postbestyrelse kan i Tilfælde af overordentlige Omstændigheder af den Bestaaffenhed, at en saadan Foranstaltning derved berettiges, midlertidig helt eller delvis standse Udvekslingen af Postpakter paa Betingelse af, at der uopholdelig, i fornødent Fald ad telegrafisk Vej, gives den eller de vedkommende Postbestyrelser Underretning derom.

Artikel 16.

Ethvert af de kontraherende Landes indre Lovgivning

24. Febr. forbliver anvendelig med Hensyn til alt, hvad der ikke findes omtalt i de i nærværende Konvention indeholdte Bestemmelser.

Artikel 17.

1. — Bestemmelserne i nærværende Konvention medføre ingen Indskrænkning i de kontraherende Parters Ret til at vedligeholde eller afslutte særlige Konventioner samt vedligeholde og oprette snevrere Foreninger med det Formaal hderligere at udvikle Besørgelsen af Postpakter.

2. — Dog skulle Postbestyrrelserne i de Lande, der deltage i nærværende Overenskomst, og som udbefslø Postpakter med Tffe-Konventionslande, tillade de andre Postbestyrrelser at benytte disse Forbindelser til Udbefsling af Postpakter med de sidstnævnte Lande.

Artikel 18.

1. — Der er aabnet de Lande i Verdenspostforeningen, som ikke have deltaget i nærværende Konvention, Adgang til at tiltræde den paa Begæring og paa den Maade, der med Hensyn til Tiltrædelse til Verdenspostforeningen er foreskrevet i Hovedkonventionens Artikel 24.

2. — Saafremt imidlertid det Land, der ønsker at tiltræde nærværende Konvention, gør Fordring paa at kunne opkræve en højere Tillægsporto end 25 Centimer pr. Pakke, forelægger den svejtsiske Forbundsregering Begæringen om Tiltrædelsen for alle de kontraherende Lande, og Begæringen betragtes som indrømmet, saafremt ingen Indsigelse er fremkommen i Løbet af 6 Maaneder.

Artikel 19.

Postbestyrrelserne i de kontraherende Lande bestemme, hvilke Kontorer eller Stationer der kan deltage i den internationale Udbefsling af Postpakter, de bestemme Forsendelsesmaaden for disse Pakker og fastsætte alle de andre detaillerede

eller reglementariske Forholdsregler, der maatte være nød- 24. Febr.
vendige for at sikre Udførelsen af nærværende Konvention.

Artikel 20.

Nærværende Konvention er med Hensyn til sammes
Revision undergivet de Bestemmelser, der ere fastsatte ved
Hovedkonventionens Artikel 25.

Artikel 21.

1. — I Mellemtiden imellem de i Hovedkonventionens
Artikel 25 omtalte Samlinger har enhver Postbestyrelse i et
af de kontraherende Lande Ret til igennem det internationale
Bureau at tilstille de øvrige deltagende Bestyrelser Forslag
angaaende Besørgelsen af Postpakter.

2. — Ethvert Forslag underkastes den i Hovedkonven-
tionens Artikel 26 § 2 fastsatte Behandling.

3. — For at disse Forslag skulle blive gyldige, maa
de opnaa:

- a) Enstemmighed, saafremt der er Spørgsmaal om Op-
tagelse af nye Artikler samt om Forandring af nær-
værende Artikel eller af Bestemmelserne i nærværende
Konventions Artikler 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10,
12, 13, 14, 15, 20 og 22;
- b) to Tredjedele af Stemmerne, saafremt der er Spørgs-
maal om Forandring af andre af nærværende Kon-
ventions Bestemmelser end de i ovennævnte Artikler
og i nærværende Artikel indeholdte;
- c) simpel absolut Stemmemajoritet, saafremt der er Spørgs-
maal om Fortolkning af Bestemmelserne i nærværende
Konvention med Undtagelse af det i Hovedkonventio-
nens Artikel 23 omtalte Tilfælde af Meningsulighed.

4. — De vedtagne Beslutninger stadfæstes i de to første
Tilfælde ved en diplomatisk Erklæring og i det tredje Til-
fælde ved en administrativ Meddelelse paa den i Hovedkon-
ventionens Artikel 26 sidste Stykke angivne Maade.

24. Febr. Ingen Forandring eller Beslutning bliver gyldig før mindst to Maanedes efter, at der er udgaaet Meddelelse om den.

Artikel 22.

1. — Nærværende Konvention skal træde i Kraft den 1. Juli 1892.

2. — Den skal have samme Varighed som Hovedkonventionen, uden at den Ret, der er forbeholdt enhver af de kontraherende Parter til at fratræde bemeldte Konvention, naar Anmeldelse derom er sket et Aar forud fra dens Regering til Regeringen i Forbundsstaten Svejs, derved præjudiceres.

3. — Fra den Dag at regne, da nærværende Konvention træder i Kraft, ophæves alle de Bestemmelser, hvorom de forskellige kontraherende Lande eller deres Postbestyrrelser tidligere ere blevne enige, for saa vidt som de ikke stemme med, hvad der er fastsat i nærværende Konvention, og uden at de ved foranstaaende Artikler 16 og 17 forbeholdte Rettigheder derved præjudiceres.

4. — Nærværende Konvention skal, saasnart ske kan, forsynes med Ratifikation. Ratifikationsakterne skulle udveksles i Wien.

Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede for de ovenfor anførte Lande underskrevet nærværende Konvention i Wien den fjerde Juli Atten Hundrede og En og Halvfemfundstyve.

Slutningsprotokol.

I Begreb med at skride til Underskrivelsen af den Dags Dato affluttede Konvention vedrørende Udvekslingen af Postpakter ere undertegnede befuldmægtigede komne overens om følgende:

Ethvert Land, hvor Postvæsenet for Tiden ikke befatter sig med Befordringen af smaa Pakker, og som tiltræder ovenommeldte Konvention, skal være berettiget til at lade sammes Bestemmelser udføre ved Jernbaneselskaber og Skibsrederier.

Det paagældende Land kan tillige indskrænke Tjenesten til 24. Febr. Pakker fra eller til Steder, der ligge inden for Omraadet af Jernbaneselskabernes eller Rederiernes Virksomhed.

Postbestyrelsen i et saadant Land maa træffe Aftale med Jernbaneselskaberne og Skibsrederne for at fikre sig den fuldstændige Udførelse ved disse af alle Bestemmelserne i Konventionen og særlig for at organisere Udbefslingstjenesten ved Grænsen.

Den paagældende Postbestyrelse skal tjene de ovennævnte Selskaber og Rederier som Mellemled i alle deres Forhold over for de øvrige kontraherende Landes Postbestyrelser og over for det internationale Bureau.

Til Bekræftelse heraf have undertegnede befuldmægtigede optaget nærværende Slutningsprotokol, der skal have samme Kraft og Gyldighed, som om de deri indeholdte Bestemmelser vare indførte i Konventionen, og underskrevet den i et Eksemplar, der forbliver beroende i den østerrigiske Regerings Arkiv og tilstilles enhver af Parterne i Afskrift.

Wien, den fjerde Juli Atten Hundrede og En og Halvfemsindstyve.

Skilket, efter at Ratifikationerne under 1. December f. A. ere blevne udvekslede i Wien, herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekendtgørelse om Stadfæstelse af den paa Postkongressen i Wien den 4. Juli 1891 vedtagne Overenskomst om Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter ved Postvæsenets Mellemkomst. (Indenrigsministeriet). 24 Febr.
Nr 21.

Under 16. November f. A. har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at stadfæste følgende, af en Del af de paa Postkongressen i Wien repræsenterede Staters befuldmægtigede den 4. Juli 1891 vedtagne Overenskomst om

24. Febr. Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter ved Postvæsenets
Mellemkomst:

**Overenskomst om Abonnement paa Tidender og
Tidsskrifter ved Postvæsenets Mellemkomst,
afføttiet imellem**

Tyskland, Østerrig-Ungarn, Belgien, Brasilien, Bulgarien, Republikken Columbia, Danmark, Ægypten, Republikken Liberia, Luxemburg, Norge, Persien, Portugal og de portugisiske Kolonier, Rumænien, Sverige, Svejts, Tyrkiet og Uruguay.

I Genhold til Artikel 19 i Hovedkonventionen have undertegnede befuldmægtigede for de ovenfor nævnte Lande under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

Artikel 1.

Postbesørgelsen af Abonnement paa Tidender og Tidsskrifter imellem de af de kontraherende Lande, hvis Postbestyrelser blive enige om at oprette denne Postbesørgelse indbyrdes, ordnes ved Bestemmelserne i nærværende Overenskomst.

Artikel 2.

I hvert enkelt Land modtage Posthusene Abonnement fra Publikums Side paa de i de forskellige kontraherende Lande indkommende Tidender og Tidsskrifter.

Denne Tjeneste omfatter ligeledes alle andre Landes Tidender og Tidsskrifter, som visse Postbestyrelser maatte være i Stand til at levere, under Sagttagelse af Bestemmelserne i Hovedkonventionens Artikel 16.

Artikel 3.

1. Abonnementsbetalingen erlægges ved Abonnementets Indgaaelse for hele Abonnementsterminen.

2. Der kan kun forlanges tegnet Abonnement for de i 24. Febr. de officielle Lister fastsatte Terminer.

Artikel 4.

Bed at hde deres Mellemkomst ved Abonnementstegningen overtage Postbestyrrelserne intet Ansvar med Hensyn til nogen af de Udgiverne paahvilende Forpligtelser.

De ere ikke pligtige at effektuere nogen Tilbagebetaling i Tilfælde af, at Udgivelsen af en Tidende eller et Tidsskrift i Løbet af Abonnementsterminen standser eller afbrydes.

Artikel 5.

Den internationale Postbesørgelse af Abonnementerne finder Sted igennem Udbetingskontorer, som opgives af hver enkelt Postbestyrelse.

Artikel 6.

1. Enhver Postbestyrelse fastsætter den Betaling, for hvilken den leverer de øvrige Postbestyrelser sit eget Lands Tidender og Tidsskrifter og eventuelt ogsaa de udenfor dets eget Land udkommende.

Denne Betaling kan imidlertid i intet Tilfælde overstige den, som de indenlandske Abonnenter have at erlægge, dog hvad Forbindelserne mellem Stke-Nabolande angaar, med Tillæg af de Transitomkostninger, som tilkomme de Postvæsenet, der tjene som Mellemled.

2. Transitomkostningerne fastsættes forud under eet paa Grundlag af Udgivelsens Hyppighed i Forbindelse med Tidendernes Gennemsnitsvægt.

Artikel 7.

1. Postbestyrelsen i Bestemmelseslandet fastsætter den Betaling, som Abonnenten har at erlægge, idet den til Indløbsprisen, der er fastsat i Henhold til ovenstaaende Artikel

24. Febr. 6, søger de Portobeløb samt Kommissions- eller Ombærings- Gebyrer, som den maatte finde sig foranlediget til at fastsætte, uden at disse Takster osv. dog kunne overstige dem, der opkræves af dens indenlandske Abonnenter. Eventuelt søger den hertil den ved Landets Lovgivning fastsatte Stempelafgift.

2. Naar to Lande, som staa i Forbindelse med hinanden, ikke have samme Møntsystem, bliver Indkøbsprisen af Bestemmelseslandets Postvæsen omfat til dette sidste Lands Mønt. Saafremt Postbestyrrelserne have tiltraadt Postanvisnings-Overenskomsten, finder Reduktionen Sted efter det for Anvisningerne fastsatte Omsætningsforhold, medmindre de maatte blive enige om en Gennemsnitskurs for Omsætningen.

Artikel 8.

De i Henhold til ovenstaaende Artikler 6 og 7 fastsatte Portobeløb og Gebyrer give ikke Anledning til nogen særlig Afregning imellem de korresponderende Postvæsen.

Artikel 9.

Med Uffattelsen af de statistiske Opgørelser, hvorefter Regningerne over Transitafgifterne skulle opstilles (Artiklerne XXIV og XXV i Ekspeditionsreglementet til Udsørelse af Hovedkonventionen), blive de postabonnerede Tidender ved Bejningen medtagne under Aviser og Tryksager af enhver Art.

Artikel 10.

Postbestyrrelserne ere forpligtede til uden Udgift for Abonnenterne at tage enhver grundet Besværing til Følge, som maatte indløbe angaaende Forsinkelser eller Uregelmæssigheder af hvilken som helst Art i Abonnementsbesørgelsen.

Artikel 11.

1. Regningerne over de effektuerede og tegnede Abonnenter opstilles fjerdingaarvis. Efter at være blevne

undersøgte og vedtagne, blive disse Regninger salderede i det 24. Febr. tilgodehavende Lands Mønt.

2. Naar ingen anden Aftale er truffen imellem de paa-gældende Postvæsenes, bliver, saafremt to Lande, der staa i Forbindelse med hinanden, ikke have samme Møntsystem, i dette Djemed det laveste Tilgodehavende omfat i det højeste Tilgodehavendes Mønt, overensstemmende med Artikel 6 i Postanvisnings-Overenskomsten, og Differencen snarest muligt likvideret ved Postanvisning.

3. De i den Aaledning udfærdigede Postanvisninger ere ikke underkastede noget Gebyr og kunne overstige det ved den nævnte Overenskomst fastsatte Maksimumsbælsb.

4. Afregninger, som ikke ere salderede i rette Tid, ere rentebærende à 5 pCt. aarlig, til Fordel for den tilgodehavende Postbestyrelse.

Artikel 12.

Bestemmelserne i nærværende Overenskomst indskrænke ikke de kontraherende Parters Ret til at vedligeholde eller afslutte særlige Overenskomster med det Formaal at forbedre, lette eller simplificere Besørgelsen af internationale Abbonnementer

Artikel 13.

Der er aabnet de Foreningslande, som ikke have deltaget i nærværende Overenskomst, Udgang til paa Begæring at tiltræde den paa den i Hovedkonventionens Artikel 24 med Hensyn til Indtrædelse i Verdenspostforeningen foreskrevne Maade.

Artikel 14.

Postbestyrelserne i de kontraherende Lande bestemme Formen for de i ovenstaaende Artikel 11 omhandlede Regninger samt alle andre reglementariske eller detaillerede Forholdsregler,

24. Febr. der maatte være nødvendige til Udførelsen af nærværende Overenskomst.

Artikel 15.

Man er kommen overens om, at enhver Postbestyrelse, i Mangel af udtrykkelige Bestemmelser i nærværende Overenskomst, kan bringe de Bestemmelser til Anvendelse, hvorefter det paagældende Anliggende er ordnet i dens indenlandske Posttjeneste.

Artikel 16.

1. I Mellemtiden mellem de i Hovedkonventionen omhandlede Samlinger har enhver Postbestyrelse i et af de kontraherende Lande Ret til igennem det internationale Bureau at tilstille de øvrige deltagende Bestyrelser Forslag vedrørende Postbesørgelsen af Avisabonnement.

2. Ethvert Forslag er underkastet den i Hovedkonventionens Artikel 26 § 2 fastsatte Fremgangsmaade.

3. For at disse Forslag skulle blive gyldige, maa de opnaa:

- 1) Enstemmighed, saafremt der er Spørgsmaal om Opdragelsen af nye Artikler eller om Forandring af Bestemmelserne i nærværende Artikel og Artiklerne 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 17 og 18 i nærværende Overenskomst;
- 2) to Tredjedele af Stemmerne, saafremt der er Spørgsmaal om Forandring af Artikel 14;
- 3) simpel absolut Stemmemajoritet, saafremt der er Spørgsmaal om Fortolkning af Bestemmelserne i nærværende Overenskomst med Undtagelse af det Tilfælde af Meningsulighed, der findes omtalt i Hovedkonventionens Artikel 23.

4. De vedtagne Beslutninger stadfæstes i de to første Tilfælde ved en diplomatisk Erklæring og i det tredje Tilfælde

ved en administrativ Meddelelse paa den i Hovedkonventionens Artikel 26 angivne Maade.

5. Ingen vedtagen Forandring eller Beslutning bliver gyldig, før mindst 2 Maanedes efter at der er udfærdiget Meddelelse om den.

Artikel 17.

Nærværende Overenskomst skal træde i Kraft den 1. Juli 1892.

Den skal have samme Varighed som Hovedkonventionen, uden at den ethvert Land forbeholdte Ret til at fratræde Overenskomsten, naar Anmeldelse derom er sket et Aar forud fra dets Regering til Regeringen i Forbundsstaten Svejts, derved præjudiceres.

Eventuelt skulle løbende Abonnementer besørges efter de i nærværende Overenskomst fastsatte Regler indtil Udløbet af den Termin, for hvilken de ere blevne tegnede.

Artikel 18.

Fra den Dag at regne, da nærværende Overenskomst træder i Kraft, ophæves alle den her omhandlede Postbesørgelse vedrørende, imellem de kontraherende Parters Regeringer eller Postbestyrelser vedtagne Bestemmelser, for saa vidt som vidt disse ikke stemme med, hvad der er fastsat i nærværende Overenskomst, alt uden at de ved Artikel 12 forbeholdte Rettigheder derved præjudiceres.

Nærværende Overenskomst skal ratificeres, saa snart ske kan. Ratifikationsdokumenterne skulle udveksles i Wien.

Til Bekræftelse heraf have de befuldmægtigede for de ovenfor ansørte Lande understrevet nærværende Overenskomst i Wien den fjerde Juli Atten Hundrede og En og Halvfemsindstyve.

Hvilket, efter at Ratifikationerne under 1. December f. A. ere blevne udvekslede i Wien, herved bringes til almindelig Kundskab

25. Febr. **Indenrigsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat)** ang. de Takster for Benyttelsen af Kjøbenhavns Kommunes Høspitaler og Fattigvæsenets Stiftelser, som blive at lægge til Grund for Fattigvæsenets Krav paa Refusion for Underhold og Anr fra fremmede Kommuner, Statsklassen og private*).
26. Febr. **Rougelig Resolution**, hvorved bifaldes, at den Direktoren for det kgl. Frederiks Høspital og den kgl. Fødsels- og Plejestiftelse ved allerhøjeste Resolution af 2. Oktober 1882 hidtil tillagte stedlige Bestyrelse af bemeldte Stiftelser fra 1. April d. A. og indtil videre overtages af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, dog saaledes at dette bemyndiges til efter eget Skøn at henvise til den ved Stiftelserne ansatte Inspektør til selvstændig Behandling enkelte Grupper af Sager, der ikke henhøre under Lægeraadets Omraade.
27. Febr. **Bekendtgørelse ang. Retskrivningen. (Ministeriet for Nr. 23. Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

Da det maatte være Ministeriet magtpaaliggende at komme til sikker Kundskab om, hvilke Resultater man i det hele i Skolerne var kommen til med Hensyn til Undervisningen efter de ved Ministeriets Bekendtgørelse af 7. Juni 1889 paabudte Regler for Retskrivningen, efter at disse i over et Aar have været i Kraft i Skolerne, nedsatte Ministeriet den 6. Oktober f. A. en Kommission af Skolemænd,

*) Findes optaget i Raadstueprotokollat 14. Marts 1892 (Indm. Saml. pag 191.)

som Repræsentanter for de forskellige Arter af Skoler, med 27. Febr. den Opgave, næst at udtale sig om de i nævnte Henseende vundne Erfaringer, at undersøge, hvorvidt det af pædagogiske Hensyn maatte anses for rigtigst, at de ommeldte Regler for Hetskrivningen i deres Helhed bibeholdtes i uforandret Skikkelse, eller om det fra dette Synspunkt maatte være ønskeligt paa noget Punkt at vende tilbage til de tidligere fulgte Regler. Endvidere paalagdes det Kommissionen at udtale sig om, hvorvidt det i Betragtning af Skolens Stilling til Litteraturen og Ansætteligheden af, at der ikke er altfor stor Forskel mellem Skolens Hetskrivning og den i Litteraturen sædvanlig brugte, maatte være muligt og tilraadeligt at foretage saadanne Ændringer i Skolernes Hetskrivning, at man derefter turde forvente, at vore Hovedforfattere vilde slutte sig til denne.

I den af Kommissionen afgivne Betænkning udtaler Kommissionens Flertal (7 af dens 12 Medlemmer), hvad de to første Punkter angaar, at, da de sidst paabudte Hetskrivningsregler kun have virket saa kort Tid, at hverken Lærere eller Elever endnu kunne have løstrevet sig tilstrækkeligt fra forstyrrende Erindringer om de tidligere Regler, vil det næppe være muligt allerede nu at give en retfærdig Bedømmelse af de nugældende Reglers Brugbarhed eller Hælbighed. For saa vidt man allerede nu turde dømme, syntes det dog at maatte fastslaaes, at medens de nugældende Regler paa adskillige Punkter have hidført Vættelse, have de paa intet væsentligt Punkt skabt forsøget Vanskelighed. Flertallet udtaler derhos, at det ved at gennemgaa Ministeriets Bekendtgørelse af 7. Juni 1889 har fundet forskellige Punkter, som man i og for sig, set fra Skolens Standpunkt, kunde have ønsket anderledes affattede, men at det ikke finder disse af en saadan Betydning, at det under de givne Forhold kan forsvare at tilraade Ministeriet at foretage Ændringer i de paabudte Hetskrivningsregler. Flertallet indskrænker sig i Henhold

27. Febr. hertil til at foreslaa følgende Forandringer, der ikke ramme selve Retskrivningsbestemmelserne og altsaa heller ikke den autoriserede Ordbog:

- a) § 3 i Bekendtgørelsen af 7. Juni 1889 affattes saaledes: „Den gamle Stavelshedling bibeholdes. En Tvetyd med j deles aldrig. Eksempler: ej=e, Høj=en.“
- b) § 5 (om Talbenævnelserne) udgaar.
- c) § 22 indledes med følgende Ord: „Til Vejledning ved fremmede Ords Skrivemaade anbefales følgende Regler:“.
- d) § 23 (om Navnes Skrivemaade) udgaar.

Hvad det sidste Punkt angaar, hvorom Kommissionens Betænkning æffedes, indrømmede vel alle Flertallets Medlemmer, at det i et Land, hvor der i Litteraturen hersker en fast og ensartet Retskrivning, vil være af den største Betydning, at ogsaa Skolen sluttede sig til denne; men det forekommer Flertallet, at der herhjemme for Tiden ikke er nogen Foranledning for Skolen til af Hensyn til Litteraturen yderligere at ændre de nys paabudte Regler. Tværtimod forekommer det Flertallet, at disse, særlig med de foreslaede Ændringer, saa vidt man overhovedet her kan danne sig et paalideligt Skøn, indtage en saadan Midterstilling, at ethvert Skridt til den ene eller den anden Side, ikke blot af Hensyn til den for Skolen saa gavnlige og ønskelige No, men ogsaa i Betragtning af selve den herskende uensartede Skrivebrug, indtrængende bør fraraades.

Ministeriet, der har kunnet slutte sig til de af Kommissionens flertallet foreslaede, ovenfor angivne Ændringer i de i Bekendtgørelsen af 7. Juni 1889 indeholdte Regler, har dog ikke anset det for rigtigt at blive staaende ved disse. Enkelte Punkter af Bekendtgørelsens Retskrivningsbestemmelser og enkelte Anvendelser af dem i den af Docent Saaby udgivne, af Ministeriet autoriserede Ordbog har man fundet det hensigtsmæssigt og muligt allerede nu at ændre, da den sproglige

Konsekvens efter Ministeriets Skøn her enten har tilsidejat 27. Febr. praktisk-pædagogiske Hensyn eller ført enkelte Ord for langt bort fra den hidtil sædvanlige Skrivemaade. Heller ikke vil heri ligge nogen Hindring for Benyttelsen af de Læsebøger, der nu foreligge trykte overensstemmende med Bekendtgørelsen af 1889, idet det vil være muligt ved Undervisningen at indstærpe de fornødne Rettelser. Efter herom at have forhandlet med Docent Saaby har Ministeriet derfor yderligere, foruden de af Kommissionen foreslaaede Ændringer, sanktioneret følgende Ændringer og nærmere Bestemmelser, dels i Bekendtgørelsen, dels til Rettesnor for nye Udgaver af Retskrivningsordbogen:

1) Da § 22 i Bekendtgørelse af 7. Juni 1889 ikke længere er opstillet som Raabud, og § 23 er bortfalden, følger heraf, at det staaer Skolerne frit ligesom tidligere at skrive fremmede Ord, derunder geografiske Navne, paa en til vedkommende fremmede Sprogs egen Skrivebrug nærmere svarende Maade.

2) Til Betegnelse af aabent og lukket Ø-Ønd benyttes fremdeles som tidligere eet og samme Tegns.

3) Følgende enkelte Ord skulle forandres, saaledes at:

bægge	forandres til begge.
Gidsel	— - Gidsel.
Kres	— - Kreds.
Kryds	— - Kryds.
Lidse	— - Lidse.
Mysteri	— - Mytteri.
næm (at næmme, fornæmme osv.)	— - nem (at nemme, fornemme osv.)
Saald	— - Sold.
sejsten	— - seksten.
skallet	— - skaldet.
iplidse	— - iplidse.
Tidse	— - Tidse.

27. Febr.

Lusfe forandres til Ludsfe.

Bernis (o. f. v) — - Fernis (o. f. v)

4) De nedenfor staaende Former foran Parentesen anbefales af Ministeriet uden at dog de derfra afvigende, som ere satte i Parentes, forbydes Ordbogens Brugere:

Bajads (eller Bajas).

Ballie (eller Balje).

Bjerg (eller Bjærg).

Blusfel (eller Blusfel).

blænde (eller blende).

Brynne (eller Brynne).

Dejg (eller Dej).

die (eller di).

due (eller du).

Esm (eller Esm).

Esp (eller Esp).

fejg (eller fei).

Fjeld (eller Fjæld).

fraadsfe (eller fraase).

Fyen (eller Fyn).

Hæssel (eller Hæssel).

Hjele (eller Hjele).

Hjelm (eller Hjælm).

hvidte (eller hvitte).

Jellinge (eller Jællinge).

Jern (eller Jærn).

Kjøbenhavn (eller Køben=
havn).

Kjøge (eller Køge) o. desl.

Krebs (eller Kræbs).

Kyrads (eller Kyras).

Kerne (eller Kerne).

Kærte (eller Kerte).

Kille (eller Kille).

Maatte (eller Matte).

Midie (eller Midje).

Morads (eller Moras).

Mønne (eller Mønne).

Psalm (eller Samle).

Rensfe (eller Rænne).

sejg (eller sei).

Skjælfør (eller Skælfor).

Smedie (eller Smedje).

Thor, Thyra o. desl. (eller
Tor, Tyra o. desl.)

tidt (eller tit).

Tille (eller Tille).

tredie (eller tredje).

Tru(d)sel (eller Trusel).

Vidie (eller Vidje).

vie (eller vi).

Villie (eller Vilje).

At det ved disse Ændringer og Rempelser i Bekendtgørelsen af 7. Juni 1889 skulde kunne naas at staffe dennes Regler den almindelige Tilslutning fra Litteraturens Side, der hidtil har været savnet, er imidlertid en Forventning, som Ministeriet efter de nu foreliggende Erfaringer ikke tør nære.

Det maa tværtimod forudsies, hvis Sagen overensstemmende 27. Febr. med Kommissionsflertallets Raad lades nrørt, at den for Tiden forhaandenværende Forskel mellem den Skolen paabudte Retskrivning og den, der i Løbet af dette Aarhundrede har udviklet sig i vor Litteratur og trods Uensartethed i visse Retninger endnu er almindelig i denne, fremdeles vil vedblive, indtil mulig engang en Fremtidsflægt af Forfattere, der ere oplærte i Skolens Skrivemaade, indfører denne i Litteraturen.

Lige over for denne Udsigt maa Ministeriet have Betænkelse ved at følge Kommissionsflertallets Raad. Skolen har intet naturligt Kald til at være Bauebryder for Ændringer i Retskrivningen, som ikke i det mindste have Udsigt til i en nær Fremtid at vinde almindelig Indgang i Litteraturen. Er det nødvendigt for at tilvejebringe Samstemning mellem Litteraturen og Skolen om Retskrivningen, bør derfor selv mere indgribende Ændringer i den ved Bekendtgørelsen af 7. Juni 1889 Skolerne paabudte Retskrivning ikke ske, hvad der ikke udelukker, at der ved Indførelsen af dem kan tages tilbørligt Hensyn til en Overgangstids Vanskeligheder.

Ministeriet betragter derfor ikke den Skolerne nu paabudte Retskrivning som endelig, men vil fremdeles anse det for sin Opgave at arbejde hen til, at der kan paabjdes Skolen en Retskrivning, som er anerkendt i Litteraturen. Dette Maal kan imidlertid ikke ventes naaet i den nærmeste Fremtid, og Bekendtgørelsen af 1889 maa da i den lempede Skikkelse, den efter det ovenansførte vil faa, indtil videre opretholdes, selvfølgelig kun for det Omraade, den angaar, nemlig de under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende Skoler og Seminarier. Den midlertidige Karakter, Bekendtgørelsen efter det bemærkede vil have, tillader dog nogle Lempelser med Hensyn til de i den indeholdte Paabuds Rækkevidde.

Ministeriet anser det saaledes indtil videre for nødvendigt at fastholde Fordringen om, at alle Skolebøger -- altjaa

27. Febr. ikke blot danske Læsebøger og Grammatikker — skulle trykkes med den i Befendtgørelsen befalede nu noget ændrede Rettskrivning.

Ministeriet vil fremdeles forbeholde sig, ligesom det alt i nogle Tilfælde er sket, at bevilge Andragender, der maatte fremkomme, om Udsættelse indtil videre med at følge Befendtgørelsens Regler ved Undervisning og Eksaminer, og i Forbindelse dermed at give Tilladelse til at benytte ud over den tidligere fastsatte yderste Frist danske Læsebøger og Grammatikker, der ere trykte med en anden Rettskrivning end den i Befendtgørelserne af 1889 og af Dags Dato indeholdte.

3. Henhold til ovenstaaende bestemmes det herved:

1. De i Ministeriets Befendtgørelse af 7. Juni 1889 indeholdte Rettskrivningsregler ændres saaledes, som det fremgaar af en under Dags Dato herfra udfærdiget Befendtgørelse, der træder i Stedet for Befendtgørelsen af 7. Juni 1889, samt af nye Udgaver af Saabys Rettskrivningsordbog.

2. Indtil videre vil det ikke blive fordret, at andre Skolebøger end danske Læsebøger og Grammatikker skulle trykkes med den i Befendtgørelsen af Dags Dato paabudte Rettskrivning. De Læsebøger og Grammatikker, der nu foreligge trykte i Overensstemmelse med de i Befendtgørelsen af 1889 indeholdte Rettskrivningsregler, kunne fremdeles benyttes.

3. Ministeriet forbeholder sig at bevilge Andragender, som maatte fremkomme, om Udsættelse med at følge Rettskrivningen i Befendtgørelsen af Dags Dato, (jfr. Befendtgørelsen af 7. Juni 1889), ved Undervisning og Eksaminer samt i Forbindelse dermed at meddele Tilladelse til at benytte danske Læsebøger og Grammatikker, der ere trykte med en anden Rettskrivning end den i de ommeldte Befendtgørelser indeholdte.

27. Febr. **Befendtgørelse ang. Rettskrivningen.** (Ministeriet Nr. 24. for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Det paalægges indtil videre de under Ministeriet for 27. Febr. Kirke- og Undervisningsvæsenet hørende offentlige Skoler og Seminarier samt alle de Privatskoler, der have Ret til at afholde Afgangseksamen til Universitetet eller almindelig Forberedelseksamen, for saa vidt der ikke af Ministeriet maatte være særlig meddelt vedkommende Undervisningsanstalt en Udsættelse, at følge ved Undervisning og Eksaminer de nedenstaaende Rettskrivningsregler samt at benytte danske Læsebøger og Grammatikker, der ere trykte overensstemmende med disse. De Læsebøger og Grammatikker, som nu foreligge trykte i Overensstemmelse med de i Ministeriets Bekendtgørelse af 7. Juni 1889 indeholdte Rettskrivningsregler, kunne dog fremdeles benyttes, idet de fornødne Rettelser da blive at indskræpe ved Undervisningen.

1. Saabel den latinske som den gotiske Bogstavrække indøves i de lærde Skoler og i Seminarierne. — I Almueskolen behøver kun den latinske Bogstavrække at indøves skriftligt.

2. Med stort Begyndelsesbogstav skrives det Ord, hvormed Foredraget begynder, det første Ord efter Punktum, efter Spørgsmaalstegn, Udraabstegn og Kolon, naar disse Tegn forlange samme Ophold som Punktum, saaledes efter Kolon, naar en andens Ord anføres; endvidere alle egentlige Substantiver, alle substantivisk brugte Adjektiver, der betegne Sprog, Folk (Nationer) eller Religionsbekendere (Dansk, de Svenske, en Kristen); endvidere enkelte Adjektiver, brugte som et Slags Egennavne paa Personer, (den Almægtige = Gud, den Korsfæstede = Kristus, den Døde = Djevleu); endvidere Adjektiver og Ordensstal, brugte som Tilægsnavne til Personer (Gorm den Gamle, Kristian den Niende, Hellig Knud), eller sammen med et Substantiv dannende et Egenavn (Vestre Kirkegaard, Store Kongensgade); endelig Lilstalepronominerne I, De, Dem, Deres, ligeledes Han og

27 Febr. Hun anvendte i Tiltale. Man skriver Hans, Hendes Maje-
stat, kongelige Højhed.

Ann. Ved egentlige Substantiver forstaas saadanne, hvis
Bøjning er substantivisk. De fleste kunne forbindes
med den efterhængte Artikel. Ethvert Ord, der,
staaende alene, kan have Artiklen efterhængt, er et
egentligt Substantiv. Egentlige Substantiver kunne
ikke, staaende alene, bruges med Adjektivernes bestemte
Artikel. Herfra undtages den Helligaand og de Her-
rer. Dog kan undertiden, men nutildags meget sjæl-
dent, Adjektivernes bestemte Artikel i Flertallet sættes
umiddelbart foran Substantiver, der betegne en Sam-
ling af Personer (et Folk, et Parti, en Klasse, en Fa-
milie), f. Eks.: de Benders og Goters, de Tories og
de Whigs, de Bonner og Banner, de Fjuelers Stam-
table. Af disse Undtagelser kan dog ingen Tvivl op-
staa; thi dels kunne disse Ord ikke paa denne Maade
bruges med Adjektivernes bestemte Artikel i Enkelttal
(undtagen det ene den Helligaand), dels kunne de
regelmæssigt bruges med den efterhængte Artikel. —
Egentlige Substantiver ere: 1) oprindelige Substan-
tiver (saasom: Gud, Verden, Konge, Karl, Danmark,
Dyfter, Visdom, Kærlighed, Dybde, Dommer, Elsker,
Levned, Tjeneste, Nøgelse, Enere, Tiere, et Hundrede,
Tusinde (et Hundrede Kroner, hvoraf adjektivisk: hun-
drede Kroner); 2) infinitiviske Substantiver paa -en
(Elfsken, Haden, Riden); 3) nogle substantiviske Pronomi-
ner, brugte i abstrakt Betydning (mit Jeg, Selvet, Altet,
et Intet); 4) adjektiviske Substantiver i bestemt Form,
der betegne et Sprog eller et Folk (Danskten, Fransken,
Tysken); 5) oprindelige Adjektiver og Participier, der
have tabt deres Betydning som saadanne og ere blevne
til Substantiver — de ende alle paa e og ere alle af
Intetkøn — et Onde, et Gode, et Indre, et Fore-
tagende, Udseende, for mit Bedkommende, Højre og
Venstre (som Partibetegnelser); 6) et Par oprindelige
Superlativer, der have tabt deres egentlige Betydning
og ere blevne Substantiver: en Kæreste — Kæresten,
en Øverste — Øversten.

3. Den gamle Stavelshedeling beholdes. En Tve-
lyd med i deles aldrig. Eksempler: ej-e, Høj-en. — I Øver-
ensstemmelse med de almindelige Regler for Stavelshedelingen
deles: Bl-se, vok-se, Sak-sen (bestemt Form), Dul-se (Flertal),

Ret-sikon o. s. v. Derimod maa Ord som Eksamen, Eksempel, 27. Febr. eksercere, eksalteret deles Eks-amen, eks-alteret o. s. v., da eks- her er et selvstændigt Ord, det latinste Forholdsord er (jf. al-ene).

4. En Forbindelse af flere Ord, der er bleven til eet Ord, skrives i eet Ord. Hvorvidt Sammensmeltningen til et enkelt Ord er foregaaet eller ej, kan dog undertiden være tvivlsomt. 1) Kan Sammensætningen højes som en Høhed (eller viser forandret Køn), er den eet Ord; — derimod er den to (eller flere) Ord, hvis første Led af Sammensætningen kan højes, men sidste Led er ubøjelegt. — 2) Falder Hovedtonen paa første Del af Sammensætningen, er denne ligeledes eet Ord, for saa vidt ikke Betoningen aldeles tydeligt viser flere Ord, ved at ogsaa sidste Del af Sammensætningen har sin, om end mindre fremtrædende, Hovedtone. Selv i saa Fald kan dog Sammensætningen udgøre eet Ord i Henhold enten til den foregaaende eller til den følgende Regel (alting, ingenlunde, underneden). — 3) Er de oprindelige Ords ligefremme Betydning forsvunden, og Sammensætningen danner eet nyt Begreb, er denne eet Ord, særligt maa mærkes de her under forekommende Tilfælde, hvor det ene Led af Sammensætningen er ubrugeligt alene.

Num. Ord, sammensatte af et Egennavn og et Fællesnavn, kunne undertiden for Tydeligheds Skyld skrives i to Ord, forbundne med Bindestreg, f. Eks. en Knapstrupper-Hingst.

Efter disse Regler vil det være forholdsvis let at afgøre, om en substantivisk, adjektivisk eller verbal Sammensætning, hvis sidste Led er et Substantiv, Adjektiv eller Verbum, er eet Ord eller ikke. Eksempler: Modernælk, Modersmaal, Filthat, Kvindfolk, BARNEDAAB, Kongsgaard, Papirspenge Malkepige, Grønsvar, Stormand (men en stor Mand), Femkant (Femkanter, men fem Kanter), Fjerdedel, Halvpart (derimod tredie Dagen, for største Delen, største

27. Febr. Parten, i Overensstemmelse med: hele Tiden, al Sæden), Enkeltmand, Menigmand, Dussbroder, et Farvel, et Levvel (men far vel! lev vel!), Indgreb, Håndehaver, Belastningsstykke, Skyldstøvler, alting (ligeledes ingenting, nogeting, skønt Betoningen nærmest fordrer Deling, da det forandrede Køn — en gal Ting, alting er galt — viser, at Sammensætningen er bleven til eet nyt Ord), Alnaturen (ligeledes Alverden), Hvermand (det ved Gud og Hvermand, at tigge for Hvermands Dør, men med Estertryk paa begge Ledene: det er hver Mand's Pligt), godmodig, milevid, halvkoft, firbenet, skadefro, selvkærlig, tilforladelig, tilfreds, gravlægge, godtgøre, gennempløje — derimod: Kongens Have, ingen Sinde, alle Haande, alle Slags, al Slags, alle Vegne, en Del, lægge i Grav, gøre godt.

Num. Her maa mærkes de paa uregelmæssig Maade dannede Flertal: Bøndergaarde m. v. og Børnebørn, hvilke dog kunne bøjes som Helhed. Fra Regel 1) finder kun een Undtagelse Sted: Barnlille — Flertal Børnlille.

Af Participier dannes ofte med andre Ord Sammensætninger, som ellers ikke findes i Verballassen. Falder Hovedtonen her ikke paa Participiet men paa Sammensættningens første Del, er en saadan Sammensætning eet Ord, f. Eks.: fredelskende, selvtaenkende, godtroende, Dybgaaende, ømtfølende, velbekendt, velskabt, med velberaad Hu, velopdragen, nysnævnte, iøjnefaldende, stedfindende, længstlevende, ovennævnte, førstnævnte, videregaaende, de viderekomne, overhaandtagende; men derimod: Freden elskende, meget spisende, vel opdragen, hvor Tonen tydeligt angiver to Ord. — Partikler som jo, des—desto, for, saa, danne ikke eet Ord med et efterfølgende Adjektiv (eller Adverbium): jo bedre, des mere (men deslige), for stor, saa stor. Undtagelse: aller —, der dannes eet Ord med en efterfølgende Superlativ: allerførreste (ligeledes allerfomdejlignste).

Sammensatte Talord skrives ikke som eet Ord: ni og

tyve, den ni og tyvende. Herfra undtages 50, 60, 70, 80, 27. Febr. 90 og tilsvarende Ordenstal, der skrives i eet Ord, samt Sammensætninger af Ordenstal med halv — halvfemte — og med selv — selvanden. Derimod skrives hver anden (Mand), hvert andet (Menneske).

Sammensatte Pronominer ere: hinanden, hverandre hvordan, saadan, deslige, hvor de oprindelige Ords Betydning omtrent er forsvunden; de sjælden forekommende ihvo, ihvad, ihvilken, ihvordan, endelig enhver, skønt det hedder ethvert. — Der bør skrives hvo (hvilken) som helst, thi hvo (hvilken) kan bøjes, og Betoningen viser tre Ord.

Sammensatte Præpositioner ere foran, forbi, foruden, iblandt, igennem, imellem, imod, ifølge, jævnsides, hinvæds, omkring, udi (= i), samt i overført Betydning: fremfor, henad, henimod, henved, indtil — fremfor mig, henad den Tid, henimod Aften, henved to Tusinde, indtil Afgørelsen; derimod: han føres frem for Retten, jeg gif hen ad Vejen, han kom hen imod mig, sat hen ved Døren, ind til Væggen. Der skrives i Steden for (eller i Stedet for), i Henseende til. — Der mærkes en Del oprindelige sammensatte Particilier, der bruges som Præpositioner: undtagen, angaaende, vedrørende.

Et Adverbium foran en Præposition med sin Styrelse skrives som særligt Ord: oven for mig, oven i Kurven, lige over for mig, tillige med Gaarden, bag ved Huset, bag efter ham, bag paa — for paa Vognen, kom hid til mig, ud ad Døren, uden for Døren, tvært imod Meningen, nær ved Huset, inden i Huset. Følger ingen Styrelse paa Præpositionen, og Udtalen ikke bestemt viser to Ord, dannes Sammensætningen eet Ord, et Adverbium: komme bagefter, bagpaa, sidde forpaa, udad — indad til Bens, se hende nærved, hjemad, hjemmefra, hidtil, kom indenfor, indenad, udenad, det være langtfra, tilligemed, tværtimod. Derimod skrives i to Ord i Genhold til Betoningen: klos paa, lige

27. Febr. oberfor, snart efter, længe efter, længe siden, siden efter, tværs igennem. — Samme Regel følges ved Sammensætninger af der, her, hvor og en Præposition: der i Suet, her paa Bletten, her til Stedet, hvor i Verden; men: derimod, deraf kan du se, heri har du Aet herpaa gif han, hertil kom jeg, hvorpaa han gif. — Der bør skrives desuden, desforuden (desangaende), hidindtil, tilmed, da Sammensætningernes enkelte Dele have tabt deres ligefremme Betydning og tilsammen danne eet nyt Begreb.

Præpositioner med efterfølgende Styrelse, der betegne noget adverbieft eller konjunktionelt, skrives i to Ord undtagen: a) naar Sammensætningen i Udtalen lyder som eet Ord og tillige Hovedtonen falder paa Præpositionen: affides, forhen, forud, forlods, forlængs, baglængs, fralands, paalands, overhaands, overmaade, inden- eller udenbords, =bys, =børs, =lands, =rigs, =fogus, =stærs, =volds, udenvælt, mellemrigs, efterdags (herefterdags, hidtildags, nutildags), — efterfom, førend. Derimod for ude, bag ude. b) Naar Præpositionen med sin Styrelse danner eet nyt Begreb, i hvilket de to oprindelige Ords Betydning er forsvunden, og da for det første særligt, naar det styrede Ord er ubrugeligt alene: foran, igen, itu, ihjel, især, omfald, omfider, omtrent, overvættes, tilforn, tilovers — fordi, efterdi, og dernæst: forneden, foroven, foruden, efterhaanden, efterhaands, imidlertid, overalt, overens, overhovedet, overfrævs, overtvært, tilbage, tillige, tilsammen, tilfreds (jfr.: utilfreds), tilpas (jfr.: utilpas), underhaanden, undertiden, underneden, undervejs — idet, forinden, ifald, imedens, medmindre. Derimod skrives i to Ord: af Lave, fra Borde, i Blinde, i Klæng, i Gaar, i Forgaars, i Forvejen, i Gære, i Lave, i Mag, i Staa, i Bejen, om Kap, om Bord, over Bord, — i Aftes, i Morges, paa langs, paa tværs, til Bords, til Lands, til Søs, til Vands, til Bejrs, til Væds, til Dels, til Gavns, til fals, — for fulde, i Hænde, i Aette, i Sinde, i

Tide, paa Fode, paa Beje, med Rette, til gode, til Huse, til 27. Febr. Haande, til fulde, til Føje, til Beje, til visse, til Ende, til Rykke, til Rette, til Side, til Stede, til Syne, til Rende, til Mode, til Orde, ved lige, — af Sted, for Haanden, for Tiden, for længst, for vist, for Næsten, for øvrigt, fra sidst, i Dag, i Morgen, i Aften, i Stand, i alt, i alt Fald, i det mindste, i lige Maade, i Stykker, i Hu, i øvrigt, imellem Stunder, (nu om Stunder), om lidt, paa ny, paa Stand, paa skraa, til sidst.

Om andre adverbiale Sammensætninger end de ovenfor nævnte gælde de samme Regler som om Præpositioner med efterfølgende Styrelse, der betegne noget adverbialt. Eksempler: anderledes, ligeledes, saaledes, nogenledes, indbyrdes, ligesaa (= ligeledes, men lige saa godt, lige saa vel), ligedan, ligesuldt, ligefrem, ligervis, stykkevis, heldigvis m. v., allesteds, ingensteds, noksom, saadan, saasom, næsten-dels, dagligdags, midtskibs m. v., altid, dernæst, ydermere, — aldeles, alligevel, hvordan, hvorledes, fremdeles, særdeles, allerede, saalunde, ingenlunde, nogenlunde, hvorlunde, mangelunde, — desaarfag, desuagtet desligeste, engang (men een Gang), endnu, maaske, kanske, rigtignok, vistnok (men: dette er rigtigt nok, vist nok), derhen, derhøder, deroppe, og lignende Sammensætninger med der, ligeledes Sammensætninger med her: herhen o. s. v., og med hvor i stedlig Betydning: hvorhen (dog skrives hvor som helst, da Betoningen viser tre Ord).

Derimod skrives i to Ord: hvor saa, hvor mange, hvor lidt, hvor meget, hvor ofte, hvor tidt, hvor vidt (dog skrives det dagligdags Udtryk hvornaar = naar i eet Ord; saa ofte, saa tidt, saa nær, saa vidt, saa godt som, saa som saa, alt for, for ofte, for lidt m. v., som oftest, did hen, end ikke. (Om Forbindelser som ingen Sinde, alle Vegne, alle Slags se ovenfor.)

Om andre konjunktionelle Sammensætninger end de tidligere nævnte gælde samme Regler som for adver-

27. Febr. biale Sammensætninger: ogsaa, altsaa, saasom, derjom, ligesom, saafremt, endstønt, omendstønt, enddog, endog, endogfaa, endda, endfige, ihvor, hvorvel, ihvorvel, saavel (som Konjunktion; derimod naar vel har beholdt sin ligefremme Betydning: han kan gøre det lige saa vel som jeg, fuldt saa vel som du). — I to (tre) Ord maa skrives: for at, efter at, saa at, saa snart, som om, alt som, om end, ikke heller, al den Stund, for saa vidt, naar som helst (da Betoningen viser tre Ord). I eet Ord skrives en Del sammensatte Interjektioner, som hillemænd, saamænd, pinedød, desværre (derimod des værre, naar værre er Adjektiv eller Adverbium).

5. Adjektiver paa ig have altid t i Neutrum: et lykkeligt Liv, det er rigtigt, om muligt, saa vidt muligt.

6. I dulgte, dulgt, Dølgemaal, solgte, solgt, Salg, spurgte, spurgt, Spørgsmaal, valgte, valgt, Valg beholdes g.

7. Verbernes Flertalsformer beholdes i Nutid (vi have, ere, blive, skulle, kunne, ville, elste, grue, bo, tænke, dø, tage, lyde, se, sove, synge, drikke, falde, bede, fnyse, ryge, flyve, fide, bave, tie, slaa, faa, staa). — I Fortid kunne Flertalsformerne beholdes i en Del stærke Verber, nemlig i dem, som i Enkelttal ende paa en Medlyd (undtagen l og s) og have en lang, fra Nutidens forskellig Selvlyd (vi grebe, krøbe, bade, glede, lode, brøde, strege, droge, bave, fore, dreve; men vi lo, vi fløj, vi drak, vi løb, vi stjal, vi frøs). Der skal skrives vi bleve og ligeledes vi vare.

8. a. Substantiver, der ende paa en betonet Selvlyd og have Flertal paa r, danne dette ved Tilføjelsen af er: Sø — Sø-er — Sø-erne, Ko — Kø-er — Kø-erne, Na — Na-er — Na-erne, Træ — Træ-er — Træ-erne, Læ — Læ-er — Læ-erne.

b. Verber, hvis Stammer ende paa en betonet Selvlyd, danne Præsens Indikativ Aktiv ved Tilføjelsen af r og Passiv ved Tilføjelsen af s (at bo — jeg bor, dø —

jeg dø, sy — jeg syr, se — vi ses, begaa — der begaaes). 27. Febr. Derimod beholde de Verber, der i Infinitiv have e efter den betonedede Selvlyd, ogsaa e i Nutid og i Passiv: bie, tie, grue, lue, blues, bejae — jeg bier, tier, jeg gruer, blues, det luer, jeg bejaer. Endvidere at *duef) eller du, *die eller di, *vie eller vi, befri (ind-, udfri) eller befrie, forny eller fornye — jeg dner, dier, vier, frier, befrier, fornyer, jeg vies, fries, det fornyes. Anm. Der bør skrives duelig, gruelig, affhyelig.

De samme Verber danne Præsens Participium ved Tilføjelsen af ende til Stammen, og Perfektum Participium, dog med Undtagelse af Stammer paa e, ved Tilføjelsen af et: gaaende — gaaet, boende — boet, syende — syet, men seende — set. Dø har døende — død (afdød, uddød m. v.). Endelig danne disse Verber, for saa vidt de ere svage, Imperfektum ved Tilføjelsen af e de: jeg saae, boede, syede, indviiede, teede mig. Dø har dog døde, og ste fte.

9. Det stumme og understøttende e bortfalder. Ligeledes bortfalder i Almindelighed Selvlyd s for doubling. For at undgaa Misforstaaelse beholdes dog Selvlydsfordobling i et Par enkelte Ord: Talordeue cen—et til Forskel fra Artiklen en—et, og viis—viist til Forskel fra vis—vist (derimod enbenet, Visdom o. s. v.). I danske Ord maa aldrig Accenttegn benyttes. I fremmede Ord med Tonen paa sidste Stavelses Selvlyd kan, for at undgaa Misforstaaelse, skrives Accent over e (f. Eks.: Armé, Allé, Kannonér).

10. Der skrives aa, ikke å. Den lange Aa-Lyd betegnes ved aa med følgende Undtagelser: Alvor, (Alkove), Bog, Brog, broget, klog, koge, Krog, kroget, love, otte, Svoger, Torsdag, Borte, vove — endvidere nogle Ord, der kunne udtales saavel langt som kort: Drog, Fjog, Orlog, Orlov, Sprog, Tog.

Hvor Stammen har o for kort Aa-Lyd, beholdes o i

†) Naar den ene af to Former, som begge ere tilladte, særslig anbefales af Ministeriet, er den saabel her som i det efterfølgende mærket med en foranst. Stjerne.

27. Febr. Bøjninger og Afledninger, selv om Lyden bliver eller kan blive lang — f. Eks.: bort — borte, grov — grove, Lov — Loven, Skov — Skoven, sov — sove, vor — vore.

Den korte *Aa*-Lyd betegnes ved *o* med følgende Undtagelser: *Aadsel*, *Aand*, *Aande* (aande), *Baand*, *Flaad*, *Haand*, *Laad*, *laadden*, en *Maatte* (der siges *baade* **Maatte* og *Matte*), *naa!* *Naad*, *raadden*, *sa* (og *Sammensætninger*: *saadan*, *saaledes*, *ogsa*, *altsaa*). *Underfaat*, *Baand*. *Baande*, (samt *Kaarde*).

Hvor *Ordets* Stamme har lang *Aa*-Lyd betegnet ved *aa*, beholdes *aa* i Bøjninger, Afledninger og *Sammensætninger*, selv om Lyden i disse er gaaet over til at være kort, f. Eks.: *maa* — *maatte*, *Naade* — *Naadsens*, *Maal* — *Maaltid*, *skaane* — *Skaansel*, *vaage* — *vaagne*, *Kaalorm*, *Straaplan*, *Smaating*, *Taaspids*. (Der skrives *vogte*). Har *Ordets* Stamme *Æ*-Lyd, men *Ordet* i Bøjninger faar *Aa*-Lyd, betegnes denne ved *aa*: *træde* *traadt*.

11. Den lange *Æ*-Lyd betegnes ved *æ* med følgende Undtagelser: *bedre*, *der*, *deres*, *ere*, *her*, *hver*, *Legeme*, *sjette*, *tjene*. Endvidere *maa* mærkes *fjerde*, *Stedet*, *udstede* m. v., af *Sted*. Der kan skrives *baade* **Fern* og *Færn*.

Regler om, hvorledes kort *Æ*-Lyd bør skrives: 1) Har *Ordets* Stamme lang *Æ*-Lyd og *æ*, beholdes *æ* og *sa* i Bøjninger, Afledninger og *Sammensætninger*, selv om Lyden i disse er kort: *Blæst*, *bævre*, *Fjællebod*, *færdes*, *Færdsel*, *hærge*, *kærlig*, *næbbes*, *nærmere*, *nærmest*, *næst*, *næsten*, *ræddes*, *Rædsel*, *Skærsild*, *Skærsommer*, *Skærtorsdag*, *tvært*, *tværtimod*, *Vædste*, *værdig*. (Der skrives *Herred*, *Hertug*, *Herberge*). 2) I *Ord*, i hvis Stamme eller anden fremtrædende Form der findes *a*, *Aa*-Lyd eller *ej*, eller som kan betragtes som afledet af et andet *Ord*, der har en af disse Lyde, betegnes den korte *Æ*-Lyd ved *æ*: *brække*, *brænde*, *Bændel*, *drægtig*, *Dræt*, *dæmme*, *færre*, *flække*, *Forældre*, *fænge*, *fælde*, *fængsle*, *færge*, *fæste*, *Gæld*, *gælde* m. v., *græmme*, *Grævling*, *Gænge*, *gængs* m. v., *Gæsling* *gætte*,

hjelpe, hvælve, hvæsse, Hælvten, Hænder, hænge, hårde, 27. Febr. hævde, Hætte, knække, Kræmmer, Kælling, kæbe, kæmme, Kæmner, Kæmpe, kæntre, kæppe, kæphøj, Kærre, Kærve, lægge, læmme, længe, længes, lemlæste, nægte, Mælt, mælte, Mængde, mæste, møtte, nægte, nævne, prægtig, vække, saamænd, stælve, en Stæt, smække, sprække, spænde, strække, stænge, støvne, Stænte, stække, svække, sælge, sælde, stæfte, sætte, Stæl, stæmme, stærpe, træffe, trække, trænge, Tægt (Aftægt m. v.), tække, tælle, tæmme, tænke, Udblending, Vægt, vægtig, Vægter, vække, Vælde, vældig, vælge, vælft, væmmes, vanne, vækse, Væst, værges, værne, Vegt, Vælde, ældre, ældst, Velling, ændre, ængste. (Der skrives begge, Menneſke, nem, at nemme, fornemme, et Nemme. Der kan skrives baade *Ei og EI, *Eim og EIm, *Esp og ESp, *Hæssel og Hæssel, ueppe og næppe, *Nemse og Næmse, *Skjælfør og Skælfør). 3) I Ord, i hvis Stamme eller anden fremtrædende Form der findes e eller i (men ikke ej), eller som kan betragtes som afledet af et andet Ord, der har en af disse Lyde, betegnes den korte E-Lyd ved e: Enke, enkelt, ferst, hen, ihjel, jer, Levned, mens, reuse, Rensdyr, Revle, Revne, Skel (skellig, skelne, Forſkel m. v.) Spjeld, Stel, tvende, trende, tretten, tredive. (Der skrives dog Værf og baade *blænde, Blændværf og blende, Blændværf). 4) I Ord af græst, latinſt, fransk Oprindelse skrives e, hvor dette findes i den fremmede Stamme, f. Eks: Arrest, Berberis, Censur, Centner, Cypress, Dialekt, Element, Ferle, Hermelin, Hveps, Interesse, Kabinet, Kaserne, Kærf, Lektie, Messje, Nerve, Orient, Orkester, Patient, Perle, Pest, Presse, Procent, Professor, Regiment, Regent, Nest, Selt, September, Tempel, Terne, Testament, Vers. (Der skrives dog Præst). 5) I andre Ord end de, der kunne henføres under Reglerne 1—4, skrives e eller æ for E-Lyd efter nugældende Brug, dog at e skrives i Ordene fjern, fjerner, fjerne, gerne, Gerning, Hjerne, Stjerne, Terne, ternet, Ter-

27. Febr uing, Hjerte, streng og i disse Ord's Sammensætninger og Afledninger. (Der kan skrives baade *Bjerg og Bjærg, *Fjeld og Fjæld, *Hjelm og Hjælm, *Felling og Fælling, *Krebs og Kræbs, *Kærne og Kerne, *Karte og Kerte.)

12. S-Lyd betegnes ved i, U-Lyd ved u, N-Lyd ved y. — Lang E-Lyd betegnes ved e, lang O-Lyd ved o, lang Z-Lyd ved ø. — Kort E-Lyd betegnes ved e eller i; i bruges i alle Ord, hvor den hidtidige Brug har fastslaaet det. Man skriver Fedt, Kirtel, tusinde (Tusinde), Grinde. Kort O-Lyd betegnes ved o eller u; u bruges i alle Ord, hvor den hidtidige Brug har fastslaaet det. Man skriver Kunst, fornum, stundom. — Kort Z-Lyd betegnes ø eller y; y bruges i alle Ord, hvor den hidtidige Brug har fastslaaet det. Man skriver Mønster, Mønt, størne, Sødfende, ørkesløs.

13. I Stedet for ai, ei, oi, øi, ui, skrives aj, ej, øj (ogsaa for oi), uj. — Der skrives *Deig, *fejg, *jeig eller Dej, fej, sei. I Stedet for au og ou skrives av og ov. Man bør skrive Lav, Sav, tav, Blø, Lov.

Ai, ei m. v. og au og ou maa helst bibeholdes i fremmede Ord; særlig bør de beholdes i Navne (August, Europa, S. L. Heiberg).

14. V foran t hærdes til f, naar den foregaaende Selvlyd er kort og staar umiddelbart foran v — haft, groft, Løfte, men lavt, skævt, halvt, djævt, ellefte, tredivte; de to sidste Tilfælde, fordi e og i foran v her knap høres. Der skrives thvte, brovte, flout, stovt i Henhold til Udtalen. -- Der skrives: af, Afgift, Aftagt m. v., ligeledes Stiffader. -- Man bør skrive Viol, violet, Violin (ogsaa Vridbor), men Fernis, fernisere.

15. I skrives ikke efter g og k foran e, æ og ø. I danske Navne kan j beholdes efter g og k foran betonet e, æ, ø: saaledes *Kjøge, *Kjøbenhavn eller Køge, København. — Ellers beholdes j i alle Tilfælde efter hidtidig

Brug, selv om det i nogles Mund er blevet stumt, altsaa: 27. Febr. Fjeder, Fjer, at fjedre, Mjød, Sjælland, Skjald. — Efter en kort Stavelse, endende paa l, n eller blødt d kan Endestavelsen ie ombyttes med je, f. Eks. *Ballie eller Balje, *Brynie eller Brynje, *Lillie eller Lilje, *Midie eller Midje. *Mønnie eller Mønje, *Smedie eller Smedje, *Tillie eller Tilje, *tredie eller tredje, *Bidie eller Bidje, *Billie eller Bilje (men: Familie, Olie, Linie, Komedie o. desl.).

16. *h* foran *j* og *v* skrives i samme Udstrækning som hidtil, altsaa f. Eks. hjem, hjælpe, Hjele, hvifte, hviste, hvæsse, hver, Hvilling, Pighvarre, hvæse. (Der skrives Tærpe) — *h* skrives i Udraab som oh! ah! m v., naar Lyden er langt udtrukket (men: o ve! o Menneſte! o. desl.). Stumt *h* bortkastes for øvrigt i danske Ord undtagen i Ordet thi. I nordiske Navne kan det beholdes: *Thor, *Thyra eller Tor, Thyra.

17. Regler om stumt d. Det stumme d skrives, naar d eller t findes (skrives) i Stammen, ellers ikke.

Undtagelser: a) Stumt d udelades mellem n og s og foran ff, naar Ordets Stamme ligger uden for Sprogets Grænse — Grænse, Krans, Panſer, Pinſe, Ranſel, Skanſe, Kaffe, Ruſt, Piſt, plaſke, Sveſte, tyſt — derimod Hænſel, ſtanſe, Brænſel, Vindſel, Lands, hundſe, hundſt, bondeſt, fjendeſt, mindſt, mindſte, (mindre), bidſt, jydſt, gridſt, Gødſte, gødſte, trædſte (træde), vadſte, Vædſte, vædſte (vaad, væde), og naturligviis under Bøjning: Mands, Lands, Sinds o. s. v. Anm. Selvfølgelig maa d udelades mellem n og s og foran ff i ſaadanne Ord, hvor d eller t ikke findes i Stammen: Dans, Frynſe, Glans, gliuſe, granſte (grant), træſt, Ranſe, lenſe, Pinſe, Prins, Provins, Sans, ſauſe, ænſe, kyſt, læſte, mæſte, ſmiſte.

b) Foran en Afledningsendelse, der begynder med t, gaar et foregaaende d over til t: gotte ſig, ſtritte, ſytte, ſtøtte, ſtittig, vittig. Der skrives *hvidte eller hvitte, *tidt eller tit. — Under Bøjning beholdes altid det stumme d

27. Febr. foran t: haardt, hvidt, mødte, mødt, stødte, stødt, vidt, vandt, fandt, holdt. — Der skrives Fedt, fedte, Kridt, kridte, Krndt, lidt, midt, Ridt, Midte, Skridt, skridte Derimod skrives mat, mæt, Ritmester og Bræt, Flertal: Bræder — i enkelte Sammensætninger Brætter. (Ligeledes skrives Skitt, Felt).

c) Stumt d efter l og n beholdes i samme Omfang som nu, selv om d eller t ikke findes i Stammen: Alder, huld, Huld, Guld, skulde, vilde, Stald, holdt!, voldsom, Mand, Mund, Hund, Land, Mynde, Hind, Hinde, kunde, Handling, Myndling, munnctlig, iblandt. — Der skrives kullet, skaldet, sprælle, Mylder, myldre. (Bald, Flertal: Bolde, udtales i Almindelighed med lydende d).

Eksempler paa stumt d: bedst, sidst, Bidjel, Færdjel, Gærdjel, Skærmhjævel, fodse, Gods, hidse, Kabuds, Klods (men Kods paa), krads, Lods, lodse (men en Los (Dyret), at give los, at løse), Palads, Plads, pludselig, pludskabet, pudse, Puds, (men lille Pus, pusle), vidse, Smuds, spids, Stads (men Fjas, Spas), spadserer, Sejlads, Stillads, Strabads, Struds, Studs, studs, Trods, Vindjel, ødsel — verdslig — Suedker (snide, snitte) — Bødder. Ligeledes skrives Gidjel, Kreds, Kryds, Lidse, splidse, Tidjel, Ludse.

Eksempler paa Ord, hvor stumt d bør udelades: best, sælles, gnist (Gnier), i Gæve, hidsse (hejse), Karussse, Plys, Trisje, trisje — skønt, endskønt, — Søskende. Der skrives *Bajads eller Bajas, *fraadsje eller fraase, *Kyrads eller Kyras, *Morads eller Moras, *Tru(d)sel (nu sædb. Trusel) eller Trusfel.

18. D ombyttes i danske Ord med f.

19. F ombyttes i danske Ord med fs, f. Eks seks, seksten (udtales sejsten).

20. Medlydsfordobling foran anden Medlyd bortfalder — Døtre, fikre, mudre, ofre, tapre (men naturligvis: attraa, Baggrund, Uddrag, Bredde, Bidde, Trolddom, — men Lærdom, af lære). Medlydsfordobling finder Sted mellem

Selvlhde, hvoraf den første er kort og betonet; j, v fordob= 27. Febr.
 les dog ikke. Eksempler: Labber, Gedde, vædde, Skrædder,
 Daddel (Frugten, men Dadel), Flaaddet, Boddet, Spiddet
 (men Smeden, Budet, Sphdet m. m.), skaffe, Brygger,
 Smakke, Lolland, Skellet, Brylluppet, fornemmelig, tak-
 nemmelig, Lammet, vænne, narve, Glasset, sætte; men eje,
 Røvet. Der skrives *Blusel eller Blussel, *Trusel (se § 17)
 eller Trussel. — Efter lange Selvlhde finder Medlydsfor-
 dobling Sted: a) af det haarde g i Ordene: Drægge, dægge,
 Hæggen (ogsaa med blødt g: Hægen), Læggen, Lægget, Blag-
 gen, Skægget, Bæggen, Wæggen (kan ogsaa udtales kort),
 Wægget; b) i Ordene Ræbbet, otte, sjette, Sotten, Wtten
 (kan ogsaa udtales med kort æ).

21. Til Vejledning ved fremmede Ords Skrive-
 maade anbefales følgende Regler:

I. a) C beholdes for S-Lyd, ligesaa stumt c efter s, og
 for R-Lyd foran et andet c, der lyder som s. Ellers skrives
 k for c. (Centrum, Scene, Accent, Vokal, Konsonant).

b) D og y ombyttes i almindelig brugte Ord med hen-
 holdsviis k og ks.

c) J almindelig brugte Ord ombyttes ph med f (Filo-
 sofi, Fysik, Sfære, Sfinks), th med t (Teater, Teologi), rh
 med r (Rytme), ch = z med k (Katekismus, Kor, Kirurgi,
 Remi, Orkester, Skema, Skisma). Derimod beholdes pf
 (Psykologi); dog kan skrives Salme eller *Psalme.

d) J oprindeligt tykke Ord ombyttes z med s (sire, van-
 sire, sitre). Ellers beholdes z (Zone, Zenit).

e) Om Brugen af sch mærkes følgende: 1) Findes ved
 Siden af Formen med sch en Form med st, foretraktes
 denne. Saaledes i græske Ord (se c); ligeledes i Ord af
 andre Sprog, som Droske, Blansket, Mansket, Marstal, Mar-
 skandiser, Skaberak, Skak, Skakt, Skalotteløg, Skatol, Skellak.
 Ellers 2) beholdes sch i tykke Ord, som Frosch (paa en Vi-
 olinbue), Gletscher, rutschje (og paa samme Maade Bratsch).

27. Febr. Der skrives *Volffer*. 3) *J* Ord af *Fransf* (se II) og *Eng-*
elsk ombyttes *sch* med *de* i disse *Sprog* brugelige *Betegnelser*
 (*ch*, *sh*), f. Eks. *Punch*, *Sherif*, *Shirting*. Dog skrives *Sjal*,
sjippe. 4) *J* Ord af andre *Sprog* (navnlige ikke-europæiske
 eller saadanne europæiske, som ikke tilhøre vor *Sprogæt*) om-
 byttes *sch* med *sh*, f. Eks. *Derbish*, *Janitshar*, *Pasha*, *Shah*,
Sheik, *Shiit*, *Shaman*, *Shibbolet*, *Rashmir*, *Rustshut*,
Kamtshatka, *Chat-el-Arab*. Dog skrives *Kautshuk*, *Sjako*,
Sjakal, *sjakre* og (som nu ogsaa sædvanligt) *sjofel*.

f) Ord som *Intelligens*, *Potens*, *Finanser* skrives uden
 t mellem *n* og *s*.

g) *W* bruges i Ordene *Whig*, *Whisky* og *Whijt* (og
 en *Sammensætning* som *Wienervogn*); ellers skrives *v*.

II *J* *franske* Ord, selv om de ere almindeligt brugte,
 beholdes den *franske* *Lydbetegnelse*, naar i *Udtalen* særlig
franske *Lyde* (*j*, *g*, *ch*, *ll*, *gn*) forekomme; dog bortfalder
 sædvanligt det *stumme* *c* i *Enden* af Ordene. Ligeledes be-
 holdes *Lydbetegnelserne* *au*, *eau*, *ay*, *oy*, *oi*, *ei*, *ou*, *e=ø*, *u*,
eu, *em*, *ou*, *ti*, *ç*, *stunt* *h*, *stum* *Endekonsonant*. De *franske*
Accenter kunne beholdes. *Eksempler*: *jaloux*, *Jalousie*,
Chausé, *Broche*, *Galoché*, *Fetich*, *Toilet*, *Geni*, *gentil*, *Na-*
tion, *Nayon*, *loyal*, *Teint*, *Prestige*, *Revu*, *Emballage*, *brouil-*
lere, *Bataille*, *Signet*, *Chenille*, *Entré*, *Atelier*, *Buffet*, *Facon*,
Niche, *marçhere*, *Malheur*, *Gêne*, *Lêten*, *Lantième*. Om
c og *q* se ovenfor I. a) og b). Derimod skrives i *Almindelig-*
hed for de *franske* *Lydbetegnelser* *ai* og *eu* henholdsvis *æ* og
ø. — f. Eks.: *Karantæne*, *Inspektør*. *Støder* *c* med *R-Lyd*
 et *fransk* Ord umiddelbart sammen med en anden *fransk*
Lydbetegnelse, da maa man, naar Ordet bruges paa *Dansk*
 enten ogsaa ombytte denne eller beholde *c* — f. Eks. *Rupé*
 eller *Coupé*, men aldrig *Roupé*.

III. *J* *Indlyd* af fremmede Ord anvendes *Medlyds-*
fordobling i *Reglen* ikke, uagtet *Selvlyden* er kort og be-
 tonet, naar den ikke findes i det fremmede *Sprog* (*Artikel*,

Titel, Strupel, Krønike, Tyfus o. s. v.); dog undtages Ord, 27. Febr. hvori Fordoblingen er bleven almindelig Brug, som Rammer, Nummer, Kaffe. Derimod fordobles en i fuldt betonet Stavelse staaende Endemedlyd foran følgende Selvlyd uden Hensyn til Skrivemaaden i det fremmede Sprog: Politikken, Botanikker (Flertal af Botanik; forstøkket fra (en: Botaniker), Institutter, Eremitter, Attrapper, Paragraffer, Konjoller o. s. v. (men Fuffeter o. desl., hvor Medlyden ikke udtales, og Bassiner o. desl., hvor vi udtale n som ng). Har Stavelsen kun Vitone (som i Konsul, Punktum, Leksikon), anvendes Fordobling ikke undtagen i enkelte Ord, hvori den er bleven almindelig, som Bisfopper, Omnibusser. (Medlydsfordobling efter ubetonet Selvlyd beholdes i Reglen, naar den findes i det fremmede Sprog (Allé, Ballon, abonne, Buffet o. s. v.); dog skrives enkelt Medlyd overalt, hvor Brugen har indført det: Bajonet, Kanel, Karbonade, Pomade, Parfy, traditionel m. m. Afvigende fra den fremmede Form skrives Mytteri).

Fremmede Ord, der ere fuldt optagne og indgaaede i Sproget og i Udtalen have tabt de fremmede Lyde, skrives efter Sprogets almindelige Regler Anjios, Kaptajn, Kontor, Løjtnant, nervøs, Tempel, Ur, Trone. — Dog ombyttes aldrig ch, g, j eller ti med fj (undt. Anjios).

Bekendtgørelse ang. Betingelserne for at kunne udøve Lædelægevirksomhed og Omfanget af denne. 8. Marts. Nr. 26. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 186.

Bekendtgørelse ang. Henlæggelse af Middelgrundsfortet under Staden Kjøbenhavns Jurisdiktion. 11. Marts. Nr. 27. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 188.

11. Marts. **Lov om Salg af fersk Fisk m. m. ved offentlig Nr. 28. Auktion.** (Indenrigsministeriet).

Indm. Saml. pag. 188

11. Marts. **Lov om Genoprettelse af et Departementchefsembede Nr. 29. under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.*)** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet).

Indm. Saml. pag. 188.

11. Marts. **Lov om Afhændelse af Skovridergaarden „Kal- Nr. 30. holmegaard“ m. m. og deraf følgende Forandring i Lønningsvilkårene for Embedet som Skovrider for 1. Frederiksborg Skovdistrikt.**

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Finansministeriet bemyndiges til ved indtrædende Ledighed i Skovriderembedet paa 1. Frederiksborg Skovdistrikt til antagelig Pris at afhænde Embedets nuværende Tjenestebolig „Kaltholmegaard“ med tilhørende Tjenestejord samt den paa Gaardens Marker beliggende Herløv Planteskole.

2. Ved ny Besættelse af Skovriderembedet paa 1ste Frederiksborg, Skovdistrikt tillægges der Skovrideren i Stedet for Tjenestejord en fast aarlig Godtgørelse af 1,000 Kr. samt 500 Kr. aarlig til Hestehold, hvorhos der paa Distriktet opføres en ny Tjenestebolig, der overtages af Skovrideren til Brug og Vedligeholdelse paa de sædvanlige lovbestemte Vilkåar. Til den ny Bolig kan der afgives et Areal af c. 3 Tdr. Lands Størrelse til Husplads, Have og Bænge, og til dens Opførelse m. v. kan anvendes indtil 16,000 Kr.

*) Ved allerhøjeste Resolution af 18. Marts 1892 bifaldtes det, at der under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet genoprettes et særligt Departement for de Kirkevæsenet vedkommende Sager.

Lov om visse Underofficerers Forskning med Over-11. Marts.
munderingsjager. (Krigsministeriet). Nr. 31.

Indm. Saml. pag. 189.

Lov om Tilføbsafgift af Skibe, der indføres til11. Marts.
Færøerne. (Justitsministeriet). Nr. 32.

Indm. Saml. pag. 189.

Lov sigtende til at lette Udarbejdelsen af nye11. Marts.
Skøde- og Panteregistre paa Færøerne. (Justitsmi- Nr. 33.
nisteriet).

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigs-
dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet
følgende Lov:

1. Omkostningerne ved Udarbejdelsen af nye Skøde- og
Panteregistre for Færøerne afholdes paa samme Maade, som
ved Lov om ny Skyldsætning paa Færøerne af 29. Marts
1867 § 12 er fastsat med Hensyn til Omkostningerne ved
det der ommeldte Matrikuleringsarbejde.

2. Under Udførelsen af det i § 1 omhandlede Arbejde,
dog ikke ud over den 1. Juli 1902, skal Amtmanden over
Færøerne være bemyndiget til uden Betaling at udlevere
Bevillinger til Erhvervelse af Ejendomsdom. Naar han fin-
der, at Omstændighederne tilstede det, skal han derhos kunne
bestemme, at Stævningen i den til saadan Doms Erhvervelse
anlagte Sag kun behøver at indrykkes i den til retslige Be-
fendtgørelser paa Færøerne autoriserede Avis.

3. I samme Tidsrum skal Amtmanden over Færøerne
være bemyndiget til uden Betaling at meddele Sorenfriveren
Bevilling til under de for Mortifikationsstævninger sædvanlige
Former at indkalde de mulige Indhavere af saadanne ved
de nye Skøde- og Panteregistres Forfættelse tilbageblivende
uudflettede Hæftelsesbreve, som ere over 20 Aar gamle, og
med Hensyn til hvilke det ikke kan bringes i vis Erfaring,

11. Marts. om de ere afgjorte eller ikke. Saafremt da ingen melber sig paa eller inden den i Stævningen forelagte Tægtedag, bliver det ved Dom at bestemme, at Dokumentet kan udslettes af Pantebogen, hvorefter det fornødne naturligvis bliver at iagttage i Registret. Men naar nogen melber sig med Forfkrivningen for at holde denne i Kraft, bør derom ske Notering i Registrrets Anmærkningskolonne ved Siden af det Sted i Hovedkolonnen, hvor Forfkrivningen er anført, og ligeledes i selve Protokollen ved Siden af den deri indførte Forfkrivning. Saa bør der og paa Dokumentet gives Paategning om den saaledes gjorte Anmeldelse.

Skulde nogen melde sig til den bestemte Tægtedag med Paastand om, at Fordringen er i Kraft, men at Forfkrivningen er ham frakommen, vil der være at forelægge ham en Frist af 4 til 8 Uger efter Omstændighederne, inden hvilken han for Sorensskriveren har at bevisliggøre, enten at Ejendommens Besidder erkender hin Fordring, eller at Anmelderen har foretaget de fornødne Skridt for paa retlig Maade at faa sin Paastand afgjort. Efterkommer han ikke dette Tilhold, bliver Forfkrivningen at udslette; men i modsat Fald bliver den staaende uudslettet, indtil det oplyses, hvorledes Sagen ved endelig Dom er bleven afgjort. Naar derimod Forfkrivningen er fremkommen, vil der ikke under den efter hin Stævning anlagte Sag blive noget at afgøre med Hensyn til de Indsigelser, som Ejendommens Besidder maatte fremføre imod dens vedvarende Gyldighed, men vedkommende vil have ved en særskilt Sag at søge dem afgjorte.

Omkostningerne ved Mortifikationsstævningens Bekendtgørelse saavel i den Berlingske Tidende som i den til retslige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Avis udredes af Færøernes Amtsrepartitionsfond.

4. I samme Tidrum bortfalde alle Retsgebyrer i Sager, der paa Færøerne anlægges til Erhvervelse af Ejendomsdom eller Mortifikation af Pantebreve.

Lov om Odelæggelse af Havnens Yngel paa Færøerne. (Justitsministeriet.)

11. Marts.

Nr. 34.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Ejerne og Brugerne af Fordegodsjet i hver Bygd skulle være pligtige til at opsoge de Havnereder, der findes i Bygden, og ødelægge Havnens Yngel. Efterkommelsen af denne Forpligtelse paases af en Tilsynsmand for hver Bygd, som for 3 Aar ad Gangen vælges paa Grandestævne efter Marketal.

Enhver af Ejerne eller Brugerne i en af Bygdens Gauger er pligtig til at modtage Balget og forestaa dette Ombud i mindst 3 Aar.

Efter der intet Balg paa Grandestævne, bestikker Syssemanden en Tilsynsmand.

2. Sjødemændene for hver Hauge skulle have deres Opmærksomhed henvendt paa, om nogen Havn yngler i Haugen eller i noget til samme stødende Bjerg, og naar de komme til Kundskab om, at saadant finder Sted, anmeldte det for den i § 1 omhandlede Tilsynsmand samt saa vidt muligt opgive, hvor Havnereden findes.

Tilsynsmanden har derefter blandt de ifølge § 1 arbejdspligtige ved Sjødemændene at tilsiige det efter hans Skøn fornødne Mandskab til at søge Havnen. Enhver af de arbejdspligtige skal deltage i Forhold til det Marketal, han ejer eller bruger i Bygdens Gauger, men den Orden, hvori Tilsiigelse skal ske, bestemmes af Tilsynsmanden. Vises nogen sig forjømmelig ved Arbejdets Udførelse, kan Tilsynsmanden paa hans Bekostning lade hans Andel udføre ved andre.

3. Naar nogen Sjødmand formener, at Faarebesætningen i den Hauge, han røgter, lider Skade af Havne, der yngler i en andens Hauge eller i noget til samme stødende

11. Marts. Bjerg, skal han henvende sig til vedkommende Bygds Tilsynsmand, der snarest muligt drøfter Sagen med den paa-gældende Hanges Søjdemænd.

Nægter Tilsynsmanden, at Ravnens har Rede i hans Bygd, eller hængaar der 8 Dage, uden at han lader den søge, eller opgiver han, at man forgæves har søgt den, er enhver, der formener sig brøsthølden, berettiget til efter forudgaaet Anmeldelse til vedkommende Søjdemænd selv at lade Ravnens søge.

Hvis han finder Ravnens og dræber Ynglen, er han berettiget til en Erstatning af 2 Kr. for hver Mand, der har været fornøden til at søge Ravnens. Som Bevis for Arbejds Guldsførelse skal han uopholdelig forevise den dræbte Yngel for Tilsynsmanden. Rejses der Spørgsmaal om, hvor vidt det kan anses godtgjort, at Ravnere den er fundet i en vis bestemt Bygd, eller om, hvor meget Mandskab der har været fornødent til at søge den, træffes Afgørelsen af vedkommende Sysselmænd.

Erstatningen udredes efter Marketal af Ejerne og Bruggerne af samtlige Hanger i den Bygd, hvor Reden fandtes, og har Tilsynsmanden inden 3 Maanedes fra den Tid, Ravnens blev søgt, at foranstalte Beløbet indbetalt til vedkommende.

4. Udebliver Betalingen af Beløb, der af en arbejdspligtig skulle erlægges i Henhold til Bestemmelserne i §§ 2 og 3, i over 6 Uger, har Tilsynsmanden at søge dem ind-drevne ved Udpantning efter lovlig Omgang.

5 Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøder af indtil 25 Kr., som tilfalde den for vedkommende Kommune ved Lov af 9. Februar 1883 om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22. Marts 1855 anordnede Understøttelseskasse.

Sager, der anlægges for saadanne Overtrædelser, behandles politiretsvis efter Plakat 23. Marts 1813 af vedkommende Sysselmænd. Paaanke kan ske til Amtets Overpolitivet, hvorfra ingen videre Appel kan finde Sted.

Lov om Jurisdiktionsforandringer i Ribe Amt. 11. Marts.
(Justitsministeriet.) Nr. 35.

Indm. Saml. pag. 190.

Justitsministeriets Skr. (til Amtmanden over Aarhus Amt) ang., at Handel med Aviser paa Jernbanestationer paa Søn- og Helligdage ikke strider mod Helligdagsloven. 11. Marts.

I Anledning af de med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 19. f. M. hertil tilbagefendte Andragender, hvori N. N. anholder om Tilladelse til, uanset Bestemmelserne i Lov om den offentlige Fred paa Folketjens Helligdage m. m. af 1. April f. A., at maatte sælge Aviser paa Aarhus Jernbanestation efter Kl. 9 Formiddag paa Søn- og Helligdage, skal man tjenstligst melde, at da Justitsministeriet ikke skønner rettere, end at de til en Jernbanestation henhørende Lokaler og Perroner ikke kunne henregnes til de i bemeldte Lovs § 1 nævnte offentlige Pladser, er der efter Justitsministeriets Formening intet til Hinder for, at Handel paa de nævnte Steder ogsaa kan foregaa paa de ommeldte Dage efter det nævnte Klokkeslæt.

Plakat ang. Takster for Benyttelse af Kjøbenhavns Kommunes Hospitaler og Fattigvæsenets Stiftelser. 14. Marts.
(Kjøbenhavns Raadstue.)

Indm. Saml. pag. 191.

Generaldirektor. for Skattevæsenets Skr. (til Amtmanden over N. N. Amt) ang., hvorvidt en til en Cuke udbetalt, af hendes afdøde Mand tegnet Livs- forsikring vilde være at medregne til Fællesboets Beholdning. 15. Marts.

Bed at fremsende det med Bilag hoslagt tilbagefølgende, af afdøde Virkefuldmægtig N. N. og efterlevende Hustru den

15. Marts. 21. Juli 1880 oprettede Testamente har Amtet i behagelig Skrivelse af 26. f. M. i Anledning af Testamentets Efterstempling udbedt sig Generaldirektoratets Resolution for, hvorvidt et Beløb af 2,500 Kr., der er udbetalt Enken i Henhold til en af afdøde tegnet Livsforsikring, vil være at medregne til Fællesboets Beholdning.

Foranlediget heraf skal man til behagelig Efterretning tjenstligt meddele, at da den paagældende Police lyder paa, at Beløbet skal udbetales forsikredes Enke, bliver Beløbet ikke at medregne til Boet.

16. Marts. Regulativ for Gasforsyning fra Kjøbenhavns Gasværker. (Kjøbenhavns Magistrat.)

1. Til Ejendomme i Staden og paa dens Grund kan der erholdes Gasindlæg ved Gasværkernes Foranstaltning og tilbøds paa samnes Bekostning fra Ledningerne i Gaderne til Hovedgasmaalerne i Overensstemmelse med de i nærværende Regulativ indeholdte Bestemmelser.

Begæring om Gasindlæg indgives til Magistraten eller til Direktøren for Belysningsvæsenet. Begæringen maa indeholde alle fornødne Oplysninger om det paaregnede Gasforbrugs Størrelse.

2. Forinden Indlægget foretages af Gasværkerne, skal der i Ejendommen være anbragt Ledninger med Afføtninger for tre efter Belysningsdirektørens Skøn effektive Gasblus eller for et effektivt Kogeapparat for hver 15 Fod Ledning, som indlægges gratis paa Ejendommens Grund. Hvor Gas anvendes i andre Djemed end til Belysning eller Kogning, beregnes et Marsforbrug af 10,000 Kbf. lig 3 Blus.

De Ledninger, som udover den herefter beregnede Længde blive at lægge mellem Ejendommens Grænse og Hovedgasmaalerne, udføres af Gasværkerne, men blive at betale af vedkommende Ejer efter Regning. Dog kunne ogsaa disse Ledninger lægges paa Gasværkernes Bekostning, naar Ejeren

stiller et kontant Depositum af Størrelse som Udgiften ved 16. Marts Lægningen. Dette Depositum, som ikke forrentes, tilbagebetales, naar der inden 2 Aar efter Indlægningen er anbragt de efter ovenstaaende fornødne Afsetninger i Ejendommen. Er dette ikke Tilfældet, tilfalder det stillede Depositum Gasværkerne enten helt eller i Forhold til de anbragte Afsetninger.

3. Belysningsdirektøren bestemmer alle Indlægningen vedrørende Enkeltheder, saasom Ledningernes Dimensioner, Stedet for deres Anbringelse o. desl.

Alle Reparationer efter Indlægningen, f. Eks. efter Gennembrydningen af Gulve, Loft og Mure, samt Brolægning efter Nedlægning af Ledninger i Jorden o. a. b. udføres og bekostes af Ejeren; Gasværkerne ere uden Ansvar for enhver ved Arbejdet anrettet Skade.

4. De paa Gasværkernes Bekostning indlagte Ledninger forblive Gasværkernes Ejendom, og disse kunne, naar Ledningerne ødelægges eller forringes, uden at dette skylbes Skid eller Skide, fordrø dem erstattede af Ejendommens Ejer.

Det samme er Tilfældet, naar Ejeren maatte forlange de anbragte Ledninger atter borttagne.

5. Alle Ledninger, der føre fra Maalerne til Brænderne, maa den paagældende Ejer paa egen Bekostning under Tilsku af Gasværkerne lade udføre ved en af de isølge Lov af 4. Marts 1857 autoriserede Gasmestre. Ledningerne med Tilbehør skulle udføres efter de Bestemmelser, der herom maatte gives af Direktøren for Belysningsvæsenet, der lader Indlægget prøve, forinden det approberes, og uden hvis Samtykke ingen Forandring eller Forlængelse af Indlægget maa foretages.

Saaavel forinden Arbejdets Paabegyndelse som efter dets Fuldbendelse skal Gasmesteren gøre Anmeldelse herom til Gasværkernes Meterkontor.

Intetsonhelst Arbejde paa de anbragte Ledninger, Hæner, Lamper, Apparater o. l. maa udføres af andre end Gasværkernes egne Folk eller de autoriserede Gasmestre.

16. Marts. 6. Den paagældende Ejer eller eventuelt Gasforbrugeren er pligtig at vedligeholde den i § 5 omhandlede Del af Gasindlægget samt Gasmaaleren, forsaavidt han er Ejer af samme. Han skal øjeblikkelig anmeldte enhver Fejl, der maatte vise sig paa Gasindlægget, for en autoriseret Gasmester, for at denne for hans Regning kan foranstalte Mangelen afhjælpen. Hvis Forsømmelighed i saa Henseende udvises, ere Gasværkerne berettigede til at lade det fornødne iværksætte paa den paagældendes Bekostning.

De Udgifter, der ere forbudne med Undersøgelser, som Gasværkerne lade anstille for at opdage Fejl ved en Gasledning, skulle efter Regning betales af den, paa hvis Ledning Fejlen findes.

7. Prisen for Gas er for Tiden af Kommunalbestyrelsen fastsat til 4 Kr. 50 Ore pr. 1000 eng. Kubikfod for Gas, der benyttes til Belysning, og til 3 Kr. pr. 1000 eng. Kubikfod for Gas, der benyttes til andre Dje med end til Belysning; dog tillades det Forbrugeren af Gas til den lavere Pris at benytte Gas til samme Pris til et enkelt Belysningsabslus i Røkkenet.

8 Til Bestemmelse af Gasforbrugets Størrelse udlaaue Gasværkerne uden Vederlag de efter Belysningsdirektørens Skøn fornødne Maalere til Forbrugerne. Maalereue ere af Gasværkerne justerede, og Betalingen bestemmes ved de opfattede Maaleres Angivelse af den forbrugte Gasmængde.

Forbrugeren er ansvarlig for de ham udlaaute Maalere, der af Gasværkerne kunne fordres erstattede, jaafremt de ødelægges eller forringes, uden at dette skyldes Slid eller Ælde.

Maalereue opstilles paa de Steder i Bygningen, der bestemmes af Gasværkerne, og maa ikke flyttes uden sammes Tilladelse. Direktøren for Belysningsvæsenet kan undtagelsesvis tilstede, at den forbrugte Gasmængde bestemmes paa anden Maade end ved Maalere.

9. Naar der fra en Gasmaaler, gennem hvilken For-

syning af Gas til nedsat Pris finder Sted, er eller har været 16. Marts. anvendt Gas til Belysning nder det i § 7 nævnte enkelte Blus i Røkkenet kan Magistaten forlange, at vedkommende Forbruger skal betale hele den af ham gennem denne Maaler forbrugte Gasmængde til almindelig Pris for Belysningsgas, saaledes at Prisforskellen paa de tidligere udstedte Regninger bliver at efterbetale. Eventuelt vil der tillige blive rejst kriminel Tiltale mod vedkommende.

10. Forinden Gasmaaler opsættes og Gasforbrug tilstedes, har Forbrugeren at stille enten antagelig Selvfrylbnertantion eller Depositum af indtil 20 Kr. for hvert Blus, Gasmaaleren lyder paa, om saadant forlanges af Belysningsdirektøren. Depositum kan enten ydes kontant eller ved Obligationer og Sparekassébøger som haandsaaet Pant. Betalingen for forbrugt Gas erlægges paa Anfordring, og naar en Regning herpaa eller paa udførte Reparationer o. desl. ej straks betales, har den paagældende at forsyne Regningen med Paategning om, hvilken Dag den er ham forebist. Indbetales Beløbet derefter ikke i Løbet af 8 Dage paa Belysningsvæsenets Kasseverkontor, vil det med Tillæg af $1/2$ pCt. i Indkrævnings-Omkostninger atter blive indkrævet, og først, naar det da ej betales, tuffes der for Gasforsyningen, borttages Gasmaaleren, og kan Beløbet inddrives ved Udpantning.

11. For at kunne kontrollere Gasforbruget og forbyde sig om, at alt ved Gasindlægget er i Orden, have Belysningsdirektøren og hans tilsynshavende uhindret Adgang til Maalerne og til alle de Steder, hvorhen Gasindlægget er forgreuet.

12. Naar nogen ikke ønsker længere at modtage Gas, eller naar Fjhtning finder Sted, skal der 8 Dage forud gøres skriftlig Anmeldelse derom til Gasværkerne, som foranstalte den private Ledning paa Ejeren's Bekostning adskilt fra Hovedrøret.

13. Leverance af Gas til Gader, Beje, Pladser m m.,

16. Marts. som ej behjæses paa Kommunens Regning, kan ske efter særlig Kontrakt med Magistraten.

14. Gasværkerne ville af bedste Evne bestræbe sig for, at Driften kan blive regelmæssig, og ville saavidt muligt stræbe at imødekomme Forbrugernes Ønsker. Forbrugerne anmodes derfor om saa hurtigt som muligt at give Gasværkerne Meddelelse om alle Forhold, der kunne give Anledning til Klage; enhver indkommen Klage vil blive Genstand for omhyggelig Undersøgelse. Noget Forpligtelse ligeoverfor Forbrugerne ved eventuelt indtrædende Forskyrrelse overtage Gasværkerne imidlertid ikke.

15. Enhver, der forsynes med Gas fra Kjøbenhavns Gasværker, modtager et Eksemplar af nærværende Betingelser og er forpligtet til at efterkomme de deri indeholdte Forskrifter. Overholdes de ikke, ere Gasværkerne berettigede til at affære Forbindelsen med Hovedledningen samt til at kræve skadesløs Erstatning for ethvert Tab, som derved maatte være paaført Kommunen.

16. Alle Tvivlsspørgsmaal, som maatte opstaa vedrørende Forstaaelsen af dette Regulativ, kunne henstilles til Magistraten, ved hvis Afgørelse det skal have sit Forblivende.

17. Nærværende Regulativ træder i Stedet for Regulativet af 1. Septbr. 1885 og Tillægsregulativet af 31. Decbr. 1889, og dets Bestemmelser gælde ligeoverfor de nuværende Forbrugere, for saa vidt de kunne komme til Anvendelse. Magistraten forbeholder sig at foretage Ændringer i Regulativet, saafremt saadanne senere maatte findes fornødne.

16. Marts. **Instrukts for de i Henhold til Lov af 4. Marts 1857 autoriserede Gasmestre i Kjøbenhavn. (Kjøbenhavns Magistrat.)**

1. De i Henhold til Lov af 4. Marts 1857 autoriserede Gasmestre ere pligtige til nøje at overholde de i „Regulativ for Gasforsyning fra Kjøbenhavns Gasværker“ til enhver Tid indeholdte Forskrifter.

De ſkulle omhyggelig vaage over, at ethvert Gasindlæg 16. Marts. udføres i Overensſtemmeſe med de herom faſtſatte Regler, og at uden ſærlig Overenskomſt intet Gas forbruges, ſom ikke har paſſeret Maaler.

Enhver ved et Anlæg forefunden Uregelmæſſighed ere de pligtige til ſtrafs at gøre Anmeldelſe om paa Gasværkerne, ſaaſnart den bliver dem bekendt.

2. Ved den Del af Gasledningen, ſom gaar fra Hovedledningen i Gaden til Gasmaaleren, denne ſidſte indbefattet, maa Gasmeſteren ikke uden ſærlig Bemyndigelſe foretage nogen Forandring, medmindre der indtræder ſaadanne Forhold, Brud eller lignende, at en uopholdelig Aſfhjælpning er i det offentliges eller Gasværkernes Interelſe, og Tiden ikke tillader at oppebie Gasværkernes Foranſtaltninger; men Gasmeſteren ſkal da ſnareſt muligt ſende Meddelelſe herom til Gasværkerne.

3. Gasmeſteren er pligtig til enten ſelv eller ved en dertil ſkiftet paalidelig og dygtig Arbejder nopholdelig at give Møde, naar han tilkaldes af en Gasforbruger for at aſfhjælpe Ulemper ved Belysningen eller Gasutætheder, og han har da ſtrafs herom at give ſkriftlig Meddelelſe til Gasværkerne, naar Fejlen findes mellem Hovedledningen og Gasmaaleren eller i denne, eller naar der i det hele taget findes Ulemper, ſom det ikke paahviler ham at aſfhjælpe, eller ſom ere af ſtørre Betydning.

4. Ethvert nyt Gasledningsarbejde og enhver Udvidelſe af en ældre Ledning ſkal anmeldes til Gasværkernes Meterkontor, forinden Arbejdet paabegyndes. Ligeledes ſkal ſke Anmeldelſe ſammefieds, naar Ledningen er færdig og fuldſtændig afproppet med Jernpropper. Anmeldelſen ſker ved at udfylde og indſende Blanketter, ſom uden vederlag erholdes paa Gasværkerne; paa Anmeldelſen om Ledningens Fuldførelſe anføres tillige Navnet paa den eller de Arbejdere, der have udført Arbejdet.

16. Marts. Ledningerne lægges i Overensstemmelse med de herom af Direktøren for Belysningsvæsenet i Henhold til Regulatorikivet givne Bestemmelser.

Ældre Ledninger, som have været ude af Forbindelse med Gasmaaler og paany skulle benyttes, maa ikke tages i Brug, forinden de ere underkastede et Eftersyn og afproppede samt anmeldte paa Gasværkerne.

Skal der, efterat en Ledning er prøvet af Gasværkerne, og Attest herfor er udstedt, ikke straks anbringes Lamper eller Apparater, maa Propperne ikke udtages, men enhver Ledning, der henstaar ubenyttet, skal være afproppet med Fernopper.

5. Gasmesteren skal have Bopæl paa Stadens Grund. Naar han skifter Bopæl, eller naar han ikke længer ønsker at benytte sin Bemyndigelse, skal han skriftlig anmelde dette til Gasværkerne.

Det er ikke tilladt nogen Gasmester at lade en uautoriseret Person arbejde for egen Regning paa Gasmesterens Navn.

Direktøren for Belysningsvæsenet kan forbyde Gasmesteren til Gasindlæg at anvende Arbejdere, som efter hans Skøn ere uduelige.

6. Gasmesteren er pligtig til at rette sig efter de Tilhold, som gives ham af Direktøren for Belysningsvæsenet.

Efter skriftlig Tilføjelse fra Gasværkerne skal Gasmesteren give Møde paa opgivet Sted i Gasværkernes Forsyningskreds.

Gasmesteren maa ikke foretage noget, der kan være til Skade eller Tab for Gasværkerne; han skal meddele disse alle søffede Oplysninger om Ledningernes Beliggenhed, Brændernes Antal m. m., gøre Anmeldelse, naar han antager, at svigagtig Brug af Gas finder Sted, naar behørig Forsigtighed ved Benyttelsen af Gas tilfidesættes, eller de gældende Bestemmelser for Gasindlæg ikke opfyldes, kort sagt, han skal give Gasværkerne enhver Oplysning, der vedrører disses Interesse.

7. Gasmeſteren er anſvarlig for al Skade, der maatte 16. Marts. tilføjes Gasværkerne eller Forbrugerne paa Grund af Fejl, begaaede af ham ved Udførelſen af Gasledningsarbejde, eller paa Grund af de af ham benyttede Arbejderenes Skødesløſhed eller Uduelighed.

Viſer det ſig ved et af Gasmeſteren udført Arbejde, at der efter Gasværkernes Skøn er anvendt daarligt Materiale, eller at Arbejdet har været mangelfuldt udført, eller der er begaaet andre Fejl, kan Direktøren for Belysningsvæſenet paa Gasmeſterens Bekoſtning enten ved Gasværkernes egne Folk eller ved en anden Gasmeſter lade ſaadanne Anlæg bringe i god Stand.

8. Saafremt en Gasmeſter efter Magiſtratens Skøn gør ſig ſkyldig i Overtrædelse af de ham paahvilende Pligter, indviſer Efterladenhed eller Skødesløſhed eller lægger Mangel paa behørig Indſigt og Dgthighed for Dagen, kan Magiſtraten ikende ham en Bøde paa indtil 200 Kr., drage ham til Anſvar i Overenſtemmeſe med Lov af 4. Marts 1857 eller fratage ham Autoriſationen.

9. Den, der er autoriferet ſom Gasmeſter, har ved ſin Underſkrift paa et Ekſemplar af nærværende Inſtukt, hvilket forbliver i Magiſtratens Værg, at forpligte ſig til i enhver Henſeende at holde ſig ſamme efterrettelig.

10. Alle Tvivlſpørgſmaal, ſom maatte opſtaa vedrørende Forſtaaenſen af dette Regulatib, kunne henſtilles til Magiſtraten, ved hvis Afgørelſe det ſkal have ſit Forblivende.

11. Saafremt Magiſtraten ſkulde ønske Forandringer foretagne i nærværende Inſtukt, er Gasmeſteren underkaſtet de nye Beſtemmelſer og pligtig til ved ſin Underſkrift at anerkende de ved diſſe paalagte Forpligtelſer.

Beſtemmelſer ang. Indlæg af Gasledninger m. m. 17. Marts. og Benyttelſen af Gas fra Kjøbenhavnſ Gasværker. (Kjøbenhavnſ Belysningsvæſen.)

17. Marts. 1. Ledninger, der føre fra Hovedledningen i Gaden til Gasmaalerne, og som anbringes i Jorden, skulle være af mindst 2" Støbejerns-Rør; over Jorden skulle Ledninger, der føre til Maaler, samt Ledninger, der føre fra Maaler indtil den første Forgrening, overalt have mindst følgende Dimensioner:

Til 3 Lys	Maalere	$\frac{3}{4}$ "
- 5	—	1"
- 10	—	$1\frac{1}{4}$ "
- 20	—	$1\frac{1}{2}$ "
- 30	—	2"

2. Ledninger mellem den første Forgrening efter Maaleren og Blusjene skulle have mindst følgende Dimensioner efter det Gasforbrug, der, naar alle paa Ledningen anbragte Blus ere tændte, passerer Ledningen:

For et Forbrug af indtil 700 cub' i Timen	2" Rør
— — 350	— $1\frac{1}{2}$ " —
— — 200	— $1\frac{1}{4}$ " —
— — 125	— 1" —
— — 60	— $\frac{3}{4}$ " —
— — 25	— $\frac{1}{2}$ " —
— — 12	— $\frac{3}{8}$ " —
— — 5	— $\frac{1}{4}$ " —

En almindelig flad Brænder regnes at bruge ca. 5 cub.' i Timen. Det anbefales at lægge Ledningerne af lidt større Dimensioner end de strengt nødvendige, for at Udvidelse af Ledningsnettet eventuelt kan finde Sted uden Omlægning af Ledningerne.

3. Alle til Gasindlæget paa Strækningen fra Hovedrøret til Gasmaaleren førende Rør, Paner og andre Apparater skulle være af saadant Materiale og af saadan Indretning, som i de enkelte Tilfælde nærmere foreskrives.

Det indre Anlæg, indbefattende Forgreningen af Ledningen fra Maaleren til Bygningens forskillige Dele, med

alt Tilbehør af Hæner, Brændere, Lampetter, Røndelabre 17. Marts. m. m. kan indrettes efter Forbrugerens Dufte, dog med Sagttagelse af følgende Bestemmelser:

Rørene og Forbindelsesstykkerne mellem disse skulle være af Jern, Tin, Bly eller Kobber. Forbindelsesstykker af Messing maa kun anvendes, for saa vidt de ligge frit. Ledningerne skulle have Fald enten til Maaleren, eller til Vandfæmle, som anbringes paa passende Steder. Ledningerne skulle samles paa solid og forsvarlig Maade ved Sammenstrøming eller Sammenløbning, og det tillades kun at anføre 1 1/4" Rør med 1/4" Rør og 1 1/2" Rør med 1/2" Rør. Hæner skulle være nøjagtig indfæbne og maa kun have 1/2" Vandring.

4. Ved Udførelse af Gasledningsarbejde i Ejendomme, hvor der findes Ledninger til elektrisk Belysning eller Kraftoverførelse, maa der udvises Forsigtighed, saaledes at de elektriske Ledninger og Apparater m. m. ikke bestadiges. Gasledninger skulle holdes i en saadan Afstand, mindst 2", fra elektriske Ledninger og Apparater, at de ikke kunne komme i Berøring med disse. Hvis Bestadigelse af elektriske Ledninger eller Apparater tilfældig skulde finde Sted ved Udførelser af Gasledningsarbejder, eller hvis den ovenansførte Afstand efter Omstændighederne f. Eks. paa Grund af Krydsninger eller deslige vanskelig kan holdes, skal der uophødelig gives Gasværkerne eller den elektriske Station Meddelelse herom.

5. Paa enhver Ledning, der skal prøves af Gasværkerne, skal anbringes et Prøverør, ved hvis Anbringelse følgende Regler inagttages:

a. Paa Ledninger, hvor Maaler ikke er anbragt, sættes Prøverøret, hvor Maaleren skal forbindes med Husledningen.

b. Paa Forlængelsen af Ledninger, hvor disse skulle forbindes med den gamle Ledning.

c. Paa Stikrør, hvor Forbindelsen med Ledningen fra Gaden skal finde Sted.

6. Anbringelse af Gasarboretter, Regulatorer og lig-

17. Marts nende Apparater maa kun finde Sted med Samtykke af Direktøren for Belysningsvæsenet.

Tilladelse til Opsætning af Gasmotorer gives kun paa Betingelse af, at den paagældende Forbruger skal anbringe de fornødne Regulatorer og Gummiposer, naar det viser sig, at Motoren er til Gene for omboende Gasforbrugere.

7. Gasmaaleren bliver opsat ved Gasværkernes Foranstaltning paa et passende Sted, hvor den ikke er underkastet for stor Temperaturafveksling eller er udsat for Veffadigelser; hvis det findes nødvendigt, skal der paa Forbrugers Regning anbringes Ræse om Maaleren. Størrelsen af Maaleren bestemmes af Gasværkerne og retter sig efter det Gasforbrug, der kan ventes at finde Sted igennem den. Gasmeesteren skal paae, at Til- og Afgangsledninger have en saadan Afstand fra Stedet, hvor Maaleren anbringes, at ingen Forandring bliver nødvendig, og at de ere i saadan Stand, at de ved Paaskruining af Hæner eller Cap og Lining blive fuldstændig gæstætte.

For at bevirke en hurtig Ekspedition for Maaleropsætninger udeliveres fra Gasværkerne trykte Rekvifitioner, som Gasmeesteren har at paae blive nøjagtig udfyldte og underfrevne af Koujumenterne for samtidig med Ledningsanmeldelserne at blive indsendte til Gasværkerne.

8. Tilladelse til Anbringelse af Bimaaelere vil kun undtagelsesvis blive given; Anskaffelse og Opsætning af Bimaaelere for Belysningsgas betales af Forbrugeren.

9. Vedligeholdelsen af Vandstanden i Maaleren besørjes af de af Gasværkerne udsendte Vandpaasfyldere. Disse saavel som enhver anden af Gasværkerne udsendt Funktionær er forsynet med et Legitimationskilt, som paa Forlangende skal forevises.

10. Naar Ledningen er i Orden, eventuelt Skantion berigtiget, Maaleren opsat, og der saaledes intet er til Hindrer for, at Gasforbruget kan begynde, vil der blive leveret

Forbrugeren en Tændesjeddel, der angiver Maalerens Visning. 17. Marts. Det maa iagttages, at Hovedhanen ikke aabnes, forinden man har forvisset sig om, at der ikke findes uafproppede Ledninger eller aabentstaaende Hæner.

11. Saafremt Gaslugt mærkes, efterat Gas er sat paa Ledningen, maa der under ingen Betingelse antændes Tændstikker eller havees tændt Lys i de Rum, hvori Lugten mærkes. Hovedhanen skal straks lukkes, og Vinduer aabnes for at tilvejebringe Gennemtræk. Hvis Gaslugten ikke viser sig at hidrøre fra en aabentstaaende Hæne, maa man straks sende Bud efter en autoriseret Gasmester.

12. Et Gasblus eller et Apparat maa ikke slukkes ved Udblæsning, men ved Omdrejning af Hænen. Naar intet Forbrug finder Sted, kan man aflukke Hænen ved Maaleren; dog maa dette ikke ske, forinden alle de enkelte Hæner ere lukkede.

Skulde Ildsvaade opstaa i en Bygning, bør Hovedhanen til Husledningen straks afspærres.

Det maa bemærkes, at den Vædske, som befinder sig i adskillige Hængelamper, kan fordampe, hvorefter Gas kan undslippe og forarsage Stæde. En Glycerinopløsning, der ikke fordamper, anbefales hertil, men Efterhju bør dog jævnlig finde Sted.

Forfigtighed maa vises ved Aabning af Vandafstapningshæner.

13. Angaaende Fejl ved Ledningerne eller Mangler ved Gasforsyningen maa Forbrugeren henvende sig til en autoriseret Gasmester. Dog kunne saadanne Mangler ogjaa meldes til Vandpaafylderen eller til Gasværkerne, der da lade foretage Underjøgelse og henvise til en autoriseret Gasmester, hvis Fejlen skal afhjælpes paa Forbrugeren eller Husejerens Bekostning.

18. Marts. **Bekendtgørelse ang. Forholdsregler mod Indførsel Nr. 37. af Hunde.** (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 192.

21. Marts. **Justitsmin. Cirk.** (til samtlige Udskrivningschefer, Lægdsforstandere, Lægds mænd og Mønstringsbestyrere) ang. Oprettelsen af et nyt Læg i 5. Udskrivningskreds.

Fra 1. April d. N. oprettes i 5. Udskrivningskreds et nyt Læg, der betegnes som 196 b, bestaaende af Bøvling Sogns vestlige Del (Bøvling Klit) samt Sønder Nisum Sogns nordlige Del (den Del af Sognet, der henhører under Skodborg-Bandsfuld Herreders Jurisdiktion).

Som Følge heraf betegnes Kredens 196. Læg herafter 196 a, Bøvling Sogns østlige Del, hvorhos til 27. Læg ikkun henhører Sønder Nisum Sogns sydlige Del (den Del af Sognet, der henhører under Ulfborg-Hind Herreders Jurisdiktion).

21. Marts. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** (til Rektor ved Viborg Katedralskole) ang., at enhver Skolediscipel, der ved eller efter sin Udtrædelse af Skolen har modtaget et Testimonium om Flid og Forhold under Skolegangen, fremtidig kan erholde enhver Art af Skoletestimonier udleveret uden Betaling.

I behagelig Skrivelse af 18. f. M. har Hr. Rektoren henledet Opmærksomheden paa de Ulemper, som ere forbundne med Anvendelsen af den ved Cirkulære af 1. Marts 1890 indførte Regel om, at Attester for en Discipels Flid og Forhold under Skolegangen skulle betales med det sædvanlige Testimoniumsgebyr af 20 Kr., og De har i denne Henseende anholdt om en Udtalelse af Ministeriet angaaende enkelte af Dem fremhævede Tvivls spørgsmål.

Ministeriet kan i Anledning af Deres Bemærkninger²¹. Marts. ikke undlade at henvise til, at der ved bemeldte Cirkulære er aabnet Udgang til Fritagelse for Gebhyret, navnlig for saadanne Forholdsattester, som begæres til Brug ved Indtrædelsen i private Stillinger, samt at der overhovedet kun fordres Gebyr for de Vidnesbyrd, der ere bestemte til at benyttes efter vedkommendes Udtrædelse af Skolen, jfr. Skrivelse af 14. November 1890 (Min. Tid. for 1890 A. Nr. 295).*) Det af Dem rejste Spørgsmaal angaaende skolesøgende Disciples Ansøgninger om Understøttelse bortfalder følgelig; paa den anden Side er at bemærke, at det ifølge Cirkulære af 1. Marts 1890 ikke er nok til at fritage en udtraadt Discipel for Gebyrpligten, at han i det sidste Aar af Skoletiden har nydt, som af Dem udtrykt, „nogen som helst offentlig Understøttelse“, idet kun Skolebeneficiær og dermed beslægtede Understøttelser have en saadan Virkning.

I Hovedsagen maa Ministeriet imidlertid godkende den i Deres Skrivelse fremstillede Opfattelse, for saa vidt som de ved Forordningen af 7. November 1809 givne Regler om Testimoniumsgebhyret, endog med de senere, navnlig ved det oftnævnte Cirkulære, tilføjede Lempelser, ikke kunne undgaa i adskillige Tilfælde at medføre saa haarde Konsekvenser, at en mere gennemgribende Modifikation er at ønske for ønskelig. I denne Henseende finder man det rettest at give den ved Skrivelse af 2. Juli 1874 udtalte Grundsætning et videre Omfang, idet Ministeriet herved fastsætter, at enhver Skolediscipel, der ved eller efter sin Udtrædelse af en lærd Skole har modtaget et Testimonium, hvad enten dette er betalt med det anordnede Gebyr af 20 Kr. eller i Henhold til de gældende Regler eller efter særlig Bevilling er udsærdiget uden Bederlag, fremtidig kan erholde enhver Art af Skoletestimonier udleveret uden nogen Betaling.

*) Nærværende Samlings 12. S. S. 944.

22. Marts. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Stiftsøvrigheden over Aalborg Stift) ang. et Andragende fra Thisted Amts Landbhøgnings Brandforsikring om, at Amtets Præster maa faa Tilladelse til at have deres Præstegaardes Bygninger forsikrede i nævnte Brandforsikring.

..... at der, efterat der ved Justitsministeriets Bekendtgørelse af 22. Maj 1890 er tilstaaet Foreningen de i § 2 af Lov om Brandforsikringsforeninger for Landbhøgnings af 12. April 1889 omhandlede Begunstigelses, ikke findes noget at erindre imod, at de paagældende Præstegaarde forsikres i den nævnte Forening.

23. Marts. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang., hvorledes Omkostningerne ved de i Lov Nr. 67 af 9. April 1891 om det offentlige Fattigvæsen § 27 omhandlede hjemløse trængendes Begravelse blive at afholde.

..... at da nævnte § 27 hjemler Opholdskommunen fuld Godtgørelse fra Amtsrådskredsen og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder for Omkostningerne ved Forsørgelsen, maa det antages, at der ogsaa tilkommer Opholdskommunen Godtgørelse for Begravelsesomkostninger, for saa vidt disse have været nødvendige, jfr. Lovens § 44 sidste Stykke.

23. Marts. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Viborg Amt) ang. Forstaelsen af Bestemmelsen i § 23 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 om, at udenlandske Kvinder, der indgaa Egteskab med danske indfødte, herved vinde Forsørgelsesret efter de samme Regler som indfødte Hustruer.

Under Henvisning til, at det i Lov om det offentlige^{23.} Marts. Fattigvæsen af 9. April f. A. § 23 blandt andet er bestemt, at udenlandske Kvinder, der indgaa Ægteskab med danske indfødte, herved vinde Forsørgelsesret efter de samme Regler som indfødte Hustruer, har Amtet i behagelig Skrivelse af 16. forrige Maaned forespurgt, hvor vidt der i denne Bestemmelse indeholdes andet eller mere end en Udtalelse om, at deslige Kvinder, saa længe Ægteskabet bestaar, i Traangstilfælde følge Manden og ere forsørgelsesberettigede i Mandens Forsørgelseskommune.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Underretning tjenstligt melde, at for saa vidt den omhandlede Bestemmelse ikke skulde have et videregaaende Indhold end det af Amtet antydede, vilde den være overflødig, idet der alt i Fattiglovens § 22 er udtalt den iøvrigt selvsølgelige Regel, at af en Familie Biperfomerne dele Hovedpersonens Forsørgelseshjem, i hvilken Henseende det bliver uden Betydning, hvor vidt Biperfomerne have dansk Indfødsret eller ikke.

I følge Bestemmelsen i § 23 vil den udenlandske Kvinde, der har indgaaet Ægteskab med en Mand med dansk Indfødsret, være stillet lige med indfødte Hustruer i Henseende til Erhvervelse af Forsørgelsesret her i Landet, saa at hun ikke alene under Ægteskabet er forsørgelsesberettiget i samme Kommune som Manden, men efter dets Opøsning beholder det Forsørgelsessted, hun da havde, indtil hun selv derefter vinder Forsørgelsesret andetsteds efter de herom i Almindelighed gældende Regler.

Lov om Sonæringen m. m. (Indenrigsministeriet.)^{25.} Marts.

Indm. Saml. pag. 193.

Nr. 40.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skoledirek-^{25.} Marts. tionen for Maribo Amt) ang., paa hvilket Tidspunkt Skolefondenes Forpligtelse til at sikre Overlevelses-

25. Marts. rente for Skolelærere ophører i Henhold til Bestemmelserne i Lov af 1. April 1891 §§ 1 og 2.

..... at man i Henhold til Bestemmelsen i nævnte Lovs § 2 maa holde for, at Skolefondenes Forpligtelse til Overlevelsesrenters Tegnelse fra 1. April d. A. ogsaa bortfalder for de Skolelærere, der ere ansatte før det nævnte Tidspunkt, men først indgaa Egtetab senere.

25. Marts. Sudenrigsmin. Str. (til Amtmanden over N. N. Amt) ang. en Omstøelse af en Amtsresolution, hvorved det var paalagt en Kommune at refundere en anden Kommune $\frac{3}{4}$ af en af sidstnævnte Kommune tilstaaet Alderdomsunderstøttelse til en der bosat, men endnu i førstnævnte Kommune forsørgelsesberettiget, idet den nævnte Kommune efter den paagældendes Forhold havde manglet Føje til at tilstaa ham Alderdomsunderstøttelse.

I det med Amtets behagelige Skrivelse af 8. Januar d. A. hertil indsendte Andragende har A. L. Sogneraad for Ministeriet indaunet den af Amtet under 17. November f. A. afgivne Resolution, hvorved det er paalagt A. L. Kommune som Forsørgelseskommune for N. N. at refundere N. Kommune $\frac{3}{4}$ af den N. N. og Hustru af bemeldte Kommune bevilgede Alderdomsunderstøttelse af 160 Kr. aarlig. Sogneraadet har i saa Henseende navnlig fremhævet, at Understøttelsen blev de paagældende tilstaaet i Juli Maaned f. A. ganske kort Tid, forinden de ved 5-aarigt uafbrudt Ophold i N. Kommune havde erhvervet Forsørgelsesret sammesteds, og at der efter de foreliggende Omstændigheder turde være Grund til at antage, at det var Hensynet hertil suarere end til Egtetsoffenes Trang, der har været bestemmende for N. Sogneraad til umiddelbart efter Alderdomsunderstøttelseslovens

Krafttræden at bevilge dem en Understøttelse, som de under 25. Marts. alle Omstændigheder ikke havde øjeblikkelig Brug for.

Næst i denne Anledning at henvise til de almindelige Udtalelser i Indenrigsministeriets Skrivelse Nr. 7 af 16. Januar d. A. i Ministerialtidende*) angaaende det Forhold, hvor den, der søger om Alderdomsunderstøttelse — som i det foreliggende Tilfælde — har Ophold hos Børn eller andre paarørende, der ere i Stand til at underholde ham, skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at da det fremgaar af Sagen, at M. N. og Hustru vare til Huse hos deres Søn, en i N. Sogn boende Gaardmand, hvemt de efter Evne gif til Haande ved de forefaldende Arbejder, og hos hvem de fik deres fulde Underhold paa samme Maade som Familiens øvrige Medlemmer, og da de saaledes ikke dengang vare trængende, lige saa lidt som der var nogen nær Udsigt til, at de vilde blive det, hvorved særlig bemærkes, at der ikke foreligger noget om, at der fra Sønnens Side har været rejst noget som helst Krav om Alderdomsunderstøttelse til Forældrene som Betingelse for deres fortsatte Forbliven i hans Hus, maa Ministeriet med N. S. Sogneraad være enig i, at N. Sogneraad har savnet Høje til paa det angivne Tidspunkt at tilstaa dem Understøttelse, og at denne derfor ikke kan forlanges resunderet og ikke heller tillægges den i Loven af 9. April 1891 § 7, 2. Stykke, ommeldte Virkning.

For saa vidt Amtet har bemærket, at det efter sammes Formening ikke kan statueres, at et Sogneraad handler uberegtiget ved at opfordre en til Alderdomsunderstøttelse berettiget Person til at gøre Brug af denne hans Berettigelse, selv om Opfordringen nærmest maatte være bleven stillet til vedkommende for gennem indrømmet Alderdomsunderstøttelse at opnaa, at han ikke kom til at erhverve Forsørgelsesret i Opholdscommunen, skal man ikke undlade at tilføje, at Ministeriet ikke har kunnet tiltræde denne Opfattelse; man maa

*) Se ovenfor Side 402.

25. Marts. tvertimod anse det for selvølgelig, at en Kommunalbestyrelse bør afholde sig fra Handlinger, der tilsigte at forandre en Persons lovlige Erhvervelse af Forsørgelsesret til Bedste for Bestyrelsens egen Kommune og til Skade for en anden Kommune; men hertil kommer særlig, for saa vidt angaar en Kommunalbestyrelses formentlige Ret til at opfordre Personer til at søge Alderdomsunderstøttelse, at det herved bør iagttages, at det maa være overladt til enhveris frie og upaavirkede Bestemmelse, om han foretrækker at sørge for sig selv ved egen og paarørendes Hjælp fremfor at falde det offentlige til Byrde, at der i den Omstændighed, at vedkommende ikke af egen Drift søger om Alderdomsunderstøttelse, som Regel ligger en stærk Formodning om, at han i Virkeligheden ikke trænger dertil, en Formodning, som Opholdskommunen over for den protesterende Forsørgelseskommune vil have Vanskelighed ved at afkræfte, og endelig at Kommunalbestyrelsen, naar den selv har fremkaldt Begæringen om Alderdomsunderstøttelse, ikke er stillet saa frit over for Sagens Afgørelse, som den bør være.

26. Marts. **Bekendtgørelse om en forandret Inddeling af Kredsjene Nr. 41. under første Fabrikinspektorat.** (Justitsministeriet).

Efter at det Antal af Assistenten, som i Henhold til Lov om Foranstaltninger til Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Brug af Maskiner m. m. af 12. April 1889 § 12 kan ansættes under Fabrikinspektorerne, ved Lov af 19. Februar d. A. er forhøjet fra 12 til 13, fastsætter Justitsministeriet herved følgende forandrede Fordeling af Inspektionskredsjene under 1ste Fabrikinspektorat, fra 1. Maj d. A. at regne:

1ste Kreds: Kjøbenhavns 1.—4. Politikreds.

2den Kreds: Kjøbenhavns 5.—7. Politikreds, Frederiksberg Birk.

3dje Kreds: Kjøbenhavns Amts nordre Birk, Amager Birk,

Hillerød Købstad og Frederiksborg Birk, Helsingør Køb-26. Marts. stad, Frederiksfund Købstad og Horns Herred, Hørsholm Birk, Kronborg østre Birk og Hellebæk Birk, Kronborg vestre Birk, Halsnæs-Frederiksværk Birk.

4de Kreds: Holbæk Købstad, Kalundborg Købstad, Nykjøbing Købstad og Dragsholm Birk, Løve Herred, Ards og Skippinge Herreder, Merløse og Ludse Herreder, Samsø Birk, Sorø Købstad og Birk og Baroniet Holberg, Korsør Købstad, Slagelse Købstad, Antvorskov Birk.

5te Kreds: Skjelsør Købstad og Vester Flakkebjerg Herred, Øster Flakkebjerg Herred, Holsteinborg Birk, Kjøge Købstad med Bjeverskov Herred og Vallø Stifts Birk, Bregentved-Gisselfeld Birk, Præstø Købstad og Vordingborg nordre Birk, Næstved Købstad og Lybjerg Herred, Storehedinge Købstad med Stevns og Fakse Herreder, Vordingborg Købstad og Vordingborg søndre Birk, Stege Købstad og Møns Herred.

6te Kreds: Lejre Herred og Ledreborg Birk, Namsø Thune Herreder, Kjøbenhavns Amts søndre Birk, Ringsted Købstad med Ringsted Herred samt Skjoldnæsholm og Evenstrupgaard Birker, Bornholm, Roskilde Købstad.

7de Kreds: Raskov Købstad, Lollands Nørre Herred, Lollands Sønder Herred, Rødby Købstad med Fuglse Herred, Sakskjøbing Købstad med Musse Herred, Maribo Købstad og Birk, Nysted Købstad og Birk, Nykjøbing Købstad og Herred, Falsters Vestre Herred, Stubbekjøbing Købstad og Herred, Fejø Birk.

Assistenten i 6te Kreds skal have Bopæl i Kjøbenhavn og Assistenten i 7de Kreds i Raskov.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Undervis-26. Marts. ningsinspektionen for de lærde Skoler) ang., at Privatister kunne indmeldes til Proven i 4. Klasse's Fag

26. Marts. eller til Afgangseksamen for Studerende, om de end ikke have deltaget i vedkommende forberedende Kursus i det hele Skoleaar, naar de blot inden en Maaned efter Skoleaarets Begyndelse have paabegyndt Undervisningen hos deres Dimisfor.

Som det vil være Inspektionen bekendt, forekommer det jævnligt, at Privatister, der først noget efter Skoleaarets Begyndelse ere indtraadte paa et forberedende Kursus, ansøge om Tilladelse til i det næste Aars Eksamensternin at indstille sig til Prøven i 4. Klasse's Fag eller Afgangseksamen for studerende. Da man af praktiske Hensyn maa erkende, at der ikke kan stilles aldeles bestemte Fordringer om Optagelsestiden paa saadanne private Kursus, og da det ved Eksamen altid kan prøves, om de i deres Forberedelse noget forsinkede Privatister have den samme Modenhed som de, der i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 3 i Befendtgørelse af 9. Februar 1891 angaaende privat Dimission til de lærde Skolers Eksaminer fuldt ud have opfyldt Fordringen om et helt Aars Undervisning af vedkommende Dimisfor, vil Ministeriet herved have fastsat, at Privatister, der inden en Maaned efter Skoleaarets Begyndelse, altsaa senest den 19. September, have paabegyndt Undervisningen hos deres Dimisfor, kunne indmeldes til Prøven i 4. Klasse's Fag eller til Afgangseksamen for studerende, uden at der kræves nogen Dispensation fra de ovennævnte Bestemmelser.

26. Marts. Justitsmin. Str. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. en af Magistraten i Anledning af en Ministeriet forelagt Sag fremsat Bemærkning om, at Firma-lovens § 26 formentlig alene handler om Udskrifter af samtlige registrerede Oplysninger.

..... at Justitsministeriet i Genhold til

den nævnte Lovbestemmelse maa anses Magistraten forpligtet 26. Marts. til, imod Erlæggelse af det sammesteds fastsatte Gebyr, at meddele Udskrift af samtlige et Firma angaaende Oplysninger, derunder Vedtægter og øvrige Bilag.

Bekendtgørelse ang. Meddelelse af Tilladelser til 29. Marts. Flytning af Lig paa Kjøbenhavns Kirkegaard. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

I Anledning af de til Ministeriet hyppigt indkommende Andragender om Tilladelse til Flytning af Lig paa Kjøbenhavns Kirkegaard meddeles det herved til Efterretning for alle vedkommende, at Andragender herom fremtidigt ville være at indsende til Bestyrelsen for Kjøbenhavns Begravelsesvæsen (Adresse: Nytorv Nr. 19, Kjøbenhavn K.), som af Ministeriet er bemyndiget til, hvor Omstændighederne ellers maatte tale derfor, og under Sagttagelse af de sædvanlige Forsigtighedsregler, at meddele Tilladelse til Ligs Flytning paa kjøbenhavnske Kirkegaard og fra en til en anden af disse i alle Tilfælde, hvor det foreligger oplyst, at vedkommende ikke er død af en smitsom Sygdom, eller, om saa er, hvor der er hengaaet 5 Aar siden Dødsfaldet.

Til „smitsom Sygdom“ henregnes alle de Sygdomme, der falde ind under den i Ministerialtidende A. for 1875 Side 176—79 indførte Mortalitetstabel Nr. 1—18 (Farsoter), Nr. 19—21 (Snive, Miltbrand og andre dyriske Gifte), Nr. 30—31 (Tuberkulose), Nr. 65 (Stivkrampe) og Nr. 74 (Lungebetændelse).

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Biskoppen 29. Marts. over Sjællands Stift) ang., hvorledes en Sognepræst har at forholde sig, naar Faderen til et formentlig ægtefødt Barn ved Fødselsanmeldelsen vægrer sig ved at producere Bilsesattest.

Med deres Højbærdigheds behagelige Skrivelse af 4. Fjortende Hæfte.

29. Marts. d. M. har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori Sognepræst for N. N. Menigheder, N. N., forespørger, hvorledes han har at forholde sig, naar Faderen til et formentlig ægtefødt Barn ved Fødselsanmeldelsen vægrer sig ved at efterkomme sin Forpligtelse til at producere Vielsesattest, nemlig om Indførelsen i Kirkebogen af Barnets Fødsel ogsaa da bør ske, nanstet at Vielsesattesten ikke er til Stede, samt om, hvor vidt der til dennes Tilvejebringelse kan benyttes de i Forordningen af 30te Maj 1828 §§ 9 og 10 hjemlede Evangsmidler.

Foranlediget heraf skulde Ministeriet til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse tjenstlig: melde, at Præsten ikke er berettiget til allerede ved Fødselens Anmeldelse at forlange forevist Forældrenes Vielsesattest, idet Forældrenes Forpligtelse hertil ifølge § 13 i Forordningen af 30. Maj 1828 først indtræder, naar Begæring fremsættes om Barnets Daab. Ved Fødselsanmeldelsen maa derfor det fornødne angaaende Forældrenes Stilling som Ægtefolk være at tilføje Kirkebogen, som det af vedkommende opgives, og Indberetningerne til Fattigbestyrrelserne efter Lov af 9. April 1891 om det offentlige Fattigvæsen være at foretage paa Grundlag af det Kirkebogen ved Fødselsanmeldelsen tilførte. Ved den senere Forevisning af Vielsesattesten ville de paa gældende Opgivelser da være at kontrollere og om fornødent at rette.

Naar derimod senere Begæring fremkommer om Daab af et Barn, som i sin Tid er angivet at være ægtefødt, maa Faderen i Henhold til ovennævnte Bestemmelse i Forordningen af 30. Maj 1828 være pligtig til paa Forlangende at forevise sin Vielsesattest, og vægrer han sig herved, maa dette betragtes som en Denunciation fra hans Side paa Barnets Daab, og Tilfældet blive at behandle i Analogi med Bestemmelsen i Loven af 4. Marts 1857, hvorefter Forældre, der ikke ønske deres Børn døbt, ville have i det seneste 1 Aar

efter BARNETS Fødsel til vedkommende Sognepræst eller Kirke-29. Marts. betjent at opgive det Navn, der ønskes tillagt Barnet. Men da denne Forpligtelse, hvor Barnet angives at være ægtefødt, ikke kan anses at være behørigt oplydt, medmindre Vielsesattest forevises til fornøden Kontrol med, hvilket Efternavn der tillægges Barnet, maa Vielsesattestens Forevisning, naar den ovennævnte Frist er udløbet, kunne fremtvinges ved de i denne Lov hjemlede Tvangsmidler.

Bekendtgørelse ang. Indførel af Svin og visse 30. Marts. Handelsprodukter af Husdyr fra Tyskland, Belgien og Nr. 43. Frankrig. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 467, Note.

Lov om forskellige Skatter og Afgifter paa Fær-30. Marts. øerne. (Justitsministeriet.) Nr. 44.

Vi Christian den Niende o. s. v. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Wort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Kapitel I.

Om Indførselsafgift af Spirituosa og Forbud mod Tilvirkning af samme paa Færøerne.

1. Af al Slags Vin, Brændevin, Spiritus eller spirituose Drikkevarer samt af al Slags Al, som indføres til Færøerne, erlægges til Statskassen følgende Afgift:

1. Af Vin paa Fad eller Beholdere, der rumme over 1 Pot, for hver Pot 15 Dre.
paa Flasker og andre mindre Beholdere, for hver $\frac{3}{4}$ Pot..... 15 —
2. Af Brændevin, Spiritus og spirituose Drikkevarer af enhver Slags, for hver Pot:
af 80 Styrke og derunder..... 15 —

30. Marts.	over 8 ^o indtil 12 ^o Styrke.....	25 Ore
	og over 12 ^o Styrke ..	35 —
	3. Af al Slags Ol, for hver Pot	5 —

2. Varer, der ere afgiftspligtige efter § 1, maa kun udfribes i Thorshavn eller en Havn, hvor en Sysselmand er bosat, og Afgiften af de hvert Sted opløste Varer erlægges kontant, i Thorshavn til Landfogden og i de andre Havne til Sysselmanden.

Førend Afgiften er betalt, maa Varerne ikke udleveres til de paagældende Modtagere. For Overtrædelse heraf straffes Skibsføreren eller, hvis Skibet vitterlig har en Ekspeditør, denne med Bøder indtil 200 Kr.

Har Modtageren ikke forinden Udleveringen erholdt Oppebørselsbetjentens Kwittering for Afgiftens Berigtigelse, er han pligtig inden 3 Dage, efter at Varerne ere komne ham i Hænde, at gøre fornøden Anmeldelse herom til Oppebørselsbetjenten og samtidig at berigtige Afgiften, hvis dette ikke er sket.

3. Til Grund for Afgiftens Beregning lægges Skibets Varefortegnelse eller Toldseddel samt de Ladningsdokumenter eller Adressebrev, som vedrøre de afgiftspligtige Varer. Disse maa ikke bringes i Land, forinden samtlige de nævnte Papirer af Skibsføreren eller Skibets Ekspeditør ere tilstillede Oppebørselsbetjenten i Forbindelse med en Fortegnelse over Varemottagerne med Oplysning om, hvad der er bestemt til hver af disse, samt en af Skibsføreren paa Tro og Love afgivet skriftlig Forsikring om, at der i Skibet ikke findes andre eller flere til Færøerne bestemte afgiftspligtige Varer end de paa Varefortegnelsen eller Toldsedlen opførte. Overtrædelse heraf straffes med Bøder indtil 200 Kr.

Endvidere kan Landfogden til enhver Tid afkræve en hvilken som helst paa Færøerne bosat Person, om hvem der er Grund til at formode, at han faar afgiftspligtige Varer indførte, en paa Tro og Love afgiven Forsikring om, hvor

vidt han har modtaget saadanne Varer, og i bekræftende30. Marts. Fald, hvilke og hvor stort et Kvantum. Viser det sig da, at fuld Afgift af de paagældende Varer ikke er erlagt, er vedkommende Modtager, saafremt han ikke ifølge nærværende Lov er ifaldet et større Ansvar, pligtig uopholdelig at betale det manglende.

4. Ere de i Varefortegnelsen eller Toldsedlen indeholdte Opgivelser utilstrækkelige, ere Angivelserne usyldestgørende, eller er der Grund til at betvivle deres Rigtighed, har Oppebørselsbetjenten at lade Ladningen undersøge og at føre det fornødne Tilsyn med Skibets Udlosning. De herved foranledigede Udgifter udredes, hvis Angivelsen findes at have været nøjagtig, af Statskassen, men hvis den findes unøjagtig, af Skibsføreren eller i fornødent Fald af Varernes Modtagere.

5. Paa Toldsedlerne og Varefortegnelserne bør Styrken af de i § 1 Nr. 2 nævnte Sorter Spiritus altid være anført; i Mangel heraf erlægges den højeste Afgiftsats, medmindre vedkommende lader det indførte undersøge og fremlægger antagelige Beviser for Styrkegraden.

6. Naar det maatte vise sig, at noget af den afgiftspligtige Vare, som agtes indført til Færverne, paa Vejen er ødelagt eller bortklækket eller paa anden Maade gaaet tabt, udredes ingen Afgift af det saaledes spildte, saafremt Ejeren eller hans besuldmægtigede godtgør, at der paa Toldsedlen eller Varefortegnelsen er opført mere, end der udlosses.

7. Findes nogen at have gjort urigtig Angivelse eller eller at have afgivet urigtig Forsikring med Hensyn til afgiftspligtige, af ham indførte eller modtagne Varer, eller at have undladt den i § 2, sidste Stykke, foreskrevne Anmeldelse, bøder han — for saa vidt den af ham begaaede Forseelse ikke efter den gældende Lovgivning medfører strengere Straf — det dobbelte af det Beløb, hvis Erlæggelse han saaledes har søgt

30. Marts. at unddrage det offentlige, og erlægger desuden den i § 1 fastsatte Afgift af Varerne.

8. Saavel for Afgiftens som for Bødernes Erlæggelse hæfte de indførte, afgiftspligtige Varer, og er Ejeren af dem uberettiget til at raade over dem, førend de omhandlede Bøder ere betalte. Landfogden eller Sysselmannden er berettiget til at træffe de i saa Henseende forudsætte Foranstaltninger, navnlig ved Varernes Beslaglæggelse og ved i Mangel af Betaling at realisere dem til Dækning af de paaløbne Afgifter og Bøder.

9. Naar afgiftspligtige Varer i Tilfælde af Strandning eller Havari eller af andre Grunde midlertidig have været oplagte paa Færøerne, skal Justitsministeriet, naar det for samme godtgøres, at Varerne atter ere udsørte, og Omstændighederne i øvrigt tale derfor, være bemyndiget til at indrømme en Tilbagebetaling af den af saadanne Varer erlagte Indførselsafgift.

10. Bøder efter de foregaaende Paragraffer kunne, hvis Sagen ikke af vedkommende begæres henvist til Domstolene, fastsættes af Amtmanden. I Tilfælde af Sagens Henvisning til Domstolene behandles den som offentlig Politisag.

Justitsministeriet er bemyndiget til, naar dertil i enkelte Tilfælde maatte findes Anledning, at nedsætte Bøderne.

11. Det skal herefter være forbudt paa Færøerne at fremstille de i § 1 nævnte Varer med Undtagelse af Ol, som ikke er undergøret.

Overtrædelser af denne Paragraf behandles som offentlige Politisager og straffes med Bøder fra 100—1,000 Kr. samt med Konfiskation af de Redskaber, der benyttes ved Fabrikationen.

12. Alle Bøder efter denne Lov tilfalde Statskassen, medmindre nogen ved sin Anmeldelse har givet Anledning til Opdagelsen af den begaaede Forseelse, i hvilket Fald den ene Halvdel tilfalder ham.

De ifølge § 11 konfiskerede Medskaber maa ikke afhændes 30. Marts. paa Færøerne. Det ved Afhændelsen indkomne Beløb tilfalder Statskassen.

13. For Oppebørselen af de i § 1 fastsatte Afgifter aflægges vedkommende Oppebørselsbetjent Regnskab efter de Regler, som i saa Henseende nærmere fastsættes af Justitsministeriet.

Af Afgiftens samlede Beløb erholder vedkommende Oppebørselsbetjent 4 pCt.

Kapitel II.

Om Ophævelse af Læsterafgiften m. m.

14. Den i Lov om Ophævelse af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 §§ 5 og 6 paabudte Afgift ophæves.

Af de der omhandlede Skibe erlægges fremtidig for Eftersyn af Skibspapirerne et henholdsvis Landsfogden eller Syselmændens tilfaldende Gebyr af 5 Rye pr. Ton af Skibets Netto-Drægtighed. For dette Gebyr er dog fritagne saadanne indenlandske Skibe, som kun løse Waarfist eller indlade Salt.

15. For Benyttelsen af den ved Lov om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 § 2 saavel Indsædninge som Udsædninge tillagte Ret til fra Skib at drive Haul, umiddelbart med Indbyggere paa Færøerne erlægges fremtidig ved vedkommende Skibs Indtægter en Kendelse af 25 Kr., der tilfalder Anætskatteskassen.

Kapitel III.

Om Ophævelse af Fisketienden.

16. Fisketienden ophæves. I Erstatning for samme udredes aarlig af Statskassen:

30. Marts. Til Sognepræsterne paa Værne 2,900 Kr., der deles
saaledes:

Sognepræsten paa Nordøerne	560 Kr.
— — Østø	785 —
— — Sydø	250 —
— — Nordø	275 —
— — Vægg	400 —
— — Sandø	230 —
— — Sudø	400 —

Til Værnes Kirker 2,900 Kr., der tilfjhyde Præstegældene
saaledes:

Nordøernes Præstegæld	560 Kr.
Østø	785 —
Sydø	350 —
Nordø	250 —
Vægg	370 —
Sandø	150 —
Sudø	435 —

Erstatningssummerne udredes af Færøernes Fordebogs-
kasse med Halvdelen i hver af de aarlige Terminer til Færø
Amt og Provsti, ved hvis Foranstaltning de derefter betales
henholdsvis til Sognepræsterne og til Kirkelassereren.

17. Til følgende Sysselmænd, der hidtil delvis have
været lønede, med Andel i den Statskasse tilkommende
Tredjedel af Nyttetienden, udredes i Erstatning herfor af
Statskasser:

Til Sysselemanen i Nordøernes Syssele...	108 Kr.
— — Østø	234 —
— — Strøms	327 —
— — Vægg	250 —
— — Sandø	161 —
— — Sudø	508 —

I alt... 1,588 Kr.

18. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juni 1892.

Lov om Hesteavlens Fremme paa Færøerne. (Su=30. Marts.
stitsministeriet.) Nr. 45.

Vi Christian den Niende osv. G. v: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. I hvert Grandestævnedistrikt, hvor der holdes Heste, bliver paa Grandestævne ved Stemmeslæbhed efter Marketal for 4 Aar ad Gangen at vælge 3 Mænd, der til hvert Aar ved April Maanedes Begyndelse have at afgøre, hvilke Hingste i Distriktet der egne sig til Avl. Foretages intet Valg, nævner Sghselmanden Synsmændene.

2. Enhver Ejer af Hingste er pligtig til senest inden 15. Marts i det Aar, Hingsten fylder 2 Aar, at anmeldte samme for en af Synsmændene og dernæst paa en af disse med mindst 14 Dages Barsel fastsat Dag at fremvise Hingsten. Hingste, der i det Aar, i hvilket de fylder 2 Aar, ere godkendte som egnede til Avl, skulle atter anmeldes og fremstilles for Synsmændene det følgende Aar.

3. De Hingste, som af Synsmændene anses for uskikede til Avl, skulle kasseres eller holdes strengt asspærvede i Tidrummet fra 14. April til 1. September.

4. Hingste, som efter at være syneede findes vel skikke til Avl, skulle kunne holdes frit ud over den fastsatte Skiben og uden at komme ind under Bestemmelsen i § 25 i Hangeloven af 23. Februar 1866 om Betaling for Opbringelse, saa længe de af Synsmændene findes at være fuldt avledygtige og nødvendige. Naar flere gode Hingste findes, afgøre Synsmændene, hvor mange og hvilke Hingste der skulle holdes frit. Skulde den eller de udvalgte Hingstes Ejere ikke være villige til at lade Hingsten bedække mod fri Græsnung, maa Hoppernes Ejere affinde sig derom i Mindelighed med Hingstens Ejer. Afgørelse herom træffes for Hopperernes Vedkommende ved Afstemning af dem, der eje Hopper i en Alder af 2 Aar eller derover. Enhver er stemmeberettiget i Forhold til sin Andel i samtlige Hopper.

30. Marts. 5. Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder fra 2—30 Kr.
Bøderne tilfalde vedkommende Sogns Fattigvæsen.
6. Sager for Overtrædelse af denne Lovs Bestemmelser behandles som offentlige Politisager inden Syslets Politiret.
7. Denne Lov træder i Kraft den 1. Oktober 1892.
30. Marts. **Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitt-**
Nr. 46. **somme Sygdomme.** (Justitsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 205.
30. Marts. **Lov om Styrmandseksamen m. m.** (Marineminis-
Nr. 47. **teriet.**)
Indm. Saml. pag. 222.
30. Marts. **Lov om Eksaminer for Maskinister.** (Marineminis-
Nr. 48. **teriet.**)
Indm. Saml. pag. 231.
30. Marts. **Lov om Tillæg til Lov af 28. Maj 1880 om**
Nr. 52. **Dyrettelse af tvende Kreditforeninger for mindre**
Gjendomme paa Landet. (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 235.
30. Marts. **Lov om en Statskole til Uddannelse af Lærer-**
Nr. 55. **inder i Forstolen.** (Ministeriet for Kirke- og Under-
visningsvæsenet.)
Indm. Saml. pag. 236.
31. Marts. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** (til Biskoppen
over Sjællands Stift) ang. **Sognepræstens For-**
pligtelse til portofrit at tilstille et Sogneraad Daabs-

attester til Brug ved Udersøgelsen af Begæringer 31. Marts. om Alderdomsunderstøttelse.

..... at da Udstedelsen og Fremsendelsen af de paa-
gældende Attester i Henhold til Lov om Alderdomsunder-
støttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet af 9.
April f. A. § 4 er et Embedsanziggende for vedkommende Sogne-
præst, maa denne anses for at være forpligtet til i Henhold
til § 2 a. 2 i Anordning om Behandlingen af Postfor-
sendelser til og fra Stats- og kommunale Myndigheder af
6. September 1888 at frigøre de paaagældende Forsendelser.

**Forelobig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, 1. April.
indtil Finansloven for Finansaaret fra 1. April Nr. 50.
1892 til 31. Marts 1893 er given*).**

Indm. Saml. pag. 237.

**Lov om Forlængelse af Varigheden af Loven af 1. April.
14. December 1887 om Foranstaltninger imod den Nr. 51.
saakaldte Svinedifteritis. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 238.

Solov. (Justitsministeriet.)

1. April.

Indm. Saml. pag. 238.

Nr. 56.

**Lov om danske Skibes Registrering m. m. (Ju- 1. April.
stitsministeriet.)**

Nr. 57.

Indm. Saml. pag. 340.

*) Kontraffigneret af samtlige Ministre: J. B. S. Estrup,
J. Kellermann, D. D. Rosenørn-Deha, N. F. Ravn,
Bahnsen, Ingerslev, Hoos.

1. April. **Lov om Ligbrænding.** (Justitsministeriet.)
Nr. 58. Indm. Saml pag. 378.
6. April. **Bekendtgørelse om en mellem Danmark og Italien
Nr. 80. afsluttet Konvention angaaende gensidig Ophævelse af
Afdragretten.** (Udenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 383.
9. April. **Justitsmin. Cirk.** (til samtlige Læger, hvem den offentlige Vaccination paahviler) ang. Kontrol med Anvendelsen af den animale Lymfe og Lægernes Udgang til at faa denne udleveret.

Da den kgl. Krokpeindpødningsanstalt hidtil har savnet behørig Kontrol med Anvendelsen af den animale Lymfe, og da Anstalten nu vil være i Stand til at fyldestgøre Rekvizitionerne i rette Tid, naar det gøres den muligt at indrette sin Produktion af Lymfe efter den til Tider stærkt stigende Efterspørgsel, er det fundet fornødent at foreskrive følgende til Jagttagelse for de Læger, hvem den offentlige Vaccination paahviler:

1) med mindst 14 Dages Varfel fremsendes til Anstalten ved Udfyldning af den vedkommende Læger tilstillede Rekvizitionsblanket en samlet Plan for deres offentlige Vaccination med Angivelse af de Dage, paa hvilke der vaccineres, samt det Antal Personer, der antages at møde paa hver af de opgivne Dage;

2) i Tilfælde af usikker eller helt udebleven Virkning bliver Meddelelse herom med Angivelse af Kalvens Nummer at indsende til Anstalten snarest muligt efter, at det uheldige Resultat er konstateret, for at Anstalten kan træffe de fornødne Forholdsregler.

Det forudsættes derhos, at D^r.Hr. Læger fra Begyndelsen 9. April. af hver Række offentlige Vaccinationer ere betænkte paa selv at indsamle et passende Forraad af humaniseret Lymfe til Fortsættelse af Vaccinationen i Tilfælde af Uheld med Kalvevaccinen eller forbigaaende utilstrækkeligt Forraad af denne.

Af den ovenfor omtalte Rekvizitionsblanket vil et Antal af Eksemplarer fra Anstalten blive sendt til samtlige Fysici til Fordeling imellem de Læger, hvem den offentlige Vaccination paahviler, og ville saadanne Blanketter fremtidig stedsse kunne rekvireres fra den egl. Krokoppeindpodningsanstalt.

Det tilføjes derhos, at den ovenfor angivne Tidsfrist, inden hvilken Begæring om animal Lymfe skal være indsendt, kun vil være at overholde, for saa vidt og saa længe indtrædende Tilfælde af Krokpejsngdom ikke maatte gøre det nødvendigt at vaccinere med kortest mulige Bærsel.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige praktiserende Læger 9. April. her i Landet) ang. Kontrol med Anvendelsen af den animale Lymfe og Lægernes Udgang til at faa denne udleveret.

Da den egl. Krokoppeindpodningsanstalt hidtil har savnet behørig Kontrol med Anvendelsen af den animale Lymfe, og da Anstalten kun vil være i Stand til at fyldestgøre Rekvizitionerne i rette Tid, naar det gøres den muligt at indrette sin Produktion af Lymfe efter den til Tider stærkt stigende Efterspørgsel, er det fundet fornødent at betinge den Lægerne tilstaaede Udgang til at faa udleveret animal Lymfe til Anvendelse i deres private Klientel af, at skriftlig Begæring med mindst 14 Dages Bærsel indsendes til Anstalten med Oplysning om det Antal Personer, der skal vaccineres, og de Dage, paa hvilke Vaccinationen skal finde Sted.

9 April. I Tilfælde af usikker eller helt udebleven Virkning anmodes D'Hvr. Læger om at indsende Meddelelse herom med Angivelse af Kalvens Numer til Anstalten snarest muligt efter, at det uheldige Resultat er konstateret, for at Anstalten kan træffe de fornødne Foranstaltninger.

For saa vidt Anstalten i mødende Tilfælde forbigaaende, særligt af Hensyn til den offentlige Vaccination, maatte være inde af Stand til at efterkomme en Requisition om animal Lymfe, vil der fra samme tilflyde vedkommende Læge Underretning derom, og vil der da paa hans Begæring kunne faas humaniseret Lymfe tilstillet.

Det tilføjes derhos, at den ovenfor angivne Tidsfrist, inden hvilken Begæring om animal Lymfe skal være indsendt, kun vil være at overholde, for saa vidt og saa længe indtrædende Tilfælde af Koppesygdom ikke maatte gøre det nødvendigt at vaccinere med kortest mulige Bærsel.

12. April. **Anordning, hvorved Lov om Tvangsauktioner m. Nr. 62. m. af 9. April 1891 sættes i Kraft paa Færøerne.** (Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende o. s. v. G. v.: I Henshold til den Regeringen ved Lov om Tvangsauktioner m. m. af 9. April 1891 § 52 givne Bemyndigelse sættes herved fra 1. Juli 1892 denne Lov i Kraft paa Færøerne med følgende Lempelser:

1. I Stedet for § 1 3. og 4. Stykke træde følgende Regler:

Afgiftspligtige Varer, som Statskassen realiserer til Dækning af paaløbne Afgifter og Bøder, kunne forauktioneres uden foregaaende Retsforfølgning.

Bortsalg af udpantet Løssøre kan, naar den Fordring, hvorfor Udpantning er sket, ikke overstiger 100 Kr., ske ved en hvilken som helst Løssøreauktion, som afholdes i Juris-

diktionen efter Udløsningsfristens Udløb, og Skyldneren kan 12. April. i dette Tilfælde ikke modsætte sig, at Bortsalget sker ved kontant Betaling, undtagen for saa vidt han kan tilvejebringe en vederhæftig Inkassator, som vil indestaa for Auktionsbeløbet, eller han paa anden Maade stiller Sikkerhed for dette. Denne Bestemmelse gælder ligeledes Bortsalg af udlagt Løssøre, naar dets Burderingssum under Udlægsforretningen ikke overstiger 100 Kr.

2. I Stedet for § 2 træder følgende Regel:

Tvangsauktionen bliver i Almindelighed at afholde i den Jurisdiktion, hvor Udlæget er sket. Dog kan Rekvirenten, for saa vidt Udlæget er sket uden for Søndersø Syssel, med Auktionsforvalterens og, saafremt Udlæget er foretaget i fast Ejendom, tillige Rekviriti Samthkke, lade de udlagte Genstande bortfælg i Thorshavn.

3. I Stedet for § 4 træder følgende Regel:

Bekendtgørelse om Auktion over udlagt Løssøre skal med et Varfel af mindst 3 Uger indrykkes mindst een Gang i det for retslige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Blad eller i andre af de stedlige Blade, som Auktionsforvalteren efter Rekvirentens Forslag maatte bestemme, jfr. dog § 1, sidste Stykke, og § 16. Fremdeles skal Auktionen bekendtgøres ved Kirkestævne mindst een Gang, men i øvrigt med et saadant Varfel og i et saadant Omfang, som Auktionsforvalteren bestemmer under Hensyn dels til Mængden og Bestaffenheden af de Genstande, der agtes bortsolgte, dels til hvad der paa Auktionsstedet ved frivillige Auktioner er sædvanligt. Endelig skal der tillige om Auktionen ske Opflag ved Plakater, for saa vidt saadant paa Auktionsstedet er sædvanligt ved frivillige Auktioner.

4. Fristen i § 13 forlænges til 4 Uger.

5 I § 20 ombyttes Ordet: „Matrikulsnumre“ med „Brug“.

6 I § 21, første Stykke, udgaa Ordene „med 14 Dages

12. April. Varsel", og i Stykkets Slutning tilføjes „med 4 Ugers Varsel, for saa vidt de alle have Bopæl inden Færøerne, og med 8 Ugers Varsel, for saa vidt nogen af dem har Bopæl uden for Øerne“.

§ 21, 2. Stykke, ombyttes Ordene: „uden for Sjællands Stift endvidere i vedkommende Stiftstidende“ med „i det for retslige Bekendtgørelser inden Færøerne autoriserede Blad“.

7. § 27 udgaar 3. Stykkes 2., 3. og 4. Punktum.

8. § Stedet for § 29, 2. og 3. Punktum, træder følgende Regel:

Han udmelder i saa Fald tvende kyndige Mænd i Jurisdiktionen til at beskrive og vurdere Ejendommen, eller, saafremt der ikke i Jurisdiktionen findes de fornødne sagkyndige, da i en af de andre Jurisdiktioner. For Udmeldelsen bliver i intet Tilfælde at erlægge Betaling, hvorimod Mændene erholde i Diæter hver 4 Kroner for hver halv Dag, beregnet til 6 Timer, der medgaar til Forretningen og Rejsen, og mindst for en halv Dag, samt fri Skyld, beregnet pr. løbende Mil efter 4 Kr. 50 Ø. til Søs og 1 Kr. til Lands, naar Mødestedet ligger $\frac{1}{8}$ Mil eller derover fra deres Hjem.

9. § Stedet for § 31, 2. og 3. Stykke, træder følgende Regel:

Dette sker ved, at en Bekendtgørelse af det i næste Paragraf angivne Indhold 3 Gange indrykkes i det paa Færøerne for retslige Bekendtgørelser autoriserede Blad med et Varsel af mindst 14 Dage fra den sidste Indrykkelse at regne. Auktionsforvalteren kan derhos, naar det af nogen vedkommende forlanges, og han finder det tjenligt, ogsaa foranstalte Auktionen bekendtgjort i andre Aviser, endogsaa udenlandske. Auktionen skal derhos bekendtgøres ved Kirkeflævne mindst 1 Gang i et saadant Omfang, som Auktionsforvalteren finder fornødent, og med et Varsel af mindst 8 Dage fra den sidste Bekendtgørelse at regne. Bekendtgørelse

ved Opflag bør ske, hvor saadant tidligere har været i 12. April. Brug.

Bortfalder Auktionen, har Auktionsforvalteren at aflyse den ved Bekendtgørelse een Gang i de indenlandske Aviser, i hvilke den har været bekendtgjort.

10. I Stedet for § 33, 2. Stykke, 2. Punktum, træder følgende Regel:

Bekendtgørelse herom sker med 14 Dages Varjel i det for retslige Bekendtgørelser inden Færøerne autoriserede Blad og ved Læsning til Kirkestævne med samme Varjel paa de Steder, hvor saadan Bekendtgørelse tidligere er foregaaet.

11. I Stedet for § 37, 1. Stykke, træder følgende Regel:

Naar en anden Auktion skal finde Sted, maa den med 14 Dages Varjel bekendtgøres i det for retslige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Blad, samt ved Kirkestævne mindst een Gang paa de samme Steder, hvor saadan Bekendtgørelse tidligere er foregaaet.

12. I § 41, 1. Stykke, 1. Punktum, forandres Ordene „med 14 Dages Varjel indkaldes til et Møde“ til „indkaldes til et Møde med et Varjel af 8 Uger, hvis nogen af de interesserede har Bopæl uden for Færøerne, og af 4 Uger, for saa vidt samtlige interesserede have Bopæl inden Øerne.“

I samme Stykkes 2. Punktum forandres Ordene „og uden for Sjællands Stift tillige i vedkommende Stiftstidende“ til „saafremt nogen af de interesserede har Bopæl uden for Færøerne, og derhos i alle Tilfælde i det for retslige Bekendtgørelser paa Færøerne autoriserede Blad“.

13. I § 46 tilføjes efter Ordene „Lov om Konkurs af 25. Marts 1872“ Ordene „jfr. Anordning af 13. Februar 1873“, og efter Ordene „Lov om Dødsbofifte m. m. af 30. November 1874“ Ordene „jfr. Anordning af 14. Januar 1876“.

12. April. **Lov om Godtgørelse for udførte Grundforbedringer**
 Nr. 63. m. v. paa Statens Fæstegods paa Færøerne. (Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende, o. s. v. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samthkke stadfæstet følgende Lov:

1. Paa de i denne Lov nærmere angivne Vilkaar skal der ydes Brugere af Statens Fæstegods paa Færøerne Godtgørelse af Statskassen for saadanne af dem paa Fæstet udførte Grundforbedringer eller Bygningsforetagender, som det ikke ifølge Lovgivningen og de dem meddelte Fæstebreve har været deres Pligt at udføre, og som have forøget Fæstets Driftsværdi.

2. Godtgørelsen er betinget af, at Arbejdet er udført efter en Plan, der, efter gennem Godsadministrationen med et Overflag over Beføstningen og med en lovformelig Synsforretning over det paagældende Jordstykkets eller den paagældende Bygnings Tilstand at være indsendt til Justitsministeriet, er bleven godkendt af dette førend Arbejdets Paabegyndelse.

Naar Grundforbedringen eller Byggeføretagendet er tilendebragt, optages paa ny en Synsforretning saa vel med Hensyn til det udførte Arbejdes Beskaffenhed som til Vurdering af den Værdiforøgelse, den paagældende Foranstaltning har medført for Fæstet, hvilken Forretning, ledsaget af de fornødne Oplysninger om medgaaede Udgifter samt af den fornævnte Plan, derefter gennem Godsadministrationen indsendes til Justitsministeriet.

Godtgørelsen kan udbetales, naar der foreligger en fuldført Grundforbedring eller Bygning, der opfylder de i denne Lov stillede Fordringer, selv om ikke hele det i den godkendte Plan ommeldte Arbejde er tilendebragt.

3. Godtgørelsen maa ikke overstige den Beføstning,

som det paagældende Foretagende har medført for Brugeren, 12. April. heri medregnet et passende Vederlag for muligt personligt Arbejde, og heller ikke den Værdiforøgelse, der ved Grundforbedringen eller Byggesforetagendet skønnes at være blevet Fæstet til Del. I Erstatningssummen bliver at fradrage de Beløb, som indkomme ved Realisationen af ældre Bygninger, der ved Opsørelsen af ny Bygninger maatte blive overflødige, og som derfor sælges til Medbrydning til Indtægt for Statskassen.

Samtidig med Godtgørelsens Udbetaling forhøjes den aarlige Leje af det paagældende Fæste med et Beløb, som er lig 4 pCt. af den ydede Erstatning.

Skønnes den Værdiforøgelse, det paagældende Foretagende vil medføre for Fæstet, kun at ville blive dette til Del for et begrænset Tidsrum, kan Justitsministeriet bestemme, at Lejeforhøjelsen kun skal vedvare i et tilsvarende Antal Aar, mod at den forhøjes til et saadant Beløb, at Godtgørelsessummen ved sammes Erløggelse, foruden at forventes som fornævnt, tillige ved Udløbet af den fastsatte Tid vil være tilbagebetalt.

De nyopsførte Bygninger blive som Staten tilhørende at optage paa Fæstets Inventariefortegnelse og blive derefter i et og alt at behandle efter de samme Regler som de ældre Inventaribygninger.

4. De i § 2 ommeldte Synsforretninger foretages af 2 Stønsmænd, af hvilke Godsadministrationen vælger den ene og Fæsteren den anden. Kunne Stønsmændene ikke blive enige, vælge de en Opmand, og kunne de ikke forenes om dennes Valg, bestikker Retten en Opmand. Af Omkostningerne ved Synsforretningerne afholder Fæsteren Halvdelen, og Statskassen den anden Halvdel.

5. Justitsministeriet kan i saadanne enkelte Tilfælde, hvor Omstændighederne særlig maatte tale derfor, efter Reglerne i §§ 1 og 3 og mod den der bestemte Lejefor-

12. April. Højelse yde Fæstere eller deres Arvinger Erstatning for Grundforbedringer og Byggeforetagender, navnlig Opførelsen af Stalde, Høslader og Faarehuse, der ere foretagne i Løbet af de 20 sidste Aar inden denne Lovs Ikrafttræden, for saa vidt det fornødne angaaende Fæstets tidligere Tilstand kan oplyses. Erstatningens Størrelse bestemmes foruden efter de ovennævnte Regler tillige under Hensyn til den Fordel, Fæsteren eller nogen af hans Arvinger i den siden Udførelsen forløbne Tid har høstet af samme.
12. April. **Lov om Statsbanedriftens Ordning.** (Indenrigs-Nr. 65. ministeriet.)
Indm. Saml. pag. 385.
12. April. **Lov om en Udvidelse af Rentegarantien for den Nr. 66. Iolland-falsterke Jernbane m. m.** (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 408.
12. April. **Lov om Forhøringsagenter m. m.** (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 409.
12. April. **Lov om Tillæg til og Forandringer i de om den Nr. 68. fgl. Veterinær- og Landbohøjskole gældende Lovbestemmelser.** (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 413.
12. April. **Lov om Tillæg til Lov om Landkommunernes Nr. 69. Styrelse m. v. af 6. Juli 1867.** (Indenrigsministeriet.)
Indm. Saml. pag. 415.

Lov om Dyrettelse af Soretter udenfor Kjøbenhavn samt om Soforklaringer og Soforhør. (Justitsministeriet.) 12. April. Nr. 72.

Indm. Saml. pag. 416.

Lov om Underholdsbidrag til Børn, der er avlede udenfor Egteskab m. m. (Justitsministeriet.) 12. April. Nr. 73.

Indm. Saml. pag. 423.

Lov om de Universitetet og Kommunitetet vedkommende Lønningsforhold. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.) 12. April. Nr. 74.

Indm. Saml. pag. 428.

Lov om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved de lærde Skoler samt ved Soro Akademis lærde Skole og Opdragelsesanstalt. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.) 12. April. Nr. 75.

Indm. Saml. pag. 432.

Lov om Statstilskud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.) 12. April. Nr. 76.

Indm. Saml. pag. 436.

Lov om anerkendte Sygekasser. (Indenrigsministeriet.) 12. April. Nr. 85.

Indm. Saml. pag. 438.

12. April. **Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd)
ang. Affattelsen af Reglementer for Forsørgelses-
anstalterne.**

Ifølge Lov Nr. 67 af 9de April 1891 om det offentlige Fattigvæsen § 31 skal der for samtlige Forsørgelsesanstalter forefindes Reglementer, hvori indeholdes de fornødne Bestemmelser om deres Belæggelse og Benyttelse, om deres Bestyrelse og Bestyrelsens Myndighed over for Lemmerne, om disses Rettigheder, Forpligtelser og Forplejning, om disciplinære Straffe m. m.

Medens disse Reglementer for Bykommunernes og Handelspladsernes Vedkommende approberes af Indenrigsministeren, skulle de for Landets Vedkommende approberes af Amtsrådet efter en af Indenrigsministeren nærmere udarbejdet Vejledning.

Idet man i Henhold hertil har udarbejdet vedføjede Udkast til et saadant Reglement til Afbenyttelse som vejledende Grundlag ved Affattelsen af nye og Revisionen af forhaandenværende Reglementer for slige Anstalter, skal man med Hensyn til enkelte af de i Udkastet optagne Bestemmelser bemærke følgende:

Til 1. Det nærmere Indhold af denne Paragraf maa i det enkelte Tilfælde være afhængigt af, for hvilke fattige den paagældende Anstalt er bestemt, hvorved det i Henhold til Forstriften i Fattiglovens § 30 bliver at iagttage, at der i Forsørgelsesanstalter, hvor værdige gamle eller svagelige Personer anbringes, som ikke eller kun i ringe Grad ere arbejdsføre, eller hvor Børn opfores, kun i Nødstilfælde maa henvættede Personer, som ved Uforskylighed, Dovenskab, Drifselighed eller anden Uorden give Forstyrrelse og slet Eksempel, og disse maa da holdes fuldstændig affødrede fra hine.

Til 2. Maksimalbelægningen af de her omhandlede Anstalter er ved Indenrigsministeriets Cirkulære af 9. Februar 1869 Post 11 fastsat saaledes, at Soveværelserne skulle

indeholde mindst 250 Kubikfod Luft og Arbejdsværelserne 12. April mindst 150 Kubikfod Luft for hver Person, voksen eller Barn, hvorhos Arbejds- og Soveværelsernes sammenlagte Rum rum skal udgøre mindst 500 Kubikfod Luft for hvert Individ, der anvises Ophold i Anstalten.

I Skrivelse af 3. December f. N. har det kongelige Sundhedskollegium imidlertid udtalt, at den saaledes normerede Luftkubus efter Nutidens Synsmaade maa anses for at være for ringe, og derfor foreslaaet, at det bestemmes, at der skal være 600 Kubikfod Luft for hver Person, voksen eller Barn, fordelt saaledes, at Luftkubus i Soveværelserne ikke maa være under 350 og i Arbejdsværelserne ikke under 250 Kubikfod for hver Person. I Henhold hertil bør der, for saa vidt Forholdene ikke maatte tillade, at Maksimalbelægningen straks fastsættes paa den af Sundhedskollegiet foreslaaede Maade, stræbes hen til, at saadan Maksimalbelægning efterhaanden kan blive gennemført, hvorom det fornødne maatte anmærkes i de ved Ministeriets Cirkulære Nr. 230 af 10. November 1875*) foreskrevne aarlige Beretninger om Fattiggaardene og Fattighuseene paa Landet.

Til 8. Den nærmere Ordning af det Arbejde, der bliver at udføre af de paa Anstalterne indlagte fattige, maa blive forskellig, efter som vedkommende Anstalt er bestemt til Optagelse af saadanne fattige, der ere arbejdssføre, og hvis Forhold derhos nødvendiggør et strengere Tilsyn, eller af saadanne, der paa Grund af Alder eller Svagelighed ikke eller kun i ringere Grad ere arbejdssføre. For de førstnævnte fattiges Vedkommende maa der rettest affattes en Arbejdsorden, hvori bestemmes, hvilke Arbejder der skal udføres, hvor meget Arbejde hver fattig daglig skal yde, samt hvor længe der skal arbejdes daglig. Hvad Arbejdets Beskaffenhed angaar, bør der vælges saadant, der ikke forudsætter nogen særlig Færdighed, saasom Opplukning af Værk, Hørspind,

*) Se nærværende Samlings 10. Hæfte Side 73 ff.

12. April. Kartning, Strikning af Strømper, Stenflugning, Fletning af Maatter og lignende.

Til 20. Medens det maa være overladt Anstaltens Bestyrer eller Bestyrelse at anvende Indespærring som Nødbmiddel, hvor saadant udkræves for at forebygge Voldsomheder og sikre Fred og Orden i Anstalten, maa det derimod anses utilstedeligt, at der i Reglementerne optages nogen Bestemmelse, hvorefter det skulde være Anstaltens Bestyrer eller den kommunale Fattigbestyrelse tilladt at anvende Indespærring som Straf for disciplinære Forseelser, idet saadan Straffemyndighed ifølge Fattiglovens § 41 kun tilkommer Fattigbestyrelsen i Forening med Stedets Politimester.

Til 26. Det er af det kongelige Sundhedskollegium ndtalt, at Benyttelsen af Tomandsfenge i Fattiggaarde saavel af sanitære som af moralske Grunde bør afstafes. I Overensstemmelse hermed indeholder Udkastet den Bestemmelse, at hver Person har sin egen Seng; man maa derfor anse Amtet for berettiget ikke alene til at arbejde hen til, at Benyttelsen af Tomandsfenge efterhaanden fuldstændig bortfalder, men ogsaa til straks at forbyde Brugen af Tomandsfenge, hvor det ikke maatte være nødvendigt endnu i nogen Tid at opretholde den bestaaende Tilstand. Ogsaa om dette Forhold maatte det fornødne anmærkes i de ved det ovennævnte Cirkulære Nr. 230 af 1875 foreftrevne Indberetninger.

Til 27. Paa Foranledning af det kongelige Sundhedskollegium har Ministeriet ved Cirkulære Nr. 145 af 6. Juli 1889 givet Anvisning til en rationel Udarbejdelse af Spisereglementer for Anstalter som de her omhandlede. Ministeriet havde nu vel ønsket ved Opstillingen af et Normal-Spisereglement for Fattiganstalter at kunne give en mere detailleret og for vedkommende kommunale Bestyrelser mere umiddelbart tilgængelig Anvisning end den i det nævnte Cirkulære indeholdte; det kongelige Sundhedskollegium har

imidlertid i den ovennævnte Skrivelse af 3. December 1891. April. udtalt, at et saadant Normal-Reglement ikke vil kunne tilvejebringes, dels fordi Befolkningen i Forsørgelsesanstalterne er meget uensartet (arbejdende og ikke arbejdende Personer, forskelligt Køn, gamle Folk og Børn), dels fordi der maa tages passende Hensyn til de særegne Fordringer, som stilles i de enkelte Dele af Landet, hvor Levevilkårene ere forskellige; skulde et Normal-Spisereglement være til Nytte, maatte det udarbejdes som særskilte Reglementer for flere enkelte Dele af Landet, og hvert af disse Reglementer maatte indeholde dels en Oversigt over Retterne for hver Ugedag og for hvert Maaltid, dels en Ingrediensliste for de enkelte Retter, affattet paa den i ovennævnte Cirkulære Nr. 145 af 1889 ommeldte Maade, altsaa med alle Kvantiteter angivne efter Vægt. Et for hvert Sted passende Reglement vil kunne udarbejdes af vedkommende Læge, som i saa Henseende kan have Vejledning af Litteraturen (f. Eks. det i nyssnævnte Cirkulære ommeldte, af Dr. Siirgensen udgivne Arbejde*) samt: Soph. Torup og S. Christmas-Divkind-Holmfeld: „Hvorledes skaffes god daglig Kost for den billigste Pris?“ (Kjøbenhavn 1884); hvorhos ogsaa de forskellige i Sundhedskollegiets Beretninger offentliggjorte Reglementer ville kunne tjene til Rettefior. — Som Følge heraf har Ministeriet ikke i Udcastet kunnet optage nogen detailleret Anvisning til Affattelsen af et Spise-Reglement, men har maattet indskrænke sig til en i al Almindelighed holdt Udtalelse om de Fordringer, der kunne stilles til Kostens Beskaffenhed.

Til 29. Naar en fattig, efter at den stedlige Fattigbestyrelse har nægtet ham Tilladelse til at udtræde af Anstalten, vedbliver sit Forlangende, bliver Spørgsmaalet at

*) Grafsk Fremstilling af de menneskelige Fødenmidlers og nogle Spisers kemiske Sammensætning, Kjøbenhavn 1888.

12. April. afgøre af Fattigvæsenets Overbestyrelse (Amtet og Indenrigsministeriet), idet Politimesteren, efter at Rancelli-Plakat af 19. December 1832 er hævet ved Lov Nr. 67 af 9. April 1891 § 67, ikke længere i saa Henseende er Melleminstans mellem den stedlige Fattigbestyrelse og Amtet.

Med Indholdet af nærværende Cirkulære, hvoraf et Antal Aftryk herved fremsendes, bedes ikke blot Amtsraadene, men ogsaa Byraadene saavel som Handelspladsernes Kommunalbestyrelser gjorte bekendte.

Udkast.

Reglement

for

N. N. Sognekommunes Forsørgelsesanstalt.

I. Anstaltens Opgave og Belægning.

1. Anstaltens Opgave er at forsørge de i samme optagne fattige, at give Børnene en god Opdragelse, at beskæftige de fattige, som ere arbejdsføre, og skaffe de gamle og svagelige en omhyggelig Pleje.

2. Den foreskrevne Maksimalbelægning af Anstalten maa ikke overstrides. I ethvert Lokale, der benyttes til Opholds- eller Sovestue for de fattige, skal der indvendig paa Døren findes paamalet Oplysning om, hvor stort Kubikrum Stuen har, og hvor mange Personer den er bestemt for.

II. Anstaltens Bestyrelse.

3. Anstalten staar under Sogneraadets Bestyrelse. Sogneraadet afgør, hvilke Personer der skulle optages i Anstalten, og hvilke der atter maa udtræde af samme overensstemmende med de i §§ 5 og 29 indeholdte Bestemmelser.

Det nærmere Tilsyn med Anstalten, med de deri optagne fattige og med den antagne Bestyrer føres af et Udvalg, bestaaende af 3 af Sogneraadets Midte udnævnte Medlemmer.

Medlemmerne af Udvalget vælges for 1 Aar ad Gangen; 12. April. de kunne genvælges, men ere dog ikke pligtige at modtage Genvalg for det Aar, der følger efter det, i hvilket de have fungeret.

Det paahviler Udvalget saa vidt muligt at holde et vaagent Dje med Anstalten; i det mindste en Gang ugentlig bør et Medlem af Udvalget paa ubestemt Dag og Tid indfinde sig paa Anstalten for at gøre sig bekendt med Tilstanden og de fattiges Opførsel; Udvalget, der i øvrigt efterkommer de i dette Reglement foreftrevne Bestemmelser, skal særlig iagttage følgende:

1. Det opgiver for Sogneraadet, hvilke og hvor mange raa Arbejdsmaterialier der skulle indkøbes for en vis Tid, samt hvilke Sorter Korn og andre Fødevarer der bør tilvejebringes for det nærmeste Tidsrum.
2. Det fører nøje Tilsyn med Bestyrerens Forhold og paaser, at han efterkommer de ham paahvilende Pligter, jfr. § 4, og at han ikke misbruger sin Myndighed, jfr. § 20. Udvalget bør møde paa Anstalten hver 14. Dag for at gennemse Bestyrerens Regnskab; det skal da forsyne Regnskabet med underskreven Paategning om, at Gennemsyn har fundet Sted; de Bøger, som Bestyreren i øvrigt skal føre, skulle ligeledes forelægges Udvalget, for at dette kan forsikre sig om, at Bøgerne blive ordentlig førte.
3. Det paaser, at de til Anstalten hørende Forbers Drift udføres tilbørlig og i rette Tid.
Udvalget vælger en Formand af sin Midte.

4. Sogneraadet antager en Bestyrer, som skal være gift, og baade han og hans Hustru maa være i Besiddelse af de Egenstaber, der kunne anses for at være nødvendige for deres Gerning.

Bestyrerens Pligter ere navnlig følgende:

1. Han skal paase, at der stedsse hersker Rolighed og Orden paa Anstalten, og gøre Anmeldelse til Formanden for

12. April. Udvalget, hvis nogen gør Brud herpaa og ikke agter paa hans Advarsel;
2. Han paaser, at de arbejdsdygtige fattige staa op i rette Tid, have deres Senge lagte ordentlig til Rette og deres Sovebærelser rengjorte, og at Ald og Lys overalt paa Anstalten om Vinterastener er slukket Kl. 9;
 3. Han giver Signal med en Klokke, naar der skal staaes op, og naar der skal spises;
 4. Han skal paase, at de fattige udføre deres Arbejde med Flid og Orden, ligesom han selv har at være behjælpelig med Anstaltens Forders Drift;
 5. Han skal daglig føre et nøjagtigt Regnskab over Anstaltens Indtægter og Udgifter; endvidere fører han Regnskab over de fattiges Arbejde; endelig skal han føre den i § 6 nævnte Forplejningsbog og den i § 20 nævnte Bog angaaende de fattiges Forhold;
 6. Han paaser, at ingen af de fattige uden Tilladelse forlader Anstalten;
 7. Han, saavel som hans Hustru, skal altid bestræbe sig for at omgaas de fattige paa rette Maade, saa at han behandler dem med Venlighed, men dog iagttager den Alvor, der er nødvendig til Udvøvelsen af hans Myndighed; han og hans Hustru skulle vogte sig for Hidsigthed og Skældsord; de skulle, navnlig ogsaa ved deres eget Forhold, virke for, at Anstaltens Beboere leve i Fred med hverandre;
 8. Han skal meddele Udvalget, der er hans nærmeste foresatte, alt, hvad der foregaar paa Anstalten, naar det er af saadan Betskaffenhed, at det kan antages at være af Betydning for Udvalget at blive bekendt dermed.

III. Optagelse i Anstalten.

5. De fattige, der efter deres Forhold ikke egne sig til Understøttelse i Hjemmet, kunne af Sogneraadet henvises til

at modtage Hjælpen i Anstalten (jfr. Lov Nr. 67 af 9.12. April. April 1891 om det offentlige Fattigvæsen § 29). Bægrer en fattig sig ved efter Sogneraadets Bestemmelse at lade sig optage i Anstalten, indstilles Sagen til Afgørelse af Fattigvæsenets Overbestyrelse (Amtet og Indenrigsministeriet).

6. Naar en fattig optages i Anstalten, meddeles der ham et Folium i Forplejningsbogen; herpaa anføres hans fulde Navn, Alder, Fødested og sidste Opholdssted samt Optagelses- og Uldtrædelsesdagen; desuden anføres det fornødne om hans Forhold og navnlig ogsaa om hans Flid og Opsørsel i Anstalten.

Sogneraadet har under Straffeanfvar efter Lov Nr. 22 af 4. Februar 1871 § 4 at paase, at enhver i Anstalten optagen fattig over Syvaarsalderen er indpodet med Kopper, eller, saafremt Bevis derfor ej kan tilvejebringes, at saadan Indpodning da uopholdelig foranstaltes.

7. Ved Optagelse i Anstalten skal den fattige medbringe de Nævningsstykker og det Bohave, hvoraf han maatte være i Besiddelse. Det saaledes medbragte, hvorover der optages en Fortegnelse, der bliver at medunderstrive af den fattige, tages under Udvalgets Forvaring, for saa vidt det ikke kan være til den fattiges Brug.

IV. Arbejde, som paalægges de fattige.

8. Udvalget bestemmer, hvilket Arbejde de i Anstalten optagne fattige ville have at udføre.

Der skal i Henseende til Arbejdets Bestaendighed steds tages Hensyn til den fattiges Personlighed og saa vidt muligt til hans Onsker og Tilbøjelighed, og med Hensyn til den Kvantitet, der forlanges udført, maa der med stadigt Hensyn til vedkommendes Alder og Duellighed ikke forlanges mere, end hvad der med jævn Flid og uden Overanstrengelse kan forrettes i den sædvanlige Arbejdstid.

9. Det kan paalægges de i Anstalten optagne fattige,

12. April, som dertil ere skiftede, at deltage i Udsørelsen af alle ved Anstalten foresaldende Forretninger, baade inden og uden Døre.

10. De i Anstalten optagne ere ligeledes forpligtede til at udføre ethvert til deres Egnere og Aræfter svarende Arbejde uden for Anstalten, som paalægges dem af Udvalget, uden Vederlag; dog kunne de ikke udlejes til Arbejde for private mod deres Villie. (Sfr. Lov Nr. 67 af 9. April 1891 § 39).

V. Sygdomstilfælde.

11. Saafremt en fattig bliver hjemstøgt af nogen alvorlig Sygdom, henlægges vedkommende paa et dertil bestemt Sygehæuse, hvor han efter Lægens nærmere Anvisning nyder den fornødne Opbærtning og Pleje, for saa vidt Lægen ikke maatte anordne den syge indlagt paa et Sygehuse.

Tilfælde af saadanne Sygdomme, der i Medfør af Reglerne i Lov Nr. 46 af 30. Marts 1892 om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme ere Genstand for offentlig Behandling, blive af Anstaltens Bestyrer uopholdelig at anmelde for Politiet (Sognesogden); Udvalget paaser, at saadan Anmeldelse ikke forsømmes.

VI. Børnernes Opdragelse og Pleje.

12. Saavel Bestyreren som hans Hustru bør med Omhu sørge for de i Anstalten anbragte Børn samt holde dem til Flid, Orden og Renlighed.

13. Børnene skulle, saa snart de have naaet den skolepligtige Alder, stadig besøge Skolen, og i den Tid, der levnes dem fra Læsning paa Lektierne, skulle de holdes til de Haandarbejder, i hvilke der fordres Ovelse efter deres Alder, dog saaledes, at der ogsaa gives dem Leilighed til den fornødne Bevægelse i den frie Luft.

VII. Disciplinen m. m.

12. April.

14. Enhver i Anstalten optagen fattig skal nøjagtig rette sig efter den Husorden, der er indført paa Anstalten, og navnlig vise den tilbørlige Respekt for Bestyreren og hans Hustru samt punktligen efterkomme disses Befalinger.

De fattige skulle omgaaes hinanden med Velvilje; de maa ikke tage sig selv til Nette, men naar de tro sig forurettede eller fornærmede, henvende sig til Bestyreren.

15. Uden Bestyrerens Tilladelse maa de fattige ikke forlade Anstalten. I Reglen skal det tillades dem at gaa ud om Søn- eller Helligdagseftermiddag, men de skulle igen indfinde sig til den af ham bestemte Tid. Paa Søgne dage bør Udgangstilladelse ikke gives uden særlig Grund. Der maa ikke meddeles saadanne Personer Tilladelse til at forlade Anstalten, om hvilke man med Sikkerhed veed, at de ville falde Beboerne i Kommunen til Besvær, opføre sig usømmeligt eller søge efter Brændevin.

16. Fra 1. Marts til 1. Maj staas der op af Sengen om Morgenens Kl. —, fra 1. Maj til 1. September Kl. —, fra 1. September til 1. November Kl. —, fra 1. November til 1. Marts Kl. —; hertil ringes med Kloffen. Efter Ringningen maa enhver straks staa op af Sengen, rede denne, vadske sig og ordne sit Haar; efter flere Gange forgæves Advarsel desangaaende straffes vedkommende med Nægtelse af Udgangstilladelse eller paa anden Maade (jfr. § 20). Smaa Børn samt svage og syge ere herfra undtagne.

17. Hele Aaret igennem er Sengetid Kl. — om Aftenen. Tilladelse til at gaa tidligere eller senere i Seng maa søges hos Bestyreren. Gamle, svage og Børn undtages ligeledes fra denne Regel. Efter at være gaaede i Seng bør alle være rolige og stille. Forstyrrelse af Nattero straffes.

12. April. 18. Nhdelse af Brændevin er forbudt; til Bruagen af Tobak kræves Udvalgets Tilladelse.

19. Naar der kaldes til Maaltid med Kloffen, maa enhver strafs indfinde sig, hvis ikke de ham paalagte huslige Forretninger forhindre nogen deri; under Maaltidet maa der herske Rolighed og Orden.

20. Skulde en voksen fattig vægre sig ved at udføre det af Bestyreren anviste Arbejde, som ikke overstiger hans Kræfter, eller skulde han udføre det skødesløst og efterladende eller gøre sig skyldig i nogen Uorden eller Forstyrrelse af Anstaltens Fred eller endog i Trods og Opstøjsighed, bør Bestyreren ved Formaning søge at bringe ham til at gøre sin Pligt. Frugter saadan Formaning ikke, kan han true med de til hans Naadighed staaende disciplinære Midler, og som saadanne anvende Nægtelse af Udgangstilladelse, Arbejde i Fritiden eller Arbejde i Afsondring fra de andre fattige. Om saadanne af ham anvendte Forholdsregler har han uopholdelig at gøre fornøden Bemærkning i en særegen dertil indrettet Bog. Indespærring maa kun bringes til Anvendelse som Nødmiddel, hvor saadant udkræves for at forebygge Voldsomheder og sikre Fred og Orden i Anstalten. Har Bestyreren været nødsaget til at anvende Indespærring, skal han uden Ophold give Udvalget Underretning derom.

Egentlig Straffemyndighed kan kun udøves af Sogneraadet i Forbindelse med Stedets Politimester (Lov Nr. 67 af 9. April 1891 § 41).

21. Skulde noget i Anstalten optaget Barn vise Trods eller Genstridighed eller uagtet gentagen Formaning gøre sig skyldig i grove Uordener, Urenlighed, Uhygighed, Usandhed og andet lignende, er Bestyreren berettiget til at anvende Tvang, derunder ogsaa legemlig Kædselse, dog kun inden for passende Grænser.

22. De voksne fattige bør opfordres til flittig at besøge

Kirken. De ukonfirmerede Børn over 12 Aar bør vænnes 12. April. til Kirkegang.

Efter nærmere Anvisning af den Præst, hvem Sjælesorgen for de i Anstalten optagne paahviler, skal Bestyreren eller hans Hustru læse en Prædiken hver Søn- og Helligdag for de fattige, der ønske det.

23. Besøg hos de i Anstalten optagne fattige maa kun finde Sted med Tilladelse af Bestyreren eller af et af Udvalgets Medlemmer (i det sidste Tilfælde skal der derom meddeles Bestyreren Underretning).

24. Naar en fattig finder sig besøjet til at rette nogen Klage til Fattigvæsenets Overbestyrelse (Amtet og Indenrigsministeriet), maa slikt Andragende forebringes for eller afgives til Anstaltens Bestyrer, til Udvalget eller til Sogne- raadet.

VIII. Beklædning og Forplejning.

25. De fattige maa bestandig være anstændig klædte med de for Sundheden nødvendige Klæder.

Der stiftes Ganglinned og Lagener paa Sengene saa ofte, det er nødvendigt for at vedligeholde den tilbørlige Renlighed; der stiftes i det mindste Ganglinned hver 8. Dag og Lagener en Gang om Maaneden.

26. De i Anstalten optagne adskilles efter Køn i særskilte Soveværelser, dog maa Ægtefolk, forudsat at de føre et hæderligt Liv, i Reglen ikke skilles ad og da kun for kortere Tid, medmindre det ønskes af nogen af Parterne (Lov Nr. 67 af 9. April 1891 § 29).

Hver Person (voksen eller Barn udover den spæde Alder) har sin egen Seng.

27. I Overensstemmelse med det for Anstalten gældende Spisereglement erholde de fattige ved fælles Bord en god, forfvarlig og sund Føde, i Lighed med Almuefolks al-

12. April. mindelige Levevis paa Egnen. Bestyreren skal selv deltage i eller i alt Fald være til Stede ved Maaltiderne.

28. Til de fattige, som ønske det og ere i Stand til at betale, kan Kaffe eller anden Ekstraforsplejning paa en passende Tid af Dagen udleveres af Bestyreren eller hans Husfru imod Erlæggelsen af et af Sogneraadet fastsat moderat Vederlag.

IX. Udtrædelse af Anstalten.

29. Ingen, som er optagen i Anstalten, maa uden Sogneraadets Tilladelse udtræde af samme; naar en fattig erklærer, at han kan ernære sig selv, og der er Sandsynlighed derfor, meddeler Sogneraadet ham Tilladelse til at udtræde af Anstalten. Nægter Sogneraadet den begærte Tilladelse til at udtræde af Anstalten, og den paagældende vedbliver sit Forlangende, bliver Spørgsmaalet at afgøre af Fattigvæsenets Overbestyrelse (Amtet og Indenrigsministeriet).

Ved en fattigs Udtrædelse af Anstalten udleveres, hvad der maatte være i Behold af hans medbragte Tjendele (jfr. § 7).

Et Uddrag af nærværende Reglement, indeholdende §§ 7—10, 14—24, 27—29, ophænges i Anstaltens Lokaler paa en saadan Maade, at de fattige kunne gøre sig bekendte med dette (Lov Nr. 67 af 9. April 1891 § 31).

12. April. **Judeurigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Ringkjøbing Amt) ang. **Oprettelse af Asyl for Personer, der erholde Alderdomsunderstøttelse.**

Ved at forelægge Ministeriet det hermed tilbagefølgende Andragende fra N. N. Sogneraad betræffende Opførelsen af et Asyl i Kommunen for Personer, der erholde Alderdomsunderstøttelse i Henhold til Lov Nr. 69 af 9. April

1891, har Amtet i Skrivelse af 24. Februar d. N. fore-12. April. spurgt, hvor vidt det kan forventes, at der af Ministeriet vil blive givet nærmere Regler for Indretningen og Benyttelsen af deslige Hysler.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning tjenstligst melde, at Ministeriet i alt Fald foreløbig ikke er betænkt paa at give nærmere almindelige Regler angaaende Indretningen og Benyttelsen af deslige Hysler.

Kommunalbestyrelserne ville dog ikke paa egen Haand kunne indrette Hysler af den omhandlede Art og udsærdige Reglementer for deres Benyttelse, idet Planerne og Reglementerne for saadanne Hysler maa godkendes for Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende af Indenrigsministeriet, for Landets Vedkommende af Amtet, der i Tvivlstilfælde kan paakalde Ministeriets Afgørelse.

I øvrigt skal man tilføje, at der ved Approbationen af Planerne bør følges lignende Regler som de, der indeholdes i Ministeriets Cirkularer af 9. Februar 1869*) og Nr. 59 af Dags Dato, samt at der intet ffønnes til Hindrer for, at der, naar Omstændighederne maatte tale derfor, holdes fælles Økonomi for de i Hyslet anbragte.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over N.¹². April. N. Amt) ang., hvorvidt Fattiggaarde kunne benyttes som Aldershjem eller Hysler for Personer, som ere berettigede til at nyde Alderdomsunderstøttelse

I Skrivelse af 2. f. M. har Amtet indberettet, at samme efter Begæring fra 5 Sogneraad i forskellige til N. N. Amtsvaadskreds hørende Kommuner har bifaldet, at dertil udsæte og udsøndrede Dele af de derværende Fattiggaarde i Henhold til § 5 i Lov Nr. 69 af 9de April 1891

*) Se nærværende Samling 10. Hæfte, Side 73, Noter til Indenrigsministeriets Cirkulare 10. November 1875.

12. April. benyttet som Aldershjem eller Asyl for Personer, der ere berettigede til at nyde Alderdomsunderstøttelse.

I denne Anledning skulde man tjenstligst melde, at naar det i nævnte Lovs § 5 er bestemt, at Alderdomsunderstøttelse, hvor Omstændighederne tale derfor, kan bestaa i Anbringelse „i særlig dertil bestemte Asyl eller lignende Anstalter“, maa Ministeriet holde for, at det falder ganske uden for, hvad der herved er tilfattet, at Personer, der ere kvalificerede til at nyde Alderdomsunderstøttelse, skulde kunne henvises til at modtage saadan Understøttelse i de sædvanlige Fattiggaarde, selv om der i disse affondres Lokaler, der særlig og udelukkende ere bestemte til at optage dem, der nyde Alderdomsunderstøttelse, medens Fattiggaardens øvrige Lokaler fremdeles ere forbeholdte Fattiglemmerne. Man kan saaledes ikke betragte eller anse det berettiget at betegne flige udsøndrede Dele af Fattiggaarde som Asyl, der kunne henregnes til eller sættes i Klasse med dem, som Lovens § 5 har for Øje.

Idet Ministeriet saaledes fremdeles maa fastholde den i Skrivelse Nr. 266 af 21. September 1891 (i Ministerialtidenden)*) udtalte Regel, at en Ordning, hvorefter Personer, der nyde Alderdomsunderstøttelse, anbringes i Sognekommunernes Fattiggaarde, er uforenelig med Bestemmelsen i Loven af 9. April 1891, skal man dog ikke modsætte sig, at der undtagelsesvis i disse Fattiggaarde optages ogsaa Personer, der nyde Alderdomsunderstøttelse, men der maatte da — saaledes som ogsaa af Amtet fastsat — træffes den Ordning, at Modtagelse af Alderdomsunderstøttelse i en særlig Afdeling af Fattiggaarden er frivillig, saaledes at ingen til Nydelse af Alderdomsunderstøttelse berettiget* imod sin Villie indsættes i en saadan Afdeling, samt at Opholdet i samme kun fortsættes for saa vidt og saa længe den paa-gældende selv ønsker saadant, idet i modsat Fald den ham

*) Se ovenfor Side 268.

tilkommende Alderdomsunderstøttelse maa ydes ham andet=12. April. steds og paa anden Maade.

Endvidere maa der fordres — hvad ogsaa Amtet har forlangt i de paagældende Tilfælde — at den til Optagelse af alderdomsunderstøttede bestemte Del af Fattiggaarden saa meget som muligt indrettes som selvstændig Afdeling, der holdes affilt fra Fattiggaardens øvrige Lokaler og til den Ende forsynes med særskilt Udgang, særskilt Retirade og om muligt særskilt Gaardsrum og Have, alt efter en af Amtet nærmere approberet Ordning, hvorhos der ligeledes af Amtet maatte approberes den fornødne Husorden.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Ma=12. April. ribo Amt) ang., hvorvidt Maribo Amts Ivangs- arbejds- og Daareanstalt ved Sakskjøbing er at henregne til de i Lov Nr. 67 af 9. April 1891 § 61 ommeldte, af Staten godkendte Anstalter, saaledes at de Omkostninger, der udredes af det offentlige til Underhold og Forplejning af de i samme anbragte findssyge, ikke betragtes som Fattighjælp.

....at det ommeldte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Bekendtgørelse ang. Forbud mod Indførsel til 13. April. Færøerne af Hornkvæg, Svin, Faar og Geder fra Nr. 81. Lydsland, Belgien og Frankrig. (Justitsministeriet.)

Paa Grund af den i Lydsland, Belgien og Frankrig udbrudte Mund- og Klovesyge forbydes herved indtil videre al Indførsel derfra til Færøerne af Hornkvæg, Svin, Faar og Geder eller af raa Dele af disse Dyr, navnlig Huder og Skind, hvad enten de ere tørrede eller saltede, Horn og Klove, upræparerede Svineborster, Fæhaar og uvadstet Uld. Hø og Halm, som ankommer fra bemeldte Lande, skal, for

13. April. Saa vidt det ikke har været benyttet til egentlig Emballage, forinden det indføres, desinficeres.

13. April. **Bekendtgørelse ang. Forbud mod Indførsel til Nr. 82. Færøerne af Hunde.** (Justitsministeriet.)

Da Hundegalstrib findes udbredt i flere fremmede Lande, forbydes herved indtil videre Indførsel til Færøerne af Hunde fra andre Lande end Danmark, Sverige og Norge, medmindre Amtmandens Tilladelse til Indførselse forud er erhvervet.

Saa længe dette Forbud forbliver i Kraft, skulde Hunde om Bord i Fartøjer, som ankomme fra andre Lande end de ovennævnte til en færøst Havn, holdes forsvarligt lænkedede om Bord, medens Fartøjet er beliggende i Havnen.

Hunde, som trods dette Forbud bringes i Land paa Færøerne, ville straks være at dræbe.

Justitsministeriets Forbud af 28. September 1870 mod Indførsel til Færøerne af Hunde fra Island staar vedblivende ved Magt.

23. April. **Bekendtgørelse ang. Staden Kjøbenhavns Inddeling i Skorstensfejerdistrikter.** (Kjøbenhavns Magistrat.)

Fra 1. Maj d. N. oprettes tre nye Skorstensfejerdistrikter, 13., 14. og 15.; samtidigt foretages Forandring og Deling af 7., 8., 9., 11. og 12. Distrikt. 1., 2., 3., 4., 5., 6. og 10. blive uforandrede.

Nedenstaaende Fortegnelse angiver, hvilke Dele af Staden hvert enkelt Distrikt vil omfatte efter 1. Maj 1892, samt Navnene paa de for Distrikterne beskiftede Skorstensfejere og disses Bopæl.*)

1. Distrikt: Strand-, Snarens- og Vester Kvarter, samt Nikolai Rode af Øster Kvarter.

*) Navn og Bopæl ere her udeladte.

2. Distrikt: Nørre-, Klædebo- og Frimands Kvarter. 23. April.
3. — Sct. Annæ Vester Kvarter.
4. — Sct. Annæ Øster Kvarter og Citadellet.
5. — Rjøbmager- og Rosenborg Kvarter.
6. — Kristianshavns Kvarter samt Gammelholms Nede af Øster Kvarter.
7. — Nørrevold Kvarter.
8. — Blaagaards og Ravnsholms Noder af udenbys Klædebo Kvarter.
9. — Kirkegaardens og Havremarkens Noder af udenbys Klædebo Kvarter.
10. — Vesterbols Kvarter samt Kvægtorvets-, Gasværkets og Gl. Kongevejs Noder af udenbys Vester Kvarter.
11. — Skjdebaniens Nede af udenbys Vester Kvarter.
12. — Østervolds Nede af udenbys Klædebo Kvarter, samt Østervold Kvarter undtagen Citadellet.
13. — Blegdams- og Sct. Hans Noder af udenbys Klædebo Kvarter.
14. — Fælled-, Veersøens- og Strandvejens Noder af udenbys Klædebo Kvarter.
15. — Sortehestes-, Enghavevejs- og Vesterfælled Noder af udenbys Vester Kvarter.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Amtmanden 23. April. over Maribo Amt) ang. Fremgangsmaaden ved Anlæget af et Søgmaal, der i Henhold til Kirkesynsloven af 19. Februar 1861 § 29 vil være at anlægge mod en Kirkeejer til Efterkommelse af et Synsmaal.

I behagelig Skrivelse af 6. Februar d. A. har Hr. Stiftamtmanden forespurgt, om et Søgmaal, der i Henhold til Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præste-

23. April. gaardsøhn m. v. af 19. Februar 1861 § 29 vil være at anlægge mod Ejeren af N. N. Kirke N. N. til Erlæggelse af Bøde og til mod Dagsmulkt at efterkomme et den nævnte Kirkeejer af det ordinære Søn i afvigte Sommer givet og ved et af ham begært Oversøn stadfæstet Paalæg om Anstæffelse af en større Duv til Kirken, bør anlægges som civilt Søgemaal, og i bekræftende Fald, om det ikke maatte anses rettest, at det paalægges vedkommende Provst paa det offentliges Vegne at anlægge Sagen.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning, at den første Del af Deres ovenansførte Forespørgsel maa besvares bekræftende, men at det i Overensstemmelse med, hvad det gentagne Gange tidligere har udtalt, jfr. Ministeriets Skrivelse af 27. Oktober 1863 (G. N.), maa holde for, at det er Amtmanden, der paa det offentliges Vegne har at søge vedkommende.

27. April. **Koncession for Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab**
Nr. 87. til at drive en Frihavn ved Kjøbenhavn. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag 451.

28. April. **Lillæg til Politivedtægten for Kjøbenhavn af**
Nr. 88. 22. Juni 1883 ang. Forandring af Vedtægten §§ 5, 11, 33, 35, 42 og 92. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 466.

3. Maj. **Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over N. N. Amt) ang., at enhver, der brygger Ol til Salg, er pligtig at erhverve Næringsadkomst og føre autoriserede Handelsbøger.**

I Anledning af en gennem Generaldirektoratet for Skattevæsenet hertil indkommen Indberetning fra Inspektoratet for Olbepfatningen skulde man tjenstligt anmode

Amtet om at gøre Magistraten i N. N. Købstad opmærksom 3. Maj. paa, at enhver, der som Ejer eller Forpagter brygger *Øl* til Salg, være sig skattepligtigt eller skattefrit *Øl*, ifølge § 1 i Lov Nr. 50 af 1. April 1891 om en *Øl*skat m. m. er pligtig at erhverve Næringsadkomst uden Hensyn til, om han i denne sin Virksomhed benytter fremmed Hjælp eller ikke, saavel som til at føre autoriserede Handelsbøger.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Udskrivningschefer og Lægdsforstandere) ang. Beregningen af de de værnepligtige af Sørudden tilkommende Indrejsepenge. 6. Maj.

Da det har vist sig, at der af Lægdsforstanderne ved Udbetalingen af de de værnepligtige af Sørudden tilkommende Indrejsepenge (13 β. pr. Mil, jfr. Justitsministeriets Cirkulære Nr. 68 af 12. Maj 1879)* ikke følges ensartede Regler med Hensyn til Bestemmelsen af de Miletal, som lægges til Grund for Beregningen, skal man tjenstligst meddele, at Miletallet i hvert enkelt Tilfælde skal bestemmes efter Afstanden mellem Mødestedet og det Sted, hvor den paagældende værnepligtige paa Indrejsetiden opholder sig, i hvilken Henseende den med Justitsministeriets Cirkulære af 27. April 1857 omsendte Miletabel vil være at lægge til Grund. For Bornholms Bedkommende beregnes Indrejsepengene til de værnepligtige, som paa Indrejsetiden opholde sig i Rønne, efter en Afstand til Rjøbenhavn af 24 Mil, hvortil for de øvrige værnepligtige lægges Afstandene fra Rønne.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Ring- 9. Maj. fjøbing Amt) ang., at Hvervet som Snefoged ikke bør overdrages saadanne, hvis Helbredstilstand for-

*) Ved dette Cirkulære fastfattes det, at Indrejsepenge til det indkaldte Søruddemandskab fremtidig vilde være at udrede af de Lægdsforstanderne til Bestridelse af Rejsepengendgifter anviste Summer og beregnes som hidtil med 13 Skilling pr. Mil.

9. Maj. byder dem at færdes ude under alle Slags Vejrforhold.

Bed hertil at indsende det med Bilag hoslagt tilbagesølgende Andragende, hvori N. N. anholder om Fritagelse for det ham af N. N. Sogneraad med N. N. Amtsraads Approbation overdragne Hverv som Snefoged, har Hr. Amtmanden i behagelig Skrivelse af 5. f. M. meddelt, at N. N. Amtsraad, for hvilket et lignende Andragende fra bemeldte N. N. har foreligget til Afgørelse, har afflaaet dette Andragende nanset, at det efter de fremlagte Oplysninger maatte anses for gibet, at Audragerens Helbredstilstand forbyder ham personlig at varetage de en Snefoged paahvilende Pligter, hvorhos De under Henvisning til Indenrigsministeriets Skrivelse af 23. December f. A., Ministerialtidende A. Nr. 354*), hvori det bl. a. er udtalt, at Afgørelsen af Andragender som det foreliggende maa overlades til de Myndigheder, i hvis Haand Beskikkelsen af Snefogder er lagt, har udbedt Dem en Udtalelse fra Ministeriet om, hvor vidt Amtsraadets Vægring ved at imødekomme det omspurgte Andragende kan anses for berettiget.

Saaledes foranlediget skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at man maa være enig med Dem i, at Snefogden efter Snekastningslovens § 12 maa være pligtig til personlig at varetage i alt Fald største Delen af de ham paahvilende Pligter, navnlig Undersøgelsen af, hvor vidt Snekastning er nødvendig, samt Ledelsen af Snekastningsarbejdet, og at det heraf maa være en Følge, at det paagældende Hverv ikke bør overdrages til en Mand, hvis Helbredstilstand forbyder ham at færdes ude under alle Slags Vejrforhold.

11. Maj. Kongl. Resol. om Nedsættelse af en Kommission til at gennemse og omarbejde de af Regeringen i

*) Se ovenfor Side 386.

1880—81 og 1881—82 forelagte Forslag til Lov 11. Maj. om Retsplejens Ordning. (Justitsministeriet.)

Under 11. Maj er det allernaadigst bifaldet, at der nedsættes en Kommission for at gennemse og i det Omfang, som den maatte finde rigtigt, dog at Grundlovens Bud i §§ 71 og 74 iagttages, at omarbejde de af Regeringen i Rigsdagssamlingerne 1880—81 og 1881—82 forelagte Forslag til Lov 1) om Domsmagtens, den offentlige Anklagemyndigheds, Politimyndighedens samt Sagsførvæsenets Ordning, 2) om den borgerlige Retspleje, 3) om Strafferetsplejen, 4) om Retsafgifter, og 5) om Lønninger m. m. for de i Lov om Domsmagtens Ordning omhandlede Embeds- og Bestillingsmænd, og ere efternævnte allernaadigst indnævnte til Medlemmer af samme, nemlig Oberpræsident i Kjøbenhavn, Dr. juris Christian Sophus Klein, Stk. af Db. og Dm., som Formand; Departementschef i Justitsministeriet Christian Frederik Ricard, Stk. af Db. og Dm.; Højesteretsassessor Christian Rimestad, R. af D. og Dm.; Højesteretsassessor Carthon Christopher Valdemar Nyholm, R. af D. og Dm.; Justitiarius i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret, Jacob Vitus Ingerslev, R. af D. og Dm.; Professor ved Kjøbenhavns Universitet Johan Henrik Deungher, R. af D. og Dm., Assessor i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret, Dr. juris Vilhelm Carl Thomsen; Medlem af Landstinget, Højesteretsagsfører Octavius Thomas Hansen og Medlem af Folketinget, Direktør Niels Jacob Larsen.

**Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Stiftsøv- 14. Maj.
righeden over Fyens Stift) ang. Sognebeboernes
Pligt til at besørge Kørsel til Kirken i Auleledning
af Lægning af et nyt Gulv i samme.**

Med Hr. Kammerherrens og Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 27. November f. A. har Ministeriet

14. Maj. modtaget et Andragende, hvori Ejeren af N. N. Kirkes Tiende, N. N. besværer sig over, at de lærepflichtige have nægtet at efterkomme hans Begæring om Kørsel til Kirken i Anledning af Vægning af et nyt Gulv i samme.

Efter i Anledning heraf at have brevvækslet med Indenrigsministeriet skulde Ministeriet tjenstligt melde til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse, at det forekommer Ministeriet utvivlsomt, at det i nærværende Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om hele Kirkegulvets Omlægning med Fliser samt Stolenes Belægning med Fliser eller Beton, maa paahvile Sognet i Medfør af D. L. 2—22—68 at afgive Transport, men at Spørgsmaalet for øvrigt hører under Domstolenes Afgørelse.

16. Maj. **Bekendtgørelse om Tillæg til Reglement af 26. Nr. 93. Maj 1888 om Anvendelsen af de Papirforter, som af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet anskaffes eller bestilles til Brug i Statstjenesten, samt om Blæk i samme Djemed.**

I Overensstemmelse med Reglement af 26. Maj 1888 V. Afsnit og i Stedet for de ved Bekendtgørelse af 23. Februar 1889 givne Bestemmelser vil Ministeriet have fastsat følgende om de Blækforter og Stempelfarver, som fremtidig ville være at anvende i Statstjenesten:

I. Afsnit.

Om Blæk.

1. Det Blæk, som anvendes i Statstjenesten, skal tilfredsstille følgende almindelige Fordringer. Det skal være klart (ikke indeholde Bundfald eller faste Dele opslæmmede), ikke være mere surt end nødvendigt og heller ikke være stærkt lugtende. Det skal have en kraftig Farve og straks give tilsvarende kraftigt farvet Strift. Anbragt i

Blækhuset skal det vise sig holdbart i længere Tid uden at 16. Maj. danne Hinde paa Overfladen eller paa Glassets Sider, sætte Bundfald eller skimle. Ved dets Indtørring paa en god Pen skal affættes et ubetydeligt, glat, lakagtigt Overtræk, derimod ikke et løst, skorpeagtigt Lag. Det maa flyde let fra Pennen, men ikke være for tilbøjeligt til at trænge ind i godt Skrivpapir. Skriftrækkene skulde tørre hurtigt uden at blive klæbrige og efter Tørring fremtræde med sort Farve.

2. Det Blæk, som anvendes i Statstjenesten, skal høre til en af følgende Klasser:

Klasse I. Fergallusblæk, som skal have følgende Egenskaber:

1) indeholde mindst 4 Gram Jeru pr. Pot (Liter).

2) vise fuldstændig Holdbarhed i 14 Dage.

(Holdbarheden prøves ved, at 25 Ccm. filt-reret Blæk anbringes i en cylindrisk Medicin-flaste (à c. 500 Ccm.), hvis Munding er løst dækket af en Papirshætte eller er lukket saaledes, at Luften kan faa Afgang til Flasken, men Støv og desl. holdes borte. Ved Prøven for Skimling lades Flaskens Hals aaben).

3) give en Skrift, der er lige saa mørk og lige saa godt taaler Lys, Luft, Vand og Alkohol som en Blækfort, der er sammensat af følgende Bestanddele: 23,4 Gr. Tannin*), 7,7 Gr. krystalliseret Gallusshyre, 30 Gr. Jernvitriol, 10 Gr. Gummi arabicum, Saltshyre, svarende til 2,5 Gr. Klorbrinte og 1 Gr. Karbolshyre, alt i 1 Pot (Liter).

*) Der benyttes det reueste, venale Tannin i saadan Mængde, at deri indeholdes 23,4 Gr. Tannin.

16. Maj.

(Dette prøves ved Belhøning af Skriften, skrevet paa Papir af 1ste Stoffklasse (Kludepapir), i direkte Dagslys i 3 Sommermaaneder, paafølgende Udvaskning med Vand og Alkohol, og Tørring).

Klasse II. Blæk, hvis Skriftræk efter 8 Dages Tørring ikke kunne udvaskes med Alkohol eller Vand.

Af dette Blæk fordres kun, at det i 3 Dage skal udholde den under Klasse I beskrevne Prøve for Holdbarhed. Dog skal Skimlingsprøven udstrækkes til 14 Dage.

Blæk til Kopiering skal være af 1ste Klasse og give klare og gode Kopier, mindst 1 Døgn efter Tørringen. Selv om Skriften ikke kopieres, maa den efter Tørringen ikke være klæbrig. Blækket foretrakkes derfor som saakaldet Skrive- og Kopiblæk.

3. Til alle Udsærdigelses-, Ekspeditioner, Udarbejdelser og Protokoller, vil, for saa vidt der til dem efter Reglement af 26. Maj 1888 skal benyttes Papir af Stoffklasse I. og II. eller de skulle kopieres i de i anførte Reglements IV. Affnit omhandlede Kopibøger, jfr. Bekendtgørelse af 24. August 1889, Slutningen, være at anvende Blæk af Klasse I., medens der i andre Tilfælde til dem kan anvendes Blæk af Klasse II.

4. De Fabrikanter, som ønske at faa deres Blæk autoriseret til Brug i Statstjenesten i Henhold til nærværende nye Bestemmelser, maa inden 8. Juni d. A. til Statens tekniske Bureau for Papir- og Blækundersøgelse indsende Prøver, for hver Sort mindst en halv Pot ($1/2$ Liter), i Flasker, som slutte lufttæt og ere omhyggelig etiketterede og betegnede med den Klasse, til hvilken Blækket skal svare. Samme Blækfort maa ikke indsendes under forskjellige Be-

næbnelser (Etiketter). Samtidig med Anmeldelsen indbetales 16. Maj. 10 Kroner for hver Prøve, som indleveres til Undersøgelse, hvilket Beløb tilfalder Bureauet som Erstatning for Arbejde. Da Autorisationen af de Blæksorter, der ere opførte i Ministeriets Befendtgørelser af 24. August 1889, 2. December s. A. og 19. November 1890 ikke ville blive fornyede ved Autorisationens Udløb i indeværende Aar og i 1893, opfordres vedkommende Fabrikanter til at indsende nye Prøver inden ovennævnte Frist, for saa vidt de maatte ønske at komme i Betragtning ved Autorisationen i Henhold til nærværende Reglement.

5. Forhandlere, der indsende Blæk, som ikke er fabrikeret af dem selv, skulle opgive Fabrikantens Navn.

De i Aar til Undersøgelse indsendte Blækprøver ville blive bedømte efter nærværende Reglement.

Af de Blæksorter, som tilfredsstille de i §§ 1 og 2 opstillede Fordringer, vil Ministeriet autorisere et begrænset Antal til Brug i Statstjenesten, efter at Detailprisen pr. $\frac{1}{2}$ Pot (Liter), gældende for hele Riget, er bleven fastsat efter Overenskomst med vedkommende Fabrikant; Resten vil, om ønskes, kunne anerkendes som Normalblæk til Brug for Publikum (Private).

6. Det Blæk, som er blevet autoriseret til Brug i Statstjenesten, skal, for saa vidt det ønskes affat i dette Dje-med, forsynes med en Etikette, saaledes affattet:

„Blæk, fabrikeret ... (Fabrikantens Navn),
i ... (Aarstal) autoriseret til Anvendelse i den danske Stats Tjeneste som

1. Skriveblæk af 1ste Klasse, Ferngallusblæk,
2. Skrive- og Kopiblæk af 1ste Klasse, Ferngallusblæk,
3. Skriveblæk af 2den Klasse“.

Det Blæk, der anerkendes som Normalblæk for Publikum (Private), kan ligeledes, om ønskes, forsynes med en Etikette, som da skal have Paaskriften:

16. Maj. Blæk, fabrikeret af . . . (Fabrikantens Navn), i . . . (Marstal)

anerkendt som Normalblæk { (Skriveblæk af 1. Klasse),
(Skrive- og Kopiblæk af 1. Klasse),
(Skriveblæk af 2. Klasse)

til Brug for Publikum (Private),

saaledes at der bliver 3 Etiketter med respektive Linierne 1, 2 og 3. Etiketten, der vil være at anbringe uafhængigt af Fabrikantens almindelige Handelsetikette, skal være af hvidt Papir, og Teksten paa den skal skrives i 3 Linier som oven for angivet, hvorhos der paa Etiketten altid maa angives Prisen for vedkommende Kvantitet, og, for saa vidt denne ikke er $\frac{1}{2}$ Pot ($\frac{1}{2}$ Litre), tillige Prisen for dette Kvantum.

7. Autorisationen gives for et Tidsrum af 3 Aar ad Gangen.

Saafrømt det til Brug i Statstjenesten autoriserede eller som Normalblæk anerkendte med Etikette efter § 6 forsynede Blæk ved en af fornævnte Bureau foretagen Undersøgelse af en i Detailhandelen indkøbt Prøve stønnes i væsentlig Grad at afvige fra den i sin Tid indsendte Prøve, ligesom ogsaa, hvis det maatte blive paatruffet med en ikke med § 6 stemmende Etikette, vil efter Omstændighederne Autorisationen blive tilbagekaldt eller Fornøjelse af den blive nægtet.

Fabrikanterne af det til Brug i Statstjenesten autoriserede Blæk ere forpligtede til at lade Blækket forhandle til den fastslaaede Detailpris (§ 5) til Statens eller Kommunernes Embeds- og Bestillingsmænd eller dem, som have noget at udføre paa Statens Vegne eller efter dens Opfordring. De ere pligtige til at give Ministeriet Underretning, hvis Blækket ikke mere ønskes bragt i Handelen.

II. Afsnit.

16. Maj.

Om Stempelfarver.

8. Til Stempelfarve skulle følgende Farvestoffer benyttes: Lampesod (Rønrøg og deslige), Ultramarin, Berlinerblaat (Pariserblaat og deslige), Smalte (Kjæfferblaat), Cinnober og Kraplaak.

9. Prøver af Stempelfarver, som i Overensstemmelse med Reglement af 26. Maj 1888 V. Afsnit ønskes autoriserede til Brug i Statstjenesten, maa inden 8. Juni d. A. indsendes til Statens tekniske Bureau for Papir- og Blækundersøgelse med Oplysning om, hvilke Farvestoffer der indgaar i samme, og om Stempelfarven er bestemt for Kautschuk- eller Metalstempler. Samtidig med Anmeldelsen indbetales 10 Kroner for hver Prøve, som indleveres til Undersøgelse, hvilket Beløb tilfalder Bureauet som Erstatning for Arbejde.

10. De Stempelfarver, som autoriseres til Brug i Statstjenesten, skulle, for saa vidt de ønskes affatte til Brug i samme, være forsynede med en Etikette, affattet saaledes:

„Sort (rød, blaa) Stempelfarve for Kautschukstempler (Metalstempler, Kautschuk- og Metalstempler), fabrikeret af ... (Fabrikantens Navn), autoriseret i... (Aarstal) til Anvendelse i den danske Stats Tjeneste“.

11. Autorisationen gives for et Tidrum af 3 Aar ad Gangen.

Saafrømt en autoriseret med Etikette efter § 10 forsynet Stempelfarve ved en af det ommeldte Bureau foretagen Undersøgelse af en i Detailhandelen indkøbt Prøve maatte stønnes i væsentlig Grad at afvige fra den i sin Tid indsendte Prøve, ligesom ogsaa, naar den maatte blive paa-truffen med en ikke med § 10 stemmende Etikette, vil efter

16. Maj. Omstændighederne Autorisationen blive tilbagekaldt eller Fornælse af den blive nægtet.

19. Maj. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Viborg Amt) ang., at Barnefaderens Alimentationspligt ikke bortfalder, fordi Barnet opdrages i Udlandet, men at hans Opholdskommunes, eventuelt hans Forsørgelseskommunes Pligt til for ham at udrede Bidraget, derved maa anses bortfaldet.

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Sogneraadet for N. N. Kommune forespørger, hvorvidt den en Barnefader paahvilende Forpligtelse til at udrede Alimentsbidrag ophører, naar det paagældende Barn opdrages i Udlandet, og om det i benægtende Fald kan paahvile Barnefaderens hervedørende Opholdskommune, eventuelt hans Forsørgelseskommune, for ham at udrede Alimentsbidrag til Barnet, har Hr. Kammerherren i behagelig Skrivelse af 22. f. M. udtalt, at medens den en Barnefader paalagte Alimentsforpligtelse ikke bortfalder, fordi Barnet opdrages i Udlandet, maa derimod Anvendelsen af det særlige Netsmiddel, der er givet en her i Landet forsørgelsesberettiget Barnemoder til at erholde Bidraget betalt af Barnefaderens Opholdskommune, eventuelt hans Forsørgelseskommune, anses for udelukket, naar Barnet opdrages i Udlandet.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at Justitsministeriet kan tiltræde det af Dem saaledes udtalte.

19. Maj. **Plat. ang. Lovbeordenen i Kjøbenhavn. (Kjøbenhavns Raadstue.)**

Indm. Saml. pag. 467.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Forstanderen 19. Maj.
for en Højskole) om, hvorvidt Statsunderstøttelse
til Ophold paa en Højskole kan nydes ved en Høj-
skole, der ikke var anerkendt, da Understøttelsen blev
tilstaaet.

I et hertil indkommet Andragende har De forespurgt, om nogle unge Piger, der have faaet Statsunderstøttelse til et Sommerkursus i Nar paa en Højskole, kunne benytte denne Understøttelse til et Ophold paa N. N. Højskole, uagtet denne endnu ikke var anerkendt, da Understøttelserne tildeles dem, idet De har oplyst, at vedkommende Skole- raad, til hvilke de have henvendt sig desangaaende, have nægtet dem Tilladelse dertil.

I den Anledning skal Ministeriet, efter om Sagen at have brevvekslet med den tilsynsørende ved Højskolerne, Docent Feilberg, herved meddele Dem, at man vel ikke ser, at der i den Omstændighed, at den paagældende Højskole ikke var anerkendt, da Understøttelserne tilstodes, ligger nogen Hindring for, at Understøttelserne benyttes til Ophold paa denne Højskole, naar den blot forinden Opholdets Begyndelse har opnaaet en saadan Auerkendelse, men at man paa den anden Side maa fastholde, at der i dette som i ethvert Tilfælde, hvor Understøttelsen ønskes benyttet paa en anden Højskole end den, med Hensyn til hvilken Hjælpen er given, maa indhentes Samtykke dertil fra det Skoleraad, der har tilstaaet Understøttelsen, og at det maa staa dette frit at nægte et saadant Samtykke.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til en Skole- 19. Maj.
bestyrer) ang. en Skolekommission's Forhold til en
privat Skole.

I et hertil indsendt Andragende af 10. Februar sidst- leden har De for Ministeriet fremsat følgende Forespørgsler

19. Maj. om Frederiksberg Skolekommissionens Forhold til den af Dem styrede Skole:

1. Om Skolekommissionen har været berettiget til i Henhold til Ministeriets Skrivelse af 27. Oktober 1890*) at forlange indsendt maanedlige Forsømmelseslister, indeholdende Oplysninger om samtlige de Skolen søgende Børn, ogsaa om dem, der ikke ere hjemmehørende i Frederiksberg Kommune.

2. Om Skolekommissionen har været berettiget til at udøve sit Tilsyn med den af Dem bestyrede Skole gennem den ved Kommunens Skolevæsen ansatte Inspektør.

3. Om Skolekommissionen har været berettiget til at forlange, at De tre Maaneder før hver Eksamen skal gøre Indberetning til Kommissionen om Tiden for Eksamens Afholdelse.

I den Anledning skal Ministeriet, efter om Sagen at have brevvekslet med Skoledirektionen for Smørum og Søkkelund Herreder, herved meddele Dem følgende Besvarelser paa de af Dem rejste Spørgsmaal:

ad 1. Ministeriet maa give Skolekommissionen Medhold i, at den er berettiget til at forlange sig tilstillet maanedlige Forsømmelseslister, omfattende ogsaa de Børn, der ikke høre hjemme paa Frederiksberg, da ellers et virksomt Tilsyn med, i hvilket Omfang Forsømmelser finde Sted, ikke er muligt. Man skal i øvrigt henvide Dem til, hvis De foretrækker dette, i Overensstemmelse med Skolekommissionens Tilbud at forevise selve Dagbogen paa Kommissionens Kontor.

ad 2. Skolekommissionen maa anses fuldt beføjet til at lade Tilsynet med de private Skoler udøve gennem Skoleinspektøren, der ikke er Lærer ved Kommunens Skolevæsen, og til hvis Forretninger dette Tilsyn ifølge den ham meddelte Instruks netop hører.

ad 3. Skolekommissionen maa i Henhold til Lov af 30. September 1864 § 2 være berettiget til at forlange, at

*) Se nærværende Samlings 12. Hefte, Side 937.

der 3 Maanedes før Eksamen sendes Kommissionen Med- 19. Maj.
delelse om Tiden for Eksamens Afholdelse.

**Bekendtgørelse ang. Tegning af Abonnement paa Lov- 20. Maj.
tidenden og Ministerialtidenden. (Justitsministeriet.) Nr. 94.**

Paa dertil givne Foranledning fastsættes det herved, at
Tegning af Abonnement paa Eksemplarer af Lovtidenden og
Ministerialtidenden ikke maa modtages efter den 15. De-
cember i det Aar, for hvilket Abonnementet agtes tegnet.

**Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Aalborg 20. Maj.
Amt) ang., at Bestemmelsen i § 23, 1. Stykke, i
Lov af 30. Marts 1892 om Foranstaltninger mod
Udbredelse af smitsomme Sygdomme ikke er anvendelig
med Hensyn til Barselseber.**

I det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse
af 9. ds. hertil indsendte Andragende har Herredsfogeden i
N. N. Herreder paa Foranledning af vedkommende Distrikt-
læge forespurgt, hvor vidt der i Lov af 30. Marts 1892
om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Syg-
domme gives Hjemmel til i Anledning af 4 i N. N. Læge-
distrikt indtrufne Tilfælde af Barselseber at lade Jordmoder-
boligen i N. N. desinficere for offentlig Regning.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at Mini-
steriet ikke anser den ovennævnte Lovs § 23, 1. Stykke, an-
vendelig med Hensyn til Barselseber.

**Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Inspek- 20. Maj.
tøren ved det kgl. Frederiks Hospital) ang., at
Elever paa Skolekibet „Georg Stage“ i Alminde-
lighed kunne indlægges frit paa Frederiks Hospital.**

I behagelig Skrivelse af 12. d. M. har Hr. Inspek-

20. Maj. tøren i Anledning af, at en Dreng fra Skolestibet „Georg Stage“ er søgt indlagt som Fripatient paa det kongelige Frederiks Hospital, henstillet til Ministeriets Afgørelse, hvor vidt der, i Overensstemmelse med den hidtil herskende Praksis, kan indrømmes Elever paa bemeldte Skolestib fri Kur paa Hospitalet, uanset at de i Reglen ikke fyldestgøre de i denne Henseende, senest ved kongelig Resolution af 11. Juni 1875, fastsatte Betingelser*).

Ministeriet skal i denne Anledning tjenstligst tilbage-melde, at man under Hensyn til de af Dem fremhævede Omstændigheder, navnlig at Sagen ikke stønnes at have nogen større finansiel Betydning, finder at kunne bevilge, at der fremdeles indtil videre tilstaaes Elever fra „Georg Stage“ fri Kur paa Hospitalet, for saa vidt de søges indlagte under deres Øvelsestogter, dog saaledes at den omhandlede Undtagelse fra de almindelige Regler kan nægtes i ethvert Tilfælde, hvor Forældrenes Stilling, Sygdommens Langvarighed eller andre Omstændigheder maatte give Anledning dertil, samt at den under ingen Omstændigheder maa udstrækkes til saadanne Tilfælde, hvor der af særlige Grunde kunde blive Spørgsmaal om paa een Gang at optage et større Antal af denne Klasse Patienter.

20. Maj. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Hjørring Amt) ang., at en Bestemmelse i en Lærekontrakt om, at Mesteren, naar Lærlingen er syg over en Maaned, kan fordre Læreforholdet hævet, og at de Forpligtelser, som Mesteren udover denne Tid i Sygdomstilfælde ellers har overfor Lærlingen, da overgaa paa dennes Fader, er uforenelig med Lærlingeloven.

I det med Amtets Skrivelse af 27. f. M. tilbagesendte Andragende har Armager N. N. af N. N. Røbstad besværet

*) Se nærværende Samlings 10. Hefte Side 35 ff.

sig over, at Magistraten sammesteds har vægret sig ved at 20. Maj.
forshyne en af ham oprettet Lærlingekontrakt med den i Lov
Nr. 39 af 30. Marts 1889 § 1 foreskrevne Paategning om,
at Kontrakten er affattet i Overensstemmelse med bemeldte
Lovs Forfrister, idet der i Kontraktens Post 6 indeholdes
en saa lydende Bestemmelse:

„I Tilfælde af, at Lærlingen i Læretiden bliver syg, og
Sygdommen vedvarer over en Maaned, da er Mesteren
berettiget til at fordre Læreforholdet straks hævet uden
Erstatning fra nogen af Siderne, og de Forpligtelser,
som Mesteren udover denne Tid i Sygdomstilfælde ellers
har lige over for Lærlingen, overgaa da paa denes
Fader“.

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterret-
ning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at
Ministeriet maa holde for, at den ovennævnte Bestemmelse
er uforenelig med Lovens § 11, hvorefter — som udtalt i
Ministeriets Skrivelse Nr. 19 af 14. Januar d. A. (i Mi-
nisterialtidenden)* — Læremesteren ved Lærlingekontraktens
Oprettelse maa paatage sig de i bemeldte § 11, 1. Stykke,
foreskrevne Forpligtelser lige over for Lærlingen i Tilfælde
af denes Sygdom, og at den foreliggende Kontrakt saaledes
ikke vil kunne forshynes med Øvrighedens Paategning om, at
den er affattet i Overensstemmelse med Lærlingelovens For-
frister.

Efter den Anledning, Sagen dertil giver, undlader man
ikke at tilføje, at medens Lov om Lærlingeforholdet har fast-
sat, at en Lærlingekontrakt ikkun gyldigen kan indgaaes med
Øvrighedens Godkendelse, der kun kan meddeles, naar Kon-
trakten er affattet i Overensstemmelse med Lovens Forfrister,
tillader Loven derimod, at den saaledes indgaaede Kontrakt
til enhver Tid frit kan hæves ved en mellem Lærlingens
Fader eller Børge og Mesteren indgaaet Overenskomst. Det

*) Se ovenfor Side 399.

20. Maj. er med Hensyn til saadanne uden for Lærlingekontrakten liggende Overenskomster, at Lovens § 11, 2. Stykke, har bestemt, at Mesteren ikke frigøres i Forhold til Fattigvæsenet, saafremt Overenskomsten gaar ud paa, at Læreforholdet skal opløses, naar Lærlingen maatte blive hjemløst af Sygdom, eller naar Overenskomsten om at hæve Læreforholdet er indgaaet under Lærlingens Sygdom. Hvilken Virkning der maatte tillægges en saadan Overenskomst med Hensyn til det mellem Mesteren og Lærlingen, særlig ifølge Lovens § 11, 1. Stykke, bestaaende Retsforhold, afgøres derimod ikke udtrykkelig af Loven.

24. Maj. **Bekendtgørelse ang. Præget for Guldbryllups Nr. 96. 2-Kronestykkerne.** (Finansministeriet.)

Paa Finansministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behagte Hans Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 25. April d. A. allernaadigst at bifalde, at der til Minde om Deres Majestæters Kongens og Dronningens Guldbryllupsfest udmøntes Guldbryllups-2-Kronestykker i Sølv med følgende Præg:

Paa Aversen: Deres Majestæters Kongens og Dronningens Bryllupsbilleder, omgivne af Indskriften: Kong Christian IX Dronning Louise. Under Billederne anbringes Begyndelsesbogstaverne af Møntmesterens Navn, Udmøntningsaaret og Møntmærket.

Paa Reversen: En af tvende Myrtegrene bestaaende aaben Krans og inden i Kransen Indskriften: 26 Mai 1842—1892. Oven over Kransen, tæt ved Perleranden, Angivelse af Møntens Værdi „2 Kroner“.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning for alle vedkommende.

24. Maj. **Justitsmin. Cirf.** (til Landfogden og samtlige Sysselmænd paa Færøerne) ang. Beregningen af

den i Lov af 30. Marts d. A. om forskellige Skatter og Afgifter paa Færøerne omhandlede Indførelsesafgift af Spirituosa. 24. Maj.

Til Bejledning ved Beregningen af den i Lov af 30. Marts d. A. om forskellige Skatter og Afgifter paa Færøerne omhandlede Indførelsesafgift af Spirituosa meddeles herved følgende:

1. Paa de danske Toldsedler, som ville følge med de til Færøerne udførte Varer, ville Spirituosa og Vine være angivne med Maal, idet Vin paa Flasker og Spirituosa altid opføres saaledes, medens der med Hensyn til Vin paa Fustager og andre Emballager end Flasker, som ellers opføres med Vægt, er truffet den særlige Bestemmelse, at Vægten i Toldsedler for Skibe, der udklareres til Færøerne, af Toldvæsenet skal omsættes til Maal. Det danske Toldvæsen paaser, at alle medhavende Varer af den omhandlede Slags opføres paa Skibets Toldseddel med særlig Angivelse af, hvad der opgives medtaget som Skibsproviant, hvorhos Nødvigheden af Maalene attesteres.

2. For Vin og Spirituosa, der indføres med Vægtangivelse alene, vil Vægten kunne reduceres til danske Potter efter følgende Forhold:

100 Pbd. Vin	=	53 Potter.
100 — Spiritus af 8 ^o Styrke og derunder	=	55 —
100 — — af 12 ^o — — —	=	57 —
100 — — af over 12 ^o Styrke	=	61 —

3. For saa vidt der ved de i Udlandet udfærdigede Varefortegnelse, der ifølge Lov om Ophævelsen af den kongelige Enehandel paa Færøerne af 21. Marts 1855 skulle medfølge de Handelskibe, som besøge Færøerne, benyttes fremmede Vægtangivelser, vil den udenlandske Vægt være at reducere til danske Pund efter følgende Forhold:

24. Maj.	1 norst Pund	= 0,9902	danst Pund.
	1 svenst Staalpund	= 0,8500	—
	1 englst Pund	= 0,9072	—
	1 franst Kilogram	= 2,0000	—
	1 thst Pund (Toldpund)	= 1,0000	—

4. Naar de ommeldte Varer indføres med Vægtangivelse, vil Taaen være at bestemme saaledes:

for Vin paa Fustager	15 pCt.
for Vin paa Krukker	30 —
for Spiritus paa Fustager af Vægt 500 Pund Brutto eller derover	15 —
for Spiritus paa Fustager af mindre Vægt	18 —

5. De almindeligste udenlandske Maal reduceres til danst Maal, som følger:

1 Viertel	= 8,0000	danst Potter.
1 franst Litre	= 1,0351	—
1 englst Gallon	= 4,7028	—
1 norst Pot.	= 0,9989	—
1 svenst Kande	= 2,7090	—
1 spanst Litro	= 1,0351	—

6. Af danst Fustager svarer:

1 Anker til	39	Potter.
1 Oksehoved til	234	—
1 Tierce til	156	—
1 Alm til	160	—
1 Pibe (= 3 Alm) til	480	—
1 Fad (= 4 Oksehoveder) til	936	—

En Tønde har forskellig Størrelse efter de forskellige Varer. Øltønden, som ogsaa gælder for Spirituosa, er 136 Potter. For saa vidt Tønden er justeret, er Bottetallet indbrændt i Fustagen. De nys anførte Størrelser ere vel

de almindelig antagne, men ikke saa paalidelige, at en Af- 24. Maj.
giftsberegning kan støttes derpaa, idet de forskellige Be-
nævnelser benyttes i Flæng for Emballager af ikke nøjagtig
samme Rumfang. Kun med Hensyn til Lønden har man
noget bestemt at holde sig til, for saa vidt den er justeret.

Hvad fremmede Fustager angaar, er det samme Til-
fældet. En Barrique er saaledes et fransk Maal, der

i Bordeaux er	= 236,00	danste Potter.
i Bayonne	= 255,37	—
3 Dette høves Piber à 70 Viertler	= 560,00	—
— — à 65 —	= 520,00	—
— — à 60 —	= 480,00	—
3 Madrid er en Pibe.....	= 455,50	—
3 Malaga —	= 586,00	—
Paa Madeira —	= 431,00	—
3 Portugal —	= 520,00	—

**Approbation paa Forandringer i Reglement af 24. Maj.
20. April 1888 for Undervisningen ved Kunstakademiet.
(Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

§ 10 A.: Betingelser for Adgang til den almindelige
Forberedelsesklasse og Dekorationsklassen — indsættes det
nedenstaaende:

„Tegninger, som vise Kendskab til de vigtigste Konstruk-
tioner af Plangeometrien, inklusive Ellipsen.

Tegninger, som vise Kendskab til geometrisk Projektion
af simple Legemer som Prismer og Cylinder.

Tegninger, som vise Kendskab til Linearperspektiv, kon-
struerede med hel Distance, hvori tillige udføres en Prøve
efter Opgave fra Akademiets Skole.

En stygget Tegning efter en større Gidsaftsøbning.

En let stygget Tegning efter geometriske Legemer (4—5
Klodser, hvoraf den forreste maa være mindst 4 Tommer stor).

24. Maj.

En Konturtegning efter et støbt formet Kar.

Tegninger efter en Masse, en mindre Legemsdel eller en hvilken som helst anden Genstand efter vedkommende Professors Valg, udført uden Vejledning i Akademiet.

For Elever, der ønske at gaa over i Arkitekturfolkens Forberedelsesklasse, tillige Gengivelse af den geometriske Skjggelære i tuscherede Tegninger.

Alle Tegningerne underkastes Akademiets Bedømmelse."

25. Maj.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Holbæk Amt) ang. Tilladeligheden af i en Del af en Fattiggaard at oprette et Børnehjem for Børn, der ikke forsynes i Forbindelse med deres Forældre.

Ved at forelægge Ministeriet det hermed tilbagefølgende Andragende fra N. N. Sogneraad om Tilladelse til i en Del af Kommunens Fattiggaard at oprette et Børnehjem for Børn, der ikke forsynes i Forbindelse med deres Forældre, har Amtet under Henvisning til Bestemmelserne i Fattiglovens § 30 i Skrivelse af 31. Marts d. A. begæret en Udtalelse fra Ministeriet angaaende Tilladeligheden af en saadan Foranstaltning.

I denne Anledning skulde man tjenstligst melde, at Børn, der ikke forsynes i Forbindelse med deres Forældre, ifølge den anførte Paragraf i Fattigloven skulde anbringes i Pleje hos paalidelige Plejeforældre (i eller uden for Kommunen) eller i særlige Plejeanstalter, der selvselgelig ogsaa kunne indrettes i dertil af Kommunen lejede Lokaler eller under lignende Forhold. Skulde en Kommune imidlertid finde det rigtigt at indrette en Del af Fattiggaarden til Børnehjem, indeholder vel Fattigloven i og for sig intet til Hinder derfor; men Følgen heraf maa efter § 30, 2. Stykke, blive, at der i saa Fald ikkun i Nødstilfælde i Fattiggaarden maa henføres Personer, som ved Uforligelighed,

Dovenskab, Drifkælbighed eller anden Uorden give Forstyrrelse og slet Eksempel, og at disse da maa holdes fuldstændigt affpærrede fra hine. At denne Regel efterkommes, maatte Amtsraadet vaage over, hvorfor ogsaa Raadet maatte betinge sit Samtykke til den tilsigtede Foranstaltning af, at der træffes hensigtsmæssige Bestemmelser i saa Henseende. 25. Maj.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskoppen over Aalborg Stift) ang., at en Skifteforvalter ikke kan gøre Meddelelse af en Attest for et Dødsfalds Anmeldelse afhængig af, at han først faar Oplysning om Arveforholdene. 28. Maj.

Efter at have brevvækslet med Justitsministeriet i Anledning af det med Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 10. Februar d. A. hertil indkomne Andragende, hvori Sognepræst for N. N. Menigheder N. N., næst at indberette, at han den 24. Januar d. A. har foretaget en Begravelse af et Lig, uden at Skifterettens Attest for Dødsfaldets Anmeldelse forelaa i sædvanlig Form, idet Skifteforvalteren i N. N. Herred, efter at have modtaget den hoslagt tilbagefølgende Anmeldelse om Dødsfaldet med Begæring om Tilstaaelse for samme, i en den 19. f. M. Anmeldelsen meddelte Paategning havde vægret sig ved at udstede den begærte Attest, forinden der var meddelte Skifteretten Oplysning om Arveforholdene og om, hvad den afdøde ejede, forespørger, om Skifteforvalteren under de foreliggende Omstændigheder har været berettiget til at gøre Meddelelse af den begærte Attest afhængig af de ovennævnte Oplysningers Tilvejebringelse, skulde Ministeriet tjenstligst melde til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse for Sognepræst N. N., at Justitsministeriet har udtalt, at det maa anse Skifteforvalterens Bægring ved at udstede den ommeldte Attest for uberettiget, og at det har anmodet Amtmanden over N. N. Amt om

28. Maj. at tilkendegive ham dette, samt at Sognepræst N. N. efter nævnte Ministeriums Formening har haft tilstrækkeligt Grundlag for Begravelsen i den Anerkendelse af den stedsfundne Anmeldelse om Dødsfaldet, som indeholdes i den ovennævnte Paategning.

30. Maj. **Generaldirektor. f. Stattev. Str.** (til Amtmanden over N. N. Amt) ang. **Bygningsafgift af Loftstrum.**

I Anledning af en Forespørgsel fra N. N. Branddirektorat om, under hvilke Betingelser det Rum, der fremkommer derved, at Ydermurene i en enetages Bygning ere forlængede 1 à 2 Alen over Stagens Bjælkelag, vil være at opmaale til Bygningsafgift, samt om, hvorledes Arealet af Loftstrummet, hvor kun den ene Ydermur er saaledes forlænget, vil være at beregne, har Generaldirektoratet udtalt, at naar de omhandlede Loftstrum benyttes af Personer, der ernære sig paa bygningsafgiftspligtig Maade, ville de være at opmaale til Bygningsafgift, saafremt de have Vysning gennem Vinduer i Facadenmurens Forlængelse og ikke alene gennem Vinduer i Taget eller i Gavlen, samt at Beregningen af Loftstrumets bygningsafgiftspligtige Areal, hvor kun den ene Ydermur er forlænget over Bjælkelaget, vil være at foretage efter de i Forordning af 1. Oktober 1802 om Kvistetager forestrevne Regler.

31. Maj. **Bekendtgørelse ang. Indførsel af raa Huder og Nr. 97. Skind samt udvasket Uld fra Tyskland, Belgien og Frankrig.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 467.

1. Juni. **Justitsmin. Str.** (til Amtmanden over Rjøbenhavns Amt) ang., hvorvidt en Gjer af en Hund, som han har købt af en i en anden Kommune

boende, skal betale Afgift af Hunden for det Afgiftsjaar, 1. Juni.
 hvori Salget er foregaaet, og for hvilket Sælgeren
 har betalt Afgift til sin Kommune.

I det med Hr. Kammerherrens paategneede Erklæring af 26. f. M. hertil indsendte Andragende har Birkedommeren i N. N. Birk begært Justitsministeriets Afgørelse af, hvor vidt der kan affordres den i Birket boende Handelsrejsende N. N. Afgift for 1891—92, stor 20 Kr., for en af ham af en i Frederikshavn boende Mand i December Maaned f. N. købt Hund, uanset at Sælgeren har betalt Afgift af Hunden til Frederikshavns Kommune for det nævnte Tidsrum med 10 Kr.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at der efter Justitsministeriets Mening ikke vil være at svare Afgift af den paagældende Hund til Birkets Kommune for det omhandlede Tidsrum.

Generaldirektor. f. Skattev. Str. (til Amtmanden 7. Juni.
 over N. N. Amt) ang., hvor vidt der med Hensyn til Beregningen af Arveafgiften i Boet efter en afdød Enkemand og dennes tidligere afdøde Hustru, efter hvem han hensead i uskiftet Bo, ved Udregningen af den Enkemanden efter hans Hustru tilfaldue Broderlod vilde være at tage Hensyn til Hustruens Børn af et tidligere Ægteskab, som efter hendes Død havde givet Afkald paa Arv.

..... at ligesom Arveafgiftsberegningen i Tilfælde som det ommeldte sker efter den ved den længstlevendes Død i Behold værende Formue, saaledes maa ogsaa Udregningen af den den længstlevende Ægtefælle efter den først-afdøde tilfaldue Broderlod ske i Forhold til det Antal af Børn (Børnslinier), der paa samme Tidspunkt ere arvebe-

7. Juni. rettigede i Forening med den længstlevende, saaledes at de Børn, der forinden have udstedt fuldstændigt Arveafkald, betragtes som ikke eksisterende.

9. Juni. **Judenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang. Forstaaelse af Bestemmelsen i § 27 i Købstadkommunalloven, hvorefter ingen for Overligningskommissionen kan erholde Nedsættelse i sit eller Forhøjelse af en andens Skattebidrag, medmindre dette findes at være sat mindst 10 pCt. henholdsvis for højt eller for lavt.

I det med Amtets Skrivelse af 21. f. M. tilbagefulgte Andragende har N. N. af N. N. Købstad besværet sig over en af Købstadens Overligningskommission med Hensyn til hans Skatteans ttelse for 1892 affagt Kendelse.

Det fremgaar af Sagen, at Andragerens Skatteindtægt af Ligningskommissionen var ansat til 9,000 Kr., at Ligningskommissionen i Henhold til den af Andrageren fremsatte Klage over for høj Skatteans ttelse nedsatte Skatteindt gten med 400 Kr. til 8,600 Kr., samt at Overligningskommissionen, for hvilken Ligningskommissionens Beslutning blev indbragt, vel erkendte, at Andragerens Skatteindtægt yderligere burde nedsættes med 700 Kr., men resolverede, at at der i Henhold til Reglen i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 § 27, hvorefter ingen for Overligningskommissionen kan erholde Nedsættelse i sit eller Forhøjelse af en andens Skattebidrag, medmindre dette findes at være sat mindst 10 pCt. henholdsvis for højt eller for lavt, ikke kunde tilkomme Andrageren nogen Nedsættelse udover den af Ligningskommissionen tilstaaede, idet det ovennævnte Fradrag af 700 Kr. i Skatteindt gten ikke formindsker Skattebidraget med 10 pCt.

I den Anledning skulde man til behagelig Efterretning

og videre fornøden Bekendtgørelse for Andrageren saavel 9. Juni. som for Overligningskommissionen tjenstlig melde, at naar Overligningskommissionen saaledes er gaaet ud fra, at der ved Udfindelsen af de omhandlede 10 pCt. alene skal tages Hensyn til den yderligere Nedsættelse, paa hvilken samme vilde gaa ind, men ikke tillige til den af Ligningskommissionen indrømmede Nedsættelse, kan Ministeriet ikke tiltræde denne Anstuelse, idet man maa holde for, at hvad der foreligger Overligningskommissionen til Afgørelse, er Ligningskommissionens Beslutning (jfr. Lov af 26. Maj 1868 § 27, 2. Stykke), hvilken af Overligningskommissionen kan enten godkendes eller forandres; i det foreliggende Tilfælde gaar Overligningskommissionens Kendelse i Realiteten ud paa at forandre Ligningskommissionens Beslutning saaledes, at der tilstaas Andrageren en Nedsættelse af hans Skatteindtægt med i alt 1,100 Kr. i Stedet for, som af Ligningskommissionen bestemt, kun med 400 Kr., hvoraf følger, at den af Overligningskommissionen erkendte Nedsættelse udgør over 10 pCt. af Andragerens Skattebidrag. Imidlertid vil der, da den af Overligningskommissionen affagte Kendelse ifølge oftnævnte § 27 i Lov af 26. Maj 1868 er endelig, ikke af Ministeriet kunne foretages noget i Anledning af det foreliggende Andragende.

Justitsmin. Str. (til det kgl. Sundhedskollegium) 11. Juni.
ang., hvem Apotekerne maa bruge til Medhjælp.

Efter Modtagelsen af det kongelige Sundhedskollegiums Skrivelse af 13. April d. A. vedrørende det tidligere hertil indsendte Andragende, hvori Bestyrelsen for pharmaceutisk Medhjælperforening forespørger, om det er tilladt Apotekere at anvende Medhjælp, saavel mandlig som kvindelig, ved de Arbejder, som falde ind under Strankeekspektionen og Receptionen, af Personer, som hverken have Præliminæreksamen

11. Juni. eller den for Farmaceuter anordnede Latineksamen, og som end ikke agte at uddanne sig til Farmaceuter, skal man tjenstligst anmode velbemeldte Kollegium om behageligen at ville tilkendegive Formanden for ovennævnte Forening, at medens der til Tilberedelsen i Recepturen og Ekspeditionen af de autoriserede Lægers, Tandlægers og Dyrlægers Ordinationer saavel som ogsaa til den egentlige Ekspedition af Haandkøbs salg som Regel alene maa anvendes eksaminerede Personer eller Elever under disses Tilsyn, er det dog ikke herved udelukket, at Personer uden særlige Kvalifikationer, saavel Kvinder som Mænd, paa Apotekereus Ansvar med Hensyn til den rette Begrænsning i saa Henseende, kunne benyttes til en Del forberedende og supplerende Arbejder saavel i Recepturen som ved Haandkøbs ekspeditionen.

14. Juni. Justitsmin. Cirk. (til Overpræsidenten i Rigsbenhavn og samtlige Amtmænd) ang., at Dokumenter, der indsendes til Konfirmation, skulle være ledsagede af bekræftede Genparter.

Da Bestemmelsen i Rancelli-Plakat af 23. Januar 1789, hvorefter Testamenter, Ægtepagter og lignende Dokumenter, som indsendes til Konfirmation, skulle være ledsagede af rigtige, af vedkommende understrevne Genparter, jævnlig ikke efterkommes, skal Ministeriet herved tjenstligst anmode D'Her. om fremtidig ved Indsendelsen hertil af Andragender om allerhøjeste Konfirmation paa Ægtepagter, Interessentskabskontrakter samt Testamenter at paase, at de ere bilagte med en af Dpretterne af det paagældende Dokument — eller ved Testamenter, naar Dpretteren er afgaaet ved Døden, af vedkommende, som behandle hans Bo — bekræftet Genpart af samme.

Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Randers 14. Juni. Amt) ang., at den Faderen til et nægte Barn ved Lov 20. April 1888 § 1 paalagte Alimentationspligt udover Barnets 14. Aar, for saa vidt det er trængende, er ligesom den ordinære Alimentationspligt til Børn indtil 14-Aars Alderen ikke afhængig af Faderens Formuevilkaar.

I det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 24. f. M. hertil indsendte Andragende har Sogneraadet for N. N. Kommune anholdt om Justitsministeriets Afgørelse med Hensyn til, at De har forment ikke at burde paalægge N. N. at hde Underholdsbidrag til det af ham med Fruentimmeret N. N., nu i Ægteskab med Husmand N. N., uden for Ægteskab avlede, den 24. Juli 1877 fødte Barn ud over Barnets 14. Aar, fordi det efter det ophyste maa anses for umuligt for Barnefaderen at udrede saadant Bidrag.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at da den Faderen ved Lov af 20. April 1888 § 1 paalagte hderligere Alimentationspligt kun med Hensyn til Barigheden er forskellig fra den tidligere eksisterende, og da denne, ifr. Justitsministeriets Skrivelser af 10. Januar 1853 og 7. April 1876, ikke er afhængig af Faderens Formuesvilkaar, maa det, for saa vidt Barnets Trang ud over dets 14. Aar er uomtvistet, paalægges Faderen at udrede Bidrag til det af ham uden for Ægteskab avlede Barn ud over dets 14. Aar i Overensstemmelse med fornævnte Lovs § 1.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskoppen 14. Juni. over Sjællands Stift) ang., at Bestemmelsen i Kirkesynslovens § 32 i. f., at ingen Synsmand maa befatte sig med Arbejde for den Kirke eller ved den Præstegaard, som han syner, eller i hvis Oversyn

14. Juni. han deltager, er at forstaa saaledes, at Synsmanden heller ikke maa befatte sig med Arbejdet, naar det afshyes af en anden.

Efter Modtagelsen af Deres Højærbørdigheds behagelige Skrivelse af 30. s. M., hvori De har ytret Dem i Anledning af et direkte hertil indsendt Andragende fra Provsten for N. N. Herreder, N. N., angaaende Forstaaelsen af den i Lov om Kirkesyn m. v. af 19. Februar 1861 § 32 in fine indeholdte Bestemmelse, at ingen Synsmand maa befatte sig med Arbejde for den Kirke eller ved den Præstegaard, som han syner, eller i hvis Oversyn han deltager, skulde Ministeriet — der, som af Dem anført, ved tidligere Lejligheder har udtalt sig for, at denne Lovbestemmelse ikkun medfører, at den Synsmand, der overtager noget Arbejde ved en Kirke, ikke kan deltage i noget Syn, hvorved det paagældende Arbejde skal bedømmes, men at der ikke i øvrigt er Grund til at anse ham for inhabil til at fungere som Synsmand — tjenstligst ytre, at man dels i Erkendelse af det betænkelige ved, at en Synsmand efter denne Afgørelse vil kunne lade sig friste til at gøre en Synsudsættelse, fordi han ventet selv at komme til at udføre Arbejdet, dels under Hensyn til selve de i Loven benyttede bestemte Udtryk finder at maatte forandre sin tidligere Anskuelse, og derfor anmode Deres Højærbørdighed om behageligen at tilkendegive Provst N. N., at den paagældende Bestemmelse i Synsloven formentlig maa forstaaes saaledes, at Synsmanden heller ikke maa befatte sig med Arbejdet, naar dette afshyes af en anden.

15. Juni. **Koncession for Vejle-Give Jernbaneselskab til Nr. 103. Anlæg og Benyttelse af en Jernbane fra Vejle til Give. (Indenrigsministeriet.)**

Vi Christian den Niende, o. s. v. G. v.: At Vi efter derom indgivet Andragende i Overensstemmelse med

Lov Nr. 53 af 12. April 1889, jfr. Lov Nr. 50 af 11. April 1890, allernaadigst ville have forundt og bevilget Vejle—Gibe Jernbanefelskab Eneret til at anlægge en Jernbane fra Vejle til Gibe samt til i 80 Aar fra Banens Åbning at regne at benytte denne til Befordring af Personer og Gods ved Hjælp af Lokomotiver, idet Vi dog ville have Staten forbeholdt Eneret til Jernbanetransporten mellem de Punkter paa Statsbanerne, med hvilke førstnævnte Bane ved Forbindelse med andre Jernbaner maatte komme i Berøring.

Koncessionen meddeles derhos paa følgende Betingelser:

1. Koncessionshaveren er pligtig at forelægge Vor Indenrigsminister fuldstændige Planer til Anlægget af Banen og underkaste sig hans Bestemmelser om Detaillen af Banens Retningslinie og Bygningsmaade samt Forskning med Materiel og Inventar med videre.

Banen bygges som let, bredsporet Lokomotivbane med Overbygning af samme Styrke som Bemb—Lemvig Banen og saaledes, at Indhegning af Banen og Anbringelse af Led ved Vejlovertørrer ligesom ogsaa Bevogtning ved disse i Reglen bortfalder.

Wilkaarene for en mulig Tilslutning til eller Medafbenyttelse af Statsbanernes Station ved Vejle er Vor Indenrigsminister bemyndiget til at fastsætte efter nærmere Forhandling med Koncessionshaveren.

2. Halvdelen af Erstatning for de Grunde og Ejendomme, som for bestandig afsiges til det her omhandlede Anlæg, udredes i Overensstemmelse med § 2 af førnævnte Lov af 12. April 1889 af Statskassen. Den anden Halvdel af disse Udgifter samt Omkostningerne ved alle i øvrigt med Anlægget i Forbindelse staaende Forretninger, Arbejder og Foranstaltninger af enhver Art saavel som ved Besigtigelses-, Ekspropriations- og Taksationskommissioner og deslige blive at afholde af Koncessionshaveren.

15. Juni.

Udbetalingen af Erstatninger til de ſkadelidende, af Diæter og Befordringsudgifter til Kommiſſionsmedlemmerne m. v. ſter efter nærmere Beſtemmelse af Vor Indenrigsminister. Hvis det af denne forlanges, at Udbetalingen ſkal ſte gennem Statskaſſen, ſkal Konceſſionshaveren være pligtig til at ſtille et Beløb af indtil 30,000 Kroner pr. Mil af Banens Længde til Miniſterens Raadighed ſamt desuden paa Forlangende efterhaanden at udrede det Beløb, ſom Miniſteren anſer fornødent til diſſe Udgifters Dækning, ſaaledes at Statskaſſen ingen Ginde kommer til at ſtaa i Forſkud hertil for Konceſſionshaveren. Skulde Konceſſionshaveren ikke udrede de ſaaledes forlangte Beløb inden Udløbet af de Tidsfrifter, ſom Vor Indenrigsminister i denne Henſeende maatte ſaſtkætte, ſkal Vor Regering være berettiget til herfor at holde ſig til den af Konceſſionshaveren ſtillede Sikkerhed, jfr. § 29, og at ſtandſe Jernbaneanlæget.

Naar Udbetalingen af de omhandlede Erſtatningsbeløb m. v. ſaaledes har fundet ſted gennem Statskaſſen, aflægges efter Anlægets Fuldførelſe ved Vor Kommiſſarius Regnſtab over de paagældende Udgifter. Imod dette Regnſtab, i hvilket der ikke bliver at beregne Konceſſionshaveren nogen Rente af de af ham indbetalte Summer, ſkal han ikke med Retſvirkning kunne fremsætte nogen Indſigelse.

3. Til Overholdelse af Orden og Sikkerhed under Banens Bygning vil, ſaa vidt ſaadant af Vor Indenrigsminister maatte anſes fornødent, blive anordnet et eget Politiopſyn, hvis Indretning nærmere ſaſtkættes af vedkommende Miniſter, efter at der er givet Konceſſionshaveren Lejlighed til at ytre ſig herover.

Dette Politis Anordninger inden for Grænſerne af dets Omraade og Myndighed ſkal Konceſſionshaveren være pligtig at underkaſte ſig. Alle med dette Politi forbundne Udgifter ſkulle udredes af Konceſſionshaveren.

4. Konceſſionshaveren er forpligtet til at drage Om-

forg for, at der til Udførelse af Arbejdet ved Banens Bygning 15. Juni. ning ifkun anvendes indenlandfke Arbejdere. Undtagelse herfra kan kun finde Sted under færlige Forhold og med udtrykkeligt Samtykke af Regeringens kontrollerende Ingeniør ved Anlæget, jfr. § 6.

Uden tvingende Nødvendighed maa der ikke arbejdes ved Anlæget paa Søn- og Helligdage.

Forinden Arbejdets Paabegyndelse fkal Koncessionshaveren drage Omsorg for, at alle Arbejderne ved Anlæget forfikes mod Ulykkestilfælde under Arbejdet paa en efter Vor Indenrigsministers Skøn fyldestgørende Maade.

Koncessionshaveren er pligtig at underkaste fig samt er ansvarlig for Overholdelsen af de Bestemmelser, som af Vor Regering maatte blive truffne til Sikkerhed for Udbetaling af tilgodehavende Løn til Arbejderne ved Banens Bygning.

Ved Arbejdets Udførelse bliver færlig at iagttage: at ingen af de Fortidsminder, Stendysfer, Høje eller Borgpladfer, som ligge i den afstukne Jernbanelinie, fløjes eller afgraves, uden at der forinden i betimelig Tid er givet Direktionen for Nationalmuseet Lejlighed til at foranstalte en planmæssig Undersøgelse af vedkommende Oldtidsminde,

at ingen Materialier af Jord, Sten eller Grus tages fra Fortidsminder af ovennævnte Art, beliggende langs Banelinien, uden at forinden ovennævnte Direktion har afgivet Erklæring om, hvor vidt Mindesmærket fortjener at fredlyses, samt

at alle de Oldsager, der under Arbejdernes Udførelse maatte findes, f. Eks. ved Gennemfæring af naturlige Bæffer eller i Moser, afleveres til den tekniske Kontrol for af denne at indsendes til Nationalmuseet, fra hvilket der vil blive udbetalt Finderen en passende Dufør.

5. Den almindelige Kontrol fra Statens Side med

15 .Juni. Hensyn til det hele Anlæg og Overholdelsen af de derom gældende Bestemmelser vil blive ført af Vor Kommissarius.

Alle Forhandlinger mellem Vor Regering og Koncessionshaveren ske gennem denne Embedsmand. Til ham indsendes saaledes alle Skrivelser og Andragender fra Koncessionshaveren til Vor Regering. Kommissarius og de under ham fungerende Medhjælpere skulle til enhver Tid have fri Udgang til alle Dele af det her omhandlede Anlæg, og der skal af Koncessionshaveren meddeles Kommissarius alle de Oplysninger, som han maatte fordr. Han skal have Myndighed til at paatale og standse ethvert Foretagende fra Koncessionshaverens Side, som han anser stridende mod de fastsatte Bestemmelser og gældende Love og Anordninger eller uforeneligt med den offentlige Sikkerhed. Hans Paatale i saa Henseende skal uvægerligen tages til Følge, indtil Sagen i fornødent Fald efter Koncessionshaverens Forlangende er afgjort ved Vor Indenrigsministers Resolution.

6. Udøvelsen af den specielle tekniske Kontrol med Anlægget vil af Vor Indenrigsminister blive overdragen til en Ingeniør. Til denne har Koncessionshaveren at indsende alle Planer, Tegninger m. v. til Approbation, ligesom i Almindelighed alt, hvad der angaar Arbejdernes Udførelse, vil blive paafet af denne tekniske Kontrol paa Regeringens Vegne i Overensstemmelse med den Instruktion, som af Vor Indenrigsminister gives samme. Alle Planer, Kort og Tegninger skulle indsendes in duplo, hvorefter det ene Eksemplar sendes tilbage til Koncessionshaveren med Kontrollens Paategning.

Den kontrollerende Ingeniør og dennes Medhjælpere skulle til enhver Tid have fri Udgang til alle Dele af Anlægget og til de Steder, hvor der arbejdes, og der skal af Koncessionshaveren gives alle de Oplysninger, som mundtligt eller skriftligt maatte fordres med Hensyn til Anlægget og Arbejderne paa samme m. v. Kontrollen skal have Myndighed til at foretage alle de Undersøgelser og Prøver med

de leverede Materialier, de udførte Arbejder m. m., som den maatte anse for nødvendige. Koncessionshaveren skal yde den fornødne Hjælp hertil og udrede Udgifterne ved alle Undersøgelser og Prøver, som foretages. Kontrollen er berettiget til at forkaste de af Koncessionshaveren foreslaaede Konstruktioner, eller leverede Materialier, som den anser for uskikede til Djemedet, og til at fordre enhver Del af Arbejdet, som den anser for ufyldstgørende, omgjort. 15. Juni.

Koncessionshaveren kan indaakte de af den tekniske Kontrol givne Paalæg for Vor Indenrigsminister, men er pligtig til, naar saadant forlanges af Kontrollen, foreløbig at rette sig efter dennes Paalæg uden at kunne fordre nogen Erstatning for det herved mulig paaførte Tab.

7. Alle Udgifter ved det ommeldte Eftersyn, derunder ogsaa indbefattet de af Vor Indenrigsminister fastsatte Lønninger, Kontorholdsogdtgørelser, Rejseudgifter og deslige for de paagældende Embedsmænd, afholdes af Koncessionshaveren.

8. Anlægget af Banen skal fremmes saaledes, at den i alt væsentligt er færdig og under Sagttagelse af de nedenfor i § 9 givne Forskrifter i sin hele Udstrækning kan aabnes for Færdselen efter en fuldstændig Driftsplan inden den 1. Maj 1896. Saafremt denne Termin ikke iagttages, skal Koncessionen være forbrudt, medmindre det godtgøres, at Terminens Overholdelse er bleven umuliggjort ved Koncessionshaveren utilregnelige Omstændigheder, saasom Naturbegivenheder, Arbejdsstandsninger eller andet deslige.

9. Banen maa ikke aabnes for Driften, førend Tilbedelse dertil er meddelt af Vor Indenrigsminister, og der ved anstillede Prøver og Undersøgelser, hvortil Udgiften afholdes af Koncessionshaveren, er opnaaet Visshed for, at Anlægget med Tilbehør samt det fornødne Driftsmateriel er af god Bestaaffenhed og det fornødne Tjenestepersonale tilstrækkelig indøvet.

15. Juni.

10. Alle Medlemmerne af Bestyrelsen for Banen saavel som alle Embeds- og Bestillingsmænd ved denne skulde have dansk Indfødsret og være danske Undersaatter.

Ingen kan ansættes i en overordnet Stilling ved Banen, førend Vor Kommissarius Samthkke til Ansættelsen er erhvervet.

11. Tilshyret fra Statens Side med Banen og dens Drift føres af Vor Kommissarius overensstemmende med den for ham af Vor Indenrigsminister udfærdigede Instruks.

Udser Vor Indenrigsminister det nødvendigt, kan han derhos bestikke en sagkyndig Mand til at bistaa Vor Kommissarius ved det specielle tekniske Tilshyn med Banen og Driftsmateriellet.

De nævnte Embedsmænd skulde have fri Adgang til Banen og dens Tilbehør samt fri Befordring paa Banen, og Koncessionshaveren skal være pligtig til at meddele dem enhver af dem begært Oplysning vedkommende Banen og dens Drift og rette sig efter de af dem givne Paalæg. Koncessionshaveren skal derhos afholde alle Udgifter ved deres Lønning, Kontorhold, Rejser m. v. efter nærmere Bestemmelse af Vor Indenrigsminister.

12. Til Opretholdelse af Orden og Sikkerhed for Færdselen paa Banen vil der af Vor Indenrigsminister blive udfærdiget et Politireglement, som bliver uvægerlig at følge under Banens Benyttelse.

13. Der forbeholdes Vor Indenrigsminister Approbation paa Planen for de ordinære Banetogs Anordning og Gang samt Ret til deri senere at bestemme saadanne Forandringer, som han maatte anse nødvendige eller nyttige.

14. Paa Banens Takster og Reglementer for Befordring af Personer, Gods og Kreaturer forbeholdes Vor Indenrigsministers Approbation.

Samtlige Instruksler og øvrige Reglementer for Tjenesten paa Banen blive at forelægge Vor Kommissarius, førend de

træde i Kraft. De Forandringer, han maatte fordre fore- 15. Juni.
tagne i dem, har Koncessionshaveren at tage til Følge.

15. Koncessionshaveren er forpligtet til at erstatte al den Skade, som ved Befordringen paa Banen tilføjes de paa samme befordrede Personer eller Gods eller ogsaa andre Personer eller Genstande, og kan ikkun fri sig fra denne Forpligtelse ved at bevise, at det enten er den bestadigedes egen Skyld, at han har lidt Skade, eller at denne er bevirket ved et uafvendeligt Tilfælde.

I Tilfælde af Overtrædelser fra Koncessionshaverens Side af de for Banens Drift approberede Reglementer, Instruktioner m. v., ligesom ogsaa, naar Ulykker maatte indtræffe, der af Vor Indenrigsminister skønnes at være Koncessionshaveren tilregnelige, uden at der dog findes Anledning til offentlig Paataale, kan Vor Indenrigsminister paalægge Koncessionshaveren en Mulkt, som bliver at udrede uden al Rettergang. Dette gælder ogsaa for Overtrædelser af nærværende Koncession, for saa vidt disse ikke efter Koncessionens eget Indhold maatte medføre yderligere Virkninger.

16. Koncessionshaveren er forpligtet til under en Mulkt, hvis Størrelse og Anvendelse bestemmes af Vor Indenrigsminister, stedse at holde Banen med alt Tilbehør i uformindsket og forsvarlig Stand, overensstemmende med de for dens Anlæg og Drift fastsatte Regler. Naar Driften maatte kræve det, skal Vor Indenrigsminister kunne paalægge Koncessionshaveren at udvide Banens Driftsmateriel og andet Tilbehør.

17. Det forbeholdes Vor Regering i Krigstid at bestemme Betingelserne for Banens Benyttelse til Befordring af Tropper eller til andet militært Djemed.

For Bestadigelser af Banen m. v. i Krigstilfælde, hvad enten de ske ved Fjenden, eller de foretages til Landets Forsvar, paahviler der ikke Statskassen nogen Erstatningspligt.

15. Juni.

De Banens Ejer tilkommende Rettigheder forblive i øvrigt i Krigstid sikrede i deres fulde Omfang.

18. Saavel ved Banens Anlæg som senere under dens Drift skal Koncessionshaveren underkaste sig Vor Indenrigsministers Fordringer med Hensyn til Indretning og Benyttelse af Lokaler for Told-, Telegraf- og Postvæsenet og til, hvad der skal iagttages i Henseende til Undersøgelse og Transport af toldpligtigt Gods, samt med Hensyn til Afgivelse og Indretning af Vogne for Brev- og Pakkeposten.

For Posternes Transport nyder Koncessionshaveren Godtgørelse efter en af Vor Indenrigsminister fastsat Takst.

For saadanne Forandringer eller Udvidelser af Post-, Telegraf- og Toldvæsenets Lokaler, som efter disses første Indretning maatte blive paalagte Koncessionshaveren, skal han nyde en passende Godtgørelse efter Vor Indenrigsministers Bestemmelser.

Koncessionshaveren skal, hvis saadant af Vor Indenrigsminister forlanges, til Jernbanetelegraf anvende Stænger, præparerede efter en af Ministeren angiven Metode og af saadanne Dimensioner, at Statstelegrafens Linier derpaa, om ønskes, kunne anbringes. Hvis Stængerne saaledes af Statstelegrafen benyttes, overtager denne Stængerens Bedligholdelse for saa lang Tid, som den benytter dem. Telegrafapparaterne, der anvendes, skulle, hvis det af Vor Indenrigsminister forlanges, være af den Konstruktion, som benyttes ved Statstelegrafen, og de dermed forsynede Jernbanestationer skulle paa Forlangende af Vor Indenrigsminister kunne benyttes til offentlig Korrespondance paa Betingelser, der nærmere fastsættes af ham. — Saafremt der til Banens Tjeneste maatte blive benyttet Telefonanlæg, skal Koncessionshaveren herved være underkastet lignende Bestemmelser som foran fastsat med Hensyn til Telegrafanlæg.

19. Koncessionshaveren skal være pligtig til at underkaste sig de Bestemmelser, Vor Indenrigsminister maatte

træffe med Hensyn til civile og militære Nødheders Ud- 15. Juni.
gang til under Udførelsen af deres Tjenesteforretninger at
betræde Jernbanens Terræn.

20. Foruden det Statstilskud, som ifølge denne Kon-
cessions § 2 ydes Baneanlægget derved, at Statskassen ud-
reder Halvdelen af Erstatningen for Grunderhvervelser, til-
skydes der af Statskassen til Banen et Beløb af i alt
100,000 Kr., om hvis Udbetaling Bestemmelse træffes ved
de aarlige Finanslove.

For sidstnævnte Tilskud tilkommer der Statskassen
samme Ret som de almindelige Aktier i Baneanlægget, dog
at derved ikke er udelukket, at der, om det maatte være nød-
vendigt, kan udstedes Præferenceaktier for et Beløb af indtil
Halvdelen af Anlægskapitalen, saaledes at der af Driftens
aarlige Nettoudbytte — dette beregnet efter Fradrag af,
hvad der ifølge denne Koncessions § 26 skal henlægges til
en Reserve- og Fornødhedsfond — til disse Aktier forlods
kan udbetales indtil 4 pCt., forinden der betales noget Ud-
bytte til de øvrige Aktier.

21. Regeringen skal være berettiget til at fordre sig
Banen med det dertil hørende Driftsmateriel, Inventarium,
Forraad og øvrigt Tilbehør overdragen efter Forløbet af 25
Aar fra Banens Åbning at regne med de paa den hvilende
Forpligtelser — mod Udbredelsen af et Vederlag lig det tyve-
dobbelte af Gennemsnittet af Anlæggets Nettoudbytte i de
sidste 3 Aar, der ere gaaede forud for det Aar, i hvilket
Banen forlanges overdragen til Staten.

Saaframt Banen med Tilbehør imidlertid ikke paa
Overtagelsens Tid i enhver Henseende findes i fuldstændig
og vel vedligeholdt Stand, vil der i Vederlaget være at
afsorte et til de tilstedeværende Møbler svarende Beløb.

Regeringen skal imidlertid være berettiget til inden det
ovennævnte Tidsrum at fordre sig Banen overdragen efter
de ovenangførte Bestemmelser, saafremt Driften uden uafvende-

15. Juni. lig Nødvendighed og uden Regeringens Samtykke afbrydes, ligesom Regeringen i et saadant Tilfælde ogsaa skal være berettiget til at etablere en midlertidig Drift for Koncesjionshaverens Regning og paa hans Risiko og vedblive dermed, indtil Koncesjionshaveren paa fyldestgørende Maade godtgør at være i Stand til atter selv at fortsætte Driften. Mod det af Regeringen for den midlertidige Drift aflagte Regnskab kan der ikke med Retsvirkning rejses nogen Indsigelse af Koncesjionshaveren.

22. I Tilfælde af Meningsulighed mellem Vor Indenrigsminister og Koncesjionshaveren om, hvorledes Banens Nettoudbytte skal beregnes, eller om Fastsættelsen af det Beløb, der i Henhold til Bestemmelsen i § 21, 2. Punktum, vil være at afforte i Bederlaget, skal Sagen i Mangel af mindelig Overenskomst afgøres ved Voldgift. I dette Djemed vælger hver af Parterne en Voldgiftsmand. Naar disse Mænd blive enige om en Afgørelse, er denne forbindende for begge Parter, men blive de ikke enige, tilkalder Vor Indenrigsminister en i de paagældende Forhold særlig kyndig Mand, ved hvis Afgørelse det da skal have sit endelige Forblivende. Denne skal ved sin Afgørelse ikke være bunden til at tage en af Parternes Paastande til Følge eller til at vælge mellem de tvende Voldgiftsmænds Kendelser. Ved Voldgiftskendelsen bestemmes det tillige, hvilken af Parterne der skal bære Udgifterne ved Voldgiften.

23. Der tilstaas Koncesjionshaveren følgende Rettigheder og Begunstigelser med Hensyn til det heromhandlede Anlæg:

- a. Den til Jernbaneanlægget anvendte Grund fritages, saa længe den benyttes i dette Djemed, for alle paa samme hvilende Udgifter og Præstationer. Ligeledes ere de paa denne Grund opførte, til Jernbanen hørende Bygninger samt Pakhuse og Gaarde fritagne for alle direkte kongelige Skatter og Udgifter.

- b. Af Jernbanens Udbytte som saadant erlægges ingen 15. Juni. særlig Afgift eller Refognition til Statskassen.
- c. Brugen af stemplet Papir i Anledning af det første Anlæg eftergives saavel i Henseende til de Kontrakter, der afflattes, som og til de Aktiebrev og Obligationer, som eventuelt udstedes i Baneanlægget med Tilbehør. Aktiebrev og Obligationerne kunne ligeledes transporteres uden Brug af stemplet Papir.
- d. Der indrømmes Koncessionshaveren Godtgørelse for den Indsørsjelsstold, der erlægges af alle til Anlægget af Banen og dennes første Forsyning med Driftsmateriel bevistlig anvendte Materialier, Maskiner, Bogue og Redskaber m. m., hvorimod Koncessionshaveren i Henseende til Bevistlighederne for det indførtes Værdi og Anvendelse efter Bestemmelsen saavel som til Kontrollen hermed vil have at underkaste sig de Forskrifter, som herom gives af Vor Indenrigsminister.

24. Hvert Aar inden en af Vor Indenrigsminister fastsat Frist har Koncessionshaveren til dennes Approbation at indsende et Budget for Banens Drift i det paafølgende Driftsaar, dette beregnet saaledes, som af Ministeren nærmere bestemmes. De Forandringer, som Ministeren foretager i Budgettet, er Koncessionshaveren pligtig til at tage til Følge, og Koncessionshaveren er uberettiget til uden Ministerens Samtykke at afholde Udgifter, som ikke have Hjemmel i det approberede Budget, eller at overskride de deri opførte Summer. Senest 3 Maanedes efter Udgangen af hvert Driftsaar har Koncessionshaveren at indsende et i Henshold til det approberede Budget affattet, specificeret og dokumenteret Regnskab over Indtægter og Udgifter i det forløbne Driftsaar. Forinden dette Regnskab er revideret og befundet rigtigt, kan intet Udbytte udbetales.

26. Koncessionshaveren skal være uberettiget til uden Vor Indenrigsministers Samtykke:

15. Juni.
- a. at overdrage nærbærende Koncession til andre;
 - b. at bortforpagte Banens Drift;
 - c. at forøge Aktie-Kapitalen, udstede nye eller forandrede Aktier eller optage Laan mod Sikkerhed i Banen med Tilbehør;
 - d. at afhænde nogen til Banen hørende Grundejendom eller noget til Banen hørende og til dens Djemed brugeligt væsentligere Materiale;
 - e. at købe ny Grundejendom for Banen;
 - f. at afflutte Kontrakt med andre Befordringsanstalter om Tilslutning til disse eller om fælles Benyttelse af Banen eller dens Tilbehør.

26. Til Sikkerhed for Banens fortsatte og uforstyrrede Drift efter dens Åbning for Færdselen skal Koncessionshaveren være forpligtet til at danne en Reserve- og Fornyhelsesfond, svarende til 10 pCt. af Anlægskapitalen — Ekspropriationsudgifterne frareguede — med Tillæg af Udgifter til Anskaffelse af Driftsmateriel, Inventar m. v. I dette Djemed henlægges der til denne Fond 10 pCt., dog mindst 3,000 Kr. af det aarlige Overskud af Driftsindtægterne over Driftsudgifterne, — under disse ikke indbættet Rente eller Dividende af Anlægskapitalen — indtil Fonden med Renter og Renters Renter er bragt op til sin fulde Størrelse.

Reserve- og Fornyhelsesfonden gøres rentebærende efter en af Koncessionshaveren Vor Indenrigsminister forelagt Plan.

Alle Fonden tilhørende Værdipapirer skulle forshyes med Paategning af Vor Kommissarius om deres Bestemmelse.

Reserve- og Fornyhelsesfonden skal tjene til Dækning af uforudsete større Udgifter i Almindelighed og desuden til saa vidt muligt at afgive Midler til større Fornyhelse af Banens Tilbehør, hovedsagelig Skinner, Sveller, Drifts-

materiel og Bygninger, dog at Vor Indenrigsminister i et 15. Juni.
hvert enkelt Tilfælde afgør, hvor vidt der er tilstrækkelig
Anledning til at lade saadanne Udgifter afholde af Fonden.
Naar der ved Afholdelse af disse Udgifter er gjort Brug af
nogen Del af Fonden, skal den af Banens aarlige Drifts-
overskud bringes op til det foran fastsatte Beløb, førend der
kan udbetales Udbytte til Aktionærerne.

27. Koncessionshaveren er forpligtet til at underkaste
sig alle de almindelige Love og Anordninger, som for Tiden
ere eller herefter maatte blive gældende for Jernbaners
Anlæg og Drift i Kongeriget Danmark.

Koncessionshaverens Bærning er den kongelige Lands-
over- samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn.

28. I det Tilfælde, at Regeringen skulde agte selv at
anlægge eller at tillægge andre Koncession til Anlæg af
Jernbaner, der ønskes satte i Forbindelse med den her kon-
cessionerede Jernbane, skal Koncessionshaveren i Mangel af
mindelig Overenskomst med vedkommende om Betingelserne
for den gensidige Tilslutning og Drift være underkastet de
Bestemmelser, som af Vor Indenrigsminister maatte blive
givne.

29. Førend nogen Del af Anlægget paabegyndes, skal
Koncessionshaveren supplere det inden Koncessionens Ud-
færdigelse stillede Depositum af 20,000 Kr. til 60,000 Kr. i
saadanne Effekter, som Vor Indenrigsminister vil tage for
gode. Det saaledes stillede Depositum skal tjene Vor Rege-
ring til Sikkerhed for de ovenansførte Betingelsers Op-
fyldelse, og skulde Regeringen være nødsaget til at gøre sig
betalt i samme, skal Koncessionshaveren være forpligtet til
under Koncessionens Fortabelse uden Ophold at supplere
Sikkerheden til det nævnte Beløb. Den stillede Sikkerhed
bliver, for saa vidt den ikke benyttes til Dækning af Stats-
kassens Krav paa Koncessionshaveren, at tilbagebetale, naar

15. Juni. hele Anlægget er fuldført og aabnet for Driften overensstemmende med de foransførte Bestemmelser.

Forbrydes Koncessionen, hjemfalde de deponerede Beløb til Statskassen.

30. Efter Forflag af Koncessionshaveren fastsætter Vor Indenrigsminister de fornødne Bestemmelser for Aktiefelskabet og derunder Vor Regerings Andel i og Kontrol med Bestyrelsen af Selskabets Anliggender, Banens og Driftens Bestyrelse samt Aktiebrevs Udstedelse.

31. For saa vidt Koncessionshaveren ikke inden 1. Januar 1893 godtgør for vor Vor Indenrigsminister, at den til det her omhandlede Anlæg fornødne Kapital have til Raadighed, og at 10 pCt. af samme er kontant til Stede, er Koncessionen forbrudt og den indbetalte Sikkerhed af 20,000 Kroner hjemfalden til Statskassen.

Forinden det overensstemmende med foranstaaende er godtgjort, at den fornødne Kapital have til Raadighed, maa Anlægget ikke paabegyndes.

32. Med Hensyn til Koncessionens Fortolkning skal Koncessionshaveren være underkastet Vor Indenrigsministerskendelse.

15. Juni. Indenrigsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. Refusion fra Statskassen af Omkostninger ved Forsørgelsen af en i Slesvig fødte, med ekstraordinært Hjemstedsbevis her forsynet Person efter den nye Fattiglovs Ikrafttræden.

I Skrivelse af 25. Marts d. A. har Magistraten forespurgt, om der fremdeles efter den 1. Januar 1892, da Fattigloven af 9. April 1891 traadte i Kraft, kan forventes Refusion af Statskassen for Omkostningerne ved Forsørgelsen af den i Slesvig i Maret 1833 fødte, med ekstraordinært Hjemstedsbevis af 16. April 1881 forsynede Enke

N. N., som i Mæret 1890 udgif af Fattigvæsenets Forsorg, 15. Juni.
men som under 5. Marts d. N. paa ny er falden Kjøben-
havns Fattigvæsen til Byrde.

Foraulediget heraf skulde man tjenstligst melde, at de
med den paagældendes Forsørgelse forbundne Udgifter ogsaa
efter den 1. Januar 1892 fremdeles ville blive erstattede
af Statskassen, indtil hun ved femaarigt Ophold, regnet
fra Fattighjælperens Ophør, maatte erhverve Forsørgelseshjem
i en Kommune her i Riget (Fattiglovens § 23).

Bekendtgørelse om Afleveringen af Ministerialbøger 16. Juni.
til Provisarkiverne. (Ministeriet for Kirke- og Nr. 104.
Undervisningsvæsenet).

Indm. Saml. pag. 469.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Politimestre og 17. Juni
Straffedommeren i Frederiksberg Birk) ang. Affat-
telsen af Straffattefter.

Da Justitsministeriets Opmærksomhed er bleven hen-
ledet paa den Mangel ved den for Tiden i hvert Fald delvis
brugte Affattelse af Straffattefter, at disse alene indeholde
Oplysning om vedkommende Underrettsdomme, men ikke om
de derefter eventuelt affagte Domme i de overordnede In-
stanser, skulde man tjenstligst anmode Hr. (Tit.) om behagelig
at ville drage Omsorg for, at der i de Tilfælde, hvor Under-
rettens Dom undergives højere Rets Prøvelse, stedse tilføres
Strafferegistret Bemærkning om Appellens endelige Udfald.
Medens det derefter ved Udfærdigelse af Straffattefter til
offentligt Brug vil være fornødent at lade Attesten i alle
Tilfælde indeholde Angivelse baade af den af Underinstansen
og den af vedkommende Overinstans trufne Afgørelse, bør
Attesten derimod, naar den begæres til privat Brug, og den
endelige Dom derhos er frifindende, alene lyde paa, at den
paagældende ikke ifølge Registrets Udviisende har været straffet.

17. Juni. **Judenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Holbæk Amt) ang., at Forskriften i Landkommunallovens § 20 om, at Skatteligningen skal „fremligge til Eftersyn“ i en vis Tid, betyder, at den skal fremligge til offentligt Eftersyn for enhver, og ikke udelukkende for Kommunens Beboere.

I det med Amtets Skrivelse af 12. Marts d. A. tilbagefulgte Andragende har Husbestyrer N. N. af N. N. besværet sig over, at Sogneraadet for N. N. Kommune har nægtet ham som boende uden for Kommunen Adgang til at efterse Kommunens Skatteligning.

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at den i Landkommunalloven af 6. Juli 1867 § 20 indeholdte Forskrift, hvorefter Skatteligningen skal „fremligge til Eftersyn“ i den i Paragraffen angivne Tid, efter Ministeriets Formening indeholder Paabud om, at Skatteligningen skal fremligge til offentligt Eftersyn for enhver, og ikke udelukkende for Kommunens Beboere. Det er i saa Henseende uden Betydning, at der til den ovennævnte Forskrift er føjet et Paabud om, at det Sted, hvor Skatteligningen fremlægges, skal være bekvemt for Kommunens Beboere, hvorimod det maa tages i Betragtningen, at ikke alene de Personer, der bebo Kommunen paa den Tid, Skatteligningen fremlægges, have Interesse i at blive bekendte med Ligningen, men dette kan ogsaa gælde andre end disse, saasom Ejendomsbefiddere i Kommunen, der ere bosatte udenfor denne, endvidere forhenværende Beboere af Kommunen og overhovedet enhver, der staar eller har staaet i et Forhold til Kommunen, som kan have foranlediget Sogneraadet til, med Rette eller Urrette, at opføre ham paa Skatteligningen. Som Følge heraf skønnes Sogneraadet ikke at have tilstrækkelig Hjemmel til at formene uden for Kommunen

boende Afgang til at efterse Kommunens Skatteligning i 20. Juni. den Tid, denne skal fremligge til Eftersyn.

Kirke- og Undervisningsmin. Etr. (til Skoledirektionen for Lollands Nørre og Sønder Herreder) om Forstaaelsen af Reglen i Lov af 8. Marts 1856 § 2 om Lærerboligens Størrelse.

J behagelig Skrivelse af 7. d. M. har Deres Højærværdighed hertil indberettet, at N. N. Sogneraad hos Direktionen har anholdt om Approbation paa Tegninger til en ny Skolebygning, ifølge hvilken Værelserne i Førstelærereus Beboelseslejlighed tilsammen vel faa det ved Lov af 8. Marts 1856 § 2 befalede Areal af 120 □ Alen, endog mellem 10 og 20 □ Alen mere, men saaledes at Lejligheden er udstykket i 5 Værelser, hvoraf kun det ene er 40 □ Alen stort, medens de andre ere en Del mindre. De har med Hensyn til denne Sag bemærket, at De i Modsetning til Direktionens tvende andre Medlemmer formener, at den ved ovennævnte Lovbud givne Regel om Lærerboligens Størrelse skal forstaaes saaledes, at der i alt Fald skal være 3 Værelser af tilsammen 120 □ Alens Størrelse, saaledes at det ikke kan tillades at udstykke dette Areal mellem flere mindre Værelser, og har De derfor udbedt Dem en Udtalelse fra Ministeriet om, hvorledes den nævnte Regel skal forstaaes.

Saaledes foranlediget skal Ministeriet tjenstligst melde, at man maa finde, at Fordringen i Lov af 8. Marts 1856 § 2 om Størrelsen af Lærereus Beboelseslejlighed maa anses fyldestgjort, naar Værelsernes Areal tilsammen er mindst 120 □ Alen, selv om Lejligheden ønskes indrettet med flere end 3 Værelser, idet man dog skal tilføje, at det maa staa i Direktionens Magt at nægte sin Approbation paa, at Lejligheden udstykses i alt for mange Rum, hvis dette maa antages at medføre Ulemper.

21. Juni. **Indenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Vejle Amt) ang., at der vel iutet er i Vejen for, at en Sognekommune yder Bidrag til et Varns Anbringelse paa Kysthospitalet, men at Sogneraadet ikke kan bestemme, at denne Understøttelse ikke skal betragtes som Fattighjælp.

Ved at meddele, at Vejle Amtsraad har vedtaget i de Tilfælde, i hvilke Børn af fattige Forældre, der ikke nyde Hjælp af Fattigvæsenet, indlægges paa Kysthospitalet ved Refsnæs, at yde et Bidrag af 50 Ore daglig til deres Ophold sammesteds, naar Sogneraadet tilskyder de øvrige 50 Ore af den foreskrevne Betaling af 1 Kr. daglig, har Amtet i behagelig Skrivelse af 15. Februar d. A. begært Ministeriets Resolution for, hvor vidt det, efter at Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 er traadt i Kraft, kan tillades et Sogneraad at bestemme, at den Understøttelse af Kommunens Kasse, der saaledes gives et uformuende Varn til delvis Dækning af Omkostningerne ved dets Ophold paa Kysthospitalet, ikke skal betragtes som Fattighjælp.

Foranlediget heraf skal man ikke undlade at bemærke, at de sognekommunale Midler have deres bestemt begrænsede Formaal, og at de uden for de i § 26 i Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6. Juli 1867 omhandlede Tilfælde ikke kunne anvendes i andre Dje med end de Lovbefalede. Ifølge § 26 litr. c. kan der nu vel ydes Bidrag af Sognekommunerne i Understøttelsesøjemed uden for det offentlige Fattigvæsen, men dette kan dog kun ske som Tilskud til Institutioner, der selv raade for Uddelingen af deres Midler. Naar der derimod, som i de af Amtet fremdragne Tilfælde, er Spørgsmaal om af Sognekommunens Kasse at yde direkte Understøttelser til trængende, er det — afsæt fra Bestemmelserne i Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet af 9. April 1891

— Fattiglovgivningens Regler, der komme til Anvendelse, 21. Juni. og det er paa Grundlag af disse, at det maa bedømmes, baade hvor vidt Sogneraadene overhovedet kunne anses for berettigede til at tilstaa saadanne Understøttelser, og hvilke Virkninger deres Ydelse har over for Modtageren.

Hvad den førstnævnte Side af Sagen angaar, er det utvivlsomt, at den gældende Fattiglov saavel bemyndiger som forpligter Kommunalbestyrelserne til en videregaaende Understøttelse end den tidligere Lovgivning, og det følger af Forholdets Natur, at den trængendes Forsørgelseskommune i saa Henseende er noget friere stillet end hans Opholds-kommune, der for den væsentligste Del yder Understøttelsen for førstnævnte Kommunes Regning.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Understøttelsens Virkninger over for den understøttede, maa det bemærkes, at der i Fattiglovens § 44 og i dens VI Kapitel er givet bestemte Regler for, i hvilke Tilfælde en Understøttelse, der ellers vilde have Karakter af Fattighjælp, ikke skal betragtes som saadan i Forhold til den understøttede, medens i andre Tilfælde enhver Understøttelse, der er ydet i Medfør af Fattiglovgivningen, drager de almindelige Følger af Modtagelse af Fattighjælp efter sig. Ved Siden heraf er der med Hensyn til Eftergivelse af Fattighjælp i Lovens § 35, 2. Stykke, bestemt, at Eftergivelse kun kan finde Sted, naar vedkommende ikke har modtaget Fattighjælp i Løbet af det sidste Aar, og Fattigbestyrelserne ere derved affaarne fra — saaledes som tidligere — samtidig med eller umiddelbart efter Fattighjælpens Ydelse at ophæve Virkningerne af samme ved at eftergive den.

Anvendes disse almindelige Synspunkter paa den foreliggende Sag, skønnes det ikke rettere end, at det vel ikke kan anses for udelukket, at en Sognekommune — og da navnlig Forsørgelseskommunen — yder Bidrag til et Barns Aubringelse paa Kysthospitalet, om det end maa erkendes,

21. Juni. at en saadan Foranstaltning som Regel ligger uden for Fattigforsørgelsens Djemed, men at Sogneraadet da paa den anden Side savner Hjemmel til at bestemme, at denne Understøttelse, der ikke falder ind under de ovennævnte Undtagelsestilfælde og særlig ikke under Bestemmelsen i Lovens § 61, i Forhold til den understøttede ikke skal betragtes som Fattighjælp.

21. Juni. **Bekendtgørelse om Afsluttelsen af en Over-**
 Nr. 106. **enskomst om Postforbindelsen mellem Danmark og**
Sverrig. (Indenrigsministeriet.)

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverrig og Norge have, efter at de Beslutninger, som ere fattede paa den i indeværende Aar afholdte internationale Postkongres i Wien, have nødvendiggjort en Revision af den i Stockholm den 24. December 1885 afsluttede Overenskomst om Postforbindelsen mellem Danmark og Sverrig, allernaadigst behaget at afslutte en ny Overenskomst vedrørende Postforbindelsen mellem Rigerne og i dette Djemed til deres befuldmægtigede Ombud udnævnt:

.....
 hvilke, efter at have udvekslet deres i god og behørig Form befundne Fuldmagter, ere komne overens om følgende Bestemmelser:

Bed de internationale Postkonventioners og Overenskomsters Anvendelse paa Postudvekslingen mellem Danmark og Sverrig skal der gælde følgende særlige Bestemmelser:

I. Postbefordringen.

Artikel 1.

Hver af de tvende Postbesthyrelser har at besørge og betale Befordringen af den Post, som affendes fra dens Omraade til det andet Rige. Efter nærmere Overenskomst

mellem de tvende Postbestyrelser skal det imidlertid kunne 21. Juni. vedtages, at de med den ommeldte Befordring forbundne Omkostninger helt eller delvis skulle bæres af dem i Fællesskab saaledes, at hvert Land udreder Halvdelen af vedkommende Bælg.

Befordringen mellem Posternes Landingssted og vedkommende Postkontor besørjes og bekostes af dette.

II. Mellemrigske Brevpostforsendelser.

Artikel 2.

Porto for Breve og Brevkort m. m.

Portoen for Breve, som sendes mellem Danmark og Sverrig, udgør:

hvis Brevets Vægt ikke overstiger 15 Gram... 10 Øre,

hvis Vægten overstiger 15 Gram, men ikke 125

Gram 20 —

hvis Vægten overstiger 125 Gram, med ikke 250

Gram 30 —

For ufrigiorte Breve erlægges dobbelt Porto.

Tungere Breve taksæres i deres Helhed overensstemmende med Verdenspostkonventionen.

Skulde i Sverrig Vilkaarene for den indenrigske Brevbefordring blive forandrede i den Retning, at Antallet af Vægtfater formindstes, eller disses Grændser udvides, skulle Postbestyrelserne kunne vedtage, at tilsvarende Ændringer finde Sted i de ved denne Artikel fastsatte Vægtfater; dog ville Postbestyrelsernes eventuelle Beslutninger i denne Henseende være at indstille til de respektive Regeringers Approbation.

Portoen for et Brevkort udgør 5 Øre. For Brevkort med forudbetalt Svar udgør Portoen det dobbelte.

Minimumsportoen for Forretningspapirer udgør 10 Øre.

21. Juni.

Artikel 3.

Breve med angiven Værdi m. m.

For Breve med angiven Værdi, som sendes mellem Danmark og Sverrig, erlægges, foruden Vægtporto efter Artikel 2 og sædvanligt Rekommandationsgebyr for Forsendelser til Udlandet, en Assuranceafgift af 8 Øre for hvert Beløb af 250 Kroner eller Del deraf.

Assuranceafgiften deles lige mellem begge Lande.

I Værdibreve saavel som i rekommanderede Breve kan der ogsaa sendes Møntstykker efter Affendelseslandets indenrigske Bestemmelser.

Artikel 4.

Postanvisninger.

Portoen for Postanvisninger mellem de to Lande indgør:

for Beløb af højst 25 Kroner	15 Øre,
— — — over 25 men ikke over 100 Kroner .	30 —
— — — 100 — — — 200 — ..	45 —
— — — 200 — — — 300 — ..	60 —
— — — 300 — — — 360 — ..	75 —

Postanvisningsportoen deles lige mellem begge Lande.

Artikel 5.

Postopkrævning paa Brevpostforsendelser.

I Postforbindelsen mellem de danske og svenske Posthuse, som Postbestyrrelserne bestemme, kunne nedennævnte Forsendelsesarter belastes med Postopkrævning til Beløb af højst 360 Kroner:

- forud frigjorte, almindelige Breve, Brevkort og Korsbaandsforsendelser (Trykfager, Vareprøver og Forretningspapirer),
- rekommanderede Breve, Brevkort og Korsbaandsforsendelser samt
- Breve med angiven Værdi.

Postopkrævninger paa almindelige Brevpostforsendelser 21. Juni. skulde ogsaa behandles efter Reglerne i Art. 7 i Verdenspostkonventionen. Inkassationsafgiften udgør 10 Ore.

Artikel 6.

Abbonnerede Tidender og Tidsskrifter.

1. Tidender og Tidsskrifter, som udgives i det ene Rige, skulde leveres Abbonenter i det andet Rige for den samme Betaling, som erlægges af Postabbonenter i Udgivelseslandet; for danske Tidender og Tidsskrifter gælder i saa Henseende Abonnementsprisen for Eksemplarer, der passere mere end eet regnskabsførende Posthus; dog maa Portoen i intet Tilfælde udgøre mindre end 20 Ore pr. Abonnementstermin.

Portoen deles lige mellem begge Lande.

2. Abonnement paa danske, svenske og norske Tidender og Tidsskrifter, tegnet gennem Postvæsenet i eet af de tre Lande, kan for den løbende Abonnementstermin eller en Del af denne overflyttes fra et Sted til et andet i de tre Riger, mod at der for hver Begæring om saadan Overflytning forud erlægges et Gebyr af 1 Krone, hvorimod der ikke opkræves særlig Porto for Tidendens eller Tidsskriftets videre Forsendelse. Gebyret tilfalder udelt det Postvæsen, som har opkrævet det.

Bemeldte Overflytning kan ogsaa foregaa efter Art. XI 2 i Ekspeditionsreglementet til den internationale Overenskomst om Postabonnement paa Aviser.

III. Mellemrigske Pakkepostforsendelser.

Artikel 7.

Bægtgrænsen for Pakker m. m.

1. Foruden saadanne Pakker, paa hvilke den internationale Konvention om Udbeslægtning af Postpakker kommer

21. Juni. til Anvendelse, kan der mellem Danmark og Sverrig ogsaa findes tungere Pakker indtil et Maximum, som bestemmes af Postbestyrrelserne. Ogsaa paa disse tungere Pakker anvendes Bestemmelserne i nævnte Konvention, for saa vidt ikke anderledes udtrykkelig bestemmes.

2. Som Adressobreve for Pakker kunne benyttes almindelige, lukkede Breve, som imidlertid ikke maa indeholde Penge eller andre Værdisager og ikke veje over 15 Gram.

Artikel 8.

Pakkepostporto.

1. Portoen for mellemrigske Pakkepostforjendelser fastsættes saaledes:

- for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1\frac{1}{2}$ Kilogram, 30 Dre pr. $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf;
- — af Vægt over $1\frac{1}{2}$ Kilogram, men ikke over 3 Kilogram, 1 Krone 20 Dre pr. Pakke;
- — af større Vægt 1 Krone 20 Dre for de første 3 Kilogram og derefter 30 Dre for hvert overfyldende $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf.

Hvis den svenske Porto for indenrigske Pakker ned sættes, eller hvis Sverrig overtager almindelig Befordring af internationale Postpakker indtil 5 Kilograms Vægt, kunne de to Postbestyrrelser vedtage de Forandringer i den mellemrigske Pakkepostporto, som kunne foranlediges derved, saavel som de derved nødvendiggjorte Ændringer i efterfølgende Bestemmelser; dog ville Postbestyrrelsernes eventuelle Beslutninger i denne Henseende være at indstille til de respektive Regeringers Approbation.

2. Portoen deles saaledes, at Sverrig oppebærer:
- for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1\frac{1}{2}$ Kilogram, 22 Dre pr. $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf;
 - — hvis Vægt overstiger $1\frac{1}{2}$ Kilogram, men ikke 3 Kilogram, 88 Dre pr. Pakke;

for Pakker af større Vægt, 88 Øre for de første 3 Kilo- 21. Juni.
gram og derefter 22 Øre for hvert over-
skydende $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf;
og at Danmark oppebærer:

for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $\frac{1}{2}$ Kilogram, 8 Øre
pr. $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf;

— — hvis Vægt overstiger $1\frac{1}{2}$, men ikke 3 Kilo-
gram, 32 Øre pr. Pakke;

— — af større Vægt, 32 Øre for de første 3 Kilo-
gram og derefter 8 Øre for hvert overskydende
 $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf,

3. Pakker uden angiven Værdi kunne ogsaa sendes
ufrigjorte; delvis Frankering er derimod ikke tilladt.

For ufrigjorte Pakker lægges til den foran under 1
angivne Porto et Beløb af 10 Øre pr. Pakke, hvilket deles
lige mellem begge Lande.

4. Er Værdi angiven, erlægges ved Afsendelsen for-
uden den ovennævnte Vægtporto samme Assurancsafgift
som for Breve med angiven Værdi.

Denne Afgift deles lige mellem begge Lande.

5. For Forsendelser af Guld i Barre eller Mønt
erlægges, for saa vidt Afsenderen ikke foretrækker Portoens
og Assurancsafgiftens Beregning efter foranstaaende Regler
(se under 1 og 4), en Porto alene efter Vægt, indbefat-
tende baade Befordrings- og Assurancsafgift, hvilken Porto
for Forsendelser, hvis Vægt ikke overstiger 5 Kilogram,
skal udgøre 1 Krone for hvert $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf
og for tungere Forsendelser 10 Kroner for de første 5 Kilo-
gram og 50 Øre for hvert overskydende $\frac{1}{2}$ Kilogram eller
Del deraf.

Denne Afgift deles lige mellem begge Lande.

6. Postbestyrrelserne bemyndiges til at træffe Over-
enskomst om Minimums- og Maksimumsvægten for de
Guldforsendelser, som taksæres efter den under 5 fastsatte

21. Juni. Regel, samt om til og fra hvilke Steder og ad hvilke Veje saadanne Forsendelser skulle kunne befordres.

7. For voluminøse Pakker oppebæres en Tillægsporto: for Pakker af Vægt over $1\frac{1}{2}$, men ikke over 3 Kilogram af 40 pCt. og for alle andre Pakker af 50 pCt. af Vægtporten.

Denne Tillægsporto deles mellem vedkommende Lande i det ovenfor under 2 angivne Forhold.

Artikel 9.

Postopkrævning paa Pakker.

Frankerede Pakker fra eller til de danske og svenske Posthuse, som Postbestyrrelserne bestemme, kunne belastes med Postopkrævning til Beløb af højst 360 Kroner.

Postopkrævningsgebyret udgør:

for Beløb af højst 25 Kr.....	15 Ore,
— — — over 25 — men ikke over 100 Kr..	30 —
— — — 100 — — — 200 — .	45 —
— — — 200 — — — 300 — .	60 —
— — — 300 — — — 360 — .	75 —

Dette Gebyr deles lige mellem begge Lande.

Hvis Postbestyrrelserne komme overens om, for saa vidt angaar Pakker, at ordne Postopkrævningen paa samme Maade som ved Brevpostforsendelser med Opkrævning, bortfalder dette Gebyr.

IV. Transiterende Postforsendelser.

Artikel 10.

Enkeltransit.

For Breve med angiven Værdi, der stykkevis befordres i Transit gennem Danmark fra Sverrig til Norge eller mellem to svenske Posthuse eller gennem Sverige fra Danmark til Norge eller mellem to danske Posthuse, skal der

som Assuranceafgift til det transithyende Land erlægges en 21. Juni. Trediedel af den i Artikel 3 fastsatte Assuranceafgift.

For de i Transit over Danmark befordrede, hos det danske Postvæsen bestilte, fremmede Tidender og Tidskrifter, bliver den mellemrigske Postafgift at erlægge med 20 pCt. af, hvad Tidenden eller Tidskriftet koster det danske Postvæsen, for saa vidt Tidenden eller Tidskriftet udkommer hyppigere end een Gang ugentlig, og ellers med 10 pCt. Denne Afgift deles lige mellem begge Lande.

Efter samme Regel erlægges og fordeles Postafgiften for de i Transit over Sverrig befordrede, hos det svenske Postvæsen bestilte, fremmede Tidender og Tidskrifter.

Artikel 11.

Luffet Transit over Danmark.

For Breve med angiven Værdi, som befordres over Danmark mellem to svenske Postanstalter, skal som Assuranceafgift erlægges en Trediedel af den i Artikel 3 fastsatte Assuranceafgift, beregnet efter Summen af samtlige paa de til en Post hørende Forsendelser angivne Værdibetøb.

Af de Brevpostforsendelser, som over Danmark maatte blive udvekslede i luffet Post mellem svenske Posthuse indbyrdes eller mellem svenske og norske Posthuse, beregnes ikke nogen Transitaafgift.

Artikel 12.

Luffet Transit over Sverrig.

For Breve med angiven Værdi, som befordres over Sverrig mellem 2 danske Posthuse eller fra Danmark til Norge, skal som Assuranceafgift erlægges en Trediedel af den i Artikel 3 fastsatte Assuranceafgift, beregnet efter Summen af samtlige paa de til en Post hørende Forsendelser angivne Værdibetøb.

21. Juni. For Tidender og Tidsskrifter, der, uden at være bestilte gennem det svenske Postvæsen, befordres fra Danmark til Norge i lukket Sæf over det svenske Postomraade, tilsvares der det svenske Postvæsen en aarlig Transitgodtgørelse, lig det Beløb, der er betalt for Transit af saadanne Forsendelser for Aaret 1891.

Al de Brevpostforsendelser, som over Sverrig maatte blive udbeflede i lukket Post mellem danske Posthuse indbyrdes, beregnes ikke nogen Transitafgift.

Artikel 13.

Transit af Pakkepost.

1. For Pakker uden angiven Værdi, som befordres stykkevis i Transit gennem Sverrig fra Danmark til Norge, udgør den det svenske Postvæsen tilkommende Transitafgift:

- for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1\frac{1}{2}$ Kilogram, 10 Ore pr. $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf;
- — af Vægt over $1\frac{1}{2}$, men ikke over 3 Kilogram, 36 Ore pr. Pakke;
- — af over 3 Kilograms Vægt, 36 Ore for de første 3 Kilogram og derefter 10 Ore for hvert overstydende $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf.

For voluminøse Pakker forøges den ovenfor fastsatte Transitaftgodtgørelse for Pakker af Vægt over $1\frac{1}{2}$, men ikke over 3 Kilogram, med 40 pCt., og for alle andre Pakker med 50 pCt.

Sker Transitbefordringen af Pakker i lukket Post, skal Transitaftgiften udgøre 10 Ore pr. $\frac{1}{2}$ Kilogram af Forsendelsernes samlede Vægt.

2. Er Værdi angiven, tilkommer der det svenske Postvæsen foruden foranævnte Transitaftgift endvidere en Assuranceftgift af $2\frac{2}{3}$ Ore pr. 250 Kr. eller Del deraf,

hvilken Afgift for lukkede Posters Bedkommende beregnes 21. Juni. efter Summen af samtlige paa de til en Post hørende Forsendelser angivne Værdibelsøb.

3. For Pakker, der udveksles mellem Bornholm og det øvrige Danmark i lukket Transit gennem Sverrig, udgør den svenske Transitafgift 10 Ore pr. $\frac{1}{2}$ Kilogram af Forsendelsernes sammenlagte Vægt. Er der angivet Værdi for Pakkepostforsendelserne, skal desuden erlægges en Assuranceafgift af $2\frac{2}{3}$ Ore pr. 250 Kr. eller Del deraf, beregnet efter Summen af samtlige paa de til en Post hørende Forsendelser angivne Værdibelsøb.

4. For Guldforsendelser, der udveksles over Sverrig mellem Danmark og Norge, og som takseres efter samme Regler som de i Artikel 8 under 5 fastsatte, tilkommer der det svenske Postvæsen i Transitgodtgørelse en Trediedel af den erlagte Porto.

5. For alle Pakker, der for øvrigt transitere Danmark eller Sverrig, og paa hvilke Bestemmelserne i den internationale Overenskomst om Udveksling af Postpakker ikke komme til Anvendelse, tilkommer der det transithørende Land i Transit og Assuranceafgift et Belsøb svarende til dets Indenrigsporto, saafremt der ikke kan opnaas billigere Vilkaar gennem særlige Overenskomster mellem Transitlandet og andet Land. Hvis Befordringen finder Sted i lukket Sæt, beregnes denne Afgift efter Forsendelsernes samlede Vægt og Værdi.

6. For saa vidt det svenske Postvæsen maatte komme overens med det tyske Postvæsen om Befordring af Guldforsendelser paa lignende Vilkaar som de, der for Tiden ere vedtagne mellem de tre skandinaviske Riger, skulle de i det foregaaende for denne Slags Forsendelser fastsatte Transitvilkaar ogsaa komme til Anvendelse for disses Befordring gennem Danmark, naar de udveksles direkte mellem det svenske og tyske Postvæsen.

21. Juni.

V. Forfællige Bestemmelser.

Artikel 14.

Brevkasseforsendelser.

Postforsendelser, som forefindes i en fra det ene Land til det andet ankommen Brevkasse uden forud at have været postbehandlede, skulde af Modtagelsesposthuset forsynes med et særligt Stempel, der udviser Afganglandet og, saafremt det ikke strider mod nogen anden Bestemmelse (Verdenspostkonventionens Art. 11, 3), taksæres som affendte fra dette. Til Frigørelse af saadanne Forsendelser gælder begge Landes Frigørelsesmidler.

Artikel 15.

Afrekning.

En Generalafregning over begge Landes gensidige Tilgodehavender opstilles hjerdingaarlig af det danske Postvæsen, dog saaledes, at Fordringer i Anledning af den Transitbefordring, for hvilken Godtgørelsen beregnes efter de i Verdenspostkonventionen foreskrevne statistiske Opgørelser, kun optages i een af hvert Aars Generalafregninger.

Fremkommende Saldo betales kontant.

Artikel 16.

Garanti.

1. Den Omstændighed, at Tabet af et rekommanderet Brev og Tabet eller Bestadigelsen af et Brev med angiven Værdi eller af en Pakke hidrører fra uafvendelige Naturbegivenheder og deslige (vis major), være sig til Lands eller til Søs, fritager ikke vedkommende Postvæsen for Erstatningsansvar, for saa vidt angaar mellemrigske Forsendelser.

2. Erstatningen for en bortkommen eller bestadiget, mellemrigst Pakke uden angiven Værdi fastsættes til Tabets

eller Beskadigelses virkelige Beløb; dog kan Erstatningen 21. Juni. for en Pakte, hvis Vægt ikke overstiger 6 Kilogram, ikke blive højere end 12 Kr. og for tungere Pakker ikke udredes med et større Beløb end 1 Kr. pr. $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf. For bortkomne Pakker erstattes derhos den erlagte Vægtporto.

3. Erstatningen for transiterede Pakker fastsættes, hvor Bestemmelserne i Konventionen angaaende Udveksling af Postpakker ikke komme til Anvendelse, i Overensstemmelse med Lovgivningen i det Rige, som det paahviler at lade Erstatningen.

4. Saafremt Tabet eller Beskadigelsen indtræder paa et tredje Postvæsens Omraade, ere, hvad Ansvar angaar, de af dette konventionsmæssig overtagne Forpligtelser afgørende.

5. Postbestyrrelserne træffe Overenskomst om Reglerne for Erstatningen for Guldforsendelser, der alene takseres efter Vægt.

Artikel 17.

Ekspeditionsreglement.

De tvende Postbestyrrelser bemyndiges til ved et særligt Ekspeditionsreglement at vedtage de yderligere Bestemmelser, som til denne Overenskomsts Gennemførelse og Postudvekslingens Fremme maatte findes fornødne.

Artikel 18.

I de Tilfælde, for hvilke der ikke er givet nogen Bestemmelse i det foranstaaende eller i nysnævnte Ekspeditionsreglement, bliver denne at søge i de internationale Postkonventioner og Overenskomster med de til samme hørende Ekspeditionsreglementer

Artikel 19.

Denne Overenskomst træder i Kraft den 1. Juli 1892; samtidig ophæves de hidtil gældende Bestemmelser.

21. Juni. Overenskomsten gælder for ubestemt Tid og kan fra hver af de kontraherende Parters Side opsiges med et Aars foregaaende Varjel.

Artikel 20.

Denne Overenskomst skal ratificeres og Ratifikationerne udveksles i Stockholm saa snart som muligt.

Stockholm, den 27. November 1891.

Hvilket, efter at Ratifikationerne under 2. April d. A. ere blevne udvekslede i Stockholm, herved bringes til almindelig Kundskab.

21. Juni. **Bekendtgørelse om Afsluttelsen af en Overens-**
 Nr. 107. **komst om Postforbindelsen mellem Danmark og**
Norge. (Sudenrigsministeriet.)

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Sverrig og Norge have, efter at de Beslutninger, som ere fattede paa den i indeværende Aar i Wien afholdte internationale Postkongres, have nødvendiggjort en Revision af den i Stockholm den 24. December 1885 afsluttede Overenskomst om Postforbindelsen mellem Danmark og Norge, allernaadigst behaget at afslutte en ny Overenskomst vedrørende Postforbindelsen mellem Rigerne og i dette Hjemed til deres befuldmægtigede Ombud udnævnt:

.....
 hvilke, efter at have udvekslet deres i god og behørig Form befundne Fuldmagter, ere komne overens om følgende Bestemmelser:

Ved de internationale Postkonventioners og Overenskomsters Anvendelse paa Postudvekslingen mellem Danmark og Norge skal der gælde følgende særlige Bestemmelser:

I. Postbefordringen.

21. Juni.

Artikel 1.

Postudvekslingen skal indtil videre foregaa:

- a) i Transit over Sverrig;
- b) ved Hjælp af et eller flere Dampskibe, som ved den norske Postbestyrelses Foranstaltning maatte holdes i regelmæssig Fart mellem begge Riger;
- c) ved Hjælp af private Skibe, der maatte fare mellem begge Riger.

Hver af de tvende Postbestyrelser har at besørge og betale Befordringen af den Post, som affendes fra dens Omraade til det andet Rige. Dog afholder det norske Postvæsen alene Udgiften ved den under Lit. b nævnte Fart imod af det danske Postvæsen at erholde en aarlig Godtgørelse, svarende til, hvad svensk Transitporto vilde have udgjort for de ad saadan Linie fra Danmark forsendte Brevpostfager, beregnet efter de virkelig befordrede Forsendelsers effektive Vægt, heri dog ikke medregnet danske Tidender og Tidsskrifter i Postabonnement til Norge. Postbestyrelserne kunne træffe Overenskomst om Ansættelse af denne Godtgørelse til et fast aarligt Beløb. De Dampskibe, som den norske Postbestyrelse maatte benytte til den heromhandlede Postbefordring, skulle nyde samme Begunstigelse med Hensyn til Erlægelse af Afgifter i danske Havne, som der tilstaa indenlandske Postdampskibe.

II. Mellemrigske Brevforsendelser.

Artikel 2.

Porto for Breve og Brevkort m. m.

Portoen for Breve, som sendes mellem Danmark og Norge udgør:

naar Brevets Vægt ikke overstiger 15 Gram .. 10 Ore,

27*

21. Juni.	naar Vægten overstiger 15 Gram, men ikke	
	125 Gram.....	20 Ore,
	naar Vægten overstiger 125 Gram, men ikke	
	250 Gram.....	30 — .

For ufrigiorte Breve erlægges dobbelt Porto.

Tungere Breve takseres i deres Helhed overensstemmende med Verdenspostkonventionen.

Skulde i Norge Antallet af Vægtsatser for den indenrigske Brevbefordring blive indskrænket til et mindre Antal end 3, eller de nu fastsatte Grænser for de enkelte Vægtsatser blive mere udvidede end efter nærværende Overenskomst, skulle Postbestyrrelserne kunne vedtage, at tilsvarende Ændringer finde Sted i de ved denne Artikel fastsatte Vægtsatser.

Portoen for Brevkort udgør 5 Ore. For Brevkort med forudbetalt Svar udgør Portoen det dobbelte.

Minimumsportoen for Forretningspapirer udgør 10 Ore.

Artikel 3.

Breve med angiven Værdi m. m.

For Breve med angiven Værdi, som sendes mellem Danmark og Norge erlægges, foruden Vægtporto efter Artikel 2 og sædvanligt Rekommandationsgebyr for Forsendelser til Udlandet, en Assuranceafgift af 8 Ore for hvert Beløb af 250 Kroner eller Del deraf. Af Assuranceafgiften tilfalder ved Befordring over Sverrig en Trediedel det danske Postvæsen og en Trediedel det norske Postvæsen, medens Restbeløbet udgør den svenske Assuranceafgift; ved direkte Befordring efter Artikel 1 Lit. b tilfalder en Trediedel det danske og to Trediedele det norske Postvæsen.

I Værdibreve saavel som i rekommanderede Breve kan der ogsaa sendes Møntstykker efter Uffendelseslandets indenrigske Bestemmelser.

Artikel 4.

21. Juni

Postanvisninger.

Portoen for Postanvisninger mellem de to Lande udgør:

for Beløb af højst 25 Kroner	15 Øre,
— — over 25, men ikke over 100 Kroner..	30 —
— — — 100, — — — 200 — ..	45 —
— — — 200, — — — 300 — ..	60 —
— — — 300, — — — 360 — ..	75 —

Postanvisningsportoen deles lige mellem begge Lande.

Artikel 5.

Postopkrævning paa Brevpostforsendelser.

I Postforbindelsen mellem de danske og norske Posthuse, som Postbestyrrelserne bestemme, kunne nedennævnte Forsendelsesarter belastes med Postopkrævning til Beløb af højst 360 Kroner:

- forud frigjorte, almindelige Breve, Brevkort og Korsbaandsforsendelser (Erhklager, Vareprøver og Forretningspapirer),
- rekommanderede Breve, Brevkort og Korsbaandsforsendelser samt
- Breve med angiven Bærtdi.

Postopkrævninger paa almindelige Brevpostforsendelser skulle ogsaa behandles efter Artikel 7 i Verdenspostkonventionen. Infaskationsafgiften udgør 10 Øre.

Artikel 6.

Abbonnerede Tidender og Tidsskrifter.

1. Tidender og Tidsskrifter, som udgives i det ene Rige, skulle leveres Abonnenter i det andet Rige for den samme Betaling, som erlægges af Postabbonenter i Udgivelseslandet; for danske Tidender og Tidsskrifter gælder i

21. Juni. Saa Henseende Abonnementsprisen for Eksemplarer, der passere mere end eet regnskabsførende Posthus; dog maa Portoen i intet Tilfælde udgøre mindre end 20 Øre pr. Abonnementstermin.

Portoen deles lige mellem begge Lande.

2. Abonnementet paa danske, norske og svenske Tidender og Tidsskrifter, tegnet gennem Postvæsenet i et af de tre Lande, kan for den løbende Abonnementstermin eller en Del af denne overflyttes fra et Sted til et andet i de tre Riger, mod at der for hver Begæring om saadan Overflytning forud erlægges et Gebyr af 1 Krone, hvorimod der ikke opkræves særlig Porto for Tidendens eller Tidsskriftets videre Forsendelse. Gebyret tilfalder udelt det Postvæsen, som har opkrævet det.

Bemeldte Overflytning kan ogsaa finde Sted efter Art. XI 2 i Ekspeditionsreglementet til den internationale Overenskomst om Postabonnement paa Aviser.

III. Mellemrigste Pakkepostforsendelser.

Artikel 7.

Bægtgrænsen for Pakker m. m.

1. Foruden saadanne Pakker, paa hvilke den internationale Konvention om Udveksling af Postpakker kommer til Anvendelse, kan der mellem Danmark og Norge ogsaa sendes tungere Pakker indtil et Maksimum, som bestemmes af Postbestyrelserne. Ogsaa paa disse tungere Pakker anvendes Bestemmelserne i nævnte Konvention, for saa vidt ikke anderledes udtrykkelig bestemmes.

2. Som Adressebrevne for Pakker kunne benyttes almindelige, lukkede Breve, som imidlertid ikke maa indeholde Penge eller andre Værdisager og ikke veje over 15 Gram.

3. Pakker udveksles ved direkte Rarter.

Artikel 8.

21. Juni.

Pakkepostporto.

1. Portoen for mellemrigske Pakkepostforsendelser fastsættes saaledes:

a) For Pakker, hvis Vægt overstiger $1\frac{1}{2}$ Kilogram, men ikke 5 Kilogram, for saa vidt Befordringen paa Forlangende sker med de under Artikel 1 Litr. b omhandlede Dampskibe, 90 Øre pr. Pakke.

b) I alle andre Tilfælde:

for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1\frac{1}{2}$ Kilogram, 30 Øre pr. $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf;

for Pakker af Vægt over $1\frac{1}{2}$ Kilogram, men ikke over 3 Kilogram, 1 Kr. 20 Øre pr. Pakke;

for Pakker af større Vægt 1 Kr. 20 Øre for de første 3 Kilogram og derefter 30 Øre for hvert overstigende $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf.

Hvis den svenske Porto for indenrigske Pakker nedsættes, eller hvis Sverrig overtager almindelig Befordring af internationale Postpakker indtil 5 Kilograms Vægt, kunne de to Postbestyrelser vedtage de Forandringer i den mellemrigske Pakkepostporto, som kunne foranlediges derved, saavel som de derved nødvendiggjorte Ændringer i efterfølgende Bestemmelser.

2. Portoen deles saaledes:

a) Ved Befordringen i Enkelttransit over Sverrig oppebæres:

for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1\frac{1}{2}$ Kilogram, af Danmark 8 Øre, af Sverrig 10 Øre, af Norge 12 Øre pr. $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf;

for Pakker, hvis Vægt overstiger $1\frac{1}{2}$, men ikke 3 Kilogram, af Danmark 42 Øre, af Sverrig 36 Øre, af Norge 42 Øre pr. Pakke;

21. Juni.

for Pakker af større Vægt tillægges til sidstnævnte Beløb henholdsvis 8, 10 og 12 Øre for hvert yderligere halve Kilogram eller Del deraf.

b) Ved Befordring i luftet Transit over Sverrig tilfalder der Afsendelseslandet, som har at betale Transitgodtgørelsen, foruden den det efter ovenstaaende tilkommende Portoandel, ogsaa den Andel, der ovenfor er anført som tilfaldende Sverrig.

c) Ved den direkte Befordring oppebæres:

for Pakker, hvis Vægt ikke overstiger $1\frac{1}{2}$ Kilogram, af Danmark 8 Øre, af Norge 22 Øre pr. $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf;

for Pakker, hvis Vægt overstiger $1\frac{1}{2}$ Kilogram, men ikke 5 Kilogram, af Danmark 36 Øre, af Norge 54 Øre pr. Pakke;

for Pakker af større Vægt end 5 Kilogram, af Danmark 80 Øre og af Norge 160 Øre for de første 5 Kilogram med Tillæg af henholdsvis 8 og 22 Øre for hvert halve Kilogram eller Del deraf udover 5 Kilogram.

3. Pakker uden angiven Værdi kunne ogsaa sendes usfrigjorte; delvis Frankering er derimod ikke tilladt.

For usfrigjorte Pakker lægges til den foran under 1 angivne Porto et Beløb af 10 Øre pr. Pakke, hvilket deles lige mellem begge Lande.

4. Er Værdi angiven, erlægges ved Afsendelsen foruden den ovennævnte Vægtporto samme Assuranceafgift som for Breve med angiven Værdi.

Assuranceafgiften for Værdipakker deles paa samme Maade som Assuranceafgiften for Værdibreve.

5. For Forsendelser af Guld i Barrer eller Mønt erlægges, for saa vidt Afsenderen ikke foretrækker Portoens og Assuranceafgiftens Beregning efter foranstaaende Regler (se under 1 og 4), en Porto alene efter Vægt, indbefattende

baade Befordrings- og Assuranceafgift, hvilken Porto for 21. Juni. Forsendelser, hvis Vægt ikke overstiger 5 Kilogram, skal udgøre 1 Krone for hvert $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf og for tungere Forsendelser 10 Kroner for de første 5 Kilogram og 50 Dre for hvert overstydende $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf.

Af denne Porto tilfalder ved Befordring over Sverrig en Trediedel det danske og en Trediedel det norske Postvæsen, medens Restbeløbet udgør den svenske Transitgødgørelse; ved direkte Befordring efter Artikel 1, Lit. b tilfalder en Trediedel det danske og to Trediedele det norske Postvæsen.

6. Postbestyrrelserne bemyndiges til at træffe Overenskomst om Minimums- og Maksimumsvægten for de Guldforsendelser, som taksæres efter den under 5 fastsatte Regel, samt om, til og fra hvilke Steder og ad hvilke Veje saadanne Forsendelser skulle kunne befordres.

7. For voluminøse Pakker oppebæres en Tillægsporto: for Pakker af Vægt over $1\frac{1}{2}$ men ikke over 3 Kilogram af 40 pCt. og for alle andre Pakker af 50 pCt. af Vægtporto.

Denne Tillægsporto deles mellem vedkommende Lande i det ovenfor under 2 angivne Forhold.

Artikel 9.

Postopkrævning paa Pakker.

Frankerede Pakker fra eller til de danske og norske Posthuse, som Postbestyrrelserne bestemme, kunne belastes med Postopkrævning til Beløb af højst 360 Kroner.

Postopkrævningsgebyret udgør:

for Beløb af højst 25 Kr.	15 Dre,
— — — over 25 — men ikke over 100 Kr. . .	30 —
— — — 100 — — — — 200 — . .	45 —
— — — 200 — — — — 300 — . .	60 —
— — — 300 — — — — 360 — . .	75 —

21. Juni : Dette Gebyr deles lige mellem begge Lande.

Hvis Postbestyrrelserne komme overens om, for saa vidt angaar Pakker, at ordue Postopkrævningssu paa samme Maade som ved Brevpostforsendelser med Opkrævning, bortfalder dette Gebyr.

IV. Transiterende Brevforsendelser.

Artikel 10.

Transit over Danmark af Brevpost.

For de i Transit over Danmark befordrede, hos det danske Postvæsen bestilte fremmede Tidender og Tidsskrifter bliver den mellemrigste Postafgift at erlægge med 20 pCt. af, hvad Tidenden eller Tidsskriftet koster det danske Postvæsen, for saa vidt Tidenden eller Tidsskriftet udkommer hyppigere end een Gang ugentlig, og ellers med 10 pCt. Denne Afgift deles lige mellem begge Lande.

Af de Brevforsendelser, som over Danmark maatte blive udvekslede i luftet Post mellem norske og svenske Posthuse, beregnes ikke nogen Transitafgift. Det samme gælder om Brevpost, der maatte blive udvekslet i luftet Post over Norge mellem danske og svenske Posthuse.

Artikel 11.

Transit over Danmark af Pakkepost.

1. Porto for de mellem de tvende Riger stykkevis udvekslede Pakker, som ere bestemte til eller udgaaede fra et tredie Rige, bestemmes i Almindelighed, hvor Reglerne i den internationale Konvention om Udveksling af Postpakker ikke komme til Anvendelse, ved at sammenlægge den Porto, der ifølge de mellem Danmark og vedkommende fremmede Rige bestaaende Overenskomster er at erlægge for Strækningen mellem dansk-svensk Grænse og det udenrigste Afsendelses- eller Bestemmelsessted, med den i Norge

gældende Pakkepostporto for Befordringen paa norsk Om- 21. Juni.
raade og med den svenske Transitporto eller den Søporto,
som træder i dennes Sted.

2. Kommer den norske Postbestyrelse overens med en
fremmed Postbestyrelse om direkte Udveksling af Pakker i
Transit gennem Danmark, erlægges til Danmark i de Til-
fælde, hvori nævnte Konventions Bestemmelser om Transit-
godtgørelse ikke ere anvendelige, et Beløb, svarende til den
danske Indenrigsporto, beregnet efter Forsendelsernes samlede
Vægt og Værdi.

V. Forfællige Bestemmelser.

Artikel 12.

Brevkasseforsendelser.

Postforsendelser, som foresendes i en fra det ene Land
til det andet ankommen Brevkasse uden forud at have
været postbehandlede, skulle af Modtagelsesposthuset forsynes
med et særligt Stempel, der udviser Afgangslandet og, saa-
fremt det ikke strider mod nogen anden Bestemmelse
(Verdenspostkonventionens Art. 11, 3), takseres som affendte
fra dette. Til Frigørelse af saadanne Forsendelser gælde
begge Landes Frigørelsesmidler.

Artikel 13.

Afregning.

En Generalafregning over begge Landes gensidige Til-
godehavender opstilles hjerdingaarlig af det danske Post-
væsen, dog saaledes, at Fordringer i Anledning af den
Transitbefordring, for hvilken Godtgørelsen beregnes efter
de i Verdenspostkonventionen foreskrevne statistiske Opgørelser,
kun optages i een af hvert Aars Generalafregninger.

Fremkommende Saldo betales kontant.

21. Juni.

Artikel 14.

Garanti.

1. Den Omstændighed, at Tabet af et rekommanderet Brev og Tabet eller Beskadigelsen af et Brev med angiven Værdi eller af en Pakke hidrører fra uafvendelige Naturbegivenheder og deslige (vis major), være sig til Lands eller til Søs, fritager ikke vedkommende Postvæsen for Erstatningsansvar, for saa vidt angaar mellemrigske Forsendelser.

2. Erstatningen for en bortkommen eller beskadiget mellemrigt Pakke uden angiven Værdi fastsættes til Tabets eller Beskadigelsens virkelige Beløb; dog kan Erstatningen for en Pakke, hvis Vægt ikke overstiger 6 Kilogram, ikke blive højere end 12 Kroner og for tungere Pakker ikke udredes med et større Beløb end 1 Krone pr. $\frac{1}{2}$ Kilogram eller Del deraf. For de Pakker, der takseres efter Reglen i Art. 8, Stykke 1, Lit. a, kan der dog, for saa vidt Pakken vejer mellem 3 og 5 Kilogram, gives en Erstatning af indtil 18 Kr. For bortkomne Pakker erstattes derhos den erlagte Vægtporto.

3. Erstatningen for transiterende Pakker fastsættes, hvor Bestemmelserne i Konventionen angaaende Udbeksling af Postpakker ikke komme til Anvendelse, i Overensstemmelse med Lovgivningen i det Rige, som det paahviler at yde Erstatningen.

4. Saafremt Tabet eller Beskadigelsen indtræder paa et tredie Postvæsens Omraade, ere, hvad Ansvar angaar, de af dette konventionsmæssig overtagne Forpligtelser afgørende.

5. Postbestyrrelserne træffe Overenskomst om Reglerne for Erstatningen for Guldforsendelser, der alene takseres efter Vægt.

Artikel 15.

21. Juni.

Ekspeditionsreglement.

De tvende Postbestyrelser bemyndiges til ved et særligt Ekspeditionsreglement at vedtage de yderligere Bestemmelser, som til denne Overenskomsts Gennemførelse og Postudvekslingens Fremme maatte findes fornødne.

Artikel 16.

I de Tilfælde, for hvilke der ikke er givet nogen Bestemmelse i det foranstaaende eller i nysnævnte Ekspeditionsreglement, bliver denne at søge i de internationale Postkonventioner og Overenskomster med dertil hørende Ekspeditionsreglementer.

Artikel 17.

Denne Overenskomst træder i Kraft den 1. Juli 1892; samtidig ophæves de hidtil gældende Bestemmelser.

Overenskomsten gælder for ubestemt Tid og kan fra hver af de kontraherende Parters Side opsiges med et Aars foregaaende Varfel.

Artikel 18.

Denne Overenskomst skal ratificeres og Ratifikationerne udveksles i Stockholm saa snart som muligt.

Stockholm, den 27de November 1891.

Hvilket, efter at Ratifikationerne under 18. Juni d. A. ere blevne udvekslede i Stockholm, herved bringes til almindelig Kundskab.

Bekendtgørelse om den i Bryssel den 2. Juli 1890 afsluttede General-Akt angaaende Foranstaltninger imod Handelen med afrikanske Slaver og til Fremme af Civilisationen i visse Dele af Afrika

21. Juni.

Nr. 108.

24. Juni. m. m., med vedføjet Deklaration af samme Dag.
(Udenrigsministeriet.)

Under 28. Marts 1891 har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at ratificere den mellem Danmark og forstfellige andre Stater*) den 2. Juli 1890 i Bryssel afsluttede General-Akt med vedføjet Deklaration af samme Dag, hvilke tvende Aktstykker ere saalydende:

.....

Kapitel I.

Lande, hvor Slavehandelen forekommer. — Foranstaltninger, der blive at træffe dersteds.

Artikel 1. Magterne erklære, at de virksomste Midler til Bekæmpelse af Slavehandelen i det Indre af Afrika ere følgende:

1) Fremskridende Organisering af Forvaltningen, Retsplejen, Religions- og Militærvæsenet i de afrikaanske Territorier, der ere stillede under civiliserede Nationers Suverænitet eller Protektorat;

2) Gradvís Oprettelse, i det Indre, ved de Magter, under hvilke Territorierne staa, af stærkt besatte Stationer, saaledes at deres beskyttende eller repressive Virksomhed kan gøre sig kraftigt gældende i de ved Menneskejagterne hærgede Territorier;

3) Anlæggelse af Veje og navnlig af Jernbaner, der kunne forbinde de fremskudte Stationer med Kysten og give en let Afgang til de indre Blande og det øvre Løb af Floder og Strømme, hvor Strømforskelde eller Vandfald maatte hindre Sejlsadsen, i det Djemed at sætte økonomiske

*) Tyskland, Østerrig, Belgien, Spanien, Kongo-Staten, de Forenede Stater i Nordamerika, Frankrig, Storbritannien og Irland, Italien, Nederlandene, Persien, Portugal, Rusland, Sverrig og Norge, Tyrkiet.

og hurtigere Transportmidler i Stedet for det nuværende, 21. Juni. der bestaar i, at Mennesker benyttes som Bærere;

4) Indførelse af Dampbaade paa de seilbare indre Baae og paa Søerne, med Understøttelse af befæstede Poster anlagte paa Bredderne.

5) Oprettelse af Telegrafledninger til Sikring af Posternes og Stationernes Forbindelse med Kysten og Forvaltningscentrerne;

6) Organisering af Ekspeditioner og bevægelige Kolonner til Vedligeholdelse af Stationernes Forbindelser indbyrdes og med Kysten til Støtte af den repressive Virksomhed og Betryggelse af Færdselsvejens Sikkerhed;

7) Indskrænkning af Indførslen af Vaaben, i det mindste fuldkomnere Vaaben, og af Ammunition, paa de af Slavehandelen hjemføgne Territoriers hele Omraade.

Artikel 2. Stationerne saa vel som de af enhver Magt i sine Baae organiserede indre Krydstogter, og de Poster, der tjene disse til Udgangspunkter, skulde, uafhængigt af deres Hovedopgave, som er at forhindre Fangst af Slaver og at spærre Slavehandelens Veje, have den subsidiaire Opgave:

1) at tjene som Støttepunkt og i fornødent Tilfælde som Tilflugtssted for den indfødte Befolkning, der er stillet under den Stats Subverænitet eller Protektorat, under hvilken Stationen hører, saa vel som for den uafhængige Befolkning og midlertidigt for alle andre i Tilfælde af overhængende Fare; at sætte Befolkningen af den første Kategori i Stand til at medvirke til sit eget Forsvar; at bringe de indre Krige mellem Stammerne til at aftage ved Anvendelse af Boldgift; at indvie dem i Agerdyrkingens og Haandværkets Gysler for saaledes at forsøge deres Velvære, hæve dem til Civilisation og hidføre Udryddelsen af barbariske Skikke som Menneskeæderi og Menneskeofringer;

21. Juni. 2) at yde Handelsforetagender Hjælp og Beskyttelse, at vaage over deres Lovlighed særligt for at kontrollere de med de indspjødte afsluttede Tjenestekontrakter, og at forberede Grundlæggelsen af permanente Kulturcentre og Handels-etablissementer;

3) at beskytte, uden Forstel i Henseende til Trosbekendelsen, de Missioner, der ere eller ville blive oprettede;

4) at drage Omhu for Sundhedsvæsenet og yde Gæstfrihed og Hjælp til opdagelsesrejsende og alle dem, der i Afrika medvirke til at undertrykke Slavehandelen.

Artikel 3. I det de bekræfte og nærmere bestemme deres tidligere Erklæringer, forpligte de Magter, der udøve Suverænitæt eller Protektorat i Afrika, sig til, hver i sine respektive Besiddelser og under sin egen Ledelse, at bestrebe sig for en gradvis Undertrykkelse af Slavehandelen, saa meget som Omstændighederne ville tillade, enten ved de foran angivne Midler eller ved ethvert andet Middel, der maatte forekomme dem passende. Saa ofte de maatte finde det muligt, ville de støtte de Magter, der i et rent menneskekærligt Djemed maatte udføre en tilsvarende Mission i Afrika.

Artikel 4. De Magter, der udøve Suverænitætsrettigheder eller Protektorat i Afrika, kunne imidlertid overdrage de ifølge Artikel 3 overtagne Forpligtelser helt eller delvis til Selskaber, der er forsynede med Privilegier. De vedblive ikke bestominde at være direkte ansvarlige for de ved nærværende General-Akt paatagne Forpligtelser og garantere disses Opfyldelse.

Magterne love at modtage, hjælpe og beskytte de nationale Foreninger og private Personer, der i deres Besiddelser maatte medvirke til Slavehandelens Undertrykkelse, dog under Forbehold af Magternes forudgaaende Bemyndigelse, der til enhver Tid skal kunne tilbagekaldes, og

af deres Ledelse og Kontrol, samt med Udelukkelse af enhver 21. Juni. Udøvelse af Subverænitetsrettigheder.

Artikel 5. De kontraherende Magter forpligte sig til, medmindre der allerede er truffet saadan Foranstaltning ved Love, der stemme med Landen i nærværende Artikel, at give eller for deres respektive lovgivende Forsamlinger foreslaa, senest inden Udløbet af et Aar efter nærværende General-Utts Underskrift, en Lov, der dels gør de Bestemmelser i deres Straffelovgivning, som angaa grove Angreb paa Personer, anvendelige paa Ledere og Medhjælpere ved Menneskejagter, paa Ophavsmænd til mandlige voksne og Børns Lemlæstelse, samt paa alle Individuer, der deltage i Fangst af Slaver ved Vold, — dels gør de Bestemmelser, der angaa Angreb paa den personlige Frihed, anvendelige paa dem, der konvohere, transportere og handle med Slaver.

Medophavsmænd og Medhjælpere af de forskellige ovenfor specificerede Klasser af Personer, der indfange og handle med Slaver, skulle anses med Straffe, der staa i Forhold til dem, som Ophavsmændene ifalde.

De skyldige, som maatte have unddraget sig Myndighedernes Jurisdiktion i det Land, hvor Forbrydelserne ere begaaede, skulle, enten paa Grundlag af Meddelelse af Forhørsakterne fra de Myndigheder, der have konstateret Overtrædelserne, eller paa Grundlag af ethvert andet Bevis for Skyld, anholdes ved Foranstaltning af den Magt, paa hvis Territorium de opdages, og uden anden Formalitet holdes til Raadighed for de Domstole, der have Besøjselse til at dømme dem.

Magterne ville snarest muligt meddele hverandre de bestaaende eller til Udførelse af nærværende Artikel udstedte Love eller Dekreter.

Artikel 6. Slaver, der ere blevne satte i Frihed som Følge af Anhødselsen eller Adspaltelsen af en Konvoj i det

21. Juni. Indre af Fastlandet, skulle, hvis Omstændighederne tillade det, sendes tilbage til deres Hjemland; hvis ikke, skal den stedlige Øvrighed faa meget som muligt hjælpe dem til Subsistensmidler og, hvis de ønske det, til at ned sætte sig paa Stedet.

Artikel 7. Enhver bortrømt Slave, som paa Fastlandet anholder om de undertegnende Magters Beskyttelse, skal erholde den og modtages i de af dem officielt oprettede Lejre og Stationer eller om Bord paa de Staten tilhørende Skibe, der besøge Søerne og Floderne. Private Stationer og Fartøjer skulle ikke uden Statens foregaaende Samtykke kunne udøve Asylret.

Artikel 8. Da Erfaringen hos alle de Nationer, der have Forbindelser med Afrika, har godtgjort Skydevaabnens fordærlige og fremherskende Rolle ved Slavehandels-Operationer og i Krige mellem de indspødt Stammer indbyrdes, og da denne Erfaring har givet haandgribeligt Bevis for, at Bevarelsen af den afrikaanske Befolkning, hvis Tilværelse Magterne have den udtrykkelige Villie at sikre, er i Bund og Grund umulig, saa længe der ikke træffes Foranstaltninger til Indskrænkning af Handelen med Skydevaaben og Ammunition, saa bestemme Magterne, for saa vidt deres Grænsers nuværende Tilstand tillader det, at Indførsel af Skydevaaben og særligt af riflede og fuldkønnere Vaaben, saavel som af Krudt, Rugler og Patroner, undtagen i de i følgende Artikel anførte Tilfælde og under de der opstillede Betingelser, skal være forbudt i de Territorier, der ligge mellem den 20de nordlige Parallelfreds og den 22de sydlige Parallelfreds, og som grænse mod Vest til det atlantiske Ocean, mod Øst til det indiske Ocean og de tilhørende Bænde, deri indbefattet de ved Kylllandet liggende Der indtil 100 Sømile fra Kysten.

Artikel 9. Naar der maatte være Grund til at tilstede Indførselse af Skydevaaben og dertil hørende Ammunition

i de af de undertegnede Magters Besiddelser, der udøve 21. Juni
Suverænitet= eller Protektorats=Retligheder i Afrika, skal
saadan Indførsel, med mindre ganske tilsvarende eller
strengere Regler allerede ere bragte til Anvendelse dersteds,
reguleres paa følgende Maade, i det i Artikel 8 fastsatte
Bælte

Alle indførte Skydevaaben skulle paa Importørernes
Beføstning og for deres Risiko deponeres i et offentligt
Oplag, der er stillet under Kontrol af Statens Admini-
stration. Ingen Udførsel af importerede Skydevaaben eller
Ammunition skal kunne finde Sted fra Oplagene uden
Administrationens foregaaende Tilladelse. Denne Tilladelse
skal, naar undtages de nedenfor anførte Tilfælde, nægtes
for Udførsel af alle Præcisionsvaaben, saasom riflede,
Magasin= eller Baglade= Geværer, hele eller i enkelte
Dele, dertil hørende Patroner, Fængshætter eller anden Am-
munition.

I Søhavnene kunne de respektive Regeringer, under
Betingelser, der give de nødvendige Garantier, ogsaa tilstede
private Oplag, dog kun for almindeligt Krudt og Flinte-
laas=Bøsser, og med Udelukkelse af fuldkomnere Vaaben og
deres Ammunition.

Uafhængigt af de af Regeringerne direkte trufne For-
anstaltninger i Henseende til Bevarningen af den offentlige
Magt og til Ordningen af Forsvaret, skal der kunne til-
stedes Undtagelser i særskilte Tilfælde, for saa vidt angaar
Personer, der byde tilstrækkelig Garanti for, at det Vaaben
og den Ammunition, der udleveres til dem, ikke ville blive
givne, afstaaede eller solgte til Trediemand, og for saa
vidt angaar rejsende, der ere forshuede med en Er-
klæring fra deres Regering til Bevis for, at Vaabnet og
Ammunitionen ere udelukkende bestemte til deres personlige
Forsvar.

21. Juni.

I de i foranstaaende Paragraf omhandlede Tilfælde skal ethvert Vaaben indregistreres og mærkes af den Myndighed, der leder Kontrollen, og denne Myndighed skal udlevere til de betræffende Personer Tegn, der berettiger til at bære Vaaben; heri angives Ejaendehaverens Navn og det Stempel, hvormed Vaabnet er mærket. Disse Tegn, som kunne kaldes tilbage i Tilfælde af konstateret Misbrug, udstedes kun for fem Aar, men kunne fornyes.

Den ovenfor givne Regel om Indlæggelse i Oplag skal ligeledes anvendes paa Krudt.

Ikkun Flintelaas-Bøsser, der ikke ere riflede, og almindeligt, saakaldet Slavehandels-Krudt, skal kunne udtages af Oplagene for at stilles til Salg. Hver Gang denne Slags Vaaben og Ammunition, bestemte til Salg, udtages, fastsætte de stedlige Myndigheder de Distrikter, i hvilke disse Vaaben og denne Ammunition maa sælges. De af Slavehandelen hjemsøgte Distrikter skulle altid være udelukkede. De Personer, der faa Tilladelse til at udtage Vaaben eller Krudt af Oplagene, skulle forpligte sig til hvert Halvaar at aflevere til Administrationen detaillerede Lister med Angivelse af, hvorhen det allerede solgte af de nævnte Skydevaaben og Krudt er sendt, samt hvor meget der er tilbage i Lageret.

Artikel 10. Regeringerne ville tage alle de Forholdsregler, som de maatte anse for nødvendige for at sikre den muligst fuldstændige Udførelse af Bestemmelserne om Indførsel, Salg og Transport af Skydevaaben og Ammunition, saavel som for at hindre, dels at disse Genstande indføres og udføres over deres Landgrænser, dels at de føres til de af Slavehandelen hærjede Distrikter.

Tilladelse til Gennemførsel, uden for Grænserne af det i Artikel 8 angivne Bælte, skal ikke kunne nægtes, naar Nødvendigheden kræver, at Vaaben og Ammunition føres gennem et Territorium, der tilhører en af de undertegnende

eller tiltrædende Magter, der er i Besiddelse af Kysten, til Territorier i det Indre, som ere stillede under en anden af de undertegnende eller tiltrædende Magters Suverænitæt eller Protektorat, medmindre denne sidste Magt over sit eget Territorium har direkte Afgang til Havet. Hvis denne Afgang maatte være fuldstændig afbrudt, vil Tilladelsen til Gennemførelse heller ikke kunne nægtes. Enhver Begæring om Gennemførelse skal være ledsaget af en Erklæring, hidrørende fra den Magts Regering, der har Besiddelse i det Indre, og hvori attesteres, at de nævnte Vaaben og Ammunition ikke ere bestemte til Salg, men til Brug for denne Magts Øvrigheder eller for den til Missionær- eller Handelsstationernes Beskyttelse nødvendige militære Styrke eller for visse i Erklæringen navngivne Personer. Den Magt, der besidder Kystterritoriet, forbeholder sig imidlertid Ret til undtagelsesvis og foreløbigt at standse Gennemførelsen af Præcisionsvaaben og Ammunition gennem sit Territorium, hvis der, som Følge af Uroligheder i det Indre eller andre alvorligere Farer, maatte være Grund til at frygte for, at Forsendelsen af Vaaben og Ammunition kunde udsætte dens egen Sikkerhed for Fare.

Artikel 11. Magterne ville meddele hverandre Oplysninger vedrørende Handelen med Skydevaaben og Ammunition, de udfærdigede Tilladelser saavel som de repræsentative Forholdsregler, der ere blevne bragte til Anvendelse i deres respektive Territorier.

Artikel 12. Magterne forpligte sig til at træffe eller foreslaa deres respektive lovgivende Forsamlinger de nødvendige Forholdsregler for, at Overtræderne af de i Artiklerne 8 og 9 fastsatte Forbud saavel som deres medskyldige overalt kunne blive straffede — foruden med forbudne Vaabens og Ammunitions Beslaglæggelse og Konfiskation — enten med Bøder eller med Fængsel eller med

21. Juni. begge disse Straffe i Forening, i Forhold til Overtrædelsens Betydelighed og hvert enkelt Tilfældes Vigtighed.

Artikel 13. De undertegnende Magter, som have Besiddelser i Afrika, der berøre det i Artikel 8 betegnede Bælte, forpligte sig til at træffe de nødvendige Foranstaltninger for at hindre, at Skydevaaben og Ammunition, i hvert Fald fuldkomnere Vaaben og Patroner, blive indførte over deres Landgrænser til det nævnte Bælte.

Artikel 14. Den i Artiklerne 8 til 13 inklusive fastsatte Ordning skal forblive i Kraft i 12 Aar. I Tilfælde af, at ingen af de kontraherende Parter 12 Maaender inden Udløbet af dette Tidrum har notificeret sin Hensigt at sætte Ordningen ud af Kraft eller forlange den underkastet en Revision, skal den vedblive at være forbindende i to Aar, og saaledes fremdeles, fra 2 Aar til 2 Aar.

Kapitel II.

Karavaneveje og Slavetransporter til Lands.

Artikel 15. Ved Siden af deres undertrykkende eller besyttende Virksomhed paa Slavehandelsens Arnesteder skulle de Stationer, Ekspeditioner og Poster, hvis Oprettelse er fastsat i Artikel 2, og alle andre Stationer, der i Henhold til Artikel 4 ere oprettede eller anerkendte af Regeringerne i deres respektive Besiddelser, tillige have til Opgave, saa vidt Omstændighederne tillade det, og efterhaanden som deres administrative Organisation skrider frem, at holde Øje med de Veje, der paa deres Territorium følges af Slavehandlerne, dersteds at anholde fremrykkende Slavetransporter eller forfølge dem overalt, hvor deres Virksomhed lovligt kan udøves.

Artikel 16. I de Distrikter af Skytlandet, om hvilke det er bekendt, at de tjene som sædvanlige Gennemgangssteder eller som Endestationer for de fra det Indre kommende Slavetransporter, saavel som paa Rhythnings-

punkterne for de vigtigste Karavaneveje gennem det Bælte, 21. Juni. der grænser til en Kyststrækning, som allerede er underlagt en af Magternes Subverænitet eller Protektorat, skal der ved de Myndigheder, som Territorierne høre under, oprettes Poster under de Betingelser og med de Forbehold, der omhandles i Artikel 3, i det Djemed at opsnappe Slavetransporterne og sætte Slaverne i Frihed.

Artikel 17. Et strengt Tilsyn skal organiseres af de stedlige Myndigheder i Havene og de Egne, der grænse op til Kysten, i det Djemed at hindre, at Slaver, der ere hidførte fra det Indre, stilles til Salg og indsfibes, saavel som at Bander af Menneskejægere og Slavehandlere danne sig og afgaa til det Indre.

De Karavaner, der ankomme til Kysten eller i dens Nærhed, saavel som de, der i det Indre naa til et Sted, der er besat af den territoriale Magts Øvrigheder, skulle, saa snart de ankomme, underkastes en i det enkelte gaaende Kontrol med Hensyn til deres Sammensætning. Ethvert Individ, der maatte erkendes at være bleven fanget eller bortført med Magt eller lemlæstet, enten i Fødelandet eller under Vejs, skal sættes i Frihed.

Artikel 18. I enhver af de kontraherende Parters Besiddelser skal Administrationen være forpligtet til at beskytte de Slaver, der ere blevne satte i Frihed, hjemsende dem, hvis det er muligt, forskaffe dem Midler til Livets Ophold og i Særdeleshed sørge for, at forladte Børn opdrages og aubringes.

Artikel 19. De i Artikel 5 fastsatte Straffebestemmelser skulle gøres anvendelige paa alle forbryderiske Handlinger, der ere begaaede under de Operationer, der have Transport af og Handel med Slaver til Lands til Genstand, uden Hensyn til, paa hvilket Tidspunkt disse Handlinger konstateres.

21. Juni. Enhver, der har paadraget sig en Straf for en i nærværende Generalakt omtalt Overtrædelse, skal stille Borgen, forinden det kan tillades ham at foretage en Handelsoperation i de Lande, hvor Slavehandel finder Sted.

Kapitel III.

Undertrykkelse af Slavehandelen til Søs.

§ 1. Almindelige Bestemmelser.

Artikel 20. De undertegnende Magter anerkende, at der er Grund til, efter fælles Overenskomst at træffe Bestemmelser med det Njemed, paa en mere virksom Maade at sikre Slavehandelens Undertrykkelse i det Havbælte, hvori den endnu eksisterer.

Artikel 21. Dette Bælte strækker sig mellem, paa den ene Side det indiske Oceans Kyst (deri indbefattet den pørfiske Havbugts og det røde Havs Kyst) fra Beludschistan til Tangalane-(Quilimane-) Pynten, og, paa den anden Side, en vedtagen Linie, der først følger Tangalanes Meridian indtil det Punkt, hvor den møder den 26. Grad sydlig Bredde, dernæst følger denne Parallelfreds, og derpaa gaar østen om Den Madagascar i en Afstand af 20 Mile paa den østlige og nordlige Kyst, indtil den skræver Kap Ambres Meridian. Fra dette Punkt ere Bæltets Grænser bestemte ved en Linie, der er dragen paa skraa over til Beludschigans Kyst og paa Havet i en Afstand af 20 Mile passerer Kap Naz-el-Had.

Artikel 22. De af Magterne, der have undertegnet nærværende General-Akt, og mellem hvilke der bestaar færlige Overenskomster om Undertrykkelse af Slavehandelen, ere blevne enige om, at de Bestemmelser i disse Overenskomster, der angaa gensidig Ret til Visitation, Undersøgelse og Opbringelse af Skibe paa Havet, skulle indskrænkes til det ovennævnte Bælte.

Artikel 23. De nævnte Magter ere ligeledes enige om 21. Juni. at indskrænke den omhandlede Akt til Skibe, hvis Drægtighed er under 500 Tons.

Denne Bestemmelse skal revideres, saa snart Erfaringen maatte have godtgjort Nødvendigheden deraf.

Artikel 24. Alle de øvrige Bestemmelser i de mellem de nævnte Magter affluttede Overenskomster om Slavehandelens Undertrykkelse forblive i Kraft, for saa vidt de ikke ere forandrede ved nærværende General-Akt.

Artikel 25. De undertegnende Magter forpligte sig til at tage virksomme Forholdsregler for at forebygge ulovlig Benyttelse af deres Flag og hindre Transport af Slaver paa Skibe, der ere berettigede til at føre deres Flag.

Artikel 26. De undertegnende Magter forpligte sig til at tage alle nødvendige Forholdsregler for at gennemføre en hurtig Udveksling af saadanne Oplysninger, der kunne føre til Opdagelsen af de Personer, der give sig af med Slavehandel.

Artikel 27. Der skal oprettes mindst eet internationalt Bureau, som skal have sit Sæde i Zanzibar. De høje kontraherende Parter forpligte sig til at tilstille dette alle de i Artikel 41 nærmere betegnede Dokumenter, saavel som de Oplysninger af enhver Art, der kunne bidrage til Slavehandelens Undertrykkelse.

Artikel 28. Enhver Slave, der har søgt Tilflugt om Bord paa et Krigsskib under en af de undertegnende Magters Flag, skal dermed straks have erhvervet sin fuldstændige Frihed, dog uden at denne Frigivelse kan unddrage ham fra den kompetente Jurisdiktion, isald han har begaaet en Forbrydelse ifølge almindelig Ret.

Artikel 29. Enhver Slave, der mod sin Villie holdes tilbage om Bord paa et af de indspødes Skibe, skal være berettiget til at forlange sin Frihed.

21. Juni. Hans Frigivelse skal kunne tilkendes ham af enhver Agent for en af de undertegnende Magter, hvem nærværende General-Akt meddeler Ret til at kontrollere Personernes Status om Bord paa de nævnte Skibe, dog uden at denne Frigivelse kan unddrage ham fra den kompetente Jurisdiktion, isald han har begaaet en Forbrydelse ifølge almindelig Ret.

§ 2. Reglement angaaende Brugen af Flaget og Krydsernes Tilsyn.

1. Regler om Indbrømmelse af Ret for de indfødtes Skibe til at føre Flag, om Folkelisten og Neger = Passagerlisten.

Artikel 30. De undertegnende Magter forpligte sig til at udøve et strengt Tilsyn med de indfødtes Skibe, der have faaet Ret til at føre deres Flag i det i Artikel 21 angivne Bælte, og med de af disse Skibe udførte Handelsoperationer.

Artikel 31. Betegnelsen „indfødtes Skib“ skal anvendes paa Skibe, der opfylde en af nedenstaaende to Betingelser:

- 1) I det ydre være byggede og tiltakede som indfødtes Skibe;
- 2) have en Besætning, hvor Føreren og største Delen af Matroserne høre hjemme i et af de til det indiske Ocean, det røde Hav eller den persiske Havbugt grænsende Lande.

Artikel 32. Fremtidig skal Tilladelse til at føre en af de nævnte Magters Flag kun gives dem af de indfødtes Skibe, der opfylde paa een Gang følgende Betingelser:

- 1) Rederne eller Ejerne skulle være Undersaatter eller Protegéer af den Magt, hvis Flag de anholde om at føre.

2) De skulle være pligtige at bevise, at de besidde 21. Juni. fast Ejendom i den Myndigheds Distrikt, til hvilken deres Andragende er rettet, eller ogsaa stille gyldig Kaution til Sikkerhed for de Bøder, som de eventuelt kunde paa-
drage sig.

3) De nævnte Nedere eller Ejere, saavel som Skibets Fører, skulle bevise, at de nyde et godt Omdømme, og navnlig, at de aldrig have været dømt for en med Slavehandel i Forbindelse staaende Handling.

Artikel 33. Den tilstaaede Tilladelse skal fornyes hvert Aar. Den kan altid suspenderes for en Tid eller tages helt tilbage af den Magts Øvrighed, hvis Flag Skibet fører.

Artikel 34. Tilladelsesbeviset skal indeholde de nødvendige Angivelser til Afgørelse af Skibets Identitet. Det skal være i Førerens Besiddelse. Skibets Navn og en Angivelse af dets Drægtighed skulle indbrændes og males med latinske Bogstaver i Bagstavuen; Begyndelsesbogstavet eller Bogstaverne af den Havn, hvor det hører hjemme, saavel som det Numer, under hvilket det er indregistreret i denue Havns Numerrække, skulle trykkes med Sort paa Sejlene.

Artikel 35. En Folkeliste skal i Afgangshavnen leveres Skibets Fører af Myndigheden for den Magt, hvis Flag det fører. Den skal fornyes, hver Gang Skibet udrustes, og senest efter et Aars Forløb, i Overensstemmelse med følgende Bestemmelser:

1) Folkelisten skal ved Afgangen viseres af den Øvrighed, der har udfærdiget den.

2) Ingen Neger maa forhyres som Matros paa et Skib, uden først at være bleven afhørt af den Magts Øvrighed, hvis Flag dette Skib fører, eller i Mangel deraf af den territoriale Øvrighed, for at faa Sikkerhed for, at han indgaar en frivillig Forpligtelse.

21. Juni. 3) Denne Øvrighed skal vaage over, at Antallet af Matroser eller Skibsbrenge ikke staar i Misforhold til Skibenes Drægtighed eller Lækkelage.

4) Den Øvrighed, der har afhørt Folkene før deres Afrejse, skal indskrive dem paa Folkelisten, hvor de skulle staa opførte med et fortsattat Signalement for enhver af dem ud for vedkommendes Navn.

5) For sikkere at hindre, at en Person sættes i en andens Sted, skal der desuden kunne gives Matroserne et Rødingsmærke.

Artikel 36. Naar Føreren af et Skib ønsker at tage Neger-Passagerer om Bord, skal han afgive en Erklæring herom til den Magts Øvrighed, hvis Flag Skibet fører, eller i Mangel heraf til den territoriale Øvrighed. Passagererne skulle afhøres, og naar det er godtgjort, at de indstibe sig frivilligt, skulle de opføres paa en særskilt Liste med hver enkelt's Signalement ud for vedkommendes Navn og med Angivelse navnlig af Køn og Højde. Negerbørn kunne kun tilstedes som Passagerer, for saa vidt som de ledages af deres Forældre eller af Personer, hvis Hæderlighed er notorisk. Ved Afgangen skal Passagerlisten vises af den ovenfor angivne Øvrighed, efter at Navneopraab har fundet Sted. Er der ingen Passagerer om Bord, skal dette udtrykkeligt bemærkes i Folkelisten.

Artikel 37. Ved Ankomsten til en Anløbshavn eller til Bestemmelsesstedets Havn skal Skibets Fører for den Magts Øvrighed, hvis Flag han fører, eller i Mangel heraf for den territoriale Øvrighed, forevise Folkelisten og de tidligere udfærdigede Passagerlister, ifald saadanne findes. Øvrigheden skal føre Kontrol med de Passagerer, der ere ankomne til Bestemmelsesstedet eller afbryde Rejsen i en Anløbshavn, og skal paa Listen indføre Bemærkning om deres Afgang. Ved Afreisen skal den samme Øvrighed

paa ny sætte sit Visum paa Folkelisten og Passagerlisten og 21. Juni. foretage Navneopraab af Passagererne.

Artikel 38. Paa den afrikanske Kyst og de tilliggende Der maa ingen Reger-Passager indstibes om Bord paa et af de indfødtes Fartøjer udenfor de Steder, hvor en Øvrighed, der hører under en af de undertegnende Magter, har sit Sæde.

I hele det i Artikel 21 fastsatte Væltens Udstrækning skal ingen Reger-Passager kunne landsættes fra noget af de indfødtes Fartøjer undtagen paa Steder, hvor en Øvrighed, der hører under en af de høje kontraherende Parter, har sit Sæde; heller ikke skal det kunne ske uden at denne Øvrighed er til Stede ved Udsibningen.

I Tilfælde, hvor tvingende Omstændigheder maatte have medført Overtrædelse af disse Bestemmelser, skal Sagen undersøges af den Magts Øvrighed, hvis Flag Skibet fører, eller i Mangel heraf af den territoriale Øvrighed i den Havn, som det sigtede Skib anløber.

Artikel 39. Forfristerne i Artiklerne 35, 36, 37 og 38 ere ikke anvendelige paa Baade, som ikke ere Helsdæksbaade, for saa vidt deres Besætning ikke overstiger ti Mand og de opfylde en af følgende to Betingelser:

- 1) beskæftige sig udelukkende med Fiskeri paa Søterritoriet;
- 2) benyttes til Kystfart mellem den samme territoriale Magts forskellige Havne uden at fjerne sig mere end 5 Mil fra Kysten.

Disse forskellige Baade vil der, efter Omstændighederne af den territoriale eller den konsulære Øvrighed, blive meddelt en særlig Bevilling, der fornyes hvert Aar og kan tilbagekaldes under de i Artikel 40 fastsatte Betingelser; af denne Bevilling, der bliver at affatte efter den Formular, der er vedføjet nærværende General-Akt, bliver ligelydende Genpart tilstillet det internationale Ophøringsbureau.

21. Juni. Artikel 40. I ethvert Tilfælde, hvor det er lovligt godtgjort, at Føreren, Rederen eller Ejeren af et Skib, der har Tilladelse til at føre en af de undertegnende Magters Flag, eller har faaet den i Artikel 39 omhandlede Bevilling, har gjort sig skyldig i Slavehandel eller Forsøg derpaa, vil denne Tilladelse eller Bevilling umiddelbart blive taget tilbage. Yderligere skulle alle Overtrædelser af Forfristerne i Kapitel III § 2 anses med de Straffe, der ere foreskrevne i enhver af de kontraherende Magters særlige Love og Anordninger.

Artikel 41. De undertegnende Magter forpligte sig til at indlevere til det internationale Dplysningsbureau Formularer til efternævnte Dokumenter:

- 1) Tilladelse til at føre Flaget.
- 2) Folkeliste.
- 3) Liste over Neger-Passagerer.

Disse Dokumenter, hvis Ordlyd kan være forskellig efter hvert enkelt Lands særlige Reglementer, skulle nødvendigvis indeholde følgende i et europæisk Sprog affattede Dplysninger:

I. For saa vidt angaar Tilladelsen til at føre Flaget:

- a) Skibets Navn, Drægtighed, Takkelage og vigtigste Dimensioner.
- b) Indskrivningsnummeret og Hjemstedshavnens Signalbogstav.
- c) Datum for Tilladelsens Udstedelse og den Person's Embedsstilling, der har udstedt den.

II. For saa vidt angaar Folkelisten:

- a) Navnet paa Skibet, Føreren og Rederen eller Ejeren.
- b) Skibets Drægtighed.
- c) Skibets Indskrivningsnummer og Hjemstedshavn, dets Bestemmelsessted saavel som de i Artikel 25 nærmere betegnede Dplysninger.

III. For saa vidt angaar Regeer-Passager-Listen: 21. Juni

Nabnet paa det Skib, der fører dem, og de i Artikel 36 angivne Oplysninger til Passagerernes fuldstændige Identificering.

De undertegnende Magter ville tage de fornødne Forholdsregler for, at de territoriale Dyrigheder eller deres Konsuler kunne tilstille det nævnte Bureau bekræftede Genpartier af enhver Tilladelse til at føre deres Flag, saa snart en saadan er givet, saavel som Meddelelse om den Tilbagebetaling, som disse Tilladelser maatte have været Genstand for.

Nærværende Artikels Bestemmelser angaa kun de for de indfødtes Skibe bestemte Papirer.

2. Om Anholdelse af mistænkelige Skibe.

Artikel 42. Naar Officererne, der føre Befalingen paa en af de undertegnende Magters Krigsskibe, have Grund til at tro, at et Skib af mindre end 500 Tons Drægtighed, som træffes i det foran angivne Vælte, benyttes til Slavehandel eller gør sig skyldig i uberettiget Førelse af Flaget, kunne de stride til en Undersøgelse af Skibspapirerne.

Nærværende Artikel medfører ingen Forandring i den nuværende Tilstand, for saa vidt angaar Jurisdiktionen paa Søterritoriet.

Artikel 43. I dette Djemed kan en af en Søofficer i Uniform kommanderet Baad efter forudgaaende Prauning sendes hen til det mistænkte Skib.

Den Officer, der er sendt om Bord paa det anholdte Skib, skal gaa frem med al mulig Hensynsfuldhed og Skaansomhed.

Artikel 44. Undersøgelsen af Skibspapirerne skal bestaa i en Undersøgelse af følgende Dokumenter:

21. Juni. 1) For saa vidt angaar de indfødtes Skibe, de i Artikel 41 omhandlede Papirer;

2) For saa vidt angaar andre Skibe, de Dokumenter, der ere foreskrevne i de bestaaende Traktater eller Konventioner.

Undersøgelsen af Skibspapirerne berettiger ikke til at lade Besætningen og Passagererne fremstille sig, undtagen i de i følgende Artikel omhandlede Tilfælde og under de der forudsatte Betingelser.

Artikel 45. Undersøgelse af Skibets Ladning eller „Visitation“ kan kun finde Sted med Hensyn til Skibe, som sejle under en af de Magters Flag, der have affluttet eller maatte komme til at afflutte de i Artikel 22 omtalte særlige Konventioner, og i Overensstemmelse med disses Forskrifter.

Artikel 46. Forinden Officeren forlader det anholdte Skib, skal han optage en Protokol i de Former og i det Sprog, der bruges i det Land, som han tilhører.

Denne Protokol skal dateres og underskrives af Officeren, og skal godtgøre de faktiske Forhold.

Det anholdte Skibs Fører saavel som Vidnerne skulle være berettigede til at lade tilføre Protokollen de Forklaringer, som de anse for nyttige.

Artikel 47. Den Krigsskibschef, der har anholdt et Skib under fremmed Flag, skal i ethvert Tilfælde afgive en Indberetning til sin Regering med Angivelse af de Bevæggrunde, som have ledet hans Handlemaade.

Artikel 48. En sammentrængt Fremstilling af denne Indberetning, samt en Genpart af Protokollen, som den Officer, der blev sendt om Bord paa det anholdte Skib, har optaget, skulle snarest muligt tilstilles det internationale Oplysningsbureau, som skal meddele dem til den nærmeste konsulære eller territoriale Øvrighed for den Magt, hvis

Flag det paa Rejsen anholdte Skib har ført. Duplikater 21. Juni. af disse Dokumenter skulle bevares i Bureauets Arkiver.

Artikel 49. Hvis Krydseren som Følge af Udførelsen af de i de foranstaaende Artikler omhandlede Kontrolforanstaltninger, er overbevist om, at en Handling, henhørende under Slavehandel, er bleven begaaet om Bord under Overfarten, eller hvis uforkastelige Beviser imod Føreren eller Mederen hjemle en Anklage for uberettiget Førelse af Flaget, Bedrageri eller Deltagelse i Slavehandel, skal han føre det anholdte Skib til den i Væltet beliggende nærmeste Havn, hvor der findes en kompetent Øvrighed for den Magt, hvis Flag har været benyttet.

Euhver af de undertegnende Magter forpligter sig til at udpege i Væltet og at opgive for det internationale Oplysningsbureau de territoriale eller konsulære Øvrigheder eller særligt delegerede, der skulle være kompetente i de ovenfor forudsatte Tilfælde.

Det mistænkte Skib kan ligeledes overgives til en Krydser, der tilhører dets egen Nation, hvis Krydseren samtykker deri.

3. Om retslig Undersøgelse og Dom over de opbragte Skibe.

Artikel 50. Den i foranstaaende Artikel omtalte Øvrighed, til hvilken det anholdte Skib er blevet afleveret, skal skride til en fuldstændig retslig Undersøgelse i Genhold til sin Nations Love og Reglementer og i Nærværelse af en Officer fra den fremmede Krydser.

Artikel 51. Ifald det af denne Undersøgelse fremgaar, at uberettiget Førelse af Flaget har fundet Sted, skal det anholdte Skib forblive til Raadighed for den, der har opbragt det.

Artikel 52. Ifald det ved Undersøgelsen enten gennem Nærværelsen om Bord af Slaver, der ere bestemte til at

21. Juni. sælges, eller ved andre i de særlige Overenskomster omtalte Handlinger er godtgjort, at der er begaaet Slavehandel, forbliver Skibet og dets Ladning under Beslag og bevogtes af den Øvrighed, der har ledet Undersøgelsen.

Føreren og Besætningen skulle stilles for de i Artiklerne 54 og 56 betegnede Domstole. Slaverne skulle sættes i Frihed, efter at Dom er falden.

I de i denne Artikel omhandlede Tilfælde skal der træffes Bestemmelse om de frigivne Slaver i Henhold til de særlige Overenskomster, der ere eller maatte blive afsluttede mellem de undertegnende Magter. I Mangel af saadanne Overenskomster kunne disse Slaver overgives til den stedlige Øvrighed for at blive, om muligt, tilbagefendte til deres Hjemland; i modsat Fald skal denne Øvrighed, saa meget det staar til den, lette dem Udgangen til at ernære sig og, hvis de ønske det, til at nedsætte sig paa Stedet.

Artikel 53. I Fald Undersøgelsen godtgør, at Skibet er blevet ulovligt opbragt, vil der med fuld Ret være Grund til en Erstatning i Forhold til den Skade, som Skibet har lidt ved at blive ført ud af sin Kurs.

Størrelsen af denne Erstatning fastsættes af den Øvrighed, der har ledet Undersøgelsen.

Artikel 54. I Tilfælde af, at Officeren fra det Skib, der har foretaget Opbringelsen, ikke erklærer sig tilfreds med de Slutninger, hvortil den i hans Nærværelse stedfundne retslige Undersøgelse har ført, skal Sagen henvises til den Nations Domstol, hvis Flag det opbragte Skib førte.

Der skal alene gøres Undtagelse fra denne Regel i Tilfælde af, at Tvisten drejer sig om Størrelsen af den i Artikel 53 fastsatte Erstatning; denne skal da fastsættes ved Voldgift, saaledes som nærmere angives i følgende Artikel.

Artikel 55. Officeren, der har opbragt Skibet, og den 21. Juni. Øvrighed, der har ledet Undersøgelsen, skulle, enhver af dem inden otte og fyrrethve Timers Forløb, indmelde en Boldgiftsmand, og de to valgte Boldgiftsmænd skulle igen have fire og tyve Timer til at vælge en Opmand. Boldgiftsmændene skulle saa vidt muligt vælges blandt de undertegnende Magters diplomatiske, konsulære eller retslige Embedsmænd. Indsøgte, der staa i de kontraherende Regeringers Sold, ere udtrykkeligt udelukkede. Kendelsen afsiges efter Stemmeflerhed. Den skal erkendes for endelig.

Hvis Boldgiftsdomstolen ikke er oprettet inden de angivne Frister, skal der i Henseende til Erstatning saavel som til Omkostninger med Henset forholdes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 58, Paragraf 2.

Artikel 56. Sagerne henbises saa snart som muligt til den Nations Domstol, hvis Flag de anklagede have ført. Dog kunne Konsulerne eller enhver anden Øvrighed under samme Nation som de anklagede bemyndiges af deres Regering, ved en særlig Udnævnelse i dette Øjemed, til at afsige Domme i Domstolenes Sted.

Artikel 57. Rettergangen og Paadømmelsen ved Overtrædelser af Bestemmelserne i Kapitel III. skulle altid afsluttes paa den efter de gældende Love og Reglementer i de under de undertegnende Magter staaende Territorier hurtigst mulige Maade.

Artikel 58. Enhver af den nationale Domstol eller de i Artikel 56 omtalte Øvrigheder affagt Dom, der erklærer, at et opbragt Skib ikke har givet sig af med Slavehandel, skal straks have Virkning saaledes, at der gives Skibet fuld Frihed til at fortsætte Rejsen.

I dette Tilfælde skal Føreren eller Rederen for det Skib, der er bleven opbragt uden begrundet Mistanke eller i øvrigt forulempet, have Ret til at forlange en Skadesløsholdelse, og skal Størrelsen heraf fastsættes ved fælles

21. Juni. Overenskomst mellem de umiddelbart interesserede Negeringer eller ved Voldgift, og Beløbet betales inden seks Maa-
neder at regne fra den Dag, da Dommen frikendte det op-
bragte Skib.

Artikel 59. I Tilfælde af Domsældelse skal det be-
slaglagte Skib erklæres for god Prise til Fordel for den,
der har opbragt det.

Føreren, Mandstabet og alle andre som skyldige an-
erkendte Personer skulle straffes i Forhold til de af dem
begaade Forbrydelsers Betydelighed og i Overensstemmelse
med Artikel 5.

Artikel 60. Bestemmelserne i Artiklerne 50 til 59
gøre ikke noget som helst Indgreb hverken i Kompetencen
eller i Rettergangsmaaden for de specielle Domstole, der ere
eller ville blive oprettede til Paakendelse af de under Slave-
handel hørende Handlinger.

Artikel 61. De høje kontraherende Parter forpligte
sig til at meddele hverandre gensidigt de Instrukser, som de
til Udførelse af Bestemmelserne i Kapitel III. ville give
Cheferne for deres Krigsskibe, der sejle i Havene inden for
det angivne Bælte.

Kapitel IV.

Land, hvortil Slaver føres, og hvis Institu-
tioner tilstede, at Slaver holdes som Tjende.

Artikel 62. De af de kontraherende Magter, hvis
Institutioner tilstede, at der holdes Slaver som Tjende, og
hvis i eller udenfor Afrika beliggende Besiddelser som
Følge heraf, til Trods for Øvrighedernes Narvaagenhed,
tjene som Bestemmelsessteder for afrikanske Slaver, forpligte
sig til at forbyde Indførsel, Gennemførsel og Udførsel af
disse saavel som Handel med dem. Et Tilsyn saa virksomt
og saa strængt som muligt skal af disse Magter blive

organiseret paa alle de Steder, hvor afrikanske Slaver ind- 21. Juni.
føres, gennemføres eller udføres.

Artikel 63. De Slaver, der i Medfør af foregaaende Artikel sættes i Frihed, skulle sendes tilbage til deres Hjemland, hvis Omstændighederne tillade det. I hvert Tilfælde ville de erholde Frigivelseskort af de vedkommende Øvrigheder og have Krav paa deres Beskyttelse og Bistand for at finde et Udflytning.

Artikel 64. Enhver bortrømt Slave, der ankommer til en af de i Artikel 62 omhandlede Magters Grænse, skal anses for fri og have Ret til af de kompetente Øvrigheder at forlange Frigivelseskort.

Artikel 65. Ethvert Salg eller Handelsforretning, som de i Artiklerne 63 og 64 nævnte Slaver under hvilke som helst Omstændigheder have været Genstand for, skulle betragtes som ugyldige og som om de ikke havde fundet Sted.

Artikel 66. De af de indfødtes Skibe, der føre et af de i Artikel 62 omhandlede Landes Flag, skulle, ifald der foreligger Tegne paa, at de give sig af med Slavehandel, ved Foranstaltning af de stedlige Øvrigheder i de Havne, som de anløbe, underkastes en streng Undersøgelse af deres Mandskab og af Passagererne, saavel ved Ankomsten som ved Afgang. Er der afrikanske Slaver om Bord, skal der anlægges Sag mod Skibet og mod alle de Personer, som der er Grund til at drage til Ansvar. De om Bord forefundne Slaver skulle erholde Frigivelseskort ved Foranstaltning af de Øvrigheder, der have foretaget Skibenes Beslaglæggelse.

Artikel 67. Straffebestemmelser, der staa i Forhold til de i Artikel 5 nævnte, skulle udstedes imod dem, der indføre, befordre og handle med afrikanske Slaver, imod Ophavsmand til Lemlæstelser af Børn eller voksne af Hæn-

21. Juni. kønnet, og dem, der drive Handel med diøse, saavel som imod Medophavsmændene og Medhjælperne.

Artikel 68. De undertegnende Magter anerkende den store Betydning, der maa tillægges den af Hans Majestæt Ottomanernes Kejser den 4/16 December 1889 (22 Rebi-ul-Atthir 1307) stadfæstede Lov om Forbud mod Handel med Negerflaver, og ere forvissede om, at et virksomt Tilsyn vil blive organiseret af de ottomanske Myndigheder, i Særdeleshed paa Arabiens Vestkyst og paa de Færdselsveje, der forbinde denne Kyst med Hans Kejserlige Majestæts øvrige Befiddelser i Asien.

Artikel 69. Hans Majestæt Shahen af Persien samtykker i at organisere et virksomt Tilsyn paa Østerritoriet og paa de Blande ved den persiske Bugts og Omanbugtens Kyst, der ere stillede under hans Suverænitet, saavel som paa de indre Færdselsveje, der benyttes til Slavetransport. Dommerne og andre Myndigheder ville erholde fornøden Bemyndigelse i denne Henseende.

Artikel 70. Hans Højhed Sultanen af Zanzibar samtykker i, af yderste Evne at medvirke til Undertrykkelsen af de Forbrydelser, der begaas af dem, der handle med afrikanske Slaver til Lands og til Vand. De i dette Njemed oprettede Domstole i Sultanatet Zanzibar ville strengt anvende de i Artikel 5 nævnte Straffebestemmelser. For bedre at sikre de frigitte Slavers Frihed, saavel ifølge nærværende General-Utts Bestemmelser som ifølge de om dette Muliggende af Hans Højhed og hans Forgængere udstedte Forordninger, skal der oprettes et Frigivelses-Bureau i Zanzibar.

Artikel 71. De kontraherende Magters diplomatiske og konsulære Agenter og deres Søofficerer skulle, under Sagttagelse af de bestaaende Overenskomsters Bestemmelser, yde de stedlige Øvrigheder deres Medvirkning for at hjælpe med at undertrykke Slavehandelen, hvor den endnu findes;

de skulle være berettigede til at overvære de af dem frem= 21. Juni.
kaldte Retsager om Slavehandel, dog uden at kunne del=
tage i Raadslagningen.

Artikel 72. I de Djemed, der ere angivne i Artikel 18, skulle Frigivelses-Bureauer eller Institutioner, der træde i Stedet derfor, oprettes af Administrationen i de Lande, hvortil de afrikanske Slaver føres.

Artikel 73. Da de undertegnende Magter have forpligtet sig til at meddele hverandre alle til Slavehandelens Bekæmpelse nyttige Oplysninger, ville de Regeringer, som nærværende Kapitels Bestemmelser angaa, med visse Tidsmellemlum udveksle med de andre Regeringer statistiske Opgivelser betræffende anholdte og frigivne Slaver samt de til Undertrykkelse af Slavehandelen trufne Foranstaltninger i Lovgivning eller Administration.

Kapitel V.

Institutioner bestemte til at sikre Udførelsen
af nærværende General-Akt.

§ 1. Om det internationale maritime Bureau.

Artikel 74. I Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 27 oprettes i Zanzibar et internationalt Bureau, i hvilket enhver af de undertegnende Magter kan lade sig repræsentere ved en delegeret.

Artikel 75. Bureauet er dannet, saa snart 3 Magter have valgt deres Repræsentant. Det skal udarbejde et Reglement, der fastsætter Maaden, hvorpaa de det tillagte Besøjelser skulle udøves. Dette Reglement skal straks forelægges til Billigelse af dem af de undertegnende Magter, der maatte have tilkendegivet deres Hensigt at lade sig repræsentere i Bureauet, og disse skulle træffe deres Bestemmelse i saa Henseende inden den kortest mulige Frist.

21. Juni.

Artikel 76. Omkostningerne ved denne Institution skulle fordeles i lige Dele mellem de i foregaaende Artikel omhandlede undertegnende Magter.

Artikel 77. Bureauet i Zanzibar skal have den Opgave at samle samtlige de Dokumenter og Oplysninger, der maatte egne sig til at lette Undertrykkelsen af Slavehandelen i det maritime Bælte.

I dette Djemed forpligte de undertegnende Magter sig til at tilstille Bureauet inden den kortest mulige Frist:

- 1) De i Artikel 41 nærmere angivne Dokumenter;
- 2) Den i Artikel 48 omhandlede sammentrængte Fremstilling af Indberetningerne og Genpart af Protokollerne;
- 3) Fortegnelsen over de territoriale eller konsulære Myndigheder og særlige delegerede, der have Besøjsjelse til at skride ind imod de anholdte Skibe i Medsør af Bestemmelserne i Artikel 49;
- 4) Genpart af de i Overensstemmelse med Artikel 58 affagte Domme;
- 5) Alle Oplysninger, der kunne tjene til at hidføre Opdagelsen af Personer, der give sig af med Slavehandel i i det ovenfor nævnte Bælte.

Artikel 78. Bureauets Arkiv skal altid staa aabent for de undertegnende Magters Søofficerer, der ere bemyndigede til at virke inden for det i Artikel 21 fastsatte Bæltets Grænser, saavel som for de territoriale eller retslige Myndigheder og de af deres Regeringer særligt designerede Konsuler.

Bureauet skal forsyne de fremmede Officerer og Agenter, der ere bemyndigede til at raadspørge dets Arkiv, med Oversættelser i et europæisk Sprog af de Aktstykker, der maatte være affattede i et orientalsk Sprog.

Bureauet skal gøre de i Artikel 48 omtalte Meddelelser.

Artikel 79. Hjælpebureauer, som staa i Forbindelse med Bureauet i Zanzibar, skulle kunne oprettes i visse Dele af Bæltet ifølge foregaaende Aftale mellem de interesserede Magter. 21. Juni.

Disse Bureauer skulle være sammensatte af delegerede fra disse Magter og oprettes i Overensstemmelse med Artiklerne 75, 76 og 78.

De i Artikel 77 nærmere betegnede Aktstykker og Oplysninger skulle, for saa vidt de angaa den paagældende Del af Bæltet, tilstilles dem umiddelbart fra de territoriale og konsulære Øvrigheder i dette Distrikt, dog uden at herved den i samme Artikel bestemte Meddelelse til Bureauet i Zanzibar bortfalder.

Artikel 80. Bureauet i Zanzibar skal i de 2 første Maaneder af hvert Aar afgive en Indberetning om sin og Hjælpebureauernes Virksomhed i det forløbne Aar.

§ 2. Om Udveksling mellem Regeringerne af Dokumenter og Oplysninger betreffende Slavehandelen.

Artikel 81. Magterne ville i saa vidt Omfang og inden saa kort Frist, som de anse det for muligt, meddele hverandre:

1) Ordlyden af de gældende eller i Henhold til nærværende General-Akts Bestemmelser udstedte Love og administrative Reglementer;

2) Statistiske Oplysninger betreffende Slavehandelen, de anholdte og frigivne Slaver, Handelen med Vaaben, Ammunition og Alkohol.

Artikel 82. Udvekslingen af disse Aktstykker og Oplysninger skal foregaa gennem et særligt, til Udenrigsdepartementet i Bryssel knyttet Bureau.

Artikel 83. Bureauet i Zanzibar skal hvert Aar tilfille det den i Artikel 80 omhandlede Indberetning om sin

21. Juni. Virksomhed i det forløbne Aar og om de Hjælpebureauers Virksomhed, som maatte blive oprettede i Overensstemmelse med Artikel 79.

Artikel 84. Aktstykkerne og Oplysningerne skulle samles og offentliggøres med visse Tidsmellemlum samt tilstilles alle de undertegnende Magter. Denne Offentliggørelse skal hvert Aar ledsages af en analytisk Fortegnelse over de i Artiklerne 81 og 83 omhandlede Aktstykker vedrørende Lovgivning, Administration og Statistik.

Artikel 85. De deraf følgende Udgifter til Kontorhold, Brevveksling, Oversættelse og Trykning skulle bæres af alle de undertegnende Magter og opkræves ved Foranstaltning af Udenrigsdepartementet i Bryssel.

§ 3. Om Beskyttelse af de frigivne Slaver.

Artikel 86. Idet de undertegnende Magter have anerkendt som Pligt at beskytte de frigivne Slaver i deres respektive Besiddelser, forpligtede de sig til — hvis det ikke allerede er sket — i Havnene inden for det i Artikel 21 fastsatte Bælte og paa de Steder i deres nævnte Besiddelser, hvor afrikanske Slaver fanges, føres igennem og ankomme, at oprette Bureauer eller Institutioner i et Antal, som de selv finde tilstrækkeligt, hvilke skulle have den særlige Opgave at sætte Slaver i Frihed og beskytte dem i Overensstemmelse med Artiklerne 6, 18, 52, 63 og 66.

Artikel 87. Frigivelsesbureauerne eller de med denne Embedsvirksomhed betroede Myndigheder skulle udsædige Frigivelsesbrevene og føre Register over dem.

Hvis Angivelse sker om Tilfælde af Slavehandel eller ulovlig Tilbageholdelse eller Slaverne selv søge Tilflugt, skulle de nævnte Bureauer eller Myndigheder usfortøvet træffe alle nødvendige Foranstaltninger for at sikre Slavernes Frigivelse og de skyldiges Afstraffelse.

Frigivelsesbrevenes Overlevering skal i intet Tilfælde 21. Juni forhales, hvis Slaven er anklaget for en Forbrydelse ifølge almindelig Ret. Men efter Udleveringen af de nævnte Breve skal der skrives til en Undersøgelse i de ved den almindelige Procesmaade fastsatte Former.

Artikel 88. De undertegnende Magter ville i deres Besiddelser begunstige Oprettelsen af Etablissementer, hvor Kvinder kunne søge Tilflugt og frigivne Børn opdrages.

Artikel 89. Frigivne Slaver skulle altid kunne ty til Bureauerne for at beskyttes i Nydelsen af deres Frihed.

Hvo som helst, der bruger Svig eller Bold for at fratage en frigiven Slave hans Frigivelsesbrev eller berøve ham hans Frihed, skal anses som Slavehandler.

Kapitel VI.

Forholdsregler til Indskrænkning af Handelen med spirituose Drikke.

Artikel 90. Idet de undertegnende Magter med Dette ere bekymrede over de moralske og materielle Følger, som Misbrug af spirituose Drikke har for de indfødte Befolkninger, ere de komne overens om at anvende de i Artiklerne 91, 92 og 93 indeholdte Bestemmelser inden for et Bælte, der er begrænset af den 20. nordlige Breddegrad og den 22. sydlige Breddegrad og strækker sig mod Vest til Atlanterhavet og mod Øst til det indiske Ocean med Tilbehør, deri indbefattet de ved Kysten liggende Øer indtil 100 Sømile fra Kysten.

Artikel 91. Magterne ville forbyde Indførsel af destillerede Drikke i de Distrikter af dette Bælte, hvor det bliver godtgjort, at Brugen af saadanne Drikke enten ifølge Trossbefendelserne eller af andre Grunde ikke eksisterer eller ikke har udviklet sig. Fabrikation af destillerede Drikke skal ligeledes forbydes dersteds.

21. Juni. Enhver Magt skal bestemme Grænserne for det Bælte i dens Besiddelser eller Protektorater, inden for hvilket alkoholholdige Drikke forbydes, og skal være pligtig at underrette de øvrige Magter om Grænselinierne inden en Frist af 6 Maanedes.

Der kan ikke afviges fra det nævnte Forbud undtagen i Henseende til begrænsede Mængder, der ere bestemte til de ikke-indfødte Befolknings Forbrug og indføres i Henshold til de Regler og under de Betingelser, som enhver Regering fastsætter.

Artikel 92. De Magter, der have Besiddelser eller udøve Protektorat i de af Bæltets Distrikter, hvor Forbudet ikke er indført, og hvor Spirituosa for Tiden indføres frit eller ere underkastede en Indførselsold af mindre end 15 Francs pr. Hektoliter til 50° Celsius, forpligte sig til at lægge paa disse Spirituosa en Indførselsold af 15 Francs pr. Hektoliter til 50° Celsius i de efter nærværende General-Uttskraffttræden følgende 3 Aar. Ved Udløbet af dette Tidsrum kan Tolden sættes op til 25 Francs for et nyt Tidsrum af 3 Aar. Ved Slutningen af det 6te Aar skal den underkastes Revision paa Grundlag af en Sammenstilling af de ved disse Tarifbestemmelser frembragte Resultater, for at der da, om muligt, kan fastsættes en Minimalafgift for hele den Del af Bæltet, hvor det i Artikel 91 omtalte Forbud ikke er indført.

Magterne bevare Retten til at bibeholde og forhøje Afgifterne ud over det i nærværende Artikel fastsatte Minimum i de Distrikter, hvor de for Tiden besidde en saadan Ret.

Artikel 93. Af de destillerede Drikke, der fabrikeres i de i Artikel 92 omhandlede Distrikter og ere bestemte til den indre Forbrug, skal der svares en Forbrugsafgift (Accise).

Denne Forbrugsafgift, hvis Opkrævning Magterne 21. Juni forpligte sig til at sikre saa vidt muligt, skal ikke være lavere end det for Indsørjelsestolden i Artikel 92 fastsatte Minimum.

Artikel 94. De af de undertegnende Magter, som have Besiddelser i Afrika, der grænse til det i Artikel 90 nærmere betegnede Bælte, forpligte sig til at træffe de nødvendige Foranstaltninger for at hindre, at der over deres Landgrænser indsøres Spirituosa i det nævnte Bæltets Territorier.

Artikel 95. Magterne ville ved Hjælp af Bureauet i Bryssel og under de i Kapitel V angivne Betingelser meddele hverandre Oplysninger vedrørende Handelen med Spirituosa i deres respektive Territorier.

Kapitel VII.

Slutningsbestemmelser.

Artikel 96. Nærværende General-Akt ophæver alle mod den stridende Bestemmelser i de mellem de undertegnende Magter tidligere afsluttede Overenskomster.

Artikel 97. De undertegnende Magter forbeholde sig, dog under Sagttagelse af, hvad der er fastsat i Artiklerne 14, 23 og 92, senere og efter fælles Overenskomst, at indføre de Forandringer eller Forbedringer i nærværende General-Akt, hvis Gavnlighed maatte være bevist ved Erfaringen.

Artikel 98. De Magter, der ikke have undertegnet nærværende General-Akt, kunne saa Udgang til at tiltræde den.

De undertegnende Magter forbeholde sig at stille saadanne Betingelser for denne Tiltrædelse, som de maatte anse for nødvendige.

Hvis ingen Betingelse er fastsat, medfører Tiltrædelsen i og for sig en Overtagelse af alle de Forpligtelser og Ud-

21. Juni. gang til alle de Fordelse, der ere fastsatte i nærværende General-Akt.

Magterne ville træffe indbyrdes Aftale om de Skridt, der ville være at foretage for at hindre de Staters Tiltrædelse, hvis Medvirkning maatte være nødvendig eller nyttig til Sikring af General-Aktens fuldstændige Udførelse.

Tiltrædelsen skal ske ved en særskilt Akt. Den skal ad diplomatisk Vej meddeles til Hans Majestæt Belgiernes Konges Regering og af denne til alle de Stater, der have undertegnet eller tiltraadt.

Artikel 99. Nærværende General-Akt skal ratificeres inden Udløbet af en Frist, der skal være saa kort som muligt og i intet Tilfælde kan overstige et Aar.

Enhver Magt skal sende sin Ratifikation til Hans Majestæt Belgiernes Konges Regering, som derom skal underrette alle de andre Magter, der have undertegnet nærværende Generalakt.

Alle Magternes Ratifikationer skulle forblive opbevarede i Kongeriget Belgiens Arkiv.

Saa snart som alle Ratifikationerne ere fremkomne, eller senest et Aar efter nærværende General-Akts Undertegnelse, skal der angaaende Deponeringen optages en Protokol, der undertegnes af Repræsentanterne for alle de Magter, der have ratificeret.

En bekræftet Afskrift af denne Protokol tilstilles alle de interesserede Magter.

Artikel 100. Nærværende General-Akt træder i Kraft i de kontraherende Magters samtlige Besiddelser paa den trefindstyvende Dag, regnet fra den Dag, paa hvilken den i foranstaaende Artikel omhandlede Protokol betræffende Deponeringen er bleven optaget.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede 21. Juni. undertegnet nærværende General-Akt og forsynet den med deres Segl.

Saaledes sket i Bryssel, den anden Juli atten Hundrede halvfemfindstve.

(Underkrifterne.)

Deklaration.

De til Konference i Bryssel forsamlede Magter, der have ratificeret den i Berlin den 26. Februar 1885 undertegnede General-Akt eller tiltraadt den, og som have vedtaget og undertegnet i Fællesskab i General-Akten af i Dag et System af Foranstaltninger, der ere bestemte til at gøre Ende paa Handelen med Neger-slaver til Lands og til Vands samt at forbedre de indfødte Befolknings Livsbetingelser i moralsk og materiel Henseende, have taget i Betragtning, at Udførelsen af de Bestemmelser, som de i dette Djemed have truffet, paalægges visse af dem, der have Besiddelser eller udøve Protektorat i det ved Overenskomst fastsatte Congo-Bækken, Forpligtelser, der, for at de kunne blive opfyldte, lydende kræve nye Indtægtskilber; derfor ere Magterne komne overens om at udstede følgende Deklaration:

De Magter, der have undertegnet eller tiltraadt, og som have Besiddelser eller udøve Protektorat i det nævnte ved Overenskomst fastsatte Congo-Bækken, skulle, for saa vidt de hertil behøve en Bemyndigelse, have Ret til der at fastsætte Toldafgifter af indførte Varer, saaledes imidlertid, at Tariffen ikke overstiger 10 pCt. af Værdien i Indførselshavnene, dog med Undtagelse af spirituose Drikke, for

21. Juni. hvilke de Bestemmelser gælde, der ere fastsatte i Kapitel VI af General=Akten af i Dag.

Efter den nævnte General=Akts Undertegnelse skal der mellem de Magter, der have ratificeret den i Berlin undertegnede General=Akt eller tiltraadt den, aabnes en Underhandling i det Djemed inden for en Maksimalgrænse af 10 pCt. af Værdien at fastsætte Betingelserne for det Toldsystem, der bliver at indføre i det ved Overenskomst fastsatte Congo=Bækken.

Det er imidlertid vedtaget:

- 1) at der ikke skal kunne indføres nogen Differentialbehandling eller Transitafgift;
- 2) at enhver Magt ved Anvendelsen af det Toldsystem, hvorom man kommer overens, skal bestræbe sig for at simplificere Formaliteterne saa meget som muligt og lette Handelsoperationerne;
- 3) at den ved den omtalte Underhandling hidførte Ordning skal forblive i Kraft i femten Aar fra nærværende Dekklarations Undertegnelse at regne.

Ved Udløbet af dette Tidsrum ville de kontraherende Magter, hvis der ikke er truffet en ny Aftale, igen befinde sig under de i Artikel 4 i den i Berlin undertegnede General=Akt fastsatte Betingelser, saaledes at de bevare Besøjelsen til at lægge en Told af højst 10 pCt. paa de Varer, der indføres i det ved Overenskomst fastsatte Congo=Bækken.

Nærværende Dekklarations Ratifikationer skulle udveksles samtidig med Ratifikationerne af General=Akten af i Dag.

Til Bekræftelse heraf have de undertegnede befuldmægtigede affattet nærværende Deklaration og forshvnet den med deres Segl.

Saaledes stet i Bryssel den anden Juli atten Hundrede halvfemfundstve.

(Underskrifterne.)

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab med 21. Juni.
Bemærkning, at Frankrig kun har ratificeret General-
Akten med foreløbigt Forbehold af Artiklerne 21 til 23
og 42 til 61, samt at saavel General-Akten som Deklara-
tionen ere traadte i Kraft den 2. April 1892.

Regulativ for Behandling af Lig. (Justits- 23. Juni.
ministeriet.) Nr. 109.

Indm. Saml. pag. 470.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskoppen 24. Juni.
over Aalborg Stift) ang. en Forespørgsel fra en
Klokker og Graver om, hvorvidt der skal findes med
Kirkeklokkerne Store Bededag og Aftenen forud.

..... at Ministeriet med Dem er enig i, at der ikke
findes paa de nævnte Dage.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Kjøben- 24. Juni.
havns Overpræsident) ang., hvad der kan foredræ
til Konstatering af Underkrifter paa Forloverattester.

I et hertil indkommet Andragende har Overretsfuldmægtig
N. N. heraf Staden ved at meddele, at der af Stiftsprovsten,
Konfessionarius Paulli er stillet den Fordring til ham, at
han som Forlover for et Brudepar enten maatte møde per-
sonlig hos Stiftsprovsten eller ved Forevisning af Borgerbrev,
Bestalling, Lejekontrakt eller lignende konstatere Egtigheden
af sin Underkrift paa Forloverattesten, forespurgt, om ikke
hans Underkrift, der var forsynet med Angivelse af hans
Stilling og Bopæl, maatte være tilstrækkelig.

Efter i Anledning heraf at have brevvekslet med Bi-
skoppen over Sjællands Stift og med Justitsministeriet skulde
Ministeriet tjenstlig anmode Hr. Kammerherren om behagelig
at ville tilkendegive Andrageren, at Stiftsprovsten maa anses
for at have været berettiget til at stille den ommeldte Fordring.

27. Juni. **Bekendtgørelse om Begæringer fra Sygekasser Nr. 110. om Anerkendelse i Henshold til Loven af 12. April 1892 (Indenrigsministeriet).**

Indm. Saml. pag 474.

30. Juni. **Kirke- og Undervisningsmin. Etr. (til Biskoppen over Fyens Stift) ang. Betydningen af Hjemmedaabs Publikation og Virkningen af dennes Udeladelse.**

..... at det, skønt Anvendelsen af de i Forordningen af 30. Maj 1828 § 6 anordnede Tvangsmidler mod Foreldre, der ikke inden den i Forordningen foreskrevne Frist lade deres hjemmedøbte Børn føre til Kirke for der at fremstilles, maa anses for bortfalden ved Lov af 4. Marts 1857, se Ministeriets Skrivelser af 26. Oktober 1858 og 5. Maj 1862, hører fremdeles lige saa fuldt som før med til den kirkelige Ordning i den danske Folkekirke, at hjemmedøbte Børn føres til Kirke, for at deres Daab der kan af Præsten ved Haandspaalæggelse stadfæstes og forkyndes paa den i Ritualiet foreskrevne Maade, — en Ordning, som det derfor maa være en kirkelig Pligt for Menighedsmedlemmerne at opfylde, ganske bortset fra, om Udeladelsen deraf vil kunne paadrage dem Ulemper i Henseende til udbortes Forhold eller ikke.

30. Juni. **Justitsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. Fastsættelsen af de i § 5 i Lov af 12. April 1892 om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteffab, omhandlede Normalbidrag.**

Under Henviisning til Lov af 12te April d. A. om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteffab, m. m., § 5, sidste Punktum, skal Justitsministeriet

herved anmode Hr. (Tit) om for Deres Amts eller eventuelt 30. Juni. de forstellige Dele af samnes Vedkommende at fastsætte det i ovennævnte Lovbestemmelse omhandlede Normalbidrag.

Om den i saa Henseende tagne Bestemmelse imødefører Ministeriet nærmere Indberetning*).

*) Følge de i Henhold til dette Cirkulare modtagne Indberetninger fra Overøvrighederne have disse fastsat de i Lov af 12. April d. A. § 5 in fine ommeldte Normalbidrag for Femaaret 1. Juli 1892 til 30. Juni 1897 saaledes:

Kjøbenhavn.....	84 Kr.
Kjøbenhavns Amt:	
for Frederiksberg Virk.....	72 —
" den øvrige Del af Kjøbenhavns Amtsraadskreds.....	60 —
" Roskilde Amtsraadskreds	48 —
Frederiksborg Amt.....	50 —
Holbæk Amt.....	40 —
Sorø Amt.....	40 —
Præstø Amt.....	40 —
Bornholms Amt.....	36 —
Odense Amt.....	50 —
Svendborg Amt.....	50 —
Maribo Amt.....	40 —
Nalborg Amt:	
for Nalborg Købstad.....	50 —
" den øvrige Del af Amtet.....	40 —
Hjørring Amt.....	40 —
Thisted Amt.....	40 —
Viborg Amt.....	40 —
Aarhus Amt:	
for Aarhus og Horsens Købstæder....	60 —
" den øvrige Del af Amtet.....	45 —
Randers Amt.....	45 —
Ribe Amt:	
for Ribe og Varde Købstæder.....	50 —
" den øvrige Del af Amtet.....	45 —
Ringkjøbing Amt.....	40 —
Vejlø Amt.....	40 —

4. Juli. **Bekendtgørelse om Forandring af Dagen for Nr. 114. Afholdelsen af Fredericia Købstads ordinære Ret. (Justitsministeriet).**

Ved et ad mandatum udsærdiget allerhøjeste Reskript til Amtmanden over Vejle Amt af Dags Dato er det fastsat, at Fredericia Købstads ordinære Ret, der for Tiden afholdes om Mandagen, fra 1. August d. A. at regne maa afholdes om Tirsdagen, første Gang Tirsdag den 2. August d. A.

4 Juli. **Kongl. Resol. ang. Pension til Enter efter residerende Kapellauer udenfor Kjøbenhavn.**

Judm. Saml. pag. 476.

6. Juli. **Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskoppen over Lolland = Falsters Stift) ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende en Udlændings Indgaaelse af Ægtekab her i Landet.**

I et med Deres Højerverdigheds behagelige Skrivelse af 13. Maj d. A. modtaget Andragende har Sognepræst for N. N. Menighed N. N. forespurgt:

- 1) om det hoslagt tilbagesølgende „Heimatschein“ for N. N. fra Neustadt i Storhertugdømmet Sachsen, hvis Gyldighed er begrænset til 5 Aar, er identiff med de i dette Ministeriums Skrivelser af 2. Juni og 28. Oktober f. A., jfr. Fattiglovens § 42, omhandlede Hjemstedsbeviser;
- 2) om et saadant Bevis skal opbevares i Præstens Arkiv, eller om det efter Forevisning og Optegnelse af det nødvendige kan tilbageleveres den paa-gældende;
- 3) om det oftnævnte Bevis befrier en Mand, der ønsker at indgaa Ægtekab, for at skaffe Attester fra de

Kommuner, hvor han i de sidste 5 Aar har opholdt sig her i Landet, og om en Erklæring fra disse Kommuner, der gik ud paa, at Manden havde modtaget uretfærdig Fattigundersøttelse, kunde hindre Ægteskabets Indgaaelse;

- 4) om en Udlænding, der agter at indgaa Ægteskab, behøver at fremstaa Konfirmationsattest, samt
- 5) om en saadan med Ed skal bekræfte, at han ikke er bundet ved Ægteskab eller Ægteskabsløfte og saaledes hindret i at indgaa Ægteskab.

§ Anledning heraf skulde Ministeriet efter om Sagen at have brevvækslet med Justitsministeriet og med Indenrigsministeriet tjenstligst melde til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse:

- ad 1) at da Fristen for Gyldigheden af det omhandlede „Heimatschein“ ifølge dets Ordlydende ikke gælder overfor de Lande, med hvilke Tyskland har indgaaet Overenskomst om Modtagelse af nuværende og tidligere Udsættede, og da der bestaar en saadan Overenskomst mellem Tyskland og Danmark (Bekendtgørelse Nr. 159 af 19. December 1873), maa Beviset anses for gyldende;
- ad 2) at Sognepræsten ikke kan forlange, at selve det originale Bevis skal forblive i Sognekaldets Arkiv, men at han ved Afskrift eller Notering maa sikre sig de fornødne Oplysninger om dets Indhold, navnlig om, af hvilken Myndighed, hvor og under hvilken Dato det er udstedt;
- ad 3. at da det ikke kan antages at være tilfaldet ved Fattiglovens § 42 at stille Udlændinge gunstigere end Indlændinge i Henseende til Betingelserne for Ægteskabs Indgaaelse, maa den i § 42, 1. Stykke, indeholdte Bestemmelse, hvorefter en Mandsperson ikke er berettiget til at indgaa Ægteskab, naar han i Løbet

6. Juli.

af de sidste 5 Aar her i Landet har nydt urefunderet Fattighjælp, ogsaa komme til Auvendelse paa udenlandske Mandspersoner. Disse maa derfor foruden at tilvejebringe det i Paragrafens 2. Stykke omhandlede Hjemstedsbevis endvidere godtgøre, at de enten ikke i de sidste 5 Aar have haft Ophold her i Landet, eller at de ikke i de Kommuner, i hvilke de have opholdt sig, have nydt Fattigunderstøttelse, der ikke er tilbagebetalt;

ad 4) at den paagældende, forudsat at han hører til Folkekirken, bør præstere Konfirmationsattest, og saafremt han ikke ser sig i Stand dertil, ved Ansøgning hertil anholde om særlig Fritagelse i saa Henseende;

ad 5) at der ikke kan fordres videre, end at den paagældende stiller lovligt og tilstrækkeligt Forløste i Overensstemmelse med Forordningen 30. April 1824 § 4, og at han, hvis saadant Forløste ikke kan stilles, i Overensstemmelse med sidste Punktum i den citerede Paragraf bør søge Fritagelse herfor imod at aflægge den der omhandlede Ed.

9. Juli.

Justitsmin. Str. (til Chefen for 5. Udskrivningskreds) ang., at de aarlige Sæssioner for 5. Udskrivningskreds's 472. Lægd (Maabjerg Sogn) og 473. Lægd (Iversted Sogn) fremtidig maa afholdes i Frederikshavns Røbstad i Stedet for som hidtil henholdsvis i Skagen og Hjørring.

9. Juli.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Stiftamtmanden og Biskoppen over Fyens Stift) ang. Indførelse af Massebestyrelse for en Del af Fyens Stifts offentlige Midler.

.. at det herved tillades, at der indføres

Massebestyrelse for den Del af Fyens Stifts offentlige 9. Juli. Midler under Stiftsøvrighedens umiddelbare Bestyrelse, der henhøre under dette Ministeriums Resfort, dog saaledes, at herfra undtages:

- 1) De enkelte Stiftelser tilhørende a) Bankaktier og andre Aktier samt b) kongelige og andre Obligationer, der bære enten over eller under 4 pCt. aarlig Rente.
- 2) Bankhæftelsesobligationer, der ere cederede til Kaldene selv.
- 3) Aktiver, skænkede til enkelte Legater, naar samme Aktiver ifølge Fundats eller Gavebrev ere sikrede paa en fra de almindelige Lovforskrifter afvigende Maade.
- 4) De for afhændet Beneficiargods indkomne Købesum-mer, der ere blevne indestaaende i de afhændede Ejendomme uden lovlig Takationsforretning.

Derhos bemærkes, at den paagældende Aktivmasse maa holdes fuldstændigt adskilt fra de under andre Ministeriers Resfort hørende Midler, og at det er en Selvfølge, at hver Stiftelse fremdeles beholder sin særskilte Konto i Regnskabet, samt at Regnskabet altid klart og tydeligt maa udvise, at den samlede Obligationsmasse svarer til de enkelte Stiftelser tilhørende Kapitaler, som ikke udtrykkeligt ere holdte uden for Massen, i Forening med den Andel, der er opført paa Overstudsfondens Konto.

Justitsmin. Str. (til Politimesteren i Hads 9. Juli. Herred) ang. Aktieselskabers Anmeldelse til Handelsregistrene.

I Anledning af den hofølgende, af Hr. Politimesteren under 27. Maj d. A. udfærdigede Befendtgørelse om en til Handelsregistret modtagen Anmeldelse fra Aktieselskabet

9. Juli. „Bryggeriet Boulstrup“, skal man med Hensyn til, at det heri hedder, at „Aktiebrevne udstedes ikke, og af Aktiekapitalen er og bliver intet indbetalt“, ikke undlade at gøre opmærksom paa, at det ifølge Bestemmelserne i Fimalovens § 19 Nr. 5 og 6 maa anses for en nødvendig Forudsætning for et Selskabs Karakter af Aktieselskab, at der er udstedt Aktiebrevne til Selskabets Deltagere, og at Indbetaling af den tegnede Aktiekapital enten har fundet Sted helt eller delvis eller i hvert Fald efter nærmere angivne Regler bestemt tilsigtes, hvorfor et Selskab som det foreliggende kun i Egenkab af Selskab med begrænset Ansvar (Fimalovens § 20) vil kunne anmeldes til Handelsregistret og kun vil kunne have det for saadanne Selskaber i Lovens § 9, sidste Stykke, forefrevne Firma.

9. Juli. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Indenrigsministeriet) ang., hvorvidt den trængende, som for Kommunens Regning modtager Bøgehjælp eller en anden af de i Fattiglovens § 44 litra a og b omhandlede Understøttelser, derved maatte være udelukket fra Adgang til Understøttelse af de fattiges Kasse af Hensyn til Bestemmelsen i Lov 8. Marts 1856 § 5.

..... at man med Indenrigsministeriet er enig i, at det nævnte Spørgsmaal bør bevares benægtende paa Grund af Bestemmelsen i Fattiglovens § 44 om, at de omhandlede Understøttelser i Forhold til den understøttede overhovedet ikke betragtes som Fattighjælp.

11. Juli. Generaldirektor. for Skattev. Skr. (til et Amt) ang., hvorledes forskellige i en Købekontrakt mellem en Kommune som Sælger og en privat Køber om

nogle Parceller Køberen paalagte Byrder vilde in- 11. Juli.
fluere paa Dokumentets Stempelpligt.

..... at det ved den nævnte Bestemmelse
tagne Forbehold, at den afhændede Parcel ikke maa bebygges,
ikke kræver særligt Stempel, at heller ikke Kommunens Ret
til at tilbagekøbe Dele af den solgte Ejendom medfører
saadant, men at derimod den Kommune tillagte Ret til at
forlange afstaaet et nærmere betegnet Areal af en anden
Ejendom medfører, at Kontrakten ogsaa maa
stemples som Overdragelsesdokument efter Værdien af dette
Areal.

Bekendtgørelse om Ændring i det af Justits- 12. Juli.
ministeriet den 12. Juli 1878 stadfæstede Gebyr- Nr. 117.
regulativ for visse Forretninger ved den almindelige
Brandforsikring for Landbygninger. (Justitsmini-
steriet.)

Følgende af Repræsentantskabet for den almindelige
Brandforsikring for Landbygninger vedtagne Ændring i det
af Justitsministeriet den 12. Juli 1878 stadfæstede Gebyr-
regulativ for visse Forretninger ved bemeldte Brandforsikring
stadfæstes herved:

I § 1, sidste Stykke, ændres 50 Øre og 1 Kr. til
henholdsvis 1 Kr. og 2 Kr.

Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 12. Juli.
ang. Dispensation fra Forbudet mod Indførsel af
levende Hornkvæg fra Slesvig.

Man skulde herved tjenstlig sætte D'Her. Amtmænd i
Kundskab om, at Ministeriet, for at gøre det muligt for
Landmændene at forøge deres Kvægbesætninger ved Indkøb
af Hornkvæg fra Slesvig, er fundet indtil videre at meddele
Dispensationer fra det bestaaende Forbud mod Indførsel af

12. Juli. levende Hornkvæg fra Slesvig her til Landet, naar Andragende derom indgives af den, der ønsker at indføre Kvæget eller paa hans Vegne af Afsenderen i Slesvig. Tilladelsen vil dog kun blive meddelt paa Betingelse af:

- a t det med fyldestgørende Attest godtgøres, at de til Indførsel bestemte Kreaturer ere fødte og opdrættede i Slesvig,
- a t det ved Veterinar=Attest godtgøres, at Kreaturerne paa Afgangsstedet ere blevne underkastede Estersyn og ere befundne sunde, og
- a t Kreaturerne straks ved Ankomsten her til Landet stilles under Karantæne=Opsyn i 10 Dage og derefter befindes sunde.

Det nævnte Karantæne=Opsyn vil være at iværksætte paa det Sted her i Landet, hvortil Kreaturerne først ankomme. I dette Njemed har Ministeriet ved Bamdrup Jernbanestation ladet indrette en Karantæne=Stald, i hvilken de indførte Kreaturer ville blive opstaldede under Dyrlæge=Tilsyn; i Godtgørelse for Dyrenes Fodring og Pasning i Karantæne=Tiden samt for Dyrlæge=Tilsynet vil den, der erholder Dispensationen, have at tilsvare 90 Øre daglig for hvert Dyr. Den antagne Fodervært er forpligtet til uden særlig Godtgørelse at lade de indførte Kreaturer afhente paa Jernbanestationen og efter endt Karantæne atter at aflevere dem paa Stationen til videre Forsendelse. Det Foder, som Foderværten er forpligtet at give Kreaturerne, skal bestaa enten i rigeligt Grøntfoder eller i 16 Pd. Hø for hvert Kreatur og det nødvendige Foder= og Strøhalv. Er det opstaldede Kreatur malkende, besørger Foderværten Malkningen imod at raade over Mælken.

Naar nogen maatte ønske, at Indførselen af Kreaturerne her til Landet skulde ske paa et andet Sted end Bamdrup Jernbanestation, vil Tilladelse dertil kunne ventes meddelt, saafremt Andrageren er i Stand til paa Ankomst-

stedet at stille saadanne Lokalteter til Raadighed, som egne sig til et fuldstændigt affpærret og i øvrigt fyldestgørende Karantæne-Opfy. Man skal dog herved henlede Opmærksomheden paa, at enkelte Kreaturer ikke kunne tillades indførte med de i almindelig Fragtfart paa Slesvig gaaende Skibe, og at der saaledes kun kan blive Spørgsmaal om Dispensation af den ovennævnte Art i Tilfælde af, at en eller flere Andragere med sætligt, dertil fragtet Skib fra Slesvig vil indføre en større Samling Kreaturer. 12. Juli.

Skulde noget indført Kreatur under Karantænen findes lidende af Mund- og Klovesyge, forbeholder Ministeriet sig Ret til at lade Dyret nedslaa, saaledes at det vil være at afgøre af Ministeriet, om der for det nedslagne Dyr kan tilstaaes Ejeren nogen Erstatning.

Om de Dispensationer, som Ministeriet maatte meddele i Henhold til foranstaaende, vil der blive givet det lokale Veterinærpoliti fornøden Underretning.

Sluttelig skal man bemærke, at saafremt nogen maatte gøre Forsøg paa fra Slesvig at indføre Hornkvæg uden dertil forud at have erhvervet Indenrigsministeriets Tilladelse, vil Tilladelse til Dyrenes Indførsel i alle Tilfælde blive nægtet, og Dyrene ville derfor ved Ankomsten her til Landet straks være at tilbagevise.

Generaldirektor. for Skattev. Str. (til Amtmanden over Sorø Amt) ang., hvorvidt Licitationer, der alene angaa Leverancer og Transporter af Materiale til Vedligeholdelse af Amtets Landeveje uden tillige at angaa Leverance af Arbejde til bemeldte Djemed, ville være at sportnlere efter Sportelreglementets § 124, jfr. § 99, eller efter Pfakat 24. Marts 1847. 12. Juli.

..... har Finansministeriet resolveret, at

12. Juli. Bestemmelsen i Plakat af 24. Marts 1847 § 1 fremtidig bør anvendes ogsaa paa særskilte Licitationer over Leverancer af Materiale til de heromhandlede Vejarbejder.

15. Juli. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Maribo Amt) ang., hvorvidt Bestemmelsen i Fattigloven 9. April 1891 § 53 kommer til Anvendelse med Hensyn til Personer, der efter udstaaet Straf for Betleri og Løsgængereri i Medfør af Fattiglovens § 56 blive at hjemsende fra Anstalten ved Politiets Foranstaltning, og navnlig, om der vil være at tilvejebringe Lægeattest om de paagældendes Sundhedstilstand.

..... at ligesom Reglen i Lovens § 53 formentlig ligefrem er anvendelig paa de i § 56, sidste Stykke, ommeldte Personer, saaledes skønnes det ikke rettere end, at ogsaa Paragrafens 2. Stykke hviler paa Forudsætningen om, at de om trængendes Hjemsendelse i de foregaaende Paragrafer indeholdte Regler, for saa vidt § 56 ikke selv indeholder afvigende Forskrifter, ligefrem finde Anvendelse paa de her omhandlede Personer, i hvilken Henseende det turde være tilstrækkeligt at henvise til, at Reglerne om Maaden, hvorpaa Hjemsendelse ved Politimestrene skal finde Sted, utvivlsomt maa søges i § 52. I øvrigt maa man holde for, at der ikke i Fattiglovens § 53 indeholdes noget Paabud om, at der i ethvert Tilfælde, hvor en trængende hjemsendes, skal foreligge en Attest fra en Læge om vedkommendes Sundhedstilstand, hvorimod det kun er paalagt den assendende Myndighed at paase, at han ikke er befængt med Snat eller andre smitsomme Sygdomme, samt at hans Helbredstilstand ikke er til Hinder for, at Hjemsendelsen

iværksættes. Om en Lægeundersøgelse er nødvendig, er 15. Juli.
 saaledes et Spørgsmaal, der i ethvert enkelt Tilfælde maa
 afgøres af den assendende Myndighed efter bedste Skøn-
 nende. Findes der Anledning til Lægeundersøgelse, maa
 Udgifterne herved afholdes paa samme Maade som de øvrige
 med Hjemsendelsen forbundne Omkostninger.

Judenrigsmin. Str. (til Amtmanden over 18. Juli.
 Bræstø Amt) ang., hvorvidt Reglen i § 48 i Fat-
 tigloven om, at en Kommune, der har ydet en ikke
 sammesteds forsørgelsesberettiget Person Fattighjælp,
 senest 6 Uger efter Udløbet af det Halvaar, i hvilket
 Understøttelsen er ydet, skal sende Regning over
 samme til den erstatningspligtige Kommune, ogsaa
 finder Anvendelse, hvor Sagen drejer sig om Refu-
 sion af ydet Alderdomsunderstøttelse.

..... at det saaledes rejste Spørgsmaal maa
 bevares benægtende.

I Lov om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende
 udenfor Fattigvæsenet af 9. April 1891 er der ikke givet
 bestemte Regler for, naar og hvor ofte Begæring om
 Refusion af ydet Alderdomsunderstøttelse
 skulle fremsættes; i saa Henseende maa imidlertid almindelig
 regnskabsmæssig Orden følges, hvorved bemærkes, at den
 citerede Bestemmelse i Fattigloven selvfølgelig kan være
 vejledende, og at det saavidt muligt bør iagttages, at
 Begæring om Refusion af den i et Kalenderaar udbetalte
 Understøttelse fremsættes saa betids, at Sagen kan være
 ordnet inden Afslutningen af Regnskabet for det paa-
 gældende Aar.

21. Juli.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Randers Amt) ang., hvilken Kommune der i et givet Tilfælde maatte anses for Fødekommune for et vægte Barn, hvis Moder ikke havde dansk Indfødsret.

I det med Amtets Skrivelse af 28. April d. A. hertil indkomne Andragende har Drum-Ginnerup Sogneraad begært Resolution for, i hvilken Kommunes Kirkebøger der i Henhold til Bestemmelserne i § 21 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April f. A. vil være at foretage Notering angaaende Fødselen af et den 19. Februar d. A. uden for Ægteskab født Barn, hvis Moder, svensk Fruentimmer N. N., ikke er i Besiddelse af dansk Indfødsret.

Det fremgaar af Sagen, at Moderen Timaanedersdagen før Barnets Fødsel havde et efter den dagældende Lovgivning til Erhvervelse af Forsørgelsesret egnet Ophold i Grenaa Købstad, men at Grenaa Byraad har vægret sig ved at lade Noteringen foretage under Henvisning til, at Spørgsmaalet om, hvilken Kommune der skal anses som Fødekommune for Barnet, der er født, efter at Loven af 9de April f. A. er traadt i Kraft, i det hele maa afgøres efter de i denne Lov indeholdte Bestemmelser, og at der herefter ikke kan tillægges hendes Ophold i Grenaa nogen Betydning i den heromhandlede Henseende, idet hun som Udlænding i Medfør af Lovens § 23 ikke kan vinde Forsørgelsesret her i Riget.

Foranlediget heraf skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at man af de af Byraadet anførte Grunde med samme maa være enig i, at Grenaa Købstad ikke kan betragtes som Fødekommune for det omhandlede Barn, og at man maa holde for, at dette overhovedet ikke har nogen retlig Fødekommune her i Riget, hvorom fornøden Bemærkning i Henhold til Fattiglovens § 21 maatte gøres i den faktiske Fødekommunes Kirkebøger.

Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 25. Juli. ang. Betalingen for Benyttelse af kommunale Sygehuse.

I Henhold til Cirkulære herfra Nr. 293 af 14. December 1891 angaaende Fastsættelse af Betalingen for Benyttelse af kommunale Sygehuse, der drives for en Amtskommunes, en Købstadkommunes eller en Handelspladses Regning, er der gennem D'Her. Amtmænd modtaget forskellige hertil sigtende Forslag, der imidlertid dels ere videregaaende, end Djemedet for Approbationen kræver, dels ere affattede efter meget uensartede Principer og saaledes gennemgaaende indeholde Takster, der ikke egne sig til Approbation. Ministeriet har derfor anset det rettest, at der gives de vedkommende Sygehusbestyrelser Lejlighed til at fremkomme med nye Forslag, idet man i saa Henseende skal bemærke følgende:

For de ommeldte Sygehuses Afbenyttelse af Patienter, der indlægges for Fattigkommuners Regning, er Ministeriet fundet paa Forslag fra vedkommende kommunale Bestyrelse — i Lighed med hvad alt er slet for Kjøbenhavns Kommunes Hospitater (jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse Nr. 92 af 25. Februar 1892)*) — at approbere Takster, der ikke blot skulle afgive Normen for den Sygehuset tilkommende Betaling, men tillige i Henhold til Lov Nr. 67 af 9. April 1891 om det offentlige Fattigvæsen § 48, 2. Stykke, kunne lægges til Grund for det Krav paa Refusion, som den Kommune, der har foranstaltet Indlæggelsen, maatte have lige over for den forsørgelsespligtige Kommune (Fattiglovens §§ 44, 61 og 63) eller, hvor ingen Forsørgelseskommune findes, over for den eller de offentlige Kasser, der i saa Fald har at bære Udgifterne (Fattiglovens § 27).

*) Se Raadstueplakat 14. Marts 1892 (Indm. Saml.).

25. Juli. Til Vejledning ved Fastsættelsen af Størrelsen af Taksten skal man derhos bemærke, at Ministeriet, for saa vidt Sygehuse uden for Kjøbenhavn angaar, i Reglen maa være utilbøjeligt til at approbere nogen Takst, som overstiger 1 Kr. 60 Ore pr. Dag. Taksten maa indeholde Godtgørelse for alle med Sygehusebehandlingen forbundne Udgifter, alene med Undtagelse af Udgiften til ekstraordinært Baghold, kunstige Lemmer, Bandager og andre Rekviziter, der medgives den syge til Benyttelse efter Kurens Ophør, saaledes at der for disse uden for Taksten holdte Udgifter kan beregnes særskilt Betaling.

For saa vidt dertil maatte findes Anledning, kan der intet være til Hinder for, at der ved Siden af den almindelige Takst fastsættes en nedsat Takst for Patienter, der ere forsørgelsesberettigede i en Kommune, der henhører til det Distrikt, for hvilket Sygehuset nærmest er oprettet.

For de Patienter, der indlægges for privat Regning, kunne ligeledes Takster for den Sygehuset tilkommende Betaling blive approberede af Ministeriet, naar der derom hertil gjøres særskilt Indstilling.

Foranstaaende meddeles herved tjenstligst til Efterretning og videre Bekendtgørelse for vedkommende Amtsråd, Byråd samt Handelspladsernes Kommunalbestyrelser.

25. Juli. **Indenrigsmin. Cirk.** (til samtlige Amtmænd) ang. Takster for Opholdet i kommunale Forsørgelsesanstalter.

I Henhold til Cirkulære herfra Nr. 293 af 14. December 1891 angaaende Fastsættelsen af en Takst for Opholdet i kommunale Forsørgelsesanstalter, der drives for en Købstadskommunes eller en Handelspladses Regning, saaledes at denne Takst tillægges den i Lov Nr. 67 af 9.

April 1891 om det offentlige Fattigvæsen § 48, 2. Stykke, 25. Juli. forudsatte Betydning som bindende Rettefærdighed for Afviklingen af det indblydes Mellemværende mellem Fattigkommunerne, er der gennem Dhr. Amtmænd modtaget forskellige hertil sigtende Forslag; da disse Forslag imidlertid ere affattede efter meget uensartede Principer og saaledes gennemgaaende indeholde Takster, der ikke egne sig til Approbation, har Ministeriet maattet anse det rettest, at der gives Bestyrelserne for disse Anstalter Lejlighed til at fremkomme med nye Forslag, idet man i saa Henseende skal bemærke følgende:

Taksten maa indeholde Godtgørelse for alle med Opholdet paa Forsørgelsesanstalten forbundne Udgifter, alene med Undtagelse af Udgiften til Beklædning, for hvilken særskilt Godtgørelse kan beregnes. Taksten maatte fastsættes saaledes, at den bliver ens for voksne og for Børn, dog at der fastsættes en særskilt lavere Takst for diende Børn. For saa vidt Forsørgelsesanstalten eller Fattiggaarden har en særlig Sygeafdeling eller særlige Sygestuer, maatte der for Ophold i disse fastsættes en særskilt højere Takst, der maa indbefatte Godtgørelse for alle med Sygebehandlingen forbundne Udgifter, alene med Undtagelse af ekstraordinære Udgifter til Vagthold m. m. (jfr. Ministeriets Circulære af Dags Dato angaaende Takster for Benyttelsen af kommunale Sygehuse).

I øvrigt bemærkes, at der i Reglen ikke vil kunne ventes Approbation paa Takster, som overstige følgende Beløb, nemlig: for Ophold i Anstalten 52 Ore pr. Dag (Beklædning undtagen); for spæde Børn, der som diende følge med Moderen, 36 Ore pr. Dag, og for Ophold i Anstaltens Sygeafdeling eller Sygestue (ekstraordinært Vagthold m. m. undtaget) 1 Kr. pr. Dag.

Foranstaaende meddeles herved tjenstligst til Efterret-

25. Juli. ning og videre Bekendtgørelse for Byraadene samt Handelspladsernes Kommunalbestyrelser.

26. Juli. **Generaldirektor. for Skattev. Skr. (til et Amt) ang.,** hvorvidt den Omstændighed, at en Person ved sin Underskrift som Kautionsist og Selvskyldner paa en mellem Besidderen af et Grevskab og en tidligere Fæsters Datterson oprettet, i Henhold til Lov 4. Juli 1850 med Stempel til 1 Kr. forsynet Købekontrakt angaaende en Fæstegaard havde indestaet for den kontante Del af Købesummen samt nogle andre Køberen paahvilende Udbetalinger, maatte medføre, at Kontrakten vilde være at stemple yderligere til 2. Klasse's Takst af disse Beløb.

..... at man ikke skønner, at den omhandlede Kautionsforpligtelse kan medføre særligt Stempel, men at Kontrakten maa anses for tilstrækkeligt stemplet.

27. Juli. **Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Viborg Amt) ang. Omkostningerne ved Behandlingen af en Patient,** som ikke havde Forsørgelsehjem her i Riget og var blevet anbragt paa et Sygehus i en anden Kommune end den, hvorunder han var bleven funden tilfaldkommen og blottet for Subsistentmidler.

I det med Amtets Skrivelse af 28. j. M. tilbagefulgte Andragende har Amtmanden over Randers Amt begæret Ministeriets Resolution for, hvorledes der vil være at forholde med Omkostningerne ved N. N.'s Kur og Pleje paa Randers Sygehus fra den 25. Januar d. A.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende, der intet 27. Juli. Forsørgelseshjem har her i Riget, og som derfor i Medfør af § 27 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April f. A. skal forsyrges af den Kommune, hvor han befindes trængende til offentlig Understøttelse, den 24. Januar d. A. som tilfaldekommen og blottet for Subsistensmidler blev indbragt til Bjerringbro Kro i Hjerminde Sogn under Viborg Amt, at vedkommende Sognesoged, som i denne Anledning blev tilkaldt, forsynede ham med Jernbanebillet til Randers, og at han der ved Fattigvæsenets Foranstaltning maatte indlægges paa Sygehuset.

Foranlediget heraf skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet efter det saaledes foreliggende maa holde for, at da bemeldte N. N. er befunden trængende til offentlig Understøttelse i Hjerminde = Le = Hjorthede Kommune under Viborg Amt, og da han ved den stedlige Politimyndigheds Foranstaltning er bragt til Randers Købstad i Stedet for, at han skulde have været afleveret til Stedets Fattigvæsen, maa det paa hvile Hjerminde = Le = Hjorthede Kommune at afholde de med hans Kur og Pleje paa Randers Sygehus forbundne Omkostninger mod Refusion i Genhold til ovennævnte Lovbestemmelse.

Bekendtgørelse ang. Skolekontingentet i Rønne 30. Juli.
lærde Skoles to øverste Klasser. (Ministeriet for Nr. 124.
Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Efterat den hidtilværende højere Realskole i Rønne ved Lov af 12. April d. A. er blevet omdannet til en lærd Skole, og efterat Skolen herved er bleven udvidet med to højere Klasser, har Ministeriet under 30. Juli fastsat, at Skolekontingentet for Disciple i Rønne lærde Skoles 5. og 6. Klasse optræves med et aarligt Beløb af 90 Kr.

1. Aug. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Randers Amt) ang. Bestemmelsen i § 2 b i Lov Nr. 69 af 9. April 1891 om, at Afgangen til Alderdomsunderstøttelse er betinget af, at vedkommende ikke til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold.

I det med Amtets Skrivelse af 25. Juni d. A. hertil indkomne Andragende har Gjerlev-Enslev Sogneraad begjært Ministeriets Resolution for, hvor vidt der vil kunne tilstaaes Afstægtskone N. N. Alderdomsunderstøttelse i Genhold til Lov Nr. 69 af 9. April f. A. uanset Bestemmelsen i § 2 b., hvorefter Afgang til Alderdomsunderstøttelse blandt andet er betinget af, at vedkommende ikke til Fordel for Børn eller andre har betaget sig selv Midlerne til sit Underhold.

Det fremgaar af Sagen, at paagældende Afstægtskone i 1885 overdrog den hende tilhørende Gaard til en af sine Sønner, imod at han skulde fyldestgøre de andre Børn for deres Arv og derhos give hende frit Husly samt tilsvare hende en fast aarlig Afstægt, der sikredes med 2 Prioritets Panteret i den solgte Ejendom næstefter et Kreditforeningslaan paa 12,000 Kr. Ejendommen skiftede derefter gentagne Gange Ejer, og under en mod den sidste af disse iværksat Retssforfølgning udkom der ved Salget af Ejendommen ikke tilstrækkeligt til Dækning af hendes Fordring, saaledes at hun mistede sin Afstægt.

Foranlediget heraf skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at da den Afstægt, den paagældende betingede sig ved Salget af sin Ejendom, var tilstrækkelig til hendes Underhold, og da der efter det foreliggende ikke er Tøje til at antage, at hun skulde have anset den Pantessikkerhed, der blev givet hende for samme, for ufyldestgørende, finder Ministeriet ikke, at

ovennævnte Lovbestemmelse kan være til Hinder for, at der 1. Aug. tilstaaes hende Alderdomsunderstøttelse.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Biskoppen 2. Aug. over Sjællands Stift) ang., at der maa kunne tillægges Børn, der ere fødte inden Forældrenes efter en i Henhold til D. L. 3—16—8 erhvervet Bevilgning indgaaede Ægteskab, Faderens Efternavn.

Efter gentagende at have brevvekslet med Justitsministeriet i Anledning af det af Deres Højærværdighed med behagelig Skrivelse af 26. April d. A. hertil indsendte Andragende, hvori Sognepræst for N. N. Menighed N. N. forespørger, hvor vidt han vil kunne efterkomme en af Grosserer N. N. fremsat Begæring om, at to af denne, medens hans tidligere Ægteskab stod ved Magt, med N. N. aflede, henholdsvis den 12. Februar 1890 og den 20. Juli f. A. fødte Børn, nu efter at han den 12. Marts d. A. inden N. N. Birk har indgaaet borgerligt Ægteskab med Barnemoderen, maa blive indførte i Ministerialbogen med Faderens Familienavn, skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse, at man, efter at Børnenes Forældre, ifølge Meddelelse fra Justitsministeriet efter Erhvervelsen af den for Faderens Vedkommende fornødne Dispensation fra D. L. 3—16—8, have indgaaet Ægteskab, med Deres Højærværdighed maa være enig i, at den af Faderen fremsatte Begæring vil være at tage til Følge*).

*) Under Brevvekslingen om denne Sag med Justitsministeriet udtalte dette Ministerium paa dertil fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet givne Anledning bl. a., at det var enig i, at det Resultat, der antages med Hensyn til Ægteskaber indgaaede

3. Aug. **Bekendtgørelse ang. Forholdsregler vedrørende**
 Nr. 125. **Udførselen af Husdyr til Belgien.** (Indenrigs-
 ministeriet).

I Henshold til den Regeringen ved Lov af 25. Februar 1876 angaaende Forholdsregler vedrørende Udførselen af Husdyr fra Danmark givne Bemhndigelse bliver herved med Hensyn til Udførselen af Kreaturer til Belgien til fremtidig Sagttagelse foreftrevet følgende:

1. Indskibningen af Kreaturerne sker under Veterinærpolitiet's Tilsyn.

2. Ethvert Kreatur (Heste, Kvæg, Faar, Geder, Svin eller andre Klovbærende Dyr), som med Skib agtes udført herfra til Belgien, skal forinden Indladningen paa Afsenderens Bekostning undersøgges af en dertil af Indenrigsministeriet antagen Dyrlæge. Den Betaling, der bliver at yde Dyrlægen, og som ogsaa bliver at erlægge for de Dyr, der blive afviste, fastsættes af Indenrigsministeriet.

3. Saafremt der ikke 4 Timer før den af Røderiet til Kreaturindladning fastsatte Tid er anmeldt Kreaturer til Undersøgelse, er Dyrlægen ikke forpligtet til yderligere at holde sig disponibel til Kreaturundersøgelse ved Eksporten den Dag.

Undersøgelsen af Kreaturerne skal foregaa i Land og ved Dagelys.

Saa vidt muligt skulle de særskilte Flokke af Kreaturer holdes saaledes affondrede fra hverandre, at ingen Over-

i Henshold til meddelt Dispensation fra D. L. 3—16—8, og som efter Justitsministeriets For-
 mening ubetinget maa gaa ud paa, at Varnet er-
 holder Ret til at tillægges Faderens Navn, ogsaa
 maa gælde i de sjeldne Tilfælde, i hvilke Ægtefæll i
 Strid med Lovgivningen er indgaaet, uden at Be-
 villing dertil er meddelt.

jørelse af mulig tilstedeværende Smitte fra den ene Flok til 3. Aug. den anden kan finde Sted.

Hvor særlige Opstaldningslokaliteter ere eller maatte blive indrettede, er Dyrlægen berettiget til at fordrø de paa-gældende Dyr (med Undtagelse af Heste og Faar) indstaldede i disse senest 2 Timer, forinden den endelige Undersøgelse foretages. Kreaturaffenderen er forpligtet til at fodre og vande sine Kreaturer mindst 1 Gang under Opholdet i Observationsstalden.

Dyrlægen er berettiget til, hvor saadant maatte anses for nødvendigt, at fordrø Faar og Svin fremstillede til Undersøgelse i Fald eller anden Indhegning for at kunne forvisse sig om Beskaffenheden af Dyrenes Bevægelse.

Det paahviler Kreaturaffenderen at yde Dyrlægen den til Undersøggelsens Udførelse nødvendige Medhjælp af Arbejdskraft

4. Henstaa Kreaturer, der ere synde, mere end 24 Timer i Land eller i Skib, forinden Afrejsten foregaar, skulle de underkastes et nyt Estersyn, for hvilket der intet Gebyr erlægges, for saa vidt Forsinkelsen er Affenderen utilregnelig.

5. Dyrlægen maa ved Undersøgelsen, ved hvilken hvert enkelt Dyr fremstilles særskilt, særlig have sin Opmærksomhed henvendt paa, om det har et sygeligt, daarligt og ilde Udseende, med haard fastliggende Hud og slet Haarlag, — Feber, Kuldeghsninger, hyppigt og anstrengt Aandedræt, Hoste, abnorme Aandedhde, sygelig forandret Hudfarve, Afsondringer og Udtømmelser, saasom stærkt Udflod af Dine og Næse, blodig Urin, blodige Ekskrementer og lignende, — Hududslæt saasom Blegner, Blæver eller Pusler, — Hudblottelser eller Saar, saasom Overhudsaffødning eller anden Beskadigelse af Hud og Slimhindebeklædning, — Uldtab med Saar-, Skæl- og Skorpedannelse i fremtrædende Grad, — sønnende eller haltende Gang m. m.

3. Aug.

Til den Ende vil det navnlig være nødvendigt at foretage en nøjagtig Undersøgelse af Kreaturets Læber og Mundhule, af Øver og Patter, Klovspalter, Krone og Baller, Udpels og Hud, Næse og tilgængelige Lymfekirtler, alt i Forhold til de fremstillede Dyr's forskellige Art.

6. I alle saadanne Tilfælde, hvor de ovennævnte sygelige Tilstande eller andre, der kunne tillægges lignende Betydning, ifølge deres Bestaffenhed enten lade formode Tilstedeværelsen af smitsom Sygdom eller blot maa befrygtes i Belgien at kunne vække Formodning om Tilstedeværelsen af nogen saadan, navnlig Kvægpest, Oksens ondartede Lungesyge, Mund- og Klobesyge, Faarekopper, Faarestab, miltbrandartet Rosen, Svinedifteritis, Tuberkulose og Snive, bliver Sundhedsattest for de paagældende Dyr at nægte af Dyrlægen, og deres Udførsel til Belgien at forbyde af Politiet. Krokopper og Ringormudslæt i ringe Grad nødvendigvis gør dog ikke Kreaturets Afvisning.

Hvor vidt Tilstedeværelsen af et enkelt med smitsom Sygdom behæftet Dyr iblandt en til Afsendelse anmeldt Flok skal bevirke, at Sundhedsattest nægtes for hele Flokken eller eventuelt for hele Ladningen, afgøres i hvert enkelt Tilfælde af Veterinærpolitiet.

Dyrlægen er berettiget til at afvise de til Undersøgelse fremstillede Dyr, naar han har Grund til at formode, at de, skønt de ikke frembyde kendelige Sygdomstegn, dog kunne være smittede, ligesom Dyr, hvis Foderstand eller hele Udseende kan gøre dem usikrede til at taale Sørejsen eller mistænkte for at lide af Tuberkulose eller anden Sygdom, kunne afvises, selv om der hos Dyret ikke kan konstateres nogen bestemt Sygdom.

7. Efter foretagen Undersøgelse afgiver Dyrlægen:

- 1) Sundhedsattest paa de af ham til Udførsel godkendte Dyr; i denne Attest anføres Dyrenes Mærke og Røn.

- 2) Indberetning til Politimesteren om, hvilke Dyr (Mærker og Køn) der ere blevne tilbageviste, indeholdende Oplysning om, af hvilken Grund Afvisningen har fundet Sted, samt hvilke Foranstaltninger der i Anledning heraf maatte være truffne. Denne Indberetning indsendes uden Ophold af Politimesteren direkte til Indenrigsministeriet. 3. Aug.

Generaldirektor. for Skattev. Skr. (til et Amt) 3. Aug.
aug., hvorledes et Bevis, hvorved en Person erkendte af en anden at have modtaget to Sparekastebøger med Bemyndigelse for ham til paa disse at hæve 5,000 Kr. for derefter at udsætte denne Sum til Forrentning for Ejerinden, vilde være at stemple.

..... at Beviset maa anses stempelspligtigt som Gældsbevis med Hensyn til de ovennævnte 5,000 Kr., som Udstederen ifølge Dokumentet har været berettiget til at hæve paa Bøgerne og udsætte til Forrentning, dog kun med simpel Gældsbrevsstat, da N. N. ikke personlig har paataget sig at svare Renter af Beløbet.

Finansmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) aug. 5. Aug.
de privilegerede Blades Ret til Betaling for officielle Bekendtgørelser, hvorved Ejerne af bjerget Forstrandsgods indkaldes.

Da Udgiverne af de privilegerede Blade ifølge den dem paahvilende Forpligtelse til uden Betaling at optage officielle Bekendtgørelser, hvis Indrykkelse ellers vilde falde det offentlige til Last, kun vilde være berettigede til Betaling for Bekendtgørelser, hvorved Amtene indkalde Ejerne af

5. Aug. bjerget Forstrandsgoods, for saa vidt Strandingsmassen efter Fradrag af øvrige Omkostninger dertil kan tilstrække, skal man efter at have brevvejlet om Sagen med Indenrigsministeriet tjenstlig anmode Dhr. Amtmænd om behagelig at ville instruere de dem underlagte Retsbetjente i deres Egenkab af Forstrandsbestyrere om ikke at honorere de privilegerede Blades Regninger for saadanne Bekendtgørelser, forinden Opgørelsen over det paagældende Gods har fundet Sted, medmindre det alt paa et tidligere Tidspunkt er øjenlynt, at Godset vil give et Overskud, tilstrækkeligt til Dækning af Regningsbeløbet.

8. Aug. **Bekendtgørelse om Forandring af Jurisdiktions-**
 Nr. 130. **grænsen mellem Bølling og Nørre Herreders og**
Hammerum Herreds Jurisdiktion. (Justitsmini-
steriet.)

Paa Justitsministeriets derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 8. ds. allernaadigst at bifalde, at den Del af Borgod Sogn, som ligger Øst for en Grænse, der drages fra det Punkt, hvor Skellet imellem Timring og Borgod Sogne støder til Varde eller Abbild Na, og derpaa først følger dette Vandløb indtil dets Udløb i Borgod Na samt derefter denne Na indtil det Punkt, hvor Grænsen imellem Borgod og Nørre Vinm Sogne støder til Naen, fra 1. Januar 1893 at regne maa henlægges fra Bølling og Nørre Herreders Jurisdiktion til Hammerum Herreds Jurisdiktion, dog saaledes at civile og kriminelle Rets-handlinger, hidrørende fra den paagældende Del af Borgod Sogn, som forinden ovennævnte Tidspunkt maatte være paabegyndte ved Bølling og Nørre Herreders Ræt, skulle tilendebringes sammesteds.

Anordning ang. Indbetaling til og Udbetaling 8. Aug.
fra Stiftsovrighederne af de entledigede Præster og Nr. 133.
Præsteener tilkommende Pensioner. (Ministeriet for
 Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 476.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Hjør- 9. Aug.
ring Amt) ang. fremmedes Adgang til at erhverve
Næringsadkomst her i Riget.

I det med Amtets Skrivelse af 16. Juni d. N. modtagne Andragende har N. N. af Hjørring, der er født i Rusland og ikke har erhvervet dansk Indfødsret, under Anbringelse af, at han ønsker at vinde Borgerkab som Medflager i Hjørring, forespurgt, hvor vidt han i Henhold til de mellem Danmark og Rusland bestaaende traftmæssige Overenskomster maatte være fritaget for at stille den i Lov Nr. 73 af 23. Maj 1873 § 1 ommeldte Sikkerhed for, at han og Familie i Tilfælde af Træng andetsteds ville blive modtagne til Forsørgelse, hvorhos han i benægtende Fald har anholdt om saadan Fritagelse.

Næst i denne Anledning at bemærke, at det kun er med Hensyn til Handelsnæring, at der ved Traftater er hjemlet visse fremmede Staters Undersaatter en særlig begunstiget Stilling i Henseende til Erhvervelse af Næringsadkomst her i Riget, jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af 14de Juni 1862 i den løstingske Reskriptionsamling*), skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at Ministeriet ingen Myndighed har til at dispensere fra fornævnte Lovbestemmelse, men at man i øvrigt antager, at Fordringen om den der paabudte Sikkerhedsstillelse maa kunne bortfalde, naar Bestyrelsen for den Kommune, i hvilken paagældende vil nedsætte sig, dertil giver sit Samtykke.

*) Se nærværende Samlings 7. Hæfte Side 124 ff.

13. Aug. **Indenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Vejle Amt) ang. Udgifterne ved en fra Kolding Købstad til Grøskøbing hjemvist Haandværksbevæds Overføndelse fra Svendborg til Grøskøbing.

..... at de paagældende Udgifter isølge de i § 57 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April f. A. indeholdte Grundsetninger ville være at udrede paa den i bemeldte Paragrafs næstsidste Punktum, jfr. § 55 in fine, forenskrevne Maade.

16. Aug. **Bekendtgørelse om en ny Tarif for Købstædernes Nr. 136. almindelige Brandforsikring.**

I Henhold til Lov af 14. Maj 1870 § 2 har Justitsministeriet meddelt Samtykke til følgende af Repræsentantskabet for Købstædernes almindelige Brandforsikring vedtagne Forandringer i den under 7. August 1876 stadfæstede Tarif for Forsikringen.

Fra 1. April 1893 bortfalder det ved § 5 i den af Justitsministeriet under 7. August 1876 stadfæstede Tarif fastsatte aarlige Tilskud til Reserbefonden og til Dækning af Administrationsomkostninger af $\frac{1}{3}$ p. m. af Forsikringssummen, saavel som det ved Frd. af 14. Februar 1874 for Købstaden Næstjævi bestemte Tilskud til Administrationsfonden. Endvidere bortfalder det ved Tariffens § 4 c 2 bestemte Kontingenttillæg af $\frac{1}{2}$ p. m. for Bygninger og Genstande henhørende til 3dje Klasse, hvorhos Kontingenttillægget for Bygninger og Genstande henhørende til 4. Klasse nedsattes fra 1 p. m. til $\frac{1}{2}$ p. m. af Forsikringssummen.

Samtidig hermed foretages følgende yderligere Ændringer i Tariffen:

1. Til § 1:

16. Aug.

Fra 3. Klasse overføres til 4. Klasse: M- og Eddikebryggerier, Maltgørerier og Møller, der drives ved Vandkraft.

Under 4. Klasse opføres Chokoladefabrikker, Sukkerbærefabrikker.

Af 4. Klasse udgaa „Møbelfabrikker og lignende større Værksteder for Træarbejde“.

Under 4. Klasse i Stedet for Ordene i 3. og 4. Linie „eller hvori der benyttes Dampmaskine af mindst 2 Hestes Kraft“ sættes „hvortil henregnes enhver industriel Virksomhed, som benytter Kraftmaskine, der drives ved Damp, Gas eller Elektricitet“.

Under 5. Klasse opføres „større Snedkerier og andre lignende Værksteder for Træarbejde, Kokesfabrikker, Halmværefabrikker“.

Fra 5. til 6. Klasse overføres: Dampmøller, Finnerfærerier, Savværker eller dermed beslægtede Anlæg, Oliefabrikker.

2. Til § 4 a:

Kontingentet for 1. og 2. Klasse forandres saaledes:

	1. Rikito.	2. Rikito.
1. Klasse.....	5 Dre.	7 Dre.
2. —	8 —	20 —

3. Til § 4 b:

Kontingentet for 6. Klasse forandres til 1 pCt.

Ifølge heraf træder i Kraft fra 1. April 1893 følgende

reviderede Tarif.

1. De under Forsikringen indtegnede Bygninger og Genstande blive med Hensyn til Kontingentets Beregning at henføre til følgende 6 Klasser:

16. Aug.

1. Klasse.

Kirker, for saa vidt ingen Del deraf benyttes til Beboelse, almindelig Økonomi eller paa lignende Maade.

2. Klasse.

Alle Bygninger, der benyttes til Beboelse eller almindeligt Næringsbrug, eller som ikke henhøre under nogen anden Klasse.

Til denne Klasse henføres alle Indhegninger af Mur, Planteværk eller Stakit, Broer, Brøndredskaber og deslige Genstande, som i Medfør af Vedtægtens § 6 b kunne foreskres i Forbindelse med Bygninger, samt Bygninger under Opførelse, som foreløbig indlemmes under Forsikringen i Henhold til Vedtægtens § 17, 2. Stykke.

3. Klasse.

Apoteker,

Brødbagerier,

Cementfabrikker,

Fajancefabrikker,

Kalkværker,

Møller, som drives ved Hestekraft eller alene benyttes til Vandafledning,

Porcellænsfabrikker,

Reberbaner og Reberboder,

Saltværker.

4. Klasse.

Brændevinsbrænderier,

Chokoladefabrikker,

Destillationer,

Eddikebryggerier,

Farverier (større),

Jern- og Metalstøberier,

Maltgøreverier,

Møller, som drives ved Vandkraft,

Sukkerwarefabrikker,

16. Aug.

Teatre og Forlystelsessteder,
Ølbryggerier,

Bygninger, som benyttes til fabrikmæssig Virksomhed,
hvortil henregnes enhver industriel Virksomhed, som
benytter Kraftmaskine, der drives ved Damp, Gas
eller Electricitet, alt med Undtagelse af det i 3.,
5. og 6. Klasse hensejttede.

5. Klasse.

Bomulds-spinderier,

Cigar- og Tobaksfabrikker,

Cikoriefabrikker,

Fabrikker for Tilvirkning af Bomulds-, linnede eller
ulidne Varer,

Gasværker,

Glasværker,

Halmvarefabrikker,

Hørspinderier,

Kølesfabrikker,

Papirfabrikker,

Spiritsfabrikker,

Større Snedkerier og andre lignende Værksteder for
Træarbejde,

Sukkerfabrikker,

Tapetfabrikker,

Teglværker,

Uldspinderier.

6. Klasse.

Bygninger, hvori der behandles eller som hovedsagelig
benyttes til Oplagssted for Bleg, Fernis, Fosfor, Kam-
fin, Petroleum, Terpentin eller andre Belysnings-
vædsler, Tjære, Tran, Ildtændere eller deslige,

Dampmøller,

Finerskærerier,

Kvædsuldsfabrikker,

16. Aug.

Oliefabrikker,

Savværker eller dermed beslægtede Anlæg,

Batsfabrikker,

Voksdugsfabrikker,

Vejr møller med Undtagelse af de til 3. Klasse henhørte.

2. I enhver af de anførte 6 Klasser deles Bygningerne i 2 Rikifkoer, nemlig:

1. Rikifko: Alle Bygninger, hvis Tage ikke ere belagte med Straa, Rør, Læng eller lignende let fængeligt Materiale med følgende Undtagelser:

a. Kirker, der ikke ere forsynede med et passende Antal Lysafledere eller, for saa vidt de ere sammenbyggede med andre Bygninger, ikke ere adskilte derfra ved Brandgavl.

b. De til 6. Klasse hørende Vejr møller, som ikke ere opførte helt af Mur indtil Hatten.

Under denne Rikifko henhøre ligeledes alle de i § 1 under 2. Klasse anførte Indhegninger og deslige.

2. Rikifko: Alle Bygninger, som efter foranstaaende Bestemmelser ikke henhøre under 1. Rikifko.

3. De til en Ejendom hørende enkelte Bygninger og Genstande klassificeres særskilt efter §§ 1 og 2, hvorved dog bliver at iagttage følgende:

a. Naar en til 2. Klasse hørende Bygning ikke er adskilt ved i det mindste en Bindingsværks-Gavl, der, for saa vidt deri er nogen Abning, er forsynet med selvblukkende Jerndør i Murindsfatning, eller ved et aabent Mellemrum af mindst 1 Alen fra en til samme Ejendom hørende Bygning af 3., 4., 5. eller 6. Klasse, bliver hin at henhøre til samme Klasse som denne.

• Samtlige til en Ejendom hørende Bygninger af 3., 4., 5. og 6. Klasse klassificeres efter den farligste

Bedrift, med mindre de enkelte Bygninger ere adskilte fra hinanden ved et aabent Mellemrum af mindst 5 Alen eller ved Brandgavl (Lov af 30. December 1858 § 8).

- c. Bygninger af 1. Række, som ikke ere adskilte fra Bygninger af 2. Række ved et aabent Mellemrum af mindst 1 Alen eller ved Brandgavl, henføres til 2. Række.

Ved „Ejendom“ forstås samtlige til samme Bedrift hørende Bygninger.

4. I Overensstemmelse med det foranståede bliver det aarlige Kontingent at beregne saaledes:

- a. Af de ifølge Vedtægtens §§ 6 og 7 forsikrede Bygninger og Genstande pr. 100 Kr. Forsikringssum:

	1. Række.	2. Række.
1. Klasse	5 Dre.	7 Dre.
2. —	8 —	20 —
3. —	12 —	22 —
4. —	16 —	26 —
5. —	24 —	34 —
6. —	40 —	50 —

- b. Af de i Vedtægtens § 8 ommeldte Maskiner m. m., naar Bygningen, hvori de ere anbragte, henhører til 1. eller 2. Klasse... $\frac{1}{5}$ pCt. af Forsikringssummen,

3. — ...	$\frac{1}{4}$ —	—
4. — ...	$\frac{1}{3}$ —	—
5. — ...	$\frac{1}{2}$ —	—
6. — ..	1 —	—

- c. Tillæg til det foran fastsatte Kontingent:

1. Af Bygninger og Genstande, hørende til 1. og 2. Klasse, hvis samlede Forsikringssum for en enkelt Ejendoms Vedkommende overstiger 200,000 Kr., erlægges: for Kirkers Vedkommende $\frac{1}{5}$ p. m. og for de øvrige Ejendommers Vedkommende $\frac{1}{2}$

16. Aug.

- p. m. af den Del af Forsikringssummen, som overstiger det nævnte Beløb.
2. Af Bygninger og Genstande, henhørende til 4., 5. og 6. Klasse, hvis samlede Forsikringssum for en enkelt Ejendoms Bedkommende overstiger 15,000 Kr., erlægges for de til 4. Klasse hørende Bygninger og Genstande $\frac{1}{2}$ p. m. og for de til 5. og 6. Klasse hørende Bygninger med Tilbehør 1 p. m. af Forsikringssummen.
- d. For Forsikring mod Skade ved Sprængning efter Vedtægtens § 3, sidste Stykke, erlægges $\frac{1}{5}$ pCt. af Forsikringssummen.
- e. I de Kjøbstæder, hvor Vandværker ere indrettede, kan Bestyrelsen, naar der med Værket er forbundet et passende Antal Brandhaner og Omstændighederne i øvrigt tale derfor, tilstaa en Redfættelse af 2 Dre pr. 100 Kr. Forsikringssum for de Bygninger med Tilbehør af 2., 3., 4., 5. og 6. Klasse, som ligge inden for Vandværkets Omraade.
- f. Brøkøre gøres i alle Beregninger til hele Dre.

5. For enhver i Halvaarets Løb tegnet ny Forsikring eller Omforsikring erlægges som Kontingent 1 Kr., med et Tillæg, beregnet af Forsikringssummen for den eller de Bygninger med Tilbehør, som have været undergivne Vurdering, af 50 Dre for hvert fulde Tusinde Kroner, som Summen overstiger 2,000 Kr. indtil 10,000 Kr., og 25 Dre for hvert overstygende 1,000 Kr. — Ved de almindelige Omvurderinger efter Vedtægtens § 37, 2. Stykke, bliver dog intet saadant Kontingent at beregne.

For Indtegning til Forsikring mod Sprængningsffade erlægges det halve af denne Afgift.

Dette Ekstratillæg erlægges til den først paafølgende 1. April eller 1. Oktober i Forbindelse med Ejendommens øvrige Kontingent.

6. Opstaar der Tvivl om, til hvilken Klasse eller 16. Aug.
 Nisbo Bygninger eller Genstaande skulle henføres, eller om
 en Genstaad overhovedet hører under Bygningsforsikringen,
 bliver saadant at afgøre af Bestyrelsen.

Under særegne Omstændigheder er Bestyrelsen derhos
 bemyndiget til, efter at have indhentet vedkommende Re-
 præsentants Erklæring, at nedsætte det ovenanførte Kon-
 tingent. Om saadanne Nedsættelser meddeles der det først
 sammentrædende Repræsentantskab en Beretning

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Suspek- 20. Aug.
tøren for det kongelige Frederiks Hospital og den
kongelige Fødsels- og Plejestiftelse) ang. Be-
styrelsesforholdene ved det kongelige Frederiks Hos-
pital og den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse.

I Henhold til allerhøjeste Resolution af 26. Februar
 d. A., hvorved Ministeriet indtil videre har overtaget den
 stedlige Bestyrelse af det kongelige Frederiks Hospital og
 den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse med Bemyndigelse til
 at henvise en Del af de af Direktøren for bemeldte Stif-
 teller hidtil afgjorte Sager til Suspektøren for samme, har
 Hr. Suspektøren i Overensstemmelse med Ministeriets Op-
 fordring ved behagelig Skrivelse af 2. d. M. fremsat et
 Forslag til den i ovennævnte Henseende nødvendige Ord-
 ning af de Sager, der udelukkende angaa Forholdet
 imellem Ministeriet og Stiftelsernes Suspektør.

I denne Anledning undlader Ministeriet ikke tjenstligt
 at meddele Dem til behagelig Efterretning, at man kan
 bifalde Deres Indstilling i dens Helhed og derfor i Henhold
 til ovennævnte allerhøjeste Resolution vil have fastsat de
 nedenstaaende Regler med Hensyn til følgende Sager ved-
 rørende de her omhandlede Stiftelser:

20. Aug.

A. Det kongelige Frederiks Hospital.

1. Forvaltningen af Hospitalets Formue og Ejendomme, Regnskaber, Budgetter m. m.
 - a) Ministeriet træffer Bestemmelse om Anbringelse af Hospitalets Kapitaler og om Anbringelsesmaaden, om Opfigelse af Panteobligationer, Salg eller anden Disposition over Pengeeffekter, Rentenedsættelse eller anden Forandring i Aktiverne.

Samtlige Aktiver blive som hidtil at forshyne med Ministeriets Prohibitivpaategninger. Naar Prohibitivpaategningerne ere annullerede af Ministeriet, er Inspektøren bemyndiget til at forshyne Panteobligationer og Pengeeffekter med Kvitteringspaategninger eller Transport til Ihændehavere.
 - b) Inspektøren har Ansvaret for Opbevaringen af Hospitalets Obligationer og Pengeeffekter (ikke kontante Penge), samt for de Hospitalet tilfillede Deposita, for saa vidt disse ikke bestaa i rede Penge, og er der i denne Anledning overgivet Inspektøren Nøglen til det Jernskab, hvori disse Effekter opbevares. Nøglen til det Rum, hvor Jernskabet er anbragt, er overgivet til Kassereren. For denne Nøgle og dens rette Brug har Kassereren Ansvaret.
 - c) De maanedlige Kasseekstrakter afgives til Inspektøren.
 - d) Inspektøren forestaar Bestyrelsen af de Hospitalet tilhørende private Beboelsesjendomme, derunder Udleje af samme; dog kræves Ministeriets Approbation paa Udleje til væsentlig lavere Lejesummer end hidtil og til Udleje paa usædvanlige Vilkaar, navnlig paa længere Aaremaal. Ministeriet træffer Bestemmelse om Udleje af Apothek og det dertil knyttede Privilegium.
 - e) Inspektøren udsteder de fornødne Indtægts- og Udgiftsordrer til Kassereren.

f) Inspektøren gør Forslag til Budgettet og træffer Bestemmelse om Posteringen paa Regnskabet og dets øvrige Form; han aflægger Årsberetningen. 20. Aug.

2. Embedsmænds og Funktionærers Ansættelse og Afskedigelse.

Ministeriet ansætter og afskediger efter Indstilling af Inspektøren:

Fuldmægtigen,
 Forvalteren,
 Assistenterne,
 Skrивeren,
 Kvartermesteren,
 Husholderken,
 Oldfruen.

Inspektøren ansætter og afskediger:

Kontorbudet,
 Portnerne,
 Vægteren,
 Bademesteren,
 den faste Smedker,
 den faste Murer,
 Barberen.

3. Meddelelse af Permission.

Præsten erholder Permission gennem sine geistlige Førefatte, efter at Inspektørens Erklæring forinden er indhentet.

Inspektøren meddeler Kassereren, Bogholderen og det øvrige Kontorpersonale samt Forvalteren Permission.

4. Bygninger Inventariet og Økonomien.

Inspektøren træffer Bestemmelse om Licitationers Afholdelse og approberer Budene; han fastsætter Spisereglerne.

20. Aug. mentet for Funktionærerne; han forestaar den aarlige Kassation af Inventariet.

I øvrigt høre alle Sager af denne Art under Inspektørens Afgørelse, for saa vidt de ikke kunne antages at have Indflydelse paa de sanitære Forhold.

5. Patienterne.

Ministeriet træffer Bestemmelse om Anerkendelse af Sygekasser og om Fastsættelse af modereret Betaling for Interessenterne.

Inspektøren tilstaar fri Kur til tilfaldekomne; han afgør Spørgsmaalet, om en Patient skal betragtes som Indlænding eller Udlænding, og om Sikkerhedsstillelse, jfr. Resolution af 14. Oktober 1886; han udøver den Direktøren ifølge kongelig Resolution af 1. November 1888 Post 3 til at suspendere Indlæggelsen af Patienter med Tyfus, Skarlagensfeber, Rosen og Mæslinger tidligere tilkommende Myndighed; han tilstaar Pladser paa Kysthospitalet.

6. Forskellige Sager.

Inspektøren fordeler Kontoen „ekstraordinær Lønning til Kontorarbejde“; han tilstaar Understøttelser af Hospitalets Fattigkasse.

B. Den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse.

1. Forvaltningen af Stiftelsens Formue, Regnskabet, Budgettet.

Samme Regler gælde som under Hospitalet a, b, e og f.

2. Bygninger, Inventariet og Økonomien.

Samme Regler gælde som for Hospitalet.

3. Embedsmænds og Funktionærers Ansættelse 20. Aug. og Afskedigelse.

Ministeriet ansætter og afskediger:

Fuldmægtigen,

Assistenten,

Husholderessen, der tillige er Udsrue.

Inspektøren ansætter og afskediger:

Assistenten hos Husholderessen og Udsruen,

Portneren.

4. Forstkellige Sager.

Inspektøren fordeles Kontoen „ekstraordinær Lønning til Kontorarbejde“; han tilstaaer Understøttelser af Stiftelsens Fattiggæse.

Inspektøren træffer Bestemmelse i nedenstaaende løbende Sager:

Forhøjelse af den ordinære Plejeløn inden for den af Ministeriet fastsatte Grænse.

Udlevering af Stiftelsens Alimentationsbørn til Mødrene og Forbehold herom ved deres Udsættelse.

Rasfation af Plejesteder.

Adoption af Stiftelsens Alimentationsbørn.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Lægeraadet og Inspektøren ved det kongelige Frederiks Hospital og den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse) ang. Lægeraadets Sammensætning m. m. for Frederiks Hospitals Bedkommende.

Med Hensyn til Ordningen af de Spørgsmaal, der ere fremkomne ved den allerhøjeste Resolution af 26. Januar d. A. som Følge af, at den Direktøren for det kongelige Frederiks Hospital og den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse hidtil tillagte stedlige Bestyrelse af bemeldte Stiftelser

20. Aug. indtil videre er overtagen af Ministeriet, har man, for saa vidt disse Spørgsmaal ere af Betydning for Stiftelsernes Lægeraad, anmodet Dhrr. Overlæger og Hr. Inspektøren om i Forening at udarbejde et Forslag. De have derefter i behagelig Skrivelse af 6. f. M. fremsat et Forslag angaaende Lægeraadets Sammensætning og indre Forretningsgang, samt Ordningen af de øvrige herhen hørende Sager, der vedkomme Frederiks Hospital, medens De i øvrigt have fundet det rettest at lade Fødsels- og Plejestiftelsens Forhold blive Genstand for en særlig Indstilling fra Hr. Overaccouchøren og Hr. Inspektøren.

I denne Anledning undlader Ministeriet ikke tjenstligt at meddele Dem til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse, at man kan bifalde Deres Indstilling i dens Helhed, og at man i Overensstemmelse dermed i Henhold til den forannævnte allerhøjeste Resolution vil have fastsat de nedenstaaende Regler med Hensyn til Lægeraadet samt for de følgende det kongelige Frederiks Hospital vedrørende Sager:

1. Reglative for Lægeraadet.

Lægeraadet for det kongelige Frederiks Hospital og den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse bestaar af samtlige Overlæger ved Hospitalet og Overaccouchøren ved Fødsels- og Plejestiftelsen.

Lægeraadet vælger af sin Midte en Formand for 6 Aar ad Gangen.

Møde af Lægeraadet afholdes, naar Formanden indvarsler et saadant, dog kan ethvert af Medlemmerne fordrø et Møde indvarslet af Formanden.

Formanden leder Forhandlingerne, over hvilke den af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet ansatte Sekretær fører Protokol, der senere oplæses for og underskrives af Deltagerne i Mødet.

Afstemningen afgøres ved simpel Majoritet; er Stemme- 20. Aug.
antallet lige, afgør Formandens Stemme Sagen. Saafremt
Minoriteten i vigtigere Sager mener sig forurettet, kan den
afgive et Minoritets-Votum.

Forhandlingsprotokollen opbevares af Formanden.

Hospitalsinspektøren kan gennem Lægeraadets Formand
fordre Udtalelse af Lægeraadet om de af ham forelagte
Sager.

Formanden afgør, om Sagen skal afgøres ved mundtlig
eller skriftlig Behandling, samt om Inspektøren skal gøres
bekendt med Forhandlingens Detailler eller kun underrettes
om Resultatet af denne.

2. Embedsmænds og Funktionærers Ansættelse og Afstedigelse m. m.

- a) Reservelæger ansættes og afstediges af Ministeriet efter
Lægeraadets Indstilling.
- b) Kandidater ansættes og afstediges af Inspektøren, naar
Lægeraadet derom er enig. Fratvædelse før Tiden
bevilges af Inspektøren efter vedkommende Overlæges
Indstilling. Er der Uenighed i Lægeraadet om en
Kandidats Ansættelse eller Afstedigelse, tilkommer Af-
gørelsen Ministeriet.
- c) Klinisk Assistent ansættes og afstediges af det læge-
videnskabelige Fakultet efter Lægeraadets Indstilling,
for saa vidt Inspektøren intet har at indvende mod
hans Ansættelse.
- d) Plejemødre ansættes og afstediges af Ministeriet efter
Lægeraadets Indstilling.
- e) Sygeplejersker ansættes og afstediges af Inspektøren
efter Samraad med vedkommende Overlæge.

Den i Anciennetet respektive paa de to medicinste
og de to kirurgiske Afdelinger ældste Assistent ansættes
ordentligvis med vedkommende Overlæges Samtykke

20. Aug. som Sygeplejerske, naar der er en Plads ledig for en saadan henholdsvis paa en medicinsk eller en kirurgisk Afdeling.

f) Eleverne:

1) Assistenten ansættes og affediges af Inspektøren efter Samraad med vedkommende Overlæge.

For at opnaa Ansættelse som Assistent maa Eleven have gjort mindst 6 Maaneders Elevtjeneste paa Hospitalet.

2) Elever ansættes af Inspektøren; Attest maa foreligge fra en af Hospitalets Læger — særligt dertil udvalgt —, at Elevens Helbredstilstand ikke er til Hinder for Ansættelsen.

Ved en Elevs Ansættelse tages der saa vidt muligt Hensyn til Elevens Ønske om at maatte blive ansat paa en bestemt Afdeling. Eleven forbliver ordentligvis i hele sin Elevtid paa den Afdeling, hvorpaa hun er ansat, og kun naar Overlægen paa en anden Afdeling er villig til at modtage hende, kan hun forflyttes dertil.

Naar en Elev ansættes som Assistent, forflyttes hun til den anden respektive medicinske eller kirurgiske Afdeling, eftersom hun har gjort Tjeneste paa en medicinsk eller en kirurgisk Afdeling. Undtagelse herfra kan dog ske, naar saavel Eleven som Overlægen paa den Afdeling, paa hvilken hun er ansat, ere enige om, at hun som Assistent forbliver paa den Afdeling, hvor hun har gjort Elevtjeneste.

Elever affediges af Inspektøren efter Samraad med vedkommende Overlæge.

Vedkommende Overlæge skal være berettiget til straks at suspendere en hvilken som helst til Sygeplejerspersonalet

hørende Person. Meddelelse herom maa dog snarest afgives 20. Aug. til Inspektøren.

Andragender fra Hospitalets Embedsmænd og Funktionærer til Kongen eller Ministeriet angaaende deres Tjenesteforhold til Hospitalet eller andre Hospitalet vedrørende Anliggender indsendes gennem Inspektøren og med hans Erklæring.

3. Meddelelse af Permission.

Ministeriet tilstaar Overlægerne Permission.

Ministeriet tilstaar Reservelægerne Permission efter vedkommende Overlæges Anbefaling. Naar Permissionen ikke strækker sig ud over 8 Dage, kan dog Overlægen selv tilstaa Reservelægen Permission, hvorom Inspektøren underrettes.

Inspektøren tilstaar Kandidaterne, den kliniske Assistent og Plejemødrene Permission efter vedkommende Overlæges Anbefaling. Dog kan Overlægen tilstaa de nævnte Funktionærer indtil 8 Dages Permission; Inspektøren underrettes herom.

Ministeriet tilstaar Inspektøren Permission; om Permissionen meddeles der Lægeraadet Underretning.

4. Instrukser.

Ministeriet udfærdiger Instrukser for Overlæger, Reservelæger og Plejemødre; Inspektøren for Kandidater.

Lægeraadet høres om Forandringer i gældende Instrukser saavel for Lægepersonalet som for det ved Sygeplejen ansatte Personale.

5. Økonomien og Inventariet.

Sager vedrørende Økonomien, Inventariet, Bygningerne osv. afgøres af Inspektøren, for saa vidt de ikke kunne antages at have Indflydelse paa de sanitære Forhold; i dette Tilfælde maa Inspektøren forinden forhandle Sagen med Lægeraadet eller vedkommende Overlæge.

20. Aug.

6. Patienterne.

Fri Kur for udenbys Patienter tilstaas af Inspektøren, efter at vedkommende Overlæges Erklæring er indhentet om, at Patienten egner sig til Indlæggelse paa Hospitalet.

Inspektøren approberer Anskaffelsen af kostbare Instrumenter, Bandager o. L., særlig af anden Slags end man hidtil har benyttet.

7. Legatsager.

Ministeriet uddeler Cappels Rejsestipendium og Gundersch-Møllers Legat efter Lægeraadets Indstilling.

20. Aug.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Overaccouchøren og Inspektøren for den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse) ang. Bestyrelsen af den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse.

Efter at Ministeriet som Følge af den allerhøjeste Resolution af 26. Februar d. A. indtil videre havde overtaget den Direktøren for det kongelige Frederiks Hospital og den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse hidtil tillagte stedlige Bestyrelse af bemeldte Stiftelser, anmodede man Stiftelsernes Lægeraad og Hr. Inspektøren om at tage under Overvejelse de ved denne Ordning fremkommende Spørgsmaal, der vilde faa Interesse for Lægeraadet.

I behagelig Skrivelse af 30te j. M. have Hr. Overaccouchøren og Hr. Inspektøren derefter fremsat et Forslag til Ordningen af disse Spørgsmaal, for saa vidt de angaa den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse, idet De derhos have bemærket, at dette Forslag for de tilsvarende Forholds Vedkommende i det hele er i Overensstemmelse med den Indstilling, der med Hensyn til Frederiks Hospital under 6. j. M. er indsendt til Ministeriet af Lægeraadet og Inspektøren.

3 Anledning heraf skal Ministeriet ikke undlade tjenst- 20. Aug.
 ligt at meddele Dem til behagelig Efterretning, at man
 kan bifalde Deres Indstilling i dens Helhed, og at man
 i Overensstemmelse dermed i Henshold til den forannævnte
 allerhøjeste Resolution vil have fastsat de nedenstaaende
 Regler med Hensyn til følgende Sager vedrørende den
 kongelige Fødsels- og Plejefstiftelse:

1. Embedsmænds og Funktionærers Ansættelse
 og Afskedigelse m. m.

- a) Reservelægen og Plejebørnslægen ansættes og afskediges af Ministeriet efter Lægeraadets Indstilling;
- b) Kandidaten ansættes og afskediges af Inspektøren, naar Lægeraadet derom er enigt. Fratrædelse før Tiden bevilges af Inspektøren efter Overaccouchørens Indstilling. Er der Uenighed i Lægeraadet om en Kandidats Ansættelse eller Afskedigelse, tilkommer Afgørelsen Ministeriet;
- c) Klinisk Assistent ansættes og afskediges af det lægevidenskabelige Fakultet efter Overaccouchørens Indstilling, for saa vidt Inspektøren intet har at indvende mod hans Ansættelse;
- d) Overjordemoderen ansættes og afskediges af Ministeriet efter Overaccouchørens Indstilling;
- e) Reservejordemoderen ansættes og afskediges af Inspektøren efter Overaccouchørens Indstilling;
- f) Inspektricen (der fører Tilsyn med Stiftelsens Plejebørn) ansættes og afskediges af Ministeriet efter Inspektørens Indstilling;
- g) Inspektricens Assistent ansættes og afskediges af Inspektøren;
- h) Aftenlæreren ansættes og afskediges af Ministeriet efter Overaccouchørens Indstilling;

20. Aug. i) Plejemødre ansættes og affediges af Ministeriet efter Overaccouchørens Indstilling;
- k) Sygeplejerster ansættes og affediges af Inspektøren efter Samraad med Overaccouchøren.

Overaccouchøren skal være berettiget til straks at suspendere Reservejordemoderen og en hvilken som helst til Sygeplejepersonalet hørende Person. Meddelelse herom maa dog snarest afgives til Inspektøren.

Andragender fra den kongelige Fødsels- og Plejestiftelses Embedsmænd og Funktionærer til Kongen eller Ministeriet angaaende deres Tjenesteforhold til Stiftelsen eller andre Stiftelsen vedrørende Anliggender iudsendes gennem Inspektøren og med hans Erklæring.

2. Meddelelse af Permission.

- a) Ministeriet tilstaa Overaccouchøren Permission;
- b) Ministeriet tilstaa Reservelægen, Plejebørnslægen og Overjordemoderen Permission efter Overaccouchørens Anbefaling. Naar Permissionen ikke strækker sig ud over 8 Dage, kan dog Overaccouchøren tilstaa Permission, hvorom Inspektøren underrettes.
- c) Inspektøren tilstaa Kandidater, klinisk Assistent, Plejemødre og Reservejordemoderen Permission efter Overaccouchørens Anbefaling, dog kan Overaccouchøren tilstaa de her nævnte Funktionærer indtil 8 Dages Permission. Inspektøren underrettes herom.
- d) Inspektøren tilstaa Inspektricen og Inspektricens Assistent Permission.

3. Instruks er.

Ministeriet udsærdiger Instruks er for Overaccouchøren, Reservelægen og Plejemødre; Inspektøren for Kandidaten. Lægeraadet høres om Forandringer i gældende Instruks er,

saavel for Lægepersonalet som for det ved Sygeplejen an= 20. Aug.
fatte Personale.

4. Økonomien og Inventariet.

Sager vedrørende Økonomien, Inventariet, Bygningerne osv. afgøres af Inspektøren, for saa vidt de ikke kunne antages at have Indflydelse paa de sanitære Forhold; i dette Tilfælde maa Inspektøren forinden forhandle Sagen med Overaccouchøren eller efter dennes Forslag med Lægeraadet.

5. Forskellige Sager.

- a) Ministeriet fastsætter Antallet af Filialerne for Fødselsstiftelsen efter Overaccouchørens og Inspektørens Indstilling;
- b) Inspektøren tilstaar Sygeplejerster Udgang til at gennemgaa Kursus paa Fødselsstiftelsen efter Overaccouchørens Indstilling;
- c) Ministeriet tilstaar Fripladser til Læredøtre fra Island, Færøerne og Grønland, efter at Overaccouchørens og Inspektørens Erklæring er indhentet.
- d) Tilstaaelse af Præmiekasser til Læredøtre ster af Inspektøren efter Overaccouchørens Indstilling;
- e) Læredøtre uden for Kjøbenhavn antages og hjemsendes af Inspektøren efter Overaccouchørens Indstilling.

**Bekendtgørelse om Forandring i allerhøjeste An= 22. Aug.
ordning af 25. Oktober 1883 om Indførelse af nye Nr. 149.
Stolembedsksamner. (Ministeriet for Kirke- og
Undervisningsvæsenet).**

Inden. Saml. pag. 479.

Tjortende Hæfte.

31

22. Aug. **Judenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Odense Amt) ang., hvorvidt en Bager=Enke, der i Henhold til Næringslovens § 7 fortsætter sin Mands Næringsvej efter det ham meddelte Næringsbevis som Bager, er berettiget til i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om Læringsforholdet af 30. Marts 1889 at antage en Lærling.

. at Ministeriet ikke skønner rettere end, at den i den ovennævnte Lovs § 1 indeholdte Bestemmelse angaaende Antagelse af Lærlinge kommer til Anvendelse ikke alene paa Mænd men ogsaa paa Kvinder, der med fornøden Udkomst drive bunden Næring, og at den fremsatte Forespørgsel saaledes maa besvares bekræftende.

22. Aug. **Judenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Solbæk Amt) ang., at Fødselen af et Barn, hvis Fader ved Barnets Fødsel havde nydt Alderdomsunderstøttelse, vilde være at notere i Kirkebogen for det Sogn, hvor Faderen var forsørgelsesberettiget, og ikke der, hvor Faderen var bosiddende.

I det med Amtets Skrivelse af 17. d. M. modtagne Andragende har Sogneraadet for Ballekilde-Hørve Kommune forespurgt, om samme er pligtigt at efterkomme det af Hjembæk=Svinninge Sogneraad fremsatte Forlangende om at lade Husmand i Svinninge N. N.'s den 8. Maj d. A. fødte Søns Fødsel notere i Ballekilde-Hørve Sognes Kirkebøger.

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at da bemeldte N. N. efter det foreliggende maa antages at have nydt Alderdomsunderstøttelse paa den Tid, Barnet

spødes, og han saaledes ikke havde et til Erhvervelse af For- 22. Aug.
sørgelsesret egnet Ophold i Svinninge (jfr. Lov om Alder-
domsunderstøttelse af 9. April 1891 § 7, sidste Stykke),
maa Vallekilde = Hørve Kommune, i hvilken han er for-
sørgelsesberettiget, i Henhold til Reglen i Fattiglovens
§ 18 anses som Barnets Fødefommune, og Vallekilde-
Hørve Sogneraad vil saaledes ikke kunne undslaa sig ved
overensstemmende med Forfristen i Fattiglovens § 21 at
efterkomme det fremsatte Forlangende om at lade Barnets
Fødsel notere i Kommunens Kirkebøger.

**Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Svend- 22. Aug.
borg Amt) ang. Forstaaelsen af Udtrykket „Straffe-
stedets Fattigvæsen“ i Fattiglovens § 56, 2. Stykke.**

I det med Amtets Skrivelse af 21. Maj d. A. hertil
indkomne Andragende har Politimesteren i Binding Herred
i Anledning af en mellem ham og Politimesteren i Odense
opstaaet Meningsulighed angaaende Sværkættelsen af Hjem-
sendelse af en Person, der i Evangsarbejdsanstalten i Odense
havde udstaaet en ham inden Binding Herreds Ret i Ny-
borg for Løsgængereri og Betleri idømt Straf, begært en
Udtalelse herfra dels om Forstaaelsen af Udtrykket „Straffe-
stedets Fattigvæsen“ i Lov Nr. 67 af 9. April f. A. om
det offentlige Fattigvæsen § 56, 2. Stykke, dels om, hvilket
Steds Politimyndighed det paahviler at foranstalte de i den
nævnte Lovbestemmelse omhandlede Hjemsendelser.

Foranlediget heraf skulde man efter stedsfunden Brev-
veksling med Justitsministeriet til behagelig Efterretning og
videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at der ved
„Straffesteds Fattigvæsen“ maa forstaaes Fattigvæsenet paa
Strafudstaaelsesstedet, samt at man ligeledes maa holde for,
at det maa paahvile Politiet paa Strafudstaaelsesstedet at
foretage de omhandlede Hjemsendelser.

23. Ang.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Holbæ Amt) ang., at Forpligtelsen for det offentlige til under en under offentlig Behandling tagen Epidemi at bære Omkostningerne ved en Patients Behandling ophører, naar Smittefaren for hans Vedkommende er forbi, og strækker sig ikke til Patientens Behandling for Eftersygdomme.

Det kongelige Sundhedskollegium har til Justitsministeriets Afgørelse indsendt et Andragende, hvori vedkommende Fysikus med Hensyn til, at Oversundhedskommissionen for Holbæ Amtsvaadskreds den 18. Marts d. A. under en i N. N. Sogn under offentlig Behandling værende Difteritisepidemi har afflaaet at lade Drengen N. N., der som Følge af Difteritis var bleven lam og næsten stum, indlægge paa Amtshygehuset til videre Behandling efter Reglerne for offentlig Behandling, forespørger, hvor vidt Patienter med Eftersygdomme og andre epidemiske Sygdomme, naanset at saadanne Eftersygdomme ikke i ubegrænset Tid kunne være Genstand for offentlig Behandling, dog ikke maa være berettigede til vedblivende at nyde godt af den offentlige Behandling, saa længe denne ikke er hævet i deres Opholdskommune.

Man har i denne Anledning tilfrevet det kongelige Sundhedskollegium, at ligesom efter § 13 i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 30. Marts d. A., jfr. Lov af 20. April 1888 § 10, Patienten ikke imod sin Villie kan holdes tilbage i Sygehus længere end, indtil Smittefaren for hans Vedkommende er ophørt, saaledes maa ogsaa Forpligtelsen for det offentlige til at bære Omkostningerne ved den syges Behandling op-høre, naar det nævnte Tidspunkt er naaet, selv om Sygdommen i øvrigt i den paagældendes Opholdskommune

vedvarende er Genstand for offentlig Behandling. 3 Over- 23. Aug
ensstemmelse hermed har man, efter at oftnævnte Kollegium
har udtalt, at Faren for Smitteoverførelse fra vedkommende
Patient paa det paagældende Tidspunkt maa antages at
have været ophævet, meddelt Kollegiet, at Oversundheds-
kommissionens Vægring har været berettiget.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Ribe 23. Aug.
Amt) ang., at det maa bero paa Amtets Afgørelse,
om et Tilfælde egner sig til at gøres til Genstand
for Justitsaktion eller for Politiretsbehandling.

Med Hensyn til, at Byfogden i N. N. Købstad ved til
Hr. Stifamtmanden at indsende den hoslagt tilbagefølgende
Udskrift med Bilag af et under bemeldte Købstads Politiret
optaget Forhør, hvoraf fremgaar, at Fruentimmeret N. N.
har gjort sig skyldig i ulovlig Vorttagelse af Blomster paa
Kirkegaard, har indstillet, at der maatte blive beordret Ju-
stitsaktion imod den paagældende for Tyveri, samt at be-
meldte Byfoged, efter at De i denne Anledning havde ud-
talt, at det af den paagældende udviste Forhold efter sin
Befaffenhed skønnes at kunne henføres under Straffe-
lovens § 235, og henstillet til Retsbetjenten at gøre Sagen
til Genstand for Politiretsbehandling efter den nævnte Lov-
bestemmelse, jfr. Lov af 16. Februar 1866, har gentaget sin
nævnte Indstilling med Bemærkning, at en Justitsaktion i
det foreliggende Tilfælde formentlig er nødvendig, forat
Domstolene, hvem det udelukkende tilkommer at afgøre,
hvilken Straffebestemmelse der vil være at anvende, kunne
sættes i Stand til at træffe saadan Afgørelse, har De efter
Byfogdens Begæring i behagelig Skrivelse af 13. d. M.
anholdt om Justitsministeriets Afgørelse af det saaledes rejste
Spørgsmaal.

23. Aug. Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at det maa bero paa Amtets Afgørelse, hvor vidt et foreliggende Tilfælde efter sin Bessaffenhed og Lovgivningens Indhold egner sig til at gøres til Genstand for Justitsaktion.

23. Aug. **Kongelig Resolution ang. Myndighed for Chefen for Minespærringerne ved Kjøbenhavn til at benytte Disciplinarmidlerne og anvende Straf uden Dom. (Marineminiſteriet.)**

Hans Majestæt Kongen har under 23. d. M. allerhøjest resolveret, at der tillægges Chefen for Minespærringerne ved Kjøbenhavn, naar disse ere udlagte, samme Myndighed til for sit Tjenesteomraade mod de ham undergivne Menige og Underofficerer at benytte Disciplinarmidlerne og anvende Straf uden Dom, som ifølge Anordningen om Anvendelse af Straf uden Dom ved Søkrigsmagten, for saa vidt angaar Landtjenesten, af 20. Juni 1881 § 9 tilkommer de der ommeldte Korpschefer med flere.

24. Aug. **Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til samtlige Stiftsøvrigheder) ang., at Tinglæsning af Obligationer, der udstedes af Præster for Embedslaan, maa anses for ufornøden*).**

Paa dertil givne Foranledning skulde Ministeriet tjenstligt tillændege Hr. Stiftamtmanden og Deres Højarverdighed, at det maa anse Tinglæsning for ufornøden af

*) I Cirk. af 19. Oktober s. A. udtalte Ministeriet paa givne Foranledning, at Attester fra Retsbetjente om, at tidligere tinglæste Obligationer for saadanne Embedslaan henstaa uudslettede i Pantebøgerne, fremtidig ikke behøvede at vedlægges Aarsregnskaberne over de offentlige Stiftelsers Midler.

Obligationer, der udstedes af Præster for Laan, der ydes dem af vedkommende Stifts offentlige Stiftelsers Midler til Præstegaardes Ombygning eller Istandsættelse eller i hvilket som helst andet Djemed, og som det ved et gennem Ministeriet udfærdiget allerhøjeste Reskript tillades dem at lade hvile som Gæld paa Embedet med den ved Plakat af 10. September 1824 og Plakat af 25. August 1825 hjemlede Afgang til Sekvestration for Restancer af Renter og Afdrag. 24. Aug.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Inspektøren for det kongelige Frederiks Hospital og den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse) om Lønningen for Sygeplejerspersonalet, Plejemødre osv. ved Frederiks Hospital og Fødsels- og Plejestiftelsen. 26. Aug.

I behagelig Skrivelse af 6. f. M. har Hr. Inspektøren i Forening med Lægeraadet for det kongelige Frederiks Hospital og den kongelige Fødsels- og Plejestiftelse gjort Indstilling om nye Lønningsbestemmelser m. m. for Sygeplejerspersonalet ved Frederiks Hospital, hvorefter man ved behagelig Skrivelse af 30. f. M. fra Dem og Overaccouchør Professor Stadfeldt har modtaget en tilsvarende Indstilling om nye Lønningsregler for Fødsels- og Plejestiftelsens Personale.

I Anledning heraf skal Ministeriet ikke undlade tjenstligt at meddele til behagelig Esterretning og videre Foranstaltning, at man bifalder de saaledes gjorte Indstillinger, og at man i Overensstemmelse hermed vil have fastsat de nedenstaaende Bestemmelser, som, hvad Punkt 1 og 2 angaar, ere fælles for begge Stiftelser, medens Punkt 3—5 kun have Hensyn til det kongelige Frederiks Hospital:

26. Aug. 1) Plejemødrene lønnes med 600 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 100 Kr. indtil 1,000 Kr. aarlig.
- 2) Sygeplejersker lønnes med 400 Kr. aarlig, stigende hvert 3. Aar med 50 Kr. indtil 550 Kr. aarlig.
- 3) De Elever, hvis Uddannelse maa anses for tilendebragt, hencævnes Assistentter og lønnes med 20 Kr. maanedlig, stigende med 2 Kr. maanedlig for hvert Aars Tjeneste som Assistent, dog kan Lønnen ikke overstige 26 Kr. maanedlig.
- 4) Visitationsskønen lønnes som Sygeplejerskerne, hendes Medhjælperke som Assistentterne.
- 5) Eleverne modtage ingen Løn de første 3 Maanedes; de næste 3 Maanedes, og indtil Eleverne ansættes som Assistentter, er Lønnen 12 Kr. maanedlig.

Foruden den anførte Pengelønning tiltaas der ligesom nu Sygeplejerspersonalet under 1—5 Kost og Logis, Brændsel og Belysning paa Hospitalet, men ikke Badst.

De ovenstaaende Bestemmelser træde i Kraft fra den 1. Oktober d. A. at regne.

1. Sept. **Føreløbig Lov ang. yderligere Foranstaltninger Nr. 150. mod Indførelse af asiatiske Kolera. (Justitsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 481.

2. Sept. **Bekendtgørelse om Tilæg til Justitsministeriets Nr. 153. Bekendtgørelse af 28. Februar 1891 angaaende Indretningen af og Tilsynet med Dampkedler paa Landjorden samt den Redelejerne paahvilende Anmeldelsespligt. (Justitsministertet.)**

Til § 3 i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 28. Februar 1891 angaaende Indretningen af og Tilsynet med

Dampkedler paa Landjorden samt den Bedelejerne paahvilende 2. Sept. Anmeldelsespligt føjes følgende Tillæg:

„Paa faststaaende Kedler tillades det (foruden den Vandstandsviser, der i øvrigt skal forefindes) i Stedet for den øverste og den nederste Prøbehane (eller Prøveventil) at anbringe et med Udblæsnings- og Afspærringshaner forsynet Vandstandsglas.“

Bekendtgørelse om midlertidig Bemyndigelse for 3. Sept. Amtmændene til at forbyde Afholdelsen af Markeder. Nr. 154. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 482.

Indtitsmin. Skr. (til Amtmanden over Maribo 9. Sept. Amt) ang., hvorvidt Damptærskning paa Marken af Sæd, samtidig med, at denne indhøstes, er tilladt paa Søn- og Helligdage.

... .. at Damptærskning, for saa vidt samme foregaar direkte fra Ageren, forinden Sæden er indbjerget eller sat i Stak, lige saavel som Arbejdet ved Indkørsel af Sæd maa betegnes som Markarbejde og saaledes i Medfør af § 1, 2. Stykke, af Lov af 7de April 1876 om den offentlige Fred paa Folketjens Helligdage maa kunne foretages ogsaa i den i Paragrafens 1. Stykke ommeldte Tid fra Kl. 9 Formiddag til 4 Eftermiddag paa bemeldte Helligdage, hvorimod Damptærskning, hvor den foregaar fra Stak, og Indbjergningen fra Marken altsaa er bragt til en i alt Fald foreløbig Afslutning, lige saa lidt som anden Tærskning kan kaldes Markarbejde og derfor maa rammes af det i den ommeldte Lovbestemmelse givne Forbud, uden at det i saa Henseende vil have Betydning, om Sæden opstakkes paa Marken eller ved de vedkommende Gaardbygninger.

12. Sept. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Aarhus Amt) ang., hvorvidt de Udgifter, der flyde af de i Regulativet for Lig's Behandling af 23. Juni d. A. indeholdte almindelige Forskrifter om, hvorledes Lig skulle behandles, naar vedkommende er død af de i Reglementet ommeldte smitsomme Sygdomme, kunne ligesom de af særlige Paabud eller Foranstaltninger fra Sundhedskommissionens Side flydende Udgifter kræves afholdte af det offentlige.

..... at samtlige de Udgifter, der — udover hvad Ligets Behandling og Bordsættelse ellers vilde medføre — ere en Følge af Regulativets Bestemmelser, ville være at afholde efter Lov af 30. Marts d. A. § 25, 1. Stykke, jfr. § 26.

12. Sept. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** (til N. N.) ang., hvorvidt en Person, der havde bestaaet 4. Klasse's Hovedeksamen ved Aalborgs Katedralskole, men uden at opnaa det befalede Antal Points i Afslutningsfagene, kunde faa Tilladelse til at supplere denne Eksamen med en Tillægsprøve i Latin og Græsk for derefter at læse til Afgangseksamen for Studerende.

..... at det ansøgte ikke kan bevilges, men at vedkommende, hvis han vil fortsætte Studierne, enten maa gaa ind i en lærd Skoles 4. Klasse og tage hele denne Eksamen om, eller gaa paa et Kursus og derfra indstilles til 4. Klasse's Prøve for Privatister efter Betyndiggørelse af 28. Maj 1889, altsaa i de 5 Afslutningsfag — Latin og Græsk.

Judenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Vejle 12. Sept. Amt) ang. trængendes Udgang til ved Siden af Lægehjælp og de øvrige i § 44 litra a og b i Fattigloven omhandlede Understøttelser at faa Hjælp af „de fattiges Kasse“ i Henhold til Lov af 8. Marts 1856.

... at da Understøttelser af den førstnævnte Art ikke i Forhold til den understøttede betragtes som Fattighjælp, kan den i § 5 i Loven af 1856 indeholdte Bestemmelse om, at kun de trængende have Udgang til Understøttelse af „de fattiges Kasse“, som ikke befunde sig under den lovbestemte kommunale Fattigforsørgelse, ikke være til Hinder for, at der tilstaaes saadan Understøttelse til Personer, der for Kommunens Regning erholde Lægehjælp m. m.

For øvrigt bemærkes, at Betingelsen for Ydelsen af de i Fattiglovens § 44 litra a og b omhandlede Understøttelser ere de samme som for Ydelse af al anden Hjælp af Fattigvæsenet, saa at den trængende for at have Udgang hertil maa være ude af Stand til selv at forskaffe sig og sine den fornødne Hjælp.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til N. N.) 14. Sept. ang. et gennem Kommissionen for den lægevidenskabelige Forberedelseseksamen indkommet Andragende om Tilladelse for en Studerende til at underkaste sig den lægevidenskabelige Embedsksamens uden først at have bestaaet den ovennævnte Forberedelseseksamen under Hensyn til, at han i sin Tid har bestaaet Veterinærsksamens med 1. Karakter og derved aflagt

14. Sept. **Prøve i de til lægevidenskabelig Forberedelseseksamen
henhørende Fag.**

... .. at man finder at kunne bevilge det ansøgte i Overensstemmelse med en tidligere Afgørelse af et lignende Tilfælde, nemlig saaledes, at den lægevidenskabelige Embeds eksamen for den paagældende bliver at beregne med 14 i Stedet for 16 Karakterer.

20. Sept. **Plakat ang. Oprettelsen af nye Roder i Kjøbenhavn.
(Kjøbenhavns Raadstue).**

Magistraten i Kjøbenhavn gjør bitterligt:

I Henhold til Kommunalbestyrelsens Beslutning er der, af Hensyn til Skatteoppebørselen og hvad dermed staar i Forbindelse, fra 1. Oktober d. A. at regne oprettet følgende nye Roder her i Staden, nemlig:

I Vester vold Kvarter:

Reventlowsgades Rode, der omfatter den Del af Vester vold Kvarter, som omsluttes af Vesterbrogade, Helgolandsgade, Kvægtorvsgade, Ved Kalvebodstrand og Bernstorffsgade.

Tivolis Rode, der omsluttes af Vesterbrogade, Halmtorvet, Vester voldgade, Ved Kalvebodstrand og Bernstorffsgade.

Bandværkets Rode, der omsluttes af Vesterbrogade, Halmtorvet, Vester voldgade, Gyldeuløvesgade, St. Jørgenssø og Gl. Kongevej.

I Nørrevold Kvarter:

Frederiksborggades Rode, der dannes af den Del af Kommunehospitalets Rode, der ligger Syd for Gothersgade og den Nørre af Drsteds parkens Rode, der omsluttes af Frederiksborggade, Nørmergade, Gothersgade og Linnésgade.

I udenbys Vester Kvarter:

20. Sept.

Istedgades Node, der udskilles fra Skydebanens Node og udgør den Del af samme, der omslutes af den nedlagte Jernbanevold, Absalonsgade, Istedgade og Dehlensløslægersgade.

St. Matthæus Kirkes Node, der udskilles fra Enghavevejs Node og udgør den Del af samme, der omslutes af Dehlensløslægersgade, Matthæusgade, Enghavevej og den nedlagte Jernbanevold.

I udenbys Klædebo Kvarter:

Drefunds Node, bestaaende af den Del af den nuværende Østerbros Node, der omslutes af Østerbrogade, Strandvejens Node, Sundet samt mod Syd af en Linie, dragen fra Østerbrogade igennem Viborggade ad Sibbernsvej op til og igennem Aarhusgade langs Frihavsterrænets nordlige Grænse.

St. Jakobs Kirkes Node, indbefattende Østerfælled tilligemed den bebyggede sydlige Trekant af samme.

Kalkbrænderiets Node, der udgør den Del af Østerbros Node, som omslutes af Østerbrogade, Viborggade, Sibbernsvej, Aarhusgade, Frihavsterrænets vestlige Grænse, Rosenvængets Hovedvej, Odensegade og Triangelen.

Østerbros Node vil herefter blive indskrænket til den Karrè, der omslutes af Østerbrogade, Odensegade, Rosenvængets Hovedvej, Frihavsterrænet og Elåsensgade.

Anordning ang. Kravene til den udvidede Styr- 21. Sept.
mandsøksamen (Styrmandsøksamens 2. Afdeling). Nr. 163.
 (Marineministeriet.)

Indm. Saml. pag. 483.

21. Sept. **Anordning ang. Skrævene til den udvidede Ma-**
 Nr. 164. **stiftelsesamen (Mastiftelsesamens 2. Afdeling). Ma-**
rineministeriet.)

Indm. Saml. pag. 484.

21. Sept. **Anordning om Oprettelse af en farmaceutisk**
 Nr. 165. **Lærestiftelse og om de farmaceutiske Eksaminer. (Mi-**
nisteriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 486.

21. Sept. **Regulativ for den farmaceutiske Lærestiftelse.**
 Nr. 166 **(Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

I Henhold til den ved allerhøjeste Anordning af D. D. § 36 givne Bemyndigelse fastsætter Ministeriet herved følgende Regulativ for den ved bemeldte Anordning oprettede farmaceutiske Lærestiftelse:

1. Undervisningen ved den farmaceutiske Lærestiftelse føres saa vidt muligt paa Grundlag af bestemte Lærebøger. Det detaillerede Undervisningsprogram fastsættes, i Overensstemmelse med de anordnede Eksamensforordninger, af Lærerædet. Om det saaledes fastsatte Undervisningsprogram og senere Forandringer i dette giver Direktøren Indberetning til Ministeriet.

2. Direktøren for den farmaceutiske Lærestiftelse er dennes nærmeste foresatte og fører det almindelige Tilsyn med Undervisningen og dens Resultat samt med det til Undervisning bestemte Materiel; han er berettiget til at overvære selve Undervisningen og kan om denne forlange de fornødne Oplysninger af Lærerne.

Direktøren sammenkalder og leder Lærerædets Møder; han udsteder Indtægtsordrer og Anvisninger, underskriver

alle Ekspeditioner, hvilke paraferes af Inspektøren, antager 21. Sept. og affædiger Portneren og andre Betjente.

Direktøren aflægger aarligt Regnskab over Læreanstaltens Indtægter og Udgifter og afgiver efter Udløbet af hvert Kursus til Ministeriet en Beretning om Læreanstaltens Virksomhed i det forløbne Aar og om Udfaldet af Eksamen.

3. Lærerne ere pligtige til at lede Undervisningen i Overensstemmelse med Undervisningsprogrammet. Enhver Lærer fører en Protokol, hvori Undervisningens Genstand optegnes. Lærerne føre endvidere en særlig Bog over Elevernes Flid og Fremgang.

Lærerne ere pligtige til at deltage i Lærerraadets Møder, naar de ikke ere lovligt forhindrede, hvilket da betids maa anmeldes for Direktøren.

Lærerne ere ikke berettigede til mod Betaling at give Læreanstaltens Elever privat Undervisning i Lærefagene.

4. Inspektøren fører det daglige Tilsyn med Læreanstaltens Bygninger, vaager over Orden og Ro og har Ret til at fordrø efterkommet de Bestemmelser, som i saa Henseende ere gældende.

Inspektøren indfører i en Protokol samtlige Læreanstalten vedkommende Ekspeditioner og Beslutninger.

5. Lærerraadet holder Møde, saa ofte Direktøren finder Anledning dertil, eller naar 2 af Raadets Medlemmer skriftligt forlange et nærmere motiveret Emne drøftet. Der kan ordentligvis kun tages Beslutning angaaende de paa Dagsordenen for Mødet opførte Sager.

Lærerraadet er beslutningsdygtigt, naar foruden Direktøren 3 Lærere ere til Stede; en gyldig Beslutning kræver over Halvdelen af de afgivne Stemmer; ere disse lige, regnes Direktørens dobbelt.

Inspektøren fører Lærerraadets Forhandlingsprotokol.

21. Sept. 6. Lærestaltens Elever maa ikke uden gyldig Grund eller uden vedkommende Lærers Tilladelse udeblive fra Undervisningen. De ere forpligtede til at lade sig overhøre ved de daglige Prøver; den Elev, som ikke med Stadighed har deltaget i Undervisningen, kan der nægtes Tilladelse til at indstille sig til Eksamen.

7. Et nyt Undervisningskursus begynder hvert Aar i de første Dage af November og ender den 22. December i det følgende Aar. Hvert Kursus afflutes med den farmaceutiske Kandidateksamen i den derpaa følgende Januar Maaaned.

8. Betalingen for Undervisningen erlægges paa følgende Maade: Ved Begyndelsen af hvert Kursus betaler hver Elev 100 Kr., den følgende 1. Maj 100 Kr. og den følgende 1. November 50 Kr.

Indbetalingen sker til Lærestaltens Inspektør, som derfor udsteder Udgangskort.

21. Sept. **Tjenestereglement for det kongelige Teater og Nr. 170. Kapel.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Efter Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Førestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under Dags Dato allernaadigst at stadfæste følgende Tjenestereglement for det kongelige Teater og Kapel.

1. Afdeling.

1. Chefen for det kongelige Teater og Kapel staar i alt, hvad der vedrører hans Embedsstilling, alene Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet til Ansvar.

Samtlige ved Teatret og Kapellet ansatte Embedsmænd, Kunstnere, Funktionærer og Betjente kunne i Sager, der angaa deres Forhold til Teatret, kun henvende sig til Ministeren gennem Teaterchefen, og modtage ved ham alle

Tilfendegivelser og Resolutioner fra Ministeren angaaende 21. Sept. deres Tjeneste og øvrige Forhold ved Teatret.

Teaterchefen udøver under ovennævnte Ansvar den øverste administrative Myndighed i alle Tjenesteanliggender ved det kongelige Teater og Kapel, og er i Udøvelsen af denne sin Myndighed lige overfor Medlemmerne af den hele Etat alene begrænset af de i dette Reglement specielt betegnede Forskrifter angaaende Omfanget af Medlemmernes Rettigheder.

Bestemmelser om Teatertjenesten, som udgaa fra Teaterchefen, have samme forbindende Kraft for alle vedkommende, hvad enten de direkte meddeles dem mundtligt eller skriftligt af Teaterchefen, eller de gives middelbart ved dem, der ere bestfattede til at lede Detaillen af de forskellige, med Teatrets Bestyrelse forbundne, Virksomheder, eller de ved Opflag i Foyéren udgaa som almindelige Bestemmelser for den hele Etat eller en Afdeling af samme.

I Foyéren og Vestibulen maa der kun ske Opflag af Bekendtgørelser fra Teaterchefen eller fra den, der af ham specielt er bemyndiget dertil.

Enhver Forestilling paa det kongelige Teater gives i Teatrets Navn og under dets Ledelse.

2. Afdeling.

2. Umiddelbart under Teaterchefen staa Sceneinstruktørerne, Kapelmesteren og Balletmesteren, hvilke under Ansvar for Teaterchefen lede, hvad der henhører til Stykkernes Sceneførelse, den musikalske Udførelse af Operaer og Syngestykker samt Udførelsen af Balletter og Dans.

3. Inden hvert Aars 1. April have de i foregaaende Paragraf nævnte Embedsmænd, enhver for sit Vedkommende (dog Opera-Sceneinstruktøren og Kapelmesteren i Forening), at indgive til Teaterchefen en Fortegnelse over et Antal Stykker af alle Arter, baade ældre og nyere, saavel danske

21. Sept. som fremmede, som de anse for skiktede til at optages i Repertoiret for den følgende Sæson. Ved hvert Stykke skal Forslag til Besætning af de større Roller være angivet samt Bemærkning om, hvorvidt Optagelsen vil være forbunden med større eller mindre Bekostning.

Naar Teaterchefen har meddelt de nævnte Embedsmænd sin Plan for Virksomheden i den følgende Sæson, ere de forpligtede til, enhver for sit Vedkommende, i Foræning med Dioniomi=Inspektøren, efterhaanden og i god Tid forinden de nærmest forestaaende Stykkers Opsørelse, at forelægge til Teaterchefens Approbation Forslag til Ordning af Dekorationsvæsenet og til Dragter. Ligeledes opgives det Antal Statister, Ekstramusikere osv., der anses for at være nødvendigt.

Planen for den kommende Sæson indsendes til Ministeriet ligesom ogsaa en Oversigt over Virksomheden i den foregaaende Sæson.

4. Kapelmesteren har at afgive Erklæring over Musikken til de dramatiske Værker, som Teaterchefen maatte sende ham til Bedømmelse. Han har desuden at htte sig om, hvorvidt der med Hensyn til det tekniske maatte være nogen Hindring for Udsørelsen i den Skikkelse, hvori det er angivet af Komponisten.

Balletmesteren har med Hensyn til nye Balletter og Danse at meddele Teaterchefen Forslag til Komposition eller Arrangement af Musikken.

3. Afdeling.

5. Rollerne og Partierne udsendes fra Regissøren, paategnede med dens Navn, hvem Rollen eller Partiet er tildelt, samt med Dato. For Holbergs Komediens Vedkommende udsærdiger Regissøren en Liste over Rolfordelingen, hvilken Liste forevises de rollehavende, der paa-

tegne den med Navn og Angivelse af, hvad Datum den er 21. Sept. den forebift.

6. Ugerepertoiret bestemmes af Teaterchefen. Forinden det bekendtgøres for Personalet, forelægges det i et Møde for Sceneinstruktørerne, Kapel- og Balletmesteren samt Regissøren.

Den ugentlige Prøveseddel udarbejdes af Regissøren efter Samraad med Sceneinstruktørerne samt Kapel- og Balletmesteren, og approberes, ligesom enhver Forandring i samme, af Teaterchefen.

Repertoiret for Ugen opslås i Fohéren hver Fredag, om muligt inden Kl. 3.

Prøvesedlen opslås hver Torsdag, om muligt inden Kl. 3.

Inden den næste Formiddag Kl. 12 har enhver at fremsætte de Indvendinger, som Tjenestens Ansættelse for ham mulig kan begrunde.

Repertoiret og Prøverne for den følgende Uge bekendtgøres kun ved Opflag i Fohéren.

Forandringer i Ugerepertoiret og Prøverne meddeles derimod alle paagældende ved Bud fra Teatret eller gennem Telefon. Træffes ingen i den paagældendes Hjem, efterlades Tilføjelsen uden Ansvar for Budet.

4. Afdeling.

7. Enhver ved det kongelige Teater ansat scenisk Kunstner (Herre eller Dame) er i Almindelighed pligtig at udføre al den Tjeneste paa det kongelige Teater eller andetsteds, som af Teaterchefen, eller i øvrigt, i Medfør af dette Reglements Forrifter, overdrages ham i Overensstemmelse med hans Ansættelse eller Engagement, og navnlig at overtage og udføre de Roller og Partier, som tildeles ham. Anser han sig besøjet til at gøre nogen Indsigelse mod at overtage eller udføre den Rolle, der er ham overdragen, er

21. Sept. han berettiget til, inden den i § 8 nærmere bestemte Frist, at fremsøre sin skriftlige, motiverede Bægning for Teaterchefen.

8. I Henseende til Tiden for sliq Indsigelses Frem- sættelse blive følgende Regler at iagttage:

- a) Er Stykket nyt, kan vedkommende fremkomme med sin Indsigelse efter Læseprøven, dog inden 24 Timer efter dennes Slutning.
- b) Tildeles Rollen ham, efter at Læseprøven paa Stykket har fundet Sted, har han Ret til at have hele Stykket hjemme til Gennemlæsning og at fremsætte sin Indsigelse i Løbet af 2 Gange 24 Timer.
- c) Overdrages ham en Rolle i et ældre Stykke, som er opført i den Tid, han har været i Teatrets Tjeneste, kan han fremsætte sin Indsigelse mod at udføre den indtil 24 Timer efter Rollens Modtagelse. Er Stykket ikke opført, medens han har været ved Teatret, gælder, hvad der ovenfor er anført under Litr. b.

9. Er ingen Indsigelse fremkommen inden de i foregaaende Paragraf bestemte Tidsfrister, har den vedkommende Kunstner derved erkendt sig pligtig til at udføre den paa gældende Rolle.

Har han derimod inden den foreskrevne Frist fremsat sin skriftlige, motiverede Bægning for Teaterchefen, og den ikke gives Medhold, er han berettiget til inden 24 Timer, efter at han har modtaget Teaterchefens Tilsvaer, at fordre Antageligheden af sin Indsigelse undersøgt og bedømt af den til sliqe Indsigelses Paakendelse anordnede Teaterjury.

10. Teaterjuryen skal bestaa af 5 Medlemmer. Til at indtræde i denne udnævner Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet to Medlemmer, hvoraf den ene Jurist. Teaterchefen vælger blandt dramatiske Forfattere een til

Medlem og een til Suppleant, og samtlige ved Teatret an= 21. Sept.
satte sceniske (o: feuberettigede) Kunstnere vælge af deres
Midte 2 Medlemmer og 2 Suppleanter. Det af Mini-
steren valgte første Medlem er Jurysens Præsident og leder
som saadan Forhandlingerne. Det andet Medlem fungerer
som Sekretær.

Inden hver Sæsons Slutning foretages Valg af de
Medlemmer og Suppleanter, som udvælges af Teaterchefen
og af de sceniske Kunstnere. Samtlige Valg gælde for 1
Aar fra den næste Sæsons Begyndelse.

Teaterchefen bekendtgør ved Opflag i Foyéren, mindst
8 Dage forinden, hvad Tid Valget af de sceniske Kunstnere
skal finde Sted. Møder ikke Halvdelen af disse, kan intet
Valg foregaa, og Juryen bestaar da af de af Ministeriet og
Teaterchefen valgte Medlemmer.

Ingen scenisk Kunstner kan undslaa sig for at modtage
Valg som Medlem eller Suppleant.

Alle Meddelelser til Juryen ske til Præsidenten.

Teater=Juryens Kendelser ere inappellable.

11. Den, som een Gang har modtaget og udført en
Rolle, er i Almindelighed pligtig til at udføre den, naar
som helst Teaterchefen forlanger det, selv om den i en
Mellemtid har været overtaget af en anden. Derimod har
ingen Ret til at beholde en Rolle, fordi han har spillet den
een eller flere Gange.

Uternering. Naar en Rolle tildeles 2 Kunstnere
til skiftevis Optræden i den, udføres den i Reglen første
Gang af den, som er i den højeste Feuklasse, eller, naar
begge ere i samme Feuklasse, af den, som har været længst
i Feuklassen.

Doubling. Naar en Rolle tildeles en Kunstner,
førend der har været afholdt Prøve paa Stykket, for at
han i paakommende Tilfælde kan remplacere Rollens egent-
lige Indehaver, har Doublanten Krav paa at udføre Rollen

21. Sept. mindst een Gang og senest den fjerde Gang, Stykket opføres. Bliver Rollen paa Grund af Sygdom hos den oprindelige Indehaver først tildelt Doublanten, efter at der har været afholdt Prøve paa Stykket, eller endog efter at dette har været opført, har han, for saa vidt han har lært Rollen og været til Prøve, Ret til at udføre den tre paa hverandre følgende Gange eller, saafremt Teaterchefen bestemmer det, det nævnte Antal Gange skiftevis med dens oprindelige Indehaver.

Med Undtagelse af Kunstnere i 1. Feuklasse a og b er enhver pligtig til, naar det forlanges af Teaterchefen, at udføre saadan Tjeneste, som i Teatersproget kaldes „at fige Repsikker“. Kunstnere af 3. og 4. Feuklasse ere desuden pligtige til, paa speciel Indstilling af Kapelmester, Korfyngemester og Scencinstruktør i Forening, at deltage i Kortjeneste og, efter Indstilling af Balletmesteren, i Ballettjeneste.

5. Afdeling.

12. Søn- og Helligdage holdes der ikke Prøve af nogen som helst Art før Kl. 12 Middag; om Eftermiddagen kan dette ske under Teaterchefens Ansvar, naar han finder det nødvendigt. Aftenen før de 3 store Helligdage (1. Juledag, 1. Paaskefest og 1. Pinsedag) maa ingen Prøve finde Sted.

13. Alle Prøver tage deres Begyndelse til det i Prøvedlen angivne Klokkeslæt. Enhver vedkommende har at være til Stede i rette Tid. Prøvernes Begyndelse tilkendes gives ved Foyérklokken.

Den, der forestaar Prøven, kan tilkalde enhver, som har at varetage nogen Del af Stykkets sceniske Udstyr.

Forfatteren af et originalt Skuespil oplæser, naar han ikke frabeder sig det, sit Arbejde for de rollehavende og de Funktionærer, hvis Tilstedeværelse han anser for hensigtsmæssig. Forfatteren eller Komponisten har Ret til at over-

være sauntlige Prøver paa sit Arbejde, hvorfor der af Re- 21. Sept.
gissøren bør gives ham Underretning om Tiden for hver
Prøves Afholdelse, og han har Ret til at sætte sit Stykke i
Scene, hvad selve Indstuderingen angaar. Sceneinstruk-
tøren er da forpligtet til at yde ham al den Bistand, han
maatte ønske. Sætter Sceneinstruktøren Stykket i Scene,
kan Forfatteren eller Komponisten ved Slutningen af hver
Scene, eller hvor der maatte være Ophold, gøre sine Be-
mærkninger enten til den, der forestaar Prøven, eller til de
spillende.

Forfatteren eller Komponisten er desuden berettiget til
at overvære de tre første Forestillinger af sit Stykke paa
Scenen paa den Plads, der anvises ham.

14 For saa vidt Forfatteren ikke selv oplæser sit
Stykke, maa de rollehavende paa Læseprøven, der ikke maa
finde Sted før 2 Dage efter Kollernes Uddeling, være saa
vidt bekendte med deres Partier, at de kunne oplæse dem
højt, forstaaeligt og med Antydning af Karakteren. Ingen
maa forlade Læseprøven uden Sceneinstruktørens Tilladelse.

15. Ved alle Prøver ere de spillende forpligtede til,
efter at der af Regissøren er ringet til hver Akts Begyndelse,
at være til Stede paa deres Plads i Kulisfen, saaledes at
de kunne indtræde nøjagtigt til rette Tid.

16. Ved alle Prøver skulle de til Stykket hørende
Rekvifitter, som ere fornødne for Indstuderingens Nøjagtig-
hed, være til Stede.

Ved Prøverne er det forbudt at bære Overtøj, Stof
eller deslige, naar disse Sager ikke skulle bruges i selve
Stykket.

Ved Prøver har enhver at lade sig fra Garderoben
anvise, hvor hans Rekvifitter ere henlagte. De blive at
tilbagelevere af den, som efter Stykkets Indhold fidsst faar
dem i Hænde paa Scenen. For de Sager, som ved en
Akts Slutning forblive paa Scenen, have de spillende intet

21. Sept. Aufvar. I Henseende til Aflevering af Rekvifitter gælder det samme ved selve Forestillingen.

18. Ved første egentlige Prøve skulle de spillende have memoreret deres Roller saaledes, at ingen Standsning opstaar formedelt Memoreringsmangler.

19. Ved Arrangementsprøven giver Sceneinstruktøren efterhaanden som de spillende skulle indtræde, enhver fuldstændig Oplysning om Dekorationen, Ind- og Udgaange, de paa Scenen værende Genstandes rette Plads og Brugen af dem under Handlingen samt den Stilling, de spillende have at indtage. Ved denne Prøve have de spillende fuldkommen Frihed til at fremkomme med Forslag, Ønsker og Meninger angaaende Bestemmelser, der kunne tjene til at fremme Stykkets bedst mulige Udførelse.

20. Efter Arrangementsprøven afholdes paa et af Sceneinstruktøren nærmere bestemt Tidspunkt et Møde til Bestemmelse af Kostumerne, hvilket overværes af alle de rollehavende, Økonomi-Inspektøren samt de af Teatrets Funktionærer, hvis Nærværelse Sceneinstruktøren maatte anse for tjenlig. Det en Gang truffne Valg af Kostume og Maskering maa nøjagtig følges ved enhver Fremstilling af Stykket; kun med speciel Tilladelse af Sceneinstruktøren kan Afvigelse herfra finde Sted.

21. Ved enhver følgende Prøve ere de rollehavende forpligtede til at træde ind, gaa ud og skifte Plads efter den ved den første Prøve truffne Aftale og Ordning, samt at fremfige deres Roller og gøre deres Pauser med Bestemthed, saa at enhver kan faa et klart Begreb om hans medspillendes Intention.

Ingen maa paa nogen Prøve uden Tilladelse af den, der forestaar Prøven, udelade eller tilføje noget i sin Rolle eller sit Parti.

22. I det mindste een Prøve før Generalprøven skal foregaa uden Standsning.

23. Paa Generalprøven skal alt, hvad der hører til 21. Sept. Dekorationsvæsenet, være i fuldstændig Orden, og alt Maskineri foregaa nøjagtigt som ved en Opførelse af Stykket, og enhver rollehavende er pligtig til at prøve Rollen i det Kostume, som er bestemt for ham, og som sælgelig skal være i Orden og til hans Disposition 1 Time, før Prøven begynder.

24. Til Brug ved Forestillingerne og Prøverne har enhver spillende uden Godtgørelse at forsyne sig med følgende moderne Klædningsstykker og andre til Paa-klædningen hørende moderne Genstande af almindelig Art, hvad enten det er et uødvendigt Rekvizit eller ikke:

Herrerne med: Hovedbedækninger, Halsklæder, Linned, Handsker, Sko, Støvler, Spadsere Stoffe, Strømper, alle Slags Underklæder og Lommeværklæder samt Ur og Kæde.

Damerne med: alt, hvad der henhører til moderne Hovedpynt og Coiffure, Handsker, mindre Sjaler, Lørklæder, Bister, Arbejdstaster og deslige, Fodtøj, Strømper, Blomster, Baand og alle Slags Underklæder.

Fremdeles have samtlige spillende uden Godtgørelse selv at levere alle Pretiosa og Nips og alle andre Genstande, som de kunne ønske at benytte under Forestillingen, men som ikke ere foreskrevne i Stykket og derfor ikke leveres fra Teatret som nødvendige Rekvizitter.

Valget af ovennævnte moderne Klædningsstykker etc. er vel overladt de spillende, men skal dog approberes af Scencinstruktøren.

De spillende maa endvidere selv forsyne sig med Toiletgenstande (herunder Knappenaale, Haarnaale og lignende) og Maskeringsgenstande, hvorfra dog undtages de Parykker og Skæg, som Rollen fordrer.

21. Sept.

25. Følgende moderne Klædningsstykker have de spillende at forsyne sig med mod Godtgørelse efter nærmere bestemte Regler:

Herrerne med: Kjoler, Frakker, Veste og Benklæder.

Damerne med: Hatte, Raaber og lignende store Overstykker (herunder ogsaa store Sjaler).

Ballettens Personale med: ethvert Slags Fodtøj og Trikot.

Endvidere betales Godtgørelse for Brug af egne Strudsjer, hvor Kostumet fordrer det.

Omlædninger i samme Stykke godtgøres ikke særskilt, og for Brug af egne Strudsjer gives kun Betaling een Gang pr. Forestilling.

Klædernes Farve, Stof og Snit skulle være approberede af Sceneinstruktøren.

26. Fordelingen af Paaflædningsværelserne, hvortil ingen uvedkommende tilstedes Udgang, henhører under Økonomi-Inspektøren, og enhver maa afbenytte det Værelse, der anvises ham af denne.

Det er ikke tilladt nogen spillende at sende den ham af Teatret tildelte Paaflæder bort fra Scenens Lokaler.

27. Enhver af Teaterpersonalet er ansvarlig for de Bøger, udfrevne Roller, Skynge- og Korpartier, som han modtager til sin Tjeneste, og er, hvis noget deraf kommer bort, pligtig at erstatte Teatret Udgiften ved Anskaffelse af nyt i Stedet for det bortkomne.

Som bortkommet betragtes, hvad der ikke er tilbage leveret inden 48 Timer, efter at det ifølge Teaterchefens Ordre er rekvireret.

6. Afdeling.

28. Paa Forestillingsdagen har enhver om Formiddagen at forsikre sig om, at alt, hvad der henhører til det Kostume, han skal bruge ved Forestillingen, er fuldstændigt til Stede i det Værelse, som er anvist ham til Paaflædning

om Aftenen, samt, for saa vidt der mangler noget, eller 21. Sept. Kostumet ikke passer ham, straks at anmeldte det for Garderobeforvalteren, der foranstalter det fornødne.

29. Om Aftenen skulle alle de spillende være til Stede paa Teatret i det sildigste, naar der ringes til Foyer, nemlig en halv Time før Forestillingen begynder.

For saa vidt en spillende ikke skal optræde i den 1. Time efter Forestillingens Begyndelse, kan han efter først derom at have underrettet Regissøren møde senere, dog med Forpligtelse til at melde sig hos denne mindst $\frac{3}{4}$ Time før den Afts Begyndelse, hvori han skal optræde.

30. Ved Forestillingen er enhver forpligtet til nøjagtigt at udføre det paa Prøverne vedtagne og spille sin Rolle uden Tilfætning, Forkortning eller nogen anden Forandring, som ikke i Forvejen er billiget, — alene med den Undtagelse, at det sker for at dække en indtraadt Standsning eller Forvirring. Enhver spillende har at indtræde paa Scenen i rette Tid, og ingen maa ved sin Indtrædelse, under Spillet eller ved sin Bortgang fra Scenen bevare Bisaldsytringer af Publikum med Hilsen eller paa anden Maade.

Det er ikke tilladt nogen at vise sig i Tilskuerspladsen samme Aften, han optræder i Forestillingen, eller naar han er sygemeldt.

31. Ingen maa imødekomme Tilskuernes Opfordring til Gentagelse af nogen Del af den sceniske Præstation eller efter Fremkaldelse fremtræde for Publikum. Dette sidste kan dog Teaterchefen undtagelsesvis give Tilladelse til efter Forestillingens Slutning i de Tilfælde, hvor en Forestilling paa Grund af en scenist Kunstners Afgang, Subitæum eller af anden Marsag antager en festlig Karakter.

21. Sept.

7. Afdeling.

32. Det er ikke tilladt nogen Kunstner uden Teaterchefens Samtykke at tage fast Bopæl uden for den egentlige Bys Grænser (d: det Distrikt, der af Postvæsenet er betegnet med Bogstavet K) og Christianshavn.

Fra den Dag, Sæsonen begynder, og til dens Slutning maa ingen af Personalet forlade Staden uden Teaterchefens Tilladelse.

33. Enhver Sygemelding skal, selv om den syge ikke skulde fungere i den nærmest forestaaende Prøve eller Forestilling, indsendes nopholdeligt, med Udskrift: „Sygemelding“. Den afleveres paa Teatret hos Portneren og bliver, naar Teaterchefen forlanger det, inden 24 Timer at attestere af Teaterlægen i bestemte Udtryk.

34. Den, som ikke er meldt syg, skal, ved indtrædende Forandring i Forestillingen, være pligtig til efter 5 Timers Varsel at spille en Rolle, han har udført i Sæsonen, med mindre Sceneinstruktøren, Kapelmesteren eller Balletmesteren erklærer, at Stykket ikke kan opføres uden Prøve, og uden Varsel at spille en Rolle, han har udført i de sidste 2 Maanedes.

Enhver, der paa en Forestillingsdag forlader sit Hjem for mere end 2 Timer, maa afgive Bescbed til Folk, som ere i hans Bolig, om, hvor han bestemt vil være at træffe. De 2 sidste Timer før Forestillingens Begyndelse maa enhver i sin Bolig eller paa et fra den anvist Sted indenfor den egentlige Bys Grænser (se § 32) eller paa Christianshavns straks være at finde, beredt til Tjeneste.

35. Enhver ved Teatret ansat scenisk Kunstner har fri Afgang til Teatrets Tilhørerplads, Damerne i de for dem bestemte Loger, Herrerne paa de sædvanlige til Frigængere bestemte Pladser. Ingen af Personalet maa tilkendegive Bisæld eller Mishag, hverken med Hensyn til de spillende eller Stykket.

21. Sept.
36. Ingen scenisk Kunstner maa hverken i eller uden for Sæsonen enten i Hovedstaden eller dens Forstæder optræde i nogen Forestilling, Aftenunderholdning, Koncert eller lignende uden for Teatertjenesten, naar der til en saadan Forestilling etc. under en hvilken som helst Form afhændes Billetter, eller der ved den i det Hele tilsigtes at erhverve en Indtægt enten for de udøvende eller for andre, selv om den benævnes „privat“, og selv om den ikke bekendtgøres gennem de offentlige Blade.

37. Enhver, som er ansat ved Teatret eller Kapellet, er ligesaa pligtig at udføre den Tjeneste, hvortil han er antagen, udenfor som i den Tid, der ordentligvis betragtes som hørende til en Sæson.

I Teaterferien, for saa vidt en saadan finder Sted, kunne Medlemmerne af Teater- og Kapelletaten med Ministeriets Tilladelse forlade Riget og med Teaterchefens Tilladelse tage Bolig paa Landet eller foretage Rejser i Indlandet, men ere da pligtige til nøjagtigt at opgive for Teaterchefen, hvor de til enhver Tid opholde sig, og hvorledes Meddelelser til dem angaaende deres Tjeneste kunne komme dem i Hænde.

Ethvert i Teaterferien indtræffende Sygdomstilfælde saavel som enhver anden Begivenhed, der maatte kunne faa Indflydelse paa vedkommendes Tjeneste i Sæsonen, bør uopholdeligt meddeles Teaterchefen.

38. Det er enhver, der er ansat ved Teatret, strengt forbudt at meddele eller udbrede Estervetninger eller Nygter om de Præstationer, som forberedes ved Teatret. Overtrædelser af dette Paalæg kunne af Teaterchefen eller af den eller dem, som derved maatte føle sig krænkede, gennem Teaterchefen paalægges for Ministeriet, der anordner det fornødne til Sagens Oplysning og Forseelsens Afstraffelse.

39. For Overtrædelse af de i esternævnte Paragrafer givne Forstrifter bødes følgende Mulfter:

21. Sept. § 13. Udeblivelse, delvis eller fuld, fra en Generalprøve eller enhver sidste eller eneste Prøve:
 for 5 Minutters indtil $\frac{1}{4}$ Times Udeblivelse $\frac{1}{50}$ af den maanedlige Lønning,
 for $\frac{1}{4}$ indtil $\frac{3}{4}$ Times Udeblivelse $\frac{1}{25}$ af den maanedlige Lønning.
 for $\frac{3}{4}$ Times (som er fuld) Udeblivelse $\frac{1}{10}$ af den maanedlige Lønning.
 Udeblivelse fra andre Prøver Halvdelen af for-
 aførte.
- Udeblivelsen regnes fra det Tidspunkt, hvor vedkommendes Fraværelse forårsager en Standsning.
- § 15. Forsømmelse i Henseende til at være til Stede i Kulisserne for at indtræde til rette Tid ved Prøver for hver Gang 50 Dre.
- § 29. For sildigt Møde i Teatret til en Forestilling 20 Kr.
- § 30. Afvigelse ved en Forestilling fra det i en Rolle foreskrevne eller det ved Prøverne vedtagne; for silde Indtræden paa Scenen; Bepvarelse af Bisaldsytringer; at vise sig paa Tilskuerpladsen samme Aften, vedkommende optræder, eller naar han er sygemeldt 10 Kr.
- § 31. Gentagelse af nogen Del af den sceniske Præstation paa Tilskuernes Opfordring; Fremtræden for Publikum efter Fremkaldelse 100 Kr.
- § 32. At forlade Staden i Sæsonen 20 Kr.
- § 33. Forsømmelse i Henseende til Sygemelding $\frac{1}{4}$ af den maanedlige Lønning.
- § 34. Vagring ved at spille ved indtrædende Forandring i Forestillingen; Forsømmelse i Henseende til Bested om, hvor vedkommende er at træffe, $\frac{1}{4}$ af den maanedlige Lønning.
- § 36. Optræden uden for Teatertjenesten 100 Kr.

§ 37. Uden Tilladelse i Teaterferien at have forladt Ni- 21. Sept.
get, taget Bolig paa Landet eller foretaget Rejser i
Indlandet samt ikke opgivet rette Adresse $\frac{1}{4}$ af den
maanedlige Lønning.

Ved den maanedlige Lønning forstaaes ogsaa det maa-
nedlige Honorar eller $\frac{1}{12}$ af den den paagældende tillagte
aarlige Lønning eller af det ham tillagte aarlige Honorar.

Saa snart nogen er noteret til Mulk for Forsøm-
melser vedrørende Prøver eller Forestillinger, meddeles det
ham af Regissøren. I andre Tilfælde vil han modtage
Meddelelse derom fra Teatrets Bureau.

Med Undtagelse af Forseelser mod § 15 medfører en-
hver Gentagelse af den samme Forseelse i Løbet af 4 Uger
den sidststaldne Mulkts Fordobling.

Saaframt i øvrigt nogen skulde forse sig mod de For-
skrifter, for hvis Overtrædelse ingen Mulk her er fastsat,
eller saaframt nogen, uagtet fortsat Mulktering, skulde vise
vedvarende Overhørighed mod de Forskrifter, for hvis Over-
trædelse ovenfor er sat Straf, kan saadant, for saa vidt den
paagældende har kongelig eller ministeriel Ansættelse, af
Teaterchefen, der straks foreløbig kan suspendere paa-
gældende, indberettes til Ministeriet, der da vil foranstalte
det fornødne til yderligere Strafs Paalæg, og eventualiter
til vedkommendes Afstedigelse af Teatrets Tjeneste. For
andres Bedkommende afgør Teaterchefen selv Sagen.

Alle Mulfter indeholdes i den paagældendes Maaned-
lønning ved den først paafølgende Udbetalingsstermin. Dog
maa der hver Maaned kun indeholdes et Mulkbeløb af
indtil Halvdelen af den maanedlige Lønning. Er Mulk-
beløbet større, indeholdes Resten ved den eller de nærmest
paafølgende Lønningsudbetalinger.

Mulkterne kunne ikke eftergives. De tilfalde indtil
videre Teatrets private Understøttelseskasse; herfra undtages
dog Kapelpersonalets Mulfter, der tilfalde Kapellets Be-

21. Sept. gravelseskasse, og Korpersonalets Mulktter, der tilfalde dette Personales private Pensionskasse.

40. Naar en ved Teatret ansat Embedsmand, scenisk Kunstner eller Funktionær bliver, paa Grund af pligtstridig Handlemaade, suspenderet af Ministeriet, oppebære han i Suspensionstiden ifkun Halvdelen af sin Lønning. Naar han er suspenderet af Teaterchefen, oppebærer han sin fulde Lønning, indtil Ministeren har decideret i Sagen. Med Suspension følger Tab af Rettighed til at indfinde sig i noget som helst af Teatrets Lokaler, ligesom den suspenderede ej heller kan afbenytte nogen Friplads paa Tilskuerpladsen.

41. Mener en scenisk Kunstner sig krænkert i sin Personlighed eller i sin kunstneriske Selvstændighed lige over for Teaterchefen, en af Scenens Embedsmænd eller Funktionærer eller en Kunstfælle, kan han henvende sig til Ministeriet med skriftligt Andragende, der indgives til Teaterchefen for med dennes Erklæring at fremsendes til Ministeriet.

42. Skøndt de i dette Regulativ indeholdte Bestemmelser for en stor Del særligt sigte til de sceniske Kunstnere, ville de dog, med Undtagelse af det i § 36 indeholdte Forbud mod Optræden uden for Teatertjenesten, ogsaa være at bringe til Anvendelse overfor det øvrige paa Scenen optrædende Personale ligesom i analoge Tilfælde overfor enhver ved Teatret eller Kapellet ansat Embedsmand, Kunstner eller Funktionær.

De kongeligt ansatte Medlemmer af Teater- og Kapelletaten kunne kun afskediges ved kongelig Resolution; af de ikke kongeligt ansatte Medlemmer kunne de feuberettigede Kunstnere og de i dette Reglements 8. Afdeling (§§ 45—62) nævnte Embedsmænd og Funktionærer samt Kapelletets Medlemmer kun afskediges ved ministeriel Resolution; de øvrige ved Teaterchefens Resolution. Alle Medlemmer af Teater-

og Kapelletaten kunne kun affædiges ved et Teateraaars 21. Sept. Udgang (30. Juni) og med 3 Maaneders Barsel, hvilket ogsaa gælder Opsigelse fra de paagældendes egen Side. Skulde nogen gøre sig skyldig i et saadant Forhold, der for en Embedsmand vilde medføre Affædigelse uden Pension, kan hans Engagement dog opsiges straks, uden Barsel.

44. Embedsmændene i Kunstfagene og de sceniske Kunstnere beholde, naar de entlediges fra Teatrets Tjeneste i Naade og med Pension af Statskassen eller med Ret til Teatrets Tilskud i Alderdomsforsørgelsesfonden, den samme fri Udgang til Teatrets Forestillinger, som de have haft i deres Tjenestetid.

Naar en Embedsmand uden for Kunstfagene, en ikke scenisk Kunstner eller en Funktionær affædiges paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Årsag, bestemmer Ministeriet efter Teaterchefens Indstilling, hvor vidt og i hvor stort Omfang der kan indrømmes ham fri Udgang i Teatret.

8. Afdeling.

45. Ved Teatret er der ansat 2 Sceneinstruktører, af hvilke i Reglen den ene sætter Skuespil, den anden Operaer i Scene.

Sceneinstruktøren skal være til Stede ved enhver Prøve paa de Stykker, som det er overdraget ham at sætte i Scene, og paa de ældre Stykker, som henhøre under hans Omraade. Han har at paase, at Prøven begynder, saa snart Regissøren har ringet paa Foyerklodden. Han er dog ikke forpligtet til at overvære alle Klaver- og Musikprøver, som kun afholdes af Hensyn til Sangen eller Musikken.

Han paafer, at Prøverne holdes med Alvor og Orden, muligste Nøjagtighed og Fuldstændighed, og at Skuespillerne give deres Roller uden egenmyndig Tilfætning eller Forfortning.

21. Sept.

Sceneinstruktøren har at ordne alt, hvad der, bl. a. fra Spillet's Side, udtræves til hvert Stykkes Fremstilling i saa nøje Overensstemmelse som muligt med Stykkets Karakter og Stemning.

Han er forpligtet til at være til Stede ved den første Opførelse af ethvert nyt eller paany indstuderet Stykke, som han har sat i Scene. Desuden har han jævnligt at overvære Opførelsen af de af ham i Scene satte Stykker samt af de ældre Stykker, der henhøre under hans Omvaade. Han har at paatale, saafremt ikke alt gaar som bestemt ved Prøverne, eller som senere anordnet. Det samme gælder for ældre Stykkers Vedkommende.

Sceneinstruktørerne ere forpligtede til at vejlede begyndende Kunstnere og Kunstnerinder ved Indstuderingen af deres Roller.

46. Kapelmesteren har at indstudere og lede den musikalske Indøvelse af alle Operaer og Syngestykker samt Koncerter og at dirigere ved alle Opførelser deraf. Det er en Selvfølge, at Kapelmesteren i øvrigt, naar han maatte ønske det, kan indstudere og dirigere Musikken til et hvilket som helst Arbejde, der indstudies eller opføres paa Teatret.

Kapelmesteren er forpligtet til midlertidigt at udføre Koncertmesterens Funktioner i dennes mulige Sygdoms- eller andet Forsald, eller naar Teaterchefen ellers maatte forlange det

47. Balletmesteren har de til Sceneinstruktørernes Forpligtelser overfor Skuespil- og Operavirkomheden svarende Forpligtelser overfor Balletvirkomheden. Desuden har han Ledelsen af den højere og Overtillshnet med den øvrige Danseundervisning. Han har at vedligeholde det ældre Balletrepertoire og er forpligtet til i hver Sæson, naar Teaterchefen maatte forlange det, at levere 1 stor eller 2 mindre Balletter enten af egen Komposition eller arran-

gerede efter en fremmed Ballet eller efter et opgivet Program. For nye Balletter og nye Divertissementer betales der Honorar efter Overenskomst, hvorimod Balletmesteren er forpligtet til uden særskilt Godtgørelse at komponere og arrangere de i Skuespil og Operaer forekommende Danse. 21. Sept.

48. Koncertmesteren har at indstudere og lede den musikalske Indøvelse af alle Stykker og Arbejder, hvori eller hvortil der forekommer Musik, og som ikke henhøre til den egentlige Opera, samt at dirigere ved Opførelsen af saadanne Stykker. Det er en Selvfølge, at Kapelmesteren, under hvem Koncertmesteren sorterer, naar han af en eller anden Grund maatte puste det, kan indstudere og dirigere Musikken til et hvilket som helst Arbejde, der indstuderes eller opføres paa Teatret. Paa Klaverprøver udfører han selv Akkompagnementet.

Koncertmesteren er endvidere forpligtet til midlertidigt at udføre Kapelmesterens Funktioner i dennes mulige Sygdoms- eller andet Forfald, eller naar Teaterchefen ellers maatte forlange det.

For Ballettens Bedkommende har Koncertmesteren de tilsvarende Forpligtelser, som ovenfor ere nævnte med Hensyn til andre musikalske Arbejder. Ved Balletprøver uden Orkester saavel paa Dansesalen som paa Scenen vil han selv have i Forening med Repetitøren at udføre den fornødne Musik.

49. Økonomi=Inspektøren har Tilsynet med Detaillen af Teatrets Økonomi. Han besørger alle Anstafelser efter Approbation af Teaterchefen og overbærer derfor alle Møder angaaende Kostumer, Rekvizitter og Dekorationer. Ingen Regning vedrørende Teatrets økonomiske Drift betales, forinden han har attesteret dens Rigtighed. Han fører de til Embedet hørende, nærmere bestemte Bøger. Under ham henhører Fordelingen af Paaklædningsværelserne.

21. Sept. Som Inspektør i Teatrets Bygninger, i hvilken Egenstab der er tillagt ham Bolig i samme, har han at paase Overholdelsen af Orden og overhovedet at udføre alle de Forretninger, som almindeligt henhøre under en Vicevært

50. Kostumier'en har paa Teaterchefens Forlangende at udføre Kostumetegninger til alle nye eller paany indstuderede Stykker eller til enkelte Personer i andre Stykker. Tegningerne, der blive Teatrets Ejendom, skulle være kolorerede, og Stoffet angivet til hver enkelt Del af Dragterne. Han har desuden Tilshuet med, at Dragterne udføres i Overensstemmelse med de approberede Tegninger. Desuden er han forpligtet til paa Teaterchefens Forlangende at levere Tegning til Møbler og lignende, der skulle benyttes paa Scenen.

51. Regissøren har Tilsyn med alt, hvad der kan fremme Teatertjenestens og Forestillingernes ordentlige og raske Gang. Han er til Stede i Teatret under alle Prøver og Forestillinger. Han udfærdiger og ophænger i Foyéren det fastsatte ugentlige Repertoire og den ugentlige Prøveseddel og besørger det fornødne Bud sendt til Personalet, for saa vidt Forandringer foretages deri, se § 6. Han fører nærmere bestemte Bøger over den daglige Teatertjeneste, Regien, Rollesfordelingen osv. Naar nogen noteres til Milt, meddeler han den paagældende det, se § 39. Alle Roller og Partier udsendes fra ham, se § 5.

Ved det til en Prøves Begyndelse fastsatte Klokkeslætninger Regissøren paa Foyéklokken, hvorefter Prøven uopholdelig skal begynde. Han rekvirerer de Musici og Statister, som behøves saavel til Forestillinger som til Prøver. En halv Time før Forestillingernes Begyndelse ringer han til Foyér, hvor da Paaklæderne anmelder, hvor vidt de spillende Personer ere komne, og hvor de modtage de Rekvizitter, som ere i Regissørens Værg, saasom Bøger,

Brevtaster, Breve, Befælsler, Papirer osv. Han har Tilsyn med, at alt, hvad der udkræves saavel til Forestillinger som til Prøver, er til Stede. Regissøren ringer ligeledes paa Kjøerflokken til hver Akts Begyndelse, og bliver det paa de villendes eget Ansvar, om de ikke betimelig komme paa Scenen. Naar der er Omklædning mellem Akterne, lader han dog ikke Akten begynde, førend de, der skulle omklædes, erklære, at der for deres vedkommende intet er til Hinder for Aktens Begyndelse. Naar Musikken i Orkestret skal begynde, giver han Dirigenten det fornødne Teg. Under Forestillingerne paaser han, at der er Ro, og at de spillende uforstyrret kunne komme ind paa og ud fra Scenen, hvorfor han bortviser alle uvedkommende, som opholde sig mellem Kulisserne. I det hele paaser han, at ingen uvedkommende opholder sig paa eller bag Scenen. Om alle indkommende Sygemeldinger har han straks at underrette Teaterchefen. Avertissementerne i Bladene om Forestillingerne samt Plakaterne affattes af Regissøren. Det paahviler endvidere ham at give Forfattere eller Komponister af nye, originale Stykker Underretning om Tiden for hver Prøve paa deres Stykker.

52. Korshyngemesteren har efter Kapelmesterens eller vedkommende Dirigents nærmere Anvisning at indstudere og lede alle i Teatertjenesten forekommende Kor. Som Korpersonalets foresatte har han at paase, at dette efterkommer sine Pligter. Han har Ret til at afholde Øvelser med Korpersonalet i sin Helhed eller med enkelte deraf, naar han maatte anse det for fornødent.

Der er endvidere paalagt ham følgende Forpligtelser:

Dirigeringen af al bag Scenen forefaldende Musik.

Udførelsen af alt Piano- og Orgelspil ved Indstuderingen og Opførelsen af Skuespil (herunder Vaudeviller, Sangspil osv.) og Balletter, dog herfra undtaget Ballet-Repetitørtjenesten.

21. Sept.

21. Sept. Indstuderingen af Sangpartier i Skuespil (herunder Vaudeviller, Sangspil osv.), naar det undtagelsesvis forlanges af Teaterchefen.

Udførelsen af Opera-Debetitørens Funktioner i dennes Forsald, eller naar det ellers undtagelsesvis maatte forlanges af Teaterchefen.

Han fungerer som Arkivar for Teatrets Musikarkiv.

53. Opera-Debetitøren har at udføre alt Piano- og Orgelspil ved Indstuderingen og Opførelsen af Operaer og Syngestykker samt Koncerter.

I Korsyngemesterens Forsald, eller naar det ellers undtagelsesvis maatte forlanges af Teaterchefen, er han forpligtet til ogsaa at udføre Korsyngemesterens og de under denne henlagte forskjellige Funktioner.

54. Teatermaleren er forpligtet til, i Overensstemmelse med sin Ansættelse, til enhver Tid at udføre det Dekorationsarbejde, som overdrages ham af Teaterchefen. Saa snart Planen for den kommende Sæson er lagt, har han efter Teaterchefens nærmere Opgivende at paabegynde det dertil fornødne Arbejde og at fuldende det mest mulige deraf i Løbet af Sommeren inden Sæsonens Begyndelse. Til hver ny Dekoration har han at levere Teatret til Ejendom en Skitse i Akvarel eller Limfarve i Maalestof $\frac{1}{2}$ Tomme = 1 Alen. Han er forpligtet til at overvære alle Dekorationsprøver, naar Teatret maatte forlange det, at være til Stede ved Opstillingen paa Scenen af de af ham udførte Dekorationer samt ved de fornødne Belysningsprøver. Han har desuden at være til Stede ved Generalprøven og, naar det forlanges, ved den første Opførelse af de Stykker, til hvilke der er malet nye Dekorationer. Det samme gælder overfor Opstillingen og Belysningen af ommalede eller delvis fornøjede Dekorationer.

55. Maskinmesteren har Ledelsen af og Ansvaret for det hele Teatermaskineri samt Dekorationernes Opstilling

i nøje Overensstemmelse med, hvad der i saa Henseende er vedtaget af Sceneinstruktør og Teatermaler. Han har at paase, at mindst Halvdelen af de faste Maskinfolk forblive paa Scenen, efter at denne er bragt i Orden. Maskinfolkene antages og affediges af ham, dog maa Antagelsen og Affedigelsen af de faste Maskinfolk gennem Økonomi-Inspektøren forelægges Teaterchefen til Approbation. Konstruktionen af alle til Maskineriet henhørende Apparater, der maatte paabydes af Teaterchefen eller hvem, han dertil maatte bemyndige, paahviler Maskinmesteren. Han har at føre nøjagtigt Tilsyn med og Fortegnelse over det hele Dekorationsmateriel samt Tilsyn med dets Anbringelse i Maskasinerne og dets forsvarlige Behandling. Han har at være til Stede i Teatret ved alle Forestillinger samt ved enhver Prøve. Kan han undtagelsesvis ikke selv være til Stede, fungerer Formanden for Maskinfolkene paa hans Vegne og under hans Ansvar.

56. Belysningsmesteren har Ledelsen af og Ansvaret for alt til Belysningen henhørende saavel paa Scenen som for øvrigt i Teatrets Bygninger. Han har at iagttage, at Belysningen paa Scenen foregaar i nøje Overensstemmelse med, hvad der i saa Henseende er vedtaget af Sceneinstruktør og Teatermaler. Belysningsfolkene antages og affediges af ham, dog maa Antagelsen og Affedigelsen af de faste Folk gennem Økonomi-Inspektøren forelægges Teaterchefen til Approbation. Der paahviler ham Konstruktionen af alle til Belysningen paa Scenen nødvendige Apparater, der maatte paabydes af Teaterchefen eller hvem, denne dertil maatte bemyndige. Han har at holde alle Apparater til kunstigt Lys i god og brugbar Stand. Han har at være til Stede i Teatret ved alle Forestillinger samt ved enhver Prøve. Kan han undtagelsesvis ikke selv være til Stede, fungerer hans Assistent paa hans Vegne og under hans Ansvar.

21. Sept.

57. Soufflørerne have hver især Forpligtelse til at soufflere saavel ved Skuespil som ved Opera. Vedkommende Soufflør har at melde sig hos Regissøren $\frac{1}{4}$ Time før Forestillingens Begyndelse.

58. Garderobeforvalteren har Tilhøvet med og Ansvar for Opbevaringen af alt til Herregarderoben hørende. Med Hensyn til Anskaffelser og Reparationer har han at henvende sig til Økonomi-Inspektøren. Han har at føre nøjagtig Inventariefortegnelse over alle Garderobesager. Han har Ansvar for, at alle til enhver Persons Paaklædning hørende Genstande fra Garderoben ere til Stede i behørig Stand i vedkommendes Paaklædningsvarelse ved Kostumeprøverne og Forestillingerne. Efter Afbenyttelsen besørger han dem afhentede dervfra og henbragte paa deres Plads i Garderoben. Rekvizitter bør enten af ham eller af hans Assistent i Tide leveres i de Personers egne Hænder, som skulle benytte dem. Han besørger Antagelsen og Fordelingen af Paaklædere og Pyntekoner. Regninger paa de til Garderoben anskaffede Sager paategner han med Tilføjende af, hvor og under hvilket Nummer de ere indførte i Inventariefortegnelsen.

59. Garderobeforvarersken og Overpaaklædersken har for Damegarderobens Vedkommende lignende Forpligtelser som Garderobeforvalteren for Herregarderobens.

60. Teaterlægen har at være til Stede i Teatret ved enhver Forestilling ligesom ogsaa til enhver anden Tid, naar Teaterchefen maatte forlange det. Han er forpligtet til at aflægge Sygebeføg hos enhver ved Teatret eller Kapellet ansat, der enten selv maatte kalde ham, eller som Teaterchefen beordrer ham til at tilse. Han er endvidere forpligtet til paa Forlangende at afgive Attest om vedkommendes Sundhedstilstand.

Det er ham tilladt med Teaterchefens Samtykke at 21 Sept. lade en anden, autoriseret Læge vikariere i sit Sted.

61. Billettkasfereren besørger alt Salg af Billetter til Pladser, som ikke ere bortabonnerede. Desuden har han at udløve Billetter til bortabonnerede Pladser, naar Teaterchefen maatte forlange det.

Billetkontoret skal være aabent under hele den for hvert Salg fastsatte Tid, medmindre alle Billetter ere udsolgte, i hvilket Tilfælde Billetkontoret straks lukkes.

Under hvert af Salgene (til dobbelt, forhøjet eller ordinær Pris) maa der ikke udleveres Billetter til den paa-gældende Forestilling til nogen af de andre Priser.

Forsalen skal være aaben $\frac{1}{2}$ Time før hvert Salgs Begyndelse. Det opstillede Publikum ekspederes efter Rækkefølgen.

De en Gang solgte Billetter maa ikke tages tilbage. Kun, naar en Forestilling forandres, maa de før Forandringen solgte Billetter tages tilbage.

Bestillinger paa Billetter maa ikke modtages, og det er Billettkasfereren og hans Medhjælpere forbudt under nogen som helst Form at modtage Donsører.

Billettkasfereren besørger Anstæffelsen af de fornødne Billetter efter nærmere foreskrevne Regler.

Han afgiver hver Aften, forinden han forlader Teatret, i Lukket Konvolut til Teatrets Bureau en Liste over alle de Billetter, som ere solgte til Dagens Forestilling, samt nedlægger i en ham af Teatret anvist Sernpengekasse, hvortil han alene har Nøglen, Indtægten, hvilken han næste Dags Formiddag afleverer til Teatrets Hovedkasferer.

Der maa ikke tilstedes nogen uvedkommende Udgang til Billetkontoret, som derfor steds skal være aflaaet.

Billettkasfereren og hans Medhjælpere skulle ekspedere enhver, som forlanger Billetter, med muligt Hurtighed og

21. Sept. være høflige og forekommende mod alle, som henvende sig til dem.

Til Medhjælp er der tillagt Billetkassereren en vis Sum aarlig. Han antager og affediger selv sine Medhjælpere, men Valget af en fast Medhjælper maa dog approberes af Teaterchefen, ligesom Teaterchefen er berettiget til at jordre enhver Medhjælper fjernet, naar denne skulde give Anledning til begrundet Klage. Billetkassereren har selv Ansvaret for hele Billetsalget.

Billetkassereren er forpligtet til personligt at være til Stede ved Begyndelsen af ethvert Salg og indtil det i Forjalen opstillede Publikum er ekspederet, samt fra $\frac{1}{2}$ Time før Forestillingens Begyndelse indtil $\frac{1}{2}$ Time før dens Slutning eller, for saa vidt sidste Akt begynder senere, til dennes Begyndelse. Kan han undtagelsesvis ikke selv være til Stede, fungerer hans faste Medhjælper paa hans Vegne og under hans Ansvar.

62. Overkontrolløren har at være til Stede i Teatret $\frac{1}{2}$ Time, før der aabnes, og paa se, at enhver Kontrollør indtager den ham anviste Plads.

Han indfærper Kontrollørerne og har selv at paa se, at ingen tilstedes Afgang til Tilstuerpladsen uden at være forsynet med Billet.

Kontrollørerne nedlægge de modtagne Billetter i af- laasede Kasser, hvortil kun Overkontrolløren har Nøglen. Kasserne afleveres i Løbet af Forestillingen til Overkontrolløren, der optæller de i de forskellige Afdelinger indkomne Billetter. De Billetter, der maatte indkomme efter Kasserens Aflevering, have vedkommende Kontrollører nopholdelig at aflevere til Overkontrolløren. Denne afgiver hver Aften, forinden han forlader Teatret, i lukket Konvolut til Teatrets Bureau en Liste over alle modtagne Billetter.

Overkontrolløren har jævnligt at passere Gange og 21. Sept. Forsalen for at paase, at No og Orden overholdes, at Kontrollørerne ikke forlade deres Poster, og at ingen uvedkommende opholde sig paa disse Steder.

Enhver Pligtforsømmelse fra Kontrollørernes Side, navnlig med Hensyn til deres Adfærd mod Publikum eller mislig Omgang med Billeterne, har Overkontrolløren straks at anmeldte for Teaterchefen.

Han har at paase, at intet Misbrug med Hensyn til Benyttelsen af Fripladserne finder Sted.

Han har desuden Tilsynet med det i Garderoberne ansatte Personale.

9. Afdeling.

63. Enhver af Teater- og Kapelpersonalet modtager et Eksemplar af dette Reglement, hvis Forskrifter han er forpligtet til at overholde. Desuden modtager enhver af de sceniske Kunstnere og de i dette Reglements 2. Afdeling nævnte Embedsmand et Eksemplar af Feuregulativet.

64. I Henseende til Orden og Holighed i samtlige til Teatret hørende Lokaler har enhver af Teatrets Personale at efterkomme de specielle Forskrifter, som desangaaende maatte udgaa fra Teaterchefen.

65. Tjenestereglementet af 23. Juli 1856 med de sig dertil sluttende senere Bestemmelser ophæves herved.

Bekendtgørelse ang. en Omregulering af forskellige af Staden Kjøbenhavns Oppebørselsdistrikter. 22. Sept. (Kjøbenhavns Magistrat.)

Efter at Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at der foretages en Omregulering af forskellige af Stadens Oppebørselsdistrikter m. v. saaledes, at Magistraten bemyndiges til selv at bestemme de Tidspunkter, til hvilke de enkelte Distriktsdelinger m. v. skulle iværksættes, samt at Rode-

22. Sept. mestrenes Antal, efterhaanden som denne Ordning træder i Kraft, sørges med 4, hvorved det samlede Antal Rode- mestre her i Staden bliver 44, har Magistraten bestemt, at følgende Omordning træder i Kraft fra 1. Oktober d. A. at regne for nedennævnte Distrikters Vedkommende.

4. Oppebørjelsdistrikt vil, efter at Vesterbøld Kvarter er blevet inddelt i Roder, komme til at bestaa af: Reventlowsgades, Tivolis, Vandværkets og Raadhusets Roder.

6. Oppebørjelsdistrikt vil, indtil den vedtagne Omordning af Oppebørjelsen i Nørrevold Kvarter træder i Kraft, komme til at bestaa af Ørstedsparkens, Frederiksborggades og Kommunehospitalets Roder.

Til 7. Oppebørjelsdistrikt henlægges de under det nuværende 8. Distrikt henhørende Roder: Reformert Kirkes og Kongens Haves Roder saaledes, at 7. Distrikt herefter bestaar af: Synagogens, Trinitatis Kirkes, Reformert Kirkes og Kongens Haves Roder.

Til det nye 8. Oppebørjelsdistrikt henlægges Havremarkens og Lersøens Roder, der udskilles fra 21. Oppebørjelsdistrikt samt Øresunds og Strandvejens Roder, der udsondres fra 20. Distrikt.

Fra 19. Oppebørjelsdistrikt udskilles foreløbig Fælled Rode, der henlægges til 21. Oppebørjelsdistrikt.

20. Oppebørjelsdistrikt kommer fremtidig til at bestaa af: Østerbros, Kalkbrænderiets og St. Jacobs Kirkes Roder samt det udyannede Frihavsterræn.

21. Oppebørjelsdistrikt kommer herefter til at bestaa af: Kirkegaardens og Fælled Roder.

Der oprettes et nyt Oppebørjelsdistrikt, det 24., hvortil henlægges de fra 16 Oppebørjelsdistrikt udskilte nye Roder, nemlig: Istedgades og St. Mattæus Kirkes Roder.

3 sidstnævnte Oppebørselsdistrikt er kun ansat 1 Nodemester, hvorimod der er ansat 2 Nodemestre i hvert af de øvrige her omhandlede Distrikter. 22. Sept.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Udskrivnings- 22. Sept
chefer, Lægdshovedmænd, Lægdsmænd og Mønstingsbestyrere) ang., at den ifølge Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 130 af 8. August d. A. fra Bølling-Norre Herreders til Hammerum Herreds Jurisdiktion fra 1. Januar 1893 at regne henlagte Del af Borgod Sogn skal fra sidstnævnte Dato udgøre et eget Lægd under 5. Udskrivningskreds, der betegnes 6 b Borgod Sogns østlige Del, medens det nuværende 6. Lægd, omfattende den øvrige Del af bemeldte Sogn, fra samme Tidspunkt betegnes som 6 a Borgod Sogns vestlige Del.

**Anordning, hvorved den i Loven af 11. April 23. Sept.
1890 hjemlede Beskyttelse for Varemærker gøres** Nr. 169.
anvendelig i Forhold til de forenede Stater af
Amerika. (Indenrigsministeriet).

Indm. Saml. pag. 496.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Fre- 23. Sept.
deriksborg Amt) ang., at to i Ægteskab fødte Børn,
hvis Fædre vare svenske fødte og ikke havde dansk
Indfødsret, ikke kunde anses for at have nogen retlig
Fødekommune her i Riget.

Med Skrivelse af 3. d. M. har Amtet forelagt Ministeriet til Afgørelse et Andragende, hvori Skuldelev-Selsk

23. Sept. Sogneraad i Venhold til Lov Nr. 67 af 9. April 1891 om det offentlige Fattigvæsen § 21, 1. Stykke, har begært Amtets Resolution paa, at Kommunen ikke bliver at anse som legal Fødekommune for tvende sammesteds henholdsvis den 20. og 25. Maj d. A. i Ægtefæls fødte Børn, hvis fvenffødte Fædre, M. N. og N. N., ikke ere i Besiddelse af danff Indfødsret.

I denne Anledning skulde man til Efterretning tjenstligt melde, at der, for at en Kommune bliver at anse som Fødekommune, ifølge Fattiglovens § 18 for ægte Børns Vedkommende fordres, at Forældrenes Ophold i den paa-gældende Kommune ved Børnets Fødselstid skal være „et til Erhvervelse af Forsørgelsesret egnet Ophold“ (jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse Nr. 356 af 24. December 1891 i Ministerialtidsenden)*); da de fornævnte Børns Fædre som Udlændinge i Medfør af Fattiglovens § 23 ikke kunne vinde Forsørgelsesret her i Riget, kan deres Ophold i Skuldelev-Selsø Kommune ikke have nogen Betydning i heromhandlede Henseende, og bemeldte Kommune bliver derfor ikke at anse som Fødekommune for Børnene; disse kunne overhovedet ikke anses at have nogen retlig Fødekommune her i Riget, hvorom fornøden Bemærkning — efter Afgivelse af den af Skuldelev-Selsø Sogneraad begærte Resolution fra Amtet — bliver at gøre i den faktiske Fødekommunes Kirkebøger.

23. Sept. **Indenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Vejle Amt) ang., hvorledes der, efterat Fattigloven af 9. April 1891 er traadt i Kraft fra 1. Januar 1892 at regne, vil være at forholde med Forsørgelsen af tyff Udersaat M. N.s danffødte Enke, der indtil da har været forsørgt af Kolding Kjøbstadkommune

*) Se ovenfor pag. 387—391.

som den Kommune, hvor hun forinden sit Egtteskab var forsørgelsesberettiget. 23. Sept.

..... at da den paagaeldende Enke efter det oplyste i Maret 1891 har modtaget vedvarende Fattighjælp af Kolding Købstadkommune, hvor hun efter den dagældende Lovgivning var forsørgelsesberettiget, maa hun i Medfør af Fattiglovens § 25, 2. Stykke, vedblivende anses forsørgelsesberettiget i bemeldte Kommune, indtil hun erhverver sig Forsørgelsesret andetsteds.

Generaldirektor. for Skattev. Skr. (til en Sparekasse) ang., om saadanne Gældsbeviser for Kautionslaan, stiftede for en bestemt Tid, som gaa ud paa, at Laanet fornyes for en vis Tid, eller at der gives Henstand med Betalingen til en nærmere fastsat Tid, skulle forsynes med Stempel. 26. Sept.

..... at, naar et Gældsbevis efter den oprindelig stipulerede Betalingsfrists Udløb erholder Paategning om, at Gælden er fornyet eller Betalingsfristen udsat til et fjernere Tidspunkt, er en saadan Paategning ubetinget stempelpflichtig som en ny Obligation. Men naar der inden Udløbet af den oprindelige Betalingsfrist gives Paategning om Betalingsterminens Udsættelse, vil en saadan Paategning ordentligvis kunne passere uden Brug af Stempel, idet det dog bemærkes, at den Mulighed ikke derved er udelukket, at der kan være Tilfælde, i hvilke ogsaa en Paategning som den sidstnævnte efter sit Indhold eller Forholdets Beskaffenhed i det hele vil kræve Stempel.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Viborg Amt) ang. et Andragende, hvori Sogneraadet for N. N. Kommune forespørger, om en i bemeldte 26. Sept.

26. Sept. **Kommune forsørgelsesberettiget Mandsperson**, for hvem Kommunen har udredet Alimentationsbidrag til tvende udenfor Ægteffab fødte Børn, som Følge deraf vil kunne forlanges hjemsendt.

..... at Ministeriet med Amtet er enigt i, at den fremsatte Forespørgsel maa besvares benægtende.

27. Sept. **Justitsmin. Str.** (til Amtmanden over Frederiksborg Amt) ang. en Bøsværing fra en Handølgartner i en Købstad over, at der er blevet nægtet ham Tilladelse til at afbrænde Begfakler for at beskytte et ham tilhørende, paa Købstadens Markjorder beliggende Frostykke mod Nattefrost.

..... at der ikke i Lovgivningen findes noget Forbud imod, at Andrageren under sædvanligt Ansvar for den Skade, som deraf maatte foranlediges, foretager den ommeldte Afbrænding.

28. Sept. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Thisted Amt) ang., at en Enke, der selv ikke havde modtaget Fattighjælp, men hvis Mand, fra hvem hun levede faktisk adskilt, engang havde faaet Fattighjælp paa Grund af Sygdom, ikke kunde faa Alderdomsunderstøttelse.

I Skrivelse af 30. j. M. har Amtet meddelt, at der under en samme forelagt Sag er rejst Spørgsmaal, om der i Medfør af Lov Nr. 69 af 9. April 1891 vil kunne ydes Alderdomsunderstøttelse til en Enke, der ingen Sinde selv har modtaget Fattighjælp, hvorimod der i Maret 1886 paa et Tidspunkt, da hun, - der søgte Bevilling til Støttelse fra sin dalevende Mand uden dog at opnaa saadan

Bevilling — faktisk havde ophævet Samlivet med Manden, 28. Sept. er ydet denne Fattighjælp paa Grund af Sygdom.

Med Hensyn hertil har Amtet under Henvisning til den i fornævnte Lovs § 2 c indeholdte Bestemmelse: „for en frasepareret eller fraskilt Kone eller en Enke betragtes den Fattighjælp, der har været ydet hendes Ægtefælle, medens hun levede i Ægteskab med ham, som tillige oppebaaren af hende selv“ forespurgt, om ikke Ordene „medens hun levede i Ægteskab med ham“ ere at forstaa som „medens hun faktisk samlevede i Ægteskab med Manden“.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet saavel ifølge Modsatningen mellem de omspurgte Ord og Udtrykkene i Begyndelsen af den foran citerede Bestemmelse, der alene omhandler Kvinder, hvis ægteskabelige Samliv med Manden er retlig hævet, som ogsaa efter den almindelig antagne Forstaaelse af de samme Ord i anden Forbindelse, jfr. Forordning om Arb af 21. Maj 1845 § 29, maa holde for, at det ogsaa paa det her omhandlede Omraade alene er det retlige Forhold, hvorpaa det kommer an, og at en Kone saaledes maa betragtes som levende i Ægteskab med Manden, saa længe hun ikke er lovformelig skilt eller separeret fra ham.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskoppen over Aalborg Stift) ang., hvilke Bevisligheder en Sognepræst skal fordre for, at Personer, der agte at indgaa Ægteskab, ikke i 5 Aar have nydt urefunderet Fattigunderstøttelse, samt om, hvorvidt Afsoning af et Alimentationsbidrag kan stilles lige med Betaling. 28. Sept.

I et af Deres Højarværdighed med behagelig Skrivelse af 16. Januar d. A. hertil indsendt Andragende har Sogne-
Tjortende Hæfte.

28. Sept. præst N. N. forespurgt om, 1) hvorvidt han af Hensyn til den ham som Sognepræst paahvilende Forpligtelse til at paaje, at Personer, der agte at indgaa Ægtefælskab, ikke i Løbet af de sidste 5 Aar have nydt urefunderet Fattigundersøttelse, vil for det Tilfælde, at den paagældendes Forsørgelseskommune maatte vægre sig ved at erkende sig som saadan, kunne for at undgaa Ansvar nøjes med en Erklæring fra vedkommende Person selv om, at han ikke i de sidste 5 Aar har modtaget Fattighjælp, og 2) hvorvidt Afsoning af et en Person paalagt Alimentationsbidrag kan stilles lige med Betaling af samme.

Efter i Anledning heraf at have brevvekslet med Søndevigsministeriet skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse, at man, hvad det første Spørgsmaal angaar, maa holde for, at dette maa besvares benægtende, idet vedkommende Præst i Tilfælde som det anførte fra samtlige de Kommuner, hvor den paagældende i de sidste 5 Aar har opholdt sig, maa forbre sig forelagt Attester, der dels give Oplysning om hans Ophold i hver Kommune fra Dato til Dato, dels bevidne, at han ikke noget Steds har oppebaaret Fattighjælp.

Hvad dernæst det andet Spørgsmaal angaar, har Justitsministeriet, til hvis Ytringer Søndevigsministeriet, der har brevvekslet med samme om Sagen, har henholdt sig, udtalt, at ligesom det efter Indholdet af § 4, 3. Stykke, i Lov af 12. April d. A. om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede udenfor Ægtefælskab m. m., maa antage, at Udbedelsen af det Faderen til et uægte Barn paahvilende Underholdsbidrag ved Moderens Opholdskommune straks paafører Faderen, der ikke har været i Stand til at udrede Bidraget eller modvillig unddrager sig Forsølgningen, Virkningerne af modtaget Fattighjælp, hvoraf i Henhold til Fattiglovens § 42 flyder, at dennes Virkning til For-

hindring af Ægteskabet kun kan hæves ved Tilbagebetaling, 28. Sept.
 men ikke ved Afsoning, saaledes er Justitsministeriet ogsaa
 tilbøjeligt til at antage, at det samme i Henhold til § 10
 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891
 maa statueres i Forhold til Loven af 20. April 1888,
 saaledes at det samme maa antages med Hensyn til den
 Udredelse af Bidraget, der er sket ved Varnesfaberens Op-
 holdskommune.

**Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskop= 1. Okt.
 pen over Sjællands Stift) om Omfanget af
 Præsternes Forpligtelse til i hver Maaned at gøre
 Indberetning til Fattigbestyrelserne om anmeldte
 Fødsler.**

I et med Deres Højarværdigheds behagelige Skrivelse
 af 26. April d. A. modtaget Andragende har Provsten for
 Ringsted og Alsted Herreder, Andersen, under Henvisning
 til Ministeriets Cirkulære af 2. Juni f. A. udbedt sig for-
 skjellige nærmere Oplysninger angaaende Omfanget af den
 Præsterne ved Lov om det offentlige Fattigvæsen af
 9. April f. A. paalagte Forpligtelse til i hver Maaned
 at gøre Indberetning til Fattigbestyrelserne om alle til
 dem i den forløbne Maaned anmeldte Fødsler, nemlig:

- 1) om bemeldte Forpligtelse indskrænker sig til blotte
 Opgivelser af de stedfundne Fødsler, eller om Børnenes
 Navne, for saa vidt de allerede i den paagældende
 Maaned have faaet saadanne, tillige skulle opgives,
- 2) om Fattigbestyrelserne ere beføjede til at kræve, at
 Børnenes Navne opgives efter deres Daab, for saa
 vidt som de døbes efter Udløbet af deres Fødsels-
 maaned, hvilket vilde medføre, at der hver Maaned
 maatte indgives to Beretninger, og

1. Okt. 3) om den Præsterne ved Forordning af 24. Januar 1844 § 5 paalagte Anmeldelsespligt med Hensyn til Børn, der skulle anses for at have deres Fødsels-hjem andetsteds end der, hvor de virkelig ere fødte, fremdeles paahviler dem, eller om den er bortfalden ved Fattigloven af 9. April 1891.

Efter i Anledning heraf at have brevvekslet med Indenrigsministeriet skulde man tjenstligt melde til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse, at Ministeriet med Dem er enigt i, at de af Provst Andersen fremsatte Spørgsmaal bør besvares saaledes:

ad 1 og 2) at Præsterne ikke ere pligtige til i de omhandlede Indberetninger at opgive Børnenes Navne, ligesom Fattigbestyrrelserne ej heller kunne fordre, at der senere tilstilles dem Indberetning om de Børnene ved Daaben eller Navngivelsen tillagte Navne, og

ad 3) at der efter den nugældende Fattiglovgivning ikke paahviler Sognepræsterne nogen Forpligtelse i den omhandlede Henseende, idet det ifølge Loven af 9. April 1891 § 21 alene er vedkommende Fattigbestyrelse, der har at meddele den legale Fødekommune Underretning om Fødselen.

4. Okt. **Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding.** (Su-Nr. 176. Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 497.

5. Okt. **Justitsmin. Cirk.** (til samtlige Politimestre) ang., at Lærere ikke bør være Ligbysmænd.

Da det kongelige Sundhedskollegium har henledet Justitsministeriets Opmærksomhed paa, at det ikke er sjældent, at Lærere vælges til Ligbysmænd, og da Justitsministeriet

maa være enigt med bemeldte Kollegium i, at der deri 5. Okt. ligger en Fare for, at smitsomme Sygdomme overføres til Skolebørnene, skal man herved tjenstligst anmode Hr. Politimesteren om fremtidig at iagttage, at det ommeldte Hverv ikke overdrages Lærere.

Indenrigsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) 5. Okt. aug., hvorledes Loven om Alderdomsunderstøttelse bliver at bringe til Anvendelse, forsaavidt angaar Medlemmer af det mosaiske Trossamfund i Kjøbenhavn.

..... at da den nævnte Lov, der iudsører en ny Art af Understøttelse, ikke indeholder den fornødne udtryffelige Hjemmel til at paalægge det nævnte Samfund eller de andre her i Landet bestaaende Trossamfund, der med Hensyn til Fattigvæsen indtage en lignende selvstændig Stilling som det nævnte Trossamfund, nogen særlig Forpligtelse med Hensyn til den nævnte Art af Understøttelse, maa man gaa ud fra, at Lovens Bestemmelser om Opholds-kommune og Forsørgelses-kommune (Lovens § 7) alene sigte til Landets Inddeling i stedligt afgrænsede Fattig-kommuner (jfr. Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 109 af 1. Juni 1891 i Ministerialtidende*) og ikke tillige til de nævnte Trossamfund, hvilke ikke kunne indordnes under hui Inddeling. Som Følge heraf maa Ministeriet holde for, at der ikke er hjemlet Repræsentanterne for det mosaiske Trossamfund i Kjøbenhavn Udgang til at tilstaa Alderdomsunderstøttelse efter Lov af 9. April 1891 til Samfundets Medlemmer, hvorimod saadan Understøttelse bliver at yde disse af Kjøbenhavns Magistrat (jfr. Lovens § 3). Heller ikke kan man antage, at der i Medfør af Lovens § 7 skulde paahvile Samfundet nogen Forpligtelse til at yde Refusion for den Alderdomsunderstøttelse, der af Kjøben-

*) Se ovenfor Side 169.

5. Okt. havns Kommune maatte blive tilstaaet Samfundets Medlemmer.

Hvad endelig angaar den Alderdomsunderstøttelse, som af Kommuner uden for Kjøbenhavn ydes til der sig opholdende Mosaitter, der ere forsørgelsesberettigede i Kjøbenhavn, maa man holde for, at det maa paahvile Kjøbenhavns Kommune i Henhold til Lovens § 7 at refunderes $\frac{3}{4}$ af den ydede Understøttelse, uden at Kjøbenhavns Kommune har Krav paa at erholde denne Udgift erstattet af det mosaiske Trossamfund.

10. Okt. **Generaldirektor. for Skattev. Str. (til N. N. Amt) ang.,** hvorvidt det i Sportelreglementets § 19 foreskrevne højere Gebyr vil være at erlægge for Domsaffigelse i en Gæsteretsdag i Tilfælde af, at Sagens Optagelse til Dom sker paa en ordinær Retsdag, men Dommen affiges ved en Ekstraret.

..... at dette Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

11. Okt. **Bekendtgørelse ang. Rødkontrolstationerne i Kjøbenhavn. (Kjøbenhavns Magistrat.)**

Det bekendtgøres herved, at de paa Sect. Hans Torv Nr. 30 og i Havnegade Nr. 13 beliggende Kontrolstationer for Rød, som i slagtet Tilstand indsøres til Salg her i Staden, fra og med Mandag den 17. ds. indtil videre vilde blive holdte lukkede, og at saadant Rød henvises til Undersøgelse paa Hovedkontrolstationen ved Kjøbenhavns offentlige Slagtehus i Ny Stormgade og den dermed forbundne Bistation i Lille Istedgade Nr. 7.

Lov om Tillæg til Loven af 29. December 1857 12. Okt.
om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. (Sndn- Nr. 180.
 vigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 498.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Stifts- 18. Okt.
 øvrighederne over Ribe, Aarhus, Viborg og Aal-
 borg Stifter) ang. **Tilplantning af de til jydsk**
Præstegaarde hørende Hedearealer.

Ministeriets Opmærksomhed er bleven henledet paa, at de til de jydsk Præstegaarde hørende Hedearealer kun i forholdsvis ringe Omfang ere Genstand for Tilplantning, idet de vedkommende Sognepræster ikke have Evne til at bestride Omkostningerne ved større Plantningsforetagender, tilmed da de ikke kunne vente at se nogen Frugt af saadanne i deres Embedstid. Dette Forhold er særlig beklageligt for de brændselsfattige Hedeegnes Vedkommende, hvor der ingen Tørve fosser findes, og hvor det derfor allerede nu paa visse Steder er kommet saa vidt, at Hedetørv og Lyng ere slupne op, saa at Præsten er henvist til at hente Stenful fra Byerne, ofte med en lang og besværlig Transport. Men ogsaa i de øvrige Hedeegne vilde Ministeriet anse det for ønskeligt, om Præsterne i en saa betydningsfuld Sag som vore Heders Tilplantning kunde give et følgerdigt Eksempel ved selv at lade plante, eller i det mindste kunde komme saaledes med, at de ikke kom til at staa tilbage for deres Sognefolk.

For at erfare, i hvilket Omfang saadanne Plantninger burde foretages, og hvilke Bekostninger de vilde medføre, har Ministeriet søgt Oplysning hos Bestyrelsen for det danske Hedeelskab, der har meddelt, at man ved at plante af Bjergsyr, der baade er et meget nøjsomt Træ og afgiver

18. Okt. fortrinligt Brændsel i rigelig Mængde, kun vil behøve en Plantage paa ca. 20 Tdr. Land til en Præstegaards Forsyning med Brændsel. En saadan Plantage vil allerede i det 20. Aar begynde at give Udbytte, og Udgiften ved Plantningen vil blive højest 30 à 40 Kr. pr. Td. Land. Af Hedeselskabet er det derhos stillet i Udsigt, at der fra dets Side vil blive ydet baade gratis Vejledning, for saa vidt Præsterne afgive den fornødne Befordring til og fra Station, og den halve Planteudgift (ca. 6 Kr. pr. Td. Land), for saa vidt Vejledningen følges, og der tillige ikke tilplantes mindre end ca. 5 Tdr. Land aarlig ved hver Præstegaard.

Herefter skønner Ministeriet ikke rettere, end at det, naar der ydes Præsterne Bistand ved Laan af Stifternes offentlige Midler, i de fleste Tilfælde ikke vil være uoverkommeligt for dem at lade en Del af Præstegaardens Hede tilplante, og Ministeriet skulde derfor tjenstligst anmode Stiftsøvrigheden om behagelig at ville opfordre de Præster i Stiftet, til hvis Præstegaarde der hører Hede, til frivilligen at plante, i Særdeleshed hvor der er eller kan besyrgtes at ville blive Brændselsmangel, hvorhos det bedes dem tilkendegivet, at de til Bestridelse af Omkostningerne herved ville kunne forvente efter nærmere derom indgiven Ansøgning at erholde Laan af Stiftets offentlige Midler, nemlig 25 Kr. pr. Td. Land af det Areal, der tilplantes, at forrente i 20 Aar med 4 pCt. aarlig og derefter at forrente og afbetale med tilsammen 6 pCt. aarlig af det oprindelige Beløb i 28 Aar, alt dog paa Vilkaar:

a t der aarligt tilplantes mindst 5 Tdr. Land, indtil der er beplantet mindst 20 Td. Land;

a t Arbejdet udføres efter Hedeselskabets Anvisning og efter en af dette anbefalet Plan, der forelægges Stiftsøvrigheden til Approbation;

- a t Præsterne skulle være undergivne de Bestemmelser i 18. Okt. Henseende til Tilsyn med de udsførte Plantningers stadige Bedligholdelse, som maatte blive foreskrevne, og
- a t Plantagerne i sin Tid i Henseende til Hugsten i dem ligeledes sættes under offentligt Tilsyn.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til de 19. Okt. eksamensberettigede Realskoler) ang. Fristen for Indgivelse af Ansøgninger om Fornøelse af Tilladelse til Afholdelse af almindelig Forberedelseseksamen.

Paa Grund af Tilvæksten i Antallet af eksamensberettigede Realskoler har det vist sig, at den i Cirkulæret af 28. Maj 1889 fastsatte Frist for Indgivelsen af Ansøgninger om Fornøelse af Tilladelsen til Afholdelse af almindelig Forberedelseseksamen ikke er tilstrækkelig til, at de fornødne Undersøgelser af Skolen kunne foretages i behørig Tid. Ministeriet vil derfor, i Henhold til en Indstilling fra Undervisningsinspektøren for Realskolerne, herved have fastsat, at alle Ansøgninger om Tilladelse til Afholdelse af ovennævnte Eksamen, saavel angaaende Fornøelsen af denne Tilladelse, hvad enten Eksamen ønskes afholdt i Foraars- eller i Sommerterminen, som med Hensyn til ny Eksamenret, skulle indgives til Ministeriet inden den 1. November i det foregaaende Aar.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Biskopperne) ang., hvorledes der er at forholde med Døds- 20. Okt.

20. Okt. **attester, naar en afdød begravet i et andet Sogn end det, hvor Dødsfaldet har fundet Sted.**

Ministeriets Opmærksomhed er bleven henledet paa, at det i Tilfælde, hvor en afdød begravet i et andet Sogn end det, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, jævnlig sker, at den originale Dødsattest følger med Liget og afleveres til samt modtages af Præsten paa Begravelsesstedet.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligt anmode Deres Højærbærdighed om for det Dem betroede Stifts Vedkommende at ville genkalde i Præsternes Erindring Bestemmelserne i Justitsministeriets Bekendtgørelse angaaende Dødsattester af 15. December 1875 § 4, jfr. samme Ministeriums Bekendtgørelse af 13. November 1889, og i dette Ministeriums Instruktion af 15. December 1875 § 3 in fine. Ifølge disse skal nemlig, naar Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i Staden Kjøbenhavn eller paa dens Grund, ikke ønskes begravet paa nogen af Stadens Kirkegaarde, Dødsattesten, forinden Liget bortføres, afleveres paa Begravelseskontoret, der udfærdiger et som saadant betegnet Duplikat af samme, hvilket medfølger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar. Paa samme Maade skal, naar Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i en anden Købstad end Kjøbenhavn, i en Handelsplads (Frederiksberg Bydistrikt, Frederiksberg, Løgstør, Nørre Sundby, Marstal og Silkeborg) eller i et Landsogn, ønskes jordfæstet uden for Købstaden, Handelspladsen eller Landsfoguet, hvori Dødsfaldet har fundet Sted, Dødsattesten, forinden Liget bortføres, hvad enten den afdøde henhørte til Folkekirken eller ikke, afleveres til Sognepræsten i det Sogn, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, der beholder Originalattesten og i Stedet for denne har at udfærdige et som saadant betegnet Duplikat af samme, hvilket medfølger Liget og tjener til Legitimation

for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar. 20. Okt.
 Det paahviler derfor i saadanne Tilfælde Præsten paa sidstnævnte Sted nøje at paase, at den Dødsattest, der leveres ham, er betegnet som Duplikat.

I Forbindelse hermed skulde Ministeriet med Henvisning til det af Justitsministeriet den 4. d. M. udfærdigede Regulativ for Udførelsen af Ligbrænding tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om behageligen at ville tilkendegive Stiftets Præster, at i Tilfælde af, at Liget af en her i Landet afdød brændes, ville Præsterne udenfor Kjøbenhavn, ikke alene naar Liget føres bort fra Sognet for at brændes, men ogsaa naar Ligets Brænding sker i det Sogn, i hvilket Dødsfaldet har fundet Sted, have at udfærdige Duplikat af den til dem afgivne Dødsattest.

**Bekendtgørelse, hvorved Bestemmelserne om det 21. Okt.
 almindelige danske Handelsflag indskræpes.** (Inden- Nr. 187.
 rigsmministeriet.)

Indm. Saml. pag. 499.

Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang., hvorvidt nogle Personer, der under en Lyverisag ere indkaldte for at give Forflaring, ere berettigede til i Medfør af Lov 20. April 1888 at forlange Erstatning for Indtægtstab samt Rejsegodtgørelse, uanset, at de ere bestjaaue i Eagen. 21. Okt.

..... at Besvarelsen af det fremsatte Spørgsmaal maa afhænge af, om de paagældende ere indkaldte

21. Okt. alene af Hensyn til deres Erstatningskrav eller tillige af Hensyn til Skyldspørgsmaalets Afgørelse, i hvilket sidste Fald det maa være uden Betydning, om Mødet har Interesse for dem selv i en eller anden Retning. Det tilføjes, at man maa være enig med Dem, forsaavidt De efter den Anledning, Andragendet dertil har givet, har yttret, at det ikke kan anses for berettiget at indskrænke den ved bemeldte Lov hjemlede Rejsegodtgørelse efter Jernbanetaksten.

27. Okt. **Bekendtgørelse om Forandring i Bekendtgørelse**
 Nr. 176. **af 19. September 1888 angaaende Postforholdet**
mellem Kongeriget og de dansk-vestindiske Øer. (Finansministeriet og Indenrigsministeriet.)

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at direkte Skibslejlighed fremtidig ikke vil blive benyttet til Postbefordring mellem Kongeriget og de dansk-vestindiske Øer, og at derfor de i Bekendtgørelse af 19. September 1888 for Brevforsendelse og Værdibrevs Befordring med direkte Skibslejlighed eller med tykke Skibe via Hamburg fastsatte særlige Brevportotakster fremtidig ikkun faa Anvendelse ved Befordring ad sidstnævnte Rute.

7. Okt. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Aalborg Amt) ang., hvorvidt en praktiserende Læge, der har haft Patienter, lidende af nogen af de i Lov 30. Marts 1892 § 23, 2. Stykke, ommeldte smitsomme Sygdomme, under Behandling, er pligtig til uden Betaling at udstede Attester for de skoleføgende Børn af samme Hælsstand.

..... at det maa paahvile den praktiserende Læge, som har haft vedkommende Syge under Behandling,

uden særskilt Betaling at udstede de i den ommeldte Lovs § 23, 2. Stykke, omtalte Attester. 27. Okt.

Bekendtgørelse om Afholdelse af Hvetbo Herreds ordinære Ting og Forligskommissionen for Hjørring Amts 8. Forligskreds paa Tinghuset i Pandrup. (Justitsministeriet.) 28. Okt Nr. 192.

Efterat der i Pandrup er opført et nyt Ting- og Arresthus for Hvetbo Herred, er det ved et ad mandatum udfærdiget allerhøjeste Reskript af Dags Dato til Amtmanden over Hjørring Amt fastsat, at Hvetbo Herreds ordinære Ting og Forligskommissionen for Hjørring Amts 8. Forligskreds, hvilke hidtil have været afholdte i Blokhus, fra 1. November d. A. paa sædvanlig Tid og Dag ville være at holde paa Tinghuset i Pandrup.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Amtmanden over N. N. Amt) ang., hvem det paahviler at foranstalte Sneen kastet paa Vejen fra Kirkegaardsporten til Kirkedøren, navnlig enten Ejeren af Kirketienden eller Sognets Beboere som en Del af det kommunale Snekastningsarbejde. 3. Nov.

..... at da Indenrigsministeriet ved Sagens Oversendelse har udtalt, at det, efter at Loven af 9. April f. A. om Snekastning er traadt i Kraft, ikke kan anses for at være en Pligt for Sogneraadet at sørge for Snekastning paa Stierne paa Kirkegaarden, saafremt disse ikke i det enkelte Tilfælde maatte henhøre til de offentlige Veje og Gangstier, og der saaledes ikke fra den specielle Snekastningslovgivning vil kunne hentes nogen Regel for, hvorledes der vil være at gaa frem i dette Tilfælde, maa Ministeriet anse det for at være en Følge af den Kirke-

3. Nov tiendejereren paahvilende almindelige Forpligtelse til at holde Udgangen til Kirken fremkommelig og i sømmelig Stand, at det maa paahvile ham at sørge for, at Sne paa Stien fra Kirkegaardsporten til Kirkedøren bortskaffes, en Pligt, hvis Overholdelse det maa paahvile de kirkelige Autoriteter at paase.

4. Nov. **Anordning om Anmeldelse af Ravnestempel paa Nr. 202. Arbejder, forfærdigede af Guld eller Sølv.** (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag 499.

4. Nov. **Anordning ang. Lempelser i Sølov af 1. April Nr. 203. 1892, forsaavidt angaar Færøerne.** (Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: I Henhold til den Regeringen ved Sølov af 1ste April 1892 § 314 givne Bemyndigelse fastsættes herved for Færøernes Vedkommende følgende Lempelser i bemeldte Lov:

1. I § 5, 1. Stykke, forandres „4 Maaneder“ til „8 Maaneder“.

2. I § 20, 3. Stykke, forandres „tre Maaneder“ til „seks Maaneder“.

3. Til § 27 føjes følgende:

„Paa Skibe, hjemmehørende paa Færøerne skal han endvidere have om Bord et Eksemplar af nærværende Anordning“.

4. I § 35 gøres følgende Forandringer:

a) I 1. Stykke forandres „Toldopsynet“ til „Karantæneopsynet“.

b) I Stedet for 2. Stykke træder følgende Regel:

„Dagbog kræves dog ikke for Skibe, der kun fare i den færøstte indskrænkede Kart, jfr. Lov om Sø- næringen af 25. Marts 1892 § 19“ 4. Nov.

5. § § 40, 2. Stykke, indskydes efter Ordene „Stedets Dommer“ Ordene: „eller uden for Thorshavn Stedets Syssemand“.

6. § § 71 gøres følgende Forandringer:

- a) § 2. Stykke indsættes i Stedet for Ordene „enhver Mønstringbestyrer“ Ordene: „Landsfogden og enhver Syssemand uden for Thorshavn“.
- b) Som et nyt Stykke tilføjes efter 4. Stykke følgende Regel: „Naar Mandskab antages til Tjeneste om Bord i Fisserfibe imod Andel i Udbyttet, er Skipperen pligtig at paase, at der derom altid opsættes skriftlig Kontrakt i Overværelse af Landsfogden eller, uden for Thorshavn, vedkommende Syssemand“.

7. § § 72 foretages følgende Forandringer:

- a) 1. Stykke, 1. Punktum, affattes saaledes:

„De i § 71 nævnte Dphsninger om Forhyringen har Skipperen tillige at indføre i Skibsbemandingslisten, der bliver at forsyne med Mandskabets Under- skrift, hvorhos de med dette indgaaede Overenskomster, saaledes som de ere tilførte Afregningsbøgerne og Skibsbemandingslisten, skulle, for saa vidt det ikke allerede ved Forhyringen er sket, inden Afsejlingen godkendes for Landsfogden eller, uden for Thorshavn, vedkommende Syssemand, saafremt Rejsen gaar til et uden for Færøerne beliggende Sted, eller der med Skibet agtes drevet Fiseri“.

- b) § 1. Stykke, 2. Punktum, forandres Ordet: „Mønstringbestyreren“ til „Landsfogden eller, uden for Thorshavn, vedkommende Syssemand“.
- c) § 1. Stykke, 3. Punktum, ombyttes Ordet „Udmønstringen“ med „Afsejlingen“.

4 Nov. d) 2. Stykke udgaar.

8. § 100, 1. Stykke, affattes saaledes:

„Er nogen af Mandskabet misforsøjet med Skippersens Afregning, kan han fordrø denne prøvet af Landsfogden eller, uden for Thorshavn, vedkommende Sghsfelmand“.

9. I § 260 forandres Ordene „1 Maaned“ til „4 Maaned“ og „6 Maaned“ til „9 Maaned“.

4. Nov. **Anordning om Lempelser i Lov om Oprettelsen**
 Nr. 204. **af Sørætter uden for Kjøbenhavn samt om Søfor-**
klaringer og Søforhør af 12. April 1892, forsa-
vidt angaar Færøerne. (Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: I Henhold til den Regeringen ved Lov om Oprettelsen af Sørætter uden for Kjøbenhavn samt om Søforklaringer og Søforhør af 12. April 1892 § 16 givne Bemyndigelse fastsættes herved for Færøernes Vedkommende følgende Lempelser i bemeldte Lov:

1. Imellem 2. og 3. Stykke af § 1 indsthydes følgende:

Naar en af de i 1. Stykke, 2. Punktum, ommeldte Retshandlinger paa Færøerne skal foretages uden for Thorshavn, og vedkommende Sghsfelmand skønner, at det efter Sagens Bestaffenhed vilde medføre utilbørlig Forhaling, om den skulde behandles af den ordinære Sørret, kan han ved en saadan Retshandling og ligeledes ved saadanne Straffesager i Henhold til § 10, som paakendes

Overensstemmelse med de for offentlige Politisager gældende Regler, træde i den ordinære Underdommers Sted som Formand for Sørretten. Er der i Sghsfelet bosat Sørretsmedlemmer, og kunne disse efter Sghsfelmandens Skøn komme betimelig til Stede, skal han (jfr.

§ 3) tilfælde tvende saadanne til at tage Sæde i Sørretten. Kan kun eet Sørretsmedlem komme tilstede, skal han tilfaldes, men er intet Sørretsmedlem bosat i Syssellet, eller kan intet komme tilstede, beklædes Sørretten af Sysselmanden alene. Selv om Sørretten beklædes af flere, kan Sysselmanden optræde alene i de samme Tilfælde, i hvilke den ordinære Underdommer kan det (jfr. § 1, 2. Stykke).

2. I § 2 indstyttes efter 1. Stykkes 1. Punktum følgende:

Paa Færøerne skal forinden Beskikkelsen kun vedkommende Kommunalbestyrelsens Erklæringer indhentes, og ved den første Beskikkelse af Sørretsmedlemmer efter denne Lov kan ogsaa dette undlades med Hensyn til saadanne Pladser, for hvis Vedkommende Amtmanden skønner, at Tiden ikke tillader det.

3. I Stedet for § 3, 3. Stykke, træder paa Færøerne følgende Regel:

Kan der i en Sag ikke faas det fornødne Antal Sørretsmedlemmer af de paa Amtets Fortegnelse opførte, har Dommeren at henvende sig til Amtmanden med Anmodning om for den paagældende Sag at beskikke de fornødne Sørretsmedlemmer.

4. I Stedet for § 5, 1. Punktum, træder følgende Regel:

Naar Sørretsmedlemmer paa Færøerne give Møde over $\frac{1}{4}$ Mil fra deres Hjem, tilkommer der dem 4 Kr. i Dagpenge og Rejseomkostninger efter Skudsstatst.

5. I § 6, 2. Stykke, ombyttes Ordene „D. L. 1—13—12“ med „N. L. 1—13—13“ og Ordene „D. L. 1—4—1“ med „N. L. 1—4—1“.

6. Til § 7 føjes følgende Ord:

„end den, hvor Retten har sit Sæde“.

5. Nov.

Generaldirektor. for Skatten. Str. (til Amtmanden over Holbæk Amt) ang. Stempelpflichten for en Skrivelse fra en Sagfører til en Auktionsret, hvori han paa vedkommende Rekvirents Begne afbestiller og forlanger aflyst en begært Auktion over en fast Ejendom, samt for en Skrivelse, hvori to Personer som sekundære Panthavere i den paa-gjældende Ejendom give deres Samtykke til Auktionens Aflysning.

..... at de ommeldte Dokumenter maa anses for stempelfri.

7. Nov.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk (til samtlige Skoledirektioner) ang. Oprettelsen af Høgestoler og Lærernes Stilling ved samme.

Det har vist sig, at der ikke sjældent hersker Usikkerhed saavel hos de lokale Skoleautoriteter som hos Skoledirektionerne, med Hensyn til forskjellige, Høgestolerne vedrørende Forhold, navnlig naar Talen er om Nødvigheden til at oprette saadanne Skoler eller om Lærernes*) Stilling i det hele: deres Ansættelse og Entledigelse, deres Afgang til Pension og Alderstillaæg og deres Krav paa Lønningstillaæg efter Lov af 23. April 1881.

Ministeriet finder med Hensyn hertil Anledning til at indstærpe, hvad allerede er udtalt i dets Skrivelser af 21. Oktober 1889**) og 29. September 1891, at Oprettelsen

*) Eller Lærereindernes; saaledes ogsaa i det følgende.

**) Denne og de i det følgende citerede Skrivelser findes i den paa Ministeriets Foranstaltning udgivne Samling af Love og Ekspeditioner vedkommende Kirke- og Skolevæsenet. Str. 25. Septbr. 1891 og Cirk. 10. Maja 1878 findes ogsaa hver paa sit Sted i nærværende Samling, og Lov 23. April 1881 ovenfor Side 144 i Noter.

7. Nov.

af Fogeskoler ikke kan finde Sted uden Ministeriets Samtykke, og at det har været ubejødjet, naar i nogle Herreder saadan Tillabelse er meddelt af Skoledirektionerne, uden at Sagen derefter har været forelagt Ministeriet; jfr. Lov af 8. Marts 1856 § 1. Hvad Lærernes Forhold angaar, skal man derhos bemærke, at Fogeskolerne — jaaledes som dette Begreb hidtil er blevet benyttet — maa forudsættes at have en rent midlertidig Karakter, selv om denne ikke udtryffeligg har været udtalt ved deres Oprettelse, og at herigennem Skolen vil være udelukket fra at betragtes som et fast Led i vedkommende Distrikts Skolevæsen, hvilket atter har til Følge, dels at Lærernes Ansættelse ikke uden udtryffeligg Bestemmelse af Ministeriet vil være de i Lov af 8. Marts 1856 § 9 givne Regler for Udnævnelser underkastet, dels og navnlig, at Lærerne ikke kunne erkendes berettigede til Pension, Alderstillaag og Tillæg af Statskassen. Hvad Ansættelsen særligg angaar, skal man fremhæve, at der vel undtagelsesvis intet vil være til Hinder for, at Valget af Læreren blandt de foreliggende Ansøgere overlades til Sogneraadet, men at det derefter maa indstilles til Skoledirektionens Approbation, og at denne Approbation er en nødvendig Betingelse for dets Gyldighed, ligesom ingen Fogelærer kan entlediges uden Direktionens Samtykke; jfr. Ministeriets Skrivelser af 28. Februar 1889, 21. Oktober 1889 og 28. Januar 1890. Som Regel bør Fogelærere embederne dog besættes af Skoledirektionerne efter Indstilling paa sædvanlig Maade fra Sogneraadet af tre blandt Ansøgerne. Ved Valget blandt Ansøgerne bør der, som allerede udtalt i Ministeriets Circulære af 10. Maj 1878, tages et særligg Hensyn til de eksaminerede Lærere, derefter til eksaminerede Lærere, ligesom blandt ueksaminerede Ansøgere Kvinder gaa forud for Mænd. Ligestillede med eksaminerede Lærere ere de, som have frekventeret Forskoleseminariet ved Vejle og derfra have medbragt Moden-

7. Nov. hedsbevis. Med Hensyn til Retten til Pension, Alderstillæg og Tillæg af Statskassen bemærkes, at denne Udkomst er af saa stor Betydning for Lærerne, at det for hvert enkelt Tilfælde nøje bør undersøges, om ikke Forudsætningerne for at opnaa den i saa Henseende nødvendige Anerkendelse af Skolen som fast Led i det vedkommende Skolevæsen er til Stede, hvorved det maa forlanges, at Fogeskolen har en saa vedvarende Karakter og er bleven en saadan Bestanddel af Skolevæsenets Organisation, at den i enhver Henseende kan betragtes som og faktisk behandles som en fast Biskole.

Ministeriet maa saa meget mere anse det for ønskeligt, at der kan bringes Klarhed over og saa vidt muligt Ensartethed i Ordningen af de forskellige Fogeskolers Forhold, som Fogeskolen allerede nu spiller en væsentlig Rolle i vort Skolevæsen og under den nu organiserede Uddannelse af Fogelærerinder kan ventes at ville vinde mere og mere Betydning. Men for at dette Maal skal kunne naas, vil det være nødvendigt, at Skoledirektionerne forelægge Ministeriet en nøjagtig og udførlig Meddelelse for, hvorledes de enkelte Fogeskoler og deres Lærere ere stillede, særligt i de forskellige ovennævnte Retninger, saaledes at navnlig Indberetningen for de Skolers Vedkommende, som endnu ikke ere anerkendte som faste Led i vedkommende Skolevæsen med en for Lønningen fastsat Reguleringssum, ledsages af en udtrykkelig Udtalelse om, hvorvidt en saadan Anerkendelse fra de ovennævnte Synspunkter kan anses for vel begrundet, og derigennem Lærereembedets Indehaver (eventuelt efter 2 Mars Forløb, jfr. Lov af 29. Marts 1867) kan opnaa fast Ansættelse med de dertil knyttede Rettigheder. Ved Ministeriets Afgørelse af de enkelte Tilfælde i Henhold til de fra Direktionerne saaledes modtagne Oplysninger, vil der da være draget en bestemt Grænse mellem, hvilke Stoler der ville være at be-

tragte som faste Led i Skolevæsenet, og hvilke der mangle 7. Nov.
 Betingelserne i saa Henseende, idet det formentlig vil være
 praktisk rigtigt at benævne de første ved Betegnelsen „For-
 skoler“, hvorved deres Forbindelse med Hovedskolen særligt
 angives, medens Benævnelsen Fogeskoler bibeholdes for den
 sidste Klasse's Vedkommende. Betegnelsen Forsskole som
 noget fra en Fogeskole forstelligt vilde ogsaa være naturlig
 for Skoler, der — som disse — maatte forudsættes at
 beholde Børnene til 10 Aars Alderen; jfr. Lov af
 30. Marts 1892 om Oprettelse af Forsskolefeminariet ved
 Vejle § 1.

I Henhold til ovenstaaende maa Ministeriet altsaa
 fremhæve følgende Punkter til Angivelse af Forsskolens
 Karakter i Modsetning til Fogeskolen:

- a t den er et fast Led i Kommunens Skolevæsen;
- a t som Følge heraf de almindelige Regler om Læreres
 Ansættelse og Afstedigelse komme til Anvendelse for
 dens Vedkommende;
- a t det maa forudsættes, at vedkommende Kommune
 yder Læreren eller Læreren en Lønning, der som
 Minimum kan reguleres til henholdsvis 800 Kr. og
 650 Kr., medens Skolefonden efter de sædvanlige
 Regler bidrager med Alderstillæg og Udredelse af
 Pensionen. Læreren har Udgang til Andel i
 Tillæget af Statskassen efter Lov af 23. April
 1881;
- a t Skolen forudsættes at kunne beholde Børnene til
 10 Aars Alderen.

Ministeriet skal endnu blot tilføje, at ved fremtidige
 Oprettelser af Skoler for Distriktets yngre Børn bør det
 udtrykkeligt udtales, om Skolen skal være en Fogeskole eller
 en Forsskole.

8. Nov. **Juslitsmin. Skr. (til Udenrigsministeriet) ang.,** hvorvidt en Ethrmand havde været berettiget til at fordre sig afmonstret, fordi det paagældende her hjemmehørende Skib efter Udløsning af Ladningen i vedkommende fremmede Havn er blevet udlejet til at gøre Tjeneste som Depotskib paa den paagældende af gul Feber hærgede Plads.
- at der efter Juslitsministeriets For-
 mening hverken i § 22 i Lov om Disciplin i Handelsffibe
 af 23. Februar 1866 eller i § 82 i Søllov af 1. April
 1892 hjemles Søfolk Ret til under de foreliggende Om-
 stændigheder at forlange sig afmonstrede.
10. Nov. **Bekendtgørelse ang. Foranstaltninger mod Mund-**
 Nr. 209. **og Klovesyge. (Indenrigsministeriet.)**
- Indm. Saml. pag. 503.
10. Nov. **Bekendtgørelse ang. Udførsel af Kvæg, Faar,**
 Nr. 210. **Geder og Svin til Udlandet. (Indenrigsmini-**
steriet.)
- Indm. Saml. pag. 510.
10. Nov. **Bekendtgørelse om en imellem Danmark og**
 Nr. 212. **Frankrig affluttet Deklaration angaaende Oprindelses-**
certifikater for Handelsvarer. (Udenrigsministeriet.)
- Indm. Saml. pag. 517.
10. Nov. **Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Sorø**
Amt) ang. Forsørgelseskommunens Forpligtelse i et

givet Tilfælde til at refundere Opholdskommunen, 10. Nov.
 hvad denne har ydet den paagældende i Fattighjælp.

I det med Amtets Skrivelse af 5. September d. A. hertil indkomne Andragende har Rjøge Byraad for Ministeriet indanket Amtets Resolution af 15. Juli d. A., hvorved det er statueret, at det i Henhold til § 45 i Fattigloven af 9de April 1891 ikke vil kunne paalægges Nordrup-Farringløse Kommune som Forsørgelseskommune at refundere Rjøge Røbstads Fattigvæsen mere end tre Fjerdedele af de Omkostninger, som efter den nævnte Lovs Straftræden 1. Januar 1892 ere medgaaede til Pigen N. N.'s Forsørgelse.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende i en Række af Aar har boet hos sin Broder i Rjøge og uafbrudt nydt Fattigunderstøttelse, at den hende tilstaaede Understøttelse oprindeligt af Forsørgelseskommunens Sogneraad er bleven udbetalt direkte til Broderen, samt at bemeldte Understøttelse derefter i Henhold til en mellem Sogneraadet og Rjøge Røbstads Fattigbestyrelse i Maret 1885 truffen Aftale er bleven udbetalt til Broderen af Fattigvæsenet i Rjøge med det af Sogneraadet bestemte daglige Beløb af 33 Ore, hvilket Sogneraadet ved Skrivelse af 2. Februar d. A. forhøjede til 35 Ore fra den 1. Januar d. A. at regne.

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning og videre foruden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet efter, hvad saaledes foreligger, maa holde for, at den paagældende, skønt boende i Rjøge, saavel før som efter Fattiglovens Straftræden maa siges at være under direkte Forsorg af Forsørgelseskommunen, og at Opholdskommunens Fattigbestyrelse i denne Sag kun er optraadt som Forsørgelseskommunens besuldmægtigede. Som Følge heraf maa det fremdeles efter den 1. Januar 1892, saa

10. Nov. længe Trangen er fortsøbende, paahvile Nordrup-Farringløse Kommune at erstatte Kjøge Kjøbstads Fattigvæsen de ommeldte Udgifter med deres fulde Beløb.

10. Nov. **Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Ribe Amt) ang. Forsørgelseskommunens Forpligtelse i et givet Tilfælde til at refundere Opholdskommunen, hvad denne har ydet den paagældende i Fattighjælp.**

I det med Amtets paategnede Erklæring af 30. August d. A. hertil indkomne Andragende har Aal Sogneraad for Ministeriet indanket Amtets Resolution af 17. Maj d. A., ved hvilken det er statueret, at det i Henhold til § 45 i Fattigloven af 9. April 1891 ikke vil kunne paalægges Thorstrup = Horne Kommune som Forsørgelseskommune at refundere Aal Kommune mere end tre Fjerdedele af de Omkostninger, som efter den nævnte Lovs Krafttræden den 1. Januar 1892 ere medgaaede til Enken M. M.'s Forsørgelse.

Det fremgaar af Sagen, at den paagældende i April Maaned 1890 flyttede til Aal Kommune, at der i Tiden indtil 1. Januar d. A. stadig blev ydet hende Fattighjælp direkte fra Forsørgelseskommunen uden Mellemkomst af Opholdskommunens Fattigvæsen, at Forsørgelseskommunens Sogneraad fra den sidstnævnte Dato henviste hende til at begære Fattighjælp hos Opholdskommunen, og at denne derefter ydede hende saadan Hjælp indtil April Maaned d. A., da hun fraflyttede Kommunen.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at da den omhandlede Enke ved Udgangen af Aaret 1891 i længere Tid havde været under direkte vedvarende Forsørgelse af sin Forsørgelseskommune, og da hun vedblivende var trængende til Fattighjælp, kan Forsørgelseskommunen ikke

aufes for at have været berettiget til i det Djiemed at befri 10. Nov.
 sig for en Del af Udgifterne fra den 1. Januar 1892
 at unddrage sig den engang overtagne Forsørgelse, og
 den Understøttelse, som siden den nævnte Dato har været
 ydet Enken af Opholdskommunen, er Forsørgelseskommunen
 som Følge heraf pligtig til at refundere med dens fulde
 Beløb.

**Bekendtgørelse ang. Modtagelse af Lødekøer og 12. Nov.
 andet Levekæg paa Kjøbenhavns Kvægtorv. (Kjø-
 benhavns Magistrat.)**

I Anledning af de her i Landet indtrufne Tilfælde af
 Mund- og Klovehyge bekendtgøres det herved, at Lødekøer
 og andet Levekæg indtil videre kun vil blive modtaget paa
 Kjøbenhavns Kvægtorv under den Betingelse, at Dyrene
 ved Sygdommens Optraeden paa Kvægtorvet straks ville
 blive slagtede i de offentlige Slagtehus*).

**Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Kjøben- 12. Nov.
 havns Amt) ang., hvorvidt en Købstads Bygnings-
 kommission var besøjet til i et Tilfælde, hvor en
 Ejendom allerede fra ældre Tid ikke havde tilstræk-
 keligt ubebygget Areal, i Medfør af Bygningslov
 af 30. December 1858 § 21 at forbyde Om-
 bygninger af Stalde og lignende Udhuse til Be-
 boelseslejligheder, selv om de paagældende Bygninger
 ikke samtidig forhøjes eller udvides.**

..... at det fremsatte Spørgsmaal maa
 bevares bekræftende, jfr. Lovens § 32.

*) Ophævet ved Bekendtgørelse fra Kjøbenhavns Magi-
 strat af 3. August 1893.

14. Nov. **Lov om midlertidig Udsættelse af Tidspunktet**
 Nr. 213. **for Bort salg af Hovedgaardene Faurholm og Trolles-**
minde. (Finansministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigs-
 dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet
 følgende Lov:

Lov af 29. Januar 1881 om midlertidig Udsættelse af
 Tidspunktet for Bort salg af Hovedgaarden Faurholm og
 Lov af 9. Februar 1883 om midlertidig Udsættelse af Tidspunktet
 for Bort salg af Hovedgaarden Trollesminde for-
 andres saaledes, at Tidspunktet for Bort salget udsættes
 indtil Udløbet af en ny Forpagtningstermin, som dog ikke
 maa gaa ud over 1. April 1901.

14. Nov. **Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat)**
ang., hvorvidt en Pige i henhold til Lov Nr. 73
af 12. April 1892 § 4 er berettiget til gennem
Magistraten at erholde udbetalt et en Soldat i den
vestindiske Hærstyrke paalagt Underholdsbidrag til et
af hende udenfor Ægtekab avlet, den 4. Maj 1890
født Barn.

..... at Børnefaderen ikke efter Justits-
 ministeriets Formening kan anses som havende forladt
 Landet.

14. Nov. **Bekendtgørelse ang. Udveksling af Postanvis-**
 Nr. 214. **ninger. (Generaldirektoratet for Postvæsenet.)**

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at der
 fremtidig ved det engelske Postvæsens Mellemkomst vil kunne
 udveksles Postanvisninger mellem Danmark og Malta,
 Labuan (Skindien), Sarawak (Borneo), Britisk Bet-
 schuanerland, Lamu og Mambasa (Afrikas Østkyst), Oranje-

fristaten, den sydafrikanske Republik, Chile og Panama, hvilke 14. Nov.
Anvisninger i eet og alt ere Reglerne for de med England
udvekslede Postanvisninger underkastede.

Opmærksomheden henledes særlig paa, at der i den
Sunn, hvorpaa Anvisningerne ved Ankomsten til England
lyde, som Godtgørelse for Viderebefordringen deraf til Be-
stemmelsesstedet af det engelske Postvæsen bliver indeholdt
følgende Beløb:

for Anvisninger paa indtil 2 £ (36 Kr. 40 Ø.)	3 d.
— — — over 2 £ indtil 5 £ (91 Kr.)	6 d.
— — — — 5 £ — 7 £ (127 Kr. 40 Ø.)	9 d.
— — — — 7 £	1 sh.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Vejle 15. Nov.
Amt) ang., at Bestemmelsen i Lov Nr. 46 af 30.
Marts 1892 § 24, 6. Stykke, angaaende de Em-
bedslægen tilkommende Dagpenge for Rejser, der ere
foretagne ifølge det ham i Henhold til Lovens § 3
paahvilende Overtilsyn eller udenfor Sygebesøg i
Anledning af offentlig Behandling, maa forstaaes
under Hensyntagen til det foranstaaende 5. Stykke,
saaledes at der kun tilkommer Distriktslægen Dag-
penge, naar Rejsen har medtaget over 6 Timer.

Generaldirektor. for Skattev. Skr. (til 2. Brev- 19. Nov.
skriverkontor) ang. Reglen i Stempelovens § 37 om
Stempling af Mageskiftekontrakter.

I Anledning af, at der til Generaldirektoratet var ind-
sendt et Skøde, hvorved en Ejer, der ved Købekontrakt
havde solgt en Ejendom her i Staden, af hvilken Køberen
derefter ved Mageskiftekontrakt havde overdraget 2 Par-
celler til en tredie Mand, som atter ved en Mageskifte-

19. Nov. Kontrakt havde overdraget dem til en fjerde Mand, havde tilføjet sidstnævnte de paagældende Parceller, var der rejst Spørgsmaal:

- 1) om det kunde have sit Forblivende ved, at de to saakaldte Magekøbskontrakter ikke vare forsynede med Stempel efter Værdien af de to Parceller, men kun efter Værdien af de fra den anden Side overdragne Ejendomme, og
- 2) hvorledes Skødet vilde være at stemple.

Foranlediget heraf har Generaldirektoratet udtalt, at de nævnte Magekøbskontrakter i Medfør af Stempelovens § 37 kunne passere med det forbrugte Stempel efter Værdien af de største af de i samme omhandlede Ejendomme, men at Skødet's Stempel ikke kan beregnes forholdsvis efter den i den oprindelige Købekontrakt fastsatte Værdi paa den samlede Ejendom, da der en Gang er beregnet Stempel heraf ved Købekontraktens Stempeling; men da der ikke er beregnet Stempelafgift af nogen af de ved de omhandlede Magekøbskontrakter skete Overdragelser af de omhandlede Parceller, maa det anses stempelpligtigt efter den højeste Værdi, hvortil Parcellerne i de mellem den oprindelige Købekontrakt og Skødet liggende Magekøbskontrakter ere ansatte.

21. Nov. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Sorø Amt) ang., hvorvidt en Skolelærer er pligtig at modtage Valg som Brandsynsvidne.

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Skolelærer N. N. besvarer sig over, at vedkommende Sogneraad har valgt ham til Brandsynsvidne, har Hr. Kammerherren i behagelig Skrivelse af 9. d. M. udtalt, at da de med Andragerens Stilling forbundne Pligter maa antages at ville lægge ham afgørende Hindringer i Vejen for at

varetage det nævnte Hverv, maa han formentlig anses be- 21. Nov.
rettiget til at vægre sig ved at modtage det paa ham
faldne Valg.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Ju-
stitsministeriet kan tiltræde den af Dem saaledes udtalte
Anskuelse.

**Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Holbæk 23. Nov.
Amt) ang. de overordentlige Sundhedskommissioners
Medlemmers Ret til Dagpenge under Rejser.**

I behagelig Skrivelse af 5te ds. har Hr. Kammer-
herren forespurgt, hvorvidt Lov af 30. Marts d. A. om
Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme
§ 24, næstsidste Stykke, hjemler de dersteds nævnte Med-
lemmer af de overordentlige Sundhedskommissioner, som
have maattet foretage Rejser ud over 2,000 Alen fra deres
Bopæl, Ret til at beregne sig Dagpenge af 6 Kr. uden
Hensyn til, om Forretningens Varighed har oversteget 6
Timer.

Foranlediget heraf skal man under Henvisning til
Rigsdagstidende for 1891—92 Tillæg B Spalte 940 og
Folketingeis Forhandlinger Sp. 3990 og 4002 tjenstligst
melde, at der ifølge den citerede Lovbestemmelse til-
kommer bemeldte Medlemmer af Sundhedskommissionen
Dagpenge for enhver Forretning, i Anledning af hvilken
de foretage Rejser ud over 2,000 Alen fra deres Bopæl.

**Bekendtgørelse om Regler for Benyttelsen af 25. Nov.
Statsbanerne til Befordring af Patienter med smit- Nr. 220.
somme Sygdomme. (Indenrigsministeriet.)**

I Henhold til Lov Nr. 46 af 30. Marts 1892 § 9,
jfr. § 27, har Indenrigsministeriet stadfæstet følgende Regler

25. Nov. for Benyttelsen af Statsbanerne til Befordring af Patienter med smitsomme Sygdomme:

1. Udelukkede fra Befordring med Statsbaneløstog og Skibe ere Personer, der ere eller antages at være angrebne af nogen af de Sygdomme, der efter Lovgivningen altid blive Genstand for offentlig Behandling, altsaa for Tiden asiatiske Kolera, gul Feber, Dysenteri, eksantematisk Tyfus, Børnetopper og Pest.

2. Personer, der ere eller antages at være angrebne af Difteritis, Starlagensfeber, tyfoid Feber eller nogen anden Sygdom, der i Henhold til Lovgivningen kan blive Genstand for offentlig Behandling, modtages under ingen Omstændigheder til Befordring med Statsbaneløstog og Færger. Til Befordring over Banerne modtages de kun under Sagttagelse af følgende Forskrifter:

- a) Befordringen skal med et passende Varsel forudbestilles paa Afgangstationen; Forudbestillingen maa være ledsaget af en af en praktiserende Læge skriftlig affattet Erklæring om, at det anses nødvendigt eller dog i høj Grad ønskeligt, at Patienten, hvis Sygdom skal angives, befordres paa Statsbanerne.
- b) Rejsen maa ikke udstrækkes over en Længde af 5 Mil og skal foregaa under Ledfagelse.
- c) Befordringen maa kun ske i III. Kl. Personvogn eller lukkede Godsvogne, og Ledfageren maa tage Plads i samme Vogn som den syge.
- d) Indstigningen i Vognen skal ske, uden at Patienten eller Ledfagerne komme i Berøring med Stationsbygningen og dennes Personer, mindst $\frac{1}{2}$ Time forinden Togets Afgang, og medens Vognen staar paa et Sidespor.
- e) Undervejs maa ingen Udstigning finde Sted, ej heller af Ledfagerne.

- f) Udstigningen paa Ankomststationen, der telegrafisk skal 25. Nov. underrettes af Afgangstationen, maa først finde Sted, efter at Vognen er bragt paa et Sidespor; i øvrigt skal Udstigningen finde Sted uden Berøring med Stationsbygningen og dens Perroner.
- g) Ledfagerne, hvis Ravn og Bopæl skal opgives saavel for Afgang= som for Ankomststationen, maa ikke videre= eller tilbagebefordres, forinden de have forevist en Lægeerklæring, hvorefter deres Befordring kan ske uden Fare for Smitte; i Mangel af en saadan Erklæring komme foranstaaende Bestemmelser til Anvendelse paa Ledfagernes Tilbagerejse, kun at denne selvfølgelig kan foregaa uden Ledfagelse.

Betaling for Befordringen erlægges efter de til enhver Tid herfor i Banernes Takstregulativer fastsatte Takster.

Indenrigsmin. Skr. (til Overpræsidenten i Kjø= 26. Nov. benhavn) ang. Stadfæstelse af, at der fra 1. Januar 1893 under Kjøbenhavns Vandværk oprettes et Embede som Viceinspektør ved Vandværket med en Begyndelseslønnig af 2,800 Kr. aarlig stigende hvert 3. Aar med 200 Kr. indtil 3,600 Kr.

Bekendtgørelse ang. Indførelse af Lødekøer og 26. Nov. andet Levekæg paa Kjøbenhavns Kvægtorv. (Kjø= benhavns Kvægtorv.)

For at modvirke Udbredelsen af Mund= og Klovesygge her i Landet vil det efter Foranledning af Indenrigsministeriet midlertidig være forbudt at indføre paa Kjøbenhavns Kvægtorv Lødekøer og andet Levekæg, og ville derfor indtil videre alle flokbærende Dyr kun kunne forlade Kvægtorvet for enten at slagtes i de offentlige Slagtehusse eller for

26. Nov. umiddelbart fra Kvægtorvet at eksporteres til Udlandet som Slagtekvæg*).

30. Nov. **Bekendtgørelse om en Tillægsbestemmelse til Nr. 226. Regulativet for Landlægeskolen og Landlægeeksamen af 1. April 1889. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)**

Under Dags Dato har Ministeriet fastsat, at Bestemmelserne i det under 1. April 1889 udfærdigede Regulativ for Landlægeskolen og Landlægeeksamen § 10, 2. Punktum, affattes saaledes:

Besvarelsen udarbejdes under Tilsyn af en af Skolens Lærere i en Tid af 4 Timer uden Brug af Bøger eller andre Hjælpemidler.

1. Dec. **Bekendtgørelse om Vedtagelsen af en Tillægsbestemmelse til Overenskomsten af 27. November 1891 om Postforbindelsen mellem Danmark og Sverrig. (Indenrigsministeriet.)**

Mellem Generaldirektoratet for Post- og Befordringsvæsenet og den kongelige svenske Generalpoststyrelse er der aftalt følgende Tillægsbestemmelse til Overenskomsten af 27. November 1891 om Postforbindelsen mellem Danmark og Sverrig:

„For Tidender og Tidskrifter, der, uden at være bestilte hos det danske Postvæsen, sendes mellem Sverrig og Tyskland eller Lande udover Tyskland i luftet Transit gennem Danmark, skal der, for saa vidt vedkommende fremmede Postvæsen ikke fordrer en Beregning efter de internationale Regler, ydes det danske Postvæsen en Transitgodtgørelse af 50 Øre pr. Nar, for saa vidt Tidenden eller Tidskriftet udkommer oftere end en Gang

*) Ophævet ved Bekendtgørelse af 3. August 1893. ¹⁰

om Ugen, men ellers 25 Ore uden Hensyn til Antallet af Numre eller til, at Befordringen muligvis kun en Del af Aaret finder Sted over Danmark". 1. Dec.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføje, at det endvidere er aftalt, at bemeldte Tillægsbestemmelse har Gyldighed i det Tidsrum, i hvilket Hovedoverenskomsten er i Kraft, samt at de saaledes truffne Aftaler i Henhold til Indenrigsministeriets derved nedlagte allerunderdanigste Forestilling under 23. September d. A. have erholdt allerhøjeste Stadsfæstelse.

**Bekendtgørelse om Afsluttelsen af en Tillægs- 1 Dec.
overenskomst til Overenskomsten af 27. November Nr. 234.
1891 om Postforbindelsen mellem Danmark og
Norge. (Indenrigsministeriet.)**

Under 25. Oktober d. A. er der mellem den kongelige Gesandt i Stockholm, Kammerherre Hegermann-Lindencrone, og kongelig svensk-norsk Minister for de udenrigske Anliggender, Greve Lewenhaupt, affuttet følgende Overenskomst:

Tillægs-overenskomst

til den i Stockholm den 27. November 1891 affluttede
Overenskomst om Postforbindelsen mellem Danmark
og Norge.

Da der ved den under 27. November f. A. i Stockholm affluttede dansk-norske Postoverenskomst ikke er blevet truffet nogen særlig Aftale angaaende Beregningen af Transitafgiften for Aviser, der forsendes i Luftet Transit gennem Danmark til Norge, og da det derfor har vist sig nødvendigt at fastsætte bestemte Regler om den fremtidige Beregning af denne Afgift, have undertegnede, efter dertil have erholdt behørig Bemyndigelse, vedtaget følgende

1. Dec. Tillægsbestemmelser til Overenskomsten af 27 November 1891 om Postforbindelsen mellem Danmark og Norge.

Artikel 1. For Tiden og Tidsfrister, der, uden at være bestilte hos det danske Postvæsen, sendes mellem Norge og Thyssland eller Lande udover Thyssland i Luftet Transit igennem Danmark, skal der, for saa vidt vedkommende fremmede Postvæsen ikke fordre en Beregning efter de internationale Regler, ydes det danske Postvæsen en Transitaogtgørelse af 50 Ore pr. Mar, for saa vidt Tiden eller Tidsfristet udkommer oftere end en Gang om Ugen, men ellers 25 Ore, uden Hensyn til Antallet af Numre eller til, at Befordringen muligvis kun en Del af Mæret finder Sted over Danmark.

Artikel 2. Nærværende Tillæg til Overenskomsten af 27. November 1891 om Postforbindelsen mellem Danmark og Norge skal have Gyldighed i det Tidsrum, i hvilket Hovedoverenskomsten er i Kraft.

Artikel 3. Denne Tillægsoverenskomst skal ratificeres og Ratifikationerne udveksles i Stockholm saa snart ske kan.

Stockholm, den fem og tyvende Oktober 1892.

Hvilket, efter at Ratifikationerne under 26. f. M. ere blevne udvekslede i Stockholm, herved bringes til almindelig Kundskab.

1. Dec. **Generaldirektor. for Statter. Str.** (til Amtmanden over N. N. Amt) ang. en Bøsværing over, at der ved Læsningen af en paa en for 10 Mar indgaaet Forpagtningskontrakt meddelt Bøsværing, indeholdende to Mænds personlige Kaution for Opfyldelsen af Forpagterens Forpligtelser efter Kontrakten samt til yderligere Sikkerhed herfor den ene

Kautionists Pantstættelse af en ham tilhørende Ejendom, er beregnet Gebyr efter § 66 i Forhold til Forpagtningsafgiften, beregnet for 10 Aar. 1. Dec.

..... at det ommeldte Gebyr kun burde have været beregnet efter den højeste stipulerede Afgift for et enkelt Aar.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Konfistorium) ang. Karakterberegningen ved de to ved Anordning af 20. Februar 1892 indrettede statsvidenskabelige Eksamina ved det rets- og statsvidenskabelige Fakultet. 2. Dec.

I. Statsvidenskabelig Embedseksamen.

Karakterberegningen ved første Del, Fællesprøven, er den ved Ministeriets Skrivelse af 23. December 1890 fastsatte. Ved anden Del gives de samme Specialkarakterer med de samme Talværdier som ved den fuldstændige juridiske Embedseksamen, nemlig:

Laudabilis præ ceteris med Talværdi i Hovedfag ..	16,
	i Bifaget... 8,
Laudabilis — — i Hovedfag ..	14,
	i Bifaget... 7,
Haud illaudabilis — — i Hovedfag ..	10,
	i Bifaget... 5,
Non contemnendus — — i Hovedfag .	2,
	i Bifaget... 1.

Hovedkaraktererne ere:

Laudabilis et quidem egregie, hvortil udfordres Specialkarakterer, som tilsammen udgøre en Talværdi af ..	145,
Laudabilis, hvortil udfordres Specialkarakterer, som tilsammen udgøre en Talværdi af ..	119,

2. Dec. Haud illaudabilis, hvortil udfordres Specialkarakterer, som tilsammen udgøre en Talværdi af 79,
 Non contemnendus, hvortil udfordres Specialkarakterer, som tilsammen udgøre en Talværdi af 43.

Ved Beregningen af Hovedkaraktererne bliver det at iagttage, at Nul i et Hovedfag medfører, at Kandidaten anses for umoden. Nul i Bifaget har en Virkning af $\div 7$ og udelukker fra Hovedkarakteren Laudabilis.

II. Økonomisk-statistisk Eksamen.

Specialkaraktererne og deres Talværdier ere de samme som ved statsvidenskabelig Embedseksamen.

- Til Hovedkarakteren Laudabilis præ ceteris kræves 3 laudabilis præ ceteris med dobbelt Værdi og i øvrigt laudabilis eller Specialkarakterer, som tilsammen udgøre en Talværdi af 97,
 til Laudabilis kræves mindst 3 Laudabilis med dobbelt Værdi og 2 med enkelt Værdi og i øvrigt haud illaudabilis eller en tilsvarende samlet Talværdi af 81,
 til Haud illaudabilis kræves mindst 4 haud illaudabilis med dobbelt Værdi og 3 med enkelt Værdi og i øvrigt non contemnendus eller en tilsvarende Talværdi af 57,

Den, som ikke opnaar mindst 57 Points, anses for umoden.

Ved Hovedkarakterens Beregning iagttages det, at Nul i noget Fag medfører, at Kandidaten anses for umoden.

Ingen kan faa laudabilis til Hovedkarakter, som faar 1 non contemnendus med dobbelt Værdi eller 2 med enkelt Værdi.

**Kirke- og Undervisningsmin. Cirf. (til Biskop= 5. Dec.
perne) ang. Præsternes Medvirkning ved Lig-
brænding.**

Med Hensyn til den den 1. April d. A. emanerede Lov om Ligbrænding finder Ministeriet sig foranlediget til at anmode Deres Højærværdighed om behageligen at ville henlede Stiftets Gejsfligheds Opmærksomhed paa, at det er en Selvfølge, at saa længe der ikke er meddeelt nogen forandret Bestemmelse i den Henseende, ville Folkekirkens Præster fremdeles som hidtil savne Hjemmel til uden særlig Bemyndigelse at udøve nogen Funktion ved Lejligheder, hvor Lig ere bestemte til at brændes, eller hvor Afsen af brændte Lig skal begraves paa Kirkegaarden eller henføres i dertil indrettede Rum. I det saadane Medvirkning, hvor Præsten maatte være villig til at udøve den, saaledes ikke er tilladt ifølge nogen almindelig Regel, maa vedkommende være henvisne til i paakommende Tilfælde at ansøge om særlig Tilladelse dertil fra dette Ministerium.

**Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Bi= 6. Dec.
borg Amt) ang., hvorvidt en Skolelærer, som holder
Tjenestekarl til Hjælp ved Skoleloddens Drift, kan
ansættes til Snefastning efter Folkehold.**

..... at det ommeldte Spørgsmaal efter Ministeriets Formening bør besvares derhen, at, da Skolelærere i Henhold til Snefastningslovens § 8, 3. Stykke, ere fritagne for Snefastning som Brugere af deres Skoleloddet, kan en Skolelærer, der holder Lyende til Hjælp ved Skoleloddens Drift, kun ansættes til

i. Dec. Sueløstning af dette Folkehoid, naar og for saa vidt det er større, end det efter de i ethvert givet Tilfælde foreliggende Omstændigheder skønnes fornødent til Loddens Drift.

j. Dec. **Indenrigsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. en Kommunes Pligt til at refundere Omkostningerne ved en i Kommunen forsørgelsesberettiget Person's Kur og Pleje paa Kommunehospitalet i Kjøbenhavn.**

I Skrivelse af 7. Oktober d. N. har Magistraten for Ministeriet indanket Frederiksborg Amts Resolution af 22. September d. N., hvorefter det i Henhold til Reglen i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 45 ikke kan paahvile Hillerød Købstads Fattigvæsen at refundere mere end tre Fjerdedele af Omkostningerne ved det i Hillerød Købstad forsørgelsesberettigede Postbud N. N.'s Kur og Pleje paa Kommunehospitalet her i Staden.

Magistraten har i saa Henseende gjort gældende, at den paagældende, da han den 30. Marts d. N. i syg og findesforvirret Tilstand blev optaget paa Gaden her i Staden og indlagt paa Kommunehospitalet, først samme Dag var ankommen her til Staden for at aflægge et Besøg, men at det ikke kan antages, at Reglerne i Fattiglovens §§ 43—45 skulde kunne finde Anvendelse i et Tilfælde som det foreliggende, hvor den paagældende boede i en anden Kommune end den, i hvilken han er befunden trængende til Hjælp af det offentlige, og at der saaledes formentlig maa tilkomme Kjøbenhavns Fattigvæsen fuld Refusion af de omhandlede Kur- og Omkostninger.

I denne Anledning skulde man til Efterretning tjenstligt melde, at Ministeriet, uanset det af Magistraten anførte, maa holde for, at Kjøbenhavns Fattigvæsen ikke kan gøre Krav paa at erholde mere end tre Fjerdedele af d

omhandlede Omkostninger refunderede, og at det saaledes 6. Dec.
maa have sit Forblivende ved den af Amtmanden over
Frederiksborg Amt afgivne Resolution.

Bekendtgørelse om Fordringerne til Moders- 7. Dec.
maalets Behandling ved de under Universitetet Nr. 242.
hørende Eksaminer. (Ministeriet for Kirke- og Un-
dervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 517.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Vi- 7. Dec.
borg Amt) aug., hvorvidt et Sogneraad var beret-
tiget til at nægte en i vedkommende Sogu for-
sørgelsesberettiget Person, der for 2 à 3 Aar siden
har oppebaaret Fattighjælp, men hvem der derefter
i Henhold til den i Lov Nr. 69 af 9. April 1891
§ 2 c indeholdte Overgangsbestemmelse er tildelt
Allderdomsunderstøttelse, Samtykke til at indgaa
Egteskab.

..... at den i Lovens § 2 c indeholdte
Bestemmelse nærmest har haft til Hensigt at fastsætte, at
den Person, der opfylder de for Opnaaelsen af Allderdoms-
understøttelse i øvrigt givne Forskrifter, ikke skal udelukkes
derfra ved den ham efter det 60. Aar ydede Fattigunder-
støttelse. Efter de i Lovbestemmelsen brugte Udtryk og
under Hensyn til Bestaffenheden af de i Lov om det
offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 35 opstillede Be-
tingelser for Afgangen til Eftergivelse af Fattighjælp, maa
man vel tillige holde for, at den, der under de anførte
Forhold har erholdt Allderdomsunderstøttelse, derved er
bleven stillet lige med den, der har erholdt den af ham
oppebaarne Fattigunderstøttelse eftergivet; naar det der-

7. Dec. imod i Fattiglovens § 42 er sat som Betingelse for Egtstabs Indgaaelse, at den paagældende har tilbagebetalt den ham ydede Fattighjælp, er der derved tilfigtet en særlig Garanti med Hensyn til hans økonomiske Forhold, som det ikke kan antages at have været Lovgiverens Mening at ville frafalde over for de her omhandlede Personer. Det fremsatte Spørgsmaal maa derfor efter Ministeriets Formening besvares bekræftende.

9. Dec. **Bekendtgørelse ang. nærmere Ordning af den**
 Nr. 260. **gejstlige Betjening i Arresthusene.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 518.

9. Dec. **Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Skoledirektionerne udenfor Kjøbenhavn) ang. Lærernes Lønningsforhold.**

Som det vil være Direktionen bekendt, blev der under 12. April 1876 fra Ministeriet rettet en Opfordring til Skoledirektionerne om at tage under Overvejelse, hvor vidt der maatte være Anledning til for saadanne Lærerslønningers Vedkommende, der vare under det anordningsmæssige Maal, at søge dem supplerede hertil, og med Hensyn til Andenlærereembederne paa Landet, for hvilke der ikke findes nogen lobbestemt Minimumslønning, at forbedre deres Lønninger. Det maa nu vel indrømmes, at der i de mellemliggende Aar er stet ikke uvæsentlige Forbedringer i Lærerstandens pekuniære Vilkaar, dels gennem de Lønningsforhøjelser, hvortil bemeldte Cirkulære gav Anledning, dels ved det i Lov af 23. April 1881 *) hjemlede Tillæg af Statskassen til Lærerslønningerne, dels endelig ved, at Ministeriet under Afgørelsen af de enkelte Lønningsspørgsmaal, der forelagdes

*) Se ovenfor Side 144, Noten.

det, stadigt har søgt saa vidt muligt at raade Bod paa det 9. Dec. økonomiske Trkf, hvorunder et stort Antal af Landets Lærere arbejder, og som uundgaaeligt maa virke hæmmende paa Lærervirksomheden. Det skal ogsaa erkendes, at Lønningforholdene for Kjøbstædernes Vedkommende, og hvor det gælder Første- og Enelærerembeder paa Landet efter Omstændighederne maa anses for gennemgaaende at være ret tilfredsstillende; derimod stiller Sagen sig væsentligt anderledes, hvor Talen er om Biskolelærere eller Andenlærere paa Landet. Undersøgelser, som Ministeriet med Hensyn hertil har ladet anstille, vise, at der endnu paa Landet findes over 500 Lærerembeder — hvoraf 130 Lærerindeembeder med en lavere Lønning end 800 Kr. og over 200 med under 700 Kr.

Som Ministeriet oftere har haft Lejlighed til at udtale, maa man anse en Lønning af 800 Kr. for at være det mindste, der bør tillægges et saadant Lærerembede, navnlig hvor dette besørges af en Lærer, og det maa derfor være begrundet i særlige Omstændigheder, naar man skal kunne afviescere ved en lavere Lønning. Med dette Udgangspunkt skal Ministeriet anmode Direktionen om at tage Spørgsmaalet om en Forbedring af saadanne Embedslønninger under Overvejelse, idet man ved den Indstilling, som derefter forventes fra Direktionen, ønsker taget i særlig Betragtning dels Omfanget af den paagældende Lærergerning, derunder Antallet af de ugentlige Undervisningstimer, det omtrentlige Antal Børn, som vedkommende Lærer har at undervise, Beslængerne, hvor han har flere Skoler at besørge, og liguende, dels om Embedet besørges af en Lærer eller af en Lærerinde, dels endelig den paagældende Kommunes Evne til at bære en Forhøjelse af Lærerslønningerne.

9. Dec.

Indenrigsmin. Str. (til Overpræsidenten i Kjøbenhavn) ang. Embedsmænd og Funktionærer ved Ladegaarden og Almindelig Hospital*).

Efter Hr. Overpræsidentens i Skrivelse af 8. d. M. derom gjorte Indstilling stadfæster Ministeriet herved som

- *) Samtidig er der af Københavns Magistrat udfærdiget følgende tvende Ordensreglementer:

Ordensreglement

for

Arbejdsanstalten paa Kjøbenhavns Tvangs- og Arbejdsanstalt.

1. Under Inspektørens eller i hans Fraværelse eller Forfald under Forvalterens Kontrol forestaas Tilsynet med den indre Orden i Arbejdsanstalten af Kvartermesteren, der med Hensyn til Ordens Overholdelse paa Anstalten er samtlige Funktionærers nærmeste foresatte.

2. I samtlige Arbejds- og Opholdslokaler paa hviler det specielle Tilsyn med Arbejdet og Orden samt Renlighed saavel med Hensyn til Belægningen som til Lokalerne de enkelte Mestre, Opsymsmænd eller Opsymskoner, hvem de respektive Haandværk og Virkksomheder, hvortil Belægningen er henvist, særlig ere underlagte. Under disse sortere Rodeformændene (Tilsynskonerne) og Rodeunderformændene.

3. Overtilsynet med samtlige Sove-lokaler er underlagt Kvartermesteren og en under dennes specielle Kontrol af Inspektøren udtaget Opsymsmand. Af Belægningen er derhos udtaget en Kvartermester-assistent til Hjælp for Kvartermesteren, og Soveværtter, der skulle sørge for Renlighed paa Stuerne og for at Urinballier, Kammerpotter og Klosetter hver Morgen blive tømte og rengjorte, samt at der i Klosetrummene findes det fornødne Tørvemel. Det sundfuge Linneud afleverer han hver Lørdag til uysnævnte Opsymsmand, der ombytter det med rent.

Soveværtten fører, naar ingen foresat er tilstede i Sove-lokalet, det øverste Tilsyn og sørger for de

Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavn d. Dec. kommunale Anliggender af 30. December 1857 følgende, af Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse vedtagne Bestemmelser angaaende Ansættelse og Lønninger m. v. af forskellige Embedsmænd og Funktionærer ved Tvangs- og

og Orden i Lokalet. Om Aftenen opgiver han til Kvartermesteren eller den, der i hans Fraværelse inspicerer og aflukker Sovestuerne, hvem der mangler af de her indlagte. Paa hver Stue opslaaes i et lukket Skab en Fortegnelse over det Inventarium, der skal findes i Stuen, og en Seddel, hvorpaa Soveværtens Navn er noteret.

4. Med Undtagelse af Gadesejerne, Renovationsfolkene og dem, der ere beskæftigede ved særligt Nattearbejde, og for hvilke der med Hensyn til Arbejds- og Spisetider gælder Regler, som nærmere fastsættes af Inspektøren, alt som Forholdene byde det, paahviler det Belægningen at staa op om Sommeren fra 1. April til 30. September Kl. 5 og om Vinteren fra 1. Oktober til 31. Marts Kl. 6.

5. Enhver indlagt maa uopholdelig klæde sig paa og rede sin Seng, vadske Ansigt, Hals og Hænder samt rede Haaret. Sæbe udleveres af Soveværtten, der atter efter Kvartermesterens Anvisning faar sin Forsyning hos Opsynsmanden.

Kl. 8 $\frac{1}{2}$ skulle de indlagte gaa i Seng.

Paa Sovestuerne maa ikke synges eller søres højroftet Tale.

Folkenes private Tøj maa ikke opbevares i Arbejdslokalerne.

6. Arbejdsvirksomheden paa Anstaltens Bærlsteder begynder om Sommeren Kl. 6 og om Vinteren Kl. 7 — cfr. dog Indskrænkningen under § 4 — og de indlagte skulle følgerig til den Tid have endt deres Maaltid og være til Stede i Arbejdslokalet.

Arbejdstiden bestemmes

for Sommeren saaledes:

For Bærlstederne fra Kl. 6—12 og 11 $\frac{1}{2}$ —6 med $\frac{1}{2}$ Times Spisetid For- og Eftermiddag.

9. Dec. Arbejdsanstalten paa Ladegaarden og Almindelig Hospital, nemlig:

A. For Tvangs- og Arbejdsanstaltens Vedkommende: a t Inspektøren fra 1. Januar 1893 lønnes med 2,800 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3. Aar til 3,600 Kr.

For Stenpladsen, Marken og Vejene fra Kl. 6—12 og 1½—7 med ½ Times Spisetid For- og Eftermiddag.

for Vinteren:

For Bærkæderne fra Kl. 7—12 og 1½—6 med ½ Times Spisetid For- og Eftermiddag.

For Stenpladsen, Marken og Vejene fra Kl. 7—12 med ½ Times Spisetid og fra Kl. 1½ til Mørkets Frembrud.

7. De indlagte maa selv hente deres Forplejning fra Køkkenet i den Orden, som det bestemmes af Inspektøren, og efter endt Maaltid afvaskes Madspande og øvrige Spiseredvisiter, samt anbringe dem i de dertil bestemte Gemmesteder. Kodeformændene og Kodefunderformændene have at paase, at hver indlagt gør sin Pligt i saa Henseende.

8. Bad gives saa vidt muligt til hver indlagt 1 Gang ugentlig om Sommeren og 1 Gang hver 14. Dag om Vinteren.

9. Det er de indlagtes ufravigelige Pligt at vise samtlige forefatte paa Anstalten Lydighed og i enhver Henseende respektere deres Befalinger. De have at efterkomme de af Soveværterne, Kodeformændene, Kodefunderformændene — i Fruentimmerafdelingen Tilsynskonerne og Løftskonerne — givne Anvisninger og Opfordringer, som sigte til Opretholdelse af Ro og Orden paa Anstalten. Enhver Forseelse herimod vil strengt blive straffet disciplinært eller efter Omstændighederne ved Henvisning til Politikommisjonen.

10. Formener en indlagt at have grundet Anledning til Klage i en eller anden Retning, kan han med denne henvende sig direkte til Inspektøren.

11. Kortspil er forbudt og Tobaksrøgning maa ikke finde Sted i Sove- og Opholdslokaler.

- foruden Bolig, Belysning og Brandsfel, samt med Pen- sionsret fra Ansættelsesdagen;
- at Fabriksfriverposten fra samme Tidspunkt inddrages;
- at der samtidig ansættes en Forvalter med en aarlig Løn af 2,000 Kr., stigende med 200 Kr. hvert 3. Aar til

12. Oplynet fører Kontrol med, at ovennævnte Forholdsregler nøje følges, og Afvigelser herfra kan og maa kun finde Sted, naar Inspektøren eller i hans Fraværelse Forvalteren paa dennes Vegne paa Grund af Omstændighederne finder saadanne hen- sigtsmæssige og giver udtrykkelig Tilladelse dertil.

Ordensreglement

for

Sygeafdelingen paa Rjøbenhavns
Tvangs- og Arbejdsanstalt.

1. Under Inspektørens eller i hans Fra- værelse eller Forsald under Forvalterens samt Læ- gernes Kontrol forestaas Tilsynet saavel paa Mand- folke- som paa Fruentimmersygeafdelingen af Over- sygestuekonen; til Assistance for hende er der ansat en Sygestuekone; tillige udtages der af Belægningen, til Udførelse af Gerningen med Renholdelse og Vagt- hold, det fornødne Personale.

2. Oversygestuekonen, der bærer Ansvaret for det paa Sygeafdelingen værende Inventar (Læge- rekvisiter dog undtagne), har at vaage over Rio, Orden og Renlighed saavel paa Stuerne som paa Trappegangene og Reconvalescentlokalet. Hun har at paase, at Sengene daglig blive redte, at Kammer- pottes og Klosetter blive tømte og skyllede ikke blot daglig, men saa ofte det gøres fornødent, samt at paase, at alt, hvad der betinger Patienternes for- svarlige Forplejning, er i forskriftsmæssig Stand. Til disse Arbejders Udførelse har hun sin Assi- stance i det under § 1 nævnte, hende underlagte Per- sonale.

9. Dec. 3,000 Kr., foruden Bolig, Belysning og Brændsel, samt med Pensionsret fra Ansættelsesdagen;
- at der fra samme Tidspunkt ansættes en Fuldmægtig med en aarlig Løn af 2,000 Kr., stigende med 200 Kr. hvert 3. Mar til 3,000 Kr., samt med Pensionsret fra Ansættelsesdagen, og
- at der fra samme Tidspunkt ansættes en Assistent af 1. Klasse, der lønnes med 1,400 Kr. aarlig, stigende med

3. Patienterne skulle ubetinget følge de af Lægerne givne Forfrister; de maa ikke paaklædte sidde eller ligge paa Sengene, og ikke befatte sig med at lægge i Kaffelovnen, tænde Gasblus, aabne eller lukke Vinduer uden Paalæg af Sygestuekonen. Det er paa det strengeste forbudt Patienterne at spytte paa Gulve eller Trapper; de maa kun benytte Spyttkruse eller Spyttbakker. Patienterne have derhos med Omhu at behandle Inventariestande af hvilken som helst Art.

4. Patienterne maa ikke modtage Spise- eller Drikkevarer, der indbringes ved besøgende, uden med Lægernes Samtykke.

5. Spisetiderne skulle saa vidt muligt falde sammen med Arbejdsanstaltens.

Rengøring etc. paabegyndes om Morgenens ved første Klokkeringning.

Kortspil og Tobaksrøgning maa ikke finde Sted.

6. Formene Patienterne at have grundet Anledning til Klage enten over Opsynet, Medhjælperne eller Patienter, da skulle de fremsøve deres Klage til Lægen eller Inspektøren.

7. De syge og Rekonvalescenterne samt de til Assistance i Sygeafdelingen givne Arbejdere have usfravigelig at respektere Oversygestuekonen og Sygestuekonen i denne deres Egenkab, og at rette sig efter deres Anvisninger. Enhver Forseelse herimod vil strengt blive paataalt og straffet disciplinært eller efter Omstændighederne ved Politikommisjonen — for den syges Vedkommende, saa snart han er bleven rask.

200 Kr. hvert 3. Mar til 2,000 Kr. og med Pensionsret 9. Dec. efter 15 Aars Tjeneste.

B. For Almindelig Hospitals Vedkommende:

at der fra 1. Januar 1893 tillægges Fuldmægtigen, som lønnes med 1,600 Kr. aarlig, stigende med 200 Kr. hvert 3. Mar til 2,200 Kr., Bolig, Belysning og Brændsel samt Pensionsret fra Ansættelsesdagen.

Anordning ang. internationale Søvejsreglers Anvendelse paa danske Fartøjer. (Sudenrigsministeriet.) 10. Dec. Nr. 245.

Indm. Saml. pag. 519.

Reglement i Henhold til Solovens § 45 for Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum ombord. (Sudenrigsministeriet.) 10. Dec. Nr. 246.

Indm. Saml. pag. 519.

Bekendtgørelse om Forandring i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 15. December 1875 angaaende Dødsattester. (Justitsministeriet.) 10. Dec. Nr. 247.

§ 4 i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 15. December 1875 angaaende Dødsattester affattes fremtidig saaledes:

Duffes Liget af en Person, som er afgaaet ved Døden i Staden Kjøbenhavn eller paa dens Grund, ikke begravet paa nogen af Stadens Kirkegaarde, udfærdiger Begravelseskontoret i Kjøbenhavn et som saadant betegnet Duplikat af Dødsattesten, hvilket Duplikat medfølger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Bordsættelsen foregaar.

Duffes Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i en anden Kjøbstad end Kjøbenhavn, i en Handelsplads

10. Dec. eller i et Landsogn, ikke begravet paa Kirkegaarden i Købstaden, Handelspladsen eller Landsognet, hvori Dødsfaldet har fundet Sted, udfærdiges der, forinden Liget bortføres, hvad enten afdøde hørte til Folketirken eller ikke, af Sognepræsten i det Sogn, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, et som saadant betegnet Duplikat af Dødsattesten, hvilket Duplikat medfølger Liget og tjener til Legitimation for Præsten paa det Sted, hvor Jordfæstelsen foregaar.

10. Dec. **Justitsmin. Cirk.** (til samtlige Amtmænd) ang. **Indskærpelse af, at Ligsynsmændene i de af dem udfærdte Dødsattester have at anføre afdødes fulde Navn, saavel Familienavn som Fornavne.**

13. Dec. **Bekendtgørelse om Regler angaaende det Udvalg, Nr. 249. som i Lovtilfælde har at afgøre Spørgsmaal om Afgang til Medlemsret i en anerkendt Sygekasse. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 524.

13. Dec. **Indenrigsmin. Cirk.** (til samtlige Amtmænd) ang. **Afgivelse af Befordring til Afhentelse af den af en Sygekasse benyttede Læge eller Jordemoder m. m.**

I Lov om anerkendte Sygekasser af 12. April 1892 § 13 er det bestemt, at de Medlemmer af anerkendte Sygekasser, som bo paa Landet, og som ikke selv holde Heste og Vogn, ere berettigede til af den Kommune, hvori paa-gældende bor, for dem selv samt deres Børn under 15 Aar, for saa vidt de ere i Hjemmet, at forlange Befordring afgiven til Afhentelse af den af Sygekassen benyttede Læge

eller Fordemoder eller efter Omstændighederne til den syges 13. Dec
 Henbringelse til bemeldte Læge eller Fordemoder eller til et
 inden for Lægedistriktets Grænser liggende Sygehus; denne
 Befordring ydes frit for en Vejlcængde af indtil $1\frac{1}{2}$ Mil
 fra den syges Bopæl frem og lige saa langt tilbage, medens
 der for Befordring ud over denne Grænse af Sygekassen
 udredes Betaling efter en af Amtsraadet fastsat Takst.

I Anledning heraf skulde man tjenstligst anmode
 D'Hrr. Amtmænd om at foranledige, at der, for saa vidt
 dette ikke alt er sket, af vedkommende Amtsraad fastsættes
 en saadan Takst, samt at Underretning om Fastsættelsen
 gives Sogneraadene i Amtsraads kredsen.

Judeurigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 13. Dec
 ang. det i Sygekasselovent § 7 ommeldte Udvalg
 til Afgørelse af Spørgsmaal om Afgang til Med-
 lemsret i en anerkendt Sygekasse.

Under Henvisning til Judeurigsministeriets Bekend-
 gørelse af Dags Dato angaaende det i Lov om anerkendte
 Sygekasser af 12. April 1892 § 7 ommeldte Udvalg til
 Afgørelse af Spørgsmaal om Afgang til Medlemsret i en
 anerkendt Sygekasse skulde man tjenstligst anmode D'Hrr.
 Amtmænd om at ville tilkendegive samtlige Kommunal-
 bestyrelser i de Dem underlagte Amter, at der af hver af
 dem i Begyndelsen af næste Aar vil være at vælge et Med-
 lem til at tiltræde dette Udvalg, samt at det maa anses
 rettest, at Udvalgs-Medlemmet, der forudsættes valgt ud af
 Kommunalbestyrelsens Midte, fremtidig vælges, naar delvis
 Fornødsel af Kommunalbestyrelsen har fundet Sted. Det
 tilføjes, at der ikke i Loven findes nogen udtrykkelig Be-
 stemmelse om Afholdelsen af de til Anskaffelse af For-
 handlingsbog for Udvalget samt Porto og lignende med-
 gaaende mindre Udgifter, men at det maa antages at
 Fjortende Sæfte.

13. Dec. være Lovens Forudsætning, at disse afholdes af vedkommende Kommune.
16. Dec. **Bekendtgørelse ang. Søforternes Henlæggelse i Nr. 252. Kirkelig Henseende under Citadelsfoguet i Kjøbenhavn.** (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 525.

16. Dec. **Takstbestemmelser for Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser paa de under Kjøbenhavns Magistrats 2. Afdeling hørende Hospitaler.** (Kjøbenhavns Magistrats 2. Afdeling.)

I Anledning af § 12 i Lov om anerkendte Sygekasser af 12. April 1892 har Kommunalbestyrelsen fastsat følgende Takstbestemmelser m. v. med Hensyn til den Betaling, som statsanerkendte Sygekasser ville have at erlægge for Sygebehandling af herboende Sygekassemedlemmer og deres Børn under 15 Aar paa de under Magistratens 2. Afdeling hørende Hospitaler, nemlig:

60 Ore pr. Dag for Medlemmer

og 30 Ore pr. Dag for saadannes Børn, som ere under 15 Aar og opholde sig i Hjemmet,

dog med den nærmere Begrænsning, at en Sygekasse, naar en Sygekassepatient henligger paa et Hospital i mere end 13 Uger, efter Forløbet af de første 13 Uger fritages for at betale i de derefter følgende 13 Uger og efter atter at have betalt for 13 Uger paany fritages i et ligesaa langt Tidrum, og saaledes fremdeles, saa længe Patienten henligger for Sygekassens Regning, samt at en Sygekasse ikke i noget Aar kan komme til at betale mere

for en enkelt Families Børn, end hvad der svarer til 30 16 Dec.
Dre pr. Dag i 26 Uger for eet Barn.

Sygekasserne ville derhos overensstemmende med Loven have at betale for Bandager, Ekstravagter og lignende Hjælper.

Disse Bestemmelser træde i Kraft den 1. Januar 1893.

Det bemærkes, at det for Fremtiden vil være Reglen, at Kommunen kun træder i Forhold til statsanerkendte Sygekasser. Kommunalbestyrelsen har imidlertid vedtaget, at det hidtil bestaaende Forhold til de af Magistraten anerkendte Sygekasser kan blive staaende ved Magt for de ikke statsanerkendte Sygekassers Vedkommende, indtil Statsanerkendelsen er erhvervet, dog ikke udover den 1. Juli 1893.

**Bekendtgørelse om Bestemmelse i Henhold til 17. Dec.
Sølov af 1. April 1892 § 105 om Fordelingen Nr. 253.
af Bøder efter nævnte Lovs § 102. (Indenrigs-
ministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 525.

**Bekendtgørelse ang. Fordeling paa Staden Kjø- 17. Dec.
benhavn, de øvrige Købstæder og Amtsrådskredsene Nr. 254.
af Heste og Bogne, som udskrives ifølge Lov af 16.
Juni 1876 m. m. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 526.

**Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 17. Dec.
ang. Udskrivning af Heste og Bogne paa mindre Der
i Tilfælde af Krigsberedskab.**

§ Forbindelse med Bekendtgørelse herfra af Dags Dato, ifølge hvilken der ved Fordelingen af det Antal Heste og Bogne, som i Tilfælde af Krigsberedskab paaregues tilveje-

17. Dec. bragt for Hæren i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 87 af 16. Juni 1876, efter Krigsministeriets Anmodning vil være at forbigaa en Del Kommuner, for hvis Bedkommende Transporten til og tilbage fra Mønstringsstedet paa Grund af deres Beliggenhed er eller dog jævnlig vil være forbunden med Vanskelighed eller med en urimelig Bekostning, saaledes at der indtil videre gives Afkald paa de fra de paagældende Kommuner hidtil udfærdigede Heste og Vogne, skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at Krigsministeriet har udtalt Dufte om, at det af de kommunale Bestyrelser bliver at iagttage, at der, hvor mindre Der henhøre til en Kommune, der er medindbefattet under Fordelingen, ikke ved en eventuel Udskrivning forlanges Heste eller Vogne fremstillede af Beboerne paa saadanne Der, saafremt Transporten over Baudet derafra maatte frembyde Vanskeligheder.

20. Dec. **Bekendtgørelse om Trykfejl i Solov af 1. April Nr. 257. 1892.** (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 530.

22. Dec. **Bekendtgørelse om Indretningen og Autorisationen af den i Solovens § 35 ommeldte Skibsdagbog (Journal) og Mastindagbog.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 531.

23. Dec. **Approbation af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet paa følgende Tilføjeelse til det under 20. April 1888 approberede Reglement for Undervisningen ved Kunstakademiet, § 13, at indsætte**

efter de i samme nævnte detaillerede Bestemmelser 23. Dec.
for Arkitekter:

„For at faa udsærbiget Afgangsbetis som Dekorationsmaler eller Dekorationsbilledhugger udkræves desuden, at Eleven har gennemgaaet Modelskolen saa vidt, at han har faaet Tilladelse til at indstille sig til Afgangsprøve“.

Bekendtgørelse om en forandret Affattelse af 24. Dec.
§ 29 i Fællesregulativ for Statens Sindsygeanstalter af 3. November 1888. (Justitsministeriet.) Nr. 265.

Indm. Saml. pag. 532.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over 24. Dec.
Veje Amt) ang., hvorledes der vil være at forholde, naar en alderdomsunderstøttet, der bliver syg, vægrer sig ved efter Kommunalbestyrelsens Forlangende og Lægens Raad at lade sig indlægge paa et Sygehus.

..... at Kommunalbestyrelsen er berettiget til at nægte at yde vedkommende den paa Grund af Sygdommen nødvendiggjorte Hjælp som Alderdomsunderstøttelse, hvorimod paagældende, om fornødent, maa overgaa til Forsørgelse af Fattigvæsenet.

Bekendtgørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg 29. Dec.
til Bedtægten for Kjøbenhavns Brandforsikring. Nr. 267.
(Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 533.

29. Dec. **Bekendtgørelse om et af Justitsministeriet stad-**
 Nr. 268. **fæstet Tillæg til den for Kjøbenhavns Brandfor-**
sikring gældende Klassifikations = Tarif. (Justits-
ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 537.

29. Dec. **Bejledning for Mønstingsbestyrerne med Hensyn**
 Nr. 270. **til Udførelsen af de dem ifølge Lov Nr. 67 af 12.**
April 1892 §§ 7 og 8, ifr. Solov af 1. April
1892 §§ 71 og 72, paahvilende Forretninger med
Hensyn til Forhyring af Sofolk m. m. (Inden-
rigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 539.

30. Dec. **Bekendtgørelse om offentlig Anerkendelse af**
 Nr. 272. **Sygekasser. (Indenrigsministeriet.)**

I Henhold til Loven om anerkendte Sygekasser af 12. April 1892 er der meddelt nedennævnte Sygekasser offentlig Anerkendelse fra den 1. Januar 1893 at regne:

Kjøbenhavn.

Landpostbudenes Forening for Danmark.

Sejlmagersvendenes Sygekasse i Kjøbenhavn.

Højres Arbejder- og Vælgerforenings Sygekasse.

Sygekassen for Strædbere og deres Familier i Kjøbenhavn
 og Frederiksberg.

Sygekassen for Stomagere og deres Familier i Kjøbenhavn
 og Frederiksberg.

Bliffenflagersvendeforeningens Sygekasse af 1862.

Bogbinder-Sygekassen.

Sygekassen Enigheden af 1880.

Sustømrernes Sygekasse i Kjøbenhavn.

- Sadelmagerenes og Tapetserernes Sygekasse. 30. Dec.
- Smede- og Maskinarbejderforeningen af 1862's Sygekasse.
- Den almindelige Syge- og Alderdomsunderstøttelsesforening af 1853.
- Sygekassen Alderstrøst.
- Bødkersvendeforeningens Sygekasse.
- Guldsmedenes Sygekasse.
- Sygekassen under den gensidige Hjelpeforening for kvindelige Haandarbejdere.
- Sygekassen under Foreningen til Lærlinges Uddannelse i Haandværk og Industri.
- Tjenestehendes Syge- og Understøttelsesforening.
- Den broderlige Arbejdsklasses Hjelpeforenings Sygekasse i Kjøbenhavn.
- De forenede Arbejders Sygekasse af 1876 for Kjøbenhavn og Omegn.
- Karstmagervendeforeningens Sygekasse.
- Volland-Falsters Hjelpeforening i Kjøbenhavn.
- Malerforeningens Sygekasse.
- De forenede Snekere af 1862.
- Ny typografisk Forenings Sygekasse.
- Sygekassen „Fremtidens Haab“.
- Drejernes Sygekasse i Kjøbenhavn.

Kjøbenhavns Amt.

- Dragør og Omegns Sygekasse.
- Gadstrup Sogns Sygekasse.
- Sygeforeningen for Sundbyvester, Sundbyøster og Taarnby Byer i Taarnby Sogn.
- Hvidovre Sogns Sygekasse.
- Hvalsø-Særløse Sygekasse.
- Snoldeløv Sogns Sygekasse.
- Kornerup-Svogerslev Kommunes Sygekasse.
- Herslev-Gjævninge Kommunes Sygekasse.

30. Dec. Dusted=Allerslev Kommunes Sygekasse.
 De Classenfte Boligers Sygekasse af 1868.
 Den broderlige Syge- og Hjælpeforening i de Classenfte
 Boliger.
 Norup=Glim Kommunes Sygekasse.
 Hvalsø=Særløse Kommunes Sygekasse.
 Saaby=Ridsrup Kommunes Sygekasse.
 Utterslev By og Marks Sygekasse.

Frederiksborg Amt.

- Skibby Sogns Sygekasse.
 Slangerup By og Landsogns Sygekasse.
 Nivaagaards og Nivaagaard Teglværks Sygekasse.
 Gjerløv og Draaby Sognes Sygekasse.
 Græsted Sogns Syge- og Hjælpe-Samlag.
 Kregome=Binderød Sygekasse.
 Melby Sogns Sygekasse.

Holbæk Amt.

- Narby Sogns Sygekasse.
 Merløse Sogns Sygekasse.
 Sæby=Hallenstev Kommunes Sygekasse.
 Dndløse=Søndersted Kommunes Sygekasse.
 Højby Sogns Sygekasse.
 Havrebjerg Sogns Sygekasse.
 Drølev Sogns Sygeforening.
 Grevinge Sogns Sygekasse.
 Arbejderforeningens Sygekasse i Kluds Vedby Sogn.
 Arbejdernes Sygekasse i Kalundborg.
 Åsnæs Sogns Sygekasse.
 Gjørlov=Bakkendrup Sognes Sygekasse.
 Gjørlev Sogns Sygekasse.
 Nykjøbing paa Sjællands Sygekasse.
 Løstrup Sogns Sygekasse.

Sorø Amt.

30. Dec.

- Sønderup-Nordrup Sygeforening.
 Herlufsholms Sygestyr.
 Boeslunde Sogns Syge- og Hjelpeforening.
 Lyngby-Vroby Kommunes Sygekasse.
 Lundforlund og Gjerløv Kommunes Sygekasse.
 Sygeforeningen for Haraldsted-Allindemagle.
 Slaglille-Bjærne Sygekasse.
 Høve-Flakkebjerg Sygekasse.
 Bemmelev-Hemmershøj Sognes nye Sygeforening.
 Tøstrup Sygeforening.
 Gyrstinge Sogns Sygekasse.
 Slagelse St. Peders Landsogns Sygekasse.
 Boeslunde Sogns gamle Sygekasse.
 Sygekassen for Krummerup-Fuglebjerg Sogne.
 Fodby Sogns Sygeforening.
 Stillinge Sogns Sygekasse.
 Tingjellinge Sogns Sygekasse.
 Krummerup-Fuglebjerg Kommunes Sygekasse af 1869.

Præstø Amt.

- Haandværkerfæbendes Sygekasse i Vordingborg.
 Fensmark Sogns Sygekasse.
 Magleby Sogns Sygekasse.
 St. Taarnby Sogns Sygekasse.
 Balløby Sogns Sygekasse.
 Sandby Sogns Sygekasse.
 Nyderslev Sogns Sygekasse.
 Svinsø Sygekasse.
 Bakkebølle Sygekasse.
 Karise-Åslev Sogns Sygekasse.
 Sygeforeningen for Arbejdsklassen og Tyender i Meru
 Sogn.
 Vorre Sogns Sygekasse.

30. Dec. Rongsted Sogns Sygeforening.
 St. Mortens Landsogns Sygeforening.
 Næsby Sygeforening.
 Næstved Sygeforening af 1861.
 Rønnebæk Sygeforening.
 Fakse-Hyllholt Kommunes Sygekasse
 Bjeverskov Sogns Sygekasse.
 Vejlsø Sogns Sygekasse.
 Vesteregesborg Sogns Sygeforening.
 Toksværd Sogns Sygeforening.
 Stege Bys Sygekasse.
 Everdrup Sogns Sygeforening.
 Snefere Sogns Sygekasse.
 Jungshoved Sogns Sygeforening.
 Allerslev Sogns Sygekasse.
 Møens Arbejderforenings Sygekasse.

Maribo Amt.

- Gunslev Sogns Sygekasse.
 Vesterborg Sygekasse.
 Thirsted-Skjerringe-Vejleby Kommunes Sygekasse.
 Idestrup Sogns Sygeforening.
 Dnslev-Esfildstrup Sygeforening.
 Stokkemærke Sogns Sygekasse.
 Sygekasseforeningen i Birket Sogn.
 Døllefjelde-Musse Sognes Sygekasse.
 Sygekassen for Arbejdere og mindre bemidlede i Nykjøbing
 Falsters Købstad og Landsogn.
 Karleby = Horreby = Nørre Drølev Sognes Understøttelses-
 forening.
 Sønder Kirkeby og Sønder Alslev Sognes Sygekasse.
 Hillested Sogn og Maribo vestre Landdistrikts Sygekasse.
 Landet = Nyde = Nageby Kommunes Sygekasse.

Torkildstrup og Lillebrænde Sognes Sygekasse.
 Tingsted Sogns Sygekasse.

30. Dec.

Odense Amt.

Stræddersvendenes og Hustruers Sygekasse i Odense.
 Tommerup-Brylle Kommunes Sygekasse.
 Rjærum Sogns Sygekasse.
 Helnæs Sogns Sygekasse.
 Krogsbølle Sogns Sygekasse.
 Arbejdersygekassen af 1888 i Odense.
 Lunde Sogns Sygekasse.
 Sønderfj Søgnis Sygekasse.
 Husby Sogns Sygekasse.
 Barløse Sogns Sygekasse.
 Sønderby Sogns Sygekasse.
 Mynkeby Sogns Sygekasse.
 Fraugde Sogns Sygekasse.
 Vor Frue Landsogns Sygekasse.
 Allesø-Brobj Kommunes Sygekasse.
 Dre Sogns Sygekasse.
 Tobaksarbejderforeningens Sygekasse i Odense.
 Særsløv Sogns Sygeforening.
 Vibj Sogns Sygekasse.
 Marslev Sogns Sygekasse.
 Vigerslev Sogns Sygekasse.
 Skovby Sogns Sygeforening.
 Sygekassen for ubemidlede enligt stillede Enker og ugifte
 Kvinder i Odense Bj.
 Rjølstrup Sogns Sygekasse.
 Birkende Sogns Sygekasse.
 Fangel Sogns Sygekasse.
 Sønder Næraa Sogns Sygekasse.
 Beringe Sogns Sygekasse.

30. Dec. Balslev Sogns Hjelpeforenings Sygekasse.
 Gamtofte Sogns Sygekasse.
 Haarby Sogns Sygekasse.
 Dreflette Sogns Sygekasse.
 Rjøng Sogns Sygekasse.
 Sandager og Hølevad Sognes Sygekasse.
 Narup Vys Sygekasse.
 Åsfens Sygekasse.

Svendborg Amt

- Nørre Broby Sogns Sygekasse.
 Ullerlev Sogns Sygekasse.
 Staarup Sogns Sygekasse.
 Marstal Landsogns Sygekasse.
 Narslev Sogns Sygekasse.
 Bødstrup Sogns Sygeforening.
 Snøde og Stoense Kommunes Sygekasse.
 Humble Sogns Sygeforening.
 Syge- og Understøttelseskassen for Svendborg Kommune.
 Den almindelige Sygekasse i Faaborg Købstad.
 Haastrup Sogns Sygekasse.
 Vesterhæfinge og Sandholt Lyndelse Kommunes Sygekasse.
 Sønder Broby Sygekasse.
 Bovenfse Sogns Sygekasse.

Hjørring Amt.

- Lorslev Sogns Sygeforening.
 Fiffernes Sygekasse i Bangsbostrand.

Thisted Amt.

- Hvidbjerg, Drum og Lodbjerg Kommunes Sygekasse.
 Vorupør Sygekasse.
 Voddum-Øbby Kommunes Sygekasse.

Aalborg Amt.

30. Dec.

- Dve-Valsgaard Sygekasse.
 Sundby-Hvorup Kommunes Sygekasse.
 Store Brøndum, Siem og Thorup Sognes Sygekasse.
 Skjörping og Frær Pastorats Sygekasse.
 Godthaab Hammerværks Sygekasse.
 Astrup-Storarden Pastorats Sygekasse.
 Bælum Solbjerg Kommunes Syge- og Hjælpeforening.

Viborg Amt.

- Arbejderhygekasseforeningen i Skive.
 Junget-Thorum Sygekasse.
 Valle Sogns Sygekasse.
 Sinding Sygekasse.
 Sygekassen paa Bruunschaab Fabrik.
 Simested Sogns Sygekasse.
 Grinderslev-Grønning Kommunes Sygekasse.
 Hinge Sogns Sygekasse.
 Åsmild-Tapdrup Kommunes Sygekasse.
 Vanmen Kommunes Sygekasse.

Randers Amt.

- Bregnet Sogns Sygekasse.
 Lodbjerg-Mejlby Pastorats Sygekasse.
 Voldum og Rud Sognes Sygekasse.
 Galten-Visling Kommunes Sygekasse.
 Mørke Sogns Sygekasse.
 Grenaa Sygekasse.
 Drum-Ginnerup Sogns Sygekasse.
 Gimming-Lem Kommunes Sygekasse.
 Vistoft Sogns Sygekasse.
 Haslund-Ålst Sygekasse.
 Åsferg-Faarup Sygekasse.
 Lvede-Linde Kommunes Sygekasse.

30. Dec. Sygekassen ved Cementfabrikken Dania.
 Sygeforeningen for Thorsager Sogn og Følle By.
 Feldballe Sygekasse.
 Solbæk-Udby Kommunes Sygekasse.

Marhus Amt.

- Hasle Pastorats Sygekasse.
 Dufsted-Taanings Kommunes Sygekasse.
 Hvirring Sogns Sygekasse.
 Arbejdernes Sygekasse i Skanderborg.
 Hornborg Sogns Sygekasse.
 Fruering Sogns Sygekasse.
 Dover-Benge Kommunes Sygekasse.
 Linaa Sogns Sygeforening.
 Haandværkernes og Arbejdernes Sygekasse i Horsens.
 Foreningen af Haandværkere, Fabrikarbejdere og ligestillede
 til gensidig Understøttelse i Marhus.
 Nørre-Snede og Ejstrup Sognes Sygekasse.
 Skræddernes Sygekasseforening i Horsens.
 Astrup-Tulstrup-Hvilsted Sognes Sygekasse.
 Grundfør-Spørring Kommunes Sygekasse.
 Alling-Tulstrup Sygeforening.
 Hadsten Haandværker-Sygekasse.
 Østbirk-Nyding Sygekasse.
 Ndslev-Njefing Kommunes Sygekasse.
 Gylling Sogns Sygekasse.
 Borum-Lyngby Sognes Sygekasse.
 Klobborg-Thyrsting og Grædstrup Sognes Sygekasse.
 Hale Sogns Sygekasse.
 Torvild Sogns Sygekasse.
 Elev Sogns Sygekasse.
 Trige og Ølsted Kommunes Sygekasse.
 Lundum-Hansted Sygekasse.
 Gosmer-Halling Sygeforening.

Veje Amt.

30. Dec.

Bjerge Sogns Sygekasse.

Den almindelige Svendesygekasse i Rolding.

Gaarslev Sogns Sygekasse.

Ødis Sogns Sygekasse.

Gaverslund Sogns Sygekasse.

Uldum Sogns Sygekasse.

Stovby-Hornum Sognes Sygekasse.

Naarup Sogns Sygekasse.

Thyfted-Uth Sognes Sygehjælpsforening.

Ringkjøbing Amt.

Ulfborg Sogns Sygekasse.

Vkast Sogns Sygekasse.

Ribe Amt.

Bramminge Sygekasse.

Sygekassen paa Møllers Teglværk.

Lejrstov-Jordrup Kommunes Sygekasse.

Føvling Sogns Sygekasse.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over 30. Dec. Aarhus Amt) ang., hvorvidt en Kommune, der havde tilstaaet en senere afdød Person Alderdomsunderstøttelse, er forpligtet til at udbetale til Skifteretten Understøttelsen indtil Dødsdagen.

Med Skrivelse af 21. d. M. har Amtet forelagt Ministeriet et Andragende, hvori Sogneraadet for N. N. Kommune forespørger, om det paahviler Kommunen, der havde tilstaaet den under 17. Juni d. A. afdøde Enke N. N. Alderdomsunderstøttelse, at udbetale til Skifteretten, der behandler hendes Bo, en saadan forholdsmæssig

30. Dec. Del af den tilstaaede Understøttelse, som falder paa Tiden indtil Dødsdagen.

I Anledning heraf skulde man med Bemærkning, at det efter det foreliggende maa antages, at den paagældende til sin Død har været trængende til Alderdomsunderstøttelse, til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at det ommeldte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

31. Dec. **Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Inspektøren for det kgl. Frederiks Hospital) ang. de Sygekasser, der efter Overenskomst med Hospitalet have Afgang til modereret Patientbehandling for deres Medlemmer.**

Ved behagelig Skrivelse af 10. d. M. er Hr. Inspektøren, under Hensyn til Bestemmelserne i Lov om anerkendte Sygekasser af 12. April d. A., fremkommen med Indstilling om Ordningen af Forholdet saavel til de Sygekasser, der ved Overenskomst med det kongelige Frederiks Hospital have opnaaet Afgang til modereret Patientbetaling for deres Medlemmer, som til de øvrige Sygekasser, for hvis Medlemmer der fremtidig maatte blive begæret en lignende Moderation, hvad enten en saadan maa antages for hjemlet ved bemeldte Lov eller ikke.

I denne Anledning skal Ministeriet bemærke, at man ikke finder Anledning til at gaa ind paa det sidstnævnte Spørgsmaal, lidet man er enig med Dem i, at Frederiks Hospital bør følge de samme Regler, som allerede ere fastsatte for Kjøbenhavns kommunale Hospitalers Vedkommende.

I Henhold til denne Betragtning vil Ministeriet herved have fastsat følgende Bestemmelser med Hensyn til den Betaling, som de i Medfør af forannævnte Lov af

Indenrigsministeriet anerkendte Sygekasser ville have at 31. Dec. erlægge for Optagelse af deres herboende Medlemmer og disses Børn under 15 Aar paa det kongelige Frederiks Hospital:

Betalingen er: 60 Ore pr. Dag for Medlemmer og 30 Ore pr. Dag for Medlemmernes Børn, som ere under 15 Aar og opholde sig i Hjemmet, dog med den nærmere Begrænsning, at en Sygekasse, naar et af dens Medlemmer henligger paa Hospitalet i mere end 13 Uger, efter Forløbet af de første 13 Uger fritages for at betale i de derefter følgende 13 Uger og efter atter at have betalt for 13 Uger paa ny fritages i et lige saa langt Tidsrum, og saaledes fremdeles, saa længe Patienten henligger for Sygekassens Regning, samt at en Sygekasse ikke i noget Aar kan komme til at betale mere for en enkelt Families Børn, end hvad der svarer til 30 Ore pr. Dag i 26 Uger for eet Barn.

Sygekasserne ville derhos overensstemmende med Loven have at betale for Bandager, Ekstravagter og lignende Udgifter.

I Forbindelse med det ovenstaaende fastsættes endvidere, at det kongelige Frederiks Hospital for Fremtiden kun kan træde i Forhold til statsanerkendte Sygekasser. De hidtil bestaaende Overenskomster med saadanne Sygekasser, som ikke ere anerkendte af Staten, kunne dog blive staaende ved Magt, indtil behørig Anerkendelse er erhvervet, naar dette sker inden den 1. Juli 1893.

1893.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Sorø 4. Jan. Amt) ang., om der fremdeles kan forlanges Gangdagsarbejde af Hartkornshusmænd til Vedligeholdelse af Kommunens Beje.

I det med Amtets Skrivelse af 9. November f. A. Tjortende Hæfte.

4. Jan. modtagne Andragende har N. N. Sogneraad forespurgt, om ikke § 2 i Lov om Snekastning af 9. April 1891 kun har Hensyn til jordløse Husmænd og Inderster, saaledes at der fremdeles kan forlanges Gangdagsarbejde af Hartkornshusmænd til Vedligeholdelse af Kommunens Veje, og i bekræftende Fald om Husmænd med under 2 Skpr. Hartkorn kunne medtages ved Arbejdets Fordeling.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at Snekastningslovens § 2 har Hensyn til den saavel Hartkornshusmænd som jordløse Husmænd og Inderster ifølge de i Paragraffen nævnte Lovbestemmelser paahvilende særlige Forpligtelse til at hve indtil 3 Arbejdsdage om Aaret til Kommunen, hvorimod den omspurgte Paragraf ikke omhandler og saaledes ikke har gjort nogen Forandring i de gældende Regler med Hensyn til den Hartkornshusmændene paahvilende almindelige Forpligtelse til at deltage i det kommunale Pligtarbejde, som præsteres efter Hartkornet, samt at disse Regler ikke heller ere blevne berørte af Bestemmelsen i Snekastningslovens § 8 om, at der ved Ansættelse til Snekastning efter Hartkorn ikkun medtages Ejerne eller Brugerne af 2 Skpr. Hartkorn og derover.

10. Jan. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang. Postforsendelsers Udlevering til Fattiglemmer.

Med Amtets Skrivelse af 19. November f. A. har man modtaget N. N. Byraads Erklæring over det dermed tilbagesulgte Andragende, hvori N. N. Postkontor har forespurgt, om en Fattiginpektør er berettiget til at forlange sig alle til Fattiglemmer paa Fattiggaarden adresserede Penge- og Pakkepostforsendelser udløbere samt til paa

Lemmernes Begne at meddele Rvittering for nævnte Post= 10. Jan. sager.

Foranlediget heraf skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse for Byraadet tjenstlig melde, at hverken § 26 i Postloven af 5. April 1888 eller de gældende postale Bestemmelser i øvrigt ere til Ginder for, at de nævnte Forsendelser udleveres direkte til Lemmerne mod disses egen Rvittering, men at der i de for Fattiggaarden anordnede Reglementer maa kunne træffes Bestemmelse om, at Udlevering af Postsager til Fattiglemmer ikke kan finde Sted uden i Overværelse af vedkommende Opsyn.

Overinspektionen for Fængselsvæsenets Cirk. (til 10. Jan. Direktørerne for samtlige Straffeanstalter) ang. Hemmeligholdelse af de Straffefanger vedrørende Anliggender og Adgang til at besøge Straffeanstalterne m. v.

Paa given Anledning skulde Overinspektionen tjenstligst anmode Hr. Direktøren om:

1) at indstærpe samtlige Embeds= eller Bestillingsmænd i den Dem underlagte Straffeanstalt den dem i Embeds= eller Bestillingsmedfør paahvilende Pligt til ikke at aabenbare, hvad der, deres Embede eller Bestilling vedkommende, bør holdes hemmeligt, med Tilføje, at de i Overtrædelsestilfælde ville blive dragne til Ansvar.

Hvad særlig angaar offentlige Publikationer, Bladmeddelelser og lignende til et større Publikum rettede Meddelelser om Fængselsforhold, Fangers Personalia og lignende, hvorom paagældende har erhvervet Kundskab ifølge sin Embedsstilling, maa ingen saadan Meddelelse gives i Trykken eller offentlig fremsøres, førend dens Indhold gennem Anstaltens Inspektør og Direktør har været fore-

10. Jan. lagt Overinspektionen og Fremkomsten er billiget af denne. De korte Notitser om Fanger, hvis Navn ikke nævnes, i Fængselsseksfabernes aarlige Beretninger eller lignende Skrifter ere undtagne fra denne Forfkrift.

2) at tilkendegive Anstaltens Inspektør, at Tilladelse til at besøge Straffeanstalten af ham bør gives med megen Barsomhed og kun til Personer, der ifølge deres Livsstilling som Fængselsembedsmænd, Dommere, Præster, Læger, Rigsdagsmænd, Lærere eller lignende kunne antages at have en berettiget Interesse af at besøge Anstalten og at ville benytte deres ved Besøget erhvervede Kundskab med Diskretion. Ere saadanne Personer ikke forhuede med en Afgangstilladelse fra Justitsministeriet, Overinspektionen eller Direktøren eller introducerede af en Inspektøren bekendt Mand, som garanterer deres Identitet, bør der afkræves dem nøjagtig Legitimation, og er denne uslydsgørende, bør Afgang nægtes.

De besøgende skrive deres Navne i en Protokol, hvori tillige den forevisende Embedsmand skriver sit Navn, og en Meddelelse om, hvem der i Aarets Løb har besøgt Anstalten, gives i Aarsrapporten.

3) at tilkendegive Anstaltens Inspektør og Præst, at der ordentligvis ikke maa gives geistlige udenfor Folketirken Afgang til at øve Sjælesorg overfor Fanger af Folketirken. Skulde undtagelsesvis særlige Omstændigheder, f. Eks. en Fanges indstændige Ønske, tale for at fravige denne Regel, maa Sagen af Inspektøren foranlediges forelagt Overinspektionen, ledsaget af Præstens Erklæring, (sfr. Justitsministeriets Skrivelse 27. April 1855*).

I øvrigt er det en Selvsølge, at Fængselspræsten vil have at raadsføre sig med sine geistlige foresatte om et-

*) Heri udtales det bl. a., at det ikke kan tillades nogen Fange, saa længe han er i Straffeanstalten, at træde over til en anden Kirke end den, hvortil han ved sin Indtrædelse henhørte.

hvert i hans gejstlige Virksomhed indtræffende tvivlsomt 10. Jan. Tilfælde.

Bekendtgørelse om Iværksættelsen af de i Lov 11. Jan. om Jurisdiktionsforandringer i Ribe Amt af 11te Nr. 3. Marts 1892 foreskrevne Jurisdiktionsforandringer. (Justitsministeriet).

I Henhold til Lov om Jurisdiktionsforandringer i Ribe Amt af 11te Marts 1892 fastsættes herved, at de i bemeldte Lov omhandlede Jurisdiktionsforandringer træde i Kraft den 1. April d. A., dog saaledes, at de civile eller kriminelle Rets handlinger, som inden det nævnte Tidspunkt ere paabegyndte, ogsaa ville være at bringe til Ende ved henholdsvis Stads Herreds og Øster og Vester Herreders Retter.

Medens Varde Købstads og Øster og Vester Herreders Jurisdiktions ordinære Ting vedblivende paa de sædvanlige Dage — henholdsvis Mandag og Onsdag — afholdes i Varde, hvor ogsaa Forligskommissionen for Ribe Amts 5te Forligskreds fremdeles vil være at holde, er det ved et ad mandatum udfærdiget allerhøjeste Reskript af Dags Dato til Amtmanden over Ribe Amt fastsat, at Stads Herreds ordinære Ting fra fornævnte Tidspunkt at regne vil være at afholde paa det i Esbjerg opførte Tinghus paa samme Dag som hidtil — Tirsdag —, samt at Forligskommissionen for Amtets 4. Forligskreds fra samme Tidspunkt at regne vil være at afholde sammesteds.

Bekendtgørelse om Forandring i Reglement af 11. Jan. 10. December 1883 om Ordens Overholdelse m. m. Nr. 4. paa Kjøbenhavns Indered og i Kjøbenhavns Havn. (Indenrigsministeriet).

Indm. Saml. pag. 545.

11. Jan. Kirke- og Uddannelsingsmin. Str. (til Stifts-
øvrigheden over Aarhus Stift) ang., om Personer,
der have nydt Alderdomsunderstøttelse, skulle begraves
i den for dem, der begraves for Fattigvæsenets
Regning, bestemte „Frijord“.

..... at Indenrigsministeriet har udtalt, at
de samme Regler, der gælde for Begravelse af egentlige
fattige, ogsaa komme til Anvendelse ved Begravelser, der
foregaa for Kommunens Regning i Henhold til Be-
stemmelsen i § 5 i Lov Nr. 69 af 9. April 1891, og at
der for de alderdomsunderstøttedes Vedkommende saaledes
ikke kan forlanges Betaling af Kommunen for Begravelses-
plads. Indenrigsministeriet har derhos tilføjet, at den
citerede Lov ikke indeholder noget, der er til Hindring for, at
Begravelsespladsen anvises i den almindelige Frijordsafdeling.

11. Jan. Indenrigsmin. Str. (til Overpræsidenten i Kjø-
benhavn) ang. en Forandring i og Tillæg til Ved-
tægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommu-
nale Aliggender af 30. Marts 1857 (Oprettelsen
af en Fuldmægtigplads ved Gasværkernes Bogholder-
og Meterkontor).

12. Jan. Justitsmin. Cirk. (til samtlige Retsbetjente
uden for Kjøbenhavn) ang., hvad der skal iagttages
ved Aflevering til Tvangsarbejdsanstalterne af Personer,
der ere ansete med Straf for Løsgængerier eller Betleri.

Efter at det af Indenrigsministeriet i Skrivelse af 22.
August f. A. (Min. Tid. A Nr. 269)* er udtalt, at Be-
stemmelserne i Loven om det offentlige Fattigvæsen af 9.
April 1891 § 56, 2. Stykke, bør anvendes saaledes, at en

*) Se ovenfor pag. 729.

Person, der er straffet for Væleri og Løsgænger, og for 12. Jan.
 hvis Vedkommende hverken fast Opholdssted eller Forsørgelseskommune er bekendt, bliver at aflevere til Strafsudstaaelsesstedets Fattigvæsen, samt at Indenrigsministeriet maa holde for, at de i den nævnte Lovbestemmelse omhandlede Hjemsendelser bør foretages af Politiet paa Strafsudstaaelsesstedet, skulde man tjenstligst anmode Hr. (Lit.) om behagelig fremtidig at ville iagttage samtidig med Aflevering til Evangsarbejdsanstalten af Personer, der ere ansete med Straf af Evangsarbejde for Væleri eller Løsgænger, at meddele Politiet paa det Sted, hvor Anstalten er beliggende, Underretning om, hvad der under Sagen imod den paagældende maatte være oplyst om hans faste Opholdssted eller Forsørgelseskommune.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Thisted Amt) ang. Snekastningsarbejde af Parceller med under 2 Skpr. Hartkorn i Henhold til Snekastningslovens § 8, 2. Stk. 12. Jan.

Ved at meddele, at der til Thisted Amt er indkommet Brev fra Brugere af Parceller paa mindre end 2 Skpr. Hartkorn over at være blevne ansatte til Snekastning i den Kommune, hvori Parcellerne ere beliggende, men hvor Brugerne ikke have Bopæl, har Hr. Amtmanden i Skrivelse af 20. f. M. ubedt sig Ministeriets Afgørelse af denne Sag.

Saaledes foranlediget skulde man tjenstlig tilbagemelde, at Ministeriet maa holde for, at Snekastningslovens § 8, 2. Stykke, der omhandler den Brugere af Steder paa under 2 Skpr. Hartkorn paahvilende Snekastningsbryde, kun angaar bebyggede Ejendomme, og at ubebyggede Parceller under 2 Skpr. Hartkorn, der bruges af Personer med Bopæl udenfor Kommunen, ikke kunne medtages ved Ansættelse til Snekastning, jfr. Rigsdagstidende 1889—90, Landstingets Forhandlinger Sp. 754.

13. Jan. **Bekendtgørelse om Forandring i de ved aller-**
 Nr. 8. **højeste Resolution af 18. Januar 1887 stadfæstede**
Bestemmelser om den indre Ordning af det kongelige
Akademi for de skønne Kunster og de aarlige Ud-
stillinger ved samme. (Ministeriet for Kirke- og
Undervisningsvæsenet.)

Efter Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det under 10de d. M. allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at bifalde, at de ved allerhøjeste Resolution af 18. Januar 1887 stadfæstede Bestemmelser angaaende den indre Ordning af det kongelige Akademi for de skønne Kunster og de aarlige Udstillinger ved samme forandres saaledes, at § 32 i Slutningen affattes saaledes: „samt fire Medlemmer, valgte hvert Aar paa ny ved skriftlig Afstemning sektionsvis med de fleste af de afgivne Stemmer (2 Malere, 1 Billedhugger, 1 Arkitekt). Vælger er enhver Kunstner, der har udstillet en Gang i de sidste 3 Aar paa Foraarsudstillingen ved Akademiet, og tillige de Arkitekter, der ved det sidste Valg til Akademiraadet vare Medlemmer af Kunstnersamfundet, dog i alle Tilfælde med Undtagelse af Akademiraadets Medlemmer. Valgbar er enhver Kunstner, der har udstillet paa den aarlige Foraarsudstilling ved Akademiet“.

13. Jan. **Generaldirektor. for Skattev. Ekr. (til N. N.**
 Amt) ang. **Gebyr for Tinglæsning af tvende Paa-**
 tegninger paa en Panteobligation.

I Anledning af en Forespørgsel fra en By- og Herredsfoged om, hvorledes Gebyret vil være at beregne ved Tinglæsningen af tvende Paa-tegninger paa en af tvende Samejere til en Kreditsforening udstedt Panteobligation, af hvilke Paa-tegninger den ene indeholder en Erkendelse fra en af Debitorerne, der nu er Eneejer af den pantsatte Ejendom,

om, at han fremtidig er Enedebitor for hele Gælden, og den anden Kreditsforeningens Samthkke til, at den anden Debitors personlige Gældsforpligtelse bortfalder, har Generaldirektoratet tilskrevet Amtmanden over N. N. Amt, at der for Tinglæsningsen af de ommeldte Paategninger vil være at beregne 2 Gange Gebyr efter Sportelreglementets § 71. 13. Jan.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Maribo Amt) ang. Forlyndelse af en Dom i Tilfælde af, at domfældte forsætlig unddrager sig Forlyndelsen. 13. Jan.

I det med Hr. Kammerherrens behagelige Strivelse af 14. f. M. hertil tilbagesendte Andragende har Underretssagsfører N. N. af N. N. Købstad besværet sig over, at Herredsfogden i N. N. Herred har vægret sig ved at gøre Eksekution hos Fotograf N. N. efter en under 29. September f. A. inden bemeldte Herreds Ret affagt Dom i en imellem bemeldte Fotograf og den danske Landmandsbank, Hypotek- og Vekselbanks Kontor i N. N. Købstad værende Sag betræffende Betaling af 214 Kr. m. m., idet Herredsfogden har begrundet denne Vægning ved, at Dommen ikkun har været forlyndt for en af domfældtes Naboer, uden at der foreligger Oplysning om, at denne har givet domfældte Underretning om Forlyndelsen.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst anmode Dem om behageligen at ville foranledige den paagældende henvist til i Overensstemmelse med den af Herredsfogden i saa Henseende givne Anvisning at søge Dommen forlyndt for domfældte personlig paa Antværfelsesstedet, idet man dog efter den ved Sagen givne Foranledning beder Herredsfogden tilkendegivet, at Ministeriet maa anse den paagældende for berettiget til i fornødent Fald at paakalde Politiets Assistance til, hvor forsætlig Udbragelse fra at høre Stævning eller Dom forlyndt maa antages at foreligge, at skaffe Udgang til domfældtes Bolig.

13. Jan. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skoledirektionen for Slagelse Herred) ang., at der ikke udenfor Kjøbenhavn kræves særlige Kvalifikationer for at kunne bestyre private Skoler.

I et direkte hertil indkommet Andragende har Sognepræst N. N. i N. N. Kjøbstad som Formand for Kjøbstadens Skolekommission andraget, at der i Byen i de senere Aar er bleven oprettet flere Privatskoler af dertil ofte lidet kvalificerede Personer, hvorfor han har forespurgt, om det ikke kan forlanges, at Bestyrerne af slige Skoler skulle have underkastet sig en Prøve og erhverve Skolebestyrelsens Tilladelse til Oprettelse af Skolen.

I den Anledning skal Ministeriet tjenstligst bede bragt til Andragerens Kundskab, at der uden for Kjøbenhavn, hvor der gælder særlige Regler, ikke kan fordres særlige Kvalifikationer af Personer, der ønske at oprette private Skoler, jfr. Lov af 30. September 1864.

Man maa derfor have Skolekommissionen henvist til, hvis Undervisningen i en privat Skole ved Eksamen viser sig ikke at være forsvarlig, at forlange Børnene indstrebne i den offentlige Skole efter Lov af 2. Maj 1855 § 1.

21. Jan. Generaldirektor. for Skattev. Skr. (til N. N. Amt) ang. Beregningen af Skifteafgifter i Dødsboer.

I Anledning af, at N. N. Amt havde udbedt sig en Udtalelse fra Generaldirektoratet med Hensyn til følgende Spørgsmaal vedrørende Beregningen af Skifteafgifter i Dødsboer, nemlig:

1) om det ikke maa antages at følge af Bestemmelsen i Lov om Skifteafgifter af 30. November 1874 § 3 a, at

der kun kan fordres $\frac{1}{3}$ pCt. i Skifteafgift af Massen i 21. Jan. et Bo, hvor en Enke skifter med sin afdøde Mand's Arvinger, selv om Enken ikke vedgaar Arv og Gæld, og Boet derfor maa behandles efter Reglerne i Skiftelovens 3. Kapitel, og

2) om ikke Beløb, der i Henhold til en testamentarisk Disposition under Behandlingen af et Dødsbo udbetales til en Rentehyder som Renter fra Dødsdagen, ved Op-gørelsen i Boet kunne opføres som Udgifter under dettes Behandling, saaledes at de ikke medregnes til den beholdne Formue ved Beregningen af Skifteafgiften i Boet,

har Generaldirektoratet udtalt, at begge de anførte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

Judenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over 21. Jan. Svendborg Amt) ang. den Distriktslægen tilkom-mende Betaling for Undersøgelse og Behandling af alderdomsunderstøttede Personer.

I det med Amtets Skrivelse af 26. Oktober f. A. modtagne Andragende har Svendborg Byraad forespurgt:

1) hvorvidt der tilkommer Distriktslægen Betaling for Undersøgelser, der af ham ere foretagne efter Anmod-ning af Byraadet for at konstatere Helbredstilstanden hos Personer, der ansøge om Alderdomsunderstøttelse paa Grund af Svagelighed og manglende Arbejdsevne,

2) hvorvidt der tilkommer Distriktslægen Betaling for Lægehjælp, der er tilstaaet alderdomsunderstøttede Per-soner,

3) hvorvidt der tilkommer Distriktslægen Betaling for Lægehjælp, ydet til en Person, der havde indgivet Be-gæring om Alderdomsunderstøttelse, derunder øjeblikkelig Lægehjælp, og hvem der ogsaa senere af Byraadet blev til-staaet en midlertidig Alderdomsunderstøttelse i Penge samt

21. Jan. fri Lægehjælp, men hvis Andragende paa den Tid, da Lægehjælpen blev ydet, endnu ikke var behandlet af Byraadet, samt

4) for saa vidt de foruævnte Spørgsmaal besvares bekræftende, om den Distriktslægen ydede Betaling kan opføres i Regnskabet over Kommunens Udgifter til Alderdomsunderstøttelse.

Foranlediget heraf skulde man efter stedfunden Brevveksling med Justitsministeriet til behagelig Esterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde:

ad 1) at der i det omhandlede Tilfælde tilkommer Distriktslægen Honorar i Genhold til Plakat af 4. Oktober 1825 Nr. 4,

ad 2) at man maa anse det for utvivlsomt, at Distriktslægerne ere pligtige at behandle Personer, hvem Alderdomsunderstøttelse er tilstaaet i Genhold til Lov Nr. 69 af 9de April 1891, paa samme Vilkaar, som gælde for Behandling af Fattiglemmer,

ad 3) at Spørgsmaalet i Genhold til bemeldte Lovs § 4 in fine maa besvares paa samme Maade som under Nr. 2 anført, samt

ad 4) at Ministeriet maa holde for, at den Betaling, der ydes Distriktslægen for Foretagelsen af de under Nr. 1 omhandlede Undersøgelser, ikke kan gøres til Genstand for Refusion fra andre Kommuner og ikke heller kan optages i det Regnskab over Kommunens Udgifter til Alderdomsunderstøttelse, hvorefter der ydes Tilskud fra Statskassen.

23. Jan. Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. Bemyndigelse for Amtmændene til at tillade Afholdelsen af Markeder for Kvæg, Faar, Geder og Svin.

Da Indenrigsministeriet for at modvirke Udbredelsen

af Mund- og Klobesygen her i Landet maatte anse det for 23. Jan. nødvendigt midlertidig at forbyde Afholdelsen af Kreaturmarkeeder, anmodede man ved Cirkulære af 19de November f. A. d'Hr. Amtmænd om, hver for sit Amts Bedkommende, at træffe fornuøden Foranstaltning til, at Afholdelse af Markeeder i Amtet indtil videre bortfaldt, for saa vidt angik Handel med Kvæg, Faar, Geeder og Svin.

Medens Ministeriet maa være Betænkelighed ved allerede nu fuldstændig at hæve det ovennævnte Forbud, har man dog under Hensyn til, at Sygdommens Udbredelse hidtil har været begrænset til enkelte Amter, ment at kunne tillade Afholdelsen af saadanne autoriserede Markeeder for Kvæg, Faar, Geeder og Svin, der maa antages at faa deres Tilførsel af Kreaturer fra Egne, hvor Mund- og Klobesyge ikke har vist sig i de sidste 4 Uger, og man skal derfor herved bemyndige d'Hr. Amtmænd til i saadanne Tilfælde at meddele Tilladelse til Afholdelsen af deslige Markeeder.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang., hvorvidt Købstadkommunallovens § 13, 2. Stk., er bortfaldet ved Fattiglovens § 29, 1. Stk. 1. Febr.

Under Henvisning til Bestemmelsen i Fattigloven af 9. April 1891, § 29, 1. Stk., hvorefter Fattigbestyrelsen til Hjælp ved Tilshuset med de fattige kan udvælge nogle dertil fiklede og villige Mænd og Kvinder, har Borgmesteren i N. N. Købstad i det med Amtets Skrivelse af 18de f. M. modtagne Andragende forespurgt, om Bestemmelsen i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 § 13, 2. Stykke, om, at det i Købstadkommunens Bedtægt kan bestemmes, at det særlige Tilsyn med de fattige og Fattigvæsenets Stiftelser overdrages ulønnede Mænd uden for Byraadets Midte som

1. Febr. Fattigforstandere, kan anses for bortfalden ved den ovennævnte Bestemmelse i Fattigloven.

I denne Anledning skulde man næst at bemærke, at Ministeriet med Amtet er enig i, at den i Lov 26. Maj 1868 § 13 ommeldte Bestilling som Fattigforstander er et Ombud, hvis Overtagelse kan fremtvinges (jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse Nr. 183 af 10. Maj 1871), til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at det rejste Spørgsmaal maa bevares benægtende.

6. Febr. Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. Modtagelsen af en Firmaanmeldelse.

I Anledning af det med Magistratens behagelige Skrivelse af 5. f. M. hertil tilbagefendte Andragende, hvori Boghandler N. N. og dennes Søn besvære sig over, at man har nægtet at modtage Anmeldelse, ifølge hvilken Andragerne drive Handel under Firma „N. N. og Søn“ med førstnævnte som ansvarlig Indehaver og sidstnævnte som Kommanditist, til Handelsregistret, skal man tjenstligst meddele, at Justitsministeriet ikke stønner, at det valgte Firmavn er stridende imod Fimalovens Forskrifter, og at Anmeldelsen derfor ikke vil kunne afvises.

8. Febr. Fundats for Kong Christian den Niendes og Dronning Louises Guldbryllupslegat til Bedste for trængende danske Kvinder. (Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende o. s. v. G. v.: Efter at der i Anledning af Vort og Vor højtelskede kære Gemalinde Hendes Majestæt Dronning Louises Guldbryllup den 26. Maj 1892 fra en talrig Kreds af danske Kvinder og Mænd var bleven indsamlet en Kapital, som i For-

bindelse med en Adresse overraktes Os paa Guldbryllups- 8. Febr.
dagen med det Ønske, at der heraf maatte oprettes et Legat,
som skulde bære Bort og Hendes Majestæt Dronningens
Navn, have Vi allernaadigst bestemt, at Legatkapitalen skal
anvendes til Bedste for trængende danske Kvinder, og ville
Vi med Hensyn hertil allernaadigst have fastsat følgende fun-
datsmæssige Bestemmelser:

1. Legatet bærer i Overensstemmelse med Gibernes
Ønske Navnet: „Kong Christian den Niendes og Dronning
Louises Guldbryllupslegat til Bedste for trængende danske
Kvinder“.

2. Legatets Kapital, oprindelig stor 200,000 — skrives
to Hundrede Tusinde — Kroner, bestyres og forvaltes af
Overformyndriet.

3. Legatet uddeles i Portioner paa 200 og 100 Kr.,
— Halvdelen paa 200 og Halvdelen paa 100 Kr. — til
Enker efter eller ugifte Døtre af afdøde danske Borgere.

4. Foruden den almindelige Betingelse for Opnaaelse
af Legatet: Trang og Bærdighed, fordres, for saa vidt ved-
kommende er „ugift Datter“, tillige, at hun har fyldt det
45. Aar. Der vil derhos være at tage fortrinligt Hensyn
til saadanne Ansøgerinder, hvis Mænd eller Fædre i særlig
Grad have gjort sig fortjente ved deres Virksomhed i det
offentlige — Statens eller Kommunens — Tjeneste eller i
øvrigt i det almene Interesse.

5. Legatet nydes ordentligvis for Livstid, dog bort-
falder det, naar vedkommende indtræder i Ægteffab eller
forlader Riget for at tage stadigt Ophold i Udlandet, eller
naar der indtræder en væsentlig Forbedring i hendes Kaar
— hvorunder efter Omstændighederne for Enters Vedkom-
mende ogsaa vil kunne henregnes, at det yngste Barn har
opnaaet 18 Aars Alderen.

Legatet fortabes ved slet Vandel.

8. Febr. 6. Vi forbeholde Os og Hendes Majestæt Dronning Louise Bortgivelse af Legatet for Livstid. — Senere bortgives Legatet af den til enhver Tid regerende Konge.

7. Legatet bortgives første Gang den 26. Maj 1893, senere saa ofte Balance indtræder, eller naar der ved Oplæg af overskydende Renter, ved Gaver eller testamentariske Dispositioner er indbundet en saadan Forøgelse af Kapitalen, at tvende ny Legatportioner, 1 paa 200 og 1 paa 100 Kr., kunne oprettes.

8. Legatportionerne udbetales i de sædvanlige Terminer, Halvdelen i hver Termin, mod Legatnydernes egenhændige Kvittering, og kunne ikke være Genstand for Arrest, Beslag eller Eksekution.

13. Febr. **Generaldirektor. f. Skattev. Cirk.** (til samtlige Amtstuer og Kolding Oppebørselsstue) ang. Amtstuefuldmægtiges Beskæftigelse med Ordning af Bygningsafgiftsforhold for private.

Man har bragt i Erfaring, at ved enkelte Amtstuer Fuldmægtigen dels personlig, dels skriftlig henvender sig til Distriktets Beboere med Opfordring til at lade ham ordne deres Bygningsafgiftsforhold og foranledige tilbagebetalt, hvad de, til hvem han henvender sig, formene at have betalt for meget, mod selv at beholde en betydelig Del — endog indtil Halvdelen — af det tilbagebetalte Beløb. Da et saadant Forhold er aldeles uforeneligt med vedkommendes Stilling som ansat hos den Embedsmand, af hvem Skatterne beregnes og opkræves, og kun bliver muligt ved Misbrug af det Kendskab til de enkelte Skatteydernes Forhold, som han alene ved Hjælp af sin Stilling kan erhverve, forbydes det herved, at enten Fuldmægtigen eller nogen anden ved en Amtstue ansat Person fremtidig maa give sig af dermed, og paalægges det d'Her. Amtsforbalttere strengt

at vaage over, at dette Forbud nøje overholdes, og, saafremt 13. Febr.
nogen Overtrædelse finder Sted, da at indberette det hertil.

Bekendtgørelse ang. Bestemmelser om Afholdelsen af Styrmandseksamen samt Fiske- og Sætteffipperproverne. (Marineministeriet). 15. Febr.
Nr. 39.

I Henhold til Lov af 30. Marts f. A. om Styrmandseksamen m. m. har Ministeriet fastsat følgende

Bestemmelser

om

Afholdelsen af Styrmandseksamen m. m.

1. Eksamen afholdes i hver af de tre aarlige Examiner, først paa Sjælland, dernæst paa Bornholm, i Fyl- land, paa den sydske Øgruppe og til sidst paa den lolland- faldsterste Øgruppe. Afvigelser fra denne Orden kunne tillades, naar Omstændighederne maatte gøre det ønskeligt.

2. De Stoler eller Lærere, som agte at indstille Elever til Eksamen, have herom at indgive Anmeldelse til Navigationsdirektøren med Opgivelse af det Antal Elever, de indstille til hver af Eksamens tvende Afdelinger, og for 2. Afdelings Bedkommende tillige, i hvilke Fag Eleverne indstilles til Examinations. Disse Anmeldelser skulle, naar Eksamen ønskes afholdt paa Sjælland, indgives inden den 20. Februar, Juni eller Oktober, ønskes den afholdt paa Bornholm, inden den 1. Marts, Juli eller November, i Fyl- land, inden den 10., paa den sydske Øgruppe, inden den 20. i de sidstnævnte Maanedre, og paa den lolland- faldsterste Øgruppe, inden den 10. April, August eller December.

Naar der til en Examinations ikke er indstillet det for Eksamens Afholdelse ved Lovens § 8, 2. Stykke, krævede Antal Elever, indberetter Navigationsdirektøren dette til Ministeriet og gør Indstilling, naar han paa Grund af fore- liggende Forhold anser det for ønskeligt, at Eksamen des- uagtet afholdes.

15. Febr. Naar Tiden for Eksamen er fastsat, underretter Navigationsdirektøren vedkommende Skole og Lærere derom.

3. Eksaminanderne møde paa den fastsatte Dag og Tid i Eksamenslokalet medbringende de nødvendige Tegne-redstaber, Maalestokke, Skrivematerialier og nautiske Ta-beller.

Enhver af dem forelægger Eksamenstkommisjonen en egenhændig skreven Begæring, stilet til Navigationsdirek-tøren, om at stedes til Eksamen samt Modenhedsbevis fra den Skole eller Lærer, der har forberedt ham.

Begæringen maa indeholde Oplysning om Eksaminan-dens fulde Navn, Fødested, Fødsels-Dag og -Aar, hans Beteg-nelse i Udskrivningsvæsenets Ruller, samt om han tidligere har underkafstet sig Styrmandsøksamen, i hvilket Tilfælde det anføres, naar og ved hvilken Skole dette har fundet Sted.

Begæringen om at stedes til Eksamens 1ste Afdeling skal tillige være ledsaget af fyldestgørende Bevis for, at den paagældende opfylder de lovbefalede Krav om Søfart (ifv. Lovens § 4).

Det vil med Hensyn til disse Krav være at iagttage, at Fart som Maskinist og i enhver anden Stilling, som er Skibets Navigering eller Manøvrering uvedkommende, ikke kan henregnes til Sømandstjeneste. Desuden kræves det, at Sømandstjenestens Ydelse, om forlanges, skal kunne bevis-liggøres ved Søfartsbøger, Folkelister eller andre lignende Dokumenter.

Begæringen om at stedes til Eksamens anden Afdeling eller nogen Del af samme skal være ledsaget af Bevis for, at den paagældende har bestaaet Eksamens 1. Afdeling.

4. Opgaverne til den skriftlige Eksamen vedtages af Eksamenstkommisjonen; de ere fælles for alle Eksaminander, der ere til Eksamen i samme Afdeling paa den samme Dag. Flere Opgaver kunne være samlede paa samme Papir.

Paa Opgavesedlen, som underskrives af Eksamenstkommis- 15. Febr.
sionens Medlemmer, anføres, hvor mange Opgaver den
indeholder, og hvor lang Tid der er indrømmet til Be-
svarelsen.

Et af Kommissionens Medlemmer har Tilsku under
den skriftlige Eksamen og er ansvarlig for, at intet util-
børligt finder Sted under denne. Eksaminander, som
maatte finde noget utydeligt i de givne Opgaver, kunne
henvende sig til ham om Dplysning.

Besvarelsene af de skriftlige Opgaver skulle afgives paa
Papir og være ordentligt og tydeligt skrevne. De skulle
indeholde den givne Opgave og underskrives forinden
Afleveringen af Eksaminanden. Alle Mellemregninger ind-
føres og alt det til Opgavens Løsning benyttede Papir
afleveres.

Den skriftlige Eksamen i Navigation varer i to Dage.

5. Spørgsmaalene ved den mundtlige Eksamen ved-
tages af Eksamenstkommisjonen og nedskrives paa Sedler,
to flere end Eksaminanderne Antal. Hver Eksaminand
trækker efter Lur sit Spørgsmaal.

Den mundtlige Eksamination kan ikke finde Sted sam-
tidig med, at Eksaminanderne ere beskæftigede med skriftlige
Opgaver.

Eksamenstkommisjonen bestemmer, naar Overhøringen
i de enkelte Spørgsmaal kan afsluttes, og er berettiget til
at fordre Overhøringen fyldestgørende udført.

6. Dersom en Eksaminand overbevises om at søge
eller give Hjælp, bliver han straks at afvise og betragte,
samt om han ikke har bestaaet Eksamen.

Dersom en Eksaminand forlader Eksamen under Fore-
givende af Sygdom, og han senere ved Lægeattest godtgør
Berettigelsen af sit Forfald, kan han, saa snart Lejlighed
gives dertil i samme Eksamenstermin, fortsætte Eksamen
saaledes, at de alt afslagne Prøver blive gældende. Kan han

15. Febr. derimod ikke hevise at have haft gyldig Grund til sit Forfald, betragtes han, som om han ikke har bestaaet Eksamen.

7. Til Styrmandsøksamen gives følgende Antal Karakterer:

- a. Til 1. Afdeling: 21 Karakterer, nemlig:
- i Dansk: 3 Karakterer, 1 for Stilen, 1 for Rettskrivning og 1 for mundtlig Eksamination,
 - i Aritmetik, Plangeometri, Trigonometri og Rumgeometri: 2 Karakterer for 2 mundtlige Spørgsmaal,
 - i Navigation: 9 Karakterer for 6 skriftlige Opgaver og 2 mundtlige Spørgsmaal samt 1 for Brugen af nautiske Instrumenter,
 - i internationale Regler: 1 Karakter for 1 mundtligt Spørgsmaal,
 - i Vejledning i de simpleste Regler for Sygeplejen: 1 Karakter for 1 mundtligt Spørgsmaal,
 - i Vejrlære: 1 Karakter for 1 mundtligt Spørgsmaal,
 - i Søret: 1 Karakter for 1 mundtlig Spørgsmaal,
 - i Maskinlære: 2 Karakterer for 2 mundtlige Spørgsmaal.

Desuden gives 1 Karakter for Orden med de skriftlige Opgaver.

- b. Til 2. Afdeling: 16 Karakterer, nemlig:
- i Navigation: 7 Karakterer for 4 skriftlige Opgaver og 2 mundtlige Spørgsmaal samt 1 for Brugen af nautiske Instrumenter,
 - i Geografi og Vejrlære: 3 Karakterer for 3 mundtlige Spørgsmaal,
 - i Engelsk: 3 Karakterer, 1 for Stilen, 1 for Oplæsning og Oversættelse fra Engelsk til Dansk og 1 for Formlæren,
 - i Søret og Handelsvidenskab: 3 Karakterer for 3 mundtlige Spørgsmaal.

8. Udfaldet af Eksamen bedømmes saaledes:

For hver Besvarelse giver Eksamenstkommisjonen en 15. Febr. af følgende Karakterer, der have de vedføjede Talværdier:

ug. = 7.	g. = 3.	mdl. = ÷1.
ug. ÷ = 6.	g. ÷ = 2.	mdl. ÷ = ÷3.
mg. = 5.	tg. = 1.	flet = ÷5.
mg. ÷ = 4.	tg. ÷ = 0.	

Derjom Eksamenstkommisjonens Medlemmer ikke blive enige om Karakteren for en Besvarelse, faar denne den af de ovenstaaende Karakterer, hvis Talværdi er nærmest ved Middeltallet af Talværdierne af de forstellige Dommeres Karakterer. Ligger dette Middeltal midt imellem to Værdier af de ovenstaaende Karakterer, gives den Karakter, hvis Værdi er nærmest højere.

Til at bestaa kræves:

- For hvert Fag, i hvilket der kun gives een Karakter, mindst Værdien 1 for denne. Dette Krav gælder dog ikke for Orden med skriftlige Opgaver.
- For hvert Fag, i hvilket der gives flere Karakterer, en samlet Værdi af mindst 2 Gange Karakterernes Antal.

De i Lovens § 2 under 8, 9 og 10 nævnte Krav anses i denne Forbindelse, som om de vare 1 Fag.

- En Hovedsum til 1. Afdeling af mindst 3 Gange Karakterernes Antal.

9. For bestaaet Eksamen erholder Eksaminanden et Bevis, overensstemmende med nedenstaaende Stemata.*)

10. I en for hver af Eksamens tvende Afdelinger dertil indrettet Protokol, som opbevares af Navigationsdirektøren, indføres for hver Eksaminand hans Navn, Fødested, Fødsels-Dag og -Aar, hans Betegnelse i Udskrivningsvæsenets Møller, Eksaminationsstedet, den Skole eller Lærer,

*) Udelades her.

15. Febr. som har indstillet ham, og de ved Eksamen givne Hovedkarakterer.

Disse Protokoller underskrives efter hver Eksamen af Eksamenstkommisjonenens Medlemmer, og Genparten af dem indsendes efter hver Termin til Ministeriet.

11. Foranstaaende Bestemmelser træde i Kraft den 1. Maj 1893, fra hvilken Tid Ministeriets Bekendtgørelse af 14. Maj 1881 angaaende Styrmandseksamens Afholdelse træder ud af Kraft.

Bestemmelser

om

Afholdelsen af Fiske- og Sætteskipperprøverne.

1. Fiske- og Sætteskipperprøverne afholdes ved de godkendte Navigationsstoler i hver af de 3 aarlige Terminer samtidig med Styrmandseksamen, i Reglen først paa Sjælland, dernæst paa Bornholm, i Thyland, paa den syngste Øgruppe og til sidst paa den lolland-falsterke Øgruppe.

I Reglen bortfalde Prøverne ved en Navigationsstole, naar der ved denne ikke afholdes Styrmandseksamen, medmindre der til Prøverne er anmeldt mindst 8 Elever.

Unser Navigationsdirektøren det paa Grund af foreliggende Forhold for ønskeligt, at Prøven afholdes andet Steds eller til anden Tid, eller at der afvises fra den i forrige Stykke givne Bestemmelse, gør han derom Indstilling til Ministeriet.

Paa Færøerne afholdes Prøverne paa det Sted og til den Tid, som Formanden for den af Marineministeriet bestilte Eksamenstkommisssion nærmere fastsætter.

2. Anmeldelse om at stedes til Prøverne indsendes til Navigationsdirektøren, for Færøernes Bedkommende til Eksamenstkommisjonenens Formand. Disse Anmeldelser skulle, naar Prøven ønskes aflagt paa Sjælland, indgives inden

den 20. Februar, Juni eller Oktober, ønskes den aflagt paa 15. Febr. Bornholm, inden den 1. Marts, Juli eller November, i Fylland, inden den 10., paa den syvste Øgruppe inden den 20. i sidstnævnte Maaneder, paa den lolland-falsterste Øgruppe inden den 10. April, August eller December, paa Færøerne, naar Omstændighederne tillade det.

Tiden for Prøvernes Afholdelse bekendtgøres derefter for de anmeldte Eksaminander.

3. Eksaminanderne møde paa den fastsatte Dag og Tid i Eksamenslokalet og medbringe en skriftlig Begæring til Navigationsdirektøren (Eksamenskommissionens Formand) om at stedes til Prøven. Begæringen maa indeholde Oplysning om Eksaminandens fulde Navn, Fødested, Fødsels-Dag og -Aar, hans Betegnelse i Udskrivningsvæsenets Ruller, samt om han tidligere har underkastet sig nogen af Prøverne, i hvilket Tilfælde det anføres, naar og hvor dette har fundet Sted. Eksaminander, som tidligere have bestaaet Sættekipperprøven, maa desuden fremlægge Beviset herfor.

4. Spørgsmaalene ved hver Prøve vedtages af Eksamenskommissionen og nedskrives paa Sedler, to flere end Eksaminandernes Antal. Hver Eksaminand trækker efter Tur sit Spørgsmaal.

Overhøringen foretages af vedkommende Eksaminands Lærer eller en anden Lærer i Navigation. Eksamenskommissionen bestemmer, naar Overhøringen i de enkelte Spørgsmaal kan afsluttes, og er berettiget til at fordrø den fyldestgørende udført.

5. Den, som ikke bestaar Prøven, eller som ønsker at faa en bedre Karakter, kan stedes til Omeksamination efter en Maanedes Forløb, saafremt der til den Tid afholdes Prøve.

Derksom en Eksaminand forlader Prøven under Foregivende af Sygdom, og han senere ved Lægeattest godtgør Berettigelsen af sit Forsald, kan han, saa snart Lejlighed

15. Febr. gives dertil, i samme Eksamenstermin fortsætte Prøven saaledes, at de alt afslagne Prøver blive gældende. Kan han derimod ikke bevise at have haft gyldig Grund til sit Forfald, betragtes han, som om han ikke har bestaaet Prøven.

6. Til Prøverne gives følgende Karakterer:

a. Sætteskipperprøven:

i Navigation: 2 Karakterer,

i internationale Regler: 1 Karakter.

b. Fiskeskipperprøven:

i Aritmetik og Geometri: 1 Karakter,

i Navigation: 4 Karakterer, 2 for Spørgsmaal i Kravene til Sætteskipperprøven og 2 i de øvrige Krav, deraf 1 i Brugen af Refleksionsinstrumentet,

i internationale Regler: 1 Karakter.

7. Udfaldet af Prøven bedømmes saaledes:

For hver Besvarelse giver Eksamenkommissionen en af følgende Karakterer, der have de vedføjede Talværdier:

ug. = 7. g. = 3. mdl. = ÷ 1.

ug. ÷ = 6. g. ÷ = 2. mdl. ÷ = ÷ 3.

mg. = 5. tg. = 1. flet = ÷ 5.

mg. · = 4. tg. ÷ = 0.

Derfor Eksamenkommissionens Medlemmer ikke blive enige om Karakteren for en Besvarelse, faar denne den af ovenstaaende Karakterer, hvis Talværdi er nærmest Middeltallet af de forstellige Dommeres Karakterer. Ligger dette Middeltal midt imellem to Værdier af ovenstaaende Karakterer, gives den Karakter, hvis Talværdi er nærmest højere.

Til at bestaa kræves:

- For hvert Fag, i hvilket der kun gives een Karakter, mindst Værdien 1 for denne.
- For hvert Fag, hvori der gives flere Karakterer, en samlet Værdi af mindst 2 Gange Karakterernes Antal.
- En Hovedsum af mindst 3 Gange Karakterernes Antal.

8. For bestaaet Prøve modtager Eksaminanden et Bevis overensstemmende med et af nedenstaaende Skemata. *) 15. Febr.

9. I en for Prøverne dertil indrettet Protokol, som opbevares af Navigationsdirektøren, indføres for hver Eksaminand hans fulde Navn, Fødested, Fødsels-Dag og -Aar, hans Betegnelse i Udskrivningsvæsenets Ruller, Eksaminationssted og de ved Prøven givne Karakterer.

For Prøven paa Færgerne indrettes en særskilt Protokol, som opbevares af Amtmanden; en Genpart af denne Protokol afgives efter hver Eksamen af Eksamenkommissionens Formand til Navigationsdirektøren for at indføres i Hovedprotokollen.

Protokollerne underskrives efter hver Prøve af Eksamenkommissionens Medlemmer, og Navigationsdirektøren indsender Genpart deraf hver Januar Maaned til Ministeriet.

Bekendtgørelse angaaende Bestemmelser om Afholdelsen af Eksaminer for Maskinister. (Marine= 15. Febr. ministeriet.) Nr. 40.

I Genhold til Lov af 30. Marts f. A. har Ministeriet fastsat følgende

Bestemmelser

om

Afholdelsen af Maskinisteksamen.

1. Maskinisteksamen afholdes indtil videre ved Søværnets Skole for Skibbygning og Maskinvæsen paa Drølogsværftet i Kjøbenhavn [3 Gange om Aaret, nemlig i Maanederne Maj, August og December.

2. De, der agte at indstille sig til Eksamen, have mindst 14 Dage, forinden denne begynder, derom at indgive

*) Udelades her.

15. Febr. en egenhændig skreven Begæring til Formanden for Eksamenkommissionen, indeholdende Oplysning om den paagældendes fulde Navn, Fødested, Fødsels-Dag, Aar og Adresse samt hans Betegnelse i Udskrivningsbæsenets Ruller, ledsaget af Modenhedsbevis fra den Skole eller Lærer, der har forberedt ham.

Begæringen om at stedes til den almindelige Maskinisteksamen skal tillige være ledsaget af Bevis fra vedkommende Fabrikant for, at den paagældende efter det fyldte 14de Aar har arbejdet mindst 3 Aar i et Smede- eller Maskinværksted, deraf mindst 1 Aar ved Dampmaskiners Forfærdigelse. For saa vidt den paagældende tidligere har været indstillet til nævnte Eksamen, skal dette angives i Begæringen.

Begæringen om at stedes til den udvidede Maskinisteksamen skal være ledsaget af Eksamensbevis for, at den paagældende har bestaaet den almindelige Maskinisteksamen. For saa vidt den paagældende tidligere har været indstillet til den udvidede Eksamen, skal dette ansøres i Begæringen.

3. Eksamen afholdes af en af Marineministeren bestiftet Eksamenkommission, bestaaende af tre Medlemmer, nemlig en Formand og to Meddommere.

Overhøringen foretages af Formanden eller andre hertil bestiftede Eksaminatorer.

4. Eksaminanderne møde paa den i de offentlige Tidendes bekendtgjorte Dag og Tid i Eksamenslokalet, medbringende Tegneredskaber, Maalestok med engelsk Maal og Logaritmetabeller.

5. Ved den almindelige Maskinisteksamen gives 7 skriftlige Opgaver, nemlig: en dansk Stil, 2 Opgaver i Matematik, 1 i Naturlære og 3 i Maskinlære. Der gives 8 mundtlige Spørgsmaal, nemlig: 1 i Dansk, 1 i Matematik, 1 i Naturlære, 4 i Maskinlære og 1 i Engelsk. Endelig gives en Maskinvel til O waaling og Afstegning.

Ved den udvidede Maskinisteksamen gives 7 skriftlige 15. Febr. Opgaver, nemlig: 2 i Matematik, 1 i Naturlære, 3 i Maskinlære samt en engelsk Stil. Der gives 8 mundtlige Spørgsmaal, nemlig: 2 i Matematik, 1 i Naturlære, 4 i Maskinlære og 1 i Engelsk. Endelig gives en Maskindel til Opmaaling, Aftegnning eller Skitsering.

Hver skriftlig Opgave kan bestaa af to eller flere mindre Opgaver i samme Fag.

Eksamenskommissionen vedtager Opgaverne. De skriftlige Opgaver ere fælles for samtlige Eksaminander, der paa samme Dag ere til Prøve, og paa hver Opgaveseddel er der anført, hvor lang Tid der tilstaaes til Besvarelsen; de mundtlige Spørgsmaal udtrækkes af hver Eksaminand efter Tur, og Antallet er to større end Antallet af Eksaminander paa den Dag.

6. Hver Eksaminand faar tildelt et Numer, som han beholder under hele Eksamen. Paa Kladden og Hænskriften til de skriftlige Opgaver skriver Eksaminanden sit Numer og Navn samt Opgavens Numer og Ordlyd øverst paa Eiden. Alle Mellemlægninger indføres, og intet privat Papir maa benyttes.

De skriftlige Besvarelser maa være ordentlig og tydelig skrevne. Naar noget paa en Opgaveseddel er Eksaminanden utydeligt, kan han derom søge Oplysning hos et af Eksamenkommissionens Medlemmer.

7. Dersom en Eksaminand overbevises om at søge eller give Hjælp, bliver han straks at afvise og at betragte, som om han ikke har bestaaet Eksamen.

Dersom en Eksaminand forlader Eksamen under Foregivende af Sygdom, og han senere ved Lægeattest godtgør Berettigelsen af sit Forsald, kan han, hvis Lejlighed gives dertil under samme Eksamen, fortsætte Eksamen saaledes, at de alt afslagne Prøver blive gældende; kan han derimod

15. Febr. ikke bevise at have haft gyldig Grund til sit Forsald, be-
tragtes han, som om han ikke havde bestaaet Eksamen.

8. Udfaldet af Eksamen bestemmes saaledes:

For hver Besvarelse giver Eksamenstkommisjonen en
af følgende Karakterer, der have de vedføjede Talværdier:

ug	= 7.	tg	= 1.
ug÷	= 6.	tg÷	= 0.
mg	= 5.	mdl	= ÷1.
mg÷	= 4.	mdl÷	= ÷3.
g	= 3.	ilet	= ÷5.
g÷	= 2.		

Derfor de tre Dommere ikke blive enige om Karakteren for en Besvarelse, faar denne den af de ovenstaaende Karakterer, hvis Talværdi er nærmest ved Middeltallet af Talværdierne af de forskellige Dommernes Karakterer. Blicher dette Middeltal ÷2, gives Karakteren mdl.

For at bestaa kræves:

- i Maskinfagene (Maskinlære og Maskintegning) en samlet Værdi af mindst 2 Gange Karakterernes Antal, altsaa mindst en Hovedkarakter 16.
- i de øvrige Fag: en samlet Værdi af mindst 2 Gange Karakterernes Antal, altsaa mindst en Hovedkarakter 16;
- en Hovedsum af mindst 3 Gange Karakterernes Antal, altsaa mindst en samlet Hovedkarakter 48.

Den højeste Hovedkarakter for alle Fagene ved hver af Maskinisteksaminerne vil saaledes være 112.

9. For bestaaet Eksamen modtager Eksaminanden et Bevis overensstemmende med nedenstaaende Skemata*).

10. I en for hver Eksamen særskilt dertil indrettet Protokol, som opbevares af Formanden i Eksamenstkommis-

*) Udelades her.

sionen, indføres for hver Eksaminand hans Navn, Fødested, 15. Febr. Fødselsdag og Aar, i hvilket Smede- eller Maskinværksted han har arbejdet og i hvor lang Tid, samt de ved Eksamen givne Hovedkarakterer.

Denne Protokol underskrives efter hver Eksamen af Eksamenkommissionens Medlemmer, og Genpart af den indsendes i hvert Aars Januar Maaned til Ministeriet.

Bestemmelser

om

Afholdelsen af Maskinpasserprøven.

1. Maskinpasserprøven afholdes indtil videre 3 Gange om Aaret paa det Sted og til de Tider, som fastsættes af Marineministeren.

2. De, der agte at indstille sig til Prøven, have mindst 14 Dage, forinden denne begynder, derom at indgive en egenhændig skreven Begæring til Formanden for Eksamenkommissionen, indeholdende Oplysning om den paa-gældendes fulde Navn, Fødested, Fødselsdag, Aar og Adresse samt hans Betegnelse i Udskrivningsvæsenets Ruller, ledsaget af Bevis fra vedkommende Fabrikant for, at den paa-gældende efter det syldte 14. Aar har arbejdet mindst 3 Aar i et Smede- eller Maskinværksted, deraf mindst 1 Aar ved Dampmaskiners Forfærdigelse. Dog kan indtil 1 Aars Tjeneste som Medhjælper ved Maskinen paa et Dampskib i Fart træde i Stedet for lige saa lang Tjeneste i et Smede- eller Maskinværksted, naar syldestgørende Bevis fra vedkommende Dampskibsfører indsendes. For saa vidt den paa-gældende tidligere har været indstillet til nævnte Prøve, skal dette angives i Begæringen.

3. Prøven afholdes af en af Marineministeren bestiftet Eksamenkommission, bestaaende af en Formand og en Meddommer.

15. Febr. Overhøringen foretages af Formanden eller andre hertil befittede Eksaminatorer.

4. Eksaminanderne møde paa den i de offentlige Tidendes be kendtgjorte Dag og Tid i det Lokale, hvor Prøven skal afholdes.

5. Ved Prøven gives tre skriftlige Opgaver, nemlig: en Stil efter Diktat og 2 Opgaver i Regning. Der gives 3 mundtlige Spørgsmaal, nemlig: 2 i Hovedtrækkene i Skibsdampmaskinens og Skibskedlens Indretning og Pasning og 1 i de almindelige foresaldende Manøvrer med en Skibsdampmaskine.

Eksamenskommissionen vedtager Opgaverne. De skriftlige Opgaver ere fælles for samtlige Eksaminander, der paa samme Dag ere til Prøve, og paa hver Opgaveseddel er der anført, hvor lang Tid der tilstaaes til Besvarelsen; de mundtlige Spørgsmaal udtrækkes af hver Eksaminand efter Tur, og Antallet er to større end Antallet af Eksaminander paa den Dag.

6. Hver Eksaminand faar tilbøjet et Numer, som han beholder under hele Prøven. Paa Kladden og Henskriften til de skriftlige Opgaver skriver Eksaminanden sit Numer og Navn samt Opgavens Numer og Ordlyd øverst paa Siden. Alle Mellemregninger indføres, og intet privat Papir maa benyttes.

De skriftlige Besvarelser maa være ordentlig og tydelig skrevne. Naar noget paa en Opgaveseddel er Eksaminanden uheldigt, kan han derom søge Oplysning hos et af Examen skommissionens Medlemmer.

7. Dersom en Eksaminand overbevises om at søge eller give Hjælp, bliver han straks at afvise og at betragte, som om han ikke har bestaaet Prøven.

Dersom en Eksaminand forlader Prøven under Foregivende af Sygdom, og han senere ved Lægeattest godtgør Berettigelsen af sit Forfald, kan han, hvis Leilighed gives

dertil under samme Prøv., fortsætte Prøven saaledes, at 15. Febr. de alt afslagne Prøver blive gældende; kan han derimod ikke bevise at have haft gyldig Grund til sit Forsald, betragtes han, som om han ikke havde bestaaet Prøven.

8. Udfaldet af Prøven bestemmes saaledes:

For hver Besvarelse giver Eksamenkommissionen en af følgende Karakterer, der have de vedføjede Talværdier:

ug	= 7.	tg	= 1.
ug÷	= 6.	tg÷	= 0.
mg	= 5.	mdl	= ÷1.
mg÷	= 4.	mdl÷	= ÷3.
g	= 3.	flet	= ÷5.
g÷	= 2.		

Derfor Dommerne ikke blive enige om Karakteren for en Besvarelse, faar denne den af de ovenstaaende Karakterer, hvis Talværdi er nærmest ved Middeltallet af Talværdierne af Dommernes Karakterer. Falder Middeltallet midt imellem to Karakterer, gives den Karakter, som har højest Værdi.

For at bestaa kræves:

- i Maskinlære: en samlet Værdi af mindst 2 Gange Karakterernes Antal, altsaa mindst en Hovedkarakter 6.
- i de øvrige Fag: en samlet Værdi af mindst 2 Gange Karakterernes Antal, altsaa mindst en Hovedkarakter 6.
- en Hovedsum af mindst 3 Gange Karakterernes Antal, altsaa mindst en samlet Hovedkarakter 18.

Den højeste Hovedkarakter for Maskinpasserprøven vil saaledes være 42.

9. For bestaaet Prøve modtager Eksaminanden et Bevis overensstemmende med nedenstaaende Skema*).

*) Udfældes her.

15. Febr. 10. I en for Prøven særskilt indrettet Protokol, som opbevares af Formanden i Eksamenkommissionen, indføres for hver Eksaminand hans Navn, Fødested, Fødselsdag og Aar, i hvilket Smede- eller Maskinværksted eller ved hvilken Støbsdampmaskine han har arbejdet og i hvor lang Tid, samt de ved Prøven givne Hovedkarakterer.

Denne Protokol underskrives efter hver Prøve af Eksamenkommissionens Medlemmer, og Genpart af den indsendes i hvert Aars Januar Maaaned til Ministeriet.

18. Febr. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over N. N. Amt) ang., at Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Alderdomsunderstøttelse er ydet større end fornødent, tilkommer det Amt, hvorunder Opholdskommunen henhører.

I Anledning af en fra en Amtmand fremkommen Forespørgsel om, hvilket Amt det tilkommer at afgøre en mellem en Forsørgelseskommune og en Opholdskommune foreliggende Meningsulighed om, hvorvidt en Alderdomsunderstøttelse i Fenhold til Lov Nr. 69 af 9. April 1891 er ydet med et større Beløb end fornødent, har Indenrigsministeriet udtalt, at Afgørelsen tilkommer Amtmanden over det Amt, hvorunder Opholdskommunen henhører, idet Ministeriet maa holde for, at i ethvert Tilfælde, hvor der foreligger Spørgsmaal om en Kommunes Forpligtelse til at yde Alderdomsunderstøttelse, altsaa saavel med Hensyn til Betingelserne for de trængende for at opnaa saadan Understøttelse som med Hensyn til Understøttelsens Omfang, henhører Afgørelsen i Medfør af den nævnte Lovs § 10 baade, naar Besværing rejses af den trængende, og i interkommunal Henseende under Amtmanden i den Overøvrighedskreds, hvor den paagældende Kommune er beliggende, jfr. ogsaa hvad der i Fattigsager gælder i Fenhold til Fattiglovens § 45, 2. Stykke.

Bekendtgørelse ang. Modtagelsen af flovbærende Husdyr paa Kjøbenhavns Kvægtorv. (Kjøbenhavns Magistrat). 18. Febr.

§ Forbindelse med Bekendtgørelse fra Kjøbenhavns Magistrat af 26. November f. A. *) angaaende Foranstaltninger, som ville være at træffe paa Kjøbenhavns Kvægtorv for at modvirke Udbredelse af Mund- og Klovshygge her i Landet, bekendtgøres det herved, at flovbærende Husdyr kun ville blive modtagne paa Kjøbenhavns Kvægtorv under den Betingelse, at Administrationen skal være berettiget til, hvis ovennævnte Sygdom maatte optræde paa Kvægtorvet eller de offentlige Slagtehus, at beordre, at Dyrene uden Ophold skulle slagtes i de offentlige Slagtehus. Slagtingen vil være at foretage paa Foranstaltning af vedkommende Ejer, der har at afholde alle deraf flydende Omkostninger. § Undlæbsestilsælde vil Administrationen lade Slagtingen foretage paa Ejers Regning og Risiko.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Ringkjøbing Amt) ang., hvorvidt Alderdomsunderstøttelse kunde ydes en Person, der ejede en Kapital paa 170 Kr. 20. Febr.

§ det med Amtets Skrivelse af 23. f. M. modtagne Andragende har N. N. Sogneraad besværet sig over, at Amtet ved det af samme i Medfør af Alderdomsunderstøttelseslovens § 8 foretagne Gennemsyn af Regnskaberne over udbetalt Alderdomsunderstøttelse har resolveret, at bemeldte Sogneraad har været uberettiget til at hvide N. N. af N. N. den ham for 2. Halvaar 1891 tilstaaede Understøttelse af 55 Kr., idet Amtet har henvist til, at han ejede en Kapital paa 170 Kr.

*) Se ovenfor Side 805.

20. Febr. Det fremgaar af Sagen, at den paagældende er arbejdsudygtig og, indtil han fremsatte Begæring om Alderdomsunderstøttelse, havde erholdt Hjælp af „de fattiges Kasse“, samt at den Alderdomsunderstøttelse, der er tilstaaet ham, ikke er tilstrækkelig til hans Eksistens, saaledes at han til sit Forbrug har maattet hæve et Beløb af den nævnte ham tilhørende Kapital.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet efter de foreliggende Omstændigheder ikke finder, at der er tilstrækkelig Føje til at fravige den af Sogneraadet trafte Beslutning.

21. Febr. **Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Biskopperne) om Foretagelse af kirkelige Handlinger, naar Lig af Medlemmer af Folketirken brændes.**

Da Ministeriet har Grund til at antage, at der endnu hos ikke faa hersker nogen Uklarhed med Hensyn til Spørgsmaalet om Foretagelse af kirkelige Handlinger, naar Lig af Medlemmer af Folketirken brændes i Henhold til Lovens af 1ste April 1892, finder Ministeriet sig opfordret til, noget udførligere end sket ved Cirkulæret af 5. December f. A., at udtale sig om sin ved nævnte Lov begrundede Stilling til Spørgsmaalet. I Anledning heraf har Ministeriet ikke villet undlade at meddele Deres Højærbærdighed følgende:

Som det vil være bekendt, indeholder Lov af 1. April 1892 § 5 den Bestemmelse, at det ikke kan paalægges nogen af Folketirkens gejstlige at forrette Jordpaakastelse eller foretage anden kirkelig Handling, naar Ligbrænding finder Sted. Det er i og for sig klart og blev paa afgørende Maade udtalt ved Lovens Forhandling paa Rigsdagen, at der ikke af denne Bestemmelse kan drages den Modfætnings Slutning, at bemeldte Lov skulde tillade de

gejslige, hvad der hidtil ikke var dem tilladt, at foretage 21. Febr. kirkelige Handlinger ved Ligbrænding. Loven vil, at det skal være Kirkestyrelsen forbeholdt at tage Bestemmelse om Hjernelse af de i den Henseende bestaaende Hindringer og om de nye Regler, der da maa træde i Stedet; kun sættes der for disse den Begrænsning, som § 5 angiver. Lige over for mulige Misforstaaelser af Lovens Betydning i nævnte Henseende har Ministeriet fundet det nødvendigt at minde om, at den hidtil gældende kirkelige Ordning staaer ved Magt fremdeles, indtil Kirkestyrelsen har givet de nye Regler, som det er forbeholdt den at foreskrive.

Lige saa vist, som det saaledes er, at Loven af 1. April 1892 ikke umiddelbart gør nogen Forandring i den gældende kirkelige Ordning, lige saa utvivlsomt er det paa den anden Side, at den baade i og udenfor Rigsdagen har maattet vække Forventning om, at Kirkestyrelsen vil finde sig opfordret til at foretage en Forandring, saaledes at den nævnte Ordning ikke fremdeles opretholdes i samme Udstrækning som hidtil. Det er med denne Udsigt for Øje, at Lovens § 5 sætter sin Grænse for, hvad Forandringen kan gaa ud paa. Det er heller ikke vanskeligt at forstaa, hvorfor Forslagsstillerne til den ved privat Initiativ fremkomne Lov have kunnet ønske en saadan Forandring. Lovens Hensigt er nemlig ikke blot at give de udenfor Folketirken og de øvrige anerkendte Trossamfund staaende Personer Udgang til Ligbrænding, men ogsaa at aabne netop Folketirkens Medlemmer Udgang hertil, og det er da ifølge Folketirkens Stilling og Betydning for vort Samfund naturligt, at man særlig har fæstet sin Opmærksomhed paa det Spørgsmaal, hvorledes vedkommende gejslige maatte stilles, naar et Medlem af denne Kirke maatte ønske at faa sit Lig brændt. At man da, endog fra et kirkeligt Standpunkt, har kunnet betragte det som lidet ønskeligt, at kirkelige Handlinger skulle være absolut udelukkede ved en saadan

21 Febr. Ligfærd, er forklarligt. Udelukkede vilde de imidlertid være, naar den bestaaende Ordning opretholdtes, idet den gældende Ret jo heller ikke tilstøder gejstlige af Trossamfund, der, om de end ikke staa i bestemt konfessionel Modsætning til Folkekirken, dog have organiseret sig uden for denne, at medvirke ved de til Folkekirken hørende Personers Ligfærd.

Under Forhandlingerne om Loven i Landstinget blev det fra flere Sider, ogsaa af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, forsøgt at skaffe Lovens § 5 et Indhold, der vilde have stillet Kirkestyrelsen friere end stet, baade med Hensyn til Spørgsmaalet om Forandring i den bestaaende kirkelige Ordning og med Hensyn til Indholdet af de eventuelle nye Regler. Men Landstinget foretrak til sidst at blive staaende ved den Affattelse, Paragraffen nu har, og som den havde faaet i Folketinget. Rigsdagen har troet at vise Folkekirkens Gejstlighed det videst gaaende Hensyn ved at bevare den individuelle Frihed til at nægte Medvirkning ved Ligbrænding for dem, som maatte ønske sig fritagne herfor, og man har herved sat en i og for sig ekstraordinær Grænse for Kirkestyrelsens Myndighed til at binde den enkelte Præst ved almindelige Regler. For dette Resultat talte ogsaa med særlig Barme og Paaskønnelse de to gejstlige, som ere Medlemmer af Landstinget.

Ifølge hvad der saaledes fremgaar af Loven og dens Tilblivelseshistorie, maatte Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet anse det for sin Pligt at gøre Skridt til en Forandring i den hidtil om dette Punkt gældende kirkelige Ordning. Der blev derfor, som Deres Højærværdighed bekendt, af Ministeriet forelagt det kirkelige Raad i dets Samling i afvigte Mar det Spørgsmaal: „paa hvilke Vilkaar og under hvilke Former det maatte kunne tilstødes dem af Folkekirkens gejstlige, som hertil maatte være villige, at yde deres Medvirkning ved de omhandlede Lejligheder.“ Paa Grund af den Meningsforstel, der blandt Raadets

Medlemmer viste sig med Hensyn til Besvarelsen af det saaledes forelagte Spørgsmaal, har Raadets Betænkning ikke kunnet yde Ministeriet aldeles tilstrækkelige Bidrag til Sagens Ordning i alle dens Enkeltheder, og Ministeriet har derfor anset det for nødvendigt endnu en Gang at forelægge Sagen for Raadet, inden det skrider til at hjemle ved almindelig Regel Tilladelsen for de geistlige. Ministeriet har derfor for Tiden maattet indskrænke sig til, overensstemmende med den gældende Ret, at henvise de geistlige, som maatte være villige til at foretage kirkelige Handlinger, naar et Lig brændes, til at ansøge om særlig Tilladelse dertil hos dette Ministerium. Ved Afgørelsen af hver enkelt saadan Ansøgning vil Ministeriet selvfølgelig paase, at kirkelige Handlinger kun tilstedes foretagne indenfor passende Grænser og i passende Former.

Med Sagttagelse af den nysnævnte Begrænsning vil i øvrigt Ministeriets Afgørelse af forekommende Ansøgninger være bestemt ved den til Grund for Lovens § 5 liggende Betragtning. Denne Bestemmelse yder den geistlige Beskyttelse mod den Samvittighedstvang, som et Myndighedspaalæg, der tilpligtede at medvirke ved en Ligbrænding, kunde tænkes at medføre. Det Hensyn, der herved er taget til den enkelte geistlige Embedsmands Samvittighedsfrihed, og som gør en ganske ekseptionel Indskrænkning i hans almindelige, embedsmæssige Pligt til at adlyde Kirkestyrelsens Forrifter, har til naturligt Supplement, at Kirkemyndigheden ikke mindre respekterer den geistlige Embedsmands Frihed, naar han mener ikke at burde nægte at udføre kirkelige Handlinger ved Ligbrænding. Ministeriet vil i Medfør heraf i sin Afgørelse lade sig lede af den Betragtning, at det lige saa vel kan være Frugten af samvittighedsfuld Overvejelse fra Præstens Side, naar han finder, at man ikke bør støde Betændere af Folketirken fra sig, fordi de ere Tilhængere af Ligbrænding, der af alle indrømmes ikke i og for sig at

21. Febr. komme i Strid med Kirkens Lære, og at man derfor bør hde sin Medvirkning uanset denne Opløsningsmaade af Riget, som det kan være berettiget, at en Præst ikke kan beslutte sig til at medvirke ved en Fremgangsmaade, som er afvigende fra den hidtil fulgte, løvhjemlede Stik i Folkekirken.

22. Febr. Første Revisions-Departements Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. Overlevering af Embedsarkiver ved Embedsffiste.

Idet for Retsbetjentembedernes Vedkommende Opmærksomheden henledes paa den i Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Bekendtgørelse af 10. Marts 1891 (Kort. Nr. 34)*) under Nr. 3 indeholdte Bestemmelse om, at der ved ethvert Embedsffiste vil være at foretage en formel Overlevering af det til Embedet hørende Arkiv, og navnlig at der vil være at forelægge en Fortegnelse over de tilstedeværende Protokoller og Pakker, og at den tiltrædende Embedsmand vil have at kvittere for deres Modtagelse, skulde man paa dertil givne Foranledning tjenstligst anmode D'Herr. Amtmænd om at ville have Indseende med, at dette tages til Følge ved Retsbetjentembedernes Overleveringer, saaledes at der ved Overleveringerne optages Registraturer ikke alene over de paa Embedskontoret beroende Protokoller og Dokumenter m. v., men ogsaa over de ældre, under Embedsmandens Varetægt staaende, til Embedet hørende Arkivalier, der ofte opbevares uden for Embedskontorets Lokaler, af hvilke Registraturer, der affattes in triplo (jfr. almindelig Rasseforordning af 8. Juli 1840 § 13), det ene Eksempplar som Bilag medfølger Overleveringsforretningen ved dens Indsendelse til Revisionsdepartementet.

*) Findes optaget i Indm. Saml.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Kjøbenhavn's Amt) ang. Refusion af Udgifter ved et uægte Børns Forsørgelse ved Fattigvæsenet. 22. Febr.

Efter Begæring af Sogneraadet for Ørsted-Daastrup Sognekommune, i hvilken Børnet N. N. ved Foranstaltning af dets Moder, ugift N. N., i sin Tid er sat i Pleje og nu er under Forsørgelse for Fattigvæsenets Regning, medens Moderen, der er forsørgelsesberettiget i Ejby-Dalby Kommune, opholder sig i Kjøbenhavn, har Kjøbenhavns Magistrat i det med Amtets Skrivelse af 14. f. M. tilbagefulgte Andragende begæret Ministeriets Resolution her, om Ørsted-Daastrup Sognekommune angaaende Refusion af Udgifterne ved Børnets Forsørgelse har at henvende sig til Ejby-Dalby Kommune som Moderens Forsørgelseskommune, eller om den kan henvende sig til Kjøbenhavns Kommune og i saa Fald fordre fuld Refusion fra denne Kommune som Moderens Opholdskommune.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at Ørsted-Daastrup Sogneraad maa henvende sig direkte til Forsørgelseskommunen, der i Henhold til Reglen i Fattigloven af 9. April 1891 § 45 vil have at godtgøre tre Fjerdedele af de ommeldte Udgifter, medens Ørsted-Daastrup Sognekommune som Børnets Opholdskommune selv maa afholde den ene Fjerdedel uden at kunne erholde denne refunderet andetsteds fra.

Regulativ for de godkendte Navigationskoler. 24. Febr.
(Marineministeriet). Nr. 43.

Judm. Saml. pag. 545.

24. Febr. **Indenrigsmin. Skr.** (til Kjøbenhavns Magistrat) ang., at Ophold paa Island ikke fyldestgør Alderdomsunderstøttelseslovens Fordring om „Ophold her i Landet“.

Under Henvisning til, at Udgang til Alderdomsunderstøttelse ifølge Lov Nr. 69 af 9. April 1891 § 2 c bl. a. er betinget af, at vedkommende i de sidste 10 Aar, før Begæring om Alderdomsunderstøttelse fremsættes, har haft fast Ophold her i Landet, har Magistraten i Skrivelse af 15. December f. A. begæret Ministeriets Resolution for, om den paa Island den 20. April 1819 fødte Enke N. N., der siden 1887 har haft Ophold her i Staden, medens hun i den øvrige Del af de sidste 10 Aar har haft Ophold paa Island, fyldestgør den fornævnte Betingelse for at erholde Alderdomsunderstøttelse, hvorom hun har indgivet Ansøgning.

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterretning tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at der ved Udtrykket „her i Landet“ i Alderdomsunderstøttelseslovens § 2 c kun kan være sigtet til det stedlige Omraade, for hvilket Loven gælder, og at det rejste Spørgsmaal, da Island ikke henhører til det nævnte Omraade, saaledes maa besvares benægtende.

25. Febr. **Indenrigsmin. Cirk.** (til samtlige Amtmænd) ang. Forandringer i Afmærkning af Havne m. v.

Ved Indenrigsministeriets Cirkulære til samtlige Amtmænd af 19. Marts 1890 (Ministerialtidende A 1890 Nr. 36)* er det bl. a. paalagt de Havnebestyrelser, under hvilke Afmærkning af Havne og dertil sørende Løb, Fjorde

*) Se nærværende Samling 12. Hæfte pag. 834.

og lignende i Henhold til Lov om Fodsvæsenet af 13. Juni 25. Febr. 1879 § 44 henhører, direkte til Søfortarkivet i Kjøbenhavn at indsende Meddelelse om de Forandringer, der maatte finde Sted i de dem underlagte Afmærkninger.

Under Henvisning til, at der trods den nævnte For-
skrift jævnlig indløber Rapporter til Marineministeriet om
forefundne Uoverensstemmelser mellem de paagældende Far-
vandes Afmærkning og de paa Grundlag af de modtagne
Indberetninger udarbejdede Søfort, har det nævnte Mini-
sterium, for til de søfarendes Betyggelse saa vidt muligt
at tilvejebringe Sikkerhed for, at Søfort og Sømærkefor-
tegnelser stedse ere stemmende med de faktiske Forhold, samt
for at opnaa, at Havnenes Afmærkning er i Overens-
stemmelse med de for Afmærkningen i de danske Farvande
i Almindelighed gældende Regler, og at Forandringer ikke
foretages uden tilstrækkelig Anledning, henstillet til Inden-
rigsministeriet at foranledige, at der gives Marineministeriet
Lejlighed til at udtale sig om paatænkte Forandringer i
Farvandenens Afmærkning, forinden saadanne iværksættes.

Ved at meddele foranstaaende skulde man tjenstligst
anmode D'Her. Amtmænd om at tillendegive de paa-
gældende Havnebestyrelser i de Dem underlagte Amter, at
der fremtidig ikke maa foretages nogen Forandring i Far-
vandenens Afmærkning, forinden motiveret Indstilling derom
fra vedkommende Bestyrelse er indsendt til Indenrigsmini-
steriet, og dettes Samtykke til Forandringens Iværksættelse
er blevet meddelt efter forudgaaet Brevveksling med Ma-
rineministeriet.

**Institsmin. Cirk. (til samtlige Politimestre) ang. 27. Febr.
Indsendelse af Prover til Laboratoriet for Statens
Undersøgelser af Levnedsmidler.**

Da den Ordning, i Henhold til hvilken der for Tiden

27. Febr overensstemmende med Marineministeriets Bekendtgørelse af 8. September 1891 Nr. 138 § 3 indsendes Prøver til Laboratoriet for Statens Undersøgelser af Levnedsmidler, har medført, at Laboratoriet til Tider har savnet Arbejdsmateriale, har Ministeriet troet at burde sætte Laboratoriet i Stand til at søge Undersøgelsesmateriale suppleret ved at bemyndige samme til ved Henvendelse til Politimestrene at begære Prøver udtagne overensstemmende med Loven af 9. April 1891 § 3, hvilke Henvendelser, der nærmere ville angive de Varer, med Hensyn til hvilke Undersøgelse ønskes anstillet, og Tiden, inden hvilken Indsendelsen af Prøverne ønskes iværksat, D'Err. Politimestre derefter anmodes om at efterkomme.

1 Marts. **Judenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Aarhus Amt) ang., hvorledes der, efter at Fattigloven af 9. April 1891 er traadt i Kraft, bliver at forholde med Hensyn til Udredelsen af Omkostningerne ved Ekviperingen og Afleveringen af døvstumme Børn, der ifølge Paalæg fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet skulle optages paa et Døvstummeinstitut.

..... at Ministeriet maa holde for, at de omspurgte Omkostninger, for saa vidt Børnenes Forældre ikke have Evne til selv at afholde dem, blive at afholde af Forældrenes Opholdskommune, saaledes at de ikke blive at betragte som Fattighjælp i Forhold til vedkommende Forsørger, hvorimod de ville kunne fordres erstattede af Forsørgelseskommunen efter Reglerne i Fattiglovens § 45.

Justitsmin. Efr. (til Amtmanden over Ring- 1. Marts.
kjøbing Amt) ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i
Brandpolitilov af 2. Marts 1861 § 10 Nr. 6.

I det med Hr. Amtmandens behagelige Skrivelse af 6. ds. hertil indsendte Andragende har Politimesteren i N. N. Herred paa dertil af Branddirektøren i N. N. givne Foranledning anholdt om Justitsministeriets Afgørelse af, hvorvidt den i Brandpolitiloven af 2. Marts 1861, jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 30. Marts 1889 § 10 Nr. 6 indeholdte Bestemmelse om, at Gulvet foran Komfurer, Kaminer og Raskelovne skal bestaa af eller være belagt med uantændeligt Materiale, er at forstaa saaledes, at der skal være fast Forbindelse imellem Gulvet og det uantændelige Materiale, eller om Bestemmelsen maa anses fyldestgjort ved Anbringelse af løse Metalplader eller „For sættere“ paa vedkommende Sted.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet med Dem er enig i, at en fast Forbindelse imellem Gulvet og det uantændelige Materiale maa anses nødvendig.

Judenrigsmin. Efr. (til Amtmanden over Kan- 4. Marts.
ders Amt) ang. Udredelsen af Omkostningerne ved
Anbringelsen af et nægte Barn, hvis i Sverrig
fødte Moder henfad i Forbedringshuset.

I Skrivelse af 29. November f. A. har Amtet begært Ministeriets Resolution for, hvorvidt det i Henhold til Bestemmelserne i Fattigloven af 9. April 1891 § 27 om hjemløse trængende kan paahvile Randers Amtsraadskreds og de i Forbindelse med samme staaende Røbstæder at re fundere Kjøbenhavns Fattigvæsen Udgifterne ved den i Sverrig fødte, ugifte Pige N. N. i Kjøbenhavn anbragte

4. Marts. Børn, ikke blot fra Fattighjælpens Begyndelse den 1. Februar 1892 til 1. Maj s. A., i hvilket Tidsrum Barne- moderen havde Ophold i Randers Købstad, men ogsaa — som af Kjøbenhavns Magistrat forlangt — for den efterfølgende Tid, efter at Moderen, der for Tiden hensidder i Forbedringshuset, har forladt Randers Købstad.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at det — uanset at Moderen har forladt Randers Købstad — fremdeles, saa længe Fattighjælpen vedvarer, maa paahvile Randers Amtsrådskreds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder at bære Byrden ved de paagældendes Forsørgelse saaledes, at der ydes Kjøbenhavns Fattigvæsen fuld Erstatning for den dertil medgaaede Udgift.

6. Marts. **Indenrigsmin. Skr. (til Overpræsidenten i Kjøbenhavn) ang. Ordningen af Forretningerne ved Alderdomsunderstøttelses- og Forsørgelsesvæsenet i Kjøbenhavn.**

Under Henvisning til, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har truffet forskellige Beslutninger vedrørende Ordningen af Forretningerne ved Alderdomsunderstøttelses- og Forsørgelsesvæsenet her i Staden, har Hr. Overpræsidenten i Skrivelse af 2. d. M. anholdt om, at følgende i Medfør af nævnte Beslutninger fornødne Bestemmelser maa blive stadfæstede som Forandringer i og Tillæg til Vedtægt for Styrelsen af Staden Kjøbenhavns kommunale Anliggender af 30. December 1857, nemlig:

1. I Magistratens 3. Afdelings 1. Sekretariat oprettes en ny Post som Fuldmægtig, der lønnes som andre Magistratsfuldmægtige.

2. Til Beførgelse af den lokale Tjeneste i Anledning af Alderdomsforsørgelsen og til Ledelse af Distriktsforstandernes Virksomhed med Hensyn til Fattigforsørgelsen inddeles Staden i 3 Kredse efter Magistratens nærmere Bestemmelse. 6. Marts.

3. I hver Kreds ansættes en Kredsinspektør med en aarlig Gage af 3,600 Kr., stigende hvert 5. Aar med 400 Kr. indtil 4,800 Kr. samt med Pensionsret fra Ansættelsesdagen.

4. Til Beførgelse af den lokale Tjeneste i Anledning af Fattigforsørgelsen inddeles Staden i 12 Fattigdistrikter efter Magistratens nærmere Bestemmelse.

5. I hvert Fattigdistrikt ansættes en Distriktsforstander med en aarlig Gage af 2,000 Kr., stigende hvert 3. Aar med 200 Kr. indtil 3,200 Kr., med Pensionsret efter 15 Aars Tjeneste.

6. Til Beførgelse af Lægetjenesten saavel for Alderdomsforsørgelsen som for Fattigforsørgelsen inddeles Staden i 24 Lægedistrikter efter Magistratens nærmere Bestemmelse.

7. I hvert Lægedistrikt ansættes en Kommunelege, der antages for 3 Aar ad Gangen og lønnes med en aarlig Gage af 1,400 Kr.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst meddele, at den begærte Stadfæstelse herved meddeles.

Bekendtgørelse om, at Skibe, som indløbe i Fæfjorden, skulde erhverve Prættita ved Rørvig. (Sultitsministeriet). 7. Marts. Nr. 47.

I Medfør af § 11, 2. Stykke, i Lov af 30. Marts 1885 angaaende hyderligere Foranstaltninger mod asiatisk Koleras Indførelse fastsættes det herved, at Skibe, som ifølge § 1 i Lov af 2. Juli 1880 om Foranstaltninger

7. Marts. mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget ere pligtige til at erhverve Tilladelse til Samkvem med Land (Praktika), skulle, for saa vidt de indløbe i Issefjorden, erhverve saadan Tilladelse ved Nørvig.

8. Marts. **Indenrigsmin. Str.** (til Kjøbenhavns Magistrat) ang., at det altid er Hovedpersonens Opholdskommune, der har at tage Bestemmelse om Størelsen af Alderdomsunderstøttelsen, selv om Familien opholder sig andetsteds.

I en hertil indkommen Skrivelse har Magistraten begæret en Udtalelse fra Ministeriet om, hvorledes der vil være at forholde med Ydelsen af Alderdomsunderstøttelse til forhenværende Skuespiller N. N. her af Staden, som er født den 13. Januar 1829, og hvis 14-aarige Barn siden 20. November 1889 har været under Forsørgelse af Løgstør Fattigvæsen mod Refusion af Odense Kommune, hvor Faderen er forsørgelsesberettiget. Navnlig har Magistraten forespurgt, om det fornødne til Barnets Underhold skal ydes af Kjøbenhavns Kommune som Mandens Opholdskommune, eller om han desangaaende skal henvende sig til Løgstør Kommune som Barnets Opholdskommune.

I Anledning heraf skulde man tjenstligst meddele, at det altid er Hovedpersonens Opholdskommune, der har at tage Bestemmelse om Størelsen af den Alderdomsunderstøttelse, som det er nødvendigt at yde en Person til hans og Families Underhold, selv om Familien opholder sig andetsteds her i Landet, og at det paahviler denne Kommune at udrede Omkostningerne herved mod Refusion efter Reglerne i Alderdomsunderstøttelsesloven. Som Følge heraf maa i det foreliggende Tilfælde Kjøbenhavns Magistrat ved Bestemmelsen af Størelsen af den Alderdomsunderstøttelse, der

vil være at tillægge den paagældende, tage Hensyn ikke alene til, hvor meget han og hans Hustru behøve til deres nødvendige Underhold, men ogsaa til, hvad der maatte antages passende at burde medgaa til Barnets Forsørgelse, og det maa derefter paahvile Manden af den ham tilstaaede Alderdomsunderstøttelse selv at bestride de til Barnets Forsørgelse medgaaende Udgifter. 8. Marts.

Judeurigsmin. Efr. (til Kjøbenhavns Magistrat) 8. Marts. ang., at, naar en forladt Kone kommer under Trang i en Kommune, medens Manden nyder Alderdomsunderstøttelse andensteds, maa det bedømmes efter Reglerne i Fattiglovens § 10, om den Kone ydede Hjælp for ham medfører de med Modtagelse af Fattighjælp forbundne Virkninger.

I en hertil indkommen Skrivelse har Magistraten meddelt, at Kjøbenhavns Fattighæsen i Februar Maaned 1892 har tilstaaet Lømrer N. N.s her i Staden boende forladte Hustru Medicinhjælp, og at det derefter har vist sig, at bemeldte Lømrer N. N., som nu er død, og som var forsørgelsesberettiget i Græse-Sigerslev Kommune i Frederiksborg Amt, men opholdt sig i Frederiksbund, i Marts 1891 har erholdt Alderdomsunderstøttelse tilstaaet af sidstnævnte Kommune. Med Hensyn hertil har Magistraten forespurgt, om den Kone ydede Hjælp er at anse som Alderdomsunderstøttelse, og om, hvorledes der er at forholde med sammes Refusion.

I Anledning heraf skulde man, næst at henvise til det i Ministeriets Skrivelse af Dags Dato angaaende Alderdomsunderstøttelse til forhenbærende Skuespiller N. N. udtalte, tjenstligst meddele, at, naar en forladt Kone kommer under Trang i en Kommune, medens Manden nyder Al-

8. Marts. **derdomsunderstøttelse i en anden Kommune, maa det be-**
dømmes efter Reglerne i Fattigloven af 9. April 1891 §
10, om den Konen ydede Hjælp for ham medfører de med
Modtagelse af Fattighjælp forbundne Virkninger og saaledes
blandt andet betager ham Netten til Alderdomsunderstøt-
telse, i hvilken Henseende bemærkes, at det efter Omstæn-
dighederne vil kunne paahvile hans Opholdskommune paa
hans derom fremsatte Begæring at forhøje hans Alder-
domsunderstøttelse for at sætte ham i Stand til at godtgøre
Konens Opholdskommune sammes Udgifter, navnlig i de
Tilfælde, hvor der ikke ved Ansættelsen af Mandens Alder-
domsunderstøttelse er taget Hensyn til hans Forsørgelses-
pligt over for Konen. Saafremt derfor i nærværende Til-
fælde, hvor Manden er død, efter at Konen har modtaget
Hjælp, Kjøbenhavns Fattigvæsens Udgifter ikke fuldt godt-
gøres af Mandens Bo, eller han modvillig har und-
draget sig sin Forsørgelsespligt overfor Konen (ifr. den
ovennævnte § i Fattigloven), vil den af Kjøbenhavns Fat-
tigvæsen ydede Hjælp være at betragte som Fattighjælp til
Manden.

9. Marts. **Lov om Kirkers Opvarmning. (Ministeriet for**
Nr. 49. Kirke- og Undervisningsvæsenet).

Indm. Saml. pag. 548.

9. Marts. **Lov om en Forøgelse af Assessorernes Antal i**
Nr. 51. den kongl. Viborgske Landsoverret. (Justitsmini-
steriet.)

Indm. Saml. pag. 553.

9. Marts. **Judenrigsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat)**
ang., hvorledes den Hjælp, som i Genhold til Fat-

9. Marts.
 tigloven af 9. April 1891 § 63 af Opholdskom-
 munen hdes Medlemmer af Sygekasser efter Ophøret
 af Sygekassehjælpen, skal beregnes, naar hele eller
 en Del af Hjælpen bestaar i Hospitalshjælp, og
 naar der for saadan er tilstaaet Sygekassen Mo-
 deration i Betalingen.

..... at den Hjælp, som et Sygekasse-
 medlem i Genhold til den nævnte Lovbestemmelse er be-
 rettiget til at faa af Kommunen, uden at den betragtes
 som Fattighjælp, er begrænset til i Varighed og Omfang
 ikke at overstige, hvad der i Virkeligheden er ydet ham af
 Sygekassen. Som Følge heraf maa Ministeriet holde for,
 at, naar den af Sygekassen ydede Hjælp bestaar i Hospi-
 talsophold og der efter Sygekassehjælpens Ophør fremdeles
 er Trang til Hospitalshjælp, bliver denne eventuelt at yde
 af Kommunen i samme Tidrum, som den er udredet til
 vedkommende trængende af Sygekassen, idet der i dette Tilfælde,
 hvor den af Sygekassen og den af Kommunen ydede Hjælp er
 ganske ensartet, ikke bliver Spørgsmaal om Hospitalshjælpens
 Ansættelse til en Pengeværdi for at bestemme Omfanget
 af Kommunens Forpligtelse, men kun at tage Hensyn til
 Varigheden af den af Sygekassen ydede Hospitalshjælp. I
 de Tilfælde derimod, hvor en Ansættelse af Hospitalshjælpens
 Pengeværdi udtræves til Udøvelsen af det i Fattiglovens
 § 63 ommeldte Ekøn, fordi Kommunens Hospitalshjælp
 bliver at stille i Forhold til Hjælp af anden Art, ydet af
 Sygekasser, eller omvendt, kan den Hospitalshjælp, der
 bliver at yde efter Sygekassehjælpens Ophør, beregnes efter
 den almindelige laveste Takst for betalende Patienter,
 medens den af Sygekasser ydede Hospitalshjælp kun kommer
 i Betragtning med det Beløb, som virkelig er betalt for
 Hospitalsoopholdet.

9. Marts. **Generaldirekt. for Stattev. Str.** (til Amtmanden over N. N. Amt) om Forstaaelsen af den i Generaldirektoratets Cirkulære af 29. April 1874 givne Regel for Opmaalning af Beboelseslejligheder til Fritagelse for Bygningsafgift i Henhold til Lov af 16. April 1873 § 3, navnlig angaaende Betydningen af Udtrykket „Ydermure.“

..... at, naar det i Generaldirektoratets ovennævnte Cirkulære er udtalt, at der ved Bedømmelsen af, hvorvidt Smaalejligheder have et saadant Fladeindhold, at de i Henhold til § 3 i Lov af 16. April 1873 kunne fritages for Bygningsafgift, alene bliver at tage Hensyn til det Rum, de indtage efter indvendigt Maal, altsaa uden at Ydermure og Trappegange medtages, men saaledes, at Skillevægge, Storstene og deslige iberegnes, maa ved „Ydermure“ i Modsetning til Skillevægge forstaaes de selve Lejligheden omgivende Mure, hvad enten disse ere identiske med Bygningens Ydermure, eller de adskille Lejligheden fra andre Dele af Bygningen, og at som Følge heraf hverken Mure, der adskille en Lejlighed fra en med andre Lejligheder sælles Gang, eller saadanne, der adskille en Lejlighed fra en til samme hørende Butik, ville være at medregne til de paagældende Lejligheders Areal ved Afgørelsen af, om de kunne fritages for Bygningsafgift i Henhold til den nævnte Lovbestemmelse.

13. Marts. **Bekendtgørelse ang. Forsendelsen af levende Nr. 53. Kvæg, Faar, Geder og Svin.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 553.

Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Stiftsøvrigheder) ang., at Tinglæsning af Obligationer for Embedslaan til Præster af offentlige Stiftellers Midler er ufornøden. 13.Marts.

Under Henvisning til Cirkulære Nr. 275 af 24. August 1892 fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet og samme Ministeriums Skrivelse Nr. 358 af 19. Oktober næstefter (i Ministerialtidenden)*) skal man herved meddele Stiftsøvrigheden, at Tinglæsning af Obligationer for Laan, der i Henhold til Anordning af 12. November 1870 § 1, næstsidste Stykke, af offentlige Stiftellers Midler ydes Præster til Præstegaards-Bygningers Opførelse m. v., og som med fornøden Tilladelse fra fornævnte Ministerium hvile som Gæld paa Embedet, kan bortfalde, for saa vidt Laanet udredes af de under Indenrigsministeriets Overtilsyn staaende Midler, og at det som Følge heraf heller ikke vil udkræves, at der med Regnskaberne over de offentlige Stiftellers Midler følger Attest fra Retskriveren om, at de for saadanne Laan tidligere udstedte og tinglæste Obligationer henstaa uudslettede i Pantebøgerne.

Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. Omfanget af den Hjælp, som i Henhold til Fattiglovens § 64 ydes her i Landet hjemmehørende Søfolk, der forlise paa dansk Kyst. 15.Marts.

Wed § 64 i Lov Nr. 67 af 9. April 1891 om det offentlige Fattigvæsen er det bestemt, at naar her i Landet hjemmehørende Søfolk forlise paa dansk Kyst og savne Midler til at hjælpe sig selv frem, skal Bestyrelsen for den

*) Se ovenfor Side 732.

15.Marts. Kommune, i hvilken de ere komne i Land, drage Omfjorg for, at de erholde fri Hjemreise, derunder indbefattet Kost og Fjostpenge, samt de nqdbvendige Klædningsstykke.

Da de hertil medgaaede Omkostninger, for saa vidt de ikke skulle dækkes af Reberiet eller Bjergningsmassen, ifølge samme Lovbestemmelse blive at afholde af Statskassen, skulde Ministeriet efter dertil foreliggende Anledning herved tjenstligt anmode D'Her. Amtmænd om at ville henlede de vedkommende kommunale Bestyrelsens Opmærksomhed paa, at den Søfolkene saaledes ydede Hjælp vel ikke bliver at betragte som Fattighjælp, men at det paa den anden Side følger af Forholdets Natur, at den Hjælp, som ydes i Henhold til oftnævnte Lovbestemmelse, ikke tør gaa ud over det nqdbvendige for at sætte de paagældende i Stand til at hjælpe sig selv frem, og at yderligere Udgifter derfor ikke kunne ventes erstattede af Statskassen.

16.Marts. Indenrigsmin. Str. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang., hvilken kommunal Kasse Udgifterne til Kur og Pleje for offentlig Regning af Personer, der lide af venerisf Sygdom, skulde falde til Last.

Under Henvisning til, at det i Fattiglovens § 62 er bestemt, at Udgifterne til Kur og Pleje for offentlig Regning af Personer, der lide af venerisf Sygdom, skulde bæres af vedkommende kommunale Kasse paa det Sted, hvor den paagældende først har søgt Lægehjælp eller er bleven tagen under Lægebehandling, har Kjøbenhavns Magistrat i en hertil indkommen Skrivelse begæret Ministeriets Resolution for, om Udgifterne ved Fyrbøder N. N.s Kur for venerisf Sygdom paa Kommunehospitalet i Kjøbenhavn, hvor han efter sin Begæring blev tagen under Kur for offentlig Regning den 1. Juni f. A., efter at han først havde henvendt sig til en privat Læge i Frederikshavn, vilke være

at bære af Stadens Kasse eller af Hjørring Amtsraads- 16. Marts.
kreds og de i Forbindelse med denne staaende Kjøbstæder.

Efter i denne Anledning at have brevvækslet med Amtmanden over Hjørring Amt samt Justitsministeriet skulde man til Efterretning tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at det er den offentlige Behandling af veneriff Sygdom eller — hvad der maa stilles lige hermed — den paagældendes Henvendelse om Lægehjælp til vedkommende offentlige Myndighed (saasom Kommunalbestyrelse, Distriktslæge, Politii), der er afgørende for, hvilken kommunal Kasse de omhandlede Udgifter skulle falde til Last, og at det saaledes i det foreliggende Tilfælde maa paahvile Staden Kjøbenhavns Kasse at bære Udgifterne ved den paagældendes Kur paa Kommunehospitalet her i Staden.

Bekendtgørelse ang. Forandring i Oppebørsels- 17. Marts. distrikter og Antallet af Rodemestre i Kjøbenhavn. (Kjøbenhavns Magistrat).

Kommunalbestyrelsen har vedtaget, at der fra 1. April d. A. at regne sker følgende Forandringer med Hensyn til nedennævnte Oppebørselsdistrikter, samt at Antallet af Stadens Rodemestre fra samme Dag at regne forøges med 2:

- at Snarens og Frimands Kvarterer, der hidtil have udgjort Stadens 14 og 15. Oppebørselsdistrikter med 1 Rodemester i hvert Distrikt, sammendrages til eet Oppebørselsdistrikt, det 14., med 2 Rodemestre;
- at Blegdams Rode udskilles fra 19. Oppebørselsdistrikt og fremtidig kommer til at udgøre Stadens 15. Oppebørselsdistrikt, og at der heri ansættes 2 Rodemestre;
- at der i 18. Oppebørselsdistrikt, der bestaar af Blaagaards Rode, og hvori hidtil kun har været ansat 1 Rodemester, fremtidig ansættes 2 Rodemestre, samt

17. Marts. at 19. Oppebørselsdistrikt kun kommer til at omfatte Ravnsborg og St. Hans Roder, ligesom nu med 2 Rodemestre.

17. Marts. Justitsmin. Circ. (til samtlige Udskrivningschefer, Lægdsforstandere, Lægds mænd og Mønstringsbestyrere) ang. Inddelingen af Lægdsforstanderierne i Varde Kjøbstad, Øster og Vester Herreder samt Stads Herred.

Fra 1. April 1893 ere i Henshold til Lov af 11. Marts 1892 om Jurisdiktionsforandringer i Ribe Amt de tidligere under Varde Kjøbstads Øster og Vester Herrederes Lægdsforstanderi samt under Stads Herreds Lægdsforstanderi hørende Lægder henlagte under de nye Lægdsforstandere paa følgende Maade:

Under Varde Kjøbstads og Landdistrikts Lægdsforstanderi er henlagt følgende Lægder:

- 1) fra det tidligere Stads Herreds Lægdsforstanderi:
28. Mølev, 29. Høstrup, 31. Vester Nebel, 38. Grimstrup, 39. Narre, 40. Faaborg, 41. Starup og 42. Næssbjerg,
- 2) fra det tidligere Varde Kjøbstads og Øster og Vester Herrederes Lægdsforstanderi:
43. Varde Kjøbstad, 44. Døse og 50. Varde Landsogn,

medens de øvrige under det tidligere Stads Herreds Lægdsforstanderi hørende Lægder ere henlagte under det nye Stads Herreds Lægdsforstanderi, og de øvrige under det tidligere Varde Kjøbstads samt Øster og Vester Herrederes Lægdsforstanderi hørende Lægder ere henlagte under det nye Øster og Vester Herrederes Lægdsforstanderi.

Bekendtgørelse ang. Meddelelser til Sygekasse- 20. Marts.
 inspektoren fra de Udvalg, som have at afgøre Nr. 58.
 Spørgsmaal om Udgang til Medlemsret i en an-
 erkendt Sygekasse. (Indenrigsministeriet).

Indm. Saml. pag. 556.

Kundgørelse ang. Stadfæstelse af Tillæg I. til 22. Marts.
Statutterne for Kreditforeningen af Ejere af mindre Nr. 59.
Ejendomme paa Landet i Østifterne. (Indenrigs-
 ministeriet).

Tillæg I.

til de under 19. December 1891 stadfæstede Statutter for
 Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet
 i Østifterne.

1. Den i Statutternes § 49 indeholdte Bestemmelse
 om, at Valg og Konstitution af Bestyrelsens Formand skal
 stadfæstes af Indenrigsministeren, forandres derhen, at Valg
 og Konstitution af den forretningsførende Direktør skal stad-
 fæstes af Indenrigsministeren.

2. Fra 1. April 1892 at regne udredes Lønning og
 Dagpenge til den af Indenrigsministeren udnævnte Revisor
 af Statskassen. De i Statutternes §§ 70 og 71 i saa
 Henseende indeholdte Bestemmelser bortfalde.

Foranstaaende Tillæg stadfæstes i Henhold til Lovene
 af 28. Maj 1880 og 12. Maj 1882.

Spillet i Overensstemmelse med førstnævnte Lovs § 6
 herved bringes til offentlig Kundskab.

22. Marts. **Bekendtgørelse ang. Modtagelse paa Kjøbenhavn's Kvægtorv af levende Kvæg, Faar, Geder og Svin. (Kjøbenhavns Magistrat.)**

I Forbindelse med Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 13. d. M., hvori paahydes, at levende Kvæg, Faar, Geder og Svin ikke maa modtages til Forsendelse med Jernbane eller Skib fra et Sted til et andet her i Landet uden at være mærkede paa den i Bekendtgørelsen nævnte Maade samt ledsagede af de ligeledes i Bekendtgørelsen foreffrevne Hjemstedsbeviser, bekendtgøres herved, at der paa Kjøbenhavns Kvægtorv og offentlige Slagtehus overhovedet ikke vil blive modtaget levende Dyr af ovennævnte Dyrearter, som ikke fyldestgør de Fordringer, der ere stillede for Forsendelse med Jernbane eller Skib.

Denne Anordning træder i Kraft den 27. d. M.

22. Marts. **Kundgørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til Nr. 60. Statutterne for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland. (Indenrigsministeriet.)**

Tillæg

til de under 13. Februar og 14. Oktober 1891 stadfæstede Statutter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland.

1. I Tilfælde af, at en Interessent indfrier sit Laan i en Afdeling af Foreningen og samtidig i samme Ejendom optager et nyt Laan i en anden Afdeling, nedsættes for den Dels Bedkommende af det nye Laan, der ikke overstiger det ældre Laans Restbælsb, den i Statutternes § 22 ommeldte Ydelse ved det nye Laans Udbetaling til 1 pCt., der tilfalder Administrationsfonden, og bortfalder i Anledning

af det tidligere Laans Indfrielse den i Statutternes § 31 22. Marts. ommeldte Kændelse af $\frac{1}{2}$ pCt.

For saa vidt det nye Laan ikke overstiger det ældre Laans oprindelige Størrelse, erholdes ingen Godtgørelse for den i Anledning af Overgangen til en anden Afdeling optagne Burderingsforretning.

2. I Statutternes § 48 ændres første Punktum til at lyde saaledes:

„Bestyrelsen bestaar af en Formand, en administrerende Direktør og 3 Meddirektører, hvilke vælges af Repræsentanterne, dog at den administrerende Direktørs Valg altid maa stadfæstes af Indenrigsministeren; forkastes Valget, skal en ny administrerende Direktør vælges, hvis Valg paa ny maa søges stadfæstet, og saa fremdeles“.

I § 60 i Slutningen ændres „Bestyrelsens Formand“ til „den administrerende Direktør“.

I § 71, 2. Punktum, ændres „Revisorerne lønnes hver“ til „den af Repræsentantskabet valgte Revisor lønnes“.

Foranstaaende Tillæg stadfæstes i Henhold til Lovene af 28. Maj 1880 og 12. Maj 1882.

Hvilket i Overensstemmelse med førnævnte Lovs § 6 herved bringes til offentlig Kundskab.

Bekendtgørelse om de ved Lov om Jurisdiktions- 23. Marts.
forandringer i Ribe Amt af 11. Marts 1892 for- Nr. 61.
anledigede Forandringer i Forligskredsinddelingen i
Ribe Amt. (Justitsministeriet.)

I Henhold til et derom fra Ribe Amtsråd til Justitsministeriet indkommet Andragende har Justitsministeriet under Dags Dato bifaldet, at der i Forbindelse med Iværksættelsen af de i Lov om Jurisdiktionsforandringer i

23. Marts. Ribe Amt af 11. Marts 1892 foreskrevne Jurisdiktionsforandringer fra 1. April d. A. i Stedet for Amtets hidtilværende 4. og 5. Forligskreds oprettes følgende 3 Forligskredse:

1. Ribe Amts 4. Forligskreds med Mødested i Varde, omfattende Varde Købstads Jurisdiktion, saaledes som denne er bestemt i Lov af 11. Marts f. A. § 1;

2. Ribe Amts 5. Forligskreds med Mødested i Varde, omfattende Øster og Vester Herreders Jurisdiktion, saaledes som denne er bestemt i fornævnte Lov, og

3. Ribe Amts 8. Forligskreds med Mødested i Søbjerg, omfattende Stads Herreds Jurisdiktion, saaledes som denne er bestemt i oftnævnte Lov.

Hvilket i Forbindelse med Justitsministeriets Bekendtgørelse af 11. Januar d. A. herved bringes til almindelig Kundskab.

24. Marts. Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Randers Amt) ang., hvem der skal afholde Udgifterne ved Tilbagebringelsen ved Politiet af en Lærling, der uberettiget har forladt sin Tjeneste.

Under 29. September f. A. har Hr. Kammerherren hertil indsendt et Andragende, hvori Politimesteren i N. N. Købstad meddeler, at han under 20. f. M. fra Aktieselskabet N. N. i bemeldte Købstad har modtaget Begæring om, at en Lærling, der uberettiget havde forladt sin Tjeneste og taget Ophold et andet Sted, i Genhold til Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts 1889 § 13 ved Politiets Foranstaltning maatte blive bragt tilbage i sin Lære, dog at Tilbageførelsen skete uden Udgifter for Aktie-

sejlskabet, men at han, under Hensyn til, at Tilbage- 24.Marts.
bringelsen ikke kunde iværksættes uden Omkostninger,
navnlig til Jernbanebilletter til Lørlingen og til den, der
eventuelt maatte ledsage ham tilbage til hans Lære, har
nægtet at tage Begæringen til Følge. Politimesteren har i
den Anledning begæret Resolution for, om ikke denne hans
Nægtelse har været berettiget.

Efter at man i den Anledning har brevvækslet med
Indenrigsministeriet, som har udtalt, at samme maa holde
for, at det har maattet paahvile Rekvirenten af den oven-
nævnte Forretning at afholde de med samme forbundne
Omkostninger, og at, da Rekvirenten paa Forhaand har
erklæret sig uvillig hertil, Politimesterens Vægring ved
under disse Omstændigheder at tage Rekviritionen til Følge
har været fuldt befsjet, skal man tjenstligst melde, at Su-
pplisministeriet henholder sig til denne Udtalelse.

Bedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at 28.Marts.
anse som bunden Røring i Kjøbenhavn. (Inden-
rigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 556.

Bedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at 28.Marts.
anse som bunden Røring i Frederiksberg Sogns
Bydistrikt.

Indm. Saml. pag. 559.

Bedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at 28.Marts.
anse som bunden Røring i Odense Kjøbstad.

Indm. Saml. pag. 560.

28. Marts. **Bedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at anse som bunden Næring i Roskilde Købstad.**

Indm. Saml. pag. 563.

28. Marts. **De for de øvrige Provinskøbstæder samt for Marstal Handelsplads og Rørfundby Kommune udfærdigede Bedtægter for, hvad der er at anse som bunden Næring.**

Indm. Saml. pag. 565.

28. Marts. **Bedtægt, hvorved bestemmes, hvad der er at anse som bunden Næring i Frederiksborg Amts Landdistrikt.**

Indm. Saml. pag. 567.

28. Marts. **De for de øvrige Landdistrikter udfærdigede Bedtægter for, hvad der er at anse som bunden Næring.**

Indm. Saml. pag. 568.

29. Marts. **Lov om forlænget Barighed af Lov af 11. April Nr. 65. 1890 om Afstaaelse af Grunde til Vandforsyningsanlæg. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 569.

29. Marts. **Lov indeholdende Bestemmelser om Godtgørelse Nr. 66. for Indkvartering i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 569.

Lov om Tillæg til Lov om Lønninger m. v. ved 29. Marts.
Søværnet af 15. Maj 1868. (Marineministeriet.) Nr. 67.

Indm. Saml. pag. 571.

Lov om Afstaaelse af Grund til Fyranlæg m. m. 29. Marts.
(Marineministeriet.) Nr. 68.

Indm. Saml. pag. 571.

Lov om Jurisdiktionsforandringer i Frederiks- 29. Marts.
borg Amt m. m. (Justitsministeriet.) Nr. 70.

Indm. Saml. pag. 572.

Lov om Forlængelse af Lov af 1. April 1888 29. Marts.
om Ligning af Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn. Nr. 71.
(Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 574.

Lov om Lønninger for de ved det kongl. Blinde- 29. Marts.
institut ansatte Lærere. (Ministeriet for Kirke- og Nr. 72.
Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 574.

Lov om Lønninger for de ved de kongl. Døv- 29. Marts
stummeinstitutter og den kongl. Døvfstummeskole i Nr. 73.
Ålborg ansatte Lærere. (Ministeriet for Kirke- og
Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 576.

29. Marts. **Lov om Pensionering af Lærere og Lærerinder**
 Nr. 82. ved **Almue-skolevæsenet paa Færøerne.** (Ministeriet
 for Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigs-
 dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet
 følgende Lov:

1. De paa Færøerne fast ansatte Almue-skole-Lærere
 og Lærerinder — sidstnævnte dog kun for saa vidt de for-
 blive ugifte eller ere Enker — skulle, naar de affædiges
 formedelt Alder eller Svagelighed eller anden dem selv
 utilregnelig Årsag, være berettigede til Pension paa den i
 denne Lov angivne Maade og paa de i samme nærmere
 bestemte Vilkaar.

2. Til at bestridde Udredelsen af disse Pensioner vil
 der være at danne en almindelig Pensionsfond, der tilveje-
 bringes dels ved, at Færøernes Amtsfattigt-kasse aarlig ud-
 reder 500 Kr. i 4 Åar, mod at Statskassen tilsvare et
 lignende Beløb, dels ved aarlige Indbetalinger fra enhver
 paa Færøerne fast ansat Almue-skole-Lærer eller Lærerinde
 af 1 pCt. af den samme tillagte faste Lønning, endvidere
 ved aarlige Indbetalinger fra hver Kommune paa Færøerne
 af et Beløb, svarende til 1 pCt. af de i Kommunen fast
 ansatte Læreres og Lærerinders Lønninger, saa vel den
 faste som den midlertidige, samt endelig ved aarlige Ind-
 betalinger fra Statskassen af et Beløb, der er lige saa
 stort som det, der udredes af begge de ovennævnte Parter
 tilsammen.

3. Pensionsfonden bestyres af Færø Amts Skole-
 direktion, der antager en fast lønnet Regnskabsfører og
 Kassierer, hvis Lønning tilvejebringes ved Repartition paa
 Kommunerne, i Forhold til de af dem i Pensionsfonden
 gjorte Indskud. Fondens Regnskaber revideres af Lag-
 tingets Revisor og decideres af Tinget. De oven om-

håndlede Indbetalinger til Fonden ste til Fondens Kas- 29. Marts.
serer med Halvdelen til 1. April og Halvdelen til 1. Ok-
tober, for Statskassens Vedkommende gennem Fordebogs-
kassen, for Kommunernes samt Lærernes og Læreriudernes
Vedkommende gennem de respektive Formænd i Kommu-
nernes Forstanderskaber. Fondens Midler anbringes ved
Ublaas i Fordegods paa Færøerne eller ved Indkøb af
solide Værdipapirer — alt efter de til endver Tid gældende
Regler for Ublaas af umyndiges eller offentlige Stiftelses
Midler.

4. Forinden 10 Aar ere forløbne, efter at denne Lov
er traadt i Kraft, maa der ikke udbetales nogen Pension af
ovennævnte Fond. De Pensioner, som i den Tid maatte
blive at udbetale i Genhold til denne Lovs Bestemmelser,
udredes af Statskassen, dog saaledes, at der af de under
Lagtinget sorterende Kasser og af den ved Lov af 1. Marts
1854 om Ordningen af Skolevæsenet paa Færøerne § 33
oprettede saakaldte Skolefond, efter Tingets Fordeling,
ydes Halvdelen af Pensionernes Beløb indtil en Sum af
400 Kr. aarlig.

5. De Pensioner, som efter Udløbet af ovennævnte
10 Aar ville være at udbetale, udredes af de indvundne
Renter af Pensionsfondens Kapital i Forbindelse med Ud-
byttet af de halvaarlige Indbetalinger til Fonden (jfr. § 2).
Hvad der af det nævnte Udbytte ikke maatte medgaa til
Pensioneringen, henlægges til Fondens Kapital, der stedse
skal forblive urørt.

6. Berettigede til at nyde Pension af Fonden i Gen-
hold til denne Lov ere de i § 1 omhandlede, fast ansatte
Almue-skole-Lærere og Læreriuder paa Færøerne, som have
været i det derbærende offentlige Skolevæsens Tjeneste i 10
Aar, naar de efter denne Lovs Strafitræden eller siden deres
Befikkelse have foretaget de i §§ 2 og 3 omhandlede Ind-

29. Marts. betalinger, og naar de faa Afsked paa Grund af en dem selv utilregnelig Aarsag.

Pensionens Størrelse bestemmes, efter Indfildling af Skoledirektionen, af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, overensstemmende med Reglerne i Pensionsloven af 5. Januar 1851 § 3, og beregnes efter Gennemsnittet af de Embedsindtægter, som vedkommende Lærer eller Lærerinde har haft i de sidste 5 Aar før Entledigelsen, dog at de Tjenesteaar, der gaa forud for vedkommendes fyldte 30. Aar, ikke komme i Betragtning ved Beregningen. Har den entledigede ved sin Entledigelse ikke været i 5 Aar i Tjeneste efter det fyldte 30. Aar, lægges Gennemsnittet af Embedsindtægten i Tjenestearene siden det fyldte 30. Aar til Grund for Beregningen af Pensionens Størrelse. Ingen Lærer eller Lærerinde, der ikke lige siden sin Ansættelse har foretaget de i §§ 2 og 3 omhandlede Indbetalinger, kan erholde mere end Halvdelen af sin Lønning i Pension, med mindre vedkommende mindst i 20 Aar, uafbrudt forinden sin Entledigelse, har gjort de nævnte Indbetalinger, i hvilket Tilfælde den fulde Ret til Pension i Henhold til Reglerne i Lov af 5. Januar 1851 § 3 indtræder.

En fast ansat Lærer eller Lærerinde, der ved Udsøvelsen af sin Tjeneste kommer saaledes til Skade, at samme maa afskediges, skal stedse erholde mindst Halvdelen af sin Lønning i Pension.

7. Pensionen beregnes kun af den faste Lønning, som er eller fremtidig maatte blive vedkommende Lærer eller Lærerinde tillagt. Ved fast Lønning forstås saavel den vedkommende af Stat og Kommune tillagte faste Lønning i Penge som mulig tillagte faste Naturalhjælper eller Jordlob eller fri Bolig, der ville blive at ansætte til en bestemt Pengesum.

Pensionen udbetales i de halvårlige Terminer til de 29. Marts. pensionsberettigede imod Forevisning af behørig Leveattest. Er en Pension ikke hævet i et helt Aar, hjemfalder Beløbet for det Aar til Pensionsfonden.

8. Forbrudelse af Embede medfører Fortabelse af Retten til Pension, ligesom en pensioneret Lærer eller Lærerinde forbrøder sin Pension i de Tilfælde, hvor vedkommende, dersom de havde været i Embede, vilde have forbrudt samme.

9. Skulde paa Grund af uforudsete Omstændigheder eller af anden Grund Pensionsfonden blive ude af Stand til af Renterne af sin Kapital i Forbindelse med de aarlige Indbetalinger til Fonden (jfr. §§ 2 og 3) helt at opfylde sine Forpligtelser i Henhold til denne Lov, vil det manglende blive at udrede med Halvdelen af Statskassen og den anden Halvdel at tilvejebringe ved Repartition paa Kommunerne og Lærerpersonalet i Forhold til de af dem til Pensionsfonden gjorte Indbetalinger. Denne Repartition, ligesom ogsaa den i § 3 omhandlede, foretages af Lagtinget.

10. Enhver gift Lærer, der fremtidig maatte blive fast ansat paa Færøerne, er pligtig til, forinden sin Beskikkelse, ved Indstud i Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871 efter Reglerne for tvungen Forsikring at sikre sin eventuelle Enke en Overlevelsesrente svarende til $\frac{1}{6}$ af vedkommendes pensionsberettigede Lønning, dog at denne Forpligtelse ogsaa kan sydbestgøres ved, at Forsørgeren forsikrer sit Liv for et Beløb, der er mindst 15 Gange saa stort som den pligtige Overlevelsesrente, naar han kan opfylde de almindelige Betingelser for Livsforsikring i bemeldte Anstalt.

Samme Enkeforsørgelsespligt paahviler de ved Almestolebæsenet paa Færøerne fast ansatte Lærere, der efter denne Lovs Krafttræden indgaa Ægteskab. Ingen Præst

29. Marts. maa, under en Bøde af 100 Kr. til den i denne Lov omhandlede Pensionsfond, ægtevie en saadan Skolelærer, forinden denne har tilvejebragt Bevislighed for, at han har berigtiget sin Pligt til Eftersørgelse i Henhold til foranstaaende.

11. Med Samtykke af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet kan Lagtinget bevilge passende Understøttelser af Pensionsfonden til entledigede Lærere, der ikke ere pensionsberettigede, og til Lærerenker.

12. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1893.

29. Marts. **Lov om Tidens Bestemmelse.** (Ministeriet for Nr. 83. Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 577.

1. April. **Foreløbig Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling,** Nr. 75 indtil Finansloven for Finansaaret fra 1. April 1893 til 31. Marts 1894 er givet*).

Indm. Saml. pag. 578.

1. April. **Bekendtgørelse ang. Udførsel af Svin til Ud-** Nr. 76. **landet.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 578.

1. April. **Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Loven** Nr. 78. **af 18. Juni 1870 om Livsforsikrings- og For-** **førgelses-Anstalten af 1871.** (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 579.

*) Den foreløbige Lov er kontrafigureret af Ministrene J. B. G. Estrup, J. Nellesmann, N. F. Ravn, Bahnsøn, Jørgensen og Reedtz-Thott.

Lov om Bonus for Femaaret 1886—90 til 1. April.
Interessenter i Livsforsikrings- og Forsørgelses- Nr. 79.
anstalten af 1871. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 584.

Lov ang. yderligere Foranstaltninger mod Ind- 1. April.
førelse af asiatisk Kolera. (Sustitsministeriet.) Nr. 84.

Indm. Saml. pag. 590.

Lov om Jordemødrenes Lønning m. m. (Su- 1. April.
stitsministeriet.) Nr. 85.

Indm. Saml. pag. 592.

Lov om nogle forandrede Bestemmelser om 1. April.
Dragør Lodseri. (Marineministeriet.) Nr. 86.

Indm. Saml. pag. 593.

Regler for Forretningsgangen ved Ydelsen af 1. April.
Lægehjælp til Personer, der oppebære Alderdoms-
understøttelse i Kjøbenhavn. (Kjøbenhavns Magi-
strat.)

Lægegerningen ved Alderdomsforsørgelsen varetages af Kommunelægerne, der hver især tilse det Lægedistrikt, hvori de ere ansatte, under Sagttagelse af nedenslaaende nærmere Bestemmelser.

Lægen maa modtage de syge til Konsultation i et privat Konsultationslokale, for saa vidt de ikke selv foretrække at møde i Distriktslokalet, til nærmere fastsat Tid. Det paahviler ham at aflægge de fornødne Hjemmebesøg og paa Forlangende af vedkommende Kredsinspektør at afgive Erklæringer om de Personers Helbredsstilstand og Ar-

1. April. bejdsfærlighed, der ansøge om eller oppebære Alderdomsunderstøttelse.

Den alderdomsunderstøttede maa legitimere sig med sit Kort. Er Kortet brunt, benyttes gule Recepter og gul Henvisningsjæddel til Hospital; er Kortet grønt (d: de uden brys forsørgelsesberettigede Patienter), benyttes Recepter og Henvisningsjæddel af grøn Farve. Naar Sygehjælp ydes, gøres ingen Melding til Kredsinspektøren, for faa vidt Kortet er brunt, hvorimod der, naar Kortet er grønt, udstedes Lægeerklæring om Kuren og Sygdommens Betskaffenhed, hvorefter Lægeerklæringen uopholdelig tilstilles Kredsinspektøren. Om Henvisning til Hospital maa Meddelelse altid uopholdelig gøres til Kredsinspektøren. Saavel Recept som Henvisningsjæddel benyttes, uden at Patienten først skal indhente Paategning fra Kredsen, idet Recepten lyder paa, at den er udstedt for Alderdomsforsørgelsen, og Dplag af noterede Henvisningsjæddler altid skulle ligge rede hos Lægen.

Lægen maa ved Forhøring i hvert enkelt Tilfælde forvise sig om, at Patienten boer i hans Lægedistrikt, og i Tilfælde af Flytning anmeldte dette for Kredsinspektøren samt eventuelt henvise Patienten til Lægen i det paagældende Distrikt.

For Frelserens og Nikolaj Alderdomshjem træder Forvalteren i Kredsinspektørens Sted, og vil der altsaa være at gøre Melding til den førstnævnte, naar Personer med grønt Kort tages under Kur i Hjemmet eller naar nogen af Husfællerne henvises til Hospital.

Rekvister til de alderdomsunderstøttede kunne kun tilstaaes, naar saadanne ere nødvendige for vedkommendes Helbred, altsaa som en Del af Sygehjælpen, og rekvireres af Lægen gennem Kredsinspektøren, medens det i modsat

Fald, og naar det drejer sig om Smaaoperationer o. lign., 1. April. maa overlades dem selv at bekoste dem. Lægen maa efterse det leverede Rekvizit og kan om fornødent tilsige Patienten til at møde med Rekvizitet, hvorefter han, for saa vidt det befindes tilfredsstillende, forsyner Leverandørens Regning med Attestationspaategning og indsender den til Magistratens 3. Afdeling.

Enhvert Dødsfald af en alderdomsunderstøttet, hvorom Lægen udsteder Dødsattest, meddeles uopholdelig til Kredsinspektøren.

Der leveres Lægen en Sygejournal, beregnet for 1 Aar, første Gang for Eidsrummet 1. Maj til 31. December 1893. — Patienterne blive staaende under samme Løbenummer hele Aaret igennem, og de føres kun til Afgang i Tilfælde af Død, Flytning fra Lægedistriktet eller Indlæggelse i Hospital. Overførsel til det nye Aars Journal finder kun Sted for saadanne Patients Bedkommende, hvem der i December Maaned er ydet Lægehjælp. Ved Udgangen af hvert Aar indsender Lægen til Magistratens 3. Afdeling Fortegnelse over de udenbys forsørgelsesberettigede (grønne) Patienter (med Angivelse af Alderdomsforsørgelsesnummer), der forblive i Kur, det vil sige overføres i den nye Journal.

De fornødne Blanketter til ovennævnte Anmeldelser og frigjorte Konvoluter stilles til Lægens Disposition. Oplag retvireres gennem Kredsinspektøren.

De af Fattigvæsenet benyttede Blanketter til de maanedlige og aarlige Sygelister, der særlig blive at føre for de alderdomsunderstøttede, anvendes foreløbig med fornødent Forandring. De indsendes til Afdelingens 1. Sekretariat, for Aarslisternes Bedkommende i 2 Eksemplarer, og tilstilles herfra Stads lægen.

4. April. **Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Politimestre) ang., paa hvilke Vilkaar Kolportagebevillinger ere meddelte.**

Paa vedføjede Fortegnelse findes opført de gennem Indenrigsministeriet ad mandatum udfærdigede, endnu gældende Kolportagebevillinger*).

*) Disse Bevillinger ere følgende:

1) Bevillinger, gældende for Tidsrummet indtil Udgangen af Aaret 1897:

Bevilling af 7. December 1892 for „Bibelselskabet for Danmark med dets Filialer“ til overalt paa Landet og i Købstæderne at lade ombære og forhandle „de hellige Skrifter“.

Bevilling af samme Dato for „Bestyrelsen for den danske Diakonistiftelse“ til overalt paa Landet og i Købstæderne at lade ombære og forhandle „Diakonistiftelsens kristelige Almanak, saavel som andre kristelige Bøger og Skrifter af religiøs-kristeligt Indhold, der ere eller maatte blive udgivne til Fordel for Stiftelsen, samt endvidere autoriserede Salmebøger med dertil hørende Tillæg, derunder Præbiterstærne.“

Bevilling af samme Dato for „Bestyrelsen for gudelige Smaaskrifters Udbredelse“ til overalt paa Landet og i Købstæderne at lade ombære og forhandle „de af Foreningen udgivne gudelige Skrifter.“

Bevilling af samme Dato for „Bestyrelsen for Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark“ til overalt paa Landet og i Købstæderne at lade ombære og forhandle „gudelige Skrifter.“

Bevilling af samme Dato for „Det britiske Bibelselskab“ til overalt paa Landet og i Købstæderne at lade ombære og forhandle „de af Selskabet foranstaltede Udgaver af Biblen og Dele af samme i det danske og i fremmede Sprog.“

Bevilling af samme Dato for „Bestyrelsen for Kirkelig Forening for indre Mission i Kjøbenhavn“ til i Staden Kjøbenhavn at lade ombære og forhandle „gudelige Skrifter.“

De paa Fortegnelsen under Nr. 1 opførte Bevillinger 4. April. ere meddelte blandt andet paa følgende Vilkaar, nemlig:

- 1) at der til Kolportører kun antages Mænd, der opfylde Lovgivningens almindelige Betingelser for at vinde Næringsadkomst;
- 2) at Kolportørerne antages for højst eet Aar ad Gangen og saaledes, at Afstedigelse kan finde Sted til enhver Tid;
- 3) at enhver Kolportør forsynes med et af Bevillingshaveren udfærdiget Legitimationsbevis, hvilket Bevis skal indeholde en Fortegnelse over de Skrifter, det er overdraget den paagældende at ombære og forhandle; Skrifterne skulle nævnes enkeltvis hvert for sig med deres Titel, Tryksted og Aar;

Bevilling af samme Dato for „Den danske Folkeforenings Udvalg for Folkeoplysningens Fremme“ til overalt paa Landet og i Købstæderne at lade ombære og forhandle „de af samme udgivne Skrifter, dog ikke saadanne, der berøre Njebliktets politiske eller kirkelige Spørgsmaal.“

Bevilling af 10. December 1892 for „Danmarks Afholdsforening“ til overalt paa Landet og i Købstæderne at lade ombære og forhandle „Skrifter, der udelukkende omhandle Emner vedrørende Afholdssagen.“

2) Bevilling af 2. November 1891 for Forlagsboghandler Ernst Bojesen af Kjøbenhavn til i Tidsrummet indtil Udgangen af Aaret 1894 overalt paa Landet og i Købstæderne at lade sælge eller ved Forevisning af Prøvehæfter samle Subskribenter paa det af ham udgivne Værk „Landmandsbogen.“

3) Bevilling af 20. November 1891 for Carl Johan Smith af Odense til i Tidsrummet indtil Udgangen af Aaret 1893 overalt i Riget saavel i Købstæderne som paa Landet at falholde „Litografier og Fotografier.“

4. April. 4) at Indholdet af Bevillingen ordlydende gengives i et hvert saadant Bevis;
- 5) at det forbydes Kolportøren at medføre andre Skrifter end de i Bevillingen ommeldte, hvorhos i Overtrædelsestilfælde det ham meddelte Legitimationsbevis straks af Politiet vil være at fratage ham og at indsende til Indenrigsministeriet, samt endelig
- 6) at enhver Kolportør, forinden han begynder sin Virksomhed i nogen Jurisdiktion, vil have at forevise det ham medgivne Bevis for Politimesteren sammesteds.

Den paa Fortegnelsen under Nr. 2 opførte Bevilling er meddeelt paa i det væsentlige lignende Vilkaar, dog at Kolportørerne skulde have Bopæl i det hver især anviste Distrikt, og ved den paa Fortegnelsen under Nr. 3 opførte Bevilling er det gjort Bevillingshaveren til Pligt paa ethvert Sted, hvor Tilladelsen benyttes, at fremvise Bevillingen for vedkommende Politimester.

Ved at meddele foranstaaende skulde man tjenstligt anmode D'Hr. Politimestre om at vaage over, at der ikke drives Kolportage af dertil uberettigede, saavel som at føre Tilsyn med, at de af Bevillingshaverne antagne Kolportører holde sig inden for de i Bevillingerne fastsatte Grænser for deres Virksomhed, samt i Overtrædelsestilfælde at fratage dem deres Legitimationsbeviser og hertil gøre Indberetning derom.

6. April. **Bekendtgørelse om, at Marstal Somanndsforening Nr. 88. er gjort delagtig i de i Solov af 1. April 1892 § 102 ommeldte Bøder.** (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 594.

Bekendtgørelse om Bestemmelse i Henhold til 6. April.
Lov om Souæringen m. m. af 25. Marts 1892 Nr. 89.
§ 23 om Fordelingen af Boder efter nævnte Lov.
(Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 595.

Justm. Cirk. (til samtlige Udskrivningschefer, 12. April.
Lægdsforstandere, Lægds mænd og Mønstringsbe-
styrere) ang. Deling af 3. Udskrivningskredsens 91.
Lægd (Humble Sogn) i 2 Lægder: Lægd 91 a,
Humble Sognefogeddistrikt (Byerne Humble, Humble Ro-
have, Helsned, Hæsselbjerg, Ristinge og Paasø), og Lægd
91 b, Haugbølle Sognefogeddistrikt (Byerne Kjædeby, Kjæ-
deby Haver, Haugbølle, Brandsby og Hagenby).

Bekendtgørelse indeholdende Forrifter og Regler 13. April.
for Stibes Forsyning med Lægemidler. (Inden- Nr. 91.
rigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 596.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Vi= 13. April.
borg Amt) ang., hvorvidt den Omstændighed, at en
Ejendom i Snekastningsaarets Løb overgaar til ny
Ejer eller Bruger, kan bevirke Forandring i For-
tegnelsen over de snekastningspligtige.

Bed at forelægge Ministeriet tvende til Hr. Amtmanden
indkomne Forespørgsler, henholdsvis fra N. N. Sogneraad
og fra Snefogden for N. N. Sogns 4. Kreds, om, hvor-
ledes der skal forholdes, naar en Ejer eller Bruger, hvem
der i Henhold til Snekastningslovens § 5 er paalignet
Snekastningsarbejde efter Folkehøld, i Aarets Løb fratræder
vedkommende Ejendom, og hans Eftermand i Besiddelsen

13. April. ikke har Folkehold, har De i Skrivelser af 8. og 22. f. M. begæret en Udtalelse fra Ministeriet om denne Sag.

Saaledes foranlediget skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at den Omstændighed, at en Ejendom i Snekastningsaaarets Løb overgaar til en ny Ejer eller Bruger, ikke kan medføre nogen Beføjelse for Sogneraadet til af Hensyn til indtrufne Forandringer i de Forhold, der have dannet Grundlaget for Ejendommens Ansættelse til Snekastning, at foretage Ændringer i den for Aaret gældende Fortegnelse over de snekastningspligtige i vedkommende Kreds, og det uanset om Snekastningsbhyrden er paalignet helt efter Hartkorn eller delvis ogsaa efter bygningssafgiftspligtige Bygningers Assurance-sum eller Folkehold. Derimod bliver der selvfølgelig at tage Hensyn til de forandrede Forhold ved Affattelsen af den for det følgende Aar gældende Fortegnelse.

Med Hensyn til, at De endvidere har forelagt Ministeriet Spørgsmaalet om, hvorvidt det er Snefogden eller Sogneraadet, der har at træffe Foranstaltning til at tilvejebringe lejet Mandskab, saafremt Mandskab maa tilvejebringes til Erstatning for udeblevne eller uarbejdsdygtige Personer, skal man tilføje, at man ikke skønner rettere end, at Snefogdens Beføjelse til i det forudsatte Tilfælde at leje Mandskab maa bero paa Indholdet af de Forfrister, som Sogneraadet, der har Ansvaret for Snekastningens behørlige Udførelse, i Henhold til Snekastningslovens § 12 har givet ham med Hensyn til hans Virksomhed som Snefoged.

13. April. Foreløbig Forretningsgang for Forsørgelsesvæsenet i København. (Kjøbenhavns Magistrat.)

Døgforingen.

Senest den 1. Maj leveres der hvert Distrikt for hver Person, der i Distriktet har nydt nogen som helst Hjælp

(fast Almisse undtagen) efter den 20. Marts d. A. en saaa- 13. April.
 kaldet Personalbog, forsynet med Løbe- og Distrikts-
 nummer udenpaa Bindet (Løbenumeret altid med almindelige
 Tal og Distriktsnumeret med Romertal), og udfyldt for
 saa vidt angaar Personalialia, samt et til Personalialbøgerne
 hørende Register.

Efterhaanden som der er Lejlighed dertil, men senest
 den første Gang enhver af de ommeldte Personer efter 1.
 Maj d. A. faa tilstaaet ny Hjælp eller Fornyhelse af
 ældre do., rekvireres Sagen fra Afdelingen, og de ikke udfyldte
 Rubra i Personalbogen udfyldes overensstemmende med
 Kredsinspektørens Anvisning.

Ved fremtidig Tilstaaelse af en hvilken som helst
 egentlig Fattighjælp, fast Almisse undtagen, til saadanne,
 for hvem Personalbøger ikke tidligere ere udfærdigede, udfyldes
 en saadan straks fuldstændig og registreres efter Løbenumeret.

Ved enhver senere Tilstaaelse af ny Hjælp eller For-
 nyhelse af ældre do. gøres fornøden Tilførsel i Personal-
 bogen, saaledes, at denne til enhver Tid i kort Uddrag
 indeholder alt den paagældende Person eller Familie ved-
 rørende, som det er af Betydning at kende ved Spørgs-
 maalet om Tilstaaelse af Hjælp.

Ved Flytning til et andet Distrikt sendes Bogen til
 dette, idet der samtidig i Registeret noteres Datoen og
 under en skraa Brøkfreg Distriktet, medens Pladsen over
 Brøkfregen lades aaben til det tilflyttede Distrikts Løbe-
 nummer, t. Eks. „⁸/₇ 93 /X“. Det tilflyttede Distrikt
 overstreger straks det fraflyttede Distrikts Løbenummer og
 Distriktsnummer paa Personalbogen, dog saaledes, at det kan
 læses (t. Eks. „⁸⁹/_X“) og forsyner det med sit eget Løbe-
 nummer og Distriktsnummer (t. Eks. „⁴¹²/_X“), registrerer den
 og meddeler Numeret til det fraflyttede Distrikt, der der-
 efter noterer det i sit Register ovenover den allerede
 ved Afsendelsen trutne Brøkfreg (t. Eks., jfr. foran,
⁸/₇ 93 ⁴¹²/_X).

13. April. Personalbogen maa aldrig udleveres den trængende, end ikke i lukket Kuvert, men maa altid, naar den skal tilføres Kredsen eller et andet Distrikt, sendes pr. Bud eller Post.

I en lille Notitsbog opføres til enhver Tid de i Distriktet ledige Løbenumre. Oprindeligt altsaa blot Numrene fra et vist Tal; hvis der til Eks. den 1. Maj d. A. er udfærdiget 366 Personalbøger i et Distrikt, opføres der blot i Notitsbogen: „367 f. f.“ — Bortsendes derefter en Bog til et andet Distrikt paa Grund af Flytning eller til Afdelingen paa Grund af samtlige Familienlemmers Død eller Udvandring m. v., opføres den bortsendte Bogs Numer efter „367 f. f.“ t. Eks. „24—115“ osv. — Benyttes derimod Nr. 367, saa udslettes dette, og der opføres: „368 f. f.“. — Efterhaanden som enkelte ledige Numre benyttes, udslettes de blot.

I saadanne Tilfælde, hvor der kun tilstaaes uegentlig Fattighjælp, saasom Lægehjælp (uden Medicin), Jordemoderhjælp, Begravelseshjælp, Hjælp efter § 63 m. v., udfærdiges ingen Personalbog, men der indføres kun ganske kort Personalia for samtlige Familienmedlemmer, Bolig, Oplysning om Trangen og den tilstaaede Hjælp i en lille Supplementsbog i Kvartformat. De paa-gældende registreres i det almindelige Register med Angivelse af Pagina. I Registeret indføres endelig ogsaa med Afdelingens Journalnummer saadanne, over hvem der vel i Distriktet er optaget Afhøring, men uden at der i Distriktet er ydet Hjælp, saasom Alimenter, Personer, hvem der er tilstaaet Kur paa Kysthospitalet, og lignende.

For den faste Almisse forbliver det indtil videre ved den hidtidige Ordning.

I øvrigt føres slet ingen Bøger eller Journaler, men kun en Sagliste.

Med Hensyn til Udflydningen af Afhørings-, Til- 13. April. staaelses- og Fornyhelsesblanketter osv. forbliver alt som hidtil. Datum for Recepter, Ekstrafygehjælp og deslige indføres i Lægernes Protokoller.

Tilstaaelsesmyndigheden.

Fast Almisse

tilstaaes paa Tid og indenfor Regulativet samt, for saa vidt det ikke er første Gang vedkommende faar Fattighjælp, af	Kredsens.
ellers af	Afdelingen.
Lemmeplads af	Afdelingen.

Ekstrapengehjælp,

dog kun i Løbet af et Kalenderaar indtil 3 Maaneders løbende Hjælp og 3 Gange Husleje Hjælp	Kredsens.
ellers	Afdelingen.

Interimspengehjælp.

Fornyelse af løbende Pengehjælp fra $\frac{1}{12}$ — $\frac{31}{3}$, med mindre Kredsens har tilføjet: uden Fornyelse:	Distriktet.
Al anden Pengehjælp	Kredsens.

dog kun indenfor følgende Grænser:

Leje højst 3 Gange i et Kalenderaar: Løbende Hjælp for indtil 6 Maaneder i det hele i et Kalenderaar og for højst 3 Maaneder ad Gangen og med højst 1 Kr. ugentlig for hvert Familienmedlem, og 3 Kr. ugentlig eller 10 Kr. maanedlig for en enkelt Person. Herhen hører kun Hjælp, der i egentlig Forstand falder ind under Fattiglovens § 1, altsaa navnlig ikke præventiv Hjælp, Etableringshjælp, Betaling af Gæld, Rejsepenge, Ekviperung

13. April

til færlig Haandtering, Anftaffelfe af Sy-
maffiner m. v.

ellers Afdelingen.

Anden Ekstra-Udmiffel og Interimshjælp.

1. Henvisning til Johannes-
Stiftelsen og Ladegaarden..	} efter direkte Ind-
ftilling.	} Afdelingen.
2. Indlæggelfe paa Ladegaar-
den fom Straf.....		
3. Indlæggelfe paa Husvilde-
afdelingen		
4. Indlæggelfe paa Optagelfes-
aufalten		
5. Børns Anbringelfe i midlertidig Pleje
indenfor Regulativet.....		Distriktet.
6. Brændfelfeshjælp		Distriktet.
7. Indløfning af pantsfat Tøj		Kredfen.
8. Beklædning efter Lægerelkvifition og en-
felte Stykker af mindre Værdi.....		Distriktet,
ellers
9. Middagsmad indtil 14 Dage.....		Distriktet,
ellers
10. Ublaan af Sengerelkvifiter (Tæpper) ...		Distriktet.
11. Ublaan af Symaffiner, Redftaber og
lignende.....		Afdelingen.
12. Specialbehandling, efter direkte Ind-
ftilling		Afdelingen.
13. Relkvifiter, dog kun for faa vidt de af
Lægen ordineres fom nødvendige, ikke
fom blot ønfkelige.....		Distriktet,
ellers, efter direkte Indftilling
14. Sygehjælp og Hospital		Distriktet.
15. Jordemoder- og Begravelfeshjælp in na-
tura.....		Distriktet.

16. Brødhjælp:

- a) Ekstrabrødhjælp Kredsen.
- b) Forandring af Brødhjælp til Sigtebrød og ombendt efter Lægeanbefaling Distriktet.
- c) Interimsbrødhjælp fra $1/12$ — $31/3$ i 12 Uger fra Tilstaaelsesdagen Distriktet.
Do. i Resten af Aaret indtil 6 Uger. Distriktet,
ellers i indtil 26 Uger i 1 Aar .. Kredsen,
derudover..... Afdelingen.

13. April.

Anvisning og Indberetning m. v.

Al Pengehjælp anvises af Afdelingen, kun med Undtagelse af Huslejehjælp, for saa vidt den skal hæves af Husværten, i hvilket Tilfælde Anvisningen udstedes af Kredsen og samtidig særskilt Indberetning gøres til 2. Sekretariat, hvorfra Kommunikation gives Kassereren.

Samtlige Afhørings-, Tilstaaelses- og Fornyhelsesblanketter over Pengehjælp, som er tilstaaet henholdsvis af Kredsen eller Distriktet, derunder ogsaa fast Almisse, indsendes — efterhaanden som de ere færdige — til 2. Sekretariat, der udfærdiger Kort og Anvisninger efter dem. Naar de indkomme inden Kl. 1, skulle Kort og Anvisninger, for saa vidt angaar Interimshjælp, ligge udfærdigede den næste Dag fra Kl. 10 til Afhentning af de fattige, medens Almissekortene først kunne afhentes 3 Dage efter Indsendelsen.

Anvisninger paa Naturalhjælp udfærdiges, for saa vidt den kan tilstaaes af Kredsen eller Distrikterne, af disse sidste.

Der leveres paa Rekvifition Distrikterne Blanketter til Brødkort.

Over enhver Art af Hjælp, som af Distrikterne anvises direkte paa Forsørgelsesvæsenets Stiftere, derunder ogsaa Brændselshjælp, Udlaan af Sengerelvisiter m. v.,

13. April. udfærdiges der af disse maanedlige Lister paa trykte Blanketter, som inden den 8. i den paaafgørende Maaned indsendes til Afdelingen gennem Kredsen og forelægges Borgmesteren.

Med Ghygehjælp og lign. forholdes som hidtil.

Forretningssgang.

I ethvert Tilfælde, hvor Hjælp ikke enten skal tilstaaes af Distriktet selv eller efter de ovenfor givne Regler skal indstilles direkte til Afdelingen, sendes Afhørings-, Tilstaaelses- eller Fornyhelsesblanketter udfyldt som hidtil og med Indstilling som hidtil tilligemed den tilhørende Personalbog til Kredsen, der derefter henholdsvis paaresoberer Sagen eller forsynes den med sine Bemærkninger, eventuelt efter nærmere Forhandling med Distriktet og, om fornødent, fornyet Undersøgelse. Kredsen indsender Sagen direkte til Afdelingen og remitterer Personalbogen til Distriktet, efter at have udfyldt Rubrikkerne om Tilstaaelse af Hjælp og Marsagen til Trangen.

Enhver af Distriktet selv tilstaaet Hjælp indføres af dette i Personalbogen, og i de Tilfælde, hvor Indstilling sker til Afdelingen enten direkte fra Distriktet eller gennem Kredsen, indføres henholdsvis af Distriktet og af Kredsen den indstillede Hjælp i Personalbogen som tilstaaet, idet 2. Sekretariat vil have at give Distriktet Underretning i ethvert Tilfælde, hvor Indstillingen ikke er bleven fulgt, for at fornøden Rettelse kan foretages i Personalbogen.

Enhver Blanket (ogsaa Brødkort), der udgaar fra Distriktet, forsynes baade med Afdelingens og med Personalbogens Numer, ligesom Kort og Skrivelser, der udfærdiges i Afdelingen, forsynes med begge Numre. Personalbogens Numer maa derfor indføres i Afdelingens Protokoller over tilstaaet Hjælp.

For saa vidt Distriktet anser det overvejende sand- 13. April.
synligt, at dets Indstilling vil blive fulgt, paalægges det,
saa snart Distriktet anser Sagen moden dertil, den Træn-
gende at møde i Afdelingen 3. Dagen efter (altsaa fra
5. til 8., 11. til 14. osv.), dog Helligdage ikke iberegne,
for at hente Kort eller Anvisning og hæve Hjælpen (fr.
dog ovenfor om den Husleje, som anvises af Kredsen og
hvorpaa Anvisningen derefter gennem Distriktet maa til-
stilles vedkommende), idet der nemlig gaas ud fra, at Ind-
stillingen senest næste Formiddag tilstilles Kredsen og atter
derfra den paafølgende Formiddag Afdelingen; skulde
Kredsen af en eller anden Grund ikke kunne saa Sagen
ekspederet saa hurtig, maa der gennem Distriktet eller om
fornødent direkte gives den trængende Kontraordre. Anser
Distriktet det derimod tvivlsomt, om Indstillingen vil blive
fulgt, eller ønsker nærmere Konference med Kredsen, maa
særlig Tilfigelse sendes den trængende, saa snart det bestemt
kan vides, naar Sagen indgaar til Afdelingen. Der maa
altid tilføjes enhver Sag Bemærkning om, hvorvidt der er
tilsagt eller ikke.

I Sager om fast Almisse gives altid særlig
Tilfigelse, og for saa vidt Almisseagen skal paaresolveres
af Afdelingen, tilfiges der ved 2. Sekretariats Foranstalt-
ning til den Torsdag Kl. 1, som falder mindst 3 Dage
efter, at Indstillingen er indsendt.

I saadanne Tilfælde, hvor Distriktet anser det paa-
trængende nødvendigt straks at yde en Hjælp, kan dette ske
af et Beløb, som vil blive stillet til Distriktets Disposition;
men der maa da paa Sagen gøres udtrykkelig Bemærkning
desangaaende, hvorefter det udbetalte vil blive Distriktet
refunderet.

For saa vidt nogen trængende vil fremsøre Klage over
en truffen Afgørelse eller andet, bliver han hermed at hen-
vise til Afdelingen, ikke til Kredsen.

13. April. Der holdes mindst 1 Gang hver Uge et Møde i Kredslokalet, hvor Kredsinspektøren og Distriktsforstanderne samles til Drøftelse dels af almindelige Spørgsmaal dels af saadanne enkelte Sager, som enten Kredsen eller Distriktet puffer drøfte.

14. April. Lov om Konsulatvæsenet*). (Udenrigsministeriet.)
Nr. 92.

Indm. Saml. pag. 598.

14. April. Lov om Udvivelse af Sindssygeanstalten ved Nr. 93. Middelfart. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 601.

14. April. Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjentembeder. (Justitsministeriet.)
Nr. 94.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Bederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Retsbetjentembeder fastsættes fra 1. April 1893 at regne til følgende Beløb aarlig:

1) til Embedet som Byfoged samt By- og Raadstuefriver i Kalkstov	2,775 Kr.
2) til Embedet som Birkedommer og Skriver i Holfsteinborg Birk	1,660 —
3) til Embedet som Byfoged og Skriver i Stubbetjøbing samt Herredsfoged og Skriver i Stubbetjøbing Herred	2,765 —

*) Loven er kundgjort paa Island ved Bekendtgørelse af 18. September 1893.

- 4) til Embedet som Birkedommer og Skriver
i Frederiksberg Birk 9,500 Kr. 14. April.

2. Bederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Retsbetjentembeder fastsættes fra 1. April 1893 at regne til følgende Beløb aarlig:

- 1) til Embedet som Birkedommer og Skriver
i Frijsenborg-Faurstov Birk 3,325 Kr.
2) til Embedet som Birkedommer og Skriver
i Hørsholm Birk 2,520 —

3. Bederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Retsbetjentembeder fastsættes fra 1. April 1893 at regne til følgende Beløb aarlig:

- 1) til Embedet som Byfoged og Byfriver i
Skive samt Herredsfoged og Skriver i
Sallinglands Herreder 4,530 Kr.
2) til Embedet som Herredsfoged og Skriver
i Bjerge og Masum Herreder 3,500 —
3) til Embedet som Birkedommer og Skriver
i Kronborg vestre Birk 3,240 —
4) til Embedet som Byfoged og Byfriver i
Nyhjølbing samt Herredsfoged og Skriver
i Nyhjølbing Herred 3,155 —

4. Bederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte Retsbetjentembeder fastsættes fra 1. April 1893 at regne til følgende Beløb aarlig:

- 1) til Embedet som Byfoged, By- og Raad-
stuefriver i Rjøge, Herredsfoged og Sfri-
ver i Bjeverskov Herred samt Birkedom-
mer og Skriver i Ballø Stifts Birk . . . 3,560 Kr.
2) til Embedet som Birkedommer og Skriver
i Kjøbenhavns Amts nordre Birk 9,065 —
3) til Embedet som Byfoged og Byfriver i
Rønne 2,390 —

14. April. 4) til Embedet som Byfoged og Byfriver i
Klingløbing samt Herredsfoged og Skri-
ver i Ulfborg-Hind Herreder 4,440 Kr.
- 5) til Embedet som Herredsfoged og Skriver
i Hatting Herred 2,780 —

5. Vederlaget for Kontorudgifter ved efternævnte
Retsbetjentembeder fastsættes fra 1. April 1893 at regne
til følgende Beløb aarlig:

- 1) til Embedet som Herredsfoged og Skriver
i Østerflakkebjerg Herred 2,650 Kr.
- 2) til Embedet som Byfoged og Byfriver
i Bordingborg samt Birkebonner og
Skriver i Bordingborg søndre Distrikts
Birk 3,280 —
- 3) til Embedet som Byfoged, By- og Raad-
stuefriver i Faaborg samt Herredsfoged
og Skriver i Salling Herred 4,530 —
- 4) til Embedet som Birkebonner og Skri-
ver i Grevskaftet Muckabells samt Baro-
nierne Holstenhus og Brahetrolleborgs
Birk 2,240 —
- 5) til Embedet som Byfoged og Byfriver i
Nysted samt Birkebonner og Skriver i
Nysted Birk 2,290 —
- 6) til Embedet som Herredsfoged og Skriver
i Høllum og Hindsted Herreder 4,270 —
- 7) til Embedet som Byfoged samt By- og
Raadstuefriver i Aarhus 7,340 —

6. Vederlaget for Kontorudgifter til efternævnte
Retsbetjentembeder fastsættes fra 1. April 1893 at regne
til følgende Beløb aarlig:

- 1) til Embedet som Herredsfoged og Skriver
i Arns og Skippinge Herreder 3,320 Kr.

2) til Embedet som Birkedommer og Skriver i Fejø Birk.....	1,250 Kr.	14. April.
3) til Embedet som Byfoged og Byfriver i Stagen.....	1,665 —	
4) til Embedet som Byfoged samt By- og Raadshueskriver i Fredericia	3,187 —	

Fiskerilov for Færøerne. (Justitsministeriet.) 14. April.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigs- Nr. 95.
dagen har vedtaget og Vi ved Bort Samthkke stadfæstet
følgende Lov:

1. I Naer og Bække samt 50 Favne uden for deres
Udløb i Stranden, skal det, for saa vidt Fangsten ikke be-
vislig sker for at forshue Udlækningsanstalter med befrugtet
Rogn eller i videnskabeligt Djemed, være forbudt paa nogen
som helst Maade at fange Orreder eller Foreller i Tiden
fra 1. September til 1. Januar. Hvor Forholdenes
Befaffenhed maatte gøre det ønskeligt, kunne dog mindre
Afstande uden for Naers og Bækkes Udløb end de oven-
for nævnte efter Lagtingets Indstilling fastsættes af Justits-
ministeriet.

Hvor de nævnte Fisk have deres Tilhold i Naer eller
Bække, forbydes det saavel Lodsejerne som andre at be-
skadige Nabredden eller bortgrave den saaledes, at Fiskenes
Stjulesteder eller Legepladser derved forstyrres. Denne
Bestemmelse kommer dog ikke til Anvendelse, hvor rette
vedkommende bortgraver Nabredden for at bortlede skadeligt
Bund fra Forderne eller i andet lignende nødvendigt
Djemed.

Ingen maa udlægge Garn eller anbringe Dæmninger
eller andre faste Fiskeindretninger i en Na saaledes, at Fisken
ikke kan trække forbi, og i ethvert Tilfælde ikke længere ud
end til Midten af Halsbet.

14. April. Anbringes Garnene eller Fiskeindretningerne fra begge Bredder enten lige over for hinanden eller i kortere Afstand fra hinanden end 20 Alen, maa dog ingen af dem bringes Midtstrømslinien nærmere, end at der i Midten af Vandløbet bliver et aabent Rum af 3 Alen eller, saafremt Vandløbet ikke er 9 Alen bredt, af mindst $\frac{1}{3}$ af dets Bredder.

Jugen maa benytte Garn i Indsøer, Aær eller Aamundinger, der i vaad Tilstand have en ringere Massevidde end $1\frac{1}{4}$ Tomme fra Knude til Knude.

Al Fangst af Dræder eller Foreller med Garn, Not eller lignende Fiskeredskaber i Søer, Aær eller 50 Favne ud for disses Udløb i Stranden skal være forbudt i et Tidsrum af 5 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden at regne.

Bestemmelserne i denne Paragraf skulle dog ikke være til Hinder for Notkast efter Sej eller Silb. Skulde der ved saadan Fangst fanges Dræder eller Foreller paa de Steder eller til saadanne Tider, som omhandles i Paragraffens 1. og 6. Stykke, blive de, for saa vidt de ere levende, og Omstændighederne i øvrigt tillade det, at sætte ud igen.

2. I Tiden fra 1. Juli til 31. December er enhver, der er berettiget til at fiske paa dansk Søterritorium, uden Hensyn til, hvem der er Ejer af Forstranden, berettiget til overalt paa Færøerne, hvor der gaar Strøm ved Landet, undtagen under matrifuleret Bø, at landdrage og opbjerge Sej imod at svare Landpart, som af Landejerne kan forlanges aflagt med indtil $\frac{1}{8}$ af Fangsten.

Landparten tilfalder vedkommende Ejer, Fæster eller Beneficiarius i Forhold til det Marketal, hvormed hver især er lodtagen i den Grund, hvor Noten landdrages. Drives Jorden ved Opsidder, anses dog denne berettiget til Landparten, for saa vidt samme erlægges in natura,

naar ikke anderledes imellem ham og den paagældende Ejer 14. April. eller Beneficiarius derom er vedtaget.

Elliver Landparten ikke modtaget in natura enten paa Fangststedet eller Notmandskabets Hjemsted, eller kan den paa Grund af Omstændighederne ikke aflægges in natura paa et af disse Steder, skal Notmandskabet, naar ikke anderledes er bestemt, inden 3 Uger opgive Fangstens Størrelse og efter gangbar Pris betale Landparten, der i dette Tilfælde kun kan forlanges aflagt med indtil $\frac{1}{16}$ af Fangsten.

3 Tilfælde af Tvist afgøres Spørgsmaalet om, hvor der gaar Strøm ved Landet, af 3 af Retten for hvert enkelt Tilfælde udmeldte uvillige Mænd.

3. Om Notkast efter Sej i Fjorde, Vig og Sunde, hvor der ikke gaar Strøm, samt under matrikuleret Bø, om Strømmen gaar lige til Land, kan der træffes særlige Vedtægter, der foruden at indeholde de i § 11 omhandlede Regler give Interessentfaber, der staa aabne for Indtrædelse af samtlige den paagældende Bygds eller de paagældende Bygders Beboere, Eneret til at landdrage Sej paa begrænsede Stykker af Forstranden (ifr. § 12).

4. Paa de i §§ 2 og 3 nævnte Steder tilkommer Retten til Notkast efter Sej, naar de nævnte Paragraffer ikke finde Anvendelse, vedkommende Ejere og Besiddere under deres Land, dog at fremmede ogsaa kunne landdrage Sej paa en Forstrand, naar Ejere, Fæstere eller Beneficiarer til mindst Halvdelen af det paagældende Marketal dertil have givet deres Samtykke.

5. Der, hvor nogen er berettiget til at landdrage Not, er han ogsaa berettiget til under Fangsten og i Anledning af denne at oprække Baade og Redskaber og istandsætte disse.

14. April. 6. Med Hensyn til Landdragnin af Sild har det sit Forblivende ved den i N. L. 5—11—16 hjemlede almindelige Afgang.

7. Foraarsfager et Notmandskab Skade paa Bø, Hauge eller paa de i Henhold til Jagtlov for Færøerne af 9. Februar 1854, jfr. Lov af 21. November 1871 og Lov om Fredning af Edderfugle af 29. Marts 1887, fredlyste Steder, eller lægger det Hindringer i Vejen for sædvanlig Afbenyttelse af Grundene, vil der herfor være at erlægge billig Erstatning, som i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes af Sysselmanen med tvende af ham tiltagne uvillige Mænd. Til dette Skøn, der er endeligt, tilføjes Notmandskabet af vedkommende Rekvirent med et af Sysselmanen i hvert enkelt Tilfælde fastsat Bæsel. Foruden Skudsudgifterne tilkommer der i Anledning af Forretningen Sysselmanen 4 Kr. og hver af Mændene 2 Kr., hvilke Omkostninger udredes af Notmandskabet, saafremt Skade findes at være sket, ellers af vedkommende Rekvirent.

8. Hvor Notkast sker, maa, efter at Lov er udgivet og Noten begyndt at kastes, saafremt dermed fortsættes uden usædvanligt Ophold, intet Fiskeredskab udsættes inden for det Rum, som Noten antages at ville omslutte.

Er Garn eller andre Fiskeredskaber forud udsatte, som ville være til Hindrer for Notens Trækning eller Stængning, er Notmandskabet berettiget til at optage dem eller drage Noten i Land og mulig derved tillige de udsatte Garn eller Redskaber mod Erstatning til disses Ejere for tilføjet Skade og Fiskespild.

Hvor de paagældende ikke i Mindelighed kunne enes om denne Erstatning, bliver den at fastsætte efter de i § 7 givne Regler.

9. Hvor flere Hold vogte paa Sej eller Sild, er den berettiget til Kastet, som først har udgivet sit Lov og

begyndt at udkaste Noten samt uden usædvanligt Ophold 14. April. fortsætter dermed, og maa ingen hindre ham deri.

Havet to Hold paa en Gang begyndt Udkastningen, men det ene uden for det andet, blive de, hvis der i begge Noter findes Sej eller Sild, og det ydre Hold ikke kan bjærge sin Fangst. førend den indre Not er optagen, sælles om Drættten, og hvers Andel fastsættes i Mangel af mindelig Overenskomst efter de i § 7 givne Regler.

10. Enhver, der søger at hindre eller umuliggøre et Notfiskeri saasom ved at være til Hinder for Notens Udsætning, eller ved Skyden, Stenkast, Støjen eller deslige, saavel som enhver, der efter at Noten er stænget, forsætlig bestadiger samme eller forspilder Fangsten i det hele eller for en Del, straffes efter nærværende Lov, for saa vidt Handlingen ikke efter den almindelige Straffelov medfører højere Straf.

11. For Fiskeriet i Fjorde, Vig og lignende Indskæringer fra Havet samt i Sunde, hvor der ikke gaar Strøm, kan der træffes særlige Bedtægter indeholdende Regler for Tiden, hvori, og Maaden, hvorpaa de forskellige Fiskerier maa drives, om, hvilke Redskaber der maa bruges, om disses Indretning m. v. samt indeholdende Bestemmelser til Ordningen af Forholdet mellem Fiskeri og Sejlads (derunder Opankring af Fartøjer m. m.) samt om Ordens Overholdelse under Fiskeriet.

Disse Bedtægter maa dog ikke, undtagen i det i § 3 nævnte Tilfælde, indeholde noget, hvorved der hjemles enkelte Personer nogen Forret for andre.

12. Forslag til de i §§ 3 og 11 nævnte Bedtægter affattes af de tilgrænsende Kommuners Forstanderskaber (i Thorshavn Kommunalbestyrelsen) og henlægges derpaa efter forudgaaet Bekendtgørelse ved Kirkestævne i 14 Dage til almindeligt Eftersyn i de til det paagældende Vand grænsende Bygder.

14. April. Indsigelser mod Forslaget indsendes skriftligt til Forstanderskabets Formand. Efter at Forstanderskabet derpaa endelig har vedtaget Forslaget, sendes dette til Sysselmanden, som i Thorsøhavn ved et af ham sammenkaldt Møde, og paa Landet ved næste Grandestævne, oplæser det i hver af de ovenfor nævnte Bygder og giver de kommunale Vælgere i hver Bygd Lejlighed til at stemme for eller imod samme. Naar Afstemningen har fundet Sted i alle Bygderne, sammentæller Sysselmanden Stemmerne. Have $\frac{2}{3}$ af Vælgerene sluttet sig til Bedtægten, indsender Sysselmanden den til Lagtinget. I modsat Fald underrettes Forstanderskabet om Afstemningens Udfald.

Tiltrædes et paa foransørte Maade vedtaget Forslag til Bedtægt ikke af Lagtinget, underretter dette vedkommende Forstanderskab om, hvilke Punkter det er, Tinget ikke har kunnet billige. Sendes Forslaget derimod med Lagtingets anbefaling til Justitsministeriet, kan dette stadfæste samme som gældende Fiskerivedtægt.

Bedtægten kan til enhver Tid ophæves af Justitsministeriet med eller uden forudgaaet Jagttagelse af den ved dens Tilvejebringelse benyttede Fremgangsmaade. Dufstes Bedtægten forandret, skal den nævnte Fremgangsmaade altid iagttages.

13. Fiskeri med Trawl paa Søterritoriet ved Færøerne er forbudt.

Bliver Justitsministeren opmærksom paa, at der findes med nyopfundne Redskaber, som kunne anses for skadelige enten for Fiskeriet i Almindelighed eller for andet lov hjemlet Fiskeri, kan han udstede Forbud mod Brugen af saadanne Redskaber, men Spørgsmaalet bliver hurtigt muligt at søge ordnet ved Lov.

14. Overtrædelser af Bestemmelserne i denne Lov straffes med Bøder fra 5 til 200 Kr., som tilfalde den vedkommende Kommune ved Lov af 9. Februar 1883 om

Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22. 14. April.
Marts 1855 anordnede Understøttelsesklasse.

15. Bødefager i Anledning af denne Lov behandles
som offentlige Politisager.

16. Forsøelser imod denne Lov kunne ikke paatales
senere end 6 Maaneder, efter at de ere begaaede.

Lov om Frihed for Bygningsafgift*). (Finans- 14. April
ministeriet.) Nr. 97.

Indm. Saml. pag. 602.

Lov om Bygningsarbejder og Udlæg for Ingeniør- 14. April.
regimentet. (Krigsministeriet.) Nr. 98.

Indm. Saml. pag. 602.

Lov om Lønninger for de ved det store kongelige 14. April.
Bibliotek og ved Universitetsbiblioteket ansatte Em- Nr. 100.
beds- og Bestillingsmænd. (Ministeriet for Kirke-
og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 603.

Lov ang. den kommunale Beskatning i den ny- 14. April.
dannede Sundbyernes Sognekommune. (Indenrigs- Nr. 102
ministeriet.)

Indm. Saml. pag. 605.

*) Ved Cirkulære af 29. f. M. tilstillebes der hvert
Sogneraad og Kommunalbestyrelsen i hver Købstad
2 Eksemplarer af nærværende Lov samt af Finans-
ministeriets Bekendtgørelse af 22. f. M. med An-
modning til samme om at fremlægge et Eksemplar
af Loven og Bekendtgørelsen til Eftersyn for Kom-
munens Beboere paa et dertil bestemt Sted.

14. April. Lov om Begunstigelser for en Kreditforening af Nr. 103. Grundejere paa Landet i Jylland. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 608.

14. April. Lov om forandret Affattelse af § 9 i Loven af Nr. 104. 1. April 1887 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 610.

14. April. Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Nr. 105. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 613.

14. April. Lov om Statsunderstøttelse til Bekæmpelse af Nr. 106. Tuberkulose hos Kvæget. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 631.

14. April. Lov for Færøerne om Beskyttelse af Muslinger. Nr. 107. (Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. For at forebygge Udryddelse eller ødelæggende Tilægnelse af Muslinger, kan der affattes Bedtægter, indeholdende Regler for Tiden, hvori, og Maaden, hvorpaa Muslinger maa optages, samt om, hvilken Slags Redskaber der dertil maa benyttes. Ligeledes kan der naar Muslingsbestanden paa et Sted er saa stærkt aftagen, at den tegner til helt at forsvinde, ved Bedtægt bestemmes, at al Fangst

af Muslinger paa det paagældende Sted skal være forbudt, 14. April. dog ikke for længere Tid end 3 Aar ad Gangen.

Bedtægterne kunne omfatte saa vel eet eller flere Eogne som enkelte Pladser, og saa vel Pladser, der ligge tørre ved Lavbænde, som saadanne, der altid ere under Vand.

2. Forslag til de i § 1 omhandlede Bedtægter affattes af Forstanderskabet for den Kommune, i eller ved hvilken Muslingerne findes, og skal derefter bekendtgøres ved Kirkestævne og paa anden hensigtsmæssig Maade i enhver Bygd, der helt eller delvis ligger inden for en Afstand af 2 Mil fra det Sted, hvor Muslingerne findes. Bekendtgørelsen skal foranstattes af vedkommende Forstanderskab, og er ethvert Forstanderskab for Bygder med den nævnte Beliggenhed pligtigt til at lade Forslaget bekendtgøre inden 2 Maaneder, efter at det i dette Djiemed har modtaget samme fra det Forstanderskab, hvem dets Affattelse skyldes.

Finder nogen sig brøstholden ved de foreslaede Bestemmelser, har han inden 2 Maaneder efter Forslagets Bekendtgørelse skriftlig at indsende sine Indvendinger til Forstanderskabet for den Kommune, hvori han bor, og dette skal derefter inden 3 Maaneder fra Forslagets Bekendtgørelse indsende samtlige til samme indkomne Indsigelser tillige med dets egne Udtalelser til det Forstanderskab, der har affattet Forslaget.

Dette affatter derefter — med den Hensyntagen til fremkomne Indsigelser, hvortil det finder Anledning — et endeligt Forslag til Bedtægt og indsender dette tillige med samtlige saa vel fra dets egen som fra andre Kommuner indkomne Indsigelser og Erklæringer til Lagtingets Formand, som efter eventuelt at have fremstøffet yderligere Oplysninger forelægger Sagen for Lagtinget.

14 April. Tiltrædes det indsendte Forslag ikke af Lagtinget, underretter dette Forstanderskabet om, hvilke Punkter det er, Tinget ikke har kunnet billige. Sendes Forslaget derimod med Lagtingets Ubefaling til Justitsministeriet, kan dette stadfæste samme som gældende Bedtægt for et Tidsrum af indtil 5 Aar. Dens Bedtægten efter den Tid fornyet, bliver den samme Fremgangsmaade at iagttage.

3. Ethvert Forstanderskab i det Omraade, for hvilket Bedtægten gælder, skal være i Besiddelse af et Eksempplar af samme og er, for saa vidt det ikke har trykte Eksempplarer til Udlevering, pligtigt til paa Forlangende mod anordningsmæssig Betaling at meddele en Afskrift af Bedtægten. Endvidere skal et Eksempplar af Bedtægten henligge til Eftersyn hos enhver Skydsstuffer paa det Omraade, for hvilket Bedtægten gælder.

Bekendtgørelse om Bedtægten's Stadfæstelse og dens Henlæggelse til almindeligt Eftersyn indrykkes i den paa Færgerne til Optagelse af offentlige Bekendtgørelser autoriserede Tidende. Omkostningerne herved ubredes af det eller de Sogne, ved hvilke Muslingerne findes.

4. Efter Indstilling af Lagtinget kan Justitsministeriet meddele saa vel enkelte Personer som Selskaber Eneret til for et Tidsrum af 30 Aar paa et bestemt begrænset Sted, hvor Muslinger ikke forud findes, at drive Fangst af saadanne.

Ministeriet fastsætter de nærmere Betingelser for Eneretten.

5. Overtrædelse af de i Henhold til denne Lov oprettede Bedtægter straffes med Bøder fra 4 til 20 Kr.

Krænkelse af en i Henhold til foranstaaende § 4 meddelt Eneret straffes med Bøder fra 5 til 100 Kr., for saa vidt Sagen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf. Fuld Erstatning gædes.

Bøderne tilfalde den for vedkommende Kommune ved 14. April. Lov af 9. Februar 1883 om Ændringer i Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22. Marts 1855 anordnede Understøttelseskasse.

Bødefager i Anledning af denne Lov behandles som offentlige Politifager, dog at Paatale med Hensyn til de i denne Paragrafs 2. Stykke ommeldte Tilfælde kun finder Sted, naar den forurettede begærer det.

6. Forsøelser imod denne Lov kunne ikke paatales senere end 6 Maanedes efter, at de ere begaaede.

Anordning om midlertidige Forandringer i Anordning af 23. Oktober 1885 angaaende Told- og Skibsafgifter paa St. Thomas. (Finansministeriet.) 14. April.

Paa Finansministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 14. April 1893 allernaadigst at stadfæste følgende af Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan ved 3. Behandling den 27. Februar 1893 vedtagne Anordning om midlertidige Forandringer i Anordning af 23. Oktober 1885 angaaende Told- og Skibsafgifter paa St. Thomas.

1. Den i Anordning af 23. Oktober 1885 angaaende Told- og Skibsafgifter paa St. Thomas § 2 a fastsatte Indførselstold forhøjes fra 2 til 3 pCt., medens den i samme Anordnings § 4 fastsatte Fyravgift bortfalder.

2. Guvernementet bemyndiges til at tilstaa toldfri Oplæggelse under Toldvæsenets Kontrol i privat Pakhus af saadanne Varer, som indføres med den Bestemmelse efter midlertidig Oplæggelse at genudføres til Afsendelsesstedet inden Udløbet af 2 Aar efter Indførselen.

Til Sikkerhed for den Indførselstold, som skal erlægges for de oplagte Varer, saafremt de ikke betimeligt genudføres,

14. April. har Toldkassen første Panteret i de oplagte Varer og Fortrinsret til Betaling af samtlige Importørens øvrige Ejendomme, Varer eller Effekter, og Gubernementet kan tillige bestemme, om yderligere Sikkerhed skal stilles. Importøren maa underkaste sig den Kontrol med de oplagte Varer og med deres Ind- og Udførsel, som for Toldvæsenet anses fornøden, og afholde alle dermed forbundne Udgifter.

Er Varerne ikke genudførte inden 2 Aar efter Indførselen, bliver Indførselstolden straks at erlægge; dog kan Gubernementet paa betimelig indgiven Ansøgning bevilge en forlænget toldfri Dplæggelse for 1 Aar ad Gangen.

For Misligheder ved Dplæggelsen er Importøren ansvarlig efter de almindelige Bestemmelser i Anordningen af 23. Oktober 1885 angaaende Told- og Skibsafgifter paa St. Thomas.

3. Denne Anordning gælder i 2 Aar fra 1. April 1893 at regne.

17. April. Justitsmin. Skr. (til Direktionen for Tvangs- og Fællesarbejdsanstalten i Odense) ang. Omfanget og Udvølsen af Straffemyndigheden i en Tvangsarbejdsanstalt.

I Anledning af de af Direktionen for Tvangs- og Fællesarbejdsanstalten i Odense paa dertil givne Foranledning fra bemeldte Anstalts Inspektion i behagelig Skrivelse af 1. Juni f. A., jfr. Skrivelse af 29. f. M., fremsatte Forespørgsler betræffende Straffemyndighedens Omfang og Udvølse i Anstalten skal Justitsministeriet, efter over Sagen at have brevvæxlet med Indenrigsministeriet, til behagelig Efterretning tjenstligst melde:

at der ved de i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 41, 1. Stykke, benyttede Udtryk

„Straf af Hensættelse i Fængsel“ ligesom efter den 17. April. tidligere Fattiglovgivning (Plakat 14. December 1810 § 22, sammenholdt med Justitsministeriets Skrivelse af 23. Juli 1857) maa forstaas Straf af simpelt Fængsel, der, for saa vidt der ikke paa vedkommende Forsørgelsesanstalt findes et dertil godkendt Lokale, maa udstaas i de sædvanlige Arresthuse, samt at Omkostningerne ved Udtaaelsen af de i Fattigvæsenets Interesse dikterede Disciplinærstraffe vilde være at bære af dette,

at der i Evangsarbejdsanstalterne ikke kan anvendes korporlig Nedsættelse som Straf, hvilket heller ikke kan ske i det Tidrum, som maatte hengaa, indtil Anstalten omdannes til Fyldestgørelse af Bestemmelsen i Fattiglovens § 33,

at den Tid, i hvilken en Person, der er ikendt Evangsarbejde, i Medfør af Fattiglovens § 41, 2. Stykke, er hensat i Celle, maa medregnes til hans Straffetid, hvorved bemærkes, at Straffetiden for den paa gældende overhovedet ikke ved saadan Strafudstaaelse i Celle kan forlænges udover Tidspunktet for Dødhøret af den oprindelig ikendte Straf af Evangsarbejde, samt

at de i Fattiglovens § 41 ommeldte Straffe skulle ikendes for Forsørgelsesanstaltens Vedkommende af Fattigbestyrelsen paa det Sted, hvor vedkommende Anstalt er beliggende, med Samtykke af Stedets Politimester, og for Evangsarbejdsanstaltens Vedkommende af disses Bestyrelse, ligeledes med Samtykke af Stedets Politimester.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang., at den i Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab, m. m. af

17. April. 12. April 1892 § 4 foreskrevne Forkyndelse af Alimenterationsresolutioner alene har Hensyn til Forkyndelse for vedkommende Barnefader.

Ved hertil at indsende et Andragende, hvori Sogneraadet for N. N. Kommune begærer Resolution for, hvor vidt bemeldte Kommune som Forsørgelseskommune for Arbejdsmand N. N. er pligtig at refundere en anden Kommune et af samme til Fruentimmeret N. N. betalt Beløb af 33 Kr., som det ifølge Svendborg Amts Resolution af 4. Maj f. A. paahviler bemeldte Arbejdsmand N. N. at udrede som Underholdsbidrag for $1\frac{1}{2}$ Aar til den 17. Marts f. A. til det af ham med fornævnte Fruentimmer avlede, den 17. September 1891 fødte Barn samt som Bidrag til Barnemoderens Barselsærd, har Hr. Kammerherren i Skrivelse af 22 Februar d. A. udtalt, at den af Byraadet for førstnævnte Kommune paaberaabte Grund til at nægte Refusion af det ovennævnte Beløb, nemlig at den paagældende Resolution ikke er forkyndt for Alimenterationshusbond, formentlig ikke kan anses fyldestgørende, eftersom den i § 4 af Lov om Underholdsbidrag til vægte Børn af 12. April f. A. foreskrevne Forkyndelse af Alimenterationsresolutioner formentlig alene har Hensyn til Forkyndelse for vedkommende Barnefader.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Ministeriet kan tiltræde det af Dem saaledes udtalte.

19. April. Bekendtgørelse om Ophævelse af Jernbaneraadet.
Nr. 110. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 632.

Kongl. Resolution ang. Bortfald af den Militæretaten tilkommende Ret til Benyttelse af Blegdams-, Nørre- og Østerfælled. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.) 20. April.

Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at den Militæretaten tilkommende Ret til en vis Benyttelse af Blegdams-, Nørre- og Østerfælled bortfalder fra 1. Oktober 1893 at regne*).

- *) I Forbindelse med foranstaaende allerhøjeste Resolution meddeles følgende af Rigsdagen i dens Samling 1892—93 vedtagne Beslutning i Anledning af en paatænkt Overenskomst mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune:

Rigsdagen meddeler sit Samtykke til nedestaaende Forslag til Overenskomst om Ordningen af Forholdet mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune med Hensyn til de Staden tilhørende Fælleber m. v.:

I. Der erhverves kongelig Resolution for, at den Militæretaten tilkommende Ret til en vis Benyttelse af Blegdams-, Nørre- og Østerfælled bortfalder fra den 1. Oktober 1893 at regne.

Naar den kongelige Resolution er erhvervet, bortfalde de Indskrænkninger, der lige over for Militæretaten, ifr. Krigsministeriets Skrivelse af 4. Maj 1875, paahvile Kommunen med Hensyn til Naadigheden over det til Blegdamshospitalet udlagte Areal.

II. Kjøbenhavns Kommune overdrager til Staten:

- a) det paa vedhæftede Korts Plan Nr. 1 med brun Farve betegne Areal af Nørrefælled, stort ca. 44½ Td. Land,
- b) det paa samme Plan med brun Farve betegne Areal af Blegdamsfælled, stort 20 Tdr. Land,

20. April. **Bekendtgørelse ang. Forbud mod Indførsel til Nr. 111. Færøerne af levende Hornkvæg, Faar, Geder og Svin. (Justitsministeriet.)**

Paa Grund af den flere Steder i Danmark og Udlandet herskende Mund- og Klovesyge forbydes herved indtil

- c) det paa samme Plan med brun Farve betegnede Areal af Østfælled, stort ca. $8\frac{1}{2}$ Td. Land,
- d) det paa vedhæftede Korts Plan Nr. 4 med brun Farve betegnede Areal af Vesterfælled, stort ca. $8\frac{1}{2}$ Td. Land,
- e) det paa vedhæftede Korts Plan Nr. 3 over Bognmandsmarken og Ryvangen med brun Farve betegnede Areal af Bognmandsmarken Øst for Jernbanen, stort ca. 58 Tdr. Land,
- f) det paa samme Plan med brun Farve betegnede Areal af Ryvangen og Bognmandsmarken Vest for Jernbanen, stort ca. 48 Tdr. Land,
- g) det paa vedhæftede Korts Plan Nr. 2 med brun Farve betegnede Areal af Kristianshavns Fælled, stort ca. 100 Tdr. Land, samt den ud for sammes østlige Grænse liggende Strandjord.

Samtlige Arealer overdrages Staten til Ejendom, dog at der i 35 Aar efter Overdragelsen paa de under a, b, e og f nævnte ikke maa opføres andre Bygninger end saadanne, der tjene til Fyldstgørelse af Statsøjemed, og paa det under a nævnte Areal maa i alt kun de Nørrebro nærmest liggende 10 Tdr. Land af Areallet bebygges.

Til de ca. $34\frac{1}{2}$ Tdr. Land af Nørrefælled, som ikke maa bebygges, samt til de Dele af Bognmandsmarken og Ryvangen, der ikke ere bebyggede med offentlige Bygninger, har Kjøbenhavns Kommune efter de 35 Aars Forløb en Forkøbsret, saafremt Staten til den Tid eller senere ikke vil anvende dem i Statsøjemed. Forinden Staten paa anden Maade disponerer over noget af de paagældende Arealer, være sig til Afhændelse, Bortleje eller paa anden Maade, derfra dog undtaget Bortleje, der ikke giver Ret til Opførelse af Bygninger, skal disse for hvert

videre af Indførsel til Færværne af levende Hornkvæg, Faar, 20. April. Geber og Svin*).

Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

- *) Et tilsvarende Forbud mod Indførsel til Island af levende Svin og Geber kundgjøres ved Bekendtgørelse af 22. f. M.

Areal's Vedkommende samlet tilbydes Kjøbenhavns Kommune til fri Ejendom for en Købesum, der svarer til 10,000 Kr. for hver Td. Land.

Paa det under g nævnte Areal maa der, saa længe den Arealerne uden for Kristianshavns Fæstningsværker paahvilende Demarkationsservitut ikke er erklæret afløselig, ikke opføres andre Bygninger end saadanne, der tjene til Fyldestgørelse af Statsøjemed. Naar Demarkationsservitutten for nogen private tilhørende Ejendom paa Amager erklæres afløselig, hæves den samtidig vederlagsfrit for de uden for Kristianshavns Fæstningsgrav liggende, Kjøbenhavns Kommune tilhørende Arealer.

Samtlige Arealer med Undtagelse af det under g nævnte kunne fordres overdragne til Staten den 1. Oktober 1893. For saa vidt det maatte blive vedtaget at benytte en Del af de ommeldte Arealer til derpaa at opføre forskellige Bygninger til Brug i Statsøjemed, forpligter Kommunen sig dog til paa Forlangende at stille de hertil fornødne Arealer til Statens Disposition, saa snart den fornævnte kongelige Resolution er erhvervet.

Det under g ommeldte Areal af Kristianshavns Fælled kan fordres overdraget til Staten den 1. Oktober 1894. Det bliver forinden behørig at afvande overensstemmende med den medfølgende af Stadsingeniør Amt forfattede Plan. Kommunen afholder Udgifterne herved, mod at den bliver berettiget til indtil Udgangen af Aaret 1914 ligesom hidtil at lade Heste og Kreaturer græsse ogsaa paa Statens Del af Fælleden og oppebære de dermed forbundne Indtægter. Saa længe dette Brugsforhold varer, overtager Kommunen Udgifterne ved Anlæggene

22. April. **Bekendtgørelse ang. den i Lov Nr. 40 af 25. Nr. 112. Marts 1892 om Soneringen m. m. omhandlede Synsprøve. (Indenrigsministeriet.)**

Indm. Saml. pag. 632.

Drift og Vedligeholdelse, hvorimod samme efter dette Tidspunkt overtages af Staten.

III. Med Hensyn til samtlige under II ommeldte Arealer faar Staten Façaderet til de Gader og Beje, der allerede begrænse Arealerne eller i Fremtiden, efter det paa Kortene antydede, komme til at begrænse dem. Hvornaar de projekterede Gader og Beje skulle anlægges, afhænger af Kommunen. Dog skal Staten, hvis den maatte ønske en eller flere af Vejforbindelserne tilvejebragte i sin Interesse, være berettiget til at anlægge dem over Kommunens Grunde, naar den selv vil afholde Udgifterne ved deres Anlæg og Vedligeholdelse, indtil Kommunen erklærer dem for offentlige, men der kan da ogsaa paa den anden Side forbeholdes Staten udelukkende Ret til at afbenytte dem. Den skal derhos være berettiget til, naar Vejene ikke straks anlægges, at anbringe de paa Arealerne projekterede Bygninger i Grænsestellene med Binduer ud til Kommunens Grund.

Den paa Kortets Plan Nr. 1 antydede Udvidelse af Blegdamsvejen forpligter Kommunen sig til at bringe til Udførelse ud for den her til Staten udlagte Grund saa hurtig som muligt, efter at Forlangende derom er fremsat fra Statens Side. Med Hensyn til samtlige de Arealer, der skulle overdrages til Staten, bemærkes det, at Fastsættelsen af de endelige Grænser maa forbeholdes nærmere Bestemmelse, da det ved Udarbejdelsen af Detailler med Hensyn til Bejlanlæg, Bygningsplaner m. v. kan vise sig nødvendigt eller ønskeligt at foretage mindre Ændringer. Hvad særlig angaar den under b nævnte Grund, forbeholdes der Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvesenet Ret til at forlange, at Grundens Form ændres saaledes, at den faar en Façade mod Blegdamsvejen af mindst 435 Alen. Mellem Blegdams-

Bekendtgørelse om Gennemførelsen af Bestem- 22. April.
melsen i § 1 i Lov af 14. April 1893 angaaende Nr. 113.
Frihed for Bygningsafgift. (Finansministeriet.)

Indm. Saml. pag. 634.

Kundgørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til 22. April.
Statutterne for Kreditkassen for Landejendomme i Nr. 114.
Østifterne. (Indenrigsministeriet.)

Tillæg

til de under 12. Juni 1866, 22. December 1869, 16.
 August 1876, 3. December 1879, 8. Januar 1881, 29.
 November 1882, 4. December 1886, 19. November 1887,
 27. August 1889 og 16. April 1890 sanktionerede Sta-
 tutter for Kreditkassen for Landejendomme i Østifterne.

1. I Statutternes § 3 udgaar 3. og 5. Punktum.

hospitalets Grund og den nævnte Grund skal Kom-
 munen lige over for Staten være forpligtet til at
 holde et ubebygget Terræn af mindst 200 Alens
 Bredde.

IV. Kommunen forpligter sig til fra 1. Ok-
 tober 1893 at regne at overlade Militæretaten Brugen
 af de mellem den med A B betegnede Vej og Jagt-
 vejen liggende Dele af Blegdams- og Østerfælled,
 mod en aarlig Afgift af 90 Kr. pr. Td. Land, saa-
 ledes at Lejemaalet helt eller delvis kan opstiges fra
 begge Sider til Ophør en 1. Oktober efter et Aars
 forudgaaet Varsel.

V. Samtlige Dokumenter, der i Anledning af
 denne Overenskomst blive at udfærdige, kunne skrives
 paa ustenplet Papir, og der bliver ikke at erlægge
 nogen Afgift til Stat eller Kommune i Anledning
 af Overdragelsernes Berigtigelse.

VI. Er den under I ommeldte kongelige Re-
 solution ikke erhvervet inden den 1. Maj 1893, be-
 trages den hele Sag som bortfalden.

22. April. 2. Bestemmelserne i Statutternes § 15 med senere Tillægsbestemmelser om fuldstændig eller delvis Tilbagebetaling af Laanet udgaa, og i Stedet for bestemmes:

Efter 6 Maaneders Opsigelse til en af Terminerne (Juni og December) kan ethvert Medlem helt eller delvis tilbagebetale sin Gæld til Kredittkassen, og kan Direktionen i særlige Tilfælde — navnlig hvor Medlemmet ønsker at overgaa til den aabne Serie — modtage Betaling uden Opsigelse og uden for Terminerne.

Naar ekstraordinære Afdrag uden Opsigelse erlægges i eller uden for Terminerne, skal den Del af Indbetalingen, der er et Multiplum af 100 Kr., altid ske i Kasseobligationer; og naar Indbetaling til fornævnte Termin sker i Genhold til Opsigelse, da skal der paa samme Maade betales med Kasseobligationer, saafremt det ikke i selve Opsigelsen er udtalt, at Beløbet vil blive betalt kontant.

I hvert Tilfælde, hvor Kasseobligationer benyttes til Afdragsbetaling, skal Indbetaling ske i Kasseobligationer af den Serie og Art, i hvilken Laanet er ydet, eller som ved Konvertering maatte være traadte i Stedet for disse.

Ved ekstraordinære Afdrag vil Medlemmet ikke blive fritaget for senere at svare den fulde statutmæssige halv-aarlige Ydelse.

3. Den sidste Del af Statutternes § 18 fra Ordene i første Stykke „saavel som af det Beløb, hvormed.....“ og Statuttillæg VII § 3, 3. og 4. Stykke og § 4 udgaa, og i Stedet for bestemmes:

De Medlemmer, der ere udtraadte eller have statutmæssig op sagt deres Laan forinden nærværende Statuttillægs Ikrafttræden, erholde den dem i Forhold til deres Indskud og erlagte Bidrag tilkommende Andel i Reservecapitalen ubbetalt, naar saadant kan ske, uden at Reservecapitalen derved nedbringes under 3 pCt., for saa vidt angaar 1. og 2. Serie, og 5 pCt., for saa vidt angaar 3. Serie,

af den vedkommende Serie paahvilende Kasseobligationsgæld. Indtil da forbliver bemeldte Andel indestaaende i Reservecapitalen og deler sammes Risiko, ligesom den omvendt bliver delagtig i Fondens eventuelle Forsøgelse.

Naar et Medlem af 1. eller 2. Serie overgaar til en aaben Serie udbetales ham hans Andel i Reservecapitalen, for saa vidt denne har en Størrelse af 3 pCt. af Seriens Kasseobligationsgæld, og de Andele af Reservecapitalen, der tilkomme udtraadte Medlemmer, ere udbetalte eller dog stillede til vedkommendes Disposition. Har Reservecapitalen ikke denne Størrelse, eller de udtraadte andelsberettigede Medlemmer ikke ere fyldestgjorte, erholder det Medlem, der overgaar til den aabne Serie, kun udbetalt saa meget af sin Andel i Reservecapitalen, som er nødvendigt til Betaling af Indskuddet til den aabne Serie, dog at Reservecapitalen ikke derved nedbringes under 2 pCt. af Seriens Kasseobligationsgæld.

4. I § 20, Stykke 6, 1. Punktum forandres, for saa vidt angaar 1. og 2. Serie, 5 pCt. til 3 pCt. og udgaa for alle Seriers Vedkommende Ordene „efter at de tidligere udtraadte Medlemmers Andel i Fonden er uret“ og i Stedet for indsættes følgende: „efter at de til Reservecapitalandel berettigede udtraadte Medlemmer ere fyldestgjorte“.

Henvisningen til § 18 i samme Stykkes første og sidste Punktum udgaa, og i Stedet for indsættes efter Ordet „Fonden“ i første Punktum: „beregnet efter Indskud og senere Bidrag“.

5. Naar der skal ske Udbetaling af Reserve- og Administrationsfonden, eller naar dennes Størrelse skal bestemmes procentvis af Seriens Gæld, lægges den for Fonden ved det foregaaende Regnskabsaars Slutning bogførte Formue til Grund for Beregningen efter at

22. April. være reduceret saaledes, som Repræsentantskabet ved dets Formand og Direktionen i Forening maatte vedtage det.

6. Statutternes § 31, 1. Stykke og 2. Stykkes 1. Punktum udgaa og i Stedet for bestemmes:

Repræsentantvalget foregaar amtsvis eller kredsvis, eftersom Repræsentantskabsdistrikterne ere Amt eller Kreds. Antallet af Repræsentanter bestemmes af Repræsentantskabet.

For hvert Amt eller hver Kreds vælges desuden en Suppleant. Repræsentanterne og Suppleanterne vælges for 6 Aar ad Gangen, og saa vidt muligt en Trediedel afgaar hvert andet Aar. Ordenen, hvori denne Afgang finder Sted, bestemmes første Gang ved Lottrækning.

7. Til § 34 gives følgende Tilføjeing:

Ekstraordinære Repræsentantskabsmøder kunne indkaldes med 14 Dages Varjel, og samtidig med Indkaldelsen gives da Repræsentanterne Meddelelse om Dagsordenen for Mødet.

8. I Statuttillæg VI § 4 forandres Tallet 100,000 Kr. til 20,000 Kr.

Foranstaaende Tillæg, der er vedtaget af en paa statutmæssig Maade sammenkaldt Generalforsamling, stadfæstes herved i Genhold til Lov af 9. Februar 1866.

22. April. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Frederiksborg Amt) ang. Forstaaelsen af Bestemmelsen i Bekendtgørelse af 30. Marts 1889 § 15, 2. Punktum, om Smedieforstene.

I det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 17. f. M. hertil indsendte Andragende har Smed N. N. i Anledning af et paatænkt Byggeforetagende paa en af ham købt Ejendom forespurgt, om Bestemmelsen i § 15,

2. Punktum, i Bekendtgørelse af 30. Marts 1889 Nr. 36 22. April. om, at ingen Smedieforsten maa komme nogen som helst Bygning, der er tækket med Rør, Straa eller lige saa let antændeligt Materiale, nærmere end 10 Alen og ikke anden Mands nærmere end 20 Alen, er til Hinder for at opføre en Smedieforsten i en brandsfri Bygning med brandsfrit Tag i en Afstand af under 20 Alen fra et paa anden Mands Grund staaende Skur af Bindingsværk og Paptag, under $4\frac{1}{2}$ Alen højt og uden Ildsted.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at, da „anden Mands“ i den citerede Bestemmelse efter Forhandlingerne paa Rigsdagen maa forstaaes som „anden Mands med Rør, Straa eller lige saa let antændeligt Materiale tækket Bygning“, vil det omhandlede Skur, der har Paptag, saaledes ikke kunne være til Hinder for Opførelsen af Smedieforstenen.

Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 26. April. ang. de Grundsætninger, der følges ved Afgørelsen af Udstykningsfager.

I Forbindelse med Indenrigsministeriets Cirkulærer til samtlige Amtmænd af 26. Marts 1861 og 3. April 1872 samt Cirkulærer til samtlige Landinspektører og Landmaalere af 16. December 1885 angaaende de Grundsætninger, som af Ministeriet følges ved Afgørelsen af Udstykningsfager, og om, hvad der til Fremme af disse Sagers Ekspedition bliver at iagttage, skulde man tjenstlig anmode D'Her. Amtmænd om paa hensigtsmæssigste Maade at bringe følgende til vedkommendes Kundskab i de Dem betroede Amter:

I.

Som Følge af den i Lov om lettet Udgang til at erholde Tiendevederlagets Størrelse og Ydelsesmaade oplyst og berigtiget m. v. af 23. Januar 1862 § 6 i Slutningen indeholdte Bestemmelse om, at der ved Fordelingen af den

26. April. en Ejendom paahvilende, i Medfør af bemeldte Lov konſtaterede og noterede Tiendebyrde ikke maa antages Brøker under $\frac{1}{4}$ Fjerdingkar, kan et ſaadant Tiendevederlag, der er mindre end $\frac{1}{2}$ Fjerdingkar, ikke blive Genſtand for Fordeling ved den tiendepligtige Ejendoms Udſtykning paa anden Maade, end at Vederlaget i ſin Helhed henføres til en af de Parceller, hvori vedkommende Ejendom ved Udſtykningen bliver delt. Under Henſyn til denne Beſtemmelse har Indenrigsministeriet hidtil fulgt den Fremgangsmaade, at lade uomtalt i Udſtykningsapprobationer de vedkommende Ejendom paahvilende tinglæſte Tiendevederlag, der ere mindre end $\frac{1}{2}$ Fjerdingkar, idet man har overladt det til de i Tiendeforholdet intereſſerede Parter ſelv at tage Beſtemmelse om, paa hvilken af de ved Udſtykningen fremkomne Parceller et ſaadant udeleligt Vederlag for Fremtiden ſkal hvile. — Der er heller ikke hidtil i Forbindelse med Udſtykningen her i Ministeriet foretaget nogen Fordeling af de en Ejendom paahvilende tinglæſte Vederlag for Tiender og Ydſler, naar diſſe ere konſtaterede og noterede pr. Tønde nyt Hartkorn, da Konſtateringsmaaden maatte antages at indeholde tilſtrækkelig Vejledning for Parterne til at foretage Fordelingen.

Da det imidlertid har viſt ſig, at Undladelſen af i Udſtykningsapprobationer at træffe Beſtemmelse i foranførte Henſeender har medført Ulemper, maa man til Fyldeſtgørelſe af Formaålet for Beſtemmelsen i Loven af 23. Januar 1862 § 6 anſe det for nødvendigt, at der fremtidig i Approbationsſkrivelſerne bliver optaget en Bemærkning om, til hvilken Parcel det udelelige Tiendevederlag ſkal henlægges, ſamt at der i Forbindelse med Udſtykningen finder en Fordeling Sted af den pr. Tønde nyt Hartkorn konſtaterede og noterede Tiendebyrde.

Det vil derfor ved Indgivelsen af Andragender om Approbation paa Udſtykning eller Omdeling af Ejendomme, paa hvilke der hviler et i Henhold til Loven af 23. Januar

1862 konstateret og paa vedkommende Ejendoms Folio i 26. April. Registrene til Skøde- og Panteprotokollerne noteret Vederlag for Tiender og Ydeller, der er mindre end $\frac{1}{2}$ Fjerdingfar, være at iagttage, at den, som udfører Udskifningsforretningen, henfører det udelelige Vederlag til en enkelt af Parcellerne, i hvilken Henseende den Fremgangsmaade i Reglen vil være at følge, at Vederlaget forbliver ved Hovedparcellen eller, hvis ingen saadan eksisterer, ved den Parcel, som Ejeren beholder, eller, i Fald alle Parceller agtes afhændede, ved den største af disse. Saafremt vedkommende Ejendoms Ejer fremsætter Begæring om Afvigelse fra den nævnte Fremgangsmaade, maa hans skriftlige Erklæring derom følge med Andragendet om Udskifning, og Ministeriet vil da ved Revisionen af Udskifningsforretningen afgøre, om der kan tages Hensyn dertil. Ved Skjldsætningsfager vil der blive iagttaget en tilsvarende Fremgangsmaade. — Naar der paahviler en Ejendom et pr. Tønne Hartkorn konstateret, i Medfør af Lov af 23. Januar 1862 noteret Tiendevederlag, vil saadant Vederlag derhos fremtidig være at optage i Tiendefordelingsberegningen sammen med de Ejendommen i øvrigt muligen paahvilende Tiendevederlag, der ere fastsatte med et bestemt Beløb.

II.

Ved Afgørelsen af Udskifnings- og Omdelingsfager, i hvilke der er Spørgsmaal om mindre betydelige Lodders Skjldsætning ved Indenrigsministeriets Foranstaltning efter Matrikulstaksterne i Henhold til Lov om faste Takstationsmænd af 4. Juli 1850 § 4, agter Ministeriet for Fremtiden at følge nedenstaaende Regler, der træde i Stedet for de tidligere, jensest i fornævnte Cirkulære af 3. April 1872 Post 3 angivne:

Er det Areal, som ønskes skjldsæt paa den ommeldte Maade, 1 Tønne Land geometrisk Maal — Vejarealet heri

26. April. ikke medregnet — eller derunder, kan Skyldføtningen i Reglen ventes udført i Ministeriet.

Hvad større Arealer angaar, kunne Ager- eller Eng-
lodder — Kær- og Tørvelodder herunder indbefatte —
kun ventes skyldføt ved Ministeriets Foranstaltning, saa-
fremt Størrelsen ikke overskriver 3 Tønder Land geometriff
Maal, Areal et særffilt beliggende og der foreligger en
Erklæring fra en af Takstationsmændene i vedkommende
Distrikt eller en Landinspektør om, at Matrifulstafstationen
endnu passer til at lægges til Grund for Skyldføtningen.
Det vil i sidstnævnte Henseende blive forlangt, at Er-
klæringen indeholder dels en udtryffelig Angivelse af, at
der har foreligget Udstederen et Kort over det paagældende
Areal med paafsørte Matrifulstafster, — hvilket Kort vil
være at vedlægge Andragendet —, dels en Bevidnelse af,
at det i Henshold til en foretagen stedlig Undersøgelse
skønnes, at Arealets nuværende Bonitet i det væsentlige
er i Oberensstemmelse med de Takster, hvortil Grundstykket
er ansat ved Matrifuleringen. En Lod betragtes ikke som
særffilt beliggende, fordi den ved Vej, Jernbane eller Bandleb
er adffilt fra Eiendommens øvrige Forder.

Bestaar det paagældende Areal af til Tørvestær utjænlig
Mose, af Sandflugts- eller Hedestækning, kan Skyldføtning
i Reglen paaregnes udført ved Ministeriets Foranstaltning,
selv om Areal et særffilt beliggende og det er noget
større end foransørt, og det vil da være tilstræffeligt, at
det ved en Erklæring fra vedkommende Sogneraad, en af
Distriktets Takstationsmænd eller en Landinspektør godtgøres,
at Areal et af den nævnte Bestaffenhed, og at det enten
henligger fuldstændig uopdyrket eller at dog mindst to Tre-
diedele af samme ere uopdyrkede og Opdyrkingen af Resten
først er paabegyndt nogle faa, højst 3 Aar, forinden Skyld-
føtningen begæres foretagen.

I de Tilfælde, hvor det paagældende Areal alt er an= 26. April.
sat til særskilt Hartkorn, men har Gammelstat sælles med et
andet Matrikulsnummer, vil Gammelstatsfordelingen efter
Omstændighederne kunne ventes foretagen efter Matrikuls-
taksterne, om end de ovenfor angivne Betingelser ikke fuldt
ud ere til Stede.

Magelæg mellem Jorder, hørende til forskellige Ejen-
domme, — der i Reglen kun kunne ventes appro-
berede, naar der derved tilsigtes en Skelrettelse —, kunne
ikke foretages paa Grundlag af Matrikulstatsterne, med
mindre de Arealer, der magelægges, ere af ubetydelig
Størrelse og efter Matrikulstatsterne lige store i boniteret
Maal.

I alle Tilfælde maa vedkommende Sælgers og
Købers egen Erklæring om Tilfredshed med, at Ma-
trikulstatsterne benyttes ved Skyld sætningen foreligge. Er
der ved Andragendets Indgivelse ikke indledet Handel om
det paagældende Areal, maa dette udtrykkelig anføres.

III.

Da det Papir — saavel Kort- som Skrivpapir —, der
er benyttet i de til Ministeriet indkomne Udskriftnings- og
Udskiftningsfager, har vist sig i mange Tilfælde at være af
mindre god Bestaaffenhed, ligesom ogsaa for Skrivpapirets
Vedkommende Arkstørrelsen er forskellig, og da det er af
Vigtighed, at de Kort og Beregninger m. v., som forblive
i Ministeriet til Opbevaring, ere udfærdigede paa holdbart
Papir, Beregningerne m. v. tillige i ensartet Format, har
man ved Forhandling med Ministeriet for Kirke- og Un-
dervisningsvæsenet foranlediget, at Landinspektører og Land-
maalere have Afgang til hos Hovedforhandleren af det til
Brug i Statstjenesten anskaffede Papir eller igennem en hvilken
som helst Papirhandler til Benyttelse ved ovennævnte For-

26. April. retninger at erholde autoriseret Tegne- og Skrivpapir i undersøgt og etifetteret Stand.

Landinspektørerne og Landmaalerne ville derfor efter den 1. August d. N. ved Udfærdigelsen af Udstyknings- og Udfistningsforretninger have at benytte saadant kontrolleret Papir nemlig:

Tegnepapir

af Stoffklasse I, Styrkeklasse III, der faas:
i Ruller à 50 Alen til Pris 27 Kr. 50 Øre pr. Rulle, eller
i do. à 10 — — — 6 — „ — — .

Skrivpapir af Propatriaformat

af mindst Stoffklasse II, Styrkeklasse III, der faas
i hele Ris (500 Ark) eller i 100 Ark.

IV.

I det man skal henvide til, hvad der for at fremme Udstykningsagers Afgørelse er paabudt i Indenrigsministeriets ovennævnte Cirkulærer, finder man sig foranlediget til særlig at indskræpe Landinspektørerne og Landmaalerne nedenstaaende Forfrister, der i de til Ministeriet indkomne Sager jævnlig ses ikke at være iagttagne:

1) Paa Hovedkortet (o: Udstykningskortet over den samlede Ejendom eller ved Skildsætningsager det Eksemplar af Kortene, der forbliver i Ministeriet) maa der antegnes hver særskilt Forbuds omtrentlige Afstand ad sædbanlig Vej fra og dens Beliggenhed for Gaarden eller Huset og sammes Hovedlod samt hvor den Parcel, der frastilles, tilgrænser Næberens Ejendom eller hvor langt den er denne fra- liggende, for saa vidt Parcelen bestemmes til Forening med samme.

Naar der paa Ejendommen findes Skov, maa det paa Hovedkortet nøjagtigt ansøres, om og hvorvidt de til- stødende Forde anvendes til Skov og Fredskov eller ikke.

2) Baaede paa Hovedkortet og paa Parcelkortene maa 26. April. faavel Bygninger som Ejendommens andre Bestanddele, saasom Krat, Skov, Eng, Lørvemose, Hede osv. angives med tydelige Signaturer.

3) Den Maaling, der foretages til Bestemmelse af nye Lod- eller Parcelstrel, maa være saa omfattende, at der ved samme habes Betryggelse for, at Skellene blive overførte paa Matrikulkortene med behørigt Hensyn til disses Maalestoksforhold (Indkræmpning), og, for at dette kan paases, maa Længderne af de i nævnte Anledning i Marken udmaalte Linier paaføres Hovedkortet.

4) Bestemmelsen i Ministeriets Circulære af 16. December 1885 Post 3 om, at Veje til Parcellerne skulle paaføres Kortene, er at forstaa saaledes, at vedkommende Vejs Beliggenhed angives i en saadan Udstrækning, at den bringes i Forbindelse med allerede paa Matrikulkortet bestaaende Vej. For saa vidt en Parcelvej føres over en anden Ejendom end den, der er Genstand for Udstykning, maa der foreligge en Erklæring fra førstnævnte Ejendoms Ejer om, at Vejen føres over hans Ejendom.

5) Angivelsen af de geometriske Maal for de Grundstykker, der ønskes styklsatte i Henhold til Lov af 4. Juli 1850 § 4, og for de samme gennemløbende Veje, ifr. Circulære af 16. December 1885 Post 6, maa være af-fattet saaledes, at det tydelig fremgaar, om de for Parcellerne angivne Arealer tillige indbefatte Vejarealet eller ikke.

6) Naar der om nogen af de Parceller, hvori en Ejendom agtes delt, er indledet Handel, efter at den Boniteringsforretning, der er foretaget i Anledning af Udstykningen, er afholdt, maa der ved Sagens Indsendelse medfølge Erklæring fra Køberne af disse Parceller om Tilfredshed med Boniteringen.

26. April. Et Antal Eksemplarer af nærværende Cirkulære vil blive udsendt til D'Fr. Amtmænd til Fordeling mellem Amtets Retskrivere, Landinspektører og Landmaalere.

I Forbindelse hermed bedes derhos Retskrivernes Opmærksomhed henledet paa, at de i Loven af 23. Januar 1862 § 8 ommeldte Attester angaaende den en Ejendom paahvilende Tiendebyrde skulle, naar Tiendebeederlagene ere konstaterede og noterede pr. Tønde gammelt eller nyt Hartkorn, angive ikke alene den stedfundne Konfateringsmaade, men tillige Beederlagets Størrelse pr. Tønde Hartkorn.

26. April. Generaldirektor. for Skattev. Cirk. (til samtlige Amter) ang. Anvendelsen af § 2 i Lov 14. April 1893 angaaende Frihed for Bygningsafgift.

Ved at fremsende et Eksemplar af den under 14. d. M. allerhøjest stadfæstede Lov angaaende Frihed for Bygningsafgift skal man henlede Opmærksomheden paa, at den i Lovens § 2 gjorte Forandring i Bestemmelserne i § 3 i Lov af 16. April 1873 kun angaar de Tilfælde, hvor der i en Ejendom kun er indrettet een Beboelseslejlighed, saaledes at den i den nævnte Paragraf i Loven af 16. April 1873 satte Grænse af henholdsvis 100 og 120 □ Alen fremdeles vedbliver i alle andre Tilfælde.

I øvrigt gælde ved Anvendelsen af § 2 i Loven af 14. d. M. ganske de samme Bestemmelser med Hensyn til Indgivelse af Anmeldelser, de Oplysninger, der skulle medfølge dem, Afgiftens Bortfalden m. v., som med Hensyn til Opnaaelse af Fritagelse efter Lov af 16. April 1873 § 3 ere foreskrevne ved Finansministeriets Bekendtgørelser af 7. Juni 1873, 8. April 1878 og 17. Juni 1880, jfr. Generaldirektoratets Cirkulærer af 19. Juni 1873, 26. April 1878 og 1. Juli 1880 — dog at der foruden de i Finansministeriets Bekendtgørelse af 8. April 1873 ommeldte Oplysninger endvidere vil være at fremlægge

Dplysning — attestedet paa den der angivne Maade — 26. April. om, at Ejendommen kun indeholder een Beboelseslejlighed — ligesom der ogsaa ved Bedømmelsen af, om en Beboelseslejlighed kan fritages i Henhold til Lov af 14. d. M. § 2, bliver at følge de samme Regler, som gælde med Hensyn til Fritagelse efter Lov af 16. April 1873 § 3, saa at det altsaa er vedkommende Beboelseslejligheds indvæbige Maal, der bliver at lægge til Grund, ligesom ogsaa i disse Tilfælde de hidtil fulgte Regler om, hvilke Lokaler der blive at medtage ved Beregningen af Lejlighedens Kvadratindehold (jfr. Generaldirektoratets Skrivelse af 3. Januar 1891, Ministerialtidende A for 1891 Nr. 6)*) komme til Anvendelse.

Endelig heuledes Opmærksomheden paa, at efter Lovens § 3, jfr. § 4, kan Frihed for Bygningsafgift efter Lov af 16. April 1873 § 3 og Lov af 14. d. M. § 2 saavel som Nedsættelse i Afgiften efter førstnævnte Lovs § 5 for Fremtiden kun tilstaa fra Begyndelsen af den Termin, i hvilken de af Finansministeriet i Henhold til førstnævnte Lovs § 9 foreskrevne Anmeldelser — jfr. de oven citerede Bekendtgørelser — ere indgivne, saa at der ikke mere kan tilstaa Tilbagebetaling, selv om Andragender derom maatte være indkomne før 1. April d. A.

Generaldirektor. for Skattev. Cirk. (til samtlige 26. April. Magistrater og Amtstuer) ang. Andragender om Fritagelse for Bygningsafgift i Henhold til Lov 14. April 1893.

Ved at fremsende et Eksemplar af den under 14. d. M. allerhøjest stadfæstede Lov om Frihed for Bygningsafgift samt af Finansministeriets Bekendtgørelse af 22. f. M. skal man herved tilføje følgende:

Naar Andragender om Fritagelse for Afgift af de i

*) Se ovenfor Side 1.

26. April. Lovens § 1 omhandlede Bygninger eller Lokaler bevilges, vil Afgiften dog ikke være at føre til Afgang, men den lades uopkrævet for det paagældende Halvaar og fremdeles for ethvert følgende Halvaar, for hvis Bedkommende der til Stattefterterminen afgives til Oppebørselsbetjenten Attest overensstemmende med Finansministeriets Bekendtgørelse af 22. d. M. om, at Forholdene ere uforandrede, og at Benyttelsen af paagældende Bygning eller Lokale i det forløbne Halvaar paa anden Maade end den, i Henhold til hvilken Bygningen eller Lokalet fritoges for Afgift, ikke har været hyppigere end Tilfældet var i det Stattehalvaar, i hvilket Afgiftsfriheden tilstodes, og det bliver at paase, at Attesten er nøjagtig stemmende med, hvad saaledes er forekrevet, og at den attesterende bevidner selv at kende de Forhold, den angaar, eller at have undersøgt dem, førend Attesten afgives. Afgives saadan Attest ikke, opkræves Afgiften paany, med mindre ny Resolution erhverves for Fritagelsen. Attesten afgives paa Landet af Sogneraadet, i Købstæderne af Magistraten.

For Landets Bedkommende kunne Andragender om Fritagelse i Henhold til denne Bestemmelse afgives til Amtstuen, der har at indsende dem, ledsagede af sin Erklæring, til Amtet.

Da Fritagelse for Afgiften kun kan tilstaaes paa Ansøgning til Finansministeriet, er det i øvrigt en Selvfølge, at alle de i Lovens § 1 omhandlede Bygninger og Lokaler blive at opmaale efter de hidtil gældende Regler og at sætte i Afgift, indtil Resolution om Fritagelse for denne er erhvervet.

Med Hensyn til Lovens § 2 henledes Opmærksomheden paa, at den derved gjorte Forandring i Bestemmelserne i § 3 i Lov af 16. April 1873 kun angaar de Tilfælde, hvor der i en Ejendom kun er indrettet een Beboelseslejlighed, saaledes at den i den nævnte Paragraf i Loven

af 16. April 1873 fatte Grænse af henholdsvis 100 og 26. April. 120 Kvadratalen fremdeles vedbliver i alle andre Tilfælde.

§ øvrigt gælde ved Anvendelsen af § 2 i Loven af 14. d. M. ganske de samme Bestemmelser med Hensyn til Indgivelse af Anmeldelser, de Oplysninger, der skulle medfølge dem, Afgiftens Bortfalden m. v., som med Hensyn til Opnaaelse af Fritagelse efter Lov af 16. April 1873 § 3 ere forestrebnede ved Finansministeriets Befendtgørelser af 7. Juni 1873, 8. April 1878 og 17. Juni 1880, jfr. Generaldirektoratets Cirkulærer af 19. Juni 1873, 26. April 1878 og 1. Juli 1880 — dog at der foruden de i Finansministeriets Befendtgørelse af 8. April 1878 ommeldte Oplysninger endvidere vil være at fremlægge Oplysning — attesteret paa den sammesteds angivne Maade — om, at Ejendommen kun indeholder een Beboelseslejlighed — ligesom der ogsaa ved Bedømmelsen af, om en Beboelseslejlighed kan fritages i Henhold til Lov af 14. d. M. § 2, bliver at følge de samme Regler, som gælde med Hensyn til Fritagelse efter Lov af 16. April 1873 § 3, saa at det altsaa er vedkommende Beboelseslejligheds indvendige Maal, der bliver at lægge til Grund, ligesom ogsaa i disse Tilfælde de hidtil fulgte Regler om, hvilke Lokaler der bliver at medtage ved Beregningen af Lejlighedens Kvadratindhold (jfr. Generaldirektoratets Skrivelse af 3. Januar 1891, Ministerialtidende A for 1891 Nr. 6) komme til Anvendelse.

Generaldirektor. for Statten. Cirk. (til samtlige 26. April. Branddirektører for Landdistrikterne) ang. Loven om Frihed for Bygningsafgift af 14. April 1893.

Ved at fremsende et Eksemplar af Lov af 14. d. M. om Frihed for Bygningsafgift samt af Finansministeriets

26. April. Bekendtgørelse af 22. d. M. skal man henlede Opmærksomheden paa følgende:

De i Lovens § 1 omhandlede Bygninger og Lokaler kunne kun ved Finansministeriets Bestemmelse fritages for Afgiften, og det er derfor en Selvfølge, at de ogsaa fremdeles blive at opmaale efter de hidtil gældende Regler.

Bestemmelsen i Lovens § 2 om Forhøjelse med 10 □ Alen af den i Lov af 16. April 1873 §§ 3 og 6 fastsatte Grænse for Beboelseslejligheder, der kunne fritages for Bygningsafgift, naar de kun beboes af een Familie, angaar kun de Tilfælde, i hvilke der i en Ejendom kun findes een Beboelseslejlighed, medens den i Lov af 16. April 1873 §§ 3 og 6 bestemte Grænse fremdeles vedbliver i alle andre Tilfælde.

I øvrigt gælde ved Anvendelsen af § 2 i Loven af 14. d. M. ganske de samme Bestemmelser med Hensyn til Anmeldelser, de Dplysninger, der skulle medfølge dem, Afgiftens Bortfalden m. v., som med Hensyn til Opnaaelse af Fritagelse efter Lov af 16. April 1873 § 3 ere forestrebne ved Finansministeriets Bekendtgørelser af 7. Juni 1873, 8. April 1878 og 17. Juni 1880, jfr. Generaldirektoratets Cirkulærer af 19. Juni 1873, 26. April 1878 og 1. Juli 1880, dog at der foruden de i Finansministeriets Bekendtgørelse af 8. April 1878 ommeldte Dplysninger endvidere vil være at fremlægge Dplysning — attesteret paa den sammesteds angivne Maade — om, at Ejendommen kun indeholder een Beboelseslejlighed, ligesom der ogsaa ved Bestemmelsen af, om en Beboelseslejlighed kan fritages i Henhold til Lov af 14. d. M. § 2, bliver at følge de samme Regler, som gælde med Hensyn til Fritagelse efter Lov af 16. April 1873 § 3, saa at det altsaa er vedkommende Beboelseslejligheds indvendige Maal, der bliver at lægge til Grund, ligesom ogsaa i disse Tilfælde de hidtil fulgte Regler om, hvilke Lokaler der blive at medtage ved Bereg-

ningen af Lejlighedens Kvadratindehold (jfr. Generaldirektors 26. April. toratets Skrivelse af 3. Januar 1891, Ministerialtidende A for 1891 Nr. 6) komme til Anvendelse.

Bekendtgørelse ang. Ordningen af Forsørgelsesvæsenet i Kjøbenhavn. (Kjøbenhavns Magistrat.) 27. April.

Fra 1. Maj d. A. vil Staden med Hensyn til Alderdomsforsørgelsen være inddelt i 3 Kredse, nemlig:

Øster Kreds,

omfattende nedenstaaende Fattigdistrikter 1—4.

Kredsinspektør: Cand. phil. E. L. B. Launh, R. af D., Øster Farimagsgade 8, ¹, Kontortid: Søgnedage Kl. 10—12.

Læger ved Alderdomsforsørgelsen: B. P. L. Stockfleth, Rosenvængets Allé 15, Stuen, Kl. 11, Dr. med. Driebein, Østerbrogade 8, ², Kl. 11, Dr. med. Friedenreich, St. Kongensgade 25, ², Kl. 8¹/₂ eller Kl. 3, Dr. med. A. D. Müller, Nørrevoldgade 3, Stuen, Kl. 12, Dr. med. Nyffe, Fiolsstræde 14, ², Kl. 8¹/₂, Trock Jansen, St. Kongensgade 68, ¹, Kl. 11¹/₂, Dr. med. Wünnstedt, Hovedvagtsgade 8, ², Kl. 11¹/₂.

Vester Kreds,

omfattende nedenstaaende Fattigdistrikter 5—8.

Kredsinspektør: Rancelliraad J. E. H. Storm, Nørrefarimagsgade 35, Stuen, Kontortid: Søgnedag Kl. 10—12.

Læger ved Alderdomsforsørgelsen: S. Hartvigson, Frelserens Alderdomshjem, Kl. 10, Dr. med. L. F. Loft, R. af D., Frelserens Alderdomshjem, Kl. 9, Dr. med. L. W. Salomonsen, Nørregade 31, ², Kl. 12, Dr. med. B. Volkenshuser, Vestergade 2, Kl. 12, Dr. med. E. Jensen, Vesterbrogade 38, ², Kl. 11, D. Secher, Vesterbrogade 41, ²,

27. April. Kl. 1, E. Petersen, Vesterbrogade 57, 1, Kl. 1, W. Thomsen
Vesterbrogade 94, 2, Kl. 12¹/₂.

Nørre Kreds,

omfattende nedenstaaende Fattigdistrikter 9—12.

Kredsinspektør: J. P. Wilnan, Sjølandsgade
1, 1, Kontortid: Søndage Kl. 10—12.

Læger ved Alderdomsforsørgelsen: Dr. med.
J. Bunten, Korsgade 45, 2, Kl. 1, M. P. Hemme, Ven-
dersgade 33, 3, Kl. 12¹/₂, M. Larsen, Dosseringen 30, 2,
Kl. 4¹/₂, Chr. Fenger, R. af D., Ewaldsgade 5, 1, Kl. 12,
B. Zimmermann, Nørrebrogade 58 B, 2, Kl. 12¹/₂, S.
Thaarup, Nørrebrogade 55, 1, Kl. 8¹/₂, Axel Hertel, R.
af D., Ravnshøjsgade 11, Kl. 12, Fr. Hygom, Nørrebro-
gade 22, 3, Kl. 1.

Ligeledes fra 1. Maj d. A. vil Staden med Hensyn til
Fattigforsørgelsen være inddelt i 12 Fattigdistrikter, samtlige
med Kontortid: Søndage Kl. 9—1, Søn- og Helligdage
Kl. 8—9.

1. Fattigdistrikt.

Distriktsforstander: B. Petersen, Blegdams-
vej 120, Stuen.

Kommunelæge: B. P. L. Stodfleth, Rosen-
vængets Allé 15, Stuen, Konsultationstid (Distriktslokalet)
Kl. 9—10.

2. Fattigdistrikt.

Distriktsforstander: D. Degenkolw, Konst.,
Citadelsvej 9, Stuen.

Kommunelæger: A. Dr. med. C. W. Driebein,
Vesterbrogade 8, 2, Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl.
10—11. B. Dr. med. A. Friedenreich, St. Kongens-
gade 5, 2, Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 9—10.

3. Fattigdistrikt.

27. April.

Distriktsforstander: Cand. phil. K. Malling,
Nørrevoldgade 30.

Kommunelæger: A. Dr. med. H. D. Müller,
Nørrevoldgade 3, Stuen, Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 10—11. B. Dr. med. J. G. Lykke, Fiolstræde 14²,
Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 9—10.

4. Fattigdistrikt.

Distriktsforstander: E. E. Thomsen, St. Kongensgade 59 E².

Kommunelæger: A. Trod-Jansen, St. Kongensgade 68¹, Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 9—10. B. Dr. med. Wünstedt, Hovedvagtsgade 8², Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 10—11.

5. Fattigdistrikt.

Distriktsforstander: H. Sørensen, Dbm., Strandgade 38¹, Sbg.

Kommunelæger: A. S. Hartvigson, Lille Torvegade 5¹, Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 9—10. B. Dr. med. E. Tost, N af D., Niels Juelsgade 8³, Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 10—11.

6. Fattigdistrikt.

Distriktsforstander: P. Mouritzen, Løsegade 12.

Kommunelæger: A. Dr. med. E. W. Salomonson, Nørregade 31², Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 9—10. B. Dr. med. B. Bollenheuser, Vestergade 2, Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 10—11.

7. Fattigdistrikt.

Distriktsforstander: Kaptajn E. Goldberg, N. af D., Tullinsgade 23².

Fjortende Hæfte.

27. April. **Kommunelæger:** A. Dr. med. E. Jensen, Vesterbrogade 38², Konsultation (Distriktslokalet) Kl. 10—11.
B. D. Secher, Vesterbrogade 41², Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 9—10.

8. Fattigdistrikt.

Distriktsforstander: Kaptajn E. A. S. Hansen, N. af D., Baldemarsgade 43².

Kommunelæger: A. E. Petersen, Vesterbrogade 57¹, Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 9—10.
B. W. Thomsen, Vesterbrogade 94², Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 10—11.

9. Fattigdistrikt.

Distriktsforstander: Løjtnant E. N. S. Mortensen, Thornsgade 13, St.

Kommunelæger: A. Dr. med. J. Buntzen, Korsgade 45², Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 10—11.
B. N. B. Hemme, Vendersgade 33³, Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 9—10.

10. Fattigdistrikt.

Distriktsforstander: Cand. polyt. A. F. B. Gede, Sjællandsgade 1¹.

Kommunelæger: A. M. Larsen, Dosseringen 30², Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 9—10. B. E. Fenger, N. af D., Evaldsgade 5¹, Konsultationstid (Distriktslokalet), Kl. 10—11.

11. Fattigdistrikt.

Distriktsforstander: R. B. S. Fog, Bjelles Allé 42¹.

Kommunelæger: A. B. Timmermann, Nørrebrogade 58², Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 10—11.

B. S. Thaarup, Nørrebrogade 55¹, Konsultationstid 27. April.
(Distriktslokalet) Kl. 9—10.

12. Fattigdistrikt.

Distriktsforstander: C. Dethmer, Elmegade 22 A, Sidehuset.

Kommunelæger: A. H. Hertel, N. af D., Ravnborggade 11, Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 9—10. B. Fr. Hygom, Nørrebrogade 22³, Konsultationstid (Distriktslokalet) Kl. 10—11.

Søn- og Helligdage er der i alle Distriktslokaler Konsultation Kl. 8—9.

De aldersstøttede ville fra 1. Maj i Sygdomstilfælde have at henvende sig til Kommunelægen i det Lægedistrikt, i hvilket de have Bopæl. Nærmere om saavel Fattigdistrikternes som Lægedistrikternes Grænser erfares gennem en samtidig hermed i Berlingske Tidende indrykket Bekendtgørelse, saa vel som ved Henvendelse i Magistratens 3. Afdeling, Hestemøllestræde 4, og hos ovennævnte Kredsinpektør og Distriktsforstandere*).

*) De forskellige Fattig- og Lægedistrikters Grænser ere følgende:

Øster Kreds. 1. Hoveddistrikt. Alborggade. Narhusgade. Gamle Kalkbrænderivej. Gefionsgade 41—... , 22—... Haraldsgade 61—123, 120. Hellerup Glasværks Arbejderboliger. Hellerup Station. Jagtvej 161—229. Kalkbrænderivej. Rildsvældsgade. Krausesvej. Kuhlausgade. Landstronagade. Landstrona Tvergade. Lyngbyvej 1—67, 2—62. Lægeforeningen Boliger. Østerbro Lægeforeningens Boliger. Strandvej. Max Müllersgade. Nygindsvvej, lige Nr. Niels W. Gadesgade. Nordre Frihavnsvej 1—... (nordre Side). Nygaard. Nygaardsvvej. Nygaardsv Sidevej. Nygaardsv Tvervej. Nøjsomhedsvej. Dufsvvej. Randersgade. Silke-

27. April. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Kjøbenhavns Amt) ang. Væksoprejsning efter en Dom for Overtrædelse af Straffelovens § 242.

Med Hensyn til, at N. N., der ved N. N. Købstads

borggade. Strandvej 1—91, 2—32. Tørborg Arbejderboliger. Bennemindevej. Bøvsesgade. Viborggade. Drefundsgade. Drefundshospitalet. Øster Allé. Østerbrogade 31—63, 58—128. Østre Gasværk.

2. Hoveddistrikt. Lægedistrikt A. Blegdamsstræde. Blegdamsvej 44—138. Blegdamsvej, lille. Classensgade 1—37 (nordlige Side). Faksegade. Gefionsgade 7—15. Helgesensgade. Hinrichsensgade. Holsteinsgade. Kroghsgade. Ripkesgade 15—25, 16—30. Livjægerallé. Livjægergade. Lundingsgade. Marstrandsvej. Nordre Frihavnsvej 2—88 (søndre Side). Odensegade. Petersborgvej. Rosenbølgens Tvergade. Rosenbølgens Hovedvej, Allé, Sideallé, Parallelvej, Tvervej. Ryesgade 37—131, 36—126. Slagelsegade. Sortedamsdossering 47—101. Sorøgade. Trepkasgade. Willemoesgade. Østerbrogade 19—29, 16—56. Lægedistrikt B. Udbildgaardsgade. Udelgade 125—... Balsamgade. Bjørnegade. Borgergade 130—... Bryggerlængen. Citadellet. Citadelsvej. Classensgade (lige Nr.). Collinsgade. Delfingade. Edersbergsgade. Elefantgade. Elshøjsgade. Farimagsgade, lille. Fredericiagade 34—... Gammeltoftsgade Gefionsgade 1—5, 2—6. Gørnersgade. Gøthersgade 60—64. Glaciet. Hallingsgade. Haregade. Hjertensfrydsgade. Høhensgade. Jens Juelsgade. Ingeniørregimentets Døvelsplads. Kamelgade. Kommunehospitalet. Kongensgade, store, 87—... Krokobillegade. Kronprinsessegades Havebuntikker. Krusemyntegade. Leopardlængen. Ripkesgade 2—14, 1—13. Rundsogade. Malmøsgade. Marstrandsgade. Meriansgade. Ny Kronprinsessegade 23 og 25, 18—24. Ole Suhresgade. Rigensgade 3—..., 18—... Røvegade. Rørholmsgade. St. Poulsgade. St. Poul's Kirkeplads. S. A. Schwartzgade.

Efttravets Dom af 3. September 1885 i Medfør af Straffe- 27. April.
lovens § 242 er anset med Straf af simpelt Fængsel i to
Dage, har anholdt om Vresoprejsning, unblader man ikke
at meddele, at Vresoprejsning med Hensyn til denne Dom
er uforuøben.

Skjoldsgade. Skovgaardsgade. Stockholmsgade.
Stokhusgade. Swanegade. Sønderborggade. Sølv-
gade 85—... , 26—... Polytechnisk Læreanstalt.
Tigergade. Toldbodvej 1—... Tulipangade. Ul-
vegade. Upsalagade. Webersgade. Wiedeveltsgade.
Vilbandegade. Voldmestergade. Zinnsgade. Øster-
brogade 1—17, 2—14. Østerfarimagsgade. Øster
Navelin. Østersøgade 30—... Østervoldgade.
Østervold.

3. Hoveddistrikt. Lægedistrikt A. Na-
benraa. Ahlesfeldtsgade. H. E. Andersensgade.
Bartholinsgade 1—15. Frederiksborggade 2—54,
17—43. Gothersgade 87—175, 150—160. Gylde-
løvesgade. Hausergade. Hausersplads. Købmager-
gade 54—64. Kultorvet 2—16. Landemærket 1—57.
Linnésgade. Mansensgade. Nørrefarimagsgade.
Nørrevoldgade 3—29, 90—112. Nørresgade. Pus-
tervig. Rosenborggade. Rømersgade. St. Gjer-
trudstræde. Schacksgade. Suhmsgade. Sørtorvet.
Tornebuskegade. Thuresensgade. Vendersgade. Tr-
stedsparken. Østersøgade 8—10. Lægedistrikt
B. Dyrkøb. Fiolstræde. Frederiksberggade 4—42.
Frederiksborggade 1—11. Frue Plads. Gammel
Torv 8—26. Halmtorv 41—45. Kannikestræde,
store. Kannikestræde, lille. Kattesundet 2—4, 5—7.
Købmagergade 49—69. Krystalgade. Kultorvet
3—17. Larsbjørnstræde. Larslejsstræde. Nørregade.
Nørrevoldgade 2—82. Peder Hvidfeldtstræde. Ro-
sengaarden. St. Pederstræde. Skindergade 2—44.
Studiestræde 1—49, 4—42. Teglgaaardsstræde. Uni-
versitetet. Vestergade. Vestervoldgade 1—39.

4. Hoveddistrikt. Lægedistrikt A. Udel-
gade 34—108. Amaliegade. Amalienborg Plads.
Borgergade 21—93, 4—128. Bredgade. Dr. Eber-
gade 1—47, 2—50. Fredericiagade 13—53, 2—28.
Frederiksgade. Gothersgade 2—18. Helsingørsgade

29. April. **Anordning om Indførelsen af en ny Farma-**
Nr. 115. kopé. (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 636.

4—22. Hindegade. St. Kongensgade 1—85,
 2—114. Klærlegade 1—11, 2. Kongens Nytorv
 2—24. Kvæsthusgade. Nyhavn 1—71. Ny Told-
 bodgade. Prinsensgade. St. Annæ Plads. Lille
 Strandstræde. Store Strandstræde. Toldboden.
 Toldbodgade. Toldbodvejen, lige Nr. Læge-
 distrikt B. Adelgade 1—117, 4—32. Borger-
 gade 1—19. Dr. Tvergade 49—61, 52—58.
 Fredericiagade 57—81. Gothersgade 20—58. Hel-
 singørsgade 3—23. Klærlegade 15—31, 8—38.
 Kronprinsessegade 2—52. Ny Kronprinsessegade
 3—7, 2—6. Rigensgade 2—16. Rosengade. Sølv-
 gade 1—11, 2—24.

Vester Kreds. 5. Hoveddistrikt. Lægedis-
trikt A. Amagerbro. Amagergade. Baadsmands-
 stræde 15—43, 18—20. Bodenhoffs Plads. Kløver-
 marksvej. Kristianshavns Boldgade 7— . Kristians-
 holms D. Krøyers Plads. Overgaden oven Vandet
 58—88. Prinsessegade 1—17, 35—77, 2—52.
 Refshaleen. St. Annægade 31—37, 28—36.
 Sofiegade 13—25, 16—40. Store Torvegade 15—
 29, 2—28. Wilbers Plads. Lægedistrikt B.
 Baadsmandsstræde 1—13, 2—16. Brogade. Dron-
 ningensgade. Kristianshavns Kanal. Kristianshavns
 Torv. Kristianshavns Boldgade 1—5. Langebro-
 gade. Overgaden neden Vandet. Overgaden oven
 Vandet 2—56. Prinsessegade 19—33. St. Annæ-
 gade 1—29, 2—26. Sofiegade 1—11, 2—14.
 Strandgade. Store Søndervoldstræde. Lille Søn-
 dervoldstræde. Lille Torvegade. Store Torvegade
 1—13. Wilbersgade.

6. Hoveddistrikt. Lægedistrikt A. Ama-
 gertorv 4—24. Antoniestræde. Brøndstræde, lille.
 Brøndstræde, store. Dibriftbadstjærsgang. Ol Mønt.
 Ol. Torv 4—6. Gotersgade 1—85. Graabrødre-
 stræde. Graabrødretorv. Grønnegade. Hovedvags-

Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Politimestre) 1. Maj.
ang. det almindelige danske Handelsflaas Propor-
tioner.

Bed Befendtgørelse Nr. 187 af 21. Oktober 1892 har

gade. Keisergade. Købmagergade 1—47, 4—52. Klareboderne. Klosterstræde. Kongens Nytorv 26—34. Kristenbernikovstræde. Kronprinsensgade. Landemærket 4—30. Løvstræde. Møntergade. Niels Hemmingsensgade. Nygade 2—10. Ny Udsalgsgade. Ny Østergade. Pilestræde. Pistolstræde. Regnegade, lille. Regnegade, store. Sillegade. Skindergade 1—49. Skoubogade. Sværtgade. Wallendorffsgade. Vimmelfastet 26—48. Vognmagergade. Østergade 4—62. Lægedistrikt B. Admiralgade. Amagertorv 1—33. Aylsgade. Badstuestræde. Boldhusgade. Brolæggerstræde. Bryghusgade. Børs-gade Cort Udelersgade. Døhensgade. Farvergade. Frederiksberggade 1—29. Frederiksholms Kanal. Fortunstræde. Gaasgade. Gl. Strand. Halmstræde. Halmtorvet 51—79. Havnegade. Højbergsgade. Herluf Trollesgade. Hestemøllestræde. Holbergsgade. Holmensgade. Holmens Kanal. Hummergade. Hyftenstræde. Højbroplads. Integade. Katteskudet 9—11, 8—18. Kirkestræde, lille. Kirkestræde, store. Knabrostræde. Kompagni-stræde. Kongensgade, lille. Kongens Nytorv 1—23. Kristiansborg Slot. Kristiansgade. Lavendelstræde. Laks-gade. Læderstræde. Løngangsstræde. Magstræde. Middelbryggersgade. Naboløs. Nikolajgade. Niels Juelsgade. Nybrogade. Nygade 1—7. Nyhavn 2—44. Ny Kongensgade. Nytorv. Ny Vestergade. Peter Stramsgade. Raadhussstræde. St. Jørgens-gade. Ektalbergade. Slotsholmsgade. Slutteri-gade. Smedens Gang. Snaregade. Stormgade. Tordenstjoldsgade. Tøjhusgade. Vandkunsten. Ved Stranden. Vestervoldgade 83—133. Vimmelfastet 35—49. Vingaardsstræde. Østergade 1—61.

7. Hoveddistrikt. Lægedistrikt A. Ab-salonsgade 1—7. Udel Katrinesgade. Bagerstræde 6—10. Benzons Fabrikker. Bernstorfs-gade. Boule-

1. Maj. Indenrigsministeriet indskræpet de i Forordning af 11. Juli 1748 § 1 indeholdte Bestemmelser om det almindelige danske Handelsflaas Proportioner, hvorefter blandt andet de forreste røde Kvarterer skulle være $\frac{6}{4}$ af de agterste Kvarterer.

var den. Kolbjørnsengade. Eriksgade. Gasværket (vestre). Gasværksvej. Ol. Kongevej 1—29, 2—4. Håmtovet 8—16. Helgolandsgade. Helmershus. Jernbanegade. Istedgade 1—23, 2 B—22. Knudsgade 3 A—37. Kvægtorvet. Kvægtorvs-gade. Lille Kolbjørnsengade. Lille Istedgade. Ny Stormgade 56—100. Ny Stormgade 57—71. Ny Vestergades Forlængelse. Ny Kongensgades Forlængelse. Nørrefarimagsgade 1—7, 2—8. Petersens Passage. Reventlowsgade. Reverbilsgade. Stenogade. Stormgades Forlængelse. Studiestræde 51—53. Svendsgade 1, 2—4. Tømmerpladsgade. Ved Kalbeobstrand. Vesterbrogade 1—57, 2—48. Vesterfarimagsgade. Vesterboldgade, lige Nr. Viktoriagade. Vægedistrikt B. Absalonsgade 9—43, 14—48. Bagerstræde, ulige Nr. Dannebrogsgade 1—51, 2—38. Ol. Kongevej 31—53 B. Hansens Plads. Hartmanns Plads. Istedgade 25—51, 24—50. Knudsgade 6—66. Mattæusgade 1—9, 2—10. Ny Stormgade 104—124. Saksogade 1—75. Stydebanegade. Tullinsgade. Vesterbrogade 59—73, 50—82. Værnedamsvej 2—16.

8. Hoveddistrikt. Vægedistrikt A. Dannebrogsgade 40—58. Dybbølsgade 13—15, 16—18. Estlandsgade. Istedgade 53—81, 60—72. Mattæusgade 15—21. Ny Stormgade mellem Dannebrogsgade og Øhlenschlägersgade. Øhlenschlägersgade 33—77. Revalsgade. Saksogade 77—93, 52—92. Saksogadens Passage. Vægedistrikt B. Amerikavej. Bispeengsgade. Bayesgade (paa Stadens Grund) (ulige Nr.). Brovsonsgade. Karstensgade. Dybbølsgade 17—25, 20—32. Enghavevej. Lille Enghavevej. Ernst Meyersgade. Frederiksberg Allé 1—13. Freunds-gade. Istedgade 83 udeste og 74 udeste. Jerichausgade. Kaalundsgade. Kingosgade 1—9, 2—6. Klückersgade. Lille Frydsvej.

Det er imidlertid senere for Ministeriet blevet oplyst, 1. Maj. at de ovennævnte Proportioner, for saa vidt de forreste røde Kvarterer angaar, i Mandts Minde ikke have været iagttagne, idet det gennem lange Tider har været almindelig Sædvane i Koffardifarten at lade Flagets forreste Kvarterer

Lundbygade. Mattæusgade 23—33, 12—18. Nyfundegade. Ny Karlsbergvej 1—17, 2—28. Ny Stormgade, vest for Øhlenschlägersgade. Øhlenschlägersgade 1—31, 2—74. Rahbeks Allé 1—15. Sanktmarksgade. Saksogade 2—50. Sundevedsgade. Theophilus Hansens Gade. Valdemarsgade. Vesterbrogade 73 B—149, 84—154. Vesterfælledvej. Vesterfælleds Møllevej.

Nørre Kreds. 9. Sovebdistrikt. Lægedistrikt A. Bagergade. Baggensgade. Blaagaardsgade 1—33, 2—24. Dosseringen 4—32. Korsgade 2—46. Nørrebrogade 9—53. Nørrebrostræde. Slotsgade 1—37, 2—14. Tudegade. Vesselsgade. Lægedistrikt B. Nagade 2—54. Blaagaardsgade 35—59, 26—46. Dosseringen 34—62. Evaldsgade. Gartnergade. Griffensfeldtsgade, ulige Numre. Husbilbeafdelingen. Korsgade 1—51, 48—62. Murergade. Nordvestvej 1—7, 2—8. Prins Jørgensgade. Slotsgade 18—33. Smedegade. Stengade. Torupsgade. Tømregade. 10. Sovebdistrikt. Lægedistrikt A. Nagade 72—110. Brohusgade. Jagtvej, fra Ladegaardsaaen til Nørrebrogade (lige Numre). Kapelvej 2—46. Nordvestvej 31—... , 30—... Nørrebrogade fra Kapelvej til Jagtvej (ulige Numre). Skyttegade. Lægedistrikt B. Nagade 56—70. Bangertsgade. Fissergade. Griffensfeldtsgade 2—60. Jærgergade. Kapelvej 1—55, 48—58. Korsgade 64—70, 53—... Nordvestvej 9—29, 10—28. Nørrebrogade 55—63. Solitudevej. Tjørnegade. Bøvergade.

11. Sovebdistrikt. Lægedistrikt A. Møllersgade. Valdersgade. Bragesgade. Dagmarsgade. Gormsgade. Haraldsgade til Mygindøvej. Sejmdalsgade. Jagtvej, ulige Numre, fra Nr. 53 til Mygindøvej. Mygindøvej og dennes Fortsættelse,

1. Maj. udgøre noget mere end $\frac{6}{4}$ af de agterste. Fra den saaledes bestaaende Sædvane har Ministeriet troet, at der ikke ganske kan ses bort, og man maa derfor finde det rettest, at Paatale undlades, naar den foreliggende Overtrædelse af den ovennævnte Forordnings Bestemmelser itkun bestaar deri, at de forreste Kvarterer udgøre mere end $\frac{6}{4}$, men dog ikke over $\frac{7}{4}$ af de agterste Kvarterer.

5. Maj. Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskoppen over Viborg Stift) ang. en af en Sognepræst indført Ordning, hvorefter Ustergang kun maatte finde Sted efter afholdt Skriftemaal Dagen forud.

..... behageligen at ville give ham Paalæg om for

venstre Side fra Jagtvejen. Nørrebrogade 140—236. Obinsgade. Raadmandsgade. Tagensvej. Torvgade. Thyragade. Lægedistrikt B. Bjelkes Allé. Brøndshøjgade. Gentoftegade. Holtegade. Husungade. Jagtvej, ulige Numre, fra Ladegaardsaaen til Nr. 51. Vægersborggade. Lyngbygade. Nordbanegade. Nørrebrogade 151—227. Drstrupsgade. Stefansgade.

12. Hoveddistrikt. Lægedistrikt A. Åhornsgade. Birtegade. Blegdamshospitalet. Blegdamsvejen 2—42. Egegade. Elmegade. Fredensgade. Fredensgade, lille. Fælledvej. Guldbergsgade 3—23, 2—26. Guldbergsgade, lille, lige Nr. Væssøgade. Møllegade. Nørreallee 1—49. Nørrebrogade 8—62. Poppelgade. Ravnshørgade. Ravnshøj Tværgade. Nybgade 1—31, 2—34. Schleppegrellsgade. Sortedams Døsfæring 23—45. Sortedamsgade 1—21. St. Hansgade. St. Hans Torv. Lægedistrikt B. Frederik den Syvendes Gade. Guldbergsgade 25—55. Guldbergsgade, lille, ulige Nr. Jagtvej, fra Nørrebrogade til Nygindvej, lige Nr. Mejnungsgade. Nørrebrogade 64—122. Prinsesse Charlottesgade. Sjællandsgade. Tranes Boliger.

Fremtiden paa hver Søn- og Helligdag, paa hvilken der 5. Maj. finder Aftergang Sted, at afholde Skriftemaal samme Dag forud for den almindelige Gudstjenestes Begyndelse, medens det maa staa ham frit for tillige at afholde Skriftemaal Dagen forud for dem, der ønske det.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Politimestre i 8. Maj Landjurisdiktionerne) ang. Betingelserne for Udbrænding af snævre Skorstene.

Med Hensyn til, at det i § 12 i Lov af 1. Marts 1889 om Tillæg til og Forandringer i Loven af 2. Marts 1861 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen, jfr. § 22 i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 30. Marts s. A., er bestemt, at Udbrænding af snævre Skorstene er tilladt, naar Brandfogden efter Skorstenens Bestaffenhed antager, at Udbrændingen kan ske uden Fare, samt at Udbrændingen i saa Fald skal ske under Brandfogdens Tilsyn og under Sagttagelse af de Forsigtighedsregler, han foreskriver, skal man tjenstligst anmode d'Her. Politimestre i Landjurisdiktionerne om at ville tilkendegive Brandfogderne i den dem underlagte Jurisdiktion, at Justitsministeriet i Overensstemmelse med en derom fra Direktionen for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger fremkommen Indstilling maa finde det ønskeligt, at saadan Udbrænding, for saa vidt angaar straataækkede Bygninger, kun tilstedes under følgende nærmere Betingelser:

Udbrændingen bør kun ske i stille Vejr, Straataget bør fjernes i 1 Alens Afstand fra Skorstenen, og derefter bør det undersøges, om Skorstenen er tæt, hvor Taget har ligget op til den, og mulige Mangler bør behørig udbedres. Loftet maa derhos være tomt i længere Afstand fra Skorstenen, og under Udbrændingen bør der

8. Maj. være Sprøjter og Sprøjtemandskab til Stede. Endelig vil det være forsigtigt, at Taget dækkes med vaade Lagener eller lignende.

8. Maj. Justitsmin. Skr. (til Stiftsøvrigheden over Fyens Stift) ang. Bemyndigelse for Stiftsøvrigheden til at fravige Bestemmelsen om Udlodningspaategninger i Plakat 10. April 1795 § 1.

I behagelig Skrivelse af 28. Februar d. A. har Hr. Kammerherren og Deres Højærværdighed ved Fremsendelsen af de hoslagt tilbagesølgende Bilag anholdt om Tilladelse til, for saa vidt angaar Aktiver henhørende til den Del af Stiftets offentlige Midler, der høre under Justitsministeriets Resort, at fravige Bestemmelsen i Pl. 10. April 1795 § 1 om Udlodningspaategninger.

Foranlediget heraf skulde man, efter over Sagen at have brevvæxlet med 1. Revisionsdepartement, til behagelig Efterretning tjenstligt melde, at Justitsministeriet herved meddeler Stiftsøvrigheden den ansøgte Fritagelse for at forsyne de omhandlede Aktiver med Udlodningspaategninger.

9. Maj. Generaldirekt. for Skatten. Skr. (til Amtmanden over Maribo Amt) ang. Gebyr i en Sag mellem Husbond og Thynde, som angaar saavel Løn som Straf og Erstatning for Injurier fra Husbondens Side.

I Anledning af en til Generaldirektoratet indkommen Forespørgsel fra en Sagfører om, hvorvidt det er rigtigt, at der i en af ham for et Thynde mod dette Husbond ved Stubbekjøbing Herreds Politiret anlagt Sag, der angaar saavel Løn som Straf og Erstatning for verbale og reelle

Injurier fra Husbondens Side, er blevet ham afkrævet 9. Maj. Gebyr som for en almindelig Politisag, har Generaldirektoratet i Skrivelse til Maribo Amt svaret, at der i den nævnte Sag kun vil være at beregne Gebyr i Overensstemmelse med den i Sportelreglementets § 32 for Sager mellem Husbonde og Tjenestehynde givne Regel, jfr. ogsaa Kancelli-Skrivelse af 14. Juli 1835.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Kjøbenhavn Amt) aug., hvorvidt Sølovens Bestemmelser om Bjergeløn kunne anvendes med Hensyn til løst Gods, der findes i aaben Sø eller opdriver paa Forstranden. 10. Maj.

Under 23. Marts d. A. har Hr. Kammerherren hertil indsendt et Andragende, hvori Birkedommeren i N. N. Birk begærer Justitsministeriets Afgørelse af, hvorvidt de i Søloven af 1. April f. A. Kap. IX indeholdte Bestemmelser om Bjergeløn, og navnlig Bestemmelserne i §§ 224—226, kunne finde Anvendelse med Hensyn til løst Gods, der findes i aaben Sø eller opdriver paa Forstranden.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Ministeriet i Overensstemmelse med den af Dem udtalte Anskuelse vel maa anse Bestemmelserne i Sølovens 9. Kapitel for anvendelige med Hensyn til løst af Havet opdrevet Gods, men dette dog i Henseende til Bjergelønnen kun, for saa vidt angaar Forholdet imellem Bjergeren og Godsets Ejer, saa at de ældre Regler vedvarende komme til Anvendelse, dels paa saadanne Genstande af ubetydelig Værdi, som hidtil helt ere blevne overladte Bjergeren, dels paa andet løst Gods, naar Reklamationsfristen er udløben, uden at nogen Ejer har meldt sig.

13. Maj. **Bekendtgørelse ang. Foranstaltninger mod Mund-**
Nr. 121. og Klovesyge. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 637.

15. Maj. **Bekendtgørelse om Undtagelser fra Forbudet mod**
Nr. 124. Arbejde i Fabrikker m. v. paa Folketirkens Hellig-
dage. (Indenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 637.

15. Maj. **Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Vejle**
Amt) ang., hvorvidt der kan tilstaa Alderdoms-
understøttelse til Personer, som ere i Besiddelse af
mindre Kapitaler.

I det med Amtets Skrivelse af 15. November f. A. modtagne Andragende har R. R. Byraad besværet sig over, at Amtet ved det af samme i Medfør af Alderdomsunderstøttelsesloven af 9. April 1891 § 8 foretagne Gennemsyn af Købstadens Regnskab over udbetalt Alderdomsunderstøttelse i 2. Halvaar 1891 har resolveret, at Byraadet har været uberettiget til at tilstaa de i Andragendet nærmere angivne 8 Personer Alderdomsunderstøttelse, idet disse paa det Tidspunkt, da de fremsatte Begæring om Understøttelse, vare i Besiddelse af Pengebeløb paa imellem 300 og 750 Kr. og derfor efter Amtets Formening ikke kunde anses for ude af Stand til at forskaffe sig det fornødne til Underhold, jfr. Lovens § 1. I saa Henseende har Byraadet anført, at det ikke har ment at kunne afvise Personer, der begærte Alderdomsunderstøttelse, fordi de vare i Besiddelse af Pengebeløb, naar disse dog ikke vare større end i de foreliggende Tilfælde, hvorimod Raadet ved Fastsættelsen af Understøttelsen har taget Hensyn til det aarlige Livrente-

beløb, som de paagældende kunde erhverve for deres 15. Maj. Midler.

I Anledning heraf skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at efter Ministeriets Opfattelse er den Omstændighed, at en Person, der begærer Alderdomsunderstøttelse, er Ejer af et lille Kapitalbeløb, ikke ubetinget til Hinder for, at Understøttelsen tilstaaes ham, selv om Beløbet foreligger i kontante Penge og saaledes er disponibelt til Brug.

I saa Henseende skal man bemærke, at vel har Alderdomsunderstøttelsesloven i sin § 1 fremsat som Betingelse for at opnaa Understøttelse, at den paagældende er ude af Stand til at forskaffe sig selv eller dem, over for hvem der paahviler ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, hvilket efter Udtrykkene i det væsentlige falder sammen med, hvad Fattigloven i sin § 1 fremsætter som Betingelse for at opnaa Fattighjælp; men det fremgaar af de nævnte Loves øvrige Bestemmelser, at den omhandlede Betingelse maa opfattes forskelligt, eftersom den anvendes paa Alderdomsunderstøttelse eller Fattighjælp. Fattighjælpen skal efter sit Formaal afhjælpe den til enhver Tid tilstedeværerende Trang, og da den, der modtager Fattighjælp, undergives Fattigbestyrelsens stadige Tilsyn, kan Størrelsen af Hjælpen tilmaales efter Djeblickets Krav, ligesom Bestyrelsen til enhver Tid kan bestemme, hvorledes Forsørgelsen af den enkelte fattige skal finde Sted; at der herved tages Hensyn til, at den fattige bevarer Udgangen til at udnytte sin Arbejdsevne, er saavel i den fattiges som i Fattigvæsenets Interesse. Alderdomsunderstøttelsens Formaal er derimod at sætte den understøttede i Stand til at fortsætte en selvstændig Tilværelse, hvorfor ogsaa Loven som Regel hjemler ham Ret til at beholde den ham een Gang tilstaaede Understøttelse, saa længe hans Forhold blive uforandrede; i

15. Maj. Overensstemmelse hermed bør Understøttelsens Størrelse ikke udnaales efter den understøttedes Trang i Djeblicket, men derimod efter hans økonomiske Stilling tagen som Helhed, saaledes at den understøttede derved bliver i Stand til at bevare sin Selvstændighed. Ganste vist taber dette Hensyn delvis sin Betydning, saafremt den understøttedes Forhold ere saaledes, at han ikke kan forsørges paa anden Maade end ved Anbringelse i et Asyl, eller at hans Trang til Understøttelse kun er midlertidig, til Ets. fordi den er fremkaldt ved Sygdom, men bortset herfra vilde det ikke være stemmende med Lovens Sjæmed, om man vilde nægte Alderdomsunderstøttelse til den, der er i Besiddelse af et saadant Pengebeløb, som vel kan strække til til at afhjælpe hans øjeblikkelige Trang, men som derimod er utilstrækkeligt til, blot tilnærmelsesvis, at hde ham nogen Betyggelse for hans Livsophold, hvorimod Pengebeløbet efter sin Størrelse nærmest har Betydning som en Nødhjælp for Arbejdstab, i Sygdomstilfælde eller under andre særlige Forhold samt til Ettring af en anstændig Begravelse. Navnlig vilde Nægtelse af Understøttelse i det anførte Tilfælde være imod Lovens Forudsætninger, saafremt det omhandlede Pengebeløb var erhvervet af den paagældende selv gennem længere Tids Opsparing eller paa anden Maade, der giver Garanti mod fremtidig Misbrug af Beløbet. Hvor stort et Beløb det saaledes kan være berettiget at lade den paagældende være raadig over, kan selvfølgelig ikke fastlaas ved en for alle Tilfælde gyldig Regel, men maa afhænge af de enkelte foreliggende Omstændigheder. Særlig vil det være af Betydning, om Ansøgeren er Familieforsørger, idet der i saa Fald bør være Afgang til Bevarelse af et noget større Beløb.

Ved Fastsettelsen af Understøttelsens Størrelse i Tilfælde af den her omhandlede Art vil der være at tage passende Hensyn til, at Ansøgeren er i Besiddelse af det

paagældende Pengebelsøb, idet han ikke kan gøre Fordring 15. Maj.
 paa, at Understøttelsen ydes ham i saadant Omfang, at
 han sættes i Stand til vedblivende, navnlig ogsaa under
 særlige Forhold, at bevare Pengebelsøbet. Ovennævnte By-
 raad har i saa Henseende anført, at det har beregnet det
 Livrentebelsøb, som den understøttede var i Stand til at er-
 hverve sig, og fraregnet dette Belsøb i den Understøttelse,
 som ellers vilde være at yde. Herimod kan der heller intet
 findes at erindre, idet dog bemærkes, at Kommunerne ikke
 kunne være henviste til udelukkende at bruge denne Maale-
 stok for den Betydning, som der vil være at tillægge Be-
 siddelsen af et Kapitalbelsøb.

Naar de ovenfor angivne Synspunkter bringes til
 Anvendelse i de for Ministeriet af Byraadet indbragte
 Sager, maa man med Amtet være enig i, at de tvende i
 Sagen ommeldte Personer, som eje Pengebelsøb paa hen-
 holdsvis 600 Kr. og 750 Kr., ikke for Tiden kunne anses
 for tværgående til Alderdomsunderstøttelse, og Ministeriet
 maa saaledes for deres Vedkommende tiltræde den af Amtet
 trufne Afgørelse. For enkelte af de øvrige Ansøgere Ved-
 kommende har Ministeriet vel næret nogen Tvivl om, hvor-
 vidt den her omhandlede Betingelse for at opnaa Alder-
 domsunderstøttelse er til Stede, men man har dog ikke
 fundet, at det ophyste giver aldeles tilstrækkelig Anledning
 til at fravige det af Byraadet udøvede Skøn, og man maa
 derfor holde for, at det for saa vidt kan forblive ved By-
 raadets Afgørelse.

Instittsmin. Str. (til Amtmanden over Holbælt 16. Maj.
 Amt) ang. Omkostningerne ved Transport af Effekter
 til og fra Desinfektion, der er beordret af en Læge.

I Anledning af det af Hr. Kammerherren paa Holbælt
 Amts Over sundhedskommissionens Vegne med behagelig Skri-

16. Maj. velse af 25. Marts d. A. hertil indsendte Andragende, hvori den overordentlige Sundhedskommission for N. N. Birk forespørger, hvorvidt Omkostningerne ved Transport af smittede Genstande til Desinfektionsovn, naar saadan Desinfektion er beordret af Lægen, i alle Tilfælde skal kunne fordres betalt af det offentlige, eller kun naar vedkommende ikke selv har Befordring og ikke Raad til at leje saadan, skal man tjenstligst melde, at Omkostningerne ved Transport af Effekter til og fra Desinfektion maa udredes paa samme Maade som de øvrige Udgifter ved Desinfektion.

17. Maj. **Kongl. Resol. ang. Dispacheur-Eksamen*).** (Justitsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 638.

17. Maj. **Arordning til nøjere Bestemmelse af Solovens**
Nr. 127. § 34. (Udenrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 638.

17. Maj. **Judenrigsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat)**
ang., hvorvidt Alderdomsunderstøttelse kan tilstaaes
en paa en Siudsygeanstalt anbragt findssyg.

Ved at fremsende et Andragende, hvori Børgen for den hidtil som betalende Patient paa St. Hans Hospital

*) Under f. D. behagede det Hs. Majestæt allern. at udnævne Grosferer Harald Hansen og Kommandør N. Jacobsen til Medlemmer af den til Afholdelse af Dispacheur-Eksamen bestillede Kommission, hvis øvrige Medlemmer for Tiden ere Professor ved Universitetet, Dr. juris B. Benzøn, Formand, Kommandør N. S. Jespersen og Dispacheur S. S. Suenon.

henliggende sindsfyge N. N. paa dennes Begue har fremsat 17. Maj. Begæring om Alderdomsunderstøttelse af Kjøbenhavns Kommune i Genhold til Lov Nr. 69 af 9. April 1891, har Magistraten i Skrivelse af 17. f. M. forespurgt, om der, uanset Bestemmelsen i Fattiglovens § 61, hvorefter de Omkostninger, der udredes af det offentlige til Forsørgelse af sindsfyge, der ere anbragte paa dertil af Staten godkendte Anstalter, ikke betragtes som Fattighjælp og saaledes ikke paavirke den trængendes retlige Stilling, vil kunne ydes den paagældende Hjælp af det offentlige under Form af Alderdomsunderstøttelse, hvorved Kommunen opnaar Andel i Statstilskuddet efter Loven af 9. April 1891 § 9.

I denne Anledning skulde man tjensligst melde, at, da den paagældende er ude af Stand til at forskaffe sig det fornødne til Kur og Pleje og i øvrigt opfylder Betingelserne for at erholde Alderdomsunderstøttelse, maa han anses berettiget til at nyde saadan Understøttelse og kan ikke udelukkes deraf ved den Omstændighed, at der i Medfør af Fattiglovens § 61 til Opholdet paa Sindsfygeanstalten for Fattigvæsenets Regning vilde kunne ydes ham en Hjælp, der ikke over for ham medfører de med Fattighjælp i Almindelighed forbundne Virkninger.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Ringkjøbing Amt) ang., hvorvidt det kan paahvile Fattigkommunerne som Pligt at yde Bidrag til aandsvage Børns Anbringelse paa Abnormanstalt. 19. Maj.

Ved at meddele, at Ringkjøbing Amtsraad i Genhold til deraf indgivne Andragender har vedtaget at lade Amtsfattigkassen afholde $\frac{1}{4}$ af Udgifterne ved forskellige aandsvage Børns Anbringelse paa Abnormanstalt under Forventning af, at vedkommende Sogneraad ligeledes vilde afholde $\frac{1}{4}$ af Udgifterne, men at flere af Sogneraadene have

19. Maj. vægret sig ved at yde noget som helst Bidrag, har Amtet i Skrivelse af 3. d. M. under Henviisning til Bestemmelserne i Fattiglovens § 61 begæret en Udtalelse herfra med Hensyn til Fattigkommunernes Etilling overfor aandsvage Børn af trængende Forældre, og navnlig om det kan paahvile dem som Pligt at yde Bidrag til de nævnte Børns Anbringelse paa Abnormanstalt.

I denne Anledning skulde man — næst at henvise til Ministeriets Skrivelse Nr. 149 af 21. Juni 1892 til Amtmanden over Vejle Amt (Ministerialtidende A)*) — til Efterretning tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at Fattigvæsenet efter Omstændighederne kan være pligtigt at anbringe et aandsvagt Barn paa en Abnormanstalt og da navnlig, naar Anbringelsen er nødvendig for at opnaa Helbredelse eller Bedring af vedkommendes Tilstand, eller der kun paa denne Maade kan ydes et forsvarligt Livsophold, f. Eks. fordi der ikke af vedkommende Barns påvørende kan ydes det den særlige Pleje og det stadige Tilsyn, som det maatte have behov.

For saa vidt et aandsvagt Barn med Tilskud fra Fattigvæsenet anbringes paa en Statsanstalt eller en af Staten dertil godkendt Anstalt, medfører Fattiglovens § 61, at Fattigvæsenets Bidrag ikke faar Fattighjælps Virkninger overfor vedkommende trængende.

24. Maj. Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Vejle Amt) ang., hvorvidt Udgifterne ved en af en uhelbredelig venerisk Sygdom lidende Person's Behandling m. v. kunne fordres udrede af det offentlige efter Lov 10. April 1874 § 1.

Bed at meddele, at Vejle Amt efter derom fra N. N. Rådstads Fattigvæsen fremkommen Begæring har erklæret

*) Se ovenfor Side 620.

sig villig til overensstemmende med Fattiglovens § 62 at 24. Maj.
 anvise de Udgifter, der ere forbundne med, at N. N. i en
 til ham paa bemeldte Købstads Fattiggaard indrettet særskilt
 Lejlighed gennemgaar en Kur for venerisk Sygdom, har Hr.
 Amtmanden i behagelig Skrivelse af 18. Marts b. N. under
 Henvisning til, at det blandt andet af en Erklæring fra
 den konstituerede Distriktslæge fremgaar, at den paagældende
 Persons Sygdom maa betragtes som uhelbredelig, begært
 Resolution for, om de Udgifter, der udkræves, for at den
 nævnte Person stadig kan være under Lægetilsyn og Be-
 handling, kunne fordres udbredede af det offentlige paa samme
 Maade som de i § 1 af Lov om Foranstaltninger til at
 modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse af 10. April
 1874 ommeldte Kuromkostninger.

Foranlediget heraf skal man, efter over Sagen at have
 brevvekslet med Indenrigsministeriet, tjenstligst melde, at
 det fremsatte Spørgsmaal efter Justitsministeriets Formening
 maa besvares bekræftende.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Stifts- 24. Maj.
 øvrigheden over Ribe Stift) ang., i hvilket Om-
 faang Præstegaarde paa Landet ere fritagne for at
 svare Bygningssafgift.

..... at Generaldirektoratet for Skattevæsenet
 har udtalt, at Bestemmelserne i Forordning af 1. Oktober
 1802 § 35, hvorefter kun Præstegaardsbygninger, der ligge
 paa eller henhøre til Jorder, af hvilke der svares Afgift
 efter Forordningens foregaaende Bestemmelser, ere fritagne
 for Bygningssafgift, efter den Praksis, Administrationen
 stadig har fulgt, kun indeholder Hjemmel for Bygningss-
 afgiftsfrihed for Præsteboliger, naar der til Boligen hører
 et Agerbrug, og at der, da der ikke til Præsteboligen i
 N. N. hører nogen Abling, men kun en Have, ikke efter

24. Maj. Generaldirektoratets Formening er Hjemmel til at fritage den omhandlede Bolig for Bygningsafgift.

26. Maj. **Allerhøjeste Anordning om Foranstaltninger til Nr. 130. Krigsmagtens hurtige Mobilisering*).** (Krigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 639.

27. Maj. **Bekendtgørelse ang. Mødebefalinger.** (Justits-Nr. 132. ministeriet.)

1. Ved Krigsbestyrelsens Foranstaltning vil der for Krigsmagtens til Lægdsrullen hørende Mandskab blive udfærdiget de i kongelig Anordning af 26. d. M. § 5 foreskrevne Mødebefalinger, der skulle træde i Stedet for de hidtil brugte ekstraordinære Indkaldelsesordrer.

For det til Sørrullen hørende Mandskab (de befarne) optages de fornødne Bestemmelser om Mødet i Søfartsbogen.

2. Enhver Lægdsrullemand, der hjemsendes fra Krigsmagten, vil af sin Troppesafdeling, eller hvis han hører til Søværnet, af Orlogsværftet blive forshynet med en saadan Mødebefaling, som angiver, hvor og ved hvilken Afdeling han skal møde, i det Tilfælde, at han bliver indkaldt ved Mobiliseringsordre i Anledning af Krigsmagtens hurtige Mobilisering.

For det for Liden hjemsendte Lægdsrulle = Mandskab udfærdiges Mødebefalingen paa løs Blanket.

Mødebefalingen agtes fremtidig for Sørens Vedkommende udfærdiget i en Manden under hans militære Tjeneste tildelt Bog; indtil denne Bog er indført, udfærdiges Mødebefalingen paa løs Blanket. For Søværnets Vedkommende optages den paa Hjemsendelsespasset.

*) Ved Bekendtgørelse af 24. Juli 1893 ophævedes den allerh. Anordning af 4. December 1886 fra den 1. August d. A. at regne.

3. Bortkommer Mødebefalingen, skal han ufortøvet hos sin militære Afdeling søge den erstattet, hvilket han under sin Hjemsendelse kan gøre ved at henvende sig til Lægdsbestyreren i det Lægd, i hvis Stulle han er optagen, og som da gennem Udskrivningskredsen indsender en udfyldt Blanket, hvis Form er vist i Bilag 1, til Afdelingen. Den af denne derefter udfærdigede Mødebefaling vil være at udlevere til den paagældende gennem Udskrivningsmyndighederne.

4. Den en Gang truffne Bestemmelse om hjemsendt Lægdstulle-Mandskabs Mødested ved Mobilisering kan det blive nødvendigt at forandre, saaledes naar der sker Forfættelse til andre Afdelinger, f. Eks for Fodfolksmandskab, der overføres til Forstærkningen, Mandskab, der overføres til Bornholms Bæbning, o. s. fr.

I saa Fald vil der fra de militære Afdelinger blive sendt nye Mødebefalinger til Kredse, som da foranstalte dem udleverede og de ældre inddragne samt tilbagesendt de Afdelinger, der have udfærdiget de nye.

Mødebefalinger, som Kredse modtage fra Afdelingerne, ville af disse være ordnede lægdsvis.

5. Har den ældre Mødebefaling været indhæftet i den i § 2 omhandlede Bog, vil den militære Afdeling dog indfordre denne til fornøden Rettelse og derefter atter henvende sig til Kredsen for at faa den udleveret til den paagældende.

Samtidig med at indfordre Bogen vil Afdelingen udfærdige et Paalæg til Manden om at aflevere den, i hvilket der vil blive anført, hvor han skal møde i den Tid, hans Bog er afleveret. Dette Paalæg paatænkes givet som vist i Bilag 2, og tilstilles Manden gennem Udskrivningsmyndighederne, der atter inddrage det og tilbagefende det til Afdelingen, naar Bogen igen kommer i Mandens Værg.

27. Maj.

6 Nye Mødebefalinger, som det bliver nødvendigt at udstede for hjemsendt Lægdsrulle-Mandskab, der overføres til Forstærkningen, skulle udleveres samtidig med Forstærkningspassene og senest inden Midten af Marts Maaned i det Aar, da Overførelsen har fundet Sted. Til samme Tidspunkt udleveres ogsaa nye Mødebefalinger for hjemsendt Mandskab ved Bornholms Væbning.

Forstærkningspassenes Udsendelse beror altsaa, indtil Mødebefalingerne ere indkomne fra Afdelingerne, hvilket vil ske inden Midten af Februar Maaned. En Fortegnelse over det i Forstærkningen overførte Mandskab tilføres Afdelingerne ved Ugangen af December.

Udfærdiges der nye Mødebefalinger for andet Mandskab, sker Udleveringen snarest muligt efter Udfærdigelsen.

Værnepligtige, som ikke findes i Lægdet, eftersøges paa sædvanlig Vis, om fornødent gennem Politiet.

Mødebefalinger, som Udskrivningsmyndighederne ikke have udleveret, tilbagesendes af Udskrivningschefen til de Afdelinger, som have udfærdiget dem, saa snart det viser sig, at Udleveringen ikke lader sig iværksætte, eller det skønnes, at de paagældendes Eftersøgning ikke vil give Udbytte. Udskrivningscheferne paa, at den paagældendes Rullebetegnelse er den rette paa Mødebefalingen og Navnelisten. Afdelingerne ville da ved Ugangen af hvert Aars December Maaned atter tilfille Kredsene de af disse Mødebefalinger, som ere bestemte for værnepligtige, der tidligere ikke kunde findes, og Kredsene foranstalte derefter fornøet Eftersøgning af disse.

7. Hver Gang de militære Afdelinger tilfille Udskrivningskredsene Mødebefalinger, ledsage de dem med Navnelister affattede som Hjemsendelseslisterne, dog at Rubrikkerne „Naar hjemsendt“ og „hvorhen hjemsendt“ ikke udfyldes. Der udfærdiges en Liste for hvert Lægds med tilstrækkelig Plads mellem Linierne til, at Udskrivnings-

myndighederne om fornødent kunne rette Kullebetegnelsen 27. Maj. og give Oplysninger om de paagældende.

Disse Navnelister følge med Mødebefalingerne til Lægdsbestyrerne, som foranstalte dem tilbagesendte samtidig med de ikke udleverede Mødebefalinger, med Angivelse af Grunden, hvorfor Udlevering ikke er sket.

Paa Navnelisten anføres udfor hver enkelt Mand, om Mødebefalingen er udleveret til ham selv personlig eller til hvilken anden Mand paa hans Vegne.

8. Til Kontrol med, at det hjemsendte Mandskab opbevarer Mødebefalingen, og at denne er i Orden, skal den værnepligtige ved Flytninger medbringe foruden sit Indtegningsbevis (Søfartsbog) tillige sin Mødebefaling (vedkommende Bog eller Hjemsendelsespasset) til Lægdsbestyreren, der paafører samme den nye Kullebetegnelse ligesom paa Indtegningsbeviset (Søfartsbogen).

Bilag 1.

Mødebefaling er bortkommet.

Hjemsendt værnepligtig af (Kreds, Lægds, Bogstav og Numer) (militær Betegnelse: Grad, Afdeling, Underafdeling, Numer) (Navn med Forbogstaver) af Aargangen 18., der har mistet sin Mødebefaling, ønsker at faa den erstattet.

..... den 18...

Lægdsmand i Kreds, Lægds.

Fremsendes af Lægdsforstanderi i Kreds

..... den 18...

Lægdsforstander.

Fremsendes af Udskrivningskreds.

Udskrivningschef.

27. Maj. Bilag 2.

Paalæg om at aflevere en Mødebefaling.

n. Bataillon n. Komp.

den 18...

Hjemfendt (militær Betegnelse) af (Kreds, Lægd, Bogstav, Numer, Aargang, Navn) skal senest gennem sin Lægdsbestyrer aflevere sin Bog med Mødebefalingen til n. Bataillon.

Indtil skal De i Tilfælde af Krigsmagtens hurtige Mobilisering møde (Mødested og Afdeling).

Dette Papir skal De tilbagelevere til Deres Lægdsbestyrer, naar De igen faar Deres Mødebefalingsbog, af hvilken De vil se, hvor De fremtidig skal møde i Mobiliseringsstilsælde.

Kompagnichef.

27. Maj. Kundgørelse ang., paa hvilke Steder i danske Farvande der findes Lodstvang. (Marineministeriet.)

Paa given Foranledning henleder Marineministeriet Opmærksomheden paa, at der i de danske Farvande findes Lodstvang paa følgende Steder:

Korsør Havn for Fartøjer over 10 Register-Tons.

Odense Kanal mellem Stige og Odense for alle Skibe, der ikke ere hjemmehørende i Odense By.

Hals Barre, gennem den uddybede Kende, for Skibe med et Dybgaaende af 11 Fod og derover (dansk Maal).

Christiansø Havn for Skibe af 30 Register-Tons og derover.

Ifølge Lov om Lodsvæsenet af 13. Juni 1879 § 32 skulle Orlogsfartøjer, der ikke ere maalte, betale for Lodsvæsen, som om de vare over 50 Tons drægtige.

Kundgørelse ang. Fritagelse for at erlægge det 27. Maj.
i Lov om Lønninger ved Søværnet af 15. Maj
1868 § 11 omhandlede Bederlag, for Ophold paa
Sygehus af Underklasserne af Søværnets faste Mand-
skab m. m. (Marineministeriet).

Personer, der henhøre til Underklasserne af Søværnets faste Mandskab, skulle være fritagne for at erlægge det i Lov af 15. Maj 1868 om Lønninger ved Søværnet § 11 omhandlede Bederlag for deres eller deres Hustruers og Børns Ophold paa Sygehus, naar de efter Anordning af den militære Læge, hvem Tilsynet med dem i Sygdomstilfælde er overdraget, ere indlagte paa Sygehus som angrebne enten af de smitsomme Sygdomme, der, i Henhold til Lov af 30. Marts 1892 om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme § 2, 1. Stykke, altid skulle være Genstand for offentlig Behandling (nemlig asiatisk Kolera, gul Feber, Dysenteri, eksantematisk Tyfus, Børnekopper og Pest), eller af Difteritis, Starlagensfeber og tyfoid Feber.

Denne Bestemmelse gælder fra den 1. April 1893.

Indenrigsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) 27. Maj.
ang., hvorledes der vil være at forholde overfor en
indgiven Begæring om Alderdomsunderstøttelse fra
en Person, der i sin Husstand har et i Henhold til
allerhøjeste Bevilling af ham adopteret umyndigt
Barn.

..... at, da det er godtgjort, at Adoptivbarnets virkelige Forældre leve og ikke ere ude af Stand til at sørge for det (jfr. Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April 1891 § 7), vil der ikke ved Afgørelse af Spørgsmaalet om Alderdomsunderstøttelse til vedkommende

27. Maj. kunne tages Hensyn til de Udgifter, som BARNET maatte volde ham.

29. Maj. Instruks ang. Udskrivningschefer, Lægdsforstandere og Mønstringsbestyreres Forhold med Hensyn til fgl. Anordning af 26de Maj 1893 om Foranstaltninger til Krigsmagtens hurtige Mobilisering. (Suitsministeriet.)

I. Om Mobiliseringsordren m. v.

1. Mobiliseringsordren vil i Reglen kun indeholde Ordre til Mobilisering og fastsætte 1ste Mønstringsdag for Udskrivningen af Heste og Vogne.

2. Samtlige Udskrivningschefer og Lægdsforstandere ville ved Krigsministeriets Foranstaltning i Reglen ad telegrafisk Vej faa Mobiliseringsordren tilstillet aaben, og skal da enhver inden for sit Omraade drage Omhu for, at de Bestemmelser, der findes i den, eller som ere en Følge af den, betimelig bringes til Udførelse.

a. Lægdsforstanderne.

3. I dette Djiemed udsende Lægdsforstanderne i Mobiliseringsstilfælde ved Tilbud til Mønstringsbestyrerne og Lægdsmandene overensstemmende med Anordningens § 4 den deri ommeldte Bekendtgørelse om Krigsmagtens hurtige Mobilisering. De indføre dog først de Ændringer og Tilføjelser, som Mobiliseringsordren maatte give Anledning til, idet de i saa Fald parasere Bekendtgørelsen.

Lægdsforstanderne maa i Forvejen have overvejet, hvor mange Eksemplarer der vil være Brug for; til hvert Lægdbør der paaregnes mindst et Eksempel til Lægdsmanden og et for hver By. Behøve de et større Antal end det, der alt er tilstillet dem, kunne de faa deres Beholdning forøget hos

Udskrivningskredsene, som atter kunne henvende sig umiddelbart til Krigsministeriet. 29. Maj.

4. Udbringelsen af Bekendtgørelsen m. m. sker paa den efter Omstændighederne hurtigste Maade, navnlig ved køvende eller ridende Bud eller, hvor Afstanden kun er ringe, ved gaaende Bud. Jernbane eller anden offentlig Befordring til Budene tør kun anvendes, saafremt der derved vindes Tid.

Lægsforstanderne skulle til enhver Tid have lagt en Plan for, hvorledes Bekendtgørelsen, Tilsigelserne (§ 5) og Meddelelserne (§ 6) bedst kunne udbringes, hvilke Planer Udskrivningscheferne med passende Tidsmellemlum indkalde til Efterhyn.

Lægderne kunne efter deres Beliggenhed og Vejforbindelserne samles i Grupper, som hver besørges af et Bud; men der bør ikke være for mange Lægder i hver Gruppe, og enkelte Lægder kunne være saaledes beliggende, at der bør sendes særlige Bud til dem.

I øvrigt bliver der med Hensyn til Budenes Antal og Art at tage i Betragtning den Tid, der vil medgaa til deres Tilvejebringelse, og den Vejlægde, de skulle tilbagelægge. Efter udført Hverv skulle Budene afgive Beretning til Lægsforstanderne.

Saa vidt muligt bør Lægsforstanderne til enhver Tid vide, hvorledes de fornødne Bud og Befordringsmidler til dem hurtig kunne tilvejebringes; de bør have overvejet, paa hvilken Maade den lagte Plan kan ændres efter Forholdene, f. Eks. hvis de paaregnede Bud ikke kunne staves til Stede.

5. De Tilsigelser til Ringning med Kirkeklokkerne, som Lægsforstanderne skulle foranstalte, udsende de samtidig med Bekendtgørelsen om Krigsmagtens hurtige Mobilisering, i fornødent Fald ved særligt Bud.

I Kjøbenhavn og i de øvrige Købstæder er det Kirkeværgerne, under hvem Klokkeringningen hører, og paa Landet

29. Maj. Kirkebyens Skolelærer; men da der kan være udpeget særlige Personer til at udføre Ringningen, skulle Lægdsforstanderne forud have indhentet Oplysning om, hvem Tilfigelsen skal tilfilies.

Til disse Tilfigelser bruges Blanketter, hvis Form er angiven i hofsølgende Bilag 1.)*

6. Det paahviler Lægdsforstanderne at sende Meddelelse om Udskrivningen af Heste og Vogne til Formændene for de kommunale Myndigheder, som denne vedrører, nemlig Byraadene, Kommunalbestyrelserne og Sogneraadene. Muligvis skulle Lægdsforstanderne ogsaa udsende sige Meddelelser til andre, saasom Medlemmer af Mønstrings- og Burderingskommissioner m. fl., men herom ville de da faa særligt Paalæg. Meddelelserne udsendes snarest muligt efter Mobiliseringsordrens Modtagelse.

Til disse Meddelelser kan der bruges Blanketter, hvis Form er angiven i hofsølgende Bilag 2,*) og i hvilke Lægdsforstanderne forinden Udsendelsen indføre Datoen for første Mønstringsdag, men Meddelelserne kunne ogsaa udsendes ad telegrafist Vej.

7. Over de Personer, til hvilke de i foregaaende Paragraffer omhandlede Tilfigelser og Meddelelser skulle sendes, skulle Lægdsforstanderne føre Fortegnelser med Angivelse af, hvorledes de tænkes at skulle komme de paagældende i Hænde.

Lægdsforstanderiets Navn og Stedet, hvor det har sit Sæde, tillige med vedkommende Adressats Navn og Bopæl samt i Tilfigelserne tillige Kirkens Navn skulle altid være anførte i Blanketterne. Skal en Meddelelse sendes ad telegrafist Vej, maa Telegramblanket altid foreligge behørig udfyldt.

Skønner en Lægdsforstander, at han ikke længere hensigtsmæssigt kan være Medlem ved Udsendelsen af Til-

*) Udelades her.

figelser og Meddelelser, fordi der er stet Bopælsforandringer, 29. Maj. eller af anden Aarsag, henvider han sig desangaaende til den Myndighed, der har truffet den hidtidige Bestemmelse herom.

8. Samtidig med, at Lægdsforstanderne udsende Bekendtgørelsen om Krigsmagtens hurtige Mobilisering, Tilfigelserne og Meddelelserne til Lægdsmandene, tilstille de ogsaa disse hver et Eksempplar af Instruksen for Lægdsmands Forhold, for det Tilfælde at det dem tidligere leverede Eksempplar skulde være bortkommet, endvidere et passende Antal Blanketter til Bevis for en ved Mobilisering indkaldt værnepligtig, hvis Form er angiven i hofsølgende Bilag 3*), og endelig et efter Forholdene begrænset Beløb til Dagpenge og andre Udgifter, f. Eks. Baableje, vedrørende Mobiliseringen.

Disse Sager udsendes til hvert Lægdsmand i et Omflag af den i hofsølgende Bilag 4*) angivne Form, hvori Lægdsmandens Navn og Bopæl altid skal være indført. Lægdsforstanderen anfører paa Omflaget med Navns Underskrift Dag og Klokkeslæt for Udsendelsen.

9. Lægdsforstanderne ere ansvarlige for, at enhver af de dem underlagte Lægdsmand er kendt med Instruksen angaaende Lægdsmands Forhold ved Krigsmagtens hurtige Mobilisering, hvilken Instruks de fuldstændiggøre i fornøden Udstrækning efter de lokale Forhold.

Lægdsmandene skulle saaledes kende Hovedindholdet af Bekendtgørelsen om Krigsmagtens hurtige Mobilisering m. m. og det Antal Eksemplarer, enhver af dem vil faa, samt den Fremgangsmåde, de bedst kunne følge, for at den kan komme til almindelig Kundskab i Lægdet. De skulle vide Bested saavel med Mødebefalingerne som med Beviserne for de indkaldte værnepligtige og de Tilfigelser og Meddelelser, med hvilke de kunne faa at gøre.

*) Udelades her.

29. Maj. Fremdeles skulle de instrueres om, hvor vidt og hvorledes de skulle skaffe Befordringsmidler til Rejse, samt omtrent hvor mange, og hvilke Mødesteder de passende kunne vælge for dem. Da Lægdsmaanden ikke direkte kan henvende sig til de kørepligtige om Befordrings Afgivelse, idet det efter de gældende Regler tilkommer Sognefogden at tilsiige de mødepligtige, maa ogsaa Sognefogden forud have fornuøden Instruks om dette Forhold overensstemmende med Forordning 26de Juni 1844 § 19.

Desuden gøres Lægdsmandene bekendte med, hvorvidt der vil blive Anledning til at udbetale Dagpenge m. v. til de indkaldte værnepligtige.

Skulde Lægdsmand have Forfald under truende politiske Forhold, der kunne medføre Krigsmagtens Mobilisering, sørger Lægdsforstanderen for, at andre da kunne besørge deres Forretninger.

10. Snarest muligt efter Modtagelsen af de i Instruksen for Lægdsmand paabudte Indberetninger om indkaldte værnepligtige, der ikke ere afgaaede m. v., afgive Lægdsforstanderne tilsvarende Indberetning til Udfskrivningskredsene angaaende de indkaldte værnepligtige, der ikke have kunnet findes i Lægdsforstanderiet.

11. Til de Arbejders Fremme, som Lægdsforstanderne kunne komme til at udføre, naar Mobiliseringsordre udstedes, skulle de betimelig sikre sig og om muligt instruere fornuøden Medhjælp. Deres faste Kontorbetjente skulle være i Stand til fyldestgørende at bestride de Lægdsforstanderierne ved Mobiliseringen paahvilende Forretninger, selv om Lægdsforstanderen ikke personlig er til Stede.

Udgifter, som en udstedt Mobiliseringsordre foranlediger Lægdsforstanderne, ville blive disse erstattede.

12. For saa vidt Lægdsforstanderen tillige har Bestyrelsen af et Købstadlægd, skal han for dette Bedkommende

bringe de i Instruksen for Lægds mænd indeholdte Regler til 29. Maj. Anvendelse.

b. Mønstringsefterretterne.

13*). Mønstringsefterretterne skulle ved Mobilisering foranstalte, at de ombord i Skibe, som toldklarere ved danske Havne, værende indkaldte befarne snarest muligt afmønstres, og give dem Paalæg om uopholdelig at melde sig ved Orlogsværftet. Paa lignende Maade forholde de sig med andre indkaldte værnepligtige, der ere om Bord i Skibe i de vedkommende Havne. Høre disse værnepligtige til Søværnet, skulle de melde sig ved Orlogsværftet; høre de til Hæren, skulle de melde sig ved deres Afdelinger, medmindre deres Mødebefaling fastsætter anderledes.

Over samtlige befarne samt til Søværnet og Hæren hørende værnepligtige af Lægdsrullen optager han en Fortegnelse, indeholdende de paagældendes Kullebetegnelse og Navne. Af denne Fortegnelse sender han snarest muligt Uddrag til de vedkommende Udskrivningskredsse. Disse sende atter en samlet Beretning herom henholdsvis til Orlogsværftet og til Afdelingerne.

Øvrigt mærkes Reglerne i § 17.

c. Udskrivningskredsefterretterne.

14. Udskrivningskredsefterretterne skulle ved de aarlige Sessioner og ellers, naar Lejlighed tilbyder sig, forvisse sig om, at Lægds mændene paa rette Maade have opfattet deres Pligter med Hensyn til Krigsmagtens hurtige Mobilisering.

15. Om de indkaldte, der ere udeblevne 3 Døgn efter Udstedelsen af Mobiliseringsordren, ville de militære Afdelinger, ligesom ellers, naar der finder Indkaldelse Sted, sende Meddelelse til Udskrivningskredsene, der berester foranstalte dem eftersøgte ved Politiets Hjælp.

*) Forandret ved Cirf. 22. Juli 1893 I. (ndj.).

29. Maj. 16. Der vil blive tilstillet Udskrivningskredsene til fornøden Fordeling blandt Lægdsforstandere, Mønstringsbestyrere og Lægds mænd en foreløbig Beholdning af denne Instruks og Instruks angaaende Lægds mænds Forhold ved Krigsmagtens hurtige Mobilisering, af den Igl. Anordning om Foranstaltninger hertil, af Bekendtgørelsen om Mødebefalinger, Tilfigelses- og Meddelelsesblanketter, Blanketter til Bevis for en ved Mobilisering indkaldt værnepligtig, Uddrag af Bestemmelser om Krigsmagtens hurtige Mobilisering til Indhæftning i Søfartsbøger samt Omslag til Forsendelse af Bekendtgørelserne m. v., hvilken Beholdning kan forsøges ved senere Rekvifition.

De Søfartsbøger, som fremtidig tilstilles Udskrivningskredsene, ville indeholde det ovennævnte Uddrag, medens Kredsene efterhaanden skulle lade Uddraget træde i Stedet for det hidtidige i de alt cirkulerende Søfartsbøger.

II. Undtagelser fra de almindelige Møderegler.

17. For at kunne sikre sig det ved Mobilisering af Hær og Flaade til Oversførelse af værnepligtige m. m. nødvendige fuldt mobile, altsaa fuldt bemandede Dampskibsmateriel, er der ved Forhandling mellem Justitsministeriet og de tvende militære Ministerier blevet fastsat følgende Regler:

Naar Mobiliseringsordre er udstedt, paahviler det Chefen for Søtransportvæsenet uopholdelig pr. Telegram at meddele samtlige Mønstringsbestyrere, hvilke Dampskibe han har antaget til Søtransporttjeneste eller der ved Krigsbestyrelsens Foranstaltning stilles til Raadighed ved Befordringen af de indkaldte værnepligtige. Denne Meddelelse vil være at betragte som en Tilkendegivelse om, at de opgivne Dampskibes Besætninger foreløbigt skulle forblive uberørte af al Indtaldelse.

Det paahviler enhver Fører af de til Søtransport= 29. Maj. tjeneste antagne Dampskibe ved første Lejlighed, der tilbyder sig, og senest uopholdelig efter at hans Skib er udgaaret af Søtransporttjeneste, ved Henvendelse til nærmeste Mønstringsbestyrer at skaffe sig Oplysning om, hvilke af hans Besætning der ere indkaldte.

Naar et Skib udgaar af Søtransportvæsenets Tjeneste, skal Førerens uden Ophold lade de indkaldte af hans Besætning afgaa, medgivende hver af dem et i en nærmere bestemt Form affattet Bevis for, at den paagældende til den i Beviset opgivne Dag har været i Søtransportvæsenets Tjeneste.

Mønstringsbestyreren skal derefter iagttage Reglerne i § 13 med Hensyn til dette Mandskab.

18. Ifølge Forhandling mellem Indenrigsministeriet og de to militære Ministerier fritages midlertidig for Møde ved Krigsmagten i Mobiliseringsstilkælde de til stadig Tjeneste under Statsbanerne, de private Jernbaner og Statstelegrafens ansatte værnepligtige, som Statsbanernes Generaldirektorat, de private Jernbaners Bestyrelse og Telegrafdirektoratet hver inden for sit Omraade skønne det nødvendigt at tilbageholde af Hensyn til Krigsmagtens Løb. De paagældende ere ansvarlige for, at deres militære Afdeling bliver bekendt med den dem givne Fritagelse, og saafremt de i Hensyn til denne møde ved Krigsmagten efter den for Mobiliseringsstilkælde befalede Frist, skulle de kunne godtgøre, at deres midlertidige Udeblivelse har været lovlig.

19 Er en Lægdsmand selv blandt dem, der ere indkaldte ved Mobilisering, bemyndiges han til at forblive i sit Lægd, indtil han senest 3 Døgn efter Klokkeringningens Ophør har afgivet befalet Indberetning om, hvilke af Lægdsens indkaldte værnepligtige, der ikke ere afgaaede til Krigsmagten, jfr. Instruksen for Lægds mænd.

29. Maj. Fast ansatte Funktionærer hos Lægdsforstandere og Udskrivningschefer bemyndiges disse sidste til, saafremt paagældendes Forbliven i Udskrivningstjenesten stønnes at være til Krigsmagtens Løb, midlertidig at fritage for at møde, dog ikke nder 8 Dage efter Mobiliseringsordrens Udstedelse.

Udskrivningschefen sender Meddelelse om Fritagelse til paagældendes militære Afdeling med Angivelse af hans Stullebetegnelse samt hans militære Betegnelse (Grad, Afdeling og Underafdeling). Saafremt paagældende i Henthold til saadan Fritagelse møder ved Krigsmagten efter den for Mobiliseringstilfælde befalede Frist, skal der medgives ham et Bevis fra hans foresatte i Udskrivningstjenesten for, at hans midlertidige Udeblivelse har været lovlig.

III. Slutning.

20. Justitsministeriets Cirkulære af 23de December 1869 ændres efter § 6 i Justitsministeriets Bekendtgørelse af 27de ds. om Mødebefalinger.

Justitsministeriets Cirkulærer af 17de December 1874, 2den Maj 1887, 3die September 1888 og 12te August 1891 til Udskrivningscheferne m. fl. bortfalde, naar de i fgl. Anordning af 26de d. M. foreskrevne Mødebefalinger ere indhændigede Mandstabet.

30. Maj. Instruks ang. Lægdsmands Forhold ved Krigsmagtens hurtige Mobilisering. (Justitsministeriet).

I. Under Forhold, hvor Hæren og Søværnet hurtigst muligt skulle gøres krigsberedte, udsteder Krigsministeren paa Regeringens Vegne en Mobiliseringsordre, som er Befaling til, at værnepligtige skulle møde og Hærens hos Foderværter udstationerede Feste skulle afleveres til Afdelingerne, samt til at Udskrivning af Feste og Bogne til Hærens Forskning skal finde Sted.

Saa snart en saadan Ordre er udstedt, skal alt sættes ind paa, at Kendskab til den hurtig kan bredes ud over Landet, og at de Bestemmelser, der ere en Følge af den, uden usornødent Ophold bringes til Udførelse. Lægdsmanden skal stedse være nøje vidende om, hvad han herved har at iagttage.

30. Maj.

II. Lægdsmanden vil, naar Mobiliseringsordre er udstedt, modtage fra Lægdsforstanderen:

- 1) Bekendtgørelser om Krigsmagtens hurtige Mobilisering, samt
- 2) Blanketter til Bevis for en ved Mobilisering indkaldt Værnepligtig.

Desuden vil Lægdsmanden maasse modtage

- 3) Et Pengebeløb til Bestridelse af de ved Mobiliseringsordren foranledigede Udgifter.

Samtlige disse Sager vil Lægdsforstanderen sende i et Omslag, paa hvilket Lægdsmanden med Navns Underskrift skal anføre Dag og Klokketiet for Modtagelsen. Lægdsmanden opbevarer Omslaget.

Bejledning.

a. Lægdsmandens Pligter inden 6 Timer fra Klokkeringningens Ophør.

1. Bekendtgørelse om Krigsmagtens hurtige Mobilisering indeholder Bestemmelse om, hvilke Mær-gange af værnepligtige der ere indkaldte. Den giver til-lige Forfrister navnlig for de indkaldte værnepligtige og dem, der skulle stille Heste og Vogne til Krigsmagtens Raadighed.

Bekendtgørelsen skal Lægdsmanden hurtigst muligt bringe til almindelig Kundskab i Lægdet, i hvilken Anledning Lægdsforstanderen i Forvejen vil give ham for-nøden Anvisning.

30. Maj. Lægdsmanden beholder selv et Eksempplar, medens han lader andre opflaa paa let tilgængelige Steder, saasom Jernbanestationer, Gadehjørner, Hoteller, Gæstgivergaarde, Kroer, Smedier, Møller, Købmandshoder eller deslige. Desuden lader han meddele ved ridende eller kørende Klub, Udraaben paa Gader o. s. fr., at mange værnepligtige og Hærens udstationerede Heste ere indkaldte, at en Bekendtgørelse herom findes paa nærmere angivne Steder, og at enhver værnepligtig selv skal staffe sig fornøden Oplysning, om han er indkaldt.

2. Værnepligtige, der henvende sig til Lægdsmanden for at søge Oplysning, om de ere indkaldte, skal han yde den Hjælp, han formaar. Ligeledes skal han, naar det om den paagældende føres i Lægdet's Rulle, sørge for Befordring til enhver af de indkaldte, der desangaaende henvender sig til ham, for saa vidt der i Henhold til § 4 skal staffles saadan Befordring fra Lægdet.

3. Det ovenfor under II. Nr. 2 nævnte Bevis kan Lægdsmanden udstede til enhver værnepligtig, der efter hans Skøn er indkaldt ved Mobilisering, og som ikke er i Besiddelse af de fornødne Bevisligheder, for Tiden Mødebefaling, Afregningsbog, Søfartsbog eller Hjemsendelsespas, som give Afgang til frit at kunne benytte Jernbane eller Dampskib for at naa Mødestedet. Han anvender hertil de fra Lægdsforstanderen modtagne Blanketter til Bevis for en ved Mobilisering indkaldt værnepligtig, som han udfylder og underskriver.

4. Derfor Lægdet er saaledes beliggende, at de ved Mobilisering indkaldte værnepligtige, som skulle afgaa derfra, have mere end 2 Mil at tilbagelægge, eller de maa benytte Baad, for at naa selve deres Mødested eller den for deres Indrejse til dette nærmeste Jernbane- eller Dampskibsstation, kan Lægdsmanden komme til at sørge for Befordring til dem, hvilket sker ved Henvendelse til Sognekogden der

uden Ophold har at tilfige de kørepligtige til Møde med 30. Maj. Befordringen.

Han vil forud af Lægdsforstanderen have faaet Bested, om han skal tilvejebringe Befordringsmidler og da omtrent hvor mange, samt hvilke Mødesteder der passende kan vælges for dem.

I Mobiliseringstilfælde drager han Omsorg for, at Befordringsmidlerne kunne komme til Stede i Løbet af 6 Timer efter Klokkeringningens Ophør i Lægdet og samtidig med, han udsender Mobiliseringsbekendtgørelsen, bekendtgør han Stedet for deres Afgang. Han selv eller en anden paa hans Begne møder da for at forviise sig om, at de paagældende afgaa i rette Tid.

5. Dagpenge udbetales i Reglen efter Ankomsten til Afdelingen, men er den indkaldte, uanset om han føres i Lægdet's Kulle, aldeles blottet for Proviant eller Penge til at købe sig noget for undervejs, kan der udbetales ham 66 \mathcal{D} ., naar Rejsen varer over 12 Timer, men under 36 Timer, og 1 Kr. 32 \mathcal{D} ., naar Rejsen varer længere men ikke over 60 Timer, og saa fremdeles. Om Udbetalingerne gives Paategning paa vedkommendes Mødebefaling eller andet Mødebevis.

Da de ved Mobilisering indkaldte værnepligtige i Reglen kunne rejse frit til deres Mødested, vil der kun undtagelsesvis, saaledes hvor de selv maa leje Vaad, være Anledning til at udbetale Rejsepenge m. v. til dem, om hvilket Lægdsmanden forud vil have faaet Bested af Lægdsforstanderen.

b. Lægdsmandens Pligter efter 6 Timer indtil 3 Døgn efter Klokkeringningens Ophør.

6. Lægdsmanden skal 6 Timer efter Klokkeringningens Ophør, altsaa naar Tiden for det befalede Opbrud af de værnepligtige fra Hjemmet er naaet, og de indkaldte værnepligtige ere afgaaede, undersøge om Læg-

30. Maj. dets indkaldte værnepligtige ogsaa alle ere afgaaede til Krigsmagten. Han skal herved desuden have sin Opmærksomhed henvendt paa, om der i Lægdet opholder sig indkaldte værnepligtige, der ikke føres i hans Rulle, samt befarent Mandskab, hvilket sidste beordres til at møde ved Orlogsbærstet.

De indkaldte, der uden lovligt Forsald endnu ikke maatte være brudte op, giver han Paalæg om ufortøvet at gøre dette, og han skal med sit Navns Underkrift paa de paagældende Mødebefalinger anføre Dag og Klokkeslæt, da han har givet dem dette Paalæg, samt om muligt Grunden til, at de ikke tidligere ere afgaaede. Har vedkommende ikke nogen Mødebefaling hos sig, udsteder Lægdsmanden til ham et Bevis som nævnt i § 3 og giver dette lignende Paategning.

7. Senest 3 Døgn efter Klokkeringningens Ophør i Lægdet, skal Lægdsmanden afgive Indberetning til Lægdsforstanderen om;

a) hvilke af Lægdet's egne indkaldte værnepligtige der vel ere til Stede, men ikke ere afgaaede til deres Bestemmelsessted, med Angivelse af Grunden, og

b) hvilke der ikke ere til Stede i Lægdet, med Angivelse af de Oplysninger, der have om deres Opholdssted;

c) hvilke andre Lægders indkaldte værnepligtige han har beordret til at afgaa til Krigsmagten, og hvilke af disse, han veed, der ikke ere afgaaede.

Kan han vente, at de paagældende snart kunne blive i Stand til at afgaa, gør han Bemærkning derom paa Indberetningen.

8. Er Lægdsmanden selv blandt dem, der ere indkaldte ved Mobilisering, bemyndiges han til at forblive i sit Lægd, indtil han har afgivet den i foregaaende Paragraf befalede Indberetning, dog at han herom straks

afgiver Melding til Lægdsforstanderen. Naar han derefter 30. Maj. afgaar til Krigsmagten, skal han medføre et Bevis, f. Eks. Nr. 81. sin Bestikkelse som Lægdsmand, for, at hans Udeblivelse har været lovlig.

Skulde han have Forfald, og der ikke er givet særlig Bestemmelse af Lægdsforstanderen for dette Tilfælde, sørger han for, at andre kunne besørge hans Forretninger.

III. Justitsministeriets Cirkulære af 2den Maj 1887 til Lægds mænd bortfalder, naar de i kongelig Anordning af 26de d. M. foreskrevne Mødebefalinger ere indhændigede Mandstabet.

Nærværende Instruks skal altid være ophængt i Lægdsmandens Bolig.

Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 30. Maj. ang. Indholdet m. v. af de Hjemstedsbeviser, der skulle udstedes i Medfør af Fattiglovens § 58.

Efter dertil foreliggende Anledning skulde man tjenstligst anmode D'hr. Amtmænd om at ville henlede de kommunale Bestyrers Opmærksomhed paa, at de Hjemstedsbeviser, som de i Medfør af Fattiglovens § 58 have at meddele til Brug i Udlandet, skulle indeholde Erklæring om, at vedkommende er forsørgelsesberettiget i Kommunen, saavel som om, at han med Familie og i Tilfælde af hans Død hans Enke og umyndige Børn ville blive modtagne til Forsørgelse i Kommunen, saa længe de ikke ere blevne Statsborgere i en fremmed Stat eller i Udlandet have vundet Forsørgelsesret efter dette Lov.

Det bedes derhos de kommunale Bestyrer tilkendegivet, at de ved Ubleveringen af de ommeldte Hjemstedsbeviser ville have at henvise Modtageren til at søge Beviset forsynet med Legalisationspaategning af Amtet, da Hjemstedsbeviset uden saadan Paategning ikke kan ventes at ville blive taget for gyldigt i Udlandet.

31. Maj. **Bekendtgørelse om Anmeldelser om Statsunder-**
Nr. 136. støttelse til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæget.
 (Indenrigsministeriet.)

I Henhold til Lov om Statsunderstøttelse til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæget af 14. f. M. vil et Beløb af 50,000 Kr. aarlig indtil videre være til Indenrigsministeriets Raadighed for dermed at understøtte Kreaturejere, der ønske at benytte Tuberkulin eller andre diagnostiske Midler, som Veterinærvidenskaben maatte stille til Raadighed, til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæget. En Del af det nævnte Beløb kan af Ministeriet anvendes til Støtte for Kvægavlsforeninger, der maatte indføre Anvendelsen af Tuberkulinprøve paa de faarede Dyr.

De Kreaturejere og Kvægavlsforeninger, der maatte ønske at faa Andel i den ovennævnte Bevilling, maa indgive Anmeldelse derom til Indenrigsministeriet gennem Fællesforeningerne eller, hvor saadanne ikke findes, gennem de stedlige Landboforeninger.

Anmeldelserne fra Kreaturejere, for hvis Bedkommende Bevillingen vil være at anvende til Foretagelse af Tuberkulinprøve paa Opdrættet, maa indeholde Oplysning om følgende Forhold:

1. Størrelsen af Kvægbesætningen og derunder særlig Antallet af de Dyr, der kunne henregnes til Opdrættet, nemlig Kalve, Kvier (indtil de have kælvet) og unge Tyre indtil 2 Mars Alderen.

For Opdrættets Bedkommende. maa tillige angives Dyrenes omtrentlige Alder, efter følgende Skema:

under	$\frac{1}{2}$ Aar	Stk.
fra	$\frac{1}{2}$ til 1	Aar.....	—
-	1	- $1\frac{1}{2}$	—
-	$1\frac{1}{2}$	- 2	—
-	2	- 3	—

2. Oplysning om, hvor vidt og omtrent i hvilket 31. Maj. Omfang der aarlig sælges Avlsdyr fra Besætningen, henholdsvis Ungtvæg eller voksne Dyr.

3. Oplysning om Besætningens Sundhedstilstand, særlig om der hos Besætningen er bemærket Tuberkulose og da i hvilket Omfang. I bekræftende Fald oplyses tillige, hvilke Foranstaltninger Ejeren hidtil har truffet for at bekæmpe Sygdommen.

4. Oplysning om, hvorledes Ejeren kan yde Sikkerhed for, at han kan holde de Dyr, der ved Undersøgelsen vise sig sunde, paa betryggende Maade affondrede fra den af Tuberkulose angrebne Del af Besætningen. Anmeldelsen maa være ledsaget af en Erklæring fra en autoriseret Dyr-læge om, hvor vidt han anser den af Ejeren foreslaaede Affondringsmaade for betryggende.

Anmeldelsen, der skrives paa ustemplet Papir, indgives af Kreaturejeren til vedkommende Fællesforening eller, hvor en saadan ikke findes, til den stedblige Landbosforening; Foreningen indsender derefter Anmeldelsen med sin Erklæring til Indenrigsministeriet; i Erklæringen maa Foreningen udtale sig om de i Anmeldelsen givne Oplysninger og om Betydningen af den paagældende Besætning.

Anmeldelserne maa i indeværende Aar være indsendte til Ministeriet inden 1ste Juli, i de følgende Aar inden 1ste April.

Saafernt Anmeldelsen tages til Følge, vil Statsunderstøttelsen bestaa i vederlagsfri Ydelse af det diagnostiske Middel og Betaling af Dyr-læge-Hjælpen. Skulde Foretagelsen af Undersøgelserne ifølge Prøven kræve flere Termometre, end Dyr-lægen raader over, maa den til Anskaffelsen af Termometrene nødvendige Udgift, der isøvrigt er forholdsvis ringe, afholdes af Kreaturejeren; denne er uden Bederlag pligtig at lade sine Folk hjælpe Dyr-lægen ved Foretagelsen af Prøven.

31. Maj. Anmeldelser fra Kvægavlsforeninger maa være ledsagede af Foreningens Vedtægter og Oplysning om Antallet af Foreningens Medlemmer og om Antallet af de faarede Dyr, paa hvilke Tuberkulinprøve agtes anvendt. Anmeldelsen maa endvidere angive, hvad Foreningen tilsigter opnaaet ved Anvendelsen af Prøven, og hvilken Ordning der i saa Henseende er vedtaget af Medlemmerne. Den Fællesforening eller stedlige Landboforening, gennem hvilken Anmeldelsen indsendes til Ministeriet, maa i sin Erklæring udtale sig om Betydningen saavel af Kvægavlsforeningens Virksomhed i det hele taget som særlig af den i Anmeldelsen omhandlede Foranstaltning.

Angaaende Indsendelsen af Anmeldelsen til Ministeriet og Bestaffenheden af Statsunderstøttelsen henvises i øvrigt til Bemærkningerne ovenfor.

31. Maj. **Judenrigsmin. Cirk.** (til samtlige Amtmænd) ang. Afholdelsen af Udgifterne ifølge Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893, for saa vidt disse Udgifter skulle udredes af det offentlige.

Ministeriet skulde herved tjenstlig meddele Amtene følgende med Hensyn til Afholdelsen af Udgifterne ifølge Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. f. M., for saa vidt disse Udgifter skulle udredes af det offentlige:

I saa Henseende maa der sondres mellem følgende Tilfælde:

1. Udgifter, der ere forbundne med det af Ministeriet paabudte Dyr lægetilsyn med de i § 12, 2. Stykke, omhandlede Næringsbrug, og Udgifter til Erstatning ifølge Forbud mod Svinehold, ifr. § 13. Disse Udgifter udredes helt af Statskassen; for saa vidt de forskudsvis maatte blive

udrede af den paagældende kommunale Kasse, ville de 31. Maj. efter fornøden Anmeldelse blive refunderede af Statskassen.

2. I Tilfælde af Nedslagning ved det offentliges Foranstaltning, jfr. §§ 8 og 9, Erstatningen samt Udgifterne ved Taksationen og Nedslagningen, hvoraf Halvdelen udredes af Statskassen, den anden Halvdel af Amtsrepartitionsfonden, i Kjøbenhavn og de øvrige Købstæder af Kommunens Kasse, hvis Udlæg uden for Kjøbenhavn derefter bliver Genstand for Fordeling paa Amtets samtlige Købstæder, jfr. § 8, 8. Stykke. Naar Nedslagningen har fundet Sted, vil Indberetning derom, bilagt med Udskrift af Politiprotokollen, være at indsende til Ministeriet, der derefter anviser den Statskassen paahvilende Andel i Udgiften til Udbetaling til vedkommende Ejere af de nedslagne Dyr; herom vil Underretning blive givet Amtet, for at dette kan foranledige Udbetaling af den Andel i Udgiften, der paahviler vedkommende kommunale Kasse.

3. De i § 17, Stykke 1, 2 og 3, nævnte Udgifter, hvoraf Statskassen udreder Halvdelen i Overensstemmelse med Reglerne i § 8, 8. Stykke. De omhandlede Udgifter afholdes foreløbig helt af Amtsrepartitionsfonden eller vedkommende kommunale Kasse, saaledes at den paa Statskassen faldende Andel i Udgiften godtgøres Kasserne efter fjerdingaarlig Opgørelse. Denne Opgørelse indsendes til Ministeriet efter Udgangen af hvert Fjerdingaar og skal indeholde de af den kommunale Kasse i Fjerdingaaret udrede Udgifter, uden Hensyn til om disse maatte angaa Foranstaltninger, der ere truffene i det foregaaende Fjerdingaar. Opgørelsen skal for Amtskommunerne og Købstæderne uden for Kjøbenhavn ikke være bilagt med Dokumentation for Udgifternes Rigtighed, men den maa indeholde en saa tydelig Oversigt over de enkelte Udgifter, at den uden Vanskelighed kan jævnføres med Kommunens aarlige Regnskab ved Ministeriets Gennemsyn af dette. Opgørelsen indsendes

31. Maj. første Gang efter Udgangen af næste Maaaned for den siden Lovens Ikrafttræden, den 29de f. M., forløbne Tid, men kan selvfølgelig kun indeholde saadanne Udgifter, der ere afholdte i Medfør af den nævnte Lov.

4. Alle andre Udgifter, der skulle afholdes af det offentlige i Medfør af Loven, enten umiddelbart eller ifølge et af Ministeriet i Genhold til Loven givet Paabud, ville være at udrede af Amtsrepartitionsfonden, i Kjøbenhavn og de øvrige Købstæder af Kommunens Kasse, hvis Udlæg udenfor Kjøbenhavn blive at fordele paa Amtets samlede Købstæder (for Bornholm ifr. Lovens § 19), alt dog saaledes, at naar det ved et Regnskabsaars Udgang viser sig, at Amtskommunens eller Amtets Købstadskommuners samtlige Udgifter i Genhold til Loven overstige det i § 8, 9. Stykke, angivne Beløb, bliver det overstygende Beløb at godtgøre vedkommende Kommuner af Statskassen. Den Dpgørelse, der skal give Grundlaget for Beregningen af Statskassens Godtgørelse til Kommunerne i Genhold til den anførte Bestemmelse, affattes for Amtets Købstæders Vedkommende af Amtmanden efter indhentet Oplysning fra Byraadene. Dpgørelserne, saavel for Amtkommunerne som for Købstadskommunerne, skulle være indsendte til Ministeriet inden hvert Aars 15. Maj; de omhandlede Dpgørelser ville ogsaa være at indsende til Ministeriet for det Tilfælde, at det maatte vise sig, at der ikke maatte tilkomme Kommunerne nogen Godtgørelse. Dpgørelsen skal indeholde følgende Poster, foruden det deraf beregnede Resultat:

- a) Totalsummen af samtlige Udgifter i Genhold til Loven, der ere udredede af den kommunale Kasse i Regnskabsaaret; for Købstædernes Vedkommende angivne for hver Købstad for sig.
- b) De Beløb, der ifølge det under Nr. 3 anførte enten ere refunderede eller skulle refunderes af Statskassen, anførte særskilt for hvert af Regnskabsaarets Kvartaler,

og for Købstædernes Vedkommende tillige for hver 31. Maj. Købstad for sig.

- c) Beregning af det Beløb, som i Henhold til Bestemmelsen i § 8, 9. Stykke, bliver til endelig Udgift for vedkommende kommunale Kasser. Herved bemærkes, at for Amtskommunerne udsøres Beregningen paa Grundlag af det Hartkornbeløb, der er lagt til Grund for Amtsrådets Bestemmelse af Hartkornsbidraget, som skal udskrives i det paafølgende Regnskabsaar, saaledes at Skovskylb regnes halvt mod Ager og Engs Hartkorn; for Købstæderne beregnes Folketallet efter den senest afholdte almindelige Folketælling.

Med Hensyn til Opgørelsen for det første Regnskabsaar henledes Opmærksomheden paa, at kun saadanne Udgifter, der ere afholdte i Medfør af Loven, kunne optages under Post a; det i Henhold til Post c for hele Regnskabsaaaret beregnede Beløb vil for Amtskommunerne være at tage i Betragtning med $\frac{11}{12}$ og for Købstadskommunerne med $\frac{8}{12}$.

Bekendtgørelse om Bestemmelse i Henhold til § 31. Maj. 3 i Lov om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 Nr. 144. angaaende Skibsføreres Anmeldelsespligt over for de kongelige Konsularembetsmænd i Udlandet. (Udenrigsministeriet).

Indm. Saml. pag. 644.

Justitsmin. Skriv. (til Amtmanden uuder Aarhus 31. Maj. Amt.) ang., af hvilken Retsbetjent en Tvangsauktion skal afholdes over en Ejendom, der har Jordtilliggende og Bygninger beliggende i forskellige Herreder.

31. Maj. I det med Hr. Stiftamtmandens behagelige Skrivelse af 25de f. M. hertil indsendte Andragende har Auktionsforvalteren i Boer og Nim Herreder samt Stensballegaard Birk i Anledning af, at der er refvireret Tvangsauktion over en Ejendom, der har Jordtilliggende baade i Boer, Hjelmslev og Nim Herreder, medens Gaardens Bygninger og i hvert Fald Stuehuset antages at ligge i Boer Herred, forespurgt, af hvilken Retsbetjent den paagældende Auktion vil være at afholde.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Refkvi-
renten, for saa vidt han ikke vil benytte den i Lov af 9.
April 1891 § 2 1. Stykke hjemlede Vej at lade Auktionen
afholde i nærmeste Købstad eller Handelsplads, efter Justits-
ministeriets Formening intet retsligt Krav har paa, at
Auktionen foregaar paa en anden Maade end ved en særskilt
Auktion for hver Jurisdiktion, i hvilken Udlæg er stet, saunt
at han for at benytte anden Udvej, særlig Afholdelsen af
Auktionen i en enkelt Jurisdiktion, maa erhverve Samtykke
hertil fra samtlige private i Ejendommen interesserede,
nemlig Ejer, Panthavere og andre tinglige Rettighedshavere,
idet Justitsministeriet derhos, for saa vidt Enighed i den
omspurgte Henseende opnaas, er villigt til at paalægge en
enkelt Retsbetjent at afholde Auktionen.

31. Maj. **Bekendtgørelse om den i Venedig den 30.**
Nr. 166. **Jannar 1892 afsluttede Konvention, indeholdende de**
paa den sammesteds afholdte internationale Sundheds-
konference vedtagne Bestemmelser. (Udenrigsmini-
steriet).

Konvention.

Hans Majestæt Kongen af Danmark; Hans Majestæt
Kejseren af Tyskland, Konge af Preussen; Hans Majestæt
Kejseren af Østerrig, Konge af Bøhmen etc. etc. etc. og

Apostolisk Konge af Ungarn; Hans Majestæt Belgiernes 31. Maj.
Konge; Hans Majestæt Kongen af Spanien og i Dennes
Navn Dronning-Regentinden; Hans Excellence Præsidenten
for den Franske Republik; Hendes Majestæt Dronningen
af Storbritannien og Irland, Keiserinde af Indien; Hans
Majestæt Hellenernes Konge; Hans Majestæt Kongen af
Italien; Hendes Majestæt Dronningen af Nederlandene og
i Dennes Navn Dronning-Regentinden; Hans Majestæt
Kongen af Portugal; Hans Majestæt Keiseren af Rusland;
Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norge; Hans
Majestæt Ottomannerens Keiser;

besjælede af Ønsket om at lade foretage en Reform af
de Regler om Sundhedsvæsen, Søfart og Kvarantæne, der
for Tiden anvendes paa Skibsfarten i Ægypten, samt om
at indføre de fornødne Forandringer med Hensyn til Sammen-
sætningen af Sundheds-, Søfarts-, og Kvarantæneraadet i
Ægypten saavel som med Hensyn til dettes Virksomhed og
Reglement, have i dette Djemed udnævnt til Deres befuld-
mægtigede:

.....
Hvilke, efter at have udvekslet deres Fuldmagter, som
befandtes i god og behørig Form, ere blevne enige om
følgende Bestemmelser, hvis Antagelse de høje kontraherende
Magter forpligte sig til at anbefale Hans Højhed Khedivens
Regering.

Med Hensyn til Sundhedsvæsenet, særlig hvad angaar
Skibenes Passage under Kvarantæne til Suezkanalen:

ville for Fremtiden de Forholdsregler være at iagttage,
der nærmere omhandles i Bilag I. til nærværende Kon-
vention.

3 Bilag II. omhandles, hvorledes de Pengemidler, som
Anvendelsen af de nye Bestemmelser maatte kræve, skaffes
til Beje.

Med Hensyn til det i Ægypten etablerede Sundheds-,
Fjortende Hæfte.

31. Maj. Søfarts- og Kvarantæneraads Sammensætning og Virksomhed, og med Hensyn til en Revision af Raadets Reglementer:

Reglerne om dets Sammensætning, dets Kompetence og Virksomhed findes i Bilag III.

De specielle Sundhedsreglementer revideres og fastsættes i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Bilag IV.

Det samme er Tilfældet med Bestemmelserne angaaende Dannelselse af et Sundhedspolitikorps.

Alle de vedføjede Reglementer og Udtøffer have samme Gyldighed, som om de vare optagne i nærværende Konvention.

Bilag V er affattet og medtaget alene for at tjene til Raad og Vejledning for Handelsstanden og de søfarende.

Det er endvidere vedtaget, at enhver af de høje kontraherende Magter skal være berettiget til, ad hvilken som helst diplomatisk Vej den maatte anse for passende, at foreslaa de efter dens Opfattelse nødvendige Forandringer i ovennævnte Bestemmelser saavel som i de dertil hørende Tillæg.

Det overdrages det ægyptiske Sundheds-, Søfarts- og Kvarantæneraad efter dets Omorganisation at revidere Reglementerne mod Pest og Gul Feber saavel som dem, der angaa Dyr, og bringe dem i Overensstemmelse med de ovenfor trufne Bestemmelser.

Nærværende Konvention skal ratificeres, og Ratifikationerne skulle udveksles i Rom snarest muligt, senest i Løbet af seks Maaneder fra den tredivte Januar atten Hundrede to og Halvfems at regne.

Til Bekræftelse heraf have de respektive befuldmægtigede undertegnet denne Konvention og paatrykt den deres Vaabensægl.

Udfærdiget i fjorten Eksemplarer i Venedig, den tredivte Januar atten Hundrede to og Halvfems.

(Underkrifterne.)

Bilag I—IV.)*

31. Maj.

Bilag V.

Siftingsforanstaltninger at iagttage om Bord paa Skibene i Afgangøjeblikket, under Rejsen og ved Ankomsten til Suez.

Anm. Koleraspirer findes i de syges Fordøjelseskanaler; Oversførelse af Smitten sker især gennem Etskrementer og gennem opkastede Bestanddele og igen, som en Følge heraf, gennem Linned, Madrasfer og smudsige Hænder.

I. Foranstaltninger at træffe paa Afgangstedet.

10. Kaptajnen skal paase, at ingen Person indskibes, der kan mistænkes for at være angreben af koleralignende Sygdom. Han skal vægre sig ved om Bord at indtage Linned, gamle Klæder, Sengklæder og i det hele alle smudsige og mistænkelige Genstande. Det er forbudt at tage om Bord Sengklæder, nye og gamle Klæder o. s. v., som have tilhørt syge, lidende af Kolera eller af mistænkelige Sygdomstilfælde.

20. Skal Skibet skal oversføre Emigranter eller Tropper, er det ønskeligt, at Indskibningen ikke finder Sted, forinden disse, gruppevis samlede, i 5 eller 6 Dage have været under en Observation, der er i Stand til at godtgøre, at ingen af dem er angreben af Kolera.

30. Forinden Indskibningen finder Sted, maa Skibet være fuldstændig rengjort; om fornødent, maa det desinficeres.

40. Det er en ufravigelig Nødvendighed, at Drifkevandet der medføres om Bord, tages fra Kilder, der ere fuld-

*) Udelades her.

31. Maj. stændig beskyttede mod Smitte. Vand frembyder ingen Fare, naar det er destilleret eller kogt.

II. Forholdsregler at iagttage paa Rejsen.

19. Det er ønskeligt, at der paa ethvert Skib findes et særligt Rum, forbeholdt til Isolering af Personer angrebne af smitsomme Sygdomme.

20. Hvis et saadant ikke findes, vil den Kahyt eller hvilket som helst andet Sted, der benyttes af en Person, angreben af Kolera, blive afspærret. Alene de Personer, hvem det er overdraget at pleje de syge, tilstedes der Udgang.

Selv disse sidste skulle holdes isolerede fra Berøring med alle andre Personer.

30. Sengklæder, Linned og Klæder, der have været i Berøring med den syge, skulle snarest muligt og i selve den syges Opholdsrum dypes i en desinficerende Opløsning.

Det samme gælder Klæder, tilhørende Personer, som pleje de syge, naar disse Klæder ere blevne tilsmudsede.

De af disse Genstande, som ere uden Værdi, ville være at brænde eller at kaste i Havet, hvis Skibet hverten er i Havn eller i Kanalen. De øvrige ville være at transportere til Desinfektionsovnen i vandtætte Sække, gennemtrukne med en Sublimatopløsning, paa en saadan Maade, at Berøring med omkringværende Genstande undgaas.

Findes der ingen Desinfektionsovn om Bord, skulle disse Genstande forblive liggende i 2 Timer i Desinfektions-Opløsningen.

40. De syges Udtømmelser (opkastede Bestanddele og Ekskrementer) skulle optages i Kar, i hvilke der i Forvejen er hældt et Glas af en desinficerende Opløsning, af saadan Bestaaffenhed, som angivet andet Steds.

Disse Udtømmelser ville strax være at kaste i Latrinen, som nøjagtig skal desinficeres for hver Gang, den har været benyttet til en kolera-sygs Udtømmelser.

50. Rum, der ere benyttede af syge, ville være nøjagtig 31. Maj. at desinficere efter de andetseds angivne Regler.

60. Rigene skulle kastes i Havet, efter at de forinden ere indløbte i Lagener, gennemtrukne med Sublimat.

70. Alle de forebyggende Foranstaltninger, der iværksettes under Skibets Rejse, skulle indføres i Skibsjournalen, som vil være at forevise Sundhedsautoriteterne i Suez ved Ankomsten dertil.

80. Disse Regler finde udtrykkelig Anvendelse paa alt, hvad der har været i Berøring med den syge, uden Hensyn til Sygdommens Styrkegrad og Udsald.

III. Forholdsregler at iagttage ved Skibets Ankomst til Suez.

10. Ethvert Skib skal underkastes Lægeundersøgelse, forinden det sejler ind i Suez-Kanalen.

20 Denne Undersøgelse vil blive foretaget af Sundheds-Autoriteterne i Suez.

30. Ifsald et Skib er smittet, ville de Personer, der ere angrebne af Kolera eller af mistænkelige Sygdomstilfælde, være at føre i Land og at isolere paa et Sted særlig dertil indrettet i Nærheden af Suez.

Som mistænkelige ville de Personer være at betragte, som have haft Kolera-Symptomer, særlig koleralignende Diarré.

40. Forinden Skibets Indsejling i Suez-Kanalen ville foruden de smittede Genstande følgende Ting og Rum være at desinficere, nemlig Klæder, Sengklæder, Madrasser, Tæpper og andet, der har været i Berøring med den syge, endvidere Klæder tilhørende Personer, der have plejet ham, Genstande, der findes i den syges Kabin og i de tilstøbende Kabiner, Gangen, der fører til disse Kabiner, samt endelig

31. Maj. Dækket eller de Dele af Dækket, hvor den syge maatte have opholdt sig.

(Underkrifter)*).

1. Juni. **Betingelser, paa hvilke den kommunale elektriske Station i Kjøbenhavn afgiver Strøm til private Forbrugere (Kjøbenhavns Magistrat.)**

1. I Ejendomme ved Gader, i hvilke der findes elektriske Ledninger fra den kommunale Station, kan der som Regel erholdes Forsyning med elektrisk Strøm i Overensstemmelse med nærværende Betingelser.

Begæring om Forsyning indgives til Magistraten eller Direktøren for Belysningsvæsenet og maa være ledsaget af Oplysninger om det eventuelle Strømforbrugs Størrelse.

2. Tilledningen fra Ledningen i Gaden gennem Electricitetsmaaleren indtil første Strømbord eller Blysikring ligesom Opsætningen af Maaleren besørges udført af Stationen paa Forbrugers Bekostning.

De øvrige Ledninger og Installationerne skulle udføres i Overensstemmelse med de Regler, der indeholdes i Regulativ for Udførelsen af elektriske Anlæg, som ønskes satte i Forbindelse med Ledningerne fra den elektriske Station, og Forbrugerne ere forpligtede til saavel ved nye Anlæg som ved Forandringer i bestaaende Anlæg at anvende en af de af Kjøbenhavns Magistrat autoriserede Installatører.

Ingen Tilslutning af en Husledning til Hovedledningsnettet kan foretages, forinden Anlægget er prøvet og godkendt af Stationen.

Belysningsdirektøren og Stationens Funktionærer skulle have uhindret Adgang til Maaleren og til alle de Steder, hvor der findes elektriske Ledninger, som forsynes fra Sta-

*) En efterfølgende Protokol angaaende Udbvekslingen af Ratifikationerne udelades her.

tionen. De skulle ligeledes have Ret til ved alle Dele af Anlægget og til enhver Tid at foretage de fornødne Under- søgelses og Maalinger. 1. Juni.

3. Electricitetsmaalerne ublejes til Forbrugerne til en aarlig Leje af 6—18 Kroner efter Maalernes Størrelse. Lejen opkræves sammen med det for elektrisk Strøm skyldige Beløb. Alle Vedligeholdelsesudgifter og Reparationer af Maalerne afholdes af Stationen, saafremt Beskadigelserne ikke ere foraarsagede ved Forbrugernes egen Skyld.

Stationen bestemmer Maalernes Størrelse samt den Maade, hvorpaa de skulle opstilles.

4. Reparationer af alle ved Stationens Foranstaltning udførte Tilførselsledninger besørages af Stationen paa egen Betaling. Enhver Uregelmæssighed ved Anlægget maa straks meldes paa Stationen. Skulde der indtræde Forstyrrelser i Belysningen, saaledes at enkelte Ledninger opvarmes stærkt, maa den paagældende Strømbryder straks aabnes. Den maa ikke atter sluttet, førend Ledningerne ere blevne uund- dersøgte af en af Funktionærerne fra Stationen eller en autoriseret Installatør.

Ved Installationerne maa ikke foretages nogen Foran- dring eller Udvidelse uden Samtykke af Stationen.

5. Betalingen for den elektriske Strøm, som bestemmes ved den opsatte Maalers Angivelse, er for den Electricitet, som anvendes til Belysning, 6 Øre pr. 100 Voltampere-timer. Herefter koster med de for Tiden brugelige elektriske Lamper:

				pr. Time.
en Glødelampe à	10	Normallys ca.....		2,1 Ø.
-	—	- 16	—	3,3 —
-	—	- 32	—	6,6 —
-	—	- 50	—	10,3 —
-	—	- 100	—	20,6 —

1. Juni.

pr. Time.

2 Buef. à 300 Normallys à ca. 3 Ampère Strømsf. ca. 20	—
- - - 400	- - 4 - - - 26
- - - 600	- - 6 - - - 40
- - - 800	- - 8 - - - 52
- - - 1000	- - 10 - - - 66

For Elektricitet til anden Anvendelse end Belysning saasom til Kraftmaskiner, kemisk Brug og desl. betales pr. 100 Voltampèretimer $2\frac{1}{4}$ Ore for Sommermaanederne og 3 Ore for Maanederne Oktober—Marts. Dog maa der maanedlig for hver Motor betales for et Forbrug af mindst 50 000 Voltampèretimer for hver Hestkraft, som Motoren efter Stationens Underfølgelse har.

Overgangen fra Sommertakst til Vintertakst og omvendt regnes fra den Afslæsning, der efter Stationens Bestemmelse finder Sted i sidste Uge af den foregaaende Maaned.

6. Magistraten kan fastsætte, at Strømforbruget til Motorer og andre specielle Djemed med Forbrugernes Samtykke bestemmes enten ved Belysningsdirektørens Stjøn eller ved særlige Arter af Maalere, f. Eks. saadanne, der maale Antal af Timer, i hvilke Motoren har været i Gang.

Bed midlertidige Forbrug kan Belysningsdirektøren tilstede Forbrug uden Maalere.

I Tilfælde, hvor Tilslutning til Kommunens Ledninger væsentlig ønskes som Reserve for et privat Anlæg, blive Betingelserne for Tilslutning at fastsætte ved Forhandling med Magistraten.

7. Naar der ved Anvendelsen af Motorer maatte frembringes Forstyrrelse i den elektriske Belysning i Nærheden, er Forbrugeren pligtig til nopholdelig at træffe Foranstaltninger til Afhjælpning af disse og, hvis dette ikke lykkes, forbeholder Magistraten sig Ret til at afbryde Forlyningen.

8. Betaling for forbrugt Strømmængde og Maaler- 1. Juni.
leje opkræves maanedsviis og erlægges paa Anfordring; naar
en Regning herpaa eller paa indlagte Ledninger, Reparation-
er og besl. ikke betales ved Præsentationen, skal den paa-
gældende forsyne Regningen med Paategning om, hvilken
Dag den er ham forevist.

Indbetales Beløbet derefter ikke i Løbet af 8 Dage paa
Belysningsvæsenets Kassererkontor, vil det med et Tillæg af
2 pCt. i Indkrævningsomkostninger atter blive indkrævet,
og først, naar det da ej betales, afbrydes Forbindelsen med
Ledningsnettet, borttages Electricitetsmaaleren, og Beløbet
kan inddrives ved Udpantning.

Fornøden Sikkerhedsstillelse for Betalingen kan efter
Omstændighederne kræves af Belysningsdirektøren, forinden
Forbrug tilstedes eller senere.

9. Stationen leverer til enhver Tid saavel Nat som
Dag elektrisk Strøm til Forbrugere.

Stationen vil af bedste Evne bestræbe sig for, at Drif-
ten kan blive regelmæssig, og anmoder derfor Forbrugerne
om snarest muligt at give Stationen Meddelelse om alle For-
hold, der kunne give Anledning til Klage; enhver indkommen
Klage vil blive Genstand for omhyggelig Undersøgelse.
Nogen Forpligtelse ligeoverfor Forbrugerne ved eventuelt
indtrædende Forstyrrelse overtager Stationen imidlertid ikke.

10. Naar en Forbruger ikke længere ønsker Forsyning
fra Stationen, skal han 1 Maaned forud skriftlig anmelde
dette paa Stationen, som da foranstalter Ledningen afskilt
fra Hovedledningsnettet.

11. Enhver Forbruger modtager et Eksempplar af disse
Betingelser og er forpligtet til at efterkomme de deri inde-
holdte Forrifter. Overholdes de ikke, er Belysningsdirek-
tøren berettiget til at afstære Forbindelsen med Hovedled-
ningen samt til at kræve skadesløs Erstatning for ethvert

1. Juni. Tab, som ved Ikke-Overholdelsen maatte være paaført Kommunen.

12. Magistraten forbeholder sig at foretage Genbringelse i og Tilføjelser til disse Betingelser, naar den maatte finde saadanne fornødne.

13. Alle Tvivls spørgsmål, som maatte opstaa vedrørende Forstaaelsen af disse Betingelser, kunne henstilles til Magistraten, ved hvis Afgørelse det skal have sit Forblivende.

1. Juni. Instruks for de af Magistraten autoriserede Installatører af elektriske Anlæg, som ønskes satte i Forbindelse med Ledningerne fra den kommunale elektriske Station. (Kjøbenhavns Magistrat).

1. De af Kjøbenhavns Magistrat autoriserede Installatører ere pligtige til nøje at overholde de i „Regulativ for Udførelsen af elektriske Anlæg, som ønskes satte i Forbindelse med Ledningerne fra den elektriske Station“ til enhver Tid indeholdte Forrifter og omhyggeligt vaage over, at ethvert Anlæg udføres i nøje Overensstemmelse dermed.

Ligeledes skulle de paase, at al Strøm kommer til at passere Maalerne, og at disse ikke flyttes uden Stationens Samtykke. De skulle ligeledes indsende de i Regulativets § 3 omhandlede Anmeldelser.

Enhver ved et Anlæg forefunden Uregelmæssighed eller Uoverensstemmelse med Regulativet ere de pligtige til straks at gøre Anmeldelse om til Stationen, saasnart den bliver dem bekendt.

2. Ved den Del af Ledningen, som ligger mellem Hovedledningen i Gaden og Elektricitetsmaaleren, denne sidste indbefattet, maa Installatørerne ikke uden særlig Tilbudelse foretage nogen Forandring, med mindre der indtræder saadanne Forhold, Kortslutning og lignende, at en uopholdelig Afhjælpning er i det offentliges og Stationens Interesse,

og Tiden ikke tillader at oppebie Stationens Foranstaltninger; 1. Juni. men Installatørerne skulle da snarest muligt sende Meddelelse herom til Stationen.

3. Installatøren er forpligtet til enten selv eller ved en dertil stiftet, paalidelig og dygtig Arbejder uopholdelig at give Møde, naar han af en Konsument tilkaldes for at afhjælpe Fejl eller Uregelmæssigheder ved Belysningen, og han har da straks herom at give skriftlig Meddelelse til Stationen, naar Fejlen findes mellem Hovedledningen og Elektricitetsmaaleren eller i denne.

4. Installatøren skal have Bopæl paa Stadens Grund og, naar han flytter, skal han skriftlig anmelde dette til Stationen.

Det er ikke tilladt nogen Installatør at lade en uautoriseret Person arbejde for egen Regning paa Installatørens Navn. Belysningsdirektøren kan forbyde Installatøren til elektriske Indlæg at anvende Arbejdere, som efter hans Skøn ere uduelige.

5. Installatøren er pligtig til at rette sig efter de Tilhold, som gives ham fra Stationens Bestyrelse som den Autoritet, under hvilken han nærmest henhører, og til hvem han er pligtig at give enhver Oplysning i Sager, der vedrøre Stationens Interesse. Ligeledes er han pligtig til efter skriftlig Tilsigelse at give Møde paa Stationen.

Bed Anmeldelser til Stationen om Paabegyndelse eller Fuldførelse af et Arbejde skal benyttes de dertil bestemte Blanketter, som gratis udleveres fra Stationen. I Anmeldelsen om et Arbejdes Fuldførelse skal Installatøren ved sin Underskrift indestaa for, at Leveringerne og Arbejdet ere udførte samvittighedsfuldt og i nøje Overensstemmelse med Forskrifterne i Regulativet.

Bed Stationens Undersøgelser af de udførte Indlæg skal Installatøren enten selv eller ved en befuldmægtiget give Møde for at give de Oplysninger om Anlægget, som forlanges.

1. Juni. 6. Saafremt en Installatør efter Magistratens Støn skulde gøre sig skyldig i Overtrædelse af de ham paa-hvilende Forpligtelser eller lægge Mangel paa behørig Indsigt og Dygtighed for Dagen, kan Magistraten idømme ham en Mulkt af indtil 200 Kr. eller fratage ham Autorisationen.

7. Viser det sig ved et af Installatøren udført Arbejde, at der efter Stationens Støn er anvendt daarligt Materiale, eller at Arbejdet har været mangelfuldt udført, eller der er begaaet andre Fejl, kan Belysningsdirektøren paa Installatørens Bekostning enten ved Stationens Personale eller ved andre lade saadanne Anlæg bringe i god Stand. Installatørens Ansvar strækker sig til ethvert af ham udført Arbejde eller Leverance.

8. Før end en Installation sættes i Forbindelse med Ledningsnettet, skal Installatøren gøre Konsumenten bekendt med Enkeltheberne i Anlægget, Brugen af Apparaterne, Mensningen af Buelamper, Indsætning af Rulspidser og lignende. Tillige maa han indskærpe Konsumenten, at Strømbryderen altid skal være afbrudt, naar Strøm ikke benyttes, og at den straks skal afbrydes og Hjælp paakalbes fra Installatøren eller Stationen, naar enkelte Dele af Ledninger opvarmes stærkt, eller der indtræffer andre usædvanlige Fænomener.

9. Installatøren er pligtig til at udføre Arbejdet hos Konsumenterne for en moderat Betaling og skal, hvis Magistraten maatte fastsætte en Prislifte, være pligtig til ikke at tage højere Betaling end fastsat i denne.

For saa vidt en Konsument anser de af Installatøren for et Arbejde forlangte Priser for at være for høje, kan han indanke Sagen for Magistraten, hvis Bestemmelse Installatøren da er pligtig at rette sig efter.

10. Til Sikkerhed for, at Installatøren opfylder sine Pligter, skal han, før end Autorisationen gives ham, stille et

Beløb af 2000 Kr., indsatte paa en Sparekassebog, saaledes 1. Juni.
at Magistraten til enhver Tid kan hæve Pengene. For-
mindstes Summen derved, at der i Henhold til Bestemmel-
serne i §§ 6 og 7 er hævet et Beløb af det stillede Depositi-
tum, skal Installatøren med et Barsel af 2 Dage bringe Be-
løbet op til dets oprindelige Størrelse. Hvis dette ikke sker,
kan Magistraten fratage ham Autorisationen.

Naar Installatøren ikke længere ønsker at benytte sin
Autorisation, skal han skriftlig melde dette til Magistraten,
og han vil da 6 Maanedes efter det sidste hos en Konsument
af ham udførte Arbejde modtage sit Depositum tilbage eventu-
elt med Fradrag af det Beløb, som indtil den Tid er
hævet i Henhold til de ovennævnte Bestemmelser. Det
samme gælder, naar Autorisationen fratages ham i Henhold
til § 6. Ved Dødsfald udleveres det stillede Depositum til
Arvingerne 6 Maanedes efter Dødsfaldet. — Renterne af
bemeldte Depositum tilfalde Installatøren.

11. Den, der autoriseres som Installatør, har ved sin
Underskrift paa et Eksempplar af nærværende Instruks, hvilket
forbliver i Magistratens Væge, at forpligte sig til i enhver
Henseende at holde sig samme efterrettetig.

12. Saafremt Magistraten skulde ønske Forandringer
foretagne i nærværende Instruks, er Installatøren underkastet
de nye Bestemmelser og pligtig til ved sin Underskrift at an-
erkende de ved disse paalagte Forpligtelser.

Tvilsøspørgsmaal vedrørende Forstaaelsen af Instruksen
afgøres af Magistraten.

Regulativ for Udførelsen af elektriske Anlæg, som 1. Juni.
ønskes satte i Forbindelse med Ledningerne fra den
elektriske Station. (Kjøbenhavns Belysningsvæsen).

1. Ethvert Anlæg, der ønskes sat i Forbindelse med
Stationen, skal for den Del, som ligger efter Elektricitets-
maaleren, udføres af en af de af Kjøbenhavns Magistrat
dertil autoriserede Installatører.

1. Juni. Ligeledes skal enhver Forandring i eller Udvidelse af et bestaaende Anlæg udføres af en af de ovennævnte Installatører.
2-13 *).

7. Juni. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Vejle Amt) ang., at der ikke vil kunne ydes en paa Indfødsretsloven optagen Person Alderdomsunderstøttelse, forinden han har godtgjort at være løst fra sit tidligere Undersaatsforhold.

I Anledning af, at den i Sverig i 1821 fødte Arbejdsmand N. N. af N. N., hvem der ved Lov Nr. 96 af 14. April d. A. er meddelt Indfødsret, saafremt han, inden 1 Aar fra Lovens Ikrafttræden, for Indenrigsministeren godtgør at være løst af sin tidligere undersaatlige eller statsborgerlige Stilling, har fremsat Begæring om Hjælp af N. N. Sogneskommune, har Sogneraadet i det med Amtets Skrivelse af 10. f. M. modtagne Andragende forespurgt, om Hjælpen, som Sagen for Tiden foreligger, vil kunne ydes den paagældende som Alderdomsunderstøttelse, og i benægtende Fald, efter hvilke Regler den Hjælp, som det bliver nødvendigt at yde ham, vil være at udrede.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre Bekendtgørelse tjenstlig melde, at, da Afgang til Alderdomsunderstøttelse ifølge § 1 i Lov Nr. 69 af 9. April 1891 er betinget af, at vedkommende „har Indfødsret“, vil der ikke kunne ydes fornavnte N. N. Alderdomsunderstøttelse, forinden han for Ministeriet har godtgjort, at han er løst fra sit tidligere Undersaatsforhold og saaledes har opfyldt den ham ved den ovennævnte Lov af 14. April d. A. stillede Betingelse for Indfødsrets Erhvervelse, hvorom

*) Resten af dette Regulativ udelades her som væsentlig kun indeholdende tekniske Anvisninger for Installatørerne.

der da herfra vil blive meddelt ham Bevis. Indtil da vil den Hjælp, som af det offentlige maa tilstaaes ham, være at yde som Fattighjælp efter Reglerne i Fattiglovens § 27 og med de almindelige til Fattighjælp knyttede Virkninger, navnlig ogsaa i Retning af at udelukke ham fra senere Udgang til Alderdomsunderstøttelse, der saaledes først vil kunne ydes, naar 10 Aar ere forløbne efter Fattighjælpens Ophør.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skole- 9. Juni.
direktionen for Elbo m. fl. Herreder) om, hvorvidt Mulktering for Skoleforsømmelser efter de sædvanlige Regler kan anvendes, naar Børn komme for sent i Skole.

Med behagelig Skrivelse af 1. f. M. har Direktionen hertil indsendt en Forespørgsel fra Inspektøren for det kommunale Skolevæsen i Kolding om, hvorvidt Mulktering kan anvendes, naar Skolebørn uden gyldig Grund komme en Time eller mere for sild eller uden Tilfælde forlade Skolen i de sidste Timer, og om det samme gælder, naar Uordenen kun angaar en kortere Tid.

Direktionen har med Hensyn til denne Sag ytret, at der formentlig maa skeles mellem, om Forsømmelserne hidrøre fra Forældrene eller Børnene, saaledes at der i det første Tilfælde maa kunne anvendes Mulkttvang, medens der i det sidste Tilfælde bør anvendes en lempelig Skolestraf, f. Eks. Overfiddn.

Ministeriet skal i den Anledning, næst at henviser til Anordning for Købstæderne af 29. Juli 1814 Bilag A § 22, der indeholder den for Købstæderne for dette Forhold gældende Bestemmelse, tjenstligst meddele, at man er enig med Direktionen i, at der bør sondres mellem, om Forseelsen skyldes Forældrene eller Barnet selv, saaledes at i det første Tilfælde Mulktering bør anvendes efter de sædvanlige Reg-

9. Juni. Ier, medens i sidste Tilfælde de i Skolen hjemlede Straffe ville være at anvende paa Barnet i en efter Forsømmelsens Hyppighed lempet Grad, idet eventuelt en strengere Straf efter Skolekommissionens Bestemmelse kan bringes til Anvendelse.

13. Juni. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Præstø Amt) ang., hvorvidt Opholdskommunen kan afholde Udgiften ved en hjemløs trængendes Behandling af en Specialist uden Samtykke fra Amtsraadet og Byraadene i Amtsrads kredsen.

Af de med Amtets Skrivelse af 16. f. M. modtagne Akter fremgaar det, at Tjenestebørg N. N. af N. N. Landsogn, der er født uden for Ægteskab den 19. Marts 1878 af svensk Mejeripige N. N., og som vil være at forsørge efter Reglerne i Fattiglovens § 27, af vedkommende Distriktslæge er anbefalet til for en Kirtebsvulstlidelse, der medfører Døvhed, at blive behandlet af en Specialist i Kjøbenhavn.

Bed at forelægge denne Sag for Ministeriet har Amtet forespurgt, om der for hjemløse trængendes Vedkommende (Fattiglovens § 27) af Amtet vil kunne meddeles Opholdskommunen Bemyndigelse til slike Udgifter's Afholdelse, eller om dertil vil udkræves Samtykke fra Amtsraadet og Byraadene i de i Forbindelse med Amtsrads kredsen staaende Købstæder.

I denne Anledning skulde man, idet man henviser til Udtalelserne i Ministeriets Skrivelse Nr. 149 af 21. Juni 1892 i Ministerialtidende,*) til Efterretning tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at det efter Omstændighederne maa kunne paahvile Fattigvæsenet i Tilfælde som det fornævnte og dermed beslægtede at yde Lægebehandling ved Specialister, og da navnlig hvor saadan Behandling vil

*) Se ovenfor Side 620.

kunne faa Betydning til Bevaring eller Forbedring af den 13. Juni. paagæfvende trængendes Erhvervsdygtighed. Skønnet over, hvorvidt et saadant Forhold i det enkelte Tilfælde foreligger, tilkommer Opholdskommunen, eventuelt Amtet i sammes Egenstab af Oversvrighed.

Hvad særlig angaar forommeldte Tjenestdreng, maa Ministeriet holde for, at det maa paahvile Fattigvæsenet at betoste den af Distriktslægen anbefalede Specialistbehandling, idet denne efter den afgivne Lægeerklæring maa antages at ville være af væsentlig Betydning for Bevarelsen af hans Høreøve og derved for hans Erhvervsøve.

Konseilspræsidiets Str. (til Overhofmarskallatet) 14. Juni. ang. Fortolkningen af den Bestemmelse, ifølge hvilken der er tillagt Direktøren for Kunstakademiet Rang i 3die Klasse Nr. 3 efter Rangforordningen.

..... at man i Betragtning af, at Direktøren for Kunstakademiet vælges for et bestemt Tidsrum, er af den Formening, at den Rang, der ved allerhøjeste Resolution af 20. Maj 1874 er tillagt den, der beklæder Stillingen som Direktør for Kunstakademiet, kun tilkommer ham, saa længe han forbliver i Stillingen, og at den bortfalder med Udløbet af det Tidsrum, for hvilket hans Valg er blevet allerhøjest stadfæstet.

Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Maribo 21. Juni. Amt) ang., hvorvidt en i Sverrig født Pige, der ikke har Indfødsret her i Landet, men har opholdt sig her siden 1879, kan fordre et hende ifølge Oversvrighedsresolution tilkommende Underholdsbidrag udredet af det offentlige.

I Anledning af det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 1. f. M. hertil indsendte Andragende,

21. Juni. hvori Udvalget for Fattigvæsenet i N. N. Kjøbstad forespørger, om Pigen N. N., som er svenst af Fødsel og ikke har erhvervet Indfødsret her i Landet, men har haft uafbrudt Ophold her i Landet siden Aaret 1879 og ikke kan hjemsendes til Sverig, overensstemmende med § 4 i Lov af 12. April f. A. om Underholdsbidrag til Børn, der ere aflede uden for Egteskab, m. m., kan fordrø et hende ifølge Dverøvrighedsresolution tilkommende Underholdsbidrag udredet af det offentlige, skal man, efter over Sagen at have brevvekslet med Indenrigsministeriet, tjenstligt melde, at det fremsatte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

21. Juni. Justitsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang., hvorvidt der tilkommer dem, der, medens de paa et Hospital ere under Behandling for en anden Sygdom, angribes af en af de i Lov 30. Marts 1892 § 2 in fine omhandlede Sygdomme, vederlagsfri Behandling.

I behagelig Skrivelse af 19. f. M. har Magistraten forespurgt, om Bestemmelserne om vederlagsfri Behandling af visse Sygdomme i de to sidste Stykker af § 2 i Lov Nr. 46 af 30. Marts f. A. ville være at bringe til Anvendelse ogsaa paa Patienter, som, medens de ere under Behandling for en anden Sygdom paa et af Kjøbenhavns Kommunes Hospitaler, angribes af en af de i bemeldte Lovbestemmelser eller det af Ministeriet under 23. Januar 1890 udsærdigede Regulativ omhandlede Sygdomme, hvad enten Patienten forbliver liggende paa det Hospital, hvor han i Forvejen har været indlagt for den første Sygdom, eller han overflyttes til et andet af Stadens Hospitaler.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at man maa anse bemeldte Lovbestemmelser for anvendelige ogsaa i de omspurgte Tilfælde, for saa vidt Behandlingen for den

sidst paadrage, i bemeldte Lovbestemmelser eller Regulativet 21. Juni. omhandlede Sygdom enten medfører Patientens Overflyttelse til et andet Hospital eller Hospitalsbehandlingen i det hele forlænges ved den paagældende Sygdom.

Justitsmin. Skr. (til Chefen for 5. Udskrivningskreds) ang., at de aarlige Sessjoner for 5. Udskrivningskreds's 524.—531. Røgder fra Sessjonen for Aaret 1894 at regne afholdes i Pandrup.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Bornholms Skoledirektion) ang., hvorledes Prøven i Religion vil være at afholde i en Friskole.

I tvende med Direktionens behagelige Erklæring af 14. April sidstleden hertil indsendte Andragender har N. N. Skolekommission forespurgt:

1. om Børn i den af Friskolelærer N. N. bestyrede Friskole i N. N. Sogn, med hvis Undervisning i Religionskundskab en udensogus Præst i Henhold til Lov af 30. September 1864 § 1 fører Tilsku, for N. N. Skolekommission skulle aflægge Prøve i Religionskundskab for at kunne udskrives af Skolen, eller om den ovennævnte Præst for dette Fags Bedkommende kan afholde Prøven med samme Virkning, og

2. om Skolekommissionen ved den befalede Eksamen i bemeldte Friskole ogsaa skal prøve Børnene i Religionskundskab, idet fornævnte Lærer N. N. har vægret sig ved at fremlægge Vidnesbyrd fra den udensogus Præst om hvert enkelt Børns Kundskab i dette Fag, men kun vil præstere Attest herom for samtlige Børn under eet.

I den Anledning skal Ministeriet, efter om Sagen at have brevvekslet med Sjællands Biskop, tjenstligst meddele følgende Besvarelser paa de fremsatte Spørgsmaal:

24. Juni. ad 1. Den ved Anordningen af 29. Juli 1814 for Landet § 25, jvfr. Cirkulære af 11. November 1890, paabødte Overhøring af Børnene inden Konfirmationen maa være undergivet Reglen i Lov af 30. September 1864 § 1, saaledes at privat underviste Børn kunne fritages for Overhøring i Religion, naar de producere en saadan Attest, som bemeldte Lovbestemmelse hjemler.

ad 2. Ministeriet maa onse en samlet Attest for Børnene under eet for tilstrækkelig, naar Attesten nævner hvert enkelt Barn ved Navn og udtaler, at disse Børns Religionskundskab er fyldestgørende, saaledes at Skolekommissionen, naar en saadan Attest fremlægges, ikke vil have at afholde Eksamen i Religion i den omhandlede Friskole.

26. Juni. **Bekendtgørelse ang. Indgivelse af Ansøgninger Nr. 155. om Statsunderstøttelse til Hesteavl- og Kvægavlforeninger. (Indenrigsministeriet.)**

De Hesteavlforeninger og Kvægavlforeninger, der agte at ansøge om Statsunderstøttelse i Henhold til § 2 a. og b. i Lov af 14. April d. A. om forandret Affattelse af § 9 i Loven af 1. April 1887 om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme, maa indsende Ansøgning herom til Indenrigsministeriet inden Udgangen af hvert Mars August Maaned. Ansøgningen skal indgives gennem Provinsens Fællesforening eller, hvor saadan ikke findes, gennem den stedlige Landbosforening.

Hvilket herved bekendtgøres til Efterretning og Sagtagelse af alle vedkommende.

26. Juni. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skoledirektionen for Færø Amt) ang. Ordningen af Skolelærernes Ukeforsørgelse paa Færøerne.**

Efterat der ved Lov af 29. Marts d. A. om Pensionering af Lærere og Lærerinde ved Almuestolebæsenet paa

Færøerne § 10 er blevet truffet Bestemmelser om de færøiske 26. Juni. Læreres Enteforsørgelse, har Ministeriet forhandlet med Finansministeriet om de til Gennemførelse af denne Sag nødvendige Foranstaltninger, og der er derefter dels blevet oprettet et Agentur for Statsanstalten for Livsforsikring i Thorshavn dels blevet truffet den Ordning af denne Sag, at, naar efter den 1. Juli d. A. en gift Lærer maatte blive fast ansat paa Færøerne eller en sammesteds fast ansat Lærer agter at indgaa Ægteskab og ønsker at fyldestgøre sin Enteforsørgelsespligt ved at tegne Overlevelsesrente, deponerer han hos vedkommende Skoledirektion eller dennes Regnskabsfører et saa stort Beløb, som maa anses nødvendigt til Dækning af den Risiko, som dette Ministerium paatager sig ved den paagældende Forsikrings Ordning. Dette kan formentlig ansættes til det omtrentlige Præmiebeløb for vedkommende Overlevelsesrente for det Tidsrum, der hængaar indtil den endelige Berigtigelse. — Derefter indsendes der med først afgaaende Post til Anstalten enten direkte eller gennem Agenturet:

1. Attest om den pligtige Overlevelsesrentes Størrelse.
2. Løgeattest om, at vedkommende ikke befinder sig i nogen øjeblikkelig livsfarlig Tilstand.
3. Originale lovfornelige Daabsattester, udstedte af vedkommende Sognepræst, for saa vidt saadanne ikke allerede ere i Anstaltens Bærg.
4. Attest om henholdsvis Lærers Ansættelsesdag eller om Vielsen.
5. Sædvanlig Begæringsblanket behørig udfyldt og underskrevet af vedkommende Lærer,

og naar disse Dokumenter ere modtagne i Anstalten, ordnes Overlevelsesrenten saaledes, at den regnes som løbende henholdsvis fra Ansættelsesdagen eller Vielsesdagen, og Præmiens Forsaldsdag retter sig herefter. — Indtegningsbeviset tilføres derpaa Agenturet til Ublevering mod Erlæggelse af

26. Juni. 1. Indskud, Policepenge og eventuelt senere inden Betalingen forfaldne Præmier. — For saa vidt angaar de vedkommende Læreres Afgang til at opfylde Enteforsørgelsespligten paa anden Maade end ved Tegning af den lovbestemte Overlevelsesrente hos Anstalten, vil det, da Anstaltens Forpligtelse til at udrede denne Overlevelsesrente ubetinget vil komme til at løbe fra Ansættelses- eller Bielsesdagen, saafremt den paagældende Myndighed ikke allerede forinden har antaget en anden Enteforsørgelsesmaade for den enkelte Lærer, være nødvendigt, at den pligtige Overlevelsesrente betragtes som tegnet i alle de Tilfælde, hvor Kritagelse ikke er givet inden Ansættelsen eller Bielsen, og at den holdes i Kraft, indtil Anstalten fra vedkommende Myndighed modtager Meddelelse om, at den skal ekspirere eller betragtes som ekspireret fra en vis Dag. Dette vil altfaa ogsaa gælde, dersom Læreren vælger at fyldestgøre Enteforsørgelsespligten ved en Livsforsikring, som ikke inden Ansættelsen eller Bielsen er tegnet og til dette Djemedbaandlagt.

Det har været en Forudsætning for denne Ordning, at Ministeriet garanterer Statsanstalten, at Præmien rettidigt erlægges, ligesom ogsaa at denne, indtil Forsikringens Tegning endelig berigtiges, faar fuld Dækning for Præmien for det Tidsrum, hvori Anstalten efter Ansættelsen eller Egtteskabets Indgaaelse har baaret Risikoen ved den paagældende Forsørgelse.

Ved at underrette Direktionen om foranstaaende, skal man meddele, at man lægger Tilhynet med, at Lærerne opfylde den dem paahvilende Enteforsørgelsespligt, i Direktionens Haand, og bemyndiger Direktionen til at udstede den fornødne Attest om den pligtige Overlevelsesrentes Størrelse, ligesom ogsaa til at bestemme, hvor stort et Beløb vedkommende Lærer skal deponere i Anledning af sin Enteforsør-

gelse, hvilket formentligt passende kan sættes til $\frac{1}{4}$ Mars 26. Juni. Præmie.

Hvis Læreren vælger Livsforsikring, skal man derhos anmode Direktionen om at forsyne Policen med Prohibitivpaategning, ligesom man maa anse det for rigtigst, at Policerne eller Indtegningsbeviserne opbevares ved Direktionens Foranstaltning. — Vælges Police, maa denne lyde paa Ihændehaveren; vælges Indtegningsbevis, maa dette lyde paa Skoledirektionen som rette Modtager. — Naar Forsikringssummen ved Lærers Død kommer til Udbetaling, vil Forsikringssummen være at modtage af Direktionen og ved dennes Foranstaltning være at anbringe for Enken i solide Bærdipapirer, i hvilken Henseende Statsobligationer, der ombyttes med et Indskrivningsbevis, eller Kreditforeningsobligationer ville være at foretrække. Betingelsesvis vil en Livrente for Enken kunne indkøbes, jvfr. Bekendtgørelse af 25. Februar 1871 § 8. Ministeriet skal i øvrigt med Hensyn til Livsforsikringer henbise til Finansministeriets Bekendtgørelse af 25. Februar 1871, hvis Bestemmelser ved dette Ministeriums Cirkulære af 5. November 1891 ere gjorte anvendelige paa danske Skolelærere og ogsaa ville kunne anvendes paa de færøiske Lærere, dog at Skoledirektionen træffer Bestemmelse i Stedet for Finansministeriet.

Med Hensyn til Præmiernes Indbetaling har Ministeriet tænkt sig, at det kunde overdrages den ved Pensionsfonden ansatte Regnskabsfører maanedsvist forud af Fondens Medlemmer at indbetale til Agenturet de i Maanedens Løb forfaldne Præmier, saaledes at Præmierne refunderes ham af Kommunkasserne, der indeholde dem i Lønningerne. *) Om dette Punkt skal man i øvrigt udbede sig en Udtalelse fra Direktionen, ligesom man vilde sætte Pris paa at modtage

*) Ved Ministeriets Skrivelse af 30. April 1894 er Præmieindbetalingen ordnet paa den nævnte Maade.

26. Juni. de Ytringer fra Direktionen denne Sag betræffende, som denne i øvrigt maatte finde Anledning til.

26. Juni. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Odense Amt) ang., hvorvidt den af en Person, der har begært Bevis som Styrmand, forrettede Sømandstjeneste paa Krydstoldfart kan heuregues til Tjeneste i „fogaende“ Sejlskib, jfr. § 11 a i Lov om Søneringen m. m. af 25. Marts 1892.

..... at det fremsatte Spørgsmaal efter Ministeriets Formening maa bevares benægtende.

26. Juni. Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Biskopperne) ang. Tilførsler til Kirkebøgerne, naar et Barn, døbes eller navngives i et andet Pastorat end det hvori det er født.

Efter dertil givne Foranledning fra det kirkelige Raad skulde Ministeriet tjenstlig anmode Deres Højærværdighed om behagelig at ville tilkendegive Præsterne i det Dem betroede Stift, at i Tilfælde, hvor et Barn døbes eller et hjemmedøbt Barn fremstilles i Kirken i et andet Pastorat end det, hvori Barnet er født, vil den Sognepræst, i hvis Pastorat Handlingen er udført, have straks derefter at sende Meddelelse om Barnets fulde Navn, Daabens eller Daabspublikationens Tid og Sted og den fungerende Præsts Navn til Fødestedets Sognepræst til Indsørelse i hans Kirkebog. Denne Meddelelse kan dog i Kjøbenhavn foregaa fra den ene Kirkes Klokker til den andens.

Meldingen maa selvfølgelig altid indeholde saa nøjagtig Oplysning som muligt om Barnets Fødselsdag og Fødested, og Forældrene bør være lige saa fuldstændigt betegnede ved

Navn og Stilling, som de ere i Handlingens Tilførsel i 26. Juni. Kirkebogen.

Paa lignende Maade, som ovenfor fastsat, vil der ogsaa være at forholde af vedkommende Sognepræst (i Kjøbenhavn af Klokkeren) i Tilfælde af Navngivelse til Kirkebogen efter Lov af 4. Marts 1857 § 2, naar denne finder Sted i et andet Pastorat end det, hvori Barnet er født.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Biskoppen 27. Juni. over Sjællands Stift) ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende den daglige Klokkeringning Morgen og Aften.

I et med Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 6. Februar d. A. hertil indkommet Andragende har Sognepræst for N. N. Menigheder N. N. forespurgt om

1. Til hvilket Tidspunkt den daglige Ringning med Kirkeklokkerne Morgen og Aften skal finde Sted;
2. Hvor længe der hver Gang skal ringes;
3. om ikke de 9 Bedeslag efter Ringningen skulle lyde som 3 Gange 3 Slag med et lidet Ophold efter det 3. og 6. Slag;
4. samt om hvor længe Rimningen, naar der skal limes, hver Gang skal finde Sted;

hvorhos Andrageren har besværet sig over, at der i hans Pastorat ved de store Begravelser, naar Kirkens Klokker overlades vedkommende til Afbenyttelse, ringes for længe.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligt melde til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse:

ad 1. Der bør ringes ved Solens Nedgang og Opgang, jfr. Sjællands Biskops Betænkning in fine ved Ministeriets Skrivelse af 8. Juni 1849.

ad 2 og 4. Ministeriet kan ikke indlade sig paa at fastsætte et bestemt Tidrum som Minimum, men er enig i
Tjortende Hæfte,

27. Juni. med Andrageren i, at det er utilstedeligt, at Ringningen og Rimningen ikke sker paa sømmelig Maade, hvorimod der meget mere maa kunne fordras, at Ringningen og Rimningen ogsaa i kvantativ Henseende faar en saadan Fyldde, at der kan blive No for Sindet til at oplade sig for Indtrykket og give sig hen til Paavirkningen deraf paa en ubetinget Maade og ikke blot momentant

ad 3. Ministeriet er enigt i, at Bedeslagene skulle lyde paa den af Andrageren angivne Maade, hvilket, saa vidt vides, ogsaa rundt om plejer at iagttages.

Nedens Ministeriet endelig, hvad Ringning ved Begravelser angaar, skal indskrænke sig til at henvise til Lovens Andrageren bekendte Regel i 2—22—40, hvorefter der ej maa ringes længere end en Time i det højeste, hvilket siden fremdeles er hævdet i Udtalelser fra Regeringen, skal man med Hensyn til Ringningen Morgen og Aften samt i Anledning af Højtider og ved Gudstjeneste tilføje, at denne paahviler Kirkebyens Skolelærer, der, naar han lader den besørge ved en anden, maa være ansvarlig for dennes Paalidelighed, og at Læreren, naar han med Hensyn til Klosterens Ringning gør sig skyldig i Forsømmelighed, kan itendes en Bøde fra 2 til 10 Kr. af Biskoppen, se Lov af 19. Februar 1861 § 24.

30. Juni. **Bekendtgørelse ang. Omordning af Staden Kjøbenhavn's 6. og 22. Oppebørselsdistrikt (Nørrevold Kvarter). (Kjøbenhavn's Magistrat.)**

Det bekendtgøres herved, at den af Kommunalbestyrelsen under 12. September 1892 vedtagne Omordning bl. A. af Stadens 6. og 22. Oppebørselsdistrikt (Nørrevold Kvarter) træder i Kraft fra 1ste Juli d. A. at regne saaledes:

at Orstedsparkens Rode udsøndres fra 6. Oppebørselsdistrikt og henlægges til 22. Oppebørselsdistrikt. Sidstnævnte Distrikt, der hidtil kun har omfattet Pøblingesøens Rode

med 1 Rødemester, kommer saaledes fremtidig til at 30. Juni. bestaa af Pøblingesøens og Ørstedsparkens Røder med 2 Rødemestre,

at 6. Oppebørselsdistrikt herefter kun kommer til at bestaa af Frederiksborggades og Kommunehospitalets Røder, ligeledes med 2 Rødemestre.

Som Følge af denne Omordning er Antallet af Stads Rødemestre fra samme Dag at regne blevet forøget med 1.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Skoledirektionen for Odense Herred) ang., hvorvidt et Sogns Kirkesanger har nogen særlig Ret til at fungere ved Begravelsen af udenfogns Lig paa Sognets Kirkegaard.

I et af Fyens Biskop hertil indsendt, af en Erklæring fra Deres Højærbærdighed ledsaget, Andragende har Skolelærer N. N. i N. N. forespurgt, hvorvidt Sognets Kirkesanger har nogen særlig Ret til at fungere ved Begravelsen af udenfogns Lig paa Sognets Kirkegaard, eller om Berettigelsen hertil er lige for alle Lærere i Sognet.

I den Anledning skal Ministeriet tjenstligst melde, at man maa holde for, at Sognets Kirkesanger ikke har nogen udelukkende Berettigelse til at fungere ved den onnældte Lejlighed, men at det maa staa den, der foranstalter Begravelsen, frit for efter Aftale med Sognepræsten at benytte den af Stedets Lærere, som han foretrækker, og som han maatte kunne formaa til at medvirke.

Bekendtgørelse angaaende Forbud mod Indførsel 1. Juli. **til Færøerne af Ræve og andre Røddyr.** (Justits- Nr. 176. ministeriet.)

All Indførsel til Færøerne af Ræve og andre Røddyr forbydes. Findes saadanne Dyr om Bord i Fartøjer, der

1. Juli. ankomme til Færøerne, skulle de, medens Fartøjet ligger i Havn eller andet Steds har Forbindelse med Land, holdes forsvarelig lænkede om Bord. I Tilfælde af, at de komme i Land, ville de strax være at dræbe.

3. Juli. **Bekendtgørelse om Forandring i den af Justits-**
 Nr. 169. **ministeriet under 16. August 1892 stadfæstede Tarif**
for Købstædernes almindelige Brandforsikring. (Ju-
stitsministeriet.)

I Henhold til Lov af 14. Maj 1870 § 2 har Justitsministeriet meddelt Samtykke til følgende af Repræsentantskabet for Købstædernes almindelige Brandforsikring vedtagne Forandring i den under 16. August f. N. stadfæstede Tarif for Forsikringen:

I § 1 tilføjes under 3. Klasse: „Bogtrykkerier, naar derved benyttes Kraftmaskiner, som drives ved Damp, Gas eller Electricitet“.

Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1. Oktober 1893.

4. Juli. **Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Biskop-**
perne) ang., hvad der skal iagttages i Tilfælde, hvor
Lig begraves i et andet Pastorat end det, hvor Døds-
faldet har fundet Sted.

Ministeriet skalde herved tjenstligst anmode Deres Højærværdighed om behagelig at ville paalægge Præsterne i det Dem betroede Stift i Tilfælde, hvor Lig begraves i et andet Pastorat end det, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, at iagttage følgende:

1. Naar Liget af en afdød begraves i et andet Pastorat end det, hvor Dødsfaldet har fundet Sted, vil den Sognepræst, i hvis Pastorat Begravelsen er sket, straks derefter have at sende Meddelelse om Begravelsens Sted — Kirkegaarden, Sognet og Herredet (Købstaden) — og Tid — Begravelses-

dagen (Aar og Datum) — samt den fungerende Præsts Navn, alt i Overensstemmelse med hvad derom er tilført hans Kirkebog og med Ansørel af den afdødes fulde Navn tilligemed Dødsdagen, til den Sognepræst, i hvis Pastorat Dødsfaldet har fundet Sted, til Indførelse i hans Kirkebog. Saafremt Dødsfaldet har fundet Sted i Staden Kjøbenhavn eller paa dens Grund, vil denne Meddelelse dog være at sende til Kjøbenhavns Begravelseskontor, der da vil have at sende den videre til Dødsstedets Præst.

2. For de afdødes Bedkommende, hvis Lig begravnes paa kjøbenhavnske Kirkegaarde, vil Meddelelsen være at tilstille Dødsstedets Præst af Kjøbenhavns Begravelseskontor efter dets Protokoller.

3. Ovenansførte Bestemmelser omfatte ikke de Tilfælde, i hvilke Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i Staden Kjøbenhavn eller paa dens Grund, begravnes paa en af de kjøbenhavnske Kirkegaarde, eller hvor Liget af en Person, der er afgaaet ved Døden i en Købstad, der har mere end eet Sogn, begravnes paa en til Købstaden hørende Kirkegaard, — selv om en ved et andet Sogn end Dødsstedets ansat Præst fungerer ved Begravelsen.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til N. N.) 4. Juli.
 ang., hvorvidt en tidligere Ejer af en Fjerdedel af en Kirketiende, efterat Ejerne af de øvrige tre Fjerdedele ved tinglæst Deklaration havde frasagt sig deres Rettigheder til denne Tiende, vilde kunne betragtes som Ejer af den samlede Kirketiende.

..... at man anser det for utvivlsomt, at hele Kirketienden, efterat hans Medejere have frasagt sig deres Andele i samme, i Genhold til Analogien af Frdg. 13. November 1829 § 4, sidste Punktum, maa komme ham tilgode, hvoraf det da ogsaa vil være en Følge, at alle de en Kirke-

4. Juli. tiendejer ifølge Lovgivningen paahvilende Forpligtelser fremtidigt ville kunne gøres gældende imod ham.

5. Juli. Justitsmin. Skr. (til Chefen for 4. Udskrivningskreds) ang., at de nærlige Sessioner for de under Stads Herreds og Fano Virks Lægdsforstanderier hørende Lægder, fra Sessionen for Aaret 1894 at regne, afholdes i Esbjerg i Stedet for som hidtil i Varde.

6. Juli. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Hjørring Amt) ang. Firmategning af en udfrikyndig.

I det med Amtets Skrivelse af 14. f. M. hertil indsendte Andragende har Byfogden i N. N. Købstad ved at meddele, at Enken N. N., som har løst Næringsbevis paa Købmandshandel og ønsker at anmelde Firma, er ude af Stand til at skrive sit Navn, og ved at ytre, at han antager, at Bestemmelsen i Firmalovens § 22 om, at de, som ere berettigede til at tegne Firmaet, egenhændig skulle indskrive Firmategningen i Handelsregistret eller i et særligt Tillæg til dette, maa blive uanvendelig paa hende, forespurgt, om hans Opfattelse er rigtig.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet tiltræder den nævnte Opfattelse.

7. Juli. Generaldir. for Skattev. Skr. (til Amtmanden over Frederiksborg Amt) ang. Beregning af Gebyr, naar Syns- og Stønsmænd til Besigtigelse af Skib og Ladning udmeldes udenfor Retten af Sorettens Formand.

I Anledning af, at Byfogden i Helsingør har udbedt sig Resolution med Hensyn til Beregning af Gebyr for de Udmeldelser af Syns- og Stønsmænd til Besigtigelse af

Stibe og Ladning, naar Sag besangaaende ikke er rejst, der 7. Juli. i Henhold til Lov om Oprettelse af Søvretter uden for Kjøbenhavn m. m. af 12. April f. A. § 1, 2. Stykke, kunne optages uden for Retten af Rettens Formand, samt om, hvor vidt Rekvifitioner, ved hvilke saadanne Udmeldelser begæres, ville være at stemple, har Generaldirektoratet, efter om Sagen at have brevvekslet med Justitsministeriet, svaret, at man ikke stønner rettere end, at de omhandlede Udmeldelser maa siges at foregaa paa Rettens Vegne, saa at de maa betragtes som foretagne af Retten selv, og at Gebhret derfor maa beregnes ligesom hidtil efter Sportelreglementets §§ 2, 13, 14, jfr 19 og 127 uden særligt Afhjæmingsgebyr, ligesom Rekvifitionerne „som Rekvifitioner til Rettens Betjente“ i Henhold til Stempelovens § 71 maa stemples til Takst 1 Kr.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Randers Amt) ang., fra hvilket Tidspunkt et af en Kommune udredet Underholdsbidrag kan betragtes som en Barnefaderen ydet Fattighjælp. 10. Juli.

I det med Amtets Skrivelse af 22. April d. A. modtagne Andragende har N. N. Sogneraad, der under 19. December f. A. i Henhold til Lov Nr. 73 af 12. April 1892 har udredet et Indsidder N. N. paahvilende Underholdsbidrag, og som den 10. Februar d. A. har ladet foretage Udpantning for Bidraget, der viste sig uerholdeligt, begært Resolution for, fra hvilket Tidspunkt den paagældende kan anses for at have modtaget Fattighjælp.

I denne Anledning skulde man, efter stedsunden Brevveksling med Justitsministeriet, til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenligst melde, at Ministeriet maa holde for, at Bidraget ikke kan betragtes som Fattighjælp fra noget tidligere Tidspunkt end det, paa hvilket det har vist sig uerholdeligt (jfr. den nævnte Lovs § 4, 3. Stykke).

10 Juli.

Indenrigsmin. Cirk. (til Kjøbenhavns Magistrat og samtlige Amtmænd) ang. Modtagelse til foreløbig Forsørgelse i en Kommune af trængende danske Undersaatter, der hjemsendes fra Tyskland.

Efter dertil foreliggende Anledning skulde man tjenstligt melde, at Besvarelsen af de fra tysk Side i Henhold til den dansk-tyske Overenskomst af 11. December 1873 (Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 159 af 19. December 1873) ifr. Tillægs-Overenskomst af 25. August 1881 (Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 142 af 24. September 1881) fremsatte Begæringer om trængendes Modtagelse til Forsørgelse her i Riget, for saa vidt vedkommende trængendes Egenkab som dansk Underjaat er tilstrækkelig godtgjort, ikke bør udskydes, indtil det endelig er afgjort, i hvilken Kommune her i Riget den paagældende vil være at forsørge, idet Afgørelsen af dette Spørgsmaal ofte nødvendigvis langvarige Undersøgelser, hvis Udfald er uden Værdighed for den tyske Myndighed, der har begært Hjemsendelsen.

Som Følge heraf maatte man, saafremt de fra tysk Side meddelte Oplysninger ikke gøre det utvivlsomt, hvilken Kommune der er den paagældendes Forsørgelseskommune, have Magistraten og D^{hr}. Amtmænd anmodede om, uden at anstille yderligere Undersøgelser i saa Henseende, at forelægge Sagen for Indenrigsministeriet, for at den trængende da kan blive henvist til foreløbig Forsørgelse i en Kommune her i Riget.

13 Juli.

Bekendtgørelse om Udstedelse af midlertidige Nr. 171. Nationalitets-Certifikater for de i Udlandet for dansk Regning købte Skibe. (Indenrigsministeriet).

Indm. Saml. pag. 647.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Frederiks- 13 Juli.
 borg Amt) ang. Opbevaring af Domsakterne i
 Justits- og offentlige Politisager.

I behagelig Skrivelse af 13. f. M. har Hr. Kammerherren anholdt om en Tilkendegivelse fra Justitsministeriet, om der maatte være noget til Hinder for, at Domsakterne i Justits- og offentlige Politisager, der for Tiden for Frederiks- borg Amts Vedkommende i Overensstemmelse med Rancelliskrivelse af 23de August 1844*) opbevares paa Amtet, fremtidig i Lighed med, hvad der finder Sted ved et enkelt andet Amt, efter Forevisningen af Retsbetjentens Paategning om Dommens Fuldbgyrdelse samt, naar Sagens Omkostninger, hvor saadanne ikke ere betalte af domsfældte, ere anviste, blive tilbagefendte vedkommende Retsbetjent til Opbevaring hos denne tillige med mulige Forakter i Sagen.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at der ikke findes noget at erindre imod, at der fremtidig ved Amtet følges den af Dem saaledes foreslaaede Fremgangsmaade.

Justitsmin. Skr. (til Indenrigsministeriet) ang. 14 Juli.
 et Andragende fra en Gaardejer og Sognefoged om
 allerhøjeste Bevilling til i den ham tilhørende Kro
 at drive Gæstgiveri (Krohold).

..... at Justitsministeriet maa anse Stillingen som Sognefoged for usforenelig med Næringsdrift som Gæstgiver.

**Bekendtgørelse om Vedtagelsen af et Tillæg til 17. Juli.
 § 8 i Vedtægten for den almindelige Brandforsikring Nr. 173.
 for Landbygninger. (Justitsministeriet.)**

*) I Ranc. Skr. 23. August 1844 udtales, at Domsakterne i Justits- og offentlige Politisager, med Paategning om Dommens Eksekution, bør indsendes til Opbevaring i Amtets Arkiv.

17 Juli. I Henhold til Loven af 23. April 1870 § 2 har Justitsministeriet medbest Samtykke til følgende af Repræsentantskabet for den almindelige Brandforsikring for Landbygninger vedtagne Tillæg til § 8 i den under 10. Juni 1871 udsærdigede Vedtægt for bemeldte Brandforsikring, saaledes som denne er forandret ifølge Justitsministeriets Bekendtgørelser af

Til § 8 føjes:

Der antages dog ikke større Belsøb, end Bestyrelsen i det enkelte Tilfælde finder det forsvarligt at modtage.

17 Juli. Inderigsm. Cirkl. (til samtlige Amtmænd) ang. aarlige Indberetninger om, i hvilke Tilfælde Personer, der ere forsynede med ekstraordinære Hjemstedsbeviser, i Henhold til Reglen i Fattiglovens § 23 ere antagne til Forsørgelse for en Kommunes egen Regning.

Under Henvisning til, at Personer, som ifølge Artikel 19 i Fredstraktaten af 30. Oktober 1864 have bevaret deres Indfødsret, nu i Henhold til Reglen i Fattiglovens § 23 vinde Forsørgelsesret her i Riget ved fem Aars Ophold i samme Kommune, medens der efter de tidligere gældende Regler hertil udfordredes et Ophold af 15 Aar i samme Kommune, skulde man — efter dertil foreliggende Anledning — herved tjenstligst anmode D^r. Amtmænd om at drage Omsorg for, at der første Gang for Aar 1892 og derefter indtil videre aarlig fra hver til Amtet hørende Kommune forelægges Amtet Indberetning om, i hvilke Tilfælde Personer, der ere forsynede med ekstraordinære Hjemstedsbeviser, i Henhold til Reglen i Fattiglovens fornevnte § 23 ere antagne til Forsørgelse for en Kommunes egen Regning; denne Indberetning maatte indeholde Oplysning om Længden af det Ophold, ved hvilket Forsørgelsesretten i Kommunen

er erhvervet, saavel som om Størrelsen af den til saadanne 17 Juli. Personers Forsørgelse medgaaede aarlige Udgift.

Paa Grundlag af de fra Kommunerne saaledes modtagne Indberetninger maatte der af Amtet affattes og aarlig hertil indsendes en samlet Oversigt, indeholdende Oplysning for hver Kommunes Bedkommende om Antallet af de understøttede (saaledes at en Familie opføres som een Person), Længden af det Ophold, ved hvilket Forsørgelsesretten er erhvervet samt Størrelsen af Kommunens samlede Udgift til deres Forsørgelse.

Anordning angaaende Fastsættelsen af de Pen- 21 Juli. sioner, der tilkomme Præstenker. (Ministeriet for Nr. 180. Kirke- og Undervisningsvæsenet.)

Indm. Saml. pag. 648.

Anordning angaaende Plan for Skolen for Skib- 21 Juli. bygning og Maskinvæsen. (Marineministeriet). Nr. 181.

Vi Christian den Niende osv. G. v.: Den i Genhold til § 35 i Lov om Søværnets Ordning af 28. Maj 1880 anordnede Plan for Skolen for Skibbygning og Maskinvæsen af 17. Novembar 1882 ville Vi allernaadigst have forandret, som følger:

A. Skolens Formaal og Ordning.

1. Skolens Formaal er at uddanne Haandværkere og Maskinelever til Underofficerer i Orlogsværftets Haandværkerkorps samt ved Søminekorpsets Depot og i Maskinkorpset.

2. Skolen bestaar af 2 Afdelinger, en Skibbygningsafdeling og en Maskinafdeling. Hvor det er muligt, er Uddannelsen for de to Afdelinger fælles.

3. Antallet af Elever i Skolen maa i Reglen ikke overstige 24; dog kan dette Tal, dersom der findes et større Antal ledige Numre i Underofficersklasserne ved Haand-

21 Juli. værker= eller Maskinkorpset, efter Ministeriets nærmere Bestemmelse, forhøjes indtil 36.

Undervisningen ved Skolen er fri; Eleverne lønnes og uniformeres.

De Elever, der have gennemgaaet Skolen, ere forpligtede til at tjene ved Søværnet i 4 Aar efter deres Afgang fra Skolen.

Naar Pladsen paa Skolen tillader det, kunne unge Mennesker uden for Søværnets Tjeneste med Marineministeriets Tilladelse nyde fri Undervisning ved Skolen. De ere i saa Tilfælde forpligtede til paa egen Bekostning at bære den for Eleverne reglementerede Uniform og i det hele taget undertafte sig Skolens Disciplin og øvrige for Skolen gældende Bestemmelser.

4. Hver af Skolens Afdelinger har 2 Klasser, en yngste og en ældste. Undervisningen i hver Klasse meddeles i et toaarigt Kursus, der begynder den 1. September hvert andet Aar. Optagelse i yngste Klasse sker efter bestaaet „Afgangsprøve“. Efterat Eleverne have gennemgaaet yngste og ældste Klasse, undertafes de henholdsvis „Overgangsprøven“ og „Afgangsprøven“. Efter endt Afgangsprøve afgaa Eleverne fra Skolen.

5. Den teoretiske Uddannelse foregaar paa Skolen og varer hvert Aar fra 1. September til Udgangen af April Maaned.

Den praktiske Uddannelse foregaar

for Eleverne af Skibbygningsafdelingen dels ved Orlogsværftets Værksteder, dels ved Afslagningsloftet og Konstruktionskontoret,

for Eleverne i Maskinafdelingen dels ved Orlogsværftets Værksteder, dels om Bord paa et mindre Krigsskib, udrustet i dette Djiemed,

og varer hvert Aar fra 1. Maj til Udgangen af August Maaned. Arbejdet i Værkstederne foretages efter nærmere

Overenskomst mellem vedkommende Afdelingschef og Skolens 21 Juli. Chef.

Eleverne ere undertastede Værstets Bestemmelser for Skif og Orden.

6. Afgang til og Dyrkning i Skolens Klasser saavel som Afgang fra Skolen bestemmes af Chefen for Orlogsværstet efter Indstilling af Skolens Chef og overensstemmende med Udfaldet af de afholdte Prøver i Forbindelse med de Vidnesbyrd, der meddeles Eleverne for deres Forhold under den praktiske Udbannelse.

7. Naar en Elev paa Grund af længere Tids Sygdom eller anden ham utilregnelig Årsag ikke til det fastsatte Tidspunkt har kunnet undertaste sig henholdsvis Overgangs- eller Afgangsprøven, kan det, naar hans Forhold for øvrigt opfordrer dertil, tillades, at han undertastes en særlig Prøve, eller at han forbliver ved Skolen, for at kunne indstille sig til den næste Prøve.

Skulde nogen Elev ved Undervisningen ved Skolen eller ved den praktiske Udbannelse vise særdeles ringe Evner eller Mangel paa god Opførsel, Flid eller Lyft, bliver han at indstille til Afgang fra Skolen.

8. Prøverne i Land ere dels skriftlige, dels mundtlige, de sidste offentlige. I hvert Fag bedømmes Eksaminanderne af en Kommission, bestaaende af tre Dommere, af hvilke den ene er den ved Skolen i Faget ansatte Lærer, der fungerer som Eksaminator. Af de to andre skal den ene, valgt af Chefen, være en Mand uden for Skolen. Ved Overgangs- og Afgangsprøven i Mafstivlære er Formanden i Mafstivlæreskolekommissionen Medlem af Eksamenkommissionen.

For hver mundtlig Prøve opsætter Kommissionen skriftligt Spørgsmaalene, hvis Antal skal være 2 flere end Eksaminanderne Antal. Hver Eksaminand trækker sit Spørgsmaal.

21 Juli. For hver skriftlig Prøve opsætter Læreren i Forening med Meddommerne en Opgave, der er fælles for alle Eksaminanderne. Opgaven kan bestaa af flere over Faget spredte Udarbejdelser eller Spørgsmaal.

For hver Besvarelse giver Kommissionen en af de i § 12 nævnte Karakterer. Dersom Kommissionens Medlemmer ikke blive enige om Karakteren for en Besvarelse, faar denne den Karakter, hvis Talværdi er nærmest ved Middeltallet af Talværdierne af de forskellige Dommeres Karakterer. Bliver dette Middeltal $\div 2$, gives Karakteren „mbt.“

9. Ved Udløbet af det første Aars teoretiske Undervisning i hvert Kursus afholdes en Overhøring i alle de læste Fag og en Præsentation i Tegningsøvelser; de i Arets Løb udførte skriftlige Arbejder i Tegning og Skrivning fremlægges. Bedømmelsen finder i Reglen Sted ved Skolens eget Personale, som dertil udnævnes af Skolens Chef.

I Regning, Matematik og Naturlære samt for Maskinafdelingen endvidere i Maskinlære gives skriftlige Opgaver, i de øvrige læste Fag mundtlige Spørgsmaal. I hvert Fag gives 1 Karakter.

10. Hver Februar Maaned afgive Lærerne en almindelig Bedømmelse over Elevernes Begavelse og Udvikling, ledsaget af 2 Karakterer, nemlig en for Dygtighed og en for Opsørsel. Udfaldet af Bedømmelsen meddeles Eleverne.

11. Hvert Aar ved Afslutningen af den praktiske Uddannelse i Land afgiver Skolens Chef i Forening med vedkommende Kontorchef eller Mester 2 Karakterer, en for Dygtighed og en for Opsørsel. Paa Øvelsesfribet bedømmes Eleverne efter de herfor af Ministeriet givne Bestemmelser.

Endvidere giver Skolens Chef ved Skoleaarets Slutning hver Elev en Karakter for hans Forhold i Almindelighed.

12. Ved alle Skolens Prøver, Overhøringer og Bedømmelser benyttes følgende Karakterer, der have de ved-

føjede Talværdier: $ug. = 7$, $ug \div = 6$, $mg. = 5$, $mg. \div = 21$ Juli.
 $= 4$, $g. = 3$, $g. \div = 2$, $tg. = 1$, $tg \div = 0$, $mdl. =$
 $\div 1$, $mdl. \div = \div 3$, $flet = \div 5$.

13. For at bestaa kræves:

- I hvert Fag, hvori der kun gives 1 Karakter, mindst Værdien 1 for denne.
- I hvert Fag, hvori der gives flere Karakterer, mindst Middeltkarakteren 2.
- I alle Fagene tilsammen mindst Middeltkarakteren 3.

Dog bortfalde de under a og b opstillede Fordringer, naar der i hvert af Hovedfagene er opnaaet mindst Middeltkarakteren 3 og i alle Fagene tilsammen mindst Middeltkarakteren 4.

Hovedfagene ere:

ved Afgangsprøven Regning og Matematik;

ved Overhøringen i yngste Klasse og ved Overgangsprøven Matematik, samt endvidere for Maskinafdelingen Maskinlære, og for Stibbyggningsafdelingen Stibbyggningsfagene (Stibbygning og Stibstegning tilsammen);

ved Overhøringen i ældste Klasse og ved Afgangsprøven Teknisk Mekanik, samt endvidere for Maskinafdelingen Maskinlære og for Stibbyggningsafdelingen Stibbyggningsfagene.

For at bestaa med „Udmærkelse“ fordres mindst Middeltkarakteren 6.

14. Ved Skoleaarets Slutning bestemmes Rækkefølgen mellem Eleverne ved den opnaaede Middeltkarakter (§ 26) Er denne ens for flere, bestemmes den indbyrdes Rækkefølge blandt disse ved Middeltkarakteren i Hovedfagene (§ 13). Er denne ogsaa ens, bestemmes Rækkefølgen ved Lodtrækning.

15. Den Elev, eller hvis der er 10 Elever eller derover i Klassen, de to i hver Klasse, der ved Skoleaarets Udløb i Genhold til § 26 have opnaaet de højeste Middelt-

21 Juli. karakterer, dog mindst 4,07, tildeles der det herfor fastsatte Udmærkeldestegn.

De Elever, som ved Skolens Prøver i Land eller ved Bedømmelsen ved Logtets Slutning i Øvelsesslibet bestaa med Udmærkelse, tildeles der en Præmie efter de herfor gældende Bestemmelser.

B. Afgang og Optagelse.

16. Hvert andet Aar (de ulige Aar) i Slutningen af August Maaned finder Antagelse Sted til hver af Skolens Afdelinger, hvorom fornøden Bekendtgørelse vil være at udstede 2 Maaneder forinden af Skolens Chef. For at kunne optages paa Skolen maa Aspiranterne have bestaaet den almindelige Forberedelseseksamen eller 4. Klasse's Hovedeksamen samt endvidere Skolens Afgangsprøve, hvis de ønske at optages i yngste Klasse, og Skolens Overgangsprøve, hvis de ønske at optages i ældste; de maa desuden have en sund, kraftig og fejlsfri Legemsbefæffenhed, samt efter det fyldte 14. Aar have arbejdet, for saa vidt de ere Aspiranter til Stibbyggningsafdelingen, ved et af Orlogsværftets Værksteder i mindst 4 Aar, og, for saa vidt de ere Aspiranter til Maskinafdelingen, i mindst 2 Aar i Orlogsværftets Maskinværksted eller Sømineværksted, eller i mindst 3 Aar i et privat Maskinværksted, deraf mindst 1 Aar ved Dampmaskinens Forfærdigelse. For at kunne optages i ældste Klasse's Maskinafdeling maa de endvidere have faret til Søs mindst 1 Aar som Maskinist. Ingen, der fylder henholdsvis 21 eller 23 Aar inden den paafølgende 1. September, kan indstille sig til Afgangsprøven eller Overgangsprøven.

Senest den 1. August indsende de, som ønske at fremstille sig til Afgangsprøven, en egenhændig skreven Anmeldelse til Skolens Chef og vedlægge:

- a. Eksamensvidnesbyrd for den almindelige Forberedelseseksamen (eller fjerde Klasse's Hovedeksamen);

- b. Vidnesbyrd for Dygtighed og Opførelse fra Skolen og 21 Juli.
fra de Bærkfeber, hvori de have arbejdet;
- c. Attest for Færdighed i Brykksvømning, Rykksvømning
og Vandtrædning uden Sele samt for i Længdesvømning
at kunne svømme 200 Alen;
- d. Fødsels- og Vaccinations-Attester;
- e. Lægeattest;
- f. Attesteret Kopi af Indtegningsbevis, hvis vedkommende
har naaet 17 Mars Lægdsrullealder.

17. De anmeldte fremstilles for en Kommission, bestaaende af Skolens Chef og Inspektør samt en tilforordnet Læge, der undersøger, om nogen af dem lider af Lunghørighed, Nærsynethed eller anden Legemsfejl, der maatte gøre ham uskikket til Antagelse til Skolen.

Foruden de Vedtegninger angaaende Legemsfortrin eller Legemsmangler, som Kommissionen maatte finde Anledning til at gøre, gives der, for saa vidt der ikke foreligger Kassationsgrund, en Karakter for Legemsbestaenhed, med særligt Hensyn til, hvor vidt vedkommende findes skikket til Tjenesten til Søs.

18. Ved Afgangsprøven underkastes de anmeldte Prøver i:

Dansk, Regning og Matematik, hvortil Forbringerne ere de samme som til den almindelige Forberedelseseksamen.

Frihaandstegning, bestaaende i Tegning efter plane Forbilleder og fritstaaende Genstande af simpel Form, samt

Geometrisk Tegning, hvori fordres Færdighed i Udførelse af de sædvanlige geometriske Konstruktioner samt Kendskab til Begyndelsesgrundene i Projektionstegning.

19. Ved Afgangsprøven gives følgende Karakterer:

Dansk. 1 Karakter for en skriftlig Udarbejdelse.

Regning. 2 Karakterer for to skriftlige Opgaver.

21 Juli. Matematik 2 Karakterer for to skriftlige Opgaver, en i Aritmetik og en i Geometri.

Frihaandstegning. 1 Karakter.

Geometrisk Tegning. 1 Karakter.

Endvidere gives en Karakter for „Skiftet til Antagelse“. Denne bestemmes af Skolens Chef, Inspektøren og en af Skolens militære Lærere. Bedømmelsen sker dels efter de foreliggende Bærstedtsbeviser og øvrige Attester, dels efter det Hovedindtryk, der høves af Aspirantens hele Personlighed, saavel med Hensyn til Legemsbestaffenheden, ved hvilken den i § 17 nævnte Karakter tages i Betragtning, som med Hensyn til hans aandelige Modenhed ved Prøven. Værdien af denne Karakter multipliceres med 2 og tillægges Summen af de øvrige Karakterer.

20. Efter Afholdelsen af Afgangsprøven gør Skolens Chef Indstilling om Optagelse paa Skolen til Chefen for Orlogsværftet, der bestemmer, hvor mange der skal antages som Elever i hver af Skolens Afdelinger.

C. Undervisningen og Prøverne i Land.

21. Den teoretiske Undervisning begynder, som anført i § 5, hvert Aar den 1. September og vedvarer til Udgangen af April Maaned det paaafølgende Aar paa de Dage, der ere reglementerede Arbejdsdage paa Værftet. Undervisningstiden er i Maanederne September, Oktober, Marts og April fra Kl. 8 Formd. til 4 Eftmd. og i Maanederne November, December, Januar og Februar fra Kl. 9 Formd. til Kl. 3 Eftmd. Med Chefen for Orlogsværftets Tilladelse kan der afholdes Undervisning i særlige Fag uden for den egentlige Undervisningstid.

Undervisningen i yngste Klasse.

22. Undervisningen omfatter:

Fælles for begge Afdelinger.

Regning. Øvelser i praktisk Regning.

Matematik. Algebra. Plangeometri. Rumgeometri. Plan

- Trigonometri. Begyndelsesgruudene af analytisk Geometri. 21 Juli.
 Tilnærmet Beregning af Flade- og Rumindhold.
- Naturlære. Faste, flydende og luftformige Legemers Ege-
 vægt og Bevægelse. Simple Maskiner. Snertimomenter.
 Pendulet. Vandhjul. Pumper. De molekulære Kræfter
 og deres Virkninger. Begyndelsesgruudene i den uorga-
 niske Kemi (Metalloider). Barmelære.
- Danskl. Eleverne øves i at læse, tale og skrive Moders-
 maalet rigtigt, samt tildeles Kundskab i den danske Littera-
 turs Historie.
- Engelsk. Oplæsning og Oversættelse saavel fra Engelsk til
 Dansk som fra Dansk til Engelsk. Stilesøvelser og Tale-
 øvelser.
- Skrivning. Skønskrift efter Latinsk Skrift samt Rundskrift.
 Frihaandstegning. Tegning efter fritstaaende Genstande
 (Træmodeller, Gips, Brugsgenstande m. m.) samt Skit-
 sering af Maskindele.
- Geometrisk Tegning. Projektions- og Skyggetegning.
 Legemsøvelser. Gymnastik. Baabensøvelser. Svømning.
 Eksercits.
- Sang. Elevernes Stemmемidler udvikles, og flerstemmige
 Korsange indøves.
- Særligt for Maskinafdelingen.
- Maskinlære. Dampmaskinen i Almindelighed. Beskrivelse
 af Hovedmaskineriet. Maskineriets Behandling. Materia-
 liers Styrke. Skibet og dets Hjælpemaskineri m. m.
- Maskintegning. Konstruktion af Skruesnit, Bolte, Møt-
 ritter, Vandhjul m. m. Opmaaling og Tegning af simple
 Maskindele.
- Særligt for Stibbyggningsafdelingen.
- Stibbygning. Jernstibbygningen i dens Enkeltheder.
 Hovedtrækkene i Træstibbygningen.
- Stibstegning. Øvelser i Udførelsen af det paa en Stibs-
 tegnestue almindeligt forekommende Tegnearbejde.

21 Juli. 3 Regning, Matematik, Naturlære, Danst, Engelsk, Maskinlære og Maskintegning skulle de til den almindelige Maskinisteksamen ved Lov af 30. Marts 1892 stillede Krav være fuldstgjorte.

Overgangsprøven.

23. Ved Udløbet af det andet Undervisningsaar afholdes Overgangsprøven i April Maaned. Den omfatter alt, hvad der er lært i yngste Klasse.

Der gives følgende Antal Karakterer:

Regning. 2 Karakterer for 2 skriftlige Opgaver.

Matematik. 5 Karakterer, nemlig en for mundtlige Spørgsmaal og fire for skriftlige Opgaver.

Naturlære. 4 Karakterer, nemlig to for mundtlige Spørgsmaal og to for skriftlige Opgaver.

Danst. 2 Karakterer, nemlig en for mundtlige Spørgsmaal og en for en skriftlig Udarbejdelse.

Engelsk. 2 Karakterer, nemlig en for mundtlige Spørgsmaal og en for en skriftlig Udarbejdelse.

Skrivning. 1 Karakter for de i Løbet af Kursuset udførte Skrivøvelser og andre skriftlige Arbejder.

Frihaandstegning. 1 Karakter for de i Løbet af Kursuset udførte Tegninger.

Geometrisk Tegning. 1 Karakter for de i Løbet af Kursuset udførte Tegninger.

Legemsøvelser. 1 Karakter.

Maskinlære. 5 Karakterer, nemlig to for mundtlige Spørgsmaal og tre for skriftlige Opgaver.

Maskintegning. 2 Karakterer, nemlig en for de i Løbet af Kursuset udførte Tegninger og en for en Opgave i Aftegning af en Maskindel.

Stibbygning. 2 Karakterer, nemlig en for mundtlige Spørgsmaal og en for skriftlige Opgaver.

Stibstegning. 2 Karakterer for de i Løbet af Kursuset udførte Tegninger.

Undervisningen i ældste Klasse.

21 Juli.

24. Foruden Genlæsning af det i yngste Klasse i Matematik, Kemi og Barmelære samt Maskinlære og Maskinbygning lærte omfatter Undervisningen:

Følles for begge Afdelinger.

Matematik. Analytisk Geometri, Reglesniitslinierne medtagne. Begyndelsesgrundene i Differential- og Integralregning.

Beskrivende Geometri. Konstruktioner med Hensyn til den rette Linie og Planet samt krumme Liniers og Fladers Fremstilling.

Naturalære. Kemi (Metaller) med særligt Hensyn til den tekniske Betydning. Magnetisme. Elektricitetslære (Ushmaskiner). Læren om Lyden og Lyset.

Teknisk Mekanik. Grafisk Statik. Maskiners Teori. Hydraulik. Styrkeberegning.

Teknologi Jern og de vigtigste andre Metaller. Træ. Materialprøver. Værktøjsmaskiner.

Dansk. Mytologi. Den danske Litteraturs Historie. Stileøvelser.

Engelsk. Dplæsning og Oversættelse af engelske Bøger baade af teknisk og mere almindeligt Indhold. Oversættelse fra Dansk til Engelsk saavel mundtlig som skriftlig. Taleøvelser.

Skrivning. Skønsskrivning efter latin Skrift.

Legemsøvelser. Gymnastik. Baabensøvelser. Svømning. Eksercits.

Sang. Indøvelse af Korsange.

Særligt for Maskinafdelingen.

Maskinlære. Detailleret Kendskab til Hoved- og Hjælpe-maskineriet m. m. i Urlogs- og Handelsstibe. Stibsdampmaskinens Teori. Maskineriets Konstruktion, Forfærdigelse og Opstilling.

21 Juli. Maskintegning. Opmaaling og Aftegnning samt Skitsering af sammensatte Maskindele.

Skibbygning. Kendskab til Jerussibes enkelte Dele samt til Skibes Flydeevne, Stabilitet m. m.

Særligt for Skibbygningsafdelingen.

Skibbygning. Teoretisk Skibbygning, omfattende Flydeevne, Tonnage, Stabilitet, Vægtberegning, Skibsmodstand, Fremdrivning, m. m.

Skibstegning. Selvstændig Udførelse af mindre Konstruktioner.

Maskinlære Kendskab til de vigtigste Dele af Maskineriet og disses Virksomhed samt Maskineriets Anbringelse i Skibet.

3 Matematik, Naturlære, Engelsk, Maskinlære og Maskintegning skulle for Maskinafdelingen de til den udvidede Maskinistekvamen ved kongelig Anordning af 21. September 1892 stillede Krav være fyldestgjorte.

Afgangsprøven.

25. Ved Udløbet af det andet Undervisningsaar afholdes Afgangsprøven i April Maaned; den omfatter alt, hvad der er lært i ældste Klasse.

Der gives følgende Antal Karakterer:

Matematik. 3 Karakterer, nemlig en for mundtlige Spørgsmaal og to for skriftlige Opgaver.

Beskrivende Geometri. 2 Karakterer, nemlig en for mundtlige Spørgsmaal og en for skriftlige Opgaver.

Naturlære. 2 Karakterer, nemlig en for mundtlige Spørgsmaal og en for skriftlige Opgaver.

Teknisk Mekaniik. 3 Karakterer, nemlig en for mundtlige Spørgsmaal og to for skriftlige Opgaver.

Engelsk. 2 Karakterer, nemlig en for mundtlige Spørgsmaal og en for skriftlig Udarbejdelse.

Teknologi. 1 Karakter for mundtlige Spørgsmaal.

Danskf. 2 Karakterer, nemlig en for mundtlige Spørgsmaal og en for skriftlig Udarbejdelse. 21 Juli.

Skrivning. 1 Karakter for de i Løbet af Kursuset udførte Skriveøvelser og andre skriftlige Arbejder.

egemsøvelser. 1 Karakter.

Maskinlære (for Maskinafdelingen). 5 Karakterer, nemlig to for mundtlige Spørgsmaal og tre for skriftlige Opgaver.

Maskintegning (for Maskinafdelingen). 2 Karakterer, nemlig en for de i Løbet af Kursuset udførte Tegninger og en for en Opgave i Aftegning eller Skitsering af Maskinstande.

Skibbygning (for Maskinafdelingen). 1 Karakter for mundtlige Spørgsmaal.

Skibbygning (for Skibbygningsafdelingen). 5 Karakterer, nemlig to for mundtlige Spørgsmaal og tre for skriftlige Opgaver.

Skibstegning (for Skibbygningsafdelingen). 2 Karakterer, nemlig en for de i Løbet af Kursuset udførte Tegninger og en for en Opgave i Aftegning eller Skitsering af en mindre til Faget hørende Genstand.

Maskinlære (for Skibbygningsafdelingen). 1 Karakter for mundtlige Spørgsmaal.

26. Rækkefølgen i Klasserne bestemmes saaledes:

Efter Afgangsprøven ved Middelværdien af de i § 19 nævnte Karakterer.

Efter Overhøringen og Overgangsprøven ved Middelværdien af følgende Karakterer:

de henholdsvis i §§ 9 og 23 nævnte,

de for den praktiske Uddannelse i Skoleaaret (§ 11) givne Karakterer samt

Karakteren for Forhold i Umindelighed, multipliceret med 3.

Efter Afgangsprøven ved Middelværdien af følgende

21 Juli. de i § 26 nævnte,
de for den praktiske Uddannelse i det foregaaende Skoleaar
(§ 11) givne Karakterer samt
Karakteren for Forhold i Almindelighed, multipliceret
med 3.

De Elever, som ikke bestaa ved Overhøringen og Prø-
verne, afgaa fra Skolen.

27. Skolens Chef meddeler de Elever, der have be-
staaet Afgangsprøven, et skriftligt Eksamensbevis, der, for-
uden den ved Prøven opnaaede Middeltarakter, tillige skal
indeholde en Erklæring om Elevernes hele Forhold under
Skoletiden.

Til de Elever af Maskinafdelingen, som have nydt Un-
dervisning paa Skolen, kan der udstedes Eksamensbevis for
saavel den almindelige som den udvidede Maskinisteksamen
efter Lov af 30. Marts 1892, naar vedkommende ved hen-
holdsvis Overgangsprøven og Afgangsprøven har bestaaet i
de Fag, som kræves til ovennævnte Eksaminer i Overens-
stemmelse med de for disse gældende Bestemmelser.

Dette Eksamensbevis udstedes af Formanden for Ma-
skinisteksamens-Kommissionen, efter at denne af Chefen for
Skolen har modtaget Meddelelse om, hvilke Middeltarakterer
vedkommende har opnaaet i de paagældende Fag.

D. Uddannelsen om Bord.

28. Eleverne af Maskinafdelingen uddannes aarligt
omtrent 13 Uger om Bord i det hertil udrustede Øvelses-
skib i Overensstemmelse med en af Ministeriet fastsat særlig
Plan.

E. Den tjenstlige Ordning paa Skolen.

29. Kommando og Bestyrelse. Skolen er under-
lagt Chefen for Orlogsværftet; dens særlige Bestyrelse er
overdraget en af Orlogsværftets Teknikere eller en Officer
af Søofficerskorpset som Chef.

Ved Skolen er ansat en Inspektør, en tjenstgørende

Maskinmester samt, naar det gøres nødvendigt, det fornødne 21 Juli.
Antal Underofficerer af Maskinkorpset.

Inspektøren og Lærerne antages og afskediges af Chefen for Orlogsværftet efter Indstilling af Skolens Chef og overensstemmende med de af Ministeriet givne nærmere Bestemmelser. Ingen Officer, Officiant eller Assistent kan ansættes ved Skolen uden efter forudgaaet Indstilling til Ministeriet.

30. Chefen. Chefen vaager over og bærer Ansvaret for, at Skoleplanen gennemføres paa rette Maade, og har at fremkomme med Forslag til de Forandringer i denne Plan, som Tidens Krav maatte nødvendiggøre.

Han ordner alt, hvad der angaar Skolens indre Virksomhed, Disciplin, Orden og Økonomi i Overensstemmelse med de gældende Bestemmelser. Ved Skoleaarets Begyndelse indsender han til Chefen for Orlogsværftet en Beretning om Skolens Virksomhed i det forløbne Skoleaar.

Han gør Indstilling om Ansættelse og Afgang af Inspektøren, den tjenstgørende Maskinmester og Lærerne.

Han er ansvarlig for Anvendelsen af de Skolen anviste Midler og indsender Forslag til Skolens Budget for det kommende Finansaar inden hvert Aars 1. Juli.

Han fører Forsædet ved Lærermøderne, hvor der forhandles om:

- 1) Undervisningens Udvikling;
- 2) hver enkelt Eleves Standpunkt, Dyrkelse og Flid;
- 3) Forslag, der maatte være indkomne fra Lærerne eller andre ved Skolen ansatte.

En Protokol over Forhandlingerne føres efter Chefens Bestemmelse af den tjenstgørende Maskinmester.

Chefen kan meddele Eleverne kortere Orlov til Jyllandet.

Til Opretholdelsen af Disciplin, Flid og Orden kunne

21 Juli. Eleverne itendes Straf efter Indstilling af Skolens Chef til Chefen for Orlogsværftet.

31. Inspektøren og den tjenstgørende Maskinmester. Disse staa umiddelbart under Chefen og skulde holde sig de for Skolen givne Bestemmelser efterrettelige.

Inspektøren fører Regnskab over Skoleinventariet, Modeller, Bøger og øvrige Skolefager; han tilser Orden med og Vedligeholdelse af samme, og fører de forskellige Lister og Protokoller samt besørger efter Chefens nærmere Anvisning de øvrige skriftlige Forretninger, som vedrøre Skolen.

32. Lærerne. Lærerne ved Skolen, som dels ere Officerer, Embeds- eller Bestillingsmænd og Underofficerer, dels privat antagne Lærere, ansættes overensstemmende med § 29 efter Indstilling af Skolens Chef.

De staa umiddelbart under Chefen i alt, hvad der angaar Undervisningen og Tjenesten ved denne, og skulde holde sig de givne Instruktioner og Befalinger efterrettelige.

De ere forpligtede til, uden for de almindelige Undervisningstimer, at være til Stede ved Lærermøderne, som Dommere ved Prøverne og til al anden Tjeneste, som Skoleordningen maatte kræve.

Lærerhonoraret udbetales ved Orlogsværftets Lønningskontor med $\frac{1}{12}$ forud hver Maaned.

Er en Lærer i længere Tid paa Grund af Sygdom hindret i at undervise, kan han i indtil 3 Maaneder beholde sin Lønning, selv om der midlertidigt i hans Sted maa antages en Lærer, som da lønnes ekstraordinært. Denne Foranstaltning træffes dog ikke, hvis de ubesatte Undervisningstimer kunne fordeles saaledes til de andre Undervisningsfag, at de tabte Timer atter kunne indvindes.

De samme Bestemmelser gælde for Udkommando, undtagen naar det paa Forhaand vides, at den omtalte Frist vil strække sig ud over de 3 Maaneder, i hvilket Tilfælde en anden Lærer altid maa antages.

Lærerne begynde Undervisningen 10 Minutter efter det 21 Juli. paa Timesedlen opførte Klokkelæt og slutte den saa nær som muligt ved det dertil opførte Klokkelæt.

Dufter en Lærer Fritagelse for Undervisningen, begæres den saa betimeligt hos Chefen, at de derved foranledigede Foranstaltninger til Elevernes Bestæftigelse kunne træffes. Bliver en Lærer ved Sygdom eller af anden uforudset Årsag forhindret fra at møde ved Undervisningen, indmeldes det saa betimeligt som muligt til Skolen.

Lærerne paase, at Eleverne følge Undervisningen med fuldstændig No og Opmærksomhed, ligesom de vaage over, at de til Undervisningen benyttede Tegninger, Modeller og andre af Skolens Sager behandles paa forsvarlig Maade.

Efter hver Undervisningstime indfører Læreren i en dertil indrettet Protokol, hvad der i Timen har været Undervisningens Hovedemne.

Lærerne drage Omsorg for, at Undervisningen fuldføres i det for deres Fag fastsatte Antal Timer.

Om Pligtforsømmelser, Brud paa god Orden eller andre Forseelser fra Elevernes Side indgives Melding til Inspektøren eller efter Omstændighederne direkte til Chefen.

33. Eleverne. Eleverne ere underkastede de gældende Bestemmelser, Anordninger og Reglementer og skulle nøje holde sig de af Skolen givne Instruksier efterrettelige.

Ikke blot Chefen, Inspektøren og den tjenstgørende Mastinmester ere deres foresatte, men ogsaa Lærerne, hvad enten disse ere militære eller civile, og Eleverne skyldte dem Ærbødighed ikke alene paa Skolen men ogsaa uden for denne. Saavel for alle Forseelser imod den for Skolen gældende Tjenesteorden som for Mangel paa Flid ere Eleverne underkastede Straf. For grove eller gentagne Forseelser kunne de indstilles til Afsted.

Ingen Elev har Ret til at begære Afsted fra Skolen.

Det er Eleverne forbudt at bære civile Klæder.

- 21 Juli. 34. Denne Anordning træder i Kraft den 1. August 1893.

Midlertidige Bestemmelser.

Med Antagelse til Skolen i August Maaned 1893 vil der for Aspiranter til Maskinafdelingen kun blive fordret 2 Aars Uddannelse paa privat Maskinværksted; ligeledes bortfalder Bestemmelsen om et Aars Arbejde ved Dampmaskiners Forfærdigelse.

Til de Elever af Maskinafdelingen, som have nydt Undervisning paa Skolen i Genhold til Anordningen af 17. November 1882, kan der udstedes Bevis for saavel den almindelige som den udvidede Maskinisteksamen, efter Lov af 10. April 1874, naar vedkommende har bestaaet Afgangsprøven i de Fag, som kræves til ovennævnte Eksaminer i Overensstemmelse med de for disse udstedte Bestemmelser (jfr. Ministeriets foreløbige Bestemmelser angaaende Afholdelsen af Eksamen for Maskinister af 3. August 1874).

Beviset udstedes som anført i § 27.

- 21 Juli. Indenrigsmin. Skr. (til Overpræsidenten i Kjøbenhavn) om Oprettelse af en Fuldmægtigplads i Stadens Skatteinspektorat, medens en Assistentpost af 1. Klasse sammeledes ned sættes ved Tjenstledighed til 2. Klasse.

- 22 Juli. Nr. 179. Kundgørelse angaaende Stadfæstelse paa et Tillæg til Statutterne for Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn. (Indenrigsministeriet.)

Tillæg

til den under 25. Maj 1888 stadfæstede Statutbestemmelse

for Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og 22 Juli.
Omegn.

„I. Series II. Afdeling slutes og en ny III. Afdeling aabnes, hvis Forhold til I. og II. Afdeling ordnes paa samme Maade som Forholdet mellem disse hidtil.

Direktionen bemyndiges til nærmere at fastsætte Tidspunktet for denne Bestemmelses Krafttræden“.

Foranstaaende Tillæg stadfæstes herved i Henshold til Lov af 17. Marts 1882.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Udskrivningschefer, 22 Juli.
Lægsforstandere og Mønstringsbestyrere) ang. For-
anstaltninger med Hensyn til Krigsmagtens hurtige
Mobilisering.

I. Da der er opstaaet Spørgsmaal om Omfanget og Betydningen af Justitsministeriets Instruks af 29. Maj d. A. § 13 med Hensyn til indkaldte befarne og andre værnepligtige om Bord i Skibe m. v., har man omredigeret bemeldte Paragraf saaledes:

„Mønstringsbestyrerne skulle ved Mobilisering foranstalte, at de om Bord i danske Skibe paa dansk Søterriorium værende indkaldte befarne værnepligtige snarest muligt afmønstrer, og give dem Paalæg om uopholdelig at melde sig ved Orlogsværftet. Paa lignende Maade forholde de sig med andre indkaldte værnepligtige, der ere om Bord i saadanne Skibe. Høre disse værnepligtige til Søværnet, skulle de melde sig ved Orlogsværftet; høre de til Hæren, skulle de melde sig ved deres Afdelinger, medmindre deres Mødebefaling fastsætter anderledes.

Over samtlige befarne samt til Søværnet og Hæren hørende værnepligtige af Lægsrullen optager Mønstringsbestyreren straks Fortegnelse, indeholdende de paagældendes

22 Juli. Kullebetegnelse og Navne, hvilke Fortegnelser samme Dag direkte sendes henholdsvis til Orlogsværftet og til Afdelingerne. Af Fortegnelserne sender han snarest mulig Uddrag til de vedkommende Udskrivningskredse. Disse sende atter en samlet Beretning herom henholdsvis til Orlogsværftet og til Afdelingerne.

I øvrigt mærkes Reglerne i Instruksens § 17."

II. Bestemmelsen i allerhøjeste Anordning af 26. Maj d. A. § 5 om Optagelse i Søfartsbøgerne af de fornødne Bestemmelser for det til Søruddet hørende Mandskab (befarne) om Møde i Mobiliseringstilfælde gennemføres saaledes, at, medens der i samtlige Søfartsbøger, som fremtidigt tilføres Udskrivningskredse, vil være indlemmet i Teksten de fornødne Bestemmelser, vil der med Hensyn til de alt cirkulerende Søfartsbøger være at forholde saaledes, at der, saa snart de komme nogen af Udskrivningsautoriteterne i Hænde, bliver i Stedet for det nuværende Udtag af Anordning af 4. December 1886 at indhæfte i Søfartsbogen et Særtryk af Bestemmelserne efter Anordning af 26. Maj d. A., hvoraf der vil blive tilstillet Udskrivningskredse en foreløbig Beholdning, der vil kunne forsøges ved senere Rekviritation.

III. Da Mønstringsbefyrerne ifølge Instruksens § 3 fremtidigt i Mobiliseringstilfælde ville erholde Bekendtgørelsen om Krigsmagtens hurtige Mobilisering tilstillet fra Lægeforstanderne og ikke som hidtil ved Telegram direkte fra Krigsministeriet, maa de holde den vedkommende Lægeforstander vidende om deres Adresse m. v. overensstemmende med allerhøjeste Anordning af 26. Maj d. A. § 3.

24 Juli. Bekendtgørelse om Ophævelse af den allerhøjeste Nr. 188. Anordning af 4. December 1886 om Indkaldelse

under særlige Forhold af Mandskab m. m. til Hæren 24 Juli.
og Søværnet. (Krigsministeriet).

Indm. Saml. pag. 651.

Indenrigsmin. Etr. (til Kjøbenhavns Magistrat) 24 Juli.
ang., at Overgangsbestemmelsen i Alderdomsunder-
støttelseslovens § 2 ikke var anvendelig paa Enken
efter en i 1814 født Person, som ikke havde dansk Ind-
fødsret og hvem der i 1890 var tilstaaet Fattighjælp.

Med Skrivelse af 27. f. M. har Magistraten forelagt
Ministeriet et Andragende, hvori Enken N. N. her af Staden
har besværet sig over, at der er nægtet hende Alderdoms-
understøttelse i Henhold til Lov Nr. 69 af 9. April 1891
paa Grund af, at der i 1890, medens hendes Mand endnu
levede, var tilstaaet ham Fattighjælp.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og
videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at da den
paagældende Mand, der er født i Lübeck den 18. December
1814, ikke var i Besiddelse af dansk Indfødsret, da der i 1890
blev tilstaaet ham Fattighjælp, og Hjælpen saaledes ikke,
saafremt Alderdomsunderstøttelsesloven dengang havde været
gældende, kunde have været ydet ham som Alderdoms-
understøttelse, kan Ministeriet ikke anse Enken for berettiget
til nu i Henhold til Overgangsbestemmelsen i fornævnte
Lovs § 2 at erholde Alderdomsunderstøttelse (jfr. Inden-
rigsministeriets Skrivelse Nr. 258 af 15. September 1891
i Ministerialtidende*).

Indenrigsmin. Etr. (til Kjøbenhavns Magistrat) 24 Juli.
ang., hvorvidt en af en Person tilsnegen Alderdoms-
understøttelse fremtidig skal betragtes som Fattighjælp
med de dertil knyttede Virkninger.

*) Se ovenfor pag. 265.

24 Juli. I Stribelse af 13. f. M. har Magistraten meddelt, at der har været tilstaaet ugift Fruentimmer N. N. en Alderdomsunderstøttelse af 12 Kr. maanedlig fra 1. Maj 1892 at regne, men at det nu er blevet opløst, at den paagældende ved Kjøbenhavns Amts søndre Virks Ekstrarets Dom af 20. Februar 1862 har været straffet med Fængsel paa Baud og Brød i 5 Dage for Hæleri, hvilket hun havde fortiet i den af hende i sin Tid indgivne Begæring om Alderdomsunderstøttelse.

Magistraten, der derefter har inddraget Understøttelsen og gjort Anmeldelse til Politiet angaaende den af den paagældende paa Tro og Love afgivne usandsfærbige Erklæring, har derhos begært Ministeriets Resolution for, hvorledes der vil være at forholde med den udbetalte Understøttelse, til Beløb 156 Kr., og navnlig om, hvorvidt det nævnte Beløb skal betragtes som en hende ydet Fattighjælp med de dertil knyttede Virkninger.

I denne Anledning skulde man til Efterretning tjenligt melde, at da der i nærværende Tilfælde ikke er Anvendelse for Reglen i Alderdomsunderstøttelseslovens § 4, 2. Stykke, og da Understøttelsen er begæret og modtaget som Alderdomsunderstøttelse, vil den ikke kunne betragtes som en den paagældende ydet Fattighjælp. Den nævnte Understøttelse vil vedblivende være at hense under Kommunens Udgifter ved Alderdomsunderstøttelsen.

25 Juli. Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til samtlige lærde Skoler og Realskoler) ang. Omfanget af Undervisningen i Botanik til 4. Klasse's Hovedeksamen og almindelig Forberedelseseksamen.

Medens der i det hele i de lærde Skoler og Realskolerne synes at herske Enighed om, hvilket Omfang Undervisningen i Botanik til 4. Klasse's Hovedeksamen og almin-

delig Forberedelseseksamen bør have, for saa vidt Taksen er 25 Juli. om Blomsterplanternes Systematik og Formlære, herfter der paa visse andre Punkter, nemlig med Hensyn til 1) Planteanatomien, 2) Planternes Ernærings- og øvrige Livsvirkfomheder (Fysiologi, Biologi) og 3) de laveste Planter, Uffikterhed angaaende Fordringerne i den paagældende Uen-seende. Ministeriet skal derfor, efter Forhandling med Under-visningsinspektionen for de lærde Skoler og Undervisnings-inspektøren for de kommunale og private Realskoler, til Vej-ledning for Lærerne herved udtale følgende:

1. Planteanatomien frembyder vel i det hele Bønsfeligbed for Tilgøgnelse af Elever paa det Modenheds-trin, som Disciplene i den sædvanlige Alder for de nævnte Eksaminer i Reglen indtage, men tør dog ikke helt forbi-gaa. De benyttede Lærebøger ere imidlertid paa dette Om-raade temmelig forfællige, og medens Grønlunds „Lærebog i Botanik“ og Strøms „Kortfattet Plantelære“ gaa for vidt (førstnævnte Bog endog meget for vidt), indeholder paa den anden Side B. A. Pønsfens „Lærebog i Botanik“ noget for-lidt. De Fordringer, der maa anses for berettigede, kunne da nærmere fastsættes saaledes: Disciplene maa lære at kende og i Korthed kunne give Bøfsked om: Cellens Hovedtyper (Kortcelle, Langcelle, Bedcelle, Kar); Bladgrønt, Stivelses-korn, Eggelbidestoffer, Olier; Bladets Bygning (Overhud, Spalteaabninger og disses Læbeceller); Stængelens Bygning for Lokimbladede og Entimbladede (i korte Træk, men saa-lebes, at Arringenes Optræden forstås); Haar; Støvkornet (Yder- og Indehinde), Eggel (Hinder, Eggmund, Rimsæk). Omfanget af det anatomiske Stof, der bør meddeles, vil saaledes omtrent svare til det, der gives i Grønlunds „Mindre Lærebog i Botanik“ eller i den (tidligere) mindste Udgave af Strøms Lærebøger.

2. Plantens Formering, Ernæringsforhold og øvrige Livsvirkfomheder maa fordres behandlede i det Omfang, som

25. Juli. de benyttede Lærebøger angibe, dog med den Indskrænkning, at Befrugtningsforholdene (og dermed Forklæmmen) for Sporeplanterne helt kan forbigaaes. Saadanne Indretninger, som staa i Forbindelse med Blomstens Bestøvning ved Insekter eller ved Vinden og med Frøspredningen, eller som beskytte mod Angreb af Dyr eller mod Vejrliget, bør fordres oplyste ved passende Eksempler.

3. Al speciellere systematisk Inddeling af Løvsporeplanternes to Hovedafdelinger opgives, og man kan nøjes med at oplyse disse ved Hjælp af enkelte Eksemplarer: Algerne ved Hjælp af Tang, Svampene ved Padderhatte, Støvhold, Kartoffelsvamp, Stimmel, Røst, Brand, Gærsvampe og Bakterier (omtrent saaledes som disse findes behandlede i Poulsens Lærebog).

Til Indøvelse af almindelige morfologiske Forhold samt til Fremme af et bedre Kendskab til vore almindeligste vildtvoksende Arter af Blomsterplanter maa det anses for i høj Grad nyttigt og derfor indtrængende anbefales, at Eleverne søges i at foretage Plantebestemmelser ved Hjælp af danske floristiske Hjælpemidler (s. Eks. Grønlunds: „Tre hundrede danske Blomsterplanter“).

26. Juli. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skoledirektionen for Skads m. fl. Herreder) ang. Medregningen af en Skolelærers Tjenestetid i Eslevig efter Adskillelsen ved Beregning af Lønningstillæg efter Lov af 23. April 1881.

Under Henvisning til Direktionens behagelige Skrivelse af 2. Marts d. A. og det dermed fulgte Andragende fra Lærer N. N. i N. N., hvori denne gør en fornøjet Forespørgsel om, hvor vidt han, der blev fast ansat som Lærer i Slesvig den 19. August 1862, forflyttet den 19. November

1866, afflediget den 20. November 1878 og den 1. Maj 26 Juli. 1882 ansat i Kongeriget, har Anciennetet i Henseende til Beregningen af Lønningstillæg efter Lov af 23. April 1881 fra 19. August 1862 til 16. November 1864 eller til 19. November 1866 eller endelig til 20. November 1878, alt foruden Tiden efter den 1. Maj 1882, skal Ministeriet til behagelig Efterretning og videre Befendtgørelse tjenstlig melde, at man har anset det for rigtigt om det foreliggende Spørgsmaal at indhente Oplysninger fra samtlige Skole- raad om, hvilken Beregning der i tilsvarende Tilfælde er fulgt, og at man, da det af de indkomne Oplysninger frem- gaar, at der ikke hersker Enighed om Spørgsmaalet, intet vil have at erindre inod, at den for vedkommende Lærer gunstigste Beregning lægges til Grund, saaledes at hele hans Tjenestetid i Slesvig, altsaa ogsaa Tiden efter Ad- skillelsen indtil den 20. November 1878 medregnes til Be- regning af hans Anciennetet i den nævnte Henseende.

Judeurigsmin. Str. (til Amtmanden over N. N. 29 Juli. Amt) ang. om der tilkommer Bandsynsmændene Be- derlag for at syne mindre, offentlige Vandløb, samt om Burderingen ved Hegnsynsmænd i Henhold til L. 25. Marts 1872 § 13.

Ved Skrivelse af 6. d. M. har Amtet forelagt Mini- steriet til Afgørelse følgende af N. N., der er Formand for Bandsynsmændene og for Hegnsynsmændene i N. N. Amt N. N. Kommune, fremsatte Spørgsmaal:

1. om der tilkommer Bandsynsmændene Bederlag for at syne de under Sogneraadets Tilsyn staaende mindre, offentlige Vandløb, jfr. § 28 i Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880,

2. hvilke Regler der vil være at anvende, naar Hegn- synsmænd i Henhold til Lov om Mark- og Vejfred af 25.

29 Juli. Marts 1872 § 13 benyttes i Stedet for særlige Burderingsmænd til at burdere lidt Skade,

3. hvem der skal udrede de med en saadan Burderingsforretning forbundne Omkostninger.

Foranlediget heraf skalde man til Efterretning og videre Bekendtgørelse tjenstlig melde:

ad 1. Man maa med Amtet være enig i, at der tilkommer Baudsynsmændene Betaling for de paagældende Forretninger, overensstemmende med de i Lov af 28. Maj 1880 § 10, 1. Stykke, indeholdte Regler.

ad 2. Naar de kommunale Bestyrelser benytte sig af den i § 13 i Lov om Mark- og Veifred af 25. Marts 1872 givne Tilladelse til at anvende Hegnshusmændene i Stedet for særlige Burderingsmænd efter samme Paragraf til at udføre det i Paragraffen omhandlede Hverv, bliver Følgen heraf, at Hegnshusmændene uden særlig Udnævnelse tillige fungere som Burderingsmænd efter Lov om Mark- og Veifred overensstemmende med denne Lovs Bestemmelser, saaledes at den ældste af Mændene opbevarer den i Lovens § 13 ommeldte Protokol, at han modtager Forlangende om Forretningens Afholdelse, og at han udfører Forretningen i Forening med den af ham tilkaldte anden Hegnshusmand, jfr. Lovens § 14 sammenholdt med § 13.

ad 3. Man tiltræder Amtets Formening om, at den, der har forlangt Burderingsforretningen foretaget, maa bære de med samme forbundne Omkostninger, mod Regres til den, der har forvoldt Skaden.

29 Juli. Indevrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Sorg Amt) ang. Nægtelse af Alderdomsunderstøttelse til en Husmand med Jord.

I det med Amtets Skrivelse af 23. f. M. tilbagefulgte Andragende har N. N. Sogneraad for Ministeriet indanket

Amtets Resolution af 19. Maj d. A., hvorved den af Aaas 29 Juli. det trufne Bestemmelse om at nægte Husmand N. N. den af ham begærte Alderdomsunderstøttelse er forandret derhen, at der fra 1. April d. A. vil være at tillægge ham en Understøttelse af 50 Kr. aarlig.

Det er oplyst, at den paagældende ejer et Hus med Tiliggende 5 Edr. Land jævnt god Jord, hvis Værdi kan anslaaes til 4,000 Kr., medens der i samme indestaar en Pante-gæld af ca. 2,800 Kr. Driften af denne Ejendom er vel forsømt, men den maa dog antages at give den paagældende en aarlig Indtægt, hvis Størrelse vanstelig kan bestemmes, ligesom den medfører for ham en forholdsvis større Udgift, saavel til Driften som navnlig til Pante-gælden.

Da det nu, saa længe den paagældende besidder den omhandlede Ejendom, ikke med nogen Bestemthed kan stønnes, hvad han behøver til sit og Hustrus Underhold, vil det allerede af denne Grund have sit Forblivende ved den af Sogneraadet tagne Bestemmelse, hvorefter der er nægtet ham Alderdomsunderstøttelse.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Ribe 29 Juli. Amt), hvorved Jerne og Skads Sogne fra 1. Januar 1894 at regne i kommunal Henseende adskilles fra Esbjerg Sogn, saaledes at der dannes tvende selvstændige Kommuner, Jerne-Skads og Esbjerg Kom-muner.

Kundgørelse ang. Stadfæstelse af Statutter for 29 Juli. en Kreditforening af Grundejere paa Landet i Sylland. Nr. 186. (Indenrigsministeriet).

I. Almindelige Bestemmelser.

1. Foreningens Bestemmelse er at yde dens Medlemmer

29 Juli. Laan imod Sikkerhed i deres Ejendomme og give dem Afgang til ved mindre Afbetalinger at afdrage denne Gæld.

2. Kun Ejere af bebyggede Ejendomme paa Landet enten uden Avlsbrug eller med et i Forhold til Bygningernes Værdi underordnet Avlsbrug, som ere beliggende i Jylland med dertil hørende Ler, kunne optages som Medlemmer i Foreningen. Alle Medlemmer hæfte, en for alle og alle for en, for de af Foreningen udstedte Gældsforfrevninger med de af dem til Foreningen pantsatte Ejendomme efter de nedenfor givne Regler. De kunne først udtræde af Foreningen, naar de have afgjort deres Gæld til samme overensstemmende med de i det følgende foreskrevne Bestemmelser.

3. Laan kan kun tilstaaes med indtil Halvdelen af Burderingssummen imod 1. Prioritets Panteret, dog kan der ogsaa gives Laan paa sekundær Panteret, naar de Kapitaler, som skulle hæfte paa Ejendommen foran det hos Foreningen søgte Laan, enten ere Midler under offentlig Bestyrelse eller offentlig Kontrol (saasom Overformyndermidler, offentlige Stiftelses Midler, fideikommissariske Kapitaler osv., derimod ikke Sparekassemidler) eller ere, selv ved Forandring af Ejer, uopfigelige fra Kreditors Side i det mindste i 10 Aar fra den Tid, da Foreningen giver Laan, eller ere aarlige uopfigelige Afgifter. Det af Foreningen tilstaaede Laan maa imidlertid i intet Tilfælde udgøre et større Beløb, end at det i Forening med den forud prioriterede Hæftelses Kapitalbeløb ikke overstiger Halvdelen af Ejendommens Burderingsværdi. Ved enhver Ejendoms Pantsætning skal der derhos tillige gives Pant i Ejendommens mur- og nagelfaste Tilbehør, derunder Kalkelovne, Komfurer og Grubekedler, i dens Leje og Interesse, samt i Bygningernes og det pantsatte Løssøres Assurance-summer.

4. Foreningens Laan deles ikke i Serier. Derimod

kan der for at raade Bod paa de Ulemper, der med Hensyn 29 Juli. til det solidariske Ansvar kunne flyde af Konjunkturforandringer i Ejendomsværdien og af Hensyn til ældre Medlemmers berettigede Krav paa at nyde godt af Reservesfondsbeholdningen, dannes særlige Afdelinger, bestaaende af de Medlemmer, der i en vis Mærkelte ere indtraadte i Foreningen. Repræsentantskabet bestemmer i Forening med Bestyrelsen og paa Bestingelse af Indenrigsministeriets Approbation, naar en Afdeling skal afsluttes, og en ny begynde. En Afdeling skal mindst omfatte et Hovedstolsbeløb af 5 Millioner Kroner. Medens det solidariske Ansvar over for Kasseobligationsejerne paahviler samtlige Medlemmer under eet uden Hensyn til den Afdeling, hvortil de høre, skal hver Afdeling for sig bære det gensidige Ansvar for hvert Tab, der lides paa de dertil hørende Panter eller særlig vedkommer dens Aktiver.

Hver Afdeling har sin særlige Reservesfond, der er fælles for alle dens Medlemmer.

5. Naar et Medlem ved at betale hele sin Restgæld til Foreningen udtræder af den, kan han dog ikke faa Tilstaaelse for Ophøret af den ham paahvilende solidariske Forpligtelse eller sin Reservesfondsandel godtgjort, førend det løbende Aars Regnskab er aflagt og decideret, samt af Indenrigsministeriet er blevet forsynet med Paategning om, at der ved samme intet er fundet at erindre, eller der stilles saadan Sikkerhed for Fyldestgørelsen af det solidariske Ansvar, som Indenrigsministeriet har fundet tilstrækkelig. Af Reservesfondsbidraget godtgøres ikke de ved Laanets Stiftelse indbetalte 2 pCt., og for saa vidt det udtrædende Medlems Reservesfondsandel er herunder, skal han samtidig med Restgælden indbetale det manglende.

6. Af de af Foreningen udstedte Kasseobligationer maa til ingen Tid en større Sum være i Omløb end den, som Foreningen har af de af dens Medlemmer udstedte

29 Juli. Panteobligationer og af de derpaa kontant betalte Afdrag, som endnu ikke ere anvendte til Indfrielse af Kasseobligationer.

7. Bestyrelsen er forpligtet til at meddele Indenrigsministeren alle de Oplysninger angaaende Foreningens Forhold, der af denne maatte blive forlangt, ligesom Indenrigsministeren til enhver Tid paa Foreningens Bekostning kan lade foretage Undersøgelse af samtlige de den vedrørende Forhold. Skulde Foreningens Bestyrelse efter Indenrigsministerens Skøn væsentlig forringe den Obligationsejernes tilkommende Sikkerhed, og har den ikke inden Udløbet af en den forelagt Frist foranstaltet det fornødne til Manglens Afhjælpning, skal Indenrigsministeren være berettiget til at stanse Foreningens Virksomhed eller efter Omstændighederne foranledige dens Bo taget under Skiftebehandling.

II. Om Medlemmernes Optagelse.

8. Den, der attraar at indtræde som Medlem i Foreningen, har direkte til Repræsentanten for den Kreds, hvori Ejendommen ligger, at indgive Begæring derom og at ledsage denne med de Dokumenter, der vedrøre hans Ejendom, og hvorfra han er i Besiddelse. Repræsentanten tilskiller ham derefter en af Bestyrelsen affattet Formular, som han har at underskrive og tilbagegive tillige med et faadant kontant Beløb, som Udgifterne ved Burderingen vilde andrage, og endvidere, for saa vidt nedenstaaende Oplysninger ikke ere til Stede, de af Repræsentanten opgivne specificerede Beløb til disses Anskaffelse. De nødvendige Oplysninger, som Repræsentanten maa skaffe til Beje, saafremt de ikke ere til Stede, ere: a) de Adkomstdokumenter, ifølge hvilke Laansøgeren besidder Ejendommen, eller behørig bekræftede Afskrifter deraf; b) Attest af Pantebogen om de Behæftelser eller Servitutter, der paahvile Ejendommen; c) Attest om Bygningernes Assurance-sum eller gylbig Brand-

police; d) Angivelse af de Afgifter og andre Byrder, der 29 Juli. paahvile Ejendommen, saa vidt muligt bilagt med Kvitteringer for det sidst forløbne Aar; e) Lejekontrakter; f) Attest om det pantsatte Løssøres Assurancefum eller gyldig Police samt g) Kort over Ejendommens Liggende, forfattet af en autoriseret Landmaaler, eller Kopi af Matrikulsfortet; h) Attest af en autoriseret Landmaaler eller fra Matrikuls-kontoret om Arealets Størrelse; i) de Pantebogsudskrifter, betreffende Forpagtninger, Lejemaal og deslige vedrørende Ejendommen, som kunne have Betydning for Pantfætningen.

9. Først naar de nævnte Oplysninger m. m. ere komne til Stede, foranstalter Repræsentanten den til Pant tilbudte Ejendom vurderet under Jagttagelse af Reglement og Instruks.

Under Burderingsforretningen bør Laansøgeren meddele alle de Oplysninger om Pantet, som maatte forlanges og anses fornødne til Opnaaelse af en betryggende Burdering, hvorefter han med sit Navns Underskrift bevidner, at han efter bedste Overbevisning har meddelt de forlangte Oplysninger og intet har fortiet, som kunde have Indflydelse paa Bærdiansættelsen.

Burderingsmændene have derefter at fuldføre Forretningen samt med deres Underskrift at indsende den til Repræsentanten.

10. Repræsentanten har at afgive sin Erklæring over enhver afholdt Burderingsforretning og om, hvilket Laan han mener at kunne anbefale. Bestyrelsen afgør derefter, om Laan kan bevilges eller ikke, og meddeler snarest muligt den vedkommende Underretning derom.

11. Naar Laan er bevilget, tilstiller Bestyrelsen Laan, søgeren den Obligation, der bliver at udstede. Laansøgeren underskriver derefter denne Obligation i Overværelse af tvende Bitterlighedsvidner, hvoraf mindst den ene skal være Sogneraadsformand, Sognefoged eller en af Foreningens

29 Juli. Tilidsmænd, samt besøger den stemplet og tinglæst paa sin Beføstning og indsender den til Bestyrelsen. Naar denne finder Obligationen i behørig Orden, og navnlig intet er at bemærke ved Tinglæsningspaategningen, udbetales Laanets Beløb til Laansøgeren eller hans befuldmægtigede, men for saa vidt der paa den pantsatte Ejendom hviler Forhæftelser, som ere til Hinder for, at den Foreningen tilbudte Sikkerhed kan træde i Kraft, kan Laanet først udbetales, naar de Forfkrivninger, hvorved hine Forhæftelser begrundes, indleveres til Bestyrelsen forsynede med fornøden Kvittering.

12. Naar en Laansøger ikke inden en Maaned efter Bestyrelsens Skrivelse, ved hvilken der er givet ham Underretning om de Vilkaar, paa hvilke et Laan er tilstaaet, har erklæret at ville modtage Laanet, kan han ikke gøre Krav paa det. Det samme gælder, hvis en Laansøger har erklæret at ville modtage det tilbudte Laan, men ikke berigtiger det inden 9 Maaneder efter fornævnte Bestyrelseskrivelse, hvorhos han da er forpligtet til at betale indtil $\frac{1}{4}$ pCt. af det tilstaaede Laans Beløb til Reservecifonden. Saafremt Laanet senere berigtiges, kan Bestyrelsen dog eftergive denne Bøde.

III. Om Medlemmernes Forpligtelser og Rettigheder.

13. Ethvert Medlem maa ved den Panteobligation, han udfæder til Foreningen, underkaste sig, at Bestyrelsen, naar enten den skyldige Kapital eller nogen til Foreningen skyldig Ydelse er forfalden til Betaling og ikke til rette Tid erlægges, uden forudgaaende Forligsmægling, Rettergang eller Dom ved Fogden kan lade gøre Udlæg i Pantet eller en Del deraf og lade samme bortselge ved offentlig Auktion eller i fornødent Fald udlægge Foreningen til Ejendom uden at det begærte Udlæg eller den derefter følgende videre Rettsforfølgning kan stanses eller underkendes ved nogen

Paaankning til højere Ret, naar Auktion er afholdt i 29 Juli. Overensstemmelse med Lov af 9. April 1891. Derimod staar det vedkommende Medlem frit for, hvis han anser sig forurettet, at anlægge Regressøgsmaal til at erholde fuld Erstatning af Foreningen; dog skal han saa tilsvare Foreningen Sagens Omkostninger fuldt skadesløst, hvis han taber den af ham saaledes anlagte Erstatningsag.

14. Medlemmerne ere forpligtede til at tilstede Bestyrelsen eller den, som af den dertil bemyndiges, Afgang til paa enhver Tid at undersøge den pantsatte Ejendoms Tilstand samt til at meddele de Oplysninger, som i saa Henseende maatte forlanges.

Ligeledes skal ethvert Medlem, om forlanges, tilstille Bestyrelsen tilstrækkeligt Bevis for, at ingen Resistance i nogen Henseende paahviler Pantet, og at dette er tilbørligt forsikret mod Ildsvaade.

15. Det paaligger ethvert af Foreningens Medlemmer, naar de maatte komme til sikker Kundskab om, at en til Foreningen pantsat Ejendom i væsentlig Grad forringes, da at anmeldte saadant for Bestyrelsen. Vil denne herefter lade foranstalte Omburdering af Pantet, da er Ejeren vel pligtig at lade saadant ske, men ikke til at udrede de dermed forbundne Omkostninger, medmindre det skulde vise sig, at Pantet paa Grund af Forringelse ikke yder statutmæssig Sikkerhed.

16. Laan tilstaaes af Foreningen med ikke under 100 Kr. og i Summer, der ere delelige med 100. Enhver, der erholder Laan i Foreningen, er pligtig at modtage samme i de af Foreningen udstedte Obligationer efter disses paalydende Beløb, men naar en Laansøger fordrer det, er Bestyrelsen pligtig til uden Godtgørelse, men imod Erstatning af udlagte Omkostninger, at besørge Obligationerne omsatte i rede Penge. Foreningen er for øvrigt berettiget til at udbetale Laanene med rede Penge.

29. Juli. Rentegodtgørelse for Tiden fra den 11. i Terminsmaaneden, hvori Medlemmerne indtræde, og til den paafølgende 1. Januar eller 1. Juli, fra hvilke Tidspunkter de i Anledning af Laanet udstedte Kasseobligationer forrentes, gives ikke.

17. De af Foreningen tilstaaede Laan ere uopsigelige fra Foreningens Side, saa længe vedkommende Medlem i enhver Henseende nøjagtig opfylder de indgaaede Forpligtelser; men skulde han lade Pantet forfalde saaledes, at det ikke længere afgiver statutmæssig Sikkerhed, eller undlade at holde Bygningerne og Løssøret asjureret imod Fidsvaade, eller paadrage Pantet Restancer af Skatter, Afgifter, Fræstationer eller med Hensyn til Behøftelser, som ere prioriterede i Ejendommen forud for Foreningens Fordring, er Bestyrelsen berettiget til at anse den tilbageværende Rest af Laanet for straks forfalden til Udbetaling uden Opsigelse og at skride til Ejendommens Realisation.

18. Af ethvert nyt Laan betales til Dannelse af et Reservefond og til Dækning af Administrationsudgifter et Indskud af 5 pCt. af Laanets Beløb med 2 pCt. ved Laanets Stiftelse og $\frac{1}{2}$ pCt. i hver af de følgende 6 Terminer, og gives der i Panteobligationen samme Sikkerhed for Restbeløbet af Indskuddet som for Renten.

19. Foreningens Medlemmer betale 5 pCt. aarlig af den oprindelige Gæld, indtil denne er aldeles indfriet, hvilke 5 pCt. erlægges den 11. Juni og 11. December, hver Gang med det halve eller $2\frac{1}{2}$ pCt. Heraf tilfalder Reserve- og Administrationsfonden 0,10 pCt.; af den tilbageblevne Del beregnes som Rente af den til enhver Tid skyldige Kapital 2 pCt., og Resten affrives som Afdrag paa Gælden. Denne vil saaledes i Løbet af høist 50 Aar være afbetalt.

20. Skulde Foreningens Reservefond, naar medregnes de endnu ikke indbetalte Dele af nye Medlemmers Indskud, udgøre mindre end 3 pCt. af Foreningens Obligationsgæld

ere samtlige dens Medlemmer forpligtede til foruden de 29 Juli. ordinære Bidrag at indbetale saadanne overordentlige Bidrag til Fonden, som udfordres til at bringe den op til 4 pCt. Bidragene paalignes i Forhold til den oprindelige Hovedstol og opkræves hver Gang efter 3 Maaneders forudgaaende Barjel, meddelt paa den efter Bestyrelsens Skøn mest passende Maade, samtidigt med de ordinære halvaarlige Ydelse, med mindst $\frac{1}{4}$ pCt. af den oprindelige Hovedstol.

21. Den halvaarlige Ydelse $2\frac{1}{2}$ pCt. erlægges første Gang den 11. Juni eller 11. December, der følger efter Laanets Stiftelse. Naar den halvaarlige Ydelse ikke indbetales inden henholdsvis 11. Juli og 11. Januar, skal der i Strafferenter tilsvares 5 pCt. p. a. fra Forfaldsdagen til Betaling sker. Desforuden skal ethvert Medlem, der ikke inden henholdsvis den 1. August eller 1. Februar har betalt den i den nærmest foregaaende Termin forfaldne halvaarlige Ydelse, erlægge en Bøde af $\frac{1}{4}$ pCt. af Hovedstolens Beløb til Foreningens Reservecfond.

22. De Bidrag, som Medlemmerne efter det foregaaende have at erlægge, betales med Landets Penge paa Foreningens Kontor, eller hvor i Sylland Bestyrelsen derhos maatte bestemme.

23. Ethvert Medlem er i øvrigt pligtigt at underkaste sig disse Statutteres Bestemmelser og de Forandringer, som de paa statutmæssig Maade maatte undergaa, om hvilken Forpligtelse den fornødne Bestemmelse skal udtrykkeligt optages i den til Foreningen udfærdte Obligation.

24. For ethvert Medlem holdes i Foreningens Bøger en særlig Konto, som til enhver Tid maa udvise dets Mellemværende med Foreningen. Den Kvittering, som meddeles ethvert Medlem for Renter, Kapitalafdrag og øvrige Bidrag i hver af de foranstørte Indbetalingsterminer, skal specificere de indbetalte Beløb og tillige nøjagtig oplyse

29 Juli. Størrelsen af det Restbeløb, som Medlemmet efter sin Konto i Foreningens Bøger er denne skyldig.

25. Ethvert Medlem kan med den i § 5 nævnte Begrænsning frigøre sig for sine Forpligtelser til Foreningen og saaledes udtræde af samme, naar han til Foreningen i en af de ovennævnte Terminer indbetaler saavel den af ham laante Kapital med Renter som andre Bidrag, han i Følge Statutterne og den ham paahvilende solidariske Forpligtelse maatte have at erlægge. For saa vidt Indbetalingen af hans Kapitalgæld sker med de af Foreningen udstedte Obligationer efter disses paalydende Værdi, kan samme foregaa uden Opfigelse; men indbetales Kapitalgælden med rede Penge, kan Bestyrelsen fordre 6 Maaneders Opfigelse. Ethvert Medlem kan ogsaa gøre ekstraordinære Afdrag paa sin Gæld i en af de ovennævnte Terminer, dog ikke med mindre Summer ad Gangen end 100 Kr. Saadanne Afdrag kunne erlægges uden Opfigelse, naar Betalingen sker med de af Foreningen udstedte Obligationer efter disses paalydende Værdi; men erlægges Betalingen med rede Penge, kan Bestyrelsen fordre 6 Maaneders Opfigelse. Naar et Medlem frivilligt gør Afdrag paa sin Gæld eller helt udbetaler denne, opgøres hans Mellemværende med Foreningen forholdsvis efter Afdragets Størrelse eller helt, dog med Fradrag i Genhold til § 5 af 2 pCt. af Laanets oprindelige Beløb.

26. Naar et Medlem ønsker, at en Del af den af ham pantsatte Ejendom fritages for Behæftelsen til Foreningen, kan saadant ske efter Bestyrelsens Afgørelse enten derved, at han indbetaler til Foreningen en saa stor Del af den skyldige Kapital, som den Del af Ejendommen, der skal frigøres for Behæftelsen, skønnes at udgøre af den hele pantsatte Ejendom, eller — saafremt hin Del af Ejendommen overgaar til en ny Ejer — ved, at denne indtræder i Foreningen som Medlem for det Beløb, der af Gældens daværende Størrelse skønnes at maatte falde paa denne Del af Ejend-

dommen. Den nye Ejers halvårlige Bidrag bestemmes 29 Juli. selvfolgeligt i Forhold til den oprindelige Gæld. Ingen kan imidlertid saaledes optages som Medlem i Foreningen for et mindre Beløb end 100 Kr. og kun, for saa vidt der i øvrigt intet findes at erindre imod hans Optagelse. I saadanne Tilfælde kan Bestyrelsen fordre en ny Burderingsforretning paa Laantagerens Beføstning afholdt over de paa-gældende Ejendomme.

27. Naar et Laan ønskes forøget, maa der forholdes som med et nyt Laans Meddelelse.

28. I Tilfælde af, at den til Pant stillede Ejendom sælges, kan Køberen indtræde ganske i Sælgerens Forhold til Foreningen imod ny Obligations Udstedelse, dog paa Betingelse af, at den pantsatte Ejendom for Køberens Regning underkastes Eftersyn af vedkommende Burderingsmand og, om Bestyrelsen forlanger det, undergives ny Burdering og derefter befindes at yde statutmæssig Sikkerhed, samt at der i øvrigt intet findes at erindre mod Køberens Optagelse i Foreningen. Den, der ved Købekontrakt eller Skøde sælger en til Foreningen pantsat Ejendom eller en Del deraf, skal inden 3 Maanedes efter Overdragelses-Dokumentets Oprettelse gøre Anmeldelse derom til Bestyrelsen. Undlader han dette, skal han, for saa vidt Bestyrelsen maatte fordre det, erlægge en Bøde af $\frac{1}{2}$ pCt. af Hovedstolens Beløb.

Undlader den nye Ejer paa Bestyrelsens Opfordring inden $\frac{1}{2}$ Aar efter Skødens Udstedelse at udstede en ny Obligation, medfører dette, at Laanet er forfaldent til Betaling straks uden videre Opsigelse.

IV. Foreningens Fonds og Obligationer.

29. Foreningens Amortisationsfond bestaar af de af dens Medlemmer erlagte Renter af modtagne Laan og af Afdrag paa disse Laan. Samtlige disse Midler skulle

29 Juli. anvendes til Forrentning og Indfrielse af de af Foreningen udstedte Kasseobligationer.

30. Reservecapitalen bestaar af Medlemmernes Indskud og halvvaarlige Bidrag samt af Fondens egne Renter, ligesom alle Foreningen tilflydende Indtægter, om hvilke ikke andet bestemmes, tilfalde denne Fond.

Dens Bestemmelse er at afholde Foreningens Administrationsudgifter og dække de Tab, som Foreningen ved dens Medlemmer eller paa anden Maade maatte lide.

Repræsentantskabet og Bestyrelsen kan med Indenrigsministeriets Samtykke træffe Bestemmelse om, hvorledes Reservecapitalen kan komme Medlemmerne til gode.

31. De af Foreningen udstedte Obligationer affattes efter den af Bestyrelsen vedtagne Formular og underskrives af denne. De udfærdiges i Summer paa 2,000, 500, 400, 200 og 100 Kr., hver af disse Størrelser med sit særlige Litra, og hver Obligation forsynet med Løbenummer. Obligationerne lyde paa Ihændehaveren, men kunne noteres paa Navn hos Foreningen. I Obligationerne ansøres saavel den aarlige Rente af 4 pCt., der svares af Gælden, som hvorledes der efter Statutterne forholdes med Indfrielsen. Med Obligationerne udleveres Talons med Renteanvisninger for mindst 20 Aar, og naar den sidste af disse er forfalden og indleveret, eller naar Indfaldelse af Renteanvisninger maatte finde Sted, erholdes ny Talons med Renteanvisninger imod den ældre Talons Aflevering.

32. Renten udbetales hver 1. Juli og 2. Januar med Halvdelen af dens aarlige Beløb med Aflevering af den tilsvarende Renteanvisning. Udbetalingerne ske paa Foreningens Kontor og i Kjøbenhavn, men Bestyrelsen kan ogsaa foranstalte, at de, om fornødent gøres, foregaa i andre af de større Byer her i Landet, saavel som paa en eller flere af Udlandets større Handelspladser. Af de Rentebeløb, der ikke hæves til Forfaldstid, svares ingen Rente.

33. De af Foreningen udstedte Obligationer kunne 29 Juli. ikke opsiges af Ejereren, men hvert Aars 1. Juli og 2. Januar skal den Amortisationsfonden tilhørende Beholdning, efter at de skyldige Renter af Obligationerne ere fradragne, anvendes til Indløsning af de af Foreningen udstedte Obligationer efter forudgaaende Lodtrækning under Kontrol af Notarius publicus. De udtrukne Numere skulle 3 Maaneder før Udbetalingsterminen bekendtgøres og dermed de paagældende Obligationer indkaldes i den til offentlige Bekendtgørelser for hele Landet autoriserede Avis.

34. Paa foransførte Maade og med foransførte Varsel kan Foreningen til enhver Termin opsigte enten samtlige udstedte Obligationer eller en Del deraf. Efter den Termin, i hvilken en Obligation forfalder til Udbetaling, svares ingen Rente af samme.

35. De til Udbetaling forfaldne Kapital- og Rentebeløb, der ikke hæves inden 20 Aar efter Forfaldstiden, hjemfalde til Foreningens Rezervefond. Med Hensyn til Mortifikationen af bortblevne Obligationer, Talons og Renteanvisninger forholdes efter den almindelige Lovgivnings Bestemmelser.

36. De i Følge Lodtrækning indfrieede eller ved Indbetalinger af Laan benyttede Obligationer maa ingen Sinde igen sættes i Omløb, men skulle tillige med Talons og Renteanvisninger straks paa en saadan Maade annulleres, at de derved gøres ugyldige, og henlægges i Foreningens Kasse, indtil de ved Regnskabsaarets Slutning tillige med de i dette indløste Renteanvisninger opbrændes af Notarius publicus, hvis Aktsbeskrivelse af Opbrændingen forevises Revisorerne.

37. Naar et Pant maa overtages af Foreningen og det ikke inden 12 Uger efter Overtagelsen er solgt, skal der i den første halvvaarlige Termin, der indtræffer efter 12 Ugers Forløb efter Overtagelsen, inddrages og annulleres et Beløb af de af Foreningen udstedte Obligationer, der

Tjortende Hæfte.

29 Juli. svarer til $\frac{1}{3}$ af den paa Pantet hvilende Gæld til Foreningen, og i hver af de 2 første derpaa følgende halvårlige Terminer et lignende Beløb. Pantet skal stilles til offentlig Auktion inden Udløbet af et Aar efter Overtagelsen, for saa vidt denne ikke er stet efter afholdt Auktion. Det er for øvrigt en Selvfølge, at det aarlige Regnskab bør indeholde en særlig for hvert af de saaledes overtagne Panter opgjort Status, saavel for dem, der ved Regnskabsaarets Udløb ere i Foreningens Besiddelse, som for dem, der i Aarets Løb ere afhændede. Af den Del af det tidligere Laan, for hvilken som foranført ikke annulleres Kasseobligationer, bliver der i saadanne Tilfælde at erlægge statutmæssige Renter og Afdrag, som om saadanne endnu indestode i den overtagne Ejendom, og vil det da paahvile den paagældende Reservecassasafdeling at udrede den Del af bemeldte Afdrag og Renter, som Ejendommens Indtægter ikke maatte tilstrække at bestride.

V. Foreningens Bestyrelse.

38. Den øverst besluttende Myndighed i alle Foreningens Anliggender er hos Generalforsamlingen, der bestaar af Foreningens Medlemmer og Repræsentanter. Under Ansvar til Generalforsamlingen bestyres Foreningens Anliggender af en Bestyrelse og et Repræsentantskab i Overensstemmelse med de efterfølgende Regler.

39. Bestyrelsen vælges af Repræsentantskabet og bestaar af 3 Medlemmer. Et af disse vælges som Formand; han kan affædiges af Repræsentantskabet, naar mindst $\frac{2}{3}$ af Repræsentanterne stemme derfor. Valget af de andre 2 Bestyrelsesmedlemmer gælder for 6 Aar, og afgaar eet hvert 3. Aar, første Gang bestemmes Afgangen ved Lodtrækning. Naar et af Bestyrelsesmedlemmerne for længere Tid forhindres i at varetage sine Forretninger, kan Repræsentantskabets Formand konstituere en af Repræsentanterne i hans Sted indtil næste Repræsentantskabsmøde.

Bestyrelsens Sæde skal være i Aalborg, men Forandring heri kan gøres af Repræsentantskabet. Naar Bestyrelsens Sæde forandres, sker Indberetning derom til Indenrigsministeren, og Forandringen bekendtgøres paa samme Maade som for den ordinære Generalforsamling bestemt. 29 Juli.

40. Bestyrelsesformanden forestaar Foreningens daglige Forretninger og besørger navnlig Korrespondancen samt har overhovedet det nærmere Tilsyn med den hele Forretningsførelse.

41. Alle Laanebegæringer behandles og afgøres af Bestyrelsen. Afgørelsen, der, for saa vidt angaar Laanets Størrelse, er endelig, træffes ved Stemmemajoritet. Bestyrelsen udfærdiger og underskriver paa Foreningens Begne dennes Kasseobligationer. Den drager Omhu for, at de bevilgede Laan komme Laansøgerne i Hænde enten i Obligationer eller i rene Penge. Den paaser, at Medlemmernes Renter og øvrige Bidrag til Foreningen indkomme i rette Tid. Den fører Tilsyn med Panternes Vedligeholdelse, saa ofte den anser det nødvendigt. Den tager Beslutning om, naar et bevilget Laan i Medhold af disse Statutter skal opsiges, eller Tvangsmidler skulle anvendes imod de Medlemmer, som paadrage sig Restancer til Foreningen eller tilfidsætte Statutternes Bestemmelser. Den besørger Renterne af Foreningens Obligationer udbetalte i rette Forfaldstid og drager Omhu for, at de efter Lodtrækningen forfaldne Obligationer indfries. Den drager Omhu for, at den tilstedeværende Kassebeholdning gøres frugtbringende enten ved Optøb af Foreningens Obligationer eller paa anden betryggende Maade. I det hele taget har Bestyrelsen at besørge alle løbende Forretningssager og at varetage Foreningens Anliggender paa bedste Maade overensstemmende med Statutterne og en af Repræsentantskabet efter Bestyrelsens Indstilling vedtagen Forretningsorden.

42. Under Forbehold af Indenrigsministerens Stad-

29 Juli. fæstelse udsærdiger Bestyrelsen som Tillæg til Statutterne Reglement, hvorefter Burderingsforretningerne foretages, og Instruks for Foreningens Burderingsmænd; den udnævner efter Indstilling af vedkommende Repræsentant 2 saadanne for de Distrikter, Repræsentantskabet maatte bestemme, for 3 Aar ad Gangen, hvis Vederlag fastsættes i Reglementet.

Bestyrelsen kan suspendere en Burderingsmand, naar dertil findes Anledning.

43. Bestyrelsen antager den fornødne Medhjælp til Besørgelsen af Kassererforretningerne og Bogholderiet m. m. Det fast ansatte Kontorpersonales Løn fastsættes af Repræsentantskabet efter Bestyrelsens Forslag.

44. Foreningens Regnskabsaar regnes fra 1. April til 31. Marts. For hvert Kvartal forfattes særlige Ekstrakter over de foregaaede Ind- og Udbetalinger. Det aarlige Regnskab opgøres inden paafølgende 15. Juni, og Regnskabssekstrakten opgøres inden 3 Uger efter hvert Kvartals Udløb.

45. Bestyrelsen foranstalter det aarlige Regnskab i revideret Stand fremlagt for Repræsentantskabet og Generalforsamlingen samt offentliggjort og besørger saavel dette som Kvartalsekstrakterne indsendte til Indenrigsministeriet, jfr. § 5.

46. Foreningens Repræsentantskab bestaar af en Formand, der ikke behøver at være Repræsentant for nogen Kreds, samt af i det mindste een Repræsentant for hvert af Syllands Amt, dog for Ringkjøbing Amt to Repræsentanter, en for den sydlige Del: Hammerum, Bølling og Nørre Herreder, og en for den øvrige, nordlige Del af Amtet, og for Thisted og Hjørring Amt vælges en fælles Repræsentant indtil videre. Repræsentanterne behøve ikke at være Medlemmer af Foreningen. Naar Medlemmernes Antal eller de lokale Forhold i noget Amt gøre saadant tilraadeligt, kan det samlede Repræsentantskab dele Amtet i flere Repræsentantskabskredse. I hver Repræsentantskabs-

freds udnævnes desuden en Suppleant. Repræsentantskabets 29 Juli.
 Formand vælges paa 3 Aar af Repræsentantskabet. Repræ-
 sentanterne og Suppleanterne vælges paa 5 Aar saaledes,
 at hvert Aar 2 Medlemmer afgaa; de første 4 Gange
 bestemmes Afgangsortenen ved Lodtrækning. Valget sker
 ved Stemmesedler, som af Bestyrelsen tilføres hvert enkelt
 Medlem, og som inden en bestemt Frist, der ikke bør være
 mindre end 14 Dage, indsendes til Bestyrelsen med ved-
 kommende Underskrift. Optællingen af de udfyldte Stemme-
 sedler foretages af Revisorerne og bekendtgøres derefter af
 Repræsentantskabets Formand paa den Maade, han finder
 hensigtsmæssigt.

Repræsentantskabets Formand og Repræsentanterne til-
 træde deres Stilling med det nye Regnskabsaars Begyndelse,
 efter at de ere valgte.

47. Repræsentanterne forsamles i det mindste en Gang
 aarligt paa det Sted, som af Bestyrelsen og Repræsentanterne
 ved Stemmesedler bestemmes. For at de kunne tage gyldig
 Beslutning fordres, at Halvdelen af Repræsentanterne ere
 til Stede, og at over Halvdelen af de tilstedeværende ere
 enige i Beslutningen. Til Gyldigheden af de Valg, som i
 Repræsentantskabsmøderne ere at foretage, fordres ligeledes
 over Halvdelen af de afgivne Stemmer. Det aarlige
 Repræsentantskabsmøde afholdes i September Maaned. Re-
 præsentantskabets Formand leder Forhandlingerne i Møderne.
 Repræsentantskabets Møder ere offentlige; dog kunne to
 Trediedele af de tilstedeværende Repræsentanter beslutte at
 afholde Mødet for lukkede Døre.

48. I det aarlige Repræsentantskabsmøde aflægger
 Bestyrelsen Beretning om Foreningens Virksomhed i det
 forløbne Regnskabsaar samt fremlægger Regnskabet med
 Revisorerens Bemærkninger og Besvarelse herpaa samt Af-
 skrifter af de i det forløbne Regnskabsaar og senere afgivne
 Kvartalsrekstrakter. Repræsentantskabet giver Decision paa

29 Juli. Regnskabet og meddelelse Bestyrelsen Rbittering for rigtig Regnskabsafreggelse. Der foretages derefter de Valg, som Repræsentantskabet har at udføre, samt forhandles og afgøres de Spørgsmaal, som enten af Bestyrelsen eller nogen af Repræsentanterne eller af Foreningens Medlemmer ere fremsatte. De Begæringer om Optagelse i Foreningen, som af Bestyrelsen maatte være afflaede, skulle paa vedkommendes Forlangende af Bestyrelsen forelægges det samlede Repræsentantskab til Afgørelse.

49. Ekstraordinære Repræsentantskabsmøder afholdes, naar enten Repræsentantskabets Formand eller Bestyrelsen finder Anledning til at forlange indkaldt saadanne, eller mindst en Trediedel af Repræsentanterne forlanger det.

50. Repræsentantskabets Formand foranstalter Tiden og Stedet til Repræsentantskabsmøderne bekendtgjorte med mindst 14 Dages Varjel, men ekstraordinære Repræsentantskabsmøder kunne dog i paatrængende Tilfælde indkaldes med 8 Dages Varjel. Formanden bør senest 8 Dage før et Mødes Afholdelse meddele enhver Repræsentant særlig Underretning derom med kort Angivelse af de Sager, som ville komme under Forhandling.

51. De Sager, som noget Medlem ønsker forelagte i Repræsentantskabsmødet, maa inden 14 Dage før Mødets Afholdelse være anmeldte for Formanden. I de ekstraordinære Repræsentantskabsmøder kunne kun de Sager, der have foranlediget Mødets Afholdelse, komme under Afgørelse. Undtagelser fra disse Bestemmelser kunne dog ske med Samtykke af $\frac{2}{3}$ af de tilstedeværende stemmeberettigede.

52. Repræsentantskabet har at tage Beslutning om Plauen for Foreningens Virksomhed og i det hele at varetage Foreningens Løb paa bedste Maade samt at paase, at Foreningens Statutter overholdes.

53. Bestyrelsens Medlemmer deltage i Repræsentantskabsmøderne og have Stemme ved Afgørelsen lige med

Repræsentanterne undtagen i de Sager, hvor der er Spørgs- 29 Juli.
naal om Ansvar for Forretningsførelsen eller Valg af
Direktør og Revisor. En Repræsentant og et Bestyrelses-
medlem er ikke stemmeberettiget i de Sager, der vedrøre
deres egne Interesser. I Tilfælde af Stemmelighed gør
Repræsentantskabets Formands Stemme Udslaget.

54. Inden en Maaned efter, at det aarlige Repræ-
sentantskabsmøde er afholdt, skulle Repræsentanterne hver i
sin Kreds med mindst 8 Dages Varjel ved Bekendtgørelse
Amtets mere udbredte Blade indkalde de i Kredsen boende
Medlemmer af Foreningen til Møde paa et bekvemt Sted.
Paa dette Møde fremlægges den af Bestyrelsen afgivne
Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar
og det offentliggjorte Regnskab, samt en Ekstrakt af, hvad
der er vedtaget paa det aarlige Repræsentantskabsmøde.

55. Repræsentanterne have at være opmærksomme
paa, om de til Foreningen pantsatte Ejendomme tabe i
Bærbi, og ere pligtige til at gøre Indberetning til Besty-
relsen, naar de formene, at en til Foreningen pantsat
Ejendom ikke holdes i tilbørlig Stand. De ere ogsaa plig-
tige at meddele Bestyrelsen de Erklæringer og Oplysninger,
om denne forlanger. Bestyrelsen har senest inden henholdsvis
hvert Aars 1. Februar og 1. August at afgive til ved-
kommende Repræsentant en Liste over de i dennes Kreds
værende Medlemmer, der staa til Resiance med deres halv-
aarlige Ydelser, og skal, for saa vidt Bestyrelsen ikke allerede
har fundet det nødvendigt at foretage retslige Skridt til
vedkommende Pantes Realisation, Repræsentanten, enten selv
eller ved vedkommende Burderingsmand, snarest muligt fore-
tage et Eftersyn af de paagældende Panter og indsende
Betænkning om disse til Bestyrelsen, hvorefter denne tager
Bestemmelse om, hvad der videre skal foretages. Repræsen-
tanten eller under dennes Forsald Suppleanten skal derhos
det mindste hvert femte Aar besigtige de til Foreningen

29 Juli. pantfattede Ejendomme, saaledes at c. en Femtedel af disse efter Omgang aarligt besigtiges.

56. Repræsentantskabet vælger hvert 3. Aar 2 Revisorer, som gennemgaa Regnskaberne efter et af Indenrigsministeriet fastsat Reglement. De skulle endvidere efter den ifølge Regnskabet tilstedeværende Beholdning, saavel af Aktiver som af Penge, og have navnlig at bevidne, at de indfrieede Obligationer og Renteanvisninger ere blevene annullerede og opbrændte overensstemmende med Statutternes Forskrifter. Revisorernes Bemærkninger skulle være Bestyrelsen tilfillede inden hvert Aars 25. August; Bestyrelsens Besvarelse herpaa afgives inden 8 Dage efter Udsættelsernes Modtagelse; Revisorerne maa dernæst inden 8 Dage erklære om de finde Bestyrelsens Besvarelse fyldestgørende eller ikke og afgive et Forslag til Repræsentantskabet, om Regnskabet kan af samme kvitteres, eller om Ansvar er at paalægges nogen.

Bestyrelsen kan, naar det af Revisionen begæres, ansætte fornøden Medhjælp ved deene.

Skulde i Aarets Løb en Revisor faa Forfald, kan Repræsentantskabets Formand bestikke en Revisor, der fungerer indtil det næste ordinære Repræsentantskabsmøde, hvorefter en ny Revisor vælges for Resten af den afgaaedes Funktionstid.

57. Revisionen har Afgang til paa Foreningens Møder at udtale sig om dens Anliggender, men den har ikke Stemmeret.

58. Der skal aarligt afholdes en Generalforsamling af Foreningens Medlemmer, hvilken bør afholdes saa vidt muligt umiddelbart efter det aarlige Repræsentantskabsmøde paa samme Sted som dette. Derhos kan saavel Bestyrelsen som en Trediedel af Repræsentanterne eller mindst 10 Medlemmer forlange en ekstraordinær Generalforsamling afholdt. Naar der skal afholdes Generalforsamling, bestemmes

Repræsentantskabets Formand Liden dertil og bekendtgør 29 Juli. dette med mindst 14 Dages Varjel i de lokale Blade efter Bestyrelsens Bestemmelse, hvilken Bekendtgørelse da maa indeholde en kort Angivelse af de Sager, som skulle forhandles. Ekstraordinære Generalforsamlinger afholdes paa det Sted, hvor Foreningens Bestyrelse og Repræsentantskabets Formand finde det belejligt.

59. Paa den aarlige Generalforsamling fremlægges den Repræsentantskabet af Bestyrelsen meddelte Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar saavel som Regnskabet med Revisionens Bemærkninger og Besvarelse. Der tages derhos Bestemmelse om de Sager, som maatte foreligge. I Tilfælde af, at der er Spørgsmaal om Forandringer i disse Statutter, saavel som, naar Bestyrelsen tror at burde vægre sig ved at udføre nogen af Repræsentantskabet tagen Beslutning, uden at Repræsentantskabet, naar saadan Vægring er fremsat, vil forandre sin Beslutning, skal Sagen forelægges en Generalforsamling til Afgørelse.

60. Ethvert Medlem af Foreningen og enhver Repræsentant i denne er berettiget til at møde paa Generalforsamlingen og afgive Stemme. Bestyrelsens Medlemmer have Udgang men ikke Stemmeret; denne kan kun udøves af de paa Generalforsamlingen tilstedebærende Repræsentanter og de af Medlemmerne, som godtgøre deres Ret ved at forevise Kvittering for, at forfaldne Ydelser til Foreningen ere betalte. Til at fatte Beslutning udfordres, at i det mindste 30 stemmeberettigede have været til Stede paa Generalforsamlingen. Er dette ikke Tilfældet, berammes en ny Generalforsamling med mindst 14 Dages Varjel til Afholdelse paa det Sted, hvor Foreningen har sit Sæde, hvorom Bekendtgørelse under Paaberaabelse af nærværende Paragraffer paa den i § 58 fastsatte Maade, og denne Generalforsamling er da berettiget til at tage Beslutning uden Hensyn til, hvor mange Medlemmer der er til Stede. Enhver

29 Juli. Beslutning af Generalforsamlingen maa for at være gyldig være billiget af over Halvdelen af de afgivne Stemmer.

61. Ved alle Omvalg kunne de fratrædende genvælges. Naar nogen fratræder sin Bestilling uden for sin Tur, fungerer den, der vælges i hans Sted, kun i det Tidrum, der er tilbage, indtil den fratraadte efter Tur skulde være fratraadt.

62. Formanden for Bestyrelsen erholder i aarlig Løn 1,500 Kr., der stiger med 300 Kr. for hver Million Ublaanssummen forsøges, dog ikke udover 3,000 Kr., og hvert af de andre Bestyrelsesmedlemmer 300 Kr. aarlig, der stiger med 50 Kr. paa samme Maade, dog ikke udover 500 Kr.

63. Repræsentanterne erholde i fast aarligt Bederlag 100 Kr. og for hver Burderingsforretning, der afholdes, $\frac{1}{2}$ pro mille af Assurance-summen, dog ikke udover 10 Kr. for hver Forretning. Revisorerne lønnes hver med 200 Kr. aarlig, der stiger med 50 Kr. for hver Million Ublaanssummen forsøges, dog ikke udover 500 Kr.; for saa vidt en Revisor bor paa Stedet, erholder han i Erstatning for Dagpenge 150 Kr. aarlig.

64. Naar Bestyrelsesmedlemmer, Repræsentanter, herunder Repræsentantffabets Formand, og Revisorer foretage Rejser i Foreningens Anliggender, erholde de 6 Kr. i Diæter dagligt foruden Rejsegodtgørelse, beregnet ved Rejse paa Jernbaner efter 2. Klasses Takst, og ved Dampffibrejser efter 1. Klasses Takst. De erholde 2 Kr. i Befordringsvederlag for hver Mil de have at rejse uden for Jernbane og Dampffib, dog at Repræsentanterne for det i § 55 omhandlede ordinære Eftersyn ikke oppebære Diæter eller Befordringsgodtgørelse, men erholde 1 Kr. for hvert besigtiget Pant, for saa vidt dette er beliggende i den By, hvori Repræsentanten bor, i modsat Fald erholder han 2 Kr. for hvert besigtiget Pant.

65. Diæter og Befordringsvederlag afholdes af For-

eningens Kasse efter indgiben, af Bestyrelsen anvist Reg- 29 Juli.
ning.

66. Forandring i disse Statutter kan kun foretages ved en paa den foran foreskrevne Maade sammentaldt Generalforsamlings Beslutning og træder først i Kraft, naar samme er stadfæstet af Indenrigsministeren. Beslutning om Foreningens Opløsning har dog først Gyldighed, naar den, efter at være vedtagen paa en Generalforsamling, atter paa en i samme Djiemed paa den foransørte Maade med mindst 4 Ugers Bærsel sammentaldt Generalforsamling tiltrædes af $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer og derhos stadfæstes af Indenrigsministeren. I saadant Tilfælde deles Foreningens Formue mellem Medlemmerne i samme Forhold, i hvilket de ere pligtige at deltage i lidte Tab, men intet Medlem kan uden sit Samtykke ved en saadan Beslutning paalægges at indbetale sin Gæld til Foreningen i kortere Tid, end det hjemles ved hans udstedte Panteobligation og Foreningens Statutter, ligesom ikke heller noget Medlem er pligtigt uden eget Samtykke i øvrigt at taale nogen Forandring i det Retsforhold, hvori han efter sin Panteobligation og Foreningens Statutter staar til Foreningen.

VI. Midlertidige Bestemmelser.

67. Repræsentanterne vælges første Gang af de indtegnede Laansøgere i hver Kreds.

68. Det første Regnskabsaar regnes indtil den første 31. Marts efter Foreningens Stiftelse, hvorefter det første ordinære Repræsentantskabsmøde skal afholdes inden Udgangen af samme Mars September Maaned. I det første Regnskabsaar kan Laan gives i Henhold til Burderingsforretninger, der ere optagne i Henhold til de i Lov af 19. Marts 1869 indeholdte Bestemmelser.

69. Repræsentantskabets Formand og Bestyrelsen er bemyndiget til at foretage de Forandringer i eller Tillæg

29 Juli. til disse Statutter, som Indenrigsministeren maatte forlange som Betingelse for Approbation.

I Kraft af den Indenrigsministeriet ved Loven af 14. April d. A. dertil meddelte Bemyndigelse stadfæstes herved foranstaaende Statutter, hvorhos Ministeriet i Medfør af nævnte Lovs § 1 tilstaar denne Kreditsforening de i Lov af 20. Juni 1850 § 2 a, b og d anførte Begunstigelser, hvilke Foreningen skal nyde, saa længe den af Ministeriet findes at opfylde de i Loven af 14. April d. A. foreskrevne Betingelser.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab.

1 Aug. Kirke- og Undervisningsmin. (til den kongelige Konfessionarius) ang., at der ikke havees Hjemmel til at lade Eysning til Egtefæb og paafølgende Vielse foretage i Slotskirken, fordi Brudgommen hører til Hof- og Slotsmenigheden.

Efter at have modtaget Deres Højærbærdigheds Ytringer i behagelig Skrivelse af 24. Januar d. A. i Anledning af det af Sognepræst ved Holmens Kirke Provst Nørdam rejste Spørgsmaal om det berettigede i den efter hans Angivende i Hof- og Slotsmenigheden stedfindende Stik, hvorefter Eysning til Egtefæb for og Vielser af mandlige Medlemmer af Slotsmenigheden og Kvinder uden for samme finder Sted i Slotskirken og ikke i det Sogns Kirke, hvortil Bruden hører, og efter om Sagen at have brevvekslet med Biskoppen over Sjællands Stift og med Justitsministeriet skulde man tjenstligt melde til behagelig Efterretning og Bekendtgørelse for Slotspræst Poulsen, at man ikke skønner rettere end, at der savnes tilstrækkelig Hjemmel til at lade Eysning

til Ægtefæb og paafølgende Vielse foretage i Slotskirken, 1 Aug.
fordi Brudgommen hører til Hof- og Slotsmenigheden.

Bekendtgørelse om Indretningen og Autorisa- 2 Aug.
tionen af den i Solovens § 35 ommeldte Skibsdagbog
(Journal) og Maskindagbog. (Indenrigsministeriet).

Indm. Saml. pag. 651.

Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Frede- 2 Aug.
riksborg Amt) ang., at de ved Lov 1. Marts 1889 §
13 paabudte Brandsyn ved Brandfogeden ikke kunne
undlades, fordi en nedbrændt Bygning som tilhørende
Staten synes af Statens Bygningsinspektør.

Ved med behagelig Skrivelse af 18. f. M. hertil at
indsende en Udskrift af et inden N. N. Birks Politiret op-
taget Forhør til Oplysning om Branden den 28. Juni d.
A. af en til N. N. Skovfogedbolig hørende Staldlænge
har Hr. Kammerherren begært Ministeriets Afgørelse af,
hvor vidt de ved Lov af 1. Marts 1889 § 13, jfr. Bekend-
gørelse af 30. f. M. § 45, for samtlige Bygninger i Brand-
fogeddistriktet paabudte Brandsyn ved Brandfogden har kunnet
undlades for den nedbrændte Bygnings Vedkommende paa
Grund af, at den som tilhørende Statskassen synes af
Statens Bygningsinspektør.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at det
saaledes fremsatte Spørgsmaal maa besvares benægtende.

Bekendtgørelse ang. Betingelserne for Modtagelsen 3 Aug.
af Klobærende Husdyr paa Kvægtorvet. (Københavns
Magistrat.)

Herved ophæves følgende af de af Magistraten i
Anledning af Mund- og Klovesygen udstedte Bekendtgørelser,

3 Aug. nemlig Befendtgørelserne af 12. og 26. November 1892, hvori Indførsel til Kvægtorvet af Lødekøer og andet Levekvæg samt Udførsel af alle Klobbærende Dyr forbydes, samt Befendtgørelse af 30. Maj 1893 om Betingelser for Udførsel af jydste Lam fra Kvægtorvet.

Derimod forbliver fremdeles gældende: Befendtgørelse af 18. Februar 1893, hvorefter alle Klobbærende Husdyr kun ville blive modtagne paa Kvægtorvet under den Betingelse, at Administrationen skal være berettiget til at beordre, at Dyrene uden Ophold slagtes, saafremt Mund- og Klobesygge maatte optræde paa Kvægtorvet eller Slagtehusene, samt Befendtgørelse af 22. Marts 1893 om Hjemstedsbeviser.*)

4 Aug. Justitsmin. Str. (til Udenrigsministeriet) ang. den i Sølovens § 93 indeholdte Bestemmelse.

I Anledning af en Udenrigsministeriet foreliggende Sag om Refusion af Omkostningerne ved den danske Sømand N. N.s Begravelse i Udlandet har velbemeldte Ministerium i behagelig Skrivelse af 11. f. M. begært en Udtalelse af Justitsministeriet, om den i Sølovens § 93 indeholdte Bestemmelse, at Nederiet, naar nogen af Skibsmandskabet dør, er forpligtet til at bekoste hans Begravelse, er saaledes at forstaa, at Nederiet ikke skal afholde Begravelsesomkostningerne for en Sømand, naar denne i Medfør af Sølovens § 90 er blevet affødiget i Udlandet paa Grund af Sygdom og indlagt paa et Hospital, hvor han senere er afgaaet ved Døden.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at under Forudsætning af, at vedkommende Sømand er lovlig af-

*) Med Undtagelse af Bef. 30. Maj 1893 findes alle ovenansførte Befendtgørelser optagne hver paa sit Sted i nærværende Samling.

stebiget, paahviler det efter Justitsministeriets Formening 4. Aug. ikke Mederiet at bestofte hans Begravelse.

**Kongelig Resolution ang. Bestemmelser om Op- 9. Aug.
tagelsen af Patienter med visse smitsomme Syg-
domme i det kgl. Frederiks Hospital. (Ministeriet
for Kirke- og Undervisningsvæsenet).**

Paa derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisnings-
væsenet nedlagt allerund. Forestilling har det behaget Hs.
Maj. Kongen alleru. at fastsætte følgende Bestemmelser om
Oftagelsen af Patienter med visse smitsomme Sygdomme
i det kgl. Frederiks Hospital:

Patienter med Starlagensfeber maa ikke modtages til
Behandling paa Hospitalet, hverken paa Eneværelser eller
paa Fællesstuer.

Patienter med Difteri og Croup maa kun modtages til
Behandling paa Hospitalet, naar Operationen er indiceret.
Er Overlægen (eller i hans Fraværelse Reservelægen) til
Stede, hør den vagthavende Kandidat æfte hans Mening,
før Patienten indlægges paa Hospitalet.

**Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skole- 11. Aug.
direktionen for Vexø Herred) ang., hvorvidt Børnene
i den By, hvori en af Staten understøttet Realskole
er beliggende, have Fortrinsret til Oftagelse i Skolen
fremfor Børn fra Landet.**

I et direkte hertil indsendt Andragende har Kommu-
nalbestyrelsen for N. N. Handelsplads forespurgt, om Kom-
munen ved Modtagelsen af det aarlige Tilskud af 2000 Kr.,
som Staten yder til Realskolen i N. N., maa antages at
være forpligtet til at optage Børn, hjemmehørende i N. N.
Landsogn, i Realskolen, naar Byens Børn kunne optage alle
de ledige Pladser, samt om Kommunalbestyrelsen er berettiget

11 Aug. til, uanset at de udenbys Børn have besøgt N. N. Realskole i et eller flere Aar, at bortvise disse fra Skolen, naar det maatte udtræves for at skaffe Plads til indenbys Børn.

Saaledes foranlediget skal man tjenstligst anmode Direktionen om behageligst at ville tillendegive bemeldte Kommunalbestyrelse, at det maa anses for absolut stridende mod Hensigten med Statens Tilskud til bemeldte Skole, hvis denne vilde vægre sig ved at optage Elever fra det paagældende Landsogn, idet de offentlige Tilskud til Skoler ikke ere beregnede paa at komme en enkelt By, men et større Op-land til gode, hvoraf tillige følger, at N. N. Kommunalbestyrelse endnu mindre kan være berettiget til at bortvise allerede optagne udenbys Elever fra Skolen, fordi der savnes Plads for indenbys Disciple.

12 Aug. **Bekendtgørelse ang. Taksten for Brevforsendelser Nr. 196. fra Danmark til Lande uden for Verdenspostforeningen.** (Indenrigsministeriet.)

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at den Takst, der gælder for Brevforsendelser fra Danmark til saadanne Lande i Verdenspostforeningen, over for hvilke der i Henshold til Verdenspostkonventionen af 4. Juli 1891, Artikel 5, 2—1, opkræves Tillægstakst, fra den 1. September d. A. at regne vil finde Anvendelse ogsaa med Hensyn til Brevforsendelser fra Danmark til Lande uden for Verdenspostforeningen.*)

12 Aug. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skole-direktionen for Dronninglund Herred) ang., hvorvidt en Lærer er berettiget til at forlange Porto-udgifter ved Indsendelse af de maanedlige Indberet-**

*) Se Bekendtgørelse fra Generaldirektoratet for Postvæsenet af 18. f. M.

ninger om Skoleforsømmelser refunderede af Kom- 12 Aug.
munnens Kasse.

..... brevvekslet med Indenrigsministeriet, der har udtalt, at forsaavidt det efter de stedlige Forhold ikke maa paahvile Læreren selv at bringe eller lade bringe de ommeldte Indberetninger til vedkommende, maa det holde for, at de omhandlede Portoudgifter maa afholdes af Sognekommunnens Kasse.

Justitsmin. Str. (til Ministeriet for Kirke- og 16 Aug.
Undervisningsvæsenet) ang. Præstens Afgang til at besøge Arreftanten i Enrum.

Ved hertil at oversende et Andragende, hvori Sognepræsten i N. N. Købstad besværer sig over, at Byfogden sammesteds har givet Arreftforbavaren Ordre til, for saa vidt angaar Varetægtsarreftanter, for hvis Vedkommende den imod dem indledede Undersøgelse ikke er afsluttet, at være til Stede i Arrefterne, naar Andrageren i Henhold til Kirke- og Undervisningsministeriets Bekendtgørelse af 9. December f. A. angaaende nærmere Ordning af den geistlige Betjening i Arreftstusene indfinder sig for at tilse de i nævnte Kjøbstads Arreftstus henfiddende Fanger, samt at Byfogden, efter at Andrageren har rejst Indsigelse imod den saaledes givne Ordre, ifkun har erklæret sig villig til at modificere denne noget i saadanne enkelte Tilfælde, hvor der maatte stønnes at maatte være særlig Grund dertil, har velbemeldte Ministerium begært en Udtalelse fra Justitsministeriet om, hvor vidt samme finder, at der kan gives den Stilling, som Byfogden har indtaget i nærværende Tilfælde, Medhold.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at man med Kirke- og Undervisningsministeriet er enig i, at den præstelige Sjælesorg udkræver Samtale i Enrum, og at der derfor uden for de Tilfælde, hvor Forhørsdommeren finder

16 Aug. fuldstændig Isolation fornøden, bør gives Præsten Afgang til Arrestanter i Enrum, uden at dette betinges af Arrestforvarerens eller andres Overværelse, hvilket man har tilkendegivet vedkommende Retsbetjent.

18 Aug. **Bekendtgørelse ang. Taksten for Brevforsendelser fra Danmark til Lande udenfor Verdenspostforeningen. (Generaldirektoratet for Postvæsenet.)**

Det bringes herved til almindelig Kundskab, at Taksten for Brevforsendelser fra Danmark til Lande udenfor Verdenspostforeningen i Henhold til Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 12. d. M. fra 1. September d. A. at regne vil blive opkrævet med følgende Beløb:

Almindelige Breve	30 D. pr. 3 Kvint
Brevfort	15 — — — —
Trykfager	10 — — 10 —
Forretningspapirer	25 — indtil 10 Kvint
	30 — over 10—20 Kvint
	35 — — 20—30 —
	40 — — 30—40 —
	50 — — 40—50 —
	og saaledes 10 D. mere for hver 10 Kvint eller Del deraf.
Vareprøver eller Mønstre . .	15 D. indtil 10 Kvint
	20 . . over 10—20 Kvint
	30 — — 20—30 —
	og saaledes 10 D. mere for hver 10 Kvint eller Del deraf.
Aufbefalingsgebyr	16 D.

Til følgende af de heromhandlede Lande skulle disse Takster forudbetales:

Birma (den ikke britiske Del deraf); den nordvestlige Del af Borneo (Saravak), Ascension; Maba-

gaskar med Undtagelse af Tamatave, St. Marie og Ma- 18. Aug.
 junga; Vestkysten af Afrika med Undtagelse af de der-
 værende europæiske Besiddelser; Ny Britannien; Ny Fr-
 land; Salomonsøerne; Ny Hebriderne; Ben-
 skabsøerne (Tonga); De lave Øer; Santa Cruz;
 Cooksøerne; Tubnah- eller Australøerne; Union-
 øerne; Phøniksøerne; Chatamøerne; Ellice-
 øerne; Gilbertsøerne og Norfolk.

Overfor de øvrige udenfor Verdenspostforeningen væ-
 rende Lande ere Reglerne for Brevtaksternes Betaling de
 samme som overfor Lande i nævnte Forening.

Til Lande udenfor Verdenspostforeningen kan der sendes
 Enkeltbrevkort til Taksten 15 Ø. pr. Kort via England,
 ligesom der ogsaa ad nævnte Dirigeringsvej kan sendes
 Brevkort med betalt Svar (Takst 30 Ø.) til de af nævnte
 Lande, der ere britiske Kolonier, dog med Undtagelse af St.
 Helena.

Medens der som almindelig Regel ikke kan tages Mod-
 tagelsesbeviser for anbefalede Forsendelser til Lande udenfor
 Verdenspostforeningen, kan dette dog ske i Forbindelsen med
 Capstaden.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skole- 19. Aug.
 direktionen for Dronninglund Herred) ang., at det
 kan forlanges, at Børnene skifte Fodtøj i Skolen,
 naar Udgifterne til Skifteskoene ikke paalægges For-
 ældrene.

I behagelig Skrivelse af 9. d. M. har Direktionen ved
 at meddele, at Læreren ved den nyopførte N. N. Skole i
 N. N. Sogn har indført Fodtøjsffikstning for Børnene i
 Skolen, men at en Del af Distriktets Beboere — der have
 Børn i Skolen — ere utilfredse med denne Ordning og
 have forlangt deres Børn fritagne for Fodtøjsffikstningen,

19. Aug. forespurgt, hvorvidt Læreren ikke maatte være berettiget til at fordre Paabudet om Fodtøjskiftningen efterkommet af samtlige Børn i Skolen paa Betingelse af, at det paagældende Fodtøj (Sivsko) ikke forlanges anskaffet af Forældrene, og at i øvrigt selve Omkiftningen af Fodtøjet (i Skolens Forstue) foregaar med fornøden Orden og under fornøden Kontrol af Læreren.

I den Anledning skal Ministeriet tjenstligt meddele, at man i Overensstemmelse med, hvad man tidligere har udtalt, jvf. Ministeriets Skrivelse til Skoledirektionen for Morsø Herreder af 25. Januar 1889, der er optagen i den ved Ministeriets Foranstaltning udgivne Samling af Love og Ekspeditioner vedrørende Kirke- og Skolevæsen, maa antage, at den paagældende Foranstaltning, som man forudsætter er foretagen med den lokale Skolebestyrelses Billigelse, kan forlanges gennemført paa Betingelse af, at Udgifterne til Skistofene blive Forældrene ubetkommende.

19. Aug. Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Ringkjøbing Amt) ang., at det ikke kan paalægges en Barnemoders Opholdskommune at udrede Underholdsbidrag, naar det paa den Tid, da Begæringen rettes til samme, er sandsynligt, at Barnefaderen har forladt Landet.

Med behagelig Skrivelse af 25. f. M. har Hr. Amtmanden forelagt Justitsministeriet til Afgørelse et fra Politimesteren i N. N. Købstad fremkommet Andragende, hvori denne, næst at meddele, at ugift Fruentimmer N. N. af bemeldte Købstad den 13. Oktober f. A. henvendte sig til ham med Begæring om, at det Malerjvend N. N. i Genhold til N. N. Amts Resolution af 14. August 1891 paahvilende Underholdsbidrag for Halvaaret fra 5. April til 5. Oktober f. A. til hendes uden for Ægtefæls fødte Datter maatte

blive inddrevet hos bemeldte Malersvend N. N. eller eventuelt 19. Aug.
 betalt hende af det offentlige, at Malersvenden derefter
 i Overensstemmelse med Lov Nr. 73 af 12. April 1892
 § 4 er bleven efterlyst, at Esterlysningen imidlertid ikkun
 har ført til det Resultat, at det gentagne Gange oplystes,
 at Barnefaderen under samme havde Ophold her i Landet,
 medens det ikke lykkedes at afkræve ham Bidraget, samt at
 det nu maa antages, at han har Ophold i Udlandet, fore-
 spørger, om den af Barnemoderen fremsatte Begæring om
 Bidragets Betaling af det offentlige kan afvises af ham,
 uanset den Omstændighed, at Barnefaderen har været her i
 Landet, efter at Begæringen blev fremsat.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Mini-
 steriet saavel efter Indholdet af den foran citerede Lovpara-
 grafs 2. Stykke 1. Punktum som efter den i samme Pa-
 ragrafs 3. Stykke sidste Punktum indeholdte Forudsætning
 maa anse det for Lovens Mening, at der ikke kan paa-
 lægges Moderens Opholdskommune nogen Forpligtelse til
 at udrede Bidraget, naar det paa den Tid, da Begæringen
 rettes til samme, anses sandsynligt, at Barnefaderen har
 forladt Landet, og at der derfor i nærværende Tilfælde ikke
 fra Politimesterens Side kan foretages videre i denne Sag.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Sundhedskom- 21. Aug.
 missioner) ang. Rægetilfynet med Personer, der ind-
 komme her i Riget fra Lande, ligeoverfor hvilke al-
 mindeligt Eftersyn i Anledning af Kolera eller Awa-
 rantæne er sat i Kraft.

Med Hensyn til, at det ifølge § 3 af Lov angaaende
 yderligere Foranstaltninger mod Indspørelse af asiatisk Kolera
 af 1. April d. A. tilkommer de Sundhedskommissioner,
 hvem Ledelsen af Foranstaltninger mod Udbredelsen af smit-
 somme Sygdomme, der ere Genstand for offentlig Behand-

21. Aug. King, paahviser, at ansætte de Læger, som, naar Justitsministeriet i Henhold til den samme ved bemeldte Lovs § 2 givne Bemyndigelse maatte anordne Lægetilsyn med Personer, der indkomme her i Riget fra Lande, lige over for hvilke almindeligt Estersyn i Anledning af Koleræ eller Kvarantæne er sat i Kraft, skulle overtage det nævnte Tilsyn, skal man for det Tilfælde, at Justitsministeriet maatte finde sig foranlediget til at anordne saadant Lægetilsyn, tjenstligst have Sundhedskommissionerne anmodede om allerede nu at ville træffe fornøden Aftale med de Læger, hvem det nævnte Hverv i paakommende Tilfælde ønskes overdraget, samt om til Justitsministeriet at afgive Indberetning om, hvilke Læger der i Henhold hertil ansættes.

Det tilføjes, at der kan tilbydes vedkommende Læge Betaling for Estersynet efter Reglerne i Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 30. Marts f. A. § 24.

23. Aug. Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Kjøbenhavns Magistrat) ang. en i Skatteaarets Lov forflyttet Militærs Forpligtelse til at svare det ham paalignede Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn.

I Anledning af, at Oberstløjtnant N. N. af Aarhus, der, efter i en Arrække at have boet her i Staden, den 31. Marts f. A. blev forflyttet til Aarhus, hvor han personlig siden 11. April f. A. har haft fast Bopæl, medens hans Familie og Husstand forblev boende her i Staden til Oktober Flyttedag f. A., har protesteret mod at betale det ham i Henhold til Lov af 1. April 1888 for Aaret 1892 paalignede Bidrag til Kirkerne i Kjøbenhavn, har Magistraten i behagelig Skrivelse af 28. f. M. forespurgt om, hvilken Forpligtelse der efter Indholdet af Loven af 1 April

1888 maa antages at paahvile den paagældende i saa Hens- 25. Aug. seende.

I denne Henseende skulde Ministeriet tjenstlig melde til behagelig Efterretning, at det ikke skønner rettere, end at Oberstløjtnant N. N. maa have Krav paa en Medsættelse af det ham paalignede Bidrag, svarende til Tiden fra 11. April f. A. til Skatteaarets Ende, men at Sagen forøvrigt henhører under Domstolenes Afgørelse.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskoppen 25. Aug. over Viborg Stift) ang. Højesterets Dom af 18. Maj 1893 om Deling af et Præsteembedes Indtægter og Udgifter i Raadensaaret.

I hoslagte Andragende har Sognepræst for N. N. Menigheder N. N. med Henviisning til Højesterets Dom af 18. Maj d. A. forespurgt, hvorledes forskellige Udgifter og Indtægter skulle deles mellem ham og Eftermanden i Raadensaaret i hans forrige Embede, der løber fra den 9. September f. A. til den 8. September d. A.

I Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstligst ubede sig Deres Højærværdigheds Ytringer behagelig meddelte, idet bemærkes, at da Højesteret i den nævnte Dom er gaaet ud fra, at der til et Raadensaars Indtægter vil være at henseføre de Indtægter, som efter Lovgivningen forfalde eller ere fuldt erhvervede i det indenfor Raadensaaret faldende Tidsrum, saaledes at disse medregnes med deres fulde Beløb uden Hensyn til, hvor lang eller kort Tid der er forløben, siden saadan Indtægt sidst er oppebaaren, ligesom de Udgifter, der forfalde i samme Tidsrum, maa medtages med deres fulde Beløb, medens Udgifter, hvis Forfaldstid falder udenfor Raadensaars tidsrummet, uden Hensyn til, for hvilket Tidsrum de paagældende Udgifter gælde, falde udenfor Raadensaarsopgørelsen, vil der ved denne for samtlige Ud-

25. Aug. gifter og Indtægters Vedkommende formentlig være at tage udelukkende Hensyn til Indtægternes og Udgifternes Forsaldstid i Stedet for, som tidligere antaget, til, hvor stor en Del af det Tidrum, for hvilket den paagældende Indtægt eller Udgift løber, der falder indenfor Naadensaaret. En positiv Undtagelse herfra, maa Ministeriet dog fremdeles antage, gælder med Hensyn til Renter af Kapitaler, der ere betalte og udsatte for beneficeret Gods, Tiender eller Forder, som ere bortsolgte, idet denne Indtægt vil være at dele i Overensstemmelse med Reglerne i Reskript 26. Oktober 1798, jfr. Ranc. Prom. 26. Marts 1808, og i Analogi hermed maa Ministeriet ligeledes antage, at ogsaa Renter af andre Embedskapitaler samt Udgifter ved Forrentning og Afdragning af Embedslaan ville være at dele. En Selvfølge er det derhos ogsaa, at der med Hensyn til Deling af Avlen og Tienden fremdeles vil være at forholde efter Lovens positive Regler herom.

Med Deres Højærværdigheds Svar bedes det medfølgende behagelig remitteret*).

25. Aug. Kirke- og Undervisningsmin. Etr. (til Amtmanden over Odense Amt) ang., hvorvidt Ministeriet maatte fordre, at en paa Landsivageanstalten paa Gl. Bakk-hus med Statsunderstøttelse anbragt Dreng, som Forældrene, efter at han var kommen

*) Ovenstaaende Høringskrivelse medtages her, fordi de i den udtalte Principper i det hele ere fulgte i senere ministerielle Skrivelser angaaende Naadensaars Deling, af hvilke flere findes optagne i den af D. Damkier og P. Ehrige udgivne Samling af Love og Ekspeditioner vedkommende Kirke- og Skolevæsen 1893, men som ere af for specielt Indhold til at egne sig til Opdagelse i nærværende Samling.

hjem i en Ferie, ikke paany onstede anbragt paa 25. Aug.
Anstalten, paany skulde indsendes.

..... at det ikke kan forbres, at den paa-
gældende mod Forældrenes Onste anbringes paa Lands-
svageanstalten.

Justitsmin. Str. (til Ministeriet for Kirke- og 25. Aug.
Undervisningsvæsenet) ang., hvorvidt en Udlænding
kan fungere som Forlover for sin Søn her i Riget.

Ved at tilbagevende et Justitsministeriet til Betænkning
tilskillet Andragende, hvori Sognepræsten for N. N. Menig-
hed for vedkommende anholder om, at N. N. fra Finland
maa fungere som Forlover ved sin Søn Godsbesidder N. N.s
forestaaende Ægteffab med en Datter af en herbørende
Godsejer, skal man tjenstligst melde, at den Omstændighed,
at vedkommende er bosat uden for Riget, efter Justitsmini-
steriets Mening i og for sig ikke udelukker ham fra at fun-
gere som Forlover, for saa vidt Forløftet afgives her i
Landet.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskoppen 30. Aug
over Sjællands Stift) ang. Tilvejebringelse af et
Eigkapel paa en Landsbykirkegaard.

Efter at have modtaget Deres Højærværdigheds i be-
hagelig Skrivelse af 12. f. M. afgivne Ytringer i Anledning
af et Andragende, hvori N. N. Sogneraad, da Sundheds-
kommissionen har fremsat Onste om, at der maa blive opført
et Eigkapel paa N. N. Kirkegaard, forespørger om, hvem
det paahviler at lade et saadant Eigkapel opføre, skulde Mini-
steriet tjenstlig anmode Dem om behagelig at tilkendegive
Sogneraadet, at ligesom Opsøvelsen af et Eigkapel ikke af
Kirkesynet kan paalægges Kirkeejeren, saaledes har Justits-
ministeriet, med hvilket man har brevvæxlet om Sagen,

30. Aug. ytret, at der efter dets Formening ikke habes Hjemmel til at kræve et Ligkapel opført, og at Tilbebringelsen af et saadant saaledes kun kan ske ad Frivillighedens Vej.

Det tilføjes, at saafremt et Ligkapel opføres, maa Synets Bestemmelse om dets Plads paa Kirkegaarden m. v. erhverves.

31. Aug. Første Revisionsdep. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. Retsbetjentenes Forpligtelse til at føre Hovedbog.

Ifølge Revisionsdepartementets Cirkulære af 9. Marts 1866 (i Min. Tid. A. for 1872 pag. 89) og 7. Marts 1867 Stykket II (ib. pag. 101) om Retsbetjentenes Bogsføring over Oppebørseler ville de nævnte Embedsmænd for samtlige de Oppebørseler, de have for det offentlige, saavel som for de private Midler, de have under Forvaltning i deres Embedsstilling, uden nogen Undtagelse, have at føre Kassebog og Hovedbog.

Da Revisionsdepartementet er foranlediget til Formodning om, at der ved nogle Retsbetjentembeder ikke føres Hovedbog, eller dog ikke for alle Oppebørselers Bedkommende, skal man tjenstligt anmode Dhr. Amtmænd om behageligen at ville foranledige, at denne Mangel afhjælpes ved de Retsbetjentembeder, hvor den maatte være til Stede.

I det man i det hele kan henvide til de i de ovennævnte Cirkulærer givne Bestemmelser, skal her kun fremhæves, at der for enhver Kasse, for hvilken der ikke føres særskilt Hovedbog, vil være at føre en Konto i den almindelige Hovedbog, og at der i Hovedbogen ogsaa altid vil være at føre nøjagtige Fortegnelser over samtlige Aktiver, som enhver Kasse eller (med Hensyn til Skistehovedbogen) ethvert Bo ejer, samt at Renterne af Aktiverne ville være at affrivne sammebeds, naar de betales.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Odense 31. Aug. Amt) ang., at Udgiften ved Tilsynet med de i Hjemmet tilbageblevne Børn, efterat Forældrene ere indlagte til vederlagsfri Behandling paa et Epidemihus, ikke kan afholdes som Epidemindgift.

Med behagelig Skrivelse af 31. f. M. har Hr. Kammerherren hertil indsendt et Andragende, hvori N. N. Byraads Udvalg for Fattigvæsenet ved at meddele, at N. N. af bemeldte By tillige med Hustru og to Børn den 23. Juni d. A. ere blevne indlagte til vederlagsfri Behandling paa Epidemihuset i bemeldte Købstad som lidende af Tyfus, og at det har været nødvendigt at antage en Sygeplejerfke til at passe tre i Hjemmet tilbageblivende mindre Børn, der ikke vare angrebne af Sygdommen, anholder om, at det til Sygeplejerfken herfor erlagte Vederlag til Beløb 49 Kr. 50 Ø. maa i Henshold til § 16, 2. Stykke, i Lov af 30. Marts f. A. om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme blive afholdt i Overensstemmelse med den nævnte Lovs § 26.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at, da Hensynet til Sundhedsforholdene er blevet tilstrækkelig fyldestgjort ved de syges Fjernelse fra Hjemmet, maa Justitsministeriet anse den til Tilsyn med de i Hjemmet tilbageblevne Børn trufne Forholdsregel som en Forsørgelsesforanstaltning, og at derfor det dertil medgaaede Beløb ikke kan afholdes som Epidemindgift.

Kgl. Resol. ang. Forandringer i den kongelige 1. Sept. Anordning af 9. September 1887 ang. Plan for Søfficersskolen. (Marineministeriet).

Følgende Forandringer foretages, nemlig:

i § 5, 4. Stykke under Punkt 3 udgaar Ordet „Mastikulære;“

1. Sept. i § 20 tilføjes under Punkt 1 under Ordene „Internationale Regler“: „endvidere Theorien for Orkaner og Regler for Manøvrering under disse“;

i samme § affattes Punkt 4 saaledes: „Mastinlære. Undervisningen omfatter Mastinlære i det Omfang, som fordres ved Styrmandseksamens 1. Afdeling“;

i samme § indføres et nyt Punkt 19, saalydende: „Søret Undervisningen omfatter Søret i det Omfang, som fordres ved Styrmandseksamens 1. Afdeling; paa dette Fag anvendes omtrent 8 Timer“;

i § 21 bortfalde de 4 første Linier og i deres Sted indsættes følgende:

„Der gives følgende 42 Karakterer:

Navigation og Søret. 8 Karakterer for 4 mundtlige Spørgsmaal — et i den terrestriske, et i den astronomiske Del af Navigationen, et i „Internationale Regler“, et i Søret — og for fire skriftlige Opgaver“.

1. Sept. Kgl. Resol. ang. Betingelserne for, at Sekondlieutenanter i Søofficerkorpset kunne indgaa Ægtef. (Marineministeriet.)

Bestemmelsen i kongelig Resolution af 4. April 1870 om, at Sekondlieutenanter, der ønske at indgaa Ægtef., fritages for at bevisliggøre, at de ere eller ved deres Giftermaal ville komme i Besiddelse af en vis Indtægt ud over deres Lønning, ophæves for tjenestegørende Sekondlieutenanters Bedkommende;

tjenestegørende Sekondlieutenanter i Søofficerkorpset ville med Hensyn til Opnaaelse af Tilladelse til at indgaa Ægtef. have at forholde sig som faste Officerer, saaledes ogsaa at bevisliggøre, at de ere eller ved deres Giftermaal ville komme i Besiddelse af en aarlig Indtægt af 1,200 Kr. foruden deres Lønning;

Bestemmelsen om Hjemsendelse paa Grund af Giftermaal efter Udløbet af den paatagne Tjenestetid bortfalder; 1. Sept.

den Omstændighed, at Sekondlieutenanter, efter af en eller anden Grund at være blevne hjemsendte, have indgaaet Egtteskab, medens de være hjemsendte, vil i og for sig ikke være nogen Hindring for, at de kunne forfremmes til Premierlieutenanter, men de skulle da, forinden de kunne indstilles til Forfremmelse, bevisliggøre, at de ere og ville vedblive at være i Besiddelse af den samme faste aarlige Indtægt, der forinden Lønningen fordres af de tjenestegørende Sekondlieutenanter for at opnaa Tilladelse til at indgaa Egtteskab.

Kgl. Resol. ang. Rang for forskellige Embeder samt ang. Ophævelse af en Rangbestemmelse (Konsejlspræsidiat.) 1. Sept.

Paa Konsejlspræsidentens derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst

at hjælpe, at den Bestemmelse i allerhøjeste Resolution af 20. Maj 1874, ifølge hvilken der er tillagt dem, der beklæde Embederne som Professorer i de ved Kjøbenhavns Universitet normerede Lærerposter, Rang i 3. Klasse Nr. 9 efter Rangforordningen, bliver forandret saaledes, at denne Rang tillægges alle dem, der beklæde Embederne som Professorer ved Universitetet, og som ikke tillige ere Medlemmer af Konsejloriet,

at tillægge dem, der beklæde efternævnte Embeder, følgende Rang:

- i 2. Klasse Nr. 5: Generaldirektøren for Statsbanedriften;
- i 2. Klasse Nr. 12: Kommandanten i Kjøbenhavn og Citadellet Frederikshavn;
- i 3. Klasse Nr. 3: Indenrigsministeriets Kontrolrevisor for

1. Sept. Statsbanernes Regnskabsvæsen; Kommitterede ved Statsbanedriften;
- i 3. Klasse Nr. 8: Forvaltningscheferne ved Statsbanedriften;
- i 3. Klasse Nr. 9: Veterinærphysikus;
- i 4. Klasse Nr. 3: Sygekasseeinspektøren;
- i 4. Klasse Nr. 4: Cheferne for Ekspeditionskontorerne under Generaldirektoratet for Statsbanedriften;
- i 5. Klasse Nr. 4: Kontorchefer, Revisorer, Hovedbogholderen, Hovedkassereren, Kassekontrolløren, Baneingeniører, Telegrafingeniører, Maskiningeniører, Maskininpektører, Trafikinpektører, og Skibsinspektøren ved Statsbanedriften;
- i 6. Klasse Nr. 4: Skibsførere af 1. Klasse ved Statsbanedriften; Stationsforstanderen ved Rjøbenhavns Jernbanestation;

og at bifalde, at den Bestemmelse i allerhøjeste Resolution af 20 Maj 1874, ifølge hvilken der er tillagt den, der beklæder Stillingen som Direktør for Statsjernbanerne, Rang i 3. Klasse Nr. 3 efter Rangforordningen, sættes ud af Kraft.

4. Sept. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Hjørring Amt), hvorved Elling og Tolne Sogne adskilles i kommunal Henseende fra 1. Januar 1894 at regne for fremtidigt at udgøre tvende selvstændige Kommuner.
6. Sept. Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Biskopperne) ang. den Fremgangsmaade, der vil være at følge, naar en Kirke skal forsynes med særligt Varmeapparat.

Følge Lov om Kirkers Opvarmning af 9. Marts d. A. 6. Se § 2, 1. Stykke, kan Ministeriet, naar Kirken paa Grund af sin Størrelse, monumentale Karakter eller af lignende Grunde ikke hensigtsmæssigt kan opvarmes ved almindelig Kaffelovn, og naar i øvrigt de i nævnte Lovs § 1 ommeldte Betingelser ere til Stede, efter Synets Indstilling anordne Anbringelsen af særligt Varmeapparat efter en af Ministeriet approberet Plan, hvortil Midlerne da som Regel tilvejebringes paa den i Paragraffens 2. Stykke bestemte Maade. For Udførelsen af den trufne Bestemmelse om Anbringelse af særligt Varmeapparat drager Ministeriet i Henhold til sidste Stykke af den citerede Paragraf Omsorg.

For at tilvejebringe en saa vidt muligt ensartet Behandling af de herhen hørende Sager har Ministeriet fundet det rigtigt at meddele Deres Højærværdighed nedenstaaende til Efterretning for Synene og andre vedkommende angaaende den Fremgangsmaade, der som Regel vil være at følge i disse Tilfælde.

1. Kirkesynets Indstilling til Ministeriet om Anbringelse af et særligt Varmeapparat maa altid være ledsaget af de fornødne Oplysninger om, hvor vidt de i Lovens § 1 omhandlede Betingelser for, at Paalæg om Kirkers Opvarmning overhovedet kan gives, ere til Stede, nemlig at Flertallet af de der nævnte Personer have ønsket Kirken opvarmet, og at de fornødne Midler til Opvarmningens Iværksættelse ere sikrede for 5 Aar.

2. Ønsker et Kirkesyn, forinden det til Ministeriet gør Indstilling om et særligt Varmeapparats Anbringelse, at modtage en sagtyndig Udtalelse om, hvor vidt saadant maa anses for det hensigtsmæssigste, vil det ved Henvendelse til Ministeriet kunne foranledige, at dette lader Forholdene undersøge ved en paa dets Bekostning udsendt sagtyndig, der, om det ønskes, ogsaa vil kunne udtale sig om, hvor stort et Beløb aarligt der maa være sikret, for at Midlerne

6. Sept. til Kirkens Opvarmning ved Barmeapparat kunne siges at være til Stede. Resultatet af denne Underfølgelse tilstilles Synet.

3. Synets Beslutning om Indstilling til Ministeriet om særligt Barmeapparats Anbringelse bør altid fattes under en lovførelseligt tilvarslet ordinær eller ekstraordinær Synsforretning. Samtidigt med Beslutningen herom bliver det, hvis Kirken er i privat Eje (v: ikke ejer sig selv), at fastsætte af Synet og at tilføre Synsprotokollen, hvor meget der efter Synets Skøn vilde medgaa til Anskaffelse af de til Kirkens Opvarmning fornødne almindelige Røttelovne.

Selve Indstillingen til Ministeriet bør ikke iværksættes, førend det er afgjort, at der af vedkommende ikke sker Indankning af Synets Beslutning om Kirkens Opvarmning — altsaa først 3 Maanedes efter at Synet er afholdt, medmindre vedkommendes udtrykkelige Afstald paa Indankning forinden erhverves.

4. Naar Synets Indstilling foreligger, indhenter Ministeriet fra sin sagkyndige Konsulent et Forslag til Kirkens Opvarmning og anordner derefter Barmeapparatets Anbringelse i Overensstemmelse hermed samt drager Omsorg for denne Bestemmelses Udførelse.

Dette kan, naar Kirkens Bestyrelse eller Tiendeereen samtykker heri — hvorom deres Erklæring indhentes under den Synsforretning, ved hvilken Synet beslutter Indstillingen til Ministeriet, eller, hvis de ikke ønske at erklære sig herom allerede paa dette Tidspunkt, naar Konsulentens Forslag til Kirkens Opvarmning foreligger, — ske ved, at hele Arbejdets Udførelse overdrages til dertil af Ministeriet antagne, i slige Arbejder kyndige Folk efter Overflag og under fornøden Kontrol — saaledes at Kirketiendeereen, hvis Kirken er i privat Eje, betimeligen stiller det Beløb, som han skal bidrage til Barmeapparatets Anskaffelse, til Ministeriets Disposition i det omhandlede Djemed.

Bølge vedkommende selv at lade Arbejdet udføre, ville de, saa snart de fra Ministeriet modtage dets Konsulents Forslag til Kirkens Opvarmning, have at lade udarbejde Plan og Overslag paa Grundlag deraf og at indsende samme til Ministeriets Approbation. Ministeriet vil derefter indhente Betænkning fra Konsulenten om den indsendte Plan med Overslag. Forkastes samme, ville vedkommende have ufortøvet derefter at lade udarbejde og hertil indsende ny Plan med Overslag.

Approberes Planen af Ministeriet — eventuelt med Endringer —, er Ministeriet berettiget til samtidigt med Approbationen at træffe Bestemmelse om, at der enten skal efter dets nærmere Anvisning antages særlig sagkyndig Medhjælp ved Udførelsen, eller at Arbejdet skal tilses af en af Ministeriet for dets Regning antagen sagkyndig Mand med Nødvendighed til at standse Arbejdet eller forlange det udførte omgjort; men der vil i begge Tilfælde, naar Arbejdet er udført, være at foretage en Prøvesyning under Opsigt af en af Ministeriet dertil bestiftet Tekniker og efter hans Anvisning.

5. Bøgrer nogen sig i Tilfælde, hvor Ministeriet i Henhold til Lovens § 2 efter Synets Indstilling har anordnet særligt Barmeapparat i en Kirke, ved at efterkomme dette Paalæg, eller unblader vedkommende at træffe de her til fornødne Foranstaltninger, vil Foranstaltningen være at fremtvinge ad Rettens Vej ved Søgemaal imod paagældende, anlagt af Ministeriet.

6. Hvis det er en Kirke, der ejer sig selv, som Paalæget om et særligt Barmeapparat gives, vil der være at gøre Indstilling til Ministeriet om, om Kirken i Henhold til Loven skal anses for at have Midler til enten helt at udrede Beløbet til Dækning af Udgiften til det særlige Barmeapparats Anskaffelse eller at betale aarlige Renter og Afdrag af et i den Anledning optaget Laan. Finder Mini-

6 Sept. Ministeriet det fornødent, at der til Varmeapparatets Anskaffelse optages Laan efter de i § 2, 2. Stykke, 2. Punktum derom givne Regler, forholdes hermed som nedenfor under Nr. 7 anført.

7. I alle Tilfælde, hvor Udgiften ved Anbringelsen af særligt Varmeapparat i Henhold til § 2, 2. Stykke, 2. Punktum helt eller delvis vil være at dække ved Hjælp af Laan, underrettes vedkommende Kommune herom samtidigt med, at Ministeriet approberer Plan og Overflag, for at der derefter af Kommunen kan træffes fornøden Aftale med paagældende om, hvor vidt Laanet vil være at optage af Kommunen selv, eller af Kirken eller Eiendeejeren imod Kommunens Garanti. Laanet maa ingen Sinde komme til Udbetaling uden efter Tilladelse fra Ministeriet, der først meddeles, naar Arbejdet er fundet tilfredsstillende udført, og sagkyndig Erklæring herom foreligger, blandt andet efter Resultatet af den ovenfor (se Slutningen af Nr. 4) omtalte Prøveshning.

7 Sept. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Kjøbenhavns Amt) ang. Konfirmation paa en Egtepagt, naar Egtefolkene ville tage Bopæl udenfor Landet.

I Anledning af et hertil indsendt Andragende, hvori Hr. N. N. af Paris og en Dame af Frederiksberg anholde om allerhøjeste Konfirmation paa forskellige Bestemmelser i en mellem dem i Anledning af deres forstaaende Egtteskab oprettet Egtepagt, skal man tjenstligst melde, at den ansøgte Konfirmation, da det af Egtepagten fremgaar, at Andrageren er bosat i Frankrig, og at de paagældende efter Egtteskabets Indgaaelse agte at tage Bopæl sammesteds, ikke kan meddeles.

9 Sept. Bekendtgørelse angaaende Lægetilsyn med Per-Nr. 208. søner, der ankomme fra Steder, lige over for hvilke

Kwarantæne mod asiatisk Kolera eller Lægeeftersyn 9 Sept.
paa Landgrænsen er sat i Kraft. eller for hvis Bed-
kommende Lægetilsyn efter Ankomsten her til Landet
særligt er paabudt. (Justitsministeriet.)

§ Medfør af Lov angaaende yderligere Foranstaltninger
mod Indførelse af asiatisk Kolera af 1. April d. A. fastsættes
herved følgende:

1. Personer, der ankomme her til Landet fra noget
Sted, lige over for hvilket Kwarantæne eller det almindelige
Eftersyn efter Lov af 2. Juli 1880, 2. Affnit I, i For-
bindelse med særlig paabudt Lægetilsyn er sat i Kraft til
Forhindring af Indførelse af asiatisk Kolera, skulle, for saa
vidt Sørejsten ikke har medtaget mere end 5 Døgn, her i
Landet underkastes Lægetilsyn indtil Udløbet af 5. Dagen
efter Stibets Afgang fra eller sidste Berøring med mistænkt
Sted.

Naar Lægeeftersyn paa Landgrænsen er sat i Kraft til
Forhindring af Indførelse af asiatisk Kolera, skulle Personer,
der ankomme over Landgrænsen, underkastes Lægetilsyn indtil
Udløbet af 5. Dagen efter deres Ankomst til samme.

2. De i § 1 nævnte Personer tilstedes det ved An-
komsten ikke at rejse videre eller at tage Ophold paa An-
komststedet uden for Stibet, forinden de for Kwarantænekom-
missionen eller Toldopshenet have opgivet deres Navn og
Bestemmelsessted her i Riget samt, for saa vidt de paa Vejen
dertil ville tage Ophold noget Sted over 6 Timer, tillige
dette; saa vidt muligt skulle de derhos opgive deres Bopæl
paa de nævnte Steder. Afreisen fra Ankomststedet maa derhos
ikke foregaa, før de i § 3 angivne Foranstaltninger ere
trufne.

3. De i Medfør af § 2 modtagne Opgivelser skulle
Kwarantænekommissionerne eller Toldopshenet uopholdelig, saa
vidt gørligt ad telegrafisk Vej, meddele Politimestrene paa

9 Sept. de Steder, hvor de paagældende agte at opholde sig, med Tilføjelse af Oplysning om, hvor længe vedkommende er Lægetilsyn underkastet.

Kan Underretningens Afsendelse ikke ske før eller samtidig med Personens Afrejse fra Ankomststedet, skal Tilføjelsen give Personen skriftligt Paalæg om selv under Strafansvar at melde sig til Politimesteren paa det Sted, hvor han først tager Ophold for længere Tid end 6 Timer.

4 Vedkommende Politimester har efter Modtagelsen af den i § 3 omhandlede Underretning, under Medvirkning i fornødent Omfang af Sundhedskommissionen, at drage Omhu for, at de paagældende Personer underkastes Lægetilsyn en Gang daglig indtil Udløbet af den opgivne Tid. Til dette Bjemed kan det af Lægen paalægges dem til en bestemt Tid af Dagen at holde sig hjemme i deres Bolig. Ankommer Personen ikke i Overensstemmelse med Underretningen, har Politimesteren at anstille fornøden Undersøgelse om hans Færden.

5. Personer, der forandre den Rejserute, som de have opgivet for Tilføjelsen paa Ankomststedet, ere forpligtede til straks at meddele Underretning derom med Opgivelse af deres nye Bestemmelsessted til Stedets Politi, som derom telegrafisk skal underrette Politiet saavel paa det nye som paa det tidligere Bestemmelsessted. Paa samme Maade forholdes ved enhver Forandring af Opholdssted inden for den ovenangivne Tidsgrænse. Den de ankommende saaledes paahvillende Pligt skal tydelig tilkendegives dem af Tilføjelsen paa Ankomststedet.

6. De Personer, som forblive om Bord i Skibe, som omfattes af denne Bekendtgørelse, skulle indtil Udløbet af den i § 1 angivne Tid en Gang daglig underkastes Lægetilsyn. Forlader i denne Tid nogen af de ombordværende Skibet for at tage fast Ophold i Land, har Skibets Fører

strafs' derom at underrette Tilsynet, som derefter foranstalter 9 Sept. det fornødne overensstemmende med § 3.

7. Det i denne Bekendtgørelse omhandlede Lægetilsyn iværksættes i Kjøbenhavn af de af Stadsrægen og uden for Kjøbenhavn af de af Sundhedskommissionerne i Medsør af Justitsministeriets Cirkulære af 21. August d. A. antagne Læger.

8. Overtrædelse af de i denne Bekendtgørelse givne Regler for de her til Landet ankommande Personer straffes i Genhold til ovennævnte Lov af 1. April d. A. med simpelt Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder fra 10—200 Kroner.

9. De Udgifter, der flyde af de i denne Bekendtgørelse omhandlede Foranstaltninger, afholdes af Statskassen.

10. Denne Bekendtgørelse træder straks i Kraft.

**Bekendtgørelse om Forandring i den allerhøjeste 12 Sept.
Anordning af 25. Oktober 1883 om Indførelse af Nr. 214
Stoleembedsksamner ved Universitetet. (Ministeriet
for Kirke- og Undervisningsvæsenet).**

Indm. Saml. pag. 653.

**Generaldirektor. for Skattev. Skr. ang. Bereg- 12 Sept
ning af Stempelafgift og Tinglæsningsgebyr for
Obligationer til en Kreditforening, hvorved nye In-
teressenter overtage tidligere Interessenters Gæld.**

I Anledning af en fra Direktionen for en Kreditforening fremkommen Forespørgsel, om der ved Beregningen af Stempelafgiften og Tinglæsningsgebyret for Obligationer, hvorved nye Interessenter overtage tidligere Interessenters Gæld til Foreningen, vil være at tage Hensyn til Gældens oprindelige Hovedstol eller til den i Obligationen anførte skyldige Restgæld, har Generaldirektoratet udtalt, at man,

12 Sept. uanset at vedkommende ny indtrædende Interessent ved Obligationen overtager den Medlemmerne af den paagældende Serie paahvilende solidariske Forpligtelse i Forhold til Gældens oprindelige Hovedstol, maa holde for, at saavel Stempelsafgiften som Gebyret for Tinglysningen af en Obligation af den omhandlede Art kun vil være at beregne i Forhold til den i Obligationen anførte Restgæld.

14 Sept. **Indenrigsmin. Str.** (til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet) ang. **Frigørelse af Tryksager ved Indsendelsen til offentlige Biblioteker og Provinsarkiverne.**

I Skrivelse af 6. d. M. har Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet begæret Indenrigsministeriets Ytringer om, hvor vidt det paahviler Avisudgivere og Bogtrykkere forud at frigøre de dem ifølge Forordning af 20. Januar 1832 § 5 og Lov 30. Marts 1889, jfr. Bekendtgørelse Nr. 16 af 19. Februar 1892, paahvilende Indsendelse til Amtet af Tryksager, som skulle afgives til de offentlige Biblioteker og Provinsarkiverne.

Foranlediget heraf skulde man til Underretning tjenstligst melde, at man ikke skønner rettere end, at Omkostningerne ved Indsendelsen af bemeldte Tryksager til Amtet, for saa vidt disse blive fremsendt ved Postvæsenets Mellemkomst, i Henhold til § 2 b. 1 i Anordning Nr. 178 af 6. September 1888 om Behandlingen af Postforsendelser til og fra Stats- og kommunale Myndigheder ville være at afholde af Amtet.

14 Sept. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Ringkjøbing Amt) ang., at et af en Købstadskommunalbestyrelse optaget midlertidigt Laan ikke kan fornyes Aaret efter uden Indenrigsministeriets Samtykke.

Efter Modtagelsen af den med Amtets Skrivelse af 9. 14 Sept. d. M. fulgte Erklæring fra Borgmesteren i N. N. Kjøbstad angaaende et af Kjøbstadkommunen i 1890 optaget midlertidigt Laan, der ikke er tilbagebetalt i 1891, skulde man efter den i Borgmesterens Skrivelse givne Anledning tjenstligst bede ham tilkendegivet, at, da det ifølge Kjøbstadkommunalloven af 26. Maj 1868 § 20 ikke er Byraadet tilladt uden Indenrigsministeriets Samtykke at optage Laan af større Beløb eller paa længere Tid end, at de kunne tilbagebetales af det følgende Aars Indtægter, kan Byraadet selvfølgelig ikke Aaret efter saadanne midlertidige Laans Optagelse afløse dem med nye midlertidige Laan, uden at Ministeriets Samtykke dertil er erhvervet. — Det tilføjes, at det forventes paafet af Borgmesteren, at den ovennævnte Bestemmelse i Kjøbstadkommunalloven fremtidigt overholdes.

Juslitsmin. Skr. (til Amtmanden over Præsts 15 Sept. Amt) ang. Forstaaelsen af Ordet „Bopæl“ i Lov om Foranstaltninger mod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme af 30. Marts 1892 § 2.

I Anledning af det med Amtets Skrivelse af 26. f. M. til Indenrigsministeriet tilbagesendte og derefter af bemeldte Ministerium hertil oversendte Andragende, hvori N. N. besværer sig over, at Bestyrelsen for N. N. Kjøbstads kommunale Sygehus har vægret sig ved til vederlagsfri Behandling i Henhold til § 2, næstsidste Stykke, i Lov af 30. Marts f. A. om Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme paa Sygehuset at modtage N. N. af Frederiksberg, som under et 3 Ugers Ophold i nævnte Kjøbstad er bleven angreben af Tyfus, idet Bestyrelsen til Støtte for sin Vægning har paaberaabt sig, at Ordet „Bopæl“ i den nævnte Lovbestemmelse formentlig maa forstaaes som „fast Bopæl“, og at den paagældendes Ophold i ojnævnte

15 Sept. Kjøbstad formentlig ikke var af saadan Beskaffenhed, skal man tjenstligt melde, at det anførte Udtryk efter Justitsministeriets Formening ogsaa omfatter en midlertidig Bopæl, og at Ministeriet saaledes maa anse Bestyrelsens Bægring ved at modtage Patienten til vederlagsfri Behandling for uberegtiget.

16 Sept. **Anordning om Vempelser i Lov om danske Skibes Nr. 220. Registrering m. m. af 1. April 1892, for saa vidt angaar Færøerne.** (Justitsministeriet).

Vi Christian den Niende o. s. v. G. v.: I Genhold til den Regeringen ved Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 § 75 givne Bemyndigelse fastsættes herved for Færøernes Vedkommende følgende Vempelser i bemeldte Lov:

- 1) I § 5 2. Stykke indstyttes efter Ordene: „danske Konsuler“ Ordene: „og Landsfogedkontoret paa Færøerne“.
- 2) I § 6 gøres følgende Forandringer:
 - a. Til 2. Stykke føjes følgende: „Landsfogedkontoret i Thorshavn er Registreringskontor for Færøernes Distrikt“.
 - b. I 3. Stykke indstyttes efter Ordene: „Certifikaters Berigtigelse“ følgende: „paa Færøerne ere desuden vedkommende Sysselmænd uden for Thorshavn pligtige til paa Forlangende at modtage og besørge alle de i Loven nævnte Anmeldelser og Udleveringer“.
 - c. I samme Stykke indstyttes efter Ordene: „vedkommende Registreringskontor“ følgende: „eller paa Færøerne vedkommende Sysselmænd uden for Thorshavn“.
 - d. Til Slutningen af samme Stykke føjes følgende:
„De for Indsendelsen i Loven fastsatte Tidsfrister

anses for Færøernes Vedkommende for overholdte, 16 Sept. naar den paagældende Anmeldelse m. v. inden Fristens Udløb er afgivet enten til Registreringskontoret i Thorshavn eller uden for denne By til vedkommende Syssemand".

3) § 9, 4. Stykke forandres Ordene: „hver Maaned“ til „hvert Kvartal“.

4) § 10 affattes saaledes:

„Naar Skibe hjemmehørende paa Færøerne under den i § 1 angivne Register-Tonnage agtes benyttede i udenrigst Fart, skal Landfogden i Thorshavn og uden for denne By vedkommende Syssemand meddele dem et midlertidigt Nationalitetsbevis, affattet efter en af Toldbestyrelsen foreftreven Formular. Samtidig med dette Udsedelse skal den paagældende Embedsmand tilstille Bureauet en Afskrift af saadant Bevis, bilagt med de for Udsedelse af et endeligt Nationalitetsbevis i øvrigt fornødne Oplysninger, samt afgive Underretning om, til hvilken Plads i Udlandet Skibet er bestemt. Bureauet har derefter, saa snart ske kan, at foranledige det midlertidige Bevis inddraget og erstattet ved et endeligt“.

5) Til § 12 søjes følgende:

„For et paa Færøerne for dansk Regning bygget Skib skal og for et dertil fra Udlandet ankommet, i Udlandet for dansk Regning bygget eller købt Skib kan Landfogden, under de i nærværende §'s 2. Stykke ommeldte Betingelser udstede et midlertidigt Nationalitets-Certifikat, som har Gyldighed, indtil et af Bureauet udsærdiget endeligt Certifikat kan meddeles“.

6) § 14 gøres følgende Forandringer:

a. § 1, sidste Stykke, indstribes efter Ordene: „vedkommende Registrerings-Embedsmand“ Ordene: „eller paa Færøerne uden for Thorshavn vedkommende Syssemand“.

16 Sept.

- b. Til III, 2. Stykke søjes følgende: „samt paa Færøerne hos alle Sysselmænd uden for Thorshavn.“
- 7) Til § 15 søjes følgende:
„Den ifølge Lov om Skibes Maaling af 13. Marts 1867 § 2 gældende Regel, at Skibsmaalingforretningerne for Sødersk Skipsels Vedkommende udføres af Sysselmænd, forbliver uberørt af nærværende Paragraph.“
- 8) § 18, 2. Stykke, forandres „tre Maanedere“ til „seks Maanedere“.
- 9) § 22, 2. Stykke, forandres „30 Dage“ til „3 Maanedere“.
- 10) § 30, 2. Stykke, indstyttes efter 1. Punktum følgende:
„Er det beliggende i en færøst Havn uden for Thorshavn, sender Registreringskontoret Certifikatet videre til vedkommende Sysselmænd, der i saa Fald forinden Udleveringen paa Kontorets Vegne paaser det ifølge nærværende § fornødne“.
- 11) Til § 31 søjes følgende:
„Et lignende midlertidigt Certifikat kan paa Færøerne saavel i Tilfælde af Ombytning som, naar Certifikatet er bortkommet, efter Reglerne i § 12 udstedes af Registreringskontoret i Thorshavn“.
- 12) § 33, 1. Stykke, affattes saaledes:
„Naar et registreret Skib afgaar første Gang fra en færøst Havn, efter at Registreringen har fundet Sted, skal Skipperens Navn og Oplysning om hans Berettigelse til at føre Skib være paategnet Certifikatet af Registreringskontoret i Thorshavn. Er det en Havn uden for Thorshavn, kan Paategningen dog ogsaa gøres af vedkommende Sysselmænd, der da uophødelig har at give Registreringskontoret i Thorshavn Meddelelse om samme. Er Skibet ikke hjemmehørende paa Færø-

ørne bliver der desuden i alle Tilfælde at give Bureauet 16 Sept. Meddelelse derom."

- 13) Til § 34, 2. Stykkes Slutning, føjes følgende:
„eller paa Færserne uden for Thorshavn vedkommende
Sjæfelmænd“.
- 14) Til § 44, 2. Stykke, føjes følgende:
„uden for Færserne. Er Stibet paa Færserne, iværk-
sætter Registreringskontoret i Thorshavn eller vedkom-
mende Sjæfelmænd uden for Thorshavn saavel de i
denne § ommeldte Paategninger paa Certifikatet som de
i § 45 ommeldte Vædringspaategninger paa samme,
af hvilke sidste der uopholdelig skal indsendes Genpart
til Bureauet.“
- 15) § § 57, 2. Stykke, forandres „4 Maaneder“ til „8
Maaneder.“
- 16) § § 70, 3. Stykke, forandres „30 Dage“ til „3
Maaneder.“
- 17) § § 75, 1. Stykke indskydes efter Ordene: „samtlige
Registreringskontorer“ Ordene: „og paa Færserne hos
alle Sjæfelmænd uden for Thorshavn“.

Anordning om Foranstaltning mod Snivesygdom. 16 Sept.
nen paa St. Croix. (Finansministeriet.)

Paa Finansministeriets derom nedlagte allerunderdanigste
forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen ved
illerhøjeste Resolution af 16. September 1893 allernaadigst
it stadfæste følgende af Kolonialraadet for St. Croix ved
3. Behandling den 19. Juni 1893 vedtagne Anordning
om Foranstaltninger mod Snivesygdommen paa St. Croix.

1. Angribes nogen Hest, Mule eller Vesel af Snive,
der er der Sandshulighed for, at saadant er Tilfældet, skal
Dyrets Ejer uopholdelig enten tilkalde den offentlige Dyr-
æge eller gøre Anmeldelse til vedkommende Politimester,
om da vil paafe Dyrlægens hurtigst mulige Tilstedekomst.

16 Sept.

2. Finder Dyr lægen, at noget Dyr er angrebet af Sygdommen, eller at der er overvejende Sandsynlighed for, at saadant er Tilfældet, da skal han, hvad enten han er tilfaldt af Ejeren eller udsendt af Politimesteren eller tilfældigen er stødt paa det, anordne, at det syge Dyr affondres fra funde Dyr saa fuldstændigt som muligt, medmindre Ejeren giver sit Samtykke til, at Dyret straks dræbes. Saa skal han ogsaa anordne, at de Steder, hvor det syge Dyr har staaet, og de Genstande, hvormed det har været i Berøring, tilbørligen renses. De af ham saaledes givne Paalæg har Ejeren uvægerlig at efterkomme, selv om han maatte finde sig foranlediget til derover at besvære sig for vedkommende overordnede Autoriteter. Efter endt Undersøgelse afgiver Dyr lægen snarest muligt Indberetning til Politimesteren, ledsaget af Indstilling om de yderligere Foranstaltninger, han maatte anse for nødvendige.

3. Naar Dyr lægen i sin Indberetning erklærer det for vist eller dog sandsynligt, at Sygdommen er Snive, skal Politimesteren ved et Politiprotokollen tilført Dekret sætte hele Besætningen, tilligemed de Besætninger, til hvilke der er Formodning om, at Smitten kunde være meddeelt, under det offentlige Tilsyn.

4. Ethvert Dyr, som efter Dyr lægens Erklæring er befængt med Snive, skal dræbes. De Dyr, som saaledes dræbes, skulle abduceres, og de derom optagne Forretninger gennem Politimesteren indsendes til Gouvernementet. Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyret taksere af 2 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrene ansættes til den Værdi, de have ifølge den Tilstand, hvori de ere ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Snive, der foranlediger denne; i Besøbet afdrages det dræbte Dyrs Værdi. Den saaledes udfundne Sum erstattes Ejeren fuldt, hvis der ved Odbuk-

tionen ikke findes Spor af Svine; i modsat Fald med Halv. 16 Sept. delen. Erstatningen udredes af Kolonialkassen.

5. Naar en eller flere Besætninger ere satte under det offentlige Tilsyn, kan Politimesteren paahyde saadanne yderligere Foranstaltninger, som maatte stønnes nødvendige, saasom Bortfjernelse af Dyrenes Affald, Tilintetgørelse af de Genstande, der have været udsatte for deres Paavirkning, alle uvedkommendes Bortvisning og Tilintetgørelse af Smitstof hos de Personer, der have været i Berøring med dem, Nedgravning af de døde Dyr eller de smitteførende Dele af samme; han kan derhos nedlægge Forbud imod, at noget til Besætningen eller Besætningerne hørende Dyr, om end ikke angrebet af Sngdommen, isølge Salg eller af anden Grund føres bort eller kommer enten paa anden Mandes Grund eller paa alfar Vej.

6. Viser Ejeren Forsømmelighed eller Modvillighed ved Udførelsen af de ham givne Paalæg, kan Politimesteren selv lade det fornødne udføre for Ejerens Regning, og bliver da Betalingen efter Gouvernementets Approbation at inddrive hos Ejeren ved Udpantning.

7. Gouvernementet er bemyndiget til at lade foretage af Dyr lægen en almindelig Undersøgelse af alle Heste, Mulser og Æsler paa Den i saa stort et Omfang, som saadant maatte stønnes fornødent.

8. Overtrædelse af denne Anordning eller af de i Medfør af samme af Politimesteren eller Dyr lægen givne Paalæg straffes med Bøder fra § 2 til § 50, som i Gentagelsetilfælde fordobles. Derhos skal den, der i Strid med et nedlagt Forbud har afhændet et Dyr, være forpligtet til atter at modtage samme og tilbagebetale den derfor erlagte Købesum.

9. Alle Udgifter, som efter denne Anordnings For-
skrifter medgaa i Anledning af Nedslagning af mistænkte Dyr, Mensning af Stalde, Mensning og Tilintetgørelse af

16. Sept. Redstaber eller deslige eller døde Dyrs Nedgravning, betales af Ejeren.

10. Alle Sager angaaende denne Anordnings Overtrædelse behandles som offentlige Politisager. Bøderne tilfalde Kolonialkassen.

11. Denne Anordning træder i Kraft straks.

16. Sept. **Lov om Afgift til Lodsjeriet i Reykjavik.** (Ministeriet for Island.)

Vi Christian den Niende o. s. v. G. v.: Altinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. I Stedet for de ved Takst af 1. December 1841 fastsatte Lodspenge erlægges af alle Handels- og Passager-skibe samt af udenlandske Fiskerskibe, som ankre op paa Reykjaviks Red, en Afgift til Lodsvesenet sammesteds af 8 Ore for de førstnævntes og 5 Ore for de sidstnævntes Vedkommende for hver Registrerton af Skibets Drægtighed. Den første Gang vedkommende Skib i Aarets Løb anløber Reykjaviks Red, erlægges Afgiften, hvad enten det benytter Lods eller ej, men anløbes Reden derefter flere Gange i det samme Aar, erlægges Afgiften kun de Gange, da Lods'en faktisk benyttes.

2. Den i § 1 ommeldte Afgift indkræves af Byfogden i Reykjavik ved Forevisningen af de paagældende Skibes Papirer og anvendes til at lønne den eller de ved Reykjavik Købstads Lodsjeri beskittede Lodsjer.

Hver Gang et Skib, der har erlagt den nævnte Afgift, paa en senere Rejse i det samme Aar benytter Lods ved Indsejlingen til eller Udsejlingen fra Reykjaviks Red, har vedkommende Lods usfortøvet at anmeldte saadant for Byfogden.

3. For Drlogs-skibes, Lystfartøyers og indenlandske Fiskerskibes Vedkommende har det i Henseende til Benyttelsen

f Lods og Betaling til denne sit Forblivende ved de hidtil 16. Sept.
ældende Regler.

4. Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1894.

Kgl. Resol. ang., at visse Bevillinger til fuld- 16. Sept.
tændig Ophævelse af Egtteskab fremtidig maa ud-
ærdiges af Justitsministeriet ad mandatum.

Indm. Saml. pag. 654.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) ang. 19. Sept.
Jennemførelsen af Bestemmelsen i Fattiglovens §
3 om Tilvejebringelse af Tvangsarbejdsanstalter.

Bed § 33 i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9.
April 1891 er det foreskrevet, at der senest inden 5 Kar-
ter Lovens Strafftræden skal til Brug for hver Amtsrads-
reds og de i Forbindelse med samme staaende Købstæder
endes mindst een bekvemt beliggende Tvangsarbejdsanstalt
i passende Størrelse.

Under Henvisning hertil skal Justitsministeriet tjenstligst
anmode Dyr. Amtmænd om behageligen at ville gøre det
i Genstand for Overvejelse, eventuelt Forhandling med
andre kommunale Myndigheder, hvorledes den ommeldte
orskrift rettest kan ske Gyldest for de respektive Amtsrads-
redse med tilhørende Købstæder. Idet man derhos bemærker,
at samtlige for Tiden approberede Planer og Regulatorer
for de bestaaende Anstalter ikke mindre end Planer og Re-
gulatorer for de nye Anstalter, som Bestemmelsens Efter-
følgelse vil gøre fornødne, ville være at forelægge Justits-
ministeriet til Godkendelse, og at man maa finde det ønske-
ligt, at der i de paagældende Anstalter findes Celler, bestemte
til Natteophold for de i Anstalten hensatte Personer, samt
at der tillige bør indrettes et ikke for ringe Antal Celler,
bestemte til Ophold Dag og Nat, skal man derfor anmode

19. Sept. Dhr om at foranstalte eller, for saa vidt der for enkelt Kæbstæder maatte blive Spørgsmaal om egne Anstalter fo saadanne, at foranledige, at de ovennævnte Overvejelser o Forhandlinger fremmes saa vidt, at fornødent Forslag kan være forelagt Justitsministeriet inden den 1. Septembe 1894, ledsaget af Grundtegnin af den paagældende Anstal og Udkast til Regulativ og Bepisningsreglement samt a de Oplysninger, der udfordres for at bedømme, hvorvid Anstalten med Hensyn til den i samme beregnede Plads er Stand til at fyldestgøre Behovet for den paagældende Kreds

19. Sept. Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Frederiks borg Amt) ang. Refusion fra en Barnefaders For sørgelsekommune af et af Opholdskommunen forstrat lunderholdsbidrag, for hvilket Udpantning forgæves var forsøgt.

I det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse a 7. ds. hertil tilbagesendte Andragende har Kjøbenhavns Magi strat besværet sig over, at De har vægret Dem ved at paa lægge Sogneraadet for N. N. kommune som Tjenestekar N. N.s Forsørgelsekommune at refundere Kjøbenhavns Kom mune et af samme efter forgæves forsøgt Udpantning udrede Beløb af 60 Kr., der udgør det bemeldte Tjenestekarl fo Aaret fra 14. December 1891 til 13 December 1892 paa hvilende Underholdsbidrag til hans med det i Kjøbenhavn boende, nu med Tjenestekarl N. N. giste Fruentimmer N N uden for Ægtefælle avlede Barn, under Paaberaabelse af at Magistraten i Henhold til Loven af 12. April 1892 § 2. Stykke 2. Punktum burde have afkrævet Faderens Op holdskommune Bidraget, forinden Udpantning rekvireredes

Foranlediget heraf skal man næst at bemærke, at Ju stitsministeriet under Hensyn til den i Rigsdagen om for nævnte Lov stedsundue Forhandling maa anse den af Den

aaaberaabte Bestemmelse som udelukkende giben i Moderens 19. Sept. Opholdskommunes Interesse, til behagelig Efterretning tjenstligst melde, at man maa formene, at nævnte Kommune maa være pligtig til at refundere Kjøbenhavns Kommune det omhandlede Underholdsbidrag.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang. Ansvar for en Købstadkommunes Regnskabsvæsen. 21. Sept.

At det hertil indsendte Regnskab over N. N. Købstadkommunes Indtægter og Udgifter i Aaret 1892 med tilhørende Bilag efter fledsundet Gennemsyn under Dags Dato herfra er tilbagesendt til Byraadet, det skulde man herved tjenstligst melde til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse.

I Forbindelse hermed skulde maa tjenstligst bede Borgmesterens Opmærksomhed henledet paa, at Regnskabet, der er understrevet af Ræmneren, i Henhold til § 17 i den under 29. December 1868 herigennem stadfæstede Vedtægt for Styrelsen af de kommunale Anliggender i fornævnte Købstad burde have været forsynet med Attestation af Byraadets Udvalg for Kasse- og Regnskabsvæsenet; i saa Henseende bemærkes, at der vel paahviler den af Byraadet antagne Ræmner et Ansvar over for hans foresatte for, at Regnskabet er rigtigt ført, men at det ifølge de gældende Regler er Borgmesteren og øvrige Medlemmer af Kasse- og Regnskabsudvalget, der over for Kommunen bære Ansvar for Kommunens hele Regnskabsvæsen; Ræmnerens Underskrift kan derfor ingenlunde træde i Stedet for Kasse- og Regnskabsudvalgets Attestation paa Regnskabet.

Indenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Vejle 21. Sept.

21. Sept. Amt) ang. Forstaaelsen af Købstadkommunallovens § 6.

I Anledning af en hertil indkommen Forespørgsel fra Bestyrelsen for Fredericia Borgerforening om Forstaaelsen af Bestemmelsen i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 § 6, hvorefter en Købstadbeboer for at kunne deltage i Valgene til Byraadet skal have svaret direkte Skat til Kommunen i det forud for Valget gaaende Kalenderaar, har Fredericia Byraad i den med Amtets Skrivelse af 31. f. M. modtagne Erklæring oplyst, at der ved Affattelsen af den i Lovens § 8 ommeldte Liste over Vælgerne forholdes saaledes, at de, der paa det Tidspunkt, da Listen affattes, restere med Skattebidrag, der ere forfaldne til at inddrives ved Udpantning, ikke optages paa Listen, selv om Udpantning ikke er foretagen, men at Optagelse paa Valglisten senere finder Sted, jaafremt paagældende mindst 3 Dage forinden Valgdagen godtgør for Valgbestyrelsen, at det resterende Stattebidrag er erlagt.

Saaledes foranlediget skulde man til behagelig Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at man med Amtet er enig i, at den i Købstaden saaledes fulgte Fremgangsmaade er stemmende med Loven, jfr. ogsaa Ministeriets Skrivelser Nr. 172 af 1. December 1887 og Nr. 143 af 28. April 1891 i Ministerialtidende.*)

21. Sept. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Sorø Amt) ang., at Sogneraadet skal besørge Tilføjelserne til de i Sognekasseloven af 12. April 1892 § 13 omhandlede Kørsler.

I Skrivelse af 7. f. M. har man modtaget Amtets Ytringer angaaende en af N. N. af N. N. Mark til Sorø Amtsråd indgiven Bepværing over, at han, der er Medlem

*) Findes hver paa sit Sted i nærværende Samling.

af en anerkendt Sygekasse, naar han behøvede Bøge efter 21. Sept. Læge til sin syge Kone, der ligeledes er Medlem af en saadan Sygekasse, selv maatte bringe den af Sogneraadet udfærdigede Tilsigelse til den Mand, der skulde afgive Skørslen.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre foruden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at det er en for det kommunale Pligtarbejde almindelig gældende Regel, at det paahviler Sogneraadet at besørge Tilsigelserne af de arbejdspligtige, jfr. Lov om Bestyrelsen af Vejevæsenet af 21. Juni 1867 § 8, og at dette derfor ogsaa maa gælde med Hensyn til Tilvejrbringelsen af de i Sygekasseloven af 12. April 1892 § 13 omhandlede Skørsler, naar disse udredes in natura af de til Sognerejser forepligtige.

Judenrigsmin. Str. (til Amtmanden over Frederiksborg Amt) ang. Bestemmelsen af en Person's Forsørgelseskommune, naar hans Fødested senere er indlagt under en anden Kommune.

I det med Amtets Skrivelse af 7. d. M. modtagne Andragende har Frederiksborg Slotsfogns Sogneraad for Ministeriet indanket Amtets Resolution af 20. April d. A., hvorved det er statueret, at Arbejdsmand N. N., der den 15. Juni f. A. er falden Birkerød Kommunes Fattigklasse til Byrde, er at anses forsørgelsesberettiget i Frederiksborg Slotsfogns. Det er i saa Henseende oplyst, at den paagældende, der ikke efter sit fyldte 18. Aar har erhvervet Forsørgelsesret i nogen Kommune ved 5-aarigt Ophold, er født den 30. November 1858 i Alshuset, — hvilken Ejendom dengang henhørte til Frederiksborg Slotsfogns, men ifølge Judenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 69 af 4. Juli 1877 fra den 1. Januar 1885 at regne er indlemmet i Hillerød Købstad.

I denne Anledning skulde man til behagelig Efterret-

21. Sept. ning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at Ministeriet maa holde for, at den paagældende under de saaledes foreliggende Omstændigheder maa anses forsørgelsesberettiget i Hillerød Kjøbstad som den Kommune, til hvilken den omhandlede Ejendom er bleven henlagt, forinden bemeldte Arbejdsmand N. N. den 15. Juni f. A. blev trængende til Fattighjælp. Som Følge heraf maa det paahvile Hillerød Kjøbstad efter lovlig Regning at erstatte Virkerød Kommune de til den paagældendes Forsørgelse hafte Udgifter.

21. Sept. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Thisted Amt) ang. Omfanget af den Refusionspligt, der i Henhold til Fattiglovens § 51, 6. Stykke, paahviler Forsørgelsekommunen i Tilfælde, hvor en Person, der nyder vedvarende Understøttelse i sin Forsørgelsekommune, tager Ophold i en anden Kommune uden begge Kommuners Samtykke.

..... at i det ommeldte Tilfælde vilde ogsaa de Opholdskommunen paadragne positive Udgifter til Læge og Bordemoder kunne fordres refunderede af Forsørgelsekommunen.

21. Sept. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Aalborg Amt) ang., at direkte Understøttelse fra Forsørgelsekommunen til en sig i en anden Kommune opholdende Person er stridende mod Lovgivningen.

I det med Amtets Skrivelse af 28. Februar d. A. modtagne Andragende har Aalborg Byraads Udvalg for Fattigvæsenet for Ministeriet indanket den af Amtmanden over Hjørring Amt under 10. December f. A. afgivne Resolution, hvorefter det ikke har kunnet paalægges Børglum-

Furreby Kommune som Forsørgelseskommune for N. N. at 21. Sept. refundere mere end $\frac{3}{4}$ af den han i Marts og April Maaned f. A. af Fattigvæsenet i Aalborg ydede Understøttelse.

Af Sagen fremgaar det, at Børglum-Furreby Kommune i Aarene fra 1888 til 1891 direkte har understøttet bemeldte N. N. i Aalborg, at saadan Understøttelse blev ydet sidste Gang i Oktober Maaned 1891, nemlig til Huslejehjælp for Oktober Kvartal samme Aar, og at han derefter den 21. Marts 1892 af Aalborg Fattigvæsen modtog en Understøttelse af 7 Kr. til Husleje for 1 Maaned.

I Anledning heraf skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at det er stridende mod Lovgivningen, at Børglum-Furreby Kommune direkte har understøttet den paagældende. Da hans Trang imidlertid efter det anførte ikke har været fortløbende, og han saaledes ikke paa det Tidspunkt, da han modtog Understøttelse af Aalborg Fattigvæsen, var under Forsørgelse af Forsørgelseskommunen, (jfr. Ministeriets Skrivelser Nr. 366 og 367 af 10. November 1892*), maa man med Amtmanden over Hjørring Amt være enig i, at Børglum-Furreby Kommune ikke kan være pligtig at refundere udover $\frac{3}{4}$ af den af Aalborg Fattigvæsen ydede Understøttelse.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang. skonsomæssig Ansættelse af Udgiften ved Ophold paa en Forsørgelsesanstalt, for hvilken ikke er approberet Takst.

Af den med Amtets Skrivelse af 10. Juni d. A. modtagne Sag fremgaar det, at der for den i Kjøbenhavn forsørgelsesberettigede Sømand N. N.'s Ophold paa Svendborg Røbstads Forsørgelsesanstalt, for hvilken der ikke herfra er approberet nogen Betalingstakst i Henhold til Cirkulære Nr.

*) Se ovenfor pag. 796 og 798.

21. Sept. 164 af 25. Juli 1892, af Svendborg Byraad er begæret erstatning, foruden 46 D. pr. Dag for Forplejning, endvidere et Beløb af $1\frac{1}{3}$ D. pr. Dag for Badst samt 10 D. daglig for Beklædning.

Kjøbenhavns Magistrat har imidlertid vægret sig ved at yde Erstatning for de tvende sidste Beløb under Paabe-
raabelse af, at det i Tilfælde, hvor ingen Takst for Opholdet paa en Forsørgelsesanstalt er approberet, kun kan antages at paahvile Forsørgelseskommunen at yde Erstatning for de paa vedkommende enkelte trængende anvendte, bestemt paaviselige Udgifter, medens der ikke kan antages at tilkomme Opholdskommunen nogen Ret til Erstatning for Udgifter, der kun kunne sættes efter et almindeligere Skøn, saasom for Skid paa Beklædningsgenstande, der tilhøre Anstalten, og lignende.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligt melde, at Ministeriet maa holde for, at det i Tilfælde, hvor der ikke er approberet Takst for Opholdet paa en Forsørgelsesanstalt, vel ikke er udelukket, at der foregaar en stønsrættig Ansættelse af den ved Opholdet paa en saadan Anstalt foranledigede Udgift, dog saaledes, at Udgiften ikke maa sættes højere end til det i Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 164 af 25. Juli 1892*) ommeldte, i Genhold til et almindeligt Skøn satte højeste Beløb af 52 D. pr. Dag. For saa vidt Opholdskommunen vil kræve yderligere Refusion, maa den usjagligt paavise den ved vedkommende trængendes Ophold paa Anstalten foranledigede Udgift.

I det foreliggende Tilfælde vil det saaledes kun kunne paahvile Kjøbenhavns Kommune at yde Refusion til Svendborg Kommune, beregnet efter en Udgift af 52 D. pr. Dag.

*) Se ovenfor pag. 696.

Bekendtgørelse angaaende Anmeldelse til og Indførelse i Kirkebøgerne af Dødsfald i Kjøbenhavn samt om de vedkommende Præsters Rettigheder med Hensyn til Begravelser m. m. (Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.) 21. Sept. Nr. 229.

1. I Forholdet mellem de kjøbenhavnske Sogne og Menigheder skal en afdød Person's Hjemsted paa Dødsfaldets Tid eller den særlige Menighed (de militære, St. Petri, Slotsmenigheden), hvortil han paa denne Tid hørte, være afgørende med Hensyn til Spørgsmaalene om, hvilken Kirkebog, Præst og Klokker der er rette vedkommende med Hensyn til Begravelser.

Bartov, Minindeligt Hospital, Abel Cathrines Stiftelse og St. Johannes Stiftelse blive for disse Institutters faste Beboeres*) Vedkommende at betragte som selvstændige Menigheder.

Med Hensyn til afdøde, der maatte have løst Sognebaand, forholdes efter Lov af 4. April 1855 § 3, saaledes at Dødsanmeldelsen foregaar til Hjemstedets eller vedkommende særlige Menigheds Præst og Dødsfaldet indføres i hans Kirkebog, hvorimod den Præst, til hvem Sognebaandet er løst, med Hensyn til Begravelsen betragtes som vedkommende Præst.

2. For Personer hjemmehørende i Kjøbenhavn, der ere indlagte til Sygebehandling paa Kommnehospitalet**), Frederiks Hospital, Blegdams hospitalet eller Dresundshospitalet eller interimistisk ere indlagte i St. Johannes Stiftelse, og som der afgaa ved Døden, er det Hospitalets Præst til-
ladt, efter den med Stadens øvrige Præster derom truffe

*) Herunder indbefattes alle de Personer, der ere anbragte i Stiftelsen uden at have Bolig andensteds, Min. Skr. 21. Juli 1885.

**) Ved Skr. 8. Januar 1894 resolveredes, at de paa Vestre Hospital afdøde Patienter skulle betragtes som døde paa Kommnehospitalet.

21. Sept. Overenskomst, naar det af den afdødes Familie ønskes, at foretage Jordpaaastelse i Stedet for Hjemstedets eller vedkommende særlige Menigheds Præst, imod at han paa den anden Side skal være forpligtet til at besørge Jordpaaastelse paa alle Frijordelig, som begravnes fra Hospitalet, der ellers skulde være udført af Stadens Præster. Det er en Selvsølge, at de fuldstændige Oplysninger maa være meddelte Hjemstedets eller vedkommende særlige Menigheds Præst, som ogsaa bør paategne Dødsattesten og bør indføre det fornødne i sin Kirkebog med Numer.

3. Alle paa de offentlige civile Hospitaler eller Stiftelser i Staden Kjøbenhavn og paa dens Grund afdøde, der have hjemme her i Riget udenfor Staden Kjøbenhavn og dens Grund, ville være at indføre med Numer i vedkommende Hospitals eller Stiftelses Kirkebog, og Jordpaaastelsen vil, naar Begravelsen sker paa en kjøbenhavnsk Kirkegaard, være at foretage af Hospitalets eller Stiftelsens Præst, saafremt den afdødes Familie ikke træffer Foranstaltning til, at den foretages af en anden af Stadens Præster.

4. Alle til de offentlige civile Hospitaler og Stiftelser indbragte døde uden fast Hjemstavn, Sømænd, fremmede eller saadanne, der begravnes ved Politiets Foranstaltning, begravnes ved Hospitalets eller Stiftelsens Præst som hørende til hans Sogn uden Anmeldelse til noget andet Sogn og indføres alene i det Hospitals eller den Stiftelses Kirkebog, hvortil de ere henbragte.

Udenbys Patienter, der dø paa et privat Hospital eller en privat Klinik i Kjøbenhavn og paa dens Grund, ville være at indføre med Numer i det Sogns Kirkebog, hvori Hospitalet eller Kliniken er beliggende.

5. Uden for de nævnte Tilfælde har den, som benytter anden Præst end den, der efter det ovenfor fastsatte er rette vedkommende, at gøre fornøden Anmeldelse og erlægge sædvanlig Kendelse til rette vedkommende Præst, som ogsaa da optager Dødsfaldet i sin Kirkebog.

6. I Forholdet mellem Kjøbenhavn paa den ene Side 21 Sept. og Frederiksberg, Sundby Sogn og Utterslev Mark paa den anden Side skal der herefter gælde de samme Regler som i Forholdet overfor andre fremmede Sogne.

7. Denne Bekendtgørelse træder i Stedet for Bestemmelserne i Ministeriets Skrivelse af 21. Februar 1881 til Biskoppen over Sjællands Stift.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Politimestre) ang. 23. Sept. Løstningstiden for Jernbanerestaurationer.

Paa den dertil af Indenrigsministeriet givne Foranledning skal man herved tjenstligt bringe til Dhrr.s Kundskab, at, ihvorvel Restaurationer paa Jernbanestationer som offentlige Beværtningssteder i det hele maa være de stedlige Politifor skrifter undergivne, maa der dog efter Justitsministeriets Formening heri anerkendes de af deres Forbindelse med Jernbanen skydende Modifikationer, hvorfor der intet findes at erindre imod, at de, for saa vidt det af Jernbanebestyrelsen paabydes eller tillades, til Beværtning af rejsende holdes aabne $\frac{1}{2}$ Time før og efter vedkommende Togs Afgang uden Hensyn til, hvad Tid paa Døgnet det er.

Bekendtgørelse om Lidsfrister for Indsendelse af 23. Sept. anerkendte Sygekassers Regnskab og Beretning. (Su- Nr. 227. denrigsministeriet.)

Indm. Saml. pag. 565.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til samtlige 26. Sept. Skoledirektioner) ang. For skolernes Ordning.

Efter at Ministeriet har gjort sig bekendt med de fra Direktionen som Svar paa Ministeriets Cirkulære af 7. November 1892 modtagne Meddelelser angaaende de i N. N. Herreders Provsti værende Fogeskoler, og efter at de til disse Meddelelser knyttede Forslag om visse Fogeskolers Anerkendelse

26. Sept. som faste Led i vedkommende Kommunes Skolevæsen og dermed deres Obergang til Forfskoler have været Genstand for Ministeriets Overvejelse, skal man tjenstlig henlede Direktionens Opmærksomhed paa følgende almindelige Forhold vedrørende saadanne Forfskoler, idet man angaaende de Vendinger, som ville være at træffe i de enkelte Skolers Ordning, maa henvise til sine Udtalelser til Direktionen i Skrivelse af Dags Dato.

Ved Fogeskolens Obergang til Forfskole oprettes et nyt Lærerembede med Ret til Pension, Alderstillæg og Tillæg af Statskassen efter Lov af 23. April 1881. Den tidligere midlertidige Ansættelse bliver enten straks eller efter de i Lov af 29. Marts 1867 § 3 foreskrevne 2 Aar fast Ansættelse, og Omfanget af den Læreren eller Læreriinden betroede Undervisning bliver i de hyppigste Tilfælde udvidet, idet Aldersgrænsen for Børnene forhøjes. For saa vidt der for en Fogeskoles Vedkommende bliver Tale om en saadan Obergang til Forfskole, vil det derfor være at tage under nøje Overvejelse, om den Lærer eller Læreriinde, som hidtil har besørget Undervisningen ved Fogeskolen, vil kunne overtage den nyoprettede Lærerpost, uden at denne efter de gældende Regler har været Genstand for offentlig Bekendtgørelse som værende vakant. Saadant vil vel som Regel kunne bevilges i de Tilfælde, i hvilke Læreren eller Læreriinden er eksamineret og hidtil har besørget Lærergerningen til den lokale Skolebestyrelses og Skoledirektionens fulde Tilfredshed. Er den paagældende derimod ueksamineret, bør det nye Embede kun betros ham eller hende, naar det maa anses for utvivlsomt, at Embedet derved vil blive forvaltet paa en aldeles fyldestgørende Maade, og Direktionen bør vogte sig for at lade Hensynet til, at den vedkommende maasse i et længere Aaremaal paa ret tilfredsstillende Maade har forvaltet Fogeskolen, være afgørende for dens Stilling til Sagen. For saa vidt det i Overensstemmelse

hermed sker, at en Lærerinde ved en Fogeskole overtager 26. Sept. det nyoprettede Forstolelærerembede, vil det bero paa de i det enkelte Tilfælde foreliggende Omstændigheder — navnlig Indhold og Omfang af den tidligere Undervisning samt Aaremaalet, i hvilket hun har besørget den — om hun vil kunne modtage fast Ansættelse straks eller først efter Forløbet af de i Lov af 29. Marts 1867 § 3 fastsatte 2 Aar. Det skal endnu i denne Forbindelse tilføjes, at den paa-gældendes Tjenestetid i Fogelærerembedet ikke vil kunne medregnes ved Beregningen af Ancienniteten til Pension eller Tillæg af Statskassen efter Lov 23. April 1881, men derimod vel med Hensyn til Ancienniteten til Alders-tillæg.

Som allerede udtalt i Cirkulæret af 7. November 1892 bør Forstolen beregnes paa Børn indtil 10 Aars Alderen, saaledes at Skolen som Regel deles i to Klasser, idet Børnene i 9 og 10 Aars Alderen danne ældste og Børnene under denne Alder yngste Klasse. Det maa dernæst anses for heldigst, at begge Klasser faa Hverdagsundervisning, hver med 3 Timer daglig, hvilket Timetal dog, hvor Omstændighederne kræve det, i den mørkeste Tid af Aaret for yngste Klasses Vedkommende kan indskrænkes til 2 Timer. Kun hvor det samlede Børnetal er forholdsvis ringe, vil samlet Undervisning for alle Børnene i Forstolen kunne tilstedes.

Med Hensyn til Forstolernes Beliggenhed bemærkes, at det i det hele maa anses for ønskeligt, at den fremtidige Ordning kan blive saaledes, at der findes en Hovedskole i Skolebistriktets Midte for de ældre Børn fra hele Distriktet og Forstoler til Optagelse af de mindre Børn paa saa mange Steder og saaledes beliggende ude i Distriktet, som det under Hensyn til Beboernes Talrighed og Bejlængderne maa anses for passende. I saadanne Tilfælde, i hvilke der i Forbindelse med Fogestolens Overgang til Forstole

26. Sept. bliver Tale om Flytning af Skolelokalet, maa der derfor ved Valget af Forstkolens Beliggenhed tages Hensyn til, om der kan paaregnes flere saadanne oprettede, eller om de foreliggende Forhold gøre det sandsynligt, at der for en længere Fremtid kun vil blive oprettet een Forstskole. I første Fald bør der gaas frem efter fornævnte Plan, i sidste Fald bør der saa vidt muligt sørges for, at Forstskolen bringes i stedlig Forbindelse med Hovedskolen, da Henlæggelsen af Forstskolen i længere Afstand fra Hovedskolen under de foreliggende Forhold ellers let vil medføre, at ogsaa denne maa optage Børn under 10 Aars Alderen, hvilket maa undgaa.

27. Sept. **Indenrigsmin. Cirk.** (til samtlige Amtmænd) ang. en Dyrlægss Tilstedeværelse ved Markeder og Distriktsfæuer.

De i Ministeriets Bekendtgørelse Nr. 209 af 10. November f. A. angaaende Foranstaltninger mod Mund- og Klovesyge § 3 indeholdte Bestemmelser vedrørende Kvægmarkeder m. v. sættes herved ud af Kraft.

I Henhold til Lov af 14. April d. A. om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene § 11 have Amtmændene fremdeles at foranstalte, at der ved de Heste- og Kvægmarkeder samt Dyrskuer, der afholdes i Amtet, er en Dyrslæge til Stede for paa det offentlige Vegne at søre det i Bestemmelserne omhandlede Tilshn.

Ifølge den nævnte Bestemmelse, jfr. Lovens § 1, ville de eksaminerede Dyrslæger i Amtet være pligtige til at udføre Tilshnet mod at oppebære det i Lovens § 18 fastsatte Bederlag, hvorved bemærkes, at Ministeriet i Overensstemmelse med en Udtalelse fra det veterinære Sundhedsraad maa anse det rigtigst, at Dagpengene, naar Arbejdet med Tilshnet gaar ud over 10 Timer paa en Dag, forhøjes til

12 Nr. Amtmanden er bemyndiget til efter de foreliggende 27. Sept. Forhold at bestemme, om der i det enkelte Tilfælde skal antages en eller flere Dyrlæger til at udføre Tilsynet. Da de med Tilsynet forbundne Udgifter eventuelt ville kunne falde Statskassen til Last, skal man ikke undlade at tilføje, at Ministeriet for sit Vedkommende intet vil have at erindre imod, at Væderlaget til Dyrlægerne for Tilsynet ifølge Overenskomst fastsættes efter andre Regler end de i Loven af 14. April d. A. § 18 indeholdte.

Med Hensyn til de i Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens og Husdyrbrugets Fremme af 1. April 1887 omhandlede Distriktskuer, der i Reglen omfattede flere Amter, har Ministeriet opfordret Formændene for Hingste- og Tyrestuekommissionerne til selv at drage Omsorg for, at der ved de nævnte Skuer er en Dyrlæge til Stede for at udføre det i Loven af 14. April d. A. omhandlede Tilsyn, saaledes at Dyrlægens Væderlag herfor udredes af det af Staten til Skuets Afholdelse bevilgede Beløb; man har tilføjet, at Amtmanden er bemyndiget til at paalægge Dyrlægerne i Amtet at udføre Tilsynet mod det i Loven af 14. April d. A. fastsatte Væderlag, og at altsaa Formanden, hvis han maatte foretrække denne Ordning for selv at antage Dyrlægen, derom maa henvende sig til Amtmanden.

Bekendtgørelse ang. Udførsel af Kvæg, Faar, 27. Sept. Geder og Evin til Udlandet. (Indenrigsministeriet.) Nr. 224.

Indm. Saml. pag. 656.

Bekendtgørelse ang. Forsendelse af levende Kvæg, 27. Sept. Faar, Geder og Evin. (Indenrigsministeriet.) Nr. 225.

Indm. Saml. pag. 657.

27. Sept. **Indenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Frederiksborg Amt) ang. Valg af Medlemmer til Hesteopdrætterforeningernes Kaaringsudvalg.

§ Anledning af, at Frederiksborg Amts Hesteopdrætterforening i et hertil indkommet Andragende har forespurgt, om Ministeriet i Henhold til Lov Nr. 104 af 14. April d. A. for indeværende Aar agter at vælge et Medlem af Foreningens Kaaringsudvalg, skulde man tjenstlig bede Bestyrelsen for den nævnte Forening tilkendegivet, at, naar Ministeriet over for en Aulksforening maatte beslutte at anvende Retten til at vælge et Medlem af Kaaringsudvalget, vil den paa-gældende Forening blive underrettet herom; det af Ministeriet valgte Medlem vil derefter tiltræde Kaaringsudvalget, hvis Sammensætning i øvrigt ikke derved forandres. Aulksforeningerne ville altsaa vedblivende kunne foretage Valg af Medlemmer til Kaaringsudvalget uden Hensyn til Ministeriets ovenfor omhandlede Diet til at vælge et Medlem af Udvalget.

27. Sept. **Indenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Viborg Amt) ang. Dækning af Omkostningerne ved en alderdomsunderstøttets Behandling ved en Specialist.

Ved at meddele, at der i N. N. Kommunes Opgørelse over udredet Alderdomsunderstøttelse for 1892 er ført til Udgift et Beløb af 78 Kr., der har været ydet Husmand N. N. til Dækning af Omkostningerne ved en paa ham af en Specialist i Djeusygdomme foretagen Operation, har Amtet i Skrivelse af 5. f. M. forespurgt, om det nævnte Beløb vil kunne opføres til delvis Godtgørelse af Statskassen i Henhold til Alderdomsunderstøttelseslovens § 9.

§ Denne Anledning skulde man med Bemærkning, at Ministeriet forudsætter, at den foretagne Operation har

været nødvendig, til behagelig Efterretning og videre for- 27. Sept.
nøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at, da Distriktlægen
efter det oplyste ikke har kunnet kenhattes i det foreliggende
Tilfælde, jfr. Justitsministeriets Skrivelse Nr. 195 af 6.
August 1890 i Ministerialtidende,*) maa det rejste Spørgs-
maal besvares bekræftende.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Solbæk 27. Sept.
Amt) ang., hvorvidt en Mand's Erhvervelse af For-
sørgelsesret kunde anses for afbrudt eller hvilende
ved, at hans Hustru for offentlig Regning havde
henligget paa en Sindssygeanstalt.

I det med Amtets Skrivelse af 8. April d. A. mod-
tagne Andragende har Usnes Sogneraad under Henvisning
til Bestemmelserne i Fattigloven af 9. April 1891 § 61
forespurgt, om den i Kommunen boende Arbejdsmand N. N.s
Erhvervelse af Forsørgelsesret sammesteds kan anses afbrudt
derved, at hans Hustru i Tiden fra 26. November 1892 til
24. Marts 1893 for Kommunens Regning mod Refusion
fra hans Forsørgelseskommune har henligget paa Statens
Sindssygeanstalt ved Bordingborg, eller om i alt Fald hans
Erhvervelse af Forsørgelsesret maa anses for hvilende i det
nævnte Tidsrum.

I denne Anledning skulde man til Efterretning og
videre fornøden Bekendtgørelse tjenstligst melde, at, da ifølge
Fattiglovens § 61 de Omkostninger, der udredes af det
offentlige til sindssyges Underhold og Forsørgelse paa Stats-
anstalter, ikke betragtes som Fattighjælp i Forhold til ved-
kommende trængende, og da fornævnte N. N. saaledes ikke
i det foreliggende Tilfælde har nydt Fattighjælp, jfr. Fattig-
lovens § 16, maa Ministeriet holde for, at der ikke haves

*) Se forrige Bind pag. 901.

27. Sept. nogen Hjemmel til at betragte hans Erhvervelse af Forsørgelsesret som afbrudt eller hvilende, hvorimod det Tidsrum, i hvilket hans Hustru for Kommunens Regning har henligget paa Statsanstalten ved Vordingborg, bliver at medregne til hans Erhvervelse af Forsørgelsesret i Aasnæs Kommune, for saa vidt Betingelserne for saadan Retts Erhvervelse i øvrigt ere til Stede.

27. Sept. **Justitsmin. Str.** (til Amtmanden over Maribo Amt) ang., at **Pl. 12. Januar 1820 fremdeles er gældende.**

Under Hensyn til, at det af tvende Erklæringer fra By- og Herredsfogden i N. N. Røbstad og Herredsfogden i N. N. Herred, som ere indhenteede i Anledning af et til Generaldirektoratet for Skattevæsenet indgivet og af samme hertil oversendt Andragende, hvori Herredsfuldmægtig N. N. besværer sig over, at vedkommende Herredsfoged i Henhold til **Pl. 12. Januar 1820** har nægtet at tinglæse et af Andrageren til Læsning indleveret Skøde, forinden der var paa-tegnet samme en Attest fra vedkommende Oppebørselsbetjent om, at der ikke paa hvilede Ejendommen Skatterestancer, fremgaar, at bemeldte Plakat ikke overholdes af de førstnævnte tvende Retsbetjente, skal man tjenstligst anmode Hr. Kammerherren om behageligen at ville tilkendegive disse samt nævnte Herredsfuldmægtig, at Plakaten efter Justitsministeriets Formening fremdeles er gældende og derfor bør iagttages, idet man efter den Anledning, som Sagen dertil giver, tilføjer, at den ommeldte Attest dog ikke behøver at paategnes det paagældende Skøde.

27. Sept. **Kirke- og Undervisningsmin. Str.** (til Skoledirektionen for Boer og Nim Herreder) ang., hvorvidt den Tid, en Lærer i Horsens havde fungeret

som Læmelærer i Kallundborg, kunde medregnes ved 27. Sept. Beregningen af hans Anciennetet med Hensyn til Lønningstillæg af Statskassen.

..... at det nævnte Tidsrum ikke kan medregnes ved Beregningen af Andragerens Anciennetet til Lønningstillæg efter Lov af 23. April 1881.

Justitsmin. Str. (til det fgl. Sundhedskollegium) 29. Sept. ang. Fysici Ret til Befordringsgodtgørelse og Diæter for Rejser i Anledning af Jordemoderkonferencer.

Under Henvisning til, at den af Justitsministeriet under 21. Juli d. A. godkendte Ordning af Apotekvisitaterne vil medføre, at Fysici ikke for Fremtiden som hidtil ville kunne afholde de i Instruks for Fysici af 22. Oktober 1877 § 11 omhandlede Jordemoderkonferencer i Forbindelse med de af dem paa de paagældende Steder foretagne Apotekvisitater og derfor ville blive nødsagede til at foretage særlige Rejser i Anledning af bemeldte Konferencer, har det fgl. Sundhedskollegium i behagelig Strivelse af 12. d. M. forespurgt, om Fysici efter de gældende Regler ville have Ret til Befordringsgodtgørelse og Diæter for de Rejser, som de saaledes i Anledning af disse Konferencer ville komme til at foretage.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at den fremsatte Forespørgsel maa besvares bekræftende, jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 14. Maj 1862 i Reskriptsamlingen.

Fgl. Resol., hvorved det allernaadigst bifaldes, 29. Sept. at de færreste Sybselmænd for Fremtiden efter Indstilling af Amtet ansættes og affædiges af Justitsministeriet. (Justitsministeriet.)

30. Sept. **Btg. om Bestemmelse i Henhold til Lov om**
 Nr. 286. **danste Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892**
§ 68 med Hensyn til de der omhandlede Bøder for
Færøernes Bedkommende. (Justitsministeriet.)

I Henhold til § 68 i Lov om danste Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892, jfr. allerhøjeste Anordning af 16. September 1893 om Læmpelser i bemeldte Lov, for saa vidt angaar Færøerne, har Justitsministeriet bestemt, at de for Overtrædelse af denne Lov eller dertil sig sluttende Anordninger paalagte Bøder skulle, for saa vidt det paagældende Skib er hjemmehørende paa Færøerne, indtil videre tilfalde Foreningen for forulykkedes efterladte samlesteds.

Denne Bestemmelse træder i Kraft den 1. Januar 1894.

2. Oktbr. **Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Formanden**
i Kommissionen til Afholdelse af almindelig For-
beredelseseksamen) ang. Gebyret for Afholdelse af
Tillægsprøve til almindelig Forberedelseseksamen i
Latin for Farmaceuter.

.....at man i Tilslutning til Deres Bemærkninger (at en Gebyrberegning af 4 Kr. er i Overensstemmelse med tidligere Praksis og med Reglerne om Betalingen for andre til bemeldte Eksamen knyttede Tillægsprøver ved Universitetet, idet hver Eksaminand erlægger 1 Kr. til Eksaminator og 1 Kr. til Censor samt 1 Kr. til hver af Bedellerne) og særligt under Hensyn til Analogien af de ved Skrivelse af 14. April 1883*) om Gebyret ved

*) Ved Skriv. 14. April 1883 fastsættes, at Censorerne ved almindelig Forberedelseseksamen honoreres med 1 Kr. for hver Karakter, og at Betalingen for Karaktererne for Orden med de skriftlige Arbejder fordeles inellem

almindelig Forberedelseseksamen fastsætte Regler maa anse 2. Oktbr. det for givet, at der skal erlægges et Gebyr af 4 Kr. af hver Eksaminand, som ved Universitetet underkaster sig den omhandlede Prøve i Latin.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd, Sund= 6. Oktbr. hedskommissioner og de overordentlige Sundhedskommissioner) ang. Desinfektion af Transportmidler, hvori syge transporteres til Sygehuse til Behandling for smitsomme Sygdomme udenfor Tilfælde af offentlig Behandling.

Det kongelige Sundhedskollegium har henledet Justitsministeriets Opmærksomhed paa den Fare for smitsomme Sygdommes Udbredelse, der skyder af, at der hyppigt ingen Desinfektion finder Sted af de Transportmidler og navnlig de Sengklæder, hvori syge transporteres til Sygehuse til Behandling for smitsomme Sygdomme uden for Tilfælde af offentlig Behandling, hvor saadan Desinfektion ikke umiddelbart er paabudt af Epidemiloven af 30. Marts 1892. Justitsministeriet skal i den Anledning henlede Sundhedskommissionernes Opmærksomhed paa denne Sag under Henvisning til, at det ifølge fornævnte Lovs § 23, jfr. § 17, staar

Censurerne i Dansk, Engelsk og Matematik. Fremdeles bifaltes det, at Eksamen afholdes paa Universitetet, ligesom den forrige almindelige Forberedelseseksamen af højere eller lavere Grad, samt at der ydes Universitetet en Afgift af 4 Kr. for hver Eksaminand (for Protokoller, Skrivematerialier, Avertissementer, Lokaler, Lys og Varme), at der til Bedellerne betales for Assistance ved Eksamen 2 Kr. for hver Eksaminand (1 Kr. til hver Bedel), at Eksamensgebyret fastsættes til 20 Kr., hvad enten Eksamen tages med eller uden fransk, saaledes at der ikke betales for den senere Suppleringsprøve i dette Sprog, og at der for de i Anordningen af 30. August 1881 § 6 nævnte Prøver i Sprog erlægges en Betaling af 6 Kr.

6. Oktbr. i deres Magt at paabyde og bemyndige de behandlende Læger til at paabyde saadan Desinfektion med den Virkning, at de deraf flydende Udgifter afholdes efter Reglerne i den nævnte Lovs § 25. Hvor saadant Paabud gives af den behandlende Læge, anses det rettest, at det anføres paa selv Rekvifitionen om den syges Modtagelse paa Sygehuset, og i andre Tilfælde, at Sygehusbestyrelsen derom underrettes for at denne kan drage Omsorg for Desinfektionen, for saa vidt den kan ske paa Sygehuset, og, hvor dette ikke kan ske søje Anstalt, i fornødent Fald ved Politiets Mellemkomst, til, at de smittesørende Genstande under Sagttagelse af fornøden Forsigtighed henvises til det Sted, som Sundhedskommissionen vil have at opgive Sygehusbestyrelsen.

7. Oktbr. **Indenrigsmin. Cirk.** (til samtlige Mønstringsbestyrere) ang. **Autorisation af Mønstringsbestyrernes Protokol.**

Efter fædsunden Brevveksling med Generaldirektoratet for Stattevesenet fastsættes herved, at den i Indenrigsministeriets Vejledning for Mønstringsbestyrere Nr. 270 af 29 December 1892 § 9 ommeldte Protokol bliver at autorisere for saa vidt angaar de Mønstringsbestyrere, der tillige ere Toldembedsmænd, af vedkommende Overtoldinspektør, og for de øvrige Mønstringsbestyreres Vedkommende (nemlig Mønstringsbestyrerne i Kjøbenhavn, Nykjøbing paa Falster, Mønne Neksø, Svendborg, Aalborg, Aarhus) af Indenrigsministeriet*.)

*) Ved Cirk. 4. Decbr. f. A. ophævedes Justitsmin. Cirk. af 16. Marts 1857 til samtlige Udskrivningschefer for saa vidt angaar disses Forpligtelse til at autorisere Mønstringsbestyrernes Sporteljournaler, hvorhos tilføjedes, at de i nævnte Cirk., jfr. Justitsmin. Bef. 20 Marts 1872 § 27, sidste Stk., indeholdte Bestemmelse ang. Forevisning af Mønstringsbestyrernes Sporteljournaler for Udskrivningschefen ved de aarlige Sessjoner samt de i Cirkulæret ommeldte aarlige Indberetninger ere bortfaldne som Følge af senere Lovbestemmelser.

Justitsmin. Efr. (til Overretssagfører N. N.) 12. Okt.
ing., at Bevilling til at være **executor testamenti**
Boet efter en indsendt Konsul fra en fremmed
Stat ikke kunde meddeles.

I Anledning af et af Hr. Overretssagføreren hertil
indgivet Andragende, hvori Enkefru N. N. af Liibek, Fru
N. N. med Mand og Børge Godsbesidder N. N. af Rosen-
hagen og Købmand N. N. af Hamburg, som eneste Arvinger
efter deres den 7. ds. her i Staden ved Døden afgangne
Broder tyft Generalkonsul N. N., anholde om, at De maa
blive beskikket til som Eksekutor at tage Boet efter bemeldte
afdøde under Behandling til Skifte og Deling, skal man
tjenstligst melde, at Ministeriet i Betragtning af den afdødes
Egenskab som indsendt Konsul fra en fremmed Stat ikke
anser sig besøjet til at meddele Bevilling til, at De som
Eksekutor foretager Skiftet efter den afdøde.

Indenrigsmin. Efr. (til Amtmanden over Vejle 14. Okt.
Amt) ang. **Omfaaget af den kommunale Revision.**

Efter Modtagelsen af Amtets Skrivelse af 14. f. M.
betræffende den dermed tilbagefulgte Forespørgsel fra Revisor
N. N. i N. N. Kjøbstad skulde man tjenstligst bede den paa-
gældende samt Byraadet tilkendegivet, at det tilkommer den
kommunale Revision at paatale saavel urigtig Bogføring
som enhver anden Fejl i Kommunens Regnskaber. Efter
den foreliggende Anledning skal man derhos bemærke, at
Revisionen ikke alene er berettiget til at anstille Undersøgelse
af, om Kommunens Hovedbøger og Kassebøger ere i Over-
ensstemmelse med hinanden, men at en saadan Undersøgelse
efter Ministeriets Formening i Reglen vil være nødvendig
for at Revisionen kan opfylde de den efter Kjøbstadkommunal-
loven af 26. Maj 1868 § 33 paahvilende Forpligtelser.

17. Okt. **Judenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Rjøbenhavn's Amt) ang., om en i Hushold til Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts 1889 § 18 affagt Voldgiftkendelse er eksigibel med Hensyn til den ved Kendelsen fastsatte Erstatning.

..... at man, uanset at den nævnte Lov ikke indeholder nogen udtrykelig Udtalelse i den omspurgte Henseende, antager, at Spørgsmaalet, der i øvrigt henhører under Domstolenes Afgørelse, maa besvares bekræftende.

17. Okt. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Maribo Amt) ang., om Bestemmelserne i Lov af 24. Marts 1875 ere anvendelige paa en ham tilhørende Egetræs Baad, der drives ved en Petroleumsmotor.

..... at, medens den paagældende Baad ikke vil være at underkaste Sledelestersyn, maa den i øvrigt være de om Dampfartøjer gældende Forskrifter undergivet.

18. Okt. **Judenrigsmin. Skr.** (til Amtmanden over Viborg Amt) ang. **Fastsættelse af Snekastning efter Folkehold.**

Ved Skr. af 20. f. M. har Hr. Amtmanden hertil indsendt et Andragende, hvori N. N. Sogneraad har begæret Judenrigsministeriets Resolution for, hvorvidt der ved Fastsættelse af Snekastning efter Folkehold, jfr. Lov om Snekastning af 9. April 1891 § 5, kan medregnes faste mandlige Medhjælpere, der deltage i Arbejdet paa den paagældende Ejendom, lige med mandligt Tyende, uanset at saadanne Medhjælpere maatte holde egen Dug og Dist udenfor den Ejendom, om hvis Tjers eller Brugers Ansættelse til Snekastning der er Spørgsmaal.

Foranlediget heraf skal man til Efterretning og videre fornøden Bekendtgørelse tjenstlig melde, at Ministeriet maa holde for, at der ikke gives Hjemmel i Loven til at undtage de Medhjælpere, der holde Dug og Dist, jra Lovens

Regel i § 5 om, at faste mandlige Medhjælpere, der deltage 18. Okt. Arbejdet lige med Thyndet, skulle medregnes ved Ansættelse (Snekastning, i hvilken Henseende det ikke forekommer Ministeriet, at der kan tillægges den af Hr. Amtmanden emhævede Betragtning, at der eventuelt vil kunne paagøres de paagældende selvstændig Snekastningsbyrde som brugere af Ejendomme i samme eller en anden Kommune, og en afgørende Vægt, ifr. ogsaa, hvad der herom fremkom under Forhandlingerne paa Rigsdagen om Snekastningsloven Rigsdagstidende 1890—91 Landstingets Forhandlinger Sp. 506—7). Som Følge af det anførte er Ministeriet af den Formening, at det af N. N. Sogneraad rejste Spørgsmaal, hvis Afgørelse i øvrigt henhører under Domstolene, maa svares bekræftende.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Odense 19. Okt. Amt), hvorved det mellem Odense Købstad og Odense her Frue Landsogns Distrikt bestaaende Fællesskab i Henseende til Fattigvæsen ophæves, saaledes at be- røvedte Landdistrikt fra den 1. Januar 1894 at egne oprettes til en selvstændig Sognekommune, der benævnes „Odense Frue Landsogn“.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Amt- 19. Okt. manden over Præstø Amt) ang. Yigningen af Ud- giften ved Aufstæffelse af Brændsel m. v. til Kirkers Opvarmning.

Med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 11. Juli d. A. har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori Sogneraadene for N. N. Sogne anholde om Ministeriets Resolution for, hvor vidt det er tilladt i Henhold til Lov d. 9. Marts d. A. om Kirkers Opvarmning § 8, ifr. § 3, Sogneraadene vedtage, at Udgiften ved Aufstæffelse af

19. Okt. Præindsel m. v. til Kirkens Opvarmning skal afholdes ved Ligning paa Sognets til Folketirken hørende Beboere saaledes, at der ikke foretages nogen særlig Ligning i dette Djemed, men at Beløbet tillægges ved den almindelige kommunale Ligning, der skal foretages efter Formue og Lejlighed, dog med Forbigaaelse af de Personer, der efter Loven ere fri for Deltagelse i Udgiften.

Efter i Anledning heraf at have brevvekslet med Indenrigsministeriet skulde Ministeriet tjenstligst melde til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse, at, da det ved Loven har været tilfiet, at det til Kirkens Opvarmning fornødne Beløb opføres i en særskilt Rubrik paa Ligningslisten over den kommunale Formue- og Lejlighedsstat, findes der intet at erindre imod den af de ovenmeldte Sogneraad anvendte Fremgangsmaade.

21. Okt. Justitsmin. Str. (til Procurator N. N.) ang., hvorvidt der tilkommer den i beneficerede Sager for den beneficerede Part bestillede Sagfører Salær for Møde under Eksekutionsforretningen.

Under Henvisning til det påfæredede i en Sag, under hvilken Hr. Procuratoren i Henhold til meddelt Bevilling til fri Proces har givet Møde som bestillet Sagfører for Dombaveren og derefter paa dennes Begne givet Møde for vedkommende Fogedret under den hos domfældte rekvirerede Eksekutionsforretning, har De i et hertil indgivet Andragende forespurgt, om Justitsministeriet fremdeles, efter at Lov a 24. Maj 1879 om Sagføreres Udgang til Salær og Betaling for Udlæg for Udførelsen af offentlige og beneficerede Sager er emaneret, maatte fastholde den i Ministeriets Skrivelse Nr. 146 af 27. August 1878 hævdede Anskuelse at der ikke tilkommer den bestillede Sagfører i beneficerede Sager særligt Salær hverken af det offentlige eller af Bene

ficianten for Eksekutionsforretninger, naar han efter er- 21. Okt.
hverbet Dom giver Møde for Beneficianten ved disse.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at det
saavel efter de omfattende Udtryk i Loven af 24. Maj 1879
§ 1 som efter Lovens Djemed maa antages, at der til-
kommer den for en beneficeret Part beskiftede Sagsfører sær-
ligt Salær for Møder under Eksekutionsforretningen, hvilket
Salær ifølge Sagsføreren derom gjorde Paastand fastsættes
af Fogeden og overensstemmende med Lovens § 2 kan
kræves udbetalt af det offentlige.

Bestemmelser for Søofficersskolens Vedkommende 21. Okt.
ingaaende Udstedelsen af Bevis for at have bestaaet
Styrmandseksamens 1. og 2. Afdeling. (Marine-
ministeriet.)

Bevis for at have bestaaet Styrmandseksamens 1.
Afdeling kan udstedes, naar Vedkommende ved Søofficers-
skolens Overgangsprøve er bestaaet i hvert af Fagene Na-
vigation og Maskinlære, og han desuden i det under først-
nævnte Fag indlagte Spørgsmaal i „Internationale Regler“
ikke har faaet en lavere Karakter end tg. (1).

Bevis for at have bestaaet Styrmandseksamens 2.
Afdeling udstedes ikke af Søofficersskolen.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skole- 23. Okt.
direktionen for Viborg Købstad) ang. et Andragende
m, at Tilladelse til Udskrivning af en Borgerstole
med 13 Aars Alderen maa tilstaaes Børn i næst-
verste Klasse med „meget godt“ i Hovedkarakter ved
eksamen.

..... at Ministeriet maa fastholde, at Udskriv-
ning af Borgerstolen i 13 Aars Alderen i Genhold til
Ministeriets Cirkulære af 2. Februar 1889 ikke kan finde
Stjortende Hæfte. 49

23. Okt. Sted, medmindre Barnet befinder sig i øverste Klasse, idet det dog med Hensyn til de Fordringer, som efter det nævnte Cirkulære maa stilles til Aarsprøven forinden Udskrivningen, vil være berettiget ikke at tage Hensyn til de ikke befalede Fag: Naturhistorie, Naturlære, Matematik, Tegning og fremmede Sprog.

24. Okt. Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til de eksamensberettigede Realskoler for Kvinder) ang. Gymnastikundervisningen ved de højere Pige-skoler.

I en nylig afgiven Beretning om Inspektionen af forskellige Realskoler for Kvinder har Gymnastikinspektøren fremhævet, at ved nogle af disse Skoler var et forholdsvis meget stort Antal Elever fritaget for Gymnastikundervisning, og at dette til Dels fandt Sted i Henhold til Lægeerklæringer, der ikke indeholdt nogen fyldestgørende Forklaring om Nødvendigheden af de paagældende Fritagelser.

Efter det foreliggende har man fundet det rettest at indhente en Erklæring fra det kongelige Sundhedskollegium med Hensyn til Gymnastikundervisningen ved de højere Pige-skoler. Sundhedskollegiet har i denne Anledning ytret, at Undervisningen med det anordnede Omfang af 4 egentlige Timer maa anses for særdeles gavnlig for skolepøgende unges Pigers Udvikling og Helbred, forudsat at den ledes paa en efter vor Tids Erfaring hensigtsmæssig Maade, og at der vel kan forekomme Tilfælde, hvor der bør indrømmes delvis eller hel Fritagelse for Gymnastikundervisningen, men i saadanne Udtagelsestilfælde bør Indrømmelsen kun gøres efter en motiveret Erklæring af en Læge.

Ministeriet skal ikke unblade at henlede Opmærksomheden paa de anførte Udtalelser, idet man i Henhold til disse herved anmoder de vedkommende Skolebestyrelser om nøje at paase, at ingen Elev for Fremtiden fritages for at

deltage i Gymnastikundervisningen eller i bestemte derunder 24. Okt. hørende Øvelser, uden at Nødvendigheden heraf er tydeligt jobtgjort ved Attest fra en Læge. Det vil ligeledes være et paase, at de Fritagelser, der ere begrundede paa forbi- gaaende Forhold, ikke udstrækkes over længere Tid end nød- vendigt.

Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Svendborg Amt) om Forstaaelsen af forskellige Bestem- 24. Okt. nelser i Lov Nr. 40 af 25. Marts 1892 om Sø- næringen m. m.

1. Ifølge § 2 i Lov af 11. Februar 1863 angaaende Forandring i Lov om Søneringen af 19. Februar 1861 unde Skibe af ikke over 40 Kommercelæsters (80 Tons) Drægtighed udklareres til Fart paa Nordsøen og Østersøen, naar de i Stedet for en eksamineret Styrmand havde til Tjeneste om Bord i det mindste een Mand, som i sin Søfartsbog havde erhvervet sig Betegnelsen „helbefaren“ og desuden tilvejebragt Vidnesbyrd fra i det mindste 2 Skippere om, at de havde overbevist sig om, at han kunde navigere et Skib saavel ved om uden Landkending.

Da bemeldte tvende Love af 1861 og 1863 — og dermed udførte Bestemmelse — ere ophævede ved § 26 i Lov Nr. 40 af 25. Marts 1892, er det heraf en Følge, at intet dansk Skib maa udklareres eller afgaa fra nogen dansk Havn eller sættes i Fart i danske Farvande, medmindre de i Lov om Søneringen af 25. Marts 1892 § 4 indeholdte Forfrister ere iagttagne, og at der altsaa, naar et Sejlskib af ikke over 40 Tons udklareres til Fart paa Nordsøen eller Østersøen, maa være ansat foruden Føreren i det mindste een Styrmand, der har erhvervet Bevis som saadan, eller i alt fald en Sømand, der i Henhold til Søneringslovens § 3, sidste Stykke, er berettiget til at fare som Styrmand eller i Henhold til

24. Okt. samme Lovs § 29 har erhvervet Indenrigsministeriets Tilladelse til at gøre Tjeneste som Styrmand i den paagældende Fart, i hvilken Henseende bemærkes, at det Vidnesbyrd fra 2 Skippere, som er meddelt de i Lov 11. Februar 1863 § 2 ommeldte Sømand, ikke kan stilles lige med „Næringsadkomst“ som Styrmand, og at Reglen i Søneringslovens § 27 saaledes ikke kan finde Anvendelse paa dem.

2. Sømand, der, forinden Søneringsloven af 1896 traadte i Kraft, i Genhold til Bestemmelsen i Lov af 11 Februar 1863 § 2 have gjort Styrmandstjeneste i Skib af ikke over 80 Tons Drægtighed i Fart paa Nordsøen og Østersøen, kunne ikke erholde Tilladelse til at gøre Tjeneste som Styrmand i nævnte Fart i Skibe af over 80 Tons Drægtighed (Søneringslovens § 3, sidste Stykke), idet bemeldte Lovs § 29 kun hjemler Indenrigsministeriet Bemyndigelse til at meddele saadanne Sømand Tilladelse til at udøve „den af dem hidtil drevne Næringsvej i samme Omfang som tidligere“.

3. Den, der har bestaaet den i Lov om Styrmands-eksamen m. m. omhandlede Sættekipperprøve samt har faret mindst eet Aar som Matros og derhos har fyldt sit 20 Aar er vel ifølge § 3, sidste Stykke, i Søneringsloven af 1896 berettiget til at fare som første eller eneste Styrmand i Sejlskib af ikke over 100 Tons i Fart paa Nordsøen og Østersøen men er dog — da Loven ingen Hjemmel dertil indeholder — udelukket fra hos Magistraten i Købstæderne eller Politimesteren paa Landet at erholde meddelt Bevis som Styrmand; de maa saaledes være Mønstringsbestyrernes Sag at paase, og Betingelserne for vedkommendes Berettigelse til at fare som Styrmand ere til Stede.

4. Da de til Styrmands-eksamen stillede Krav ere strengere end de til Sættekipperprøven, maa førstnævnte Prøve i det under Nr. 3 omhandlede Tilfælde kunne træde i Stede

for Sættesskipperprøven, men Bevis fra Øvrigheden som 24. Okt. Styrmænd vil ikke kunne forðres udfærdiget.

Bekendtgørelse vedkommende Dagrenovationens Bortførsel. (Københavns Magistrat.) 26. Okt.

Paa given Anledning henleder Magistraten Husejernes Opmærksomhed paa, at det kun, naar vedkommende Husejer dertil giver sit Samtykke, er tilladt Kontrahenterne allerede fra Kl. 5 Morgen at lade bortføre Husrenovationen fra de Ejendomme, hvor Fejeseffern med videre opsamles i Beholdere, og at denne Tilladelse vil blive tilbagekaldt med Hensyn til de Kontrahenter, paa hvis Født der kommer gentagne Klager over skødesløs Behandling af Beholderne.

Ligeledes bringes det i Erindring, at Dagrenovationskontrahenterne ere pligtige til den første Søgnebag i hver Maaned at bortføre Halm, Hø, Tang, Affald af gamle Madratser og deslige. Saadanne Genstande maa ikke udkaftes paa Gaden, men vedkommende Ejere maa selv lade dem bringe ud til Dagrenovationsvognene, hvor Paarlæsningen vil blive udført af Kørekarlene.

Eksemplarer af de for Dagrenovationens Bortførsel gældende Konditioner, i hvis §§ 4 og 5 de oven citerede Bestemmelser indeholdes, kunne af Husejere afhentes i Magistratens 4. Afdeling, Lavendelstræde 1, 1. Sal, mellem Kl. 10—4.

Lov om Søneringen paa Island. (Ministeriet 26. Okt. for Island.)

Vi Christian den Niende, o. s. v., G. v.: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

1. Det skal med de af denne Lov flydende Indskrænk-

26. Okt. ninger være enhver tilladt at ernære sig ved Søfart med islandst Skib.

2. Ret til i den indenlandske Fart at føre islandst Skib af over 12 men ikke over 100 Tons er betinget af at vedkommende har erhvervet Bevis som Skibsfører i den indenlandske Fart.

3. Ret til i den indenlandske Fart at føre islandst Skib af over 100 Tons og Ret til mellem Island og andre Lande at føre islandst Skib af hvilken som helst Størrelse er betinget af, at vedkommende har erhvervet Bevis som Skibsfører i den udenlandske Fart.

Er det paagældende Skib et Dampskib, er Retten endvidere betinget af, at vedkommende har erhvervet det i § 12 omhandlede Tillægsbevis.

4. Ret til i den indenlandske Fart at fare som Styrmand i islandst Sejlskib af over 100 Tons er betinget af, at vedkommende har erhvervet Bevis som Styrmand i den indenlandske Fart.

5. Ret til at fare som Styrmand i islandst Dampskib af over 100 Tons i den indenlandske Fart og i islandst Skib af enhver Størrelse og Art i Farten mellem Island og andre Lande er betinget af, at vedkommende har erhvervet Bevis som Styrmand i den udenlandske Fart.

Er det paagældende Skib et Dampskib, er Retten endvidere betinget af, at vedkommende har erhvervet det i § 12 omhandlede Tillægsbevis.

Saaavel i dette som i det i § 3 omhandlede Tilfælde er Tillægsbeviset dog overflødig, saafremt den paagældende har bestaaet den almindelige danske Styrmandseksamen, eller en anden efter den danske Lovgivning dermed i Klasse staaende Eksamen.

6. Intet islandst Skib maa udklareres fra nogen Havn i Island til Fart mellem Island og andre Lande uden at have til Tjeneste om Bord foruden Føreren i det

mindste 1 Styrmand og paa Dampffibe af over 300 Tons 26. Okt.
2 Styrmand.

Til indenlandst Fart maa intet islandst Skib af over 100 Tons udklareres eller afgaa uden at have til Tjeneste om Bord foruden Føreven i det mindste 1 Styrmand. I Stedet for denne sidste kan dog paa Sejlsfibe træde en befaren Mand, der tilvejebringer Vidnesbyrd fra 2 Skibsførere om, at de enten ved Overhøring af vedkommende eller derved, at han har faret med dem, have overbevist sig om, at han kan navigere et Skib ved eller uden Landkending.

Endelig maa intet islandst Dampffib udklareres eller afgaa fra islandste Farvande til hvilken som helst Fart, uden at de Betingelser med Hensyn til Maskinpersonalets Størrelse og Bestaffenhed, som indeholdes i det Skibet; Henhold til § 13 meddelte Regulativ for Maskinbetjeningen, ere opfyldte.

7. Til Erhvervelse af Bevis som Skibsfører i den indenlandske Fart udkræves:

- a) at vedkommende har bestaaet den mindre fuldstændige Styrmandseksamen ved Navigationsstolen i Reykjavik;
- b) at han har faret til Søs i 8 Maaneder eller gjort Tjeneste som Styrmand i 4 Maaneder;
- c) at han har Indsødsret eller fast Ophold i den danske Stat;
- d) at han er fuldmyndig;
- e) at han ikke ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling;
- f) at han præsterer Bevis for, at hans Syn har den for Strymænd nødvendige Fejlfrihed.

8. Til Erhvervelse af Bevis som Skibsfører i den udenlandske Fart udkræves foruden de i § 7 c—f ommeldte Betingelser:

- a) at vedkommende har bestaaet den mere fuldstændige

26. Okt.

Styrmandseksamen ved Navigationskolen i Reykjavik eller den almindelige danske Styrmandseksamen eller en anden efter den danske Lovgivning dermed i Klasse staaende Eksamen;

- b) at han derefter har faret til Søs som Styrmand i 2 Aar og i den Tid gjort 2 Farter mellem Island og andre Lande, eller paa dansk Skib i lige saa lang Tid har forrettet Tjeneste og gjort Farter, der kunne sættes i Klasse hermed.

9. Til Erhvervelse af Bevis som Styrmand i den indenlandske Fart udkræves:

- a) at vedkommende har bestaaet den mindre fuldstændige Styrmandseksamen ved Navigationskolen i Reykjavik;
 b) at han derefter har faret til Søs i mindst 4 Maanedes;
 c) at han ikke ved Dom er funden skyldig til Straf af offentligt Arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling;
 d) at han præsterer Bevis for, at hans Syn har den for Styrmand nødvendig Fejsfrihed.

10. Til Erhvervelse af Bevis som Styrmand i den udenlandske Fart udkræves foruden de i § 9 c og d ommeldte Betingelser:

- a) at vedkommende har bestaaet den mere fuldstændige Styrmandseksamen ved Navigationskolen i Reykjavik eller den almindelige danske Styrmandseksamen eller en anden efter den danske Lovgivning dermed i Klasse staaende Eksamen;
 b) at han derefter har faret til Søs i 8 Maanedes.

11. De i §§ 7—10 omhandlede Beviser, der, naar de ovennævnte Betingelser ere til Stede, ikke kunne nægtes vedkommende, udstedes efter en af Landshøvdingen nærmere foreskreven Formular af Politimesteren paa det Sted, hvor vedkommende har sin Bopæl, eller, naar han intetsteds i Landet har Bopæl, hvor han eller, naar han er uden for

Landet, hans Fuldmægtig opholder sig til den Tid, da 26. Okt. Begæringen fremsættes.

Bevis som Skibsfører betales med 4 Kr., der tilfalde Landskassen. Bevis som Styrmand udstedes uden Betaling.

Den, der vil anke over en af Politimesteren med Hensyn til Bevisernes Udstedelse tagen Beslutning, har gennem vedkommende Amt at rette sin Bepværing til Landshøvdingen, der da afgør Sagen, dog uden at vedkommendes Afgang til at faa Spørgsmaalet afgjort af Domstolene derved indskrænktes.

12. Landshøvdingen kan meddele den, der har erhvervet Bevis som Skibsfører i den udenlandske Fart eller som Styrmand i samme Fart, og som enten ved Attest for i Danmark at have bestaaet en Eksamen i Maskinlære eller paa anden Maade godtgør at være i Besiddelse af den til at være Fører af eller Styrmand paa Dampskib fornødne Maskinkyndighed, et Tillægsbevis herfor.

13. Ethvert islandsk Dampskib skal være forsynet med et af Ministeren for Island udstedt Regulativ for Maskinbetjeningen, hvorved under Hensyn til forelagte Oplysninger om Maskinens Hestekraft er fastsat, hvilke Forordninger Skibets Maskinpersonale med Hensyn til Antal og Uddannelse skal skyldbestgøre.

Underkastes Skibets Maskiner eller Redler senere saadanne Forandringer, hvorved Hestekraften væsentlig forøges, er Reberen pligtig til at erhverve et nyt Regulativ.

14. Fra de i §§ 7—10 ommeldte Eksamensforordninger og Betingelser med Hensyn til Befarenhed kan Landshøvdingen under særlige Omstændighe er dispensere, navnlig i de første Aar efter nærværende Lovs Krafttræden og med Hensyn til de i §§ 7 og 9 fastsatte Betingelser.

15. Bevis som Skibsfører forbrødes, naar vedkommende ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening uanøerende Handling.

26. Okt. Bevis som Styrmand forbrydes, naar vedkommende ved Dom findes skyldig til Straf af offentligt Arbejde for en i den offentlige Mening vanærende Handling.

16. Overtrædelser af denne Lov straffes med Bøder af indtil 200 Kr., der i Gentagelsestilfælde kunne stige til 400 Kr. Bøderne tilfalde Landskassen.

Overtrædelserne paatales af det offentlige, og Sagerne behandles efter de for offentlige Politisager gældende Regler.

17. Den i Plakat 27. Maj 1859 indeholdte Bestemmelse, at Styrmandene paa danske Skibe, der udredes fra et Sted i Island, skulle være hjemmehørende i det danske Monarki, ophæves.

18. Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1895. De i §§ 2—5 foreskrevne Betingelser for Afgangen til at føre Skib eller fare som Styrmand i den indenlandske Fart blive dog uden Anvendelse paa dem, der før 1. Juli 1895 have drevet en saadan Næringsvej.

31. Okt. **Bekendtgørelse om Afholdelse af Hillerød Køb-**
 Nr. 245. **stads ordinære Ret.** (Justitsministeriet.)

Med et ad mandatum udfærdiget allerhøjeste Reskript til Amtmanden over Frederiksborg Amt af Dags Dato er det fastsat, at der for den i Lov om Jurisdiktionsforandringer i Frederiksborg Amt m. m. af 29. Marts d. A. omhandlede Hillerød Købstads Jurisdiktion skal fra den 1. April n. A. at regne, da de paagældende Jurisdiktionsforandringer træde i Kraft, afholdes ordinær Ret paa Raad- og Arresthuset i Hillerød hver Lørdag.

Spilket herved bringes til almindelig Kundskab med Tilføje, at Frederiksborg Birks ordinære Ret som hidtil afholdes paa ovennævnte Sted hver Torsdag.

31. Okt. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Skole-**
 direktionen for Vester Han Herred) ang. Forstaelsen

af Bestemmelsen i Lyndelov af 10. Maj 1854 § 54 31. Okt.
om, at Udfrivningsbevis fra Skolen skal indføres i
Studsmaalsbøger.

I et med Direktionens behagelige Erklæring af 8. April f. A. hertil indsendt Andragende har Præst ved Frimenigheden i N. N., N. N., forespurgt,

1. Om der kan udstedes Studsmaalsbog til en Dreng, der ikke kan præstere Bevis for at være udfreven af Skolen.

2. Om Sognepræsten i N. N. m. fl. Sogne er berettiget til at indføre i Studsmaalsbogen for Personer, der ere konfirmerede i Frimenighedskirken i N. N., at de ikke ere konfirmerede i noget Samsund eller af nogen Præst, der hører til Follekirken, og

3. om, hvorvidt Præsten er berettiget til at indføre noget i Studsmaalsbogen om vedkommendes Kundskaber, Dpførsel i Skolen eller lignende.

I den Anledning skal Ministeriet, efter om Sagen at have brevvekslet med Biskoppen over Aalborg Stift, tjenstligst meddele følgende:

ad 1 og 3. Bestemmelsen i Lyndelovens § 54 om, at Udfrivningsbeviset fra Skolen skal indføres i Studsmaalsbogen, maa forståas saaledes, at der i Bogen ikke blot bliver at indføre, naar og hvor Udfrivningen har fundet Sted, men tillige den i Anordning af 29. Juli 1814 for Røbstæderne § 34 og for Landet § 27 omhandlede Attest om Kundskaber og Dpførsel.

I Overensstemmelse hermed maa det forlanges, at ethvert Barn for at erholde Studsmaalsbog maa præstere Udfrivningsbevis, og dette maa gælde, selv om Barnet er over 15 Aar og saaledes i Medfør af Lov af 2. Maj 1855 § 4 skal udskrives af Skolen.

Hvis Barnet har besøgt en privat Skole eller er blevet privat undervist, maa det derfor, for at erhverve Udfriv-

31. Okt. ningsbevis, fremstille sig til Eksamen i Kommunestolen, jvfr. herved Lov af 13. April 1851 § 11 om Børn, der ikke høre til Folketirken.

ad 2. Paategning i Studsmaalsbogen om Konfirmation maa sigte til Konfirmation, foretagen i et Trossamfund, der kan foretage kirkelige Handlinger med borgerlig Virkning af en dertil bemyndiget Præst, og der kan derfor intet anføres om en Konfirmationshandling i Frimenigheden i N. N., der ikke hører til Folketirken eller noget anerkendt Trossamfund. — Sognepræsten har derfor været berettiget til at meddele den ovennævnte Paategning.

1. Nov. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Præstø Amt) ang., hvor vidt der kan meddeles en Person, der i 1875 har bestaaet den efter de da gældende Bestemmelser befalede almindelige Styrmandseksamen i Forbindelse med Prøve i Masskulære, Bevis som Sætteskipper, uanset at han ikke har underkastet sig den i Søværingsloven foreskrevne Sætteskipperprøve.

..... at, da Kravene ved den ovennævnte, af den paagældende aflagte Styrmandseksamen vare betydeligt højere end de, der stilles ved Sætteskipperprøven, maa Ministeriet med Amtet være enig i, at det ommeldte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

1. Nov. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Bornholms Amt) ang., om den som „Knuderosen“ betegnede Sygdom hos Svinet bør henføres under de i Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April d. A. § 2 omhandlede Sygdomme.

..... at, da de senere Aars videnskabelige

Undersøgelser have godtgjort, at Knuderosen maa anses for 1. Nov. en Form af „Rødsyge“ („Miltbrandartet Rosen“) hos Svin, maa de for den sidstnævnte Sygdom gældende Forordninger ogsaa komme til Anvendelse paa Knuderosen.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Provsten 4. Nov. for Hillerslev og Sundborg Herreder) ang. **Forstaelsen af Cirk. 5. November 1891 om Tilsynet med Skolelæreres Enteforsørgelse.**

..... at den rette Fremgangsmaade, naar en Lærer ønsker at berigtige sin Enteforsørgelse i Anledning af forestaaende Ægteskab, er den, at han, selv om han alt i Forvejen har tegnet den fornødne Forsikring, gennem Provsten indgiver Andragende til Ministeriet om Enteforsørgelsens Berigtigelse, saaledes at den fornødne Attest fra Provsten til Indgaaelse af Ægteskab først udstedes, naar Ministeriets Afgørelse af, om Enteforsørgelsen er tilstrækkelig, foreligger

Reglement i Henhold til Sølovens § 45 for 6. Nov. Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Nr. 249. Bord i færøske Fiskerskibe. (Justitsministeriet).

I Henhold til § 45 i Sølov af 1. April 1892 og allerhøjeste Resolution af 10. Decbr. s. A. fastsættes herved følgende Bestemmelser angaaende Skibsmandskabets Forplejning og Opholdsrum om Bord paa Fiskerskibe hjemmehørende paa Færøerne.

I. Skibsmandskabets Forplejning.

1. Om Skibsmandskabets Forplejning i Almindelighed*).

*). Enslidende med Reglement 10. December 1892 I. Nr. 1. Indm. Saml.

6. Nov.

2. En Mand's Kost eller Ration.

Denne skal ugentlig udgøre:

Brød, haarde Skourogger eller Hvedekits	7 Pbd.
eller blødt Rug- eller Hvedebrød .	10 Pbd.
Fisk, fersk eller blød saltet for 4 Dage..	6 Pbd.
Rød, raat saltet for 3 Dage	3 Pbd.
eller tørret Lammekeød for 3 Dage.	1 Pbd. 50 Kv.
Smør.....	75 Kv.
eller Margarine.....	1 Pbd.
Byggryn eller Ris til Grød for 2 Dage	
henholdsvis	25 eller 30 Kv.
Byggryn, Ris eller Sago til Gryn-	
suppe for 1 Dag.....	15 Kv.
Urter eller Bønner for 2 Dage....	80 Kv.
Hvedemel til Budding, Pandekager e. l.	
for 2 Dage.....	1 Pbd.
Kartofler enten friske } for 7 Dage. . . }	8 Pbd.
eller tørrede }	32 Kv.
Sukker til Te og Kaffe.....	1 Pbd. 25 Kv.
Kaffe, ubrændt eller brændt og malet,	
henholdsvis	30 eller 24 Kv
Te	6 Kv.

Salt, Sennop, Peber, Kanel og andre Krydderier, Eddike til Sennop, Hvedemel og Smør til Jævning paa Grøntfager, Citronsaft (lime-juice), Sukker, Kofiner eller Svesker til Grynsuppe, samt hvad der igrønt behøves til Madens Tillavning, udgives i passende Mængde. Til Urter gives jævnlige friske eller hentogte Løg, til Fiskemaal-tiderne Smørsauce med Sennop og til Melspiserne Sirup, Melasse eller i Mangel deraf Sukker.

Hvalkeød, fersk eller saltet, med Spæt af Grindehval eller Kvæsfing, kan gives 2 Gange ugentlig i Stedet for 1 Dag Rød og 1 Dag Fisk, og er Rationen deraf da for

2 Dage 2 Pd. Hvalkød og 40 Kv. saltet eller 30 Kv. tørret 6. Nov. eller røget Spæk.

Drillevand. Herfor er som Regel ingen Ration, og denne kan kun gives, naar Beholdningen paa Grund af usædvanlig lang Rejse, Ublækning, Overbordfkytning eller anden uforudseelig Hændelse er saaledes formindsket, at der er Fare for, at den skal slippe op, forinden Skibet naar Bestemmelsesstedet.

3. Fra ovenstaaende Bestemmelser kunne følgende Afbigelsjer gøres:

Hvis ferst eller saltet Fisk ikke findes eller kan faas, gives i dennes Sted en Ration Kød eller Hvalkød med Spæk.

Skulde det Tilfælde indtræde, at Smørret eller Margarinen slipper op, kan der i Stedet for 1 Pd. Margarine udgives 2 Pd. tørret fedt Kød eller 2 Pd. saltet eller 1 Pd. 50 Kvint tørret eller røget Spæk af Grindegval eller Kvæsfing; men Smør eller Margarine skal atter udgives, saa snart det er muligt at erholde det til rimelig Pris. Naar Margarine udgives, skal det være af anerkendt god Kvalitet.

Brændevin, Kognak, Rom eller Vin kan udgives som ekstra, naar Skibsføreren dertil finder Anledning, saasom til Opmuntring, under haardt Vejr, anstrengende Arbejde eller udmattende Klimatiske Forhold.

Hvis Forraadet af en eller anden Proviantsfort paa Grund af usædvanlig lang Rejse, Havari eller anden uforudseelig Omstændighed skulde slippe op, kan der udgives andre Sorter i Stedet, f. Eks. Kød for Fisk og omvendt, Hvalkød med Spæk for Kød eller Fisk, Gryn for Urter eller Bønner o. s. v., hvormed Mandskabet da skal være tilfreds.

Det i Kabysen opsamlende Madfedt maa kun i frist Tilstand benyttes til Madlavning.

6. Nov.

II. Skibsmandifabets Opholdsrum*).**III. Reglementets Ikrafttræden m. v.**

Nærværende Reglement er gældende fra den 1. Januar 1894, dog saaledes at de i Reglementets Afsnit I. indeholdte Bestemmelser træde i Kraft for paagældende Skib fra det Tidspunkt, da Skibet første Gang efter den 1. Januar 1894 er i dansk Havn; indtil da forholdes efter de nu gældende Regler.

6. Nov.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang. **Formen for Firmaanmeldelse af et af to Brødre bestaaende Kommanditselskab, der agtede at drive Manufakturhandel.**

I Anledning af det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse af 14. j. M. hertil tilbagesendt Andragende, hvori Manufakturhandler E. M. P. af N. N. Købstad besværer sig over, at Magistraten i bemeldte Købstad under Henvisning til Bestemmelserne i Firkmalovens § 9, 3. Stykke, har vægret sig ved til Handelsregisteret at modtage Anmeldelse om, at et Kommanditselskab med Andrageren som ansvarlig Deltager og Andragerens Broder, Snekermester P. L. P. som Kommanditist driver Manufakturhandel i jornevnte Købstad under Firma „Brødrene P.“ eller „Brødrene P. ved E. M. P.“, skal man herved tjenstlig melde, at den stedfundne Afvisning maa anses besøjet, hvorved endnu bemærkes, at den i Anmeldelsen indeholdte Betegnelse af Forretnings-

*) Ensiglbende med Reglm. 10. December 1892 med følgende Tilføjelste i Slutningen: Dog skal det, hvis Skabsesen findes i dette, være tilladt sammesteds at ophænge Klæder til Tørring.

virksomheden som „Manufakturhandel“ er utilstødelig, ifr. 6. Nov. Firkantens § 18, Punkt 2, og Justitsministeriets Cirkulære af 14. August 1889, Punkt 6.

Indenrigsmin. Approbation paa Overenskomst 10. Nov. angaaende Ordningen af Forholdene med Hensyn til Haveanlægget omkring Lyftbaadehavnen ved Langelinie og af Spaserevejen herfra langs Frihavnets østlige Mole til dennes nordlige Ende. (Afluttet mellem Havnevæsenet og Kjøbenhavns Magistrat den 2. f. M.).

1. Haveanlægget omkring den lille Lyfthavn indrettes af Havnevæsenet med Hensyn til Højder, Beplantninger, Siddepladser m. m. som paa den vedhæftede Tegning mærket Plan A nærmere angivet.

Paa Planen er med Bogstaverne m. n. o. p. antydet en Plads, hvor der kan opføres en Bygning for Rosoreningerne paa en saadan Maade, at Anlæggets Skønhed ikke derved forringes. Den nærmere eventuelle Indretning af Bygningen samt Rosoreningens Forhold til janne i det hele bestemmes ved senere Forhandlinger mellem Havnevæsenet og Kommunalbestyrelsen. Hvis der ikke i betimelig Tid kan træffes en Ordning med Rosoreningerne, udføres Anlægget med Straaninger efter de paa Planen viste punkterede Linier.

2. Den ophøjede Spaserevej fra Haveanlægget Nord paa langs Frihavnets østlige Mole, der paa en Bro er ført over Frankanalen gennem det sydlige Frihavnsbassin Østmole og paa en Viadukt over Jernbanesporene og Færdselsvejen til Østmolens Indenlandskaj samt over de af Frihavns Aktieselskabet opførte Skure og tvende Portpartier, indrettes af Havnevæsenet i Overensstemmelse med de vedhæftede Tegninger mærket Plan B. og Plan C.

10. Nov. Af det overdækkede Rum, som fremkommer mellem Pramkanalen og Diadukten, og som forterer under Havnevæsenet, stilles til Disposition for Kommunen et saa stort Areal, som er nødvendigt bl. a. til Opholdssted for det Tilshuspersonale, som Kommunen maa holde for dette og sybligere Parkanlæg, til fornødent Oplag af Redskaber og Materiale, til Vedligeholdelsen og til Indretning af Retirader og Bisjoirer for Publikum og for Tilshuset.

Det høje Toldgitter paa den venstre Side af Spadserevejen og det høje Rækværk paa den østre Side af bemeldte Vej indrettes efter den af Finansministeriet approberede Plan som vist paa medfølgende Tegning mærket D).

Overfladen af den Del af Spadserevejen, der strækker sig fra Broen over Pramkanalen til det sybligste Portparti, belægges med Asfalt paa Underlag af Beton med passende Fald til Siderne og fornødent Afløb for Vandet.

Fra det sybligste Portparti Nord efter, hvor Højden af Spaserevejen bliver mindre, behandles Overfladen som Gangsti med Chausering og Gangstigrus med passende Fald til Siderne og med fornødent Afløb for Vandet. Paa dette Parti plantes forjægsvis en eller to Rækker Træer.

Ca. 500 Fod fra Molens nordre Ende afflattes den ophøjede Spaserevej med en Straaning, og Terrænet Nord for samme behandles i en Bredde af 30 Fod langs Toldgitteret som Gangsti paa samme Maade som ovenfor angivet, medens det langs Bolværket liggende 20 Fod brede Bælte behandles efter Havnevæsenets nærmere Bestemmelse. Hvis Havnevæsenet ønsker det, kan der her indrettes en Vendeplads for Bogne ved Inddragning af en Del af Gangstien, og hvis der af Kommunen maatte ønskes indrettet et Etablissement med Restaurationsanlæg paa denne Estrækning, kan dertil om fornødent indtages en Del af Kajarealet efter nærmere Overenskomst med Havnevæsenet.

3. Naar de ovenomtalte Anlæg af Havnevæsenet alle 10. Nov. ere bragte i fuldstændig Stand med Gauge, Bepantninger, Vandafledninger m. m., overgaar Havanlægget ved Lyftbaadehavnen samt Spaserevejen Nord for dette i 30 Fods Brede regnet fra Toldgitteret til Kommunen til fremtidig Vedligeholdelse.

Det Areal omkring Lyftbaadehavnen, som Kommunen saaledes overtager, begrænses af Linierne A. B. C. D. og E. F (se Plan A.), dog saaledes at selve Havnen med de samme omgivende Bolværker og Kajen mellem Bolværkerne og Foden af den første Skraaning forblive under Havnevæsenet, som ligeledes overtager den fremtidige Vedligeholdelse heraf.

Benytter Havnevæsenet sig af den samme efter § 2 tilkommende Ret til at indtage en Del af Spaserevejen Nord for den ophøjede Langelinie til Bendeplads for Bogue, bliver Vedligeholdelsen af det saaledes indtagne Areal Kommunen ubedkommende.

Den Kommunen i Genhold til foranstaaende paahvilende Vedligeholdelse omfatter kun selve Overfladen (herunder Plantninger og Bænke), som skal holdes i en efter Kommunalbestyrelsens Skjøn passende Tilstand som Parkanlæg. Kommunen har Ret til at foretage de Forandringer, som i Tidens Løb maatte vise sig nødvendige eller hensigtsmæssige, dog at ikke Karakteren af Lyktanlæg berøves forsvinder.

Vedligeholdelsen af Bolværker og Kaj bag disse og anden Kystbeklædning, Underbygningen for den ophøjede Spaserevej (herunder Skurene), Broen over Pramkanalen og Viadukten over Jernbanesporene og Færdselsvejen, Indfatningsmurene for Spaserevejen med Rørledningerne for Vandafledning m. m. og Gitrene paa begge Sider af Spaserevejen paahviler derimod Havnevæsenet, hvilken Autoritet det endvidere paahviler at istandsætte den under Kom-

10. Nov. munens Vedligeholdelse forterende Overflade til sin tidligere Stand, hvis den i nogen Retning maatte blive ødelagt ved Arbejder, sigtende til at vedligeholde eller forandre de fornævnte eller andre under Havnevæsenets Vedligeholdelsespligt hørende Genstande, hvad enten dette maa være bevirket ved Angreb fra Søen, Vilde o. s. v. eller f. Eks. ved Bygning af flere Skure.

Havnevæsenet leverer Kommunen Materialier til den Kommunen paahvilende Vedligeholdelse, bestaaende af Ler, Sand, Grus og Sten oplagt paa Land ved Molens nordre Ende eller ved Lystbaadehavnen til den Pris, som Havnevæsenet har betalt for dem, alt under Fornedsætning af, at Havnevæsenet har saadanne Materialier til Disposition.

4. Den ophøjede Spadserevej holdes lukket af Hensyn til Soldatstillet i den Tid, som bestemmes af Toldvæsenet. Anlægget omkring Baadehavnen holdes lukket om Natten, dog saaledes, at der af Hensyn til Lystbaadetrakfikken i samme etableres en Nattevagt med fornøden Vagtbbygning, hvortil Ildgisterne udredes af Havnevæsenet. Den eventuelle Nattevagt med fornøden Vagtbbygning for den egentlige jydlike Langelinies Vedkommende bekostes af Kommunen, saafremt Vedligeholdelsen af dette Parti overgaar til samme.

5. Den Belysning, som kræves for Havneanlæggenes Vedkommende, bekostes af Havnevæsenet, medens Kommunen maa betale den Belysning af de af den overtagne Arealer, som den maatte anse fornøden.

6. Saafremt der maatte blive paalagt de Arealer, hvis Vedligeholdelse i Hensyn til foranstaaende paahviler Kommunen, Skatter til denne, udredes disse af Kommunen selv.

7. I Hensyn til det i Indenrigsministeriets Skrivelse af 26. November 1892 givne Tilfagn kan der ikke uden Kommunalbestyrelsens Indvilgelse foretages Forandringer ved de heromhandlede Terræner. Dog forbeholdes der Frihavns

Aktieselskabet Ret til at underbygge hele den ophøjede Pro- 10. Nov.
menade med Skure af samme Bestaffenhed og Højde, som
de nuværende Skure have.

Hvis Frihavns Aktieselskabet benytter denne Ret, maa
Spaserevejen føres hen over de nye Skure paa samme
Plaade, som over de Skure, der nu ere under Opførelse.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Hjørring 14. Nov.
Amt) ang., at en Barnefaders Betaling af et Un-
derholdsbidrag i Genhold til et Forlig maa stilles
lige med Forligets Forkyndelse for ham i Genhold
til Lov 12. April 1892 § 4, 1. Stk.

Med behagelig Skrivelse af 11. f. M. har Hr. Amt-
manden hertil indsendt et Andragende, hvori Sogneraadet
for N. N. Kommune anholder om Refusion i Genhold til
Bestemmelserne i § 4, 3. Stykke, i Lov Nr. 73 af 12. April
f. A, jfr. Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9. April
1891 § 27, eller Godtgørelse paa anden Maade af et Al-
imentationsbidrag, stort 25 Kr., som bemeldte Kommune som
Pigen N. N.'s Opholdskommune har udredet til et af hende
udenfor Ægteskab med N. N. avlet Barn i Genhold til
et mellem hende og Barnefaderen inden N. N. Herreds
Politiret den 5. August 1890 indgaaet, af N. N. Amt den
12. f. M. stadfæstet, men ikke for Barnefaderen forkyndt
Alimentationsforlig.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at da det
af Sagen fremgaar, at den alimentationspligtige har betalt
Bidrag i Genhold til Forliget, og da Barnefaderens Beta-
ling af Alimentationsbidrag findes at burde stilles i Klasse
med Forligets Forkyndelse for ham, vil Opholdskommunen
have Ret til at erholde det af samme udbetalte Bidrag
refunderet efter de sædvanlige Regler.

16. Nov. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Hjørring Amt) ang., hvorvidt en Underdommer som Formand i en Soret efter Lov 12. April 1892 § 5 har Krav paa Dagpenge og Befordringsgodtgørelse.

Bed at meddele, at Birkedommeren i Læsø Birk i Anledning af, at bemeldte Birks Soret har været sat i Usterby til Optagelse af Søforhør og Søforklaring, har begært sig anvist Dagpenge og Befordringsgodtgørelse i Overensstemmelse med Lov Nr. 72 af 12. April f. A. § 5, har Hjørring Amt i behagelig Skrivelse af 8. d. M. med Bemærkning, at Ordet „Søretsmedlemmer“ i den anførte Lovbestemmelse formentlig ikkun angaar de af Amtmanden besiddede Medlemmer af Retten i Modsætning til dennes Formand, og at denne derfor ikke har Ret til at erholde Dagpenge og Befordringsgodtgørelse af det offentlige, begært Justitsministeriets Afgørelse i Sagen.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at der ikke tilkommer Dommeren som Sorettens Formand Dagpenge og Befordringsgodtgørelse ifølge den ovennævnte Lovbestemmelse, og at Afgørelsen af, hvorvidt der i øvrigt tilkommer ham saadanne hos det offentlige, maa bero paa, om Lovgivningens almindelige Regler for Ekstraretsfager (jfr. Plakat af 21. Marts 1800 og Forordning af 26. Juli 1844) efter vedkommende Tilfældes Beskaffenhed hjemle dette.

16. Nov. **Justitsmin. Skr.** (til Amtmanden over Kjøbenhavns Amt) ang., at et Underholdsbidrag kan fordrøs udbetalt af Barnefaderens Forsørgelseskommune indtil Barnets Dødsdag.

Bed at meddele, at Kjøbenhavns Magistrat som Forsørgelseskommune for Sømand N. N., hvem det ved Kjøbenhavns Overpresidiums Resolution af 22. Juni d. A. er

aalagt kvartalsvis at udrede et Underholdsbidrag af 60 Kr. 16. Nov. or det første Aar til et af ham med N. N. udenfor Ægte-
fab avlet, den 19. Januar d. A. født Barn, har vægret
ig ved at erlægge nogen Del af Bidraget for Kvartalet fra
den 19. April d. A. til den 18. Juli d. A. under Henvis-
ning til, at det paagældende Barn den 13. Juli d. A. er
afgaaet ved Døden, har Frederiksberg Fattigkommission i
et med Kjøbenhavns Amts Skrivelse af 28. f. M. hertil
indsendte Andragende forespurgt, om Forsørgelseskommu-
nen ikke maatte være pligtig at udrede det ommeldte Bidrag for
Eidsrummet indtil Barnets Død, og om Forholdene ved
Barnets Dødsfald ikke kunne lægges til Grund ved Afgø-
relsen af Betsørets Størrelse.

Foranlediget heraf skal man tjenstlig melde, at Justits-
loeriet med Amtet er enigt i, at det ommeldte Bidrag bør
udredes af vedkommende Kommune indtil Barnets Dødsdag
om Forsaldsdag, samt at Normalbidraget for det Sted, hvor
Barnet ved sin Død har Ophold, maa lægges til Grund ved
Bidragets Fastsættelse.

Bekendtgørelse om nogle Forandringer i Justits- 17. Nov.
ministeriets Bekendtgørelse af 27. Maj d. A. om Nr. 216.
Mødebefalinger. (Justitsministeriet).

§ Justitsministeriets Bekendtgørelse af 27. Maj. d. A.
afsættes herved følgende Ændringer:

a. § 6 sidste Stykke udgaar.

b. Til § 7, 1. Stykke, føjes: „Udskrivningscheferne
aafse, at Kullebetegnelsen er den rette paa Mødebefalingen
og Navnelisten“.

c. § 7, 2. Stykke, omredigeres saaledes:

„Disse Navnelister følge med Mødebefalingerne til Lægs-
estyrerne, som foranstalte dem tilbagesendte, naar Udleve-
ingen af Mødebefalingerne er iværksat, og i Tilfælde af, at
Udlevering ikke lader sig iværksætte, f. Eks. paa Grund af

17. Nov. paagældendes Død, Bortrejse fra Landet, eller det skønnes at paagældendes Eftersøgning ikke vil give Udbytte, med Angivelse af Grunden, hvorfor Udlevering ikke er sket. De ikke udleverede Mødebefalinger tilbagesendes til Kredsene hvor de forblive beroende til eventuel senere Udlevering ved de paagældendes Antræffelse.

Kavnelisterne tilbagesendes under alle Omstændigheder saa betids, at Udstrivningskredsene kunne indsende dem til Afdelingerne (Orlogsværftet) senest 3 Maanedes efter, at de have modtaget dem. Mødebefalinger for værnepligtige, der ere afgaaede ved Døden, vedlægges Kavnelisterne. Afdelingerne ville derefter inden Udgangen af hvert Aars December Maaned tilstille Kredsene nye Kavnelister over de værnepligtige, for hvilke de ikke have faaet Mødebefalingerne tilbage, og Kredsene foranstalte derpaa fornyet Eftersøgning af disse."

17. Nov. **Judenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Solbælt Amt) ang., om en Gaardejer, der har forpagtet et Skolelod, kan ansættes til Snekastning af bemeldte Skolelod.**

..... at den i Lov om Snekastning af 9. April 1891 § 8, 3. Stykke, indeholdte Bestemmelse, at Skolelærere ikke medtages ved Ansættelse til Snekastning som Brugere af deres Skolelodder, efter Ministeriets Formening ifkun kommer til Anvendelse, naar vedkommende Lærer selv er Bruger af den Skolen tilfagte Lod, hvorimod den, til hvem Lodden maatte være bortforpagtet, maatte være pligtig til efter Lovens almindelige Regler at udføre Snekastningsarbejde som Bruger af Lodden.

17. Nov. **Institsmin. Skr. (til Amtmanden over Frederiksborg Amt) ang. Betingelserne for Udstedelsen af**

den i Lov om Underholdsbidrag til vægte Børn m. 17. Nov.
n. af 12. April 1892 § 4 omhandlede Attest om
Barnemoderens Formueforhold og Erhverv.

Efter at N. N. Købstads Byraad i Anledning af en af
Ejenestepige N. N. af bemeldte Købstad, der i Henhold til
Frederiksborg Amts Resolution af 27. Januar 1885 har
krav paa et aarligt Bidrag af 36 Kr. hos Faderen til et
if hende den 30. Juni 1884 født vægte Barn, til Hr. Kammer-
herren indgiven Klage over, at Byraadet havde vægret sig
ved i Henhold til § 4 i Lov af 12. April f. A. om Under-
holdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab, m.
n. at meddele hende Attest om, at hendes Formueforhold
og Erhverv ikke tillade hende selv at sørge for Barnets for-
varlige Underhold og Opdragelse, har udtalt, at Byraadet
ikke anser sig beføjet til at meddele hende den nævnte Attest,
da hun kun betaler 1 Kr. ugentlig til Barnets Underhold
og tjener for en maanedlig Løn af 16 Kr. foruden Kost og
Husly m. v., idet hun efter sin Stilling ogsaa uden
Bidraget maatte kunne komme ud af det med sin Løn,
har De under 19. August d. A. meddelt Byraadet, at
Klagerinden, — da den ommeldte Løn ikke er højere
end, hvad der jævnlig gives Ejenestepiger, eller kan
siges at overstige, hvad der efter deres Stilling kan være
nødvendigt til deres Underhold, og da det ikke er en Betin-
gelse for Afgivelsen af den ommeldte Attest, at Barnemoderen
vil være nødt til at søge Hjælp af Fattigvæsenet, saafremt
hun ikke erholder Bidraget, — maa anses berettiget til af
sin Opholdskommunes Kommunalbestyrelse at erholde den
forlangte Attest om hendes Formueforhold og Erhverv.
Den saaledes af Dem afgivne Resolution har derefter By-
raadet ved et af Dem under 7. f. M. til Indenrigsministeriet
indsendt og af bemeldte Ministerium hertil oversendt Andra-
gende indanket for Ministeriet.

17. Nov. Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at Justitsministeriet tiltræder Deres ovenansførte Udtalelse.

18. Nov. Justitsmin. Cirk. (til samtlige Udskrivningschefer og Lægdsforstandere) ang. forskellige Spørgsmaa vedrørende Foranstaltninger til Krigsmagtens hurtig Mobilisering.

I. I Anledning af en Forespørgsel fra en Udskrivningschef, om den i allerhøjeste Anordning af 26. Maj d. A. § 6 omhandlede Ringning med „samtlige Landets Kirkeklokker“ ved indtrædende Mobilisering kan paabjedes med andre end med Folkekirkens Kirkeklokker, har Justitsministeriet efter Brevveksling med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet samt med Krigsministeriet svaret, at Bestemmelsen gælder enhver til Folkekirken og de anerkendte Troessamfund henhørende Kirke, samt endvidere med Hensyn til Bygninger med Kirkeklokker, hvori der i Henshold til dertil erhvervet allerhøjeste Approbation finder offentlig Guds tjeneste Sted, indordnet i den folkekirkelige Organisation stant Bygningerne henhøre til Stiftelser, grundede af private hvorimod den ikke kan gøres gældende over for de ikke anerkendte Troessamfunds Kirker.

II. Justitsministeriet har derhos paa Forespørgsel fra en anden Udskrivningschef tilladt, at Tilføjelse til Ringning med Kirkeklokkerne i Landsbykirkerne ved Mobiliseringsordre Udstedelse maa, uanset den i Instruks for Udskrivningschefer og Lægdsforstandere af 29. Maj d. A. § 5, 2. Stykke, indeholdte Bestemmelse, i alle Tilfælde udgaa til Kirkebyens Skolelærer, hvem det ifølge Cirkulære af 27. Juni d. A. fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet er paa lagt uopholdeligt at besørge den omhandlede Ringning udført.

III. Til Gennemførelse af det i fornavnte Instruks'

6 indeholdte Paalæg til Lægdsforstanderne om at tilstille 18. Nov. formændene for Sogneraadene Meddelelse om Udskrivning af Heste og Vogne er det paa Foranledning herfra ved Indenrigsministeriets Foranstaltning blevet paalagt samtlige Amtmænd at give Lægdsforstanderne Underretning om, hvem der til enhver Tid fungerer som Sogneraadshovedmand.

IV. Justitsministeriets Cirkulære af 31. Maj d. A. § 6 ændres saaledes, at Navnelisterne tilbagesendes af Kredsen til Afdelingerne (Orlogsværftet) inden Udgangen af Januar Maaned 1894, Ibslaget af de Mødebefalinger, der ikke ere blevne udleverede paa Grund af vedkommendes Død, medens samtlige andre ikke udleverede Mødebefalinger forblive beroende ved Kredsen til eventuel senere Udlevering ved de paagældendes Antræffelse.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Maribo 20. Nov. Amt) ang. Dækning af Udgifterne ved en betinget benaadedet Baretægtsfanges Hensiddens i Arrest fra Amtets Resolution om, at han ikke vilde være at tiltale for et paasigtet Tyveri, til hans Genindsættelse i Straffeanstalten efter Justitsministeriets Resolution.

Ved at meddele, at den betinget benaadede Straffefange J. N., der har været arresteret i N. N. Købstad som sigtet for Tyveri, inden 26. s. M. er bleven afleveret til Dorsens Straffeanstalt, hvor han ifølge Justitsministeriets Resolution vilde være at genindsætte, efter at Hr. Kammerherren under 8. September d. A. havde resolveret, at der ikke fandtes Anledning til at beordre Aktion imod ham for det ham paasigtede Tyveri, har De i behagelig Skrivelse af 11. d. M. forespurgt, om Udgifterne ved den paagældendes Hensiddens i Arresten i Tiden fra Retsbetjentens Modtagelse af Deres ovennævnte Resolution og indtil han afleveredes til Straffe-

20. Nov. anstalten, altsaa fra den 20. September d. A. til den 21. f. M., ville — ligesom Udgifterne ved hans Hensiddehen Varetægtsarresten før den 20. September d. A. — være indrede forskudsvis af fornævnte Købstads Kæmnerkasse med nærmere Repartition paa Amtets Købstæder.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at de fremsatte Spørgsmaal maa besvares bekræftende.

20. Nov. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Maribo Amt) ang. Fordelingen af Udgifterne mellem Opholds- og Forsørgelseskommunen ved en sindssyg Pige, som Opholdskommunen havde maattet antage sin

..... at ovennævnte Opholdskommune, ved hvis Foranstaltning den paagældende Pige under 16. Juni d. A. er bleven indlagt paa Sindssygeanstalten i Bordingborg vil have at bære $\frac{1}{4}$ af Omkostningerne ved Opholdet der steds, saa længe hun fremdeles henligger paa nævnte Sindssygeanstalt, medens $\frac{3}{4}$ af Omkostningerne blive at erstaa af Forsørgelseskommunen.

22. Nov. Indenrigsmin. Skr. (til Amtmanden over Vej Amt) ang., hvorvidt en her i Landet indfødt Mand vedblivende kan lade en ham tilhørende Jagt sejle under dansk Flag og lade den være hjemmehørende her, uanset at han tager fast Ophold og Bopæl i Udlandet.

..... at Andrageren i Hensiddehen til Søløb 1. April 1892 § 1 maa anses berettiget til, uanset sin Bopælsfættelse i Udlandet, vedblivende at lade det omhandlede Skib sejle under dansk Flag, saa længe han ikke er bleven Statsborger i fremmed Stat, men at Skibet efter den 1. Januar 1894, til hvilket Tidspunkt Lov Nr. 57 af 1. April 18

om danske Skibes Registrering m. m. i sin Helhed træder 22. Nov. i Kraft, maa anses at have Hjemsted i den danske Havn, i hvilken hans for Registreringsmyndighederne opgivne Fuld- mægtig bor, eller som er nærmest ved sidstnævntes Bopæl (jfr. Analogien af Sølovens § 4, sammenholdt med Regi- streringsloven § 1, 2. Stykke).

Justitsmin. Cirk. (til Udskrivningscheferne, 24. Nov Lægsforstanderne og Mønstringsbestyrerne) ang. Ud- betaling af Underholdningspenge til befarent Mand- skab, der indkaldes til Tjeneste paa Flaaden.

Herved fastsættes følgende Bestemmelser om Udbetalingen af de Underholdningspenge, der efter Lov om Værnepligt af 6. Marts 1869 § 58, jfr. § 33, 9. Stk., tilkomme be- farent Mandskab, der indkaldes ved de aarlige Rundgørelser fra Justitsministeriet i Genhold til Lovens § 33, 1. og 4. Stk., til Tjeneste paa Flaaden.

1. Underholdningspengene beregnes de stoppede befarne fra den Dag, paa hvilken Meddelelse udgaar med Forteg- nelse over, hvilke befarne der ere bestemte til Indkaldelse i det løbende Aar, indtil den Dag, de skulle møde til Tjeneste ved Søværnet.

For saa vidt nogen befaren i Løbet af Aaret indkaldes forlods efter Værnepligtslovens § 37, beregnes der ham Underholdningspenge fra den Dag, han antræffes, og indtil Mødedagen.

2. Underholdningspengene beregnes for hele Tiden imellem Indkaldelsen og Mødedagen, selv om den indkaldte befaren i Genhold til dertil af Justitsministeriet givet Til- ladelse i den nævnte Tid har været i udenrigs Fart med danske Skibe.

Det er de paagældende tilladt at gaa i indenrigs Fart.

3. Forstud paa Underholdningspengene udbetales første 50*

24. Nov. Gang snarest efter Indkaldelsen (Antræffelsen) for Tiden fra denne indtil den 1. i den følgende Maaned og derefter maanedsvis forud den 1. hver Maaned. Udbetalingen sker i hele Kroner, idet en Prøf, hvormed 1 Krone overskrives som Følge af, at enten Indkaldelsen (Antræffelsen) eller Mødet foregaar i Løbet af en Maaned, ikke udbetales. De noteres i den for den befarne udstedte Skyldbog. Ved de befarnes Hjemsendelse fra Orlogsværftet opgøres det dem tilkommende Betsøb saaledes, at de dem udbetalte Forskud paa Underholdningspenge bringes i Afregning.

4. Underholdningspengene udbetales som Regel af Lægdsforstanderen paa den indkaldte befarne Hjemsted, hvortil hans Skyldbog sendes, og hvorigennem den atter tilføres den indkaldte befarne overensstemmende med Justitsministeriets Cirkulære af 20. Februar 1863 A. Nr. 2 og 3.

Dog kunne de indkaldte befarne, som — ved Aflevering af Søfartsbog til en Mønstringsbestyrer eller senere under Indkaldelsen — opholde sig uden for deres Læg, efter betimelig fremsat Begæring derom til Lægdsforstanderen paa Opholdsstedet, i Kjøbenhavn Mønstringsbestyreren, faa deres Underholdningspenge udbetalte hos Lægdsforstanderen paa Opholdsstedet, i Kjøbenhavn hos Mønstringsbestyreren, til hvilke Myndigheder derfor Udskrivningskredsene ere forpligtede at sende Pengene i betimelig Tid efter deres Rekvifition herom.

24. Nov. **216.** **216.** **af 12. April 1892 sættes i Kraft paa Færøerne.**
(Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende, o. s. v. G. v.: I Genhold til den Regeringen ved § 30 i Lov om anerkendte Sygekasser af 12. April 1892 dertil meddelte Bemyndigelse sættes bemeldte Lov herved i Kraft paa Færøerne med følgende Ændringer:

1. I Lovens § 1, 3. Stykke, indsættes efter Ordene: „af 24. Nov. denne“ følgende: „samt ligeledes til at optage Medlemmer, der ikke opfyldte de i § 6, 1. Stykke, stillede Betingelser“, og til Stykkets Slutning føjes følgende: „Dog kunne de medregnes til Udbringelse af det i § 3 som Betingelse for vedkommende Sygekassers Aerkendelse fordrede Medlemstal.“
2. I § 2 indsættes i 1. Linie mellem: „indsendes“ og „til Sygekasseinspektøren“ Ordene: „gennem Amtet“.
3. 1. og 2. Stykke af § 12 bortfalde.
4. § 13 udgaar.
5. I § 15 ombyttes i Paragrafens Slutning Ordene: „vedkommende Amtstue“ med „Færøernes Fordebogskasse“.
6. I § 19. 1. Stykke bortfalde Ordene: „forinden Lovens Stadfæstelse“ og ligeledes Slutningen: „og det i øvrigt findes, at de fastsatte Ydelser tilsammentagne ikke ere mindre, end der i de nævnte Paragrafer er bestemt“.
7. I § 20 udgaa Punkterne 7 og 8.

Anordning, hvorved Lov om Beskyttelse for 24. Nov. Bæremærker af 11. April 1890 sættes i Kraft paa Nr. 262. Bærerne. (Justitsministeriet.)

Vi Christian den Niende, o. s. v. G. v.: I Henhold til den Regeringen ved § 19, 2. Stykke, i Lov om beskyttelse for Bæremærker af 11. April 1890 dertil meddelte Bemyndigelse sættes bemeldte Lov herved i Kraft paa Bærerne i usorandret Stillelse.

Lov om Medsættelse af Indførselstolden for 24. Nov. Bortpropper. (Finansministeriet.) Nr. 263.

Inbm. Saml. pag. 657.

24. Nov. **Anordning ang. Plan for Søværnets Underofficersskole.** (Marineministeriet).

Vi Christian den Niende, o. s. v. G. v.: Vi i Genhold til § 35 i Lov om Søværnets Ordning af 2 Maj 1880 anordnede Plan for Søværnets Underofficersskole af 4. Maj 1886 ville Vi allernaadigst have forandret som følger:

A. Skolens Formaal og Ordning.

1. Skolens Formaal er at bibringe unge Mennesker den teoretiske, praktiske og militære Uddannelse, som er fornøden, for at de kunne optages som Underofficerer i Flaadens Artilleri-, Matros- eller Søminiekorps.

2. Uddannelsen foregaar dels i Land, dels om Bord i udrustede Krigsskibe.

3. Skolen deles i 2 Klasser, der igen deles i 3 Afdelinger, af hvilke den øverste benævnes A., den mellemste B. og den nederste C.

Hver af ældste Klasse 3 Afdelinger bestaar af en Artilleri-, en Matros- og en Søminieafdeling.

Optagelse i yngste Klasse sker efter bestaaet Afgangsprøve. Til ældste Klasse overgaa de Elever, der har gennemgaaet yngste Klasse og bestaaet Overgangsprøven. Ældste Klasse C. kunne desuden optages søværnepligtige mindst 1 Tøgt til Orlogs, efter at de ved afholdt Prøve have godtgjort at være i Besiddelse af nærliggende Rundskaibe der fordres ved Skolens Overgangsprøve.

Optagelse paa Skolen, Overgang fra yngste til ældste Klasse og Oprykning i Klassernes forskellige Afdelinger saavel som Afgang fra Skolen til Korpserne, sker i Regelen ved Skoleaarets Begyndelse den 1. Oktober.

Eleverne i de to øverste Afdelinger af ældste Klasse nyde ikke teoretisk Undervisning i Land, men ere enten udkommanderede til Søs eller fordelt til praktiske Øvelser ved

Skolen og praktiske Arbejder paa Orlogsværftet; dog deltage 24. Nov. 2 hjemmeværende i Skolens Vinterundervisning i Tegning og Skrivning. Artilleridelingen af ældste Klasse B. deltager i Artilleriskolens praktiske Øvelser. De hjemmeværende Elever i Artilleriafdelingens ældste Klasse B. og C. benyttes som hjælpelærere ved Ekserciskolerne til Indøvelse af værne- ligtigt Mandskab.

Eleverne af ældste Klasse B.s og C.s Søminedelingen alle, naar Uddannelsesskole afholdes ved Søminetorpset, deltage i de praktiske Øvelser i Maj Maaned ved denne Skole, dog saaledes, at Skolen kun gennemgaaes een Gang af hver Elev.

4. Antallet af Elever maa i Regelen ikke overstige 80; og kan dette Tal efter Ministeriets Bestemmelse forhøjes indtil 100, dersom der findes et større Antal ledige Numre i Underofficersklasserne.

Samtlige Elever ere underkastede Skolens Disciplin.

Eleverne have Ophold, Beklædning og Undervisning frit ved Skolen overensstemmende med de gældende Bestemmelser. De for Undervisningen fornødne Rekvizitter leveres gratis de herfor fastsatte Regler.

Eleverne i ældste Klasse ere tillige lønede.

Ingen Elev har Ret til at begære Afsted fra Skolen.

5. Undervisningen meddeles i hver Klasse i et tre- arigt Kursus, saaledes at Skolen kan være gennemgaaet i 3 Aar. Hvor Undervisningen ikke hæmmes derved, kan den være fælles for flere Afdelinger.

Enhver af Skolens Prøver bestaar af en teoretisk Del og en praktisk Del. Den teoretiske Del afholdes i Vand, den praktiske Del afholdes om Bord, og Resultatet af den fremgaaer af de paa Logterne meddelte Karakterer og Bidragsbøger.

Efter Afslutningen af den samlede Prøve i September Maaned tildeles der i Forhold til Antallet af Elever i hver

24. Nov. Afdeling den eller de to bedst bestaaede Elever, for saa vil de have opnaaet mindst $\frac{2}{3}$ af den højeste Karakter, der kan opnaas, det herfor fastsatte Udmærkelsestegn.

G. Efter endt Vinterkursus underkastes Eleverne yngste Klasse A. og ældste Klasse C. i Slutningen af Mart-Maaned henholdsvis Overgangs- og Afgangsprøvens teoretiske Del.

Samtidig afholdes hvert Aar Dprykningsprøverne teoretiske Del for de af Skolens øvrige Afdelinger, som deltagere i Undervisningen i Land.

Enhver Elev, der ikke bestaar de anordnede Prøver samt den Elev, som i det forløbne Aar har vist særdelede ringe Evner, Mangel paa Flid eller Lyst, indstilles til Afsted. Skulde særlige Grunde som Sygdom eller anden utilregnelig Marsag forhindre en Elev i at underkaste sig en af Skolens Prøver eller i at fyldestgøre detses Fordringer, vil dog Marineministeriet, efter Indstilling af Skolens Chef, kunne tillade en saadan Elev at rykke op i en højere Klasse.

Naar en Elev under andre Forhold ikke har bestaaet en af de anordnede Prøver, kan det, hvor Omstændighederne særlig tale derfor, efter Indstilling af Skolens Chef, tillades ham at deltage i Undervisningen med den næste Afdeling for atter at underkaste sig den Prøve, hvori han ikke har bestaaet.

De Elever, der bestaar Overgangsprøven, optages i ældste Klasse C. Marineministeriet bestemmer, efter Indstilling af Skolens Chef, hvor mange der skal optages henholdsvis i Klasens Artilleri-, Matros- og Søminedeling.

Med Indstillingen iagttages, at Eleverne efter de Skolens foreliggende Bidnesblyd bringes i Forslag til de forskellige Delinger efter følgende Hovedregler:

Til Artilleridelingen Elever, som have gode Kundskaber i Artilleri, vise særlig Færdighed i Tegning og Eksercits

amt synes at have Anlæg til en kraftig og god Kommando- 24. Nov.
lemme.

Til Matrosdelingen Elever, der have gode Kundskaber : Sømandskab, have vist Dygtighed ved de praktiske Tveiser om Bord, synes praktist anlagte samt ere lette, hurtige og midige i deres Bevægelser, og som ere dygtige i Splidsning og øvrige Matrosarbejder.

Til Søminedelingen Elever, der have vist Anlæg for Tegning, Matematik og Naturlære samt Dygtighed i Splidsning.

For saa vidt det kan forenes med de her stillede Forordninger, bliver der ved Fordelingen tillige at tage Hensyn til Elevernes Dnske i saa Henseende.

De Elever, der have bestaaet Afgangsprøven og tilfredsstillende have gennemgaaet ældste Klasse's tre Afdelinger, udnævnes til Underofficerer af 2. Klasse i Artilleri-, Matros- eller Søminekorpsen. De kunne ikke forlange at hjemsendes, førend de have tjent 4 Aar som saadanne. Ministeriet fastsætter det Antal, der bliver at antage ved hvert Korps, under Hensyn til de ledige Numre i Korpsjerne.

7. Alle mundtlige Prøver i Land ere offentlige. Bedømmelsen ved Prøverne finder i Regelen Sted ved Skolens eget Personale, som dertil vælges af Skolens Chef. Eksaminator ved Prøverne er Læreren i det Fag, hvori der eksamineres. Ved Afgangsprøven skal der i hvert af de teoretiske Fag foruden Læreren være to Dommere, valgte af Chefen, af hvilke den ene bør være en Mand udenfor Skolen.

For hver mundtlig Prøve opsætte Dommerne Spørgsmaalene skriftligt, to flere end Examinandernes Antal. Hver Examinand trækker sit Spørgsmaal. For hver skriftlig Prøve opsætte Dommerne et Spørgsmaal, der er fælles for samtlige Examinander.

24. Nov. For Besvarelsen af ethvert Spørgsmaal afgives en af de i § 9 nævnte Karakterer. Dersom Dommerne ikke blive enige om Karakteren, gives den, hvis Talværdi er nærmest ved Middeltallet af Talværdierne af de forskellige Dommeres Karakterer. Bliver dette Middeltal $\div 2$, gives Karakteren „mdl.“

Til Assistance ved Prøverne kan der fra Orlogsværste begæres 2 Underofficerer udover de ved Skolen ansatte.

8. I hvert Mars December Maaned, umiddelbart forinden Juleferien, affattes en almindelig Bedømmelse af de Elever, som deltage i Undervisningen i Land. Chefen giver hver Elev en Karakter for Opsørsel og en for Duelighed Tjenesten. Skoleofficererne, Elevinspektøren og samtlige Lærere afgive hver for sig en Udtalelse om Elevernes Udvikling og Standpunkt samt en Karakter for Flid, en for Duelighed og en for Opsørsel. Bedømmelsens Udfald angives ved Summen af de af Lærerne afgivne Karakterer forøget med det dobbelte af Chefens Karakterer.

Efter Udfaldet af Bedømmelsen, som meddeles Eleverne tildeles der i Forhold til Antallet af Elever i hver Afdeling eller de to bedst bestaaende Elever, for saa vidt de have opnaaet mindst $\frac{2}{3}$ af den højeste Karakter, der kan opnaas det herfor fastsatte Udmærkelstegn.

De Elever af ældste Klasse, som have bestaaet Udgangsprøvens teoretiske Del, vedblive indtil deres Forsømmelse til Underofficer at bære det dem jensest af Skolen tildeelt Udmærkelstegn, medmindre de ved flet Opsørsel fortab Retten dertil.

9. Ved Skolens Prøver benyttes følgende Karakterer der have de vedføjede Talværdier: u. = 7, ug. \div = 6, mg = 5, mg. \div = 4, g. = 3, g. \div = 2, tg. = 1, tg. \div = 0, mdl. = \div 1, mdl. \div = \div 3, flet = \div 5.

10. Til at bestaa ved Skolens Prøver kræves:

- i. For hvert Fag, i hvilket der kun gives 1 Karakter, 24. Nov. mindst Værdien 1 for denne.
- j. For hvert Fag, i hvilket der gives flere Karakterer, en samlet Værdi af mindst 2 Gange Karakterernes Antal; de Fag, hvori Karaktererne gives to eller flere Gange forøget Værdi, regnes som havende det dertil svarende Antal Karakterer.
- c. En Hovedsum af 3 Gange Karakterernes Antal.

Dog bortfalde de under a. og b. opstillede Forbringere for de Eksaminanders Vedkommende, der i hvert af Hovedfagene opnaa en Hovedsum af mindst 3 Gange Karakterernes Antal og i alle Fagene tilsammen af mindst 4 Gange Karakterernes Antal.

Hovedfagene ere:

Ved Afgangsprøven: Dansf og Regning. Karakteren „Skillet til Antagelse“ regnes desuden som Karakter i et Hovedfag.

Ved Overgangsprøven og Oprykningsprøverne: Artilleri, Sømandskab og Dansf.

Ved Afgangsprøven: For Artilleribelingen Artilleri og Sømandskab. For Matrosbelingen Sømandskab og Signalering. For Søminebelingen Søminelære og Sømandskab.

11. Rækkefølgen blandt de eksaminerede bestemmes ved Summen af samtlige Karakterers Værdi.

Er denne ens for flere, bestemmes den indbyrdes Rækkefølge blandt disse ved Summen af Karaktererne om Bord.

Er denne ogsaa ens, bestemmes Rækkefølgen ved Lodtrækning.

B. Afgang og Optagelse.

12. Hvert Aar i Slutningen af April eller i Begyndelsen af Maj Maaned afholdes en Afgangsprøve, hvorom forud den Bekendtgørelse 2 Maaned førinden vil være at udstede af Skolens Chef.

24. Nov. De, der ønske at blive optagne i Skolens yngste Klasse maa i det Almanakaar, i hvilket Prøven afholdes, fylde deres 14., 15. eller 16. Aar samt have en sund, kraftig og fejlfri Legemsbefæffenhed. Senest 14 Dage før Prøve indsendes skriftlig Anmodning til Skolens Chef om at maatte indstille sig til Prøven; denne Anmodning maa være ledsaget af:

- a. Fødsels- og Vaccinationsattest og, saafremt vedkomment er konfirmeret, da tillige Konfirmationsattest.
- b. Vidnesbyrd om Flid og Opsørsel i Skoletiden fra vedkommende Skolebestyrer og tillige Oplysning om, hvorvidt der er meddelt Undervisning i Gymnastik og Svømning.
- c. Søfartsattest, for saa vidt saadan findes, med Oplysning om de gjorte Togters Varighed og Befæffenhed og om Opsørsel og Duelighed.
- d. Erklæring (efter opgivet Skema) fra Faderen eller de af Øvrigheden befæffede Børge om, at han, paa egen og vedkommende Ansøgers Vegne, indgaar paa den § 4 nævnte Forpligtelse, ifølge hvilken ingen Elev kan fordrø Afgang fra Skolen. Børgebefæffelse vedlægges Erklæringen.

13. Forinden Afgangsprøven undersøges de anmeldte af en Kommission, bestaaende af en Officer, en Underofficer og en Læge; de stulle for at kunne antages have stærk Syn, god Hørelse, tydelig Udtale og maa ikke lide af Farvblindhed eller nogen Legemsfejl, som kan gøre dem uskikket til Optagelse paa Skolen.

Foruden de Vedtegninger angaaende Legemsfortrin eller Legemsmangler, som Kommissionen maatte finde Anledning til at gøre, gives tillige, for saa vidt der ikke foreligger Kassationsgrund, en Karakter for Legemsbefæffenheden med særligt Hensyn til, hvorvidt Aspiranten findes stillet til de militære Tjeneste til Søs.

24. Nov.

Afgangsprøven.

14. Fordringerne ved Afgangsprøven i Land ere:

- Danst. a. At kunne læse Prosa, trykt saavel med gotiske som latinske Bogstaver;
 b. Sproglærens Hovedregler, i det mindste Formlæren; samt
 c. At kunne skrive nogenlunde rigtigt efter Diktat et Stykke, som ikke indeholder vanskelige eller fremmede Ord.

Heri gives 3 Karakterer.

- Regning. Saavel paa Table som ved mundtlig Prøve at kunne regne de fire Regningsarter med ubenævnte Tal og med Brøk.

Heri gives 2 Karakterer.

- Skrivning. At kunne skrive en nogenlunde god Haandskrift med latinske Bogstaver. (Prøven i Danst giver Materialet til Bedømmelsen).

Heri gives 1 Karakter.

Endvidere gives en Karakter for „Stikket til Antagelse“.

Denne Karakter bestemmes af Skolens Chef, en af Skoleofficererne og en af Skolens Lærere. Bedømmelsen sker dels efter de foreliggende Skolebeviser og øvrige Attester, dels efter det Hovedindtryk, der høves af Aspirantens hele Personlighed. I alt gives der saaledes følgende Karakterer:

I Danst.....	3
I Regning.....	2
I Skrivning.....	1
I Legemsbestaffenhed.....	1
I „Stikket til Antagelse“.....	1

15. Efter Udsaldet af Afgangsprøven i Land indstiller Chefen saa mange af de bedst bestaaede til at deltage som frivillige Lærlinger i et Prøvetogt med de i Sommerens Løb udrustede Skibe, at Antallet bliver ca. 25 pCt. større

24. Nov. end det, man kan antage, vil behøves for den paafølgende 1. Oktober at udfylde de ledige Pladser i yngste Klasse C.

Bed Slutningen af dette Tøgt indsendes til Skolens Chef en efter nedenstaaende Skema*) affattet Bedømmelse. Skemaet udfyldes med Middeltallet af de Lærlingerne tildelede Karakterer, som afgives af Chefen, Næstkommanderende, Batsofficeren og andre Officerer, som have haft Anledning til at iagttage Lærlingerne. Bedømmelsen gives med de i § 9 nævnte Karakterer.

Summen af disse 4 Karakterer, af hvilke Karaktererne for „Anlæg til Sølivet“ og for „Duelighed i de praktiske Øvelser“ gives dobbelt Værdi, lægges til Hovedsummen ved Afgangsprøven i Land og bestemmer Rækkefølgen, hvorefter Skolens Chef indstiller til Optagelse paa Skolen fra 1. Oktober det Antal, der ifølge Ministeriets Bestemmelse skal optages.

Enhver af de derefter antagne Elever skal medbringe de ifølge Reglement bestemte Beklædningsgenstande og Forudsøgenheder, hvorom de forinden erholde Underretning.

C. Undervisningen og Prøverne i Land.

16. Undervisningen paa Skolen begynder hvert Aars 1. Oktober og fortsættes til næste Aars 1. April. Naar Ferierne og Prøverne fraregnes, vil der blive undervist i omtrent 24 Uger i hvert Aar.

Undervisningstiden er 6 à 7 Timer daglig, efter Aars-tiden fra Kl. 8 eller 9 Formiddag til Kl. 2 eller 3 Eftermiddag, hvoraf i Regelen 2 Timer anvendes til Eksercits, Lægøms- eller Vaabenøvelser.

Undervisningen i yngste Klasse.

17. Eleverne undervises i Artilleri, Sømandskab, Regning, Matematik, Naturlære, Engelsk, Dansk, Skrivning,

*) Udelades her.

Regning, Historie, Geografi, Eksercits med Kanoner og 24. Nov. Geværer, Legemsøvelser, Baabensøvelse, Svømning, Signalering, Musik, Sang, Skrædder- og Stomagersyning.

Undervisningen omfatter:

.....

Dprykningsprøverne og Obergangsprøven.

18. Ved Dprykningsprøverne i Land gives 1 Karakter i hvert af de Fag, i hvilke der er givet Undervisning i det forløbne Skoleaar; Karaktererne i Sang og Musik samt i Skrædder- og Stomagersyning medregnes ikke, og for Legems- og Baabensøvelse afgives 1 samlet Karakter. I alt gives 13 Karakterer for yngste Klasse B og 12 for yngste Klasse C, hvor Karakteren for Svømning bortfalder.

Ved Obergangsprøven i Land gives ligesom ved Dprykningsprøverne 1 Karakter i hvert Fag, idet Karaktererne i Sang og Musik samt i Skrædder- og Stomagersyning dog ikke medregnes, og for øvrigt med følgende Afvigelser:

I Artilleri gives 2 Karakterer.

I Sømandskab gives 3 Karakterer, af hvilke 1 for Spørgsmaal vedrørende Styrmandstjenesten om Bord.

I Eksercits gives 2 Karakterer, nemlig 1 for Kanon- og 1 for Geværseksercits.

I alt gives 18 Karakterer.

Den udforne Hovedsum ved Dprykningsprøverne og Obergangsprøven i Land, lagt til Summen af de Karakterer, som blive afgivne af Bedømmelseskommissionen om Bord i Lovseshibet, bestemmer den indbyrdes Rækkefølge i hver Afdeling.

Undervisning i ældste Klasse (Afdeling C).

19. Eleverne undervises i Artilleri, Sømandskab, Søminelære, Matematik, Naturlære, Engelsk, Dansk, Skrivning, Regning, Eksercits med Kanoner og Geværer, Legemsøvelser,

24. Nov. Baabøvelse, Svømning, Signalering, Musik, Sang, Skræbder- og Stomagerhyning.

Eleverne i Matrosdelingen deltage dog ikke i Undervisningen i Artilleri og Kanonesercits, og kun delvis i Geværesercits, men Tiden for Undervisningen i nævnte Fag benyttes for disse Elever til praktiske Arbejder paa Takkeløstet og ved Takkelbrættet samt til særlig Uddannelse i Signaltjeneste og Styrmandstjeneste.

Eleverne i Søminebelingen deltage ikke i Undervisningen i Artilleri og Kanonesercits, samt kun delvis i Geværesercits. Tiden for Undervisningen i nævnte Fag benyttes for disse Elever til særlig Uddannelse i Søminelære og til en forøget Undervisning i Naturlære og Tegning samt til praktiske Arbejder paa Takkeløstet.

Undervisningen omfatter:

.....
 Undervisningen og Uddannelsen i de to Aar, efter at Eleverne have bestaaet den foreløbige Afgangsprøve, fremgaar af § 3.

Afgangsprøven.

20. Afgangsprøven deles i den foreløbige og den endelige Afgangsprøve.

Med denne sidste underkastes Eleverne ikke nogen ny teoretisk Prøve, men Resultatet af den foreløbige Prøves teoretiske Del i Forbindelse med den praktiske Prøve giver Udfaldet af den endelige Afgangsprøve.

Den foreløbige Afgangsprøve.

I den teoretiske Del af Prøven gives der, med de nedenfor nævnte Undtagelser, 1 Karakter i hvert af de Fag, i hvilke der er givet Undervisning i det forløbne Skoleaar; Karaktererne i Musik og Sang samt i Skræbder- og Stomagerhyning medregnes ikke; for Legems- og Baabøvelse gives 1 samlet Karakter.

3 Artilleri gives 3 Karakterer, af hvilke 2 stulle 24. Nov. ære for Spørgsmaal vedrørende Materiellet.

3 Sømandskab gives for Artilleri- og Sømine- delingen 4, for Matrosdelingen 5 Karakterer, nemlig:

For samtlige Delinger:

1 for Fart og Takling, 1 for Fordeling til Manøvre, for Ekvipering og Desarmering, og 1 for Styrmandslære.

For Matrosdelingen yderligere 1 Karakter for Styrmandslære.

3 Sømine-lære gives for Eleverne i Søminedelingen Karakterer.

3 Matematik og Naturlære gives for Elever af Søminedelingen 2 Karakterer i hvert Fag.

3 Tegning gives 2 Karakterer, 1 for Opgavens løsing 1 og for Tegningens Udførelse.

3 Eksercits gives for Artilleridelingen 3 Karakterer, nemlig: 1 for Kanon- og 1 for Geværøksercits samt 1 for Kommando med Forklaring.

Samtidig med Afholdelsen af den teoretiske Prøve gives der hver Elev:

-) 1 Karakter for Anlæg til at blive Befalingsmand.
-) 1 Karakter for hans hele Forhold, Flid og Opmærksomhed i det forløbne Skoleaar.

Eleverne i Matros- og Søminedelingen desuden:

-) 1 Karakter for praktiske Arbejder paa Takkelloftet og Takkellbrættet.

Den under a. nævnte Karakter afgives af Skolens Chef, en under b. af Chefen, Skoleofficererne og Elevinspektøren i Forening, og den under c. nævnte Karakter af Værstisjtnanten paa Takkelloftet i Forening med den Officer og en Underofficer, som ere Lærere i Sømandskab.

Efter Afslutningen af Udkommandoen med Sommer- øbningene gives der hver Elev:

-) 1 Karakter for Skydefærdighed.

24. Nov. e) 1 Karakter for Duelighed om Bord.

f) 1 Karakter for Opsørsel om Bord i de Skibe, med hvill han har været udkommanderet.

Disse 3 Karakterer gives af Skolens Chef, 1. Skole officer og Elevinspektøren i Forening, for d. paa Grundlag af, hvad der uddrages af Elevens Skydebog, for e. og i paa Grundlag af de fra de respektive Skibe afgivne Rouditelister og Karakterlister.

De under a., b., d., e. og f. afgivne Karakterer — for Matrosdelingens Vedkommende tillige den under c. afgivne Karakter — multipliceres med 4. Samtlige Karaktere a—f lægges til Summen af Karaktererne for den teoretiske Del.

I alt gives der saaledes ved den foreløbige Afgangsprøve følgende Antal Karakterer:

I Artilleridelingen: I den teoretiske Del 21 Karakterer, i den praktiske Del 5 Karakterer med 4-dobbelt Værd — i alt 41 Karakterer.

I Matrosdelingen: I den teoretiske Del 17 Karakterer i den praktiske Del 6 Karakterer med 4-dobbelt Værdi — alt 41 Karakterer.

I Søminebelingen: I den teoretiske Del 20 Karakterer i den praktiske Del 5 Karakterer med 4-dobbelt Værdi og med enkelt Værdi — i alt 41 Karakterer.

Den endelige Afgangsprøve.

I den teoretiske Del af Prøven ere Karaktererne d samme, som bleve afgivne ved den foreløbige Afgangsprøve teoretiske Del. I den praktiske Del ere Karaktererne følgende:

g) Den ved den foreløbige Prøve under c. afgivne Karakter

h) En Karakter „Stikket til Underofficer“, der afgives af Skolens Chef og multipliceres med 4.

i) En Karakter for Duelighed.

k) En Karakter for tjenstligt Forhold.

Disse 2 Karakteter, der multipliceres med 4, afgives 24. Nov. af Skolens Chef, 1. Skoleofficer og Elevinspektøren i Forening paa Grundlag af, hvad der for Tidrummet fra Elevens foreløbige Afgangsprøve til hans Udkommando med Dvvelsesffibet som Elev af ældste Klasse A. fremgaar af Bedømmelseslister og Straffeprotokoller, samt efter det Kendskab, de have til Eleven.

- l) Hovedkarakteren for sidste Mars Skydning, multipliceret med 4.
- m) Hovedsummen af den fra Dvvelsesffibet afgivne Bedømmelse, der indeholder 26 Karakteter.

I alt gives der saaledes ved den endelige Afgangsprøve følgende Antal Karakteter:

- I Artilleribelingen: I den teoretiske Del 21 Karakteter, i den praktiske Del 4 Karakteter med 4-dobbelt Værdi, i alt 37 Karakteter, hvortil kommer den under m. opførte Hovedsum.
- I Matrosdelingen: I den teoretiske Del 17 Karakteter, i den praktiske Del 5 Karakteter med 4-dobbelt Værdi, i alt 37 Karakteter, hvortil kommer den under m. opførte Hovedsum.
- I Søminedelingen: I den teoretiske Del 20 Karakteter, i den praktiske Del 4 Karakteter med 4-dobbelt Værdi og 1 Karakter med enkelt Værdi, i alt 37 Karakteter, hvortil kommer den under m. opførte Hovedsum.

D. Uddannelsen om Bord.

21. Samtlige Elever af yngste Klasse og et for hvert Togt fastsat Antal af ældste Klasse øves aarlig omtrent 6 Maaneder om Bord i et Dvvelsesffib, i hvilket alt Arbejde udføres af dem, og hvor Uddannelsen sker efter en af Ministeriet bestemt, særlig Plan.

De øvrige Elever af ældste Klasse udkommanderes

24. Nov. saamtidig med de aarlig udrustede Krigsskibe, i hvilke Uddannelsen sker efter de i saa Henseende gældende Bestemmelser

E. Den tjenstlige Ordning.

22. Kommando og Bestyrelse. Skolen staar umiddelbart under Marineministeriet. Den særlige Kommando og Bestyrelse overdrages en af Flaadens Officerer som Chef.

Elevernes Optagelse i Skolen og Afgang fra denne saavel som deres Oprykning fra yngste til ældste Klasse bestemmes af Marineministeriet efter Indstilling af Skolens Chef og overensstemmende med Udfaldet af de afholdte Prøver.

Skolens Lærere antages, for saa vidt de ikke ere Underofficerer, af Ministeriet efter Indstilling fra Skolens Chef. For Underofficerernes Vedkommende rettes Indstillingen til Chefen for Orlogsværftet, som derefter foranstalter det videre fornuddue.

Til stadig Tjeneste ved Skolen som Skoleofficer beordres en Officer, der i alle militære Forhold gør Tjeneste som næstkommanderende, en Overkanoner som Elevinspektør og Regnskabsfører ved Skoleinventariet, en Kanoner som Proviantregnskabsfører og Regnskabsfører ved Skolebygningens Inventar, samt det fornøddue Antal yngre Underofficerer, fortrinsvis af Artillerikorpslet. Til midlertidig Tjeneste ved Skolen beordres endvidere 1 à 2 Officerer som Skoleofficerer.

23. Chefen.

.....

24. Skoleofficererne, Elevinspektøren, Proviantregnskabsføreren og de tjenstgørende Underofficerer.

25. Lærerne. Lærerne ansættes overensstemmende 24. Nov. med § 22 efter Indstilling fra Skolens Chef.

De ved Skolen ansatte Lærere staa umiddelbart under Chefen i alt, hvad der angaar Undervisningen og Tjenestordenen, og have at holde sig de givne Instruktioner og Befalinger efterrettelige.

Lærerne ere forpligtede til udenfor de almindelige Undervisningstimer at være til Stede paa Skolen ved Lærermøderne, som Dommere ved Prøverne, til de praktiske Øvelser i deres Fag og til al anden Tjeneste, Skoleordningen maatte kræve.

Lærerne ere ved Prøverne Dommere i deres Fag og eksaminere ved de mundtlige Prøver.

Lærerhonoraret udbetales maanedlig forud med $\frac{1}{12}$ hver Maaned for alle Underofficerer, som ere Lærere, og med $\frac{1}{6}$ i hver Maaned fra Oktober til April for de øvrige Lærere.

Er en Lærer i længere Tid paa Grund af Sygdom forhindret fra at undervise, kan han i indtil 3 Maanedes beholde sin Lønning, om der end midlertidig i hans Sted maa antages en anden Lærer, som da lønnes ekstraordinært. Denne Foranstaltning træffes dog ikke, naar de ubesatte Undervisningstimer kunne fordeles saaledes, at de tabte Timer atter kunne indvindes.

De samme Bestemmelser gælde under Udkommando, undtagen naar det paa Forhaand vides, at den nævnte Tidsfrist vil strække sig ud over 3 Maanedes, i hvilket Tilfælde en anden Lærer altid bør antages.

Lærerne begynde Undervisningen nøjagtig paa det ved Timefordelingen anførte Klokkelæt og slutte den saa nær som muligt, efter at den inspektionshavende Underofficer har meldt, at Timen er til Ende.

Ønsker en Lærer Fritagelse for Undervisningen, begæres den saa betimeligt hos Chefen, at de derved foranledigede Foranstaltninger til Elevernes Bestæftigelse kunne

24. Nov. træffes. Bliver en Lærer ved Sygdom eller af anden uforudset Årsag forhindret fra at møde ved Undervisningen indmeldes det saa betimeligt som muligt til Skolen.

Lærerne paase, at Eleverne følge Undervisningen med fuldstændig Ro og Opmærksomhed, ligesom de vaage over at de til Undervisningen benyttede Raart, Instrumenter Modeller og andre Skolegenstande behandles paa forsvarlig Maade.

I en dertil indrettet Protokol indføre Lærerne, hvad der i hvert enkelt Fag er gennemgaaet i Maanedens Løb.

Om Pligtforsømmelse, Brud paa god Orden eller andre Forseelser fra Elevernes Side indgives der Melding til 1 Skoleofficer eller efter Omstændighederne direkte til Chefen

Lærerne indføre ugentlig i den dertil indrettede Protokol — for hvert enkelt Undervisningsfag og for hver enkelt eksamineret Elev — en Hovedkarakter, sammenbragen af de i Ugens Løb givne daglige Karakterer.

26. Eleverne ere underkastede de gældende Bestemmelser, Anordninger og Reglementer.

Ikke blot Chefen, Skoleofficererne, Elevinspektøren og de tjenstgørende Underofficerer ere deres foresatte, men ogsaa Lærerne, hvad enten disse ere militære eller civile, og Eleverne skyldte dem Ærbødighed, ikke alene paa Skolen, men ogsaa udenfor denne.

Saa vel for alle Forseelser imod den for Skolen gældende Tjenesteorden, som for Mangel paa Flid, ere Eleverne underkastede Straf. For grove og gentagne Forseelser kunne de desuden indstilles til Afsted. (Se isøvrigt § 6.)

Det er Eleverne forbudt at bære civile Klæder.

24. Nov. **Islandst Lov om Afskaffelse af Bemærkning om Forelæggelse og Lovdags Ophævelse i Stævninger. (Ministeriet for Island.)**

Vi Christian den Niende, o. s. v. G. v: Altinget 24. Nov. ar vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende ov: Bemærkning om Forelæggelses og Lovdags Ophævelse ed Frd. 3. Juni 1796 behøver herefter ikke at optages i Stævninger.

Lov om Autorisation af et Handelssted ved 24. Nov. Sladshot i Arnarfjord*). (Ministeriet for Island.)

Vi Christian den Niende, o. s. v. G. v.: Altinget ar vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende ov: Ved Sladshot i Arnarfjord skal være et autoriseret Handelssted.

Indenrigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd) 27. Nov. ng. den Meddelelse om et Barns Fødsel, som Fattigbestyrelsen for den Kommune, i hvilken Barnet er ødt, skal afgive efter Fattiglovens § 21.

Efter dertil foreliggende Anledning skulde man tjenstligt ave d'Yrr. Amtmænd anmodede om at ville tilkendegive jattigbestyrelserne, at den Meddelelse om et Barns Fødsel, om Fattigbestyrelsen for den Kommune, i hvilken Barnet r født, efter Fattiglovens § 21 har at give Bestyrelsen for en Kommune, i hvilken Barnet skal betragtes som født, ør ledsages af Fødselsattest for Barnet, og at denne Attest ligeledes af Fattigbestyrelsen i den legale Fødekommune ør fremsendes til vedkommende Præst samtidig med begæringen om Tilførsel i Kirkebogen**).

*) Af s. D. ere 3 Love om Autorisation af Handelssteder ved Neshjatangí, ved Budir i Fassarudsfjord og ved Vogavík.

**) Ved Kultusmin. Cirk. til Biskopperne af 13. December s. A. paalagdes det Sognepræsterne at indføre de paa-gældende Fødselsattesters Indhold i vedkommende Kirke-bog i den legale Fødekommune paa de sædvanlige Skemaer for fødte, men uden Navn, hvorhos det til-

30. Nov.

Justitsmin. Str. (til Amtmanden over Svendborg Amt) ang. **Barneverdens Opholdskommunes Forpligtelse til forstudsvis at udrede Underholdsbidrag, naar Barnefaderen farer i udenrigst Fart med et dansk Skib.**

I det med Hr. Kammerherrens behagelige Skrivelse 18. ds. hertil indsendte Andragende har Sogneraadet for N. I Kommune forespurgt, om det, som af Politimesteren i N. I Herreder antaget, paahviler bemeldte Kommune som Opholdskommune for Fruentimmeret N. N., i Henhold til L. Nr. 73 af 12. April 1892 § 4, 2. Stykke, 3. Punkt forstudsvis at udrede det Sømand N. N., der for Tid farer i udenrigst Fart med et dansk Skib, paahvilen Underholdsbidrag for et halvt Aar til den 29. Juli d. s. til et af fornævnte Fruentimmer udenfor Ægtefælskab den 29. Januar 1890 født Barn, uanset at Barnefaderen ikke har Ophold her i Landet, samt i bekræftende Fald, om det Bidrag af fornævnte Kommune kan fordres refunderet Barnefaderens Forsørgelseskommune i Overensstemmelse med fornævnte Paragrafs 3. Stykke.

Bed hertil at indsende Andragendet har De udtalt, da Barnefaderen er forhyret med et dansk Skib, kan han selv om dette maatte have befundet sig uden for Rige Grænser paa det Tidspunkt, Begæringen om Bidragets Udbetaling fremsattes, ikke anses som havende „forladt Landet og at derfor begge de fremsatte Spørgsmaal efter Deres Formening maa besvares bekræftende.

Foranlediget heraf skal man tjenstligst melde, at mittiltræder det af Dem saaledes udtalte.

føjedes, at Fødselsattester, der udsædigheds til Brug efter Fattiglovens § 21, skulle indeholde en fuldstændig Utskrift af, hvad der til den Tid er anført paa Fødselsattestens forskellige Rubrikker i Kirkebogen.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Biskoppen 30. Nov. over Sjællands Stift) ang. gejstlig Mægling i Anledning af Skilsmisse i et Tilfælde, hvor Mandens Opholdssted var ukendt.

I et med Deres Højærværdigheds behagelige Skrivelse af 20. f. M. hertil indkommet Andragende har Sognepræst N. N. Menighed N. N. i Anledning af en til ham fra N. N. Amt rettet Opfordring til at foretage Mægling med en i hans Sogn boende Kone, der attraar Skilsmisse fra sin Mand, hvis Opholdssted er ukendt, forespurgt, om han er pligtig til at foretage saadan Mægling, idet det ikke kan vides, om den paagældende Mand er i Live, og den ved Resolution af 16. November 1812 foreskrevne Undkaldelse af Manden ikke har fundet Sted.

Efter i Anledning heraf at have brevvækslet med Justitsministeriet skulde Ministeriet tjenstligst melde til behagelig Efterretning og videre Bekendtgørelse, at den ovennævnte Resolution af 16. November 1812 (publiceret ved Rancellisskrivelse af 9. Oktober 1832) ifkun gælder for de Tilfælde, hvor Skilsmisse søges efter foregaaende Separation, og at man maa anse Andrageren for pligtig til at foretage den verlangte Mægling.

Justitsmin. Str. (til Generaldirektoratet for 1. Dec. Skattevæsenet) ang. Partrederens Hjemsted.

Med behagelig Skrivelse af 18. Oktober d. A. har Generaldirektoratet for Skattevæsenet tilskillet Justitsministeriet en af Hovedkontoret for Skibes Maaling og Registrering indsendt Skrivelse, hvori den retskyndige Registratør ved bemeldte Kontor forespørger, hvorledes der med Hensyn til Anvendelsen af §§ 29 og 71 i Lov af 1. April f. A. om danske Skibes Registrering m. m. vil være at forholde sig ved Bestemmelsen af et Partrederis Hjemsted.

1. Dec. Foranlediget heraf skal man, næst at bemærke, i Ministeriet med Registrator er enig i, at Partrederiet Hjemsted i de Tilfælde, hvor der er valgt en særlig Bestyrelse, vil være at bestemme efter Lovens § 4. II. 3, tjenstligst melde, at for de Partrederiers Vedkommende, der ik have valgt en særlig Bestyrelse, bliver den bestyrende Næder Hjemsted at betragte som Næderiets Hjemsted.

1. Dec. Judenrigsmin. Cirf. (til samtlige Mønstringsbestyrere) ang. Tilsynet med, at Skibe, forinden de udklarerer, opfylde Sønringslovens Bestemmelser om Dødsbefalingsmændenes Antal og Betjeningen ved Maskiner

Følge § 4 og § 8 i Lov Nr. 40 af 25de Marts 189 om Sønringsen m. m. maa intet dansk Skib udklarere eller afgaa fra nogen dansk Havn eller sættes i Fart danske Farvande, medmindre de i bemeldte Paragraffer, if §§ 20—22, foreffrevne Regler ere iagttagne.

Med Hensyn hertil skulde man efter stedfunden Brevveksling med Generaldirektoratet for Skattevæsenet herve paalægge d'Her. Mønstringsbestyrere, hver Gang et Skib Bemandingsliste forelægges dem, at paase, at Bestemmelserne i fornævnte Lov, vedrørende det Antal Befalingsmænd, de skal være i Skibet, og deres Berettigelse til at gaa i de paagældende Fart, ere opfyldte.

Mønstringsbestyrerens Underskrift paa Bemandingsliste indeholder saaledes lige over for Toldvæsenet Garanti for at der af Hensyn til Bestemmelserne i Sønringslove intet er til Hinder for Skibets Udklaring overensstemment med Angivelsen i Listen.

I det Tilfælde, at et Skib, efter at have sejlet i „indskrænket Fart“ (Lovens § 19), vil gaa udenfor denne uden Bemandingsliste, maa Bemandingslisten, for at Udklaring kan finde Sted, være forevist Mønstringsbestyrere og af ham forsynet med fornøden Paategning i Anledning af den stete Forandring af Stedet, hvortil Skibet passerer.

Bekendtgørelse om Forandring i Anordning af 7. Dec.
6. Juni 1882 om Undervisningen i de lærde Nr. 269.
Skoler*). (Ministeriet for Kirke- og Undervisnings-
æfænet.)

Indm. Saml. pag. 657.

Justitsmin. Skr. (til Indenrigsministeriet) ang. 7. Dec.
Indvendelsen af Plakat 27. Juni 1781 om Beslag
aa kongelige Betjentes Gage paa Fyrbødere ved
Statsbanerne.

I den med Indenrigsministeriets behagelige Skrivelse
24. f. M. Justitsministeriet til Betænkning tilfældede

*) I et Cirk. af f. D. til Rektorerne henlede Ministeriet
med Hensyn til Fordringerne i Historie ved Optagelses-
prøven til nederste Klasse Opmærksomheden paa
Rektor Blochs „Mindre Lærebog i Historien til Brug
for Skolernes Underklasser“, og i Cirk. af 20. f. M.
paa Kofods fragmentariske Historie som Bøger, der
svare til de Fordringer, der maa stilles, dog at det
selvfølgelig ogsaa er tilladt at bruge andre Bøger.
Hvad dernæst angaar Undervisningen i Historie i 5.
og 6. Klasse, havde Ministeriet tænkt sig, at den
nyeste Historie skulde læses i et Omfang som det,
hvori den er fremstillet i Blochs større Lærebog.
Foraaibid der i Anledning af denne Udvidelse af
Læsestoffet maatte findes Grund til at give Afslag
paa andre Punkter, ansaa Ministeriet det for rettest,
at det overlodes til Lærerne selv efter bedste Etæn-
over, hvad der kan udelades, uden at derved For-
staaeligheden af den historiske Sammenhæng og Ud-
vikling lider nogen Skade, at foretage passende Kor-
kortelser i de nu almindelig benyttede Lærebøger,
dels over Oldtidens Historie (hvor f. Eks. det meste
af Grækenlands Historie efter Alexander den Stores
Død godt kan udelades, ligeledes visse Afsnit af den
romerske Kejsertid), dels over Nordens tidligere
Historie.

7. Dec. Skrivelse af 15. f. M. har Generaldiktoret for Statsbanedriften, med Hensyn til, at N. N. Byraads Fattigvæsens udvalg har forespurgt, om Maskininspektør N. N. har været berettiget til at vægre sig ved at efterkomme en af de nævnte Fattigvæsensudvalg fremsat Begæring om, at der den Fyrbøder ved Statsbanedriften N. N. tilkommende Lønning maa blive tilbageholdt et ham paahvilende Underholdsbidrag til et udenfor Egteskab avlet Barn, anholdt om en Afgørelse af, hvor vidt der overhovedet i Lovgivningen findes Hjemmel til at indeholde noget Betsp i det her omhandlede Tilfælde i den paagældendes Lønning, naar denne ikke selv har givet sit Samtykke dertil.

Foranlediget heraf skal man tjenstligt melde, at Justitsministeriet efter Formaalet med den i Plakat af 27. Juni 1781 givne Forfæst og de sig dertil sluttende Bestemmelser jfr. ogsaa Højesterets Dom af 31. Juli 1871, maa antage at den sammesteds omhandlede Fritagelse for Retsforfølgning maa komme Fyrbødere ved Statsbanedriften til Gode, og at der selvfølgelig heller ikke i deres Lønning vil kunne søges Dækning for Alimentationsbidrag paa den i Forordning af 14. Oktober 1763 og Konkurslovens § 161 omhandlede Maade, medmindre Betingelserne efter Plakat af 27. Juni 1781 for en saadan Forfølgning foreligge.

8. Dec. Kirke- og Undervisningsmin. Etr. (til Skoledirektionen for Bornholm) ang. forskellige Spørgsmaal vedrørende Højtidsøjrets Erlæggelse.

I et med Direktionens behagelige Skrivelse af 4. August d. A. hertil indsendt Andragende har Rønne Byraad i Anledning af, at Klokker og Underskoler ved Borgerstolen N. N. til Byraadet har indgivet Anmodning om, at Raadet ved fastsætte Højtidsøjret til ham af en Del offerpligtige til Si

891 og Baafte og Pinse 1892, udbedt sig Ministeriets Be- 8. Dec.
varelse af følgende Spørgsmaal:

1. om Ofret til Sognepræsten, den residerende Kapellan og Klokkeren skal bestemmes efter det Forhold, at Kapellanen faar halvt mod Sognepræsten og Klokkeren halvt mod Kapellanen, jfr. Ministeriets Resolution af 6. Maj 1872;
2. om Ofret, saaledes som det ifølge Klokker N. N.s Skrivelse er Skik og Brug i Menigheden, kan bestemmes husstandsvis;
3. om de, hvem der er tilstaaet Fattighjælp, Alderdomsunderstøttelse eller Understøttelse af de fattiges Kasse og den i Forbindelse dermed virkende Understøttelsesforening, ere offerpligtige;
4. om Rektor og de andre Lærere ved Kønne lærde Skole ere pligtige til at svare Degneoffer, jvf. Reskript af 23. Juli 1745;
5. om Skoleinspektøren og Lærerne og Lærerinderne ved Kommunens Skole, hvem Offeredler ikke ere blevne tilstillede, og som ikke have ydet Højtidsoffer til Geistligheden, ere offerpligtige til Klokkeren;
6. om der kan forlanges Offer af Tjenestefolk, Lærlinge og lignende Personer samt af konfirmerede Børn, som endnu søge Skole eller opholde sig i Hjemmet for deres Opdragelses Skyld;
7. om de, der erklære sig ikke at høre til Folketirken, kunne ansættes til Offer, eller om de skulle være undtraadte af Folketirken for ikke at kunne ansættes til Offer, og hvilken Legitimation der i saa Henseende fordres, samt
8. om det er Byraadet eller Fogden, der har at afgøre, om vedkommende er offerpligtig.

3. Dec.

I den Anledning skal Ministeriet, efter om Sagen a have brevvekslet med Stiftets Biskop, tjenstligt meddele følgende til Besvarelse af de fremsatte Spørgsmaal:

- ad 1. Herfor havest ingen Hjemmel, men Ofret til hve især maa i Henhold til Plakat af 9. Juni 1847 fastsættes efter paagældende offerpligtiges Stilling og Evne samt Egnens Skik og Brug, hvorved der altfac — hvad det af Byraadet nedsatte Udvalg i sin Betænkning har rejst Tvivl om — meget vel kan blive Spørgsmaal om at bestemme den pligtige Ydelse fre Offerresterne i Forhold til, hvad der ydes af dem der erlægge Ofret frivilligt;
- ad 2. Ethvert konfirmeret Medlem af Menigheden er offerpligtigt efter sin Stilling og Evne samt Egnens Skik og Brug, hvilket dog formentlig ikke vil være ti FINDER for, at en Person fremsender Ofret under e for sig og Husstand, men det maa da kunne fordres at det mindst udgør et saadant Beløb, som svarer til hvad der efter de almindelige Regler vilde kunne krævet af de enkelte Medlemmer af den nævnte Husstand tilfammen;
- ad 3. At der ikke kan fordres Offer af „Almisselemmer“ — o: saadanne, der nyde Fattighjælp — er ligefrem udtalt i Reskript af 7. November 1783. Da Alderdomsunderstøttelse ifølge Loven af 9. April 1891 § 1 kun tilstaa den, der er ude af Staud til at forstaf sig selv eller dem, overfor hvem der paahviler han fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til Underhold eller til Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, maa en saadant Stilling og Evne, i alt Fald naar han nyder varig Alderdomsunderstøttelse og den ikke er tillagt ham pa Grund af forbigaaende Omstændigheder, som f. Eks Sygdom, utvivlsomt siges at være en saadan, at de offerbe-

rettigede i hvert Fald ikke bør gøre Offerpligten gældende 8. Dec. overfor vedkommende, ligesom det formentlig ogsaa vil være berettiget at forbigaa dem ved Offeransættelser. Hvad derimod angaar dem, der nyde Understøttelse af den fri Fattigkasse, kan det næppe som almindelig Regel fastslaaes, at de ikke ere offerpligtige; men efter Omstændighederne vil, naar vedvarende Understøttelse af denne Bessaffenhed ydes, Forholdet kunne stilles lige med Alderdomsunderstøttelse i den her omspurgte Henseende, hvorimod en rent forbigaaende Understøttelse af „de fattiges Kasse“ under ingen Omstændigheder kan hæve Offerpligten;

- id 4. Det paaberaabte Reskript af 23. Juli 1745 ses ikke paa nogen Maade at kunne fritage Rektor og Lærere ved Kønne lærde Skole for at yde Højtidsoffer;
- id 5. Det ses heller ikke, med hvad Himmels Lærere og Lærerinder ved de kommunale Skoler skulde kunne gøre Krav paa Offerfrihed;
- id 6. Ifølge Plakat af 9. Juni 1847 er ethvert konfirmeret Medlem af Menigheden offerpligtigt efter sin Stilling og Evne. Herefter maa alle konfirmerede Personer vel anses for offerpligtige, medens dog som Regel Lærlinge og lignende Personer samt konfirmerede, skolefjægende eller for deres Opdragelses Skyld hjemmenværende Børn ville mangle Evne til at yde noget Offer, jvf. Ministeriets Skriv. af 10. Oktober 1889, medmindre de have selvstændige Indtægter.
- id 7. Det er en Følge af Grundsætningen i den reviderede Grundlovs § 77, at ingen, der ikke hører til Folkekirken, er pligtig til at yde Offer til Sognepræst eller Lærer, men at han, for saa vidt han ikke godtgør at høre til et her i Landet anerkendt Trossamfund, maa

8. Dec.

erlægge et til Dfret svarende Beløb til Skolevæsenet. Sognepræsten og Læreren vilde altsaa ikke kunne kræve Dffer af Personer, der ere udtraadte af Folkekirken og de vedkommendes blotte Erklæring herom maas formentlig, da der jo ganske savnes Regel for, hvorledes Udrædelsen skal finde Sted, være tilstrækkelig til, at Sognepræsten og Læreren gøre Indberetning til Byraadet derom, for at dette da eventuelt, hvad det maa anses for pligtigt til, kan fastsætte Størrelsen af Afgiften til Skolevæsenet. Denne Fastsættelse maas formentlig ske efter Reglerne i Plakat af 9. Jun 1847;

ad 8. Ifølge Plakat af 9. Juni 1847 er det Byraadet som de offerberettigede have at henvende sig til, men ifølge Plakaten er det kun Dfrets Størrelse, Byraadet fastsætter; selve Spørgsmaalet om Dfferpligten maas formentlig kunne gøres til Genstand for Domstolene Afgørelse, altsaa fremkomme som Indsigelse under Udpantningsforretningen.

8. Dec.

Justitsmin. Cirk. (til samtlige Auktionsretter, Fogedretter og Skifteretter) ang. den Føgeden, Auktions- og Skifteforvalteren i Medfør af Skibets registreringslovens §§ 39 og 40 paahvilende Forpligtelse.

Med Hensyn til, at Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 træder i Kraft den 1. Januar 1894, finder Justitsministeriet Anledning til at henlede vedkommende Retters Opmærksomhed paa den dem ifølge Lovens §§ 39 og 40 paahvilende Forpligtelse til i Tilfælde af, at Overdragelse af Ejendomsret til registreret Skib eller Part samme sker ved tvungent Salg eller Udlæg til Ejendom samt i Tilfælde af, at Ejeren af registreret Skib eller Part

samme bød, og Bøet behandles af Skifteretten, derom at 8. Dec.
 øre Anmeldelse til Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet
 Kjøbenhavn, samt paa Bestemmelsen i Lovens § 49 om
 registrering af Konkurserklæringer.

Bekendtgørelse ang. Registrerings- og Skibs- 8. Dec.
 maalings-Bureauet i Kjøbenhavn. (Justitsmini- Nr. 270.
 eriet).

Indm. Saml. pag. 658.

Bekendtgørelse ang. den i Henhold til Lov om 8. Dec.
 danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892 Nr. 271.
 § 6 fastsatte Inddeling af Kongeriget i Registrerings-
 distrikter og disses Omraade samt om de Toldkammer,
 der skulle være Distrikts-Registrerings-Kontorer.
 (Justitsministeriet).

Indm. Saml. pag. 658.

Bekendtgørelse om Anmeldelse til Registrering 8. Dec.
 af Panterektigheder i registrerede Skibe. (Justits- Nr. 272.
 ministeriet).

Indm. Saml. pag. 661.

Bekendtgørelse om Bestemmelse i Henhold til Lov 9. Dec.
 om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April Nr. 273.
 1892 § 68 om Fordelingen af de for Overtrædelse
 af denne Lov eller dertil sig sluttende Anordninger
 pålagte Bøder. (Justitsministeriet).

Indm. Saml. pag. 661.

9. Dec. Judeurigsmin. Etr. (til Amtmanden ove Randers Amt) ang., om en Lærlingekontrakt ka forsynes med den i Lov om Lærlingeforholdet af 31 Marts 1889 § 1 foreskrevne Paategning, uanset e i sammes Post 5 indeholdt Bestemmelse om, a Lærlingen efter Læretidens Udløb ikke skal aflæg nogen Svendeprove.

..... at man med Amtet er enigt i, c en saadan udtrykkelig Udtalelse som den ovennævnte ikk kan anses forenelig med Bestemmelsen i Lærlingeloven § 10, og at den fremsatte Forespørgsel saaledes maa besvare benægtende.

11. Dec. Judeurigsmin. Cirk. (til samtlige Amtmænd ang. Foranstaltninger mod Mund- og Klobesygen.

Da Mund- og Klobesygen har vist sig paa enkelt Gaarde, hvis Besætninger tidligere have været angrebne o Sygdommen, skulde man tjenstligst anmode D'Hrr. Amtmæn om gennem Politimestrene i Amtet at ville henlede Dyr lægernes og Sognefogbernes Opmærksomhed paa, at der snarest muligt bør gøres Anmeldelse om ethvert Sygdomstilfælde Kreaturbesætningerne, der kan formodes at være Mund- o Klobesyge, særlig naar Tilfældet forefindes paa Steder hvor den nævnte Sygdom tidligere har hersket.

I Forbindelse med foranstaaende skal man anmod D'Hrr. Amtmænd om at indskærpe Dyr lægerne, at de Ministeriets Bekendtgørelse af 27. September d. A. angaaend Udførsel af Kvæg, Faar, Geder og Svin til Udlandet inde holdte Forskrifter nøje iagttages, navnlig saaledes at de ved Dyr lægeundersøgelsen paases, at den foreskrevne Attel om Dyrets Hjemsted er i Orden.

Kirke- og Undervisningsmin. Str. (til Udenrigs- 12. Dec.
ministeriet) ang. Lovgivningens Bestemmelser om
Tiderne, paa hvilke kirkelige Egtevielser kunne fore-
tages, og om Gebhyrer for samme.

I en til Justitsministeriet fremsendt og fra dette hertil for kirkelige Vielsers Vedkommende oversendt Skrivelse har Udenrigsministeriet efter Begæring af den her akkrediterede storbritanniske Gesandt blandt andet udbedt sig Oplysning meddelst til Forelæggelse for Parlamentet om vor Lovgivnings Bestemmelser om: 1) Tiderne, paa hvilke Egtevielser kunne foretages, og 2) de Gebhyrer, der opkræves ved Egtevielse.

Efter i Anledning heraf at have brevvekslet med Biskoppen over Sjællands Stift skulde Ministeriet, for saa vidt Vielse ved Præster i Folkekirken angaar, tjenstligt meddele følgende Oplysninger:

ad 1. I Købstæderne maa Egtevielser kun forrettes om Søndagene; dog maa Hjemmevielser forrettes om Søndagen, og Forbudet mod Vielse i Kirken paa Søn- og Helligdage overholdes i Praksis ikke for Kjøbenhavns Vedkommende. Paa Landet kunne Egtevielser forrettes saa vel om Søndagene som om Søn- og Helligdage.

Vielsen kan foregaa paa en hver Tid af Dagen, og Præsten bør, saa vidt muligt, heri rette sig efter de vedkommendes Ønske. Hvor Skolelæreren som Kirkebetjent har Forretninger ved Vielsen, bliver den om Søndage at beramme til kl. 11 $\frac{1}{2}$ Formiddag.

ad 2. Der er ikke foreskrevet bestemte Gebhyrer for Brudevielser, men Præsterne ere berettigede til at fordre et passende Offer, efter vedkommendes Forhold og Stedets Skik og Brug. Præsten bør, ogsaa naar Vielsen foregaa udenfor Gudstjenestedagene, selv befordre sig dertil, hvis vedkommende ej godvillig ville yde ham Befordring.

12. Dec. **Kirke- og Undervisningsmin. Skr.** (til Biskoppen over Sjællands Stift) ang., hvorvidt Kantoren ved en Købstadkirke er forpligtet til at udføre Sungen ved Begravelser.
- at Kantoren under alle Forhold er forpligtet til at udføre Sungen ved Begravelser fra Kapellet paa Byens Kirkegaard eller andre Begravelser samfundets, naar vedkommende ønske Sang ved saadan Lejlighed, samt at han er berettiget til herfor at oppebære Betaling, der vil være at bestemme efter Stedets Skik og Brug og vedkommendes Lejlighed. I Mangel af mindelig Overenskomst maa Spørgsmaalets Afgørelse henvises til Domstolene, idet Ministeriet ikke kan indlade sig paa at fastsætte en Norm for Betalingen. Det bemærkes udtrykkelig, at Kantoren er berettiget til Offer ogsaa i saadanne Tilfælde, hvor fremmede Kirkesangere lede Sungen ved Begravelser paa den ovennævnte Kirkegaard,
15. Dec. **Lov om Tillæg til og Ændring i Stibsregistreringsloven.** (Justitsministeriet).
Indm. Saml. pag. 662.
15. Dec. **Instruktion for de danske Konsuler i Udlandet.**
Nr. 283 (Udenrigsministeriet).
Indm. Saml. pag. 664.
15. Dec. **Kommentar til Konsulinstruktionen*).** (Udenrigsministeriet.)
ad § 1. Gesandten i Washington vedbliver at udøve

*) Af denne Kommentar er her væsentlig kun medtaget, hvad der kan tjene til særlig Oplysning om Konsulernes Stilling, derimod ikke, hvad der til Efterretning for disse er gengivet om den gældende danske Lovgivning paa forskellige Omraader, med mindre dette maatte antages at være af særlig Interesse ogsaa for andre end Konsulærembedsmændene.

den ham i hans tidligere Egenskab af Generalkonsul tillagte 15. Dec. og ved Cirkulære af 21. December 1882 nærmere bestemte Myndighed over de danske Konsuler i Unionen.

ad § 3. For at kunne vente at komme i Betragtning ved Udnævnelse til udsendt Konsul eller Vicekonsul maa vedkommende godtgøre at være i Besiddelse af fornødent Kendskab til Sø- og Handelslovgivningen.

ad § 4. I Almindelighed maa Skibsmæglernæring anses for uforenelig med konsulær Ansættelse. — Konsulen modtager et af Kongen underskrevet Patent og forsyner den ham tilsendte Embedsbed med Underskrift og Segl. Vicekonsulen modtager sin Legitimation af Konsulen. Af Hensyn til eventuelle Legalisationer har denne til Ministeriet at indsende den nye Vicekonsuls egenhændige Underskrift. Forslag af Konsul om Oprettelse eller Nedlæggelse af Vicekonsulat maa være ledsaget af Opgivelse om, hvor mange danske Skibe i hvert af de sidste 5 Aar have besøgt den paagældende Havn.

ad § 7. Under Konsulens Fraværelse fungerer i Embedsmedfør Vicekonsulen, hvis en saadan er ansat paa Konsulstationen.

ad § 8. Naar Konsulen ikke er tilfreds med den stedlige Myndigheds Afgørelse af en af ham fremsat Reklamation, har han at forelægge Sagen for det danske Udenrigsministerium. Er der ikke Tid til at afvente dette Bestemelse, forebringes den for det danske Gesandtskab samtidig med, at der indberettes til Udenrigsministeriet. Men har Danmark ingen diplomatisk Repræsentant i Landet, og Sagen fordrer, at der ufortøvet foretages Skridt hos Landets øverste Regering, er Konsulen bemyndiget dertil, dog at han optræder med fornøden Forsigtighed og saaledes, at det ses, at han handler af eget Initiativ, og at han samtidig har gjort Sagen til Genstand for Indberetning til Ministeriet.

15. Dec. ad § 9. Det i Paragraffens Slutning omtalte Tilfælde vil navnlig kunne indtræde i Lande, hvor Danmark ikke har nogen diplomatisk Repræsentation.

ad § 10. Slutningsbestemmelsen fortjener Konsular-embedsmændenes særlige Opmærksomhed, thi Forudsætningen for, at en Stat anerkender fremmede Konsuler paa sit Territorium, er, at de intet der foretage imod Landets Love. Denne Instruktion og i det hele de af den danske Regering givne Bestemmelser for Konsulerne ere selvfølgelig ikke bindende som saadanne for den fremmede Regering, men angive kun, hvilke Handlinger den danske Regering for sit Vedkommende bemyndiger sine Konsularembedsmænd til at foretage; for at disse virkelig kunne udøve disse Besøjsjeler, maa det fremmede Lands Lovgivning intet modsat i saa Henseende foreskrive, med mindre en jærlig folkeretlig Hjemmel kan paaberaabes for Konsulens Besøjsjelse.

ad § 12. I paatrængende Tilfælde, hvor det er af særdeles Bigtighed, at den stedlige Øvrighed hurtigst muligt modtager Underretning, saasom i kriminelle Sager, naar Kolera, Kvægpest eller anden Epidemi udbryder, osv., kan Meddelelse derom ske til den paagældende Øvrighed, samtidig med, at den gøres til Udenrigsministeriet. Spørgsmaal af Privatpersoner om Oplysning med Hensyn til Sædvaner mellem Forretningsmænd paa Pladsen, Toldbehandling ved Ind- og Udsørsjel, særlige Afgifter for Udlandinge eller deres Vare og lignende almindelige Forhold, bør saa vidt muligt besvares. Derimod er en Konsular-embedsmand ikke pligtig at bejvare Spørgsmaal om handlendes Soliditet eller til at indlede private Forretningsforetagender eller optræde som Mellemmand mellem danske og fremmede Firmaer. Lige saa lidet kan det fordres af ham, at han skal paatage sig Førelsen af private Processer eller Inddrivelsen af Fordringer. Finder han ikke at kunne opfylde en til ham rettet Begæring, bør han hurtigst

uligt underrette Brevskriveren derom og tillige, hvis han 15. Dec.
 n, give Anvisning paa en paalidelig Person, til hvem man
 n henvende sig, idet han dog udtrykkelig reserverer sig mod
 hvert Ansvar for Følgerne.

ad § 13. Ifølge Traktaterne have danske Undersaatter
 i Territorialitetsret i Tyrkiet med dets Vasallande (und-
 egen Tunis), Persien, Siam, Kina og Japan, Traktat 14.
 Oktober 1756, 30. November 1857, 21. Maj 1858, 13.
 juli 1863 og 12. Januar 1867. Reglerne om, hvem der
 maa optages som danske Protégés i Tyrkiet, ere givne i
 cirkulære til de kongelige Konjuler og ere nøje at iagt-
 tage. Kun saadanne Personer, som ere optagne paa Kon-
 sulens Liste eller godtgøre at være optagne paa en anden
 ansat Konsuls Liste eller paa anden Maade bevisliggøre deres
 ansatte Underjaatsforhold, kunne gøre Fordring paa Kon-
 sulens Beskyttelse.

ad § 14. En almindelig Bemyndigelse til at foretage
 Bielse er for Tiden kun tilstaaet Konsulerne i Kina, Siam
 og Japan. Særlig Bemyndigelse til Foretagelse af en enkelt
 og bestemt Bielse kan kun ventes, hvor en dansk Undersaat
 ske paa anden Maade kan indgaa Ægteskab. De nærmere
 Bestemmelser indeholdes i Loven af 19. Februar 1892.

ad § 16. For at Pas kan udfærdiges, maa den paa-
 ældende i Reglen personlig fremstille sig for Konsulen, men
 ndtagelsesvis kan det efter Omstændighederne tilstedes ham
 ristligt at opløse det fornødne. Konsulen maa forvisse sig
 m den paaældendes Identitet og hans Ægteskab som dansk
 Underjaat; Udstedelse af Pas er, som det ses, forbeholdt
 konsulen. I Tvivlstilfælde bør han afholde sig fra at ud-
 ede Pas og uopholdelig indberette Sagen til Udenrigs-
 ministeriet eller det danske Gesandtskab i Landet. Da der i
 Almindelighed ikke udfordres Pas for at komme ind i Dan-
 mark, er Visering af Pas for fremmede til Rejse i Dan-
 mark ikke nødvendig. Paa Begæring kan Visering imidlertid

15. Dec. gives, medmindre vedkommende ere fremmede Latere, Forevisere af Dyr og andet, omvandrende Kunstnere eller fremmede Betlere og andre, som kunne antages at ville falde Landet til Byrde.

ad § 20. I de Lande, hvor danske Underfaatter have Eksterritorialitetsret, se ovenfor ad § 13, behandles deres Efterladenskaber udelukkende af de danske Konsularembedsmænd efter de dem af Udenrigsministeriet meddelte Instrukser. De Traktater, Danmark har afsluttet med andre Lande, indeholde kun undtagelsesvis Bestemmelser om Konsulens Kompetence med Hensyn til Danstkes Efterladenskab, se saaledes Traktat med Frankrig af 23. August 1742 § 40, fr. dog Konv. 9. Februar 1842 § 1, Traktat med England af 11. Juli 1670 § 15*), med Rusland af 8/19 Oktober 1782 § 34**), med Nederlandene for Koloniernes Vedkommende af 6. Juni 1856 § 12***) og med Venezuela af 19. December 1862 § 21.

- *) Denne Paragraf forstaas af de engelske Myndigheder saaledes, at naar en dansk Underfaat er død i England uden at efterlade Testament, har Konsulen eller, hvis ingen saadan findes paa Stedet, to danske Købmænd Ret til i Øvrighedens Overværelse at registrere den afdødes Løssøre og tage det og hans rede Penge i Forvaring under Ansvar til Arvingerne og Kreditorerne. Kommer Øvrigheden ikke til Stede inden 48 Timer efter at være opfordret dertil, kan Registreringen foregaa uden dens Nærværelse. Paragraffen antages derimod ikke at berettige Konsulen til den egentlige Bestyrelse af Boet eller at hjemle Fritagelse for Erlæggelse af Afgifter (probate duty, legacy duty osv.).
- **) Denne Traktat er vel udløben, men det antages, at dens § 34 endnu fremdeles praktisk følges af de russiske Øvrigheder.
- ***) Ved ministerielle Noter, udbestede mellem Regeringerne i 1876 er det endvidere vedtaget, at Efterladenskaber efter danske Underfaatter af Værdi under

Naar Konsularembetsmanden optager Inventariet, bør 15. Dec. det ske i Overværelse af 2 Vidner, der tillige med ham selv undertegne Listen. Kan Registrering ikke straks finde Sted, forsegles den af dødes Bærelser eller Gemmer og forblive under saadant Lukke, indtil Registreringen finder Sted. Ere Effekterne af ringe Værdi, eller kunne de ikke opbevares uden at fordærves, skal han ikke afvente Instruks fra Arvingerne, men straks realisere dem. Den af dødes Legitimationspapirer saa vel som Breve, Fotografier og lidet voluminøse Genstande, der kunne antages at have Affektionsværdi, bør saa vidt muligt hjemsendes.

Der er intet til Hinder for, at Konsularembetsmanden, naar han ikke selv foretager Skiftebehandlingen, kan modtage Fuldmagt af Arvingerne i Danmark til at repræsentere dem paa Skiftet i det fremmede Land, men han handler i saa Tilfælde ikke i Embeds Medsør, og hans Honorar maa bestemmes ved sælles Overenskomst. Er dette ikke sket, maa det bestemmes efter Brug paa Stedet.

ad § 21. I den danske Stat ydes fremmede temporær Fattig- og Sygehjælp uden Godtgørelse af deres Hjemland, og Formodningen er for, at den samme humane Regel følges i andre civiliserede Lande. Udtrykkelig er denne

250 fl. skulle udliveres til en dansk Konsul i Nederlandene, jaafremt den af døde tjente i Kolonialhæren, og hans Bo er blevet opgjort i Moderlandet, samt Arven tilkommer danske Underaatter. Denne Ordning er i 1885 udvidet til under samme Vilkaar at gælde for Efterladenskab efter danske Underaatter, som have tjent i Kolonialhæren, men ikke stod i aktiv Tjeneste ved deres Død. Endelig er den i 1886 gjort anvendelig paa Efterladenskaber under 250 fl., som have været behandlede af Waisenhuskamrene i Kolonierne.

15. Dec. Grundsætning vedtaget i Overenskomsterne med Tyskland af 11. December 1873 og med Sverrig af 26. Juli 1888. Kun, hvor Henvisningen ikke fører til noget, og da navnlig i de Lande, hvor et offentlig organiseret Fattigvæsen ikke findes, maa Konsularembetsmanden træde hjælpende til, efter at have forvisset sig om den paagældendes danske Undersaatsforhold. Er han syg, maa han indlægges paa et Hospital, om muligt gratis. Er han arbejdsfør og kun for Djebløkket savner Bestæftigelse, vil Konsularembetsmanden saa vidt muligt hjælpe ham dertil og yde ham nødtørftig Understøttelse imidlertid. Kan Arbejde ikke faas, eller er han arbejdsudnygtig, vil det fra nærliggende Lande, som staa i let Kommunikation med Danmark, jævnlige være hensigtsmæssigt at hjemsende ham, men fra fjernere Lande bør Udenrigsministeriets Samtykke forinden indhentes. I Tilfælde af Hjemsendelse medgives den paagældende en Attest, indeholdende Oplysning om Grunden til Hjemsendelsen og den ydede Understøttelse. Efter Hjemrejsen til Lands, vil det være hensigtsmæssigt, at Understøttelsen kun gives til nærmeste danske Konsulat eller Vicekonsulat paa Vejen. Rejseunderstøttelse maa kun gives til Hjemrejse.

I alle Tilfælde bør Konsularembetsmanden saa vidt muligt sikre sig, at Understøttelsen, der bør indskrænkes til det absolut nødvendige, anvendes til sin Bestemmelse, og Forklaring maa forlanges om Ursagen til Traangen, om den understøttedes fulde Navn, Hjemsted og Erhverv, og om han har Formue eller Slægtninge i Danmark, der kunne antages at være pligtige eller villige til at refundere den modtagne Understøttelse. For denne har han at kvittere og, naar Omstændighederne dertil give Anledning, udstede en skriftlig Erklæring om at ville tilbagebetale Beløbet, naar han dertil bliver i Stand.

Professionelle Vetslere og Løsgængere henvises til 15. Dec. Politiet.

ad § 23. 1. Ved en Gftradres eller et enkelt Orlogsskibs Ankomst til en Havn, hvor Konsul eller Vicekonsul er ansat, ville den kommanderende Søofficer og den fungerende Konjulatembedsmand aflægge hinanden Besøg efter følgende Regler:

Generalkonsul gør først Besøg til Flag- og Standerænd, men modtager først Besøg af Skibschefer.

Konsul gør først Besøg til Flag- og Standermænd og til Skibschefer, for saa vidt disse ere Kommandører, men modtager først Besøg af Skibschefer af Kaptajnsgrad og derunder.

Vicekonsul aflægger først Besøg til alle Skibschefer og søjere kommanderende.

I alle Tilfælde kan det forventes, at der snarest muligt efter Ankomsten vil blive sendt en Officer til vedkommende Konjulatembedsmand med Underretning om Ankomsten og om, om fornødent, at stille et passende Fartøj, til vedkommendes Afbenyttelse for at kunne aflægge officielt Besøg om Bord.

2. Derjom Konjulatembedsmanden efter Skibschefens Anmodning betjener ham som Kommissiønær ved Indkøb i Skibsprovisioner og andre Varer, er det ham tilladt derfor at beregne sig Provision efter almindelig Brug paa Bladjen.

.....

ad § 30. Ved Traktater med Siam, Kina og Japan enholdsvis af 21. Maj 1858, 3. Reg., 13. Juli 1863, Artikel 36, og 12. Januar 1867, Reg. 1, er det paalagt Skippere, som anløbe en siamesisk, kinesisk eller japanesisk Havn, personlig at melde sig for den derværende Konsulatembedsmand og til ham at aflevere Skibs- og Ladningsapirerne, som skulle forblive deponerede i Konsulatet, hvor

15. Dec. Føreren atter inden sin Afrejse har personlig at afhente dem. Da Anmeldelsen skal foregaa inden 24 Timer efter Ankomsten, bør Skipperen, hvis han ved indtrufne Omstændigheder, saasom Kvarantæne, Uvejr, Sygdom o. desl., er hindret fra inden denne Fristes Udløb at give personligt Møde, saa vidt muligt skriftlig meddele Konjulen Underretning derom og fremsende Dokumenterne. — Ogsaa uden at saadant er traktatmæssig bestemt, kan det ved det paagældende Lands indre Lovgivning være fastsat, at Skibspapirerne skulle deponeres i Konsulatet, hvilket f. Eks. er Tilfældet i Argentina. I saa Fald vil Skipperen naturligvis have derefter at rette sig.

Anmeldelsespligten paahviler Skipperen, ikke blot naar han anløber Hovedhavnen, hvor Konsul eller Vicekonsul er ansat, men ogsaa naar han losses eller lader i en Bihavn, der hører ind under Hovedhavnens Tolddistrikt, saaledes at fuldstændig Told ekspedition kun kan foregaa i Hovedhavnen.

Anløbes Havnen af anden Aarsag end for Losning eller Ladning, saasom for Modvind, for at søge Ordre, for at reparere, for at landsætte eller modtage Passagerer, indtage Kul eller Proviant og deslige, behøves ingen Anmeldelse.

Paa Andragende, naar Omstændighederne tale derfor, navnlig for Skibe, der gaa i regelmæssig Fart, kunne Lettelser tilstaaes med Hensyn til Anmeldelsespligten og med Hensyn til Afgivelse af de forlangte Oplysninger.

ad § 31. De Papirer, med hvilke Skibet altid skal være forsynet, ere foruden Nationalitetscertifikatet og Bemandingslisten endvidere Udklaringsbevis og de fornødne Ladningspapirer, og endelig skulle Skibe, der gaa i udenlandsk Fart Best for Linien Teksels-Lindesnæs og for Østersøens Bedkommende Nord for den 58. Breddegrad, være

forsnede med Skibsdagbog, og Dampskibe tillige med en 15. Dec. færlig Maskinbog.

Navnlig skal Konsulatembedsmanden gøre Skipperen opmærksom paa, hvad han har at iagttage med Hensyn til Varer, hvis Ind- eller Udførsel er forbudt, og i det hele med Hensyn til Tolbvæsenet, Rettigheder, som maatte tilkomme ham efter Traktaterne, med Hensyn til Skibets Plads i Havnen, Losning og Ladning, Afgifter og disses Beregning efter de i Certifikatet angivne Skibsmaal osv.

.....
ad § 39.

Saadanne Overenskomster, som de i § 39, 2, omtalte, ere hidtil indgaaede med Storbritannien, Deklaration af 25. Juli 1883, med Everrig-Norge af 10. August 1883, med Tyskland af 31. Marts 1885 og med Italien af 21. Maj 1885.

ad § 40. Stod Sømanden ved sin Død endnu i Skibets Tjeneste, foregaar Begravelsen, paa Søen eller i Land, for Nederiets Regning. Hyren beregnes til Dødsdagen, for saa vidt hans Ret til den ikke paa Grund af Sygdom eller af anden Aarsag tidligere er ophørt (Sølovens § 93). Med Nederlandene er der truffet Overenskomst om gensidig Udlevering til Konsulatsembedsmanden af Hyre og Efterladenskab af dansk eller hollandsk Sømand, død paa hollandsk eller dansk Skib, og med England og Frankrig er Forholdet ordnet ved Konventioner af 11. April 1877 og af 1. April 1886.

ad § 41. Efter Sølovens § 40 skal Skipperen afgive Søforklaring: (Sølovens § 40).

.....

Som det ses, omtaler Paragraffen ikke Søprotest, o: et Dokument, som Skipperen affatter, sædvanlig ved Hjælp af en Mægler, og hvori han i Aaledning af den passerede Ulykke eller Begivenhed forbeholder sig sin Ret over for alle

15. Dec. vedkommende, Ladningsejere, Assurandører osv., saafremt det maatte findes, at nogen Ulykke var istet. Denne Søprotest var det tidligere Brug at indgive til Retten tillige med Begæringen om Søforklarings Optagelse og at lægge til Grund for Forhandlingerne i Retten. Men en saadan Søprotest er ikke foreskrevet i Lovgivningen, den er absolut unødvendig for at sikre Skipperens Ret, og den er skadelig, for saa vidt den, foruden at medføre Omkostninger til Mægler og Notarius, faktisk let kan komme til at øve en uheldig Indflydelse paa Søforklaringens Fuldstændighed og Paalidelighed. Konsularembetsmanden gør derfor vel i, saa vidt det staar til ham, at afholde Skipperen fra at lade Søprotest optage.

.....

ad § 44. Attesten paa Baresfortegnelsen skal lyde paa, at denne nøjagtig angiver Ladningens Indhold, hvorom Konsulen, forinden Attesten afgives, maa have forsikret sig. Sundhedsbeviset skal indeholde Oplysning om, hvorvidt Mæslinger, Kopper eller andre smitsomme Sygdomme ere herskende paa det Sted, hvorfra Skibet afsejler, eller blandt Mandskabet.

Besejlingen af Grønland er som Monopol forbeholdt „den grønlandske Handel“, der drives af Staten.

.....

ad § 50. Hvad der kan anses for passende Kontortid, maa afhænge af lokale Forhold og af Forretningernes Omfang, men ud over 6 Timer kan det ikke forlanges, at Kontoret skal være aabent. Dog kan Konsularembetsmanden ikke nægte ogsaa uden for den fastsatte Kontortid at yde sin Bistand, naar den maatte være uundgaaelig nødvendig. Men begæres hans embedsmæssige Hjælp udenfor saadanne Nødstilfælde til anden Tid end den ordinære, er han berettiget til for denne Virksomhed at betinge sig passende vederlag. Dettets Størrelse lader sig ikke ved almindelig

regel bestemme, men maa afhænge af Omstændighederne. 15. Dec. under Rekvirenten det forlangte Bederlag overdrevent, kan man forelægge Spørgsmaalet til Ministeriets Afgørelse.

ad §§ 54—56. For at vort Lands Interesser kunne afste det størst mulige Udbytte af den Konsulerne ifølge instruktionens §§ 54 og 56 paahvilende Forpligtelse til at afsende Beretninger om deres Konsulatdistrikters Handel, Industri, Agerdyrkning m. m., men i samtidig Betragtning af, at Aarsberetningernes Betydning i saa Henseende vil være meget forskellig efter de paagældende Steders Beliggenhed og Forhold til den danske Handel, fastsættes følgende Regler med Hensyn til Beretningernes Affattelse og Indsendelse:

a. De i Instruktionens § 56 a og b omtalte Aarsberetninger bør, saa vidt muligt, omfatte:

1. Opgivelse af Antallet af ind- og udgaaede danske Skibe og disses Tonsantal, sammenstillet med Antallet i det regaaende Aar.

2. Angivelse af Forholdet mellem Danmarks og de øvrige Nationers, navnlig de paa vedkommende Plads med 3 konkurrerendes, Tonsantal af Ind- og Udgaende.

3. En saa nøjagtig Opgivelse, som gør ligt, af Indtægtsmængderne af danske og fremmede Landes med dem konkurrerende Varer. (Det kommer her ikke saa meget an paa Tallenes Nøjagtighed, da disse dog senere kunne læres at kende ad anden Vej, som paa en hurtigt fremkommende Angivelse af det omtrentlige Forhold til Bedømmelse af vore eller Tilbagegangen).

4. Angivelse af Aarets Priser paa de forskellige levende danske Eksport- og Importartikler og en kort Paarønsning af de Momenter, som paa vedkommende Plads maa antages at have paavirket dem.

5. En kort Meddelelse for de Begivenheder, der kunne tænkes at ville influere paa Danmarks Handel paa det paafølgende Aar.

15. Dec. gældende Sted, saasom Høsten, uventet Aabning af ni Handelsveje, nye Love vedrørende Handelsforhold osv.

6. Almindelige Bemærkninger om Stedets Handel og Omsetning, om Forretningernes Gang, om Vare- og Pengemarkedet og om de med Danmarks Eksport konkurrerende Produktioner, endelig om Handelsforbindelsers Paalidelighed Havneforholdenes Godhed m. m. Ogsaa herved skal det bemærkes, at det mindre er om at gøre at faa meddelelse om Mængde Uddrag af vedkommende Lands officielle Handels Statistik, end at faa et paalideligt Indtryk — selv om det ikke altid kan gives talmæssigt — af vedkommende enkelte Pladses særlige Forhold, specielt vedrørende den danske Afsætning dersteds.

b. Aarsberetningerne ville, saa vidt muligt, være omdsendte saa betids, at de kunne være Udenrigsministeriets Hænde inden 1. Februar, selv om det for de fjernere liggende Konsulaters Vedkommende til den Ende vil være nødvendigt at afslutte Beretningen inden Arets Udløb.

c. De Pladser, for hvis Vedkommende Udenrigsministeriet særligt maa fastholde Konsulernes Forpligtelse til at indsende Aarsberetninger, ere følgende: London, Hull (Newcastle), Leith, Belfast (Cork), Liverpool, Hamborg, Lübeck, Danzig, Königsberg, Stettin, Rostock, Memel, Stockholm, Göteborg, Malmø, Christiania, Trondhjem, Bergen, St. Petersborg, Åbo, Riga, Libau, Amsterdam, Rotterdam, Antwerpen, Bremen, Reval, Odessa, Batum, Bordeaux, Dunkerque, Havre, Marseille, Barcelona, Cadix, Malaga, Lissabon, Oporto, Genua, Messina, Trieste, Shanghai, Canton, Bombay, Batavia, Calcutta, Melbourne, Sydney, San Francisco, New-York, Boston, Havana, Rio de Janeiro, Rio Grande do Sul, Santos og Buenos Aires, men det er en Selvfølge, at denne Liste vil kunne ændres og forøges efter som Forholdene maatte udkræve det.

d. Hvad Konsulerne paa de ikke udtrykkelig nævnte 15. Dec. Pladser angaar, indskræpkes det dem særligt uden Ophold at indberette til Udenrigsministeriet enhver vigtig Begivenhed, som direkte eller indirekte kan faa Indflydelse paa eller have Interesse for Danmarks Handel, Søfart, Agerdyrkning eller Industri, ligesom Konsulerne overhovedet ville have at indberette om Landbrugets Stilling og Produktionsvilkaar, navnlig i de Lande, med hvilke Danmark konkurrerer paa Verdensmarkedet, saa ofte, som dertil maatte findes særlig Anledning.

ad § 57. Konsuler med Titel af Generalkonsul have Rang i den danske Rangforordnings 4. Klasse Nr. 1, andre Konsuler i 4. Klasse Nr. 4, Vicekonsuler i 5. Klasse Nr. 4. Endvidere er der for dem anordnet Uniform (Bilag 19)* til Brug ved officielle Lejligheder, ved hvilke de optræde i deres Egenkab som Danmarks kommercielle Repræsentanter. Ligeledes gives der dem Salut af dansk Krigsskib, under Forudsætning af, at de give Møde om Bord i Uniform. Ved sit første officielle Besøg om Bord i Skibet salutes en Generalkonsul inden for sit Distrikts Grænser med 9 Kanonstød, en Konsul og en Vicekonsul i de Havne, hvor de fungere, henholdsvis med 7 og med 5 Kanonstød. Naar

*) 1. Konsuler. Trekantet Hat med Rofarve, Guldframpe og Kordons. Mørkeblaa Kjole med karmoisinrødt Underfoer; det reglementerede Guldbroderi og gule Knapper; Krave, Rabatter og Opflag af sort Fløjl. Generals Epaulletter, dog uden Stjerne, Krone eller Navnetræk i Feltet. Hvide Kachemirs Benklæder med en Guldgalon af 4 Centimeters Bredde. Hvid Kachemirs Vest med de reglementerede Knapper. Gul Kaarde med port d'epée.

2. Vicekonsuler. Aldeles som for Konsuler, dog uden Epaulletter og port d'epée.

15. Dec. nogen af disse Konsularembeds mænd efter tjenstlig Rejse on Bord i et af Flaadens Skibe forlader dette i anden under hans Embedsomraade hørende Havn, saluteses atter ved Bortgangen (Salut- og Ceremoniel-Reglement af 29. December 1884). Strafbestemmelser for danske Underfaatter der fornærme Konsularembetsmændene under eller i Anledning af disses Embedsgerning, indeholdes i Straffeloven a 10. Februar 1866 Kap. XII.

Udenfor de ikke-kristelige Lande, i hvilke Konsular embedsmændene ifølge Traktaterne nyde Eksterritorialitet have de ikke i Almindelighed Krav paa nogen Undtagelse fra Landets almindelige Love og Jurisdiktion. Det er imidlertid folkeretlig Sædvane at indrømme Konsuler a Hensyn til deres officielle Kvalitet enkelte Forrettigheder fremfor andre fremmede. De af Danmark med andre Stater affluttede Traktater indskrænke sig til at tilstaae danske Konsularembetsmænd de samme Privilegier, som tilstaaes de mest begunstigede Landes Konsuler (se saaledes Traktat med de nordamerikanske Fristater af 26. April 1826 § 8, Mexico 19. Juli 1827 § 14, Brasilien 26. April 1828 § 7, Venezuela 26. Marts 1838 § 9, Frankrig 9. Februar 1842 § 5, Grækenland 28. December 1846 § 15, St. Domingo 26. Juli 1852 § 9, Nederlandene 6. Januar 1856 § 15, Liberia 21. Maj 1860 § 9, Belgien 17. August 1863 § 14, Italien 1. Maj 1864 § 11, Schweiz 10. Februar 1875 § 9, Østrig 14. Marts 1887 § 5). For saa vidt den danske Konsularembetsmand altsaa erfarer, at andre af hans Kolleger af samme Rang som han nyde Privilegier, der ikke tillige tilstaaes ham, har han derom at indberette til Ministeriet. Sædvanligvis følges den Regel, at naar en Konsularembetsmands Forhold er af den Bestaafenhed, at han efter Landets Lovgivning maa belægges med civil eller kriminel Arrest, skal hans Regering uopholdelig under-

rettes derom. Indsendte Konsularembetsmænd pleje at være 15. Dec.
 fri for enhver personlig Byrde og ligeledes for personlige
 Afgifter, medmindre de erhverve faste Ejendomme i Landet
 eller drive borgerlig Næring, i hvilke Tilfælde de af disse
 Ejendomme og deres Næring have at svare, hvad der svares
 af andre Landets Undersaatter, under hvilke de i saa Hen-
 seende blive at indbefatte. Valgkonsuler derimod, som ere
 Undersaatter i det Land, hvor de ere ansatte, nyde ingen
 Fritagelse for personlige Dombud eller andre borgerlige
 Byrder og lige saa lidt for Afgifter, hvad enten disse ere
 personlige eller saadanne, der følge af deres borgerlige
 Stilling med Hensyn til Ejendom, Næring eller Formue.
 Disse Regler anvendes ogsaa her i Landet paa fremmede
 Konsularembetsmænd (Plakat af 25. September 1834 §§
 1 og 3).

**Meddelelse ang. de gældende Regler om det 15. Dec.
 danske Skibsmaals Anerkendelse i fremmede Havne*).**
 (Udenrigsministeriet.)

a. Med de nedenfor nævnte Søstater, hvis Skibs-
 maalingssystemer ere grundede paa de samme Principer
 som det i Danmark gældende System (det saakaldte „moor-
 somse“), er der i Henhold til § 1, Punkt 2, af Skibs-
 maalingsloven af 13. Marts 1867 affluttet Overens-
 komster om gensidig Anerkendelse af de respektive officielle
 Skibsmaal.

*) Bilag 8 til Instruksen for de danske Konsuler
 Udlandet af j. D.

15. Dec.

Stat.	Datum og Aarstal for det af General-Direktoratet for Skattevæsenet udstedte Cirkulære angaaende Overenskomsten.	Datum og Aarstal for den af den fremmede Registrerings-Autoritet udstedte Deklaration, Cirkulære etc.
Argentinske Republik . .	Under 7. Jan. 1886.	Boletin mensual, 21. Decbr. 1885.
Belgien	2. Maj 1884.	Loi de Juin 20. 1883 et Déclaration de April 21. 1884.
Frankrig	29. Okt. 1873.	
Grækenland . .	21. Jan. 1881.	„Déclaration“, Athen 28. Novbr. 1880.
Italien	13. Sept. 1873 og 26. Marts 1885	Deklaration 1. Septbr. 1873 og 30. Marts 1885.
Japan	4. Marts 1892.	Bekendtgørelse 12. Decbr. 1891.
Nederlandene.	31. Aug. 1877 og 31. Aug. 1882.	„Koninklijk besluit“ 17. Aug. 1877 og 21. Jan. 1879.
Forenede Stater af Nordamerika . .	28. Juni 1869 og 30. Marts 1886.	„Treasury Department Circular“, 12. Juni 1869 og 26. Febr. 1886.
Norge	23. Juni 1876 og 31. Aug. 1882.	„Finans- og Told-Departementets Cirkulære“, dat. Christiania 16. Juli 1880.

15. Dec.

Stat.	Datum og Aarstal for det af General-Direktoratet for Skattevæsenet udstedte Cirkulære angaaende Overenskomster	Datum og Aarstal for den af den fremmede Registrerings-Autoritet udstedte Deklaration, Cirkulære etc.
Udland = Finland	Under 26. Sept. 1883.	„Déclaration“, St. Petersborg 16/28 Aug. 1883.
Spanien	5. Juli 1883 og 30. Marts 1886.	„Ministerio de Marina Real Order“, 25. Maj 1883 og 15. Novbr. 1885.
Storbritannien og Irland	14. Maj 1868 og 26. Maj 1883.	„Order in Council“, 12. Febr. 1868 og 20. April 1883.
Sverrig	16. April 1875 og 5. April 1882.	„Generaltullstyrelsens Kunngørelser“, 5. Marts 1875 og 21. April 1882.
Tyske Rige	23. Dec. 1872 og 31. Aug. 1882.	„Reichskanzler = Amt Bekanntm.“, 27. Maj 1873 og 18. Jan. 1879.
Østerrig = Ungarn	17. Juni 1872.	„Circular“, Triest 16. Maj 1872.

b. Følge disse Overenskomster ere Sejlskibe, førende

15. Dec. det danske Flag, som befindes forsynede med Nationalitet og Registrerings-Certifikater, fritagne for Maaling m. v. de ovennævnte Staters Havne, idet den i saadanne Certifikater anførte Register- eller Netto-Tonnage anerkendes og tages for gyldig i alle Tilfælde, paa samme Maade, samme Udstrækning og for samme Djemed, som de respektive Staters officielle Skibsmaal gøres gældende i hine Staters Havne.

Danske Dampskibe behandles paa lignende Maade, nu dog med følgende Modifikationer i de nedenfor nævnte Havne:

I. I engelske, finske, franske, italienske, japaniske og norske Havne anerkendes den i det i Certifikaterne optagne Maalebrev anførte Netto-Register-Tonnage efter „British Rule“ som værende lig med engelske, finske, franske, italienske, japaniske og norske Dampskibes Netto-Register-Tonnage.

II. I belgiske, russiske, svenske og tyske Havne anerkendes den i det i Certifikaterne optagne Maalebrev anførte Netto-Register-Tonnage efter „German Rule“ som værende lig med belgiske, russiske, svenske og tyske Dampskibes Netto-Register-Tonnage.

15. Dec. **Gebyrtafst for Embedshandlinger ved de danske Konsulater og Vicekonsulater*.)** (Udenrigsministeriet.)

1. For Udførelsen af de nedenfor nævnte Embedshandlinger ved de danske Konsulater og Vicekonsulater opbæres følgende Gebyr:

*) Bilag 18 til Instruktion for de danske Konsuler i Ulandet af f. D.

15. Dec.

	3 Europa.	Uden for Europa.
1. Udstedelse af Rejsepas, Sundhedspas, Attest eller Certifikat	5 Kr.	7 Kr. 50 Ø.
Bisering af Rejsepas, Sundhedspas og andre Dokumenter, som ikke nedenfor særlig ere undtagne.	4 Kr.	6 Kr.
Dog:		
a. for Attestation af Varefortegnelser og Sundhedsbeviser, hvormed Skibe, fremmede eller danske, der besøge Island eller Færøerne, skulle være forsynede, erlægges i Henhold til Lovene af 15. April 1854 § 8 og 21. Marts 1855 § 8 for hvert af disse Dokumenter ...	3 Øre pr. Ton af Skibets Nettodrægtighed.	Som i Europa.
b. for Udfærdigelse eller Paategning paa det i Lov om Kvarantænevæsenet af 2. Juli 1880 § 33, 1. Stykke, omhandlede særlige Sundhedspas erlægges ifølge		

15. Dec.

	I Europa.	Uden for Europa.
Lovens § 35 for hver Person	1 Kr., dog ikke over 30 Kr. for hvert Skib.	Som i Europa.
og for det i samme Lovs § 33, 2. Stykke, omhandlede særlige Sundhedspas for Skibet	10 Kr.	do.
c. for Udfærdigelse af Interims = Nationalitets = Certifikat for Skib ..	10 Kr.	15 Kr.
d. for Autorisation af ny Skibsdagbog, for Attestation paa Nationalitets = Certifikatet, Skibsbemandingslisten, Dagbogen og andre Skibspapirer, Sundhedspas undtagne, saavel som for al anden Attestation og Legitimation, der er nødvendig for Skibets Ind- og Udflarening	Intet.	Som i Europa.
e. for Udfærdigelse, Legitimation eller Visering af Oprindelses = Certifikater for franske Ba-		

15. Dec.

	I Europa.	Ilden for Europa.
rer, bestemte til Indførsel i Danmark, erlægges i Genhold til Deklaration af 27. Oktober 1892.....	Intet.	Som i Europa.
2. Bessikkelse af ny Fører for dansk Skib saavel som Paamønstring og Afmønstring af Søfolk....	Intet.	do.
3. Overbærelse af Søforklaring (jfr. Sølovens § 40)	10 Kr.	15 Kr.
4. Afgivelse af Erklæring angaaende Optagelse af Bodmerilaan (jfr. Sølovens § 176).....	10 Kr.	20 Kr.
5. Legalisation af en Dvirgheds eller en Privatmands Underskrift.....	4 Kr.	6 Kr.
6. Bekræstelse af Afskrift: for hver paabegyndt Side.	1 Kr., dog i alt ikke under 2 Kr.	1 Kr. 50 Ø., dog i alt ikke under 3 Kr.
<p>Afskrift udsørt paa Konjulat eller Vicekonjulat tillige med Bekræstelse. Saa og for Udskrift af</p>		

15. Dec.

	§ Europa.	Uden for Europa.
Konsulatsprotokol, for hver paabegyndt Side	1 Kr. 25 Ø., dog i alt ikke under 2 Kr. 50 Ø.	2 Kr., dog i alt ikke under 3 Kr. 50 Ø.
Dog for Udskrift i krimi- nelle Sager og for Ud- skrift af Kendelser eller Forlig i Tvistigheder mel- lem Skipper og Mandskab betales	Intet.	Som i Europa.
7. Oversættelser, der udføres af Konsul eller Viceson- sul, samt Bekræftelse af anden Oversættelse af Do- kumenter, betales efter ..	Stedets Brug.	do.
8. Optagelse af mundtlige Forklaringer i privates Anliggender, Affattelse af Kontrakter og andre Over- enskomster	10 Kr	15 Kr.
Dog for Affattelse af Hyrekontrakter, for Under- søgelse, Forlig eller Ken- delse i Tvistigheder mellem Skipper og Mandskab, ligejom ogsaa for Under- søgelse og Forhør i kri- minelle Sager, betales ..	Intet.	Som i Europa.

15. Dec.

	I Europa.	Uden for Europa.
9. Bevaring, Indkassering, Udbetaling og Fremsendelse af Penge, Opbevaring og Fremsendelse af Værdisager: for Beløb eller Værdi, der ikke overstiger 1,000 Kr.	1 pCt., dog ikke under 2 Kr.	Som i Europa.
for overskydende Beløb eller Værdi	1/2 pCt.	do.
10. Efterladenskaber, som skal hjemsendes for her at behandles efter Loven, for Optagelse af Inventarium	1 pCt. af Værdien, dog ikke under 5 Kr. og ikke over 150 Kr.	do.
Forsøgling	4 Kr.	6 Kr.
Forsøgning: hvis den foretages af Konjulen eller Vicekonjulen selv	5 pCt af Salgssummen, dog ikke under 5 Kr. og ikke over 500 Kr.	Som i Europa.
hvis den foretages af Dvrigheden, men kontrolleres		

15. Dec.

	I Europa.	Uden for Europa.
af Konsulen eller Vicekonsulen selv	2 $\frac{1}{2}$ pCt. af Beholdningen, dog ikke under 5 Kr. og ikke over 500 Kr.	Som i Europa.
Dog betales for Optegnelse, Forsegling eller Forsælgning af Efterladenskab efter Skibsfører og Mandskab paa dansk Skib	Totet.	do.
11. Bjerget Gods: for Optegnelse	1 pCt. af Værdien, dog ikke under 5 Kr. og ikke over 150 Kr.	do.
for Forsælgning: hvis den foretages af Konsul eller Vicekonsul	5 pCt. af Salgssummen, dog ikke under 5 Kr. og ikke over 500 Kr.	do.
hvis den foretages af Øvrigheden paa Stedet under Tilsyn eller Kon-		

15. Dec.

	I Europa.	Uden for Europa.
trol af Konsul eller Vicekonsul	1½ pCt. af Salgssummen, dog ikke under 5 Kr. og ikke over 500 Kr.	Som i Europa.
12. Affattelse af Ansøgninger eller andre Dokumenter, som ikke i denne Takst særskilt ere nævnte: hver paabegyndt Side.....	2 Kr., dog ikke under 3 Kr.	3 Kr., dog ikke under 4 Kr. 50 Ø.
13. Embedsforretning, der paa Forlangende udføres uden for Embedslokalet: foruden det i Taksten fastsatte Gebyr:		
for første Time.....	4 Kr.	6 Kr.
for hver følgende Time .	2 Kr.	3 Kr.
dog for hel Dag ikke over	16 Kr.	24 Kr.
Naar Forretningen udføres for eller om Bord i dansk Skib	Intet.	Som i Europa.

15. Dec.

	I Europa.	Uden for Europa.
14. Embedsforretning, der paa Forlangende udføres uden for Stationen (d: uden for den Havn, hvor Konsulatet eller Vicekonsulatet befindes), foruden Erstatning for Rejsseudgifter desuden i særskilt Diætgodtgørelse pr. Dag	15 Kr.	25 Kr.

Naar Gebyret beregnes efter Antallet af beffrevne Sider, skal hver Side i Gennemsnit indeholde mindst 28 Linier og hver Linie mindst 32 Bogstaver.

2. Gebyr bliver ikke at erlægge, naar den paagældende Forretning er udført for det offentlige, ligesom ogsaa Ekspeditioner til offentligt Brug, der begæres af Lokalmyndigheder eller af fremmed Gesandtskab eller Konsulat, udfærdiges gratis.

Fritagne for at betale ovenstaaende Gebyrer ere endvidere danske Sømand i udenrigsk Fart saavel som dansk Underfaat, der paa antagelig Maade godtgør sin Uformuenhed dertil.

3. Opfordres en Konsularenbudsmand fra Udenrigsministeriet til at efterkomme en til det indgiven privat Begæring om konsular Bistand, og som Følge deraf foretager Embedshandlinger, for hvilke Gebyr er fastsat, saasom Modtagelse af Penge, Legalisationer, Udfærdigelse af Attester osv., er han berettiget til at føre Gebyrene til Udgift for Udenrigsministeriet i sin Mellemregning med dette, for saa

vidt det ikke er ham bekendt, at den paagældende er ufor- 15. Dec.
muende, og paa det Vilkaar, at han straks underretter Mi-
nisteriet om Debiteringen, for at dette i Tide kan indfordre
Beløbet hos vedkommende private.

4. Naar Konsul eller Vicekonsul oppebærer Afgift for
ydet Embedsvirkjomhed, skal han meddele vedkommende Kvit-
tering for det erlagte Beløb eller antegne det paa den
Ekspedition, for hvilken Gebhyret er erlagt. Paa Ekspedi-
tionens Forside noteres „uden Gebhyr“ i Tilfælde af, at Be-
taling derfor ikke maa tages, og „gratis paa Grund af
Uformuenhed“, naar Fritagelsen for Gebhyrbetaling finder
Sted af denne Grund.

5. Konsul eller Vicekonsul maa ikke for Embedsfor-
retning, af hvad Beskaffenhed nævnes kan, fordre eller oppe-
bære Afgift i andre Tilfælde, end naar Nødtighed dertil er
ham ndtrykkelig tilstaaet ved denne Gebhyrtafst eller anden
behørig Forfkrift (se saaledes Instruktion til Lov om Ugte-
stabs Indgaaelse for danske Konsuler i Udlandet af 19. Fe-
bruar 1892 [Bilag 3])^{*)}. Bestemmelse om Retsgebhyrer til
Konsuler i Lande, hvor danske Underjaatter have Eksterri-
torialitetsret, vil senere blive givet af Udenrigsministeriet.

^{*)} Ifølge denne, paa Fransk affattede Instruktion, som
det i øvrigt ikke er anset for nødvendigt at medtage
her, oppebærer Konsulen: for Tillysningen 5 Kr.,
for Vielsens Forrettelse 15 Kr., samt hvis Cere-
monien foregaar udenfor Konsulatslokalerne: for den
første Time 5 Kr., for hver følgende Time 3 Kr.,
for 6 Timer og derover 25 Kr. Hvis Konsulen
ledsages af en Sekretær, oppebærer denne henholdsvis
2, 1 og 12 Kr. Disse Takster gælde ogsaa, hvis
Vielsen foretages ombord i et Skib. Desuden er
Konsulen berettiget til at fordre Dækning af Be-
fordringsudgifter, Udgifter til Telegrammer, Porto
m. v.

15. Dec. 6. Gebyrerne omsættes til fremmed Mønt efter følgende Kurser:

a) 1 amerikansk Dollar	3 Kr. 75 Ø.
1 belgisk Franc, 1 fransk Franc, 1 græsk Drakme, 1 italiensk Lira, 1 spansk Peseta	„ — 72 —
1 engelsk Pund Sterling	18 — 16 —
1 hollandsk Gulden	1 — 50 —
1 portugisisk Millereis	4 — „ —
1 tysk Rigsmark	„ — 89 —

b) I de Lande, hvor ingen af de ovennævnte Møntsorter er gældende, oppebæres Gebyret, efter at Omsetning af Kronemønt efter ovennævnte Kurs til enten Dollars, Francs, Pund Sterling eller Rigsmark har fundet Sted, i Landets Mønt efter den senest noterede Kurs for a vista Beksler paa New York, Paris, London eller Hamborg.

7. Denne Gebyrtakst, hvoraf et Eksemplar paa dansk og paa fransk eller engelsk skal være ophængt i hvert Konsulats eller Vicekonsulats Kontor, træder i Kraft den 1. Januar 1894.

Fra samme Tidspunkt ophæves Gebyrtaksten af 2. Maj 1888*).

15. Dec. Raadstueplakat ang. Frihavnskvarteret. (Kjøbenhavns Magistrat.)

Indm. Saml. pag. 687.

*) Se Bekendtgørelse 27. Juli 1888. Indm Saml.

Kundgørelse til Islænderne ang. en fra Altingets nederste Afdeling indgiven Adresse m. m. (Ministeriet for Island.) 15. Dec.

Vi Christian den Niende, o. s. v. G. v.: Af Vor Minister for Island er blevet Os forelagt en af Altingets nederste Afdeling i Tingets i afvigte Sommer afholdte Samling vedtagen allerunderdanigst Adresse, der gaar Ud paa til Vor særlige Omsorg at anbefale forskellige af Altinget i dets nævnte Samling vedtagne Lovforslag, deriblandt først og fremmest det Forslag til Forfatningslov for Islands særlige Anliggender, hvis Vedtagelse har medført Lødvendigheden af overensstemmende med Forfatningslovens § 61 ved Vore tvende aabne Breve af 29. September d. A. at opløse Altinget og udskrive nye Valg til samme.

Vi paaskønne i høj Grad den Hengivenhed for Os, der paa varmt har givet sig Udtryk i denne Adresse, og ogsaa Vi se med Tilfredshed tilbage paa Frugterne af de forløbne Aars Samarbejde mellem Altinget og Vor Regering. Men hver for et Forfatningslovsforslag som det nu vedtagne se Vi Os ikke i Stand til at forandre den Stilling, Vi i denne Sag stedse have indtaget, og for hvilken Vi senest med Hensyn til et Lovforslag, som i Retning af en Udskillelse af Island fra Vort øvrige Rige var mindre vidtgaaende end det nu foreliggende, have gjort Rede i Vor allerhøjeste Kundgørelse til Islænderne af 2. November 1885*). Af de samme Grunde, som

*) I allerh. Kundgørelse af 2. Nov. 1885 hedder det bl. a. om det af Altinget da vedtagne Forfatningslovsforslag: Saafremt Islands øverste Styrelse, saaledes som i det vedtagne Forslag er bestemt, overdrages til en af Os udnævnt, i Island bosat, uansvarlig Landsstyre, der paa Vore Begne skulde kunne afsøre de Sager, hvortil der udfordres kongeligt Samtykke — Stadfæstelse af Forandringer i Forfat-

15. Dec. der ere gjorte gældende, vil heller ikke det nuværende Forsla kunne forvente Vor allerhøjeste Stadsfæstelse, selv om de maatte blive vedtaget ogsaa af det nyvalgte Alting, som I

ningsloven og Meddelelsen af Benaadninger o Amnesti alene undtagne — og som skulde udøve sin Myndighed gennem af ham valgte Ministre, de overfor Altinget ere ansvarlige for Regeringens Førelse, vilde Iøland i Virkeligheden, saaledes som B alt tidligere ved Vor Bekendtgørelse til Altinget a 23. Maj 1873 i Anledning af et da fra Altinget Side foreliggende lignende Forslag have udtalt, bliv helt udfondret af Statsforbindelsen, idet dets øverst Styrrelse blev henlagt til en stedlig Regeringsmyndig hed, uafhængig af Vor øvrige Regering, saa vel som af Vort Statsraad. En saadan Ordning vilde imid lertid være stridende mod den gældende Statsforfat ning og uforenelig med Iølands retlige Stilling som en uadskillelig Del af den danske Stat, der gør de nødvendigt, at den øverste Ledelse af de iølandske Anliggender, ligesom af samtlige Rigets Anliggender maa have sit Sæde i Vor Hovedstad, saaledes som ogsaa er forudsat i Loven af 2. Januar 1871 § 6.

Det har endvidere ikke kunnet undgaa Vor Opmærksomhed, at det af Altinget vedtagne Forslag i sin første Paragraffer har optaget Bestemmelser om Udstrækningen af Iølands særlige Anliggender og om Iølands Stilling til Rigets almindelige Anliggender, uden dog, saaledes som Forfatningsloven af 5 Januar 1874, at indeholde den fornødne Henvisning til Lov af 2. Januar 1871 om Iølands forfatningsmæssige Stilling i Riget, ligesom ogsaa Forslaget i sammen § 34 har undladt at nævne denne Lov som Hjemmel for det Tilskud, der af Statskassen udredes til Iølands særlige Finanser. Vi maa berygte, at Lovforslagets Stadsfæstelse i den saaledes lydende Form vilde bidrage til at bestyrke den af det raadgivende Alting i 1871 fremsatte urigtige Paastand, at Loven af 2. Januar 1871 ikke er forbindende for Iøland; men til at nære og styrke en saadan Opfattelse, der er i ligefrem Strid med den grundlovmæssige Statsorden, kunne vi ikke yde vor Medvirkning.

ved Bort aabne Brev af Dags Dato have indkaldt til Møde 15. Dec. den kommende Sommer.

Dette have Vi allerede nu villet tilkendegive Bore kære og tro Underjaatter paa Island, for at ikke nogen i denne Sag skal lade sig lede af Forhaabninger, som ikke ville kunne opfyldes, og for saaledes at gøre Bort til, at der af de forestaaende Valg maa fremgaa et Alting, som fremfor med nyttigt Spild af Landets Kræfter at tilstræbe en med Rigets Enhed uforenelig Forfatningsforandring, vil rette sine Bestræbelser paa et saadant fortjant Arbejde for Islands Vel og Opkomst paa den bestaaende Forfatnings Grund, som denne har vist sig fuldtud i Stand til at bære, og hvortil Vi fremdeles tilsige Vor varmeste Bistand.

Kirke- og Undervisningsmin. Skr. (til Bestyrelsen for Kjøbenhavns Begravelsesvæsen) ang. en Forandring i de den 24. Marts 1886 approberede Bestemmelser vedrørende Kjøbenhavns Begravelsesvæsen *). 15. Dec.

En behagelig Skrivelse af 20. f. M. har Bestyrelsen indstillet, at den i de af Ministeriet under 24. Marts 1886

*) Da disse Bestemmelser ikke findes optagne i nærværende Samling, gengives de her:

Forskellige Bestemmelser vedrørende Begravelsesvæsenet i Kjøbenhavn, stadfæstede af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet den 24. Marts 1886.

§ 1. Anmeldelse om Dødsfaldet skal ske paa Begravelseskontoret senest den tredje Dag efter Døden, og derved medbringes Dødsattest fra Lægen samt Attest fra Skifteretten. Begravelseskontoret besørger derefter fornøden Underretning til vedkommende Kirkebetjent eller Betjent ved Kapellet, for at denne kan være til Stede paa den Tid, som bestemmes for

15. Dec. stadfæstede „Forfællige Bestemmelser vedrørende Begravelsesvæsenet i Kjøbenhavn“, sammes § 3, indeholdte Bestemmelse at Ligfisters Højde ikke maa overstige 1 Alen 3 Tomme

Ligets Modtagelse. Det er den paagældende Betjent. Pligt i de paafølgende Dage til den Tid, som med ham aftales, at være tilstede, for at de efterladt kunne tilse Liget. § 2. For saa vidt Familien ikke ønsker selv at besøge Kistens Anstæffelse og Ligets Henbringelse fra Hjemmet til Kirken eller Kapellet paatager Begravelseskontoret sig Besørgelsen heraf Til at føre Liget fra Hjemmet til Kirke eller Kapel kan der til den i § 6 fastsatte Takst paa Begravelseskontoret bestilles en Kustvogn med 1 Hest, med hvilken Vogn følger 1 Mand foruden Kusten; begge disse ere pligtige til at hjælpe med at bære Kisten til og fra Vognen. § 3. Kistens Højde maa ikke overstige 1 Alen 3 Tommer, hvorved dog kun forstås den Del af samme, der sænkes i Jorden. For hver Tomme, som dette Maal overstiges, betales 1 Kr. Det anses for ønskeligt, at Liget, naar det anbringes i Kisten, henlægges paa knuste Trækul. For at fremme dette skal Begravelseskontoret sørge for, at tjenligt Trækul kan erholdes til Køb paa forskellige Steder i Byen. § 4. Intet Lig maa uden særlig Tilladelse henstaa i nogen Kirke eller noget Kapel ud over 7 Dage fra Dødsdagen, denne medregnet. § 5. Til at føre Liget fra Kirke eller Kapel eller fra Hjemmet haves 3 Klasser af Ligvogne. Ønskes til den her omhandlede Kørjel benyttet Kustvogn med 1 Hest, kan denne bestilles efter samme Regel som ovenfor i § 2. § 6. Fra Begravelseskontoret besørges efter vedkommendes Løste Bestilling om Benyttelse af Kirke, af Kapel ved Kirke, af Orgelspil, Sang, Belysning i Kirken, Klokkeringning — alt efter Kirkens Takster, der haves paa Kontoret. Paa Begravelseskontoret bestilles endvidere efter følgende Takster:

Det store Kapel paa Assistentens Kirkegaard 12 Kr.

Det lille Kapel paa Assistentens Kirkegaard 4 Kr.

Kapellet paa Vestre Kirkegaard 3 Kr.

Ligbærere ved Kirke og Kapel inde i Byen 8 Kr.

Ligbærere til at bære Liget fra Ligvogn eller Kirke-

forandres saaledes, at Normalhøjden af Ligkister fremtidig 15. Dec. fastsættes til 1 Alen 6 Tommer, medens den i samme Paragraf fastsatte Kændelse af 1 Kr. for hver Tomme, Lig-

gaardskapel paa Assistens Kirkegaard 10 Kr., paa Vestre Kirkegaard 4 Kr.

For Lig af Børn under 12 Aar betales for Kapel paa Assistens Kirkegaard og Ligbærere det halve, for Kapel paa Vestre Kirkegaard 2 Kr.

Ligvogn Nr. 1 betales med 30 Kr.; Nr. 2 med 12 Kr.; Nr. 3 med 8 Kr. For Rustvogn med 1 Hest betales 5 Kr.

Dnffes Præstens Tilstedeværelse paa Kirkegaarden, betales paa Begravelseskontoret særligt for Vognen. Ved hver Begravelse erlægges ifølge Reglement 18. December 1860 stedsse særligt 50 Ore, som tilfalde Klokkeren for at indføre Dødsfaldet i Kirkebogen. § 7. De, der igennem Distriktsforstanderne oplyse, at de ere ubemidlede og ude af Stand til at betale for et Gravsted, kunne erholde Jorden uden Betaling (ifv. § 11) og erlægge i saa Fald kun det halve af de i § 6 for Kirkegaardskapel og Ligbæring paa Kirkegaarden fastsatte Takster. § 8. Familiebegravelser paa Assistentkirkegaard. For et Gravsted betales 8 Kr. for □ Alen paa de almindelige Stykker. For Gravsted beliggende ved Mur eller Indhegning eller paa de Dele af Kirkegaarden, der ere udlagte til saadan højere Betaling, betales 12 Kr. for hver □ Alen. I den saaledes fastsatte Pris er indbefattet Betaling for Jorden, Gravens Gravning og Tilkastning, Skødepenge, Afgift til Begravelseskontoret, Rettighed til at anbringe Monument, Ligsten, Indhegning af Hække, Træ- eller Jerngitter. Brugen af Gravstedet erhverves herved for 20 Aar, der altid regnes fra den 1. Januar, efter at Købet er flet. Hvis dertil er Plads og der senere nedsættes Lig i Gravstedet, skal der erhverves 20 Aars Brugsret, at regne fra sidste Begravelse. Sker der en Begravelse i et Gravsted, der alt tidligere er erhvervet, betales der, naar der ikke samtidig sker en Fornælse i det mindste paa 10 Aar videre frem i Tiden, en Kændelse af 10 Kr. for Gravens Gravning og Skødepaategning

15. Dec. fiften overskrider den fastsatte Normalhøjde, uforandre bibeholdes.

§ Anledning heraf skulde Ministeriet tjenstlig melde ti.

for en voksen, 5 Kr. for et Barn. Gravstedet kan, for saa vidt Forholdene tillade det, straks eller senere købes paa et hvilket som helst længere Aaremaal, dog ikke ud over Aar 1980. Betalingen beregnes i alle disse Tilfælde i Forhold til de ovenanførte Takster; og navnlig ogsaa, hvor Betalingen erlægges for en Del af 20 Aar, med $\frac{1}{20}$ af den foran fastsatte Betaling for hvert Aar, som der skal betales for. Om nurede Begravelser over eller under Jorden maa indtil videre stedse træffes særlig Aftale med Kirkegaardsbestyrelsen saavel angaaende Indretningen som Betalingen. Foranstaaende Bestemmelser komme til Anvendelse saavel ved Køb af nyt Gravsted som ved Fornyeelse af tidligere købte Gravsteder, dog at der ved Fornyeelse af Gravsteder ved Minr. indtil 1. Januar 1900 kun erlægges et Tillæg af $\frac{1}{4}$ af Taksten for andre Gravsteder. For Erhvervelsen af Monument- eller Indhegningsret betales paa tidligere erhvervede Gravsteder efter de hidtil gældende Regler. § 9. Familiebegravelser paa Vestre Kirkegaard. For saadanne betales efter to Takster, bestemte efter den Plads paa Kirkegaarden, hvor Gravstedet anvises. Efter den ene Takst betales 20 Kr. for 8 □ Alen; 40 Kr. for 16 □ Alen. Efter den anden Takst betales for et Gravsted af tilsvarende Størrelse henholdsvis 50 og 100 Kr. Derved erhverves Ret til Gravsted paa 20 Aar, regnet fra den 1. Januar, efter at Købet er færdigt. Nedsættes der senere Lig i Gravstedet, skal Gravstedets Erhvervelse forlænges til at gælde 20 Aar fra den Tid, da det sidste Lig nedsættes; for hvert saadant yderligere Aar betales $\frac{1}{20}$ af de ovenanførte Takster. Skal Fornyeelsen ikke mindst paa 10 Aar, betales desuden en Kændelse af 5 Kr. for en voksen ved de billigere, 10 Kr. ved de dyrere Begravelser, 3 Kr. for et Barn. Gravsted kan købes paa længere Tid, dog ikke ud over 100 Aar; Betalingen sker da efter samme Takst. Om nurede Familiebegravelser træffes særlig Aftale med Bestyrelsen.

behagelig Efterretning, at Bestyrelsens ovennævnte Forslag 15. Dec. herved approberes.

**Bestemmelser ang. værnepligtigt Terubane- og 18. Dec.
Telegrafpersonales Fritagelse for Møde ved Krigs-
magten i Mobiliseringsstilsælde. (Krigs-, Marine-
og Indenrigsministerierne.)**

Indm. Saml. pag. 687.

**Generaldirektor. for Skattev. Cirk. (til Told- 18. Dec.
stederne udenfor Kjøbenhavn) ang. Konsulatafgift
af danske Handelskibe.**

Ved § 2 i Lov om Konsulatvæsenet af 14. April d. A. er det bestemt, at danske Handelskibe, hvis Drægtighed er 50 Registertons Netto eller derover, og som gaar i udenrigst Fart, betale fra den 1. Januar 1894 til Statskassen en

§ 10. Liniebegravelser. Fra 1. Maj 1880 foregaa alle Liniebegravelser paa Kjøbenhavns Vestre Kirkegaard; dog kunne de indtil videre ogsaa finde Sted paa Vor Frelzers Amager Kirkegaard og de militære Kirkegaarde efter de hidtil gældende Regler. For Jord til et Liniegravsted til en voksen betales paa Vestre Kirkegaard 14 Kr. Gravstedet har en Udstrækning af omtrent 8 □ Alen. For et Liniegravsted til et Barn under 12 Aar betales 8 Kr. For denne Betaling henligger Gravstedet urørt i 20 Aar. Dnises det fornyet ud over den Tid, og Forholdene paa Kirkegaarden tillade saadant, betales som for Familiegravsted efter den laveste Takst. § 11. Frijordsbegravelser. For en saadans Gravs Gravning og Tilfastning betales 2 Kr. for en voksen, 1 Kr. for et Barn under 12 Aar. Liget henligger urørt i 20 Aar.

18. Dec. fast halvaarlig Konsulatafgift af 50 Ore pr. Registrertor Netto for Dampskibe og 17 Ore pr. Registrerton for Sejlskibe. Afgiften forfalder til Betaling henholdsvis den 30 Juni og 31. December; den opkræves af Toldvæsenet og paahviler Skibet, saafremt det ved Halvaarets Begyndelse befinder sig i udenrigst Fart eller i Halvaarets Løb udklareres fra danst Havn til udenrigst Sted. Overtoldbestyrelsen fastsætter de nærmere Regler for Afgiftens Opkrævning.

I den Anledning foreskrives herved følgende:

A. Med Hensyn til Forstaaelsen af Begrebet „udenrigst Fart“.

1) Skibe i Farten paa Færøerne, Island, Grønland eller de danst-vestindiske Besiddelser samt til og fra Fisseri i aaben Sø, saafremt de ikke paa Vejen dertil eller derfra anløbe fremmed Havn for Losning eller Ladning, ere fritagne for at jvare Konsulatafgift, hvorimod Handelskibe af den ovennævnte Netto-Tonnage i Farten mellem Kjøbenhavn, Helsingør og Kjøge samt disses Tolddistrikter paa den ene Side og Steder i Sverig, beliggende mellem Skullen og Falsterbo paa den anden Side, med Hensyn til bemeldte Afgift behandles som gaaende i udenrigst Fart.

2) Af et Skib, der i Løbet af et Halvaar erhverves fra Udlandet og ikke i dette Halvaars Løb udklareres fra en danst Havn til udenrigst Sted, skal Afgift erlægges, saafremt Skibets første Rejse efter Erhvervelsen ikke er gaaet direkte og i Ballast til indenrigst Sted.

3) Afgiften vil være at erlægge for et Skib, der ved Halvaarets Begyndelse befinder sig i udenrigst Fart og derefter overgaar til fremmed Ejendom, eller som i Halvaarets Løb er udklareret fra danst Havn til udenrigst Sted, førend det jælges. Er derimod et Skib, som ikke efter det foregaaende er afgiftspligtigt, i Halvaarets Løb blevet ud-slettet af Skibsregistret paa Grund af forandrede Ejendoms-

orhold, og derefter udflares fra dansk Havn til udenrigst 18. Dec. Sted, vil ingen Afgift være at erlægge.

B. Med Hensyn til Afgiftens Opkrævning.

1) Konjulatavgiften opkræves hos Skibets Nleder (hvis et Skib ejes af Partrederer, da hos den bestyrende Nleder) og indbetales til det Toldsted (i Kjøbenhavn til Toldbodens Havneopbevaringskontor), i hvis Distrikt Skibet er hjemmehørende. Er Skibets Fører Enejer, eller bor Ejeren uden for Riget, skal han for Toldkamret opgive en af ham paa Skibets Hjemsted bosiddende befuldmægtiget, der under hans Fraværelse paatager sig at indbetale den pligtige Afgift.

Overgaar et Skib i Løbet af et Halvaar i en ny dansk Ejers Besiddelse, opkræves Afgiften hos den, der paa dens Forfaldstid er Ejer, selv om Skibet kun har været i udenrigst Fart under den forrige Ejer.

2) Det paalægges Distrikts-Registreringskontorerne ved Udgangen af Juni Maaned 1894 at afgive til hvert Toldsted i Registreringsdistriktet en fuldstændig og nøjagtig Fortegnelse over de ved det paagældende Toldsted hjemmehørende Skibe af og over 50 Registrertons Netto, hvilken Fortegnelse affattes i skematisk Form med Rubrik for Skibets Art (Damp- eller Sejlskib), dets Navn, dets Netto-Tonnage samt Nlederens (den bestyrende Nleders) Navn og Adresse. Endvidere afgives ved Udgangen af hvert Aars December og Juni Maaned senest inden 3. Januar og 3. Juli til de paagældende Toldsteder en Meddelelse om, hvilke Forandringer der i Halvaarets Løb maatte være indtraadte med Hensyn til Afgang og Tilgang, Skibenes Netto-Tonnage, Ejendomsforhold m. v.

3) Paa Grundlag af fornævnte Fortegnelse beregner Toldkamret Afgiften og tilstiller senest inden hvert Aars 15. Juli og 15. Januar enhver Nleder specificeret Regning over

18. Dec. Afgiftsbeløbene, der med dateret skriftlig Anmeldelse fra Rederen eller hans befuldmægtigede ville være at indbetale senest inden Juli og Januar Maaneders Udløb.

Er Afgiften ikke betalt inden Udløbet af Juli og Januar Maaneder, har Toldkamret til vedkommende Netsbetjent at indgive Begæring om de resterende Beløbs Inddrivelse ved Udpantning. Begæringen maa indeholde enhver enkelt Restants Navn, Bopæl og det resterende Beløbs Størrelse.

Begæringen skal være indgivet til Netsbetjenten senest den 8. August og 8. Februar.

4) Har et Skib i et Halvaar ikke været i udenrigst Fart, afgiver Rederen herom skriftlig Anmeldelse inden Udgangen af henholdsvis Juli eller Januar Maaned. Er saadan Anmeldelse ikke modtaget inden Udløbet af nævnte Tidsfrist, betragtes Skibet som værende i udenrigst Fart.

5) Er Rederen (den bestyrende Reeder) bosiddende i et andet Tolddistrikt end Skibets Hjemsted, tilstilles Regningen førstnævnte Toldsted med Underretning om hans Bopæl. Det Toldsted, i hvis Distrikt han bor, varetager da det fornødne og meddeler Skibets Hjemsteds Toldsted en Attest om Afgiftens Størrelse med Oplysning om Datoen for dennes Erlæggelse samt Skibets Navn, eventuelt den fra Rederen modtagne Anmeldelse om, at Skibet i det forløbne Halvaar ikke har været i udenrigst Fart.

6) Naar et Skib af eller over 50 Registertons Netto, der ikke gaar i regelmæssig Fart paa Udlandet, første Gang i et Halvaar indklareres fra eller udklareres til Udlandet ved et andet Toldsted end det, hvor Skibet er hjemmehørende, meddeler det paagældende Toldsted uopholdeligt Skibets Hjemsteds Toldsted Underretning herom, hvorhos der i Forevisningspaategningen paa Skibsbemandingslisten gøres tydelig Anførsel om, at Attest i saa Henseende er afgivet.

Det paahviler Toldstederne, dels ved disse Attester, der 21. Dec. ville være at vedhæfte den til sin Tid af Næderen afgivne Anmeldelse, dels ved de Midler, der for øvrigt maatte staa til deres Raadighed. saasom ved Gennemsyn af Skibenes Logbøger og Skibsbemandingslister, at kontrollere Rigtigheden af de Anmeldelser, der afgives om, at Skibe ikke have været i udenrigst Fart.

Blanketter til de i Punkt 3 og 4 omhandlede Regninger og Anmeldelser ville blive tilstillede Toldstederne gennem Overtoldinspektorerne.

**Bekendtgørelse ang. Forbud mod Indførsel af 20. Dec.
Klid i brugte Sække. (Indenrigsministeriet.) Nr. 277.**

Indm. Saml. pag. 690.

**Bekendtgørelse ang. den nye Bestemmelse af 20. Dec.
Tiden. (Ministeriet for Kirke- og Undervisnings- Nr. 278.
væsenet.)**

Indm. Saml. pag. 691.

**Kundgørelse ang. Stadfæstelse paa et Tillæg til 21. Dec.
Statutterne for Kreditforeningen af Ejere af mindre Nr. 279.
Ejendomme paa Landet i Jylland. (Indenrigs-
ministeriet.)**

Tillæg

til de under 13. Februar 1891, 14. Oktober s. A. og 22. Marts 1893 stadfæstede Statutter for Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme paa Landet i Jylland.

1. Valgmøder om Indstilling af Kommunevurderingsmænd i henhold til Statutternes § 7 afholdes kun, naar

21. Dec. Repræsentanten ved den 3-aarige Valgperiodes Udløb ikke kan eller vil indstille den tidligere valgte, eller naar over en Trediedel af Interessenterne i en Kommune inden to Maanedes før Valgperiodens Udløb forlanger Valg afholdt. I § 8 af Statutterne udgaa Ordene fra „og efter at have indhentet Repræsentantens Erklæring“ indtil Paragraffens Slutning.

2. I Statutternes § 27 udgaa Ordene „1. August eller 1. Februar“ og indsættes i Stedet for „11. Juli og 11. Januar.“ Ordet „ $\frac{1}{4}$ pEt.“ forandres til „ $\frac{1}{8}$ pEt.“ Endvidere udgaa Ordene „naar Eftersyn i Henhold til Statutterne er foretaget enten af Repræsentanten eller Kommunevurderingsmanden“ og indsættes følgende: „hvilken Bøde kan estergives af Bestyrelsen, naar særlige Grunde foreligge“.

„Er Ydelsen ikke betalt inden henholdsvis den 1. August eller 1. Februar, skal erlægges i det hele en Bøde af $\frac{1}{4}$ pEt. af Hovedstolens Beløb, naar Eftersyn i Henhold til Statutterne er foretaget enten af Repræsentanten eller Kommunevurderingsmanden.“

Foranstaaende Tillæg stadfæstes herved i Henhold til Lovene af 28. Maj 1880 og 12. Maj 1882.

Spillet i Overensstemmelse med førnævnte Lovs § 6 herved bringes til offentlig Kundskab.

23. Dec. **Finantsmin. Cirk.** (til Oversørsterinspektionerne), ang. Indsendelse til Nationalmuseet af jordsfundne Sager, der af Finderen afgives til Forstetatus Embedsmænd.

Paa dertil givne Foranledning af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, hvis Opmærksomhed af Direktørerne for Nationalmuseet er bleven henledet paa det ønskelige i,

at der til de arkæologiske Interessers Fremme søges tilvejebragt 23. Dec.
en mere almindelig og officiel Forbindelse mellem Museet og
de Embedsmænd omkring i Landet, som staa i nærmere
Forhold til Befolkningen, skal man herved tjenstlig anmode
Overførsterinspektionen om behageligen at tilkendegive de
under samme sorterende Distriktsbestyrere, at Ministeriet
forventer, at disse ville

1) modtage og derefter indsende til „Nationalmuseet“
og ikke til andre enten offentlige eller private Samlinger,
ikke blot Danefæ, men alle saadanne jordfundne Sager fra
ældre Tider, som afgives af Finderne til Embedsmændene,
for at de skulle blive bevarede paa rette Sted,

2) baade underrette Nationalmuseet om, hvad de lejlighedsvis
maatte erfare om nye arkæologiske Fund og Sagtagelser,
og navnlig tilstille det hurtigst mulig Meddelelse,
jaafremt det skulde erfares, at de under Museet ved særlige
Deklarationer fredbyste Mindesmærker fra Fortiden saavel
som ogsaa de i Almindelighed fredede Mindesmærker i Stats-
skovene blive truede med Bestadigelse eller have lidt ilde
Medfart, hvorved bemærkes, at de fredede Mindesmærker
dels ere, dels efterhaanden ville blive (ved Nationalmuseets
Foranstaltning) kendelig betegnede ved en Sten eller en Pæl,
mærket med et kronet F. M. (Fredet Mindesmærke),

3) efter Evne og Lejlighed virke for Bevaringen og
Indsamlingen for Museet af jordfundne Sager, og i det
hele bistaa Nationalmuseet i dets Virksomhed for Under-
søgelser, Fredninger og Efterforskninger af forskjellig Art, og
saa vidt muligt besvare Forespørgsler, som af Museet maatte
rettes til dem om arkæologiske Forhold indenfor deres Kreds
drage Omsorg for, at alle Oldsager og ældre Sager, som
freinkomme ved Arbejder i Jord eller Mose i Statsskovene,
blive indsendte til Nationalmuseet, og saavel særligt i denne
Henseende som i det hele med Hensyn til Bistand i Henseende
til foranstaaende at instruere de dem underlagte Betjente.

23. Dec. Ved i Forbindelse med foranstaaende at meddele, at Nationalmuseet efter derom af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet fremsat Ønske er bemyndiget til i arkæologiske Anliggender at kunne henvende sig direkte til Statskøbvæsenets Embedsmænd, skal man tilføje, at Museet, saafremt de indsendte Sager beholdes, vil ad samme Vej, ad hvilken de ere modtagne, tilstille Kinderen en passende Godtgørelse, medens Daneske fremdeles vil blive godtgjort efter Lovens Bydende.

23. Dec. **Indenrigsmin. Str.** (til Amtmanden over Sorø Amt) ang., at Besvarelserne af Revisorernes Udsættelser til en Købstadkommunes Regnskaber maa underskrives eller attesteres af Kasse- og Regnskabsudvalget.

Efter stedsfunden Gennemsyn skulde man herved tjenstligt tilbagevende det med Amtets Skrivelse af 26. September d. A. hertil indsendte Regnskab over N. N. Købstadkommunes Indtægter og Udgifter i Aaret 1892 med tilhørende Bilag.

Da Regnskabets Afslæggelse efter de gældende Bestemmelser paahviler Borgmesteren eller — da der ved Købstadens Vedtægt er anordnet et Udvalg for Købstadens Kasse- og Regnskabsvæsen — Borgmesteren i Forening med dette Udvalgs øvrige Medlemmer, og da efter § 33 i Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 Revisorernes Bemærkninger ved Regnskabet skulde meddeles „Regnskabsføreren“ til Besvarelse, er det heraf en Følge, at Besvarelsen — om den end udfærdiges af Kæmmeren — maa forsynes med Underkrift eller Attestation af Kasse- og Regnskabsudvalget; man maatte derfor have Amtet anmodet om at henlede Borgmesterens Opmærksomhed paa, at det ikke kan anses tilstrækkeligt, at Besvarelsen af Revisorernes Udsættelser —

saaledes som ved det foreliggende Regnskab er Tilfældet — 23. Dec.
alene er forjynet med Underskrift af Ræmmeren.

Justitsmin. Skr. (til Amtmanden over Randers Amt) aug., under hvilken Jurisdiktion den samlede Forfølgning skulde ske mod et Fruentimmer, der, uden at være arresteret og uden at Aktion endnu var beordret, var under kriminel Undersøgelse ved Mols og en Del af Sønder Herreds Jurisdiktion for et der begaaet Tyveri, da hun blev anholdt under en anden Jurisdiktion for et der forøvet Tyveri. 29. Dec.

..... at Justitsministeriet maa anse det rettest, at den samlede Forfølgning i det her omhandlede Tilfælde foregaar ved Mols og en Del af Sønder Herreds Jurisdiktion.

Kirke- og Undervisningsmin. Cirk. (til Biskopperne) aug., at Giftermaalstilladelse for Hærens og Flaadens Personale ikke fritager for Sagttagelse af Lov 5. Januar 1851 § 3. 29. Dec.

Paa dertil given Foranledning skulde Ministeriet tjenstligt anmode Deres Højærværdighed om behageligen at ville indskærpe samtlige Præster i det Dem betroede Stift, at da Meddelelse af fornøden Giftermaalstilladelse til Mænd, der henhøre til Hærens eller Flaadens Personale, ikke fritager den paagældende for, naar han er pensionsberettiget Embedsmand, ved Attest fra Finansministeriet at godtgøre at være fritagen for eller at have opfyldt Forpligtelsen med Hensyn til Enkeforsørgelse, jfr. Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikre deres Enker Overlevelsesrenter af 5. Januar 1851 § 3, ville Præsterne under Mulktansvar efter sidstnævnte Lovbestemmelse altid have at lade sig forevise saadan Attest,

29. Dec. forinden de vie en pensionsberettiget Embedsmand, — ogsaa hvor denne som militær har erhvervet den for ham i denne Egenkab fornødne Giftermaalstilladelse.
- 30 Dec. Generaldirektor. for Skattev. Str. (til N. N. Bank) ang., at de i Frankrig udstedte saakaldte „mandats“ ligesom de i England udstedte „checks“ i stempelretlig Henseende maa behandles her i Landet som Betsler.
-

